НОВЫЙ

КАРМАННЫЙ ПОЛЬСКО-РУССКІЙ И РУССКО-ПОЛЬСКІЙ

СЛОВАРЬ

СОЧИНЕНІЕ

I. А. Э. Шмида

ПРОФЕССОРА РУССКАГО И НОВО-ГРЕЧЕСКАГО ЯЗЫКОВЪ
ПРИ ЛЕЙПЦИГСКОМЪ УНИВЕРСИТЕТѢ

ИЗДАНІЕ СТЕРЕОТИПНОЕ КАРЛА ТАУХНИЦА.

НОВЫЙ ОТТИСКЪ.

ЛЕЙПЦИГЪ
OTTO HOLTZES NACHFOLGER.
1905.

NOWY

KIESZONKOWY POLSKO-ROSSYJSKI

I ROSSYJSKO-POLSKI

SŁOWNIK

PRZEZ

M. J. A. E. SZMIDTA

PROF. JĘZYKA ROSSYISKIEGO I NOWO-GRECKIEGO
W UNIWERSYTECIE LIPSKIM.

WYDANIE STEREOTYPOWE KAROLA TAUCHNITZA.

NOWE ODBICIE.

LIPSK
OTTO HOLTZES NACHFOLGER.
1905.

LEIPZIG.
Druck von Oscar Brandstetter.

PREDMOWA.

O rozporządzeniu tego słownika mało tylko nam powiedzieć potrzeba, gdy języki polski i rossyiski takie podobieństwa między sobą mają, że Polakom łatwo uczyć się języka rossyiskiego, a Rossyanom polskiego. Rodzaj rzeczowników oznacza się przez m. f. n. tylko tam gdzie nie można poznać go pomocą reguł grammatycznych. Tak na przykład każdy wyraz polski skonczący się na -ość jest rodzaju żeńskie-

ПРЕДИСЛОВІЕ.

О распоряженіи сего словаря мало только намъ надобно сказать, по тому что польскій и русскій языки такъ похожи другъ на другій, что Полякамъ легко учиться русскому языку, а Россіянамъ польскому. Родъ существительныхъ именъ назначается буквами латинскими m. f. n. только тамъ, гдѣ не льзя узнать его помощью правилъ грамматическихъ. Такъ на примѣръ каждое слово польское кончащіеся на -ość есть жен-

go jak rossyiski na -ocmь; przymiotniki i przysłowki polskie i rossyiskie mają swoje skonczenia regułami grammatycznémi naznaczone.

Następują teraz -znaczenia abrewiacyi w tém dziele zachowywanych.

Lipsk, Sierp. 9go 1845.

скаго рода, какъ и русскій на -ость; прилагательныя имена и нарѣчія имѣютъ свои окончeнія правилами грамматическими назначены.

Слѣдуетъ теперь изъясненіе сокращеній.

Лейпцигъ, Авг. 9го 1845

Objaśnienie skróceń w tym Słowniku użytych.

Изъясненіе сокращеній.

acc. accus.	(znaczy / значить)	Accusativus.	Przypadek czwarty. Винительный падежъ.
a.	—	Adjectivum.	Przymiotnik. Прилагательное имя.
ad.	—	Adverbium.	Przysłowek. Нарѣчіе.
au. augm.	—	augmentativum.	Powiększający wyraz. Увеличительное слово.
c.	—	cum.	Z, ze. съ, со.
comp.	—	Comparativus.	Stopień wyższy. Уравнительный степень.
conj.	—	Conjunctio.	Spojnik. Союзъ.
dat.	—	Dativus.	Przypadek trzeci. Дательный падежъ.
dim. lub d.	—	Diminutivum.	Zdrobniałe. Умалительное.
f.	—	Femininum.	Rodzaju żeńskiego. Женскаго рода.
fa.	—	familiare (*vocabulum*).	Poufale. Между друзьями, безъ чиновъ.
fr. lub freq.	—	verbum frequentativum.	Słowo częstotliwe. Учащательный глаголъ.
fut.	—	Futurum.	Czas przyszły. Будущее время.
gen.	—	Genitivus.	Przypadek drugi. Винительный падежъ.
indecl	—	Indeclinabile.	Nie przypadkowane. Несклоняемое.
instr.	—	Instrumentalis.	Przypadek szosty. Творительный падежъ.
int.	—	Interjectio.	Wykrzyknik. Междометіе.
Loc. local.	—	Localis.	Przypadek siodmy. Предложный падежъ.
m	—	Masculinum.	Rodzaju męzkiego. Мужескаго рода.

n.	(znaczy / значитъ)	Neutrum.	Rodzaju nijakiego. Средняго рода.
nom. nomin.	—	Nominativus.	Przypadek pierwszy. Именительный падежъ.
n. pr. lub np.	—	na przykład.	н. пр. На примѣръ.
part.	—	Participium.	Imiesłow. Причастіе
pl.	—	Pluralis.	Liczba mnoga. Множественное число.
pop.	—	populare, plebejum(*vocabulum*).	Niski wyraz. Низкое слово.
praep. prp.	—	Praepositio.	Przyimek. Предлогъ.
praes.	—	Praesens.	Czas teraźniejszy. Настоящее время.
praet.	—	Praeteritum.	Czas przeszły. Прошедшее время.
Primit. Prim.	—	Primitivum.	Słowo pierwiastkowe. Слово первообразное.
pron. lub pr.	—	Pronomen.	Zaimek. Мѣстоименіе.
propr.	—	sensu proprio.	Właściwie. Собственно.
S.	—	Substantivum.	Rzeczownik. Существительное имя.
superl.	—	Superlativus.	Stopień najwyższy. Превосходная степень.
T.	—	Terminus technicus.	Wyraz kunsztowy. Техническое выраженіе.
v.	—	vide, videatur.	Patrz, zobacz. Смотри.
v. a.	—	Verbum activum.	Słowo czynne. Дѣйствительный глаголъ.
v. n.	—	Verbum neutrum.	Słowo nijakie. Средній глаголъ.
v. p.	—	Verbum passivum.	Słowo bierne. Страдательный глаголъ.
v. r.	—	Verbum reciprocum.	Słowo zaimkowe. Возвратный глаголъ.
vocat.	—	Vocativus.	Przypadek piąty. Звательный падежъ.
vu.	—	vulgare (*vocabulum*).	Wyraz pospolity. Простонародное выраженіе.
*	—	sensu figurato.	Niewłaściwie. Иносказательно.
†	—	obsoletum.	Przestarzały wyraz. Обветшалое слово.

жéніе; дѣйствіе (въ стихотворé-ніи); дѣйствіе (витіи, проповѣ-дника); áкція. [дéнціи, взятки.
Akcydensa, pl. *akcydencye*, pl. акци-
Akcype, indecl. (*żartem*) v. *Akcydensa*.
Akcyza, f. акцы́зъ, тамгá, пóшлина.
Akcyznik, m. сбóрщикъ.
Akcyzować, v. a. тáмгу платúть.
Aklamacya, f. восклицáніе, рáдостный крикъ; единоглáсіе.
Akolit, m. Аколитъ, свѣщенóсецъ.
Akomodacya, f. соображéніе.
Akomodować, v. a. *się komu*, соображáться, принарáвливаться.
Akord, *u*, m. соглáсіе; услóвіе, уговóръ; акóрдъ (въ муз.).
Akordować, v. a. пожáловать, уступáть; *-wać z kim o co*, соглашáться съ кѣмъ о чёмъ.
Akordowanie, n. согласовáніе.
Akordowny, a. услóвленный.
Akordowy, a. услóвный.
Akrostychon, m. (indecl.) акрóстихъ.
Aksamit, v. *Axamit*.
Akt, *u*, m. дѣло, дѣйствіе; торжествó, празднованіе; продолжéніе, бѣгъ, течéніе; дѣйствіе (театр.); дѣло, докумéнтъ, судéбное производство.
Akta, *ów*, m. лѣтописи, f. pl. А'кты.
Aktor, m. дѣйствователь; истéцъ, проситель; актёръ, лицедѣй.
Aktorka, f. актрúса, просúтельница.
Aktorski, a. лицедѣйный.
Aktorstwo, n. сторонá истецá; *aktorski stan*, актéрское состоя́ніе.
Aktowy, a. къ актамъ принадлежáщій. [дѣлѣ.
Aktu, ad. дѣйствительно, въ сáмомъ
Aktualność, f. дѣйствительность.
Aktualny, a. дѣйствительный; *-nie*, ad. дѣйствительно.
Aktykować, v. a. внестú въ áкты.
Aktykowanie, f. внесéніе въ áкты.
Akurat, *-ratnie*, ad. акурáтно, тóчно, вѣрно.
Akuratność, f. тóчность.
Akuratny, a. акурáтный, тóчный.
Akuszer, m. акушéръ, повивальщикъ.
Akuszérka, f, повивáльная бáбка.
Akut, *u*, m. óстрая, оксíя.
Akuzacya, f. v. *Oskarżenie*.
Akwawita, f. *-wit*, m. вóдка.
Akwedukt, m. водовóдъ.
Akwista, m. (*żartem*) водопíйца.
Aksyoma, v. *Axyoma*.
Alabart, m. *-barta*, f. алебáрда.
Alabastr, *u*, m. алавáстръ, алебáстръ.
Alabastrowy, a. алавáстровый.
Alakant, *Alkant*, *u*, m. винó аликáнтское.
Alambik, v. *Alembik*.
Alamoda, f. мóдное одѣя́ніе.
Alamodzki, a. мóдный.
Alba, f. стихáрь, m.
Albatros, m. альбатрóсъ (птица).
Albert, *a*, m. А'льбертъ; *трусъ.
Albo, *albowiem* (*abo*), c. илú; *albo*, *albo*, илú-илú; рáзвѣ (о вопрóсахъ).
Albo, *albowiem*, c. úбо.
Alcbant, v. *Alszbant*.
Alchimia, f. алхúмія.
Alchimik, *a*, *alchimista*, m. алхúмикъ, алхимистъ.
Ale, c. но; *ale tak* (iron.) конéчно; *ale*, *ale*, int. къ стáти.
Alea, *Allea*, f. аллéя.
Alegacya, *Allegacya*, f. доказáтельство; отвѣтъ (въ судѣ).
Alegować, *allegować*, v. a. ссылáться на что. [на что.
Alegowanie, *allegowanie*, n. ссы́лка
Alembik, *Alambik*, m. кубъ, кóлба, казáнъ.
Alembikowy, a. кýбовый.
Alewiacya, f. облегчéніе.
Alexandryjski, a. александрíйскій, александрíйская бумáга, *regałowy papier*.
Alfabet, *u*, m. алфавúтъ, áзбука.
Alfabetowy, a. алфавúтный.
Algiebra, f. áлгебра.
Algiebraiczny, a. алгебраúческій.
Algiebraista, m. алгебраúстъ.
Ali, *Alic*, *Aliści*, *Alizci*, int вотъ
Alians, (*aliancya*), m. союзъ
Aliansowy, a. союзный.
Aliant, *Alliant*, m. сою́зникъ.
Aliantka, f. сою́зница.
Aliantować się, v. r. союзъ дѣлать, соединúться.
Aliantowanie, n. соединéніе.
Aligerować, v. a. смѣшивать, примѣшивать.
Alkali, n. (indecl.) алкáли, щéлочь, f.
Alkaliczny, a. алкалúчный, щелочный.
Alkant, v. *Alakant*.
Alkiermes, *u*, m. червéцъ, кошенúль.
Alkiermesowy, a. кошенúльный.
Alkierz, m. балкóнъ (покры́тый крóвлею); алкóвъ.

Alkohol, u, m. алкого́ль, m.
Alkowa, f. Алко́въ.
Allarm, v. *Trwoga.*
Allarmować, v. a. v. *trwożyć, niepokoić.*
Allegorya, f. аллего́рія, иносказа́ніе.
Allegoryczność, f. иносказа́тельность.
Allegoryczny, a. аллегори́ческій, иносказа́тельный; *-nie,* ad. аллегори́чески, иносказа́тельно.
Allodialny, a. родонасле́дственный.
Alludować, v. a. надоумля́ть, намека́ть, на что.
Alluzya, f. надоумле́ніе, намека́ніе.
Almanach, u, m. альмана́хъ, мѣсяцосло́въ.
**Almarya, olmarya,* шкапъ.
Aloe, indecl. *Aloes, u,* m. *Alona,* f. ало́й, сабу́ръ.
Aloesowy, a. сабу́рный, сабу́ровый.
Alpejczyk, m. альпі́йскій жи́тель.
Alpy, pl. альпі́йскія го́ры.
Alszbant, u, m. ожере́лье, оше́йникъ.
Alsztuch, -tuk, m. га́лстукъ.
Alsztukowy, a. га́лстучный.
Alt, u, m. (*w muz.*) альтъ.
Altana, -tanka, f. бесѣ́дка; балко́нъ, те́ремъ.
Altarya, f. придѣ́лъ.
Altarzysta, ołtarzysta, m. алтари́стъ.
Alteca, f. высо́чество.
Altembas, u, m. (твердо) тка́ная парча́.
Altembasowy, a. изъ тако́й парчи́ сдѣ́ланный.
Alteracya, f. смуще́ніе.
Alterkacya, f. споръ, ссо́ра.
Alternata, f. о́чередь смѣ́ны.
Alterować się, v. r. смуща́ться.
Altnista, Altysta. m. альти́стъ.
Ałun, u, m. квасцы́, pl.
Ałunować, v. a. квасца́ми смѣша́ть.
Amalgama, indecl. амальга́ма.
Amalgamacya, f. сортýчиваніе; *совершённое соедине́ніе.
Amalgamować, v. a. сорту́чивать, со рту́тью смѣша́ть (мета́ллы); * совершённо соедини́ть.
Amalgowanie, n. сорту́чиваніе.
Amaliować, v. *Emaliować.*
Amant, a, m. любо́вникъ, любо́вница.
Amantka, f. любо́вница.
Amarant, u, m. ба́рхатникъ.
Amarantowy, a. амара́нтоваго цвѣ́та.
**Amarykować,* v. a. весьма́ жа́ловаться на кого́.
Amator, a, m. охо́тникъ, люби́тель, рачи́тель.
Amatorka, f. люби́тельница, охо́тница, рачи́тельница.
Amazonka, f. амазо́нка; амазо́нское пла́тье.
Ambaje, jów, pl. причу́ды.
Ambaras, u, m. помѣша́тельство, недоумѣ́ніе.
Ambarasować, v. a. помѣша́ть, безпоко́ить.
Ambarasowany, a. безпоко́йный.
Ambassada, f. посо́льство.
Ambassador, m. посо́лъ.
Ambassadorowa, f. супру́га посла́.
Ambassadorstwo, n. посо́льство.
Ambassadorski, a. посо́льскій.
Ambicya, f. честолю́біе, любоче́стіе, властолю́біе.
Ambicyant, m. честолю́бецъ.
Ambicyować, v. a. домога́ться (чего́).
Ambit, u, m. честолю́біе; галлере́я покры́та (о́коло до́ма).
Ambitność, v. *Ambicya.*
Ambitny, ad. честолюби́вый, властолюби́вый.
Ambona, f. каѳе́дра, пропов́ѣдалище.
Ambra, f. а́мбра.
Ambrozya, f. амброзі́я.
Ambrozyowy, a. амбрози́ческій.
Amelika, amelka, f. рожо́къ съ по́рохомъ; мѣшо́къ.
Amen, indecl. ами́нъ.
Ametyst, u, m. амети́стъ.
Ametystowy, a. амети́стовый.
Amfibium, indecl. амфи́бія.
Amfiteatr, u, m. амфитеа́тръ.
Amiant, u, m. амі́антъ.
Amidon, u, m. клейко́вина.
Aminek, nka, m. бѣ́лой тминъ.
Amirał, v. *Admirał.*
Amnestya, f. амнисті́я.
Amomek, mku, m. сизо́нъ.
Amonek, nku, m. яма́йской пе́рецъ.
Amoniak, u, m. нашаты́рь, m.
Amoniakowy, amoniacki, a. нашаты́рный.
Amor, a. Аму́ръ.
Amoracki, a. каса́ющійся до любви́.
Amplificator, m. увеличи́тель.
Amplifikatorka, f. увеличи́тельница.
Ampułka, f. скля́нка (употребля́емая у обѣ́дни католи́цкой це́ркви).
Amulet, u, m. амуле́тъ.
Amunicya, f. аммуни́ція.
Amunicyjny, a. аммуниціо́нный.
Anabaptysta, m. v. *Nowochrzeniec.*
Anachoreta, m. v. *Pustelnik.*
Analizować, v. a. разбира́ть подро́бно.
Analityczny, a. аналити́ческій.

Analogia, f. аналогія, подобіе, сходство.

Analogiczny, a. аналогическій, сходственный.

Ananas, *a*, m. ананасъ.

Ananasowy, a. ананасовый.

Anarchia, f. безначальство, анархія.

Anarchiczny, a. анархическій, безначальственный.

Anatema, f. анаѳема.

Anatematyzować, v. a. предать анаѳемѣ.

Anatomia, f. анатомія.

Anatomik, m. анатомикъ, трупоразъятель.

Anatomiczny, a. анатомическій.

Anatomizować, v. a. анатомить.

Anaty, *Annaty*, *ów*, pl. аннаты.

Andronować, v. n. вздоръ говорить.

Androny, *ów*, pl. болтаніе, вздоръ.

Androty, *ów*, pl. тонкіе пряники.

Androtnik, m. вафельникъ.

**Andrykuły*, *ów*, pl. вздоръ.

Andzar, *u*, m. (турецкій) кинжалъ.

Angarya, f. барщина: угнѣтеніе.

Angina, f. жаба (болѣзнь).

Angliczki, pl. капканы.

Anglizować, v. a. англизировать.

Ani, c. ни, нижé.

Anielski, a. ангельскій; *-skie pozdrowienie*, молитва, богородице дѣво; *-ski trank*, водяной попутникъ (раст.).

Animalizacya, f. перемѣна растительныхъ частей въ животныя.

Animela, f. сладкое мясо; клапанъ (въ насосѣ).

Animować, v. a. ободрять.

Animozya, f. сердитость.

Animusz, *u*, m. духъ, душа; бодрость, смѣлость.

**Animuszny*, v. *Śmiały*.

**Animuszowaty*, a. надменный, гордый.

Anioł, m. *Anieli*, pl. ангелъ, *anioł stróż*, ангелъ хранитель.

Aniwersant, v. *Solennizant*.

Aniwersarz, *v. Rocznica*.

Ankra, f. якорь, m.; скоба, засовъ.

Ankrować, v. a. связывать, укрѣплять.

Annalista, m. лѣтописатель.

**Annały*, pl. лѣтописи.

Annotacya, f. примѣчаніе.

Annotowac, v. a. примѣчать, приписывать примѣчанія.

Anonim, m. безъименный авторъ.

Ansa, f. дужка; рукоятка; поводъ, случай.

Antaba, f. рукоятка, ручка, ушко.

Antał, *u*, m. анталъ (четверть бочки).

Antałowicz, m. піяница, гуляка.

Antarktyczny, a. антарктическій.

Antenat, m. предшественникъ; *-naty*, pl. предки, pl.

Antependyum, indecl. m. напрестольная пелена.

Antilopa, f. сайга.

Antologia, f. антологія, собраніе стихотвореній.

Antologista, m. собиратель стихотвореній.

Antychryst, m. антихристъ, лжехристъ.

Antychrystować, v. a. называть (кого) антихристомъ.

Antydot, *u*, m. противоядіе.

Antyfona, f. антифонъ.

Antyk, *u*, m. остатокъ древности, антикъ.

Antykamera, f. передняя.

Antykwaryusz, *antykwarz*, *a*, m. антикварій, знатокъ древности.

Antymonium, indecl. сурьма.

Antymoniowy, a. сурьмяный.

Antypast, *u*, m. первое кушаніе послѣ похлебки.

Antypatia, f. противострастіе, антипатія.

Antypecik, m. родъ маленькихъ паштатовъ.

Antypod, m. антиподъ.

Antypodyiski, a. до антиподовъ касающійся.

Anu, c. (vu.) да, такъ; *anuże*, *nuże dalej*, въ передъ, дальше; *anu*, *anuż*, ежелиже.

Anyż, *u*, m. анисъ; *anyż polny*, полевой тминъ.

Anyżowy, a. анисный, анисовый.

Aparament, *u*, m. украшеніе церковное.

Aparat, *u*, m. приготовленіе; утварь, мебели; уборъ, приборы церковные; декорація (театральная)· готовность.

**Aparencya*, f. блескъ; великолѣпіе.

Apartament, v. *Pokoj*.

Apellacya, f. апелляція.

Apellacyjny, a. апелляціонный.

Apellant, m. апелляторъ.

Apellować, v. a. взять апелляцію.

Apertura, f. фонтанель, f.

Apetyczny, a. возбуждающій (въ комъ) аппетитъ.

Apetyt, *u*, m. аппетитъ, охота къ ѣдѣ

Aplikacya, f. прилежаніе.

Aplikant, m. молодой человѣкъ, упражняющійся въ практическомъ ученіи юриспруденціи.

Aplikować, v. a. *-wać się*, употре-

блять (что или кого, на что), прилежать, быть прилежнымъ.
Apologia, f. защитительная рѣчь.
Apologietyk, m. защитительное письмо. [паралічный.
Apoplektyczny, a. апоплектическій,
Apoplexya, f. апоплексія, параличъ, ударъ, пострѣлъ. [рённый.
Apoplektyk, m. паралічемъ удa-
Apostata, m. вѣроотступникъ.
Apostazya, f. отступничество отъ
Apostoł, m. апостолъ. [вѣры.
Apostołować, v. a. быть апостоломъ.
Apostolski, a. апостольскій.
Apostolstwo, n. апостольство.
Apostrof, *u*, m. апострофъ
**Aprehendować*, v. a. уважать.
**Aprehensya*, f. уваженіе.
**Aprehensywa*, f. сила душевная уважающая. [одобрёніе.
Aprobacya, *aprobata*, f. соизволёніе,
Aprobować, v. a. одобрять, одобрить.
Aprykoza, f. априкосъ.
Aprykozowy, a. априкосовый.
Apteczny, a. изъ аптеки.
Apteka, f. аптека. [никъ.
Aptekarczyk, m. аптекарскій уче-
Aptekarka, f. аптекарша.
Aptekarski, a. аптекарскій.
Aptekarstwo, n. аптекарская наука.
Aptekarz, m. аптекарь.
Aptekarzowna, f. аптекарская дочь.
Aptekarzowa, f. аптекарша, жена аптекаря.
Arabesk, *u*, m. арабескъ.
Arabeskowy, a. арабесковый.
Arak, *u*, m. аракъ.
Arakowy, a. араковый.
Aramszagi, pl. поручи.
Arbiter, *tra*, m. посредникъ.
Arbuz, m. арбузъ.
Arbuzowy, a. арбузный.
Archanielski, a. архангельскій.
Archanielstwo, n. архангельскій
Archanioł, m. архангелъ. [санъ.
Archidyakon, m. архидіаконъ.
Archidyecezya, f. архіепископская епархія. [скій.
Archimandrycki, a. архимандрит-
Archimandryctwo, n. архимандрія.
Archimandryta, m. архимандритъ.
Architekt, m. архитекторъ, зодчій.
Architektonski, a. архитектоническій. [чество.
Architektura, f. архитектура, зод-
Arcy-, архи-.
Arcybiskup, m. архіепископъ.
Arcybiskupi, a. архіепископскій.
Arcybiskupstwo, n. архіепископство.
Arcybożnik, *a*, m. старшина синагоги.
Arcycelnik, m. начальникъ таможенниковъ. [ній.
Arcyczesnik, m. верховный виночер-
Arcydyakon, v. *Archidyakon*.
Arcydziekan, m. первый деканъ.
Arcydzieło, n. превосходное сочинёніе. [канцлера.
Arcykanclerstwo, n. санъ верховнаго
Arcykanclerz, m. верховный канцлеръ.
Arcykapłan, m. первосвященникъ.
Arcykapłanstwo, n. первосвящён-
Arcyksiążę, v. *Arcyxiążę*. [ство.
Arcymarszałek, *łka*, m. верховный маршалъ.
Arcymarszałkowstwo, n. достоинство верховнаго маршала.
Arcypodkomorzy, *ego*, m. архикамергеръ. [чей.
Arcypodskarbi, *iego*, m. архиказна-
Arcystolnik, m. верховный стольникъ.
Arcyxiążę, *ęcia*, m. Эрцъ-герцогъ.
Arcyxiężna, f, Эрцъ-герцогиня.
Arcyxiężny, *a*. Эрцъ-герцогскій.
Arcyxięstwo, n. Эрцъ-герцогство.
Arenda, *Aręda*, f. откупъ, аренда.
Arendarz, m. арендаторъ, откупщикъ. [– v. n. откупить.
Arendować, v. *a*. отдать на откупъ;
Arendowny, a. откупный.
Arest, *Areszt*, *u*, m. арестъ.
**Argienterya*, f. серебряная посуда.
Argument, *u*, m. доводъ, доказательство.
Argumentować, v. a. доказать.
Arka, v. *skrzynia*, *lada*.
**Arkabuz*, m. ружьё.
Arkada, f. сводъ.
Arkan, v. *tajemnica*, *sekret*.
Arkan, *u*, m. арканъ (для ловленія лошадей).
Arkas, m. желе изъ молока.
Arktyczny, a. арктическій.
Arkusz, m. Листъ бумаги.
Arkuszowy, a. листовый.
Arlekin, m. Арлекинъ, гаеръ.
Arlekinada, f. *Arlekinstwo*, n. арлекинскіе шутки.
Arlekinować, v. n. быть арлекиномъ.
Arlekinski, a. арлекинскій.
Armata, *Harmata*, f. пушка.

Armatny, a. пушечный.
Armatura, f. збруя около гербa.
Armia, f. армія.
Arsenał, u, m. арсеналъ, оружехранилище.
Arsenałowy, a. арсенальный.
Arszenik, u, m. мышьякъ.
Arszenikalny, arszenikowy, a. мышьяковый.
Arszyn, m. аршинъ.
Arterya, f. артерія, жила біющая.
Artykuł, u, n. статья, отдѣленіе.
Artylerya, f. артиллерія.
Artyleryczny, a. артиллерійскій.
Artylerzysta, m. артиллеристъ.
Artysta, m. художникъ.
Arya, f. арія.
Arystokracya, f. аристократія
Arystokracki, arystokratyczny, a. аристократическій.
Arystokrat, m. аристократъ.
Arystokratka, f. аристократка.
Arytmetyczny, a. ариѳметическій.
Arytmetyk, m. ариѳметикъ.
Arytmetyka, f. ариѳметика.
As, m. Асъ (у древнихъ Римлянъ); (*w kartach*) тузъ.
Asbest, u, m. асбестъ (каменный).
Asbestowy, a. асбестовый.
Aspekt, u, m. аспектъ (астрон.).
Aspirant, m. искатель (мѣста въ монастырѣ).
Aspirować, v. *n*. искать (мѣста).
Assekuracya, f. страхованіе.
Assekuracyjny, a. до страхованія касающійся.
Assekurator, m. страховщикъ.
Assekurować, v. a. застраховать.
Assekurowanie, n. застрахованіе.
Assessor, m. ассесоръ, засѣдатель.
Assessorski, a. ассесорскій, засѣдательскій.
Assessorya, f. ассесорскій судъ.
Assumpt, u, m. поводъ, причина.
Assygnacya, f. ассигнація.
Assygnaty, ów, pl. ассигнаціи.
Assygnataryusz, m. тотъ что ассигнуетъ.
Assygnować, v. a. ассигновать.
Assystencya, f. свита, кортежъ; помощь, f.
Assystent, m. помощникъ; присутствующій (при чёмъ).
Assystować, v. n. препровождать; быть при чёмъ (по должности); помогать.
Astrolab, u, m. астролябія.
Astrolog, m. астрологъ, звѣздочётъ.
Astrologia, f. астрологія, звѣздочётство.
Astrologiczny, a. астрологическій.
Astrologować, v. n. дѣлать астрологическія вычисленія.
Astronom, m. астрономъ, звѣздословъ.
Astronomia, f. астрономія, звѣздословіе.
Astronomiczny, a. астрономическій.
Atamant, m. Атаманъ (козацкій).
Atamantstwo, n. атамантство.
Ateista, Ateusz, m. атеистъ.
Atłas, u, m. атласъ; *-łasowy*, a. атласовый.
Atmosfera, f. атмосфера.
Atrament, u, m. чернилы.
Atoli, c. однакоже, со всѣмъ тѣмъ.
Attencya, f. вниманіе.
Attestat, v. *Zaswiadczenie*.
Attrakcya, f. притяженіе, привлеченіе.
Audyencya, f. аудіенція.
Audytor, m. Аудиторъ.
Audytoryum, indecl. v. *Słuchalnia*.
Aukcya, f. аукціонъ, продажа съ молотка.
Austernik, m. трактирщикъ.
Austerya, f. постоялый дворъ.
Autentycznie, ad. достовѣрно; *-tyczność*, f. достовѣрность; *-tyczny*, a. достовѣрный.
Autor, m. сочинитель, авторъ; *заводчикъ; изобрѣтатель; *-rka*, f. сочинительница.
Autorament, u, m. рекрутской наборъ.
Awangarda, f. Авангардія.
Awans, u, m. провожденіе въ чинъ; въ передъ данныя деньги; *-nsować*, v. a. произвесть (кого) въ чинъ, давать деньги въ передъ.
Awantaż, u, m. выгода, польза, прибыль; *-tażowny*, a. выгодный, прибыльный.
Awantura, f. приключеніе; *-turnyk, -turzysta*, m. удалый человѣкъ, бродяга.
Awizacya, f. увѣдомленіе; *-zować*, v. a. увѣдомить.
Awo, awoż, c. авось, авосьлибо; слѣдовательно.
Axamit, u, m. бархатъ; *-mitka*, f. бархатная шапка, б. лента; *-mitny, -mitowy*, a. бархатный.
Axyoma, atu, n. аксіома (въ математикѣ).
Aż, a. & c. до.
Aża, ażali, ad. (interr.) развѣ?
Azard, v. *Hazard*.

B.

Ba, *Bay*, ad. *a* e. конечно, точно; да, и; (interr.) развѣ.
Baba, f. баба, старуха; баба, бабка, бабушка; повивальная бабка; баба, [нищая.
Babczyny, a. бабушкинъ.
Baby, f. pl. *трусъ; ферзь (въ шахматной игрѣ); баба (которою сваи бьютъ); родъ пирога; родъ груши; придорожникъ (раст.); затычка (для трубы); баба (птица); Седмизвѣздіе. [зырь; пупырь (на тѣлѣ).
Bąbel, *Bębel*, *bla*, m. водяной пу-
Bąbelisty, a. пузыреватый; покрытый пузырями.
Babi, a. бабій, бабушкинъ.
Babiarz, m. женоподобный человѣкъ; трусъ; волокита, m.
Babić, v. n. бабничать.
Babieć, v. n. дѣлаться бабкою.
Babikrowka, f. купена (раст.).
Babiniec, *nca*, m. паперть у церкви, предхраміе.
Babizna, f. бабушкино наслѣдство.
Babka, f. бабка, бабушка; v. *Baba*, *ślepa babka* (*gra*), жмурки. *Babka* (*ziele*) попутникъ.
Babożen, *ia*, m. молодой человѣкъ который женится на старой бабѣ.
Babski, a. бабскій, бабушкинъ.
Babsko, n. старая вѣдьма, бабище.
Babstel, *Babstyl*, v. *Babiarz*.
Babunia, *Babusia*, f. бабушка.
Bać się (*boi się*), v. r. бояться.
Bachmat, m. бахматъ, татарская большая лошадь. [чикъ.
Bachur, m. боровъ; жидовскій маль-
Bacik, v. *Bat*.
Bączek, *czka*, m. гайка ружейная въ которую шомполъ кладётся.
Baczenie, n. вниманіе, примѣчаніе; разсужденіе; уваженіе.
Baczność, f. примѣтливость, замѣчаніе; (milit.) слушай!
Baczny, a. примѣчательный, внимательный.
Baczyć, v. a. примѣчать, заблюдать; уважать, разсуждать.
Bączyć, v. n. жужжать, ворчать.
Badać, v. a. изыскивать, изслѣдовать; *-danie*, n. изслѣдованіе.
Badacz, m. испытатель.
Badel, *Badyl*, m. стебель у коколя.
Badelisty, a. наполненный куколемъ.
Bądź, v. *Być*.
Bagatela, f. бездѣлица.
Bagaż, *u*, обозъ, поклажа.
Bagnet, *u*, m. штыкъ. [деревьяхъ.
Bagniątko, n. *-ka*, pl. барашки на
Bagnik, m. тунъ (рыба).
Bagnisko, n. болото; *-gnisty*, a болотный, болотистый.
Bagniówka, f. камнеломъ (раст.).
Baja, f. байка.
Baja, *bajka*, f. сказка.
Bajać, v. n. баснословить; болтать.
Bajacz, *Bajarz*, m. баснословецъ; враль, m.
Bajczany, a. баснословный.
Bajeczność, f. баснословіе; *-jeczny*, a. баснословный.
Bajka, *Bajda*, f. сказка; вздоръ.
Bajkarz, *Bajkopis*, n. баснословъ.
Bajtałaszki, m. pl. вздоръ
Bajorek, *rka*, f. золотая нитка.
Bajowy, a. байковый.
Bąk, m. выпь (птица); оводъ, слѣпень; волчёкъ. *Bąki strzelać*, шалить; врать
Bakać, v. n. восклицать отъ радости.
Bąkać, v. n. жужжать; шумѣть.
Bakalarstwo, n. бакаларство; учительство; педанство.
Bakałarz, m. бакаларъ; учитель дѣтскій; педантъ; *-łarski*, a. бакалаврскій.
Bakier, *na* –, на бекрѣнъ.
Bakort, *u*, m. бакбордъ. [нецъ).
Bal, *u*, m. бревно; брусъ; балъ (та-
Balakać, v. n. болтать, брать.
Balamucić, v. n. баламутить, v. a.; баловать; смущать; *-muctwo*, n. балы, вранье, вертопрашество; *-mut*, баламутъ, вертопрахъ; *-mutny*, a. баламутный, легкомысленный.
Balast, *u*, m. балластъ.
Balasy, *ów*, pl. балясы, перила; балюстрадъ. [хинъ.
Baldachin, *Baldakin*, *u*, m. бальда-
Baldaszek, *szka*, m. верхушка (у листьевъ, у цвѣтовъ). [ладонъ.
Baldryan, *u*, m. балдырьянъ, земной
Baleczka, v. *Balk*.
Balet, *u*, m. балѣтъ; *-letnik*, танцоръ; *-ka*, танцорка.
Balia, f. стиральное корыто.
Balk, *u*, m. *Balka*, *Belka*, *Baleczka*, f. бревно, брусъ.
Balkowy, a. бревенчатый, брусовый.
Balkować, v. a. подвести перекладины.

Balon, u, m. воздушный шаръ.
Balować, v. n. посѣщать балы; веселиться.
Balsam, u, m. бальсамъ; *-mowy,* a. бальсамый; *-miczka,* f. коробочка съ бальсамомъ; *-miczny,* a. бальсамичный.
Balsamina, f. бальсаминъ.
Balsamować, v. a. бальсамировать.
**Bałuch, u,* m. глухій шумъ.
**Bałuku, na -,* на четырёхъ ногахъ.
Balustrata, f. балясы, перила.
**Bałuszyć,* v. n. шумѣть; v. a. оглушить.
Bałwan, m. болванъ, чурбанъ; валъ, волна; колоссъ; идолъ, кумиръ; болванъ, неловкій; *-nowaty,* a. грубый, тяжёлый, неловкій.
Bałwanić się, v. r. волноваться.
Bałwaniеć, v. n. дѣлаться чурбаномъ; дѣлаться грубымъ.
Bałwierz, v. *Barbierz.*
Bałwochwalca, m. идолопоклонникъ; * *-chwalić,* v. n. - клонничать; *-chwalnia,* кумирница; *-chwalstwo,* n. идолопоклоненіе.
Banda, f. шайка.
Bandera, -erola, f. флагъ; флюгеръ.
Bandolet, u, m. перевязь (у солдатовъ), f.
Bandura, f. бандура, балалайка; *-urzysta,* m. бандуристъ.
Bandyt, m. бандитъ, разбойникъ.
Bania, f. бутылка, кружка; воздушной; шаръ; баня; куполъ (церкви и пр.); улей.
Baniasty, a. пузатый.
Banicya, f. ссылка.
Baniować, v. a. послать въ ссылку.
Banit, m. ссылочный.
Bank, u, m. банкъ (банкира, и карточника); *-kowy,* a. банковый.
Banka, banieszka, f. баночка, рожокъ; пузырёкъ (водяной).
Bankier, m. банкиръ (мѣновщикъ; карточникъ).
Bankiet, u, m. пиръ, пиршество.
Bankrut, u, m. банкрутство; *-krut, u,* m. банкрутъ; *-krutować,* v. n. банкрутить.
Bant, u, m. бантъ, бантикъ.
Barakan, m. барканъ.
Baran, m. баранъ; (astron.) овенъ; стѣноломъ; *-ranek, -raneczek,* dim. ягнёнокъ, барашекъ; *-ranina,* f. баранина; *-rani,* a. бараній.
Baraszkować, v. n. болтать, говорить вздоръ; таскаться, шататься.
Barbar, m. варваръ; *-arya,* f. варварство; *-arzyński, -ryjski,* a. варварскій; *-rysm, u,* m. неправильное выраженіе.
Barć, f. бортъ (улей).
Barchan, u, m. бумазея; *-anowy,* a. бумазейный; *-annik,* m. бумазейной мастеръ.
Barczyć, v. a. обременять, отягощать.
Barczysty, a. широкоплечный.
Bard, m. бардъ (пѣвецъ древнихъ Германцевъ).
Bardo, n. бердо, бердцо.
Bardony, pl. рылѣ, f. pl.
Bardysz, m. *-dyzana,* f. бердышъ.
Bardzo, ad. очень, весьма.
Bargiel, m. родъ заньки.
Bark, u, m. плечо, рамо; верхняя часть передной ноги (у животныхъ); *bark (wozowy),* валекъ у дышла.
Barka, f. барка; *-karz,* m. барочникъ.
Barkowaty, a. плечистый.
Barkowy, a. барочный.
Barłog, u, m. берлогъ, берлога; постилка; соръ, отреби, pl.; *лѣность; бѣдность; *-łogować,* v. n. быть лѣнивымъ.
Barometr, u, m. барометръ.
Baron, m. баронъ; *-ronowa,* f. баронша.
Barszcz, u, m. борщъ; борщъ (трава).
Barszczyk, m. негодяй.
Barta, f. топоръ.
Bartek, rtka, m. мужикъ.
Bartnik, m. бортникъ; грубіянъ; (родъ маленькихъ медвѣдей) муравейникъ.
Barwa, f. цвѣтъ, краска; ливрея; ворса на сукнахъ.
Barwena, -wana, f. барвена, нарма.
Barwiany, a. цвѣтный; ливрейный.
Barwić, v. a. красить, выкрасить; * закрашивать; ворсить.
Barwica, f. стриженная шерсть; румяны, закраска; *-wiczkować,* v. a. румянить.
Barwiernia, f. цырюльня. *Barwierz,* m. цырюльникъ; *-wierski,* a. цырюльническій.
Barwinek, nka, m. барвенокъ (трава).
Barwisty, a. цвѣтный; ворсистый.
Baryła, -reła, f. бочка содержащая 24 гарнцевъ; *пузатой, m.

Barysz, u, m. барышъ; *-ryszník,* m. разнощикъ; маркетантъ.
Bas, Bass, u, m. басъ; *basowy,* a. басовый.
Basałyk, m. бичъ съ свинцовою ну- [лею на концѣ.
Basetla, f. віолончель; *-tlista,* m. віолончелистъ.
Basista, m. басистъ.
Basliwy, a. басеный; болтливый.
Baśń, f. басня; *-sni,* f. pl. пустяки, pl.; *-śniarz,* m. баснотворецъ.
Bason, u, m. фаготъ.
Bastard, Basztard, m. побочный сынъ; *-da, -dowa,* f. побочная дочь; дорожная карета.
Basza, Pasza, m. паша; *-szostwo,* n. достоинство паши.
Bat, u, (Bacik, dim.) m. ботъ, лодка; плеть, f. бичъ; *-ty,* pl. побои, m. pl.
Batalia, f. сраженіе; *-lion, u,* m. [баталіонъ.
Baterya, f. батарея.
Batog, u, m. батогъ; батожье; *-togi,* pl. батоги; *-gować,* v. a. сѣчь батожьемъ.
Batyst, m. батистъ.
Bawełna, f. хлопчатая бумага; *bawełniany,* a. бумажный; *-łnica,* f. бумажная матерія.
Bawić, v. a. остановить, задержать; забавлять; *- się,* v. r. остановиться, мѣшкать; забавляться; *- się czém,* упражняться, заниматься чѣмъ; *- wienie się,* n. забава.
Bawidło, n. игрушка, бездѣлица.
Bawoł, Buywoł, u, m. буйволъ.
Bawolica, f. буйволица.
Baza, f основаніе, база.
Bazalt, u, m. базальтъ. [трава.
Bazanowiec', wca, m. полушечная
Bażant, m. фазантъ; *-ntarnia,* f. фазанникъ. [тантъ.
Bazar, m. базаръ; *-zarnik,*m. марки-
Bazgrać, v. n. марать, пачкать, худо писать; v. a. замарать; *-gracz,* m. маральщикъ, худой живописецъ, х. сочинитель; *-granina,* f. пачканье, мазаніе.
Bazylik, m. базиликъ (раст.).
Bazylika, f. соборная церковь.
Bazylisk, m. василискъ.
Bebechy, m. pl. потроxи, m. pl.
Bębel, v. *Bąbel.*
Bęben, -bna, m. бубенъ, барабанъ; тимпанъ (въ ухѣ); сито, рѣшето; толстобрюхій человѣкъ; толстый, глупый ребёнокъ; негодяй; тамбуринъ (для шитья).
Bębenek, nka, m. воркунъ. [щикъ.
Bębennica, Bębenista, m. барабан-
Bębenny, a. бубенный; *-benkowaty,* a. подобный на барабанъ. [водѣ.
Bęblać, -lić, v. a. дѣлать пузыри въ
Bębnić, v. n. бубнить, барабанить.
Bechtać, v. a. наустить.
Beczeć, v. n. блеять; *плакать.
Bęczeć, v. n. жужжать.
Beczka, f. бочка.
Będą, będący, będę, v. *być.*
Bedła, bdła, f. грибъ.
Bednarz, m. бочаръ, m.; *-arstwo,* n. бочарня; бочарстве.
Będzie, będziemy, v. *Być.*
Bek, u, m. блеяніе.
Bęk, u, m. жужжаніе.
Bekać, v. n. блеять; *- się,* бѣгаться (объ оленяхъ).
Bękart, m. побочный сынъ; *-artka,* f. побочная дочь; ублюдокъ.
Bękarci, a. ублюдочный; *-cić się,* v. r. *-cie,* v. n. перародиться, портиться; *-karcki,* a. побочный.
Bekas, m. бекасъ, куликъ.
Bekawisko, n. похоть, f. течка.
Bekiesza, f. бекешъ.
Beksza, f. плакса, крикунъ.
Bela, belka, dim. f. кипа, пакетъ; бревно; десять стопъ бумаги; * болванъ, глупецъ.
Bełkać, v. a. болтать, мѣшать.
Bełkotać, v. n. булькать; болтать.
Bełkot, m. болтунъ; *-otliwy,* a. болтливый; *-liwość,* f. болтливость.
Bełt, u, (bełcik, dim.), m. стрѣла.
Benedykcya, f. благословеніе.
Beneficyant, m. наслаждающійся благодѣяніемъ.
Beneficyarz, a. капланъ; *-aryusz,* m. духовной приходъ имѣющій.
Beneficyum, indecl. n. духовное мѣсто съ доходами.
Benzoin, u, m. росной ладанъ.
Berberys, u, m. барбарисъ, кислица.
Berło, n. скипетръ; шестъ. *Berłowładza,* m. скипетроносецъ.
Bespieczny, v. *Bezpieczny.*
Bestwic, v. a. сдѣлать дикимъ; *- się,* (*bestwieć*) свирѣпствовать.
Bez, bzu, m. бузина.
Bez, prp. (c. gen.) безъ.
Bezbolny, a. безболѣзненный; *-bolność,* f. безболѣзненность.

Bezbożnik, m. безбо́жникъ; *-żność*, f. безбо́жіе; злоче́стіе; *-żny*, a. нече́стивый; безбо́жническій.
Bezbronny, a. безору́жный.
Bezcen, za bezcen, за безцѣ́нокъ.
Bezcenny, a. безцѣ́нный, неоцѣне́нный.
Bezcielesny, *-elesny*, a. безтѣле́сный, безпло́тный.
Bezczelnik, m. наха́льникъ; *-czelność*, f. на́глость, безсты́дство; *-czelny*, a. на́глый, безсты́дный.
Bezcześcić, v. a. безче́стить.
Bezczuły, a. безчу́вственный; *-łość*, f. безчу́вственность.
Bezczynność, f. пра́здность; *-czynny*, a. пра́здный.
Bezdenko, n. рю́мка безъ но́жки.
Bezdenny, a. бездо́нный; *неизмѣри́мый.
Bezdnie, Bezdno, n. бе́здна, пучи́на.
Bezdowodny, a. недоказу́емый.
Bezdroże, n. безпу́тіе; *-drożny*, a. непроходи́мый; *развра́тный.
Bezduchy, *-duszny*, a. безду́шный.
Bezdzietny, a. бездѣ́тный.
Bezeceństwo, n. нече́стіе; пужа́ло.
Bezecnić, v. a. обезче́стить; обезобра́зить; *-cnik*, m. безобра́зный человѣ́къ; безче́стный человѣ́къ; *-cny*, a. безче́стный; ме́рзкій.
Bezedrzwi, ad. безъ двере́й.
Bezgrzeszny, a. безгрѣ́шный
Bezimiennik, a. безъи́менный сочини́тель; *-imienny*, a. безъи́менный.
Bezkarny, a. ненака́занный; необу́зданный.
Bezkost, m. безси́льный человѣ́къ; *-stny*, a. безъ косте́й; *сла́бый.
Bezkrólewie, *-lewstwo*, n. междуца́рствіе.
Bezkrwawy, a. некровопроли́тный.
Bezksiężyczny, a. безлу́нный.
Bezkunsztny, a. неиску́ственный.
Bezkwiat, *u*, m. пе́ресклѣдь, f. (трава́).
Bezleśny, a. безлѣ́сный.
Bezlist, *u*, m. хвощъ (трава́).
Bezłożeniec, *-ńca*, m. v. *Bezżeniec*.
Bezludny, a. безлю́дный.
Bezludzki, a. безчеловѣ́чный.
Bezłuskny, a. безъ чешу́й.
Bezmała nie, ad. почти́ не, чуть не.
Bezmężna, f. не заму́жная.
Bezmian, ***przemian***, *u*, m. безмѣ́нъ.
Bezmienny, a. безъи́менный; несказа́нный.
Bezmierny, a неизмѣри́мый.
Bezmozgi, a. безмо́згій; *глу́пый.
Bezmyślny, a. безмы́сленный; неумы́шленный.
Beznógi, a. безно́гій.
Beznosy, a. безно́сый.
Bezoar, *u*, m. безоа́ръ.
Bezodłączny, a. безотлу́чный.
Bezodporny, a. непреодоли́мый.
Bezodwłoczny, a. неме́дленный.
Bezokoliczny, a. (gramm.) *tryb -liczny*, неопредѣлённое наклоне́ніе.
Bezopasny, a. безопа́сный.
Bezorężny, a. безору́жный.
Bezowocny, a. безпло́дный; *безполе́зный.
Bezpieczeństwo, n. *-eczność*, f. безопа́сность; споко́йность; фамилія́рность; *-czny*, a. неопа́сный; увѣ́ренный.
Bezpłatny, a. жа́лованья не имѣ́ющій.
Bezplemienny, a. семе́йства не имѣ́ющій; бездѣ́тный.
Bezpochybny, a. неизбѣ́жный; нело́жный, наде́жный.
Bezpokoić, v. a. безпоко́ить.
Bezpośrzedni, a. непосре́дственный.
Bezpotomny, a. не имѣ́ющій пото́мства.
Bezprawie, n. несправедли́вость; ана́рхія, безнача́ліе; *-prawny*, a. несправедли́вый; анархи́ческій.
Bezprzestanny, a. безпреста́нный.
Bezprzykładny, a. безпримѣ́рный.
Bezradny, a. безъ совѣ́та находя́щійся.
Bezręczny, ***bezręki***, a. безру́кій.
Bezrękawy, a. безрука́вый.
Bezrogi, a. безро́гій.
Bezrozum, *u*, m. безу́міе; *-umny*, a. безу́мный.
Bezrozsądny, a. безразсу́дный.
Bezrząd, *u*, m. *-ądztwo*, n. безнача́льство, безвла́стіе; *-ądnik*, m. безпу́тникъ; *-ądny*, a. безпоря́дочный, анархи́чески.
Bezsenny, a. безсо́нный; *-senność*, f. безсо́нность.
Bezsilny, a. безси́льный; *-ność*, f. безси́ліе, не́мощь, f.
Bezskrzydły, a. безкры́лый.
Bezskuteczny, a. недѣ́йствующій, безъ дѣ́йствія, недѣ́йствительный.
Bezśmiertelny, *-śmiertny*, a. безсме́ртный; *-ność*, f. безсме́ртіе.
Bezśmieszny, a. не смѣ́шный.
Bezsromy, a. безсра́мный; *-mość*, f. безсра́міе.

Bezsprzeczny, a. безпрекословный.
Bezsrzedny, v. *Bezposrzedni*.
Bezstronny, a. безпристрастный; *-ność*, f. безпристрастность.
Bezsumienny, a. безсовѣстный; *bezsumienność*, f. безсовѣстность; *-nnik*, m. криводушникъ.
Bezsworny, a. упрямый, упорный; немирный, несогласный.
Bezszkodny, a. безвредный; *-ność*, f. безвредіе, -вредность.
Bezustanny, a. безпрерывный.
Bezuzdny, *-zdy*, a. необузданный.
Bezwątpliwy, a. несомнительный.
Bezwinny, a. невинный.
Bezwdzięczny, a. безъ прелестей; неблагодарный.
Bezwładny, a. безсильный.
Bezwierny, a. невѣрный.
Bezwónny, a. запаха неимѣющій.
Bezwstyd, *u*, m. *-dność*, f. безстыдность, наглость; *-ydny*, a. безстыдный, наглый.
Beswzględny, a. безпристрастный; *-nie*, ad. безпристрастно; не взирая.
Bezząb (v. *bezzęby*), *-zęba*, m. (*ziele*), тандра (раст.).
Bezzakonny, a. беззаконный.
Bezzęby, a. беззубый.
Bezżeniec, *ńca*, m. холостой человѣкъ; *-nstwo*, n. холостая жизнь; *-żenny*, a. не женатый, холостой.
Bezwłoczny, a. немедленный.
Biada, int. бѣда! увы! горе!
Biadać, v. n. горевать, жаловаться.
Biała głowa, v. *Białogłowa*.
Białawek, *wka*, m. бѣлая бабочка.
Białawy, a. бѣловатый.
Białko, n. (*białek*, m.) бѣлокъ яичный; глазной бѣлокъ.
Białodrzewo, n. бѣлый тополь.
Białogłowa, f. женщина; *-głowski*, a. женскій, для женщинъ.
Białokurowaty, a. бѣлокурый.
Białomleczny, a. бѣлый какъ молоко. [(дерево и ягода).
Białomorwa, f. бѣлая шелковица
Białość, f. бѣлость, бѣлизна.
Białoskórnik, m. сыромятникъ; *-nictwo*, сыромятничество.
Białozęby, a. бѣлозубый.
Białozor, m. кречетъ.
Biały, a. *-ło*, ad. бѣлый; *чистый; *biała płeć*, прекрасный полъ; *-ła broń*, f. бѣлое оружіе (сабля, шпага, штыкъ); *-ła moneta*, серебряная монета, -бряныя деньги.
Biblija, f. библія; *-blijny*, a. библейскій.
Biblioteka, f. библіотека, книгохранильница; *-tekarz*, m. библютекарь.
Bibuła, f. пропускная бумага.
Bić, (praes. 3. pers. *bije*), v. a. бить; ударить; *- monetę*, бить монету; *bić na co*, горячо приняться на что; *bić nieprzyjaciela*, бить непріятеля, побѣдить; *bić (kartę)*, крыть, бить (карту); *bić (bydło)*, убить, заколоть; **bić czołem*, броситься къ чьимъ ногамъ; *bić się*, сражаться, драться. *Bicie*, n. біеніе, удареніе.
Bicz, m. бичъ, кнутъ, плеть, f.; * наказаніе божье; *-czować*, v. a. бичевать, сѣчь плетью; *-czownik*, [бичникъ.
Biczyk, m. хлыстикъ.
Biada, f. бѣда, бѣдствіе; телѣга на двухъ колёсахъ.
Biedak, m. бѣднякъ, бѣдняшка; *-dactwo*, n. бѣдствіе. [дность.
Biedny, a. бѣдный; *-ność*, f. бѣ-
Biedować, v. n. терпѣть нужду, бѣдствовать.
Biedrunka, f. золотой жукъ.
Biedrzeniec, *ńca*, m. бедренецъ (трава).
Biedrzny, a. бедренный, бедерный, лядвейный.
Biedz (*biegł*, praes. 3. *bieży*, 1. p. *biegę*), *biegać*, v. n. бѣгать, бѣжать, скакать (на лошади). *Bieganie*, *bieżenie*, бѣганіе, бѣжаніе.
Biedzić, v. a. изнурить, замучить; *-się*, v. r. мучиться; трудиться.
Bieg, *u*, m. бѣгъ, ходъ.
Biegacz, m. бродяга, m.; жерновъ (верхній).
Biegas, *biegus*, m. бродяга, m.
Biegły, a. искусный; *-głość*, f. искусство.
Biegun, *m.* бродяга, m.; маклеръ купеческій; деревенный гвоздь; крюкъ у дверей; полюсъ.
Biegunka, f. поносъ.
Biegus, m. (v. *biegas*) турухтанъ (птица). [(на деревѣ).
Biel, f. бѣлая матерія; бѣль, мязга
Biela, *bielka*, f. бѣлянка, моховикъ; бѣлка.
Bielarz, m. бѣлильщикъ.
Bielczany, a. бѣлій, бѣличій.
Bielić, v. a. бѣлить, выбѣлить;

лудить; посеребрить; *-się*, v. r. дѣлаться бѣлымъ; разгуливаться; бѣлиться.
Bielidło, n. бѣлила, n. pl.
Bielmo, n. бѣльмо; *ослѣпленіе.
Bielmok, m. макъ съ шипами.
Bielnik, m. бѣлильня.
Bieluchny, *-lutenki*, a. бѣлехонькій.
Bieługa, f. рыбій клей.
Bielun, m. бѣлена, красавица (трава).
Bierać, v. a. брать.
Bierka, f. шашка; *-ki*, pl. шашечная [игра.
Bierkowiec, *wca*, m. берковецъ.
Bierny, a. (gramm.) страдательный.
Biernat, v. *Piernat*.
Bierwiono, *bierzmo*, n. бревно.
Bierzmować, v. a. му́ромъ помазывать; *-mowanie*, n. елеосвященіе.
Bies, v. *Bis*.
Biesagi, f. pl. сумка, котомка.
Biesiada, *-adka*, f. пиръ, пиршество; бесѣда; *-siadnik*, m. пиршествователь; *-siadować*, v. n. пировать, пиршествовать; удасться, расти (о животныхъ).
Bieżenie, n. бѣжаніе.
Biesić się, v. r. *biesiec*, v. n. бѣситься.
Bigos, *u*, m. рубленое мясо.
Bigot, m. лицемѣръ, ханжа; *-goterya*, лицемѣрство.
Bijak, m. драчунъ; колотушка.
Bijatyka, f. драка.
Bik, m. лѣнивецъ; *-kować się*, вести праздную жизнь.
Bika, f. мотыка.
Bilans, *u*, *m*. балансъ, сводъ.
Bilar, *u*, m. биліардъ.
Bilet, *u*, *bilecik*, m. билетъ, письмецо.
Bilion, *u*, m. биліонъ. [фестоны.
Binda, f. перевязка, бинтъ; поясъ;
Biodro, n. бедро, лядвей.
Biograf, m. біографъ; *-fia*, f. біографія, жизнеописаніе.
Biorę, v. *Brać*.
Bioro, n. бюро, контора.
Birba, f. знатный нищій.
Birbant, m. праздношатающійся.
Biret, *u*, m. (четвероугольная) шапка.
Bis, m. чортъ (бѣсъ); *do bisa*, къ [чорту.
Biskokt, *u*, m. бисквитъ.
Biskup, m. Епископъ; *-kupi*, a. епископскій; *-kupstwo*, епископство; *-kupizna*, f. епископскіе доходы.
Bisurman, *-manin*, m. бусурманъ; *bisurmanić się*, v. n. принять магометанскую вѣру; *-manstwo*, a. бусурманство, магометанская вѣра. [тань.
Bitny, a. ратный; *ptak bitny*, турух-
Bitwa, f. битва, драка; битва, сра-
Bizmut, *u*, m. висмутъ. [женіе.
Bizon, *bizun*, m. плеть, нагайка.
Blacha, f. бляха, жесть, f.
Blacharczyk, m. подмастерье жестяника; *-arnia*, f. жестяный заводъ; *-charstwo*, ремесло жестяника; *-charz*, m. жестяникъ.
Blachmal, *u*, m. насѣчка золотомъ или серебромъ.
Błąd, *u*, m. ошибка, погрѣшность; *-drukarski*, опечатка.
Bladawy, a. блѣдноватый; *-wość*, f. блѣдность, f.
Błądzić, v. n. заблудиться; обмануться; *błądząca gwiazda*, блудящая звѣзда, планета.
Błagacz, m. челобитчикъ; *-gać*, v. n. бить челомъ, покорно просить; молиться; примирить; *-galnia*, f. жертва для умилостивленія; очистилище (у древнихъ Евреевъ); *-galny*, a. умилостивительный.
Błahy, *błachy*, a. маловажный; худый, бѣдный, плохой; *- hość*, *-chość*, f. маловажность, бѣдность.
Błąkać się, v. r. скитаться, такаться, v. *Błądzić*.
Blakować, *blaknąć*, v. n. линять.
Błam, *u*, m. мягкая рухлядь, мѣхи, m. pl.
Blank, *u*, m. (толстая) доска; бревно; *blanki*, pl. зубцы на стѣнѣ; *blank okrętu*, перила вокругъ палубы, шкафутъ.
Blankiet, *u*, m. бланкетъ.
Blask, *u*, m. блескъ.
Blaskooki, a. почаще щурящій.
Blaszany, a. жестяный.
Blaszka, f. бляшка.
Blaszki, a. плоховатый.
Blat, *u*, m. листовое золото или серебро; плоская сторона шпаги, топора и пр.
Bławat, *u*, m. василёкъ; шёлковая матерія; *-watnik*, m. купецъ шёлковыми матеріями торгующій; ткачъ шелковой матеріи.
Błazen, *zna*, m. дуракъ; шутъ; слонъ (въ шахматной игрѣ); *-znica*, f. дура; *-zeński*, a. шутовскій; дураческій; *-zenstwo*, a. дурачество; бездѣлица.

Błazgoń, m. глупый болтунъ; *-goпić*, v. n. глупо говорить.
Błaznić, v. a. дурачить; *-znować*, v. n. дурачиться; *-z czego*, смѣять-ся надъ чѣмъ.
Blech, *Blich*, *u*, m. бѣлильня. *Blecharz*, m. *-arka*, f. бѣлильщикъ, -щица; *blechować*, v. a. бѣлить.
Blednąć, *bladnąć*, v. n. блѣднѣть; *-nieć*, v. n. блѣднѣть; линять.
Błędnieć, v. n. заблудиться; *-dny*, a. заблудившійся; скитающійся;
Bleja, f. лещъ. [ложный.
Blejczyk, a. лотъ, грузило.
Błękit, *u*, m. голубизна; *-kitny*, a. голубый; *-tnawy*, a. - боватый.
Blekot, m. заика. m.; *-tać*, v. n. заикаться.
Blekotek, *tka*, m. кервель, m.
Blejer, *u*, m. образецъ, модель, f.
Blejwas, *u*, m. бѣлилы, f. pl.
Bliski, *ska*, *skie*, a. близкій; родственный; сосѣдственный; *-sko*, ad. близко, недалёко; почти.
Bliskowid, m. близорукъ.
Bliż, *zbliża*, ad. въ близи; *bliżej*, ad. ближе. [пятно.
Blizna, f. шрамъ, рубецъ; родимое
Bliźniak, m. *-aczka*, f. *-źnie*, n. близнецъ; *-źnięta*, близнецы.
Bliżny, *nego*, a. ближный.
Bliższość, f. ближайшее родство; *-ższy*, a. ближе, ближайшій.
Błocić, v. a. загрязнить; *-cisty*, a. грязный.
Błocko, n. болотище; грязь, f.
Błogi, a. *-go*, ad. благополучный, блаженный.
Błogosławić, v. a. благословить; хвалить; *-sławieństwo*, *-sławiony*, a. благословенный; блаженный.
Blok, *u*, m. отрубокъ, чурбанъ.
Błona, f. *błonka*, dim., плева, тонкая, прозрачная, надбрюшіе; мѣсто (послѣ родовъ), кожица.
Błondyn, m. *-dynka*, f. бѣлокурый,
Błondyna, f. блонды, f. pl. [-рая.
Błoniany, *-niasty*, *-nowy*, a. кожистый, перепончатый.
Błonie, n. лугъ, равнина.
Błotnik, m. лужа, болотина; *-nisty*, a. болотистый; *błotny*, a. болот-
Błoto, n. грязь, f. болото. [ный.
Bluć (*bluie*), v. a. & n. блевать.
Bluszcz, m. плющъ. [ворить вздоръ.
Bluzgać, *-gotać*, v. n. болтать, го-
Bluźnić, v. n. клеветать, злословить.
Bluźnierca, m. клеветникъ; богохульникъ; *-źnierstwo*, n. клевета; богохуленіе; *-rski*, a. богохуль-
Blwociny, f. pl. блевотина. [ный.
Błysk, *u*, m. блистаніе; *-skać*, *-szczeć*, *-snąć*, v. n. блистать; блеснуть; *-ska się*, молнія сверкаетъ.
Błyskawica, f. молнія.
Błyskotać, v. n. сверкать (о молніи); блистать, сіять. [уборъ.
Błyskotki, f. pl. зарница; мишурный
Błyszczak, m. свѣтлякъ.
Bo, c. ибо.
Bob, *u*, m. бобъ; - (*na zębach końskich*), чашка (на зубахъ у лошади); *bobowy*, a. бобовый.
Bobak, m. сурокъ. [лавровый.
Bobek, *bka*, m. лавръ; *-bkowy*, a.
Bobki, m. pl. овечій калъ (въ шутку).
Bobełka, f. навозный жукъ.
Bobowiny, f. pl. бобовики, m. pl.
Bobr, m. бобръ; *stroje bobrowe*, бобровая струя.
Bochaty, *-asty*, a. надутый.
Bochen, *chna*, m. круглый хлѣбъ.
Bocian, m. аистъ.
Bocik, m. сапожокъ; полусапогъ.
Bocwina, *botwina*, f. свекловыя листья; ботвинье. [бокомъ.
Boczek, *czka*, m. бочокъ; *boczkiem*,
Boczny, a. боковый. [ляться.
Boczyć, v. n. итти на сторону; уда-
Bodaj, *bogdaj!* int. дай богъ!
Bodzieć, *dzca*, m. бодило, шипъ.
Bog, m. Богъ.
Bogacić, v. a. богатить; *-cieć*, v. n. богатѣть; *-gactwo*, n. богатство; *-gacz*, a. богачъ. [дица.
Bogarodzica, *-dzicielka*, f. богоро-
Bogaty, a. богатый.
Bogini, f. богиня.
Bogobojny, a. благоговѣйный; *-ność*, f. благочестивый, благочестіе.
Bogochwalca, m. Бога благословляющій.
Bogomodlca, m. молящійся Богу.
Bogomyślny, a. богомысленный.
Bogorządztwo, n. богоправленіе.
Bohater, *-tyr*, a. m. богатырь, m.; *-terstwo*, *-tyrstwo*, n. богатырство.
Boj, *boju*, m. война; шумъ, брань, f.
Bojar, *Bojarz*, m. бояринъ; *-arstwo*, n. достоинство боярина.

Bojaźliwy, a. боязли́вый; *-liwość*, f. боязли́вость.
Bojaźń, f. боя́знь, страхъ.
Bojewisko, *Bojowisko*, n. гу́мно.
Bojownik, m. во́инъ; туркхта́нъ; *-jowny*, a. вое́нный; *-jowy*, a. до войны́ каса́ющійся.
Boisko, v. *Bojewisko*.
Bok, *u*, m. бокъ; сторона́.
Bol, *u*, m. боль, f.; печа́ль, f.
Bolączka, f. чи́рей, ве́редъ.
Bołbotać, v. *Bełkotać*. [печа́литься.
Boleć, (*bolał*, *boli*), v. n. болѣ́ть;
Boleść, f. v. *Bol*.
Bolesny, a. ad. *-nie*, *-no*, болѣ́зненный; печа́льный; *-ność*, f. -ненность.
Boli, v. i. боли́тъ. [ность.
Bolwark, *u*, m. бо́лверкъ.
Bomba, f. бо́мба; *-bardować*, v. a. бомбарди́ровать; *-bardowanie*, n. -ди́рова́ніе; *-bardyer*, m. бомбардиръ.
Bombazin, m. бомбази́нъ. [ди́ръ.
Bonbon, (*bombon*), m. конфе́кты, сла́сти.
Boncza, v. *Bonza*. [сла́сти.
Bończuk, v. *Buńczuk*.
Bonifikacya, f. удовлетворе́ніе; *-fikować*, v. a. удовлетвори́ть, награжда́ть. [мона́хъ).
Bonifrater, m. милосе́рдый братъ,
Bonować, v. n. жить въ раздо́ліи.
Bonza, m. бонзъ. [вый.
Bor, *u*, m. сосня́къ; *-rowy*, a. сосно́вый.
Borak, *burak*, m. огу́речная трава́.
Boraks, *u*, m. бура́.
Bordel, *Burdel*, *u*, m. бля́дской домъ; *-lnik*, m. бл. д. де́ржащій.
Borg, *u*, m. заёмъ; *-gować*, v. n. въ долгъ взять; въ займы́ дать.
Borowizna, f. сосня́къ.
Borowka, f. я́года; черни́ка; *- miodu*, бочёнокъ мёда. [я́блока.
Borsztówka, f. (борштáпель) родъ
Borsuk, m. барсу́къ.
Boruta, m. лѣ́шій, злый духъ.
Borysz, v. *Barysz*. [го́ръ.
Bosak, a. босоно́гій мона́хъ; багоръ.
Bośdz, *bość* (*bodł*, *bodę*, *bodzie*), бода́ть; коло́ть.
Boski, a. бо́жій. [да́ть; коло́ть.
Bosman, m. бо́тсманъ. [босота́.
Bosy, a. бо́сый, босоно́гій; *-sość*, f.
Boszkować, v. n. притворя́ться благоговѣ́йнымъ.
Bót, a. *Bócik*, m. сапо́гъ.
Botanik, m. бота́никъ; *-tanika*, f.
Botwieć, v. n. гнить. [бота́ника.
Bowiem, c. и́бо.
Bożek, *żka*, m. божёкъ, и́долъ, куми́ръ.
Bożkować, v. *Boszkować*. [ми́ръ
Bożnica, f. синаго́га; *-niczy*, a. до синаго́ги каса́ющійся.
Boży, a. бо́жескій, бо́жій; *-że ciało*, пра́здникъ тѣ́ла христо́ва; *-żyć się*, v. r. божи́ться, кля́сться.
Bożyszsce, n. ка́пище.
Brać, (*bierze*, *biorę*), v. n. брать; *na prawo*, повороти́ть на пра́во.
Bracić się, v. r. побра́таться.
Bracia, v. *Brat*.
Braciszek, *szka*, m. бра́тецъ; бѣле́цъ; фiа́лка (цвѣтъ). [рищъ
Bracki, *iego*, m. собра́тъ, сотова́рищъ.
Bractwo, n. собра́тство.
Brajcarki, m. pl. крю́ки на портупе́ю.
Brajtary, m. pl. рѣшётка; ра́шперъ.
Brak, *u*, m. бракъ, дрянь, f.; недоста́токъ; *- być*, недостава́ть.
Brakarz, m. браковщи́къ.
Brakować, v. a. бракова́ть.
Brakować, *braknąć*, v. n. недостава́ть.
Brakowny, *-owy*, a. брако́ванный, него́дный.
Bram, *u*, m. *brama*, f. опу́шка, кайма́.
Brama, f. воро́та, n. pl.; *-mny*, a приворо́тный.
Bramować, v. a. опуши́ть.
Branie, n. бра́ніе. [плѣ́нница
Braniec, *ńca*, m. *branka*, f. плѣ́нникъ;
Branka, f. рекру́тскій набо́ръ.
Brańsтwo, n. плѣ́нники, m. pl.
Brat, m. братъ. *Bracia*, pl. *starsi*, Сенато́ры; *- młodsi*, депута́ты при се́ймѣ; *Brat z siostrą*, фiа́лка (цвѣтъ). [бра́таться.
Bratać, v. a. ты́кать; *- się*, v. r. по-
Bratanek, *nka*, m. племя́нникъ (сынъ бра́та): *-tanka*, f. племя́нница (дочь
Braterski, a. бра́тскій. [бра́та).
Braterstwo, n. бра́тство.
Bratnal, *Bretnal*, m. (большо́й) гвоздь желѣ́зный.
Bratobojca, m. братоуби́йца; *-bojstwo*, n. братоуби́йство.
Bratowa, f. невѣ́стка (жена́ бра́та).
Bratowy, a. бра́товъ.
Brawura, f. хра́брость; хвасту́нъ.
Brdąkać, v. n. бря́кать.
Brechajło, n. (vu.) болту́нъ.
Brednia, f., баснь, f. пустяки́.
Bredzić, v. n. бреди́ть; лгать.
Bręga, f. полоса́; *-gowy*, *-waty*, полоса́тый.
Brew, *brwi*, f. бровь, f.; *w brew*, въ

глазá; противъ; *brewny*, a. бровный. [духовéнства).
Brewiarz, m. служéбникъ (римскаго
Brnąć, v. n. ходить въ водѣ, по грязи; – *w co*, * погрузиться.
Broczyć, v. a. окровáвить.
Brod, *u*, m. бродъ; *w brod*, прямо; изобильно.
Broda, *brodka*, f. бородá; *-dacz*, m. бородáчъ; *-daty*, a. бородáтый, брадáтый [a. бородáвочный.
Brodawka, f. бородáвка; *-dawczaty*,
Brodzić, v. *Brnąć*.
Bróg, *u*, m. стогъ, скирдъ.
Broić, v. a. & n. злотворить; бѣситься; рѣзвиться.
Brokatela, f. родъ парчицы.
Broń, f. орýжіе; *do broni!* къ ружью!
Brona, f. боронá.
Bronić, v. a. защищáть, оборонять; – *komu czego*, запрещáть; *-niciel*, защитникъ.
Bronny, a. запрещéнный.
Bronować, v. a. боронить; *-nowik*, *-nowłok*, m. боронильщикъ.
Browar, m. пивовáръ; *-warnia*, f. пивовáрня; *-warny*, a. пивовáрный.
Brozda, f. бороздá; *brozdzić*, *brozdować*, бороздить.
Brożek, *żka*, m. стожóкъ; кóнусъ.
Brud, *u*, m. нечистотá; *-dny*, a. замáранный; *-dzić*, v. a. марáть.
Bruk, *u*, m. мостовáя.
Brukać, v. *Bruczić*.
Brukarz, m. мостовщикъ.
Brukiew, *kwi*, f. брюква; *-kwiany*, *-kwiowy*, a. брюквенный.
Brukować, v. a. мостить (мостовýю); *-kowiec*, *wca*, m. праздношатáющійся.
Brukownik, m. драчýнъ, забіяка.
Brukowy, a. мостовый; *-we*, *ego*, n. пóдать на содержáніе мостовóй.
Brumla, *bremla*, f. воргáнъ.
Brunatnieć, v. n. сдѣлаться смýглымъ. [каштáновый.
Brunatny, a. *-no*, ad. смýглый,
Brus, m. осéлокъ.
Brwisty, a. бровистый. [гадиръ.
Brygada, f. бригáда; *-dyer*, m. бри-
Bryka, f. (извóщичья) телѣга.
Brykać, v. n. прыжки дѣлать; становиться на дыбы; упрямиться, гордиться.
Brykla, *brekla*, f. планшéтъ. [тѣло.
Bryła, f. глыба, комъ; (*w matem.*)
Brylant, *-liant*, *u*, m. бриліáнтъ.
Bryłowaty, a. комистый; (*w matem.*) твёрдый; *-łowy*, a. (*w matem.*) тѣлéсный, тóлстый.
Bryndza, f. мягкій овéчій сыръ.
Brytan, m. медіолянская собáка.
Brytfana, f. сковородá.
Bryż, m. *Bryża*, f. шитьé; наклáдка; *-że*, pl. разноцвѣтные обóи.
Bryzgać, *-znąć*, v. n. брызгать.
Brząkać, v. *Brzękać*.
Brzask, *u*, m. разсвѣтъ.
Brzazg, *u*, m. гóречь, f.; кислотá
Brzdąk, *brzdęk*, m. звукъ.
Brzechać, v. *Szczekać*.
Brzeczka, f. бáрда, брáга.
Brzęczyć, v. n. бренчáть, жужжáть.
Brzeg, *u*, m. бéрегъ; край.
Brzęk, *u*, m. звукъ. [цáть.
Brzękać, *-knąć*, v. n. звучáть, бря-
Brzękadło, n. побрякушка.
Brzękliwy, a. звучáщій.
Brzemię, *-ienia*, n. нóша; брéмя; плодъ берéменной жéнщины.
Brzemienna, a. берéменная; *-nność* f. берéменность, брюхáтость.
Brzescina, f. вязóвый лѣсъ.
Brzestan, m. бýдра (раст.).
Brzeszczot, m. клинокъ.
Brzeszczyć się, v. r. i. разсвѣтáть.
Brzezina, f. березнякъ; берéзовыя дровá.
Brzeżysty, a. имѣющій край.
Brzmieć, v. n. звучáть, звенѣть; гласить; *brzmiąca litera*, сóгласная (бýква); *brzmienie*, звýчность; *brz. dokumentu*, содержáніе докумéнта.
Brzmieć, v. n. пýхнуть.
Brzoskiew, *kwi*, f. капýста.
Brzoskwinia, f. пéрсикъ; пéрсиково дéрево.
Brzost, *u*, m. Вясъ. [вое дéрево.
Brzoza, f. берéза.
Brzuch, m. живóтъ, брюхо; *-chacz*, *-al*, m. пузáнъ; *-chaty*, a. брюхáстый, пузáтый; *-chomowca*, m. чревовѣщáтель; *-chopas*, m. чревоугóдникъ; *-chowy*, a. брюшный.
Brzusiec, *sca*, *brzuszec*, *szca*, m. внýтренная часть (чегó нибýдь).
Brzuszek, *szka*, m. брюшко; брюхо у мягкой рухляди.
Brzydki, a. мéрзкій; *-kość*, мéрзкость; *-dnieć*, v. n. дѣлаться мéрзкимъ; *-dota*, f. мéрзость.
Brzydzić, v. a. отвращéніе причинить; *-dzić się*, v. r. мерзить, от-

вращéніе имѣть; *-dzi mi się*, мнѣ противно, тошнúть; *-dzenie*, n. омерзѣніе, отвращéніе.
Brzytwa, f. брúтва.
Buba, m. f. *bubo*, пугáло (для дѣтéй).
Puchać, *buchnąć*, v. a. бить (кулакóмъ), выкинуться, пыхáть; пожирáть.
Buchasty, a. бочúстый, мѣшковáтый.
Buchta, f. бýхта; корабéльные бокá; кýзовъ у телѣги.
Bucić się, v. r. кичúться, гордúться.
Buczeć, *bucznieć*, v. n. гнить, тлѣть.
Bucznieć, v. n. гóрдымъ дѣлаться.
Buczyna, f. букъ; бýковый лѣсъ; -вый орѣхъ; -вая дровá.
Buda, f. лáвка; *-darz*, *-dkarz*, m. лáвочникъ.
Budować, v. a. стрóить; *созидáть; *-wanie*, n. строéніе; *-dowla*, f. строéніе, спóсобъ строéнія; *-downictwo*, n. зóдчество, архитектýра; *-wnicy*, a. до строéнія касáющійся; *-wniczy*, *ego*, m. архитéкторъ; *-wnik*, m. строитель; зóдчій; *-wny*, a. къ строéнію принадлежáщій; хорошó построéнный.
Budynek, *nku*, m. строéніе, здáніе; *-nkowy*, a. къ строéнію принадлежáщій.
Budzić, v. a. будúть, разбудúть; *ободрáть; *- się*, v. r. пробудúться; *-dziciel*, m. будúльщикъ; *-dzidło*, n. будúльникъ. [ство.
Bufon, m. шутъ; *-nada*, f. шутовство.
Bujać, v. n. шатáться; плáвать (по вóздуху); усúливаться.
Bujak, m. быкъ.
Bujny, a. плодонóсный; съ лишкомъ изобúльный (о растéніяхъ); *-ność*, f. плодовúтость.
Buk, *u*, m. букъ (дéрево); *-kowy*, a. бýковый.
Bukiet, *u*, m. пучóкъ (цвѣтóвъ).
Bukiew, *kwi*, f. бýковый орѣхъ.
Bukład, *-łak*, *bukał*, m. баклáга, баклáжка.
Bukowina, f. бýковый лѣсъ.
Bukowka, f. подорóжникъ (птúца).
Buks, m. гнѣздó въ ступúцѣ; óбручъ на рýчкѣ, на рукоятке, на трýбкѣ, на ступúцѣ.
Buksola, f. компáсъ.
Bukszpan, *u*, m. буксъ (дéрево); *-nowy*, a. бýксовый.
Buksztele, m. pl. кружáло.

Bukwica, f. буквúца (чёрная).
Bula (papieska), f. бýлла пáпская; *złota -*, золотáя бýлла.
Bułany, a. булáный.
Bułat, *u*, m. булáтъ; шпáга; *-łatny*, a. булáтный, стальнóй.
Buława, f. булавá: жезлъ командúрскій.
Bułka, f. бýлка.
Bulwa, f. землянóе яблоко, картóфель, f.
Bunczuk, m. бунчýкъ; *-czuczny*, *-czużny*, a. бунчýжный.
Bunka, f. бýбны (въ кáртахъ).
Bunt, *u*, *m*. свя́зка, подпóрка; бунтъ, мятéжъ.
Buntować, v. a. возмущáть; *- się*, -щáться, взбунтовáться.
Buntownik, m. бунтовщúкъ; *-wniczy*, a. бунтовскíй.
Bura, f. плащъ отъ дождя́; напрягáй.
Burak, m. крáсная свёкла. [лупы).
Burchla, f. пустóе яйцó (безъ скорлупы).
Burczeć, *-czyć*, v. n. ворчáть, журчáть; v. a. журúть, бранúть; *-czymucha*, m. бормотýнъ.
Burda, f. капóтъ (на игрѣ); вы́говоръ; *-dy*, pl. ссóры; вью́чное сѣдлó.
Burda, m. спóрливый человѣкъ.
Burdać, v. a. бранúть; v. n. мѣшкать.
Burdziuk, m. кóжаный мѣхъ.
Burgrabia, m. бýргграфъ; *-bini*, f. женá бýргграфа; *-bianka*, f. дочь бýргграфа.
Burka, f. бýрка.
Burkatela, f. v. *Brokatela*.
Burmistrz, m. бургомúстръ; *-strzować*, v. n. быть бургомúстромъ; *-strzowstwo*.
Bursa, f. бúржа; бýрса; *Bursak*, m. бурсáкъ. [янтáрный.
Bursztyn, *u*, m. янтáрь, m.; *-nowy*, a. янтáрный.
Burt, *u*, m. (*burcik*, a. dim.) бортъ (корабля́); *-ty*, pl. каймá, наклáдка.
Burtnica, f. лáвка гребéцкая.
Bury, a. бýрый.
Burza, f. бýря.
Burzliwiec, *wca*, m. мятéжникъ; *-rzliwość*, f. возмущéніе; *-rzliwy*, a. бýрный, бýйный.
Burzyć, v. a. разрушúть; возмущáть; *- się*, v. r. возмущáться; *działa burzące*, осáдныя пýшки.
Burzyciel, m. разрушúтель.
Bussola, f. компáсъ.
Bust, *u*, m. *Busta*, f. бюстъ.

Butelka, f. бутылка; *-kować*, v. a. въ бутылки разливать.
Butla, f. бутылка.
Butwieć, v. *Botwieć*.
Buzdygan, m. булава.
Buzia, f. *buziak*, m. ротъ, ротикъ; поцѣлуй.
Buzować, v. r. журить.
By, бы.
Być, (*był*, *będę*, *będzie*, imper. *bądź*), v. n. быть.
Bycie, n. бытіе.
Byczak, m. болванъ.
Byczek, *czka*, m. бычёкъ; бичь, m.
Byczy, a. *-czyna*, f. бычачее мясо.
Bydlarz, m. пастухъ.
Bydlę, *ęcia*, n. скотъ, скотина.
Bydlęcy, a. скотскій.
Bydlny, a. изобильной скотиною.
Bydło, n. скотъ, скотина.
Bydłokradzca, m. скотоворъ; *-kradzctwo*, n. скотоворство.
Byk, m. быкъ, волъ; (*w astron.*) телецъ; *пентюхъ.
Bykować się, v. r. скотскую жизнь вести; блудодѣйствовать; бить плетью.
Bykowiec, *wca*, m. бычачій ремень, бичъ.
Byle, *byleby*, c. ежели только.
Byle, n. pl. *Bylina*, f. деревянистый кустъ.
Bynajmniej, ad. отнюдь не, никакъ не.
Bystry, a. быстрый; *быстрый, остроумный; *-strzeć*, v. n. дѣлаться быстрымъ; *-strzyć*, v. a. дѣлать быстрымъ.
Byt, *u*, m. бытіе; состояніе; пребываніе.
Bytność, f. бытность, f. существованіе; присутствіе.
Bywać, v. a. бывать.
Bywalec, *lca*, m. опытный человѣкъ. *-ły*, a. опытный, испытанный.
Bywszy, a. бывшій.
Bzdel, m. водяная мельница.
Bzdura, f. безделица; вздоръ; *-ra*, m. глупецъ.
Bzdurzyć, v. n. бредить, вздоръ говорить.
Bzdyk, m. воркунъ; трусъ.
Bździeć, *bździć*, v. n. бздѣть; *bździna*, f. бздехъ.
Bzdziucha, f. дожжевикъ (раст.).
Bzicha, *bzucha*, f. чернушка (раст.).
Bziknąć, v. n. жужжать.
Bzowy, a. бузинный; -зиновый.

C.

Caban, v. *Czaban*.
Cabanka, f. овца съ длинною шерстью.
Cąbr, *Cąber*, *bru*, m. бычачье бедро
Caca, int. (у дѣтей) хорошо.
Cacek, m. дружокъ, -жечекъ.
Cackać, v. a. ласкать.
Cacko, n. игрушка (дѣтская).
Cadzić, v. a. процѣживать.
Cal, m. дюймъ.
Calc, v. *Celc*.
Całki, a. цѣлый; *-kiem*, ad. оптомъ; *-kość*, f. цѣлость.
Całkowity, a. ad. *-wicie*, *-wito*, цѣлый, цѣльный; *-witość*, f. цѣлость.
Całopalenie, n. всесожженіе; *-palić*, v. a. вс. приносить.
Całować, v. a. цѣловать; *-wanie*, n. цѣлованіе.
Calówka, f. вещь толщиной въ дюймъ; *-wy*, a. дюмовый.
Całowładny, a. самодержавный.
Całuchny, *-utenki*, a. цѣлёхенькій.
Całun, *u*, m. большой покровъ.
Całus, m. (крѣпкій) поцѣлуй.
Cały, a. цѣлый, весь.
Cap, m. баранъ (въ восточныхъ краяхъ); (вонючій козёлъ); вонь козловая.
Cap tap, int. хватомъ.
Capa, f. верблюжая кожа, шагринъ.
Capać, *capić*, *capnąć*, v. a хватать, хватить.
Capstryk, *-strzyk*, m. (вечерняя) зоря.
Car, m. Царь, m.; *-rewna*, f. царевна; *-rowa*, f. царица; *-rować*, v. n. быть Царёмъ, царствовать; *-rowicz*, m. Царевичъ; *-rski*, a. Царскій; *-rstwo*, n. Царство, Царствіе.
Ceber, *bra*, m. ушатъ; *cebrowy*, a. ушатный.
Cebula, f. луковица; *-larz*, m. продающій луковицы; *-bulny*, a. луковичный.
Cech, *u*, m. цехъ.
Cecha, f. знакъ, мѣтка; (*logarytmu*) характеристика (у логариѳма); (*na monecie*) клеймо.
Cechmistrz, m. глава цеха.
Cechować, v. a. клеймить (раскалённымъ желѣзомъ).
Cechownik, m. цеховой членъ.
Cedr, *u*, m. кедръ; *-drowy*, a. кедровый.
Cedula, *-dułka*, f. цыдулка.
Cedzić, v. a. цѣдить; *-dzidło*, n. цѣдило; *-dziny*, f. pl. подонки, гуща.
Cęgi, m. pl клещи.
Cęgiel, v. *Cyngiel*.
Cegielnia, f. кирпичный заводъ; *-gielnik*, *ceglarz*, m. кирпичникъ.

Cegła, f. кирпичъ; *-glany*, a. кирпичный: *-głasty*, *-glisty*, a. кирпичнаго цвѣта.
Cejkaus, ружейная, арсеналъ.
Ceklarz, m. десяцкій. *Ceklmistrz*, m. первый изъ десяцкихъ.
Cel, *u*, m. цѣль, f.; намѣреніе, видъ.
Celbrat, m. доска для считанія денегъ.
Celc, m. твердая пошва; твердый фундаментъ.
Celebrant, m. священникъ, отправляющій литургію; *-browac*, v. a. праздновать, торжествовать; служить литургію.
Celik, m. мишень, цѣль, f. (на ружьѣ).
Cella, f. (*Celka*, dim.) келья.
Celnica, f. таможня; *-nictwo*, n. должность таможенника; *-niczy*, a. таможенный; *-nik*, m. таможенникъ.
Celny, a. таможенный, пошлинный.
Celować, v. n. цѣлить, мѣтить; *-nad co*, превосходить; *-ownik*, m. мишень, цѣль, f.; діоптръ.
Cembrowina, *cembrzyna*, f. строенный лѣсъ; *-browac*, v. a. обдѣлать досками; *-bry*, m. pl. деревья удобныя на строеніе.
Cena, f. цѣна; * достоинство; *-nić*, v. a. цѣнить; почитать; *-niciel*, m. оцѣнщикъ; *-nność*, f. цѣна; *cenny*, a. драгоцѣнный.
Centnar, *Cętnar*, m. центнеръ.
Centralny, a. центральный.
Centrum, n. центръ, средоточіе.
Centurzya, f. золототысячникъ (раст.)
Cenzor, *Censor*, m. цензоръ; *-zorstwo*, n. цензорство; *-zorowac*, v. a. критиковать; *-zura*, f. цензура; критика; *-zurant*, m. критикъ. хулитель. [біанъ.
Cepak, m. ручка молотила; * гру-
Cepuch, v. *Czobuch*.
Cepy, m. pl. цѣпъ, молотило.
Cera, f. видъ, мина; цвѣтъ лица.
Cerata, f. вощанка, клеёнка.
Ceregiele, m. pl. чепецъ; кружево; излишнія церемоніи.
Ceremonia, *-nya*, f. церемонія; *-monial*, *u*, m. церемоніалъ; *-nialny*, a. -ніальный; *-moniant*, m. обрядливый человѣкъ; *-moniarz*, m. церемоній-мейстеръ.
Cerkiel, v. *Cyrkiel*.
Cerkiew, *kwi*, f. церковь; *-kiewny*, a. церковный.
Cerot, *u*, m. восковый пластырь
Cesarz, m. Императоръ; *-rzowa*, f. Императрица; *-rzowicz*, m. Цесаревичъ; *-sarstwo*, n. имперія; *-sarski*, a. императорскій.
Cętka, f. зубецъ; точка; лоскутокъ; *-trowac*, v. a. дѣлать зубчатымъ; пестрить.
Cętnar, v. *Centnar*.
Cet, m. *Cetno*, n. *Cet czy licho*, чётно или нечётно (на игрѣ).
Cew, *wia*, m. *Cewy*, m. pl. шестерня (въ мельницѣ).
Cewa, *cewka*, f. цѣвка; трубочка (на бочкѣ); веретено (на мельницѣ).
Cewkarz, m. навивальщикъ.
Ch (зри также слова начинающія буквою *H*).
Cha, *cha*, int. ха, ха!
Chaber, *bru*, m. чертополохъ (раст.).
Chałastra, f. чернь, f.; денщики, m. pl. (въ войскѣ). [мужикъ.
Chałupa, f. хижина; *-łupnik*, m.
Cham, m. мужикъ; * пентюхъ; *chamski*, a. мужичій.
Chameleon, m. хамелеонъ.
Chap! int. вдругъ! хватомъ.
Chapać, v. a. хапать, хватать; *-papnina*, f. хапаніе, пожираніе, (худый) корнъ; грабежъ.
Charakter, *u*, m. почеркъ; характеръ, чинъ; нравъ; *-tery*, m. pl. знаки чародѣйскіе; *-ternik*, m. чародѣй; *-teryzować*, v. a. изображать качества (кого); *-terystyczny*, a. характеристическій.
Charchać, v. *Chrachać*.
Charcica, f. борзая собака, сука.
Chartak, m. бѣдный, нищій; бѣдственный, скудный.
Chart, m. борзая собака.
Chaszcz, m. хворостникъ.
Chata, *Chatka*, f. хижина, шалашъ.
Chcącka, f. похоть, f. охота.
Chcieć, v. a. (*chciał*, *chcieli*, *chce*, *chcę*) хотѣть; *- się*, мнѣ хочется.
Chciwiec, *wca*, m. жадный человѣкъ.
Chciwość, f. алчность, жадность; *-wy*, a. алчный, жадный.
Chęć, f. воля, охота.
Chęcić, v. a. поощрять.
Chechotać, v. n. хохотать.
Chechy, *chechoty*, m. pl. хохотаніе.
Chędogi, a. ad. *-go*, чистый, опрятный; *-gość*, f. чистота, опрятность; *-dożyć*, v. a. чистить, вычищать; *-życiel*, m. вычищающій.

Chełm, Hełm, m. шлемъ.

Chełpić się, v. r. хвалиться; *-pliwy,* a. тщеславный, чванливый.

Chłapać, v. a. локать языкомъ; жрать.

Chłastać, -stnąć, v. n. хлопать.

Chleb, m. хлѣбъ; хлѣбъ, пропитаніе; *-biasty, -bisty,* a. подобный на хлѣбъ; *-bica,* f. (цѣлый) хлѣбъ,

Chlebnik, m. хлѣбникъ; *-ny,* a. хлѣбный.

Chlebodawca, m. благодѣтель; *-bojedzca,* m. кто ѣстъ хлѣбъ; *-bokradzca,* m. перебойщикъ; *-burad,* m. жадный хлѣба.

Chleptać, v. n. локать (языкомъ).

Chlew, u, m. (свиной) хлѣвъ; *-wiarz,* m. надзиратель надъ хлѣвамъ; *chlewny,* a. откормленный.

Chłod, m. *Chłodek, dka,* dim. холодокъ, прохладность; *-dnieć,* v. n. прохолодиться, простывать.

Chłodnik, m. бесѣдка; зонтикъ.

Chłodny, a. *-no,* ad. прохладный.

Chłodzić, v. a. прохлаждать.

Chłonąć, v. a. поглощать; всасывать.

Chłop, m. мужикъ, крестьянинъ; *-pak,* m. мужичёкъ; мальчикъ; *-pianka,* f. крестьянка; *-pczyk, -czyna,* m. парень, паренекъ; *-pię, -piastko,* n. недоросль; *-piec, pca,* m. молодецъ, дѣтина; *-piec do botów)* хлопецъ (до скидыванія сапоговъ); *-pieć,* v. n. дѣлаться мужикомъ; *-piectwo,* n. молодыя лѣта.

Chłopisko, -piszcze, мужичище.

Chłopka, f. крестьянка; *-pstwo,* n. крестіяне.

Chłosta, f. ударъ (бичемъ); лозанъ.

Chłostać, v. a. хлестать, бить.

Chluba, f. слава; хвастовство; *-bić się,* хвастаться, чваниться; *-bny,* a. чванливый ласкательный.

Chłusta, v. *Chłosta.*

Chlustać, v. a. запрыгзать; v. n. цлескать. [помаленьку.

Chłypać, -pnąć, v. a. вхлебывать

Chłystać, -stnąć, v. a. хлыстать; хлебать.

Chłystek, m. прожора; дуралей.

Chmiel, u, m. хмѣль, m. *хмѣль, пьяность; *-lić,* v. a. варить (пиво) съ хмѣлемъ; *-lina,* f. растеніе хмѣля; *-lnik,* m. хмѣльникъ; *-lny,* a. хмѣлевый.

Chmura, f. туча; мрачность; *-rny,* a. туманный, мрачный; *-rzyć się,* помрачаться.

Chobot, m. *-ty,* m. pl. чёботы.

Chobotać. v. n. топать; шумѣть.

Choć, chociaż, ad. & c. хотя, хоть.

Chochoł, m. хохолъ; *-łowaty,* a. хохлатый. [вотное), m.

Chochuł, -chła, m. выхухоль (жи-

Chod, u, m. ходъ, походка.

Chodak, m. *-ki,* pl. лапты. [лерея.

Chodnik, m. бесѣдка; покрытая гал-

Chodzić, v. n. ходить; *-dzenie,* n. хожденіе. [a. сосновый.

Choina, (chojka, dim.) f. сосна; *-inny,*

Cholera, f. гнѣвъ; вспыльчивость; холера (болѣзнь); *-ryk,* m. вспыльчивый человѣкъ; *-ryczny,* a. холерический, вспыльчивый.

Cholewa, f. голенище.

Chomąt, m. *-ąto,* n. хомутъ.

Chomik, m. хомякъ.

Chop, int. бухъ!

Chopać, -pnąć, v. a. крѣпко ударить (по щекамъ и пр.).

Chór, oru, m. хоры въ церквяхъ и пр.; хоръ; *-rowy,* a. хоровый.

Chorągiew, gwi, f. хоругвь; *-piesza,* рота; *-giewka,* f. малая хоругвь; флюгеръ; *-giewny,* a. ленный; *-gwiany,* a. знаменный.

Chorał, u, m. церковная пѣснь.

Choralista, chorzysta, m. церковный пѣвчій.

Chorąży, ego, m. прапорщикъ, хорунжій; *-ąstwo,* n. достоинство прапорщика.

Choroba, f. болѣзнь, f. немощь, f.; *-rować,* v. n. хворать; *-rowity,* a. хворый; *-witość,* f. хворость, f.

Chory, a. хворый, больный.

Chost, m. развратный человѣкъ.

Chów, u, m. кормъ, воспитаніе.

Chować, v. a. спрятать; сберегать; кормить, питать; соблюдать; *-wany,* a. воспитанный. [харкунъ.

Chrachać, v. n. харкать; *-chała,* m.

Chrap, charp, u, m. *chrapawina,* f. тонкое мѣсто.

Chrapać, -pnąć, v. n. храпѣть, храпнуть; хрипѣть; взлѣзать; *-pała,* m. храпунъ.

Chrapka, f. злоба.

Chrapliwy, a. охриплый.

Chrobot, u, m. шумъ, трескъ; *-botać,* v. n. шумѣть, гремѣть.

•*Chrobry,* a. храбый.

Chromać, *-mieć*, v. n. хромать, -мѣть; *-monogi*, a. хромоногій; *-mota*, f. хромота; *-motać*, v. n. шумѣть (хромая).
Chromy, a. хромый.
Chronić, v. a. хранить; *-niciel*, m. [хранитель.
Chroniczny, a. хроническій.
Chronologia, f. хронологія, лѣтосчисленіе.
Chropawy, *-powaty*, a. шероховатый; *-pawość*, *-powatość*, f. шероховатость; *-powacić*, v. a. шерошить.
Chropowacieć, v. n. дѣлаться шероховатымъ; *-wacina*, f. шероховатое мѣсто; нечистота на тѣлѣ.
Chrościany, a. хворостный.
Chrościе, n. *-ścina*, f. хворостъ; *-ściеć*, v. n. кустарниками покрываться.
Chrostać, *chroszczeć*, v. n. скрежетать; хрустѣть; v. a. разжвать.
Chrupać, v. n. хрустѣть; раздавить зубами.
Chrupaty, *-powaty*, a. хрупкій; *-watość*, f. хрупкость.
Chrypka, v. *Chrzypka*.
Chryzolit, m. хризолитъ; *-zopras*, m. хризопрасъ.
Chrząbącz, *chrząszcz*, m. майскій [жукъ.
Chrzan, *u*, m. хрѣнъ; *-nowy*, a. хрѣновый.
Chrząstka, f. хрящъ; *-kowaty*, a. [хрящеватый.
Chrzcić, v. a. крестить; *Chrzciciel*, m. креститель; *-lnica*, f. крестильница.
Chrzciny, f. pl. крестины. [ница.
Chrzczony, a. крещёный.
Chrzescianin, m. христіанинъ; *-anka*, f. христіанка; *-ański*, a. -анскій; *-aństwo*, -анство.
Chrzesnak, m. рязки, f. pl.
Chrzesny, *chrzestny*, a. крестный; *-ny oyciec*, m. -ный отецъ; *-na matka*, -ная мать; *-ny syn*, -ный сынъ; крестникъ; *-na corka*, -ная дочь, крестница.
Chrzest, (gen. *chrztu*), m. крещеніе.
Chręst, *u*, m. трескъ, звукъ (отъ шпагъ и пр.).
Chrzęstać, *chrzęścić*, v. n. шумѣть, звучать; жужжать.
Chrzęstka, v. *Chrząstka*.
Chrzypieć, v. n. хрипѣть.
Chrzypka, f. охриплость; *-pnieć* v n. охрипать.
Chrzyzmo, m. мνро, елей; *-zmować*, v. a. мνромъ помазать.
Chuć, f. похоть, страсть, f.
Chuch, *u*, m. духъ (изо рту); *chuchać*, v. n. дышать, испускать духъ.
Chuchrać (*huchrać*), v. a. драть (за волосы и пр.).
Chuchraczek, m. молокососъ.
Chuchro (*huchro*), n. рыбьи потрохи.
Chudactwo, n. бѣдность, скудость; *-dak*, *-daczek*, m. бѣднякъ, бѣдняжка, m. [*wość*, f. -щавость.
Chuderławy, a. сухощавый; *-ła-*
Chudnieć, v. n. худѣть. [бѣдность.
Chudoba, *-dowizna*, f. скудость,
Chudy, a. худый (-дой), сухій (-хой), сухощавый; плохій, худый; *-dość*, f. худость, худощавость.
Chudzić, v. a. изнурить.
Chuciuchny, *-utenki*, *-ucienki*, a. худенькій.
Chusta, *chustka*, f. платокъ.
Chustać, v. a. качать (на качели); *-akzka*, *-stawka*, f. качель, f.
Chwała, f. хвала, похвала; *-wieczna*, блаженство.
Chwalba, f. хвальба.
Chwalca, m. хвалитель.
Chwalebny, a. похвальный; *-ność*, f. достохвальность.
Chwaliburca, m. хвастунъ, храбрецъ.
Chwalić, v. a. хвалить.
Chwarszczyć, v. *Kwarszszyć*.
Chwaścieć, v. n. дѣлаться деревянистымъ; *-ścisty*, a. деревянистый.
Chwast, *u*, m. куколь, m. негодная трава; *-scisty*, a. недолною травою наполненный. [задъ и впередъ
Chwastać, v. a. двигать (метлу и пр.)
Chwiać, v. a. шатать; *- się*, v. r. шататься; * быть нерѣшительнымъ.
Chwierutać, v. a. трясти. [нымъ.
Chwila, f. мигъ, время; погода.
Chwist, *u*, m. свистъ; *-stać*, v. n. свистать (о вѣтрѣ и пр.).
Chwost, v. *Chwostek*.
Chwostać, *-stnąć*, v. a. махать; бить (плетью). [сосъ; хвостикъ.
Chwostek, *stka*, m. пучёкъ; молоко-
Chwoszcz, *u*, m. хвощъ.
Chwytać, *chwycić*, v. a. хватать, хватить; *-tać się*, v. r. хвататься за.
Chwytka, f. мачикъ.
Chyba, c. развѣ, буде. [таться.
Chybać, v. a. шатать; *- się*, v. r. ша-
Chybiać, *-bić*, v. n. не попасть; *-drogi*, сбиться съ пути; * не удаваться

Chybki, a. провóрный, скорый; *-kość*, f. -ность, -рость.
Chybny, a. неудáчный.
Chychy, m. pl. v. *Chechy*.
Chyl, *Chil*, *u*, m. хиль, m. питáтельный сóкъ.
Chylać, *-lić*, v. a. клонáть, -нить.
Chyłkiem, ad. согнýвшись.
Chymera, f. мечтá, химéра; *-ryczny*, -рический; *-ryk*, сумасбрóдъ.
Chymia, *chemia*, f. хи́мія; *-miczny*, a. хими́ческій; *-mik*, m. хи́микъ.
Chyragra, *Chiragra*, f. хирáгра.
Chytrek, *trka*, m. хитрéцъ; *-trość*, хи́трость; *-try*, a. хи́трый; *-trzeć*, v. a. дѣлать хи́трымъ; *-trzyć*, v. n. хитри́ть.
Chyży, a. скóрый; *-żość*, f. скó- [рость.
Ci, pr. dat. a *ty*, тебѣ; pr. pl. a *ten*, [*ta*, *to*, тѣ.
Ci, *ć*, c. конéчно.
Ciąć (*tnę*, *tniesz*), v. a. руби́ть, сѣчь; *cięcie*, удáръ (сáблею и пр.).
Ciąg, *ągu*, *ęgu*, m. чертá; продолжéніе; похóдъ; запря́жка; прогрéссія (въ матем.); *ciągiem*, ad. безпреры́вно.
Ciągłość, f. кóвкость; *-gły*, a. тягýчій, кóвкій; непреры́вный; подъярéмный.
Ciągnąć, v. a. тянýть, тащи́ть; *- do siebie*, привлекáть; *- za sobą*, быть причи́ною (чемý); v. n. итти́, шéствовать; *-się*, v. r. тянýться, распространя́ться.
Ciągowy, a. подъярéмный.
Ciało (dim. *-łko*, *-łeczko*), n. тѣло; мéртвое тѣло, трупъ; пóхороны; *Boże Ciało*, прáздникъ тѣла госпóдня.
Ciapa, m. лепетýнъ; *- pać*, v. n. лепе- [тáть.
Ciarki, pl. содрогáніе.
Ciarlatan, m. шарлатáнъ; *-tanerya*, f. *-tanstwo*, n. шарлатáнство; *-tański*, шарлатáнскій.
Ciasnina, f. ущéлье; *-nota*, f. тѣснотá; *-ny*, a. тѣсный.
Ciasto, n. тѣсто; пирóжное.
Ciastoch, v. *Bezkost*.
Ciąż, *w*, ad. безпреры́вно; прямо.
Ciąża, f. тя́жесть, f. брéмя, n.; трýдность; стрóгой надзóръ; берéменность.
Cichacz, m. лукáвецъ, хитрéцъ; *-aczem*, ad. тáйно, укрáдкою.
Cicho, ad. ти́хо; *cicho!* ти́ше! молчи́!
Cichość, f. тишинá, молчáніе; спокóйствіе; ти́хость нрáва; *-chutki*, *chutenki*, a. тихóнькій.
Cichy, a. ти́хій; спокóйный.
Cię, *ciebię*, pr. dat. a *ty*, тебѣ.
Ciec, *cieknąć*, v. n. течь.
Cięcie, v. *Ciąć*.
Ciecierzyca, f. волóжскій горóхъ.
Cieciorka, f. тетёрка.
Cieciwa, f. тетивá; сухáя жи́ла.
Ciecz, *ciecza*, f. жи́дкость.
Cieczenie, n. течéніе; чи́рей.
Cięga, f. рубéцъ, синевó.
Cięgaczka, f. *cięgoty*, f. pl. ломъ въ кóстяхъ; *-gotki*, f. pl. болѣзненная тýгость дѣторóднаго члéна.
Cięgiel, *gla*, m. дощéчка для струнъ на скри́пкѣ.
Ciek, *u*, m. течéніе.
Ciekący, a. текýщій.
Ciekawiec, *wca*, m. любопы́тный человѣкъ; *-kawość*, f. любопы́тство; *-kawy*, a. *-wo*, *-wie*, ad. любопы́тный.
Cielę, *-lęcia*, *cielątko*, m. телёнокъ; *-lę morskie*, тюлéнь, m.
Cielec, *lca*, m. большóй телёнокъ; *-lęcina*, теля́тина; *-lęcy*, a. теля́чій.
Cielemecki, *rego*, m. глупéцъ.
Cielesnik, m. сластолю́бецъ; *-esność*, f. сластолю́біе; *-lesniczy*, a. -люби́вый; *-lesny*, a. *-no*, *nie*, ad. тѣлéсный; плóтскій, сластолюби́- [вый.
Cielić się, v. r. тели́ться.
Cielisty, a. тѣльный, плóтный; тѣлéснаго цвѣта.
Cielna krowa, стéльная корóва.
Cięmiec, *mca*, m. зáмша.
Ciemię, *ienia*, n. тéмя, n. верхýшка головы́. [скýчный человѣкъ.
Ciemięga, f. головолóмное дѣло;
Ciemienucha, f. струпъ.
Ciemiernik, m. *-rzyca*, f. чемери́ца.
Ciemierzycznik, m. сéзамъ.
Ciemiężca, *-ężyciel*, m. тѣсни́тель, гони́тель; *-ężyć*, v. a. притѣсня́ть, угнетáть.
Cimiężyk, m. камнелóмъ (раст.).
Ciemku, *po*, ad. во тьмѣ; *ciemnawy*, a. темновáтый; *-wość*, f. -вáтость.
Ciemnić, v. a. затмѣвáть, помрачи́ть; *-mnica*, f. тёмное мѣсто; темни́ца, тюрмá.
Ciemniczy, *ego*, m. тюрéмщикъ.
Ciemnieć, v. n. темнѣть; слѣпымъ

дѣлаться; ciemno, ad. темно. — n. темнота́.
Ciemnobłękitny, a. си́ній.
Ciemnoczerwony, a. темнокра́сный.
Ciemny, a. тёмный; нея́сный; слѣпый; невѣ́дущій, непросвѣщённый.
Ciemność, f. тёмность.
Ciemnozielony, a. темнозелёный.
Cień, ia, m. *Cień, ni*, f. тѣнь, f.
Cienczeć, v. n. топѣть; *-czyć*, v. a. тони́ть. [v. a. оттѣнивать.
Cienić, v. a. осѣня́ть; *-nić, niować*,
Cienisty, a. тѣни́стый.
Cieniuchny, -iutenki, a. то́ненькій.
Cienki, a. *-ko*, ad. то́нкій; *-kość*, f.
Cienkusz, m. по́лпиво. [то́нкость.
Ciennik, m. тѣнникъ, заслонъ; тѣни́стое мѣ́сто.
Cieplić, v. a. грѣть; *-plice*, f. pl. тепли́цы, f. pl.; тёплые краи.
Cieplik, m. теплотво́ръ.
Ciepło, n. *Ciepłość*, f. теплота́.
Ciepłoch, m. тотъ кото́рый лю́битъ теплоту́.
Ciepłomiar, -mierz, m. тепломѣ́ръ.
Ciepłowolny, a. *-nie, -no*, ad. теплова́тый.
Cieply, a. *-pło*, ad. тёплый; *-pławy*, a. теплова́тый.
Cierlica, f. ма́ло.
Cierń, ia, m. *Cierń*, f. тернъ, шипъ; *-niowy*, a. терно́вый.
Ciernić, v. a. городи́ть терно́вникомъ; *-nisko*, n. терновище; *-nisty*, a. терни́стый.
Cierpieć, v. a. терпѣть; *-pienie*, n. терпѣ́ніе; страда́ніе; *-piętliwy*, a. чувстви́тельный. [пкость.
Cierpki, a. тёрпкій; *-kość*, f. тёр-
Cierpliwość, f. терпѣ́ніе, терпѣли́вость; *-pliwy*. a. терпѣли́вый.
Cierpnąć, cierpnieć, v. n. тёрпкимъ станови́ться; оско́миною страда́ть; онѣмѣ́ть.
Cierzenic, ńca, m. нѐводъ.
Ciesać, ciosać, v. a. теса́ть.
Cieść, v. *Teść*. [*a.* пло́тничный.
Ciesielstwo, n. пло́тничество; *-lski*,
Cieśla, m. пло́тникъ.
Cieśń, Cieśnia, f. да́вка, тѣснота́.
Ciesnina, morska, проли́въ.
Ciesnić, v. a. у́же дѣлать, у́зить.
Cieszyć, v. a. утѣша́ть.
Cieszynka, f. ружьё.
Cietrzew, m. тéтеревъ; *глупе́цъ
Cięty, a. разру́бленный

Cięża, f. берéменность, чрева́тость.
Ciężar, u, m. тя́жесть, f.; трудъ, притѣснéніе.
Ciężarność, f. берéменность; *-żarna kobieta*, берéменная жéнщина.
Ciężarowy, a. подъярéмный.
Ciężeć, v. n. станови́ться тяжёлымъ.
Ciężki, a. тяжёлый; тру́дный; *-kość*, f. тя́жесть, f. тру́дность.
Ciężkomierz, m. барометръ.
Ciężyć, v. n. тяготи́ть.
Ciocia, v. *Ciotka*.
Ciokać, v. a. рукóю глади́ть.
Ciołak, łka, m. бычёкъ; глупе́цъ.
Ciołka, f. *ciołuszka*, dim. тели́ца,
Cios, u, m. ударъ. [тёлка.
Ciosowy kamień, пли́та.
Ciotka (*ciotula, ciotunia*), f. тётушка, тётка. [*-sowy*, a. тиси́вый.
Cis, m. (*cicina*, f.), тисъ (дéрево);
Cisawy, a. кашта́новаго цвѣта; гнѣдо́й (о лошадя́хъ).
Cisk, m. да́вка; *cisk!* int. бухъ!
Ciskać, cisnąć, v. a. броса́ть, кида́ть; *ciskać się*, v. r. броса́ться, стреми́ться; *ciskacz*, m. броса́тель; *-kawka*, f. пра́ща.
Cisnać, v. a. тисну́ть, дави́ть; *-się*, v. r. продра́ться (сквозь). [хнуть.
Cisza, f. тишина́; *-szeć*, v. n. ути́-
Ciuciubabka, f. жму́рки.
Ciulać, v. a. собира́ть съ трудóмъ.
Ciupa, f. тёмная у́зкая изба́; простя́къ. [о́лухъ.
Ciura, m. фурма́нщикъ; болва́нъ,
Ciurma, f. денщики́; ка́торжные, m. pl. [дей.
Ciżba, f. тѣснота отъ стечéнія лю-
Ciżma, f. *ciżmy*, f. pl. (по́льскіе) полуса́пожки, m. pl.
Cklić się, v. *Cknić*.
Ckliwy, a. тошноту́ причиня́ющій; притѣсня́ющій, ску́чный; *-wość*, f. тошнота́. [горячо́ желáть
Cknąć, v. n. чу́вствовать ску́ку;
Cknić się, v. r. i. *ckni mi się*, мнѣ то́шно, тошни́ть меня́; страши́ть меня́; мнѣ ску́чно; *-nienie*, n.
Ckny, v. *Ckliwy*. [тошнота́.
Cłarz, m. по́шлинный сбо́рщикъ.
Cłić, v. n. плати́ть по́шлину.
Cło, n. по́шлина; тамо́жня.
Cma, f. ту́ча; тьма, толпа́; при́зракъ; ночна́я ба́бочка; близору́къ.
Cmentarz, m. кладби́ще.
Cmić, v. a. затми́ть; ослѣпля́ть,

cmić się, затмиться; ослѣплáться.
Cmiel, m. бортевáя пчелá.
Cnota, f. добродѣтель, f. дóброе кá-чество.
Cnotliwy, a. добродѣтельный; чéстный; *-wość*, f. чéстность.
Cny, v. *Zacny*.
Co, *czego*, n. pr. что, чегó; котóрый, -рая, -рое, что; *co dzień*, всякій день; *co rok*, всякій годъ; *co*, скóлько возмóжно.
Codzienny, a. ежеднéвный.
Cofać, *cofnąć*, v. a. попятить; отбить (непріятеля); *- się*, v. r. отступáть; *-fanie*, *-fnienie się*, n. отступъ.
Cogodzinny, a. всечáсный.
Cokolwiek, *czegokolwiek*, что ни, что нибудь.
Comiesięczny, a. ежемѣсячный.
Coniedzielny, a. еженедѣльный.
Córka (*córeczka*, *córunia*, dim.), дочь.
Coroczny, a. ежегóдный.
Coś, *cosiś*, что, что нибудь.
Cotydzień, всякую недѣлю; *- cotygodniowy*, a. еженедѣльный.
Cuch, *u*, m. дурный зáпахъ.
Cuchać, *-chnąć*, v. a. нюхать, обонять.
Cuchnąć, *śmierdzić*, v. n. вонять.
Cuchthaus, m. смирительный домъ.
Cucić, v. a. будить; ободрять.
Cud, *u*, m. (*cudo*, n.) чудо; *-dacki*, a. чудный; *-dactwo*, n. чудность; *-dacznić*, v. n. чудéсничать; *-dak*, m. чудáкъ.
Cudny, a. удивительный, прекрáсный.
Cudomówny, a. отмѣнно краснорѣчивый.
Cudotwór, *u*, m. урóдъ, чудóвище; *-tworca*, m. чудотвóрецъ; чародѣй; *-tworny*, a. чудотвóрный; чародѣйный; *-tworność*, f. чудодѣйство.
Cudować, v. *Cudaczyć*.
Cudowisko, v. *cud*, *cudotwór*.
Cudownik, v. *Cudak*.
Cudowny, a. чудéсный; чудотвóрный; *-wność*, f. чудéсность.
Cudzić, v. a. чистить скребницею.
Cudzidło, n. скребница.
Cudzołożca, m. *-łożnik*, m. прелюбодѣй; *-łożnica*, f. -дѣйница; *-łożki*, *-łożny*, a. -дѣйный; *-łożtwa*, n. -дѣйство.
Cudzoziemczeć, *-szyć*, *się*, v. r. дѣлаться чужестрáннымъ; *-ziemczyzna*, f. чужіе краи; обычаи чужестрáнные; *-ziemiec*, *mca*, m. чужестрáнецъ, инострáнецъ; *-ziemka*, f. чужестрáнка, инострáнка; *-ziemski*, a. чужестрáнный, инострáнный.
Cudzy, a. чужій; инострáнный.
Cudzysłow, *u*, m. знáки внесéнія.
Cug, m. течéніе; *-koni*, цугъ лошадéй; *-żołnierzy*, отдѣлéніе солдáтовъ; *-wiatru*, сквозный вѣтеръ.
Cugiel, *gla*, m. *Cugle*, pl. уздá, вóжжи.
Cukier, *kru*, m. сáхаръ; *głowa cukru*, головá сáхару; *-kry*, m. pl. сáхарныя заѣдки.
Cukierek, *rka*, m. конфéктъ.
Cukiernia, f. кандиторская лáвка; сáхарной завóдъ; *-rnica*, f. (большáя) сáхарница; *-rniczka*, сáхарница; *-rnictwo*, кандиторское ремеслó.
Cukiernik, m. кандиторъ, конфéтчикъ; *-rniczka*, f. кандиторская женá.
Cukrować, v. a. положить сáхару: закрáшивать; *-waty*, a. подóбный на сáхаръ.
Cukrowny, a. слáдкій какъ сáхаръ.
Cukrowy, a. сáхарный; * *-owe kozonki*, пéрвые недѣли супрýжества, недѣли увеселéнія.
Cukul, m. поднóжіе столбá.
Culag, *u*, m. прибáвочное жáлованье; *-lagować*, v. a. прибáвить (къ жáлованью).
Cuma, f. канáтъ, причáлъ; *-mować*, v. s. причáлить.
Curuk! int. назáдъ!
Cwał, *u*, m. прыть, f. галóпъ.
Cwelich, *u*, m. тикъ.
Cwiartka, v. *Cwierć*.
Cwiczyć, v. a. наказáть, сѣчь; упражнять, обучáть; *- się*, v. r. сѣчь самагó себя; упражняться, прилежáть; *-czyciel*, m. тотъ кто обучáетъ.
Cwiek, m. (dim. *-eczek*, *czka*), гвоздь, m. гвóздикъ; *-karnia*, f. гвоздильня; *-karz*, m. гвоздяникъ, гвоздочникъ; *-kować*, v. a. гвоздями подбить, гвоздями прибить; *cwieczysty*, a. гвоздями украшенный.
Cwierć, *cwiartka*, f. чéтверть, четвéртая часть.
Cwierćarkuszowy, a. въ четвéртую долю (листá).
Cwierciokrąg, *-kręgu*, m. квадрáнтъ, чéтверть кругá.
Cwierćfuntówka, фунтовая пушка.
Cwierćmurołom, *u*, m. двѣнадцати-

Ćwiercsokoł, m. фальконе́тъ.
Ćwierćwęze, n. пятифу́нтовая пу́шка.
Ćwierczeć, *ćwierkać*, *ćwierknąć*, v. n. чи́ркать.
Ćwierk, *u*, m. чи́рканіе.
Ćwiertnia, f. осми́на. [сту́пника.
Ćwiertować, v. a четвертова́ть (пре-
Ćwik, m. ху́до кла́денный каплу́нъ; хитре́цъ; родъ ка́рточной игры́.
Ćwik, *u*, m. состоя́ніе, зва́ніе.
Ćwikła, f. кра́сная свёкла.
Cybant, m. рвань, f.
Cybet, m. цибе́тъ.
Cyboryum, indecl. n. дароно́сица.
Cybuch, a. *-buszek*, *szka*, m. чубу́къ.
Cybula, v. *Cebula*.
Cyc, *u*, m. си́тецъ.
Cyc, m. *Cyca*, m. pl. *cycek*, *cka*, ти́тька; сосо́къ.
Cycal, v. *Cycoch*.
Cyckowy, a. ти́течный.
Cycoch, *-coń*, m. ма́тушкинъ сыно́къ.
Cycowy, a. си́тцовый.
Cyfra, f. цы́фра, шифръ; ве́нзель, m.; нуль, m.
Cyga, f. куба́рь, m.; *волоки́та.
Cygan, m. цыга́нъ; брода́га; обма́нщикъ; *-ganka*, f. цыга́нка; *-ganić*, v. a. обма́нывать; *-gański*, a. цыга́нскій; *-gaństwo*, n. цыга́нство;
Cykorya, f. цикоре́й. [цыга́ны.
Cyl, *cylować*, v. *Cel*, *celować*.
Cymbał, *u*, m. кимва́лъ; родъ гу́слей; гремушка; глупе́цъ; *-balista*, m. кимвали́стъ.
Cyna, f. о́лово. [по́трохъ.
Cynadry, m. pl. по́чки, f. pl.; ры́бій
Cynamon, *u*, m. кори́ца; *-monka*, f. кори́щевая вода́; *-monowy*, a. кори́шневый. [рева).
Cyndał, *u*, m. са́ндалъ (родъ де́-
Cynak, *nka*, m. пятёрка (на ко́сти); пятно́; (въ муз.) рожо́къ.
Cyngiel, *gla*, m. спускъ (у ружья́).
Cynkowaty, a. испещрённый.
Cynobr, *Cynober*, *bru*, m. кинова́рь, f.
Cynowy, a. олова́нный.
Cypel, *-pla*, m. мысъ; зво́нка.
Cyprys, m. кипари́съ.
Cyra, f. почи́нка. [нокъ.
Cyranka, f. (пти́ца) чиро́къ, чирё-
Cyrkiel, *kla*, m. кругъ; ци́ркулъ; *-kielnik*, ма́стеръ дѣ́лающій ци́ркулы; *-klasty*, a. кругообра́зный; *-klować*, v. a. мѣ́рять ци́ркуломъ.
Cyrkuł u, m. кругъ; о́кругъ, уѣ́здъ.
Cyrkulacya, f. кругообраще́ніе, обраще́ніе; *-lować*, v. n. обраща́ть
Cyrkularny, a. циркуля́рный. [ся
Cyrkularz, m. циркуля́рное письмо́.
Cyrować, v. a. почина́ть (чулки́ и пр.).
Cyrulik, m. цырю́льникъ, хиру́ргъ; *-licki*, a. цырю́льническій, хирурги́ческій. [сосо́къ.
Cyś, *ia*, m. сусеъ, ска, m. ти́тька;
Cysterna, f. цисте́рна, водое́мъ.
Cysters, m. цистерціа́нскій мона́хъ; *-sterka*, f. -ская мона́хина.
Cyt! int. цыть! сть. [кни́гѣ).
Cytacya, f. по́зывъ; ссы́лка (въ
Cytadela, f. цитаде́ль, f.
Cyter, *u*, m. лимо́нное де́рево; *-trowy*, a. лимо́нный. [предъ судъ.
Cytować, v. a. ссыла́ться; вызыва́ть
Cytra, f. ци́тра.
Cytrul, m. арбу́зъ, ты́ква.
Cytronat, m. цитрона́тъ.
Cytryna, f. лимо́нъ.
Cytrysta, m. игра́ющій на ци́трѣ.
Cytwar, *u*, m. цытва́рь, m.
Cywa, v. *Cewa*.
Cywilizować, v. a. просвѣща́ть, привыка́ть (ди́кихъ) къ гражда́нскому поря́дку.
Cywilność, f. гражда́нскія дѣла́; *-lny*, a. гражда́нскій.
Czaban, m. большо́й (подо́льской) быкъ; *-banka*, f. больша́я (-льская) коро́ва.
Czach, *czacht*, *u*, m. рудоко́нная я́ма.
Czaić się, v. r. подстерега́ть (кого́).
Czajka, f. ча́йка; пиго́лица, луго́вка.
Czał, *u*, m. задъ; *na* -, наза́дъ.
Czamara, f. родъ дли́ннаго пла́тья съ дли́нными рукава́ми.
Czambuł, *u*, m. на́бѣгъ, нападе́ніе; *w* -, во всю прыть; *изоби́льно.
Czambrowina, v. *Cembrowina*.
Czanka, f. у́дило.
Czapka, f. (dim. *-peczka*) ша́пка; *-pkować*, v. n. кланя́ться, снять ша́пку; *-pkowy*, a. ша́почный.
Czapla, f. ца́пля, f. [чникъ.
Czapnik, m. *-pniczy*, *ego*, m. ша́по-
Czaprak, *u*, m. чабра́къ; *-pracznik*, m. чапра́чникъ.
Czara, f. ча́ша; dim. *-rka*, *-recka*. ча́рка, ча́рочка; (*ziele*) воло́вей язы́къ (трава́).
Czarci, a. черто́вскій.
Czarnawy, *-niawy*, a. чернова́тый
Czarnobrewy, a. черно́бро́вый.

Czarnobyl, m. мордовникъ (трава).
Czarnogłow, m. черноглавъ (трава)
Czarnoksięznik, m. чернокнижникъ, чародѣй; *-księztwo*, n. чародѣйство; *-księzny*, a. чернокнижный, чародѣйный.
Czarnokwit, m. колдунова трава.
Czarnooki, a. черноглазый.
Czarność, f. черность.
Czarnowłosy, a. черноволосый.
Czarnoziem, *u*, m. чернозёмъ.
Czarnucha, *-nuszka*, f. чернушка (трава).
Czarny, a. чёрный; *czarne ziele*, вѣтреница (трава).
Czarodziej, m. чародѣй; *-dziejka*, f. -дѣйка; *-dziejstwo*, a. чародѣйство; *-dziejski*, a. чародѣйный.
Czarować, v. n. чародѣйствовать; v. a. очаровать; *прельстить, плѣнить.
Czarownik, m. чародѣй, колдунъ, волшебникъ; *-nika*, f. чародѣйка, колдунья, волшебница; *-wniczy*, *-wny*, a. чародѣйскій, волшебный; *прелестный, плѣняющій.
Czarownik (*ziele*), v. *Czarnokwit*.
Czart, m. (dim. *czarcik*) чортъ, бѣсъ; *-rtowski*, a. чертовскій; *-rtowy*, a. чёртовъ; *-towe łajno*, чёртово дермо (трава); *-towe leko*, волчье молоко, молочай (трава).
Czary, m. pl. чары, m. pl. чародѣйство.
Czas, *u*, m. время, n.; *czas*, *czasy u kobiet*, мѣсячное очищеніе (у женщинъ); *na czasie kobieta*, беременная, брюхатая.
Czasem, ad. иногда.
Czasopis, m. хронологъ; *-pisarstwo*, n. хронологія, лѣточисленіе; *-pisarski*, a. -логическій; -числительный.
Czasować, v. n. медлить, мѣшкать.
Czasować, v. a. спрягать (глаголы); *-wanie*, n. спряженіе.
Czasowy, a. временный, преходящій; свѣтской, мірской; *-owe ptaki*, отлётныя птицы.
Cząstka, *-steczka*, f. частица, -ичка; *наслѣдство; *-stkowy*, a. отъ частй, по частямъ.
Czasza, f. (dim. *-aszka*) чаша, чашка; тазъ, лохань, f.; раковина; черепъ головный; впадина у кости; *-szkowaty*, a. чашкообразный
Czaszny, a. чашный.
Czata, f. *-ty*, pl дозоръ; подстереганіе; *atnik*, *-atownik*, m. подстерегатель; -часовой ночью въ лагерѣ.
Czatować, v. a. подстерегать.
Czcić, v. a. чтить, почитать; *czczenie*, n. почитаніе.
Czciciel, m. чтитель, почитатель.
Czcigodny, a. почтенный.
Czczo, *na czczo*, ad. на тощакъ.
Czczość, f. пустота; *-żołądka*, тощій желудокъ; **czczość*, f. суетность.
Czczy, a. пустой; тощій; *суетный.
Czechel, *chla*, m. *czechło*, m. балахонъ; саванъ.
Czechrać, *czochrać*, v. a. чесать (ленъ).
Czeczotka, f. чечотка.
Czeczuga, f. стерлядь, f.; родъ сабли.
Czekać, v. a. ждать, ожидать.
Czekan, m. чеканъ.
Czeladka, v. *Czeladź*.
Czeladnica, f. людская (горница); *-ladny*, a. людской.
Czeladnik, m. подмастерье, m.
Czeladź, f. челядь, f.; подмастерьи, m. pl.
Czelny, a. лобный, лобовый; фронтовый; верхній, верховный.
Czeluść, f. челюсть, f.; *-uście*, f. pl. зѣвъ, пасть, f.; устье печи.
Czemu (pr. dat. a *co*) чему; по чему (за чѣмъ); по чему (что стоитъ).
Czep, *u*, m. вторый желудокъ жвачку жевающихъ животныхъ.
Czepek, *pka*, m. *Czepiec*, *pca*, m. чепецъ, чепчикъ.
Czepić, *czepiać*, v. a. прицѣпить, зацѣпить.
Czepiga, *czapiga*, f. рукоятка у сохи.
Czereda, f. общая пажить.
Czeremcha, f. иголка придорожная (раст.).
Czerep, *u*, m. черепъ головной.
Czerń, *czerniawa*, f. въ чёрномъ платьѣ одѣты; чернь, сволочь, f.
Czernić, v. a. чернить; *клеветать; *-nieć*, v. n. чернѣть.
Czernica, f. чернильная рыба, каракатица; черника (ягода); черница (монахиня).
Czerniczek, *czka*, f. трясогустка (птица,
Czernidło, n. чернило, чёрная краска; *клевета.
Czerniec, *ńca*, m. чернорйзецъ, монахъ; *-niecki*, a. чернеческій; *-niectwo*, монашество.
Czerniuchy, *-niutki*, a. чернёхонекъ.

Czerp, m. черпáло.
Czerpać, v. a. чéрпать; *-pacz*, m. чéрпающій; *-paczka*, черпáло.
Czerpak, m. четвероугóльная сѣ́тка; водоéмъ (въ рýдникахъ).
Czerstwić, v. a. ободря́ть; подкрѣпля́ть; *-wieć*, v. n. ободря́ться; подкрѣпля́ться.
Czerstwy, a. бóдрый, крѣ́пкій, си́льный; *-wość*, f. бóдрость.
Czerw, *wa*, *wia*, m. червь, m. червя́къ; *czerw* (*bob na zębach końskich*), чáшка, примѣ́та на зубáхъ (у лóшади). [ни́ль, m.
Czerwiec, *wca*, m. червéцъ, коше-
Czerwiec, *wca*, m. Іюнь, m. (мѣ́сяцъ).
Czerwień, f. чéрви (въ кáртахъ), m. pl.
Czerwienić, v. a. красни́ть; *-wienieć*, v. n. краснѣ́ть; *-nidło*, n. крáсная крáска.
Czerwienic, *ńca*, m. вóхра, óхра; красной воловéй язы́къ (травá); брусни́ка, -ни́ца. [ный.
Czerwienny, a. (*w kartach*) червóн-
Czerwonak, *-wonog*, m. крáсной гусь.
Czerwonawy, *-niawy*, a. красновáтый; *-woniuchny*, *-niutenki*, a. краснёхонькій.
Czerwoność, f. краснотá.
Czerwony, a. крáсной, румя́ный, áлый; *-wony złoty*, червóнецъ.
Czesać, v. a. чесáть (вóлосы; ленъ).
Cześć, *czci*, f. честь, f. слáва.
Część, f. часть, f.; *cześcią*, чáстью, отъ чáсти; *w częśći*, по мéлочамъ; *częściami*, чáстно, почáстно.
Czesciwy, a. благочести́вый.
Cześnik, m. мундшéнкъ, виночéрпій; *-kostwo*, n. достóинство мундшéнка.
Często, ad. чáсто; *-stokoł*, *u*, m. палисáдникъ; *-stokroć*, ad. многокрáтно; *-krotny*, a. -крáтный.
Częstotliwy, a. учащáтельный.
Częstować, v. a. угощáть, пóдчивать.
Częsty, a. чáстый.
Czetwert, m. чéтверть (хлѣ́бная мѣ́ра), f.; *-weryk*, m. четвери́къ.
Czkać, v. n. икáть; *czkawka*, f. икó-
Człek, v. ***Człowiek***. [та.
Człekolubność, f. человѣколю́біе; *-lubny*, a. -лю́бивый. [щества).
Członek, *nka*, m. членъ (тѣ́ла; óб-
Członkowanie, n. членосоставлéніе, организáція; *członkowaty*, a. имѣ́ющій члéны; дю́жій.
Członkowy, a. членóвный.
Człowieczek, *człeczek*, *czka*, m. человѣ́чекъ.
Człowieczeństwo, n. человѣ́чество; свóйство человѣ́ческое.
Człowiek, *człek*, m. (pl. *ludzie*) человѣ́къ; *człek*, человѣ́къ, лакéй.
Czmer, *czmyr*, m. зудъ въ головѣ́, въ глазáхъ; *czmyrać*, v. i. *-ra mie się w glowie*, *w oczach*, у меня́ зудъ (или́ круженіе въ головѣ́, въ гла-
Czochać się, v. r. терéться. [зáхъ.
Czochrać, v. ***Czechrać***.
Czołdro, n. попóна.
Czołgać, *-łgnąć*, v. a. таскáть, тащи́ть; *-łgać się*, v. r. пóлзать; * раболѣ́пствовать, унижáться; *-łgiem*, *-łgumi*, ползкóмъ.
Czołko, n. налóбникъ.
Czołnik, m. судовщи́къ.
Czołnko, n. (*-łnek*, *-łnka*, m.) лóдочка; челнóкъ; лáданица.
Czołno, n. челнъ, лóдка.
Czoło, n. челó, лобъ; фронтъ (фрунтъ) вóйска; * главá, отбóрное ядрó; *-łowy*, a. лóбный, лобóвый.
Czołobitny, a. всенижáйшій, уни́женный.
Czop, a. (d. *czopek*, *pka*, m.) деревя́нный гвоздь, шипъ; трýбка у бóчки; вертлю́жная часть у пýшки; язычéкъ въ гóрлѣ.
Czopować, v. a. долбéжемъ соедини́ть.
Czopowy, a. трýбочный; вертлю́жный; *-owe*, *ego*, n. пóшлина съ напи́тковъ.
Czopuch, *cepuch*, m. ды́мникъ.
Czosnek, *snku*, m. чеснóкъ; капкáнъ.
Czosnkować, v. a. чеснокóмъ припрáвить; *-kowaty*, a. чесноковáтый; *-kówy*, a. чеснóшный.
Czterdziesci, *stu*, nu. сóрокъ; *-dziestek*, *-stka*, *-stnik*, m. сóрокъ штýкъ и пр.
Czterdziestoletni, a. сороколѣ́тній.
Czterdziesty, a. сороковы́й.
Czternaście, *stu*, nu. четы́рнатцать.
Czternastolatek, *tka*, m. четы́рнатцатолѣ́тній мáльчикъ; *czternastolatka*, -лѣ́тняя дѣ́вушка.
Czternasty, a. четы́рнатцатый.
Czterobok, v. ***Czworobok***.
Czterodniowy, *-rodzienny*, a. четверодне́вный; *-roletni*, a. четырелѣ́тній.

Cztery, rech, nu. четыре; *-rysta,* nu. четыреста; *-rysetni,* a. четырехсотый.
Czterzej, czterzy, четыре мущины.
Czub, m. (d. *czubek, bka,* m.) хохолъ; гребешокъ пѣтушій; голова, башка; *ma w czubku,* онъ пьянъ.
Czubacz, m. хохлатая птица; хохлатый голубь.
Czubaty, -biasty, a. хохлатый.
Czubić, v. a. драть, рвать.
Czuć, v. a. чувствовать; чуять; *czucie,* n. чувство.
Czuć, v. n. бдѣть, не спать; *- o czem,* хранить, беречь.
Czuch, u, m. обоняніе, чутьё.
Czuchrać, v. a. драть, дёргать.
Czuhać, v. *Czyhać.*
Czuja, f. епанча (польская).
Czujność, f. бодренность; попечительность; чувствительность.
Czułek, łka, m. недотыка (раст.).
Czułko, n. шапка (у гражданокъ польскихъ). [тельность.
Czułość, f. чувствительность; попечи-
Czuły, a. ad. *-ło, le,* чувствительный, нѣжный; вспыльчивый, горячій; *-ły, czujny,* a. бодрый; радѣтельный, внимательный.
Czupryna (d. *-prynka*), f. хохолокъ на лбу; холка (у лошади).
Czwał, v. *Cwał.*
Czwartaczek, czka, m. ромбоида.
Czwartaczka, f. четыредневная лихорадка.
Czwartak, m. монета четырёхъ грошей; родъ ячменя; ромбъ.
Czwartek, tku, m. четвергъ, четвертокъ; *wielki -,* великій четвертокъ.
Czwartodniowy, a. четыредневный.
Czwartoletni, -tomiesięczny, i t. d. четырелѣтній, -ремѣсячный и пр.
Czwarty, a. четвертый.
Czwarzyć się, v. r. дать просить себя.
Czworaki, a. четвероякій, четверный. [картахъ).
Czworka, f. четверо; четвёрка (въ
Czworkować, v. a. учетверить.
Czwornasób, ad. *-sóbny,* a. четверный.
Czworoboczny, a. четырестороный; *-bok,* m. четвероугольникъ.
Czworogran, u, m. квадратъ; *-graniasty, -granny,* a. квадратный.
Czworokąt, m. четвероугольникъ; *-kątny,* a. - угольный; *-koły,* a. на четырёхъ колёсахъ; *-konny,* a. на четырёхъ лошадяхъ.
Czworonogi, -nożny, a. четвероногій.
Czworościan, u, m. тетраэдръ (въ (геом.).
Czworozęby, a. четверозубый.
Czy, c. ли; развѣ; *czy...czy,* или ...или.
Czyhać, v. n. ждать съ нетерпѣніемъ.
Czyj, czyja, czyje, pr. чей, чья, чье; *czyjkolwiek,* чей бы то ни былъ.
Czyli, c. или; ли.
Czym, czém, (pr. instr. & loc. a *co*) чѣмъ; *w czym, w czém,* въ чёмъ; *czém...tém,* чѣмъ...тѣмъ.
Czyn, u, m. дѣло, дѣйствіе.
Czynić, v. a. чинить, дѣлать, учинить; *- prawem,* тяжбу имѣть; *-nić się,* v. r. сдѣлаться; *-niciel,* m. дѣлатель.
Czynnik, m. множитель (въ ариѳ.), m.
Czynność, f. дѣятельность, трудолюбіе; дѣло, работа.
Czynny, a. *-nie,* ad. дѣятельный, дѣйствующій; (*w gramm.*) *czynne słowo,* дѣйствительный глаголъ.
Czynsz, u, m. подать, f.; оброкъ; пожилое; *-szować,* v. a. платить оброкъ, дань; *-szownik,* m. оброчникъ; *-szowy,* a. оброчный.
Czyścić, v. a. чистить; класть, холостить.
Czyściec, śca, czyszczec, szca, m. чистилище; *-scowy,* a. чистилищный.
Czyściec, śca, m. (*ziele*) лѣсная буквица. [ность.
Czystość, -stota, f. чистота, опрят-
Czysty, a. чистый; цѣломудренный; настоящій.
Czyszczenie, n. [illegible]чищеніе *-miesięczne,* мѣс[illegible] у женщинъ).
Czyszony, a. вычищенный; кладенный, холощенный. [таніе.
Czytać, v. a. & n. читать; *-tanie,* n. чи-
Czytelnia, f. аудиторія; *-telnictwo,* n. чтеніе; *-lny,* a. *-nie,* ad. чёткій.
Czytelnik, m. читатель; *-nica, niczka,* f. читательница. [жикъ.
Czyż, m. (d. *czyżyk,* m.) чижъ, чи-

D.

Dąb, ębu, m. дубъ; *Dąbnik,* m. дубнякъ; *Dąbrowa,* f. дуброва. ава; *Dąbrowy,* a. дубовый.
Dabin, v. *Tabin.*

Dać, dawać, v. a. дать, давать; дать (пустить).
Dać, v. a. дуть, надувать; *- się*, v. r. надуваться, гордиться.
Dach, u, m. (d. *daszek*) кровля; *-chowy*, a. кровельный.
Dachowe, ego, n. деньги за освобожденіе отъ постою.
Dachówka, f. черепица; черепичная кровля; домашный голубь; *dachówkarz*, черепичникъ; *-ówkowaty*, a. черепичный.
Dachownia, f. кирпичный заводъ.
Dąga, f. дощечка бочечная.
Daj, дай; *daj Boże*, дай Богъ!
Daktyl, u, m. финикъ; финиковое дерево; *-lowy*, a. финиковый.
Dal, m. (**Dal*, f. даль, f.) *na dal*, впредъ; *z dala*, издалека. [что.
**Dalece, tak-że*, такимъ образомъ
Daleki, a. далёкій; ad. *-leko, daleko-dalej*, ad. далѣе, дальше; больше, болѣе; int. вперёдъ, ступай; *-lekość*, f. далёкость, разстояніе.
Dalekopis, u, m. телеграфъ; *-kowid*, a. зрительная трубка; *-widny*, a. дальновидный; *-widność*, f. дальновидность.
Dalibóg, -lipan, int. ей Богу!
Dalmatyka, f. далматика.
Dalszy, a. (comp.) дальшій.
Dama, f. дама, госпожа; краля (въ картахъ); (*w warcabach*) довель, f. (въ шашкахъ).
Damski, a. дамскій, женскій.
Dan, данъ, дано (въ судебныхъ письмахъ на концѣ предъ числомъ).
Dań, danina, f. дань, f. подать, f. оброкъ; *-nina*, даръ (отдача) помѣщику; пожалованіе лена.
Danie, n. даваніе; пріёмъ (лекарства); подача, перемѣна (блюдъ).
Daniel, m. лань (родъ оленя).
Dannicznik, m. данникъ; *danniczy*, a. податный; *-nictwo*, n. ленность.
Dank, u, m. награда (на древнихъ рыцарскихъ играхъ).
Dar, u, m. даръ, подарокъ; дарованіе (природное); *dar boży*, дарованіе (природное); *dar boży*, дарованіе божье.
Darcić, v. *Drzyć*.
Darda, f. дротикъ.
Dardański, a. дарданскій, троянскій; *-ski osieł*, настоящій оселъ, глупецъ.
Daremnie, -mno, ad. напрасно, тщетно; *-remny*, a. напрасный, тщетный; *-mność*, f. тщетность; *-mszczyzna*, f. v. *Darmocha*.
Darmo, ad. даромъ; напрасно.
Darmocha, f. боярщина.
Darmojad, -mozjad, m. тунеядецъ; *-mojedny*, a. даромъ (хлѣбъ) ѣдящій.
Darmomyślny, a. суетныя мечты имѣющій; *-mopych*, m. мечтательный, надменный человѣкъ; *-mowski, kiego*, m. (въ шутку) все требующій даромъ.
Darń, ia, Darn, u, m. дёрнъ; *-nina*, f. дернина; *-niowy*, a. дерновый; *-nisty*, a. дернистый.
Darować, v. a. даровать, дарить; простить; *-wizna*, (маленькій) подарокъ; *-rownik*, m. даритель.
Darski, a. лёгкій, проворный; *-kość*, f. проворность [ный.
Darty, a. (part. a *drzyć*) разщепан-
Darzyć, v. a. дать успѣхъ; осчастливить, одарить; *- się*, v. r. успѣвать, удавать.
Dąsać, -snąć, v. r. разсердить; *- się*, v. r. разсердиться, дышать отъ ярости.
Dąsy, m. pl. дышаніе отъ ярости.
Daszek, szku, m. кровелька; (*w gramm.*) знакъ надъ долгой гласною (^).
Daszkowaty, -szkowy, a. кровельный; знакъ долгой гласной имѣющій. [a. ставить числа.
Data, f. число (мѣсяца); *-tować*, v.
Datek, tka, m. подарокъ; подать, f.
Datny, a. щедрый; что дать можно; *-ność*, f. щедрость.
Dawać, v *Dać*. [*ni*, f. дательница.
Dawca, m. даятель, датель; *-wczy-*
Dawić, v. a. давить; *-wica*, f. жаба (болѣзнь); *-wiciel*, m. давитель.
Dawniuchy, -niusenki, -utenki, a. давнёнькій.
Dawnó, ad. давно; *-wniej*, (comp.) давеча; *-wność*, f. давность; просрочка.
Dawny, a. давній.
Dążyć, v. n. спѣшить, торопиться.
Dbać, v. n. уважать, заботиться (о чѣмъ); *dbanie*, n. *dbałość*, f. вниманіе, радѣніе; *dbały*, a. *-ło, le*, ad. внимательный.
Debankować, v. a. сорвать банкъ.
Dębczak, m. дубинка; *-czyna*, f. дубокъ

Dębianka, f. чернильный орѣхъ; *-biany*, a. дубовый; *-biasty*, a. похожій на дубъ.
Dębić, v. a. дубить; *-bica*, f. дубокъ; * большая нескладная женщина; *-bina*, f. дубовый лѣсъ; дубнякъ; дубъ; *-bniak*, m. дубовая губа; *-bnik*, v. *Dąbrowa*.
Dębny, a. дубленный.
Debosz, *u*, m. роскошество, распутство; *-bosz*, m. распутный человѣкъ; *-boszować*, v. n. распутствовать.
Dębowy, a. дубовый.
Dech, (*dechu*), *tchu*, m. дыханіе, духъ.
Dęcie, n. надуваніе.
Decydować, v. a. рѣшить, судить; *-cyzya*, f. рѣшеніе.
Dedukcya, v. *Wywod*.
Dedykacya, f. посвященіе, дедикація; *-kować*, v. a. приписать, посвящать.
Defalka, f. вычетъ; *-kować*, v. a. вычитать.
Defekt, *u*, m. недостатокъ; *-ktowy*, a. недостаточный.
Defendent, m. тотъ кто на диспутѣ защищаетъ тезисъ; *-fendować*, v. a. защищать; *-fensya*, f. защищеніе.
Deferencya, f. снисхожденіе; *- ferować (komu)*, v. n. снисходить, уступать (кому); *-co komy*, возложить (что на кого); *- kogo*, донести на кого въ судѣ.
Definicya, f. дефиниція, изъясненіе; *-niować*, v. a. опредѣлять, изъяснять.
Definitor, m. помощникъ орденскому генералу; *-torz*, m. судейская въ монастырѣ.
Dęga, f. мозоль (отъ ударовъ), f.
Degradacya, f. разжалованіе; *-dować*, v. a. разжаловать.
Deista, m. деистъ; *-istowstwo*, n. деизмъ; *-istyczny*, a. деистическій.
Dek, *u*, n. крышка на паштетѣ.
Deka, f. крышка, попона на лошадь; дека (на музык. инструм.).
Dekalog, *u*, m. десятословіе.
Dekarz, m. кровельщикъ.
Dekiel, *iela*, m. огниво (у ружья).
Deklamacya, f. декламація; *-mować*, v. a. декламировать.
Deklaracya, f. объявленіе; *-rować*, v. a. объявить.
Deklinacya, f. склоненіе (именъ).
Dekokt, *u*, m. отваръ, декоктъ.
Dekret, *u*, m. приговоръ, рѣшеніе; *-tarz*, m. протоколъ судебныхъ рѣшеній; *-tować*, v. a. опредѣлить.
Delata, f. доносъ, жалоба; *-lator*, m. доносщикъ; истецъ.
Delegacya, f. делегація; коммиссія; *-gat*, m. депутатъ; *-gować*, v. a. поручить кому дѣлать что.
Delektacya, f. увеселеніе; *-ktować*, v. a. увеселять.
Delfin, m. Дельфинъ; дофинъ (во Франціи); *-nowa*, f. супруга дофинова.
Delia, f. епанча, шуба.
Deliberacya, f. совѣтованіе, разсужденіе; *-rować*, v. n. совѣтоваться, разсуждать.
Delicya, f. радость, веселіе; *-cye*, pl. сласти, f. pl.; увеселенія, n. pl.
Delikacik, m. изнѣженный человѣкъ; *-kacki*, a. изнѣженный; *-kactwo*, n. изнѣженность.
Delikat, v. *Delikacik*; *-katny*, a. *-nie*, *-no*, ad. вкусный; нѣжный, мягкій, тонкій; чувствительный, разборчивый; *-ność*, f. вкусность; нѣжность.
Demagog, m. демагогъ, народовидитель.
Demaskować, v. a. снять маску.
Demesz, *Demeszek*, *szka*, m. насѣченный (золотомъ) клинокъ; *-szkować*, v. a. насѣчь (сталь) золотомъ.
Demokracya, f. демократія, народодержавіе; *-krat*, m. -кратъ; *-kratyczny*, -кратическій.
Demonstracya, f. доказательство; *-strować*, v. a. доказывать.
Denar, *Dynar*, *u*, m. *denarek*, *rka*, m. треножникъ, таганъ.
Denko, v. *Dno*.
Denny, a. донный; *-na sztuka armaty*, казенная часть у пушки.
Dependencya, f. зависимость, подданство; *-dent*, m. зависящій, зависимый, подданный; *-pendować*, v. n. *od kogo*, зависить отъ кого.
Depozyt, *u*, m. залогъ, вещь положенная въ сохраненіе.
Deptać, v. a. топтать; попирать.
Deputacya, f. депутація; *-tat*, m. депутатъ; *-tować* v. a. отправить (кого для исправленія какого дѣла).
Dera, *Derha*, f. попона.
Derbisz, *derwisz*, m. дервишъ; * бѣдный дворянинъ.

Derelikt, m. оставленная вещь.
Dereń, nia, m. дёренъ (дерево); *-reniowy*, a. дёреневый.
Deresz, dereszek, szka, m. чалая лошадь; *-szowaty*, a. чалый.
Derkacz, m. дергачъ, коростель, m.
Derogacya, f. уменьшéніе, убавлéніе.
Derus, m. *живодёръ.
Derwisz, v. *Derbisz*.
Deska, deszczka, f. доскá, дощечка.
Desolacya, f. v. *Spustoszenie*.
Desperacya, f. отчаяніе; *-rat*, m. отчаянный; *-ratka*, f. отчаянная; *-sperować*, v. n. отчаяться.
Despota, despot, m. деспóтъ; *-potyczny*, a. деспотическій.
Deszcz, (*deżdż*, gen. *dżdżu*), дождь, m. d. *deszczyk*, m. дождикъ) дожжникъ; *deszczysty*, v. *dżdżysty*.
Deszczowka, f. дождевая водá.
Deszczowy, a. дождевый.
Deszczulka, f. (d. a *deska*) дощечка.
Determinacya, f. рѣшимость; опредѣлéніе; *-minować*, v. a. опредѣлить; *- wać się*, рѣшиться; *-wany*, a. рѣшительный.
Dętka, f. водяной пузырь; бисеръ.
Dęty, a. дутый; выдолбленный; *dęte instrumenta*, духовые инструменты.
Dewocya, f. набожность, богомольство; *-wot*, m. *-wotka*, f. богомолъ, -молька; *-wotny*, a. *-nie*, ad. набожный.
Dezertaty, m. pl. оставленныя, необитаемыя помѣстья.
Dezerter, m. бѣглецъ, дезертиръ; *-terować*, v. n. убѣжать.
Diabeł, bła, m. дьяволъ, чортъ; *-bełek, łka*, m. d. чертёнокъ; *-belny*, *-belski*, a. діавольскій, чертовскій; *-belstwo*, n. чертовщина; *-blątko*. n. v. *-bełek*; *-blę, ęcią*, n. чертёнокъ (брань); *-blica*, f. чертовка.
Diachel, chla, m. *diasek, ska*, m. (вмѣсто *diabeł*), чортъ.
Diak, dziak, m. дьякъ, дьячекъ.
Diamant, v. *Dyament*.
Diezys, m. (*w muz.*) Діезъ.
Dilata, f. отсрочка.
Dla, prp. для; *dla tego*, для того; *dla Boga*, ради Бога.
Dłabić, dławić, v. *Dawić*.
Dłoń, f. длань, ладонь, f.
Dłoto, n. долото.
Dłubać (*-bam, -bnę*), v. a. долбить, ковырять; - v. n. медлить; *-bacz*, m. мѣшкотный, непроворный; *-baczka*, f. садовый ножъ; лопаточка (хирургическая); *-banina*, f. медлительная работа; *-biuch*, m. уховёртка; *-biząb, -boząb, -ęba*, m. зубочистка.
Dług, u, m. долгъ.
Długawy, a. долговатый.
Długi, a. длинный, долгій; *-go*, ad. долго, длинно; *-goczesny*, a. долговрéменный; *-goletni*, a. многолѣтній; *-letność*, f. долголѣтіе; *-gonogi*, a. долгоногій; *-gorąki*, a. долгорукій; *-goszyi*, a. долгошéйный; *-gotrwały, -gowieczny*, a. долговрéменный; *-gowłoszy*, a. долговолосый.
Dłuż, f. *na dłuż, wdłuż*, въ длину; *wdłuż, podłuż*, въ доль, по.
Dłużce, f. pl. должики, m. pl.
Dłużen, v. *Dłużny*.
Dłużej, (comp. a *długi*) долѣе.
Dłużmiernica, f. мензула; межевая сажень; *-miernik*, m. мѣряющій длину; *-nictwo*, n. мѣряніе длины.
Dłużnik, m. *-nica*, f. должникъ, должница.
Dłużny, a. долженъ, задолжалый.
Dłużyć, v. a. длить, продлить; вводить въ долги; *- się*, v. r. задолжать.
Dłużyna, -żyzna, f. длина, долгота.
Dma, f. сильный вихрь; ломъ въ бёдрахъ; v. *Dna*.
Dmę, dmie (praes. a *dąć*) дую, надуваю.
Dmidzban, m. пьяница, m.
Dmuchać, -chnąć, v. a. дуть; спѣшить куда; ударить, дать (по щекамъ и пр.).
Dmuchawka, f. продувной стволъ.
Dna, f. ломъ въ бёдрахъ.
Dnieć, v. i. *dnieje*, разсвѣтаетъ.
Dniowy, a. дневный.
Dno, n. (d. *denko*) дно; *-oka*, оболочка сѣчатая (въ глазу).
Do, prp. до (на русскомъ языкѣ, также и въ сложныхъ глаголахъ, тоже значитъ что на польскомъ); ко, къ, во, въ.
Doba, f. пора, время; состояніе, положéніе; сутки, f. pl.
Dobadać się czego, -badywać się, v. r. выведаться, изслѣдовать.
Dobiegać, v. n. (v. *biegać*) добѣжать; достигнуть; одержать; испытать.

Dobielić, v. a. добѣли́ть.
Dobierka, *-biorka*, f. сусло
Dobierać, *dobrać*, v. a. взять, хвати́ть до –; взять ещё къ –; выбира́ть.
Dobieżny, a. (*w astron.*) *obieg miesiąca dobieżny*, синоди́ческое обраще́ніе луны́.
Dobijać, *dobić*, v. a. бить до –; убить; бить совершенно (непрія́теля); *dobić kartę*, перекрыть ка́рту; *dobić kogo*, разори́ть кого́; *dobić interessu*, соверши́ть како́е дѣ́ло; *dobić do lądu*, приста́ть къ бе́регу; *dobić się*, проби́ться, пробра́ться; *dobijać się* (*o co lub czego*), домага́ться, иска́ть чего́.
Dobitka, f. послѣ́дній смерте́льный уда́ръ, кото́рый дае́тся колесу́емому престу́пнику; послѣ́дняя взя́тка (на ка́рточнѣ игрѣ́).
Dobitny, a. проница́тельный; си́льный, вырази́тельный.
Dobor, *Dobior*, *u*, m. добо́ръ, подбо́ръ; *-orny*, a. вы́бранный.
Dobosz, m. бараба́нщикъ.
Dobra, n. pl. до́бра; помѣ́стья, n. pl.
Dobrać, v. *Dobierać*.
Dobrany (part. a *dobrać*), *-ny klucz*, поддѣ́ланный ключъ.
Dobro, n. добро́; бла́го.
Dobroć, f. доброта́.
Dobroczynca, m. благодѣ́тель; *-czynność*, f. благодѣ́тельство; *-czynny*, a. -дѣ́тельный.
Dobrodziej, m. благодѣ́тель; *Mości Panie Dobrodzieju*, Ми́лостивый Госуда́рь (мой); *-dziejski*, *-dziejow*, (благодѣ́тельный) ми́лостивый; *-dziejstwo*, n. благодѣ́яніе.
Dobrota, m. добродушный человѣ́къ; *- brotliwy*, a. доброду́шный; *-wość*, f. доброду́шіе.
Dobrowolny, a. доброво́льный; *-ność*, f. -во́льство.
Dobruchać, v. a. укроти́ть, смягчи́ть.
Dobruchny, *-brutki*, a. предо́брый, о́чень хоро́шій. [хорошо́.
Dobry, a. до́брый, хоро́шій; *-brze*, ad.
Dobyc (*-bydź*), *-bywać*, v. n. быть, быва́ть до (како́го вре́мени); v. a. добы́ть, добыва́ть; вы́нуть; взять (крѣ́пость); *dobyć się*, *- bywać się*, v. r. добы́ться, продра́ться; *-byty*, (part. a *dobyć*); *-bywalny*, a. чего́ мо́жно добы́ть; ч. м. взять.

Dobycie, n. добыва́ніе; взя́тіе.
Dochod, *u*, m. дохо́дъ; *-chodny*, a. что мо́жно испыта́ться; *-chodowy*, a. прихо́дный; *księga - dowa*, -хо́дная кни́га.
Dochodzić, *dojść* (v. *iść*), v. n. доходи́ть, дойти́; досяга́ть, достава́ть, простира́ться, дости́чь, доста́ть; доста́ть, доста́точну быть; *-czego*, испыта́ть, вывѣ́дывать; взы́скивать; узна́ть; приближа́ться къ концу́; исходи́ть; око́нчить, соверши́ть; *- do pieniędzi*, доста́ть де́негъ; *- suknie*, износи́ть пла́тье; *- kogo w czém*, не уступа́ть, равня́ться кому́ въ чёмъ; *wiadomość dochodzi*, прихо́дитъ вѣ́домость; S. *dojscie*, *dochodzenie*, n. до́ступъ, вхо́дъ, оконча́ніе.
Dochodziciel, m. проси́тель, исте́цъ.
Dochować, v. a. *-chowywać*, v. fr. сохрани́ть, сбере́чь *do -*; воспита́ть; храни́ть, держа́ть; наблюда́ть; *-chowek*, *wku*, m. вы́кормленный скотъ.
Dochrapać się, v. r. *czego*, дости́гнуть (съ трудо́мъ).
Dociągać, *-ciągnąć*, v. a. дотя́гивать, дотяну́ть; *- (dokąd)* доѣ́хать, дойти́; *- (do czego)* намека́ть (на что).
Dociekać, v. n. протека́ть до –; *docieknąć*, *-ciec*, v. a. испы́тывать, изслѣ́довать.
Docieńczać, *-czyć*, v. a. разжиди́ть.
Docinać, *dociąć*, v. a. доруби́ть, досѣ́чь; *-rozgą*, сѣ́чь лоза́ми; *- (słowami)*, язви́ть, коло́ть (слова́ми).
Docierać, *dotrzeć*, v. a. дотира́ть, дотере́ть; истреби́ть, уничто́жить; *- do czego*, *na co*, бро́ситься, стреми́ться (на что, на кого́); *dotrzeć sprawy*, *targu*, ко́нчить дѣ́ло, заключи́ть торгъ.
Docinek, v. *Przycinek*.
Docisnąć, v. a. добро́сить; тѣсни́ть до –, *- się*, продра́ться; *- się czego*, v. *dochrapać się*.
Doczekać, v. a. *-kiwać*, v. fr. дожида́ть, выжида́ть; *-kać się czego*, дожида́ться чего́.
Doczesny, a. вре́менный; преходя́щій; свѣ́тскій; *-ność*, f. вре́менность
Doczytać, v. a. дочита́ть.
Dodać, *-dawać*, v. a. дода́ть, -дава́ть, приба́вить; сложи́ть, внуши́ть

Dodajny, a. что должно прибавить.
Dodanie, *-dawanie*, n. (числа) сложеніе (числъ); внушеніе.
Dodatek, *tku*, m. додача, прибавка.
Dodatny, a. прибавляемый; (*w matem.*) положительный.
Dodzielać, *-lić*, v. a. раздѣлить до –.
Dodzierać, *dodrzeć*, v. a. износить; *-rać się*, v. r. продраться.
Dogadać się, *-dywać się*, v. r. догадаться; *-gadka*, f. догаданіе.
Dogadzać, *-godzić*, v. n. & a. угождать, угодить, удовольствовать.
Doganiać, *-gonić*, *-gnać*, v. a. догнать, достичь.
Doglądać, v. a. смотрѣть на –, см. за –, наблюдать, надзирать.
Dogoda, f. удовольствіе, удовлетвореніе; *-godny*, a. услужливой; способный; *-ność*, f. услужливость; *-godzić*, v. *dogadzać*.
Dogonić, v. *Doganiać*.
Dogorzeć, *-garać*, *-gorywać*, v. n. догорѣть, догарать; *умереть.
Dograć, *-grywać*, v. a. кончить игру; выиграть.
Dogrzewać, *-dogrzać*, v. a. догрѣвать, догрѣть; *тѣснить, притѣснять; *-grzewny*.a. теплотворный.
Doj, *ju*, m. доеніе; доенное молоко.
Doić, v. a. доить; *dojenie*, n. доеніе.
Dojadać, *dojeść*, v. a. доѣдать, доѣсть; *-*jadać komu*, докучать, огорчать.
Dojechać, *-jeżdżać*, v. n. доѣхать, доѣзжать; гонять, гнать; гнаться за –; мучить, притѣснять; *-jechać się*, *навлекать, навлечь на себя; *-jeżdżacz*, m. доѣзжачей.
Dojmować, *dojąć*, v. a. хватить до –, взять до –, проницать; мучить, безпокоить.
Doimek, *mka*, m. вино изъ выжимковъ виноградныхъ.
Dojnica, f. *dojnik*, m. дойникъ.
Dojny, a. дойный.
Dojony, a. (part. a *doić*) доенный
Dojrzały, v. *Dożrzały*.
Dojrzeć, v. *Dozierać*.
Dojrzany, a. видимый.
Dojść, v. *Dochodzić*. [прорицаніе).
Doiszczać, *-iścić*, v. a. исполнить
Dojutrzać, v. a. отложить до завтрашняго дня. [ного доенія.
Doiwo, n. *Doj*, *ju*, m. молоко съ од-

Dokąd, ad. куда; доколь, доколѣ.
Dokazać, *-zywać*, v. a. доказать, доказывать; произвесть въ дѣйство; *- nad kim*, *czém*, худо поступать съ кѣмъ.
Dokład, *u*, m. *-adka*, f. прибавка.
Dokładać, *dołożyć*, v. a. прибавлять, приложить; *- się*, v. r. *do czego*, взяться за что; *- się za kim*, вступаться за кого; *- się kogo*, совѣтоваться.
Dokładny, a. обстоятельный, подробный, совершенный; *-ność*, f. обстоятельность, подробность, совершенность.
Dokoła, *do koła*, ad. вокругъ.
Dokonać, *-nywać*, v. a. исполнить, окончить, совершить; *-nać życia*, скончаться.
Dokonany, a. (part. a *dokonać*) совершенный; (*w gramm.*) *-nany czas*, (время) прошедшее совершенное (tempus perfectum); *słowo dokonane*, глаголъ совершенный (verbum actionis perfectae).
Dokonawca, m. довершитель.
Dokończyć, *-czać*, *-czywać*, v. a. докончить, докончать, доканчивать; *-czyć złoczyncę*, казнить преступника; *-kończyciel*, m. совершитель.
Dokopać, *-pywać*, v. n. докопать, докапывать; *-pać się* (*do fortecy*), докопаться (до крѣпости).
Dokopcić, *-cywać*, v. a. докоптить, докапчивать.
Dokradać, *-kraść*, *się*, v. r. красться до –; *- się czego*, достать чего краденіемъ.
Doktor, m. докторъ; лекарь; *-torstwo*, n. *-torat*, *u*, m. докторство, степень докторская; *-ktorować*, v. a. производить въ доктора; *-wać się*, докторомъ сдѣлаться; *-torski*, a. докторскій; лекарскій.
Dokuczać, *-czyć*, v. a. докучать, -чить; *-kuczliwy*, *-kuczny*, a. докучливый; *-kucznyk*, m. докучникъ; *-kuka*, *-kuczka*, f. докука, докучливость.
Dokument, *u*, m. документъ; *-ntować*, v. a. доказать документами.
Dokupić, *-pować*, v. a. докупить, докупать; *-pić się*, пріобрѣсть (съ трудомъ); *-kupno*, n. покупка; *-kupny*, a. покупный.

Dokwitać, *-tnąć*, v. n. разцвѣсти́ совершённо; отцвѣта́ть.
Doł, *ołu*, m. (d. *dołek*, *-łeczek*) я́ма, я́мочка; гро́бъ; ни́зина, ни́жняя часть; *dołem*, ни́зомъ; *na dole*, въ низу́; *na doł*, въ низъ, на низъ; *z dołu*, съ низу́.
Dola, f. судьба́, рокъ; сча́стіе.
Dolać, v. *Dolewać*.
Dołączać, *-czyć*, v. a. прибавля́ть, приба́вить; соедини́ть; *- się*, v. r. соедини́ться.
Dołamać, *-mywać*, v. a. долама́ть; -ла́мывать; *- się*, v. r. проломи́ться. [тѣть.
Dolatać, *-lecieć*, v. n. долета́ть, доле-
Dolegać, *-ledz*, v. a. & n. тисни́ть, тисну́ть; му́чить, безпоко́ить; *- komu o co*, уси́льно проси́ть кого́ о чёмъ. [*- się*, v. r. залежа́ться.
Dolegać, *-leżeć*, v. n. долежа́ть; -
Dolegliwy, a. доку́чливый, чувстви́тельный; неотсту́пный, уси́льный; *-wość*, f. чувстви́тельность.
Dołek, v. *Doł*. [ли́ть.
Dolewać, *dolać*, v. a. долива́ть, до-
Dolewek, *wku*, n. *-lewka*, f. доли́вка.
Doleżałka, *-lężałka*, f. долежа́лая гру́ша. [овоща́хъ).
Doleżały, a. долежа́лый; зрѣ́лый (о
Doleżeć, v. n. оста́ться лежа́щимъ.
Dolężny, a. си́льный, крѣ́пкій; *dolężność*, f. си́ла; спосо́бность, f
Dolicznik, m. допольни́тельное число́. [тывать.
Doliczyć, *-czać*, v. a. досчита́ть, -счи́-
Dolina, (d. *-linka*), f. доли́на; *-listy*, a. долини́стый; я́мистый.
Dołkowacieć, v. n. дѣ́латься я́мистымъ; *-waty*, a. я́мистый; вы́долбленный.
Dolny, a. до́льный; ни́жній.
Dołoman, *u*, m. до́лманъ (гуса́рскій).
Dołowaty, a. я́мистый, впа́дистый.
Dołożyć, v. *Dokładać*.
Dom, *u*, m. домъ; *do domu*, домо́й; *w domu*, до́ма; *dom poprawy*, смири́тельный домъ. [изслѣ́довать.
Domacać się, v. r. *czego*, вывѣ́дать,
Domagać się, v. r. домога́ться (чего́).
Domak, *-mator*, m. домосѣ́дъ.
Domawiać, *-mówić*, v. a. ко́нчить рѣ́чь; *- się*, v. r. *- się czego*, тре́бовать, проси́ть; *-wianie się*, тре́бованіе, про́сьба.
Domek, *mku*, m. до́микъ.
Domiar, *u*, m. дополне́ніе, приба́вокъ; достиже́ніе (цѣ́ли).
Domiarkować się, v. r. (*czego*) догада́ться.
Domierzać, *-rzyć*, v. a. домѣ́ривать, домѣря́ть, домѣ́рять; добива́ться (чего́); доста́ть; *-rzyć życia*, ко́нчить жизнь.
Domieszać, v. a. примѣша́ть.
Dominikan, m. *-kanka*, f доминика́нскій мона́хъ; -ская мона́хиня.
Domniemać się, v. r. ча́ять; догада́ться; *-manie*, n. ча́яніе, дога́дка; *-many*, a. ча́ятельный; мни́мый.
Domorosły, a. доморо́дный.
Domostwo, n. домъ; ме́бели; дома́шніе лю́ди; *-mownik*, домоча́децъ; *-mówy*, дома́шній; *-wa wojna*, между усо́бная война́.
Domysł, *u*, m. домышле́ніе, дога́дка; мнѣ́ніе; *-myślić się*, *-ślać się*, v. r. догада́ться; мни́ть; *-myślny*, a. ча́ятельный, вѣроя́тный; дога́дливый, остроу́мный.
Doń (zamiast *do niego*), къ нему́.
Dona, f. сило́къ.
Donacya, f. да́яніе, даръ.
Donaszać, v. *Donosić*.
Donatywa, f. донати́ва (пода́рокъ, особли́во солда́тамъ).
Donica, f. горшо́къ на цвѣты́.
Donieść, v. *Donosić*.
Doniesianie, n. извѣ́стіе, вѣ́домость
Donioslość, *-nosność*, f. разстоя́ніе вы́стрѣла.
Donosić, *donieść*, v. a. *donaszać*, v fr. приноси́ть, принё́сть; доноси́ть, донё́сть, дона́шивать; (о ружьѣ́) брать, хвата́ть; быть полновѣ́-[снымъ.
Donosiciel, m. доно́сщикъ.
Donosny, a. (о ружьѣ́) далёко хвата́ющій; (о го́лосѣ) далёко достига́ющій.
Dopadać, *-paść*, v. n. пасть до-; схвати́ть, ухвати́ть; достига́ть.
Dopalać, *-palić*, v. n. дожига́ть, доже́чь; всё зажига́ть; *-lać komu*, досажда́ть, докуча́ть (кому́).
Dopatrzyć, v. a. *-patrywać*, v. fr. досмотрѣ́ть, досма́тривать; вы́брать, избра́ть.
Dopchać, v. *Dopychać*. [-гна́ть.
Dopędzać, *-dzić*, v. a. догоня́ть,
Dopełniać, *-nić*, v. a. дополня́ть, -по́лнить; добавля́ть, -бавить; испол-

нить; довершáть; *-nianie, -nenie*, n. дополнéніе.
Dopiąć, v. *Dopinać*.
Dopiekać, *-dopiec*, v. a. допекáть, -пéчь; дожáрить; *-kać komu*, притѣснáть, угнетáть когó; *-kacz*, m. досáдчикъ, -садúтель.
Dopierać, *-przeć*, v. a. допирáть, -перéть; достáть, -стúгнуть.
Dopiero, ad. лишь тóлько, тóлько что; тепéрь тóлько; ещé мéнѣе; потóмъ; *-rutenko*, *-teneczko*, тóтчасъ тóлько.
Dopilnować, v. a. выждать, дождáться; смотрѣть за-, имѣть попечéніе -.
Dopinać, *-piąć*, v. a. застёгивать, стёгнуть (совершéнно); *-czego*, достáть, достúгнуть (трудáми); *pięty*, (part.) застёгнутый; достúженный.
Dopisac, v. a. *-sywać*, v. fr. дописáть, -пúсывать; *- komu*, удавáться, удáться (комý).
Dopłacać, *- cić*, v. a. доплатúть.
Dopłata, f. остáльный платéжъ; прибáвка жáлованья.
Dopomagać, *-módz*, v. a. помогáть, спомогáть.
Dopominać się, *- pomnieć się*, трéбовать, просúть. [просúться.
Dopraszać się, *- prosić się*, v. r. до-
Doprowadzać, *-wadzić*, v. a. довестú до -, проводúть, привестú.
Dopuszczać, *-puścić*, v. a. допускáть, допустúть; *-szczać się*, прискакáть; *- się czego*, допустúть себѣ что нибýдь, дѣлаться виновáтымъ въ чёмъ; *-puszczanie*, *-szczenie n.* (*dopust*, *u*, m.), допускáніе, допущéніе. [допихнýть.
Dopychać, *-pchać*, v. a. допихáть,
Dopytać się, v. r. *-pytywać się*, v. fr. допытáться, допрáшивать.
Dorąbać, v. a. *- rębywać*, v. fr. дорубúть.
Dorabiać, *-robić*, v. a. дорабóтать, -бóтывать, додѣлать; *- się czego*, вырабoтать, нажúться.
Doradza, *-radzciel*, v. *Poradnik*.
Doradzać, *-dzić*, v a. присовѣтывать.
Dorastać, *-rosnąć*, v. n. возрастáть.
Doręczu, *na doręczy*, ad. подъ рукóю, близка; *na d ręcz, na doręcze*, ad. на рýку; *dot...zny*, ad. *nie -no*, подрýчный, готóвый; *-ność*, f. готóвость.
Dorobek, *bku*, m. прúбыль, f. барыúшъ.
Dorobić, v. *Dorabiać*.
Dorobny, a. *-nie*, *-no*, ad. выработанный, нажúтый; что мóжно вырабoтать. [гóдный.
Doroczny, a. *-nie*, ad. годовый; еже-
Dorodny, v. *Urodziwy*, *Urodzajny*.
Dorosłek, v. *Dorostek*.
Dorosły, a. взрóслый; *-łość*, f. взрó-
Dorostek, *stka*, m. молодый человѣкъ, юноша.
Doroznąć, v. *Dorastać*.
Dorożka, f. дрóжки, f. pl.; *-karz*, m. извóщикъ на дрóжкахъ.
Dorozumieć się, v. r. *-miewać się*, v. fr. догадáться; *-mienie*, n. догáдка. [ба), m.
Dorsz, *u*, m. головéнь (морскáя ры-
Dorywać, *dorwać*, v. a. дорвáть; разорвáть совершéнно; *- się czego*, схватúть, взять.
Dorywczy, a. захвáченный, сóрванный; торoплúвый; *-rywczo*, ad. *w dorywczę*, *na dorywczu*, на скóрую рýку, въ рáзные пріéмы.
Dorzeczny, a. способный, гóдный; *-ność*, способность. [-кúдывать.
Dorzucić, *-czać*, v. a. докúнуть,
Dorzynać, *dorznąć*, v. a. дорѣзывать, дорѣзать, дожинáть, дожáть.
Dorzynki, m. pl жáтвенный прáздникъ; вѣникъ сплетéнный изъ цвѣтóвъ и колóсьевъ.
Dorżnąć, v. *Dorzynać*.
Dosada, f. досáда, нéнависть; *-sadny*, a. досáдный; чувствúтельный; кóлкій; ненавúстливый; основáтельный.
Dosadzać, *-dzić*, v. a. прибавлáть, -бáвить; съ лúшкомъ напóльнить; *- komu*, досаждáть, -садúть.
Dość, v. *Dosyć*.
Doschnąć, v. *Dosychać*.
Doschły, a. досóхлый, вы́сохлый.
Dościg, *u*, m. *dościganie*, *-gnienie*, n. догоняніе; изслѣдованіе; вразумúтельность; *-ścigły*, a. достижúмый; удобопонятный.
Doscigać, *Doscignąć*, v. a. достигáть, достúчь; догнáть, изслѣдовать. [лóшадь).
Dosiadać, *-siąść*, *-sieść*, вcѣсть (на
Dosiadać, *dosiedzieć*, v. n. *-siadywać*, v. fr. досидѣть, досúживать:

дожидáть до концá; — *się czego*, сидѣ́нiемъ навлéчь на себя́ (что нибудь). [кансъ.
Dosieczna, *linia* (*w matem.*), кóсе-
Dosięgać, *-siąść*, v. a. досягáть; доставáть, достúчь; *-rozumem*, проницáть, уразумѣ́ть. [сѣ́чъ.
Dosiekać, *dosiec*, v. a. досѣкáть, до-
Doskoczyć, v. n. *-skakiwać*, v. fr. доскакáть, -скáкивать; догнáть, достúгнуть. [ное нападéнiе.
Doskok, *u*, m. скачóкъ до-; внезáп-
Doskonalić, v. a. усовершúть; *-nałość*, f. совершéнство; *-nały*, a. совершéнный.
Doskórzyć, *-skurzyć*, v. a. тѣснúть.
Doskwara mi, v. i. жжётъ меня́.
Doskwarzyć, v. a. дожáрить; *приставáть къ комý.
Doskwierać, v. a. мýчить, безпокóить.
Dosłać, v. *Dosyłać*.
Dosladować, *-śledzić*, v. a. изслѣ́довать, вывѣ́дать; *dosladowanie*, *dośledzenie*, n. изслѣ́дованiе.
Dosłoneczník, m. *-neczny punkt* (w astron.) перигéлiй.
Dosłowie, n. v. *Przysłowek*.
Dosłuch, *u*, m. наслы́шка.
Dosłuchać, v. a. *-chiwać*, v. fr. дослýшать, дослýшивать; *-się czego*, дослушáться чегó.
Dosłużyć, v. a. *-sługiwać*, v. fr. — *się czego*, дослýжиться (чегó).
Dosłyszeć, v. n. слы́шать до—.
Dospać, *dosypiać*, v. n. доспáть; наспáться; *-spany*, a. спокóйный.
Dośpiać, *-śpiewac*, v. n. поспѣ́шить до-; — *z czem*, окóнчать до—.
Dospiewać, v. a. допѣ́ть, допѣвáть.
Dośrzedni, a. къ цéнтру влекýщiй.
Dostać, (praes. *dostaje*) *-stawać*, v. n. & a. достáть, доставáть, досягáть; достáть, достáточну быть; схватúть, взять; — *miasta*, взять гóродъ; получáть, -чúть; — *się*, v. r. достáться (комý), прибы́ть кудá, дойттú, добрáться; — *do czego*, достáться чегó.
Dostać (praes. *dostoję*) *-stawać*, v. n. стоя́ть до—; крѣ́пко стоя́ть, не уступáть; поспѣвáть, созрѣвáть.
Dostały, v. *Dożrały*.
Dostąpić, *-stępować*, v. n. доступúть, -пáть; v. a. — *pić czego*, достáть, достúгнуть; получúть.
Dostarczać, *-czyć*, v. n. достáть, -ставать, достáточну быть; v. a. подавáть; доставля́ть, -стáвить.
Dostateczny, *-statni*, a. достáточный, довóльный; изобúлный; *-ność*, f. достáточность. [лiе.
Dostatek, *tku*, m. достáтокъ, изобú-
Dostawa, f. (w matem.) кóсинусъ.
Dostawić, *-stawiać*, v. a. пристáвить, приставля́ть; достáвить, доставля́ть; — *się*, стáвиться, приходúть; *-stawka*, f. стáвка (въ игрѣ́).
Dostęp, v. *Przystęp*. [приступный.
Dostępny, a. ad. *-nie*, достýпный,
Dostępować, v. *Dostąpić*.
Dostojny, *-stojen*, a. *-nie*, ad. достóйный; пристóйный; *-ność*, f. достóинство; пристóйность.
Dostrzegać, *-strzedz*, v. a. узнáть, примѣ́тить; *-strzeganie*, *-strzeżenie*, n. примѣчáнiе. [тáнгенсъ.
Dotyczna (*linia*), f. (w matem.) ко-
Dosuwać, *-sunąć*, v. a. додвúнуть.
Doświadczać, *-dczyć*, *-dczywać*, v. fr. отвѣ́дать, испытáть; — *się czego*, хотѣ́ть испытáть; *-dczanie*, n. испы́тыванiе; *-dczenie*, n. óпытъ, попы́тка.
Doświadczalny, a. óпытный, испытáтельный; *fizyka -alna*, óпытная фúзика. [вѣ́стный; вѣ́рный.
Doświadczony, a. испы́танный; из-
Doświadczyciel, m. испытáтель.
Dosyć, *dość*, ad. довóльно.
Dosycać, *-cić*, v. a. совершéнно насы́тить. [слáть.
Dosyłać, *dosłać*, v. a. дослáть, пере-
Dosypać, *-sypywać*, v. a. досы́пи-
Dosypiać, v. *Dospać*. [вать.
Dosypka, f. досы́пка, добáвокъ.
Dosyt, *u*, m. *-sytość*, f. сы́тость; *do -sytu*, до сы́та.
Doszczętu, ad. совсѣ́мъ, совершенно.
Doszły, a. окóнченный; совершеннолѣ́тнiй; дозрѣ́лый; *-szłość*, f. совершéнный вóзрастъ.
Doszyć, *-szywać*, v. a. дошúть, дошивáть; *-szycie*, n. дошúтiе.
Dotąd, ad. до сегó мѣ́ста; до тѣ́хъ поръ.
Dotarcie, (S. a *docierać*, *dotrzeć*).
Dotarczka, f. сты́чка, схвáтка.
Dotargować, v. a. заключúть торгъ.
Dotkliwy, a. *-wie*, *-wo*, ad. ощутúтельный, чувствúтельный, непрiя́тный; *-wość*, f. чувствúтельность.

Dotknąć, v. *Dotykać*.
Dotrawić, v. *Trawić*.
Dotrwać, v. n. оста́ться до конца́, твёрдо стоя́ть.
Dotrzeć, v. *Docierać*.
Dotrzymać, *-trzymywać*, v. a. & n. додержа́ть, -де́рживать; соблюда́ть, сохрани́ть; *-słowo*, держа́ть сло́во; *-trzymać placu*, *pola*, одержа́ть побе́ду; *-trzymanie*, n. додержа́ніе.
Dotychczas, ad. до сихъ поръ.
Dotychmiast, ad. до сего́ мѣ́ста; до сихъ поръ.
Dotyczeć się, v. r. каса́ться до—.
Dotykać, *-tknąć się*, v. r. доткну́ться, прикосну́ться, прикаса́ться.
Dotykalny, v. *Dotkliwy*.
Douczać, *-czyć*, v. a. доу́чивать, [доучи́ть.
Dowaga, f. по́лный вѣсъ.
Dowarzać, *-rzyć*, v. a. дова́ривать, довари́ть; приводи́ть въ зрѣ́лость.
Doważać, *-żyć*, v. a. довѣ́шивать, довѣ́сить; v. n. быть полновѣ́сну; *-żać kogo*, быть кому́ ро́внымъ.
Dowcip, *u*, m. умъ, ра́зумъ, остроу́міе; *-cipny*, a. *-nie*, *-no*, ad. у́мный, остроу́мный.
Dowidywać, *-dować się*, v. r. освѣдомля́ться, освѣ́домиться; *-dywanie się*, *— dowanie się*, освѣдомле́ніе.
Dowiedzieć się, v. a. провѣ́дать, у- [зна́ть.
Dowierać, *dowrzeć*, v. a. соверше́нно затвори́ть; держа́ться за—; пригорѣ́ть.
Dowierzać, *-rzyć*, v. a. довѣря́ть, довѣ́рить; *- się*, v. a. ввѣ́риться.
Dowieść, v. *Dowodzić*.
Dowieźć, v. *Dowozić*.
Dowod, *u*, m. доказа́тельство, дово́дъ; свидѣ́тельство; заключе́ніе; *-wodny*, a. дово́дный, доказа́тельный, очеви́дный; подро́бный, обстоя́тельный. [зывающій.
Dowodzca, m. предводи́тель; дока́-
Dowodzić, *-wieść*, v. a. дока́зывать; предводи́тельствовать; *-wodzenie*, *-wiedzenie*, n. доказа́ніе, -за́тельство; *-wodztwo*, n. предводи́тельство; доказа́тельство. [тель.
Dowodziciel, m. дово́дчикъ, доказа́-
Dowolny, *-wolen*, a. *-nie*, *-no*, ad. доста́точный (по жела́нію); произво́льный.
Dowoz, *u*, m. *Dowozka*, f. приво́зъ, подво́зъ.
Dowozić, *-wieźć*, v. a. довози́ть, до- [везти́.
Dowrzeć, v. *Dowierać*.
Dożąć, *-żynać*, v. a. дожа́ть, дожина́ть. [же́чь.
Dożegać, *-żedz*, v. a. дожига́ть, до-
Dozgonny, v. *Dożywotny*.
Doziemny, a. (w astron.) *-ny punkt*, периге́й.
Dozierać, *dojrzeć*, v. a. дозира́ть, дозри́ть, усмотрѣ́ть; *-czego*, надзира́ть.
Doznać, *-znawać*, v. a. дозна́ть, дознава́ть, испыта́ть.
Dozor, *u*, m. присмо́тръ, надзира́ніе; *-zorca*, m. надзира́тель, надсмо́трщикъ; *-rczyni*, f. -ра́тельница, -щица; *-zorny*, a. надзира́тельный, попечи́тельный.
Dozorować, v. a. надзира́ть; *-rowy*, a. надзира́тельный.
Dożrzały, a. зрѣ́лый, созрѣ́лый; *-łość*, f. зрѣ́лость. [дозрѣ́ть.
Dożrzewać, *-źrzeć*, v. n. дозрѣва́ть,
Dozwalać, *-zwolić*, v. a. дозволя́ть, дозво́лить; *-zwolenie*, *-leństwo*, дозволе́ніе.
Dożyć, v. n. дожи́ть.
Dozys, *Doza*, f. пріе́мъ лека́рства.
Dożywocie, n. пожи́зненное владѣ́ніе; *-wotnik*, m. *-tnica*, f. пожи́зненный владѣ́тель, -ненная -дѣ́тельница; *-wotny*, a. *-nie*, ad. пожи́зненный.
**Drab*, f. (v. *Drabina*); *drabie*, pl рѣше́тка у телѣ́ги.
Drab, m. пѣ́шій солда́тъ; граби́тель, маро́дёръ; пѣ́шка (въ ша́хматной игрѣ́). [ба́нтъ.
Drabant, m. тѣлохрани́тель, тра-
Drabarz, m. двуго́рбый верблю́дъ.
Drabina, f. лѣ́сница; рѣше́тка въ коню́шнѣ; *-biniasty*, a. рѣше́точный; *woz -sty*, рѣше́точная телѣ́га.
Drabować, v. n. ры́сью бѣ́жать; изслѣ́дывать, разсма́тривать.
Drachma, f. дра́хма.
Drąg, *u*, m. рыча́гъ; шестъ; ходу́ли; *drągi*, pl. (*u pojazdów*), дро́ги, pl. **drag*, *drągal*, болва́нъ, пе́нтюхъ.
Draganek, *nka*, m. пи́галица.
Dragant, *u*, m. дрaга́нтъ, драгака́нтъ.
Dragarz, m. v. *Drążnik*.
Dragon, m. драгу́нъ; *-gonia*, f. драгу́ны, -гу́нскіе полки́.

Drągowy, a. шестовый, рычальный.
Draka, f. драка.
Draki, *draczki*, f. pl. колья для забора.
Drama, f. *Dramat*, *u*, m. драма; *-matyczny*, a. драматическій.
Dranica, f. дрань, f. драница.
Drapać, v. a. царапать, скоблить; *- się*. спѣшить, убѣжать.
Drapacz, m. притѣснитель, живодёръ; *-paczka*, f. натиралка.
Drapaka dać, дать тягу, убѣжать.
Drapanina, f. притѣсненіе, удрученіе.
Drapichrust, m. разбойникъ; бродяга, m.
Drapież, f. грабежъ, притѣсненіе; *-pieżca*, *-żnik*, живодёръ, притѣснитель; *-żliwy*, a. жадный къ грабежу; *-żny*, a. хищный; *-ność*, f. хищность; *-żtwo*, *drapiestwo*, разбойничество, притѣсненіе.
Drapieżyć, v. a. похищать, грабить.
Drapnąć, v. *Drapaka dać*.
Drasnąć, v. a. царапнуть.
Dratwa, f. (*dratew*, *twy*) верва сапожничья; *-twiany*, a. отъ вервы.
Drążek, *żka*, m. (d. a *Drąg*) *Drążki*, pl. ходули.
Drążkowy, a. *-wy koń*, коренная лошадь; *-wy senator*, сенаторъ сидящій на лавкѣ (на сеймахъ).
Drażliwy, a. раздражительный; *-wość*, f. -ливость.
Draźnić, v. a. дразнить, раздражать; *-niciel*, m. дразнитель.
Drążnik, m. носильщикъ; ходящій на ходуляхъ.
Drążyć, v. a долбить, выдолбить.
Drdzeń, v. *Drzeń*.
Dręczyć, v. a. мучить, терзать; *-czenie*, n. мученіе, терзаніе; *-czyciel*, m. мучитель.
Drelich, *u*, m. тикъ.
Dremla, v. *Drumla*.
Drepcić, *-ptnąć*, v. n. топтать ногами; мелкими шагами ходить.
Dreszcz, f. дрожъ, ужасъ.
Drętwieć, v. n. оцѣпенѣть, онѣмѣть; (*o zębach*) оскомину имѣть (о зубахъ).
Drętwik, m. гнюсъ (рыба).
Drętwy, a. оцѣпенѣлый, онѣмѣлый; *-wość*, f. оцѣпенѣлость, онѣмѣніе.
Drewienko, n. щепа, кусочекъ дерева.
Drewka, n. pl. мелкія дрова.
Drewniany, a. деревянный.
Drewniasty, *-nisty*, a. деревянистый (твердый какъ дерево).
Drewnieć, v. n. деревенѣть.
Drewnik, m. кладчикъ дровъ.
Drewno, n. полѣно.
Drewny, a. дровяный.
Drgać, *drgnąć*, v. n. дрожать, барахтаться.
Drob, *biu*, m. дворовыя птицы; малая рыбка; *droby*, *drobki*, f. pl. потрохи, f. pl.
Drobianka, f. пивной (холодной) супъ.
Drobiazg, m. дребезгъ, мелочь, f. *- folwarczny*, дворовыя птицы, малая рыбка.
Drobić, *podrobić*, v. a. дробить, крошить.
Drobki, f. pl. потрохи, m. pl.
Drobnieć, v. n. малѣть, слабѣть.
Drobniuchny, *-niusienki*, *-niutenki*, самый мелкій.
Drobnomierz, m. микрометръ.
Drobność, f. мелкость, дробность; *-nostka*, f. мелочь; пустяки.
Drobnowidz, m. микроскопъ.
Drobny, a. дробный, мелкій, мелочный.
Drociany, a. проволочный.
Drociarz, *Drotownik*, m. волочильщикъ.
Droga, f. дорога, путь, m.; *-gowy*, a. дорожный; *droga mleczna* (w astron.) млечный путь.
Drogi, a. дорогій; *-gie kamienie*, драгоцѣнныя камни.
Drogiet, *u*, m. *drogieta*, f. драгетъ (шерстяная матерія).
Drogocenny, a. драгоцѣнный.
Drogość, f. дороговизна.
Drogowy, a. дорожный, походный.
Drop, m. драква (птица).
Dropiaty, a. рыжій (о лошадяхъ).
Drot, *u*, m. проволока. *Droty*, f. pl. вязальныя иголки.
Drotarnia, *-townia*, f. проволочная фабрика.
Drotownik, (*drotarz*), m. волочильщикъ; *-towy*, *dreciany*, a. проволочный.
Drozd, m. дроздъ (птица).
Drożdże, *-żdży*, m. pl. дрожди, дрожжи, подонки, pl.; *-żdżowy*, a. дрожжевый, подонный.
Drożeć, v. n. дорожать, дороже стать.
Drożka, f. дорожка; дрожки, f. pl.
Drożnik, m. проводникъ; дорожная книга.
Drożny, a. дорожный, приступный

Drozszy, a. (comp. a *drogi*) дорóже.
Drożyć, v. a. вздорожáть; *-żyć się*, дорожи́ться, дорожáть.
Drożyna, f. мáлая, ýзкая дорóжка; *-żysko*, n. худáя дорóга; *-żysty*, a. имѣ́ющій мнóго дорóгъ.
Drożyzna, f. дорогови́зна.
Druchna, f. дрýжка, дѣви́ца провождáющая невѣ́сту въ цéрковь.
Druczek, *druczysko*, v. *Druk*.
Drudzy, m. pl. ины́е, другíе.
Drugi, a. другíй, -гóй, вторы́й; ины́й.
Drugoletni, a. двугодовы́й.
Drugożeniec, *ńca*, m. котóрый женúлся во вторы́й разъ; *-żeństwo*, n. вторáя женúдьба.
Druk, *u*, m. печáть, f. печáтный листъ; лúтеры, бýквы, f. pl.; *drukarnia*, типогрáфія; *-karski*, a. печáтничій, типографи́ческій; *-karski papier*, кни́жная бумáга; *-karstwo*, n. книгопечáтаніе; *-karz*, m. типогрáфщикъ, книгопечáтникъ; тередóрщикъ.
Drukować, v. a. печáтать (кни́ги).
Drumla, f. варгáнъ.
Drużba, m. сватъ; невѣстоводи́тель.
Druzgać, *-gotać*, *-gotnąć*, v. a. сокрушáть, раздроби́ть.
Drużyna, f. дружи́на, товáрищи, m. pl.; сбродъ, свóлочь, f.
Drwa (gen. *drew*), pl. дровá, n. pl.
Drwal, *drwalnik*, m. дровосѣ́къ; торгýющій дровáми; пéнтюхъ, грубія́нъ.
Drwalnia, f. лѣснóй сарáй.
Drwić, v. a. болтáть, говори́ть вздоръ; *- z kogo*, *z czego*, смѣя́ться надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.
Drwinkarz, *Drwiarz*, m. насмѣшникъ; *-kować*, v. a. насмѣхáться надъ кѣмъ. [вздоръ.
Drwiny, *-inki*, f. pl. насмѣ́шка,
Dryblas, m. большóй человѣ́къ, дуби́на.
Dryga, f. сѣть (f.) на осéтры.
Drygać, *-gnąć*, v. *Drgać*.
Drygawka, f. руль, m. корми́ло (на плотáхъ).
Drygliwy, a. дрожáщій, трепéщущій.
Drygotka, f. трéпетъ.
Dryjacznik, m. (*dryjakwiarz*) дѣлающій терія́къ; торгýющій терія́комъ.
Dryjakiew, *kwi*, f. терія́къ
Dryjawnik, m. бальдырья́нъ; (*ryba*, v. *drętwik*).
Dryl, *drel*, *u*, m. трепáнъ, чéрепной бурáвъ; *drylować*, *drelować*, v. a. трепани́ровать.
Dryndać, *-dnąć*, v. n. махáть; качáть; *- ndulka*, f. наёмныя дрóжки (въ Варшáвѣ).
Dryzdać, *-dnąć*, v. n. & a. понóсъ имѣ́ть; v. a. замарáть; *-dacзka*, f. понóсъ. [рáдка.
Drzączka, f. трéпетъ, дрожь; лихо-
Drząstwo, *Drzastwo*, n. хрящъ, колчедáнъ; *-stwisty*, a. хрящевáтый, колчедáнный.
Drzazga, f. занóса, оскóлокъ.
Drzeć, *zedrzeć*, v. a. драть, рвать, терзáть; *drzeć piora*, щипáть, драть пéрья; *- suknie*, износи́ть плáтье.
Drżeć, v. n. дрожáть.
Drzemlik, *drzymlik*, m. перепеля́тникъ (хи́щная пти́ца).
Drzeń, *Drdzeń*, *nia*, m. сердцеви́на. сéрдце въ дéревѣ; * сáмое лýчшее, ядрó. [трасéніе.
Drżenie, n. дрожáніе; *-ziemi*, земле-
Drzenisty, a. сердцеви́ну имѣ́ющій.
Drzewce, n. копьé.
Drzewianka, f. *Drzewczyk*, m. древéсная лягýшка; хохлáтый жáворонокъ.
Drzewiasty, a. деревяни́стый.
Drzewieć, v. *Drzewnieć*.
Drzewina, (d. *-winka*, f. *drzewko*, n.) деревцó. [щáться въ дéрево.
Drzewnieć, v. n. деревенѣ́ть, обра-
Drzewny, a. древéсный, деревя́нный.
Drzewo, n. дéрево, лѣсъ; дрéвко, рáтовище; *- genealogiczne*, дрéво родослóвное. [(насѣкóмое).
Drzewogryz, m. стѣннóй кузнéчикъ
Drzewowy, a. деревя́нный.
Drzewsko, *-wisko*, n. деревя́шко.
Drzwi, pl. дверь, f. двéри, pl.; *drzwiczki*, pl. d. двéрцы; *-iczny*, a. двернóй.
Drzymać, *Drzemać*, v. n. дремáть; *-mała*, m. сонли́вецъ.
Drzymka, *drzemota*, f. дремóта; *-mliwy*, *drzemliwy*, a. дремли́вый, сонли́вый.
Drzyst, *u*, m. лю́тикъ, слѣпокýрникъ.
Dub', *dziub'*, m. дуплó.
Dubas, m. сýдно служáщее для разгружéнія большúхъ кораблéй.

Dubelt, m. indecl. двойный; крѣпкое пиво; *-ltówka*, f. двуствольное ружьё; *-ltowy*, a. двойный, сугубый. [пéцъ.
Dubiel, iela, m. елéцъ (рыба); * глупецъ.
Dubla, dupla, f. двойнóе.
Duch, m. духъ; дыхáніе, дышáніе; духъ, мысль, f.; *duchy*, дýхи (благовóнные), испарéнія, pl.
Duchowieństwo, n. духовéнство; *-chówny*, a. *-nie*, *-no*, ad. духóвный; *-wny ojciec*, духóвный отéцъ, духóвникъ; *stan -wny*, духóвный чинъ; *-wność*, духóвность.
Duda, m. *dudarz*, m. дýдошникъ, дудáльникъ; * простáкъ.
Duda, f. *Dudy*, pl. дýда, дýдка, волынка; *dudać*, v. n. дудить, игрáть на волынкѣ.
Dudek, *dka*, m. ýдодъ, потатýйка; * простáкъ; рогонóсецъ, рогáчъ.
Dudka, *m.* дýдошникъ, дудáльникъ.
Dudki, f. pl. завéртка для завéртыванія вéрхней гýбы у бѣшеныхъ лошадéй.
Dudkować, v. n. быть шýтникомъ.
Dudlić, v. *Dudać*.
Duet, *u*, m. дуэ'тъ.
Dufać, v. n. ввѣрять, полагáться на -; упрáмиться.
Dufność, f. надѣяніе упованіе; упрáмство; *-fny*, a полагáющійся [на -.
Duga, *duha*, f. дугá.
Dukać, v. n. трубить въ рогъ.
Dukat, m. червóнецъ.
Dukt, *u*, m. чертá въ письмѣ.
Dukwiat, m. задýмчивый человѣкъ.
Dukwieć, *dulczyć*, v. n. сидѣть надъ чѣмъ безпрестáнно.
Duma, f. размышлéніе; надмéнность, гóрдость; *-elegija rycerska*, героическая пѣснь, плачéвная пѣснь.
Dumać, v. n. дýмать, задýмываться; изумляться.
Dumny, a. гóрдый, надменный; *-ność*, f. гóрдость.
Duny, f. pl. песчáные бýгры.
Dupa, *dupka*, f. зáдница (жопа).
Dupla, f. двойнóе.
Dupleta, *dubleta*, f. дуплéтъ.
Duplikat, m. дупликáтъ. [къ двóе.
Duplikować, *duplować*, v. a взять
Dupniasty, a. дуплáстый.
Dureń, *rnia*, *durak*, m. дурáкъ, дуралéй; *-reński*, v. *Błazeński*
Durnica, f. дýра; *-niać*, v. a. назывáть (когó) дуракóмъ; *-nieć*, v. n. дурѣть, одурѣть. [дурáчество.
Durny, a. дурáческій; *-ność*, f.
Durszlak, *u*, m. цѣдилка; бурáвъ.
Durzyć, v. a. дурáчить; *-rzyciel*, m. котóрый дурáчитъ когó.
Duś, (d. m. a *dukat*) червóнчикъ.
Dusić, v. a. душить, удушить; уменьшить, утолить, укротить; скрáжничать.
Dusiciel, m. душитель, удавитель; змѣй великáнъ (boa constrictor).
Dusikufel, *fla*, m. пьяница, запивóха.
Dusza, f. душá. [дýшечка.
Duszeńka, *duszka*, d. f. дýшенька,
Duszkiem, ad. дýхомъ, однимъ глоткóмъ. [лѣзнь).
Dusznica, f. одышка (скóтская бо-
Duzać się, v. r. борóться, сражáться
Duży, a. *-żo*, ad. дюжій; *-żość*, f. дюжесть.
Dużyć, v. a. (praes. *-żam*), v. *durzyć*, оглушáть; обмануть.
Dwa, m. & n. *dwie*, f. два, двѣ, двóе.
Dwadzieścia, nu. двáдцать.
Dwakroć, ad. дважды.
Dwanaście, nu. двѣнáдцать.
Dwanasty, v. *Dwunasty*.
Dwieście, nu. двѣсти. [Польшѣ).
Dwojak, m. близнéцъ; конéйка (въ
Dwojaki, a. двоякій, двойный.
Dwoić, v. a. двоить, удвоить; дѣлить на двѣ части.
Dwoje, nu. двóе, пáра.
Dwojka, f. двóйка.
Dwojlist, *u*, m. двулистникъ (раст.); *-listy*, a. двулистный.
Dwojnasob, ad. *-sobny*, a. въ двóе.
Dwojuszny, a. съ двумя ýшками.
Dwojząb, v. *Dwuząb*.
Dwojżeństwo, n. двоежéнство; *dwojżon*, *-żeniec*, *-ńca*, m. на двухъ женáтый.
Dwomnożyć, v. a. усугубить; *dwomnożny*, a. усугублéнный.
Dwór, *u*, m. дворъ; дворéцъ (дворъ Государя); дворъ (дворянскій); *na dwór*, вонъ; *na dworze*, на дворѣ.
Dworacki, a. придвóрный, a.
Dworak, m. придвóрный (пóдлый, льстецъ), m. [дворъ.
Dworek, *rka*, m. господскій мáлый
Dworka, f. придвóрная жéнщина; корóвница.
Dwornica, *-niczka*, f. мызница; ко-

ро́вница; *-nik*, m. мы́зникъ, дворе́цкій.
Dworność, f. любопы́тность; лука́вая прово́рность; учти́вость.
Dworny, a. имѣ́ющій вели́кій дворъ; любопы́тный; иску́сный; учти́вый.
Dworowac, v. n. шути́ть.
Dworowy, *dworski*, a. дворцо́вый, придво́рный.
Dworszczyzna, f. (*dworstwo*, n.) придво́рная жизнь; придво́рные, m. pl.
Dworzanin, m. придво́рный человѣ́къ; дворяни́нъ; *-anka*, f. придво́рная госпожа́; дворя́нка; *-rzaństwo*, придво́рные, m. pl.
Dworzec, *rca*, m. госпо́дскій домъ; *-rzyć*, угожда́ть, прислу́живаться.
Dwubarwiany, *-barwny*, a. двуцвѣ́тный.
Dwucienny, a. двойну́ю тѣнь имѣ́ющій (о наро́дахъ ме́жду тро́пиками).
Dwudłonny, a. двухъ пяде́ней.
Dwudrogi, a. съ двумя́ доро́гами.
Dwudziestek, *-stka*, m. число́ два́дцать; два́дцать гро́шей (по́льскихъ); *-dziestka*, f. двадцатилѣ́тная дѣ́вушка.
Dwudziestny, a. содержа́щій два́дцать; *-dziestokąt*, двадцатиуго́льникъ; *-stoletni*, a. двадцатилѣ́тній; *-stościan*, m. (w jeom.) икосаэ́дръ, двадцатисторо́нный.
Dwudziesty, a. двадца́тый.
Dwugłoska, f. двугла́сная бу́ква.
Dwugłowy, a. двугла́вый.
Dwujęzyczny, a. двуязы́чный; лука́вый. [то́чія.
Dwukropek, *pka*, m. (w gramm.) двѣ-
Dwuletni, a. двугодо́вый.
Dwułokciowy, a. двухъ локте́й.
Dwunastek, *stka*, m. двѣ́надцать штукъ, двѣнадцатилѣ́тній ма́льчикъ. [ки́шка.
Dwunastnica, f. двѣнадцатипе́рстовая
Dwunastny, a. содержа́щій двѣна́дцать веще́й; *-nastokąt*, m. двѣнадцатиуго́льникъ; *-tny*, a. -уго́льный.
Dwunastoletni, a. двѣнадцатилѣ́тній; *-stościan*, *u*, m. (w jeom.) додекаэ́дръ, двѣнадцатисторо́нный.
Dwunasty, a. двѣна́дцатый, второ́й на́десять. [ный.
Dwuniedzielny, a. двухъ-недѣ́ль-
Dwunogi, *-nożny*, a. двуно́гій, двуно́жный.
Dwupiętry, a. двуэта́жный; *-piętrze*, n. домъ о двухъ эта́жахъ.
Dwurażny, a. каса́ющійся до арифмети́ческой прогре́ссіи.
Dwuroczniak, m. двулѣ́тніе дитя́.
Dwuroczny, a. двугодовый.
Dwurogi, a. двуро́гій.
Dwurzędny, a. двуря́дный.
Dwuściennorowny tryangul, m. равнобе́дренный тріуго́льникъ.
Dwusetny, a. состоя́щій изъ двухъ сотъ; двухсо́тый. [кры́лый.
Dwuskrzydlasty, *-skrzydły*, a. дву-
Dwustopny, a. двусто́пный.
Dwustrzyżka, f. овца́ кото́рую мо́жно стричь по два ра́за въ годъ; шерсть (f.) тако́й овцы́; *-strzyżny*, a. что по два ра́за въ годъ стри́жется.
Dwusyllabny, a. двусло́жный.
Dwutygodniowy, a. двухнедѣ́льный.
Dwutysięczny, a. двухты́сячный.
Dwuwieczny, a. двухъ вѣ́ковъ.
Dwuwykładny, a. *-nie*, ad. двумы́сленный; *-ność*, f. -мы́сленность.
Dwuząb, *zęba*, m. ви́лки о двухъ зубца́хъ. [зло́тыхъ.
Dwuzłotówka, f. моне́та о двухъ
Dyadema, f. діади́ма.
Dyafragma, *atu*, m. перепо́нка.
Dyagryd, m. сокъ изъ скамоне́я.
Dyak, v. *Djak*.
Dyakon, m. діа́конъ, дья́конъ.
Dyakonica, f. діакони́сса; *-konstwo*, діако́нство.
Dyalekt, *u*, m. діале́ктъ, нарѣ́чіе; *-lektyka*, f. діале́ктика; *-lektyk*, m. діале́ктикъ.
Dyalog, *u*, m. діало́гъ, разгово́ръ.
Dyament, *u*, m. алма́зъ, адама́нтъ; *-mentowy*, a. алма́зный, адама́нтовый.
Dyametr, *u*, m. попере́чникъ.
Dyarya, f. поно́съ.
Dyaryusz, m. дне́вникъ, журна́лъ.
Dyba, f. коло́да (для престу́пниковъ).
Dybać, v. n. подкра́дываться на цы́почкахъ; *- na co*, подстерега́ть.
Dybidzban, *Dybikufel*, *fla*, m. пья́-
Dybki, d. a *Dyba*. [ница.
Dybkiem, ad. на цы́почкахъ; ды́бомъ, на дыбки́.
Dych, *u*, m. мяси́стый кусо́къ (уби́той скоти́ны).

Dychać, v. n. дыха́ть, дыша́ть; ***dychawica***, f. удушье, оды́шка; ***-wiczny***, a. оды́шливый.
Dychawka, f. жабры, f. pl.
Dychtować, v. a. сплошнымъ дѣлать; конопа́тить; ***-towny***, a. ***-nie***, ad. сплошный, сплошъ.
Dydelf, ***u***, m. двуутро́бка (звѣрь).
Dyecezya, f. эпа́рхія.
Dyeta, f. діэ'та, поря́докъ въ употребле́ніи пищи и питья́.
Dyferencya, f. ра́зность; ***-ferować***, v. n. ра́знствовать.
Dyg, ***u***, m. покло́нъ, присѣда́ніе.
Dygać, ***dygnąć***, v. n. поклони́ться, присѣсть.
Dygnitarstwo, n. санъ (госуда́рственный); ***-tarski***, a. сано́вный; ***-tarz***, m. сано́вникъ (зна́тный, госуда́рственный но не сена́торъ).
Dygotać, v. n. дрожа́ть, трепета́ть.
Dykcyonarz, m. слова́рь, m.
Dyktator, m. дикта́торъ; ***-tatura***, f. дикта́торство.
Dyktować, v. a. диктова́ть.
Dyl, ***u***, m. доска́.
Dylacya, ***dylata***, (w prawie) отсро́чка, отлага́тельство.
Dylować, v. a. полъ мости́ть доска́ми; ***-wanie***, моще́ніе доска́ми; перегоро́дка.
Dym, ***u***, m. (d. ***-mek***) дымъ; дымова́я труба́.
Dyma, f. бѣлый канифа́съ.
Dymaczek, ***czka***, m. кузне́чные мѣхи.
Dymalny, a. духово́й, надува́льный.
Dymarka, f. плави́льная печь; ***-marz***, плави́льщикъ (желѣза).
Dymensya, f. размѣре́ніе, измѣре́ніе.
Dymić, v. n. дыми́ть.
Dymię, ***ienia***, n. пахъ; ***-mienica***, f. бубо́нъ, желва́къ.
Dymnik, m. ды́мникъ; копти́льня.
Dymnisty, a. дыми́стый; ***-mny***, a. ды́мный.
Dymowka, f. ла́сточка гнѣздящаяся въ труба́хъ.
Dymowy, a. дымо́вый.
Dynarek, v. ***Trzynożek***.
Dyndać, v. n. кача́ться.
Dynia, f. тыква; ды́ня.
Dyoptryka, f. діо́птрика.
Dyploma, ***atu***, n. дипло́мъ.
Dyptan, ***u***, m. ди́кій бадья́нъ (раст.).
Dyrekcya, f. дире́кція, правле́ніе.
Dyrektor, m. дире́кторъ.
Dyscyplina, f. поря́докъ, упра́ва; бичева́ніе себя́ изъ на́божности; бичъ, плеть, f.; ***-plinant***, m. самъ себя́ плётью нака́зывающій; ***-plinować***, v. a. привести́ въ поря́докъ; бить плётью изъ на́божности.
Dysenterya, f. крова́вый поно́съ.
Dyskant, ***u***, m. диска́нтъ; ***-skantysta***, ***-skancista***, m. пою́щій диска́нтомъ.
Dyskrecya, f. разсужде́ніе, скро́мность.
Dyskredyt, ***u***, m. недовѣріе.
Dyskretny, a. скро́мный, разсу́дливый. [v. ***rozmawiać***.
Dyskurs, ***u***, m. разгово́ръ; ***-kurować***,
Dyspensa, ***-sacya***, f. разрѣше́ніе, увольне́ніе; ***-pensować***, v. a. разрѣши́ть, уво́лить.
Dysponować, v. a. располага́ть, распоряжа́ть.
Dyspozycya, f. распоряже́ніе; скло́нность.
Dyspozytor, m. ***-orka***, f. управи́тель, -льница.
Dysputacya, f. диспута́ція, словопре́ніе; ***-tant***, m. диспута́нтъ; ***-tować***, v. n. диспутова́ть, спо́рить.
Dyssydent, m. диссиде́нтъ, иновѣрецъ.
Dystrakcya, f. разсѣяніе (мыслей).
Dystyllacya, f. двое́ніе, перего́нка; ***-yllować***, v. a. перегоня́ть, дистилли́ровать.
Dystynkcya, f. разли́чіе, отли́чность.
Dysunita, m. v. ***Nieunita***.
Dysza, f. стволъ въ кузне́чномъ мѣху.
Dyszeć, v. n. дыша́ть, пыхтѣть; жа́дничать, ожида́ть чего́.
Dyszel, ***szla***, m. дышло; огло́бля.
Dyszkant, v. ***Dyskant***.
Dyurnał, ***u***, m. кругъ церко́вный.
Dywan, ***u***, m. Диванъ (Султа́на); ковёръ перси́дскій.
Dywdyk, ***u***, m. бога́то ши́тая попо́на.
Dywersya, f. дивѐрсія (въ войнѣ).
Dywizya, f. диви́зія (часть во́йска).
Dzban, (d. ***-anek***, ***nka***) m. кру́жка, кувши́нъ; кру́жечка, кувчи́нчикъ.
Dździwy, v. ***Dżdżysty***.
Dżdżownica, f. дождевый червь; жа́бикъ (ка́мень); ***-nice***, pl. семизвѣздіе.
Dżdżownik, m. зуй, зуёкъ (пти́ца).
Dżdżowy, a. дождевы́й.
Dżdży, v. i. (inf. ***dżdżeć***) дождь идётъ, накра́пываетъ; ***- się***, кажется что дождь пойдётъ.
Dżdżysty, a. дождли́вый, нена́стный.
Dżgać, v. ***Zgać***.
Dziać, v. a. дѣлать, дѣйствовать;

мѣсить; ткать; вязать (чулки и пр.); *– się*, дѣлаться.
Dziad, m. старикъ; дѣдъ; хрычъ, старый нищій; *-kościelny*, церковный прислужникъ.
Dziadek, *dka*, m. дѣдушка; щипцы для давленія орѣховъ.
Dziadowina, m. добрый старичёкъ; *-dowizna*, наслѣдство дѣдушкино; *-dowski*, a. дѣдовскій, дѣдушкинъ; нищій, нищенскій.
Dziaducha, *-dyga*, *dziaduś*, m. хрычъ (презрительно).
Dziadunio, m. любезный дѣдушка.
Dziak, v. *Djak*. [удѣлъ.
Dział, *u*, m. дѣлёжъ, раздѣлъ; доля,
Działać, v. a. дѣлать, учинить; поступать, дѣйствовать; *-łanie*, дѣйствіе, дѣйствованіе.
Działaj! int. далѣе! въ передъ.
Działka, f. маштабъ, мѣрило.
Działo, n. пушка; *-łowy*, a. пушечный.
Działobitnia, f. батарея.
Działolej, v. *Ludwisarz*.
Działomiar, m. маштабъ калибровъ.
Dziar, m. туфъ (камень).
Dziarnina, f. зернистый медъ.
Dziarnisty, a. зернистый.
Dziarski, a. бодрый; смѣлый; *-skość*, f. бодрость; смѣлость.
Dziarstwo, n. хрящъ, крупный песокъ; *-stwisty*, a. крупный.
Dziąsła, *ąseł*, n. pl. дёсна, дёсны, pl.
Dziatki, *tek*, n. pl. дѣтки, ребята, n. pl.
Dziatwa, f. (collect.) дѣти.
Dzicz, f. дикіе народы; пустыня.
Dziczeć, v. n. сдѣлаться дикимъ.
Dziczek, *czka*, m. дикое деревцо; *dziczka*, f. дикая, робкая дѣвица; *-czyna*, f. пустыня, степь, f.; дичина, дичь, f.; кабанина.
Dzida, f. копье.
Dziecię, *ęcia* (d. *dzieciątko*, *-ąteczko*), n. дитя, ребёнокъ; дитятко.
Dziecięcy, a. дѣтскій, ребяческій.
Dzięcelina, *-elnica*, f. ѳимьямъ (раст.).
Dziecina, m. & f. дитя.
Dziecinić, v. a. бредить; дѣлать (кого ребяческимъ); *-ciniеć*, v. n. ребячиться.
Dziecinny, a. дѣтскій, ребяческій; *-ność*, f. дѣтскіе нравы; *-cinstwo*, n. дѣтство, младенчество; ребяческіе дѣла.
Dzieciobójca, m. *-bojczyni*, f. дѣтоубійца, m. & f.; *-bójstwo*, n. дѣтоубійство.
Dzieciojad, m. бука, дѣтоѣдъ.
Dzięcioł, m. дятелъ. [m.
Dzieciuch, *-ciuk*, m. дѣтина, парень,
Dziecko, n. (fam.) дитя, ребёнокъ.
Dziedzic, m. наслѣдникъ; владѣлецъ; *-dzictwo*, n. наслѣдство, наслѣдственное имѣніе, вотчина; *-dziczka*, f. наслѣдница; владѣльчица; *-dziczny*, a. наслѣдный, -ѣтственный, преемничій; *-dziczność*, наслѣдственность.
Dziedziczyć, v. a. наслѣдовать, въ наслѣдство получить; *-dziczenie*, наслѣдованіе. [никъ.
Dziędzierawa, f. дурманъ, дурнишъ-
Dziedzina, f. деревня, владѣніе, вотчина; родина, мѣсто рожденія.
Dziedziniec, *ńca*, m. площадь (f.) передъ дворцомъ, передній дворъ.
Dziedzizna, f. часть наслѣдства, наслѣдственная доля. [деньги, f. pl.
Dzięga, f. полкопейки; *dzięgi*, pl.
Dzięgciarz, m. дегтярникъ.
Dzięgieć, *ciu*, *cia*, m. дёготь, m.
Dzięgiel, *glu*, m. дягиль, m. дягильникъ (раст.).
Dzieje, m. pl. дѣянія, n. pl.; подвиги, m. pl.; *– apostolskie*, дѣянія апостольскія.
Dziejopis, m. *-pisarz*, m. дѣеписатель; *-pismo*, n. дѣеписаніе.
Dzięka, f. *-ki*, pl. благодареніе; *-ki Bogu*, слава Богу.
Dziekan, m. деканъ; *-kania*, f. жилище декана; *-kaństwo*, n. достоинство декана, деканатъ.
Dziękczynienie, n. благодареніе; *dziękować*, v. a. благодарить.
Dzielca, m. дѣлитель; *-lczy*, a. дѣлительный.
Dzielić, v. a. дѣлить; раздѣлить.
Dzielnica, f. часть (f.) гербоваго щита; участокъ, удѣлъ; поколѣніе; *-nczy*, a. дѣлительный.
Dzielnik, m. дѣлитель.
Dzielność, f. дѣлимость; дѣйствительность, сила; бодрость, мужество; *-lny*, a. дѣлимый, дѣлительный; дѣйствительный, сильный; бодрый, мужественный.
Dzieło, n. дѣло, дѣйствіе; подвигъ; сочиненіе. [жасминъ.
Dzielsimin, *-lzamin*, *u*, m. ясминъ,

Dzień (gen. *dnia*); день; дне́вная рабо́та; *dobry dzień!* здра́вствуй, -вуйте!
Dzienia, f. пче́лная рабо́та въ у́ляхъ.
Dziennik, m. дне́вникъ, журна́лъ.
Dzienny, a. дне́вный, ежедне́вный.
Dzier, v. *Dzior*.
Dzierg, u, m. у́зелъ; *-gać*, v. a. вяза́ть узелка́ми; *-gnąć*, v. a. де́ргать, драть. [нокъ.
Dzierlatka, f. кохла́тый жа́воро-
Dzierżak, m. руко́ятка у молоти́ла.
Dzierżawa, f. владе́ніе, иму́щество; употребле́ніе въ по́льзу; дере́вня взя́тая на о́ткупъ; *-żawca*, m. владе́лецъ, поме́щикъ (ле́нной дере́вни); откупщи́къ; *-żawić*, v. a. владе́ть ле́нной дере́внею; име́ть на о́ткупъ; *-żawny*, a. каса́ющійся до владе́нія; откупщико́въ.
Dzierzba, dzierzewa, dzierzwa, v. *Srokosz*. [*mać*.
Dzierzeć,-rzyć, v. a. держа́ть, v. *trzy-*
Dzierżyciel, m. *-cielka*, f. держа́тель, -льница.
Dziesiątak, m. пяти-копе́ешникъ.
Dziesiątek, tka, m. деся́токъ; во́семь саже́ней дровъ; деку́рія (у дре́внихъ Ри́млянъ).
Dziesiątkować, v. a. разде́ли́ть на деся́тки; собра́ть десяти́ну; нака́зывать деся́таго изъ проти́вшихся солда́тъ.
Dziesiątkowy, dziesiątny, a. деся́ти́чный, десятери́чный.
Dziesiątnica, f. десятиле́тіе.
Dziesiątnictwo, n. до́лжность деся́тника; д. декурио́на.
Dziesiątnik, m. деся́тникъ; деце́мвиръ; декурио́нъ (у дре́внихъ Ри́млянъ).
Dziesiętoroczny, a. десятиле́тній; что де́лается вся́кіе де́сять лѣтъ.
Dziesiąty, a. деся́тый.
Dziesięć, ięciu, nu. де́сять.
Dziesięcina, f. деся́тина; *-ęcinnik* получа́ющій десяти́ну; *-ęcinny*, a. десяти́нный.
Dziesięciokąt, m. десятиуго́льникъ; *-kątny*, a. -уго́льный.
Dziesięcioletni, a. десятиле́тній; *-ciomiesięczny*, a. десятиме́сячный.
Dziesięcioraki, a. десяти́ родо́въ.
Dziesięciornasob, ad. десятери́чно.
Dziesięcioro, rga, n. де́сятеро.
Dziesięćkroć, ad. де́сять разъ.
Dziesięćstopny, a. де́сять фу́товъ ширино́ю или́ длино́ю.
Dziesięć tysięcy, де́сять ты́сячъ; *- tysięczny*, a. десятиты́сячный.
Dziesiętnik, v. *Dziesiątnik*.
Dziewanna, f. царской ски́петръ (раст.).
Dziewczę, *-ęcia*, (d. *-wczątko*), n. де́вушка; *-wczęcy*, a. де́ви́чій, де́ви́ческій.
Dziewczyna, f. де́ви́ца, де́вушка.
Dziewiątek, tka, m. девя́тица; *-wiątka*, девя́тка (въ ка́ртахъ); *-wiątkowy*, *-wiątny*, a. содержа́щій де́вять. [вять.
Dziewiąty, a. девя́тый.
Dziewica, f. де́ва, де́ви́ца.
Dziewictwo, n. де́вство; *-wiczny*, a. де́ви́чій.
Dziewięć, ciu, nu. де́вять.
Dziewięćdziesiąt, nu. девяно́сто; *-ąty*, a. девяно́стый. [ле́тній.
Dziewiećdziesiątletni, a. девяносто-
Dziewiećgłosy, a. девяти́ голосо́въ.
Dziewięciokąt, m. девятиуго́льникъ
Dziewięcomiesieczny, a. девятиме́сячный.
Dziewięcioraki, a. девяти́ родо́въ.
Dziewięciorny, a. въ де́вятеро.
Dziewięcioro, rga, n. де́вять штукъ (чего́ нибу́дь).
Dziwięćkroć, ad. де́вять разъ; *-krotny*, a. девятикра́тный.
Dziewiećletni, a. девятиле́тній.
Dziewięćset, nu. де́вять сотъ.
Dziewiećsetny, a. девятисо́тый; состоя́щій изъ девяти́ сотъ.
Dziewierz, mężow brat, де́верь, m.
Dziewiętnaście, astu, nu. девятьна́дцать.
Dziewiętnasty, a. девятна́дцатый; состоя́щій изъ де́вати на́десять.
Dziewiętnastoletni, a. девятнадцатиле́тній. [ный.
Dziewiętodniowy, n. девятидне́в-
Dziewiętoletni, a. девятиле́тній.
Dziewka, f. де́вка, де́ви́ца, служа́нка
Dziewoja, f. де́ви́ца си́льная, сме́лая.
Dziewosłęb, ęba, m. сватъ. v. *Drużba*.
Dziewosłębić, v. n. сва́тать.
Dziewosłębica, f. сва́ха, v. *druchna*
Dziewosłębstwo, *-słąbstwo*, n. сва́таніе; приве́деніе жениха́ и неве́сты къ олтарю́. [де́вушка.
Dziewucha (d. *-wuszka*), f. (врозлая)
Dzieża (d. *-iżka*), f. квашня́.

Dzik, m. кабанъ, вепръ; *дикій, бозлйвый человѣкъ.
Dzikawy, a. желѣзнаго цвѣту.
Dziki, a. дикій; *-kość*, f. дикость; *-kowaty*, a. диковатый.
Dzikowina, *-wizna*, f. кабанина, дичина; пустыня, степь, f.
Dziob, *dziub*, (d. *-obek*, *ubek*, *bka*), m. клювъ, носъ (у птицы); рябинка. [бить носомъ.
Dziobać, *dziubać*, v. a. клевать, дол-
Dziobanka, f. склянка, скляночка.
Dziobas, *dziubas*, *u*, m. большой длинной клювъ; малой топоръ, для выдалбливанія. [ющій; рабый.
Dziobaty, *dziubaty*, a. клювъ имѣ-
Dziobiasty, a. носастый, съ длиннымъ носомъ (о птицахъ).
Dzionek, *nka* (d. a *dzien*) малый день (въ шутку).
Dzionek, m. *dzionko*, n. разсвѣтъ.
Dziór, *dzier*, *u*, m. пакля.
Dziryt, *u*, m. джиритъ, дротикъ.
Dzirytnik, m. носящій джиритъ.
Dziś, *dzisiaj*, ad. сего дня, нынѣ.
Dzisiejszy, a. сегодницный, ны-
Dziub, v. *Dziób*. [нѣшній.
Dziura, f. дира; *-rawić*, v. a. продирать; *-rawieć*, v. n. продираться.
Dziurawiec, *wca*, m. звѣробойникъ (раст.).
Dziurawy, *dziurzysty*, a. дирявый.
Dziurka, (*-reczka*), d. f. дирка, дирочка; *-kować*, v. *dziurawyć*.
Dziw, *u*, m. чудо, диво.
Dziwacki, (*-waczny*), a. чудный, странный; своенравный; *-wactwo*, *-waczność*, f. странность, своенравіе; *-waczeć*, v. n. своенравну сдѣлаться, брюзжать; *-waczyć*, v. n. быть причудливу, странну; *-waczka*, f. причудница.
Dziwak, m. чудакъ, чудесникъ.
Dziwić się, v. *Dziwować się*.
Dziwny, a. удивительный; странный, чудный; *-ność*, f. удивительность; странность. [до.
Dziwo, m. странное похожденіе; чу-
Dziwok, v. *Sokoł*.
Dziwoląg, *ąga*, m. чудовище, уродъ.
Dziworód, v. *Dziwoląg*, *-ródny*, a. уродливый. [чудливости.
Dziwosy, *ów*, pl. странности, при-
Dziwota, f. удивительное.
Dziwotwór, m. (d. *-tworek*, *rka*, m.) чудовище, уродъ.

Dziwować się, v. r. удивляться, удивиться; *-wanie*, n. удивленіе.
Dziwowid, *u*, m. чудовище, уродъ; *-wisko*, чудо, удивительная вещь; чудное зрѣлище. [мясо.
Dziwy, v. *dziki*; *dziwe mięso*, дикое
Dźwięczny, a. звучный, звонкій; *-ęczyć*, *-ęczeć*, v. n. звучать, звонить.
Dźwięk, *u*, m. звукъ, звонъ.
Dzwierze, n. окладъ у дверей.
Dźwigać, *-gnąć*, v. a. поднимать, поднять съ трудомъ; сносить.
Dźwigacz, m. драгиль, m.; *-galny*, a. поднимающій тягости.
Dźwignia, f. рычагъ.
Dzwon, *u*, m. колоколъ.
Dwonek, *nka*, d. m. колокольчикъ, звонокъ, гремушка; *dzwonki*, pl. бубны (въ картахъ).
Dźwonek, m. *-nki*, pl. колокольчики (цвѣтъ), m. pl.
Dzwoniarz, *dzwonnik*, m. звонарь, m. понамарь, m.; *-onnica*, f. колокольня; переклады на которыхъ колокола висятъ. [ца).
Dzwoniec, *ńca*, m. коноплянка (пти-
Dzwonka, f. звонокъ, колокольчикъ.
Dzwonko, n. кусокъ рыбы.
Dzwonkolej, *eja*, m. литейщикъ, колокольчиковъ. [тахъ).
Dzwonkowy, a. бубновый (въ кар-
Dzwono, n. косякъ въ колесѣ; кусокъ разрѣзанной рыбы.
Dzyndzyk, m. висящее и шатающееся; носъ (презрительно).

E.

Echej, *ehej*, int. гей.
Echo, n. э'хо, отголосокъ.
Edukacya, f. воспитаніе; *-kować*, v. a. воспитать. [ствѣ.
Edukt, *u*, m. доказательство о дворян-
Edycya, f. изданіе.
Edykt, *u*, m. указъ, повелѣніе.
Egoista, m. эгоистъ, самолюбъ; *egoizm*, *u*, m. самолюбіе.
Ej, *Ejże*, int. ну.
Ejnał, *u*, m. утренная пѣснь (для разбужденія); *-łopis*, a. сочинитель такихъ утреннихъ пѣсней.
Ekliptyka, f. эклиптика (въ астрон.).
Ekonom, m. экономъ, домоправитель; *-nomia*, f. экономія, домостроительство; домоводство, хозяйство, бережливость; *-nomiczny*,

a. экономный, хозяйственный; бережливый; *-nomika*, f. наука домостроительства; хозяйство.
Eks..., Ekz..., v. Ex....
Ekwacya, f. v. *Zrównanie*.
Ekwał, m. ровность.
Ekwator, m. экваторъ.
Ekwilibryum, n. равновѣсіе.
Ekwinokcyalny, a. равноно́щный, равноде́нный.
Ekwipaż, u, m. экипа́жъ; *-pować*, v. a. снаряжа́ть, снабжа́ть.
Elastyczny, a. упру́гій, эласти́ческій; *-czność*, f. упру́гость.
Elegancya, f. щего́льство, убо́рность; *-gant*, *-gancik*, m. щего́ль, щёголь, m.; *-gantka*, f. щеголи́ха; *-gantować*, наряжа́ть, убира́ть щегольски́.
Elegia, f. эле́гія, жа́лобное стихотворе́ніе.
Elekcya, f. избра́ніе, вы́боръ; *-cyjny*, *-cyonalny*, a. избира́тельный; *państwo - cyjne*, короле́вство избира́тельное.
Elekt, m. въ новь и́збранный.
Elektor, m. Ку́рфирстъ; *-oralny*, *-orowy*, *-orski*, a. курфи́шескій; *-orat, u*, m. курфи́шество; *-orka*, *-orowa*, f. курфи́рстина; *-orstwo*, n. курфи́шеское досто́инство.
Elektrzyczność, f. электри́чество; *-trzyzować*, v. a. электризова́ть.
Elektwarz, m. ка́шка (лека́рственная), латве́ргъ.
Element, u, m. стихі́я.
Elementa, ów, pl. пе́рвыя нача́ла, основа́нія нау́ки; *-talny*, a. стихі́йный; *-tarny*, a. первонача́льный.
Elementarz, m. первонача́льная книга; буква́рь, m.; *-tarzysta*, m. обуча́ющійся пе́рвымъ нача́ламъ нау́ки; а́збучникъ.
Elemozyna, *-narz*, v. *Jalmużna*, *-żnik*.
Elixir, u, m. эликси́ръ.
Eliz, u, m. (w poezyi) поля́ элисе́йскія; *-zejski*, *-zowy*, a. элисе́йскій.
Ellipsa, f. (w jeom.) элли́псисъ (въ геометр.); *-iptyczny*, a. эллипти́ческій, ова́льный.
Emigracya, f. эмигра́ція, оставле́ніе своего́ оте́чества; *-grant*, эмигра́нтъ, вы́ходецъ; *-grantka*, f. эмигра́нтка; *-growować*, v. n. оста́вить своё оте́чество.
Empir, u, m. (w poez.) эмпире́йское не́бо, селе́ніе пра́ведниковъ.
Empiryk, эмпи́рикъ (ле́карь эмпири́ческій).
Emulacya, f. подража́ніе, сревнова́ніе; *-lant*, *-lator*, m. соревнова́тель; *-lować*, v. a. & n. соревнова́ть.
Emulsya, f. эму́льсія, прохлади́тельной напи́токъ.
Encyklopedya, f. энциклопедія.
Endemyczna choroba, эндеми́ческая (одномѣ́стная) болѣ́знь.
Endywia, f. энди́вій (раст.).
Enema, f. промыва́тельное, клисти́ръ.
Energia, f. эне́ргія, си́ла; *-giczny*, a. энерги́ческій, си́льный.
Entuzyasta, m. энтузіа́стъ, изсту́пленникъ.
Epakta, ów, pl. эпакта (въ календарѣ́).
Epiczny, a. эпи́ческій.
Epidemia, f. эпиде́мія, пова́льная болѣ́знь; *-miczny*, a. эпидеми́ческій, пова́льный.
Epigrammat, atu, m. эпигра́мма.
Epilepsya, f. паду́чая болѣ́знь.
Epilog, u, m. эпило́гъ, послѣсло́віе.
Epistola (w mszy), f. эпи́стола (у литу́ргіи).
Epitet, u, m. эпите́тъ прилага́тельное и́мя.
Epoka, f. эпо́ха.
Epolet, u, m. эполе́тъ, наплё́чникъ.
Era, f. э'ра, лѣточисле́ніе.
Ereb, u, m. (w poez.) адъ.
Erekcya, f. учрежде́ніе; гороско́пъ (въ астрол.)
Eremitarz, m. эреми́тъ, пусты́нникъ.
Es, m. эсъ (S.) лати́нскій; тузъ.
Eskadra, f. эска́дра.
Eskarpa, f. раска́тъ, отко́съ.
Eskorta, f. конво́й, прикры́тіе; *-tować*, v. a. прикрыва́ть, провожа́ть.
Esowaty, a. похо́жій на бу́кву S.
Essencya, f. эссе́нція; *-cyalny*, a. суще́ственный.
Estyma, *-macya*, f. почте́ніе, уваже́ніе; *-mować*, v. a. почита́ть.
Etykieta, f. обря́дъ, чиноправле́ніе; ярлычёкъ (ярлычо́къ).
Etymologia, f. этимоло́гія, словопроизведе́ніе; *-log*, m. этимоло́гъ.
Eunuk, *-nuch*, m. евну́хъ, скопе́цъ.
Ewakuacya, f. очище́ніе; вы́водъ во́йска изъ како́й о́бласти.
Ewaluacya, f. оцѣ́нка, смѣ́та.
Ewangielia, *-wanielia*, f. ева́нгеліе; кни́га содержа́щая ева́нгеліе

– n. *-gielicki*, *-nielicki*, a. евангелическій (лютеранскій); *-ngielliczny*, a. евангелическій, евангельскій.
Ewangelik, m. Евангеликъ.
Ewanielista, m. евангелистъ; *-wanielizować*, v. n. проповѣдывать евангеліе.
Ewazya, f. оправданіе себя съ судѣ.
Ewekt, *u*, m. v. *Wywoz*.
Ewikcya, f. поручительство; *-cyonować*, v. a. поручиться за что.
Ewiktor, m. поручитель.
Ewokacya, f. вызовъ, требованіе предъ надлежащій судъ.
Ewolucya, f. эволюція (у войска).
Exaksya, f. взысканіе (податей), грабительство.
Examen, *inu*, m. экзаменъ, испытаніе; *-minator*, m. экзаминаторъ, испытатель; *-minować*, v. a. экзаминовать, испытывать.
Excepcya, f. изъятіе, исключеніе.
Excytarz, m. будильникъ (у часовъ).
Exekucya, f. исполненіе, совершеніе; взысканіе (подати).
Exemplarz, a. образъ, образецъ; экземпляръ.
Exempta, *-emta*, *-empcya*, f. увольненіе, освобожденіе.
Exempt, m. освобожденный.
Exempt, *u*, m. свобода отъ суда на время.
Exenterować, v. a. выпотрошить.
Exercerować, v. a. учить, обучать (солдатъ) ружьёмъ; учить, упражнять.
Exercerunek, *nku*, m. ученіе ружьёмъ.
Exercytacya, f. упражненіе, ученіе (тѣлеснымъ движеніямъ).
Exhalacya, v. *Wyziew*, *wyduch*.
Exklamacya, f. восклицаніе.
Exkomunika, f. отлученіе отъ церкви; *-nikować*, v. a. отлучить отъ церкви.
Exkuza, f. извиненіе; *-zować*, v. a. извинять.
Exorcysta, m. заклинатель (демоновъ); *-cyzm*, *u*, m. заклинаніе бѣсовъ; *-cyzmować*, v. a. заклинать (святыми словами) демоновъ.
Exorta, f. увѣщаніе, уговариваніе.
Exotyczny, a. чужестранный, чужеземный.
Expedycya, f. экспедиція, управленіе дѣлъ; *-dyować*, v. a. отправлять, отсылать.
Expektatywa, f. ожиданіе, надежда получить мѣсто.
Expens, *u*, m. *-sa*, f. иждивеніе, издержки; *-sować*, v. a. издерживать, тратить; *-sowny*, a. дорого стоящій.
Experyment, *u*, m. опытъ, испытаніе.
Explikacya, f. изъясненіе, изложеніе; *-kować*, v. a. изъяснять, толковать.
Expressya, f. выраженіе, израженіе.
Expulsya, f. вытѣсненіе (изъ владѣнія) и пр.).
Extorsya, f. вымучиваніе (денегъ
Extra, prp. сверхъ; ad. очень, весьма.
Extrakt, *u*, m. экстрактъ, выписка; (w medyc.) извлеченіе, вытяжка. v. *Wyciąg*.
Exystencya, f. существованіе; *-stować*, v. n. существовать, быть.

F.

Fabryka, f. фабрика, заводъ; строеніе; *-ykant*, m. фабрикантъ, хозяинъ фабрики; *-yczny*, a. заводскій, строительный.
Facecya, f. шутка, шуточное слово.
Facyata, f. фазадъ.
Facienda, f. мѣновной, мелочный торгъ; *-darstwo*, *-darz*, m. мѣновщикъ; *-dować*, v. n. мѣнять, -ться, торговать; * сплетни дѣлать.
Fagot, *u*, m. фаготъ.
Faja, f. трубища табачная.
Fajfer, *fra*, m. флейщикъ.
Fajans, m. фаянсъ.
Fajerka, f. канфорка, жаровня, грѣлка.
Fajka, f. (d. *-jeczka*, f.) курительная трубка.
Fajtać, v. n. качать, махать; v. a. сѣчь (кого).
Fakcya, f. факція.
Faktor, m. факторъ, управитель; факторъ, жидъ, сводчикъ; * каверсникъ; *-orować*, v. n. сводничать; *-orstwo*, n. факторство, сводничество, маклерство.
Fala, f. волна; дура.
Falbana (*-bala*), f. фалбала.
Falcgrabia, m. Пфальцъ-Графъ; *-grabstwo*, -Графство.
Fałd, *u*, *Falda*, f. сгибъ, складка (въ платьѣ); морщина; *-dować*, v. a. складывать складки; - морщить; *-downy*, *-dzisty*, a. много складовъ имѣющій.

Faldzik (d. a *Fald*), склáдочка.
Falendysz, m. родъ францýзскаго сукна.
Falit, v. *Bankrot*.
Falować, v. n. обманýться, въ своéй надéждѣ.
Falset, u, m. фистýла; *-secista*, m. поющій въ фистýлу.
Fałsz, u, m. фальшъ, непрáвда; *-szerz*, m. поддѣ́льщикъ; *-szerstwo*, n. поддѣ́лка; *-szować*, v. a. поддѣ́лывать; *-szywy*, a. фальши́вый, лóжный, поддѣ́льный.
Familia, f. семéйство, фами́лія; поколéніе, плéмя; *-liant*, m. человѣ́къ знáтнаго дóма; *-liarny*, a. дрýжескій, короткó знакóмый.
Famuraly, pl. портки́.
Fanatyk, m. фанáтикъ, изувѣ́ръ; *-tyczny*, a. фанати́ческій; *-tyzm, u*, m. фанати́змъ.
Fanfaron, m. хвастýнъ; *-onada*, f. хвастовствó; *-onować*, v. n. хвáстаться, храбровáть.
Fant, u, m. заклáдъ, залóгъ; *-ty*, pl. дрогоцѣ́нныя вéщи.
Fantastyk, m. прихóтливый, стрáнный человѣ́къ; *-tazya*, f. фантáзія, воображéніе, мечтáніе; мысль, f. мнѣ́ніе; *-astyczny*, a. мечтáтельный.
Fantować, v. a. заложи́ть, отдáть подъ заклáдъ; *- kogo*, взять у когó что подъ заклáдъ; *-townik*, m. занимáющій (дéньги) на заклáдъ.
Fara, f. прихóдъ; прихóдская цéрковь.
Farbica, f. румя́ны (говоря́ презри́тельно); *-bierka*, f. краси́льница; *-erstwo*, n. краси́льное искýсство; *-bierz*, краси́льщикъ; *-bisty*, a. многоцвѣ́тный; *-bować*, v. a. краситъ, цвѣтъ придавáть; *-bowany*, a. крáшенный; * хи́трый, притвóрный.
Farbownik, m. вáйда, сини́льникъ.
Farfury, f. pl. фая́нсъ, фая́нсова посýда.
Farmuszka, f. кáша, кисéль, m.
Farny, a. *Farski*, a. прихóдскій.
Fartuch, m. перéдникъ; *-tuszek, szka*, фартучóкъ; *- u spodni*, гýльфикъ.
Faryna, f. родъ лотерéи; кассонáдъ (жёлтой сáхаръ); *-narz*, m. имѣ́ющій лотерéйную лáвку.
Faryzeusz, m. фарисéй; лицемѣ́ръ, ханжá.
Fasa, f. (d. *faska*, *-seczka*) бóчка; бочёнокъ.
Fascykuł, u, m. свертóкъ бумáгъ.
**Fasot, u*. m. ссóра.
Fasola, f. турéцкой бобъ.
Fasować, v. a. уклáдывать бóчку.
Fastrzyga, f. живáя ни́тка; *-gować*, v. a. приши́ть на живýю ни́тку.
Faszyny, f. pl. фаши́ны.
Fatalny, a. роковы́й.
Fatum, n. indecl. судьбá, рокъ.
Fatyga, f. трудъ; утомлéніе; *-gować*, v. a. труди́ть; утомля́ть.
Fautor, m. *-torka*, f. покрови́тель; -ви́тельница.
Fawor, u, m. (d. *faworek, rka*) благосклóнность, ми́лость; *-oryt*, m. *-orytka*, f. люби́мецъ, напéрсникъ; -би́мица, -пéрсница; *-oryzować*, v. a. благопрія́тствовать, вспомоществовáть.
Fazyole, f. pl. турéцкіе бобы́.
Febra, f. лихорáдка.
Fechtarz, m. фéхтарь; фехтовщи́къ.
Fechtmistrz, m. фехтмéйстеръ.
Fechtować, v. n. фехтовáть.
Fechty, m. pl. фехтовáльное искýсство.
Federkil, m. стволъ перá.
Federpusz, m. пéрья на шлéмѣ.
Fejerwerk, u, m. фейервéркъ; *-werkier*, m. фейервéркеръ.
Fejn, u, m. чи́стое серебрó, чи́стое злóто; *Fejngold*, *-guld, u*, m. чи́стое зóлото на вы́золоченіе; *Fejnzylber*, *bru*, m. чи́стое серебрó на посеребрéніе.
Felczer, m. фéльдшеръ.
Felpa, f. фéльбель, m.
Feniks, m. фéниксъ.
Fenomen, u, m. фенóменъ (воздýшное явлéніе.
Feralny, a. несчáстный, злополýчный.
Ferezya, f. широ́кій сертýкъ.
Fermentacya, f. брожéніе, квáшеніе; *-tować*, v. n. броди́ть, ки́снуть.
Ferować, v. a. v. *Wyrokować*.
Ferya, f. прáздничный день.
Fiałek, v. *Fiołek*.
Figa, f. смóква; смокóвница; *-garnia*, f. смокóвный садъ.
Figatele, f. pl. клёцки изъ рýбленнаго мя́са; * шýтки.
Figiel, gla, m. штýка, прокáзы, f. pl.; *-glarny*, *-arski*, a. шутли́вый.

балагу́рный; *-arstwo*, n. & f. pl. шту́ка, ша́лости, m. pl.; *-arz*, m. *-arka*, f. шу́тникъ, балагу́ръ; обма́нщикъ; *-glować*, v. n. шути́ть, шали́ть, прока́зить; *-glowny*, a. шутли́вый, балагу́рный; *-wność*, f. шутли́вость.
Figojadka, f. виноя́годникъ (пти́ца).
Figomorwa, f. Еги́петская смоко́вница; Ег. смо́ква.
Figowaty, a. подо́бный на смо́кву.
Figownia, v. *Figarnia*; *-gownik*, m. садо́вникъ фи́говаго са́ду; *-gowy*, a. смоко́вный, фи́говый.
Figura, f. фигу́ра, видъ, о́бразъ; *-ralny*, a. иносказа́тельный; *-rant*, *-rantka*, f. фигура́нтъ, -ра́нтка (въ бале́тахъ); *-rować*, v. n. блиста́ть, быть въ сла́вѣ; *-gurzyst*, фигури́стъ.
Fikcya, f. вы́думка.
Filar, *u*, m. пиля́стръ; *-larowanie*, n. колона́да, рядъ пиля́стровъ.
Filata, f. часть (ко́мнаты, во́йска); *pierwsza filata*, аванга́рдъ.
Filiżanka, f. ча́шка.
Filolog, m. филоло́гъ; *-logia*, f. филоло́гія.
Filozof, m. фило́софъ; *filozofia*, f. филосо́фія; *-zoficzny*, *-zowski*, a. филосо́фскій, -софи́ческій; *-zofować*, v. n. филосо́фствовать.
Filtrować, v. a. процѣ́живать.
Filut, m. плутъ, моше́нникъ; *-utka*, плуто́вка; *-terny*, a. плутовско́й; *-terya*, f. плутовство́; *-tować*, v. n. моше́нничать, обма́нивать.
Finał, *u*, m. оконча́ніе пѣ́сни.
Finfa, f. дымъ (кото́рый пуска́ется въ носъ кого́); *обма́нъ; пустяки́.
Fiołek, *łka*, m. фіа́лка.
Fiolet, *u*, m. фіоле́товый цвѣтъ; *-towy*, a. фіоле́товый; *fiołkowy*, *fiałkowy*, фіоле́товый.
Firanka, f. за́навѣсъ.
Fircyk, m. вертопра́хъ, франтъ; *-kowy*, a. вертопра́шный; *-kować*, v. n. вертопра́шить; щехоля́ть.
Fisk, *u*, v. *Skarb*.
Fiskał, m. фиска́лъ; *-kalny*, a. фиска́льный.
Fistuła, фисту́ла, ду́дка (ве́редъ); *fistuła*, *głos*, фисту́ла, го́лосъ; *fistułować*, v. n. пѣть фисту́лою.
Fiu, *Fiu*, int. *fiu brdu w głowie*, (vu.) у него́ чу́дныя мы́сли.
Fiutyniec, *ńca*, m. вертопра́хъ.
Fizyczny, a. физи́ческій; *fizyk*, m. фи́зикъ.
Fizyka, f. фи́зика.
Fizylier, m. фузеле́ръ.
Fizyologia, f. физіоло́гія; *-giczny*, a. физіологи́ческій.
Fizyonom, m. физіоно́мъ, физіогно́мъ.
Flader, *dru*, m. жи́ла въ де́ревѣ, въ лѣ́сѣ; *-drowaty*, a. слоева́тый, свилева́тый; *-drowy*, a свилева́тый, испещре́нный.
Flądra, f. камбала́ (ры́ба); *неря́ха, шлю́ха.
Flaga, f. нена́стье; флагъ; v. *Bandera*.
flaki, pl. ру́бцы́.
Flak, m. (d. *flaczek*, *czka*), ки́шка́;
Flakowacieć, v. n. опусти́ться, сдѣ́латься нету́гимъ.
Flakowaty, a. похо́жій на ки́шку́; нету́гій, ненатя́нутый.
Flankować, v. a. сажа́ть (дерева́ и пр.).
Flanela, f. флане́ль, f.; *-anelowy*, a флане́левый.
Flank, *u*, m. бокъ, флангъ; *-kować*, v. n. фланкова́ть, оборони́ть съ бо́ку.
Flasza, f. фля́га, чбанъ; *flaszka*, f. буты́лька, мане́рка; *-szkowaty*, a. похо́жій на фля́жку.
Flaterka, f. мишу́ра.
Flegma, f. фле́гма, вла́жность; * хладнокро́віе, нечувстви́тельность; *-gmatik*, флегма́тикъ; *-matyczny*, a. -мати́ческій; *flegmisty*, a. мокро́тный, флегми́стый.
Flejtuch, (d. *flejtuszek*, *szka*), m. ко́рпія; неря́ха, скверна́вецъ, замара́ха; *-tuchowaty*, a. замара́нный, скве́рный; *-tuszyca*, неря́ха, замара́ха.
Flet, *u*, m. (d. *flecik*) флейта; *fletrawers*, флейтраве́рсъ.
Fletnia, *flejtnia*, f. флѣ́йты въ орга́нахъ.
Fletnista, m. флейтраверси́стъ.
Flis, m. матро́съ (на рѣ́чно́мъ судне́).
Flisowka, f. состоя́ніе матро́са; лѣсъ пригоня́емый плота́ми.
Flisowski, a. матро́самъ принадлежа́щій; *-owstwo*, n. жизнь матро́ская.
Fliza, f. *Fliz*, *u*, m. пли́та глиня́ная.
Flora, f. флеръ.
Floręsy, m. pl. иску́сные рисова́льные по́черки.
Floret, *u*, m. рани́ръ; *-retować*, v. n. фехтова́ть рани́рами.
Floryzować, v. a. украша́ть иску́сными по́черками.
Flota, f. флотъ.

Fluks, *u*, m. теча, токъ; мокрота; флюсъ, простуда. [ушей и пр.
Fluxya, f. флюсъ, опухоль (f.) щекъ,
Flux, *Flus*, m. (*na kartach*) фигуры съ ряду одной масти. [гонь.
Fochać, *-chnąć*, v. a. раздувать (о-
Focharz, m. раздражающій.
Fochować, v. a. раздражать; v. n. дуться на кого; *-chowaty*, a. угрюмый. [сердце.
**Fochy*, m. pl. проказы, f. pl.; гнѣвъ,
Folarda, f. глина суконовальная.
Folga, *Folia*, f. фольга, фолья.
Folga, f. облегченіе, утишеніе; *-gować*, v. a. умѣрить, облегчить; щадить, жалѣть; быть снисходительнымъ.
Foliał, *u*, m. книга въ листъ.
Folować, v. a. валять сукно; *-lusz*, m. валяльная; *-usznik*, m. валяльникъ.
Folwark, *u*, m. хуторъ, мыза.
Fomentacya, f. припарка; *-ntować*, v. a. припаривать; *возмущать.
Fomfry, m. pl. упрямство.
Fontana, f. водометъ, фонтанъ.
Fontanella, f. фонтанель, f.
Fontaż, f. бантъ изъ лентъ.
Fora, int. прочь! еще разъ.
Fordan, *u*, m. пошлина на судоходныхъ рѣкахъ платимая.
Foremka, v. *Forma*.
Foremność, f. правильность; *-emny*, a. правильный. [настырѣ.
Foresterya, f. гостинница въ мо-
Forga, f. (poet.) крыло.
Forma, f. (d. *foremka*) форма, образъ, видъ; форматъ; *- drukarska*, ящикъ, рамки, f. pl.; (w prawach) форма, порядокъ.
Formalny, a. формальный, порядочный; *-ność*, f. -мальность.
Format, *u*, m. форматъ.
Formiany, a. въ формѣ сдѣланный.
Formierz, m. формовщикъ.
Formować, v. a. формовать, образовать; лить въ форму.
Formuła, f. формула, образецъ.
Formularz, m. формуляръ, -лярникъ.
Fornal, m. польскій извощикъ (на четырёхъ лошадяхъ; *-nalca*, f. упряжка въ четыре лошади; *-lować*, v. n. быть извощикомъ.
Forować, v. a. выгнать вонъ.
Forsa, f. пристрастіе (у судьи); сплетни; *-sować*, v. a. принудить, насиловать.
Forszt, *u*, m. лѣсъ, верейный лѣсъ; *-sztować*, v. a. раздѣлить лѣсъ перегородками.
Forsztelacya, f. *-sztelowanie*, n. представленіе къ повышенію чина военнаго); *-lować*, v. a. представлять къ повышенію чина.
Forszuz, m. въ передъ данныя деньги; издержка, f.; *-usować*, v. a. дать въ передъ деньги, ссужать.
Fort! int. вонъ! прочь.
Forta, f. ворота, n. pl. [крѣпостный.
Forteca, f. крѣпость, f.; *-cowy*, a.
Fortel, *u*, m. ухватка, уловка; хитрость; *-telny*, a. прибыльный, выгодный; способный, искусный; корыстолюбивый.
Fortka, f. калитка.
Fortuna, f. удача, случай; богатство, имѣніе; лотерейная лавка; *-narz*, m. имѣющій лотерейную лавку. [человѣкъ.
Fortunat, m. *-atka*, f. счастливый
Fortunić, v. a. счастливить.
Fortunka, f. небольшое имѣніе.
Fortunny, v. *Szczęśliwy*, *Bogaty*.
Fortyan, m. привратникъ (въ монастырѣ); *-anka*, f. привратница.
Fortyfikacya, f. фортификація, укрѣпленіе; *-kować*, v. a. укрѣплять (мѣсто). [лежащій судъ.
Forum, indecl. свойственный, над-
Forytarz, m. форрейтеръ; *посцѣшествователь; *-rytować*, v. n. быть форрейтеромъ; *способствовать.
Fosa, f. ровъ, яма.
Fosfor, *u*, m. фосфоръ.
Fota, *fotta*, f. сито, цѣдилька.
Foza, f. образецъ, форма.
Fracht, m грузовыя деньги.
Frak (d. *fraczek*, *czka*), m. фракъ.
Frakcya, f. (w arytm.) дробь, f.
Fraktarz, m. спедиторъ.
Frambuga, f. нишъ въ стѣнѣ.
Franca, f. франки, венерическая болѣзнь.
Franciszkan, m. францисканскій монахъ; *-szkanka*, f. -сканская монахиня. [скую болѣзнь.
Francowaty, a. умѣющій венериче-
Frandzla, f. бахрома, бахромка; *-lowany*, a. бахромою обшитый.
Franmason, *Frankmason*, m. франкмасонъ.

Franmasonerya, f. масо́нство.
Frant (d. *Francik*), m. плутъ, хитре́цъ.
Frantostwo, *-owstwo*, n. плутовство́, хи́трость; *-towski*, a. хи́трый, лука́вый.
Frasobliwy, a. безпоко́йный, оскорблённый; *-sować się*, v. r. оскорбля́ться; *-sowny*, a. оскорби́тельный. [ча́ль, f.
Frasunek, *nku*, m. прискорбіе, пе-
Fraszka, f. дѣтская игру́шка.
Fraucmer, *-cymer*, *eru*, m. го́рница для прислу́жницъ; придво́рныя да́мы.
Fraza, *Frazes*, f. фразъ, выраже́ніе.
Frędzla, *Fręzla*, v. *Frandzla*.
Fregata, f. фрега́тъ.
Frocht, *frokt*, m. фрахтъ, гру́зъ; пла́та за прово́зъ.
Front, *u*, m. фронтъ, фрунтъ.
Frukt, *u*, m. плодъ, о́вощъ.
Fryc (d. *-caszek*, *szka*), m. нови́къ, новичёкъ; *-cować*, v. a. насмѣха́ться надъ новико́мъ; *- się*, v. r. дѣлаться умнѣе.
Fryga, f. куба́рь, волчо́къ.
Frykas, *u*, m. фрукасе́.
Frykcya, f. натира́ніе, тре́ніе.
Frymarczyć, v. a. торгова́ть, мѣня́ть; *-marcznik*, m. торга́шъ; *-mark*, *u*, m. мѣна, мѣновно́й торгъ. [ною.
Fryor, *u*, m. вы́возъ хлѣба и пр. вес-
Frysz, a. живы́й, бо́дрый.
Fryszerka, f. горнъ для перепла́вливанія желѣза; *-szerz*, m. плави́льщикъ; *-szować*, v. a. перепла́вливать желѣзо.
Frzyszt, *u*, m. срокъ.
Frytata, f. яицы́ въ ма́слѣ жа́ренныя.
Fryz, *u*, m. (w archit.) фризъ.
Fryzer, m. парикма́херъ; *-zować*, v. a. приче́сывать; *-zura*, f. приче́ска воло́съ.
Fuga, f. пазъ, вы́долбка, сгибъ; фу́га (въ муз.); *-gować*, v. a. пази́ть.
Fuj, int. тьфу́.
Fujara, *-jarka*, f. флейта, свирѣль.
Fuk, *u*, m. *Fukanie*, n. брань, f. руга́ніе; *-kać*, v. a. брани́ть, руга́ть; *-kliwy*, a. ссорли́вый.
Fukiel, *kla*, m. фу́хтель, m.; *-klować*, v. a. фухтели́ть.
Fularz, m. изво́щикъ кото́рый приво́зитъ ру́ду въ заво́дъ.
Fumy, m. pl. дымъ, паръ; *мечта́, го́рдость.
Fundacya, f. заведе́ніе, учрежде́ніе.
Fundament, *u*, m. фунда́ментъ, основа́ніе; *-ntalny*, a. -нта́льный, -ва́тельный; *-ndator*, m. основа́тель, учреди́тель; *-ndować*, v. a. основа́ть, учреди́ть; *- się*, v. r. посели́ться; *- w co*, снабжа́ться чѣмъ.
Fundusz, *u*, m. заведе́ніе; дохо́дъ, капита́лъ; недви́жимое им́ѣніе.
Funt, m. фунтъ; *funt*, *a*, m. тала́нтъ, приро́дный даръ; *-towy*, a. фунтовый.
Funtcol, *u*, m. по́шлина съ фу́нта.
Funtówka, f. фунтово́е ядро́; -това́я пу́шка. [во́зъ.
Fura, f. фу́ра, пово́зка; пла́та за про-
Furaż, *u*, m. фура́жъ; *-rażować*, v. a. фуражи́ровать, ѣздить за фура́жемъ; *-rażyer*, *-rażnik*, m. фура-жи́ръ.
Furda, f. безд́ѣлка; вздоръ.
Furman, m. изво́щикъ, фурма́нъ, -ма́нщикъ; *-manczyk*, m. изво́зничій ма́льчикъ; *-manić*, v. n. изво́зничать; *-manka*, изво́зничанье; четвёрка запря́женныхъ лошаде́й; *-manstwo*, n. состоя́ніе изво́щика; изво́щики, m. pl.
Furta, *Furtyan*, v. *Forta*, *Fortyan*.
Furya, f. фу́рія; бѣшенство; *зла́я же́нщина.
Furyat, m. вспы́льчивый человѣкъ.
Furyer, m. фурье́ръ.
Fusy, m. pl. подо́нки, m. pl. оса́дка.
Futeral, *u*, m. футля́ръ.
Futro, n. мя́гкая ру́хлядь, мѣхъ; *-trować*, v. a. (мѣхомъ) подбива́ть; обива́ть доска́ми, пане́лями; *-trowka*, f. обива́ніе доска́ми; накладна́я рабо́та.
Fuzya, f. (фузе́я) ружьё.

G.

Gabać, *-bnąć*, v. a. хвати́ть; безпоко́ить. [ноздрева́тый.
Gąbczasty, *gębczasty*, a. губча́тый,
Gabinet, *u*, (d. *-necik*), m. кабине́тъ; *-netowy*, a. кабине́тскій.
Gąbka, f. гу́бка.
Gaflotek, *tka*, m. *-lotka*, f. доще́чка придѣланная у стѣны.
Gać, f. хво́рость, фаши́на; доро́га, мостъ изъ хво́роста.
Gacek, *cka*, m. (vu.) лету́чая мышь.
Gach, m. волоки́та, m. молокосо́съ.
Gachować, v. n. шали́ть поноча́мъ, гоня́ться за дѣвушками; дѣлаться

волокитою, съ лишкомъ наряжаться; *-owstwo*, n. волокитство.
Gacić, v. a. гатить; дѣлать дорогу и пр. изъ хвороста.
Gacie, f. pl. портки.
Gad, *u*, m. земноводныя животныя.
Gadać, *-dnąć*, v. n. говорить, разговаривать, бесѣдовать; *-dacz*, m. болтунъ; *-danina*, f. болтаніе, празднословіе; *-datliwy*, a. говорливый; *-wość*, f. говорливость.
Gadka, f. слухъ, молва.
Gadu, *Gadu*, int. (болтай, болтай) пустяки.
Gaducha, *-duła*, m. говорунъ; *-ulski*, a. говорливый; *-istwo*, n. говорливость.
Gadzina, f. гадина, гадъ.
Gagat, *u*, m. гагатъ.
Gagatek, *tka*, m. искренный другъ; мнимый другъ; шалунъ.
Gaj, *aju*, m. роща, дубрава; вѣтви съ листьями.
Gajek, *gaik*, *jka*, (d. *gaiczek*, *iczka*), m. роща; птицеловный токъ.
Gajda, f. *-dy*, pl. волынка; широкіе штаны.
Gajda, m. волыночникъ.
Gajdarz, m. болтунъ. [чій.
Gajowy, *ego*, m. лѣсникъ, лѣсни-
Gaisty, a. заросшій кустами.
Gala, f. торжество, праздникъ.
Gala, f. большой шаръ.
Galant, *-lancik*, m. щеголь, m.; волокита.
Galanterya, f. вѣжливость; щегольство, волокитство; галантерейныя вещи; венерическая болѣзнь.
Galantom, m. модный человѣкъ.
Galanternik, m. торгующій галантерейными вещами. [чты.
Galar, *u*, m. рѣчное судно безъ ма-
Galareda, *-reta*, f. студень, f.
Galas, *u*, m. чернильные орѣшки; *-lasowka*, f. *-sownik*, m. дубовая орѣхотворка (насѣкомое)
Gałąź, *ęzi*, f. вѣтвь, f. сучокъ.
Gałeczka, f. шарикъ. [торжникъ.
Galera, f. галера; *-lernik*, m. ка-
Galerya, f. галерея; балконъ.
Gałęzisty, a. вѣтвистый.
Gałęznik, m. молодая (хищная) птица; *-łezny*, a. вѣтвямъ принадлежащій.
Gałgan, *u*, m. лоскутъ, трипка; *-ganiarz*, ветошникъ; бѣднякъ, нищій; *-ganić*, v. n. ободраться; испортиться; *-gański*, a. ветошный, лоскутный; *-gaństwo*, n. негодные люди; лоскутье, pl. рубище; бездѣлица.
Galgica, f. нищая, неряха.
Gałka, f. шаръ, шарикъ.
Galman, *u*, *-maj*, *aju*, m. галмей.
Galon, *u*, m. галунъ, тесма; *-lonować*, v. a. обшить галуномъ.
Galop, *u*, m. галопъ, скачъ; *-pować*, v. n. скакать, ѣхать въ скачъ.
Galucha, f. винопвѣтъ (раст.).
Galuszka, f. клёцка; почка на деревѣ. [глупецъ.
Gamoń, *ia*, *Gamuła*, m. дуралей,
Gamrat, m. волокита, m.; *-ratka*, f. кокетка; *-racić się*, v. r. амуриться; *-racki*, a. волокитный; *gamractwo*, n. волокитство.
Ganba, f. *ganienie*, n. хуленіе.
Ganek, *nku*, m. переходы, галерея; балконъ.
Gangrena, f. антоновъ огонъ.
Ganić, v. a. хулить; *-niciel*, m. хулитель.
Gap, *ia*, m. зѣвака, разиня, m. f.
Gapieć, v. n. смутиться, приходить въ смятеніе.
Gapiowaty, a. простой, глупый; *-watość*, f. простота, глупость.
Gara, f. долбежъ; грѣлка для ногъ
Garb, *u*, m. горбъ; *-rbacieć*, v. n. дѣлаться горбатымъ.
Garbarczyk, m. кожевничій подмастерье; *-barnia*, f. кожевня; *-barstwo*, n. кожевничество; *-barz*, m. кожевникъ.
Garbaty, a. горбатый. [биться.
Garbić, v. a. горбить; *- się*, v. r. гор-
Garbonos, m. имѣющій орлиный носъ.
Garbować, v. a. дубить, выдѣлывать кожи; *-bowiny*, f. pl. остатки кожевнаго дуба.
Garbus, m. горбунъ, горбунчикъ.
Garderowa, f. гардеробъ; *-robianka*, f. горничная. [большой зобъ.
Gardłacz, m. человѣкъ имѣющій
Gardlica, f. зобастый голубь.
Gardlina, *Garlina*, f. связка соломы.
Gardło, *garło*, n. горло; зобъ; *-łowaty*, a. зобастый.
Gardzić, v. a. презирать; *-dzenie*, n. презрѣніе; *-dziciel*, m. презритель; *-ielka*, презрительница.

Gardziel, f. го́рло, ѣственный канáлъ.
Gargaryzm, *u*, m. полоска́ніе для го́рла; полоска́тельное для го́рла.
Garkowiec, *owca*, m. горше́чный ка́мень.
Garkuchnia, f. харче́вня; *-kuchniarz*, *-kuchnik*, m. харче́вникъ.
Garliczki, *czek*, f. pl. жидо́вская ви́шня, мяху́нка (physalis alkekengi).
Garnąć, v. a. грести́; прибира́ть, присво́ивать себѣ́ что нибу́дь; схвати́ть, рвать; *- się*, стреми́ться куда́ нибу́дь; имѣ́ть прибѣ́жище къ кому́.
Garncarczyk, m. гонча́рный подмасте́рье; *-carnia*, f. гонча́рня; *-carski*, a. гонча́рный; *-carstwo*, n. гонча́рство, n.; *-carz*, m. гонча́ръ; *-carzowy*, a. гонча́рскій.
Garnek, *rnka*, m. горшо́къ.
Garniec, *rnca*, m. большо́й горшо́къ; га́рнецъ (мѣ́ра).
Garnitur, *u*, m. обши́вка, прибо́ръ, гарниту́ръ.
Garnizon, *u*, m. гарнизо́нъ.
* *Garnkowy*, *garkowy*, a. горше́чный.
Garnuszek, *szka*, m. d. горше́чекъ.
Garść, f. горсть, f.; *-ściany*, *-ściowy*, a. что мо́жно держа́ть го́рстью; *-rstka*, f. го́рстка.
Gas, *gaz*, *u*, m. гасъ (въ хи́міи).
Gąsiątko, n. гусёнокъ; *глупе́цъ.
Gasić, v. a. гаси́ть, туши́ть; * *-kogo*, помрача́ть кого́; *-siciel*, m. гаси́льщикъ; *-sidło*, n. гаси́ло.
Gąsię, *ięcia*, n. гусёнокъ.
Gąsienica, f. гу́сеница; *-nicznik*, m. наѣ́здникъ (насѣко́мое).
Gąsior, *Gęsior*, m. гусь, m. гуса́къ; коло́да кото́рую надѣва́ютъ на ше́ю престу́пника; желобова́тая черепи́ца; больша́я стекля́нная буты́лка.
Gąska, f. гусёкъ, гусёнокъ.
Gasnąć, v. n. га́снуть, угаса́ть.
Gaśnik, m. (w chemii) азо́тъ, селитротво́ръ.
Gastrzyca, *guzica*, f. гу́зка (у птицъ).
Gąsz, *u*, m. гу́ща, подо́нка.
Gaszek, *szka*, m. (d. a *Gach*). v. *Gach*.
Gatka, f. шля́пка у гри́ба.
Gatki, f. pl. портки́.
Gatunek, *nku*, m. родъ, сортъ, поро́да; *-unkować*, v. a. сорти́ровать.
Gawęda, m. болту́нъ; угрю́мый человѣ́къ; *-wędziarka*, f. болту́нья; *-wędzić*, v. n. болта́ть, пустосло́вить; бормота́ть, ропта́ть; *-więdź*, f. (*-wędi*) толпа́ болта́ющихъ.
Gaworzyć, v. *Gowörzyć*.
Gawron, m. че́рная воро́на; глупе́цъ, дурале́й; *-wryło*, m. дура́къ, глупе́цъ.
Gaz, v. *Gas*.
Gaza, f. газъ, флеръ.
Gazeciarz, m. газе́тчикъ, разно́щикъ вѣ́домостей; люби́тель газе́тъ.
Gazeta, f. газе́та, вѣ́домости, f. pl.
Gbur, m. мужи́къ, крестья́нинъ; грубія́нъ; *gburowy*, *gburzy*, *-zki*, мужи́чій; крестья́нскій; *gburowaty*, a. мужикова́тый, гру́бый; *-watość*, f. грубія́нство; *gburstwo*, n. крестья́нство како́го села́; *-rzysko*, m. (n.) мужичи́шко, глупе́цъ.
Gdakać, *-knąć*, v. n. куда́хтать; *болта́ть; брани́ть.
Gderać, v. n. брани́ть, жури́ть; *-racz*, m. ворку́нъ, бранли́вый человѣ́къ.
Gdula, f. родъ больши́хъ грушъ; *- ziemna*, свино́й хлѣбъ (раст.).
Gdy, c. когда́, коли́, бу́де; *gdyby*, е́желибы, когда́бы.
Gdyrać, v. *Gderać*.
Gdzie, ad. & c. гдѣ; *gdziekolwiek*, гдѣ либо, гдѣ бы то ни бы́ло.
Gęba, f. ротъ, уста́, n. pl. *dać w gębę*, уда́рить по щекѣ́; *gadać co ślina do gęby przyniesie*, вы́болтать всё что ни въ гу́бы попадётъ.
Gębacz, *Gębał*, m. губа́чъ, губа́нъ; болту́нъ, хвасту́нъ; *-baty*, *-biasty*, a. губа́стый; болтли́вый, чванли́вый. [тикъ; *поцѣлу́й.
Gębka, *Gąbka*, f. (d. *Gębeczka*) ро-
Gębka, *gąbka*, f. гу́ба, гу́бка (гре́цкая гу́ба); гу́бка на́ деревѣ; *gębczasty*, *-czysty*, *gębkowaty*, a. гу́бчатый, ноздрева́тый; *-watość*, f. ноздрева́тость.
Gębunia, *-busia*, f. ро́тикъ.
Gęc, *u*, m. *gęganie*, n. гогота́ніе; *gęgać*, v. n. гогота́ть; въ носъ говори́ть; *gęgliwy*, a. кто гого́четъ; *болтли́вый. [вый.
Gęgoł, *ia*, m. гоготу́нъ; гнусли-
Gęgotać, v. n. гогота́ть.
Genealog, m. генеало́гъ, родосло́въ; *-logia*, генеало́гія, родосло́віе.
Generał, m. генера́лъ; *-rał*, *u*, m. о́бщій се́ймикъ; *-ralność*, f. гене-

ralitétъ; *-ralny*, a. общій, всеобщій; *-ralowa*, f. генеральша, жена генерала; *-ralstwo*, n. власть генеральская; генералитетъ; генералъ и его жена; *-ralski*, a генеральскій. [рованіе природы.
Geniusz, m. геній, духъ; геній, да-
Geograf, m. землеописатель, m.; *-grafia*, f. землеописаніе.
Geometra, m. землемѣръ; *-metrya*, f. геометрія.
Gęś, f. гусь, m.; (*w hutach żelaznych*) *gęś*, крица желѣза; *гусь, глупецъ, глупая.
Gęścić, v. a. густить.
Gęsi, a. гусиный, гусячій; *gęsi chlew*, гусятня; *gęsie mięso*, гуся-
Gęsica, f. колпица. [тиня.
Gęsior, v. *Gąsior*.
Gęsla, f. *-sle*, pl. гусли.
Gęstnąć, *-stniec*, *-ściec*, v. n. густѣть; частѣть; огустѣть.
Gęstomierz, m. Т. манометръ.
Gęsty, a. густый; частый; плотный; *-stość*, *gęstwa*, f. густость, густота; частота; плотность; *gęstwia*, *-stwina*, f. густота; густый лѣсъ; *-stwić*, v. a. густить, сгущать; частить. [гнутый.
Giąć, v. a. гнуть; (part.) *gięty*, a.
Gibać, v. n. дышать, дохнуть.
Gibas, *Gilbas*, m. высокій и неловкій человѣкъ. [гибкость.
Gibki, a. *-ko*, ad. гибкій; *-kość*, f.
Gichciarz, m. нагрузщикъ (у плавальной печи); *gichta*, f. устье
Giczel, v. *Giza*. [печи.
Giefes, *Gifes*, m. ефесъ.
Giefrejter, m. гефрейтеръ.
Giel, m. толпа, множество.
Giełda, f. гилдія; биржа; *-dziany*,
Giełk, v. *Zgiełk*. [a. гилдейскій.
Giemejn, m. рядовой солдатъ.
Giemza, f. серна, дикая коза.
Giemziać, v. a. дёргать, щипать; свербѣть, зудить.
Gienealog, *gienerał*, *gieniusz*, *gieograf*, *gieometra*, v. *Genealog*, *Generał etc.*
Gierka, f. непотребная женщина.
Giermak, *u*, m. длинный сертукъ.
Giermek, *mka*, m. оруженосецъ; *-rmkowstwo*, n. должность оруженосца.
Giercz, *Gier*, *u*, m. снить, f. (раст.).
Gierydon, *u*, m. геридонъ.
Gieś, m. оводъ (насѣкомое).
Gieś, *u*, m. бѣшенство скотины когда оводы её кусаютъ.
Giest, *u*, m. *giestykulacya*, f. тѣлодвиженіе, рукодвиженіе.
Giętki, a. гибкій; *мягконравный; *-kość*, f. -кость, удобопреклонность.
Giez, *gzu*, m. похоть, f. течка звѣрей; бѣшенство звѣрей въ то время. v. *Gieś*, *u*.
Gil, *m*. снигирь, m. (птица); *- na nosie*, красный носъ отъ холоду.
Gimnazyum, n. indecl. гимназія; *-zyasta*, m. гимназистъ.
Gimnastyka, f. гимнастика.
Ginąć, *zginąć*, v. n. гибнуть, погибать; *-nienie*, n. погибель, f.
Gindżał, *u*, m. кинжалъ (турецкій).
Gips, *u*, m. гипсъ; *-psować*, v. a. штукатурить; *-wany*, a. гипсомъ покрытый.
Girafa, f. жирафъ, камелопардалъ.
Giser, m. словолитецъ; *-sernia*, f.
Gitara, f. гитара. [словолитная.
Giza, *-żela*, f. голова у кости.
Głąb', *głębi*, f. глубина.
Głąb, *głęba*, *głębu* (d. *głąbek*, *bka*), m. кочерыга, стебель (капустный); *głąbiasty*, *-bisty*, a. много стебелей имѣющій. [ба).
Głąb, *ąbia*, *ębia*, m. пискарь, m. (ры-
Głąbieć, v. n. испускать стебели.
Głąbowy, a. кочерыжный.
Głąbizna, f. кочерыги, f. pl.
Głąbsz, (nom. & acc.) v. *Głąb*, *-ębi*.
Gładki, a. гладкій, ровный; *-kość*, f. гладкость, ровность.
Gładkomowność, f. краснорѣчіе.
Gładnieć, *-nąć*, v. n. гладиться, дѣлаться гладкимъ.
Gładyszka, f. гладило, лощило.
Gładzić, v. a. гладить, равнять; утюжить, наряжать, украшать; загладить, истребить; *-dziciel*, m. гладильщикъ, лощильщикъ.
Gładziuchny, *-utenki*, *-usienki*, augm. гладенькій.
Glan, *u*, m. гуща, подонки.
Glanc, *u*, m. лоскъ, глянецъ; *-cować*, v. a. полировать, гладить, лощить; *-cownik*, m. гладильщикъ, лощильщикъ; *-cowny*, a. блистающій, полированный. [скать.
Głaskać, v. a. гладить рукою, ла-
Glasy indecl. гласисъ, скать.

Głaz, *u*, m. кремéнь, голы́шъ; *-zowaty*, a. кремни́стый.
Glazura, f. мурáва; *-zurować*, *-zować*, v. a. мурáвить.
Głeb', *Głębina*, *-bizna*, f. глубинá.
Głębik, v. *Głąb*, *-ąbia*.
Głęboki, a. глубóкій; *głębiej* (comp.) глубже; *-bokość*, f. глубь, f. глубóкость, глубинá.
Glegot, *u*, m. (*-gotanie*, n.) клóкотъ, клокотáніе; *-gotać*, v. n. клокотáть; трещáть; лепетáть, болтáть, врать; *-gotka*, f. трещётка; болтýнъ, -тýнья.
Glej, *ju*, m. гли́на; *glejcisty*, a. глини́стый.
Glejt, *u*, (d. *glejcik*, *a*) m. прóпускъ, пропускнóй видъ; *-tny*, *-towy*, a. пропускáтельный, -пускный; *-tować*, v. a. дать комý пропускнóй видъ.
Glejta, *Glita*, f. свинцóвая слюдка, глетъ.
Gleń, *nia*, m. большóй кусóкъ хлѣ́ба.
Glina, f. гли́на; *-niany*, a. гли́няный; *-niarnia*, f. гóрница гдѣ приготовляютъ гли́ну; *-niasty*, (*glinny*), a. глини́стый.
Glinka, f. гли́на чистѣ́йшая; бóлюсъ; трéпелъ.
Glista, f. дождевóй червь; (въ кишкáхъ) глистá кру́глая; гл. плóская.
Glob, *u*, m. глóбусъ.
Głod, *u*, m. гóлодъ, гладъ; *-dnieć*, v. n. голодáть; *-dny*, a. голóдный; *-dzić*, v. a. голоди́ть.
Głog, *u*, m. боя́рышникъ; тернъ, терни́на. [(бáбочка).
Głogowiec, *wca*, m. боя́рышница
Glon, v. *Gleń*.
Głos, *u*, m. гóлосъ, гласъ; звонъ, звукъ; *- obiorczy*, гóлосъ при избирáніи; *w głos*, грóмко.
Głosa, f. толковáніе.
Głosić, v. a. объявля́ть; *głoszą*, говоря́тъ; *-siciel*, m. возвѣсти́тель.
Głoska, f. бýква; глáсная; *-skować*, v. a. выговáривать бýквы; склáдывать бýквы.
Głośnia, f. глóтка.
Głośny, a. звóнкій, грóмкій, я́вный; многи́мъ извѣ́стный.
Głosować, v. n. подавáть гóлосъ, мнѣ́ніе.
Głosowy, a. глáсный; вокáльный.
Głot, *Głut*, *u*, m. рýбленое желѣ́зо и пр. употребля́емое вмѣ́сто картéчи.
Głowa, f. головá, главá, (propr. & *).
Głowacz, m. головáчъ; - (*ryba*) рáшпиля (ры́ба); *-morski*, водянáя я́щерица
Głowatka, v. *Gołuszka*.
Głowaty, v. *Głowiasty*.
Główczyzna, f. (*w dawnem prawie*) дéнежная пéня за убíйство крестья́нина.
Głowizna, f. копчёная свинáя головá
Główka, d. f. *główeczka*, голóвка, голóвушка; шля́пка у гвóздя.
Głowiasty, a. головáстый; головчáтый; *-sta kapusta*, кочáнная капýста.
Głowica, f. я́щичекъ у пéрстня; головá у кóсти; голóвка, капитéль, f.
Główkowaty, a. голóвчатый.
Główkowy, a. лýковичный.
Główne, *ego*, n. v. *Główczyzna*.
Głownia, (d. *-wienka*), головня́; клинóкъ.
Główny, a. глáвный; сдѣ́ланный по прóбной мѣ́рѣ.
Głowszczyzna, v. *Główczyzna*.
Głoza, f. v. *Glosa*.
Głuch, m. глухóй (съ презрѣ́ніемъ).
Głuchnąć, *-nieć*, v. n. глóхнуть.
Głuchy, a. глухíй (во всѣхъ значéніяхъ).
Glugarz, m. пья́ница, m.
Głukać, v. n. бýлькать; *-kanie w brzuchu*, ворчáніе въ брю́хѣ.
Głupawy, *-powaty*, a. глуповáтый; *-wość*, *-tość*, f. глýпость.
Głupi, a. глýпый; *-piec*, *pca*, m. глупéцъ.
Głupstwo, n. глýпость.
Głuszec, *szca*, m. глухóй тéтеревъ.
Głuszeć, v. n. глóхнуть; *-szyć*, v. a. глуши́ть; задуши́ть (растѣ́нія).
Glut, m. вóзгря, сóпля; (ледянáя) сосýлька.
Glużować, v. a. заглади́ть; вы́водить (пятнó); вымáрать; истреби́ть.
Gmach, *u*, m. кóмната, гóрница, покóй, здáніе.
Gmatać, *-twać*, v. a. мѣси́ть, валя́ть.
Gmatwa, *-wanina*, f. смѣсь, мѣшани́на.
Gmerać, v. a. грести́, ры́ться.
Gmin, *u*, m. мѣщáнство; міръ деревéнскій; чернь, f.; стечéніе людéй, толпá.
Gminny, a. мѣщáнамъ принадлежáщій; простонарóдный; *-nność*, f. простотá, ни́зкость.
Gminowładny, a. демократи́ческій; *-władztwo*, n. демокрáтія, народодержáвіе.

Gnać, v. a. гнать; гнаться (*за кѣмъ*).

Gnat, *m.* оглоданная кость.

Gnębić, v. a. притѣснять, угнѣтать.

Gniady, a. гнѣдый; *-dosz*, m. гнѣдая лошадь.

Gniazdo, n. гнѣздо (propr. & *); долбежъ; *-zdosz*, *-dowiec*, *wca*, m. *-wię*, n. гнѣздникъ.

Gnić, v. n. гнить, портиться; *gnicie*, n. гніеніе.

Gnida, f. гнида; *-dosz*, a. гнидникъ.

Gnieść, v. a. гнесть, давить; * притѣснять.

Gniew, *u*, m. гнѣвъ; *-wać*, v. a. прогнѣвать, осердить; *-wać się*, сердиться, прогнѣваться.

Gniewliwy, *Gniewny*, a. гнѣвливый; угрюмый; *-wość*, f. гнѣвли-

Gnieścić, v. n. гнѣздиться. [вость.

Gnilec, *lca*, m. цынга; * лѣнивецъ; *-lizna*, f. гниль, f. порча. [ша.

Gniłka, f. гнилая вещь; вязкая гру-

Gniły, a. гнилый. [прятность.

Gnoj, *oju*, m. гной, навозъ, калъ; нео-

Gnojârnia, f. навозная яма.

Gnoić, v. a. гноить; унавоживать, удобрять.

Gnojek, *-ojka*, m. * свинья; *Gnojek*, *ojku*, m. навозная телѣга.

Gnojewisko, *-jowisko*, n. навозная куча; *-jowka*, f. навозный сокъ; *-wki*, pl. боковыя доски отъ навозной телѣги; *-jowy*, a. навозный. [удобреніе.

Gnoisty, a. гноистый; способный на

Gnojnik, *-niś*, v. *Gnojek*, *-ojka*.

Gnojny, a. гнойный, навозный.

Gnuśliwy, a. склонный къ лѣности.

Gnuśnieć, v. n. излѣниться; *-śnik*, *-śniec*, *nca*, m. лѣнивецъ, лѣнтяй; *-sny*, a. лѣнивый; *-sność*, f. лѣнивость, лѣность.

Gnyp, *m.* сапожничій ножъ.

Godło, n. лозунгъ.

Godność, f. достойность; достоинство, чинъ; *-nostka*, f. маловажный чинъ. [стоинъ.

Godny, a: *godzien*, достойный, до-

Godować, v. a. пировать; свадебное пиршество имѣть; быть гостемъ у такого пиршества.

Godownik, m. пиршествователь.

Godowny, *-dowy*, a. пиршественный; свадебный; праздничный.

Gody, m. pl. пиръ, пиршество; свадьба; время въ которое нанимаютъ слугъ и служанокъ; рождество Христово.

Godzić, v. a. цѣлить, имѣть намѣреніе; панять; согласиться; примирять; *- się*, v. r. годиться, пристойну быть; примиряться; *godzi się*, v. i. позволено; годится; прилично; *-dziciel*, m. примиритель.

Godzien, v. *Godny*.

Godzina, f. часъ; *-inka*, d. f. часокъ; *-inki*, pl. часы, служба церковная; *-inny*, a. часовый; *skazówka -inna*, -вая стрѣлка.

Godziwy, a. позволительный; приличный.

Gofry, m. pl. вафли, f. pl.

Gogółka, f. головка, зародышъ.

Goić, v. a. заживить; *- się*, -виться.

Gojenie, n. заживленіе.

Gola, f. открытое мѣсто.

Gołąb', *ębia*, m. голубь, m.; *-łąbię*, *ęcia*, n. голубокъ, -бёнокъ; *-łębi*, a. голубиный, -бячій; *-łębiątko*, n. голубчикъ; *-łębica*, f. голубица, -лубка; *-łębieniec*, *ńca*, голубятня; *-łębnik*, m. голубятникъ; -бятня.

Galanka, v. *Gogołka*.

Golarnia, f. цырюльня; *-larz*, m. цырюльникъ.

Golec, *lca*, m. голышь, m. бѣднякъ.

Goleć, v. n. голѣть, бѣднѣть.

Goleń, f. голень, f.; слитокъ.

Golić, v. a. брить; *- się*, -бриться.

Golizna, f. голизна; бѣдность.

Gołocić, v. a. обнажить; лишить.

Gołoledź, f. гололедица; * опасность; (въ шутку) плѣшь, f. [словами.

Gołosłowny, a. пустыми только

Gołoszyica, *-yiec*, m. v. *Golec*.

Gołota, v. *Golizna*; *Golec*.

Gołowąs, m. голоусый.

Goły, a. голый; обнаженный; бѣдный; *-łysz*, m. голышь, m.

Goluchny, *-utenki*, augm. a *goły*, голёхонекъ.

Gomoła, f. круглый комъ; *-mołka*, f. родъ маленькаго круглаго сыра.

Gomoły, a. тупый. [a. гончій.

Gońca, f. гончая собака; *gonczy*,

Goniarnia, f. подъёмъ (въ рудни-

Goniarz, m. гонитель. [кахъ).

Gonić, v. a. гнать; *- się*, гнаться (за кѣмъ); бѣгать въ запуски; *-niciel*, m. гонитель; утѣснитель.

Goniec, *ńca*, m. гонецъ, курьеръ.

Gonitwa, f. гоньба; ристаніе.

Gonorea, f. гонорéй.
Gont, u, m. гонтъ; *-tal*, m. гонтовóй гвоздь: *-tarz*, m. дѣлающій гóнты.
Gora, f. горá (propr. & *); вы́шнее мѣсто; *na gorze*, на вéрху; *na gorę, w górę, do góry*, въ верхъ; *z góry*, съ вéрху; *z gorą*, съ лишкомъ.
Gorać, v. *Gorzeć*.
Gorąco, n. жаръ, зной; *-cy*, a. горя́чій, жáркій; сердúтый.
Gorączka, f. горя́чка; жаръ въ горя́чкѣ; въ лихорáдкѣ; лихорáдочный бредъ; вспы́льчивость, горя́чность.
Goral, m. гóрный жи́тель.
Gorczyć, v. a. горчúть (propr. & *).
Gorczyca, f. горчи́ца; *-ycowy*, a. горчи́чный.
Gordygarda, f. караýльня. [мникъ.
Goreczka, *gorka*, d. f. гóрка, холмикъ.
Gorliwy, a. усéрдный, рéвностный; *-wość*, f. усéрдіе, рéвность.
Gorniak, m. коры́тная мéльница.
Gornica, f. жаркóе съ пóчками.
Gornictwo, n. рудокóпы, m. pl.; гóрное искýсство; *-niczy*, a. гóрный; *-cza nauka*, рудослóвіе.
Gornik, m. рудокóпъ.
Gornomtyn, m. v. *Gorniak*.
Gorny, a. вы́шній, вéрхній; высóкій (о слóгѣ и пр.); высокомѣ́рный, гóрдый; *-ność*, f. высóкость; гóрдость.
Gorolotny, a. высокопáрный.
Gorować, v. a. одéрживать верхъ; преодолѣвáть.
Gors, u, m. брыжжи (у жéнщинъ), f. pl.; грýди, f. pl.
Gorset, u, m. корсéтъ.
Gorszeć, v. n. пóртиться, повреждáться; *-szy*, a. хýждшій, гóршій; *-szyć*, v. a. хýже дѣлать; соблазня́ть; *- się*, соблажня́ться; *-szenie*, n. соблáзнъ; *-szyciel*, соблазни́тель.
Gorycz, f. гóречь, f. (propr. & *).
Gorzałcarz, m. винокýръ; *-łcyna*, f. худáя вóдка.
Gorzałka, f. вóдка, горѣ́лка; *-karz*, m. охóтникъ до вóдки.
Gorzalnia etc. v. *Gorzelnia etc.*
Gorzeć, v. n. горѣ́ть; *gore!* пожáръ.
Gorzej, (ad. comp.) хýже.
Gorzelina, f. *-lisko*, n. погорѣ́лое мѣсто, костёръ.
Gorzelnia, f. винокýрня; *-lnik*, m. винокýръ.
Gorzkawy, *-kliwy*, a. горьковáтый.
Gorzknieć, *-knąć*, v. n. гóрькнуть, гóрькимъ дѣлаться.
Gorzkość, f. гóрькость.
Gorzysty, a. горúстый; вы́пуклый.
Gość, ścia, m. гость, m.; *- w nauce*, не учёный въ (какóй) наýкѣ.
Gościć, v. n. гости́ть; *-ścina*, f. гости́нница, трактúръ; чужíе краи; *-ściniec, ńca*, m. гости́нница, трактúръ; проѣ́зжая дорóга, постоя́лый дворъ; *-ścinność*, f. гостепріи́мство; *-ścinny*, a. гостепріи́мный, -и́мчивый; *-ścinny dom*, постоя́лый дворъ.
Gospoda, f. постоя́лый дворъ, трактúръ; *-darczyk*, m. трактúрщичій мáльчикъ; домовóй (дѣдушка); *-darny*, a. хозя́йственный, бережли́вый; *-darność*, f. бережли́вость; *-darować*, v. n. хозя́йствовать, -зя́йничать; *-darski*, a. домострóительный; хозя́йскій; *gospodarstwo*, n. хозя́йство; домострóительство; земледѣ́ліе.
Gospodarz, m. хозя́инъ; домовóдъ, домострóитель; *-rzyć*, v. n. хозя́йничать; прáвить (чѣмъ).
Gospodować, v. n. быть въ трактúрѣ.
Gospodyni, f. (d. *gosposia*) хозя́йка; домовóдка, домострóительница.
Got, m. *Goci*, pl. гоѳы, pl.; *goteczyzna*, f. гоѳúческое строéніе, -скіе обы́чаи и пр.
Gotować, v. a. готóвить; вари́ть; *- się*, v. r. готóвиться.
Gotowalnia, f. убóрной стóликъ.
Gotowiec, wca, m. готóвый къ дѣйствованію человѣ́къ.
Gotowiu, na, ad. въ готóвности.
Gotowizna, f. готóвость, -óвность; нали́чныя дéньги.
Gotowy, gotów, a. готóвый, готóвъ; нали́чный (о дéньгахъ); *-wość*, f. готóвость, -вность.
Gotski, a. гоѳúческій; *-tski druk*, письмó стари́нное, гóѳское; *-tyzm*, m. духъ, нрáвы гоѳúческіе.
Goworzyć, v. *Gadać*.
Goździ etc. v. *Gwoździ etc.*
Gozdziec, v. *Kołtun*.
Gra, f. игрá.
Grab, m. грабъ, граби́на.
Grabarka, f. копáніе (прудовъ и пр.); плáта за копáніе; *-barz*, m. копáльщикъ.

Grubić, v. a. грести, сгребать; похитить; захватить; грабить; *-bielnik*, m. гребецъ; *-bież*, f. *-bieżtwo*, грабежъ; *-bieżka*, *-żnik*, грабитель; хищникъ; *-bieżny*, a. грабительскій.
Grabina, v. *Grab*.
Grabki, f. pl. грабельки; столовыя вилки
Grabnąć, v. *Grabić*.
Grabolić, v. a. грести ногами.
Grabołusk, m. щуръ (птица).
Grać, v. a. & n. играть; *- w karty*, *w szachy*, играть въ карты, въ шахматы; *- na skrzypcach i t. d.*, играть на скрипкѣ и пр.; *granie*, n. играніе.
Graca, f. мотыка; лопата; скребница, чесалка.
Gracisko, n. ветхая вещь; ветхій домъ.
Gracki, a. игрецкій; прекрасный; отмѣнный; храбрый.
Gracować, v. a. копать мотыкою; полоть; *-cownik*, m. полольщикъ.
Gracya, f. грація; прелесть, f.; *- duchowna*, духовное мѣсто съ доходомъ.
Gracz, m. игрокъ; мастеръ.
Grad, *u*, m. градъ; *- pada*, градъ идётъ.
Gradacya, f. приращеніе.
Gradał, m. книга въ большой листъ.
Gradiernia, f. градирной домъ.
Gradobicie, n. вредъ отъ града.
Gradowka, f. градированная соль.
Graduał, *u*, m. стихъ который поютъ между Апостоломъ и Евангеліемъ; служебникъ.
Gradus, *a*, m. градусъ.
Gradzisty, a. *-sta chmura*, градовая туча.
Graf, m. (иностранный) графъ.
Grafka, f. грифель, m. писало.
Grajcar, m. пыжовникъ; *-car*, *-carek*, *rka*, m. штопоръ, пробочникъ.
Gramatka, *framuszka*, f. кисель, m.
Grammatyk, m. грамматикъ; *-tyka*, -матика; *-tyczny*, a. -матическій.
Gramolić, v. a. ковырять пальцами; *- się*, ползать, пресмыкаться.
Gran, *u*, m. гранъ.
Grań, f. уголъ.
Granadyer, m. гренадеръ; *-nat*, *u*, m. *-nata*, f. граната.
Granat, *u*, m. гранатъ, -натное дерево; -ное яблоко; синій цвѣтъ; бугсиритъ; парусъ на бугсиритѣ.
Granat, *-natek*, *tka*, f. гранатъ, вениса.
Granatnica, *-natyerka*, f. сума для ручныхъ гранатъ; *-natnik*, m. дѣлающій гранаты; гаубица; *-natowy*, a. гранатный; синій.
Graniasty, a. угловатый; *-słup*, m. (въ геом.) призма.
Granica, f. граница, рубежъ; *-nicznik*, граничный комисаръ; межевщикъ; *-niczyć*, v. n. граничить; v. a. ограничить.
Granit, *u*, m. гранитъ (камень).
Grassować, v. n. таскаться по ночамъ; (о заразительныхъ болѣзняхъ) бывать, распространяться.
Grat, *u*, m. *-ty*, pl. старыя негодныя вещи, мебели и пр.
Grąż, *ęźu*, m. грязь, f.; осадокъ, подонки.
Grążić, *grąść*, v. a. опускать, погружать; *grąznąć*, v. n. -скаться, -жаться, (propr. & *).
Grdyca, *Grdyka*, f. адамово яблоко; горло.
Greczyzna, f. греческія древности, обычаи, языкъ и пр.; грецизмъ.
Grędzy, m. pl. плѣснь (f.) на пивѣ.
Grępla, f. ворсильня, чесалка; *gręplarz*, чесальщикъ; *-plować*, v. a. ворсить.
Grob, *u*, m. гробъ, могила; *-barz*, m. могильщикъ; могилякъ.
Grobla, f. гробля, плотина (prop. & *).
Grobowiec, *owca*, m. гробница, надгробіе; *-bownik*, m. гробокрадца; *-bowisko*, n. кладбище.
Groch, *u*, m. горохъ; *-chowy*, a. гороховый; *-chowiny*, f. pl. гороховина; *-chowisko*, гряда съ горохомъ; *-chowka*, f. гороховая жижа, -вой супъ.
Grocik, (d. a *grot*), m. дротикъ; стрѣлка на солнечныхъ часахъ.
Grod, *u*, m. уѣздный, гродскій судъ; *-dowy*, *grodzki*, a. гродскій.
Grodź, *-dza*, f. заборъ, плетень, m.; *-dzić*, v. a. городить; препятствовать.
Grom, *u*, громъ; громовая туча; пораженіе войска.
Gromada, f. куча, толпа; миръ деревенской; *-madny*, a. громадный; *-madzić*, v. a. громоздить; класть въ кучу, собирать въ одно мѣсто: *-dziciel*, m. собиратель.
Gromić, v. n. & a. шумѣть, бранить; разбивать, побѣждать.
Gromnica, f. освященная свѣча восковая; *-nice*, pl. срѣтеніе господне.
Gromowy, a. громовый.
Grono, (d. *gronko*), n. гроздъ, вино-

гра́дная кисть; вы́бранное о́бщество; *-nisty*, a. изоби́льный виногра́домъ; похо́жій на виногра́дную кисть. [-ста́ева.
Gronostaj, m. горноста́й; шку́рка
Gronowy, a. гро́здный; *-owe kartecze*, карте́чь въ мѣшкѣ́.
Grosz, m. грошъ; де́ньги; *-szek, szku*, m. гро́шикъ; полево́й горо́хъ; *-szowka*, грошева́я моне́та.
Grot, (d. *grocik*), m. гротъ, гро́тикъ; желѣ́зо на копьѣ́.
Grota, f. гротъ, пеще́ра.
Groza, f. гроза́, у́жасъ; *-iba*, f. гроже́ніе; *-zić*, v. n. грози́ть, угрожа́ть; *-źliwy*, a. грозя́щій; *-źny*, a. гро́зный; стро́гій, суро́вый; *-źność*, f. гро́зность; стро́гость, суро́вость.
Gruba, f. я́ма; твори́ло для и́звести.
Grubian, m. грубія́нъ; *-ański*, a. гру́бый, -бія́нскій; *-aństwo*, n. грубія́нство.
Grubić, v. a. гру́бымъ то́лстымъ дѣ́латъ; *-bieć*, v. n. грубѣ́ть, толстѣ́ть; неучти́вымъ дѣ́латься; *-by*, a. гру́бый, то́лстый; кру́пный; гру́бый, неучти́вый; *-bość*, f. гру́бость.
Gruboziarnisty, a. кру́пный.
Gruca, f. овся́ная крупа́.
Gruchać, -chnąć, v. n. ворковáть; раздáться (о звýкѣ); удáрить.
Gruchawka, f. ди́кій го́лубь; си́зій го́лубь; родъ я́блока.
Gruchot, *u*, m. шумъ, стукъ; воркотня́; *-chotać*, v. n. гремѣ́ть, стуча́ть; ворковáть; v. a. разби́ть; *-chotka*, f. трещётка, грему́шка.
Gruczoł, Gruzoł, u, a, m. желѣза́.
Gruda, f. приме́рзанная глы́ба.
Grudzien, dnia, m. дека́брь, m.
Grundal, grondal, grądal, m. земледѣ́лецъ; мужи́къ, пе́нтюхъ.
Grunt,u,m. земляна́я по́шва; грунтъ; дно; фунда́ментъ; основа́ніе; гла́вное дѣ́ло; *do gruntu*, соверше́нно; *w gruncie*, въ са́момъ дѣ́лѣ.
Gruntować, v. a. основа́ть; левка́сить; *- się*, v. r. осно́вываться (propr. & *).
Gruntowny, a. основа́тельный, фундамента́льный; про́чный, крѣ́пкій; *-towy*, a. грунто́вый; *czynsz -towy*, поземе́льное.
Grusza, f. гру́ша (де́рево); *-szczyna*, грушево́й лѣсъ; *-szecznik*, m. грушёвка; *-szka*, f. гру́ша (де́рево), гру́ша (плодъ). [хращъ.
Gruz, *u*, m. му́соръ, щебень, m.;
Gruzłowacieć, v. n. спека́ться, творо́житься; *-waty*, a. спека́вшійся.
Gruzoł, (v. *Gruczoł*), глы́ба, комъ.
Gruzowy, a. щебени́стый; кру́пный.
Gryczak, m. гре́чневикъ; *-czanka*, f. гре́чневая соло́ма.
Gryf, m. грифъ (пти́ца); ше́йка у скри́пки; ко́готь, m.
Gryka, f. гре́ча; гречи́ха; *gryczany*, a. гре́чневый.
Grymas, *u*, m. грима́сь, f. pl. жема́нство; *-masnik*, грима́сливый; *-masować*, v. n. кривля́ться, дѣ́лать ро́жи.
Gryspan, *u*, m. мѣ́дная ярь, мѣдя́нка.
Gryz, *u*, m. пшени́чная крупа́; -ная мука́.
Gryżć, gryść, v. a. грызть, глода́ть; *терза́ть, му́чить.
Gryzipacierz, m. пустосва́тъ.
Gryzliwy, a. ко́лкій, доса́дный; угрю́мый.
Gryzmoła, -larz, m. худо́й сочини́тель; *-molić*, v. a. & n. мара́ть, ху́до писа́ть; *-moły*, f. pl. па́чканье, нелѣ́пое сочине́ніе.
Gryzota, f. приско́рбіе, печа́ль, f.
Grzać (praes. *grzeję, -je*), грѣть; (о звѣ́ряхъ) бѣ́гаться.
Grządka, v. *Grzęda*.
Grządziel, m. плугово́е ды́шло.
Grzanie, n. грѣ́ніе.
Grzanka, f. поджа́ренный ло́мтикъ хлѣ́ба; вся́кій ло́мтикъ.
Grzany, a. грѣ́тый. [кій.
Grzązki, grzęzki, a. боло́тный, вя́з-
Grzaznąć, grąznąć, v. n. вя́знуть.
Grzbiecisty, a. плечи́стый.
Grzbiet, *u*, m. спина́, хребе́тъ; *-gory*, a. хребе́тъ горы́.
Grzebać, v. a. скресть, рыть; чи́стить скребни́цею. [сточки).
Grzebiełucha, f. стрижъ (родъ ла́-
Grzebień, *nia*, m. (d. *-bienek*, *-bionek*, *nka*, *grzebyczek*, *czka*) гре́бень, m.; гребешо́къ пѣту́шій.
Grzebieniarz, m. гребенщи́къ.
Grzebienica, f. ди́кій ке́рвель
Grzebło, n. скребни́ца.
Grzech, *u*, m. грѣхъ.
Grzechołka, (дома́шная) ла́сточка.
Grzechota, (d. *-otka*), f. трещётка; *-tać*, v. a. трещáть, хло́пать.

Grzechotnik, m. гремучій змѣй.
Grzecznis, *ia*, m. учтивецъ.
Grzeczny, a. учтивость, вѣжливость.
Grzęda, f. борозда; гряда; прутъ (для курицъ и пр.).
Grzesznik, m. *-nica*, f. грѣшникъ, -ница; *-szny*, a. грѣшный; *-szyć*, v. n. & a. грѣшить.
Grzmieć, v. i. гремѣть; *grzmi*, громъ гремитъ.
Grzmot, *u*, m. сильный звукъ; громъ, громовой ударъ; *-tać*, v. a. гремѣть; сильно ударить.
Grzmotliwy, a. гремящій; *-otny*, a. громовый.
Grzyb, m. грибъ; * нагаръ на свѣчѣ; *-bek*, *bka* (d. a *grzyb*), грибокъ; яичница.
Grzybiasty, a. грибовидный; губчатый, ноздреватый.
Grzybieć, v. n. дѣлаться грибомъ; дряхлѣть; v. a. дѣлать дряхлымъ.
Grzybowy, a. грибный, грибовый.
Grzytać, v. n. скрежетать.
Grzywa, f. грива; *-wiasty*, a. гривистый.
Grzywacz, m. дикій голубь.
Grzywna, f. гривна; маркъ (вѣсъ); денежный штрафъ.
Gubernator, m. губернаторъ; *-torstwo*, n. -наторство.
Gubernia, f. губернія.
Gubić, v. a. потерять; загладить, вывесть (пятно и пр.); расточить; губить; *- się*, v. r. теряться; пропасть.
Guldynka, f. *gwintowka*, винтовка.
Gultszlager, m. золотобитъ.
Guma, f. гумми, камедь, f.
Gumienko, n. птицеловный токъ.
Gumiennik, m. гуменщикъ.
Gumno, n. гумно; житница.
Gumować, v. a. намазать камедью; *-mowy*, a. камедный; *- we drzewo*, камедное дерево.
Gunia, (d. *gunka*), f. попона (шерстяная); сѣрмяга; *-niany*, a. сѣрмяжный.
Gurbić, v. a. дѣлать кривымъ, надутымъ.
Gurt, *u*, m. поясъ, подпруга.
Guślarstwo, n. колдовство; *-ślarz*, m. *-arka*, f. колдунъ, -унья; суевѣръ, -вѣрка.
Guślić, v. n. колдовать, кудесить.
Gusło, n. чародѣйство, штуки; суевѣріе.
Gust, *u*, m. вкусъ (propr. & *); *gustowny*, a. вкусный, съ вкусомъ сдѣланный.
Guwernantka, f. гофмейстерина; *-werner*, m. гувернёръ, воспитатель.
Guwniarz, m. замарающійся каломъ; извощикъ вывозящій дермо; *-niasty*, a. похожій на калъ.
Guwno, n. калъ, дермо.
Guz, m. шишка, опухоль, f.; желвакъ; *-zy*, pl. удары, m. pl. раны, f. pl.; драка.
Guzdrać się, v. r. дёргать, рвать; мѣдлать, мѣшкать.
Guzica, f. гузка; *- (ptak)* трясогузка.
Guzik, m. шишечка, желвачекъ; пуговица; *-karz*, m. пуговичникъ.
Guzowacić, v. a. шишковатымъ дѣлать; *-waciec*, v. n. -ватымъ дѣлаться; *-waty*, a. желвастый, шишковатый.
Gwajak, *u*, m. бакаутъ.
Gwałcić, v. a. нарушать, преступать (законы и пр.); *- kobietę*, насиловать, насильничать женщину; *-ciciel*, m. нарушитель, насильникъ.
Gwałt, *u*, m. насиліе, насильство; множество, пропасть, f.; *-łtownik*, v. *Gwałciciel*; *-łtowny*, a. насильственный; сильный, быстрый.
Gwar, *u*, m. шумъ, ворчаніе; *-rny*, a. шумящій.
Gwarant, m. поручитель; *-rantować*, v. a. утверждать, обезпечивать, поручиться; *-rancya*, f. -чительство.
Gwardya, f. гвардія; *-dyak*, m. гвардейскій солдатъ; *-dyan*, m. настоятель монастыря.
Gwarek, *rka*, m. властитель рудника.
Gwarzyć, v. n. шумѣть, кричать, болтать.
Gwazda, *Gwaździa*, f. мазь; *-zdać*, *-dzić*, v. a. мазать; марать, пачкать.
Gwiazda, f. звѣзда; воротище; *-zdarz*, m. свѣздочетъ; *-zdka*, *-zdeczka*, f. звѣздка, звѣздочка; *Panna Gwiazdka*, Богородица.
Gwiazdosz, m. львина лапа; медуница (растенія).
Gwiazdowy, a. звѣздный; *-dowaty*, a. звѣздчатый; *-zdomistrz*, m. звѣздочетъ; *-zdopiś*, *-pisarz*, m. астрономъ, звѣздословъ; *-zdisty*, a наполненный звѣздами.

Gwicht, u, m. вѣсъ (какъ то фунты и пр.)
Gwint, u, m. винтъ; винтова́ніе въ винто́вкѣ; *-ntować*, v. a. навинчивать ме́тчикомъ; винтова́ть ружьё; *-ntowka*, f. винто́вка; *-ntowniza*, f. винтова́льня, ме́тчикъ.
Gwizd, u, m. свистъ; *zdać, -dnąć*, v. n. свиста́ть; *-dacz*, m. свисту́нъ; *-dawka*, f. свисто́къ.
Gwiżdż, ia, m. желѣза́ (лошади́нная болѣзнь).
Gwoli (*ku woli*), ad. по во́лѣ.
Gwoździ, ia, m. гвоздь, m.; *-ździarnia*, гвозди́льня; *-ździarz*, m. гво́зочникъ.
Gwoździk, m. (d. a *gwoździ*) гво́здикъ; гвозди́ка, -ди́чка; *-ździkowaty*, a. гвозди́чный, -ди́чнаго цвѣта; *-ździkowy*, a. гвозди́чный; *wodka -kowa*, гвозди́чная во́дка; *-ździsty*, a. напо́лненный гво́здями.
Gzić, v. a. куса́ть, уязвля́ть; дѣлать похотли́вымъ; приводи́ть въ бѣшенство; развесели́ть; *- się*, v. r. шумѣть, бѣси́ться. [прыжо́къ.
Gzik, m. о́водъ; штука, прока́за;
Gzło, n. балахо́нъ.
Gzyms, u, m. гзымсъ.

H.

Habit, u, m. мона́шеское пла́тье.
Haczki, m. pl. цѣпо́чка у у́дила.
Haczyć, v. a. цѣпля́ть (крю́комъ); *-czysty*, a. крюкова́тый.
Haft, u, m. заклёйка; затя́жка; шитьё; *-ftarka*, f. швея́; *-tarz*, швецъ; *-ftka*, f. крючо́къ, застёжка, заце́пка; *-ftować*, v. a. затя́гивать и́голкою; шить, вышива́ть.
Hajdamak, m. бѣглый коза́къ, гайдама́къ; разбо́йникъ, негодя́й.
Hajduk, m. гайду́къ.
Hajtuś, m. (vu.) гуля́ніе (съ дѣтьми́).
Hak, (d. *Haczek*), m. крюкъ, о́тмель, f.; желѣзы (въ шеѣ); кру́чки (родъ муки).
Hakownica, f. га́ковница (родъ стари́ннаго большаго ружья́).
Halabarta, v. *Alabarta*.
Hałas, u, m. крикъ, шумъ; *-łasić, -sować*, v. n. крича́ть, шумѣть; *-sownik*, m. крику́нъ.
Halcyon, m. зимоpо́докъ.
Halsband, m. ошейникъ.
Halsztuk, m. га́лстукъ.
Hałun, Ałun, m. квасцы́, m. pl.; *-nować*, v. a. квасцова́ть; плани́ровать.
Hamernia, f. молотова́я; *-mernik*, m. молотово́й ма́стеръ.
Hamować, v. a. затормози́ть; препя́тствовать, удержа́ть; аресто-ва́ть; *-mowny*, a. что мо́жно держа́ть. [нужде́ніе.
Hamulec, lca, m. то́рмазъ; *при-
Han, m. Ханъ (у Тата́ръ).
Hanba, f. позо́ръ, стыдъ; *-bić*, v. a. безчѣ́стить, позо́рить; *- się*, v. r безчѣ́ститься.
Handel, dlu, m. торго́вля, торгъ; *-dlarz*, торго́вщикъ; *-dlować*, v. n. торговать; *-dlowy, -wny*, a. торго́вый. [рудоко́пную я́му.
Hangować się, v. r. спуска́ться въ
Haniebny, a. позо́рный, посты́дный.
Haracz, m. по́дать плати́мая Христіа́нами въ Ту́рціи.
Harap, -pnik, m. охо́тничій бичъ.
Haras, -rasz, u, m. рашъ (родъ са́ржи).
Harc, u, m. сты́чка; спо́рщикъ.
Harcab, -cob, m. (нѣме́цкая) коса́.
Harcerz, m. алаба́рдщикъ.
Harcować, v. n. сража́ться на сты́чкѣ; v. a. пріучи́ть ло́шадь; *-cownik*, m. пріуча́ющій ло́шадь; сража́ющійся на сты́чкѣ.
Hardy, a. го́рдый, на́глый; *-dość*, f. го́рдость, на́глость; *-dzić*, v. a горды́мъ сдѣлать; *-dzieć*, v. n. гордѣть. [m. арфени́стъ.
Harfa, f. а́рфа; *-fista, -fenista*, m.
Harmonia, f. гармо́нія.
Harować, v. n. мно́го труди́ться.
Hart, u, m. зака́лъ, зака́лка, родъ пробі́рной пло́шки; *-tować*, v. a. кали́ть, зака́лывать (желѣзо); *hartowny*, a. закалённый.
Hasać, v. n. пры́гать (о ло́шади); пляса́ть; *-konia*, загоня́ть ло́шадь.
Hasło, n. паро́ль, m. ло́зунгъ.
Hauptwach, m. гауптва́хта.
Hazard, m. слу́чай; сча́стіе; опа́сность; *-dować*, v. a. на уда́чу сдѣлать; *-downy*, a. случа́йный; опа́сный; аза́ртный.
He, int. гей, эй!
Heban, u, m. эбе́ное де́рево; *-nista* m. столя́ръ; *-nować*, v. a. черни́ть (де́рево).
Hebel, bla, m. стругъ; *-blować*, v.

v. a. стружи́ть; *-blowiny*, f. pl. стру́жки. [ча́ть (соба́къ).
Heca, f. тра́вля; *-cować*, v. a. пріу-
Hektyk, m. стра́ждущій чахо́ткою; *-tyka*, f. чахо́тка.
Helm (*Hełm*), *u*, m. шиша́къ; шлемъ на ге́рбѣ.
Hemoroidy, f. pl. почечу́й.
Heraldyka, f. гера́льдика.
Herb, *u*, m. гербъ; домъ, фами́лія; *-barz*, m. гербо́вникъ.
Herbata, f. чай; *-batny*, a. ча́йный.
Herbopis, *-pisarz*, n. гербопи́сецъ; *-bownik*, m. имѣ́ющій то́тже гербъ.
Heretyk, m. ере́тикъ; *-tyczny*, a.ерети́ческій; *-rezya*, f. ере́сь, f.
Heroiczny, a. геро́йческій.
Heroizm, m. геро́йство.
Herold, m. геро́льдъ, бирю́чъ.
Herszt, m. зачи́нщикъ, возмути́тель; *-sztować*, v. n. быть зачи́нщикомъ.
Hetka, f. кле́перъ.
Hetman, m. Гетма́нъ; *-manić*, v. n. главнокома́ндовать; *-mańatwo*, n. [гетма́нство.
Hewar, v. *Lewar*.
Hiacynt, m. гіаци́нтъ.
Historya, f. исто́рія, дѣеписа́ніе; *-ryczny*, a. истори́ческій; *-ryk*, m. исто́рикъ, дѣеписа́тель.
Hoboj, *oju*, m. гобо́й; *-boista*, m. гобо́истъ.
Hodować, v. a. корми́ть, воспита́ть.
Hojny, a. щѐдрый; расточи́тельный; плодоно́сный; *-ność*, f. щѐдрость; плодоро́діе.
Hołd, *u*, m. васса́льство; * почте́ніе; *-dować*, v. n. быть подда́нну; плати́ть обро́къ; учини́ть прися́гу въ подда́нство; обожа́ть, почита́ть; *- kogo*, покори́ть себѣ́ кого́; * плѣни́ть; *- downictwo*, n. подда́нство; голдо́вники, m. pl.; *-downik*, m. васа́ллъ, да́нникъ; обожа́тель; *-dowy*, подвла́стный, ле́нный.
Holenderka, f. голла́ндскій таба́къ; *-dernia*, f. мы́за, ху́торъ; *-dry*, f. pl. нѣме́цкое поселе́ніе.
Hołoble, m. pl. огло́бли, f. pl.
Holować, v. a. бечева́ть.
Honor, *u*, m. честь, f.; почте́ніе, по́честь, f.; чинъ, досто́инство; *-rować*, v. a. почита́ть.
Horda, f. орда́; толпа́ люде́й.
Horno, n. горнъ.
Hornostaj, m. горноста́й.
Horodnictwo, n. городни́чество; плацъ-маіо́рство; *-niczy*, *ego*, m. городни́чій; плацъ-маіо́ръ.
Horodyszcze, n. о́бласть, f. городни́чаго. [-нта́льный.
Horyzont, m. горизо́нтъ; *-ntalny*, a.
Hostya, f. обла́тка (съ изображе́ніемъ) распя́таго.
Hoży, (*choży*), a. бо́дрый, крѣ́пкій; *-żość*, f. бо́дрость.
Hrabia, m. графъ; *-bianka*, f. гра́фская дочь; *-bina*, f. графи́ня; *-bski*, a. гра́фскій; *-bstwo*, n. гра́фство; графъ и графи́ня.
Huczeć, *hukać*, *huknąć*, v. n. гу́кать, гу́кнуть; гремѣ́ть, шумѣ́ть; *-czny*, a. шу́мный, гро́мкій.
Hufiec, *fca*, m. ро́та.
Hufnal, m. подко́вній гвоздь.
Huk, *u*, m. гукъ, шумъ; ку́ча, мно́жество; *-kliwy*, v. *Huczny*.
Hulać, v. n. таска́ться; роско́шно (развра́тно) жить; *-laka*, m. развра́тный человѣ́къ; *-lanka*, f. шу́мная весе́лость; *-laszczy*, a. развра́тный.
Hultaj, m. негода́й, бродя́га; *-tajka*, f. него́дная же́нщина; *-tajski*, a. развра́тный, распу́тный; *-tajstwo*, n. распу́тная жизнь; —ные люди, чернь, f.
Hultaić, v. n. развра́тно жить; v. a. развра́тнымъ дѣ́лать (кого́).
Humerał, *u*, m. епитрахи́ль, f.
Humor, *u*, m. вла́жность (въ тѣ́лѣ); нравъ, расположе́ніе ду́ха.
Hupka, f. гу́бка; трутъ.
Hurmem, ad. (instr. a *hurm*) толпами.
Hurtem, ad. о́птомъ.
Hurtować, v. a. *rolę*, гнои́ть по́ле, сгоня́я скоти́ну въ огра́ды; торгова́ть о́птомъ.
Hurtownik, m. купе́цъ о́птомъ торгу́ющій; *-towny*, a. о́птовый.
Hurty, f. pl. ове́чья огра́ды.
Huta, f. заво́дъ; *-żelazna*, желѣ́зный заво́дъ; *-tarz*, *tnik*, m. рабо́тающій въ заво́дѣ, лите́йщикъ; *-tarstwo*, n. плави́льное иску́сство; *-tman*, m. надзира́тель (въ рудни-кахъ)
Huzar, m. гуса́ръ.
Hycel, m. живодёръ.
Hydzić, v. a. привести въ омерзѣ́ніе; клевета́ть.
Hyena, f. гіе́на.
Hypochondrya, f. ипохо́ндрія; *hypochondryczny*, a. ипохондри́че-

скій; *hypochondryk*, m. ипохóндрикъ. [корúцею.
Hypokras, m. винó съ сáхаромъ и

I.

I, c. и, же; также; *i...i*, такъ .. [какъ.
Ja, pr. я.
Jabłecznik, m. яблонóвка; *-eczny*, a. я́блочный.
Jabłko, n. я́блоко; *- Adama*, адáмово я́блоко; *-błkowaty*, a. вкусъ я́блочный имѣющій; (о лошадя́хъ) сѣрый съ я́блоками; *-błkowy*, a. я́блочный. [я́блонный.
Jabłoń, f. я́блонь, f.; *-błonkowy*, a.
Jąć, v. a. взять; *- się*, *czego*, хватáться за что; принимáться за что.
Jad, *u*, m. ядъ (propr. & *).
Jadać, v. a. ѣсть, кýшать; *-danie*, n. кýшаніе, ѣства; *-dacz*, m. ѣдóкъ; *-dalnia*, f. столовáя; *-dalny*, a. съѣстный.
Jadło, n. пища, ѣства.
Jadowity, a. ядовúтый; злóбный.
Jądro, *-derka*, *-drko*, n. ядрó (въ плодáхъ); *jądra męskie*, мýды, m. pl.; **jądro*, ядрó, сáмое лýчшее; *-drowy worek*, шуля́тная мошóнка (въ анат.); *-drzysty*, a. ядрúстый.
Jadwichna, (d. *-wiszka*), f. игóльная подýшка.
Jagły, (gen. *jagieł*), f. pl. прóсо; *-glany*, a. просяный.
Jagnię, *ęcia*, n. ягнёнокъ; *-gnięcy*, a. ягня́чій; *-gnięcina*, f. ягня́чье мя́со.
Jagoda, f. я́года; щекá; *-godny*, a. я́годный; *-godzisty*, a. мнóго я́годъ имѣющій. [яйцó.
Jaje, *ja*, n. *jaja*, pl. яйцó; дѣторóдное
Jajecznik, m. я́ичникъ; *-nica*, f. -ница (изъ однúхъ яицъ); *-jeczny*, a. я́ичный.
Jak, *jako*, c. какъ; *jak tylko*, какъ скóро; *jak*, (c. superl.) сáмый; *-najlepszy*, сáмый лýчшій.
Jąkać się, v. r. заикáться; *-kacz*, m. заúка, m. [какóй нибýдь.
Jaki, a. какíй, какóй; *-ki kolwiek*,
Jakiś, *-aś*, *-kieś*, нѣкій, какóйто.
Jako, ad. какъ; (c. superl.) какъ мóжно (v. *Jak*.), *-koś*, какъ то, какúмъ нибýдь óбразомъ.
Jakość, f. кáчество.
Jakowy, a. каковый.

Jałmużna, f. мúлостыня; *-żnik*, m. дающій-мúлостыню; придвóрный свящéнникъ; живýщій подая́ніемъ.
Jałowica, f. (d. *-wiczka*, *jałoś*), тéлушка. [-вéльная я́года.
Jałowiec, *owca*, m. можжевéльникъ;
Jałowy, a. безплóдный; безполéзный; (*o krowach*) яловáя.
Jama, (d. *Jamka*), f. я́ма, я́мка; *-misty*, a. я́мистый.
Jamnik, m. родъ мáлой собáки съ корóткими и кривы́ми ногáми.
Jamułka, *Jarmułka*, f. скýфья.
Janczar, m. янычáръ; *-czarka*, f. -чáрское ружьё. [снá).
Jar, *u*, m. яровóй хлѣбъ; (*-ro*, n. ве-
Jarka, f. *Jarnisz*, m. я́рица, яровáя
Jarlik, m. я́рка. [пшенúца.
Jarmark, *u*, m. я́рмонка; *-marczyć*, v. n. пріѣзжáть на я́рмонку.
Jarmułuk, m. двойнóй баркáнъ.
Jarmuż, *u*, m. кочáнная капýста.
Jary (*jarki*), a. яровый.
Jarząbek, *bka*, m. ря́бчикъ; *-rzębaty*, a. похóжій на ря́бчика.
Jarzębina, f. рябúна.
Jarzeć, *-rzyć*, v. n. горѣть; *-rzęcy miod*, v. *Lipiec*.
Jarzmo, n. ярéмъ (ярмá), úго; *тя́гость, ря́бство; *-mowy*, a. ярéмный.
Jarzyna, f. зéлень; *-rzynny*, a. яровый. [(травá).
Jasienic, *nca*, m. золототы́сячникъ
Jaskier, *u*, m. ранýнкулъ (раст.).
Jaskinia, f. вертéпъ, пещéра.
Jaskółka, f. лáсточка; *-kółczy*, a. лáсточкинъ; *-kolę*, *ęcia*, n. молодáя лáсточка.
Jaskra, f. úскра; бѣльмó; *-krawy*, a. я́ркій; рѣзкой въ глазáхъ; съ бѣльмóмъ на глазý.
Jasła, *-ty*, pl. крючкú, носúлки дорóжные; *Jasła*, *-łka*, *słek*, n. pl. я́сли (pl.) христóвы.
Jasmin, *u*, m. ясмúнъ.
Jasnić, v. a. яснúть, освѣщáть.
Jasnie Wielmożny, a. высокорóдный; высокоблагорóдный; благорóдный; *jasnie oświecony*, сія́тельнѣйшій. [блистáть.
Jaśnieć, v. i. разсвѣтáетъ; v. n. яснѣть,
Jasno, ad. я́сно, свѣтло; *jasnoczerwony*, *-nozielony*, *i t. d.* свѣтлокрáсный, -лозелёный и пр.
Jasność, f. я́сность, свѣтлость; великолѣпіе; я́сность, поня́тность.

Jasny, a. ясный, свѣтлый; великолѣпный; ясный, понятный.
Jaspid, *-pis*, *u*, m. яшма.
Jastrząb', *ębia*, m. ястребъ; *-rzębieć*, v. n. дѣлаться хищнымъ.
Jaszczur, m. морская ящерица.
Jaszczurka, f. ящерица; малый фальконетъ; злобный человѣкъ.
Jaszczyk, m. коробка, ящичекъ.
Jatki, f. pl. рядъ; *mięsne jatki*, мясной рядъ; *кровопролитіе
Jątrew, *trwi*, f. невѣстка.
Jątrznica, f. колбаса.
Jątrzyć, v. a. дать гноить; *раздражать; *- się*, v. r. гноиться; раздражаться.
(*Jaw*), *na jawie*, *na jawią*, *na jawię*, ad. на яву; публично.
Jawić, v. a. явить.
Jawny, a. явный.
Jawór, *u*, m. яворъ.
Jaz, *u*, m. перебойка (чрезъ рѣку).
Jaź, f. *jazica*, f. язь, m. (рыба).
Jazda, f. ѣзда; конница.
Jażdż, m. ёршъ.
Jazgierz, m. камбала (рыба).
Jaźwica, f. колюшка (рыба).
Jaźwiec, *wca*, m. барсукъ.
Iba, *Ibis*, m. ибисъ (птица).
Ichmość, *ści*, pl. ихъ благородіе.
Idea, f. мысль, f. понятіе; *-alny*, a. идеальный; *-ność*, f. -ность.
Jechać, v. n. ѣхать; *ходить, двигать (шашкою).
Jęczeć, v. n. стонать.
Jęczmień, *nia*, m. ячмень, m.
Jęczmyk, m. ячменное зерно; ячмень на глазу.
Jeden, *-dna*, *-dno*, nu. одинъ, одна, одно; *wszystko jedna*, всё равно; *co za jeden?* кто онъ таковъ?
Jedenaście, *astu*, nu. одиннадцать.
Jedenasty, a. одиннадцатый.
Jedlina, f. ель, елка; пихта.
Jednać, v. a. примирить; доставлять; *-nactwo*, n. третейскій судъ; *-nacz*, m. примиритель, третейскій судья.
Jednak, ad. c. однако.
Jednakowy, a. одинаковый.
Jedno, ad. одно; *Jednobrzmiący*, a. сходный (съ оригиналомъ), *-nochoda*, f. иноходъ; *-chodnik*, m. иноходецъ.
Jednoczyć, v. a. соединять, примирить.
Jednodzienny, a. однодневный.
Jednokupiec, *pca*, единопродавецъ; *-kupiectwo*, n. монополія; единоторговля.
Jednomyślny, a. единомысленный.
Jednooki, a. одноглазый, кривый.
Jednoosobny, a. сдѣланный для однаго человѣка.
Jednoraki, a. одинакій.
Jednoroczny, a. годовый.
Jednorożec, *żca*, m. единорогъ.
Jednorządny, a. единоначальный.
Jedność, f. единица, единство; единодушіе.
Jednostajny, a. равнообразный.
Jednostronny, a. односторонный, пристрастный.
Jednostrzyżka, f. овца которую одинъ разъ только стригутъ ежегодно; шерсть (f.) такой овцы.
Jednowierca, m. единовѣрецъ.
Jednowładza, *-władzca*, m. самодержецъ; *-władztwo*, n. самодержавіе.
Jednożeństwo, n. единоженство.
Jędrznić, v. a. дѣлать ядрёнымъ; *-rznieć*, v. n. дѣлаться ядрёнымъ.
Jędrzny, a. ядрёный.
Jedwab, *iu*, m. шёлкъ; *-bnica*, f шёлковый червь; *-bny*, a. шёлковый; *ласковый, льстивый; великолѣпный апроходящій; *-bnik*, m. кто шёлкъ прядетъ; кто шёлкомъ торгуетъ.
Jędyk, m. индѣйскій пѣтухъ; вспыльчивый человѣкъ; *-dyczę*, n. цыцлёнокъ индейки; *-dyczeć*, v. n. раздражиться; *-dyczyć*, v. a. раздражить.
Jedynak, m. *-naczka*, f. единородный сынъ; -родная дочь.
Jedyny, a. единственный.
Jędza, f. фурія (propr. & *).
Jedzenie, n. ѣства, пища
Jego Mość, v. *Mość*.
Jejmość, f. v. *Mość*.
Jęk, *u*, m. стонъ; *-kać*, *-knąć*, v. n. стонать; *-kliwy*, a. визгливый.
Jękotać, v. n. заикаться; *-tliwy*, a. заикливый.
Jelca, f. чашка у шпажнаго ефеса.
Jelec, *lca*, m. уклейка (рыба).
Jeleń, *nia*, m. олень, m.; *-leni*, a олѣній; *-lenię*, n. молодой олень; *-lenina*, f. оленина.
Jelito, n. кишка. [лень летучій.
Jelonek, *nka*, m. молодой олень; о-

Jemiel, *a*, *Jemiot*, *u*, m. *Jemioła*, f. омéла (раст.).

Jemiołucha, *-miolucha*, f. сѣрый дроздь, свиристель, m.

Jenerał, v. *Generał*.

Jenieć, *ńca*, m. плѣнникъ; *-ńsiwo*, n. плѣнъ, полóнъ; плѣнники, m. pl.

Jerzyk, m. косáтка.

Jerzyna, f. ежевúка.

Jeść, *jesdź*, v. a. ѣсть, кýшать.

Jesień, f. óсень, f.; *-sienny*, a. осéн-

Jesion, m. ясень, m. [ный.

Jesiotr, m. осéтръ; *-trowina*, f. о-

Jeśli, v. *Jeżeli*. [сéтрина.

Jestestwo, n. сýщность, бытіé; су-

Jeszcze, ad. ещé, ещё. [щество́.

Jęty, a. въ плѣнъ взятый.

Jeż, *jeż*, m. ежъ; *-żowy*, a. ежéвый.

Jezdzić, v. n. ѣздить; *-dziec*, *zca*, m. ѣздóкъ, всáдникъ; *-dny*, a. ѣздовый.

Jeżeli, *jeżli*, *jeśli*, c. éжели, éсли.

Jęzioro, n. óзеро; *-orny*, a. озерный; *-orzysty*, a. тóпкій, болóтистый.

Jęzor, m. языкъ (презрúтельно).

Jeżowiec, *wca*, m. дикобрáзъ.

Jeżowka, f. зазýбренная толокнянка.

Jezuita, m. Іезуитъ.

Jeżyć, v. a. топырщить, щетúнить; *- się*, v. r. -щиться, -ниться; раздражáться.

Języczek, *czka*, m. язычéкъ; -чéкъ въ гóрлѣ; стрѣлка на коромыслѣ; стрѣлка на сóлнечныхъ часáхъ; спенёкъ; *-zyczki wolowe*, волóвій языкъ (травá).

Językcznik, m. ябедникъ; *-czny*, a. язычный; *-czna księga*, книга въ листъ. [вость.

Język, m. языкъ; *długi -*, болтли-

Jeżyna, f. ежевúка; *-ynka*, f. ежевúка (ягода).

Jężysty, a. щетúнистый.

Igła, f. иглá; *igielna*, d. f. игóлка; *-elnica*, *-elnik*, f. игóльникъ; *-niczka*, f. *-niczek*, m. игóльничекъ.

Iglany, a. иглиный, игóльный; *- ne ucho*, иглиное ушкó. [чатый.

Iglarz, m. игóльщикъ; *-asty*, a. игóль-

Iglica, f. снуровáльная иглá; иглúща; *-włoska*, мышáчій тернъ.

Igrać, v. n. игрáть, забавлáться; *-acz*, m. забáвникъ; *-aczka*, f. игрýшка, бездѣлка. [игрýшка.

Igrysko, n. игрáлище, зрѣлище; игрá,

Ikra, f. икрá (у рыбы); *-asty*, a. икрúстый, икрáный.

Ikrzak, m. зáмка рыба; сúльный человѣкъ (въ любóвныхъ дѣлáхъ); *ikrzany*, a. икрý содержáщій.

Ikrzyć się, икрúться.

Ił, *u*, m. рухлякъ, мéргель, m.; всякая вещь клéйкая.

Ile, ad. коль, колúко, сколь, скóлько; *ile kolwiek*, скóлько бы ни было; *ilekroć*, скóлько разъ; *ilekroć kolwiek*, скóлко разъ ни -.

Ili, (*la*), *le*, колúкій, скóлькій.

Ilki, a. иловáтый, вязкій; *-kość*, f. иловáтость, вязкость, f.

Illacya, f. словéсная прóсьба въ судѣ.

Ilocras, *u*, m. мѣра слогóвъ; *-czasować*, v. n. размѣрять слóги, размѣрять стопы́. [кокрáтный.

Iloraki, a. коликокрáтный, сколь-

Ilość, f. колúчество (въ матем.); *- ulomna*, дробь, f.

Ilowizna, f. глинúстая землá.

Iluczki, a. сколь мáленькій.

Illuminacya, f. иллюминáція; *-minować*, v. a. иллюминовáть, освѣтúть; раскрáсить, расцвѣтúть.

Im, ad. (c. comp.) чѣмъ; *im . . . tém*, чѣмъ . . . тѣмъ.

Imać, v. a. брать, хватúть, взять.

Imaginacya, f. воображéніе; *-ginacyjny*, a. мечтáтельный; *-ginować sobie*, v. a. воображáть себѣ.

Imbier, *u*, m. инбúрь, m.

Imbryk, m. чáйникъ.

Imię, *ienia*, n. úмя (тáкже въ грамм.); *úмя, слáва; родъ, фамúлія.

Imienie, n. имѣніе; вóтчина, наслѣдственное помѣстье.

Imieniny, f. pl. именúны; *-nictwo*, n. рóвность именъ; соимéнные, pl; *-niczy*, a. соимéнный.

Imiennik, m. соимéнный.

Imienny, a. úменный; *-ny ukaz*, úменный укáзъ.

Imiesłow, *u*, m. причáстіе (въ грамм.).

Imperator, Императоръ; *-torowa*, f. Императрúца; *-torski*, a. -рáторскій.

Impertynencya, f. дéрзость, нáглость.

Impertynent, v. *Natręt*.

Imperyał, m. имперíалъ; *-alny*, a.

Imperyum, импéрія. [импéрскій.

Impet, *u*, m. нашéствіе; горячность.

Import, m. (*-ta*, pl.) пóшлина за привóзъ; *-rtacya*, f. привóзъ.

Importun, m. докучливый; *-nować*, v. a. докучать.
Impressya, f. v. *Wrażenie*; *Inwasya*.
Impreza, f. предпріятіе.
Inaczej, ad. иначе; *-czyć*, v. a. иначе дѣлать.
Inąd, ad. въ иномъ мѣстѣ.
Incepta, f. начинаніе пѣнія.
Incydencya, f. Т. время судопроизводства.
Incyza, *-zya*, (w anat.) надрѣзъ.
Indagacya, f. изслѣдованіе; *-dagować*, v. a. разсматривать, разбирать.
Indeks, *-dex*, *u*, m. стрѣлка часовая.
Indemnizacya, f. удовлетвореніе.
Indukt, *u*, m. *-kta*, f. пошлина за привозъ. [краска.
Indych, *-dyg*, *u*, m. индигъ, кубовая
Indygenat, *u*, m. индигенатъ.
Indyk, v. *Indyk*.
Indzie, ad. индѣ, въ другое мѣсто; *-dziej*, ad. въ другомъ мѣстѣ.
Infamacya, f. обезчещиваніе; *infamia*, f. безчестіе, позоръ; *-famis*, m. обезчещенный; плутъ; *-famować*, v. a. безчестить.
Infant, m. *-tka*, f. инфантъ; -антина.
Infima, f. первоначальный классъ въ училищѣ; *-fimista*, m. ученикъ такого класса.
Infirmacya, f. больница; *-marz*, m. *marka*, f. монахъ (-нахиня) присматривающій (-щая) больныхъ.
Influenca, f. *-fluks*, m. *-fluksya*, f. инфлюэнца (болѣзнь).
Influencya, f. вліяніе.
Informacya, f. допросъ (у тяжбы); *-mować*, v. a. извѣщать, увѣдомлять.
Infuła, f. митра (Епископская); *-łat*, m. митроносный; *-łata*, f. имѣніе инфулатское.
Infuzya, f. наливка, настойка.
Ingrossacya, f. внесеніе въ реестръ; *-ssować*, v. a вносить въ судебныя книги.
Inkarnat, *u*, m. свѣтлорозовый цвѣтъ.
Inkaust, *u*, m. чернило.
Inklinacya, f. наклоненіе; склонность; *-nować*, v. n. быть склоннымъ, наклоняться.
Inkorporacya, f. присовокупленіе (земли); *-rować*, v. a. присовокупить.
Inkwirować, v. *Indagować*.
Inkwizycya, f. розыскъ, допросъ, разбираніе уголовнаго дѣла; инквизиція.
Inkwizytor, m. допрощикъ, допроситель; инквизиторъ.
Inny, v. *Inszy*.
Inokulacya, f. прививаніе; *-lizować*, v. a. прививать.
Insekt, *u*, m. насѣкомое.
Inskrypcya, f. надпись, f. запись, f документъ.
Inspekt, *u*, m. парникъ.
Inspektor, m. надзиратель.
Inspiracya, f. боговдохновеніе.
Installacya, f. опредѣленіе въ чинъ; *-llować*, v. a. опредѣлять въ чинъ.
Instancya, f. (w prawie) инстанція; *-za kim*, ходатайство; *na -cyą*, на просьбу; *-cyować*, v. n. заступаться за кого.
Instrukcya, f. наставленіе; инструкція; *-struktarz*, m. (тарифъ пошлинный); *-tor*, m. домашный учитель.
Instrument, *u*, m. инструментъ, орудіе; Инст. музыкальный; документъ; *-ntalny*, a. инструментальный.
Instygacya, f. подстреканіе, доношеніе въ судъ; *-gator*, m. подстрегатель; прокураторъ; инстигаторъ; фискалъ; *-gować*, v. a. подстрегать, доносить на кого.
Instynkt, *u*, m. инстинктъ; *-towy*, a. инстинктный. [вленіе.
Instytucya, f. учрежденіе, установ-
Instituować, v. a. *komu sprawę*, завести съ кѣмъ тяжбу.
Inszy, *Inny*, a. иный, другой.
Intencya, f. намѣреніе.
Intendent, m. Интендантъ, управитель; *-dentura*, f. должность Интенданта.
Intercyza, f. письменное обѣщаніе; *-ślubna*, брачный договоръ.
Interes, *u*, m. польза; прибыль, f.; дѣло; *-ressent*, m. участіе имѣющій; *-ressować*, v. n. плѣнять, привлекать; *-wać się*, v. r. вступаться во что, за кого; брать участіе; *-wany*, a. участвующій.
Interesówny, a. корыстолюбивый; *-wność*, f. корыстолюбіе.
Interregnum, v. *Bezkrólewie*.
Interrogatorye, f. pl. допрашиваніе, выслушиваніе свидѣтелей

Interwencya, f. (w prawie) предъявлéніе иска.
Intonować, v. a. начинáть пѣснь.
Intrata, f. доходъ, прибыль, f.
Introdukcya, f. введéніе дѣла въ судѣ.
Introligator, m. переплéтчикъ.
Intromissya, f. введéніе во владѣніе.
Intryga, f. интрига, пронырство, сплéтни, f. pl.; завязка въ театрáльной піэ́сѣ; *-gować*, v. n. сплéтни дѣлать.
Intymacya, f. объявлéніе отъ судéбнаго мѣста; *-mować*, v. a. объявлять (отъ с. м.).
Inwalid, m. инвалидъ.
Inwekta, m. pl. привозимыя изъ заграницы товáры.
Inwencya, f. изобрѣтеніе.
Inwentarz, m. инвентáрій, опись, f.; *-ntować*, v. n. дѣлать инвентáрій; *-ntura*, f. составлéніе описи.
Inwestygacya, v. *Indagacya*.
Inwestytura, f. пожáлованіе грамоты на помѣстье.
Inżenier, m. инженéръ; *-nierya*, f. *-nierstwo*, n. инженéрство.
Jodła, f. ель, ёлка; *-łowy*, a. еловый.
Jowisz, m. Юпитер.
Ipsylon, m. польская буква Y.
Ir, Jer, m. луговой жáворонокъ.
Ircha, f. ирха; гладкая сторона шубы; *irszany*, a. ирховый, иршеный.
Iść, Iśdź (praes. *idę, idzie*, praet. *szedł, szła*, fut. *pojdę*), v. n. итти; *- za mąż*, итти зá мужъ; *- w gorę*, итти въ верхъ; *дорóже становиться.
Iścić, v. a. исполнить, совершить; *- się komu*, держáть кому своé слово.
Iściec, (gen. *isca, iścia, iśca*), m. порука, поручитель; займодáтель.
Iścizna, f. (истина); капитáлъ, главная сумма, количество.
Iskać, v. a. искáть вшей, блохъ; *мéдлить.
Iskra, (d. *Iskierka*), f. искра, искорка.
Iskrzyć się, v. r. блистáть, сверкáть.
Istnąć, v. n. существовáть, быть; *-ność*, f. существó; сущность; чéстность, искренность; *-ny*, a. истинный, сущій, настоящій; чéстный, искренній.
Istota, f. существó; дѣйствительность; *-otny, isty*, a. существенный; дѣйствительный, настоящій.
Jubiler, m. ювелиръ.
Jubileusz, *u*, m. юбилéй.
Jucha, f. нечистая (навозная) водá; кровь, f. гной.
Juchta, f. юфть, f.; *-towy*, a. юфтяный; *-tować*, v. a. выдѣлывать юфть. [чить.
Juczny, a. вьючный; *-czyć*, v. a. бьючить.
Jujuba, f. грудная придорожная игла; грудная ягода.
Juki, m. pl. большой чемодáнъ; вьюкъ.
Julep, *u*, m. юлепъ, прохладительное питьé.
Junak, m. мужественный, молодой воинъ; хвастунъ, храбрéцъ; *-nacki*, a. мужественный, бодрый; *-nactwo*, n. молодой, бодрой возрастъ; *-naczyć*, v. a. ободрять; *- się*, v. r. показывать себя молодымъ герóемъ; хвáстать.
Juny, m. pl. родъ сушёныхъ рыбъ.
Jupa, f. (d. *jupka, -peczka*), юпка, юпочка.
Jur, m. козлиный вонъ; (презрительно) юристъ; глупéцъ.
Jurgielt, *u*, m. (презрительно) жалованье; *-gieltnik*, (презр.) получающій жáлованье.
Jurny, *-rliwy*, a. вонючій какъ козёлъ; похотливый, любострáстный; *-ność*, f. козлиный вонъ; похоть.
Jurydyk, m. (презрит.) юристъ; *jurydyka*, f. вѣдомство нѣкоторыхъ уѣздныхъ судебныхъ мѣстъ; законовѣдéніе.
Jurysdykcya, f. вѣдомство.
Jurysta, m. юристъ, законовѣдецъ; *-stowstwo*, n. законовѣдéніе.
Juszyć, v. a. (презрит.) окровавлять; *раздражáть.
Jutro, ad. зáвтра; n. зáвтрешній день; *-trzeć*, v. i. *jutrzeje*, разсвѣтáетъ; *-trzenka*, f. утренняя звѣздá; утр. зарá; *-trzejszy*, a. зáвтрешній.
Jutrznia, f. заутреня.
Już, ad. ужé; *już ... już*, то ... то.
Iwa, f. ива.
Iwina, f. ива; ивовый лѣсъ.
Iż, c. что.
Izabellowy, a. соловый.
Izba, (d. *izdebka*), f. избá, избушка.
Izdebna, f. горничная, служáнка.
Izop, *u*, m. иссóпъ (раст.).

K.

Kabała, f. каббала́ (жидо́вская); ковъ, кова́рство; *-bałować*, v. n. проны́рствовать.

Kabat, u (d. *-bacik*), m. фуфа́йка.

Kabłąk, ąka, ęka, m. дуга́; *-błąkowy*, a. дугова́тый, излу́чистый.

Kablion, -blon, m. треска́.

Kacerz, m. *-cerka*, f. ере́тикъ, раско́льникъ; ерети́ца, раско́льница; *-rstwo*, n. ере́сь, раско́лъ; *-cermistrz*, m. скитонача́льникъ; *-cerski*, a. ерети́ческій.

Kachel, chla, m. изразе́цъ.

Kącik, kątek, v. *Kąt*.

Kącisty, a. уго́льный.

Kaczka, f. у́тка; *-cznik*, m. у́ткинъ хлѣвъ; *-czor*, m. се́лезень, m.; *-orbicha*, f. дѣвушка пасу́щая у́токъ или́ гусе́й; *kaczy*, a. у́ткинъ; *-czyca*, f. ста́рая у́тка. [pl. (трава́).

Kaczyniec, ńca, m. одува́нчики, m.

Kądel, v. *Kundel*.

Kadencya, f. када́нсъ (въ муз.); ри́фма; срокъ засѣда́нія зе́мскаго или́ гро́дскаго суда́.

Kadet, m. каде́тъ.

Kadka, f. ка́дка.

Kadłuk, m. ту́ловище (propr. & *).

Kaduczny, a. отча́янный, черто́вскій.

Kaduk, m. чортъ, бѣсъ; *-u*, m. паду́чая болѣзнь; имѣніе безъ наслѣдниковъ оста́вшееся; каду́къ.

Kadź, f. кадь, чанъ.

Kadzić, v. a. кади́ть; *льстить; *-dzenie*, m. кажде́ніе; лесть, f.; *-dziciel*, m. кото́рый ку́ритъ ла́дономъ; *-dzilnica*, f. кади́льница; *-dzilnik*, m. торгу́ющій ла́дономъ.

Kadzidło, n. кади́ло, ла́донъ; *-dlny*, a. кади́льный, -ла́донный.

Kądziel, f. куде́ль, f.; сро́дники съ матери́нской стороны́.

Kafar, u, m. ба́ба (для вкола́чиванія свай; подъе́мъ; кранъ; *-arnik*, m. поднима́ющій ба́бу.

Kaftan, m. кафта́нъ.

Kaganiec, ńca, m. нары́льникъ; ко́нскія клещи́; котёлъ съ горя́щею смоло́ю.

Kahał, u, m. ка́галъ (у жи́довъ).

Kajać, v. a. ка́яться. [вы, f. pl.

Kajdany, m. pl. канда́лы, m. pl. око́-

Kakać, v. a. испражня́ться.

Kakao, indecl. кака́о. [нан трава́.

Kąkol, u, m. ку́коль; вся́кая него́д-

Kał, u, m. калъ, дерьмо́; илъ, грязь, f.

Kalać, v. a. мара́ть, замара́ть (propr. & *).

Kalafior, u, m. цвѣтная капу́ста.

Kalamajka, f. калaméнокъ.

Kałamarz, m. черни́льница; (*-marz*) *-marka*, f. карака́тица.

Kalarepa, f. брю́ква, колраби.

Kalcedon, m. халцедо́нъ.

Kaldun, m. са́льникъ; кишки́.

Kalectwo, n. увѣчье; ра́на; *-leczeć*, v. n. дѣлаться увѣчнымъ; *-czyć*, v. a. увѣчить; рани́ть; *kaleka*, m. кале́ка (propr. & *).

Kalendarz, m. календа́рь, m.

Kalendra, -landra, f. площи́льня; *-drować*, v. a. пло́щить, гла́дить.

Kaleta, f. су́мка; кошелёкъ; *-tnik*, су́мочникъ. [кахъ).

Kaliber, bru, m. кали́беръ (о пу́ш-

Kalina, f. калъ (propr. & *).

Kalisty, a. неиспече́нный (о тѣстѣ) боло́тистый.

Kalkancista, m. мѣходу́й у орга́новъ.

Kałkał, u, m. вы́численіе.

Kalkulator, m. вычисли́тель; *-lować*, v. a. вычисля́ть.

Kalkus, u, m. известко́вый щёлокъ.

Kalmus, u, m. иръ.

Kalny, v. *Kalisty*.

Kalofonia, f. канифо́ль, f.

Kałuża, f. лу́жа; *-żysty*, a. болоти́стый, лу́жный. [поѣздъ.

Kalwakata (*kawalkata*), f. верхово́й

Kamelor, u, m. га́русъ (верблю́жій шерсть).

Kameralysta, m. камерали́стъ; *kameralny*, a. камера́льный, казначе́йскій.

Kamerdyner, m. камерди́неръ.

Kamfora, f. камфора́.

Kamień, nia, m. ка́мень; (та́кже и болѣзнь); *-morski, dziurkowaty*, a. пемза; *-mienie do grania*, ша́шки; *-mieniarz*, m. каменосѣкъ, каменотёсъ; *-niasty*, a. похо́жій на ка́мень; *-mienica*, f. ка́менный домъ; *-miennik*, m. каменоло́мъ, рѣзчикъ; *-mienny*, a. ка́менный (propr. & *). [ван ба́ня.

Kamionka, f. ку́ча ка́мней; пото́-

Kamionować, v. a. побива́ть, убива́ть ка́мнями.

Kamizela, -zelka, f. камзо́лъ.

Kamlot, *u*, m. камлóтъ.
Kampust, *u*, m. ссѣвшееся молокó.
Kamyk, *-myczek*, m камешóкъ.
Kamians,*u*,m.карнúзъ надъ дверьмú.
Kanał, *u*, *m*. канáлъ.
Kanalia, f. канáлія.
Kanapa, f. канапé.
Kanar, *u*, m. канáрскій сáхаръ; сектъ (винó -рское); *-narek*, *rka*, m. канарéйка.
Kancelaria, f. канцеллáрія; *-larzysta*, m. канцеллярúстъ.
Kancerować, *się*, v. r. раковымъ дѣлаться.
Kanclerz, m. кáнцлеръ; *-rstwo*, n. достóинство кáнцлера.
Kancyonał, m. пѣсенникъ (содержáщій духóвныя пѣсни).
Kańczug, m. плеть, f. кнутъ; *-gować*, v. a. бить плéтью.
Kandydat, m. кандидáтъ.
Kandyz, m. леденéцъ; *-zować*, v. a. варúть въ сáхарѣ.
Kania, f. кóршунъ.
Kanikuła, f. пéсья звѣздá; пéсіе дни.
Kaniuk, m. канюкъ (родъ фúлина).
Kanka, f. трýбочка (у клистúрнаго насóса и пр.).
Kanon, *u*, m. канóнъ; к. библéйскимъ кнúгамъ; духóвный устáвъ.
Kanonia, f. канонúкатъ; жилúще канóника; *-nicki*, a. канóниковъ; *-niczka*, f. канонúца (монáхиня); *-niczny*, a. правослáвный, канонúческій; *- ne prawo*, духóвная устáва.
Kanonier, m. пушкáрь, m.
Kanonik, m. канóникъ; *-kostwo*, n. канониκáтъ.
Kanonista, m. канонúстъ; учúтель церкóвныхъ правъ.
Kanonizacya, f. причтéніе къ лúку святыхъ; *-zować*, v. a. причéсть къ лúку святыхъ.
Kant, *u*, m. грань, f. фасéтта.
Kantar, *u*, m. родъ лошадúнаго муштýка; украшéніе на головѣ карéтныхъ лошадéй.
Kantaryda, f. испáнская мýха
Kantor, m. кáнторъ, пѣвчій.
Kantówka, f. угóльчатый стволъ у ружья; ружьё съ такúмъ ствóломъ.
Kantyczki, f. pl. книжка съ церкóвными пѣснями.
Kapa, f. плащъ съ капишóномъ; чéрная попóна на лóшадь.

Kapać, v. a. кáпать.
Kapak, m. кóлоколъ стеклянный.
Kapalny, a. кáпельный.
Kapanina, f. то что накáпало; *-niną*, ad. по не мнóгу.
Kapary, m. pl. кáперсы.
Kapcie, pl. бахúлы, кóты, pl.
Kapciuch, *-ciuch*, m. мѣшóкъ для табакý.
Kapela, f. мýзыка, хоръ музыкáнтовъ и пѣвчихъ; (w chem.) капéлля.
Kapelan, m. каплáнъ.
Kapelmejster, *-mistrz*, m. капельмéйстеръ.
Kapelusz, m. шляпа; *-sznik*, m шляпошникъ.
Kapica, f. клобýкъ монáшескій.
Kapieć, v. n. пропадáть, изчесáть.
Kąpiel, f. бáня.
Kapitał, *u*, m. капитáлъ, глáвная сýмма; *-lista*, m. капиталúстъ.
Kapitalny, a. глáвный; уголóвный
Kapitan, m. капитáнъ; *-tanstwo*, капитáнство.
Kapitela, f. (*-tel*, *u*, m.) капитéль, f.
Kapituła, f. капúтулъ; *выговоръ, упрéкъ.
Kapitulacya, f. капитулáція.
Kapitularz, m. мѣсто для собрáнія капúтула.
Kapitulować, v. n. договáриваться о сдáчѣ (гóрода и пр.).
Kapitulum, m. упрéкъ (дáнный въ собрáніи капúтула).
Kapka, f. кáпля.
Kapłan, m. священникъ; *- pogański*, жрецъ; слонъ (въ шáхматной игрѣ); *-płanica*,f.жрúца; *-ańctwo*, n. священство.
Kaplica, f. домовáя цéрковь; часóвня.
Kapłon, *-płun*, m. каплýнъ; *-płonić*, v. a. каплýнить
Kapnik, m. человѣкъ одѣтый клобукóмъ.
Kapota, f. сертýкъ.
Kapral, m. капрáлъ; *-alstwo*, капрáльство.
Kapsa (d. *-psułka*), f. корóбочка.
Kapszczyzna, f. пóшлина питéйная.
Kaptur, m. кáпоръ, капишóнъ; *-kominowy*, очáжной колпáкъ; *-turek na alembiku*, колпáкъ у кýба; *-turzyć*, v. a. покрыть кáпоромъ; надѣть колпáкъ на соколá; *- się*, v. r. закрыться; (презр.) дѣлаться монахóмъ.
Kaptywus, m. догóнка (дѣтская игрá).
Kapuca, f. капишóнъ монáшескій.
Kapucyn, m. капуцúнъ (монáхъ).

Kapusta, f. капуста; *-stniak*, m. щи; *-stnik*, m. огородъ; огородникъ; капустная бабочка; *-stny*, *-sciany*, a. капустный.
Kara, f. кара, наказаніе.
Karabela, f. сабля безъ дужки.
Karabin, m. карабинъ; *-binier*, m. карабинеръ. [*- gardłem*, казнить.
Karać, v. a. карать, наказывать;
Karacena, f. карацынъ; *-cennik*, m. оружейный мастеръ.
Karaczan, m. тараканъ (насѣкомое).
Karafina, f. карафинъ.
Karafiat, m. цвѣтная капуста.
Karakułu, f. родъ таракана (чёрный жукъ).
Karalny, a. до наказанія касающійся; наказанія достойный.
Karaś, m. карась, m. (рыба); сакъ, сачокъ; *-rasek*, *-siek*, *ska*, d. m. карасикъ; подскокъ плоскаго камня на водѣ.
Karat, *u*, m. каратъ, крата.
Karawana, f караванъ.
Karb, *u*, m. зарубка, зарѣзка; бирка.
Karbacz, m. плеть, f. бичъ, кнутъ.
Karbarya, f. соляный заводъ.
Karbona, f. денежная кружка (у дѣтей); кружка (въ церкви для бѣдныхъ). [дѣлать.
Karbonać, v. a. нарѣзывать, рубцы
Karbunkul, *u*, m. карбункулъ (камень); чирей язвенный.
Karciarz, m. карточникъ; картежникъ; *-ciany*, a. карточный.
Karcić, v. a. укрощать, дѣлать кроткимъ; научить, пріучить (лошадь, собаку); умерщвлять плоть; наказать.
Karciof, *-cioch*, v. *Karczoch*.
Karcz, *u*, *m*. карша.
Karcz, *charcz*, f. кормъ для собакъ.
Karczemnik, m. тотъ который всё по кабакамъ ходитъ; *-mny*, a. корчемный, кабацкій.
Karczma, f. корчма; *karczmarz*, m. *-marka*, f. корчмарь, m. корчемникъ; -ница; *-marstwo*, корчемство; *-marzyć*, v. n. корчемничать.
Karczoch, m. артишокъ.
Karczować, v. a. искоренять (деревья); *-wisko*, n. мѣсто гдѣ искоренили деревья; *-owka*, f. искоренение; *-ownik*, m. -ренитель (деревъ); *-owny*, a. касающійся до искорененія.
Karczysty, a. толстый затылокъ имѣющій.
Kardamon, *-mom*, *u*, m. кардамонъ.
Kardobenedykt, *u*, m. кудрявый волчецъ (трава).
Kardynał, m. кардиналъ; *-nalny*, a. верховный; главный; *-nalstwo*, n. кардинальство.
Karencya, f. лишеніе жалованья.
Kareta, f. карета; *-reciany*, a. каретный.
Kark, *u*, m. *karki*, pl. затылокъ.
Karkan, m. желѣзный ожейникъ.
Karlę, *ęcia*, n. каракуля (малорослое дерево).
Karlica, f. карлица; *-lik*, m. карликъ; *-łowaty*, a. карловатый; *-wacieć*, v. n. дѣлаться карловатымъ. [руды.
Karm, *u*, m. *karmia*, f. штуфъ, кусокъ
Karmazyn, m. кармазинъ (цвѣтъ, матерія). [нахъ.
Karmelita, m. кармелитскій мо-
Karmia, f. кормъ, пища.
Karmić, v. a. кормить; *-miciel*, m. кормитель; *-mnik*, m. хлѣвъ для откармливаніе скота; *-mny*, a. кормный (жирный); питательный; *-mność*, f. питательность.
Karneol, *u*, m. сердоликъ.
Karność, f. благочиніе; военный порядокъ; *-ny*, a. послушный.
Karol, *u*, m. полевой тминъ.
Karownik, m. извощикъ. [новый.
Karp, *ia*, m. карпъ; *-piowy*, a. кар-
Karpa, f. карша; *-powaty*, a. наполненный каршами.
Karpiówka, f. плоская черепица.
Karta, f. листъ бумажный; (*w księdze*) страница; роспиcка, запись, f. записка, вексель, m.; ландкарта, (игральная) карта; *- drożna*, пашпортъ, пропускъ. [пушка.
Kartana, f. картауна, (48 фунтова
Karteczа, f. картечь, f.
Kartel, *u*, *m*. договоръ о размѣнѣ плѣнныхъ; *-telusz*, m. вызывъ на поединокъ; (презр.) письмецо.
Kartka, f. письмецо.
Kartofel, *fla*, m картофель, земляное яблоко; *-flarz*, m. кушающій картофель.
Karton, *u*, *m*. картонъ, папка.
Kartować, v. a. тасовать карты *условориться съ кѣмъ; *-tównik*, v. *Karciarz*.

Kartun, f. выбойка; *-nowy*, a. вы-
Kartusz, m. картузъ. [бойчетый.
Kartuz, m. (v. *kartuzya*) портфель, m. (изъ папки).
Kartuzya, f. картезіанскій монастырь; *-tuzianin*, (*kartuz*) m. картезіанецъ (монахъ).
Karuj, m. полевый тминь.
Karuk, *u*, m. карлукъ, рыбій клей.
Karw, *u*, m. тучный старый быкъ; лѣнивецъ.
Karwasz, m. наручи; родъ матеріи или сукна; короткая сабля.
Karwia, f. смоква египетская.
Kary, f. pl. телѣга о двухъ колёсахъ.
Kary kon, m. вороная лошадь.
Karyolka, f. одноколка.
Karzeł, *rła*, m. карла, m. [тье).
Kasać, v.a. опоясать, подвязать (пла-
Kąsać, v. a. кусать, кусить (propr. & *); *-sanie*, n. кусаніе, укушеніе.
Kasakina, *-inka*, f. короткая кофта.
Kącek, *ska*, m. *-seczek*, *czka*, m. кусокъ, кусочекъ.
Kassa, f. сундукъ на деньги; казна.
Kassować, v. a. уничтожить (приговоръ и пр.).
Kassya, f. кассія (дерево).
Kassyer, m. казначей. [шляпа.
Kastorowy kapelusz, m. бобровая
Kastrat, v. *Rzezaniec*.
Kastrować, v. a. холостить, класть.
Kasza, f. каша; *-szany*, a. кашный.
Kaszanat, *kassanat*, *u*, m. маринада (приправа изъ уксуса, перцу прязныхъ травъ).
Kaszel, *szlu*, m. кашель, m.; *-szlać*, *szlnąć*, v. n. кашлять, кашлянуть.
Kaszerz, m. сакъ, сачокъ.
Kaszkiet, (d. *-ecik*), *u*, m. каска.
Kaszta, f. ящикъ; касса въ которой литеры лежатъ.
Kasztan, *u*, m. каштанъ; -тановое дерево; *-tanek*, *nka*, m. каштанъ (плодъ); ягнячая кожа каштановаго цвѣта; *-anowy*, a. каштановый; *-owy*, *owaty*, a. каштановаго цвѣта.
Kasztel, *u*, m. крѣпость, замокъ.
Kasztelan, m. каштелянъ; *-ania*, f. достоинство каштеляна; *-anic*, m. *-anka*, f. сынъ, дочь каштеляна; *-anowa*, f. супруга -ляна; *-ański*, a. -лянскій; *-aństwo*, каштелянство; достоинство каштеляна; каштелянъ и его супруга.

Kaszty, f. pl. подпорки въ рудокопняхъ.
Kat, m. палачъ; *мучитель. [& *).
Kąt, (d. *kątek*, *tka*), m. уголъ (propr.
Katafalk, *u*, m. катафалькъ.
Katalog, *u*, m. каталогъ, роспись, f.
Katanka, v. *Kasakina*.
Kataplazm, *u*, m. припарка.
Katar, *u*, m. насморкъ, простуда; *-ralny*, a. простудный.
Katarakta, f. водопадъ; опускная рѣшётка; бельмо (на глазу).
Katechista, m. катихизаторъ; *-chizacya*, f.; *-chizm*, *u*, m. катихизисъ. [пископство.
Katedra, f. каѳедра; соборъ; архіе-
Kątnica, f. прямая, задняя кишка.
Kątny, a. угольный, угольчатый.
Katolik, m. католикъ; *-licki*, a. католическій; *-lictwo*, n. -лическая вѣра; -ская церковь.
Kątomiar, *u*, *-mierz*, m. угломѣръ.
Katoptryka, f. катоптрика.
Katowa, f. жена палача; *-ować*, v. a. пытать, мучить; *-owczyk*, m. живодёръ; мучитель; *-ownia*, f. комната гдѣ пытаютъ; *-owski*, a. палаческій; *-owstwo*, n. палаческое ремесло; мученіе; тиранство.
Kątowy, a. угловый, угольный; *-owaty*, a. угловатый. [никъ.
Katukopa, m. висѣльникъ, мошен-
Katusza, f. *katusz*, m. застѣнокъ, мѣсто гдѣ пытаютъ; мука, муче-
Kaulefior, v. *Karafiol*. [ніе, тюрма.
Kauteryum, n. (*-rya*, f.) прижигательное желѣзо; прижога; фонтанель, f.; *-ryzować*, v. a. прижигать, дѣлать фонтанели.
Kauza, f. тяжба, судное дѣло.
Kawa, f. кофей; *-wiany*, a. кофейный. [сочекъ.
Kawał, (d. *-wałek*), m. кусокъ, ку-
Kawaler, m. кавалеръ; холостый, не женатый; *-lerstwo*, безженство; молодые люди.
Kawalerya, f. конница; кавалерія, -лерскій орденъ; *-lerzysta*, m. кавалеристъ.
Kawalkata, f. верховый походъ; *-kować*, v. n. *na koniu*, скачки дѣлать на лошади.
Kawat, m. короткій тесакъ.
Kawecan, *-con*, m. капцунъ.
Kawęczeć, v. n. хворать, томиться; трудиться (надъ чѣмъ).

Kawencya, kaucya, f. поручительство, залогъ.
Kawiar, -ior, u, m. икра рыбья.
Kawiarnia, f. кофейный домъ.
Kawiarz, m. кофешенкъ (слуга который варитъ кофей).
Kawić, v. n. каркать какъ галка; * предсказывать (что худаго).
Kawka, f. галка.
Kawowy, a. кофейный; *-wy imbryczek*, кофейникъ.
Kazać, v. a. велѣть, приказывать; заставлять что дѣлать; говорить проповѣдь; гордиться (на что).
Kazalnica, f. каѳедра (въ церкви); *-zanie*, n. проповѣдь, f.
Każdy, a. каждый, всякій.
Kazić, v. a. портить, повреждать; замарать; *-ziciel*, m. повредитель, развратитель.
Kazirod, u, m. *-rodztwo*, n. кровосмѣшеніе; *-rod*, m. *-rodzca*, m. *-rodziec, -dzca*, m. кровосмѣсникъ; *-rodzyni*, *-rodka*, f. -смѣсница; *-rodzić*, v. n. кровосмѣшеніе дѣлать; *-rodzi*, *-rodny*, a. кровосмѣсительный.
Kazmir, (d. *-mirek, rka*), m. казимиръ (родъ шерстяной матеріи).
Kaźń, f. наказаніе, казнь, f.; рѣшеніе.
Kaznodzieja, m. проповѣдникъ; *-ejski*, a. -вѣднический; *-ejstwo*, n. должность проповѣдника.
Kazub, każub, m. коробка изъ берёсты; нищенская сумка.
Kazus, m. (w gramm.) падежъ; случай, приключеніе.
Kcieć, (*ktać*), v. n. прозябать.
Kędy, ad. гдѣ, куда.
Kędzierzawić, v. a. кудрявить; *-się*, *-rzawieć*, v. n. кудрявѣть; *-rzawy*, a. кудрявый.
Kędzior, (*-dzierz*), *u*, m. пукля; *-rze*, pl. кудри; *-orek, rka*, m. кудряжка, m. *-ornik*, m. парикмахеръ.
Kępa, -pina, f. островъ на рѣкѣ или на озерѣ; густыя кустарники; *kępiasty*, a. наполненный островами; густый, вѣтвистый.
Kęs, m. кусъ, кусокъ; *kęsy*, v. *kusy*.
Kętnar, u, (d. *-narek, rka*), m. подкладина. [m. кадка.
Kibel, bla, m. (w gornic.) кибель,
Kibić, f. *-bicie*, pl. блистающееся украшеніе что шатается (какъ то трясилька и пр.).
Kibić, f. гибкость тѣла, поворотливость; *- w wadze*, коромысло у *Kibitka*, f. кибитка. [вѣсовъ.
Kibitny, a. гибкій, поворотливый.
Kić, f. *kicia*, *kisia*, *kizia*, f. киса, киска, v. *kot, kotuś*.
Kich, m. чиханіе; *kichać*, v. n. чихать; *-chawka*, f. чихота. [шины.
Kicz, f. головка у камыша, у орѣ-
Kieca, -cza, f. балахонъ; мантія надъ латами у древнихъ рыцарей.
Kiedy, ad. когда; *-dy kolwiek*, когда нибудь, гдѣ либо; *-dyś*, однажды, когда нибудь.
Kieł, kła, m. ростокъ; всякій зубъ острый; *kły*, m. pl. собачье зубы; клыки у кабана; *wziąć na kieł*, закусить удило (о лошадяхъ).
Kielb', ia, m. пискарь (рыба).
Kiełbasa, f. калбаса, сосиска; *-basnica*, f. кишка калбасная; *-basnik*, m. калбасникъ; воронка калбасная.
Kiełczak, m. поросёнокъ, у котораго клыки начинаютъ выходить.
Kielec, lca, m. колъ (лошадиный зубъ).
Kiełek, (d. a *kieł*), m. зародышъ плода.
Kielich, m. сосудъ, чаша; бокалъ.
Kielimka, f. кострюлька, сковорода.
Kieliszek, -szka, m. рюмка.
Kielnia, f. лопата каменщичая; большая ложка (въ кухнѣ); каретный кузовъ. [тить.
Kiełznać, -nąć, v. a. обуздать, укро-
Kiełzno, n. узда.
Kiep (gen. *pka*), m. негодяй, шельма, дуракъ; *-pski*, a. негодный, худый; *-pkować*, v. n. вздоръ, пустяки молоть; *- sobie z kogo*, дурачить кого; *-pstwo*, n. дурачество; балагурство. [тяжестей).
Kierat, u, m. кранъ (для [illegible]
Kiereja, f. плащъ мѣхомъ подбитый.
Kiermasz, u, m. храмовый праздникъ; ярмонка.
Kiernoz, -noz, m. боровъ.
Kierować, v. a. поворотить; управлять, распоряжать, учреждать; *-rowny*, a. уклончивый, послушный.
Kiersztak, u, m. якорный канатъ.
Kierz, (gen. *krza*) кустарникъ.
Kierzanka, kierznia, f. маслобойная кадка.

Kiesa, f. кошелекъ, денежный ящикъ.

Kieścień, *nia*, m. кистéнь, m.; цестъ или кестъ (у дрéвнихъ бóрцевъ).

Kiestrzanęk, *nka*, m. родъ меда (варёнаго).

Kieszeń, (d. *-szonka*), f. кармáнъ; *-szenny*, *-szonkowy*, a. кармáнный.

Kijania, f. большáя колотýшка, дубúна; *-janka*, f. колотýшка, валёкъ; лягýшечка ещё не имѣ́ющая своúхъ ногъ.

Kijec, *ijca*, m. колотýшка желѣ́зная.

Kij, *ija*, (d. *kijek*, *ijka*), m. дубúна; пáлка, пáлочка.

Kikut, m. культя́; калéка; *-tać*, v. n. шатáться культéю; культя́вѣть, хромáть.

Kiła, f. кúла, грыжа, f.

Kilas, v. *Kilof*. [ковёръ.

Kilim, m. шерстяный или шёлковый

Kilka, *u*, m. нѣ́сколько; *- set*, нѣ́сколько сотъ; *-kroć*, *-razy*, нѣ́сколько разъ; *-naście*, нѣ́сколько зá десять (отъ десятú до двáдцати); *-naściorakі*, a. сдѣ́ланный по десятú (и нѣ́сколько бóльше) óбразамъ.

Kilkopaki, a. въ нѣ́сколько разъ сдѣ́ланный, сложéнный и пр.

Kilkoro, *rga*, n. нѣ́сколько штукъ; нѣ́сколько разъ; *-koronaście*, дéсять штукъ и нѣ́сколько бóльше.

Kilku (gen. a *kilka*), нѣ́сколько (въ слóжныхъ словáхъ); n. pr. *kilkuletni*, a. нѣ́сколько лѣ́тъ имѣ́ющій или продолжáющійся; *kilkunastu* (gen. a *kilkanaście*), нѣ́сколько нá десять; n. pr. *kilkanastuletni*, a. нѣ́сколько лѣ́тъ надъ десятью имѣ́ющій и пр.

Kilof, m. молотóкъ рудокóповъ; сѣкúра; дóлгій носъ или клювъ.

Kilowaty, *-ławy*, a. кúлу имѣ́ющій.

Kinąć, v. a. шатáться; кивáть, мигáть; *kinienie*, n. мгновéніе óка.

Kinal, m. (w kartach) червóнный или жлýдовый хлапъ.

Kinia, v. *Kić*, *Kicia*.

Kinkina, *kinakina*, f. хúна, лихорáдочная кóрка. [бѣжáть.

Kipieć, v. n. кипѣ́ть; выкипѣ́ть, вы́-

Kir, *kier*, *u*, m. трáурный флёръ; (суснó простóе).

Kiras, *-rys*, m. кирáсъ; *-rasyer*, *-rysier*, *-ryśnik*, m. кирасúръ.

Kirść, f. сѣдáлищная кострéчная кость.

Kiryśnik, m. (*ryba*) щитонóсецъ (морскáя рыбá).

Kisać, *kisieć*, *kisnąć*, v. n. кислѣ́ть, кúснуть; (w chem.) бродúть; *состарѣ́ться при однóй (не прúбыльной) дóлжности.

Kiść, f. кисть на пéрьяхъ; метёлочка изъ пéрьевъ.

Kiścień, v. *Kieścień*.

Kisić, v. a. дать кúснуть; пóртить; *kisły*, a. кúслый.

Kistka, f. барáшекъ на дерéвьяхъ.

Kiszka, f. *- ostatnia*, *dolna*, прямáя, зáдняя кишкá.

Kit, *u*, m. замáска, цемéнтъ.

Kita, f. пýчекъ пéрьевъ, перó на шля́пѣ; свя́зка пря́жи; хвостъ (у звѣрéй).

Kitaj, *aju*, m. китáйка, тафтá; *kitaiczany*, *-tajkowy*, a. китáйчатый.

Kitel, *tla*, m. полотня́ное плáтье солдáтское. [цементовáть.

Kitować, v. a. склéивать замáзкою,

Kiwać, *-wnąć*, v. n. кивáть, кивнýть; качáть, колыхáть; *-wać się*, v. r. шатáться, шевелúться.

Kiwior, *u*, m. кúверъ.

Kiz, m. хрящъ, крýпный песóкъ.

Kizeł, *-zła*, m. кремéнь, голы́шъ.

Kłąb, *ębu*, (d. *kłębek*), m. клубъ, клубóкъ; *-u konia*, хóлка у лошадéй. [комý.

Kląć, *klnąć*, v. a. *komu*, *kogo*, клясть

Klacz, (d. *-aczka*), f. кобы́ла.

Kłącz, m. *-ącze*, n. стéбель, m. (растéнія); *-ączasty*, a. стебельковáтый.

Kładka, f. кладь (f.) чéрезъ ручéй.

Klajster, *stru*, m. клéйстеръ.

Kłak, *n*, m. *kłaki*, pl. хлóпокъ; отрéпье, кóнопать, f.; тря́пка, лóскутъ; *-kowaty*, a. похóжій на отрéпья.

Kłamać, v. n. лгать; *kłamca*, m. лгунъ, лжецъ; *-mliwy*, a. лжúвый; *-mliwość*, *-mstwo*, n. ложь, f.

Klamka, f. захлóпка, защёлка.

Klamra, (d. *-merka*), f. скобá, крюкъ; *-mrować*, v. a. скобóю прикрѣпля́ть.

Kłaniać się; v. n. кланя́ться.

Klapa, (d. *klapka*), f. клáпанъ.

Klapać, *kłapać*, v. n. хлóпать; трещáть, гремѣ́ть; таскáть и замарáть.

Klapaczka, f. кружéніе головы́ (болѣ́знь у овéцъ).
Klapiernia, f. норá для крóликовъ.
Kłaponogi, m. тóпающій ногáми.
Kłapouchny, a. вислоýхій.
Klaps, m. удáръ рукóю.
Klapsa, *-sdra*, f. неря́ха, неопря́тная жéнщина.
Klar, *u*, m. свѣ́тлость, чистотá: приголóвокъ (горя́чаго) винá.
Klaret, *u*, m. клерéтъ (родъ винá).
Klarnet, m. кларнéтъ.
Klarować, v. a. очищáть, процѣ́живать.
Klarowny, a. свѣ́тлый, я́сный, чи́стый.
Kląsać, v. n. щелкáть; хлóпать; хлóпаться, упáсть съ трéскомъ.
Kłaść, *kłaśdź* (praes. *kładę*, *kładzie*), v. a. класть; дýмать, почитáть; цѣни́ть; *- się*, v. r. клáсться; *- się spać*, ложи́ться спать; *kładzenie*, *-dnienie*, n. кладéніе.
Klask, *u*, m. хлóпаніе; int. хлопъ.
Klaskać, *-snąć*, v. a. хлóпать; трещáть; шлёпать; рукоплескáть; v. n. шлёпаться, упáсть съ трéскомъ.
Klassa, f. классъ; *-ssyfikacya*, f. классификáція, расположéніе по клáссамъ.
Klassyk, m. клáссикъ, класси́ческій áвторъ; *-yczny*, a. класси́ческій.
Klasztor, m. монасты́рь, m.; *-rny*, a. монасты́рскій.
Klatka, f. клѣ́тка; станóкъ въ котóромъ подкóвываютъ лошадéй; лóвля звѣрéй; *-tczany*, a. клѣ́точный.
Klątwa, f. кля́тва; *-kościelna*, кля́тва церкóвная, отлучéніе отъ цéркви.
Klauza, f. кéлья, оби́тель, f.
Klauzura, f. огрáда монасты́рская; оклáдъ у кни́гъ и застёжки (f. pl.).
Klawiatura, f. клавіатýра; *-wicymbał*, *u*, m. клависи́нъ; *-wikord*, *-kort*, *u*, m. клавикóрды, -кóрдъ.
Klawisz, m. клави́шъ.
Kłębek, *bka*, m. клубóкъ; d. *-beczek*, *czka*, m. клубóчикъ.
Klecć, f. мáзанка, кропáніе, пáчканіе.
Klechna, *klecha*, m. худы́й (сéльскій) учи́тель; кропáтель; пачкýнъ.
Klecić, v. a. мáзанку дѣ́лать; кропáть, пáчкать; болтáть.
Klęczeć, v. n. стоя́ть на колѣ́нахъ; *klęczkiem*, *na klęczkach*, стоя́ на колѣ́нахъ.
Klej, *eju*, m. клей; асфáльтъ; *-ejki*, a. клéйкій.
Kleić, v. a. клеи́ть; *- się*, v. r. клеи́ться; *соединя́ться; лади́ть.
Klejek, *ejka*, m. слизь (f.) съ растéній, n. pr. *-jęczmienny*, я́чная слизь.
Klejnot, *u*, m. драгоцѣ́нная вещь, драгоцѣ́нность (propr. & *).
Klejony, a. клеёный; *-ny papier*, клеёная бумáга; *-ne płotko*, клеёное полотнó; *-jowaty*, *kleisty*, a. клéйкій; *-jowny*, a. клéйкій, клеи́стый; *-jowy*, a. клеи́льный.
Klęk, *u*, m. рýчка у сохи́.
Klękać, *-knąć*, v. n. пасть на колѣ́ни.
Klekot, m. трещáніе, хлóпаніе; болтýнъ.
Klekotać, v. n. трещáть, хлóпать, гремѣ́ть; болтáть; *-kotka*, f. трещётка; *болтýнья; *-kotacz*, m. болтýнъ; гремýчій змѣй; *-kotliwy*, a. болтли́вый.
Kleks, m. пятнó (черни́льное и пр.); *-ksować*, v. n. пя́тна дѣ́лать.
Kleń, *nia*, m. уклéйка (ры́ба).
Klenia, f. кленóвое дéрево.
Klępa, v. *Klapsa*.
Klepać, v. a. бить; удáрить; хлóпать, бить мóлотомъ; ковáть; *болтáть; *-pacz*, *-pak*, m. худáя мѣ́дная монéта; *-paczka*, хлопýшка для мухъ; *-padło*, n. колотýшка; молотóкъ для острéнія косы́; трещётка; *худы́й кóлоколъ, худы́е часы́ и пр.
Klepisko, v. *Bojewisko*.
Klepień, *pnia*, m. самéцъ, сёмга.
Klepka, f. pl. *-ki*, дощéчки бóчечныя.
Klepsydra, f. песóчные часы́.
Kleryk, m. церкóвный человѣ́къ, свящéнникъ; *-rycki*, a. духóвный; *-ryctwo*, n. духовéнство.
Klęsać, v. *Kląsać*.
Klesk, m. клесть, щуръ (пти́чка).
Klęska, f. поражéніе (вóйска); урóнъ, разорéніе.
Klęsnąć, v. n. дѣ́латься плóскимъ, сжáться; сплющи́ться.
Klesnić, *-ścić*, v. a. класть, холости́ть (свёртываніемъ).
Kleszcz, m. лещъ; клещъ.
Kleszcze, m. pl. (*-szczyki*, d. pl.) клещи́, m. pl. щипцы́, m. pl.; рáковые клещи́; (въ фортиф.) тенáлія; *-szczeniec*, *nca*, m. скопéцъ.

Klient, m. проситель, кліентъ.
Klimat, *atu*, m. климатъ.
Klin, m. клинъ; *– w koszuli*, клинъ въ рубашкѣ; *– w ponczochach*, стрѣлка въ чулкахъ; * забота, безпокойство; *-niasty*, *-nowaty*, a. клинообразный; *-niec*, *ńca*, m. клинчикъ (у кровельщика).
Klistera, f. промывательное, клистиръ. [та.
Klizać, v. a. грызть, ѣсть безъ аппети-
Kloba, v. *Kluba*. [клубокъ.
Kłobuk, m. чашечка у цвѣтовъ;
Kloc, m. чурбанъ, колода.
Kłoć, f. связка соломы; верёвка изъ соломы.
Kłoć, v. a. колоть (propr. & *).
Kłocić, v. a. мѣшать (пиво и пр.); производить ссору; *– się*, v. r. мутиться; ссориться. [ніяхъ).
Kłocie, n. колотье (во всѣхъ значе-
Kloda, (d. *-odka*), f. срубленное дерево (безъ вѣтвей); колода, колодка; катокъ, скалка.
Klofta, f. полѣно.
Kłokocina, f. родъ египетской смоковницы; *-leśna*, лѣсное фисташковое дерево; *– włoska*, настоящее ф. дерево; *-kotka*, f. ф. дерево.
Klomia, *-mla*, f. бредень, m.
Klon, *u*, m. клёнъ; *-nowy*, a. кленовый.
Kłopot, *u*, m. хлопота; *-potać*, *-pocić*, v. a. причинять заботу; *– się*, v. r. хлопотать, безпокоится; *kłopotliwy*, *-potny*, a. хлопотливый, хлопотный.
Kłos, *a*, *u*, m. колось; *-sarz*, m. собирающій колосья, класы; *-się*, n. (coll.) колосья; *-siany*, a. колосяный; *– sić się*, v. r. колоситься; *-sisty*, a. колосистый, a.
Klosowka, f. дикій ячмень.
Kłotka, a. висячій замокъ; барабанчикъ для пружины (въ карманныхъ часахъ). [-вость.
Kłotliwy, a. ссорливый; *-wość*, f.
Kłotnia, f. ссора, безпокойствіе; *-niarz*, m. *-nik*, m. ссорливый человѣкъ, спорщикъ.
Klub, *u*, m. клубъ (общество).
Kluba, f. векша, блока, f.; *-uwagi*, крюкъ; ручка у вѣсовъ; составъ костей, родъ пытки; *порядокъ, распоряженіе; *kluby*, pl. тиски (съ винтами), m. pl.

Kluć, v. a. клевать, долбить (носомъ); *– się*, v. r. (*o zębach*) прорѣзываться.
Kluch, m. *-cha*, f. большая клёцка; неопрятная женщина.
Klucz, m. ключъ (propr. & *); *-zająca*, перескокъ зайца.
Kluczka, f. скоба замочная; ключикъ, косточка на плечѣ.
Klucznica, f. ключница; *-nictwo*, n. должность ключника или ключницы; *-nik*, m. ключникъ.
Kluczyć, v. n. перескочить (о зайцѣ).
Kluczyk, m. ключикъ (у плеча).
Kluczyki, pl. скороспѣлка.
Klucać, v. n. урчать (въ животѣ).
Klupaz, m. длинной клювъ.
Kłus, m. иноходь (тяжелая).
Kłusać, v. n. пачкать (въ грязи и пр.). [щій).
Kłusak, m. иноходецъ тяжело ходя-
Klusek, *ska*, m. клёцка. [ходью.
Kłusować, v. n. (тяжело) ходить ино-
Kluza, f. келья, обитель.
Kłykieć, *kcia*, m. составъ пальца; ударъ кулакомъ.
Kmieć, *cia*, m. крестьянинъ, поселянинъ; *-ectwo*, *-eciowstwo*, n. цѣлое крестьянское хозяйство.
Kmin, *u*, m. тминъ.
Kmiotek, *tka*, m. убогій крестьянинъ; *-otka*, f. крестьянка.
Kmocha, *kmotra*, f. (d. *kmosia*) кума, кумушка; *-oszek*, *szka*, куманёкъ; рѣзвой человѣкъ [мовство.
Kmotr, m. кумъ; *-trowstwo*, n. ку-
Knafel, *fla*, *knaflak*, m. кусокъ кожи на каблукъ.
Knap, m. суконщичій подмастерье.
Knebel, *bla*, m. кляпъ; *-b.ować*, v. a. положить кляпъ въ ротъ; связать.
Kneplerka, f. кружевница; *-plować*, v. a. дѣлать кружево.
Kniat, *u*, m. *knieć*, f. калужница.
Kniaź, *zia*, m. (рускій) князь; *wielki kniaz*, великій князь; *-aźeski*, *-aziowski*, княжескій; *kniazini*, *-zinia*, f. княгиня.
Knieja, f. лѣсная дача для звѣроловства. [v. *Kolanko*.
Knod, *u*, (d. *-dyszek*, *uszka*), m.
Knot, (d. *-tek*, *tka*), m. свѣтильня; клочокъ корпій.
Knotnica, f. царской скипетръ (раст.).
Knować, *knuć*, v. a. вымышлять что

злое, имѣть намѣреніе (дѣлать что злое).
Knowie, n. соломинки.
Knur, m. кабанъ.
Knut, m. кнутъ; *knutel, tla*, m. палка, дубина; *knutować*, v. a. кнутомъ бить; связать (посредствомъ палки).
Koadjutor, m. коадъюторъ, намѣстникъ.
Kobel, v. *Kubel*.
Kobeźnik, m. рылейщикъ.
Kobiałka, (*kobiel*, f.) корзинка.
Kobieciarz, m. бабикъ, бабень, m.
Kobiecina, f. бѣдная, милая женщина.
Kobiecy, a. женскій.
Kobielić się, v. r. дѣлаться выпуклымъ; *-listy, -lasty*, a. выпуклый.
Kobielne, -nego, n. гзымсъ (въ столбахъ).
Kobiercarz, -ercznik, -ernik, -ertnik, m. коберной мастеръ; *-bierzec, rca*, m. ковёръ; *-rcowy*, a. ковёрный.
Kobieta, (d. *-etka*), f. женщина, жена.
Kobus, m. перепелятникъ.
Kobyła, f. кобыла; родъ большой, простой сливы; глупая женщина.
Kobyli, a. кобылій.
Kobylica, f. перила, n. pl.; козлы, m. pl. (каменщическіе; для пиленія); рогаточка.
Kobyłka, (d. a *kobyła*), f. кобылка травяная (насѣк.); петля, узелъ; *-byłowaty*, a. *неловкій.
Kobza, f. кобза (родъ рылъ); *kobziarz*, m. играющій на кобзѣ.
Koc, kocyk, m. полсть, f. полстка.
Kochać, v. a. любить; *- się, w czém*, любоваться; *- - w kim*, влюбляться, быть влюбленну; *-chanek, nka*, m. любовникъ; любимецъ; *-chanka*, f. любовница; *kochanie*, n. любленіе; *moje -nie*, душенька моя; *-chany*, a. любимый, любезный.
Koci, Kocię, v. *Kot*.
Kocianki, f. pl. барашки на деревьяхъ.
Kocić się, v. r. котиться; ягниться; метать зайчиковъ.
Kocięcy, a. котячій.
Kocieł, -ioł, (gen. *kotła*), котёлъ.
Kociuba, f. кочерга.
Kocz, koczyk, m. коляска, *-ясочка*.
Koczarga, -czerga, f. кочерга.
Koczkodan, m. мартышка; харя, рожа.
Koczot, m. сводникъ.
Koczować, v. a. кочевать; увести чужаго крѣпостнаго; (о зайчихѣ) котиться; *-czowisko*, n. кочевище.
Kodłuch, m. стволъ у пера.
Kogut, m. пѣтухъ; *-guci*, a пѣтушій.
Kojarczyć, v. a. соединять; благопріятствовать.
Koić, v. a. укрощать, утишить.
Kojec, kociec, (gen. *kojca*), m. курятникъ, гусятникъ.
Kokcynella, f. кошениль, m.
Kokornak, u, m. пхиновникъ (трава).
Kokos, m. кокосовый орѣхъ.
Kokosz, f. курица.
Kokotliwy, a. кусливый, -лый.
Koktura, f. соловарня.
Kol, u, m. колъ.
Kolacya, f. ужинъ; v. n. *-cyonować*, v. a. ужинать; v. a. сличать, сносить, повѣрять.
Kołaczyk, m. колачикъ; грудная лепёшка; *-łacznik*, m. калачникъ.
Kolasa, f. колымага; *-laska*, f. коляска.
Kołat, u, m. колоченіе, стукъ.
Kołatać, v. a. стучать, бить; разбить.
Kołatek, tka, m. стучащій, стѣнной кузнечикъ (насѣкомое).
Kołatka, f. колотушка.
Kolba, f. прикладъ (у ружья).
Kolce, (pl. a *kolec*), кольцо, носовое кольцо; *узда, обузденіе.
Kolcza, f. карусель, m.
Kołczan, u, m. колчанъ.
Kolczasty, -czaty, -czysty, a. иглистый, колючій.
Kolczuga, f. кольчуга, панцырь.
Kólczyk, m. серьга, серёжка.
Kołdra, f. одѣяло.
Kolebać, v. *Kołysać*.
Kolebka, f. колыбель, колыбелька.
Kolec, lca, m. игла, жало.
Kołeczek, v. *Kołek*.
Kołeczko, v. *Kołko*.
Kolega, m. товарищъ, сослужитель; *-giata*, f. мѣсто въ коллегіи.
Kolegium, indecl. n. коллегія, общество.
Kolej, f. колея; очередь, f.; *-lejnik*, m. *-nica*, f. слуга который, служанка которая по очереди служитъ на дворцѣ; *-lejny*, a. до колей касающійся; очередный, попеременный.
Kołek, łka, (d. *kołeczek*), m. колокъ; *-lendować*, v. n. пѣть въ новый годъ

Kolenda, f. подарокъ въ новый годъ.
Kolender, dra, m. *-lendra,* f. коріандръ, кишнецъ.
Kolera, v. *Cholera.*
Koleryk, m. гнѣвливый, вспыльчивый.
Kolet, u, m. колетъ.
Kolibri, indecl. *-bryt,* m. колибри, медососъ.
Koligat, m. родственникъ; *-gatka,* f. родственница.
Kolika, kolka, f. колика, колотье.
Kolina, f. худый колъ.
Kolisty, a. колючій, иглистый; круглый (какъ колесо).
Kolka (d. *kolika*), f. иглистое сѣмечко; всякое жальце.
Kołko, (d. *kołeczko*), колечко; *-kowaty,* a. кольцеобразный.
Kollator, m. имѣющій право раздавать духовное мѣсто.
Kolnąć, v. a. кольнуть.
Kolnia, f. лѣсной сарай.
Kołnierz, m. воротникъ.
Kolnik, m. дикая рѣпа.
Koło, około, prp. около.
Koło (d. *kołko*), n. кругъ (propr. &*); колесо; очередь, f.; *kołem,* по очереди.
Kołoczne, ego, n. деньги на водку (для рудокопниковъ).
Kołodziej, m. колесникъ, каретникъ.
Kolofonia, f. канифоль.
Kołomaź, f. дёготь, m. сало.
Kolonia, f. колонія, поселеніе.
Kolor, u, m. цвѣтъ, краска; *-lorować,* v. a. цвѣтить, красить.
Kolos, u, m. колоссъ.
Kołować, v. n. обходить, объѣзжать; v. a. колесовать.
Kołowacieć, v. n. деревенѣть.
Kołowatość, f. судорога въ шеѣ; *-waty,* a. одеревенѣлый, твердый какъ дерево.
Kołowrót, m. цилиндръ, валъ; веретено, воротъ, шпиль, m.; вертель, m.; самопрялка; родъ пытки.
Kołowy, a. колесовый, колесный.
Kołpak, m. киверъ.
Kołtun, m. колтунъ; *-tuniasty,* a. похожій на колтунъ; *-tunowaty,* a. колтуноватый.
Kolumna, f. колонна, столбъ.
Kolwiek, indecl. нибудь; *kto -,* кто нибудь.
Kołysać, v. a. колыхать, качать, шатать; *- się,* v. r. колыхаться, качаться; *быть нерѣшиму.
Kołysacz, m. качальщикъ.
Kołyska, f. качель, f.; люлька.
Komedya, f. комедія; *-dyalnia,* f. театръ (домъ гдѣ играютъ комедію); *-dyant,* m. комедіантъ, актеръ; *-antka,* f. комедіантка.
Komenda, f. комменда, духовное мѣсто съ приходами; команда, власть, f. начальство; команда, отрядъ.
Komendant, m. командиръ, начальникъ.
Komendarz, m. коммендаторъ, духовную комменду имѣющій.
Komenderować, v. a. предводительствовать, начальствовать.
Komenderya, f. коммандорство; *komendor,* m. коммандоръ, коментуръ.
Komendarz, m. комментарій, толкованіе.
Kometa, m. & f. комета.
Komiczny, a. комическій, смѣшный.
Komiega, -maga, f. комяга, большое рѣчное судно; пипа (родъ большой бочки).
Komin, m. каминъ, камелёкъ; труба; *-niarz,* m. трубочистъ.
Komis, u, m. препорученіе, коммиссія; *-missarz,* m. коммисаръ; *komissya,* f. коммиссія.
Komnata, f. комната.
Komoda, f. комодъ.
Komor, m. комаръ.
Komora, f. таможная; надзирательство надъ продажею соли; комната; наемъ; *-morczasty,* a. много комнатъ имѣющій; *-morka,* f. клѣтушка, покойчикъ; перегородка въ шкапѣ; сердце въ плодахъ; *-morki serdeczne,* сердечные пустыри; *- kowaty,* a. клѣчатый.
Komorne, nego, n. наемъ; деньги за наемъ; *-morny Ludzie,* жильцы, наемщики.
Komornica, f. жилица, крестьянка не имѣющая собственнаго поля живущая въ наемномъ покоѣ.
Komornik, m. коморникъ; землемѣръ присяжный; жилецъ, наемщикъ; стряпчій, адвокатъ.
Komosić, v. a. дымомъ дѣлать; *-się,* v. r. бѣситься, неистовствовать; *-mośliwy,* a. (о лошадяхъ) дикій, пужливый.
Kompan, m. сотоварищъ, соучастникъ; *-pania,* f. собраніе, общество; компанія купцовъ; рота.

Kompas, *u*, m. компа́съ; со́лнечные часы́.
Komplanacya, f. сдѣ́лка, догово́ръ тяжу́щихся сторо́нъ.
Komplekcya, f. тѣлосложе́ніе.
Komplement, *u*, m. комплиме́нтъ, привѣ́тствіе; *-mencista*, m. комплимента́стъ; *-mentować*, v. a. привѣ́тствовать. [и пр.
Komplet, *u*, m. по́лное число́ люде́й
Kompleta, f. повече́ріе.
Kompozista, *-pozytor*, m. компози́то́ръ, сочини́тель му́зыки; *-ponować*, v. a. сочиня́ть (му́зыку); *-pozycya*, f. компози́ція, сочине́ніе музыка́льное; смѣсь (f.) мета́лловъ.
Komposita, f. де́ньги платимыя вмѣ́сто деся́тины.
Kompromis, *u*, m. соглаше́ніе отда́ть дѣ́ло на трете́йскій судъ; *-misarstwo*, n. трете́йскій судъ; *-missarz*, m. трете́йскій судья́.
Komput, *u*, m. вычисленное (опредѣлённое) число́; компо́тъ, плоды́ въ са́харѣ варёные.
Komtor, m. конто́ра.
Komtor, *-tur*, m. комманде́ръ.
Komunia, f. прича́стіе, святы́я та́йны; *-nikacya*, f. сообще́ніе; *-kant*, m. прича́стникъ; *-kantka*, f. прича́стница; *-kować*, v. n. причаща́ться; сообща́ть кому́ что.
Komysz, *u*, m. берло́га (мѣ́сто гдѣ лежа́тъ звѣ́ри).
Komża, f. стиха́рь, m.
Koń, *nia*, m. конь, m. ло́шадь, f.; *- morski*, моржъ; *- (w szachach)*, конь; *-niowy*, a. лошади́ный.
Konać, v. n. (конча́ть); конча́ться, умира́ть.
Konar, *u*, m. пень, m.; то́льстая вѣ́твь.
Koncept, *u*, m. мысль, f.; вы́думка; (пе́рвое) начерта́ніе, конце́птъ.
Koncert, *u*, *m.* конце́ртъ.
Koncerz, m. коро́ткая и широ́кая са́бля; желѣ́зная стрѣла́.
Koncha, f. ра́ковина; *-chorda*, f.
Końcowy, v *Koniec*. [конхо́йда.
Koncylium, indecl. v. *Zbor*.
Koncypować, v. a. выду́мывать, вымышля́ть; начерта́ть.
Kończaty, (*-czasty*, *-czysty*), a. остроконе́чный.
Kończyć, v. a. конча́ть, доверша́ть; *- się*, v. r. конча́ться.
Kondel, *dla*, (d. *kondlik*) m. больша́я косма́тая соба́ка; *-lowaty*, a. косма́тый. [къ суду́.
Kondemnata, f. штрафъ за нея́вку
Kondescensya, f. суде́йская снисходи́тельность; съѣ́здъ суда́ на спо́рную зе́млю. [нованіе.
Kondolencya, f. сожалѣ́ніе, соболѣ́з-
Konduita, f. поведе́ніе.
Kondukt, *u*, m. *pogrzebny*, a. провожа́ніе при по́хоронахъ.
Konduktor, (v. *odgrom*); *- pocztowy*, смотри́тель надъ почтово́й коля́скою. [(человѣ́ка).
Kondycya, f. усло́віе; состоя́ніе
Konew, *nwi*, f. больша́я кру́жка; *-newka*, f. кру́жка.
Konfederacya, f. конфедера́ція, сою́зъ; *-rat*, m. конфедера́тъ, сою́зникъ; *-rować się*, v. r. дѣ́лать сою́зъ. [f. pl.
Konfekt, *u*, m. конфе́ктъ, заку́ски,
Konfessaty, f. pl. допро́съ; пы́тка.
Konfessya, f. исповѣ́даніе; *-ssyonał*, m. мѣ́сто въ це́ркви гдѣ свяще́нникъ исповѣ́дываетъ.
Konfidencya, f. довѣ́ренность; *konfident*, m. напе́рсникъ; *-dentka*, f. напе́рсница.
Konfiskacya, f. конфиска́ція; *-skować*, v. a. конфискова́ть.
Konfitury, f. pl. конфе́кты, ва́ренье.
Konflagraty, f. pl. дере́вни сожжённыя.
Konfrater, *tra*, m. сотова́рищъ, собра́тъ; *-ternia*, f. *-terstwo*, n. собра́тство, бра́тія.
Konfrontacya, f. очна́я ста́вка; *-tować*, v. a. своди́ть на очну́ю ста́вку
Konfundować, v. a. смѣша́ть; сты дить.
Koniarz, m. лошади́ной бары́шникъ
Koniczyna, f. трили́стникъ.
Koniec, *ńca*, m. коне́цъ; * намѣ́реніе; *końcem*, въ намѣ́реніи, для того́; *-nieczny*, a. необходи́мый; *-cznie*, ad. непремѣ́нно, всеконе́чно.
Konjektura, f. домышле́ніе, дога́дка
Konik, (*koniczek*, *czka*), m. лоша́дка, -а́дочка; кузне́чикъ, кобы́лка; конёкъ (у дѣте́й); конь, m. (въ
Koniuch, m. ко́нюхъ. [ша́хматахъ).
Konjunktura, f. обстоя́тельство.
Koniuszek, *szka*, m. ко́нчикъ.
Koniuszy, *szego*, m. коню́шій, шталь-ме́йстеръ.

Konkludować, v. *wnosić*, *wnioskować*; *-kluzya*, f. заключе́ніе, слѣ́дствіе.
Konkurencya, f. сопе́рничество, содомага́тельство; *-rent*, m. сопе́рникъ, соиска́тель; *-rować*, v. n. совмѣ́стничать, домага́ться (чего́).
Konkurs, *u*, *m*. конку́рсъ, сходъ заимода́вцевъ.
Konnica, f. ко́нница.
Konny, a. ко́нный; *- połk*, ко́нный полкъ; *konno*, ad. верхо́мъ.
Konop, f. *-nopie*, f. pl. конопе́ль, m. *-нопля́*, f.; *-piaty*, *-asty*, a. *koń*, темнорыжая ло́шадь; *-pniany*, a. конопля́ный.
Konopka, f. *-pnik*, m. конопля́нка.
Konował, m. конова́лъ; *-lstwo*, n. конова́льство.
Konrad (*ziele*), m. ко́шечья мя́та.
Konsekwencya, f. слѣ́дствіе.
Konsens, *u*, m. соизволе́ніе пи́сьменное отъ нача́льства да́нное.
Konserwa, f. лека́рственная ка́ша.
Konserwacya, f. хране́ніе.
Koński, a. ко́нскій, лошади́ный.
Konsolacya, f. утѣше́ніе; *дѣти.
Konstellacya, f. созвѣ́здіе.
Konstrukcya, f. расположе́ніе словъ.
Konstupacya, *-stypacya*, f. запо́ръ.
Konstytucya, f. конститу́ція, уста́въ; постановле́ніе се́йма; *-ciała*, тѣлосложе́ніе; *-cyiny*, a. конституціо́нный.
Konsul, m. ко́нсулъ; *-sulstwo*, n. *-sulat*, m. ко́нсульство.
Konsumcya, f. употребле́ніе (ѣ́стныхъ припа́совъ).
Konsumpcya, f. чахо́тка.
Konsystorz, m. консисто́рія; *-storski*, *-storyalny*, a. -сторіа́льный.
Kontent, a. дово́льный; весе́лый; *-nteca*, f. вели́кое удово́льствіе; *-ntować*, v. a. удово́льствовать; *- się*, v. r. -ваться.
Kontenta, f. pl. содержа́ніе.
Kontext, m. содержа́ніе рѣ́чи и пр.; связь (f.) въ рѣ́чи и пр.
Kontor, *u*, m. конто́ра.
Kontr, *w kontr*, ad. проти́въ, -ти́во.
Kontrabant, m. контраба́нда, запреще́нный това́ръ.
Kontrakt, *u*, m. контра́ктъ, догово́ръ; *-ktować*, v. n. v. *umawiać się*.
Kontraskarpa, f контреска́рпъ.
Kontrast, *u*, m. разнообра́зность.
Kontrować, v. n. проти́виться.
Kontrawencya, f. сопротивле́ніе суде́бнымъ пригово́рамъ.
Kontrowersya, f. споръ, прѣ́ніе.
Kontryfał, *u*, m. англі́йское сукно; подде́ланное сукно. [ранти́нъ.
Kontumacya, f. нея́вка въ судѣ́; ка-
Kontusz, m. конту́шъ (по́льское ве́рхнее пла́тье); родъ же́нскаго пла́тья. [мя́са.
Kontuz, m. со́усъ изъ толче́ннаго
Kontynuacya, f. продолже́ніе; *-nuować*, v. a. продолжа́ть.
Konwalia, f. ла́ндышъ.
Konwencya, f. соглаше́ніе, догово́ръ.
Konwent, *u*, m. монасты́рь; собра́ніе монахо́въ или́ мона́хинь.
Konwers, m. обраще́нный къ правовѣ́рію; бѣле́цъ, m.; *-rska*, f. обраще́нная къ пр.; бѣли́ца.
Konwikcya, f. ули́ка, изобличе́ніе.
Konwikt, *u*, m. институ́тъ для кормле́нія студе́нтовъ.
Konwisarz, m. олова́нничникъ; *-arstwo*, n. ремесло́ олова́нничника.
Konwoj, *ju*, m. конво́й; *-wojować*, v. a. провожа́ть подъ прикры́тіемъ во́йска.
Konwokacya, f. созы́въ (къ се́йму).
Konwulsya, f. су́дорога, корче́ніе.
Kopa, f. шесть деся́тъ штукъ; скирдъ сѣ́на; штрафъ де́нежный.
Kopać, *-pnąć*, v. a. копа́ть; (*nogami*) топта́ть, уда́рить (ного́ю); *kopacz*, m. копа́тель, m.; *-palnia*, f. рудни́къ, рудоко́пня; рудникосло́віе; *-palny*, a. ископа́емый; *-panica*, *-nina*, f. ко́пка; ко́пань, f. ровъ.
Kopcić, v. a. копти́ть; *-cidym*, m. кури́тель табаку́; неопря́тный по́варъ; *-cieć*, v. n. коптѣ́ть.
Kopczyzna, f. шестидеся́тая часть урожа́я въ награ́ду за обрабо́тываніе поля.
Kopeć, *pcia*, m. ко́поть, f.
Koperczak, m. *-aki*, pl. привѣ́тствія, церемо́ніи. [карти́на.
Kopersztych, *u*, m. (гравиро́ванная)
Koperta, f. обвё́ртка, конве́ртъ; коробка у карма́нныхъ часо́въ; кры́шка на паштéтъ.
Koperwas, *u*, m. купоро́съ.
Kopić, v. a. копи́ть; въ сто́ги класть
Kopiec, *pca*, m. грома́да земли́.

Kopia, f. ко́пія, спи́сокъ; *-piować*, v. a. списывать (v. *kopija*).
Kopija, f. копьё; *-pijka*, f. копе́йка (моне́та); *-pijnik*, m. копе́йникъ.
Kopki, f. двѣ связанныя па́лки для пиле́нія дровъ.
Kopniczy, a. копа́тельный; *-nik*, m. копа́тель; *-pny*, a. снѣгомъ завѣя́лый. [день (нѣме́цкій).
Kopówka, f. *-powy*, *wego*, m. гу́ль-
Kopr, *u*, *m*. укро́пъ (трава́).
Kopyciarz, m. каблу́шникъ.
Kopyść, f. лопа́та, -а́тка; *-pytnik*, m. копы́тникъ (трава́); *-pytny pies*, щёйка. [но́жника).
Kopyto, n. копы́то; коло́дка (у са-
Kora, f. кора́.
Korab', *bia*, m. ковчёгъ (Но́я).
Koral, *u*, m. кора́ллъ.
Korb, *-bel*, *-bas*, m. (америка́нская) ты́ква; фля́жка изъ ты́квы сдѣ́ланная. [что).
Korba, f. рукоя́тка (кото́рою вертя́тъ
Korcić, v. a. грызть, снѣда́ть; му́чить се́рдце); умерщвля́ть плоть; обузда́ть, укроти́ть.
Korcowy, v. *Korzec*.
Korczak, m. деревя́нная ча́ша, -вя́нный ку́бокъ; лато́къ; водяна́я ме́льница съ черпа́льнымъ колесо́мъ; цилиндри́ческое колесо́; *-czówka*, f. ло́пасть (f.) у ме́льничнаго ко-
Kord, m. са́бля, мечъ. [леса́.
Korda, f. по́ясъ изъ сну́рокъ (у монахо́въ). [шпа́жный ма́стеръ.
Kordelas, m. ко́ртикъ; *-laśnik*, m.
Kordelat, m. капуци́нское (то́лстое) сукно́.
Kordupel pla, m. худа́я са́бля.
Kordyaczny, a. стра́ждущій желу́дочною бо́лью; *-dyak*, *-dyat*, m. укрѣпи́тельное лека́рство для желу́дка; *-dyaka*, f. боль въ желу́дкѣ съ оды́шкою; *-dyał*, *u*, m. крѣпи́тельное. [m. -дуа́нщикъ.
Kordyban, m. кордуа́нъ; *-dybanik*,
Kordygarda, f. карау́льня.
Kordyzant, m. танцо́вщикъ на верёвкѣ.
Korek, *rka*, m. про́бковый дубъ; про́бка, заты́чка; каблу́къ; *-rkowy*, a. про́бковый.
Korespondencya, f. перепи́ска; *-dent*, m. корреспонде́нтъ; *-ndować*, v. n. имѣть перепи́ску.
Korkociąg, *u*, m штопоръ.
Korman, *u*, m. сѣрмя́га.
Kornezy, m. pl. карни́зъ.
Kornet, m. чепе́цъ; *-net*, m. *-neta*, f. рожо́къ, ци́нка; *-netysta* (*-necista*), игра́ющій на рожкѣ.
Korona, f. вѣне́цъ, коро́на; *-nacya*, f. вѣнча́ніе, корона́ція; *-roniasty*, a. похо́жій на вѣне́цъ; *-ronny*, a. коро́нный; *-ronować*, v. a. вѣнча́ть, короно́вать.
Korowody, m. pl. чины́, хло́поты.
Korporał, *u*, m. антими́нсъ; *-ralnik*, m. футля́ръ въ кото́рый пря́чутъ антими́нсы.
Korpus, *u*, m. ко́рпусъ, часть а́рміи.
Korsarz, m. корсе́ръ, морско́й разбо́йникъ; *korsarstwo*, n. морско́е разбо́йничество.
Korset, (d. *-ecik*), m. корсе́тъ.
Kortezya, f. притво́рная учти́вость; *-zyan*, m. притворя́щійся учти́вымъ; *-zować*, v. n. волочи́ться за же́нщинами.
Kortyna, *koltryna*, f. обо́и кра́сками напи́санные; большо́й за́навѣсъ; (w fortif.) курти́на.
Korwet, *u*, m. курбе́тъ (ло́шади); *-tować*, v. n. дѣ́лать курбе́ты.
Koryander, *dru*, m. кишне́цъ (раст.).
Korytarz, m. крестообра́зные перехо́ды въ монастырѣ́.
Koryto, n. коры́то; водопо́й; ру́сло.
Korzany, a. изъ коры́ сдѣ́ланный.
Korzec, *rca*, m. шѐфель, m.
Korzecznik, v. *Korczak*.
Korzeń, *rnia*, m. ко́рень, m.; *дѣторо́дный членъ; *-rzenie*, pl. коре́нья, пря́ныя коре́нья; *-rzeniasty*, a. корени́стый; *-rzenić*, v. a. приправля́ть пря́ными коре́ньями; *- się*, v. r. корени́ться; *-rzenica*, f. коро́бка на пря́ные коре́нья; *-rzennik*, m. коренщи́къ; *-rzenny*, a. коре́нный, коре́нчатый; арома́ти́ческій; припра́вленный пря́ными коре́ньями. [бель, m.
Korzonek, *nka*, m. корешёкъ; сте́-
Korzyć, v. a. покори́ть; *- się*, v. r. покори́ться.
Korzyść, f. коры́сть, f. при́быль, f.; добы́ча; *-rzystać*, v. n. по́льзоваться; *-rzystny*, a. при́быльный, коры́стный.
Korzysty, a. (a *kora*) ко́рою заро́слый.
Kos, m. чёрной дроздъ.
Koś, *sia*, m. (ласка́тельно) лоша́дочка

Kosa, f. коса; - *włosów*, *koseczka*, коса́, косица.
Kasaciec, *sacca*, m косатникъ.
Kośba, f. косьба́.
Kość, -*stecka*, f. кость, f. косточка; кость игральная; -*ściany*, a. изъ кости сдѣланный. [(propr. & *).
Kościeć, -*śnieć*, v. n. окостенѣть
Koścień, *nia*, m. посохъ путешествующаго.
Kościoł, m. церковь, f.; -*ścielny*, a. церко́вный, a.; -*ny*, *nego*, m. церко́вникъ.
Kościołom, m. ломота въ костяхъ; -*ściotrup*, m. костякъ; -*scisty*, a. костистый. [косить.
Kosiarz, -*sarz*, m. косецъ; -*sić*, v. a.
Kósior, m. кочерга́.
Kosisty, a. кособразный; косою вооруженный. [шитый.
Koski, m. pl. капишонъ мѣхомъ об-
Koślawy, a. кривоногій; косый.
Kośle, m. pl. коньки, m. pl. v. *Łyże*.
Kosm, *u*, (d. *kosmek*, *mka*), m. косма́; клочокъ; -*macieć*, v. n. косматѣть; -*macina*, -*cizna*, f. косматость; -*matek*, *tka*, m. всякое мохнатое растеніе; -*maty*, a. косматый, мохнатый.
Kosnica, -*stnica*, f. костарня (гдѣ хранятъ кости умершихъ).
Kosonogi, a. кривоногій.
Kostera, -*ernik*, m. костаръ, -стырь, m.; игрокъ; -*erować*, v. n. (през.) играть въ кости, въ карты; -*erstwo*, n. костырство, картёжничество.
Kostka, f. косточка; лодыжка; кость игральная; -*kowaty*, a. клѣтчатый.
Kostruba, f. горбъ, сукъ; -*baty*, a. неровный, шероховатый.
Kosynier, m. косою вооруженный.
Kosz (d. -*szyk*), m. коша, корзина; улей; туръ; насыпь (въ мельницѣ); лагерь (козаковъ); -*szałka*, f. корзинка плоска съ ушками; -*szara*, f. -*ar*, m. загородка для овецъ; -*szary*, pl. казарма.
Koszokop, *u*, m. сапъ, подкопъ; -*kopnik*, m. саперъ.
Koszownik, m. корзинщикъ.
Koszowy, *wego*, m. козакскій гетманъ.
Koszt, *u*, m. издержки, иждивеніе.
Kosztować, v. a. вкушать, извѣдывать; стоить; -*wniczek*, *czka*, m. лакомка, лакомникъ; -*wny*, a. дорогій, драгоцѣнный.
Koszula, f. рубаха, -ашка; -*szulka*, f. сорочка. [зинщикъ.
Koszyk, m. корзинка; -*karz*, m. кор-
Kot, (d. -*tek*), m. котъ; кошка; заецъ (самецъ); -*tka*, f. кошка (самка); -*teczka*, f. -*tek*, m. котикъ, котёнокъ, f.
Kot, m. черезъ съ деньгами.
Kotewka, f. -*twiczka*, f. кляпцы, m. pl.; чилимъ.
Kotka, f. (v. *kot*), -*ki* (*na drzewach*), барашки на деревьяхъ.
Kotlarz, m. котельникъ, мѣдникъ.
Kotlina, f. круглая глубокая яма;
Kotłowy, a. котельный. [омутъ.
Kotły, pl. (котлы) литавра.
Kotna, a. f. суягная; сукотная.
Kotomałpa, f. мартышка.
Kotwica, f. якорь, m.; -*wiczny*, a.
Kować, v. *Kuć*. [якорный.
Kowadło, n. наковальня.
Kowal, m. кузнецъ; ластовица (рыба); -*lik*, m. пищуха, дровосѣчка (птица); -*lka*, f. кузнечиха; -*lnia*, v. *kuźnica*; -*lstwo*, m. кузнечество.
Koza, f. коза; желѣзница (рыба); тюрма; огущённыя возгри. [люди.
Kozactwo, n. козаки; * развратные
Kozak, m. козакъ; -*zacki*, a. козачки.
Kozera, -*zyra*, f. козырь, m.; -*zerny*, a. козырный. [молоко.
Kozi, a. козій; -*zie mleko*, козье
Koziarz, m. козій пастухъ.
Kozica, f. лопатка у плуга; ручка у сохи.
Kozidar, m. подарокъ который требуется назадъ.
Kozieł, -*zioł*, *zła*, козёлъ; козлы (у кареты); у подмостковъ; для пиленія дровъ; стропилы, n. pl.; рогатка; -*ziełek*, -*ziołek*, *łka*, m. козлёнокъ; -*ełki przewracać*, кувыркаться, перекувырнуться; -*łek* (*ptak*), куликъ. [прыгать
Koziełkować, v.n. перекувырнуться
Kozik, m. большой ножъ (у мясника); худый ножъ.
Kozionogi, a. съ козьими ногами.
Koziorożec, -*żca*, m. каменный баранъ; (w astron.) козорогъ.
Kozka, f. козица; дровосѣкъ (насѣком.).
Koźlę, -*ęcia*, n. козлёнокъ.
Koźli, a. козлиный, козлій.

Kozlina, f. козля́тина; и́ва; *-złowy*, a. козло́вый.
Kozodoj, m. козодо́й (пти́ца).
Kozopas, m. v. *Koziarz*.
Kozub, v. *Kazub*.
Kożuch, m. кожухъ, шу́ба ((propr. & *); *-chować*, v. a. привива́ть де-
Kpać, v. a. руга́ть, брани́ть. [ре́вья.
Kpić, v. a. цыга́нить, насмѣха́ться (надъ кѣмъ); *kpica* (f. a *kiep*), плу-това́ка. [холь (f.) желѣзы́.
Kra, f. льди́на; вскры́тіе рѣки́; бпу-
Kraciasty, *-cisty*, a. рѣшётчатый; *-cić*, v. a. рѣшётить.
Kradziestwo, n. воровство́.
Kradzież, f. кра́жа, воровство́; вещь укра́денная; *-dzieżą*, укра́дкою; *-ziony*, a. укра́денный; *-dzieżca*, m. хи́трый воръ; *-żny*, a. воровскі́й, ворова́тый.
Krąg, *ęgu*, m. кругъ; *kręgi*, m. pl. броса́ніе ди́ска; *-glica*, f. волчёкъ, кубáрь, m. [со́чекъ отрѣ́занный.
Krajać, v. a. рѣ́зать; *-janka*, f. ку-
Kraj, *ju*, m. край, закра́йна; край, страна́; *cudze kraje*, чужі́е края́; *kraje kapelusza*, поля́ у шля́пы.
Krajcar, m. кре́йцеръ.
Krajczy, *czego*, m. форшне́йдеръ.
Krajka, f. кро́мка, кайма́.
Kraina, f. край, страна́.
Krajopis, m. землеописа́тель; *-pisarstwo*, *-sanie*, n. землеописа́ніе.
Krajowiec, *wca*, m. уроже́нецъ; *-jowy*, a. оте́чественный.
Krakać, v. n. гра́кать; брани́ть.
Kram, *u*, m. ме́лочный торгъ; ла́вка; *-marz*, m. ла́вочникъ; *-marstwo*, n. ме́лочная торго́вля; *-mnica*, f. ла́вка, ла́вочка; *-mny*, a. ла́вочный. [ной стѣнѣ́.
Kramzansy, m. pl. зубцы́ на ка́мен-
Kraść, v. a. красть.
Krasić, v. a. пря́жить, жа́рить въ ма́слѣ; *-sny*, a. жа́ренный въ ма́слѣ. [ка.
Kraska, *krasowronka*, f. сивоворо́н-
Krasomowca, m. вити́я, m; *-mowny*, a. краснорѣ́чивый; *-mowstwo*, n. вити́йство.
Krata, f. рѣшётка; *-tka*, f. рѣшётночка; рѣшётчатая рабо́та; *-tkować*, v. a. рѣшётить; дѣлать рѣшётчатымъ. [ножъ.
Krawacz, m. *-walnik*, m. сапо́жничій
Krawędź (*-wądź*), край како́й-нибудь вещи; *-dziasty*, a. о́стрый край имѣ́ющій.
Krawiec, *wca*, m. портно́й. a. m.; *-wcowy*, a. портня́ческій; *-wiectwo*, n. портня́женье.
Krążek, *żka*, (d. a *krąg*), кружо́къ; *-malarski*, пале́тра; *-żyć*, v. n. кружи́ть, дѣлать кругъ; кру́гомъ итти́; крейсирова́ть.
Kreatura, f. тварь, f. (propr. & *).
Kreciany, *-ciasty*, a. мѣловы́й.
Kręcić, v. a. крути́ть, вертѣ́ть; *виля́ть, лука́вить; *-cipięta*, m. человѣ́къ безпоко́йный, всегда́ вертя́щійся; *-ciszek*, хитре́цъ, лука́вецъ; безпоко́йный человѣ́къ; *kręcony*, a. кручёный, ссу́ченный.
Kreczak, m. инохо́децъ.
Kredencerz, m. зильберди́неръ (храни́тель серебре́нной посу́ды).
Kredencować, v. a. прику́шивать, отвѣ́дывать ку́шаніе; *-dens*, *u*, m. буфе́тъ, поста́вецъ; подно́сный бока́лъ; вѣ́рующее письмо́.
Kredyt, *u*, m. довѣ́ріе, довѣ́ренность; креди́тъ; *-dytor*, m. заимода́вецъ; *-dytować*, v. a. дава́ть въ
Kręgiel, *gla*, m. ке́гель, m. [займы́.
Krekorać, v. n. клохта́ть, куда́хтать.
Kreować, v. a. сотвори́ть.
Krepa, f. крепъ, чёрной флёръ.
Krępa, f. скоба́ желѣ́зная; *- u kapelusza*, поля́ у шля́пы; *-pować*, v. a. прицѣпи́ть скобо́ю; связа́ть; *-pulec*, *lca*, m. кляпъ; *-pu*, a. корена́стый, дю́жій.
Krerać, v. n. курлы́кать.
Kres, *u*, m. черта́ для назначе́нія предѣ́ла; предѣ́лъ, коне́цъ; по́прище, риста́лище.
Kresa, f. дли́нная черта́; шрамъ, рубе́цъ на лицѣ́; *kreska* (v. *kresa*), го́лосъ при избира́ніи; *-skować*, v. a. & n. дѣ́лать че́рты; подава́ть го́лосъ. [плета́ть ко́зни.
Kreślić, v. a. черти́ть; умышля́ть, со-
Kresować, v. a. черти́ть; цара́пать.
Kret, m. кротъ. [мно́го дѣлъ.
Kręt, *u*, m. (v. *Zakręt*), *krętu wętu*,
Kreta (*kreda*), f. мѣлъ; *kretka*, f. кусо́чекъ мѣ́лу; *-tny*, a. мѣловы́й.
Kretak, m. голова́стикъ (жукъ).
Kretanina, f. излу́чины, кривизна́.
Kretem, ad. кру́гомъ; *z kretesem*, соверше́нно, совсѣ́мъ.
Kretogłow, m. вертоше́йка (пти́ца)

Kretomysz, f. землеройка; *-towina*, f. земля изъ кротовины; *-wisko*, n. *-wizna*, f. кротовина.
Kręty, a крутый, ссученный; шершавый; дюжій; излучистый.
Krew (gen. *krwi*), f. кровь, f.
Krewieństwo, v. *Pokrewieństwo*.
Krewki, a. слабый, склонный ко грѣху.
Krewniactwo, n. родня, родственники; *-wniak*, m. родственникъ; *-wnić się*, v. r. входить въ родство, вступить въ свойство; *krewność*, f. кровность, родство; *krewny*, a. родственный, единокровный. [прялки.
Krężel, *żela*, *żla*, m. верхняя часть
Kreski, m. pl. телячіе потрохи; жабо, кружево на рубашкѣ.
Krnąbrnieć, v. n. упрямиться; *krnąbrność*, f. упорство, упрямство; *-brny*, a. упорный.
Kroć, indecl. разъ; *dwa kroć*, два раза; *pięć kroć*, пять разъ.
Krochmal, *u*, m. крахмалъ; *-malić*, v. a. крахмалить; *-malnik*, m. -мальщикъ; *-malny*, a. -мальный; -маленный.
Krocić, v. *Skracać*.
Krocić, v. a. (a *kroć*) умножать число само собою; *многократно наградить; *diabłami* -, призвать сто тысячь чортовъ.
Krocica, f. карманный пистолетъ.
Krociuchny, *-utki*, *-usienki*, a. коротенькій.
Krocz, f. не скорый ходъ лошади; *-czak*, m. не скоро ходящая лошадь; *-czek*, *czka* (d. a *krocz*), m. *-kiem*, a. шагомъ, не скоро; *-czyć*, v. n. шагать. [ца).
Krogulec, *lca*, m. голубятникъ (пти-
Kroj, *ju*, m. покрой; *-pługowy*, плужникъ.
Krok, *u*, m. шагъ (propr. & f.).
Krokiew, *kwy*, f. стропило; *-kiewka*, f. ватерпасъ.
Krokodyl, m. крокодилъ.
Krokosz, *u*, m. дикій шафранъ.
Krokowy, a. *zegarki -owe*, путемѣръ; *kość -owa*, кость наддѣтородная.
Krokwa, f. *-wy*, pl. стропилы, n. pl.; козлы (у дровосѣковъ).
Król, m король, m.; *-lestwo*, n. королевство; *-lewic*, *-wicz*, m королевичъ, сынъ королевскій; *-wicostwo*, n. королевскіе принцы и принцессы; *-wna*, f. королевна; *-wszczyzna*, f. помѣстья коронѣ принадлежащія.
Królik, m. кроликъ; королёкъ (птица); *-likarnia*, f. загородка для кроликовъ; *-liki*, m. pl. кроликовыя кожи.
Królobojca, m. цареубійца, m.; *-bojstwo*, n. цареубійство. [ца).
Królosęp, m. царь коршуновъ (пти-
Królowa, f. королева; - (*w szachach*), ферзь, f.; *-wać*, v. n. царствовать; владѣть королевствомъ; *-wanie*, n. царствованіе.
Krom, prp. кромѣ; не смотря на -; не взирая на -.
Kromka, f. срѣзъ, срѣзокъ.
Kromras, m. кронрашъ, англійскій рашъ. [лѣтописецъ.
Kronika, f. лѣтопись, f.; *-karz*, m.
Kropić, *pnąć*, v. n. капать, кропить, орошать; v. a. накапать, орошать, кропить. [ца.
Kropidlnica, *pielnica*, f. кропильни-
Kropidło, n. кропило; *палка, лозаны, m. pl. побои, m. pl.
Kropka, f. капелька; точка; *dwie kropki*, двоеточіе; *-kować*, v. a. точки дѣлать, точками замѣчать; *-waty*, a. точками замѣченный.
Kropla, f. капля; *-plisty*, a. капельный.
Krośna, n. pl. кросны, f. pl.; *-sienka*, рамка, пяльцы, m. pl.
Krosta, f. угорь, m. прыщъ; *-stawieć*, v. n. угреватѣть; *-stawy*, a. угреватый, прыщеватый.
Krotki, a. короткій; *w krotce*, коротко; *-kość*, f. краткость.
Krotkowid, *-widz*, m. близорукъ; *-widny*, a. близорукій.
Krotnieć, v. n. укротиться; *-ny*, a. кратный; n. pr. *dwukrotny*, двоекратный.
Krotofila, f. балагурство, забава; *-filić*, v. n. шутить, забавлять; *-filnik*, m. забавникъ.
Krowa, f. корова; *-wi*, a. коровей, -вій; *-wiarka*, f. коровница; *krowiarz*, пастухъ; *-wieniec*, *ieńca*, m. коровій калъ.
Krowka, f. коровка; навозный жукъ; *-ki*, m. подкладины.
Krtań, f. горло дыхательное.

Krtusić się, v. r. подавиться (отъ кашля и пр.).
Krubka, f. коробка.
Kruch, u, m. *krucha*, f. крухъ, кроха.
Kruchta, f. паперть (f.) у церкви.
Kruchy, a. мягкій; хрупкій; *kruchność*, f. мягкость, хрупкость.
Krucica, v. *Krocica*.
Krucyata, f. крестовый походъ; *-cyfer*, m. крестоносецъ; *-cyfix*, m. распятіе.
Kruczę, ęcia, m. воронёнокъ; *-czy*, a. вороновый; чёрный какъ воронъ; *-czyć*, v. n. каркать.
Kruk, (d. *kruczek*), m. воронъ; крюкъ; *-czek*, маленькій воронъ; крючёкъ; *-kać*, v. n. каркать;ворковать.
Krupa, (d. *-pka*), f. крупа, крупина; мелкій градъ; *скупецъ; *krupiarz*, m. дѣлающій, продающій крупу; питающійся крупою; *-piasty*, a. крупяный; *-pnik*, m. похлёбка съ крупою; *-pić*, v. a. молоть, раздроблять; *- się*, v. r. -бляться, крошиться.
Kruszec, szcu, m. руда, металлъ; *-szcowy*, a. рудный, металлическій; рудокопный, a.
Kruszeć, v. n. мягкимъ, рыхлымъ дѣлаться (propr. & *).
Kruszyć, v. a. крошить, раздроблять; мягчить; *-szyna*, f. кроха, крошка; крушина (дерево).
Krutyleb, m. чудакъ.
Krużganek, *.nka*, m. портикъ, переходы; галлерея (въ монастырѣ); сѣни, pl.
Krużki cielęce, pl. сладкое мясо.
Krwawić, v. a. кровавить; *-awny*, a. кровяный; *-awy*, a. кровавый; кровожаждущій.
Krwawnik, m. сердоликъ.
Krwionosny, a. кровоносный.
Krwisty, a. полнокровный; сангвиническій, живый.
Krwotok, u, m. геморой, почечуй; мѣсячное очищеніе; *-toczny*, a. почечуйный.
Kryć, v. a крыть, таить; *- się*, v. r. спрятаться.
Kryczet, v. *Krzeczot*.
Kryg, u, m. *-gi*, pl. цѣпочка удила; удило.
Kryjomy, a. тайный; *-jówka*, f. тайникъ; потаённый ящичекъ.
Kryminał, u, m. уголовщина; *-nalny*, a. уголовный.
Krymka, f. (*jamułka*) скуфья.
Krynica, f. источникъ; водохранилище; ручей.
Krypa, f. лодка, барка; *-ptki*, f. pl. ямочки на задницѣ.
Kryształ, u, m. кристаллъ, хрусталь, m.; *-ałek, łka*, m. зѣница, зрачокъ; *- alizacya*, f. кристализація; *-alizować*, v. a. хрусталовать.
Kryty, a. крытый, покрытый.
Krytyk, m. критикъ; *-tyka*, f. критика; *-tykować*, v. a. критиковать; *-tyczny*, a. критическій.
Krzak, (d. *-aczek, czka*), кустъ, кустикъ; *-aczysty*, a. кустистый.
Krząkać, *-knąć*, v. n. харкать, харкнуть.
Krzątać się, v. r. торопиться, хлопотать.
Krzeczek, czka, m. тарантула (родъ паука).
Krzeczet, *-czot*, m. кречетъ.
Krzek, u, m. лягушечій клёкъ.
Krzemień, nia, (d. *krzemyk*), m. кремень, m.; *-mienić*, v. a. превращать въ кремень; *ожесточить; *-mienisty*, a. кремнистый; *-mieniasty*, a. похожій на кремень.
Krzepić, v. a. свертывать, сгущать; укрѣплять; ободрять; *-pki*, a. крѣпкій, бодрый; *-pkość*, f. крѣпость, бодрость; *-pnąć*, *-nieć*, v. n. застывать, сгущаться; портиться.
Krzesać, *-sić*, *-snąć*, v. a. высѣкать, высѣчь огонь; обтёсывать, обрубать; вышколить; *-sać się z kim*, биться съ кѣмъ; *-siwo*, *-siwko*, n. огниво.
Krzesło, n. кресла, n. pl.; *сенаторское достоинство.
Krzest, v. *Chrzest*.
Krzestnak, *-niak*, m. риза, крестинная рубашечка.
Krzew, wia, m. кустъ; *-wić*, v. a. распложать; распространять; *-wina*, f. кустикъ; *-wisty*, a. кустистый, кустарный; распложающійся; *-wny*, a. древесный.
Krzeźwić, v. a. дѣлать бодрымъ; *-wieć*, v. n. дѣлаться бодрымъ; *-wy*, a. бодрый.
Krzyczeć, *krzyknąć*, v. a. кричать, крикнуть (propr. & *).
Krzyk, u, m. крикъ; *-ykać*, v. *krzyczeć*; *-ykała, m.* крикунъ; *-ykliwy*, a. крикливый.
Krzysztal, v. *Kryształ*.
Krzywda, f. обида, оскорбленіе;

-wdzic, v a. обижать, обидѣть, оскорблять; *-wdziciel*, m. обидчикъ, оскорбитель.

Krzywić, v. a. кривить; *- się*, v. r. -виться; *-wizna*, f. кривизна.

Krzywo, a. криво (propr. & *); *-woprzysięgać*, ложно присягать; *-wogębek, bka*, (презр.) кривоустый; *-wogoleni*, a. -воногій; *-wokreślny*, a. (геометр.) -волинейный; *-wonog*, m. -воногій, a. m.; *-wonogi*, a. -воногій, a.; *-wonos, m.* -воносый; клесть (птица); *-wooki*, a. косой; *косо смотрящій; *-woprzysięga*, f. клятвопреступленіе, ложная присяга; *-woprzysięgać*, v. n. ложноприсягать; *-woprzysięstwo*, v. *-woprzysięga*; *-woprzysięzca*, m. клятвопреступникъ, ложно присягающій; *-woprzysięzny*, a. клятвопреступный, ложно присягающій; *-wostawny*, a. (въ матем.) не перпендикулярный; *-wousty*, a. кривоустый.

Krzywość, f. кривость, кривизна.

Krzywuła, f. рожокъ; человѣкъ который имѣетъ что криваго на себѣ.

Krzywy, a. кривый, косый, непрямый; несправедливый.

Krzyż, m. крестъ; *na krzyż*, на крестъ, крестообразно; *krzyż* (*u człowieka*), поясница; *- (u zwierząt)*, крестецъ; *крестъ, печаль, f. горе.

Krzyżak, m. крестоносецъ, рыцарь Дѣвы Маріи; крестовка (родъ лисицы); крестовкина кожа; крестовикъ (паукъ); *-żasty*, a. крѣпкій на крестцѣ, на поясницѣ; крестообразный.

Krzyżować, v.a. распинать, на крестъ пригвоздить; пересѣкать крестообразно; *-żowiec, wca*, m. крестоносецъ (на давнихъ крестовыхъ походахъ); *-żownice*, f. pl. оконничій крестъ; *-żownik*, m. распинатель; (v. *krzyżowiec*; *-żowy*, крестообразный; *droga -żowa*, перекрестокъ; *-żyk*, d. m. крестикъ.

Ksiądz, Xiądz, m. (gen. *ędzia*), священникъ; (въ шахматахъ) слонъ.

Książątko, Xiążątko, n. маленькій князь.

Książę, Xiążę, ęcia, m. князь; *wielki -*, великій князь; *-ięcy*, a. княжескій; *Wasza -żęca Mość*, Ваше Сіятельство.

Książka, (d. *-żeczka*), f. книга; книжка; *- wołowa*, третій желудокъ (у коровъ и пр.); *-żnica*, f. книгохранилище, библіотека.

Księga, Xięga, f. большая книга; книга, часть сочиненія; *- papieru*, десть бумаги; *-garnia*, f. книжная лавка; библіотека; *-garstwo*, n. книжный торгъ; *-garz*, m. книгопродавецъ; *-gopis*, m. сочинитель, книгописатель; *-gowy*, a. книжный.

Ksieni, Xieni, f. игумения.

Ksieniec, ńca, m. рыбій желудокъ.

Księstwo, Xięstwo, n. княжество; герцогство; князь и княгиня.

Księża, pl. духовенство; *-żki*, a. духовный. [f. княжна.

Księżna, Xiężna, княгиня; *-niczka*,

Księżyc, Xiężyc, m. мѣсяцъ, луна; *-życowy*, a. лунный; *-waty*, a. лунообразный.

Ksiuk, m. большой палецъ у ноги.

Ksobie, ad. къ себѣ; (у извощиковъ) на лѣво.

Ksyk, u, m. шипѣніе, свистаніе; *-kać, -knąć*, v. n. шипѣть, свистать.

Kształcyć, -łtować, v. a. образовать, (propr. & *); *- się*, v. r. образоваться, просвѣщаться.

Kształt, u, m. образъ, видъ; станъ, фигура; *-łtny, łtowy*, a. хорошій, красивый.

Ktemu, ad. къ тому, сверхъ того.

Kto (gen. *kogo*), кто; *ktokolwiek*, кто нибудь, кто либо; *ktoś*, кто то; *ktoż*, ктоже.

Ktorędy, ad. какою дорогою.

Który, któren, pron. который.

Ku, prp. ко, къ.

Kubana, f. *-banek, nka*, m. взятка; деньги на пропитаніе.

Kubeba, f. кубеба.

Kubek, bka, m. кубокъ; чаша; чашечка (у цвѣтовъ).

Kubeł, bła, m. чанъ; ведро; кожаный мѣхъ.

Kubiczny, a. кубическій.

Kubrak, m. простое (польское) верхнее платье.

Kubus, m. кубъ, кубическое число.

Kuć, v. a. ковать (propr. & *).

Kuc, m. звѣрь изувѣченный; (презр.)

малоро́слая и то́лстая ло́шадь.
Kuch, m. сбо́йна (ма́сленная).
Kucharka, f. куха́рка, повари́ха; *-charstwo*, n. поваренное искусство; *-charz*, m. по́варъ; *-rzyć*, v. n. пова́рничать; (презр.) стря́пать, (ху́до).
Kuchcik, *kuchta*, m. поварёнокъ.
Kuchenny, a. кухо́нный.
Kuchmistrz, m. кухме́йстеръ; *kuchmistrzowstwo*, n. до́лжность кухме́йстерская. [поварня.
Kuchnia, (d. *-chenka*), f. ку́хня,
Kuchro, v. *Ksieniec*.
Kucik, *kócik*, m. па́лецъ у ноги́; шелуха́ (у чеснока́ и пр.).
Kucza, f. (презр.) хи́жина.
Kuczbaj, *aja*, m. ба́йка.
Kuczka, f. ма́ленькій шала́шъ, ма́ленькая хи́жина; тюрма́; *-ki (żydowskie)*, сѣнопотче́ніе, скинопи́гія.
Kuczyć, v. n. крича́ть какъ сова́; *- się*, v. r. на пя́ткахъ сади́ться.
Kudła, f. *-ły*, pl. склоченные во́лосы; *-lać*, *-lić*, v. a. еро́шить, мина́ть, склочи́ть; *-łaty*, a. склоче́н-
Kufa, f. больша́я бо́чка. [ный.
Kufel, *fla*, (d. *-elek*, *elka*), m. кружка, круже́чка; *kuflarz*, m. пья́ница, m.
Kufer, *fra*, m. сунду́къ, ба́улъ.
Kugla, f. обма́нъ, фи́гли, pl.; *-larstwo*, n. фигля́рство; *-larz*, m. куде́сникъ, фигля́ръ; обма́нщикъ; *-lować*, v. n. куде́сить, фи́гли дѣ́лать; обма́нывать.
Kukać, v. n. кокова́ть. [игра́).
Kukawka, f. куку́шка (дѣ́тская
Kukła, f. бу́лка жидо́вская.
Kukłać, v. a. рвать во́лосы; бить.
Kuklas, m. дли́нный пти́чій (носъ); *-asty*, a. похо́жій на тако́й носъ.
Kukułka, f. куку́шка (пти́ца).
Kukuryca, f. ма́исъ, кукуру́за.
Kukuryku, indecl. кукури́ку; *родъ че́пчика.
Kul, *u*, m. свя́зка соло́мы.
Kula, (d. *-lka*), f. шаръ; пу́ля, ядро́; косты́ль, *m*.
Kulać, v. a. кати́ть.
Kułacznik, a. бое́цъ кула́чный.
Kułak, m. кула́къ; уда́ръ кулако́мъ; *-akować*, *kułaczyć*, v. a. дать толчки́ [(презр.) хромы́й.
Kulas, m. кара́куля (въ письмѣ́);
Kulawić, v. a. дѣ́лать хромы́мъ; *-lawieć*, *kuleć*, v. n. хромѣ́ть; хрома́ть; *-lawy*, a. хромы́й.
Kulbaczyć, v. a. сѣдла́ть; *-baka*, f. сѣдло́.
Kulczyba, f. цѣли́бу́ха (раст.).
Kulczyk, v. *Kólczyk*.
Kuleć, v. *Kulawieć*.
Kultan, m. ста́рый угрю́мый человѣ́къ; ста́рая обрѣ́занная моне́та.
Kulić się, v. n. клуби́ться; смо́рщиться; *скря́жничать.
Kulik, m. кули́къ (пти́ца).
Kulisty, *Kulny*, a. шарови́дный.
Kulsze, m. pl. костре́чная кость; бедра́.
Kum, m. кумъ; това́рищъ; *-ma*, *kumoszka*, f. кума́, ку́мушка; *-mać się*, v. r. *z kim*, куми́ться; бра́таться, подружи́ться; *-mostwo*, n. кумовство́.
Kuna, f. куни́ца; *-ny*, pl. ку́ньи ко́жи, мѣ́хи; *kuna żelazna*, желѣ́зный оше́йникъ; кольцо́ у воро́тъ; *kuni*, a. ку́ній.
Kundel, v. *Kondel*.
Kunszaft, m. свидѣ́тельство (что даётся подмастерью); *-fty*, pl. знако́мство (торго́вое или́ реме́сленническое).
Kunszt, *u*, m. худо́жество, иску́ство; мастерско́е дѣ́ло; шту́ка; *-sztarz*, *-sztmajster*, *-mistrz*, m. худо́жникъ; ма́шинный ма́стеръ; *-sztowny*, a. худо́жественный, иску́сный; поддѣ́ланный, не нату-
Kup, *u*, m. поку́пка. [ра́льный.
Kupa, f. ку́ча, толпа́.
Kupcowa, f. купчи́ха; *-cowy*, a. купе́ческій.
Kupczyć, v. n. торгова́ть; *-czyk*, m. сидѣ́лецъ; *-czykowaty*, a. скупы́й.
Kupela, f. (w chemii) купе́лла про-би́рная. [птицъ).
Kuper, *pra*, m. хвосте́цъ; гу́зка (у
Kupersztych, m. эста́мпъ, гравиро́ванная карти́на. [ра́ть.
Kupić, *skupić*, v. a. скопля́ть, соби-
Kupiec, *pca*, m. купе́цъ; *-ecki*, a. купе́ческій; *-ectwo*, n. купе́чество; торго́вля.
Kupienie, *-nie się*, n. стече́ніе, толпа́; поку́пка, купова́ніе. [вина.
Kupka, f. ку́чка; *-kretowa*, крото-
Kupno, n. поку́пка; ку́пчая, крѣ́пость; *-ny*, a. прода́жный; многочи́сленный.

Kupować, (*kupić*), v. a. купи́ть, покупа́ть. [тый.
Kuprowaty, a. прыщева́тый, угрева́-
Kuprzasty, a. съ широ́кой за́дницею.
Kupuła, f. ку́полъ. [ку́рица, ку́рочка.
Kur, v. *Kogut*; *Kura* (d. *kurka*), f.
Kuracya, f. лече́ніе.
Kurant, m. бѣгъ въ му́зыкѣ; пестъ (чѣмъ кра́ски растира́ютъ).
Kurant, *u*, m. ходя́чая моне́та.
Kuratela, *-torya*, f. опе́ка; *-rator*, m. попечи́тель.
Kurba, f. рукоя́тка (ко́ею верт́ятъ колесо́ и пр.). [су́дорожный.
Kurcz, *u*, m. су́дорога; *-czowy*, a.
Kurczątko, *-czę*, *ęcia*, n. цыплёнокъ; *-częci*, a. кури́чій; *-częcina*, f. кура́тина, цыпля́тина.
Kurczyć, *skurczyć*, v. a. корчи́ть, скорчи́ть; *- się*, v. r. корчи́ться; смо́рщиться.
Kurdwan, *-dyban*, v. *Kordyban*.
Kurdziel, m. жа́ба (лошади́ная боле́знь).
Kurek, *rka*, m. куро́къ, пѣтушёкъ; флю́геръ; куро́къ у ружья́; кранъ (у бо́чки); *-rki*, pl. жомъ (родъ пы́тки).
Kurewnik, m. блу́дникъ; *-wny*, a. блу́дный; *-wstwo*, n. блудодѣя́ніе.
Kurnik, m. кура́тникъ, -тня; кура́тникъ (продаю́щій ку́рицъ).
Kuropatwa, f. куропа́тка; *-ropłoch*, m. трусъ; *-ropoj*, *ju*, m. пѣ́ніе пѣ-
Kurować, v. *Leczyć*. [тухо́въ.
Kurp', *ia*, m. *-pie*, pl. коты́, m. pl. бахи́лы, f. pl.
Kurpić się, v. r. скря́жничать.
Kurs, *u*, m. курсъ (како́й нау́ки); курсъ (де́нежный).
Kursor, m. вѣ́стникъ ѣздовы́й; *kursorować*, v. n. быть вѣ́стникомъ.
Kursorya, f. циркуля́рное письмо́.
Kursować, v. n. (о моне́тахъ) имѣ́ть ходъ.
Kurta, (d. *-tka*), f. ку́рта, -тка; кургу́зая ло́шадь, соба́ка.
Kurwa, f. ку́рва, блядь, f.; *-wić się*, v. r. дѣ́латься ку́рвою.
Kurwatura, f. архіере́йскій по́сохъ.
Kuryer, m. курье́ръ.
Kurytarz, m. корридо́ръ, галлере́я.
Kurz, *u*, m. *-rzawa*, f. пыль, f.; ме́лкій дождь; ме́лкій снѣгъ; *kurzawka*, f. дождеви́къ; *-rzawnia*, f. парна́я ба́ня.

Kurzeniec, *ńca*, m. кура́тникъ, -тня.
Kurzy, a. ку́рій, кури́ный; *rza pamięć*, худа́я па́мять.
Kurzyć, v. a. пыли́ть; копти́ть; вѣ́тры ни́зомъ пуска́ть; *-tytuń*, кури́ть таба́къ; *- się*, v. r. пыли́ться, кури́ться.
Kurzyna, f. му́чная пыль; *-rzymor*, *-rzyślep*, m. курослѣ́пъ (раст.).
Kusić, v. a. искуша́ть, -уси́ть; *kusiciel*, m. *-elka*, f. искуси́тель, -льница. [сокро́вищъ.
Kustosz, m. храни́тель церко́вныхъ
Kusy, a. кургу́зый; коро́ткое пла́тье имѣ́ющій поддерга́й (vu.); коро́ткій и то́лстый (ро́стомъ).
Kusyk, *Kucyk*, *u*, m. ма́ленькая кургу́зая ло́шадь; малоро́слый и то́лстый человѣ́къ.
Kusz, m. теля́чья или́ козло́вая кожа (сдѣ́ланная жёсткою у огня́).
Kut, m. лоды́га, лоды́жка.
Kutas, (d. *-asik*), m. кисть, f. ки́сточка.
Kutner, *u*, m. во́рса (на сукнѣ́); *-erować*, v. a. ворси́ть.
Kutwa, m. *-wiarz*, m. скупе́цъ, скра́га; *-wiarstwo*, n. ску́пость, скряжни́чество; *-wić*, v. n. скря́жничать; *-wieć*, v. n. сдѣ́латься скупы́мъ.
Kuźnia, *-źnica*, f. ку́зница; молотова́я, желѣ́зный заво́дъ; *-źniak*, *-źnik*, m. кузне́цъ; *-acki*, a. -не́цкій, -не́ческій.
Kwadra, f. че́тверть; че́тверть луны́; *-drans*, m. че́тверть часа́; (w matem.) че́тверть кру́га; квадра́нтъ; *-drat*, m. квадра́тъ (фигу́ра); квадра́тное число́; *-dratowy*, a. квадра́тный; *-dratura koła*, f. (w matem.) квадрату́ра кру́га; *-drować*, *-dratować*, v. a. умножа́ть число́ тѣ́мже число́мъ; сыска́ть содержа́ніе како́й нибу́дь пове́рхности (н. пр. кру́га); *-druplikować*, v. a. въ че́тверо мно́жить.
Kwak, *u*, m. ква́каніе.
Kwapić się, v. r. торопи́ться, спѣши́ть; *-pliwy*, a. торопли́вый, поспѣ́шливый.
Kwarantana, f. каранти́нъ.
Kwarczyć, *-czeć*, v. n. скрипѣ́ть; крича́ть.
Kwarta, f. (*че́тверть, f.); ква́рта (четвѐртая часть дохо́довъ короле́в-

скихъ имѣній вносимая въ государственную казну); *-rciany* (*żołnierz*), солдатъ который получалъ своё жалованье изъ кварты.

Kwartał, u, m. три мѣсяца, четверть года; пожилыя деньги на три мѣсяца; четверть кучи дровъ; *-talny, -tałowy,* a. трёхъ мѣсячный.

Kwartana, f. четыредневная лихорадка.

Kwarterowe, ego, n. деньги платимыя для освобожденія отъ постоя.

Kwartnik, m. шестая часть польскаго гроша.

Kwartyr, v. *Kwatera.*

Kwarzec, rcu, m. кварцъ (камень).

Kwas, u, m. кислота; закваса; квасъ, всякій напитокъ кислый; *-sić,* v. a. квасить, кислить; *-żelazo,* закаливать желѣзо; *- się,* v. r. кваситься, кислѣть; *- na kogo,* косо смотрѣть на кого.

Kwasiec, ica, m. квасъ.

Kwasigroch, m. медлительный человѣкъ.

Kwaskowaty, a. кисловатый.

Kwaśnica, f. кислица; *-nice,* f. pl. минеральныя кислыя воды; *-nia,* v. n. кислѣть, киснуть; *-nina,* f. закваса.

Kwaśny, a. кислый, квасный; кисловатый; *неприятный.

Kwasoczyn, u, -sorod, u, m. кислотворъ (въ хим.); *-czynny, -rodny,* a. кислотворный; *-sowy,* a. *zasada -wa,* кислотворъ.

Kwatera, f. квартира; *głowa -,* главная квартира; *- u trzewika,* клюша; *- w oknie,* половина окошка; *- w ogrodzie,* четвероугольная гряда въ саду.

Kwatermistrz, m. квартирмейстеръ.

Kwaterka, f. шестнадцатая часть гарнца.

Kwaternik, m. квартальный надзиратель.

Kwaterować, v. a. разводить (солдатъ по квартирамъ); *-runek, nku,* m. воинскій постой.

Kwef, u, m. фата; *-fić się,* v. r. покрываться фатою.

Kwerela, f. жалоба; *-renda,* f. справка, розыскъ; *-dować,* v. n. справляться, разыскивать; *-darz,* m. справляющійся.

Kwesta, f. собираніе милостыни для монастыря; *-starz,* m. собиратель -стыни; *-stować,* v. n. собирать -стыню.

Kwestya, f. вопросъ; *-styonować,* v. a. спрашивать.

Kwiat, u, (d. *-atek, tka*), m. цвѣтъ, цвѣтокъ (propr. & *); *-tek,* дѣвство; *-towy,* a. цвѣточный, цвѣтный.

Kwiczeć, v. n. кричать (какъ поросёнокъ).

Kwiczoł, m. (обыкновенный) дроздъ.

Kwiecie, n. (coll.) цвѣты; *-cisty,* a. цвѣтистый.

Kwiecień, (gen. *kwietnia*) Апрѣль; *-tniowy,* a. апрѣльскій.

Kwietny, a. цвѣточный; *- na niedziela,* вербное воскресенье.

Kwik, u, m. (свинній) визгъ; *-kliwy,* a. визгливый; *-knąć,* v. n. визгнуть; ржать.

Kwilić, v. n. *- się,* v. r. визжать, плакать; *-lić kogo,* v. a. заставить кого плакать; *-lny,* a. визгливый.

Kwinta, f. квинта (въ муз. и въ пикетѣ игрѣ).

Kwintel, tla, m. квентъ (четвертая часть лота).

Kwit, u, m. росписка, квитанція.

Kwita, ad. квитъ, чистъ, не долженъ; *-tacya,* f. подаваніе росписки; *-tować,* v. n. расписаться.

Kwitnąć, v. n. цвѣсти (propr. & *).

Kwoka, -oczka, f. насѣдка, клуша; (родъ мортиры); *-kać,* v. n. клохтать.

Kwota, f. сумма (денегъ).

L.

Łabędź, -bęć, m. лебедь, m. f.; *łabędzi,* a. лебединый, лебяжій; *łabędzie,* n. молодой лебедь; *-dzik,* m. маленькій лебедь; кисть изъ лебядинаго пуха для пудры.

Labirynt, u, m. лабиринтъ.

Lać, v. a. лить (во всѣхъ значеніяхъ); *- się,* v. r. литься, течь.

Łach, u, m. лоскутъ, рубище.

Łacha, f. рукавъ рѣки.

Łachman, m. *-ny,* pl. лоскутъ; бѣднягa, нищій; *-niarz,* m. лоскутникъ; нищій; *-niarstwo, -ństwo,* n. лоскутья; чернь, f. сволочь, f.; *-niasty,* a. похожій на лоскутья; *-nisty,* a. похожій на лоскутья; наполненный лоскутьями.

Łacina, f. латинь, f.; *-cinnik,* m. латинникъ; католикъ; *-ciński,* a. латинскій.

Lacki, a. польскій; католическій.

Łacniuchny, łatwiuchny, a. легчайшій, удобнѣйшій.

Łacny, *łatwy*, a. легкій, удобный; готовый; *-ność*, *-wość*, f. лёгкость, [удобность.
Łacz, m. тростникъ.
Łącznik, m. (w gramm.) единитная; *łączny*, *łączący*, сослагательное наклоненіе.
Łączny, a. луговый.
Łączyć, v. a. соединять, совокуплять; *- się*, v. r. соединяться; сочетаться; *-czny*, a. что легко соединяется.
Ład, *u*, m. порядокъ, устройство.
Ląd, *u*, *m*. твердая земля; пристань, f.
Lada, f. ящикъ (для вѣтра у органовъ); ящикъ (у подъема; козлы (у артиллеріи).
Lada, indecl. всякій кто (что) ни есть; *-człowiek*, нѣкоторый (маловажный) человѣкъ.
Ladaco, m. indecl. негодяй.
Ladajaki, a. какой нибудь; худый, маловажный; *-ko*, ad. какимъ нибудь образомъ; худо, нерачительно; *-kość*, f. нерадѣніе.
Ładnieć, v. n. дѣлаться хорошимъ, красивымъ; *-ny*, a. красивый, пригожій; *-ność*, f. красивость, пригожество.
Ładować, v. a. грузить, нагружать; *-downica*, f. сумка, патронташъ; *-downy*, a. грузовый.
Lądować, v. n. пристать къ берегу; *-dowy*, a. сухопутный.
Ładunek, *nku*, m. грузъ, поклажа; зарядъ. [ражъ.
Lafa, f. жалованье (солдатское); фу-
Łąg, (gen. *łęgu*), m. топкій лугъ.
Ląg, (gen. *lęgu*), m. высиживаніе (птицъ).
Lagier, *gru*, m. винныя дрожди; *-growy*, a. дрождевый.
Łagiew, *gwi*, f. кувшинъ, жбанъ.
Łągiew, *gwi*, f. закрутень, m.; желѣзный прутъ отъ ваги до конца оси идущій.
Łagodnieć, v. n. смиряться, кроткимъ дѣлаться; *-godny*, a. кроткій, тихій, мягкій; кроткій, смиренный; *-godność*, f. кроткость, тихость; *-godzić*, v. a. умягчать, облегчать; укротить, утишить.
Łajać, v. a. бранить, ругать.
Łajdak, m. безпутникъ, негодяй; *-dacki*, a. безпутный; *-actwo*, n. безпутство; *-aczeć*, v. n. исшалиться; *-aczka*, f. шлюха, негодная женщина; *-aczyć*, v. a. дѣлать развратнымъ; *- się*, v. *-aczeć*.
Laik, m. міранинъ; бѣлецъ; *laicki*, a. мірскій, свѣтскій; *laictwo*, n. [бѣльцы.
Łajno, n. лайно, калъ.
Lak, *u*, m. сургучъ; лакъ; *lak*, m. *laka*, f. розсолъ.
Łąka, f. лугъ.
Lakier, *u*, m. лакъ; лакировка; *lakiernik*, m. лакировщикъ; *-erować*, v. a. лакировать. [мусъ.
Lakmus, *u*, m. солнцеоборотъ; лак-
Łaknąć, v. a. & n. голодну быть; алкать, жадничать.
Łakoci, *-kotki*, f. pl. сласти.
Łakomić, v. a. дѣлать (кого) лакомымъ; *- się*, v. r. лакомиться, жадничать (чего); *-komiec*, *mca*, m. лакомый человѣкъ; * скупецъ; *łakomość*, f. прожорливость; жадность; корыстолюбіе; *-komstwo*, n. лакомство, жадность; *-komy*, a. лакомый; жадный; привлекательный; *-kota*, f. *-kotki*, f. pl. пріятные куски; *-kotliwy*, *-kotny*, a. лакомый; вкусный.
Lakowy, a. сургучный.
Łąkowy, a. луговый. [корня.
Lakrycya, f. сокъ изъ солодковаго
Lalka, f. кукла.
Lama, f. бить, f. капитель, f.
Lama, f. (*zwierz*) лама (животное).
Łamać, v. a. ломать, ломить (propr. & *); *-głos*, трель дѣлать; v. i. *łamie*, ломитъ; *łamać się*, v. r. ломаться, ломиться; бороться; трудиться; *-manie*, n. ломаніе; *- w stawach*, ломота; *- pokoju i t. d.* разрушеніе міра и пр.; *-głosa*, трель, f.; *- się*, переломленіе; *lamanina*, f. ломъ; дурная дорога; *-many*, a. ломанный; *-mana liczba*, дробь, f.
Lament, *u*, m. плачъ, вопль, f.; *lamentować*, v. n. плакать, вопить; *-towny*, a. жалкій, плачевный.
Lampa, f. лампада; плошка.
Lampart, m. леопардъ; оселокъ пробирной камень.
Lampeczka, f. рюмка.
Lamperya, f. панели, pl.
Lampreda, f. морская минога.
Łan, *u*, m. ланъ (полевая мѣра).
Lancet, *u*, *m*. ланцетъ.
Łańcuch, m. цѣпь, f.; *-chowy*, a

цѣнный; *-cuszek, szka*, m. цѣпочка; *– na szyje*, ожерѣлье.
Landgraf, m. ландграфъ.
Łani, f. лань, f. (самка оленья).
Lanie, n. литьё; *lany*, a. литый.
Lanka, lanuszka, f. ландышъ.
Landszaft, u, m. ландшафтъ.
Łapa (d. *łapka*), f. лапа, лапка, лапочка; *-pać*, v. a. ловить; хватать; *-pacz*, m. ловитель; *-panina*, f. добыча; хищность, жадность.
Łapcap, m. хищникъ; *łapczywy*, a. хищный, жадный.
Łapcie, m. pl. лапши, m. pl.
Łapikufel, ufla, m. пьяница.
Łapka, f. западня, ловушка.
Larm, m. тревога, набатъ.
Larwa, (мерзкая) личина; *харя, дурное лице.
Las, u, m. лѣсъ (propr. & *); *zapłata w lesie*, заплата не очень скоро будетъ.
Lasa, f. рѣшётка (сквозь который песокъ и пр. прокидываютъ).
Laseczka, f. палочка, жезликъ; черта (въ писаніи).
Łasić, v. a. приманивать къ себѣ (собаку, кошку и пр.); *– się*, v. r. приласкаться, ласкать (какъ кошка и пр.); *уничижаться.
Łasica, f. хорёкъ.
Łasiczka, f. ласочка, ласточка (звѣрь).
Laska, f. палочка, посохъ, жезлъ, трость, f.; *-marszałkowa*, жезлъ маршалскій; должность маршала.
Łaska, f. милость, благосклонность; *z Bożej łaski*, Божіею милостью; *-skawieć*, v. n. дѣлаться ручнымъ, кроткимъ; дѣлаться благосклоннымъ; *-skawy*, a. милостивый, благосклонный; *-skaw*, a. ручный, смирный; тихій, мягкій; *łaskawość*, f. ручность, смирность; мягкость, тихость; умѣренность (н. пр. погоды); *-skodawca*, m благодѣтель.
Łaskotać, v. a. щекотать; *-otki*, f. щекотки, щекотаніе; *-otliwy, -otny*, a. щекотливый.
Laskować, v. a. ложжить; *-wanie*, n. пазъ, ложки, выемки (f. pl.) на колоннахъ; *laskowany*, a. выемочный.
Laskowy, a. (a *laska*) палочный; *-owe orzechy*, лѣсные орѣхи.
Łasuś, m. льстецъ, ласкатель.
Łasy, a. (*лакомый); ласкательный (о животныхъ).
Lasy, pl. v. *Las*; *Lasa*.
Łaszt, u, m. ластъ (мѣра двѣнадцати четвертей).
Łata, f. рѣшетина, планка; *-tny*, a. рѣшетинный.
Łata, f. заплатка, лоскутъ.
Latać, v. n. летать; бѣгать.
Łatać, v. a. починить, заплатку положить.
Latacz, m. летающій.
Łatacz, m. заплаточникъ.
Latalny, a. летающій; *-tanina*, f. летаніе, бѣганіе. (propr. & *).
Łatanina, f. починка, кропаніе
Latawiec, wca, m. домовой дѣдушка; змѣй бумажный; летучая рыба; вѣтреникъ, вертопрахъ.
Latarnia, f. фонарь, m.; маякъ.
Łatka, f. кукла; *-tkarz*, m. кукольникъ; играющій кукольную комедію.
Lato, n. лѣто; *-ta*, pl. лѣта; *stare lata*, лѣта, старость; *-topis, -pisiec, pisca*, лѣтописецъ; *-topismo*, n. лѣтопись, f.; *-torośl*, f. лѣторосль, f.
Latoś, ad. сего года; *-toś, sia, latos*, a. однолѣтное животное.
Latować, v. n. лѣтовать.
Łatr, m. мѣра четырёхъ локтей.
Łatwość, f. лёгкость, удобность; способность; *-twy*, a. лёгкій, не трудный.
Laur, u, m. лавръ; лавровый вѣнецъ.
Lawa, f. лава (изъ огнедышущихъ горъ).
Ława, f. лавка, скамья.
Lawatywa, f. промывательное.
Lawenda, f. лаванда (трава)
Laweta, f. лафетъ.
Ławica, f. судейская должность; -ская палата.
Lawirować, v. n. лавировать.
Ławka (d. *-weczka*), f. скамейка, лавка; кладки, f. pl. (черезъ ручей); лавка (купеческая).
Ławnik, m. засѣдатель въ судѣ, ассессоръ; *-niczy*, a. судейскій; *ławnikostwo*, n. достоинство ассессора; члены судейскаго мѣста.
Lawować, v. a. тушевать.
Laxować, v. a. & n. слабить; -биться; *-wanie*, n. поносъ.
Lazanki, m. pl. лапша.
Lazaret, u, m. лазаретъ, больница.
Łazęga, f. бродяга, m.; (vu.) медленно ходящій человѣкъ.

Łazić, v. n. лазить; пресмыкаться.
Łaziebnik, *-ennik*, m. банщикъ; *-ziebny*, a. банный; *-zienka*, баня, купальня; *-enki*, f. pl. загородной королевскiй дворецъ въ Варшавѣ.
Łaznia, f. баня; * строгiй выговоръ.
Lazur, *u*, m. лазурикъ (камень); лазурь, f.; синiй крахмалъ; *-rowy*, a. лазоревый, голубый.
Łazy, m. pl. кустарники, m. pl. хворостъ.
Łbica, f. безобразная голова; *-isty*, a. большую голову имѣющiй.
Łeb, (gen. *łba*), m. (презр.) голова.
Lecha, *licha*, f. гряда.
Łechciwy, a. щекотливый; сладострастный; *-wość*, f. щекотливость, сладострастiе.
Łechtać, v. a. щекотать; * возбуждать, поощрять; *-taczka*, f. (w anatom.) клиторъ.
Lecić, v. a. тепловатымъ дѣлать.
Łecieć, v. n. летѣть; скоро бѣжать.
Łęcina, f. тонкая вѣтвь, плеть, f. (у растенiй).
Lecz, c. но, однако.
Leczenie, n. леченiе; *-czyć*, v. a. лечить.
Ledwie, *-wo*, ad. едва, лишь; почти.
Ledz, v. n. лечь, ложиться; лѣниться; упасть (въ сраженiи).
na **Ledzie**, v. *Lód*.
Lędźwie, (gen. *lędźwi*), f. pl. поясница.
Legać, v. n. лѣниться, бездѣльничать.
Legacya, f. посольство; папская легацiя.
Legar, *u*, m. подкладина; *-ry*, pl. стѣна подъ лѣстницею; спуски, m. pl. кладки, f. pl.
Legart, *-gawiec*, *wca*, m. лягавая собака; * лѣнивецъ.
Legat, m. (папскiй) легатъ.
Legawka, f. пастушескiй рожокъ.
Legawy, a. лѣнивый; *- pies*, v. *Legart*.
Łęgi, *pl. v.* **Łąg**.
Legienda, f. житiе святыхъ, минiя четiя.
Legły, a. лежащiй.
Legnąć, *lądz*, v. a. высиживать (птицъ).
Legować, (*zapisać*), v. a. примѣшать (серебро съ золотомъ и пр.); завѣщать, по духовной.
Legowisko, n. берлога, нора; постилка для скотины.
Lej, *ju*, m. большая воронка; *lejka*, (обыкновенная) воронка.
Lejba, *u*, m. неопрятный человѣкъ.
Leibgwardia, f. лейбгвардiя.
Lejc, m. *lejce*, pl. возжи.
Lejkowaty, a. воронкообразный.
Łęk, m. арчакъ, лука.
Lękać się, v. r. бояться, страшиться.
Lekarnia, f. больница; *-karski*, a. лекарскiй; *-stwo*, a. лекарство.
Lekarz, m. лекарь, врачъ.
Łękaty, a. вогнутый, выпуклый.
Lekce, ad. легкомысленно; *-ciuchny*, *-utenki*, *-usienki*, a. легонькiй.
Lekcya, f. лекцiя, ученiе.
Leki, m. pl. леченiе; лекарство.
Lekki, a. лёгкiй (не вѣскiй); л. не трудный; (v. *łatwy*) л. поворотливый, проворный; л. несильный; легкомысленный.
Lekkokonny, a. *-ny pułk*, полкъ лёгкой конницы; *-komowny*, a. болтливый; *-komyślny*, a. легкомысленный; *-ność*, f. -енность.
Lekkość, f. лёгкость; проворство; легкомыслiе; *-kowaźny*, a. маловажный; *-kowierny*, a. легковѣрный; *-ność*, f. легковѣрiе, легковѣрность.
Lękliwy, a. боязливый, пужливый.
Lekta, f. обѣдня читаемая.
Lektor, m. чтецъ (лекторъ) въ монастырѣ и въ университетѣ; *-oryum*, v. *czytelnia*.
Lelek, (gen. *lelka*), m. лелекъ, козодой (птица); * ротозѣй.
Lemiesz, m. лемешъ, сотникъ.
Lemieszka, f. густый кисель.
Lemus, m. родъ погреба глиною покрытаго для сохраненiя отъ пожара.
Len (gen. *lnu*), m. ленъ.
Leń, *ia*, m. лѣнтяй, лѣнивецъ.
Lenić się, v. r. лѣниться; *-nieć*, v. n. излѣниться, сдѣлаться лѣнивымъ.
Leniek, (gen. *leńka*), *leniuch*, *leniwiec*, *wca*, m. лѣнтяй, лѣнивецъ; тихоходъ, лѣнивецъ (животное).
Lenistwo, n. лѣность, лѣнивость.
Leniuszeć, v. n. сдѣлаться всё лѣнивымъ.
Leniwy, a. лѣнивый.
Lennik, m. ленникъ, васаллъ; *lennictwo*, n. ленъ, помѣстье ленное; пожалованiе лена.
Lenno, n. ленъ; *- nodawca*, m. господинъ дающiй ленъ; *-ność*, f. ленность.
Lenny, a. ленный.
Lenownik, m. получающiй ленъ именемъ другаго.

Lentryk, m. краска растёртая на водѣ съ клеемъ; *-kować*, v. a. планировать (бумагу).
Lentwal, *tfal*, m. лапонъ.
Lenung, *u*, m. жалованье (солдатское).
Lep, *u*, m. птичій клей.
Łepeta, *Łebeta*, f. (vu.) голова.
Lepianka, f. мазанка; землянка, хижина; *-piarz*, m. дѣлающій мазанку; худый архитекторъ.
Lepić, v. a. лѣпить, дѣлать мазанку; *-się*, *komu*, прилѣпиться кому.
Lepiej, ad. лучше.
Lepisty, a. лѣпкій, липкій; *-powy*, a. клеемъ намазанный.
Lepski, a. прекрасный, отмѣнный; смѣлый, храбрый.
Lepszy, a. лучшій.
Lesisty, a. лѣсистый.
Leśniany, a. лѣсный, лѣсовый.
Leśnictwo, n. должность главнаго лѣсничаго; засѣка въ вѣдомствѣ лѣсничаго; *-śniczy*, *ego*, m. *leśnik*, m. лѣсникъ, лѣсничій.
Leśnieć, v. n. зарастать лѣсомъ.
Leśniowka, f. лѣсное яблоко, лѣсная груша.
Leśny, a. лѣсный; дикій (о травахъ).
Lesz, *u*, m. замша.
Leszcz, m. лещъ (рыба). [шникъ.
Leszczyna, f. леща, орѣшина; орѣ-
Leszka (d. a *lecha*) грядка.
Letni, *-ny*, a. лѣтній; тепловатый; сего года; пожилый, старый; *letność*, f. тепловатость.
Letnić, v. a. дѣлать тепловатымъ; *-nieć*, v. n. дѣлаться тепловатымъ; *-nik*, m. лѣтнее платье; балахонъ; бесѣдка въ саду.
Letra, f. боковая доска у кровати; дробина, рѣшетка у телѣги; передній фасъ бастіона.
Lew (gen. *lwa*), левъ (лёвъ).
Lew, *u*, m. приливъ.
Lewar, *u*, m. ливеръ, насосъ; подъёмъ.
Lewica, f. лѣвая рука; лѣвая сто-
Lewkonia, f. левкой. [рона.
Lewo, ad. лѣво; *w -*, на лѣво.
Leworęki, a. левша.
Lewy, a. лѣвый; *w lewą*, на лѣво.
Łeż (gen. *łży*, *łgi*), ложь, f.
Leża, f. квартира военная; загородка, плетень, m.
Leżak, m. лежачій улей.
Leźć, v. n. ползать, пресмыкаться; лѣзть.
Leżeć, v. n. лежать (во всѣхъ значеніяхъ).
Leziwo, n. лѣсница изъ лыка.
Łezka, v. *Łza*.
Łeżny, a. высиживающій.
Lezuch, m. лѣнтяй, лѣнивецъ; *lezuchowski*, a. лѣнивый.
Leżysko, n. *leża żołnierza*, военныя квартиры; ложементъ (въ фортиф.).
Łgać, v. n. лгать; *łganie*, n. лганіе; *łgarz*, m. *-arka*, f. лжецъ, лгунъ; лгунья; *-arstwo*, n. ложь, f. ложность.
Lgnąć, *lnąć*, v. n. льнуть, липнуть; вязнуть, утопать.
Li, c. ли, ль. [жители.
Liberya, f. ливрея; ливрейные слу-
Libra, f. *papieru*, десть (f.) бумаги; аптекарскій фунтъ.
Lice, n. лице сукна; знакъ монетника на монетѣ; знакъ которымъ можно узнать украденную вещь; явная крадьба.
Lice, f. pl. щёки.
Licencyować, v. a. *wójsko*, уволить, отставить войско.
Licho, n. нечетъ; несчастіе, бѣда; *-chota*, *-chość*, f. бѣда, бѣдность; бѣдный человѣкъ; бѣдные люди; *-chotny*, a. бѣдный, несчастный.
Lichtarz, m. подсвѣчникъ, шандалъ.
Lichtować, v. a. *kotwicę*, поднять якорь.
Lichwa, f. лихва, ростъ; *-wiarz*, m. лихоимецъ, ростовщикъ; *-arstwo*, n. лихоимство; *-arski*, a. лихоимный. [рышничать.
Lichwić, v. n. лихоимствовать, ба-
Lichy, a. худый, плохій. [тонъ
Liczba, f. число; *-bon*, *-ban*, m. же-
Liczebnik, m. счетчикъ; *-bny*, a. числительный.
Licznik, (w arytm.) числитель; *-ny*, a. многочисленный; чего можно считать.
Liczyć, v. a. считать; числять; *-czydeska*, f. доска на которой деньги считаютъ; *-czyknepa*, m. скряга, m.
Liga, f. союзъ; заговоръ; *-monety*, a. монетная проба.
Ligawica, f. топкое, вязкое мѣсто *-wiczny*, a топкій, вязкій.
Lik, *u*, m. число (вычисленное).
Likwidacya, f. ликвидація.
Likwor, *u*, m. ликеръ

Lilia, f. лúлiя, кринъ; *-liowy*, a. лилéйный, лилóвый.
Limitacya, f. отсрóчка, отломéнiе; окончéнiе; *-tować*, v. a. отсрóчить; окончáть.
Limonada, f. лимонáдъ; *-nata*, f. лимóнный сóусъ.
Limonia, f. лимóнъ.
Lin, m. линь, m. (рыба).
Lina, f. канáтъ, верёвка.
Linba, *Limba*, f. пúхта, сосна.
Linia, f. лúнiя; линéйка.
Linieć, (*lenić się*), v. n. линять.
Liniować, v. a. проводúть лúнiи.
Lipa, f. лúпа; *-powy*, a. лúповый.
Lipiec, *pca*, m. Iюль (мѣсяцъ), m.; лúпецъ; ярый воскъ.
Lipień, *enia*, m. хáрiусъ (рыба).
Lipina, f. лúповое дéрево; лúповой кустáрникъ; лúпа (дéрево).
Lipki, *-pisty*, a. лúпкiй, клéйкiй.
Lipnąć, v. n. лúпнуть, льнуть; *lipnieć*, v. n. дѣлаться клéйкимъ.
Lira, f. лúра; *-ryczny*, a. лирúческiй.
Lis, m. лисúца; *хитрéцъ; рыжевóлосый; - *morski*, морская лисúца; *lisy*, pl. лúсiи кóжи.
Lisawy, v. *Lisowaty*.
Liść, *ia*, m. листъ; *liście*, *ia*, n. coll. лúстья; *-ściany*, a. листовый, слоúстый; *-ścieć*, v. n. лúстьями одѣяться; *-ścik*, m. листóчекъ; письмецó; *-ścisty*, *-sciasty*, a. многолúственный, слоúстый.
Lisieć, *-sowacieć*, v. n. рыжѣть; *-sowaty*, a. рыжевáтый.
List, *u*, m. письмó; *-szpilek*, свертóкъ съ булáвками.
Lista, f. спúсокъ, рóспись, f.
Listek, *tka*, m. листóчекъ; письмецó; *-stny*, a. пúсьменный.
Listopad, m. Ноябрь (мѣсяцъ), m.
Listowny, a. пúсьменный; *-owy*, a. пúсьменный; (о кнúгахъ) величинóю въ листъ.
Listwa, (d. *listewka*), f. плáночка; опýшка, обшúвка; *-wować*, v. n. плáночками обложúть; опушúть, обшúть.
Liszaj, *ju*, m. лишáй.
Liszka, (d. a *lis*) лисúца; лисúца сáмка; гýсеница.
Litania, f. литáнiя, молéбствiе; *долговрéменная и скýчная рѣчь и пр.
Litera, f. лúтера, бýква; - *kościelna*, врýцѣ лѣто; *-ry*, pl. письмецó; *-ralny*, a. словéсный, литерáльный; *-rat*, m. учёный; *-ratura*, f. словéсность.
Litkup, *u*, m. могарычъ; куртáжъ, мáклерство; *-pnicze*, n. мáклерскiя дéньги; *-pnik*, m. мáклеръ.
Litość, f. сожалѣнiе, сострадáнiе; *-ściwy*, a. сострадáтельный; *-tować się*, v. r. сострадáть, сожалѣть.
Lity, a. лúтый; цѣльный, слиткóвый.
Lityspendencya, f. врéмя въ котóрое тяжба произвóдится.
Liuba, f. (*pinea*) пúхта; шúшка пúхтовая.
Liwerant, *m*. подрядчикъ; *-rować*, v. a. доставлять; *-runek*, *nku*, m. постáвка; подрядъ.
Lizać, *liznąć*, v. a. лизáть, лизнýть; - *się*, v. r. *унижáться, раболѣпствовать; *-ziobrazek*, *zka*, m. пустосвятъ, лицемѣръ.
Łkać, *łknać*, v. n. рыдáть, всхлúпывать.
Lniany, a. льняный; *-ny olej*, льняное мáсло.
Loch, *u*, m. глубóкая яма; руднúкъ; подземéльная тюрмá; *-chowaty*, a. ямúстый; похóжiй на яму.
Łoczyć, *łokać*, v. n. локáть, жрать.
Lód, *u*, m. лёдъ; *-dy*, pl. морóженое.
Łodka, f. лóдка; челнóкъ (у ткачéй); *-dnik*, m. лóдочникъ; лóцманъ.
Lodowacieć, v. n. леденѣть; замерзáть; дѣлаться холóднымъ, равнодýшнымъ; *-waty*, a. ледовúтый; нечувствúтельный; холóдный; варёный въ сáхарѣ; *-wnia*, f. лéдникъ; *-wy*, a. ледяный.
Łodyga, *-dyżka*, f. стволъ, стéбель, m.
Łodź, f. лóдка, бáрка; *-dżny*, a. лóдочный.
Lofka, *-ftka*, f. крýпная дробь.
Logarytm, *u*, m. логарúѳмъ.
Logika, f. лóгика; *-gik*, m. лóгикъ; *-giczny*, n. *logiczny*.
Łogoża, f. сúтная рогóжа.
Łoj, *ju*, m. сáло.
Łoić, v. a. сáлить; *-jowy*, a. сáльный.
Lokacya, f. отдáча капитáла на ипотéку; *-wsi*, *miasta i t. d.*, оснóванiе дерéвни, гóрода и пр.
Lokat, m. подъ-учúтель (на шкóлѣ).
Lokaj, *ja*, m. лакéй; *-kajstwo*, станъ лакéя; лакéи.

Łokciowy, a. лóкотный,
Łokieć, *łcia*, m. лóкоть (на рукѣ); лóкоть (мѣра), m.; мотóкъ, пáсмо нúтокъ. [человѣкъ.
Łokietek, *tka*, m. óчень малорóслый
Łokietnica, f. половый кáмень или кирпи́чъ локтевóй длины́.
Łokować, v. a. отдáть капитáлъ на гипотéку, на основáніе дерéвни и пр.; расположи́ть по квартúрамъ; *- się*, v. r. расположи́ться по квартúрамъ, взять свою́ квартúру.
Łom, *u*, m. лóмка, ломáніе; большóй отлóмленный кусóкъ; ломъ.
Łomać, v. *Łamać*. [валéжникъ.
Lombard, *u*, m. ломбáрдъ.
Lomber, *bra*, m. лóмберъ; *-browac*, v. n. игрáть въ лóмберъ.
Łomigłow, m. крѣ́пкій напи́токъ.
Łomignat, *-ikost*, m. карагу́шъ, большóй орёлъ. [вá).
Łomikamień, *ia*, m. камнелóмъ (тра-
Łomisty, a. лóмкій, хру́бкій; *-mny*, a. до ломлéнія касáющійся; *-ny kamień*, плитá.
Łomot, *u*, m. трéскъ, трескотня́; *-tać*, v. n. трещáть, ломáтся съ
Lon, *u*, m. чекá. [трéскомъ.
Łona, *łuna*, f. плáмя; зáрево (отъ плáмени и пр.).
Łoni (*poet.), ad. прóшлаго лѣ́та; *łonski*, a. прошлогóдный.
Łonisty, a. выпуклый, согну́тый.
Łono, n. лóно, нѣ́дро (propr. & *).
Lont, *lónt*, *u*, m. фити́ль, m.; *-townik*, m. фити́льная пáлочка.
Łopata, f. лопáта; *-patczany*, *-patkowy*, a. лопáтный; *kości -kowe*, (w anat.) лопáткина кость; *-patka*, f. лопáтка; крыльцó, лопáтка (у лошадéй и пр.); *- w kole młyńskiem*, лóпасть, f.; *-patnik*, m. гребéцъ. [пéйникъ.
Łopian, *-piuch*, *u*, m. лапухá, ре-
Łopystka, f. щупъ, щу́пикъ.
Lornetka, f. лорнéтъ.
Los, *u*, m. жéребей, жрéбій; судьбá, рокъ; у́часть, f.
Łoś, *ia*, m. лось, m.; *-si*, a. лóсій; *-sica*, f. лоси́на, лóсья кóжа.
Łoskot, *u*, m. трéскъ, шумъ; *-tać*, v. n. хлóпать, трещáть, гремѣ́ть; *-tny*, a. шумя́щій.
Łosoś, *ia*, m. сёмга; *-sosi*, a. сему́жина; *-sosiowy*, a. сему́жій (о пригото́вленной сёмгѣ).
Łososiarnia, f. лóвля сёмги.
Łososiopstrąg, m. лóсось, m.
Losować, v. n. кидáть жéребей; *losownik*, m. кидáющій жéребей; раздавáющій что нибу́дь кидáніемъ жéребья.
Łoszyca, f. лось, f. (сáмка).
Łot, m. лотъ; *-towy*, a. лотовый.
Lot, *u*, m. лѣтъ, летáніе.
Loterya, f. лотерéя.
Lotka, f. прави́льное перó (у пти́цы).
Lotny, a. до летáнія принадлежáщій; лету́чій.
Łotr, m. повѣ́са, m. негодя́й; разбóйникъ; *-trostwo*, n. плутовствó, разбóйничество; (coll.) разбóйники, бродя́ги, бездѣ́льники, m. pl.; *-trować*, v. n. разбóйничать, распу́тствовать; *-trowski*, a. разбóйническій, плутовскій.
Łow, *u*, m. *łowy*, pl. лóвля, охóта; *łowczy*, a. охóтничій; *-czy*, *czego*, m. óхотникъ, глáвный надъ лóвчими.
Łowić, v. a. лови́ть (prop. & *); быть на охóтѣ; *-wiec*, *wca*, m. кто лóвитъ на чужóй дáчѣ.
Łowiectwo, n. достóинство глáвнаго надъ лóвчими; прáво на ловлéніе (звѣрéй и рыбы); охóтническая нау́ка.
Łowisko, n. мѣ́сто гдѣ лóвятъ (звѣрéй и рыбу); лови́тельный, лови́льный.
Łowka, f. ловлéніе, лóвля; *-wny*, a. хорошó лóвящій; что легкó мóжно лови́ть; лови́тельный, лови́льный.
Loża, f. лóжа (въ теáтрѣ и пр.).
Łoże, n. (лóже, постéля); *-armaty*, a. лафéтъ пу́шечный; *- u strzelby*, лóже у ружья́; долбéжъ; *-rzeki*, ру́сло; *- małżeńskie*, брáчное лóже; бракъ.
Łóżko, n. кровáть, f.; постéля.
Łożnica, f. (спáльня) невѣ́стина по-
Łożny, v. *Lużny*. [стéль.
Łożny, a. эпидеми́ческій, повáльный.
Łożyć, v. a. (класть); употребля́ть, издéрживать; *-żyna*, f. худóе лóже; *-żysko*, n. логови́ще, берлóга.
Lśknąć się, *lśnąć się*, *lśnieć się*, v. r. сія́ть, блистáть.
Lśnić, v. a. лощи́ть. [бочка.
Lśniak, m. и́вовая су́меречная бá-
Lub, *lubo*, c. или́.

Łub, ia, m. тонкое дерево на коробки.
Łub, u, m. лубъ, лубокъ; всякое дерево расщепанное на тонкія досечки.
Lubaszka, f. родъ большихъ сливъ.
Lubczyk, m. зоря (раст.).
Lubić, v. n. любить, имѣть удовольствіе въ чемъ.
Lubieżnik, m. сластолюбецъ; *-żny*, a. плотоугодный, сластолюбивый; *-żność*, f. сластолюбіе.
Lubistek, v. *Lubczyk*.
Lubo, c. хотя.
Lubość, f. пріятность, удовольствіе.
Lubownik, m. *-nika*, f. охотникъ, охотница до чего нибудь.
Lubryka, f. вапъ, красной карандашъ.
Luby, a. пріятный, милый.
Lucyfer, fra, m. сатана, m.
Łuczek, czka (ziele), m. лукъ (раст.); *-czkowaty*, a. похожій на лучокъ.
Łucznik, m. стрѣлецъ изъ лука.
Łuczynka, f. лучинька; *-czywo*, n. смолистое дерево.
Lud, u, m. народъ; люди, множество людей.
Ludność, f. многолюдство; *-ny*, a. многолюдный; многочисленный.
Ludokradza, m. людотатецъ; *-dokupiec, pca*, m. купецъ торгующій невольниками.
Ludomiły, a. народомъ возлюбленный.
Ludożerca, m. людоѣдъ.
Ludwisarz, m. литейщикъ, плавильщикъ; *-sarnia*, f. литейный дворъ; плавильня.
Ludzić, v. a. привлекать, приманивать; обманывать; выманивать.
Ludzie, (gen. *ludzi*), pl. люди; слуги, служители; *-dzki*, a. человѣческій, человѣчій; человѣколюбивый; привѣтливый, ласковый; человѣческій, слабый; *- kość*, f. человѣчество; человѣколюбіе, людскость; привѣтливость, учтивость; человѣческая слабость.
Ług, u, m. щёлокъ.
Ług, i, f. *-gowisko*, m. болото, лужа.
Luita, f. штрафъ, денежная пеня.
Łuk, u, m. лукъ (которымъ стрѣляютъ).
Lukrecya, f. солодковый корень.
Lulać, v. a. усыплять дитя припѣваніемъ, или качаніемъ; (о дѣтяхъ) ложиться спать.
Lulek, lka, m. *bielun (ziele)*, m. бѣлена (трава).
Lulka, f. курительная трубка.
Luminarz, m. (poet.) свѣтило.
Łuna, łona, f. пламя; зарево отъ пламени.
Lunąć, v. a. лить струями; v. n. литься изобильно.
Lunacya, f. мѣсячное теченіе луны; лунный (синодическій) мѣсяцъ; *-natyk*, m. лунатикъ.
Luneta, f. дуга, часть окружности; зрительная трубка.
Łup, u, m. добыча (на войнѣ).
Łupa, f. щепа, полѣно; комъ желѣза.
Łupać, -pnąć, v. a. разрубать, разсѣкать; пристально смотрѣть, выпучать глаза.
Łupek, pka, m. аспидъ, сланецъ (камень); щепа, заноза.
Łupić, v. a. лупить; кожу ободрать; кору снимать; грабить; *-piestwo*, n. грабительство, разореніе; *-pież, u*, m. добыча; *-pież*, m. *-pieżnik*, m. грабитель, живодёръ; *-pieżny*, a. разбойническій.
Łupina, f. кожура, скорлупа, шелуха; *-piniasty*, a. имѣющій много скорлупъ; *-pisty*, a. что легко лупить можно.
Łupki, f. лунки для связыванія переломленныхъ рукъ или ногъ.
Łupky, lupki, a. расщелистый, слоеный.
Lura, liura, f. худое вино.
Łuska, luszczka, f. чешуя (propr.&*); *- na oku*, бельмо; *-kać*, v. a. чешую снять; лущить; *-kowy*, a. чешуйчатый.
Łuskowiec, wca, m. ящеръ (животное).
Łuskwić, v. a. чешую снять.
Łuśnia, Lusznia, f. подпора у повозки.
Lustr, u, m. глянецъ (о матеріяхъ).
Lustracya, f. ревизія, пересмотрѣніе.
Lustro, n. паникадило, люстра; зеркало.
Lustrator, m. ревизоръ, пересмотрщикъ; *-strować*, v. a. ревизовать, осматривать.
Lustrowny, a. лоснистый (о сукнѣ).
Lut, m. пайло, припой.
Luteranin, m. *-ranka*, f. (*wzgardliwie*):
Luter, tra, m. *-terka*, f. лютеранинъ, -ранка; *-terski*, a. лютеранскій; *-terstwo*, n. лютеранизмъ.

Lutnia, f. лютня; *-nista*, f. лютнистъ.
Lutować, v. a. паять.
Lutrować, v. a. очищать, процѣживать. [ниномъ.
Lutrzyć się, v. r. дѣлаться лютераниномъ.
Luty, *tego*, февраль (мѣсяцъ), m.
Luz, *luzem*, ad. свободно, безъ препятствія; не натянуто, ослабленно.
Luzak, m. конюхъ у войска.
Łużnik, m. сито для процѣживанія щёлока; дѣлающій щёлокъ.
Luźny, *lóźny*, a. свободный, вольный; праздношатающійся.
Łużny, *ługowy*, a. щёлочный.
Luzować, *łozować*, v. a. смѣнять; развязать, распустить, разводить, раздѣлять.
Lwi, a. львиный; *lwica*, f. львица; *lwię*, *ęcia*, n. львёнокъ.
Łyczak, m. лычная верёвка.
Łykać, *-knąć*, v. a. глотать, глонуть; пьянствовать; *-kacz*, n. пьяница.
Łyko, n. лыко; *-ka*, pl. лычныя верёвки; оковы, f. pl. принужденіе; *-kowaty*, a. лыкообразный; жёсткій, деревянистый.
Łyła, a. простякъ, глупецъ.
Łys, m. *łysiec*, *śca*, m. плѣшивецъ.
Łysieć, v. n. плѣшивѣть.
Łysina, f. лысина, плѣшь, f. плѣшина.
Łysk, *u*, m. глянецъ, блескъ.
Łyska, f. куликъ, лисуха.
Łyskać, *-snąć*, v. n. сверкать, блискать; сверкнуть, блеснуть; *-ka sie*, молнія сверкаетъ изъ дали; *-kanie*, n. зарница.
Łystoranki, f. pl. поддѣланныя икры (на ногахъ).
Łysy, a. лысый, плѣшивый.
Łyszczak, m. медвѣжье ушко (раст.); бѣлая цапля.
Łyżka, f. ложка. [ложечка.
Łytka, f. икра (у ноги); *-żeczka*, f.
Łyżwa, f. судно пласкодонное (на Вислѣ).
Łyżwy, f. pl. коньки, m. pl.; *-wiarz*, m. катающій на олькахъ.
Łza, (gen. *łzy*), слеза; *łzawy*, слёзный.
Łzotok, m. слезотеченіе (глазная болѣзнь).
Łżyć, v. a. облегчать.
Łżyc, v. a. хулить, бранить; безчестить; *-ciel*, m. хулитель, ругатель.
Łżywy, a. лживый, ложный.

M.

Mać, f. (vu.) v. матка. [тверика).
Maca, f. хлѣбная мѣра (четыре че-
Macać, v. a. щупать, осязать; испытывать, изыскивать.
Machać, *-chnąć*, v. a. махать, махнуть; двигать; *- dokąd*, скоро ѣхать куда нибудь.
Macharzyna, f. (въ тѣлѣ животныхъ) пузырь, m.
Machina, f. махина, машина.
Machlarz, m. плутъ, обманщикъ; *-rstwo*, n. плутовство, обманъ; *-chlować*, v. a. обманывать.
Machoń, *niu*, m. магагони, красное дерево; *-onia*, f. магагони и вещи сдѣланныя изъ него.
Mącić, v. a. мутить; приводить въ замѣшательство; *- się*, v. r. мутиться, съ ума сойтти.
Macica, f. матка, ложесна; пень, главный корень; матрица; гайка *- perłowa*, перламутъ.
Maciek, *ćka*, m. колбаса изъ свинаго желудка.
Macierzanka, f. богородская трава.
Macierzyński, a. материній; *-rzysty*, a. материнскій; *-rzyzna*, f. материнское наслѣдство.
Maciniec, *ńca*, m. яичникъ; *-cinnik*, m. маточная судорога. [вотныхъ).
Maciora, f. матка, самка (у жи-
Macki, f. pl. усики (у насѣкомыхъ); *po macki*, ad. ощупью. [нишъ.
Macloch, *u*, m. проломъ въ стѣнѣ;
Macocha, f. мачиха; *-coszyn*, a. мачихинъ.
Maczoś, v. a. макать, омочить; мазать снуровку мѣломъ.
Maczek, *czka* (d. a *mak*), маковое зёрнышко; (coll.) -вые зёрнышки.
Mączka, f. чистая хорошая мука; крахмалъ.
Mącznik, m. *-nica*, f. головня, почернѣвшій колосъ; мучникъ; *- do korduwanu*, кожевенное дерево.
Mączny, a. мучный, мушный; *-czyc*, v. a. дѣлать мучнымъ; *-czysty*, a. мушнистый. [харя, рожа.
Maczuga, f. дубина, палка; (vu.)
Mada, f. илъ. [drzec.
Mądry, a. мудрый; *-drzec*, v. *Me-*
Madzisty, a. глинистый.
Magażny, *nego*, m. вагенмейстеръ (при арміи).

Magazyn, u, m. магазинъ, анбаръ; *-zynowe, wego*, n. амбарщина.
Magdalenka, f. монахиня святой магдалины.
Magiel, glu, m. катокъ (для катанья бѣлья); *-glownica*, f. полотно которымъ обвёртываютъ бѣлье при катаніи; *-glować*, v. a. катать (бѣльё); *-glownik*, m. ручный катокъ.
Magistrat, u, m. магистратъ, градоначальство; *-atura*, f. достоинство магистрата.
Magnat, m. вельможа, магнатъ.
Magnes, (*-net*), m. магнитъ; *-nesowy*, *-netowy*, a. магнитный; *-nesować*, *-netyzować*, v. a. магнетизовать; *-netyzm, u*, m. магнетизмъ.
Mahoni, v. *Machoń*.
Maj, ja, m. май (мѣсяцъ); *maj, ju*, m. вѣтви съ листьями.
Majaczyć, v. a. производить безпорядокъ; помѣшать.
Majątek, tku, m. имѣніе, имущество.
Maić, v. a. покрывать, украшать листами.
Majdan, m. базаръ маркетантскій; манежъ; мѣсто заводное.
Majeran, m. маіоранъ (трава).
Majestat, u, m. величество; царскій престолъ; *-statyczny*, a. августѣйшій, величественный; *-czność*, f. величественность.
Majętność, f. имѣніе, имущество; недвижемое имѣніе, домъ, помѣстье и пр.; достатокъ; *-tny*, a. достаточный, зажиточный.
Maik, u, m. личина (червь) майскаго жука; *-jesienny*, a. бабье лѣто.
Major, m. Маіоръ; *-jorat, u*, m. преимущество старшаго въ родѣ; *-jorstwo*, n. достоинство маіора; маіоръ и маіорша.
Majowka, v. *Maik*.
Majster, stra, m. мастеръ; *-strowski*, a. мастерскій; *-strostwo*, мастерство.
Majtek, tka, m. матрозъ; *-tkówski*, a. матрозскій; *-kowstwo*, n. служба матрозская.
Maiż, m. молодая хищная птица.
Maiz, u, m. майсъ, турецкая пшеница.
Mak, u, (d. *maczek*), m. макъ.
Mąka, (d. *mączka*), f. мука.
Makaron, u, m лапша; макароны, [m. pl.
Makaronizm. *makaron*, m. макаронизмъ, смѣшеніе иностранныхъ словъ съ языкомъ народнымъ.
Makolągwa, f. коноплянка; реполовъ.
Makówka, *-kowica*, f. маковка, маковица; верхушка, шаръ на башнѣ, на столбѣ; *-winy*, f. pl. маковичные стебли, -чныя листья; *-kowy*, a. маковый, -вный.
Makrela, f. макрель, f.
Maksyma, f. положеніе, правило.
Makuch, m. жомки маковыя или льняныя.
Makulatura, f. пятно въ матеріяхъ; нечистота между литерами; макулатура
Malacya, f. безвѣтріе.
Malarz, m. живописецъ; *-larnia*, f академія живописи; горница живописцева; *-larski*, a. живописцевъ; -писный; *-larstwo*, n. живопись, f.
Maldr, u, m. мальтеръ (хлѣбная мѣра).
Maldrzyk, m. круглый сыръ изь сливокъ.
Maleć, v. n. убавляться.
Małgorzatka, f. родъ груши (скороспѣлой).
Maligna, f. горячка.
Malina, f. малина; *-liniak, u*, m. малиновый мёдъ; -вый уксусъ.
Malkontent, m. недовольный.
Malwazya, (*malmuzia*), f. мальвазійское вино.
Mało, ad. мало; *-łoletni*, *-ny*, a. малолѣтный; *-ność*, f. малолѣтіе, -лѣтство; *-łomówny*, a. малорѣчивый; *-łonógi*, a. малоногій; *-łooki*, a. малоглазый; *-łoważny*, a. неосторожный; *-ność*, f. неосторожность; *-łowierny*, a. маловѣрный.
Małość, f. малость; маловажность, безделица.
Malować, v. a. писать красками; *-lowidło*, n. (съ неуваженіемъ) живопись, f.
Malownia, f. (poet.) воображеніе.
Małpa, f. обезьяна; безобразная худая женщина; *-pi*, a обезьянѣ свойственный; *-piarstwo*, *-powanie*, n обезьянство, проказы, f. pl. шалости, f. pl.; *-pica*, f. обезьяна (самка).
Maluchny, *-luczki*, *-luśki*, *-usienki*, a. малёхонекъ.
Mały, a. малый.
Małż, u, m. *-że*, pl. черепокожныя животныя, раковины.

Małżeński, a. супружескій; *-żeństwo*, n. супружество.
Małżonek, *nka*, m. супругъ, мужъ, сожитель; *-żonka*, f. супруга, жена́, сожительница; *-żonkowie*, m. pl. бра́чные, мужъ и жена́.
Mama, f. ма́ма. [кормить.
Mamczyć, v. a. кормить грудью;
Mamić, v. a. ослѣплять, обманывать; *-midło*, n. обманъ.
Mamka, f. ма́мка, корми́лица.
Mamotać, v. n. заика́ться, лепета́ть.
Mamrać, v. a. бормота́ть; жева́ть; раскуса́ть; изма́ть.
Mamunia, *-musia*, f. ма́минька.
Man, m. Васа́ллъ, голдо́вникъ.
Manaty, *-natki*, f. pl. ве́щи (кото́рыя кто съ собо́ю забира́етъ).
Mandat, *u*, m. указъ, повелѣніе; позывъ въ ассе́ссорскій судъ.
Maniera, f. манѐръ. [ковъ.
Manipularz, m. ора́рь, m. (священ-
Manka, f. лѣвая рука́ у лѣвши́; *-katy*, a. лѣвша́.
Manna, f. ма́нна (сокъ лека́рскій); ма́нна (у дре́внихъ Израильтя́нъ).
Manowiec, *wca*, m. тропи́нька, проселочная доро́га.
Mański, a. ле́нный; *-stwo*, n. ле́на, феода́льное пра́во, ле́нное помѣстье.
Mantelzak, m. чемода́нъ.
Mantyk, *-tyka*, m. скучный человѣкъ; *-tyka*, f. доро́жная су́мка.
Manufaktura, f. рукодѣльня, мануфакту́ра; *-urzysta*, m. содержа́тель мануфакту́ры.
Mappa, f. ландка́рта.
Mara, f. домово́й, да́вленіе домовы́мъ; сновидѣніе; *Mary*, pl. дро́ги, f. pl. одръ.
Marcepan, m. марципа́нъ.
Marchew, *chwi*, f. морко́вь, £.; *-chwiany*, a. морко́вный.
Marchułt, m. домово́й (у моги́лъ пока́зывающійся); безобра́зный му- [щи́на.
Marcowy, v. *Marzec*.
Marginesy, m. pl. по́ле (край) на пи́санной или́ печа́тной бума́ги.
Margrabia, m. маркгра́фъ; *-bina*, f. маркграфи́ня; *-bstwo*, n. маркгра́фство. [-та́нтка.
Markietan, m. *-anka*, f. маркита́нтъ,
Markiz, m. *-kiza*, f. марки́зъ, -ки́за; *-kizanka*, f. дочь марки́за.
Markiza, f. марки́за (пе́редъ око́шками).

Markotny, *-kotliwy*, a. недово́льный, угрю́мый.
Marmor, *Marmur*, *u*, m. мра́моръ; *-murek*, *rka*, m. лиси́ца мра́морнаго цвѣта; -че́рная лиси́ца; мѣхъ таки́хъ лиси́цъ; *-murek*, *rku*, m. мра́морный цвѣтъ; напры́скиваніе на подо́біе мра́мора.
Marmurka, f. осёлокъ, бру́сокъ; *-kowy*, a. похо́жій на мра́моръ.
Marmurnik, m. мра́морныхъ дѣлъ ма́стеръ; мра́морный полиро́вщикъ; *-murować*, v. a. обкла́дывать мра́моромъ; раскра́шивать на подо́біе мра́мора; *-murowy*, a. мра́морный.
Marnić, v. a. по́ртить, тщетнымъ дѣлать; расточи́ть; *-nie*, ad. тще́тно, напра́сно; *-nieć*, v. n. уничто́житься; *-ność*, f. суета́, тще́тность; *-notrawca*, m. мотъ, расточи́тель; *-trawić*, v. a. расточа́ть, тра́тить, промота́ть; *-wny*, a. мотовскій, расточи́тельный; *-wstwo*, n. прома́тываніе, расточе́ніе.
Marnować, v. a. тще́тнымъ дѣлать, расточа́ть; по́ртить, ху́до содержа́ть.
Marny, a. тще́тный, напра́сный.
Maroder, m. мародёръ.
Mars, m. Марсъ (богъ войны́ и плане́та); суро́вый видъ; *-rsowy*, a. вои́нственный.
Marsz, *u*, m. маршъ, похо́дъ.
Marszałek, *łka*, m. управи́тель до́ма; ма́ршалъ; *-szałkować*, v. n. быть марша́ломъ; предводи́тельствовать.
Marszczka, f. морщи́на, сгибъ; *marszczyć*, v. a. мо́рщить; *- się*, v. r. мо́рщиться.
Marszerować, v. n. марширова́ть.
Martwaka, f. мозо́ль (m.) подъ но́гою.
Martwić, v. a. заста́вить сцѣпенѣть, лиши́ть чу́вства; умерщвля́ть плоть; оскорбля́ть, огорча́ть; *- się*, изнуря́ть себя́ (по́стомъ и пр.); оскорбля́ться; *-twieć*, v. n. омертвѣть, оцѣпенѣть; изумля́ться; *-twienie*, n. огорче́ніе; оцѣпене́ніе; изумле́ніе.
Martwy, a. оцѣпенѣлый; безчу́вственный; мёртвый (propr. & *).
Maruda (v. *Zmuda*); *-rudny*, a. непрія́тный, ску́чный; *-rudzić*, v. n.

скуку имѣть; мéдлить, хýдо работать.
Maruna, f. мáтошная травá.
Mary, f. pl. одръ; носилки, f. pl.
Maryna, f. морская сила, флотъ; *-narka*, f. наýка мореплáванія; *-narstwo*, n. мореходство, морская сила, кораблй, m. pl.; *-narz*, m. мореходецъ, морской офицéръ.
Marynata, f. маринáда, облйвка.
Marzana, f. маріóна. [сяцъ).
Marzec, (gen. *marca*), Мартъ (мѣ-
Marcowy, a. мáртовскій.
Marznąć, v. n. мéрзнуть; застывáть.
Marzyć, v. n. грезить; v. a. производить дурныя сновидѣнія; *-ży mię coś*, мнѣ кáжется какъ во снѣ; *-rzenie*, n. сновидѣніе.
Maść, f. мазь, f.; шерсть, масть, f. (о лошадяхъ); *maść*, (въ кáртахъ) масть, f. [зéмлю.
Maścić, v. a. мáзать мáзью; утучнять
Maska, v. *Maszka*.
Maślaczyć, v. n. плáкать, (vu.) рюмить; быть изнѣженнымъ.
Maślanka, f. пáхтанье; *изнѣженный человѣкъ.
Maślany, a. мáсленый; мягкій какъ мáсло; *изнѣженный.
Maślarz, m. продающій мáсло; *изнѣженный человѣкъ.
Maślić sie, v. *Maślaczyć*.
Maślny, a. мáсломъ приготóвленный.
Masło, n. мáсло (коровье).
Maślok, m. мáшлакъ (родъ óпія).
Masłowaty, a. солóвой (о лошадяхъ).
Maśluch, *-loch*, m. изнѣженной человѣкъ.
Masluk, m. мáсленикъ (родъ грйба).
Massa, f. мáсса (propr. & *).
Mastyk, *-tyx*, *u*, m. мастика; *-styka*, f. мазь, f. вáкса; *-kowy*, *-ksowy*, a. мастиковый; *-kowe drzewo*, мастиковое дéрево. [массйвный.
Masywowy, *-sowy*, a. цѣльный,
Maszka, f. мáска, личина; *видъ, предлóгъ; *-szkara*, f. дурнáя мáска; хáря, дурнóе лицé; *-ry*, pl. гримáсы; *-szkarada*, f. маскарáдъ; *-szkować*, v. a. маскировáть (propr. & *). [чтовый.
Maszt, *u*, m. мáчта; *-sztowy*, a. мá-
Masztalerz, m. (верхóвный) кóнюхъ.
Masztalnia, *-sztarnia*, f. конюшня (государева, городская). [та).
Masztownik, m. кашелóтъ (родъ ки-

Mat, indecl. матъ (въ шáхматной
Mata, f. рогóжа. [игрѣ).
Matać, v. a. запýтать; обмáнывать, крючкотвóрствовать; *-tacz*, m. обмáнщикъ, крючкотвóръ; *-tanina*, f. запýтанность; крючкотвóрство.
Matematyk, m. математикъ; *-tyka*, f. математика.
Materac, m. тюфякъ; *-racyk*, d. m. тюфячекъ; подýшечка съ трáвами; душегрѣйка.
Materklasy, m. pl. (въ шýтку) математическія фигýры.
Materya, f. матéрія, веществó; матерія (исткáніе); *jedwabna* -, шёлковая матéрія; *-rany*, матéрія, гной; *-teryały*, m. pl. матеріáлъ; *-teryalista*, m. купéцъ торгýющій кофеемъ, сáхаромъ и пр.; матеріялистъ; *-ryalność*, f. матеріяльность; *-alny*, a. -ріяльный; изъ (шёлковой и пр.) матéріи сдѣланный.
Matka, f. мать (propr. & *).
Matnia, f. матня; *сѣть, f. засáда.
Matołka, f. человѣчокъ, карапý-
Matrona, f. матрóна. [зикъ.
Matuchna, *-usia*, *-unia*, f. мáтуш-
Matus, m. котъ. [ка.
Matwać, v. a. измять; запýтать.
Mawiać, v. a. говорить, говáривать.
Mąż (gen. *męża*), m. мужъ, мужчина; мужъ, супрýгъ, сожитель; *za mąż iść*, итти зá-мужъ.
Maź, f. дёготь, m.
Mazać, v. a. мáзать, натирáть; марáть, замарáть; сквéрно писáть, марáть письмó, вычеркнуть; *-zanina*, f. марáнье, пáчканье, мáзанье; худóе письмó, карáкули, f. pl.; вымаранное письмó.
Mazgać, v. a. марáть, пáчкать.
Mazgajowaty, a. неповорóтливый; замáранный; визгливый.
Mazgal, *-gaj*, m. пéнтюхъ, невѣж-
Mazidło, n. коломáзь. [да; визгýнъ.
Mazinet, m. морской ракъ.
Mazisty, a. мазливый, жирный.
Maźnica, f. лагýнъ, лагýнка.
Mazurek, *rka*, m. родъ тáнца; (родъ миндáльнаго пирóга).
Mchowaty, a. v. *Mech*.
Mdleć, v. n. упáсть въ óбморокъ, обмирáть; слабѣть; уснýть (о рыбѣ); v. a. слáбымъ дѣлать.

Mdłość, f. обморокъ; слабость.
Mdły, a. слабый, безсильный.
Mebl, m. *meble*, pl. мебель, f. мебели, pl.; *-blować*, v. a. меблировать.
Mecenas, m. адвокатъ, стряпчій.
Mecenat, m. меценатъ, покровитель наукъ.
Mech (gen. *mechu*, *mchu*), m. мохъ; мошокъ (на плодахъ, на растеніяхъ), пухъ на тѣлѣ нѣкоторыхъ животныхъ; пушокъ на бородѣ.
Mechanik, m. механикъ; *-nika*, f. механика; *-niczny*, a. механическій.
Męciny, f. pl. подонки (отъ напитка). [гдѣ пытаютъ.
Męczarnia, *-czennica*, f. комната
Męczennica, *-niczka*, f. страстный (пассіонный) цвѣтъ.
Męczennik, m. *-niczka*, f. мученникъ, страдалецъ; мученица; *męczeński*, a. мученическій, страдальческій; *-czeństwo*, n. мученичество, страдальчество.
Meczet, *u*, m. мечеть, f.
Męczyć, v a. мучить; мучить, смущать, безпокоить.
Medal, *u*, m. медаль, f.; *-lion*, m. большая медаль.
Mędel, *dla*, m. пятнадцать штукъ.
Mędoweszka, f. площица.
Mędrek, *drka*, m. мнимый умникъ; кто умничаетъ; *-drkostwo*, n. суемудріе; *-drkować*, v. n. мудрить, умничать.
Mędrzec, *drca*, m. мудрецъ; *-drzeć*, v. n. умудряться, становиться разумнымъ.
Medyacia, v. *Pośrzednictwo*.
Medycyna, f. лекарство; врачебная наука.
Medyk, v. *Lekarz*; *medykament*, m. v. *Lekarstwo*.
Męka, f. мука, мученіе; *-ki*, pl. пытка; *-ka Pańska*, страданіе Христово.
Melankolia, f. меланхолія; чёрная желчь; грусть, f.; *-koliczny*, a. меланхолическій; унылый, грустный; *-kolik*, m. меланхоликъ; *-kolizować*, v. n. печалиться, унывать.
Melcie, *mielenie*, n. молотье.
Melisa, f. *pszczelnik*, m. мелисса (трава).
Melodya, f. мелодія; *-dyczny*, a мелодическій.
Melon, *u*, m. дыня.
Mełty, a. молотый.
Memoryał, *u*, m. дневная записка, дневникъ; меморіялъ, прошеніе.
Mendel, *Mendeweszka*, v. *Mędel* etc.
Mennica, f. монетный дворъ.
Mental, *u*, m. медаль посвященная при чёткахъ.
Merkuryusz, m. Меркурій (богъ и планета); ртуть, f. [ридіанъ.
Merydyan, *u*, m. полуденникъ, ме-
Męski, *mężki*, a. мужескій; храбрый, мужественный; *-skość*, f. мужество, храбрость; *-stwo*, n. мужество, мужескій возрастъ; м., храбрость.
Mesyasz, m. мессія.
Męszczyzna, m. мущина.
Meszne, *ego*, n. десятина съ зеренъ.
Meszty, m. pl. турецкіе туфли.
Met, m. мать (въ шахматной игрѣ).
Męt, *u*, m. муть, f.; *-ty*, pl. подонки.
Meta, f. цѣль, f. мѣта.
Metafizyk, m. метафизикъ; *-zyka*, f. метафизика; *-zyczny*, a. -физическій; *-zykować*, v. n. разсуждать о метафизичесхихъ предметахъ.
Metafora, *przenośnia*, f. метафора.
Metal, (v. *kruszec*) *-lurgia*, f. металлургія, рудословіе.
Meteor, m. *-ora*, f. метеоръ, воздушное явленіе.
Mętlić, v. a. мутить; *-tli mi się na języku*, знаю но не помню.
Mętnik, m. мѣшающій спокойствію
Mętny, a. мутный. [другихъ.
Metr, m. учитель (обучающійся языку и пр.); *-trowa*, f. учительница.
Metr, m. метръ (французкая мѣра).
Metropolia, f. митрополія; *-lita*, m. митрополитъ.
Metryka, f. матрикула, реестръ родившимся, бракосочетавшимся, и умершимъ; свидѣтельство, видъ; архивъ; *-chrzestna*, видъ о крещеніи.
Metryczny, a. метрическій.
Metrykant, m. архиварій.
Mewa, f. чайка (птица).
Mężata, *-tka*, f. замужняя.
Mezelan, *-zolan*, m. мезоланъ (родъ матеріи).
Mężnieć, v. n. мужать, возмужать; *-żny*, a. возмужалый; мужествен-

ный, храбрый; *-zność*, f. возмужалость; мужество, храбрость.
Mężobójca, m. *-bójczyni*, f. смертоубійца, m. f.; *-bójski*, a. -убійственный; *-bójstwo*, n. -убійство.
Mężowy, a. мужевъ, супруговъ.
Mężyca, *-żowa*, f. женщина (въ Библіи).
Mgła, f. мгла, туманъ (propr. & *); *mglić się*, v. r. туманиться; *-listy*, a. туманный.
Mgnąć, v. n. мигнуть; *mgnienie oka*, мгновеніе ока; *w mg. oka*, въ мигъ, въ минуту. [комкать.
Miąć, v. a. (praes. *mnę*) мять, жать,
Miałki, a. мелкій (не глубокій; не крупный); *-ko*, indecl. *-kie, ego*, n. мелководіе); *-kość*, f. мелкость, мелкота.
Miana, f. мѣна; перемѣна.
Mianować, v. a. именовать; опредѣлить, назначить (къ какому мѣсту); *-wanie*, n. именованіе; опредѣленіе.
Mianowicie, ad. именно; *-winy*, f. pl. пиршество при крестинахъ; *-wity*, a. именитый; знаменитый; отличный. [тель.
Mianownik, m. (w arytm.) знамени-
Miara, f. мѣра; умѣренность, предѣлъ; *żadną miarą*, никакимъ образомъ.
Miarka, d. f. (*miara*) осьмина; примѣтъ, признакъ; *-kować*, v. a. промѣривать; умѣрять, укрощать; замѣчать; примѣчать; замѣтить, знакъ положить; *- się*, v. r. сообразоваться; умѣряться, воздерживаться. [*Mięso*.
Miąsko, *miąseczko*, d. a *mięso*; v.
Miasteczko, n. d. городокъ, мѣстечко.
Miasto, ad. вмѣсто.
Miasto, n. городъ; *na tych miast*, тотчасъ, немедленно.
Miaszcz, m. гуща; *-szczeć*, v. n. сгущаться; *-szczyc*, v. a. густить.
Miauk, m. мяуканье; *miauczeć*, *-uknąć*, v. n. мяукать, мяукнуть.
Miazga, f. мязга, мзга; сокъ древесной подъ корою; клейкая гуща; сокъ питательный; *-zgawy*, *-zgowaty*, a. на подобіе мязги; клейкогустый.
Mię, pr. accus. меня.
Mieć, (praes. *mam*; praet. *miał mieli*), v. a. имѣть; *-mowę*, говорить рѣчь; *mam mówić*, имѣю дѣлать, я долженъ дѣлать; *miał mówić i t. d.*, говорятъ что онъ сказалъ; *mieć kogo (co) za -*, почитать кого (что) за -; *mieć się*, обрѣтаться; *jak się masz*, какъ поживаешь; *mieć się na -*, имѣть видъ, казаться; *ma się na deszcz*, кажеться что дождь пойдётъ; *mieć się*, быть, находиться; держаться; *- się do czego*, взяться на что, хватить, взять что; *ma się* (w matem.), имѣетъ пропорцію; *ma w czubku*, онъ подъ хмѣлькомъ.
Miech, *u*, m. (раздувальной) мѣхъ; *-chownik*, m. сумочникъ; дѣлающій раздувальные мѣхи.
Miechunki, m. pl. мехунки, f. pl.
Miecelica, f. метелица, вьюга.
Miecz, m. мечъ (propr. & *); сродникъ со стороны отцовской.
Miecznik, m. шпажникъ; меченосецъ; мечъ (рыба); *-nikostwo*, достоинство меченосца.
Mieczowy, a. мечный; *-czyk*, (d. a *miecz*), шпажникъ (цвѣтъ).
Międlić, v. a. трепать; *-dlica*, f. мяло, мялька.
Miednica, f. рукомойникъ, лохань, f. мазь металлическій; *-niczka*, d. f. мазикъ; брильное блюдечко.
Miedź, f. мѣдь, f.; мѣдныя деньги.
Miedza, *Między*, f. межа (у поля); (w fortyf.) мерлонъ, простѣнокъ между двумя амбразурами; *-dziak*, m. мѣдница; мѣдная монета; мѣдный сосудъ; *-dzianka*, f. мѣдная руда; булавка мѣдная; *-dziany*, a. мѣдный; *-dziasty*, a. мѣдистый; мѣдноватый; *-dziokrusz*, *u*, m. никель, m. (полуметаллъ).
Między, *miedzy*, prp. между, межъ, среди; *-dzybalcze*, n. промежутокъ между перекладинами (въ строеніяхъ); *-dzybrwie*, n. междубровіе; *-zyfilarze*, n. междустолбіе; *-dzykostny*, a. междукостный; *-dzykrok*, m. (w anat.) промежность (у женщины); *-dzyksiężyczny*, *-dzymiesięczny*, a. междомѣсячный; *-dzyłopatcze*, n. междораміе; *międzymiejsce*, n. промежутокъ; *-dzymorski*, a. между двумя морями находящійся; *-dzymorze*, n. перешеекъ; *-dzymurny*, a. между двумя стѣнами находящійся; *-dzymurze*,

n. ограда (мѣсто между городскою стѣною и домами); средостѣніе; *-dzynarożna linia*, (w fortyf.) куртина; *-dziy piętre*, n. антресоль, f.; *-dzyplucny*, a. (w anat.) *błona plucna*, перепонка; *-dzyrzecze*, n. междорѣчіе; *-dzyszew, -szwu*, m. v. *-dzykrok; dzyżeberny*, a. (w anat.) междурёберный.
Mieczeć, mięknąć, v. n. мягчиться; *-czyć*, v. a. мягчить (propr. & *).
Miejsce, n. мѣсто (во всякомъ значеніи); *na miejscu*, ad. тотчасъ; *-scopis*, m. мѣстоописатель; *-scopismo*, n. мѣстоописаніе; *-scowy*, a. мѣстный; (w fortyf.) неправильный.
Miejski, a. городскій.
Miękiny, f. pl. мякина.
Miękisz, m. мочка у уха.
Miękki, miętki, a. *-ko*, ad. мягкій; * мягкій, кроткій; изнѣженный; *-konogi, -koręky i t. d.*, имѣющій мягкія ноги, руки и пр.
Minuchny, -usięki, a. мягконькій.
Miekut, m. ефесъ.
Miel, miela, mielizna, f. мелководіе, мель, f.; зыбучій песокъ.
Mielcarz, v. *Słodownik.*
Mielcuch, m. v. *Słodownia; Susz ..* -nia
Mielenie, n. v. *Melcie*.
Mielerz, m. дровяный костёръ для жженія углей.
Mielony, a. молотый.
Mieńcarstwo, n. промѣнъ денегъ.
Mieniać się (z kim na co), v. r. мѣняться.
Mienić, v. n. *-nić się*, v. r. перемѣняться; линять (о цвѣтахъ); казаться разноцвѣтнымъ; *- się przed oczami*, мерещиться предъ глазами.
Mienić, mniemać, v. a. почитать, думать.
Mienie, n. (*слава, славное имя); имѣніе; благосостояніе.
Mieniony, -nisty, a. разноцвѣтный, двуличневый.
Mieniony, ego, m. родъ танца и дѣтской игры.
Mientus, m. налимъ (рыба).
Miernicki, -niczy, a. мѣрительный, межевый; *-nictwo*, n. землемѣріе; *-niczy, ego*, m. *-nik*, m. землемѣръ.
Miernik, m. надзиратель, надъ мѣрами и вѣсами.
Mierny, a. умѣренный; посредственный; *-ność*, f. умѣренность; посредственность.
Mierzch, mrok, m. сумерки, m. pl.; *-rzcha się*, v. i. меркнетъ, смеркается.
Mierziączka, f. отвращеніе, омерзѣніе.
Mierzić, v. a. мерзѣть; v. n. мерзить; *-rziony*, a. мерзскій, мерзостный; *-rznąć, komu*, v. n. отвращеніе приводить.
Mierzwa, f. постилка для скотины; навозъ; *-zwić*, v. a. унавозить, удобрить.
Mierzyć, v. a. мѣрять, мѣрить (propr. & *); мѣтить (propr. & *).
Mierzyn, (*-yniec, ńca*), m. польская лошадь средняго росту.
Mieścić, v. a. умѣщать, помѣщать, помѣстить; *- kogo*, опредѣлить кого (въ -); *- się*, v. r. умѣститься, помѣститься.
Mieścina, -inka, f. бѣдный городокъ.
Miesiąc, m. мѣсяцъ, луна; мѣсяцъ (время); *-siące*, pl. *miesiączka*, f. (vu.) мѣсячное (у женщинъ); *miesięcznik, -sięcznik*, m. лунатикъ; родъ глазной болѣзни у лошадей; *-siączny, -sięczny*, a. мѣсячный; касающійся до мѣсячнаго у женщинъ; *-sięczne, ego*, n. мѣсячное жалованье.
Miesić, v. a. *rozczyniać*, v. a. растворять.
Mięso, n. мясо; *-ęzisty*, a. мясистый; *-ęstwo*, n. (coll.) говядина, мясо разнаго рода; *-ęsny*, a. мясный (-ной); *-ęsne jatki*, мясной рядъ; *-ęsny dzień*, скоромный день; *-ęsopust, u*, m. мясопустье; *-ęsopustnik*, m. шатающійся по улицамъ во время мясопустья; *-ęsopustny*, a. мясопустный; *-ęsożer, -żerny, -sojad*, m. мясоѣдный.
Mieszać, mięszać, v. a. мѣшать, смѣшивать; приводить въ замѣшательство; *- się*, v. r. мѣшаться; приходить въ смущеніе, смущаться; *- do czego, w co*, мѣшаться во что; *-szanie*, a. мѣшаніе; *-szaniec, -ńca*, m. помѣсь, f.; *-szanina*, f. мѣшанина; *-szanca*, f. мѣсиво; *-szany*, a. мѣшаный смѣшенный.
Mieszczanin, m. мѣщанинъ, горожанинъ; *-anka*, f. мѣщанка, горожанка; *-ański*, a. мѣщанскій; *-aństwo*, n. мѣщанство, общество мѣщанъ.
Mieszczka, f. (презр.) мѣщанка; *-szczuch*, m. бѣдный мѣщанинъ.

Mieszek, szka, m. мѣшечекъ покрывающій сѣмена; раздувальный мѣшокъ.

Mieszkać, v. n. жить, обитать; *-kalnia*, f. жилище, обитель, f.; *-kalny*, a. обитаемый; *-kalne miasto*, столица, столичный городъ; *-kanie*, n. жилище, обиталище; *-kaniec, ńca*, m. житель, обыватель.

Mietelnik, m. балансёръ, танцовщикъ на верёвкѣ; *-nictwo*, n. искусство плясать на верёвкѣ; фиглярство.

Miętka, miętkiew, kwi, f. мята.

Miętki, v. *Miękki*. *Mietła*, v. *Miotła*.

Mietlica, f. метлика, -лица.

Miętus, v. *Mientus*.

Mięty, a. мятый, смятый.

Miewać, v. fr. имѣть; v. *Mieć*.

Miezdrzyć, v. a. мяздрить, мездрить.

Migać, mignąć, v. n. мигать, мигнуть; сверкать, блистать; *-ga mi się przed oczami*, рябить въ глазахъ. [ное дерево.

Migdał, u, m. миндаль, m.; миндаль-

Migi, m. pl. перемиги, m. pl.

Migotać, v. n. *-tać się*, v. r. сверкать, блистать.

Mijać, minąć, v. n. мимо проходить; миновать, уклоняться; миновать, пропустить; *- się*, v. r. миноваться; уклоняться, удаляться (propr. & *).

Mila, f. миля.

Milczany, a. молчаливый; *-czaty, -asty*, a. молчаливый изъ злобности.

Milczeć, v. n. молчать; *-czek, czka*, n. злобный человѣкъ, злобное животное; *-czkiem*, ad. въ молчаніи, съ злобностію; *-szenie*, n. молчаніе; молчаливость, тишина.

Milion, m. милліонъ; *-nowy*, a. милліонный; имѣющій милліонъ или милліоны.

Milknąć, v. n. смолчать, замолчать; онѣмѣть (о рукахъ и ногахъ).

Miłość, f. любовь, f.; привязанность; *- własna*, самолюбіе; *miłościwy*, a милостивый; *- Panie*, всемилостивѣйшій Государь.

Miłosierdzie, a. милосердіе; госпиталь, m.; ломбардъ; *-sierny*, a. милосердый; сожалѣнія достойный.

Miłośnica, f. любовница; *-śniczy*, a. любовный; *-śnik*, m. любовникъ; любитель чего нибудь, охотникъ до чего; *-sny*, a. любовный; *-sny list*, любовное письмо.

Miłostka, f. любовишка; *-stki*, pl. любовное дѣло; -вные стихи; -вная повѣсть.

Miłować, v. a. (на высокомъ слогѣ) любить; *- się nad kim*, помиловать, имѣть милосердіе.

Miłuchny, a. *-usienki, -utenki*, миленькій. [вый.

Miły, a. милый, любезный; ласко-

Mimo, ad. мимо; (prp. c. gen.) невзирая, несмотря на -; кромѣ.

Mimośrzód, u, m. (w astron.) эксцентрицитетъ, разноцентренность; *-dkowy*, a. эксцентрическій, разноцентренный.

Mimowolny, a. невольный, принужденный; *-nie*, ad. нехотя, противъ воли. [мина.

Mina, (d. *minka, mineczka*), видъ,

Mina, (w fortif.) мина, подкопъ.

Minąć, v. *Mijać*.

Mincarstwo, n. монетное искусство, монетныя дѣла; *-carz*, m. монетчикъ, монетный мастеръ.

Minęły, a. минувшій, прошедшій.

Minera, f. рудная штуфа; минералъ; *-ry*, pl. рудокопня; *-ralogia*, f. минералогія.

Minia, minija, f. сурикъ.

Minier, m. минёръ, подкопщикъ.

Minister, m. министръ; *-nisteryum*, indecl. министерія; *-nisteryalny*, a. министеріальный; *-nistrowski*, a. министерскій; *-strowstwo*, n. министерство; *-strować*, v. n. быть министромъ; служить у обѣдни.

Ministrant, m. служащій у обѣдни.

Minog, m. минога (рѣчная рыба).

Minuet, -nwet, m. менуетъ.

Minuta, f. минута; *-utnik*, m. минутные часы.

Miód, u, m. (*przasny i pity*) мёдъ; *miodopłynny*, медотекущій; *-dorodny*, a. мёдъ производящій; *miodówka*, f. груша медовая; *-downik*, m. пряникъ; медовой сосудецъ (у растеній); *-dowy*, a. медовый.

Miodunka, f. ржа, медвяная роса.

Miotać, miotnąć, v. a. метать, метнуть; *-tać, mieść*, v. a. мести.

Miotła, f. метла; хвость у кометы; *-tlarz*, m. метельщикъ.

Mir, u, (v. *Pokój*), m. порядокъ, связь, f.
Mira, f. мv'рра.
Mirnik, m. земной дымъ (раст.).
Mirt, u, m. миртъ (дерево и ягода); *-tynek*, вино приправленное миртомъ.
Miś, ia, m. медвѣдь, m. медвѣдикъ.
Misa, f. миса, блюдо; чаша у водомѣта; *miska*, d. f. миска, блюдечко; подносъ.
Misiórka, v. *Szyszak*.
Miskolancya, f. смѣсь (f.) изъ разныхъ вещей.
Miśnik, m. *prawda stołowa*, f. подонникъ.
Mistrz, m. (* мастеръ); палачъ; *wielki* –, гросмейстеръ, глава ордена; (*w myśl*.) собака опредѣлённая къ какому нибудь дѣлу; *-sterny*, a. искусственный; тайный; *-sterstwo*, n. тайное искусственное дѣло; *-strostwo*, n. званіе палача; *-stwo wielkie*, гросмейстерство; *-stryni*, f. наставница, гофмейстерина.
Mistyczny, a. мистическій, таинственный.
Mitra, f. княжеская шляпа.
Mitręga, f. мѣшкота, f.; *-tręzny*, a. медлительный, мѣшкотный; *mitrężyć*, v. n. мѣшкать, медлить, терять время.
Mituk, m. короткій и богатый чепракъ.
Mitynka, f. v. *Zarękawek*.
Mizantrop, m. человѣконенавистникъ, нелюдимъ; *mizantropia*, f. *-tropstwo*, n. ненависть (f.) къ людямъ.
Mizerak, m. бѣднякъ, *-няга*, m.; *-ractwo*, n. бѣдность, нищета; (coll.) бѣдные люди, нищіе, m. pl.; *-rnić*, v. a. дѣлать худымъ; портить; *-rnieć*, v. n. бѣднѣть; становиться худымъ, слабымъ; *-rny*, a. бѣдный, нищій; худый, худощавый; *-rya*, f. бѣдность, нищета; *-rya z octem*, огуречный салатъ.
Mlaskać, v. n. чавкать; чмокать.
Mleć, v. n. молоть; пустословить.
Mlecz, *u*, m. молоки (у рыбы); мозгъ въ хребтѣ, въ деревѣ; *mleczak*, m. рыба самецъ; телёнокъ который ещё сосётъ; *-czarka*, f. молочница, сливочница; *-czarnia*, f. молочня (гдѣ сохраняютъ и продаютъ молоко); *-czasty*, a. очень молочистый; похожій на молоко; *-czek*, m. молокососъ; *-czko*, n. молочко; молочный сокъ; сладкое мясо; *-cznieć*, v. n. превратиться въ молоко; *-cznik*, m. рыба самецъ; *-nik, u*, m. молочай (трава); *-czny*, a. молочный; (w astron.) *-czna droga*, млечный путь; *-czysty*, a. молочистый; (о рыбѣ) молоки имѣющій, мозговатый (о деревьяхъ); *-czywo*, n. молочное (то есть: молоко, сливки, сметана, сыръ).
Mleko, m. молоко.
Mliwo, n. мѣливо; всякая мука; мѣльничный промыслъ; мѣльничное строеніе.
Młócba, *cka*, f. молотьба; вымолоченное; *-ocek*, *cka*, m. молотильщикъ.
Młocić, v. a. & n. молотить.
Młodec, *dca*, m. молодое животное которое перестало сосать; *-dka*, f. молодая самка, къ которой самца ещё не пропустили.
Młodnieć, v. n. молодѣть; *-dociany*, a. молодый (о растеніяхъ, рѣдко о животныхъ); *-doletni*, a. молодый; малолѣтный.
Młodość, f. молодость, младенчество; *-dy*, a. молодый (-дой).
Młodsza, f. молодая служанка въ деревнѣ; *-dsze karty*, карты простые.
Młodź, f. v. *Młodzież*.
Młodzian, *-anin*, m. юноша, молодой человѣкъ; холостый человѣкъ, дѣвственникъ; *-dzianki*, m. pl. младенцы избіенные царёмъ Иродомъ.
Młodzieniec, *ńca*, m. v. *Młodzian*; *młodzieństwo*, n. молодость, юность.
Młodzież, f. молодёжъ; молодые люди; *-dzik*, *m.* молодый неопытный человѣкъ.
Młodziuchny, *-utenki*, a. молодехонекъ.
Młodzizna, f. (coll.) молодыя животныя; молодыя растенія.
Młokicina, v. *Witwina*.
Młokos, m. молокососъ.
Młot, m. молотъ; *-tek*, d. m. молотокъ; *-na drzwiach*, стукальцо.
Młoto, n. v. *Słodziny*.
Młyn, m. мѣльница; *-narczyk*, a. мѣльничный батракъ; *-narka*, f. мельничиха; *-narstwo*, n. мѣльническое ремесло; *-narz*, m. мѣльникъ; *-nek*, d. m. мѣльничка; мѣль-

ница игра; потѣшное (огненное) колесо; кувырканье.

Młynkować, v. a. очищать хлѣбъ на ручной мельницѣ.

Młynnica, f. мельница, мельничное строеніе.

Młyński, a. мельничный.

Mnich, m. монахъ, чернецъ; купель (химическая); шлюзъ у пруда; *mnichy*, pl. крендели жаренные съ масламъ.

Mnichowski, a. монашескій; *mnichowstwo*, n. монашество.

Mniej, ad. меньше, менѣе; *-iejszeć*, v. n. уменьшаться; *-szość*, f. меньшее количество чего; *-szy*, a. меньшій; *-szyć*, v. a. уменьшать.

Mniemać; v. a. мнить, думать; *-manie*, n. мнѣніе, мысль, f.; *-many*, a. мнимый.

Mniska, f. кладенная свинья.

Mniski, *mniszy*, a. монашескій.

Mniszek, *szka*, m. трясогузка; одуванчики, m. pl. (раст.).

Mniszka, f (vu.) монахиня, черница.

Mniszyć, v. a. (презр.) стригать въ монахи, въ монахини; скоплять, класть.

Mnogi, a. многочисленный; *liczba mnoga*, (*w gramm.*) множественное число; *-gość*, f. множество; *mnóstwo*, n. великое множество.

Mnożenie, n. (*w arytm.*) умноженіе; *-óżnik*, (*w arytm.*) множитель; *-żny*, a. множимый, a.; *-żny*, *nego*, m. -мое число; *-żyć*, v. a. множить, умножать; *-życiel*, m. тотъ который умножаетъ.

Moc, f. мочь; сила; власть, f.

Mocarstwo, n. государство, держава; *-arz*, m. могущественный, могучій; (въ Библіи) сильный.

Mocen, *mocny*, a. мощный, мочный, крѣпкій, сильный; имѣющій власть дѣлать что; *-cno*, ad. сильно, крѣпко; весьма.

Mocnić, v. a. укрѣплять, дѣлать крѣпкимъ; *-nieć*, v. n. укрѣпляться, крѣпкимъ дѣлаться.

Mocować, v. a. напрягать; усиливать; *– się*, v. r. бороться; *mocownik*, m. борецъ.

Mocya, f. (*w prawie*) аппелляція.

Mocz, *u*, m. моча (животныхъ); *-czociąg*, *u*, m. катетеръ (у хирурговъ); *-czowy*, a. мочевый.

Moczyć, v. a. обмочить, положить въ воду; v. n. мочиться, спускать мочу.

Moda, f. мода.

Model, *elu*, m. модель, f. образецъ.

Moderacya, f. v. *Umiarkowanie*.

Modła, f. ватерпасъ; *modły*, f. pl. молитвы.

Modlić się, v. r. молиться (Богу и пр.); * просить съ униженіемъ.

Modlitewnia, *-twnica*, f. комната для молитвы; часовня.

Modlitwa, (d. *-tewka*), f. молитва; *-twa pańska*, молитва господня, отче нашъ.

Modło, n. грузило, лотъ.

Modniś, *ia* (d. *-nisiek*, *iśka*, *-iszek*, *iszka*), m. модникъ, щеголь, m.; *-nisia*, f. модница.

Modny, a. модный.

Modrak, *u*, m. *-drzeniec*, *ńca*, m. василёкъ.

Modrawy, a. голубоватый, синеватый.

Modrzew, *ia*, m. лиственница (дерево).

Módz, (*Moc*), (praes. *mogę*, *możesz*, praet. *mogł*), мочь, возмочь; имѣть силу, власть; быть сильну, могущественну, быть въ уваженіи; *może być*, можетъ быть.

Mogiła, f. могила: *-giłka kretowa*, кротовина; *-gilniczy*, *ego*, m. могильникъ, могильщикъ.

Moj, *moja* (*ma*), *moje* (*me*), pr. мой, моя, мое.

Moknąć, v. n. мокнуть.

Mokrość, f. мокрота; *-kry*, *-krawy*, a. мокрый; *-krzeć*, v. n. быть мокру (о ранахъ); *-krzyca*, f. мокрецъ (болѣзнь у лошадей); *-krzyny*, *-kryzny*, f. pl. мокрыя мѣста.

Mól, m. моль, f.

Moment, *u*, m. мигъ, минута; *momentalny*, a. мгновенный, скоро проходящій.

Monarcha, m. монархъ; *-chia*, f. монархія; *-chiczny*, a. монархическій; *-chini*, f. монархиня.

Monaster, *u*, m. монастырь, m.

Monderunek etc. v. *Munderunek* etc.

Moneta, f. монета; мелкія деньги.

Monolog, *u*, m. Монологъ.

Monopolium, indecl. монополія.

Monstrancya, f. дароносица.

Monsztuk, m. удило, муштукъ; муштукъ (на духовомъ инструментѣ, на курительной трубкѣ).

Mops (d. *-psik*), m. мопсъ, моська.

Mór, *u*, m. моръ, падежъ, зараза; чума.

Mora, f. кикимора, ночное пугало; давленіе (домовымъ); объярь, f.
Morąg, m. (черноватая) полоса; *morągowaty*, a. пёстрый, полосатый.
Morał, u, m. нравоученіе; *-lista*, m. нравоучитель; *-lizować*, v. n. наставленія давать, дѣлать нравоучительныя разсужденія; *-lność*, f. нравственность; *-lny*, a. нравственный.
Mord, u, m. убійство; мученіе, тиранство; кровопролитіе.
Morda, f. морда; рыло; рожа, ротъ.
Morder, m. мордоре, темнокрасный цвѣтъ.
Morderca, m. убійца, смертоубійца, m.; *-rczy*, a. убійственный, смертоносный; *-rski*, a. убійственный; *-rstwo*, n. убійство, смертоубійство; лютость, варварство.
Mordować, v. a. мучить; томить; *-się*, v. r. утомляться, измучиваться.
Mordy, m. pl. убійство и кровопролитіе. [во.
Morela, f. абрикосъ; -косовое дере-
Morg, u, m. десятина (земли).
Morowca, f. бубонъ, чумный желвакъ; карбункулъ; *-rowy*, a. моровый, чумный.
Morski, a. морскій (-ской); *-skie cielę*, тюлень, m.; *koń -ski*, моржъ; *-ska choroba*, f. морская болѣзнь.
Morszczyzna, f. морской вѣтръ и ненастье; -ской берегъ; болотная земля.
Mortyfikacya, f. умерщвленіе плоти; *-kować*, v. a. умерщвлять плоть; оскорблять.
Morus, m. неопрятный человѣкъ; *-sowaty*, a. замаранный, нечистый.
Morwa, f. бѣлое тутовое дерево; тутовая ягода, шелковица.
Morze, n. Море.
Morzyć, v. a, морить, изнурить; умерщвлять мученіемъ; ум. плоть; *-żywe śrebro*, уморить ртуть; *morzysko*, n. колика, рѣзь въ животѣ.
Mość, f. Величество, Сіятельство, Высокородіе и пр.; *Jego Krolewska Mość*, Его королевское Величество; *Jego Książęca Mość*, Его Сіятельство; *wasza Krolewska Mość*, Ваше Королевское Величество; *Jego Mość Pan*, Его высокородіе (Высокоблагородіе, Благородіе) Господинъ...; *Jej Mość Pani* (*Panna*), Ея Высокородіе и пр. Госпожа...; *Ich Mość Panowie, Panie, Panny i t. d.*, Господа, Госпожи и пр.; (vocat.) *Mości, Mościa*, сударь, сударыня; *Mospanie, Mości Panie*, Государь мой (въ звательномъ падежѣ); *Mości Panie Dobrodzieju*, милостивый Государь мой.
Mościć, v. a. мостить (строить мостъ).
Mosiądz, iędzu, m. жёлтая мѣдь; *-siężnik*, m. мѣдникъ (изъ жёлтой мѣди посуду дѣлающій); *-siężny*, a. изъ жёлтой мѣди сдѣланный.
Most, u, m. мостъ; *- na okręcie*, палуба, декъ.
Mostek, stka (d. a *Most*), m. мостикъ; (w anat.) грудная кость; грудь, грудина; *- mydła*, мостикъ мыла; *-stkowy*, a. грудный.
Mostołodź, f. понтонъ.
Mostowe, ego, n. мостовое, мостовщина; *-owniczy, ego*, m. мостовничій (имѣющій надзираніе надъ мостами); *-owy*, a. мостовый.
Moszcz, u, m. мсто, виноградный мустъ. [шулята, n. pl.
Moszenki, moszny, f. pl. (w anat.)
Mot, u, m. (d. *motek*) мотъ, мотокъ; *-tacz*, m. мотальщикъ.
Motłoch, u, m. сволочь, f., сбродъ.
Motowidło, n. мотовило.
Motyka, f. мотыка.
Motyl, (d. *-lek, -lka*), m. мотыль, m. мотылёкъ; бабочка.
Mowa, f. рѣчь, f.; слово, нарѣчіе, языкъ; выговоръ, рѣченіе.
Mówca, m. Витія. [рить.
Mówić, v. a. & n. *mawiać*, v. fr. гово-
Mownik, m. словарь, m.
Mowność, f. словохотность; *-ny*, a. словохотный.
Mozaika, f. мозаика.
Możdżek, dżku, m. (d. a *mózg*), (w anat.) можжечёкъ. [мортира.
Moździerz, możdzierz, m. иготь, f.
Może, ad. можетъ быть.
Mózg (gen. *mozgu, możgu*), мозгъ (propr. & *).
Mozgowiec, owca, n. бѣшеный человѣкъ; дерзкій.
Mozgownica, f. (въ шутку) голова, разумъ, умъ. [нельзя
Można, ad. можно; *nie-*, не можно,
Możnorządy, m. pl. *-rządztwo, -nowładztwo*, n. вельможедержаніе,

аристократія; *-rządzca*, *-nowładzca*, m. аристократъ.
Możność, f. возможность; сила; *-żny*, a. (возможный); могущественный, сильный.
Mozol, *u*, m. трудъ, работа.
Mozolić, v. a. смущать, причинить хлопотъ; *- się*, v. r. безпокоиться, трудиться; *-lić sobie głowę*, ломать себѣ голову (надъ чѣмъ).
Mroczyć, v. a. мрачить; помрачить; v. r. i. *-czy się*, смеркается, темнѣется.
Mrok, *u*, m. мракъ, сумерки, темнота.
Mrowie, *-wisko*, n. муравейникъ, куча муравьевъ; *свербота; *-wisty*, a. муравьистый.
Mrówka, f. муравей; *-ówczany*, *-ówczy*, a. муравьиный.
Mrówkojad, m. муравьеѣдъ (животное четвероногое); *-kolew*, *lwa*, m. мраволевъ. [розъ; стужа.
Mróz, *u*, m. (d. *-mrozek*, *zku*), мо-
Mrozić, v. a. морозить, заморозить.
Mrozny, a. морозный, весьма холодный (propr. & *); *mrozobicie*, n. убытокъ причиненный морозомъ въ полѣ. [шадь.
Mrozowaty, a. *koń*, чернопѣгая ло-
Mruczeć, v. n. бормотать; мурчать; мурникать, мурлыкать; *-czenie*, n. бормотаніе, ропотъ, брюзжаніе; *-czny*, a. ропотный, брюзгливый; журчащій; *-czydło*, m. воркунъ.
Mrugać, v. a. & n. щурить, -риться; жмуриться; мигать. [ваніе.
Mrugi, m. pl. миганье, прищурп-
Mruk, *u*, m. ропотъ, роптаніе.
Mruk, *a*, m. бормотунъ, воркунъ.
Mrukliwy, a. ворчаливый, брюзгливый; *-wość*, f. ворчаливость, брюзгливость.
Mrużyć, v. n. жмурить, щурить; замыкать, замкнуть глаза; *-żek*, *zka*, m. моргунъ, жмура, m.
Mrzeć, v. n. мереть; *-*za czém*, *na co*, жаждать чего; *mrzeć głodem*, *-z głodu*, умереть голодомъ; **mrę głód*, умираю съ голоду; голодъ меня мучитъ.
Mrzewka, f. муксунъ (рыба).
Mrzygłód, m. скупецъ, скряга, m.
Mścić się, v. r. мстить; отмщевать; отмщать; *- nad kim*, отмстить кому; *-iciel*, m. мститель, отмститель
Mściwy, a. мстительный, злопамятный; *-wość*, f. мстительность, злопамятство.
Msza, f. обѣдня, литургія; *mszą odprawiać*, *mieć*, служить обѣдню.
Mszał, *u*, m. служебникъ.
Mszeć, v. n. мшиться. [стый.
Mszyć, v. a. мшить; *-ysty*, a. мши-
Mszyca, f. мшица (насѣкомое).
Muc (d. *mucek*, *cka*), m. шпицъ (родъ собакъ).
Mucet, *u*, m. священническая шапка.
Mucha (d. *muszka*), f. муха; мушка.
Muchair, *u*, m. мухояръ бухарская бумажная матерія.
Muchojadka (v. *muchołow*), мухоѣдка (родъ ящерицы).
Muchołow, m. *-łowa*, f. мухоловка (птица).
Muchomor, *u*, m. *-mora*, f. мухоморъ, мухоярь (грибъ ядовитый).
Mudzić, v. a. время потерять; съ нерадѣніемъ работать; *- kogo*, мѣшать кому.
Muł, m. мулъ, ишакъ, лошакъ; *-łarz*, *-larz*, m. погонщикъ лошаковъ.
Muł, *u*, m. тина, илъ; подонки.
Mularz, m. каменщикъ; *-arski*, a. каменьщичій, -щическій.
Mulica, f. лошачиха, лошачья самка.
Mulisty, a. тиноватый, тинистый.
Multyplikacya, *-kować*, v. *Mnożenie*, *Mnożyć*.
Muły, m. pl. туфли высокія (въ древней трагедіи).
Mumia, f. мумія.
Mundur, *u*, m. мундиръ; *-urowac*, v. a. мундировать. [лей.
Munia, *munka*, f. простякъ, дура-
Municypał, m. муниципальный; *-palność*, f. муниципалитетъ, гражданство; *-palny*, a. муниципальный, гражданскій, городскій.
Munsztuk, v. *Monsztuk*.
Muntowy, a. *-wa mąka*, самая чистая мука. [рона, защита.
Mur, *u*, m. каменная стѣна; *обо-
Murawa, f. мурава, дёрнъ.
Murek, *rka*, m. (d. a *mur*) малая стѣна; дира въ стѣнѣ; нишъ.
Murgrabia, *biego*, m. надзиратель замка, н. дворца.
Murłat, *u*, m. лётель, m. планка.
Murować, v. a. стѣну складывать, строить; *-rowany*, a. каменный;

изъ кирпича сдѣланный; *-rowka*, f. кирпичъ; *-rowy*, a. стѣнный, оградный.
Murza, m. мурза (князь татарскій).
Murzyn, m. арапъ; черноноѣгая лошадь; *-ynka*, f. арапка.
Mus, u, m. принужденіе, необходимость; пѣна на винѣ, на пивѣ и пр.
Musat, u, m. (d. *-atek, tka*), мусать (у мясниковъ). [должну, обязану.
Musieć, v. n. долженствовать, быть
Muskać, muszcieć, musnąć, v. a. гладить, поглаживать; *ударить, колотить; *- się*, v. r. наряжаться, убираться. [ный.
Muślin, m. кисея; *-nowy*, a. кисей-
Musować, v. n. пѣниться.
Mustra, Musztra, f. смотръ войскамъ; *-strować, -sztrować*, v. a. смотръ дѣлать.
Musułman, m. Мусульманинъ.
Muszelka, f. раковинка; *-kowy*, a. *-kowe złoto*, раковинное золото.
Muszka, f. (d. a *mucha*) мушка; (также: м. налѣпливаемая на лицѣ).
Muszkat, u, m. *-tołowa gałka*, мушкатъ, мушкатной орѣхъ; *-towy, -tołowy*, a. мушкатный (-ной).
Muszkatela, f. мушкатель, f. (вино); *-telka*, f. -тельная груша.
Muszkiet, u, m. мушкетъ, ружьё; *-ietyr*, m. мушкетёръ.
Muszkuł, u, m. мышца.
Muszla, f. черепъ, раковина.
Musztarda, f. горчица; *-rdnica*, f. горчичница; *-rdnik*, m. торгующій горчицею.
Muza, f. Муза (propr. & *).
Muzyk, m. музыкантъ, музыкъ; *-zyka*, f. музыка; музыканты и пѣвчіе; *-zykant*, a. музыкантъ.
My, pr. pl. мы.
Myć, v. a. мыть; *- *głowę*, мыть голову, выговоръ кому дѣлать; *-cie*, n. мытьё. [ва.
Mydelnik, m. (*ziele*) мыльная тра-
Mydlarz, m. мыловаръ; *-larnia*, f. мыловарня; *-lany*, a. мыльный; *-lasty*, a. мылистый, мыловатый.
Mydleniec, ńca, m. мылный камень.
Mydlić, v. a. мылить; *- *komu oczy*, пустить въ глаза пыль, обманывать; *-dliny*, f. pl. помылки; помылье; *-dlnica*, f. мылница, брильное блюдо; *-dlny*, a. мыльный.
Mydło, n. мыло; *ничто (на игрѣ въ кости).
Mylić, v. a. мѣшать, препятствовать; приводить въ заблужденіе; *- się*, ошибаться, погрѣшать; *-lny*, a. погрѣшительный, неправильный; заблуждающій.
Myśl, f. воображеніе, мысль; смыслъ; мысль, f. намѣреніе.
Myśleć, -ślić, v. a. & n. мыслить, думать, мнить.
Myśliwstwo, n. охотничье искусство; ловля, охота; *-iwczy*, a. касающійся до охотничьяго искусства; *-iwczyk*, m. охотничій ученикъ; *-iwski*, a. охотничій, охотническій.
Myśliwiec, wca, m. *-iwy, ego*, m. охотникъ, ловчій; любящій охоту; *-iwy*, a. охотничій.
Myślny, a. мысленный, воображаемый.
Mysz, f. мышь, f.; *-szaty, -szasty*, a. мышастый, мышьяго цвѣта.
Myszka, f. мышка, мышёнокъ; мышца; *-szki końskie*, железа у лошадей (болѣзнь). [красть.
Myszkować, v. a. ловить мышей;
Myszołów, m. сипъ (родъ коршуна); *-łówka*, f. мышеловка, ловушка.
Myszy, a. мышій; *-szyniec, ńca*, m. мышій калъ.
Myto, n. плата людямъ; плата за наёмъ покоевъ; пошлина.
Mytologia, f. миѳологія, баснословіе.
Mżeć, mżyć, v. i. *mży*, мелкій дождь идётъ; помрачается воздухъ мелкимъ дождёмъ; *- przed oczami*, показывается тёмно предъ глазами; v. a. i. дѣлаетъ сонливымъ.
Mżyk, u, m. жмурки (игра).
Mżysty, a. тёмный отъ мелкаго дождя; дождливый, туманный; (сонливый).

N.

Na, nać, naci, naści, int. на! на возьми.
Na (prp. c. acc. & loc.), на (съ винительнымъ и съ предложнымъ падежемъ); (въ сложныхъ глаголахъ тоже что на русскомъ языкѣ).
Nabajać, v. a. наврать, наговорить.
Nabawiać, -wić, v. a. причинять, -нить; *-wić się czego*, навлечь что

на себя; *-się do woli*, навеселиться, назабавиться.
Nabechtać, v. a. наустить; v. n. много шумѣть.
Nabełkotać, v. n. наболтать.
Nabiał, *u*, m. молочное, а. п. (молоко, сметана, сыръ и масло).
Nabicie, n. (*strzelby*, *działa*), зарядъ.
Nabieg, *u*, m. набѣгъ, нападеніе.
Nabiegać, *-biedź*, v. a. & n. набѣжать, нападать; v. n. пухнуть, надуваться; наполняться чѣмъ; *-się*, v. r. набѣгаться; *-biegły*, a. опухлый.
Nabielić, *-lać*, v. a. набѣлить.
Nabierać, *-brać*, v. a. набирать, набрать; собирать; вбирать.
Nabijać, *-bić*, v. a. набивать, набить; набивать, натискивать, наполнять; *-bić broń*, зарядить, заряжать. [шлея.
Nabiodrki, m. pl. латы на бедрахъ;
Nabity, a. (part. a *nabić*) набитый.
Nabłocić, v. a. нагрязнить.
Naboczyć się, v. r. подбочениться; итти кругомъ.
Naboj, *oju*, m. зарядъ.
Nabożeństwo, n. богослуженіе; набожность; *-bożnica*, f. мщемѣрка; *-bóżniec*, v. n. дѣлаться пустосвятомъ; *-bożnik*, *-niś*, *ia*, m. ханжа, пустосвятъ; *-nictwo*, n. ханжество, пустосвятство.
Nabożny, a. набожный, благочестивый; благоговѣйный; *-żność*, f. набожность; благоговѣйніе.
Nabroić, v. a. накутить.
Nabryzgać, v. a. набрызгать.
Nabrzękły, v. *Nabrzmiały*.
Nabrzmiałość, f. опухоль, f.; *-zmiały*, a. вспухлый, распухлый; *nabrzmieć*, *-miewać*, v. n. пухнуть, распухнуть.
Nabutwiały, a. рухлый, гнилый.
Nabyć, v. a. *-bywać*, v. fr. нажить, достать; *-bywanie*, *-bycie*, n. нажива, пріобрѣтеніе; *-bytek*, *tku*, m. нажитое, а. п., стяжаніе; *-byty*, a. пріобрѣтенный, нажитый; *-bywalny*, a. что нажить можно; *nabywca*, m. стяжатель, пріобрѣтатель.
Nać, v. *na* int. [тель.
Nać, f. листья огороднаго зелія.
Nacałować się, v. r. нацѣловаться.
Nacelować, v. a. нацѣлить.
Nachmurzyć, v. a. нахмурить; *-się*, v. r. -риться; *казать пасмурный видъ. [посѣщеніемъ и пр.
Nachód, *u*, m. безпокоеніе частымъ
Nachodzić, v. n. & a. приходить къ стати; подстерегать; нападать; схватить, поймать.
Nachramować, v. n. прихрамливать.
Nachylać, *-lić*, v. a. наклонять, -нить (propr. & *); *-ylny*, a. чт можно наклонять.
Naciągać, *-ciągnąć*, v. a. натягивать, натянуть; вправить (руку, ноги и пр.); *- *kogo*, привлекать кого къ себѣ; *-ciągniony*, *-gnięty*, a. натянутый; (*opismach*) принужденный, неестественный. [са.
Naciasta, f. кислое тѣсто, заква-
Nacięcie, n. надрѣзъ, разрѣзъ (v. *nacinać*). [натечь.
Naciekać, *naciec*, v. n. натекать;
Nacierać, *natrzeć*, v. a. натирать, натереть; *-komu głowę*, сдѣлать кому строгій выговоръ; *- na kogo*, нападать, броситься накого; *-cieranie*, *natarcie*, n. натираніе; нападеніе, наступъ.
Nacinać, *-ciąć*, v. n. насѣкать, насѣчь, нарѣзывать; *-cios*, *u*, m. насѣчка, нарубка; *-ciosać*, v. a. натесать; нарубить.
Nacisk, *u*, m. толпа, тѣснота, свалка; *-iskać*, *-isnąć*, v. a. натикать, натиснуть; тѣснить; наметать, накидать.
Nacukrować, v. a. насахарить.
Nacya, *Nacyonalny*, v. *Narod*, *Narodowy*.
Naczczy, a. *naczcze*, ad. на тощакъ.
Naczelnictwo, n. начальство.
Naczelnik, m. налобникъ, повязка; лобный ремень у лошадей; начальникъ, генералиссимусъ, главный командующій.
Naczelny, a. лобный; налобный; на фронтѣ стоящій; главный; командующій.
Naczerniać, *-nić*, v. a. начернить.
Naczerpać, *-pnąć*, v. a. начерпать.
Naczyniać, *-nić*, v. a. надѣлывать, надѣлать. [сосудъ.
Naczynie, (d. *-czynko*), n. посуда,
Naczytać się, v. r. начитаться.
Nad, prp. (c. accus. & instr.), надъ (во всякомъ значеніи сего слова).
Nada, v. i. надо, удобно.

Nadać, -dawać, v. a. надавать, надарить; *- kogo czém, komu co*, пожаловать кому что; *- się*, въ пору быть, въ пору случиться; годну быть, итти.
Nadąć, v. *Nadymać*. [рёдъ.
Nadal, ad. въ дали; въ даль; въ пе-
Nadanie, n. пожалованіе лена; ленная грамота. [напрасно.
Nadaremny, a. напрасный; *-nie*, ad
Nadarzać, -rzyć, v. a. къ стати, въ пору дарить; *- się*, v. r. случаться къ стати, въ пору.
Nadatek, tku, m. промѣнъ; придача, прибавка.
Nadawanie, n. пожалованіе лена.
Nadawca, m. кто подаваетъ что нибудь; (Государь) отдающій въ ленъ, основатель, учредитель; *-wczy*, a. ленный.
Nadawka, f. колесо которое надвигиваетъ доски въ пильной мельницѣ.
Nadążać, -żyć, v. n. успѣвать на равнѣ (съ кѣмъ) (propr. & *); *- z czém*, окончить, привесть въ порядокъ.
Nadbaba, -babka, f. прабаба.
Nadbiegać, -biedź, v. n. набѣгать, набѣжать.
Nadbrzeżny, a. набережный.
Nadchodzić, -chadzać, v. n. подходить, приходить нечаянно; наступить, приближаться; *обманывать,
Nadcinać, v. *Nacinać*. [обмануть.
Naddać, v. a. наддать, наддавать, прибавлять; дать промѣнъ, при-
Naddziad, m. прадѣдъ. [бавку.
Nadęcie, n. надутость; спѣсь, f.
Nadedrzwie, n. v. *Nadprożek*.
Nadeptać, v. n. наступить (на что); топтать (не множко).
Nader, ad. чрезвычайно, слишкомъ.
Naderwać, Naderznąć, Nadeschnąć, Nadesłać, v. *Nadrywać, Nadrzynać, Nadsychać, Nadsyłać*.
Nadętość, f. надутость, надменность.
Nadęty, a. (part. a *nadymać*) надутый, надменный. [пріѣздъ.
Nadejście, n. прибытіе, пришествіе,
Nadginać, -giąc, v. a. нагибать, надогнуть. [объявить.
Nadgłaszać, -głosić, v. a. въ пору
Nadgłówek, wka, m. головныя шоры.
Nadgłowka, f. головка на чемъ.
Nadgłownik, m. надглавная точка, зенить; *-wny*, a. вертикальный, надглавный.
Nadgnić, v. n. нѣсколько сгнить.
Nadgradzać, v. *Nagradzać*.
Nadgrobek, bku, m. надгробіе; надгробная надпись. [награждаемый.
Nadgroda, f. награда; *-grodny*, a.
Nadgryźć, v. a. надгрызть.
Nadjechać, -jeżdżać, v. n. въ пору пріѣхать, пріѣзжать, прибыть.
Nadkładać, nadłożyć, v. a. надкладывать, класть.
Nadkopycie, n. часть (f.) лошадиной ноги надъ копытомъ.
Nadlecieć, v. n. налетѣть.
Nadlewać, nadlać, v. a. наливать, налить; *-lewec, wka*, m. прилитое, налитое, a. n.
Nadliczać, -czyć, v. a. насчитать, ещё присчитать; *-liczny, -liczony*, a. сверхъчисленый.
Nadłom, u, m. надломъ.
Nadludzki, a. не человѣческій, чрезвычайный; превосходящій силы человѣческія.
Nadłużyć się, v. r. задолжать.
Nadmiar, u, m. наддача въ мѣрѣ; *-miarka*, наддача въ мѣрѣ (у хлѣба, у ржи и пр.); *-mierzać, -rzyć*, v. a. примѣривать, примѣрять.
Nadmieście, n. цитадель, f.
Nadmorski, a. приморскій; *-morze*, n. приморье.
Nadmuchać, v. a. дуть (на что).
Nadobny, a. *-nie*, ad. способный,
Nadobno, ad. надобно. [удобный.
Nadpis, Nadpisać, v. *Napis*.
Nadpłata, f. плата сверхъ того, промѣнъ, ажіо.
Nadpłodek, dka, m. зачатіе вторичное послѣ перваго зачатія.
Nadpodeszwie, n. стелька.
Nadpradziad, m. прапрадѣдъ.
Nadprożek, żka, m. *-prożnik*, m. надверной косякъ. [ный.
Nadprzyrodny, a. сверхъ-естествен-
Nadpsuć, v. a. нѣсколько испортить, повредить.
Nadrąbać, v. a. надрубить.
Nadrabiac, -robić, v. a. прибавлять, придѣлывать; *-sztuką*, хитростью пробраться.
Nadrastać, -rosnąć, v. n. нарастать, нарости; возрастать.
Nadrzecze, n. набережная дорога; *-czny*, a. набережный.

Nadrzucić, -ucać, v. a. надкинуть, надбросить. [надрѣзъ дѣлать.
Nadrzynać, -rznąć, v. a. нарѣзать,
Nadsiekać, -siec, v. a. надсѣкать, надсѣчь.
Nadsiew, u, m. *-siewek, wku*, m. прибавочное насѣяніе; *nadsiewać, -siać*, v. a. насѣять послѣ перваго сѣянія.
Nadskakiwać, -skoczyć, v. a. (v. *naskakiwać*), *komu*, стараться пріобрѣсть чью милость, подслуживаться. [травъ, надстолбіе.
Nadsłupie, n. (w architekt.) архи-
Nadśmiertelny, a. превосходящій силы человѣческія.
Nadspodziany, a. *-nie*, ad. нечаянный, неожиданный.
Nadstawa, f. наставка, вставка, вставное слово; пустыя прикрасы.
Nadstawek, wka, m. накладка посредствомъ которой пушку ставять.
Nadstawiać, -wić, v. a. наставлять, наставить; подставить, протянуть; наставить, притачать; дѣлать наставку; *-wiać się*, представляться часто кому.
Nadstawka, f. наставка.
Nadstygnąć, v. n. нѣсколько простыть; голодѣть.
Nadsyłać, nadesłać, v. a. насилать, наслать въ пору.
Nadto, ad. съ лишкомъ, чрезмѣрно.
Nadużycie, n. чрезмѣрное употребленіе; злоупотребленіе; *-używać, -użyć*, v. a. слишкомъ много употреблять, наслаждаться; употребить во зло. [на валѣ.
Nadwale, n. *-lek, lka*, m. парапетъ
Nadwątlać, -lić, v. a. нѣсколько ослабить, повредить.
Nadweręzać, -żyć, v. a. повредить наложивши что тяжелое; вывихнуть; проступать, не соблюдать чего. [зать.
Nadwiązać, v. a. наставить; привя-
Nadwiędnąć, -wiądnąć, v. n. увядать.
Nadwierać, nadewrzeć, v. n. дѣлаться краснымъ, горячимъ (на тѣлѣ). [чѣмъ).
Nadwiązować, v. fr. навязывать (надъ
Nadwijać, -winąć, v. a. вывихнуть.
Nadwnuk, m. *-wnuczka*, f. правнукъ; правнука, правнучка

Nadworny, a. надворный, придворный; на дворѣ находящійся.
Nadwzwyż, ad. сверхъ; чрезъ чуръ.
Nadybać, v. a. встрѣтиться, застать, найтти.
Nadymać, -dąć, v. a. надувать, надуть; привѣвать, привѣять; *надмевать, надмить; *- się*, v. r. надуваться; надмеваться, гордиться.
Nadziak, m. мотыка, кирка; чеканъ.
Nadzieja, f. надежда; **być przy nadziei*, быть беременной.
Nadziemny, a. надземельный; *nadziemny, -ziemski*, a. сверхъ-земный, небесный.
Nadzienie, n. начинка, фаршъ.
Nadziewać, nadziać, v. a. (*co czém*) начинивать, начинять (что чѣмъ); *-dziewanka*, f. начинка, фаршъ, кушаніе изъ фарша.
Nadzieiny koń, m. ратный конь въ латы одѣтый.
Nędzka, m. бѣднякъ, бѣдняшка.
Nadzwyczajny, a. необыкновенный; чрезвычайный, чрезмѣрный.
Nagabać, v. a. хватить, трогать (распростертыми руками); нападать; безпокоить, дразнить.
Nagadać, v. a. наговорить, много говорить (кому о чемъ); *-danie*, n. переносы, m. pl. смутны, смутки, f. pl.
Nagana, f. хула; *-ganiać, -ganić*, v. a. хулить; опровергать, отразить; *-ganny*, a. порицанія достойный. [нагнать.
Naganiać, -gonić, v. a. нагонять,
Nagębek, bka, m. намордникъ.
Nagi, a. нагій (-гой); безъ одѣянія; *do naga*, ad. до нага.
Nagiąć, -ginać, v. a. нагнуть, нагибать; *-gięcie*, n. нагибъ, нагибаніе; кривизна, изгибина; выпуклина; *-gięty, -ginany*, a. нагнутый, согнутый.
Nagle, ad. внезапу, вдругъ, нечаянно.
Naglić, v. a. торопить, спѣшить; понуждать.
Nagłowek, wka, m. (v. *nadgłowek*); (w archit.) капитель, оглавіе столба.
Nagły, a. скоропостижный, внезапный, нечаянный; необходимо нужный; насильный, насильственный; *-głość*, f. торопливость, скоропостижность.

Nagniatać, -gnieść, v. a. нагнетáть, нагнéсть; натúскать; надавúть, раздавúть. [гнúлый.

Nagnić, v. n. загнúть; -gniły, a. за-

Nagniotek, tka, m. (u nog) мозóль, f.

Nagnoić, -gnajać, v. a. унавóзить, унавóживать.

Nagolenica, f. нáголенокъ (pl. -ленки); набéдренникъ (у латъ).

Nagonić, v. Naganiać. [тá.

Nagość, f. (nagota) нáгость, наго-

Nagotować, v. a. наготóвить, приготóвить; мнóго стряпать; немнóжко взварúть.

Nagradzać, -grodzić, v. a. награждáть, наградúть.

Nagrawać się, (z kogo, z czego), насмѣхáться (надъ кѣмъ, надъ чѣмъ).

Nagrodzić, nadgrodzić, v. a. нагородúть, нагорáживать; - do czego, намѣренiе имѣть на -.

Nagromadzać, -dzić, v. a. собирáть; сгромождáть, нагромоздúть.

Nagrywać się, v. r. наигрáться.

Nagryzać, -gryźć, v. a. нагрызáть, нагрыстъ (propr. & *).

Nagrzewać, -grzać, v. a. нагрѣвáть, нагрѣть; -walnik, m. нагрѣвáльникъ; грѣлка. [гiй.

Naguchny, -uteńki, a. совсѣмъ на-

Nagwadzdać, v. a. намарáть.

Nahaj, m. -hajka, f. нагáйка; плеть, f.

Naj, (частúца перемѣняющая сравнительную степéнь въ превосхóдную), все, пре, най, сáмый н. пр. Najjaśniejszy, всепресвѣтлѣйшiй; Najniższy, всенижáйшiй; Najlepszy, a. сáмый лýчшiй.

Nająć, najmować, v. a. нанять, нанимáть; - komu co, въ наймы́ отдавáть, отдáть.

Najadać się, -jeść, się, v. r. наѣдáться.

Najazd, u, m. въѣздъ верхóмъ въ помѣстье въ знакъ владѣнiя; нападéнiе, набѣгъ.

Najechać, v. Najeżdzać. [тый.

Najęcie, n. нанятiе; -jęty, a. нáня-

Najem, (gen. najmu), w najem, въ наймы́; -mnica, f. наéмница, подéнщица; -mniczy, a. наéмнический, -ничiй; -mnik, m. наéмникъ, подéнщикъ; -mny, a. наéмный

Najeść się, v. Najadać się.

Najeżdza, -jeżdzca, m. дѣлающiй нападéнiе; въѣзжáющiй верхóмъ въ помѣстье

Najeżdzać, najechać, v. n. наѣзжáть, наѣхать; нападáть, дѣлать нашéствiе; въѣхать верхóмъ въ помѣстье въ знакъ владѣнiя.

Najeżać, -żyć, v. a. włosy, щетúнить, топы́рить; -czoło, хмýрить, мóрщиться; - się, v. r. (o włosach) щетúниться, топы́риться.

Naigrawać się, -grywać się, -grać się, v. r. навлекáть на себя что игрáнiемъ. [навьючить.

Najuczać, -czyć, v. a. навьючивать,

Nakadzić, v. a. накадúть.

Nakapać, v. a. накáпать.

Nakarmiać, -mić, v. a. накормúть грýдью; насы́тить (въ хúмiи).

Nakąsać, v. a. накусáть, искусáть.

Nakaz, u, m. прикáзъ, приказáнiе, повелѣнiе; ассигнáцiя, пúсьменный видъ для получéнiя дéнегъ; -kazać, -kazywać, повелѣть; велѣть, прикáзывать; - sejm, назнáчить сеймъ. [skazić.

Nakaza, f. повреждéнiе; -kazić, v.

Nakierować, v. a. напрáвить, обратúть что къ чемý; *- na co, имѣть намѣренiе на что.

Nakład, u, m. иждивéнiе, издéржки (f. pl.) на печáтанiе кнúги; -kładać, -kłaść, v. a. наклáдывать, наклáсть, налагáть, наложúть; издéрживать, издержáть; печáтать (кнúгу) своúмъ иждивéнiемъ; *- co czém, починúть (что чѣмъ); - z kim, тáйно соглашáться съ кѣмъ; - kogo w co, do czego, прiучáть когó къ чемý. [налгáть на когó.

Nakłamać, v. n. na kogo, мнóго

Nakłaniać, -kłonić, v. a. наклонять, нагибáть; *- kogo do czego, склонять, преклонять когó къ чемý.

Naklecić, v. a. наклеúть; *набалтáть. [накропáть.

Naklepać, v. a. удáрить (на что);

Nakolanek, nka, m. наколѣнникъ (у латъ); -lanny, a. касáющiйся до

Nakoło, ad. вокрýгъ. [колѣна.

Nakoniec, ad. наконéцъ.

Nakopać, v. a. накопáть, нары́ть.

Nakować, nakuć, v. a. наковáть.

Nakrapiać, -kropić, v. a. накрáпывать, накрапáть; испещрять кáплями.

Nakrawać, -krajać, -kroić, v. a. нарѣзывать, нарѣзать.

Nakręcać, -cić, v. a. заводúть, заве-

сти́ (часы́); накруча́ть, накрути́ть; натя́гивать.
Nakrycie, n. па́луба, декъ.
Nakryć, *-krywać*, v. a. накры́ть, накрыва́ть; *-stoł*, накры́ть столъ, или́ на столъ; *- damę*, накры́ть до́ведь.
Nakrywa, *-ywka*, v. *Pokrywa*.
Nakrzeszać, v. a. натеса́ть; вы́сѣчь огóнь.
Nakrzywiać, *-wić*, v. a. накривля́ть, накриви́ть (propr. & *); *- się*, v. r. накривля́ться,-ви́ться; *хму́ритъ-ся, мо́рщиться; *-wiaczka*, f. ору́діе для накривлéнія чегó нибу́дь.
Nakuć, v. *Nakować*. [пи́ть.
Nakupić, *-piać*, v. a. накопи́ть, ско-
Nakupić, *-pować*, v. a. накупи́ть, накупа́ть.
Nakurzać, *-rzyć*, v. a. напыли́ть; наку́ривать, надыми́ть.
Nakwasić, *-kwaszać*, v. a. наква́сить.
Nakwaśnieć, v. n. кислѣ́ть; *-śniały*, a. кислова́тый.
Nalać, *-lewać*, v. a. нали́ть, налива́ть; напóлнить; наполня́ть.
Nalanie, *-lewanie*, n. налива́ніе, настóй, m.; *-lany*, a. нали́тый.
Nalatać, *-lecieć*, v. n. налета́ть, налетѣ́ть.
Nalegać, v. n. *na kogo o co*, неотсту́пно проси́ть (когó о чёмъ); *-gając*, неотсту́пно, уси́льно; *-ganie*, n. уси́льное, неотсту́пное прошéніе; напряжéніе; наси́ліе, –наси́льство.
Nalepa, f. лежанка (у пéчи).
Nalepić, *-piać*, v. a. налепи́ть.
Naleśnik, m. блинъ (родъ пирóжнаго).
Nalewacz, m. *-wajko*, m. налива́ющій; *-waczka*, f. леéчка.
Nalewka, f. возлива́льникъ, лéйка.
Należący, a. принадлежа́щій; рóдственникъ; слуга́, служи́тель.
Naleźć, *-lazić*, v. n. вползть, вполза́ть. [*znaleźć*.
Naleźć, *najdować*, v. *Znajdować*,
Naleźca, m. нахóдчикъ.
Należeć, v. n. надлежа́ть; принадлежа́ть; v. i. *należy*, *-ży się*, слѣ́дуетъ, дóлжно; *-żeć się*, належа́ться, дóлго лежа́ть; *-leżność*, f. принадлéжность; *-leżny*, a. слѣ́дующій, принадлежа́щій; *-leżycie*, ad. какъ слѣ́дуетъ, надлежа́щимъ óбразомъ; *należytość*, принадлéжность принадлежа́щее; сóбственность; долгъ что слѣ́дуетъ комý отъ когó; *-żyty*, a. принадлежа́щій, что слѣ́дуетъ комý. [на́йденный.
Naleźny, a. что мóжно находи́ть;
Nałgać, v. a. налга́ть. [ва́дка.
Nałog, *u*, m. (худа́я привы́чка), по-
Nałożenie, n. накла́дываніе, накла́дка.
Nałożnica, f. налóжница; *-nictwo*, n. налóжничество; *-niczy*, a. налóжническій; *-nik*, m. имѣ́ющій налóжницу.
Nałożny, a. пріучéнный; привáженный къ чемý (худóму).
Nałożyć, v. *Nakładać*; *- się do czego*, привыка́ть, привы́кнуть къ–. [чемý.
Naługować, v. a. щелочи́ть.
Namacać, v. a. испыта́ть посрéдствомъ осяза́нія; *испыта́ть, изслѣ́довать.
Namachać, v. a. маха́ніемъ навали́ть; *накропа́ть; прискака́ть.
Namaczać, *-moczyć*, v. a. нама́чивать, намочи́ть.
Namacać, *-moknąć*, v. n. прома́чиваться, намóкнуть.
Namarszczywac, *-marszczyć*, v. a. намóрщивать, намóрщить.
Namarzać, *-rznąć*, v. n. намерза́ть, намéрзнуть.
Namarzyć, v. i. *-rzy mi się co*, мнѣ ка́жется что какъ въ сновидѣ́ніи.
Namazczać, *-maścić*, v. a. нама́зывать, нама́зать; *-szczanie*, n. соборова́ніе ма́сломъ, елеосвящéніе; *-szczeniec*, *ńca*, m. мѵропома́занникъ, пома́занный на ца́рство.
Namawiać, *-mowić*, v. a. уговáривать, уговори́ть (когó къ чемý); *- się*, v. r. наговори́ться.
Namazać, v. a. нама́зать; *мара́ть, худо писа́ть. [мя́кнуть.
Namiękać, *-knąć*, v. n. магчѣ́ть,
Namieniać, *-mienić*, v. a. упомина́ть, упомянýть. [рять.
Namierzyć, v. a. намѣ́ривать, намѣ́-
Namiestnik, m. *-stnica*, f. намѣ́стникъ, упра́витель, губерна́торъ; намѣ́стница; *-stnictwo*, *-nikostwo*, n. намѣ́стничество; *-stny*, *-niczy*, a. намѣ́стническій.
Namieszać, v. a. намѣша́ть.
Namiętność, f. страсть, f.; *-tny*, a страстный.

Namiot, *u*, m. палатка, шатёръ; *-miotek*, *tka*, m. занавѣска, вокругъ постели; *-miotnik*, шатёрный мастеръ.
Namiotać, *-miatać*, v. a. наметать; накидывать; намѣсть.
Namknąć, v. *Namykać*.
Namokrzyć, v. a. намочить.
Namotać, v.a. намотать, наматывать.
Namowa, f. подгавариваніе; наущеніе; (*w prawie*) совѣщаніе судá; *-mówny*, a. убѣдительный; кто легко уговаривается.
Namozolić, v. a. причинить (кому) много хлопотъ. [студить.
Namrozić, v. a. наморозить; про-
Namuł, *u*, m. илъ, тина, грязь, f.; *-mulać*, *-lić*, v. a. наносить иломъ, тиною.
Namydlać, *-lić*, v. a. намылить.
Namykać, *namknąć*, v. a. надвигать, надвинуть; подавать что въ пору; намекать, намекнуть.
Namysł, *u*, m. разсужденіе, размышленіе; *z namysłu*, съ намѣреніемъ, съ умысла; *-ślać się*, *-ślić się*, помнить, вспомнить; разсуждать, подумать. [одно мѣсто).
Nanęcać, *-cić*, v. a. приманить (на
Nania, *nańka*, v. *Niańka*.
Naniecać, *-cić*, v. a. зажечь (огонь); затѣвать, заводить.
Nankin, *u*, m. нанка (родъ китайки).
Nanosić, *nanieść*, v. a. наносить, нанести, сносить (въ кучу); *- farby*, накладывать цвѣтъ (на картину).
Naoczny, a. очевидный, явный; сказанный въ глазá; мнимый; *-ny świadek*, очевидный свидѣтель.
Naostatek, *nakoniec*, ad. наконецъ.
Naostrzyć, v. a. наострить; *- prawo*, усилить законъ.
Napad, *u*, m. нападеніе, нашествіе.
Napadać, *-paść*, *-paśdć*, v. n. нападать, напасть; напасть, наступать; нападать (непріятельскимъ образомъ); идучи встрѣчаться; нападать (нечаянно прійтти).
Napadły, a. *na nogę*, хромый; *- na piersi*, слабый въ груди.
Napajać, *-poić*, v. a. напоить; * вперять кому что нибудь; *- kogo czém*, напоить кого пьянымъ.
Napalać, *-lić*, v. a. натоплять, натопить.
Naparczywy, a. упорно требующій; неистовый.
Naparskać, *-sknąć*, v. a. набрызгать (н. пр. слиною).
Naparstek, *stka*, m. наперстокъ.
Napartaczyć, v. a. накропать.
Naparzać, *-rzyć*, v. a. горячимъ дѣлать; кипяткомъ обварить; припаривать.
Napaść, f. нападеніе; ссора (другимъ наведенная).
Napaść, *-paśdź*, v. *Napadać*.
Napaść, *-pasać*, v. a. накормить травою на пастве; *накормить, давать много пищи. [дить.
Napaskudzić, v.a. напакостить, нага-
Napaśnik, *-stnik*, m. сварливый человѣкъ; *-śny*, *-stny*, *stliwy*, a. сварливый, задорливый; ссорою нажитый.
Napastować, v. a. притѣснять, угнѣтать; безпокоить; ссору наводить.
Napastwić się, v. r. насытиться чѣмъ, (н. пр. мщеніемъ), утѣшаться.
Napatrzyć się, v. r. наглядѣться, насмотрѣться.
Napawać, v. *Napoić*. [нія.
Napawalny, a. удобный до напое-
Napchać, *-pchnąć*, v. *Napychać*.
Napęczniec, *-czyć*, v. a. распучить, дать пухнуть; вспухнуть, распухнуть.
Napęd, *u*, m. *napędzenie*, n. принужденіе; побужденіе.
Napędzać, *-dzić*, v. a. нагонять, пагнать; принуждать, побуждать.
Napękać, *-knąć*, v. n. треснуть, лопнуть. [наполнить.
Napełniać, *-nić*, v. a. наполнять,
Naperzać się, v. r. гордиться, ве-
Napiąć, v. *Napinać*. [личаться.
Napiątnować, *-piętnować*, v. a. клеймить (горячимъ желѣзомъ); таврить.
Napić się, *-pijać się*, v. r. напиться, напиваться; всасывать, вбирать въ себя.
Napierać, *-przeć*, v. a. *się czego*, добываться, требовать неотступно.
Napierśnik, m. наперсникъ, нагрудникъ; косынка (у женщинъ); *-sny*, a. нагрудный.
Napierzać, *-rzyć*, v. a. снабдить перьями; *- się*, оперяться.
Napiętek, *tka*, m. запятокъ.

Napięiny, a. напряжённый, натянутый.
Napinać, *-piąć*, v. a. натягивать, натянуть; *- się*, v. r. натягиваться; застёгнуть (н. пр. пряжку); * стараться, тщиться.
Napis, *u*, m. надпись; *-listu*, надпись письма, адресъ.
Napisać, v. a. написать.
Napiśne, *ego*, a. n. письменное свидѣтельство.
Napitek, *tku*, m. питьё.
Naplecznik, m. наплечіе; наплечникъ, нарамникъ.
Napleść, *-platać*, v. a. наплести, наплетать; * наврать, сплести басню.
Napleśniać, *-śnić*, v. a. плѣснью покрывать; *-pleśnieć*, v. n. плѣснѣвѣть, плѣснью покрываться.
Napłoszyć, v. a. напушать, напугать. [напачкать.
Napługawić, *-wiać*, v. a. нагадить,
Naplwać, *-pluć*, *-plunąć*, v. a. наплевать, наплюнуть.
Napływ, *u*, m. натеченіе, притокъ; стеченіе, скопленіе (людей, дѣлъ и пр.).
Napływać, *-płynąć*, v. n. натекать, наплывать; стекать, скоплять.
Napoczynać, *-począć*, v. a. начинать употреблять (что нибудь).
Napoj, *ju*, m. напитокъ.
Napoić, *-pajać*, *-pawać*, v. a. напоить, напаивать; *- kogo czém*, *w czém*, вперять кому что нибудь; (*winem i t. d.*) напоить кого до пьяна. [ламъ.
Napół, v. *poł*, въ половину, попо-
Napomagać, *-pomodź*, v. a. *naco*, *do czego*, помагать кому получить что.
Napominać, *-pomnieć*, v. a. *kogo o co*, *w czém*, увѣщать, уговаривать; *o czém*, напоминать, напомнить; *-nalny*, a. увѣщательный.
Napominka, f. напоминаніе, увѣщаваніе.
Napomykać, v. a. подать кому что на руку; *-pomknąć*, v. a. намекать, намекнуть, напоминать (кому о чемъ). [ское.
Napor, *u*, m. нападеніе (непріятель-
Naporek, *rku*, m. разрѣзъ (при поротьи.
Napotém, ad. впередъ, впредь.
Napowietrzny, a. плавающій въ воздухѣ; бывающій въ воздухѣ.
Napowietrzyć, v. a. заражать, заразить чумою.
Naprawa (d. *-awca*), f. поправленіе, починка; исправленіе, поправленіе (нравовъ); затѣиваніе, подъущеніе; *-wca*, *-wiacz*, *-wiciel*, m. поправляющій; исправитель; затѣйщикъ.
Naprawiać, *-wić*, v. a. поправлять, поправить, починить; поправлять, исправлять, исправить; затѣвать, подъущать; *- prawny*, a. что можно поправить, починить; приправленный, смѣшенный.
Naprażyć, v. a. напряжить.
Naprężyć, *-żać*, v. a. напрягать, натягивать; *- się*, v. r. напрягаться; стараться.
Naprościć, *-prostować*, *naprasczać*, v. a. выпрямить, выпрямлять (prop. & *); *-prościeć*, v. n. дѣлаться прямымъ.
Naprosić, *-praszać*, v. a. созвать, созывать, пригласить, приглашать.
Napróssyc, *-prussyc*, v. a. напорошить, насаривать, насорить.
Naprowadzić, *-wadzać*, v. a. навести, наводить; привѣзть, привозить.
Napryskać, v. a. напрыскать, набрызгать; дѣлать трещины; неровнымъ дѣлать.
Naprzeć (*naprzajać*), v. a. разгорячиться, распалиться; разгноить; (о ранахъ) болѣть.
Naprzeciw, *-ciwko*, ad. напротивъ, насупротивъ; prp. (c. dat. & gen.) на супротивъ; противъ; на встрѣчу. [взаимный.
Naprzeciwny, a. противуположный;
Naprzedny, a. передній.
Naprzemian, *-any*, ad. взаимно.
Naprzemianny, a. поперемѣнный.
Naprzód, *nawprzód*, ad. напередъ; во первыхъ; прежде всего.
Nawprzód! int. впередъ!
Naprzykrać, v. a. дѣлать противнымъ, скучнымъ; *- się*, v. r. скуку наводить, быть гнуснымъ, досаднымъ, скучнымъ.
Napsować, *-psuć*, v. a. испортить (много чего).
Napuchać, *-chnąć*, v. a. напухнуть; вспухнуть; *-puchły*, a. спухлый вспухлый.

Napuszczać, -puścić, v. a. напускать, -пущать, -пустить; напаять, напоить; намочить.
Napuszać, -szyć, v. a. напышать, -шить; надувать, -дмевать; *-szy-sty*, a. надутый, напыщенный.
Napuchać, -pchać, -pchnąć, v. a. насовывать, насунуть, надвинуть; *napchnąć*, наколоть, колоть не множко; *napychać się, -pchać się*, продраться въ -; * *- się czém*, набить себѣ желудокъ.
Narąbać, v. a. нарубить, наколоть.
Narabiać, -robić, v. a. много чего наработать; много (чего злаго) причинять.
Naradzać, -dzić, v. a. присовѣтовать; *- się*, v. r. совѣта прашивать; совѣтоваться; *-dzanie, -dzenie się*, n. совѣтованіе, конференція. [доставить.
Narajać, -raić, v. a. доставлять,
Naramiennica, f. наручи, m. pl.; *-miennik (naramnik)*, запястье; *-mienny*, a. на плечахъ находящійся.
Narastać, -rosnąć, -rość, v. n. нарастать, нарости; возрастать, подрастать; нарастать, умножаться; бухнуть (въ водѣ и пр.); возрастать, произрастать.
Naraszać, -razić, v. a. доставлять, доставить въ руки; выставить, подвергнуть; повредить, ранить; *- się*, попадать въ руки; подвергаться опасности; *- się komu*, дѣлаться скучнымъ кому.
Narcyz (-cysek, ska, -cyszek, szka), m. *-cyssa, -cyska*, f. нарцисъ.
Narda, f. нардъ (раст.).
Nardzewić, v. a. ржавить; *-wieć*, v.
Narecze, n. охапка. [n. ржавѣть.
Narecznik, m. *-rękawie*, n. перевязка (чрезъ шѣю) для поддержанія болной руки.
Nareczny, a. подручный.
Naród, odu, m. народъ, нація; *narodowiec, wca*, m. урожѣнецъ, туземецъ; народный кавалеристъ; *-odowość*, f. народность, національность; *-odowy*, a. народный, національный.
Narodzenie, n. рожденіе, рождество; *- Boże*, рождество Христово (праздникъ); *- Pańskie*, рождество Христово (въ лѣточисленіи).
Narodzić, v. a. родить; *- się*, родиться (propr. & *).
Narodziny, f. pl. день (m.) рожденія.
Narosić, v. a. оросить.
Narósl, f. наростъ, желвакъ.
Narosnąć, v. *Narastać.*
Narostek, stka, m. мозоль (f.) на ногѣ; шишка, наростъ.
Naraszcić, -raszczać, v. a. *sobie pretensyi do kogo*, требовать чего отъ кого (съ несправедливостью); *sobie czegoś w głowie*, воображать себѣ (что странное).
Narów, u, m. (дурный) норовъ; (-ное) обыкновеніе; норовъ, порокъ (о лошадяхъ).
Narowić, v. a. дѣлать (лошадь) упрямою, ртачливою; *- się*, v. r. (о лошади) дѣлаться упрямою, ртачливою; *-rowisty*, a. упрямый, упорный; *-sty koń*, лошадь съ норовомъ.
Narównać, -niać, v. a. сравнить, дѣлать гладкимъ, равнымъ (propr. & *).
Narożec, żca, m. угольный холмъ (на границѣ); *-rożnica*, f. уголъ; *-rożnik*, m. угольный домъ; угольная межа; бастіонъ; *-rożny*, a. наугольный; діагональный.
Nart, u, m. *-ty*, pl. (конёкъ) коньки (на коихъ катаются).
Naruszać, -szyć, v. a. нарушашь, -шить (прикоснувшись до чего); повредить (propr. & *); *-szalny*, a. что можетъ повредиться.
Narwa, f. связь желѣзная соединяющая станъ телѣги съ осью.
Narybek, bka, m. мелузга; *-rybić*, v. a. разводить рыбу; *-rybny*, a. насаженный мелузгою.
Narychtować, v. a. навесть (пушку); направить, намѣтить. [тить.
Narysować, v. a. нарисовать, начер-
Narywać, narwać, v. a. много чего срывать, сорвать. [n. pl.
Narząd, rzędu, m. снарядъ, орудія,
Narządzić, -dzać, v. a. снарядить, -ряжать, приготовить; причинить, причинять. [ство.
Narzędzie, n. орудіе; * способъ, сред-
Narzekać, v. a. горевать, жаловаться; *-kalnica*, f. (у древнихъ) плакальщица; *-kalnik*, m. плакса; *-kanie*, n. гореваніе, плачъ, вопль, m.
Narzucić, -cać, v. a. наметать, -ме-

тывать; набросáть; *навя́зывать, принуждáть брать; *-rzut, u,* m. наложéніе брéмени; свящéнникъ, чинóвникъ и пр. опредѣлéнный сѝлою. [врѣ́зать.

***Narzynać**, -rznąć,* v. a. надрѣ́зать;

***Nasad**, u,* m. основáніе, глáвная подпóра; часть плу́га, гдѣ втыкáютъ сóшникъ; лóже на ружьѣ́; рукоя́тка на пилѣ́; карéтный станъ; полóзья, pl.

***Nasada**,* f. западня́; сѣть (f.) (propr. & *); затѣ́ваніе, нау́щéніе.

***Nasadowić**,* v. a. твéрдо постáвить (что на что); дѣ́лать когó упря́мымъ (на что); *- się,* v. r. упря́миться, твéрдо стоя́ть въ чемъ.

***Nasadzać**, -dzić,* v. a. насáживать, насадить; нажáть (мелузгú); *- fuzyę,* лóже дѣ́лать на ружьѣ́; *- siekierę,* придѣ́лать рукоя́тку на сѣкѝру; *- armatę,* стáвить пу́шку на лафéтъ; *- sieć,* стáвить сѣть; *- kogo na co,* застáвить когó упóрствовать на что; *kogo na kogo,* наустѝть когó на когó; *- się,* v. r. упря́миться въ чемъ.

***Nasalacz**,* m. соли́льщикъ.

***Naścielać**, nasłać,* v. a. настилáть, настлáть. [сѣвáть.

***Nasiać**, -siewać,* v. a. насѣ́ять, на-

***Nasiadka**, sadka,* f. насѣ́дка.

***Nasiadły**,* a. населéнный.

***Nasiarczac**, -czyć,* v. a. насѣ́рить.

***Nasiedlić**,* v. a. насели́ть.

***Nasiek**, u,* m. дуби́на наби́тая гвоздя́ми; родъ фузéи. [сѣчь.

***Nasiekać**, sieć,* v. a. насѣкáть, на-

***Nasiękać**, -siąkać,* v. a. всосáть, впивáть. [сѣ́мя.

***Nasienie**,* n. сѣ́мя, сѣменá; му́жеское

***Nasiennik**,* m. сѣменни́къ; *-enny,* a. удóбный до насѣ́янія; сѣменонó-

***Nasiew**,* m. высѣвъ. [сный.

***Nasiwieć**,* v. n. сѣдѣ́ть.

***Naskakiwać**, -skoczyć,* v. n. наскáкивать, наскочи́ть.

***Naski**,* a. здѣ́шный, изъ сей земли́ (о живóтныхъ и растéніяхъ).

***Nasłać**,* v. *Naścielać & nasyłać.*

***Naśladować**,* v. n. послѣ́довать, слѣ́довать за кѣмъ; подражáть, слѣ́довать комý; *- po tém,* послѣ́довать, сдѣ́латься потóмъ; *-śladowanie, -dowstwo,* n. подражáніе; *-śladowca,* m. *-wnik,* m. подражáтель, послѣ́дователь; *-śladownica,* f. подражáтельница, послѣ́довательница.

***Nasłaniec**, ńca,* m. подослáнецъ.

***Naśliniać**, -nić,* v. a. намочи́ть слюнáми.

***Nasłonić**, -słaniać,* v. a. заслони́ть.

***Nasłuch**,* m. наслы́шка; подслу́шиваніе. [слу́живать комý.

***Nasługiwać**,* v. n. служи́ть, при-

***Nasmalać**, -smolić,* v. a. насмáливать, насмоли́ть.

***Naśmiewać się**, -śmiać się,* v. r. насмѣ́яться надъ кѣмъ; *-śmiewca,* m. насмѣ́шникъ; *-śmiewisko,* n. посмѣ́шка, посмѣ́яніе.

***Nasób**,* ad. (въ слóжности) жды, разъ, н. пр. *w dwojnasób,* двáжды, два рáза, двукрáтно.

***Nasolić**, -salać,* v. a. насоли́ть; *nasalone mięso,* солони́на.

***Naspa**, nasypka,* f. нáволока, нáволочка; мѣшóкъ въ котóрый пéрья насыпáются; полотнó на сту́лья шéрстью наби́тые.

***Naspoł**,* ad. вмѣстѣ́, совоку́пно.

***Nasrożyć**, -żać,* v. a. *czoło,* принимáть стрóгій видъ; *- prawo,* увели́чить наказáніе закóномъ опредѣлéнное; *-żyć się,* v. r. *nasrożeć,* v. n. дѣ́латься ужáснымъ.

***Naszronieć**,* v. n. инéемъ покры́ться.

***Nassać się**, nasysać się,* v. r. насосáться, насáсываться.

***Nastać**, -stawać,* v. a. настáть; наступáть; вы́тти въ употреблéніе; *- na urząd,* вступи́ть въ дóлжность; *- na kogo,* возставáть прóтивъ когó; прóтивиться.

***Nastarczyć**, -czać,* (v. *dostarczać*), v. n. *komu w czém,* сравня́ться, уподобля́ться съ кѣмъ въ чемъ нибу́дь; доставáть, довóльну быть.

***Nastawiać**, -stawić,* v. a. наставля́ть, настáвить; подставля́ть, подстáвить; прáвить, напрáвить (ру́ку и пр.); *- kogo na kogo,* подустѝть когó на когó; настáвить, дѣ́лать настáвку.

***Następ**, u,* m. нáступъ, наступлéніе; *- czasów,* послѣ́дствіе времéнъ; *-stępca,* m. наслѣ́дникъ, преéмникъ; *-stępnica,* f. наслѣ́дница, преéмница; *-stępnik,* m. гони́тель; слѣ́дствіе (въ силлогизмѣ́); *-pność,* f. послѣ́дованіе, послѣ́дствіе; *na-*

stępny, a. слѣдующій, послѣдовательный.
Następować, *-stąpić*, v. a. *na co*, наступать, -пить (на что); *- na kogo*, наступать, нападать (на кого); гнать, угнетать; *- za czém*, воспослѣдовать; *-po kim*, слѣдовать, быть наслѣдникомъ; наступать, приближаться; *-stępstwo*, n. наслѣдство, преемничество.
Nastórcz, ad. навзничь; *-storczyć*, v. a. поставить на выворотъ; поднять, становить дыбомъ; *- uszy*, *прястально слушать.
Nastręczyć, *-czać*, v. a. доставлять, доставить.
Nastroić, *-strajać*, v. a. натянуть, натягивать; настроить, настаивать; *- minę*, показывать видъ; *- kogo na co*, научать какъ поступить.
Nasuwać, *-sunąć*, v. a. насовывать, насунуть; надвигать; тайно подавать (кому что); *-uwny*, a. что надвигать можно.
Naświdrować, v. a. насверлить.
Nasycić, *-cać*, v. a. насытить, насыщать (propr. & *). [слать.
Nasyłać, *-słać*, v. a. насылать, на-
Nasypać, *-pować*, v. a. насыпать,
Nasypka, v. *Naspa*. [-сыпать.
Nasz, a. нашъ. [лоть.
Naszczepać, v. a. нащепать, нако-
Naszczerbić, v. a. зазубрить; повредить. [подъущать.
Naszczuć, *-uwać*, v. a. затравить;
Naszelnik, m. нашильникъ.
Naszyć, *-ywać*, v. a. нашить, нашивать.
Natarcie, n. нападеніе, наступъ; *-tarczywy*, a. настунчивый; храбрый.
Natargować się, v. r. выторговать.
Natchnąć, v. a. (*kogo czém*) вдохнуть, внушить; *-tchnienie*, n. (божье) вдохновеніе; *-tchniony*, a. вдохновенный.
Natężać, *-żyć*, v. a. натуживать, натужать; натягивать, натянуть; напрягать силы; *- sylabę*, протяжно выговорить слогъ; *-tężenie*, n. удареніе голоса.
Natłaczać, *-tłoczyć*, v. a. набивать, набить, натиснуть.
Natoczyć, *-taczać*, v. a. накатать, накатывать; нацѣдить, нацѣживать; приводить (мѣсто лзъ книги); наточить.
Natonie, n. засѣка, лѣсосѣка.
Natrącać, *-cić*, v. a. насовывать, насунуть; дать кому толчокъ; прикоснуться; надламывать, надломить; повредить; *- kogo na co*, подвергать кого чему; пахнуть.
Natrafiać, *-fić*, v. n. попадать на-; встрѣчаться съ-.
Natręt, *-tnik*, m. нахальный, докучливый человѣкъ; *-ętny*, a. нахальный, докучливый; *-ętstwo*, n. нахальство, докучливость.
Natrwożyć, v. a. напугать.
Natrząsać, v. a. натрясать; править (руку и пр.).
Natura, f. натура, естество, природа; свойство; *-ralista*, m. натуралистъ; испытатель природы; *-ralny*, a. натуральный, природ-
Natychać, v. *Natchnąć*. [ный.
Natychmiast, ad. тотчасъ.
Natykać, *-tkać*, *-tknąć*, v. a. натыкать, наткнуть.
Nauczać, *-czyć*, v. a. научать, -чить; *- się*, v. r. -чаться, -читься; *nauczalny*, a. поучительный; *-czyciel*, (iron. *-czalnik*), m. учитель, наставникъ; *-czycielstwo*, n. учительство.
Nauka (d. iron. *nauczka*), ученіе, наученіе; наука, искусство; *nauki wyzwolone*, изящныя художества; *-kowy*, a. къ наукѣ принадлежащій.
Nawa, f. судно; корабль, m.; галера; *-kościelna*, средняя, пространная часть церкви.
Nawała, *-łnica*, *-lnica*, f. буря, гроза; *-walny*, a. бурливый, бурный. [хлопотъ.
Nawarzyć, (v. *warzyć*), *надѣлать
Nawet, ad. даже. [хлопотъ.
Nawias, *u*, m. вмѣстительная скобка; *-wiasem*, ad. отлого, покато; мимоходомъ; *-asowy*, n. кривый, не прямый.
Nawiązka, f. всё что навязывается; перевязка, бинтъ; * денежный штрафъ, которой долженъ платить раненному ранившій его.
Nawicella, f. ладанница.
Nawichnąć, v. a. вывихнуть.
Nawiedzać, *-dzić*, v. a. навѣщать, -вѣстить; посѣщать, -сѣтить; (въ

Библіи) нака́зывать, наказа́ть; *nawiedzenie*, n. *-wiedziny*, f. pl. навѣща́ніе, посѣще́ніе.

Nawierać, *-wrzeć*, v. a. вбира́ть вареніемъ (н. пр. мя́со со́ли); закипѣть.

Nawietrzyć, *-trzać*, v. a. вы́ставить на во́здухъ; *- się*, v. r. простуди́ться вѣтромъ.

Nawiewać, *nawiać*, v. a. навѣва́ть.

Nawiczowac, *-zywać*, *-wiązać*, v. a. навя́зывать, навяза́ть; перевя́зывать, перевяза́ть (ра́ну); *запла-ти́ть штрафъ (для ра́неннаго).

Nawijać, *-winąć*, v. a. навива́ть, нави́ть; вы́вихнуть.

Nawikłać, v. a. запу́тать перевива́ніемъ; перевива́ть.

Nawilgły, a. вла́жный, мо́крый; *-wilgotnieć*, v. n. дѣлаться вла́жнымъ, мо́крымъ; *-wilżyć*, *-żać*, v. a. смочи́ть, вла́жнымъ дѣлать.

Nawłaczać, *-włoczyć*, v. a. навлека́ть, навло́чь, наволо́чь; *заборони́ть; косма́тымъ дѣлать.

Nawlekać, *-wlec*, v. a. вдѣть ни́тку въ и́глу; нани́зать (жемчу́гъ).

Nawłok, *u*, m. на́волока; *-włoka*, f. снуро́къ ко́имъ стя́гивается кошелёкъ, верёвка, на кото́рую вдѣва́ются сѣти.

Nawodny, a. мо́ремъ или́ рѣка́ми окружённый; на водѣ находя́щійся.

Nawodzić, *-wieść*, v. a. наводи́ть, навѣсть; растяну́ть, разстила́ть.

Nawoj, *oju*, m. наво́й.

Nawóz, *u*, m. навезённый щебень; наво́зъ; *-wozić*, *-wieźć*, v. a. привози́ть, привезти́; наво́зить.

Nawracać, *-wrocić*, v. a. повора́чивать, повороти́ть; *обрати́ть (на и́стинной путь); *- się*, v. r. обрати́ться, раска́яться; *-wrociciel*, m. обраща́тель; *-wrot*, *u*, m. обраще́ніе (на и́стинный путь).

Nawskrosłuska, f. родъ осетра́.

Nawstecz, ad. наза́дъ, вспять.

Nawykać, *-knąć*, v. n. навыка́ть, навы́кнуть; *-knienie*, n. привы́чка.

Nazad, ad. наза́дъ; сно́ва.

Nazajutrz, ad. на разсвѣтѣ; за́втрешняго дня по–.

Nazbyt, ad. съ ли́шкомъ, чрезъ мѣру.

Naziębiać, *-bić*, v. a. настужа́ть, -студи́ть; *-bić się*, *-ziębnąć*, v. n. озя́бнуть, простуди́ться.

Nazielenić, v. a. зелени́ть; *-nieć*, v n. зеленѣть.

Naziemny, a. на землѣ находя́щійся.

Nazimek, m. годова́лой поросёнокъ.

Naznaczać, *-czyć*, v. a. назнача́ть, назна́чить; намѣча́ть, намѣтить; назна́чить, опредѣли́ть; *-czenie*, n. назначе́ніе, намѣча́ніе; назначе́ніе. опредѣле́ніе.

Nażrzeć się, v. r. нажра́ться.

Nazwać, *-zywać*, v. a. назва́ть, называ́ть; *- się*, v. r. назва́ться, называ́ться.

Nazwisko, n. назва́ніе, и́мя; фами́лія.

Nęcić, v. a. прима́нывать, прима́нку класть; прима́нывать, прельща́ть.

Nędza, f. бѣда́, нищета́, бѣдность; мишу́рная парча́; *-dzarz*, *-dznik*, m. бѣдня́къ, бѣдня́га; *-dzić*, *-dznić*, v. a. изнура́ть, истоща́ть, му́чить; *-dznica*, f. бѣдная же́нщина; *nedznieć*, v. n. изнура́ться, бѣднѣть; *-dzny*, a. бѣдный, несча́стный.

Negocyacya, f. перегово́ры, m. pl. негоціація; *-cyować*, v. a. догова́риваться, перегово́ры производи́ть.

Nękać, v. a. му́чить, безпоко́ить.

Nera, v. *Nerka*.

Nérka, (d. *nereczka*), f. по́чка, (*nera*, больша́я по́чка).

Nęta, *nętka*, f. прима́нка (propr. & *).

Neutralista, m. неутра́льный; *-lizacya*, f. неутрализа́ція; *-lizować*, v. a. (*w chemii*) неутрализова́ть.

Neutralny, a. неутра́льный; *-lność*, f. неутралитѣтъ.

Ni, (v. *ani*), ни, ни́же.

Niańka, *niania*, f. ко́рми́лица; ня́нька, ня́нюшка.

Nily, ad. бу́дтобы, какъ бы –.

Nic, m. (gen. *niczego*) ничто́, ничего́; *nic do rzeczy*, *nic po tém*, не годи́тся, не къ ста́ти.

Nić, f. нить, f. ни́тка; *nici*, pl. ни́тки.

Nice, n. изна́нка, и́зворотъ.

Niciany, a. ни́тяный.

Nicienki, f. pl. (*u tkacza*) осно́ва.

Nicestwo, n. ничто́жество.

Nicować, v. a. вы́воротить (пла́тье); *злосло́вить, пересмѣха́ть.

Nicwart, m. негодя́й.

Nie, ad. не, нѣтъ; (въ сло́жности) не, безъ.

Niebaczny, a. безразсу́дный; *-nie*, ad. безразсу́дно; неча́янно; слу-

чаемъ

Niebawnie, ad. немедленно.
Niebezpieczeństwo, n. опасность; *-pieczny*, a.
Niebianin, m. небожитель.
Niebieski, a. небесный; голубый.
Nieblędny, a. непогрѣшительный.
Niebłogosławieństwo, n. проклинаніе. [*biosa*, небеса, pl.
Niebo, n. нéбо (propr. & *), pl. *nie-*
Niebogа, f. бѣдняжка, несчастная жéнщина. [человѣкъ.
Nieborak, m бѣднякъ, несчастный
Niebosiężny, a. (poet.) небопáрный.
Nieboszczyk, m. покóйникъ, покóйный; *-szczka*, f. покóйница, покóйная.
Niebotyczny, a. достающій до небéсъ; *вопіющій на нéбо.
Niebowid, m. верхоглáдъ (морская рыба); *ротозѣй.
Niebożątko, n. бѣдняга, бѣдняжка; *-ięta*, n. pl. бѣдные, несчáстные люди. [отсýтствіе.
Niebyt, m. недостáтокъ; *-bytność*, f.
Niebywalec, *lca*, m. новикъ, неопытный молодóй человѣкъ; *-wały*, a. чегó ещé не бывáло; необыкновéнный.
Niech, (*niechaj*), пускáй, пусть.
Niechcąc, (gerund. a *nie chcieć*), нехотя, по невóлѣ.
Nie chcieć, v. *Chcieć*.
Niechęć, f. несклонность, отвращéніе; *-chęcić*, v. a. отнять охóту, причинить отвращéніе; *-chętny*, a. несклóнный; неуслýжливый.
Niechluj, *uja*, m. *-chluja*, (d. *-ujka*) f. неряха, неопрятный человѣкъ, -ная жéнщина; *-chlujny*, a. неопрятный, сквéрный; *-chlujstwo*, n. неопрятность, сквéрность.
Niecić, v. a. раздувáть, разводить огóнь; *- w sobie gniew i t. d.*, возбуждáть въ себѣ гнѣвъ; *- się*, v. r. тлиться, тлѣть.
Niecierpliwość, f. нетерпѣливость; *-wy*, a. нетерпѣливый.
Niecka, *-cułka*, f. нóчвы, ночóвки, f. pl. лотóкъ.
Niecnota, f. беззакóніе, порóкъ; *-tliwy*, a. худóй, злой.
Niecny, a. безчéстный.
Nieco, ad. нѣчто, нѣсколько.
Niecółka, *-cułka*, v. *Niecka*.
Niecześć, f. безчéстіе, стыдъ.
Nieczuły, a. нечувствительный, безчувственный; не бдящій, спящій; *-łość*, f. нечувствительность.
Nieczujny, a. нерадивый; *-ność*, f. нерадивость.
Nieczynny, a. недѣятельный; (*w gramm.*) *słowo -nne*, срéдній глагóлъ; *-nność*, f. недѣятельность.
Nieczysty, a. нечистый, замáранный; нецѣломýдренный; *-stość*, f. нечистотá, грязь; нецѣломýдренность.
Nieczytelny, a. нечéткій.
Niedawno, ad. недáвно; *-wny*, a. недáвный.
Niedbać, v. a. *o co*, *czego*, нерадѣть, не пещися о чемъ; *-dbanie*, n. нерадѣніе; *-dbalec*, *lca*, m. нерадивецъ.
Niedobitki, f. pl. остáтки вóйска разбитаго на сражéніи; *-bity*, a. остáвшійся по битвѣ, по сражéніи.
Niedobór, *u*, m. недоимка, недостáтокъ въ дохóдѣ. [выкидышъ.
Niedochodek, *dka*, m. недонóсокъ,
Niedocieczony, a. непроницáемый, неизслѣдованный, непостижимый; *-ność*, f. непроницáемость, непостижимость.
Niedogoda, f. неудóбство; *-godność*, f. неудовóльствіе; неудóбность; *-godny*, a. неудовóльствовавшій когó; недовóльный; своенрáвный, чýдный.
Niedojadki, m. pl. недоѣдки.
Niedojrzały, a. незрѣлый, неспѣлый; *-łość*, f. незрѣлость, неспѣлость. [точный.
Niedokładny, a. непóлный, недостá-
Niedola, f. злая судьбá, противная ýчасть; безсиліе, нéмощь.
Niedołęga, (*-łęźca*), m. увѣчный, изувѣченный; слáбый.
Niedołężny, a. слáбый, безсильный; изувѣченный; недостáточный; *niedołężność*, f. дряхлость, слáбость, увѣчіе. [недостáтокъ.
Niedomiar, m. недомѣръ, -мѣрка;
Niedonosek, *ska*, m. недонóсокъ.
Niedopałek, *łka*, m. головня.
Niedopitki, f. pl. опивки, m. pl.
Niedopłatny, a. незаплáченный, недоимочный; *-płajca*, *-płatca*, m тотъ на которóмъ остáлись недоимки.
Niedorosły, a. недорóслый; *-rosłość*, f. несовершеннолѣтіе; *-ro-*

stek, stka, m. нéдоросль, m.; не доро́сшее живо́тное.
Niedorzeczny, a. неприли́чный.
Niedościgły, a. недостижи́мый; неудобопоня́тный.
Niedosięgły, a. чего́ руко́ю тру́дно доста́ть; непоня́тный, непроница́емый; недоста́точный.
Niedoskonały, a. несоверше́нный; *-łość*, f. несоверше́нство.
Niedosłuch, m. пригла́хъ.
Niedosłyszeć, v. a. недослы́шать; ху́до слы́шать. [но.
Niedośpiechem, ad. не ско́ро, ме́длен-
Niedostały, a. незрѣ́лый, неспѣ́лый.
Niedostateczny, a. недоста́точный; *-ność*, f. недоста́точность.
Niedostatek, tku, m. недоста́токъ; поро́къ (propr. & *).
Niedostępny, a. недосту́пный.
Niedoświadczenie, n. неиску́сность; *-dczony*, a. неиску́сный, нео́пытный; неиспы́танный.
Niedotkliwy, -tykalny, -kany, a. неприкоснове́нный; чувстви́тельный.
Niedowiara, f. недовѣ́ре́ніе, -вѣ́ріе; *-wiarek, rka*, m. недовѣ́рчивый человѣ́къ; невѣ́рный (бусурма́нъ); *-wiarstwo*, n. недовѣ́ріе; невѣ́ріе.
Niedowid, m. близору́къ.
Niedowierny, a. недовѣ́рчивый.
Niedowierzać, v. a. недовѣря́ть; быть недовѣ́рчиву; остерега́ться.
Niedowodny, a. недоказа́тельный; неисполни́мый.
Niedozór, u, m. опло́шность, нерадѣ́вость; *-rny*, a. опло́шный, нерадѣ́тельный.
Niedozwolony, f. непозво́ленный.
Niedufny, a. недовѣ́рчивый; *-ność*, f. недовѣ́рчивость.
Niedziela, f. воскресе́ніе; *-ly*, pl. недѣ́ли, f. pl.; *-lny*, a. воскре́сный.
Niedźwiadek, dka, m. (медвѣ́децъ) скорпіо́нъ; медвѣ́дка, медвѣ́докъ (насѣко́мое).
Niedzwiednik, m. медвѣ́жникъ.
Niedźwiedź, m. медвѣ́дь, m.; *-wiedzi*, a. медвѣ́жій.
Niedźwiedzica, f. медвѣ́дица; (*w astr.*) больша́я и ма́лая медвѣ́дица (созвѣ́здія).
Nieforemny, a. безобра́зный; нестро́йный; непра́вильный.
Niefrasobliwy, a. безпе́чный, беззабо́тный. [весть.
Niegaszone wapno, n. негаше́ная и́з-
Niegdy, -dyś, ad. нѣ́когда.
Niegdzie, ad. *gdzie, niegdzie*, мѣ́ста́ми.
Niegodny, a. недосто́йный; дурный, худы́й; *-ność*, f. недосто́йность.
Niegodziwy, a. гну́сный, скве́рный; *-dziwość*, f. неприли́чность, гну́сность. [чи́мый.
Niegoisty, a. неизцѣли́мый, неизле-
Niegościnny, a. негостепріи́мчивый.
Niegrzeczny, a. неучти́вый, невѣ́жливый; *-ność*, f. неучти́вство, невѣ́жливость.
Niejaki, -kiś, a. нѣ́который, нѣ́кій, нѣ́кто; *-ko*, ad. нѣ́которымъ о́бразомъ, каки́мъ то о́бразомъ.
Niejasny, a. нея́сный.
Niejawny, a. нея́вный; *-nie*, ad. (*w prawie*) нея́вно, молча́ніемъ.
Niejeden, dna, dno, a. неоди́нъ, мно́гіе; нѣ́какій; не одина́ковый.
Niejednaki, -kowy, a. неодина́ковый; разли́чный; *-kowość*, f. разли́чіе, ра́зность.
Niejedność, f. несогла́сіе; ра́зность.
Niekarany, a. ненака́занный; *-karny*, a. непріуче́нный къ вое́нному поря́дку; ненака́занный; *-karność*, f. неповинове́ніе; ненака́занность.
Niekędy, v. *Niegdzie*.
Niekiedy, ad. иногда́.
Niekisiałość, v. *Zakał*.
Niekontent, a. недово́льный.
Niekształtny, a. безобра́зный; *-ność*, f. безобра́зіе.
Niektorędy, ad. мѣста́ми проходя́.
Niektóry, a. нѣ́который.
Nielacny, a. тру́дный.
Niełaska, f. неми́лость; *-łaskaw*, a. неми́лостивый; *-skawy*, a. неми́лостивый; не кро́ткій, ди́кій.
Nielitościwy, a. немилосе́рдый, жесто́кій; *-wość*, f. немилосе́рдіе.
Nielubny, a. неми́лый, непріятный.
Nieludny, a. необита́емый; малолю́дный; *-dność*, f. малолю́діе, малолю́дство. [то́лько что -.
Nielża, v. i. - *jak tylko*, остае́тся
Nie ma, nie masz, nie było, nie będzie, v. i. нѣ́тъ (или́ не быва́етъ); *nie masz dla czego* (*lub za co*), не для чего́, нѣ́тъ причи́ны за чѣ́мъ

Niemądry, a. неблагоразумный.
Niemal, m. *niemało co*, почти.
Niemało, ad. немало, много.
Niemczeć, v. n. принимать нѣмецкіе обычаи, нѣмецкій языкъ и пр.; *-czyzna*, f. германизмъ.
Niemęzki, a. не мужественный.
Niemęzata, f. не замужняя.
Niemęzny, a. немужественный; невозмужалый. [недостатокъ.
Niemianie, *-mienie*, n. неимѣніе,
Niemiara, f. избытокъ, чрезмѣрность.
Niemieć, v. n. нѣмѣть, онѣмѣть.
Niemiłosierny, a. немилосердый; *-ność*, f. немилосердіе.
Niemiły, a. немилый; неласковый.
Niemoc, f. немощь, f. слабость (болѣзнь, f.).
Niemota, f. нѣмота; безсловесіе; (заиканіе); *-ta*, m. нѣмый (заика, m. f.); *-tać się*, v. r. заикаться; съ шумомъ выговаривать.
Niemowiątko, n. дитятко; *-mowle*, *ęcia*, n. младенецъ, ребёнокъ; *niemowlęctwo*, n. младенчество; *-wlecy*, a. несовершеннолѣтній. [ворить.
Niemowny, a. кто съ трудностью го-
Niemy, a. нѣмый. [рочный.
Nienaganny, a. беззазорный, безпо-
Nienagrodny, *-grodzony*, a. ненагражденный; ненаградимый.
Nienaleźny (v. *nienależyty*), a. не имѣющій власти, права судить.
Nienależyty, a. непринадлежащій.
Nienaruszalny, a. неразрушимый; *-ruszenie*, ad. ненарушимо; *-ruszony*, a. неприкосновенный; ненарушимый.
Nienasycony, a. ненасытимый, ненасытный; *-nasyt*, *u*, *m*. ненасытимость; *-nasyt*, *a*, m. ненасытный человѣкъ. [видовать.
Nienawidzieć, v. a. ненавидѣть; за-
Nienawiść, f. ненависть, f.; зависть; *-wistnik*, m. *-nica*, f. ненавистникъ, -вистница; завистникъ, -ница; *-wistny*, a. ненавистный; гнусный; завистливый.
Nienawrotny, a. чего нельзя поворотить; котораго нельзя обратить (въ истинный путь).
Nieobecny, a. отсутствующій; *-ność*, f. отсутствіе. [нятный.
Nieobjętny, a. (необъятный) непо-
Nieobjeżdzony, a. необъѣзженный.

Nieobłędny, a. непогрѣшительный; *-ność*, f. -шительность.
Nieobłudny, a. искренній, праводушный; *-ność*, f. искренность, праводушіе. [необидный.
Nieobraźliwy, a. неоскорбительный,
Nieobronny, a. беззащитный; невооруженный.
Nieobruszony, a. неподвиганный; непоколебимый.
Nieobrządny, a. сдѣланный безъ обыкновенныхъ церемоній.
Nieobrzezaniec, *ńca*, m. необрѣзанный; *-obrzeżka*, f. *-obrzeżek*, *-iżka*, m. залупа, крайняя плоть.
Nieobuczony, a. неприученный.
Nieobyczajny, a. неучтивый, невѣжливый; *-ność*, f. неучтивость, грубость.
Nieochędostwo, n. неопрятность; *-dożny*, *-dogi*, a. неопрятный.
Nieochota, f. нерасположеніе; нерачительность; *-tny*, a. неохотный, холодный, нерачительный.
Nieochybny, a. неизбѣжный; *-ność*, f. неизбѣжность.
Nieociesany, v. *Nieokrzesany*.
Nieoczesaniec, *ńca*, m. грубіянъ.
Nieoczekiwany, a. неожиданный, нечаянный.
Nieodbicie, ad. непремѣнно, неотмѣнно; *-bity*, a. чего отдавать не можно; неопровергаемый.
Nieodbyty, a. отъ чего не льзя освободиться.
Nieoddarowny, a. чего не льзя одарить; непростительный.
Nieodkupny, a. невыкупаемый.
Nieodłączny, a. неотлучный; *-ność*, f. неотлучность, f.
Nieodmienny, a. непремѣнный.
Nieodmówny, a. въ чемъ кому не можно отказать.
Nieodpłatny, a. неоплатимый; кто не въ состояніи платить.
Nieoprozony, a. прошеніемъ необратимый. [вратившійся.
Nieodrodny, a. не выродный, не раз-
Nieodstępny, a. неотступный, неотлучный.
Nieodwłoczny, a. немедлительный.
Nieodwołany, a. неотреченный, непремѣнный.
Nieodwrotny, a. неотвратимый, неизбѣжный; не загладимый, невозвратный; неотмѣняемый.

Nieodżałowany, a. достойный вѣчнаго сожалѣнія.
Nieodzownie, v. *Nieodbicie*; *-zowny*, v. *Nieodwołany*.
Nieodgłaskany, a. неукрощённый; невѣжливый.
Nieograniczony, a. неограниченный.
Nieokreslny, *-kreśny*, *-kreszny*, a. чего не можно начертать; неограниченный; непонятный.
Nieokrzesany, a. необтёсанный; грубый, невѣжливый.
Nieomylny, a. неложный, непогрѣшительный; *-ność*, f. неложность, непогрѣшительность.
Nieopatrzny, a. неосторожный; неснабжённый; невооружённый.
Nieorator, m. худый витія.
Nieosadny, a. неспособный къ обитанію; необитаемый. [битаемый.
Nieosiadły, a. безпомѣстный; нео-
Nieosobisty, a. безличный; (*w gramm.*) *-ste słowo*, глаголъ безличный.
Nieostrożny, a. неосторожный; *nieostrożność*, f. неосторожность.
Nieoszacowany, a. неоцѣнённый.
Niepamięć, f. забывчивость; забвеніе; незапамятное время; *-miętliwy*, a. забывчивый; *-miętny*, a. забывчивый, кто не помнитъ; незапамятный.
Nieparzysty, a. *-sta liczba*, нечётное число; непарный.
Niepewny, a. неизвѣстный, сомнительный; ненадёжный; *-ność*, f. неизвѣстность, сомнительность.
Niepilny, a. нерадѣтельный.
Niepłatnie, ad. безъ платы; *-płatny*, a. незаплаченный.
Nieplenny, a. мелкій, мелкозернистый; малозернистый; неплодоносный.
Niepłodny, a. безплодный, неплодоносный; *-ność*, f. безплодность, неплодородіе; бездѣтность женщины. [плодный.
Niepłonny, a. нетщетный; небез-
Niepobożny, a. безбожный, нечестивый; *-ność*, f. безбожность.
Niepochlebny, a. нельстивый; нелестный, непріятный.
Niepochopny, a. не очень привлекательный; нескорый, не торопливый.
Niepochybny, a. неотмѣнный, неминуемый; непогрѣшительный.
Niepocziwy, a. безчестный; *-wość*, f. безчестіе.
Niepodległy, a. независимый; *niepodległość*, f. независимость.
Niepodobieństwo, n. неподобіе, несходство; непонятность; невозможность; *-dobny*, a. непохожій; невѣроятный; невозможный.
Niepodzielny, a. неразлучный.
Niepogoda, f. ненастье, непогода; *-godny*, a. ненастливый, непогодливый.
Niepohamowany, a. необузданный; неодержимый; невоздержный.
Niepojętliwy, a. неперемчивый.
Niepojętny, a. чего обнимать не можно; непонятный. [грѣшный.
Niepokalany, a. (незамаранный), без-
Niepokój, *oju*, m. безпокойствіе; маетникъ (у часовъ).
Niepolityczny, a. неучтивый, невѣжливый; *-lityk*, m. неучтивый человѣкъ; *-tyka*, f. неучтивость.
Niepomierny, a. (*w matem.*) несоразмѣрный. [не помнитъ.
Niepomny, a. незапамятный; кто
Niepomyślny, a. непріятный; невыгодный; *-nie*, ad. не по желанію.
Niepopłatny, a. неприбыльный, невыгодный; отвергаемый, непринимаемый.
Nieporadny, a. кто не можетъ совѣтовать; не совѣтованный.
Nieporównany, a. неровный; несравнённый.
Nieporywczy, a. нетороплйвый.
Nieporządek, *dku*, m. порядокъ; *nieporządny*, a. безпорядочный.
Nieposilny, a. непитательный.
Nieposlakowany, a. чего изслѣдовать не можно; чистый, непорочный.
Nieposłuszny, a. ослушный, непослушный; *-ność*, f. ослушаніе, непослушность. [отмѣнный.
Niepospolity, a. необыкновенный,
Niepostrzegły, a. непримѣтный; невнимательный. [зрѣніе.
Nieposzanowanie, n. неуваженіе; пре-
Niepotęga, f. безсиліе (государства).
Niepotrzebny, a. ненужный; *-nie*, ad. безъ нужды.
Niepowaga, f. неуваженіе; непристойность; *-ważny*, a. непристойный.

Niepowetowany, a. ненаградимый, невозвратный.
Niepowolny, a. непослушный; несклонный къ ученію; *-ność*, f. непослушность, несклонность къ ученію.
Niepowrocony, *-wrotny*, a. невозвратный.
Niepowściągliwy, a. невоздержный, неумѣренный; *-wość*, f. невоздержность, неумѣренность.
Niepożyteczny, a. неполезный, невыгодный; *-żytek*, *tku*, a. безполезность.
Nieprawda, f. неправда; *-wdziwy*, a. не истинный, ненастоящій, поддѣланный.
Nieprawny, a. незаконный; противный законамъ.
Nieprawy, a. незаконнорожденный.
Nieprzebytny, *-byty*, a. непроходимый, непроѣздный; непреодолимый.
Nieprzedajny, a. непродажный.
Nieprzedni, a. посредственный, простый.
Nieprzejrzysty, *-przeźrzysty*, *-przezroczysty*, a. непрозрачный; *-stość*, f. непрозрачность.
Nieprzekonany, a. неуличенный; неубѣжденный.
Nieprzełamanny, a. непроломанный.
Nieprzeprawny, a. непроходимый.
Nieprzerwany, a. безпрерывный, непрестанный.
Nieprzestanny, a. безпрестанный.
Nieprzezwyciężony, a. непобѣдимый, непреодолимый.
Nieprzychylny, a. неблагосклонный; *-ność*, f. несклонность, немилость.
Nieprzydatny, a. неслучайный; негодный.
Nieprzyjaciel, m. непріятель, врагъ; *-cielski*, a. непріятельскій; *-stwo*, n. вражда; непріятельское дѣйствіе.
Nieprzyjaźń, f. вражда; *-jaźny*, a. враждебный, недоброжелательный.
Nieprzyjemny, a. непріятный; *nieprzyjemność*, f. непріятность.
Nieprzymuszony, a. непринужденный, вольный; непринужденный, натуральный.
Nieprzystępny, a. неприступный; *-ność*, f. неприступность.
Nieprzystojny, a. непристойный, неприличный; *-ność*, f. непристойность, приличность.
Nieprzytomny, a. отсутствующій; лишившіяся чувства; *-ność*, f. отсутствіе.
Nieprzywrotny, a. невозвратимый.
Nierączo, ad. тихо, медленно; *-czość*, f. медленность; *-czy*, a. медленный, нескорый.
Nierad, a. (только въ именительномъ надежѣ единств. и множетв. числ.) не имѣющій охоты; *rad nierad*, волею неволею.
Nieraźny, a. неповоротливый, медленный; неспособный, негодный; неспокойный, неудобный; *-ność*, f. медленность; неспокойность, неудобность.
Nierezolut, m. нерѣшительный человѣкъ; *-lutny*, a. нерѣшительный; *-ność*, f. нерѣшимость.
Nierobiony, a. недѣланный, произведенный природою.
Nierobotny, a. неимѣющій охоты работать.
Nierogaty, a. безрогій.
Nierównina, f. неровное мѣсто; *-ówność*, f. неравность; *-ówny*, a. неравный (propr. & *).
Nierozdzielny, a. нераздѣльный, нераздѣлимый; неотлучный; *-ność*, f. нераздѣльность, неотлучность.
Nierozerwany, a. неразрывный; неразводимый; непрерывный, безпрестанный.
Nierozeznany, a. безразсудный; не снисходительный.
Nierozjętny, a. неразрывный; неразводимый.
Nieroskosz, f. *nieochota*, невеселость.
Nierozłączny, a. неразлучный (propr. & *).
Nierozłożny, a. неразрывный.
Nierozmyślny, a. необдуманный; *-ność*, f. неразсудность.
Nierozstajny, a. неотмѣняемый, непремѣнный; неразлучный.
Nierozstrzygniony, a. нерѣшенный; чего рѣшить не можно.
Nieroztropny, a. безразсудный; неосторожный; *-ność*, f. безразсудность.
Nierozum, *u*, m. неразуміе, безумство; *-umny*, a. неразумный, глупый.
Nierozważny, a. необдуманный.
Nierozwiązany, a. неразрѣшенный; неразрѣшимый.

Nieruchawy, a. неподвижный, неловкій.
Nieruchomy, a. недвижимый; *-chome dobra*, недвижимое имѣніе; *-mość*, f. недвижимость; недвижимое имѣніе. [медленный.
Nierychły, a. поздный; нескорый,
Nierymowny, a. безъ рифмы (риѳмы); немысленный, нескладный.
Nierząd, *u*, m. безпорядокъ; распутство; блудовство; содержаніе блядскаго дома; *-rządnica*, непотребная, распутная женщина; *-dniczy*, a. блудный, распутный; *-dnik*, m. распутный человѣкъ, блудникъ.
Nierzetelny, a. неисправный, неискренній, нечестный; *-ność*, f. неисправность, нечестность.
Niesfora (v. *sfora*), f.; *niesfora*, (о собакахъ, о лошадяхъ), не на сворѣ; *niesforą*, не по порядку, безпорядочно; *-sforny*, a. не принадлежащей до одной своры.
Nieskazitelny, a. неповрежденный природою; нетлѣнный.
Nieskażony, a. неповрежденный; неиспорченный.
Niesktadny, a. нескладный, нелѣпый, неискусный.
Nieskończoność, f. безконечный, безпредѣльный; не окончаный; *-ność*, f. безконечность, безпредѣльность.
Nieskuteczny, a. недѣйствительный; *-ność*, f. -ность.
Niesława, f. безчестіе, безславіе; *-wny*, a. неславный, безславный; позорный; худую славу имѣющій.
Niesłowny, a. несловесный, не по словамъ; не сдерживающій даннаго слова.
Nieślubny, a. несговоренный; не законнорожденный, побочный.
Niesłuszny, a. несходный, несправедливый; *-ność*, f. -ливость.
Niesłychany, a. неслыханный.
Niesmaczny, a. невкусный; нелѣпый, простой. [досада, скука.
Niesmak, *u*, m. непріятный вкусъ,
Nieśmiały, a. несмѣлый, робкій; *-łość*, f. робость, трусость.
Nieśmiertelny, a. безсмертный; несмертельный, не смертоносный.
Nieśna kura, (*kokosz*), несушка.
Nieśnadny. a. неспособный, неудобный; трудный; почти невозможный
Niesnaska, f. споръ, раздоръ, ссора.
Niespanie, n. безсонница.
Niesplik, *u*, m. кизильникъ, ирга (плодъ и дерево).
Niespodziany, *-dziewany*, a. нечаянный, неожиданный; *-spodziewny*, a. чего надѣяться не можно.
Niespokojnik, m. безкокойный, задорливый человѣкъ; *-ność*, f. безпокойствіе, -койство; *-ny*, a. безпокойный; смущенный.
Niespory, a. не великій; нескорый.
Niesposób, m. indecl. невозможность; *-sobność*, f. неспособность, неискусство; *-bny*, a. неспособный, неискусный; чего дѣлать не можно, неисполнимый.
Niespracowany, a. неутомимый.
Niesprawiedliwy, a. несправедливый; неправедный; *-wość*, f. -ливость; неправосудіе.
Niestały, a. непостоянный, перемѣнчивый; (*w fortyf.*) неправильный; *-łość*, f. непостоянство, перемѣнчивость.
Niestanie, n. неявка на судъ; *-stanny*, a. неявочный.
Niestateczny, a. непостоянный; вѣтренный, распутный; *-ność*, f. непостоянство; вѣтренность, распутство.
Niestatek, *tku*, m. непостоянство; вѣтренность; распутство; чертовщина. [щійся на судъ.
Niestawiący (*u prawa*), a. неявляю-
Niestrawność, f. неваренiе желудка; *-wny*, a. несваримый (желудкомъ); *-ny żołądek*, слабый желудокъ (къ варенію).
Niestrojny, a. неубранный, неукрашенный; ненастроенный.
Niesumienny, a безсовѣстный.
Nieświadom, *-domy*, a. неопытный, незнающій, неискусный; *-mość*, f. неопытность, неискусство.
Nieswoj, m. несвой, не владѣющій самымъ собою.
Niesworny, a. неповоротный, непоротливый; неискусный, неупрямый.
Nieszczęście, n. несчастіе; *-ęśliwy*, a. несчастный; *-ęśliwość*, f. несчастіе, злополучіе; *-ęśnik*, m несчастливецъ, который причиняетъ несчастіе; *-ęsny*, a. причиняющій несчастіе.

Nieszkodliwy, a. невредный; *-wość*, f. невредность.
Nieszlachcic, m. разночинецъ; *-chcianka*, f. -чинка; *-checki*, a. не благородный, разночинский, не изъ дворянъ; *-chectwo*, n. состоянiе разночинское, родъ -чинскiи, родъ недворянскiй.
Nieszpor, u, m. *-ry*, pl. вечерня.
Nieszpułka, v. *Niesplik*.
Nietajny, a. нетайный, нескрытый.
Nietęgi, a. некрѣпкiй; нетугiй, слабкiй, вялый.
Nietoperz, m. летучая мышь, нетопырь, m.
Nietopnisty, a. неплавкiй.
Nietowarzyski, a. нелюдимый, необходительный; *-skość*, f. -димость, -дительность.
Nietrafny, a. не попадающiй въ цѣль; не ловкiй, глупый.
Nietrefny, a. незабавный, нешутливый.
Nietykałek, *-łka*, f. нетотыка, не тронь меня (раст.); *-kalny*, a. (*-kany*; *nienaruszony*) чего трогать не должно; ненарушимый.
Nietylko, ad. нетолько, нетокмо.
Nieubłagany, a. неукротимый, неупросимый.
Nieuchronny, a. неизбѣжный, неминуемый.
Nieuczciwy, a. безчестный; непристойный; грубый.
Nieudatny, a. что не легко удаётся; невидный, дурный.
Nieudolny, a. неспособный, безсильный; *-ność*, f. неспособность, безсилiе.
Nieudzielny, a. зависящiй, подданный.
Nieufność, f. недовѣрiе, -вѣрчивость; *-fny*, a. недовѣрчивый.
Nieugaszony, a. неугасимый.
Nieujętny, a. неподкупный.
Nieujęty, a. необъятный (propr. & *).
Nieuk, m. невѣжа, простакъ; быкъ ещё не прiучённый къ работѣ.
Nieukrócony, a. неукротимый.
Nieuleczony, (*-czysty*), a. неизлечимый, неисцѣлимый.
Nieumiejętny, a. неучёный, незнающiй; *-ność*, f. незнанiе, невѣжество.
Nieunita, m. изповѣдающiй законъ греческiй.
Nieupamiętały, a. безразсудный.
Nieuproszony, a. неупросимый, неумолимый.
Nieurodzaj, aju, m. неурожай; *nieurodzajny*, a. неурожайный.
Nieuskromiony, *nieuśmierzony*, a неукрощённый; неукротимый.
Nieuśpiony, a. неусыпный, неусыпаемый.
Nieuspokojony, a. неуспокоенный.
Nieustający, *-stanny*, a. безпрестанный, безпрерывный.
Nieustraszony, a. неустрашимый, безстрашный.
Nieuszanowanie, n. непочитанiе, неуваженiе.
Nieutulony, a. чего не можно утолить, успокоить.
Nieuwaga, f. невниманiе.
Nieuważny, a. невнимательный, безразсудный.
Nieużytek, *tku*, m. поле не обработанное.
Nieużytny, a. безполезный; *-użyty*, a. неспособный къ употребленiю, къ обработанiю; неумолимый, неупросимый.
Niewarowny, a. не укрѣплённый, невооружённый; (*w prawie*) безъ поручительства, безъ предосторожности.
Niewątpliwy, a. несомнительный, несомнѣнный.
Nieważny, a. неполновѣсный; недѣйствительный, ничтожный.
Niewczas, ad. не въ пору, безвременно.
Niewczas, *u*, m. неудобность, безпокойство; *-wczesny*, a. безвременный; незрѣлый; неудобный, неспокойный; *-ność*, f. неудобность.
Niewdzięcznik, m. *-nica*, f. неблагодарный человѣкъ; -ная женщина; *-wdzięczny*, a. неблагодарный.
Niewesoły, a. невесёлый.
Niewiadomiec, *mca*, m. *niewiadomca*, m. невѣжа; *-domy*, a. неизвѣстный; невѣдомый; *-domo*, ad. неизвѣстно, невѣдомо.
Niewiaduk, *-duch*, m. невѣжа, необытный человѣкъ.
Niewiara, f. невѣрiе.
Niewiasta (d. *-stka*), f. женщина.
Niewid, m. (кто худо видитъ); чего ещё не видали; *-widany*, a. никогда не виданный; *-widomy*, a. невидимый; слѣпый; *-widzialny*, a. невидимый; *-widziany*, a. невидѣнный.
Niewiedząc (gerund. a *wiedziec*), не зная, безъ вѣдома.
Niewierny, a. невѣрный, вѣроло-

мный; невѣрный, нехристіянинъ.
Niewieści, a. женскій; *-wieścieć*, v. n. (о мущинахъ) изнѣжиться, разнѣжиться; (о женщинахъ) сдѣлаться способною, дабы итти за мужъ; *-wieściuch* (d. *-uszek*, *szka*), m. *-ucki*, *-uszy*, a. женоподобный, изнѣженный; *-ściuszyć*, v. a. изнѣжить, разнѣжить; *-ściuszeć*, v. n. изнѣжиться. разнѣжиться.
Niewinien, *niewinny*, a. невинный; непорочный; невиноватый; недолженъ; *-winność*, f. невинность.
Niewistka, f. невѣстка.
Niewód, *odu*, m. неводъ.
Niewola, f. неволя, рабство (propr. & *); плѣнъ, полонъ; (принужденіе); *-wolić*, v. a. неволить, покорить (propr. & *).
Niewolnik, m. невольникъ, рабъ; плѣнникъ; *-nica*, f. невольница; плѣнница; *-nictwo*, n. невольничество, рабство; (coll.) невольники и невольницы; *-niczy*, a. рабскій, раболѣпный (propr. & *).
Niewolny, a. невольный, подданный; запрещенный.
Niewspółmierny, a. (*w matem.*) несоизмѣримый.
Niewstyd, *u*, m. безвстыдъ, безстыдство, наглость; сладострастіе, блудливость; *-wstydnik*, m. безстыдникъ; *-wstydliwy*, *-wstydny*, a. безстыдный, наглый; сладострастный, блудливый.
Niewybadany, a. неиспытуемый.
Niewyczerpany, a. неисчерпаемый.
Niewydatny, a. нехорошій по виду; не получившая приданаго.
Niewygoda, f. неудобность, неспособность; *-godny*, a. неудобный, безпокойный.
Niewyjadki, f. pl. остатки неѣденнаго кушанія.
Niewymowny, a. неизрѣченный; не краснорѣчивый [тить.
Newypłatny, a. немогущій запла-
Nieposażony, a. не получившій приданаго.
Niepowiedziany, a. неизрѣченный.
Niewyprawny, a. не обдѣланный, невыработанный.
Niewyrazisty, a. что трудно выражать; неподражаемый.
Niewyraźny, a. неясный.
Niewyrozumiały, a. невразумительный; *-miany*, a. непонятный; не довольно разумѣвшій.
Niewysławiony, a. чего не можно довольно прославлять.
Niewysłowiony, a. неизрѣченный.
Niewysłuchany, a. невыслушанный.
Niewystały, a. мутный, неотстоянный.
Niewystawny, a. простый, неотличный; немудрённый, натуральный.
Niewytrwały, a. непостоянный, нетвердый въ предпріятіи какомъ нибудь. [-бимый.
Niewzruszony, a. непоколебанный;
Niezabawem, ad. немедленно, тотчасъ; *-bawny*, a. немедленный; не забавный.
Niezabyt, *-bud*, m. *-budka*, f. подарокъ данный въ память.
Niezamężna, f. не замужняя.
Niezapominka, *-minajka*, f. незабудочка.
Niezaprzeczliwy, a. неоспоримый.
Niezarosły, a. незаросслый.
Niezaszły, a. не багровый (отъ удара); не заросслый; не забвенный.
Niezawod, *na* -, чтобы увѣрять (тебя, васъ) что не обману (тебя и пр.); *-zawodny*, a. вѣрный, надежный. [тимый.
Niezbedny. a. бездонный; ненасы-
Niezbędny, a. отъ чего не льзя освободиться; неминуемый; дурный, мерзкій.
Niezbity, a. неопровержимый.
Niezbyty, a. отъ чего не можно освободиться.
Niezdolny, a. недостаточный, неспособный; *-ność*, f. неспособность.
Niezdrowy, a. нездоровый.
Niezeszły, a. не сходящій; пребывающій.
Niezgasisty, a. неугасимый.
Niezgładzisty, a. нестираемый, невыводимый.
Niezgoda, f. несогласіе; раздоръ; *-dny*, a. несогласный; несоединимый; несходный; *-ność*, f. несогласимость.
Niezgorszy, a. не худый, не дурный; изрядный.
Niezgrabny, a. неловкій; грубый, нескладный; дурный; *-ność*, f. неловкость.
Niezliczony, a. безчисленный

Niezłomny, a. нелóмкій; *неразрушимый*; непреодолимый.
Niezmienny, a. неизмѣняемый; *niezmienność*, f. -мость.
Niezmierny, a. неизмѣримый; чрезмѣрный; многочисленный.
Niezmylny, a. неминуемый; *-ność*, f. -мость. [тафизическій.
Niezmysłny, a. нечувственный, ме-
Nieznaczny, a. непримѣтный, нечувствительный.
Nieznajomość, f. незнакомство; незнаніе, невѣдѣніе; *-jomy*, a. незнакомый; незнающій. [скать.
Nieznalezisty, a. что трудно сы-
Nieznanie, n. незнаніе, невѣдѣніе.
Nieznikomy, a. негиблемый, неувядаемый. [-ность.
Nieznosny, a. незносный; *-ność*, f.
Niezranny, a. неуязвляемый.
Niezręczny, a. неловкій, неповоротливый; *-ność*, f. -вость.
Niezupełny, a. неполный, несовершенный; *-ność*, f. неполность.
Niezwyciężony, a. непобѣдимый; *-ność*, f. -мость.
Nieżyczliwy, a. недоброжелательный; *-wość*, f. -лательство.
Nieżywotny, a. бездушный, неодушевлённый; *-ność*, f. -шность, -енность.
Nieżywy, a. мёртвый (propr. & *).
Niga, v. *Nyga*.
Nigdy, ad. никогда.
Nigdzie, ad. нигдѣ.
Nijaki, a. ни тотъ, ни другій; (*w gramm.*) *-ki rodzaj*, средній родъ.
Nikczemnić, v. a. дѣлать бѣднымъ, ничтожнымъ; *-nieć*, v. n. дѣлаться бѣднымъ, ничтожнымъ.
Nikczemnik, m. бѣдный человѣкъ, бѣднякъ; негодяй; *-mny*, a. ничтожный, бѣдный; подлый, негодный.
Niknąć, v. n. исчезать, исчезнуть.
Nikt (gen. *nikogo*), pr. никто (gen. никого).
Niktąd, ad. нигдѣ; *-którędy*, ad. нигдѣ, никакою дорогою.
Nim, ad. прежде нежели.
Niniejszy, a. (*w prawie*) нынѣшній.
Ninog, m. минога (рыба).
Niski, nizki, a. низкій (propr. & *); *-skość*, f. низкость (propr. & *).
Niskolotny, a. низко летающій.
Niszczeć, v. n. пропадать, исчезать, уничтожаться; *-szczyć*, v. a. уничтожать, истреблять; разорять, опустошать; *-yciel*, a. разоритель, истребитель.
Nit, u, m. заклёпа, закрѣпа; блёстка.
Nita, f. пустой билетъ (въ лотереѣ).
Nitabla, f. болтъ (желѣзной).
Nitka, f. нитка.
Nitować, v. a. склёпывать, склепать.
Niuch, u, m. (презр.) нюханіе; обоняніе; напойка (табаку).
Niuchać, -chnąć, v. a. нюхать, нюхнуть; v. n. пахнуть (чѣмъ).
Niuń, ia, m. молокососъ.
Niwa, f. (нива); новина.
Niwecz, w, ad. нивочто; *w niwecz obrocić*, уничтожить; *-weczyć*, v. a. портить, испортить.
Niż, Niż, m. низменное мѣсто, близко рѣки. [жели.
Niż, niżli, niżeli, ad. прежде не-
Niżej, ad. (comp. a *nisko*) ниже.
Nizina, f. низина, подолъ.
Niziuchny, -uteńki, a. низенькій.
Niżnik, m. (*w kartach*) хлапъ, валетъ. [*niższy*, нижайшій.
Niższy, (comp. a *niski*) ниже; *naj-*
No, (c. imper.) ну!
Nobilitacya, f. возведеніе на дворянское достоинство; *-tować*, v. a. пожаловать (кому) дворянство.
Noc, f. ночь, f.; *w nocy*, ночью.
Nócić, nucić, v. a. напѣвать; припѣвать.
Nocleg, u, m. ночлегъ.
Nocnica, f. домовой дѣдушка; *-nik*, m. тотъ который ночью таскается; *-ny*, a. ночный; *- ne duszenie*, давленіе домовымъ.
Nocować, v. n. ночевать.
Nocwid, m. домовой (ночью показывающійся).
Noga, f. нога; ножка (у стола и пр.).
Nogal, m. долгоногій.
Nogawica, f. часть штановъ отъ колѣнъ до ногъ; бутурлыкъ.
Nokturn, u, m. полунощница.
Nominacya, f. опредѣленіе (къ духовному мѣсту); *-nat*, m. назначенный (къ духовному мѣсту); *-nować*, v. a. назначать, опредѣлять (къ духовному мѣсту).
Norbertanin, m. премонстрантскій [монахъ
Norzyca, f. норица.
Nos, (d. *-sek, ska*), m. носъ, носикъ; носъ (у птицъ), клювъ; хо-

ботъ (у слона́); хобото́къ (у кома́ра и пр.); носо́къ (у башмако́въ, у пе́рьевъ и пр.).

Nosacizna, f. сапъ (болѣ́знь у лошадей).

Nosal, *-sacz*, m. нося́стый; *-saty*, a. долгоно́сый; (о пти́цахъ, перьяхъ и пр.) имѣ́ющій носъ; *-ty koń*, ло́шадь больна́я са́помъ.

Nosek, m. (v. *Nos*) (*ziele*) гера́ній.

Nosić, *nieść* (praes. *niosę*, *-siesz*, praet. *niósł*), v. a. носи́ть, несть (во вся́комъ значе́ніи сихъ словъ); *-sić jaja*, класть я́йцы; *-sić płod w żywocie*, носи́ть въ утро́бѣ).

Nosiciel, m. носи́льщикъ (propr. & *); *-sidło*, n. носи́ла, носи́лки, f. pl.

Nosna, a. *kura* –, f. несу́шка.

Nosoróg (d. *-rożec*, *żca*), m. носоро́гъ; та́кже родъ жу́ка.

Nosowy, a. носовы́й.

Noszarz, m. носи́льщикъ.

Nosze, m. pl. носи́ла; носи́лки, f. pl.

Nota, f. примѣча́ніе; но́та (диплома́тическая).

Nota, f. мело́дія; но́ты въ му́зыкѣ.

Notaryusz, m. нота́ріусъ.

Notatka, f. запи́ска, размѣ́тка; счетъ; чёрная кни́га, чёрный спи́сокъ (у купцо́въ).

Notnia, f. просо́дія, ударе́ніе словъ.

Notować, v. a. отмѣча́ть, записа́ть.

Nów, *wiu*, m. новомѣ́сячіе.

Nowak, v. *Nowotnik*.

Nowalia, f. (d. *-lijka*) новизна́, но́вость.

Nowenna, f. девятидне́вная церко́вная моли́тва.

Nowicyat (*-ciat*), *u*, m. состоя́ніе и вре́мя искуса (ино́ческаго); *-cyusz*, *-ciusz*, m. неда́вно вступи́вшій въ иску́съ (ино́ческій); нови́къ; *-uszka*, f. не да́вно вступи́шая въ иску́съ мона́хиня.

Nowina, f. но́вость; нови́на (па́шня); *-winiarz*, m. *-arka*, f. расска́зчикъ, –щица новостей; *-wiuchy*, *-utek*, но́венькій; *-wizna*, f. но́вая вещь, но́вое пла́тье.

Nowo, ad. но́во, неда́вно; *nowochrzczeniec*, *-krzczeniec*, *ńca*, m. анабапти́стъ; *-wochrzcz*, *-krzczony*, a. новокрещённый; новообращённый къ христіа́нской вѣ́рѣ; *-woksięży*, *ny*, f. pl. литу́ргія, кото́рую духо́вный въ пе́рвый разъ отправля́етъ, пиръ послѣ́ литу́ргіи; *nowomódny*, a. новомо́дный; *-wonarodzony*, a. новорождённый; *-woprzybyły*, a. новоприбы́лый.

Nowość, f. но́вость; но́вость, но́вая вѣсть.

Nowosiedlec, *dlca*, m. новозе́мецъ, новоселе́нецъ (propr. & *); *-wosiedliny*, f. pl. но́вое поселе́ніе; пиръ при переѣ́зданіи въ домъ и пр.; *nowoświecki*, a. новомо́дный, но́вый.

Nowotnik, m. нови́къ, новичо́къ; затѣ́йщикъ новостей.

Nowotny, a. но́вый (ещё не иску́сный, не да́вно вступи́вшій въ до́лжность и пр.); нововы́думанный (презр.); *-tność*, f. но́вость, неиску́сство вступи́вшаго въ до́лжность; но́вое введе́ніе, новизна́.

Nowowierca, m. нововѣ́рецъ; *nowowiernik*, a. затѣ́йщикъ но́вой вѣ́ры, (ло́жной) вѣ́ры; *-wierny*, a. но́вую (ло́жную) вѣ́ру принима́ющій.

Nowozaciężnik, m. новобра́нецъ, рекру́тъ.

Nowożeniec, *ńca*, m. неда́вно жени́вшійся; *-żenny*, a. не да́вно вступи́вщійся въ бракъ.

Nowy, a. но́вый (во вся́комъ значе́ніи).

Nóż (gen. *noża*), ножъ; *Nożyk*, d. m. но́жикъ.

Nozdrze, n. ноздря́; *-drza*, pl. но́здри.

Nożenki, f. pl. ножны́, f. pl.

Nożęta, m. pl. приго́жія ма́ленькія но́женьки.

Nożka, *-żeszka*, f. но́жка.

Nożowaty, a. ножеобра́зный.

Nożownik, m. ноже́вникъ, ножевщи́къ.

Nożyce, f. pl. бо́льшія но́жницы; ра́ковыя клещи́; *-życzki*, f. pl. (обыкнове́нныя) но́жницы.

Nu! nuż! nuże! int. ну! нуже!

Nucić, v. *Nócić*.

Nudnieć, v. n. дѣ́латься ну́жнымъ.

Nudno, ad. то́шно; ску́чно; *-dność*, f. тошнота́; ску́ка; *-dny*, a. тошноту́ производя́щій; ску́чный.

Nudzić, v. a. причиня́ть тошноту́; наводи́ть ску́ку; – *się*, v. r. тошни́ться; скуча́ться; v. i. *nudzi mi się*, мнѣ́ то́шно, мнѣ́ ску́чно.

Nucać, v. a. ну́кать; припужда́ть; всё сидѣ́ть надъ чѣмъ.

Numer, *u*, m. ну́меръ; *-rować*, v. a. занумеро́ть.

Nuncyatura, f. посо́льство па́нское.

Nuncyusz, m. ну́нцій, посо́лъ па́нскій.

Nur, nór, u, m. мѣ́сто удо́бное на нырянiе; нырянiе.

Nura, (nóra), f. нора́ подзе́мельная.

Nurek, rka, m. водола́зъ; ныро́къ; родъ морско́й ры́бы; (презр.) анаба́втистъ; мела́нхо́ликъ.

Nurka, nórka, f. но́ркинъ мѣхъ.

Nurogęś, f. кроха́ль, m.

Nurt, u, m. быстрина́, стремле́нiе рѣки́; фарва́теръ; пла́ванiе корабля́.

Nurzyć, v. a. *-żać,* v. a. fr. погружа́ть въ во́ду; *- się,* v. r. -жа́ться въ во́ду, ныря́ть; v. n. утопа́ть.

Nużyć, v. a. томи́ть, истоща́ть.

Nyć, v. n. убыва́ть, уменьша́ться.

Nyga, f. оста́тки (m. pl.) вина́, пи́ва; *-płotna,* оста́тки полотна́.

Nyrka, v. *Nerka.*

O.

O! int. o! ахъ!

O, prp. (c. accus.) о, объ; (*c. locali*) (о вре́мени, о часу́) въ. (въ сло́жности то́же что ру́сская части́ца о).

Oba, obaj, obie, pl. о́ба, о́бѣ.

Obaczyć, v. a. увидѣ́ть, узрѣ́ть; примѣ́тить; *-się z kim,* увидѣ́ться, встрѣ́титься съ кѣмъ; *do obaczenia się, do obaczyska,* до свида́нiя.

Obadwa, v. *Oba.*

Obal, -alacz, m. разруши́тель, разори́тель; *-alać, -lić,* v. a. повали́ть, опроки́дывать (propr. & *); *-się,* v. r. повали́ться, упа́сть; *бро́ситься на -; *-liny,* f. pl. разва́лины; *-lisko,* n. разва́лина; паде́нiе, повале́нiе; *-listy,* a. бли́зкiй къ паде́нiю (propr. & *). [шить.

Obałuszyć (-szać, -szywać), v. a. оглу-

Obarczać, -czyć, v. a. обремени́ть, -ня́ть; отягча́ть (propr. & *).

Obartel, tla, obartlik, m. задви́жка; запо́ръ, засо́въ (у двере́й, у око́шка); га́йка, щуру́пъ. [дѣло).

Obarwić, v. a. прикрыва́ть (дурно́е

Obarzanek, nka, m. кре́ндель, m.

Obawa, f. опасе́нiе, боя́знь; *-wiać się,* v. r. опаса́ться, боя́ться; *-wiany, obawny,* a. чего́ мо́жно опаса́ться.

Obazarnik, m. маркита́нтъ.

Obcęgi, m. pl. (d. *-cążki*) клещи́,

Obces, ad. пря́мо. [щипцы́.

Obchód, odu, m. окру́га, окру́жность; ходъ, проце́ссiя; *-pogrzebny,* a. по́хороны, f. pl.; (у солда́товъ) рундъ.

Obchodzić, -chadzać, -obejść, v. n. (v. *chodzić, iśdź*) обходи́ть, обойти́; пра́здновать, торжествова́ть; посѣща́ть (торже́ственнымъ о́бразомъ; итти́ въ рундъ; v. i. *obchodzi mię co,* это занима́тельно (интересса́нтно) для меня́; *-dzić, się,* v. r. *z kim,* обходи́ться, обраща́ться съ кѣмъ; *- się z czém,* обходи́ться, поступа́ть съ чѣмъ; *- się bez czego,* обойти́ся безъ чего́; разумѣ́ть како́е дѣло; *- się,* (съ вре́менемъ) износи́ться, истере́ться; *-dziciel,* m. тотъ кото́рый обхо́дитъ.

Obciągać, -gnąć, v. a. обтя́гивать, обтяну́ть; содра́ть; отягоща́ть.

Obciążać, v. a. обремени́ть, отягоща́ть (propr. & *); дѣлать бере́менною.

Obcinać, obciąć, v. a. обруби́ть; обсѣка́ть; обрѣ́зать, поколоти́ть; *-cięcie,* n. обрубле́нiе, обрѣ́занiе; *-cięty,* a. обру́бленный, обсѣчё́нный, обрѣ́занный; *-cinacz,* тотъ кото́рый обсѣка́етъ и пр.; *-cinki,* f. pl. обрѣ́зки, m. pl. [оса́днить.

Obcisk, m. мозо́ль, f.; *-ciskać,* v. a.

Obcować, v. n. води́ться, обходи́ться (съ кѣмъ); пло́тью совокупи́ться.

Obcy, a. чу́ждый, иностра́нный; чужíй (-жо́й) незнако́мый; *- w czem,* нео́пытный, невѣ́дущiй (въ чѣмъ).

Obdach, u, (d. *-daszek*) m. навѣ́съ.

Obdarcie, obdartus, v. *Odarcie, odartus.*

Obdarzać, -rzyć, v. a. одари́ть.

Obdłubać, -bnąć, v. a. огрыза́ть, огры́зть.

Obdukcya, f. суде́бный осмо́тръ мё́ртваго тѣ́ла; *-kować,* v. a. осмотрѣ́ть мё́ртвое тѣ́ло уби́таго.

Obdzielać, -lić, v. a. одѣля́ть, одѣ-

Obdzierać, v. *Odzierać.* [ли́ть.

w Obec, ad. *wszem w obec,* всѣмъ вообще́.

Obecny, a. прису́тствующiй; *obec-ność,* f. прису́тствiе.

Obegnać, (v. *obganiać*); *-gnaniec, ńca,* m. осажде́нный.

Obejmować, objąć, v. a. снима́ть, сня́ть о́коло или вокру́гъ чего́; обнима́ть, обня́ть (кого́, чего́); взять на себя́, принима́ть; обнима́ть

обнять (propr. & *). S. *objecie, obejmowanie*, обниманіе, объятіе.
Obejrzeć, v. *Oglądać*.
Obejście, n. (S. a *obchodzić*).
Obelga, f. безчестіе, поношеніе.
Obelgać, v. a. оболгать.
Obelgnąć, v. a. приклеить вокругъ; приклеиться.
Obelisk, m. обелискъ.
Obelżca, *-życiel*, m. поноситель; *-żywać*, v. a. поносить; *-żywy*, a. обидный, поносный.
Obermus, m. миндали растертіе въ винѣ испеченные.
Oberoficer, m. оберъ-офицеръ.
Obertasy, m. pl. заботы, хлопоты.
Oberwać, v. *Obrywać*. [никъ.
Oberwipołeć, *łcia*, m. воръ, мошен-
Oberznąć, v. *Obrzynać*.
Obeznać, v. a. знакомить, познакомить; *- się*, v. r. познакомиться.
Obfital, *u*, m. бассейнъ; водоемъ.
Obfity, a. обильный, избыточный; *-tość*, f. изобиліе; *-tować*, v. n. изобиловать. [кого, выбранить.
Obfukać, *-knąć*, v. a. напустить на
Obganiąć, *-ganić*, *obegnać*, v. a. осаждать, блокировать (крѣпость).
Obiad, *u*, m. обѣдъ; *-dować*, v. n. обѣдать; *-dowy*, a. обѣденный, обѣдный.
Objadać, *-jeść*, v. a. объѣдать, объѣсть (propr. & *); *- się*, v. r. объѣдаться, объѣсться.
Objaśniać, *-śnić*, v. a. объяснять, -нить; изъяснить, толковать; *- się*, изъясниться; *-śnieć*, v. n. сдѣлаться яснымъ, понятнымъ.
Objawiać, *-wić*, v. a. объявлять, -явить; *-wienie*, n. объявленіе, откровеніе.
Objazd, *u*, m. объѣздка, объѣздъ.
Objazdka, f. конная стража разъѣзжающая для осмотра; объѣзжаніе; объѣздъ для осмотрѣнія (деревень и пр.).
Obiciarz, m. обойщикъ. [обои.
Obicie, (S. a *Obijać*), n. обиваніе;
Objęcie, v. *Obejmować*.
Objechać, v. *Objeżdżać*.
Obiecować, *-cywać*, v. a. обѣщавать, обѣщать.
Obiedny, a. обѣдный.
Obieg, m. обращеніе, кругообращеніе; *-gać*, v. a. & n. бѣгать около или вокругъ чего.
Objekt, *u*, m. *-tum*, indecl. предметъ.
Obierać, *obrać*, v. a. обирать, снимать, снять окого –; избирать, избрать; *-racz*, избиратель; *-ralny*, a. избирательный.
Obierczy, a. избирательный; *-czy król*, -тельный король.
Obierek, *rka*, m. *-rki*, pl. выброски, m. pl.; собираніе остальнаго вино-
Obietnica, f. обѣщаніе. [града.
Objętny, a. емкій, содержащій въ себѣ; *-ność*, f. пространство, понятность (propr. & *).
Objeżdżać, *-jezdzić*, *-jechać*, v. n. объѣзживать, объѣздить, объѣхать, *-konia*, объѣзжать лошадь; *-jeżdżacz*, m. объѣзжій; объѣздчикъ; который объѣзжаетъ лошадей.
Obijać, *obić*, v. a. обивать, прибивать около чего; обивать (что чѣмъ); *obić kogo*, колотить кого; *- się*, v. r. удариться о что; отражаться.
Obijak, m. колотило, колотушка.
Obior, *u*, m. выборъ.
Obkładać, v. *Okładać*.
Obłączysty, *-łęczasty*, a. излучистый.
Obłąd, *ędu*, m. заблужденіе, ошибка.
Obladra, f. ефесъ, рукоятка.
Obładować, v. a. нагрузить; отяготить.
Obłąk, *u*, m. дуга, излучина; *- na ptaki*, лучокъ, силокъ; черенокъ, отрасль, m.
Obłąkać, v. a. свести съ пути; привести въ заблужденіе; *-sie*, заблуждаться, заблудиться.
Obłamować, v. a. опушить, обшить.
Obłamywać, *-łamać*, v. a. обламывать, обломать.
Obłaskawiać, v. a. усмирить, успокоить; *-wieć*, v. n. дѣлаться ручнымъ; усмириться.
Oblata, f. (w prawie) заявка, внесеніе въ судебныя книги.
Oblatać, *-tywać*, v. n. облетать, облетѣть; сваливаться со всѣхъ сторонъ.
Oblatować, v. a. заявить, записать въ судебныя книги.
Obława, f. (*-ław*, m.) облава; мѣсто ловленія; *-wą*, толпою, -пами; *-ławiać*, *-łowić*, v. a. сгонять звѣрей на охотѣ; рыбу выловить, получить нечаянно (оплеуху и пр.); *- się*, обогатиться.

Obłaz, m. *bez -azu*, безъ чиновъ.
Obłazg, m. слой (въ флёцѣ).
Obłazić, *-leźć*, v. n. лѣзть около –; облѣзть, лишаться (волосовъ); *obłazły*, a. облѣзлый.
Oblecieć, v. *Oblatać*.
Obłędliwy, a. ложный; *-łędny*, a. бродящій; ложный; переплетённый.
Oblegać, *-ledz*, *-legnąć*, v. a. осаждать, осадить, облежать.
Oblekać, v. *Obłoczyć*.
Oblepa, f. облѣпка, мазанка; *-lepiać*, *-pić*, v. a. облѣплять, обмазать.
Oblewać, *oblać*, v. a. & n. обливать, облить; обтекать; наводнить.
Obleżca, *-życiel*, m. осаждающій; *-żenie*, n. осада; *-żeniec*, *ńca*, m. осажденный.
Obliczać, *-czyć*, v. a. сосчитать, счислять.
Oblicze, n. лицé; *-liczny*, a. на лицѣ находящійся; личный.
Oblig, *u*, m. обязательство; *-igacya*, долговая запись, -вое свидѣтельство; *-gować*, v. a. обязывать, одолжать.
Oblik, m. счисленіе, считываніе.
Oblizać, *-zować*, v. a. облизать.
Obłoczyć, *oblekać*, v. a. облекать, облечь, одѣть; покрывать (наволокою и пр.); *- się*, v. r. одѣваться; постричься въ монахи, въ монахини; *-łoczyny*, f. pl. облаченіе; постриженіе въ монахи и пр.
Obłok, *u*, m. облако; *-łoczysty*, a. облачный.
Oblokować, v. a. блокировать; помѣстить (капиталъ и пр.).
Obłow, *owu*, m. добыча (на окотѣ), прибыль, f.
Obłożna choroba, болѣзнь принуждающая лежать въ постелѣ.
Obłożyć, v. *Okładać*.
Oblubić, *-bywać*, v. a. возлюбить; *-lubieniec*, *ńca*, m. женихъ, обручникъ; *-bienica*, f. невѣста, обручница.
Obluć, v. a. облевать, оплевать.
Obłuda, f. приманка; лицемѣріе; притворство; домовой, призракъ; *-łudnik*, m. *-nica*, f. лицемѣръ, -мѣрка; *-ny*, a. лицемѣрный, притворный; *-łudzać*, *-dzić*, v. a. обманывать, обмануть; обольщать.
Obłupiać, *-pywać*, v. a. облупать, -пить; *разорять.
Obłuskać, *obłuszczyć*, v. a. снять шелуху.
Obły, a. цилиндрическій.
Obłykać, *-knąć*, *się*, v. r. напиться до пьяна.
Obmacać, v. a. осязать, ощупать.
Obmawiać, *-mówić*, v. a. злословить, клеветать; хулить.
Obmierzać, *-rznąć*, v. n. омерзѣть; *-rzły*, a. омерзѣлый, противный.
Obmieszkać się, v. r. поселиться; дѣлаться ручнымъ; *-szkały*, a. ручный.
Obmowa, f. злословіе, клевета; *-mówca*, m. клеветникъ; *-mówić*, v. *obmawiać*; *-mowisko*, n. клевета; *-mowny*, a. злорѣчивый.
Obmulać, *-liwać*, v. a. окружить иломъ.
Obmysł, m. *-myślanie*, n. попеченіе; *-myślać*, *-lić*, v. a. обмыслить; обдумать; пещися о чёмъ; *-myślny*, a. попечительный.
Obnażać, *-żyć*, v. a. обнажать, обнажить (propr. & *).
Obnosić, *-nieść*, v. a. донести на кого; оклеветать. [-влять.
Obnowić, *-nawiać*, v. a. обновить,
Oboj, *oi*, f. (*oboj*, *ju*, m.) гобой.
Obojczyk, m. ключица (на плечѣ).
Obojaki, a. сдѣланный по обоимъ образамъ.
Oboje, (gen. *obojga*) оба, обѣ.
Obojętny, a. что можно хватать съ обѣихъ сторонъ; двумысленный; равнодушный, холодный; безпристрастный, неутральный.
Obok, ad. возлѣ, подлѣ.
Oboleświec, *oboprawiec*, *wca*, употребляющій равно обѣ руки.
Obora, f. стойло, хлѣвъ; скотный дворъ; выкупъ за скотину взятую подъ арестомъ.
Oboręczny, a. обоеручный.
Obosieczny, a. обоюдный.
Obostronny, a. взаимный; двумъ сторонамъ служащій (тайно); неутральный; равнодушный; измѣническій; двумысленный.
Obostrzać, *-strzyć*, v. a. обвострить; *усилить, увеличить.
Obowiązać, *-wiązywać*, v. a. обязать, обязывать; одолжать, -жить.
Obowiązek, *zku*, m. обязанность; условіе.
Obóz, *u*, m. станъ, лагерь, m.

Oboźny, *ego*, m. обозный, лагерме́йстеръ.
Oboziеństwo, n. должность обознаго; *-zować*, v. n. стоять лагеремъ; *-zowisko*, n. лагерное мѣсто, становище.
Obrąb, *-rębu*, m. окружность границы.
Obrąbek, *bku*, m. рубецъ, кайма.
Obrąbiać, *-rębowаć*, *-rąbić*, v. a. обрубать, -бить, обсѣкать (propr. & *); обшить, обвесть кайму.
Obrabiać, v. *Obrobić*.
Obracać, *obrocić*, v. a. обращать, оборотить, вертѣть (propr. & *); превращать, -вратить; издержать на что; *- się*, v. r. поворотиться (propr. & *).
Obrachować, v. a. сосчитать; расчесть; *-chunek*, *nku*, m. смѣта, выкладка.
Obrada, f. совѣтъ, совѣтованіе; *-radzać*, *-dzić*, v. a. совѣтовать (кому что); пособить (кого чѣмъ).
Obrany, a. выбранный, избранный.
Obrastać, *-rosnąć*, v. n. обростать, обрости.
Obraz, *u*, m. образъ; картина; статуя.
Obraza, f. оскорбленіе; обида; *-rażać*, *-razić*, v. a. обижать, обидѣть; оскорблять; повреждать; ранить; *-rażca*, *-źciciel*, m. оскорбитель; *-raźliwy*, a. обидный, оскорбительный, колкій; чувствительный; *-rażony*, a. оскорбленный.
Obrazoborca, m. иконоборецъ; *-borstwo*, n. -нобо́рство.
Obręcz, f. обручъ.
Obrobić, *-rabiać*, v. a. обработать; обдѣлывать (кожи); обдѣлывать сѣтью, каймою и пр.).
Obrodzić, *-radzać*, v. n. изобиловать плодами; *-dziwy*, a. изобилующій плодами.
Obrok, *u*, m. кормъ для лошадей.
Obrona, f. оборона, защита; *покровительство; *-rońca*, m. оборонитель, защитникъ; *-ronić*, *obroniać*, v. a. оборонить, защищать; *-ronny*, a. укрѣпленный; вооруженный.
Obrot, *u*, m. оборотъ, вертѣніе; поворотливость (тѣла, разума); природная способность къ чему; увертка, уловка; веретено, шпиль, m.; полюсъ; крюкъ дверной; позвонокъ; *obrotny*, a. оборотный; *оборотливый, проворный.
Obróż, *-roż*, *-roża*, f. ошейникъ (для собакъ).
Obruchać, *-chywać*, v. a. расшатать, расколебать.
Obrus, m. скатерть, f.
Obruszać, *-szyć*, v. a. потрясти; * *-kogo*, раздразнить, разсердить кого; огорчить, обидѣть.
Obrywać, *oberwać*, v. a. обрывать, оборвать; получить случаемъ (н. пр. пощечину и пр.); *- się*, v. r. надсадить себя, надорвать себя; *-rywca*, f. обрывокъ; судейскія проторы; поживочка.
Obrząd, *-rzędu*, m. *-rządek*, m. обрядъ; *-rządkowy*, a. церемоніальный, обрядный; *-rzadny*, a. по обряду дѣланный.
Obrzusk, *u*, m. приторность (нововарёнаго пива).
Obrzazo, n. плѣсень, f. (на винѣ).
Obrzedny, a. рѣдкій, не густый, жидкій.
Obrzękłość, f. опухоль, f.; *-ły*, a. опухлый.
Obrzezać, *-zywać*, v. a. обрѣзать, обрѣзывать; *-rzezaniec*, *nca*, m. обрѣзанецъ; *-rzezek*, *zku*, m. обрѣзокъ; залупа, конечная плоть.
Obrzydliwy, *-dły*, a. мерзкій, отвратительный; *-wość*, f. мерзость, отвращеніе.
Obrzydnieć, v. n. омерзѣть.
Obrzydzać, *-dzić*, v. a. омерзить; сдѣлать гнуснымъ, ненавидимымъ.
Obrzynać, *oberznąć*, v. a. обрѣзать (золотую монету, бумаги и пр.); *-rzynki*, f. pl. обрѣзки, m. pl.
Obsaczać, *obsadzać*, v. *Osa-*.
Obserwa, f. почитаніе.
Obserwacya, f. наблюденіе; *-wator*, m. наблюдатель; *-watorium*, indecl. обсерваторія; *-wować*, v. a. наблюдать; примѣчать; почитать.
Obsiew, m. засѣваніе; *-wać*, *osiać*, v. a. засѣвать, засѣять.
Obsiewiny, f. pl. обсѣвки, m. pl.
Obskakiwać, *-skoczyć*, v. n. прыгать около чего; окружить внезапно.
Obstach, *u*, m. пустая земля (въ рудокоп.).
Obstalować, v. a. заказать (у ремесленника); *-lunek*, *nku*, m. заказаніе; вещь заказанная (у рем.).
Obstalować, *-stalić*, v. a. сталью наварить.

Obstąpić, -stępować, v. n. обступить, -пать; окружать.
Obstawać, v. a. & n. стоять на -; противиться, противостоять; защищать кого; вступаться за-кого); настоять на чёмъ.
Obstawiać, -stawić, v. a. обставливать, обставить.
Obstrychy, m. pl. (w gornict.) нечистота отдляющаяся отъ свинца и пр.
Obsyłać, obesłać, v. a. обсылать, обослать; переслать въ другой судъ; объявлять.
Obsypać, -pywać, v. a. осыпать.
Obszerny, a. обширный; пространный; *-ność*, f. обширность.
Obszewka, f. обшивка.
Obszlegi, v. *Wyłogi*. [обшить.
Obszywać, -szyć, v. a. обшивать,
Obtykać, obetkać, -tknąć, v. a. обтыкать.
Obuch, m. обухъ; бердышъ.
Obudzać, -dzić, v. a. разбуживать, разбудить.
Obumarły, a. умершій; полумертвый, ослабленный; *-umierać, -umrzeć*, v. n. обмирать, обмереть, v. n.
Oburącz, ad. обѣими руками.
Oburzać, -rzyć, v. a. разсердить, раздражить.
Obuty, a. обутый; *obuwać, obuć*, v. a. обувать, обуть; *-się*, обуваться.
Obuwie, n. обувь, f.
Obuzdać, v. a. обуздать.
Obwarować, -rowywać, v. a. обезпечить; укрѣплять.
Obwarzać, -rzyć, v. a. заваривать, -варить; *-warzanek, ńka*, m. крендель, m.
Obwencya, f. судейскія проторы.
Obwiązać, -wiązywać, -więzywać, v. a. обвязать, обвязывать, обвязать; *-wiązka*, f. *-wiazło*, n. обвязка, перевязка.
Obwieszczać, -wieścić, v. a. объявлять, -явить; возвѣстить; *-wieszcyciel, -ściciel*, m. возвѣститель, вѣстникъ.
Obwiesić, -wieszać, v. a. обвѣсить, -вѣшивать; повѣсить (propr. & *).
Obwijać, -winąć, v. a. обвивать, обвить; обвертывать; *-winiony, -winięty*, a. обвитый, обвернутый.
Obwin, m. обвиваніе; обвертка; винтовой нарѣзъ; *(v. *obwinienie*).
Obwiniać, -winić, v. a. обвинять, винить; доносить на кого; *-winienie*, n. обвиненіе; *-winiony*, a. обвиненный.
Obwisły, a. обвислый; слабкій; *-wisnąć, -wisać*, v. n. обвиснуть, свиснуть.
Obwód, u, m окружность, объемъ; (w matem.) периферія, окружіе; (w prawie) представленіе свидѣтелей.
Obwódka, f. край, оправа, обшивка.
Obwadzić, -wieść, v. a. обводить, обвесть; окружить (что чѣмъ); (w prawie) заставить свидѣтелей осмотрѣть что; *-wodzenie, -wiedzenie*, n. окруженіе; заставленіе свидѣтелей. [-глашать.
Obwołać, -ływać, v. a. возгласить,
Oby! int. дай Богъ; дай Боже; чтобы....
Obyczaj, aju, m. обычай (свойство); *-czaić*, v. a. выводить изъ дикаго состоянія, просвѣщать; *-czajowy*, a. нравственный; *-czajny*, a. благонравный, учтивый, вѣжливый.
Obydwa, v. *Obadwa*. [бываніе.
Obyt, m. *obycie, obywanie*, n. пре-
Obywać, obyć, (fut. *obędę*), пребывать, пробывать; объѣзжать; объѣхать; *- się*, пребывать на долгое время (на какомъ мѣстѣ, въ должности); дѣлать опытнымъ; *-czém, o czém*, довольствоваться чѣмъ; *- bez czego*, обходиться безъ чего.
Obywatel, m. обыватель, гражданинъ; дворянинъ; помѣщикъ; владѣлецъ помѣстья; патріотъ, сынъ отечества.
Obżałować, v. a. сожалѣть (о комъ); позвать (кого) въ судъ; *-łowany, ego*, m. отвѣтчикъ.
Obżarstwo, n. обжерство, обжорливость; *-żartuch, -żarca*, m. обжора, m. ѣдунъ; *-żarty*, a. обжорливый, прожорливость; *-żerać się, obeżreć się*, v. r. обжираться, обожраться.
Obzierać, obejrzeć, (v. *oglądać*); *- się*, v. r. осмотрѣться, озираться.
Ocalać, -lić, v. a. сохранить въ цѣлости (propr. & *); *-lanie, -lenie*, n. сохраненіе въ цѣлости.
Ocap, u, вставленіе (доски); закрайна, рама; вертлюжная часть (пушки).

Ocet, (gen. *octu*), m. ўксусъ; *ocetniczka*, ўксусница; *-nik*, m. ўксусникъ.
Och! int. охъ!
Ochapia mi się co, v. i. помниться мнѣ что.
Ochędostwo, чистота, опрятность, (уборъ женскій; наряды, m. pl.); *-doźność*, f. опрятность; *-doźny*, a. опрятный; *-doźyć*, v. a. очистить, очищать. [(лошадь).
Ochełznąć, *-łzać*, v. a. обуздать
Ochładzać, *-łodzić*, v. a. охлаждать, охладить (propr. & *).
Ochlica, f. чесалка.
Ochłoda, f. прохлада, -хлажденіе; услажденіе, отрада; *-odnieć*, v. n. охладѣть, охладиться.
Ochmistrz, m. гофмейстеръ, дворецкій, a. m. воспитатель; *-strzyni*, f. гофмейстерина; *-strzowstwo*, n. должность гофмейстера и пр.; *-strzować*, v. n. быть гофмейстеромъ и пр.
Ochocić, v. a. поощрять, ободрять; *- się do czego*, получить охоту до чего; *ochoczy*, a. бодрый, веселый, готовый, услужливый.
Ochota, f. охота (къ чему); веселіе, увеселеніе; *-otnie*, охотно, съ охотою; *-otnik*, m. охотникъ, волонтёръ; *-otny*, a. охочій, охотный; расположенный; доброхотный; *ochotować*, v. n. жить весело.
Ochramać, *ochromić*, изувѣчить.
Ochraniać, *ochronić*, v. a. сохранять, -нить (отъ чего); беречь, щадить; *ochrona*, f. сохраненіе; бережѳніе; изъятіе, условіе; *-onca*, m. *oniciel*, m. сохранитель, защитникъ.
Ochrzypiać, *-pić*, v. a. дѣлать охриплымъ; *-pieć*, v. n. охрипать, охрипнуть.
Ochuchać, *-uchnąć*, v. a. дуть на-.
Ochwacać, *-cić*, v. a. разбить лошадь; *- się*, v. r. (о лошади) разбиться; *-wat*, *u*, m. разбитіе (у лошади); колѣнный грибъ (у лош.).
Ochybiać, *-bić*, v. n. ошибиться, не попасть (въ цѣль); *не удаваться.
Ochyda (*chyda*), f. насмѣшка; (омерзѣніе); *ochydzać*, *-dzić*, v. a. сдѣлать ненавистнымъ; омерзѣть; клеветать.
Ochylać, *-lić*, v. a. закрашивать, прикрывать (худое дѣло).
Ociągać, *-gnąć*, v. a. морить, размягчить (мясо); *-gać się*, v. r. увёртываться, не хотѣть дѣлать.
Ociekać, *-eknąć*, *ociec*, v. n. стекать, стечь; пухнуть; вздуваться; *-ekłość*, f. опухоль, f.; *-ekły*, a. опухлый. [ся.
Ocielić się, *-lać się*, v. r. отелиться.
Ocieplić, *-lać*, v. a. согрѣть; *- się*, v. r. становиться теплѣе (о погодѣ); *-plały*, a. согрѣтый.
Ocierać, *otrzeć*, v. a. утирать, утереть; *- kogo*, образовать кого; *- się*, v. r. * *z kim*, схватиться съ кѣмъ. [новникомъ.
Ociernić, *-niać*, v. a. городить тер-
Ociesać, *ociosać*, v. a. обтесать; * дѣлать (кого) вѣжливымъ.
Ocieżać, *-żyć*, v. a. отягчать; отяготить; *-żały*, a. отягощенный; лѣнивый, неповоротливый; тяжелый, толстый; *-żeć*, v. n. тяжелѣть, сдѣлаться толстымъ, непроворнымъ.
Ocinać, *ociąć*, v. a. высѣчь розгами.
Ocinek, *nku*, m. отрубъ дерева.
Ocios, m. обтёсанное дерево; *-osywać*, v. *Ociesać*.
Ocisk, *u*, m. мозоль, f.
Ocknąć, *ocucać*, *ocycać*, v. a. разбудить, -буждать; *- się*, v. r. проснуться, пробудиться. [ўксусный.
Octownik, v. *Ocetnik*; *-ctowy*, a.
Ocwiczyć, v. a. высѣчь розгами.
Ocyrklować, v. a. окружить; ограничить.
Oczarować, v. a. очаровать.
Oczekiwać, v. a. ожидать.
Oczerniać, *-nić*, v. a. очернить (propr. & *); *-czernieć*, v. n. чернѣть.
Oczérstwiać, *-stwić*, v. a. освѣжать, дѣлать свѣжимъ, крѣпкимъ; *-wieć*, v. n. укрѣпиться.
Oczęta, n. pl. глазки (ласкательно).
Oczko, n. (d. a *oko*) глазокъ; (w botan.) глазокъ; пётля (въ чулкѣ); *-kować*, v. a. прививать (деревья).
Oczny, a. глазный; *-ny świadek*, очевидецъ.
Oczy, v. *Oko*.
Oczyścialnia, f. (w teol.) мѣсто очищенія; *-ścialny*, a. очистительный; *-ściać*, *-szczać*, v. a. очищать, очистить; *-ścieć*, v. n. дѣлаться чистымъ; *-ściciel*, m. очиститель.

Oczyszczenie, n. очищéніе; – *Panny Maryi*, Срѣтеніе Господне.
Oczysty, a. много глазъ имѣющій.
Oczywisty, a. *-wiście*, *-wisto*, ad. очевидный; *-sty świadek*, очевидецъ; – *dekret -sty*, приговоръ данный въ присутствіи свидѣтелей; *-stość*, f. очевидность.
Od, prp. (c. gen.) отъ.
Oda, f. ода.
Odąć, v. *Odumać*.
Odarcie, n. (v. *odzierać*), *-artus*, m. человѣкъ съ ободраннымъ платьемъ; *-ty*, a. ободранный.
Odbeczeć, v. a. удовлетворить слезами (н. пр. за грѣхи).
Odbicie, n. v. *Odbijać*.
Odbieg, *u*, m. стокъ (воды и пр.).
Odbiegać, *-bieżeć*, *-biedz*, v. n. отбѣгать, отбѣжать; отступаться отъ кого, оставить кого; стекать, стечь; *-biegacz*, m. тотъ который одбѣгаетъ; *-biegły*, a. оставленный, покинутый.
Odbierać, *odebrać*, v. a. отбирать, отобрать; отнимать, отнять; получать, получить.
Odbieżany, *-iony*, a. оставленный; (w prawie) *-bieżana rzecz*, вещь оставленная.
Odbijać, *-bić*, v. a. отбивать, отбить; отражать, -разить; отшибать, -бить; бить, ранить; – v. n. *odlądu*, отчалить отъ берега; *żołądek odbija*, отрыгается изъ желудка; – *się*, v. r. отражаться, отзываться. *Odbicie*, *-bijanie*, n. отбитіе, отбиваніе.
Odbit, m. подскокъ; *-bitka*, f. подскокъ, отскокъ, рикошетъ; перекрытіе (на карточной игрѣ; отбитая добыча.
Odbity, a. (part. a *odbijać*), отбитый.
Odboleć, v. n. много боли вытерпѣть за что.
Odbrzmiewać, v. n. отзываться.
Odbywać, *-być*, v. n. отдѣлать; исполнить; отправлять (должность); *-być co*, продавать; – *kogo*, избавиться отъ кого; *-byt*, m. продажа товаровъ; испражненіе, изверженіе; задній проходъ; *-byty*, a. что легко сбыть можно; *-ta robota*, оконченная работа. [отъ чего.
Odchęcać, *-cić*, v. a. отвратить кого
Odchód, *odu*, m. выбракованное, a. n.; испражненіе; задній проходъ; продажа товаровъ; недостатокъ; *-chodowa kiszka*, проходная, задняя кишка.
Odchodzić, *odejsdz*, v. n. отходить, отойти; *-od czego*, отходить, отойти отъ чего, оставлять, оставить что; *недоставать; (о цвѣтѣ) стереться; (о счетѣ) вычитаться, вычесться; (о бракѣ) выбракиваться; (о скотѣ) колѣть, издохнуть.
Odchowywać, *-chować*, v. a. выкармливать; воспитывать, воспитать.
Odchrachać, v. a. выхаркивать.
Odchylać, *-lić*, v. a. отклонять; отгибать, отогнуть; отводить, отвращать, отвратить.
Odciągać, *-ągnąć*, v. a. оттягивать, оттягчить; вычитать, вычесть; отлагать; (w chem.) отдѣлять, отлучить; (w filoz.) отвлечь, отдѣлить (мысленно).
Odciekać, *-knąć*, v. n. стекать, стечь; *-ciek*, *u*, m. стокъ, теченіе.
Odcierać, *odetrzeć*, v. a. оттирать, оттереть.
Odcierpieć, v. a. вытерпѣть; перенесть, забыть свою боль.
Odcinać, *-ciąć*, v. a. отсѣкать; отсѣчь; отрубать, -бить; *отнять, убавить; – *się komu*, сдѣлать кому отпоръ; *-cięty*, a. отсѣченный.
Odcinek, *nka*, m. отрѣзокъ; *-koła*, сегментъ; (w gramm.) апострофъ.
Odcisk, *u*, m. мозоль, f.
Odciskać, *-snąć*, v. a. откидывать, откинуть; отбрасывать, -бросить; *-snąć*, саднить, осаднить.
Odcykać, *odecknąć*, v. a. разбудить.
Odcyrklować, v. a. измѣрить, очертить циркуломъ.
Odczarować, v. a. отколдовать.
Odczerpać, *-pnąć*, v. a. отчерпывать, -черпнуть.
Odczyniać, *-nić*, v. a. дѣлать небывалымъ; отколдовать; уквасить (часть тѣста).
Oddać, *-dawać*, v. a. отдать, отдавать; отдать, дать назадъ; воздать, -давать; награждать; вручать, вручить; обвѣнчать.
Oddalać, *-lić*, v. a. отдалять, -лить; продать (на судебномъ мѣстѣ).
Oddarować, v. a. отдарить; *-runek*, *nku*, m. отдарокъ.

Oddawca, (*-dawacz*), m. податель, вручитель.

Oddech, *u*, m. дыханіе, духъ; отдухъ, отдушина; *воля.

Oddma, m. толстощекій человѣкъ.

Oddrapać, v. a. сцарапать.

Oddrętwiać, v. a. возвратить кого отъ оцѣпенѣнія; *- się*, *oddrętwieć*, v. n. -титься отъ оцѣпенѣнія.

Oddrukówać, v. a. отпечатать.

Odduch, *u*, m. выпариваніе, испареніе.

Odduchać, *-chnąć*, v. n. выпариться.

Oddychać, *odetchnąć*, v. a. дышать, дыхать; v. n. отдыхать; *-gniewem*, дыхать гнѣвомъ.

Oddymać, *-dąć*, v. a. отдувать, отдуть.

Oddział, *u*, m. отдѣленіе; отрядъ (войска); департаментъ, отдѣленіе (у суда и пр.).

Oddziałać, v. a. противодѣйствовать; *-czary*, отколдовать.

Oddzielać, *-lić*, v. a. отдѣлять, отдѣлить; (w prawie) удѣлить кого; объявлять кого совершеннолѣтнымъ, отпускать на волю; *-dzielacz*, m. отдѣлитель; *-dzielny*, a. отдѣльный; *отвлеченный.

Oddzierać, *odedrzeć*, v. a. отдирать, отодрать.

Oddziergać, *-gnąć*, v. a. развязать.

Odechcieć się, v. r. отхотѣться.

Odegrać, *-grawać*, v. a. отъиграть.

Odejmować, *odjąć*, v. a. отнимать, отнять; вычитать, вычесть; *odjęcie*, отнятіе; *odjęty*, a. отнятый.

Odejść, v. *Odchodzić*.

Odelga, f. v. *Ulga*.

Odelgnąć, v. a. расклеиться; растаять; становиться теплѣе.

Odemknąć, v. *Odmykać*.

Odemściwać, *-mszczyć*, v. a. отмщевать, отмстить; *odemsta*, f. мщеніе, месть, f.

Odeptać, *-tnąć*, v. a. отоптать; ступить на что.

Oderwać, (v. *odrywać*); *-rwaniec*, *ńca*, m. раскольникъ; *-rwany*, a. оторванный, отторженный.

Oderwisko, n. водою оторванный кусокъ земли.

Oderznąć, v. *Odrzynać*; *Odesłać*, v. *Odsyłać*.

Odeszły, a. одшедшій. (v. *Odchodzić*.

Odetchnąć, v. *Oddychać*.

Odetrzeć, v. *Odcierać*.

Odęty, a. опухлый, надутый.

Odezwa, f. отвѣтъ; отзывъ; вызывъ; призывъ; *-zwać*, v. *Odzywać*.

Odganiać, *-gonić*, v. a. отгонять, отогнать; *-ganiacz*, m. кто отгоняетъ; *-aczka*, f. мухогонка.

Odgarnąć, v. a. отгрести.

Odginać, *-giąć*, v. a. отгибать, отогнуть; *-gięty*, a. отогнутый.

Odgłos, *u*, m. отголосокъ; *наслышка; *-głosić się*, *-głaszać się*, v. r. отзываться, отдавать отголосокъ.

Odgniotek, *tka*, m. мозоль, f.

Odgramiać, *-gromić*, v. a. отражать, разить (громомъ).

Odgrana, f. отъигрышъ.

Odgrażać, *-grozić*, v. a. взаимно грозить, отстращать.

Odgrom, *u*, m. сильное отраженіе.

Odgryzać, *-gryźć*, v. a. отгрызать, -грызть; *- się*, v. r. отгрызаться (propr. & *).

Odgrzewać, *-grzać*, v. a. разогрѣвать; -грѣть.

Odgurtować, v. a. распоясывать; снять подпругу.

Odjąć, v. *Odejmować*.

Odjazd, *u*, m. отъѣздъ; *-jezdny*, a. до отъѣзда касающійся.

Odjęcie, *odjęty*, v. *Odejmować*.

Odjemnik, m. вычитаемое число.

Odjemny, a. отъемный; (w algiebrze) отрицательный.

Odjeżdżać, *-jechać*, v. n. отъѣзжать, отъѣхать.

Odiskiwać, *-iskać*, v. a. взыскивать, искать своего права; обратно получить посредствомъ взыска.

Odistocić, *-staczać*, v. a. (въ филос.) отвлечь, отвлекать; *-stoczny*, a. отвлеченный.

Odkąd, ad. откуда, откуду.

Odkapturzyć, v. a. снять клобукъ.

Odkaz, *u*, m. письменный видъ, ассигнація; завѣщаніе; отказъ; отвѣтъ.

Odkazać, *-zywać*, v. a. показать, показывать (пальцемъ); ассигновать (деньги по письменному виду); отослать кого на что; завѣщать (въ духовнѣ); *- się*, v. r. отсылаться на что.

Odkęsywać, *-kąsać*, v. a. откусывать, откусить.

Odkipieć, v. n. перестать кипѣть; разливаться.

Odkisać, *-kiszać*, v. a. дать убродиться; *-kisnąć*, *-kisać*, v. n. убродиться.

Odkiwać, -wnąć, v. n. откивнуть.
Odkład, m. (w prawie) отсрочка.
Odkładać, odłożyć, v. a. откладывать, отложить, скинуть (propr. & *); отсрочить, отлагать; *– roślinę,* дѣлать отводокъ; *– od lądu,* отчалиться отъ берега.
Odkładnica, f. лопатка у плуга.
Odklejać, -kleić, v. a. отклеивать, отклеить.
Odklinać, -kląć, v. a. взаимно класть; снять клятву, снять заклятіе.
Odkorywać, -konać, v. a. оттолкать, ногами; откопать; отрыть; *odkop,* m. *-kopanie,* n. откопаніе.
Odkrawać, -krajać, -kroić, v. a. открaивать, откроить.
Odkrycie, n. открытіе; *-yty,* a. открытый; явный, видимый; откровенный; *-ytość,* f. *откровенность, видимость.
Odkrywać, -kryć, v. a. открывать, открыть (propr. & *); обнаружить, открывать (тайну).
Odkrzywiać, -wić, v. a. отгибать, отогнуть; выпрямлять, выпрямить.
Odkup, okup, u, m. окупъ, выкупъ; *-kupiciel,* m. выкупитель; спаситель; *-kupny,* a. выкупный; *-kupować, -kupić,* v. a. купить отъ кого что; обратно купить; выкупать, выкупить; выкупить изъ подъ заклада.
Odkwitnąć, v. n. съ нова цвѣсти.
Odłączać, -czyć, v. a. отлучать, -чить; *-łączny,* a. отлучимый.
Odłamać, v. a. отломить.
Odlatać, -lecieć, v. n. отлетать, [-тѣть.
Odłazić, -leźć, v. n. отползать.
Odlecać, -cić, v. a. дѣлать тепловатымъ; *– się,* v. r. дѣлаться тепловатымъ.
Odległość, f. отстояніе, разстояніе; *-gły,* a. отдаленный.
Odlepiać, -pić, v. a. отлѣплять, [-лѣпить.
Odlew, na, ad. лѣвою рукою, на отмашъ.
Odlew, odléw, m. отливъ морской.
Odlewać, -lać, v. a. отливать, -лить (также: что изъ металла и пр.); *-lewany,* a. отлитый; *-lewany,* a. отливный.
Odlewisko, n. заливъ.
Odleżeć, v. a. пролежать (о больныхъ); *-żały,* a. оставленный подъ паръ; слежалый, залежалый; *-żałka,* f. мякушка.
Odliczać, -czyć, v. a. отсчитать.
Odligać, odelgnąć, v. n. отклеиться.
Odłóg, ogu, m. подъ паръ оставленное поле; *-gować,* v. n. быть оставленну подъ паръ; *-gowy,* a. подъ паръ оставленный.
Odłomek, mku, m. отломокъ.
Odłożyć, v. *Odkładać.*
Odłożysko, v. *Odłóg.*
Odludek, dka, m. нелюдимъ; *-ludny,* a. отлученный отъ людей; пустый, безлюдный; нелюдимый.
Odludzać, -dzić, v. a. выманить, сманить.
Odłupać, -pywać, v. a. отщепить; *-łupek, pka, pku,* m. отщепокъ.
Odłuskać, -knąć, -łuszczać, -szczyć, v. a. шелушить; чешую снять; особенно изъяснить.
Odmach, u, m. отмахъ, отмашка; *-machać, -chnąć,* v. a. размахнуться; размахивать.
Odmalować, v. a. списать (о живописи).
Odmarzać, -rznąć, v. a. & n. растаять; отмерзать, -мерзнуть; *odmarzły,* a. растаянный, отмерзлый.
Odmawiać, -mówić, v. a. отговаривать; отвратить (кого отъ чего); отказать (кому въ чемъ); (сказывать наизусть); (w prawie) отвѣчать.
Odmęt, u, m. мутная глубокая вода; замѣшательство, разстройка.
Odmiana, f. перемѣна; разность родў (о животныхъ).
Odmiar, u, m. отмѣриваніе.
Odmięcz, v. *Odwilż.*
Odmiękać, -knąć, v. n. отклеиться (отъ сырости); размягчиться; *odmiękczać, -czyć,* v. a. отклеить; смягчить, умягчить; *-miękczeć,* v. n. смягчиться; отклеиться (отъ сырости).
Odmieniać, -nić, v. a. отмѣнить, вымѣнить; перемѣнить, размѣнить; *- się,* v. r. перемѣниться; *-mieniec, -ńca,* m. перемѣнчивый человѣкъ.
Odmiennik, n. (w arytm.) вычитаемое число.
Odmienny, a. разный, различный (propr. & *); не одинакій; перемѣнчивый; невѣрный; (w arytm.) уменьшаемое число.
Odmierzać, -rzyć, v. a. отмѣрить.

Odmiot, u, m. отверга́ніе; помётъ, бракъ; шлакъ.
Odmiotać, -miatać, -mieść, v. a. отмета́ть, отметну́ть; отмета́ть, отме́сть.
Odmładzać, -młodzić, v. a. помолоди́ть; возобнови́ть (ста́до и пр.).
Odmorski, a. происходя́щій изъ мо́ря; отдаленный изъ мо́ря; *-morze,* n. земля́ далёко отъ мо́ря находя́щаяся.
Odmotać, v. a. отмота́ть.
Odmowa, f. отка́зъ; (w prawie) отвѣтъ, возраже́ніе; *-wny,* a. *- na odpowiedź,* отка́зъ.
Odmrażać, -mrozić, v. n. отморо́зить, ознобі́ть; *-mróz, ozu,* m. озно́ба.
Odmrukać, -knąć, v. n. отвѣтствовать бормота́ніемъ.
Odmulać, -lić, v. a. выполоскать.
Odmykać, odemknąć, v. a. сдвига́ть, сдви́нуть; отложи́ть засо́въ.
Odmywać, -myć, v. a. отмыва́ть, отмы́ть.
Odnawiać, -nowić, v. a. возобнови́ть.
Odnieć, odniewać, v. n. i. разсвѣта́ть.
[кого́ отъ чего́).
Odniechęcać, -cić, v. a. отврати́ть
Odnitować, v. a. откленáть.
Odnoga, (d. *-nożka*), f. отро́стокъ отъ ко́рня де́рева; *-rzeki,* рука́въ рѣкі́; *-morska,* зали́въ морско́й; *-gory,* отро́гъ горы́.
Odnosić, -nieść, -naszać, v. a. относи́ть, отне́сть; *- co dowoli, kogo,* оставля́ть что на произволе́нія кого́; донести́ на кого́; *- się,* v. r. относи́ться; *od woli kogo,* принора́вливаться; *-nosca,* m. *-nosiciel,* m. (w prawie) доно́щикъ.
Odnowa, f. возобновле́ніе; накла́дка, общи́вка; *-nowca,* m. *-nowiciel,* m. возобнови́тель.
Odnożysty, -nożkowaty, a. имѣющій много отро́стковъ и пр. (v. *Odnoga*).
Odór, oru, m. за́пахъ.
Odpaczać, -czyć, v. a. отгиба́ть, отогну́ть.
Odpadać, -paść, v. n. одпада́ть, одпа́сть; отвали́ться; отста́ть отъ кого́; обра́тно вспасть (на пр. въ болѣзнь); *- od prawa jakiego,* лиши́ться пра́ва на что; до обра́тно достава́ться (н. пр. наслѣдство); отстать (какъ ко́рка отъ хлѣба); *-padły,* a. отпа́лый; обра́тно впа́дшій.

Odpajać, -poić, v. a. *kogo od rozumu,* напоить кого́ до́ пьяна.
Odpakować, -wywać, v. a. покла́жу снять; развяза́ть свя́зку; *-towary,* разобра́ть това́ры.
Odparcie, odparty, v. *Odpieram.*
Odpasać, v. a. распоя́сать.
Odpęczać, v. a. распу́чить.
Odpędzić, -dzać, v. a. отогна́ть, отгоня́ть.
Odpętać, v. a. распу́тать.
Odpieczętować, v. a. распеча́тать.
Odpierać, odeprzeć, v. a. оттолкну́ть; отдвига́ть, отодви́нуть; * задержа́ть, удержа́ть; *odparcie,* n. отдвига́ніе; *-party,* a. отодви́нутый.
Odpinać, -piąć, v. a. отстёгивать, отстегну́ть.
Opis, u, m. о́тпись, f. пи́сьменный отвѣтъ; *-pisać, -sywać,* v. a. пи́сьменно отвѣча́ть; *-pisać co komy,* записа́ть что за кѣмъ, завѣща́ть въ духо́вной; списа́ть; *- się od czego,* не соглаша́ться; *-pisanie, -pisywanie,* отписа́ніе, отпи́сываніе.
Odpłacać, -cić, v. a. отплати́ть.
Odpłakać, -kiwać, v. a. выплакать.
Odpłaszać, -płoszyć, v. a. отпу́гивать, отпу́гнуть.
Odpłata, (-płaca), f. отпла́та (propr. & *); *-płatny,* a. что мо́жно (или́ что на́добно) заплати́ть.
Odpławiać, -wić, v. a. подмыва́ть, смыть.
Odpływać, -płynąć, v. n. отплыва́ть, отплы́ть; стека́ть.
Odpoczynek, nku, m. о́тдыхъ; отдохнове́ніе; *-czywać, -cząć,* v. n. отдыха́ть, отдохну́ть; *- w Bogu,* почива́ть (въ гро́бѣ).
Odpoić, v. *Odpajać.*
Odpogadzać, -godzic, v. a. прочища́ть, разгу́ливать (не́бо, пого́ду).
Odpolny, a. внѣшный, нару́жный (объ укрѣпле́ніяхъ).
Odpór, u, m. отпо́ръ, сопротивле́ніе; отпроверже́ніе; (w prawie) отвѣтъ (на отвѣтъ другаго); проти́вникъ; *-pornik,* m. возрази́тель; *-porny,* a. отпо́рный, противитель-ный; защити́тельный, оборони́тельный; возрази́тельный, прекословный.
Odpowiadać, -wiedzieć, v. a. отвѣчать, вѣтствовать; отвѣча́ть за что, быть отвѣтственну; отказа́ть кому́ въ чемъ; объявля́ть вра́жду; *-wiadalny,* a. отвѣтный; *-wiednik,* m

вызывающій на поединокъ; *-wiedny*, a. отказный; отвѣтственный; *-wiedź*, m. отвѣтъ; объявлéніе вражды; откáзъ, отвѣчáтельность; *-wiedzialność*, f.; отвѣтственность; *-wiedzialny*, a. отвѣтственный.
Odpozwanie, n. (w prawie) взаимно пóданный пóзывъ; прóсьба на истца.
Odpraszać, *-prosić*, v. a. отвратить что прошéніемъ; вы́просить.
Odprawa (*odprawienie*), отправлéніе, отстáвка, óтпускъ (w myśl.); *-psów*, кормлéніе собáкъ; отправлéніе дѣла; (w prawie) удовлетворéніе.
Odprawiać, (praes. *-wuję*), *-wić*, v. a. отправлять, -прáвить; совершáть; исполнять; посылáть; *-wić wyrok sądowy*, испóлнить приговóръ; *-wić mszą*, служить обѣдню; *-wic kogo*, отпрáвить когó; *-sługę*, отстáвить отъ слýжбы (слугý и пр.); *-syna*, уволить сына, испускáть сы́на на вóлю; *-prawny*, a. отпускный; отстáвленный отъ слýжбы.
Odprosić, v. *Odpraszać*.
Odprowadzać, *-dzić*, v. a. отводить, -вести; отвращáть, -вратить (propr. & *); провожáть, проводить; *odprowadziciel*, m. проводникъ, -вожáтой, a. m.; *-wadziny*, f. pl. пиръ при провожáніи когó; торжéственное провожáніе.
Odpruć, *-próć*, v. a. отпорóть.
Odprzągać, *-gnąć*, *-przęgać*, *-gnąć*, v. a. отпрягáть, -прячь (лошадéй).
Odprzedać, *-dawać*, v. a. перепродáть, -давáть; раздѣлить и продáть; *-przedajny*, a. перепродавáемый; продавáемый; *-przedaż*, f. перепродáжа; раздѣлéніе и продáжа.
Odprzysięgać, *-siądz*, v. a. *co*, *się od czego*, отрекáться присягою отъ чегó; *-co zrobić*, *się czego*, заклясть что, зарекáться въ чемъ.
Odpust, *u*, m. отпущéніе грѣхóвъ; *-pustny*, *-stowy*, a. отпускный.
Odpuszczać, *-puścić*, v. a. отпускáть, -пущáть, -пустить; -стить винý, простить; отпустить отъ себя; сходить, отпáсть, расклеиться; *-puszczenie*, n. прощéніе грѣхóвъ.
Odpychać, *odepchnąć*, v. a. отпихáть, отпихнýть (propr. & *).
Odpytać, v. a. выспрáшивать.
Odra, f. корь (болѣзнь), f.
Odrachować, v. a. отсчитáть.
Odrada, f. отсовѣтованіе; *-radzać*, *-dzić*, v. a. отсовѣтовать.
Odradzać, *-rodzić*, v. a. возраждáть; (w teol.) перераждáть, переродить; не то раждáть; *- się*, v. r. возраждáться, возобновляться; перераждáться, -родиться; вы́родиться.
Odrajać, v. a. (презр.) v. *Odradzać*.
Odrapaniec, *ńca*, m. человѣкъ въ обóдранномъ плáтьѣ.
Odrastać, *-rość*, *-rosnąć*, v. a. & n. отрастáть, -расти; вы́ростать съ нова; (о растéніяхъ) отстáть, возрастáть, взрость.
Odraza, f. отвращéніе, омерзѣніе; *-rażać*, *-razić*, v. a. отвратить; отражáть, -разить (propr. & *); *-rażliwy*, a. отвратительный.
Odrębywać, *-rąbać*, v. a. отрубить.
Odrętwjać, *-wić*, v. a. дѣлать оцѣпенѣлымъ; *-wiałość*, f. оцѣпенѣлость; *-wiać*, *-wieć*, v. n. оцѣпенѣть, онѣмѣть; *-wiały*, a. оцѣпенѣлый; мозóльный.
Odrobić, *-rabiać*, v. a. отрабóтать.
Odrobina, f. крохá, крóшка; крупина, -пинка.
Odroczyć, v. a. отсрóчать.
Odrodek, *dka*, *m*. негодяй; *-dny*, a. испóртившійся; *-rodzenie*, n. (w teol.) отрождéніе; *-rodziciel*, m. отращивающій.
Odrosły, a. взрóслый, рóзлый; *-rost*, m. возрастáніе; приращéніе; *-rostek*, *stka*, m. отрóдокъ, óтпрыскъ, óтрасль.
Odroszczyć, *-szczać*, v. a. возобновлять, -новить (какóе трéбованіе).
Odrwiewać, *-drwić*, v. a. обманýть.
Odryna, f. сарáй для склáдки сѣна.
Odrysować, v. a. нарисовáть.
Odrywać, *oderwać*, v. a. отрывáть, оторвáть (propr. & *); *-rywek*, *wka*, m. отры́вокъ.
Odrzeć, *-rzenać*, *-knąć*, v. a. отречься, откáзываться; зарекáться.
Odrzeczny, a. неприличный, непристóйный.
Odrzezać, v. a. отрѣзать; *-rzezek*, *zka*, m. отрѣзокъ.
Odrzucać, *-cić*, v. a. отбрáсывать, -брóсить; откидывать; опровер-

гать; *-rzucony*, a. отвергнутый; *-rzut, u*, m. отверженіе: *-rzut, ta*, m. отрыжка; *-rzutek, tka*, m. найдёнышъ; негодяй; бракъ; *-rzutny*, a. отметный. [дверей.
Odrzwie, *-wi*, pl. наличникъ около
Odrzyg, m. (vu.) отрыжка; (*-rzygać*, v. *rzygać*); *-rzygliwy*, a. причиняющій отрыганіе; кому часто отрыгается.
Odrzynać, *oderznąć*, v. a. отрѣзать.
Odsaczyć, *-czać*, v. a. удалить, отлучить, прогнать; *-od urzędu*, отставить отъ должности; *-miasto*, отсадить осаждённое мѣсто
Odsada, f. бермъ, уступъ у подошвы вала.
Odsadzać, *-dzić*, v. a. отсаживать, -садить; удалить, отлучить.
Odsądzać, *-dzić*, v. a. отсуждать, -судить; рѣшительно опредѣлить; *- co od czego*, лишить кого чего судейскимъ приговоромъ.
Odsep, *u*, m. наносъ; мель, f.
Odsiadać, *-siądź*, v. n. одсиживаться, отсидѣться; *- sobie co*, v. a. засѣвъ гдѣ избавляться чего.
Odsiadywać, *-siedzieć*, v. a. заплатить долгъ сидѣніемъ въ тюрмѣ.
Odsiąkać, *-siękać*, *-knąć*, v. n. капать, стекать.
Odsiecz, f. освобожденіе отъ осады; *-siecznik*, m. освободитель отъ осады; *-czny*, a. освободительный.
Odsiew, *-ewek*, *wku*, m. вновь отсѣянное поле; *-siewać*, v. a. отсѣять, вновь сѣять.
Odskakiwać, *-skoczyć*, v. n. одскакивать, одскочить.
Odskępiwać, *-skąpić*, v. a. получить посредствомъ скупости.
Odskok, m. отскоченіе, -скакиваніе.
Odskrobywać, *-skrobać*, *-bnąć*, v. a. одскабливать; одскресть.
Odsłaniać, *-słonić*, v. a. отслонять, -нить; открыть; откутать.
Odsługa, f. отслуга; *-sługiwać*, *-służyć*, v. a. отслужить; взаимно служить.
Odsnować, v. *Snuć*, *snować* & *od*.
Odśpiewać, *-wywać*, v. a. отпѣть, отпѣвать; отозваться, отрѣчься.
Odspodni, a. съ низу приходящій.
Odstajny, a. отставный.
Odstanawiać, *-nowić*, v. a. *-klacz*, припустить жеребца къ кобылѣ.
Odstanie, n. разстояніе.
Odstawać, *-stać*, v. n. отставать, отстать; отстать, отступить (propr. & *); (о рыбѣ) уснуть; *odstaje się*, v. i. не дѣлается, дѣлается другимъ образомъ.
Odstawac, *-stać*, (v. *od* & *stać*, praes. *staje*), *się*, v. r. устаиваться; застояться, испортиться (какъ то вино и пр.).
Odstawiać, *-wić*, v. a. снять съ какого мѣста и поставить въ другое.
Odstęp, *u*, m. отступленіе, отступъ; *-stępa*, m. *-pnik*, m. отступникъ; *-pny*, a. отодвинутый; отступившійся; отступный; *-pne, ego*, n. деньги за уступку; *-pstwo*, n. отступничество.
Odstępować, *-stąpić*, v. n. отступать, -пить; *отступить, оставлять; оставлять (кому что); *-kogo*, оставить кого (въ нуждѣ); v. a. *co od czego*, отставить что отъ чего. [разснастить (корабль).
Odstrajać, *-stroić*, v. a. разстроить;
Odstraszać, *-szyć*, v. a. отстращать.
Odstręczać, *-czyć*, v. a. отвратить (кого отъ чего).
Odstrugać, v. *strugać* & *od*.
Odstrychać, *-chnąć*, v. a. огребать; **kogo od czego*, отдалять кого отъ чего, лишить кого чего (н. пр. чина); *- się*, уклоняться отъ чего.
Odstrzelać, v. *strzelać* & *od*.
Odstrzygać, *-strzydz*, v. a. отстричь.
Odsuwać, *-sunąć*, v. a. отсовывать, -сунуть; * отвратить (кого отъ чего).
Odswiętny, a. праздничный.
Odswieżać, *-żyć*, v. a. освѣжить (propr. & *); *-żeć*, v. n. освѣжиться.
Odswoić, *-swajać*, v. a. отучить.
Odsworować, v. a. отклонить, отворотить; прогнать (хитростью).
Odsyłać, *odesłać*, v. a. отсылать, отослать; отослать назадъ; отослать (читателя на другое мѣсто), выслать кого въ ссылку); *- się do czego*, ссылаться на что; *-syłacz*, m. знакъ ссылающій на другое мѣсто въ книгѣ; *-syłka*, f. отсылка, возвращеніе.
Odsypać, *-pywać*, v. a отсыпать.
Odszarpać, v. *szarpać* & *od*.
Odszczekać, v. *szczekać* & *od*.

Odszczep, *u*, m. прививо́къ; отще́пыванie; *-szczepać, -pić, -pnąć*, v. a. отщепа́ть, –пи́ть; *-szczepiać, -pić*, v. a. отлуча́ть, –чи́ть (отъ пня; отъ це́ркви, отъ оте́чества); взять приви́вки съ де́рева; *-szczepieniec, ńca*, m. отсту́пникъ, раско́льникъ; *-pieństwo*, n. раско́лъ (отъ це́ркви); разлуче́нie отъ оте́чества. [нуть.

Odszczypać, -pnąć, v. a. отщи́п–

Odszydzać, -dzić, v. a. отсмѣ́ивать, отсмѣ́ять.

Odtąd, ad. оттолѣ́, съ тѣ́хъ поръ; отту́да, изъ того́ мѣ́ста.

Odtajać, v. n. отта́ять.

Odtapiać, -topić, v. a. оттопи́ть.

Odtargać, -gnąć, -giwać, v. a. отторга́ть, отто́ргнуть.

Odtargować, v. a. вы́торговать; вы́ручить де́ньги (прода́жею).

Odtłuć, -ukiwać, v. *tłuc* & *od*.

Odtrącać, -cić, v. a. отта́лкивать, –толкну́ть; возбужда́ть омерзѣ́нie; вы́честь, вычита́ть.

Odtręt, *u*, m. мозо́ль (на рука́хъ и на нога́хъ), f.

Odtroczyć, -traczać, v. a. развяза́ть.

Odtrząsać, -trząść, v. *trząść* & *od*.

Odtrzaskać, v. *trzaskać* & *od*.

Odtrzepać, v. *trzepać* & *od*.

Odtykać, odetkać, v. a. отку́порить.

Oduczać, -czyć, v. a. отуча́ть, –чи́ть.

Odumarły, a. вы́мершiй; не имѣ́ющiй наслѣ́дника.

Odumierać, -umrzeć, v. n. умира́я оставля́ть что.

Odurzać, -rzyć, v. a. изуми́ть, оглуши́ть, одури́ть; *-rzeć*, v. n. одурѣ́ть, изуми́ться.

Oduzdne, ego, n. де́ньги на во́дку, дава́емыя конюху хозя́ина про́данной ло́шади.

Odwabiać, -bić, v. a. отмани́ть.

Odwaga, f. отва́га, смѣ́лость; отва́га, опа́сность. [отвали́ть.

Odwalać, -lić, v. a. отва́ливать,

Odwarczeć, -czać, -warknąć, v. a. отвѣ́тствовать ворча́нiемъ.

Odważać, -żyć, v. a. отвѣ́шивать, –вѣ́сить; *– co*, отвѣ́шивать, отвѣ́сить; отва́живать; *– się*, отва́житься, осмѣ́литься; *-ważność*, f. отва́жность, смѣ́лость; *-żny*, a. отва́жный, смѣ́лый.

Odwdzięczać, -czyć, v. a. возблагодари́ть, награжда́ть; *– się*, v. r. улыба́ться на кого́ (съ прiя́тностью). [прiя́тная улы́бка.

Odwdzięk, u, m. возблагодаре́нie;

Odwet, u, m. воздая́нie, возмѣ́здie; *-wetować*, v. a. воздава́ть, возмезди́ть; *– się*, v. r. награжда́ть; отмсти́ть.

Odwidki, f. pl. посѣще́нie, (та́йный) осмо́тръ; *-widzić*, v. a. нагля́дкою учи́ться чему́.

Odwieczny, a. предвѣ́чный; *-wieczór, ora*, m. вре́мя по полу́дни, подъ ве́черъ.

Odwiedki, f. pl. (та́йное) посѣще́нie; *-wiedzać, -dzić*, v. a. посѣща́ть, -сѣти́ть; *-wiedziny*, f. pl. посѣще́нie.

Odwierać, odewrzeć, v. a. не мно́жко отвори́ть; н. мн. отвари́ть; *– się*, v. r. прорыва́ться (o ranie).

Odwiewać, -wiać, v. n. отвѣва́ть, отвѣ́ять.

Odwięzywać, -wiązać, v. a. отвя́зывать, –вяза́ть. [вива́ть.

Odwijać, -winąć, v. a. отви́ть, от–

Odwilgać, v. *wilgać* & *od*.

Odwilż, -ża, f. о́ттепель, f.; *-wilżać, -żyć*, v. a. смочи́ть; *-żać, -żeć, -wilgnąć*, v. n. размягча́ться; раста́яться; *-wilżły, -wilgły*, a. размягче́нный; раста́янный.

Odwisnąć, v. n. отви́снуть, опуститься.

Odwłaczać, v. a. отборони́ть; *od włóczyć*, v. a. волочи́ть, отложи́ть.

Odwlekać, -wlec, v. a. отвола́кивать, -воло́чь; отложи́ть, отсро́чивать; *-włoczny*, a. мѣ́дленный, мѣ́шкатный; *-wlóczyciel*, m. отвола́кивающiй; *-włoka*, f. отволо́чка, отсро́чка.

Odwnętrznie, ad. извнутрь.

Odwod, u, m. арiерга́рдъ; отступле́нie, ретира́да; взводъ (у ружья́); (w prawie) проти́вное доказа́тельство; оправда́нie; *-wodny*, a. до оправда́нiя каса́ющiйся.

Odwodzić, -wieść, v. a. одводи́ть, отвести́ (propr. & *); *отвле́чь кого́ отъ чего́; *– kurek*, взвести́ курокъ; *-wieść się*, (w prawie) оправда́ться, очи́ститься.

Odwoływać, -wołać, v. a. отзыва́ть, отозва́ть; отре́чься, отозва́ться; *– się*, v. r. взять апелля́-

цію; сылаться на что; относиться къ чему.
Odwóz, *u*, m. отвозъ, отвезеніе; *-wozić*, *-wieźć*, v. a. отвозить.
Odwracać, *-wrócić*, v. a. отвращать, -вратить (propr. & *).
Odwrot, *u*, m. отступъ, -ступленіе; обора́чиваніе плу́гомъ; *-niebieski*, поворотный кругъ; воздаяніе, возмездіе; *-wrotliwy*, a. что отвращать можно; злопамятливый; *odwrotny*, a что отвращать можно; періодическій; возвратимый; взаимный; предупреждающій, отвращающій; обратный.
Odwykać, *-knąć*, v. a. отвыкать, отвыкнуть; *-wykłość*, f. отвычка, отвадка; *-kły*, a. отвыклый.
Odymać, *odąć*, v. a. надувать, надуть (propr. & *). [вепръ;
Odyniec, *ńca*, m. дикой кабанъ,
Odżałować, v. a. перестать жалѣть; нещадить, жертвовать.
Odżeglować, v. n. отплывать.
Odżegnać się czego, v. a. отразить отъ себя знаменаніемъ крестнымъ.
Odżeniać, *-nić*, v. a. отогнать, отгонять. [ною.
Odżenić się, v. r. развестися съ же-
Odzew, gen. *odezwu*, m. *odzew*, *ezwy*, f. (w prawie) апелляція; ссылание на что; *-zewny*, a. апелляціонный.
Odzianie, n. одежда, платье; *-any*, a. одѣтый.
Odziębiać, *bić*, v. n. отмораживать, -морозить; ознобля́ть; простудить; *-ziębnąć*, v. n. оцѣпенѣть отъ стужи; *-ziębizna*, *-blizna*, f. озноба.
Odziedziczać, *-czyć*, v. a. наслѣдовать, въ наслѣдство получить.
Odzieleniéć, v. n. вновь позеленѣть, снова процвѣтать.
Odziemek, *-ziomek*, *mka*, m. нижняя часть пня близко у корня; нижняя часть мачты.
Odziemnica, *odziemna koszula*, f. рубашка безъ рукавовъ у простыхъ женщинъ.
Odzierać, *odrzeć*, v. a. отдирать, отодрать, сдирать, содрать; лишить; снять черепицы съ кровли.
Odzierżać, *-rzyć*, v. a. отдерживать, одержать (недвижимое имѣніе). [пать.
Odzierżawiać, *-rzawić*, v. a. отку-
Odziewać, *odziać*, v. a. одѣвать, одѣть; *-walny*, a. что одѣвать [можно.
Odzież, f. одежда, платье.
Odzienny, a. зимоватый; *-zimować*, v. n. перезимовать.
Odzów, *u*, m. отзывъ, отозваніе; *-zowny*, (*-zewny*), a. отрѣшаемый.
Odżuwać, *-żuć*, v. a. пережевать, жевать жвачку; откусить жеваніемъ.
Odźwierni, *-rny*, *ego*, *-rnik*, m. придверникъ; *-źwiernia*, *-rna*, f. придверница; *-źwierne*, *ego*, n. деньги на водку даваемыя придвернику; *-źwiernik*, m. (w anat.) правое устье желудка.
Odzwyczajać, *-czaić*, v. a. отваживать, отвадить; отучить.
Odżyć, v. n. ожить, оживотвориться.
Odżynać, *-żąć*, v. a. отжинать, отжать.
Odzysk, m. отыскиваніе; удовлетвореніе, регрессъ; *-zyskać*, v. a. обратно получить; снова пріобрѣтать.
Odzywać, *odezwać*, v. a. отзывать, отозвать, вызвать (propr. & *); *-się*, v. r. отзываться; пѣть, играть на музыкальномъ инструментѣ.
Odżywiać, *-wić*, v. a. оживлять, оживить (propr. & *); вскормить.
Oferta, *offerta*, f. предложеніе, представленіе.
Ofertorium, *Offertoryum*, n. дароприношеніе, жертвоприношеніе (даровъ на обѣдню.
Ofertownik, *offertownik*, m. предлагающій свои услуги; *-rowniczek*, *czka*, m. (iron.) предлагающій свои услуги всякому; *-rować*, v. a. жертвовать; предложить; *-rownik*, m.
Oficer, v. *Oficyer*. [жертвенникъ.
Oficyał, m. офиціалъ; консисторскій судья; *-alista*, m. чиновникъ; *-alstwo*, n. достоинство офиціала; *-cyant*, m. служащій священникъ.
Oficyer, m. офицеръ; *-erstwo*, n. степень офицерская.
Oficyna, f. флигель, m.; пристойка, боковое строеніе для дворовыхъ прислужниковъ.
Oficyum, n. служеніе, служба церковная; должность, обязанность.
Ogadać, v. a. оклеветать, обезславить.
Ogarniać, *ogonić*, v. a защищать

кого́ отгоня́я вре́дное; *-chorego od much*, отма́хивать больна́го отъ мухъ; *- się*, v. r. обма́хиваться; оборони́ться.
Oganka, f. мухогонъ, опаха́ло; вѣ́ръ.
Ogar, m. (d. *-arcik*) борза́я соба́ка; *-rcisko*, m. худа́я борз. соб.; *-rcze*, молода́я борза́я соба́ка.
Ogarek, *rka*, m. ога́рокъ.
Ogarniać, *-nąć*, v. a. обхва́тывать, обхвати́ть; *взять, обня́ть (н. пр. страхъ); понима́ть, поня́ть (умо́мъ); покрыва́ть; покры́ть.
Ogdakać, v. a. оговори́ть, оклевета́ть.
Ogien, gen. *ognia*, m. ого́нь *m*; пожа́ръ, m.; *- ucieszny*, ого́нь поте́шный; фе́йерверкъ; ого́нь жи́вость; *- piekielny*, m. анто́новъ [огонь.
Ogienny, a. о́гненный.
Ogier, m. жеребе́цъ.
Oglądać, *obejrzeć*, v. a. посмотрѣ́ть, разсма́тривать; ви́дѣть; дожи́ть, испыта́ть во вре́мя жи́зни; *- się*, v. r. огляну́ться, осмотрѣ́ться; уважа́ть, приня́ть въ уваже́ніе.
Ogładzać, *-głodzić*, v. a. го́лодомъ вы́морить.
Ogłaskać, v. a. дѣ́лать ручны́мъ (глаже́ніемъ руко́ю); *усмири́ть.
Ogłaszać, *-głosić*, v. a. возглаша́ть, провозгласи́ть; обнаро́довать, объявля́ть. [дѣтельствованіе.
Oględy, *-dziny*, f. pl. осмо́тръ, осви-
Ogłodać, v. a. оглода́ть.
Ogłodnieć, v. a. го́лодъ терпѣ́ть.
Ogłos, *u*, m. объявле́ніе, обнаро́дованіе; *-siciel*, m. провозвѣсти́тель.
Ogłowia, *-ówka*, f. намо́рдникъ.
Ogłuchnąć, v. n. гло́хнуть, огло́хнуть.
Ogłuszać, *-szyć*, v. a. оглуша́ть, -ши́ть; *-szony*, a. оглуше́нный.
Ognajać, *-noić*, *ognić*, v. Primit. & *o*.
Ogniezdzić, *-dzać*, v. a. гнѣзда́ми напо́лнить; пріуча́ть.
Ognik, m. рога́чъ (насѣко́мое).
Ogniokrusz, *u*, m. хру́пкое желѣ́зо.
Ogniomierz, m. (w fizyce) пироме́тръ.
Ogniowy, a. о́гненный.
Ognipióro, n. *-óra*, n. pl. родъ шелуде́й, сыпь (f.) (на дѣтяхъ).
Ognisko, n. оча́гъ; *-isty*, a. о́гненный, пла́менный; пы́лкій, жа́ркій
Ogniwo, n. одни́во. [(propr. & *).
Ogół, *u*, m. цѣ́лость, су́мма; *-łem*, ad. гу́ртомъ, о́птомъ.

Ogolić, *ogalać*, v. a. обрива́ть, обри́ть.
Ogólność, f. всеобщность, цѣ́лость; *-lny*, a. всео́бщій.
Ogołacać, *-łocić*, v. a. обнажи́ть; лиши́ть всего́ ну́жнаго.
Ogon, m. хвостъ (propr. & *); (w (gornict.) ка́мень содержа́щій руду́.
Ogonak, m. полушу́бокъ овчи́нный.
Ogonata, *-natka*, f. бѣ́лая но́та или́ полта́кта; вся́кая но́та съ хвостико́мъ.
Ogonek, *nka*, d. m хво́стикъ; *- u liścia*, ли́ственной стебеле́къ.
Ogoniasty, a. хвости́стый.
Ogonica, f. за́дница; *-niczek*, *czka*, f. хвосто́вка (пти́ца).
Ogorczać, *-czyć*, v. a. огорчи́ть.
Ogórczasty, *-czaty*, a. похо́жій на огуре́цъ.
Ogórek, *rka*, m. огуре́цъ, огу́рчикъ.
Ogorzały, a. сму́глый (отъ со́лнца).
Ogorzeć, *-rzać*, v. n. дѣ́латься сму́глымъ (отъ со́лнца); *-rzelina*, f. сму́глое пятно́; сму́глость.
Ogorzknąć, v. n. го́рькнуть.
Ogradzać, *-grodzić*, v. a. огора́живать, огороди́ть; *поща́ди́ть, прикрыва́ть; извиня́ть (ху́дое дѣ́ло); ограни́чить.
Ograniczać, *-czyć*, v. a. ограни́чить; *умѣря́ть.
Ograwać, *ogrywać*, *ograć*, v. a. оти́грывать всё; *- się*, v. r. всё проигра́ть.
Ograżać, *-grozić*, v. a. угроза́ть.
Ogrążać, *-żyć*, v. a. окружа́ть, -жи́ть водо́ю и пр.; *ogrąża mię*, напада́етъ на меня́ (н пр. страхъ и пр,); *ograżka*, f. дрожь, f. лихора́дочной [озно́бъ.
Ogród, *odu*, m. садъ.
Ogrodka, f. обиня́ки, отгово́рка.
Ogrodnictwo, n. садово́дство.
Ogrodnik, m. садо́вникъ, огоро́дникъ; *-niczka*, f. садо́вница; *-niczek*, *czka*, m. садо́вничій ма́льчикъ.
Ogrodowina, f. садо́вые плоды́.
Ogrodzić, v. *Ogradzać*.
Ogrojec, *-ojca*, m. садъ при ма́сличной горѣ́ (въ Би́бліи).
Ogrom, *u*, m. трескъ, шумъ; огро́мность; *-omny*, a. огро́мный, ужа́сный. [огры́зть.
Ogryzać, *ogryźć*, v. a. огры́зать,
Ogrzewać, *ogrzać*, v. a. согрѣва́ть,
Ogul, v. *Ogoł*. [согрѣ́ть.
Oguzie, n. хвостова́я часть.

Oh! Och! int. о! ахъ!
Oho! int. о!
Ohyda i t. d. v. *Ochyda* i t. d.
Oj! int. о! ахъ!
Ojciec, ojca, m. отéцъ; *ojcowie,* pl. отцы́; *ojce nasz,* молитва госпóдня óчше нашъ.
Ojcobojca, -comorderca, m. отцеубíйца; *-bójski, -bojci,* a. отцеубíйственный; *-bojstwo,* n. *-morderstwo,* n. отцеубíйство.
Ojcowski, a. отцóвскій, отцёвъ; отéческій.
Ojcowstwo, -costwo, n. состоя́ніе отцóвское; прáво отцóвское.
Ojczyc, m. крѣ́постный человѣ́къ.
Ojczym, m. óтчимъ, вóтчимъ.
Ojczysty, a. отéческій, отéчественный.
Ojczyzna, f. отéчество; наслѣ́дство по отцу́; отцóвщина.
Okadzić, -dzać, v. a. окýривать, окури́ть.
Okal, m. глазу́нъ (презр.).
Okaleczać, -czyć, v. a. изувѣ́чить; *-czeć,* v. n. дѣ́латься узувѣ́ченымъ.
Okap, u, m. кáпельникъ.
Okapać, -pnąć, v. a. окáпать, закáпать.
Okapturzyć, v. *Kapturzyć.*
Okarmiać, -mić, v. a. накорми́ть до сыта.
Okąsać, v. *Primit.* & *O.*
Okaz, u, m. оказáніе, показáніе.
Okazałość, f. пы́шность, убрáнство; *-zały,* a. пы́шный, великолѣ́пный; благопристóйный; (w prawie) доказу́емый.
Okazya, f. слу́чай, причи́на; *-zyciel,* m. объяви́тель, предъяви́тель.
Okazać, -zywać, v. a. оказáть, окáзывать; доказáть, -кáзывать; показáть (ми́лость и пр.); представить, преддавáть; *- się,* v. r. показáться, имѣ́ть видъ.
Okęsywać, v. *Okąsać.*
Okiełzać, -znać, v. a. взнуздáть; надѣ́ть намóрдникъ.
Okienko (d. a. *okno*), v. *Okno.*
Okiennica, f. стáвень, m.; *okienny,* a. окóнишный.
Okieć, f. стебелёкъ листа.
Okładać, obłożyć, v. a. оклáдывать, обложи́ть; отягощáть; прибавля́ть, -бáвить; обруби́ть (плáтье).
z *Okładem,* ad. изоби́льно, съ прибáвкою.
Okładka, f. рукоя́тка у нóжей; *-ki książek,* опрáва книги, переплётъ.

Okłask, u, m. рукоплескáніе; *-skać,* v. a. рукоплескáть.
Oklep, na -, ad. безъ сѣ́дла.
Oklepięc, pca, m. кипа льна вѣ́сомъ въ тридцать фу́нтовъ.
Oknisty, a. имѣ́ющій мнóго óконъ.
Okno, (d. *okienko*), окнó, окóшко; (w gorn.) шáхта.
Oko, n. глазъ, óко; *oczy,* pl. глазá, óчи; *oka,* pl. очки́ (на кáртахъ, на кóстяхъ).
Oko, n. турéцкая окá (три фу́нта).
Okocić, v. n. слу́чку дѣ́лать (о кóтахъ, собáкахъ и пр.); *- się,* v. r. коти́ться, щени́ться (о кóшкахъ, су́кахъ и пр.).
Okół, ołu, m. окру́жность, перифéріи; сарáй въ хлѣ́вѣ.
Okółek, ołka, m. (w botan.) щитóкъ (umbella).
Okolica, f. окрéстныя мѣстá; странá; *-liczny,* a. окрéстный; обстоятельный; случáйный; *-liczność,* f. обстоя́тельство; слу́чай; обстоя́тельность, подрóбность; *-ności,* pl. подрóбности; церемóніи.
Okolisty, a. и́дущій кру́гомъ.
Okołki, pl. ab *Okołek.* v. *Okołek.*
Okolnik, m. кру́глый сарáй (въ хлѣ́вѣ); *-ny,* a. и́дущій кру́гомъ; *list -ny,* циркуля́рное письмó.
Około, prp. & ad. óколо; вокру́гъ; почти́.
Okołokopy, m.pl. циркумваллаціóнная ли́нія.
Okolorować, v. a. раскрáшивать; прикрáшивать.
Okołować, v. a. ѣ́хать, итти́ кру́гомъ, дугóю; убѣгáть.
Okomiar, u, m. глазомѣ́ръ; догáдка.
Okoń, v. *Okuń.*
Okop, u, m. окóпъ; ровъ óколо лáгеря.
Okopać, -pywać, v. a. окопáть, окáпывать.
Okopcać, -pcić, v. a. окáпчивать, окопти́ть; *-pcieć,* v. n. окоптѣ́ть; *-pciały,* a. окоптѣ́лый.
Okopisko, n. вся́кое окóпанное мѣ́сто; клáдбище жидóвское.
Okotwor, u, m. я́ма глазнáя.
Okow, u, m. окóвка; опрáва.
Okować, okuć, v. a. оковáть (желѣ́зомъ и пр.); приковáть; *-waniec, ńka,* m. окóванный.
Okowita, f. горя́чее винó, вóдка.
Okowy, f. pl. окóвы, f. pl. кандалы́, pl.
Okówka, f. (*okowek, wka,* m.) мá-

леньская оковка; желѣзный гвоздикъ. [нывать.
Okpić, -piwać, v. a. обмануть, обма-
Okra, f. охра, вохра.
Okracać, okrocić, v. a. обуздать, укрощать.
Okraczać, okroczyć, v. a. обходить вокругъ чего шагомъ. [окрасть.
Okradać, okraść, v. a. окрадывать,
Okrąg, ęgu, m. кругъ, кружокъ; окрестность, округа; бесѣда, кругъ гостей; *-ągławy*, a. кругловатый; *-ąglić, okręglić*, скруглить, скруглять; *-ągłość*, f. круглость; *-ągły*, a. круглый (propr. & *).
Okrajać, okroić, okrawać, v. a. окраивать, окроить.
Okrakiem, ad. растараща ноги.
Okrasa, f. сдоба, приправа; *краса, украшеніе.
Okraszać, okrasić, v. a. приправлять (кушаніе масломъ и пр.); *сдобить, украшать, украсить.
Okrawać, v. *Okrajać*. [отрѣзокъ.
Okrawek, wka, okrajek, ajka, m.
Okrążać, -żyć, (okrężać), v. a. окружать, -жить; убѣгать кругомъ.
Okręcać, -cić, v. a. обвертывать, -вертѣть, обвивать.
Okręcik, v. *Okręt*. [(propr. & *).
Okres, u, m. окружность, окружіе
Określać, -lić, v. a. очерчивать, очертить; ограничить; назначить, опредѣлить; *-eślny*, a. опредѣлительный; ограниченный.
Określnik, m. (w gramm.) членъ опредѣленный.
Okręt, u (d. *okrętek, tka*), корабль, m.; *-liniowy*, a. линейный корабль; *-ętnik*, m. матрозъ; *-ętowy, -ętny*, a. корабельный.
Okrężać, v. *Okrążać*.
Okrężne, ego, n. жатвенный вѣнецъ; жатвенный праздникъ.
Okrom, prp. v. *Oprócz*.
Okropić, okrapiać, v. a. окропить, окроплять; * *rozgą*, высѣчь розгами.
Okropny, a. ужасный, страшный.
Okrostawiały, a. окоростѣлый.
Okrucieństwo, n. лютость, жестокость.
Okruszyna, f. крошка; не множко.
Okrutnieć, v. n. лютѣть; *-tnik*, m. *-tnika*, f. лютый человѣкъ; лютая женщина; *-tność*, f. лютость, жестокость; *-tny*, a. лютый, жестокій. [грять.
Okrwawić, v. a. окровавить, оба-
Okrywać, okryć, v. a. покрывать, покрыть (propr. & *); * прикрывать; *okryty*, a. покрытый; *okrywka*, f. покрывало.
Okrzepły, a. застылый; холодный, оцѣпенѣлый; *-płość*, f. застываніе.
Okrzesać, -sywać, v. a. обтесать; отребить деревья; *- *kogo*, вышколить кого; *- pismo*, поправить (сочиненіе).
Okrzętny, a. дѣятельный, неусыпный; *-ność*, f. дѣятельность, неусыпность, трудолюбіе.
Okrzeźwiać, -źwić, v. a. дѣлать свѣжимъ, бодрымъ; *-źwić*, v. n. дѣлаться св. б. [молокососъ.
Okrzos, u, m. отрубленныя вѣтви;
Okrzyczany, a. злоименный, безславный.
Okrzyk, u, m. крикъ; звукъ.
Okrzykać, -knąć, -kiewać, v. a. окрикивать, окрикнуть; окликивать, окликать, окликнуть; провозглашать, -гласить. [никъ.
Okrzyknik, m. бирючъ, провозвѣст-
Okształcać, v. a. прикрывать (худое дѣло). [zyce) октава.
Oktawa, f. осмидневникъ; (w mu-
Oktern, u, m. тетраль въ осмую.
Okuć, v. *Okować*; *Okucie*, n. окованіе. [дѣлающій очки.
Okularnik, m. очечникъ; мастеръ
Okulary, m. pl. очки, m. pl.
Okulawiać, -wić, v. a. дѣлать хромымъ; *-wieć, okuleć*, v. a. охромѣть, становиться хромымъ.
Okulbaczyc, f. *-czać*, v. a. осѣдлять.
Okulista, m. окулистъ, глазный лекарь. [v. a. прививать.
Okulizacya, f. прививаніе; *-zować*,
Okuń, ia, m. окунь, m.
Okup, u, m. окупъ, выкупъ; выкупныя деньги.
Okupacya, f. упражненіе, дѣло; занятіе, завладѣніе чего либо; урокъ, заданная ученикамъ работа.
Okupywać, -pić, v. a. выкупить; *-piny*, f. pl. взаимный подарокъ (при именинахъ кого и пр.).
Okupnik, m. оброчникъ.
Okupno, n. выкупъ, искупленіе.
Okupność, f. выкупное право или

помѣстье; *-pny*, a. выкупный; эмфитеотическій.
Okurwać, *-wić*, v. a. дѣлать курвою.
Okwas, *u*, m. (w chem.) окись, m.; *-asić*, v. a. окислотворить; *-waśny*, a. окисляющійся; *-waszenie*, n. окисленіе.
Okwitać, *-tnąć*, v. n. отцвѣтать.
Olbora, f. судъ для рудокопныхъ дѣлъ; надзиратель казённаго дохода съ добываемой руды.
Olbrzym, m. исполинъ, великанъ; *-mka*, f. великанша.
Olcha, v. *Olsza*.
Olej, *ju*, m. масло (деревяное, льняное и пр.); *-święty*, олей святый; *ma olej w głowie*, fam. онъ умный человѣкъ.
Olejarnia, f. маслобойня.
Olejczyk, m. масленый пирогъ.
Olejek, *ejku*, m. масло перегонное, благовонное.
Olejkarz, m. масляникъ (продающій перегонное масло).
Olejnik, m. маслобой; *-nicki*, *niczy*, a. маслобойный.
Olejny, a. масленный.
Olejować, v. a. маслить.
Olejowaty, a. масленый, похожій на (деревянное) масло.
Olejowy, v. *Olejny*.
Oliwa, f. маслина, масличина; деревянное масло; масличная вѣтвь.
Oliwka, f. оливка, маслинка; *oliwkowy*, a. оливковый; цвѣтомъ на оливки похожій.
Oliwnik, m. масличие; выжимающій деревянное масло; *-ny*, a. оливный; масличный.
Ołów, *owiu*, m. свинецъ.
Ołowek, *wka*, *wku*, карандашъ чёрной; молибдена.
Ołowianka, f. лотъ; грузило.
Ołowiany, *-wny*, a. свинцовый; свинецъ содержащій; *-wiarz*, m. свинечникъ; *-wiaty*, a. свинцоватый; *-wiec*, *wca*, (w mineral.) свинчакъ, свинецъ сѣрной.
Ołownia, f. свинцовый заводъ; *ołownik*, m. свинцовыхъ дѣлъ мастеръ.
Olśnąć, *Oślnąć*, v. *Oślepnąć*.
Olstro, n. *-stra*, pl. чушки, f. pl.
Olsza, f. ольха; *-szowka*, ольховая губка; *-szyna*, f. ольховникъ, орѣшникъ; ольховина.
Ołtarz (d. *-rzyk*), m. олтарь.

Omaciem, *po omacku*, ad. ощупью.
Omaćmica, f. нощное страшилище (дѣлающее ненасытыми дѣтей которыя кушают ночью).
Omaczać, *omoczyć*, v. a. омочать, орошать.
Omajać, v. a. покрыть листьями (деревo и пр.).
Omal, *-ale*, ad. мало, не много; чуть, едва.
Omamiać, *-mić*, v. a. обмануть. ослѣплять;
Oman, *u*, m. оманъ, девесилъ (трава); *-nek*, *nku*, m. наливка на вино сдѣланная изъ омана.
Omasta, f. сдоба, приправа (какъ то: жиръ, масло); навозъ; *-stny*, a. много жиру въ себѣ имѣющій; *-szczać*, *omaścić*, сдобить, приправлять (жиромъ и пр.).
Omawiać, *omówić*, v. a. (w prawie) оправдать.
Omdleć, *-ewać*, v. n. упасть въ обморокъ; обмереть (propr. & *); *omdlenie*, *-ewanie*, n. обморокъ.
Omężnić, v. a. дѣлать мужественнымъ, крѣпкимъ; *-żnieć*, v. n. дѣлаться мужественнымъ.
Omiatać, *omieść*, v. a, обметать, обместь; *omiotać*, v. a. обмётывать, обкидывать.
Omieciny, f. pl. соръ вѣникомъ подметённый; самая мелкая мука, пыль мучная.
Omięc, *u*, m. сайгачей корень (трава).
Omielać, *omlewać*, v. Primit. & *O*.
Omierzchać, *-chąć*, v. Primit. & *O*.
Omieszkać, v. a. пропустить удобное время.
Omijać, *ominąć*, v. n. миновать, минуть; убѣгать; не попасть, пропускать; не удаваться, не успѣть; пропускать (безъ вниманія); уклоняться въ сторону; проходить, исчезать.
Omłacać, *omłocić*, v. a. вымолотить; колотить кого.
Omłot, *u*, m. молотьба хлѣба; вымолоченный хлѣбъ.
Omoczyć, (v. *omaczać*), *omoknąć*, v. n. обмокнуть.
Omowa, f. прекословіе; околичнословіе.
Omraczać, *omroczyć*, v. a. омрачать, -чить (propr. & *).
Omszeć, v. n. мхомъ обрости.
Omszyć, v. a. мхомъ покрыть; волокнами оввести (какъ гусеницы и пр.).

Omulać, -lić, v. a. иломъ обмазать.
Omydlać, v. *Mydlać* & *O.*
Omylać, -lić, v. a. & n. обманывать, обмануть; привести, въ заблужденіе привести; сбиться съ пути, заблудиться, неудаваться; *omyłka*, f. ошибка, погрѣшность; *omyłka*, f. опечатка; *-łny*, a. погрѣшительный, ложный, обманчивый. [мыть.
Omywać, -myć, v. a. омывать, о-
Omżeć, v. a. дѣлаться сонливымъ.
Omżyć, v. a. дѣлать, сонливымъ, дремливымъ, дремливыо, помрачить, затмить.
On, ona, ono, pr. онъ, она, оно; оный, óная, óное.
Oń, to jest: o niego, o nią, v. Grammat. [гóе.
Onaczyć, v. a. дѣлать что и дру-
Onąd, v. *Onędy; z onąd*, оттуда.
Onaki, a. инымъ (или страннымъ) образомъ сдѣланный.
Onędy, ad. тѣмъ путёмъ.
Onegdaj, ad. третьяго дня,ономéдни; *-dajszy*, a. ономéднишній; недавно сдѣланный.
Onich, oniks, u, m. óниксъ (камень).
Oniemiać, -mić, v. a. дѣлать нѣмымъ; *-mieć*, v. n. онѣмѣть; *oniemiały*, a. онѣмѣлый; безмóлвный.
Ono, oneno, int. вотъ!
OO, to jest· Ojcowie, v. *Ojciec*.
Opachać, v. a. довольно накормить.
Opąchać, v. a. обнюхать.
Opacina, m. бѣдный игуменъ (презр.); б. аббатъ; *-acki*, a. игуменскій; *-actwo*, n. игуменство, аббатство.
Opaczność, f. превратность, нескладица; *-czny*, a. превратный, нескладный.
Opad, u, m. опаданіе, -деніе; - *morski*, отливъ морской.
Opadać, opaść (-śdę), v. n. опадать, опасть; обваливаться, опускаться; - *kogo*, напасть на когó; (также о болѣзняхъ).
Opadły, a. что упало (какъ листья); опалый; *-dzisty*, a. что легкó опадать можетъ.
Opajać, opoić, v. a. напоить дó пьяна.
Opak, ad. *na opak*, опако, на опако; на противъ, не такъ.
Opakować, v. a. нагрузить, навьючить.
Opal, u, m. опалъ (камень).
Opał, u, m. тóпка, дрова для тóпки; ожóга; *-ła*, f. большая тóпка.
Opałać, v. a. вывѣвать (хлѣбъ); * *kogo kijem*, отвалять кому бока палкою; *-sztukę chleba*, пожирать кусóкъ хлѣба.
Opalać, -lić, v. n. опалить, обжечь; *-lić się*, -литься, обжечься; смуглѣть отъ жару сóлнечнаго; *opaleniec, ńca*, m. смуглый человѣкъ.
Opałka, f. вѣяло.
Opamiętać się, v. r. опóмниться; приходить въ чувство. [взять.
Opanować, v. a. завладѣть; во власть
Oparać, oproć, v. a. опорóть вокругъ. [тымъ заборомъ.
Oparkaniać, -nić, v. a. обвести досча-
Oparszać, -szyć, -szywić, v. a. сдѣлать паршивымъ.
Opartołać, -lić, się, v. a. снабдить
Oparty, v. *Opierać*. [себя худо.
Oparzelina, f. ожóга (отъ кипятку).
Oparzać, -rzyć, v. a. обварить кипяткóмъ; (о сóлнцѣ) печь, жечь, опалить; *-rzysko*, n. мѣсто въ рѣкѣ котóрое никогда не замерзается; *-rzysty*, a. не замерзающій.
Opas, u, m. *opaszenie*, кормъ; откормлéніе.
Opas, u, m. *opasanie, opasy*, pl. стѣна окружающая гóродъ.
Opasać, -sywać, v. a. опоясать, обвéсть, окружать.
Opasać, opaść, v. a. откормить.
Opaska, f. пóясъ, опояска; кушакъ; діадима.
Opaskudzić, v. Primit. & *o.* [ный.
Opaśny, a. (v. *śpasny*) откóрмлен-
Opat, u, m. аббатъ, игуменъ; (w botan.) молочай (трава).
Opatrywać, -trzyć, v. a. осматривать, осмотрѣть; призирать; имѣть попеченіе; снабдить, снабжать.
Opatrzność, f. попеченіе; - *boska*, провидѣніе; *-trzny*, a. хорошó чѣмъ снабдéнный; попечительный; осторóжный; *-trzyciel*, m. осма-
Opchać, v. *Opychać*. [тривающій.
Opęciny, f. pl. узы, цѣпи.
Opędzać, -dzić, v. a. гнать вокругъ, обращать; отогнать.
Opełki, pl. высѣвки, худыя остатки очищеннаго сквозь рѣшетó хлѣба.
Opera, f. óпера.
Operacya, f. дѣйствіе, операція.
Operzać, -rzyć, v. a. напóлнить пы-

лью и пр.; очищáть отъ пыли и пр.
Opętać, v. a. обвязáть, обвивáть; (въ Библіи) обладáть (говоря́ о дья́блѣ и пр.); сколдовáть; *-tanieć, ńca*, m. *-tany*, a. бѣ́сомъ одер- [жимый.
Opiąć, v. *Opinać*.
Opić, v. *Opijać*.
Opięcie, v. *Opinać*.
Opieka, f. опéка, опекýнство; защи́та, покрови́тельство.
Opiekać, *opiec*, v. a. поджари́ть (что) вокрýгъ.
Opiekalny, a. опекýнскій.
Opiekować (-kiwać), v. a. опекýнствовать; защищáть.
Opiekun, m. опекýнъ; *-ństwo*, n. опекýнство. [леннаго зýба.
Opienek, *ńka*, m. остáтекъ перелóм-
Opieniać, *-nić*, v. a. обрызгать пѣ́ною вокрýгъ.
Opierać, *oprzeć*, *oprać*, v. a. подпирáть, -перéть, прислони́ть; *- się*, v. r. опирáться, оперéться, прислони́ться (propr. & *); проти́виться; *oparty*, a. part. ab *opierać*).
Opierzać, *-rzyć*, v. a. оперя́ть, опери́ть; *-rzały*; *-rzały*, a. оперéнный; *-rzeć*, v. n. оперя́ться.
Opierzgać, *-gnąć*, v. n. трéскаться (какъ то гýбы, рýки и пр.).
Opierzgły, a. растрéскавшійся (отъ стýжи и пр.).
Opieszałość, f. нерадѣ́ніе, оплóшность; *-ły*, a. нерачи́тельный, оплóшный, лѣни́вый.
Opięty, v. *Opinać*. [кóня).
Opiew, *u*, m. содержáніе (prawa, za-
Opiewać, *opiać*, v. a. воспѣвáть, воспѣ́ть; гласи́ть (о сочинéніяхъ).
Opijać, *opić*, (v. Primit. & o) *się*, v. r. напивáться, -пи́ться; -пи́ться дó пьяна. [пья́ница.
Opilec, *lca*, m. пья́ный человѣ́къ;
Opiłki, f. pl. опи́лки; *-łować*, v. a. опили́ть. [ный къ пья́нству.
Opilstwo, n. пья́нство; *-ły*, a. склон-
Opinać, *opiać*, v. a. обхвати́ть (пя́денью); пришпи́лить (булáвками); *opięty*, a. тѣ́сно перестегнýтый, сжáтый; S. *opięcie*.
Opinek, v. *Opienek*.
Opis, *u*, m. описáніе; содержáніе.
Opisać, *-sywać*, v. a. описáть, описывать; опредѣли́ть; (w prawie) обязáться.
Opłacać, *-cić*, v. a. оплати́ть, оплáчивать; заплати́ть спóлна; выкупиться.
Opłakać, *-kiwać*, v. a. оплáкать, оплáкивать; *-kany*, a. оплáканный; плачéвный, жáлостный.
Opłata, (d. *-atka*), f. оплáта, f. заплáта, пóдать, f. [плéсть.
Oplatać, *opleść*, v. a. оплетáть, о-
Oplątać, v. a. опýтать.
Opłatek, *tka*, m. облáтка.
Opław, m. *Opławienie*, n. оторвáніе.
Opława, f. перó у рыбы. (v. *opławienie* & *opławki*).
Opławiać, *-wić*, v. a. отрывáть, оторвáть зéмлю отъ берегóвъ; подмывáть, -мы́ть. [рѣкóю.
Opławki, pl. земля́ и пр. отóрванная
Oplecek, *cka*, m. фуфáйка; душегрѣ́йка съ рукавáми.
Opleść, v. *Oplatać*.
Opleśniać, v. a. сдѣ́лать плѣши́вымъ; *-nieć*, v. n. заплѣ́снѣвѣть; *-śniały*, a. заплѣ́снѣлый.
Oplewiać, v. a. мяки́нами напóлнить; вычищáть отъ мяки́нъ.
Opłocić, v. a. оплóтъ обвéсть.
Opłókać, v. a. ополоскáть.
Opłonąć, v. n. пылáть, горѣ́ть; сгорѣ́ть; * утишáться, смягчáться; раздражáться.
Opłotki, m. pl. забóръ, плетéнь, m.; *-tny*, a. óколо забóра находя́щійся; сопредѣ́льный.
Opluskać, *snąć*, v. a. забры́згать.
Opłynąć, *-ywać*, v. a. (v. Primit. & o) разливáться; преизоби́ловать.
Opoczny, a. кáменный; *-czysty*, a. камени́стый.
Opodal, ad. издалá. [m. f.
Opoj, m. пья́ница, m. запивóха (vu.),
Opoić, v. *Opajać*. [рá, скáла.
Opoka, f. кáмень, m. кáменная го-
Opółka, f. *-ółek*, *ołku*, m. тóнкая доскá.
Opolny, a. бли́зко пóля находя́щійся; *-na góra*, боковáя шáхти.
Opona, *-onka*, f. опóна, покрóвъ, чехóлъ. [дождя́.
Opończa, f. пóльскій плáщъ для
Opór, *oru*, (v. *odpór*, *upór*), m. *oporem*, ad. проти́вно, не по желáнію.
Oporki, *opórki*, pl. опóры въ подъёмѣ.
Oporny, a. v. *Odporny*; сопротивля́ющійся; *-ność*, f. сопротивлéніе.

Oporządzać, -dzić, v. n. очищать; снабдить (чѣмъ).

Opowiadać, -wiedzieć, v. a. разсказать; объявлять; докладывать, доносить (о прибытіи кого); *-wiadacz*, m. тотъ что разсказываетъ и пр.; *-wiedny*, a. объявленный, доношенный.

Opóźniać, -nić, v. a. остановить, отложить, отсрочить; *-się*, v. r. опоздать (propr. & *); *-źniały*, a. медленный, мѣшкатный; *-łość*, f. медлительность, неповоротливость.

Oprać, opierać, v. a. мыть (бѣлье для кого); *oprać kogo*, поколотить кого.

Oprawa, f. (d. *-awka*) оправа, обдѣлка; переплётъ (книги); рама; обезпеченіе приданаго жены; приданное (бѣльемъ). [читель.

Oprawca, m. палачъ; десятскій; му-

Oprawiać, -wić, v. a. оправлять; обдѣлывать; переплесть (книгу); очистить, потрошить (убитую скотину; (w prawie); *-wić żonie posag*, опезпечить имѣніемъ своимъ приданное жены.

Oprawny, a. оправленный; обдѣланный, вставленный; переплетенный; потрошёный.

Oproć, v. *Oparać*.

Oprócz, prp. (c. gen.) кромѣ, опричь.

Oprosić, v. a. дѣлать супоросную; опороситься. [пылить.

Oprószać, -szyć, v. a. засорить, за-

Oprowadzać, -dzić, v. a. обводить, обвесть (propr. & *). [v. *opryszek*.

Oprysk, u, m. опрысканіе, опрыскъ;

Opryskać, -sknąć, v. a. опрыскать; *-skliwy*, a. сердитый, вспыльчивый. [битель.

Opryszek, szka, m. разбойникъ, гра-

Oprzeć, opierać, v. *Opierać*.

Optyka, f. оптика; *-yczny*, a. оптическій, зрительный.

Opucha, f. выкладка, накладка.

Opuchlina, f. опухоль, f.; *-chły*, a. опухли; *opuchać*, v. n. *-chnąć*, опухнуть.

Opugna, -acya, f. оспориваніе (на академическомъ словопрѣніи); *opugnant*, m. оспоривающій (на сл.); *-gnować*, v. a. оспоривать (на сл.).

Opukały, a. брюшистый, выпуклый; *-łość*, f. выпуклость.

Opułka, v. *Opółka*.

Opuściały, v. *Opuszczały, Opustoszały*. [земли при пахании.

Opusta, f. пропущенный кусокъ

Opustoszały, a. пустый, ненаселённый. [дувать; пучить.

Opuszać, -szyć, v. a. надувать, раз-

Opuszczać, -ścić, v. a. опускать, опущать, опустить; пропустить.

Opuszczać (praes. *-szczeję*), v. n пустѣть, опустѣть.

Opuszczały, a. пустый, не населённый; не имѣющій наслѣдника.

Opuszka, f. подушечка набитая шерстью (у сѣдла, у шапки дѣтской).

Opychać, opchać, opchnąć, v. Primit

Opyt, u, m. распросъ, розыскъ. [& *o*

Opytywać, opytać, v. a. распрашивать, распросить; *-tać się*, v. r. освѣдомиться. [хать.

Orać (praes. *orzę*), v. a. орать, па-

Oracya, f. рѣчь, f. слово.

Oracz, m. пахарь, земледѣлецъ; *oraczka*, f. ораніе, паханіе; *-aczy*, a. земледѣльческій.

Oralny, v. *Orny*. [земля.

Oranina, f. (d. *oranka*) паханая

Orator, m. ораторъ; витія; *-orski*, a. ораторскій; *-orstwo*, n. витійство, краснорѣчіе.

Oraz, ad. при томъ, вмѣстѣ съ тѣмъ.

Orcel, cla, m. дикой камень, плита.

Orchestra, orkiestra, f. оркестръ.

Orczyk, m. валекъ у дышла.

Orda, v. *Horda*.

Order, u, m. орденъ; *-rowy*, a. орденскій; *-rować*, v. a. пожаловать орденъ; *-rowanie*, n. пожалованіе ордена.

Ordynacya, f. ординація, фамильное распоряженіе имѣній; постановленіе, учрежденіе; уставъ для деревни и пр.

Ordynans, u, m. ордеръ; приказъ, повелѣніе военное; ординарецъ.

Ordynarya, f. опредѣлённое содержаніе пищею, хлѣбомъ для челяди и пр.; *-ryiny*, a. обыкновенный; простой. [скопъ.

Ordynaryusz, m. обыкновенный епи-

Ordynat, m. ординатъ; *-nacki*, ординату принадлежащій.

Ordynek, nku, m. боевой строй; рядъ, порядокъ. [ефесомъ.

Ordynka, f. сабля съ каменнымъ

Ordynować, v. a. приказывать, повелѣвать; прописывать, дать ор

деръ; адресовать; опредѣлить, назначить.
Orędować, v. a. предстательствовать, ходатайствовать; тягаться.
Orędownik, m. предстатель, ходатай, заступникъ; стряпчій; посланникъ; *-nica*, f. предстательница, ходатайца.
Orędzie, n. препорученіе, комиссія; управленіе; посольство.
Oręż, m. оружіе; *-żnik*, m. оруженосецъ; *-żny*, a. вооруженный.
Organ, u, m. органъ.
Organy, f. pl. органы, pl.
Organiczy, a. органическій.
Organista, m. органистъ; *-nistwo*, n. искусство и служба органиста; искусство дѣлать органы.
Organizować, v. a. устроить, расположить.
Organmistrz, m. органный мастеръ.
Orkisz, v. *Szpelta*.
Orkłowy kamień, v. *Orcel*.
Orlanka, f. монета австрійская 17 крейцеровъ.
Orlę, ęcia, n. *Orlątko*, n. Орлёнокъ.
Orli, -łowy, a. орлій, орлиный.
Orlica, f. орлица.
Ormusz, m. амомъ (дерево).
Ornat, u, m. риза (священническая).
Orny, a. орательный, пахатный
Oromy, grunt, m. паханная земля.
Orosić, v. a. оросить; *-sieć*, v. n. орошаться. [сударемъ.
Orszak, u, m. свита ѣдущая за Го-
Orwietan, m. родъ противоядія.
Oryent, m. востокъ, восточныя земли; *-talny*, a. восточный; *-tować, się*, v. r. обдуматься.
Oryginał, a. m. подлинникъ, оригиналъ; *-nalny*, a. подлинный, оригинальный; *-lność*, f. оригинальность.
Orżada, -żeada, f. оржатъ.
Orzech, a, u, m. орѣхъ; орѣшина; *-chowy*, a. орѣховый; орѣховаго (каштановаго цвѣта).
Orzeł, gen. *orła*, m. орёлъ.
Orzeszek, szka (d. *orzech*), орѣшекъ.
Orzeszki, pl. лабазникъ (трава).
Orzeszyna, f. орѣшина, орѣховое дерево; орѣшникъ; худый орѣхъ.
Orzewniać, -nić, v. a. трогать сердце кого; v. *rozrzewniać*.
Orzeźwiać, -wić, v. a. ободрять, -дрить; укрѣплять; *-wieć*, v. n ободриться, укрѣпиться.
Orznąć, v. a. высѣчь розгами.
Oś (gen. *osi*), ось, f. (propr. & *)
Osa, f. оса.
Osaczać, -czyć, v. a. осачивать, окружить (лѣсъ, для ловли, для непріятеля).
Osaczać, osoczyć, v. a. заставить капать сокомъ и пр.
Osączać, -sączyć, v. a. дать скапать водѣ и пр.
Osada, f. оправа, вставка; ложа (камня драгоцѣннаго); (у ружья); селеніе, поселеніе; крестьянскій дворъ; (гарнизонъ).
Osadniać, -nić, osednić, v. a. осаднить (лошадь); *- się*, обтереть себѣ кожу отъ верховой ѣзды.
Osadnik, m. *-nica*, f. поселянинъ; -лянка; *-dny*, a. обитаемый.
Osadowić, -wiać, v. a. вставить, оправитъ; поселять, населять; *- się*, v. r. населиться.
Osadzca, m. населитель.
Osadzać, -dzić, v. a. осаживать, осадить; оправлять, оправить; обдѣлывать что вокругъ чѣмъ (н. пр. придѣлать рукоятку и пр.); посадить (кого въ тюрму и пр.); населить селеніе людьми, занять (войскомъ).
Osądzać, -dzić, v. a. осуждать, осудить; приговорить, объявлять (кого чѣмъ). [v. n. уединиться.
Osamotniać, v. a. уединить; *-nieć*,
Ość, (gen. *ości*), остіе; рыбья кость; ость (f.) у колоса; щетина.
Oschłość, f. сухость; *-ły*, a. обсохлый; сухій, засохлый; * обветшалый.
Ościen, m. бодецъ; багоръ.
Ościenny, a. близкій къ стѣнѣ; сосѣдственный.
na Oścież, ad. настижь.
Oscisty, a. наполненный остіемъ.
Osęka, f. кривуля, крюкъ; *-kowaty*, a. похожій на крюкъ.
Oselbar, m. работникъ выливающій воду изъ рудокопныхъ ямъ.
Osełka, f. оселокъ; кусокъ масла, серебра и пр. похожій на оселокъ.
Osep, (gen. *ospu*, *osepu*), m. подать выбираемая отъ крестьянъ въ зер-
Oserce, n. околосердіе. [нѣ.
Osesek, ska, m. сосунъ, сосунокъ.
Oset, m. волчецъ; осётъ.

Osiadać, *osiądź*, *osiędź*, v. n. посе-ля́ться, -ли́ться; напо́лнить, взять солда́тами; осѣсть (какъ то стѣна́).
Osładać się, v. *Osiedzieć się*.
Osiadliny, *osiedliny*, f. pl. жи́тель-ство; населе́ніе; приня́тіе но́вой принадле́жности.
Osiadłość, f. жи́тельство; пребыва́-ніе на со́бственномъ помѣ́стіи; чи-сло́ жителе́й; *-dły*, a. помѣ́стный, a. многолю́дный. [на мель.
Osiąkać, *-knąć*, v. n. стека́ть; сѣсть
Osieć, f. суши́льня (для хмѣля).
Osiedlić, v. a. посели́ть; *-dlisko*, n. поселе́ніе, коло́нія.
Osiedzieć się, *osiadać się*, v. r. о-ста́ться. удержа́ться (при чемъ).
Osięgać, *osiągać*, *osięgnąć*, v. a. до-ста́ть, одержа́ть, получи́ть.
Osieł, *sła*, m. осёлъ (propr. & *).
Osierdzie, n. перепо́нка.
Osierocić, v. a. оста́вить въ сиро́т-ствѣ (propr. & *); *-cieć*, v. n. оси-ротѣ́ть; *-cienie*, n. осиротѣ́ніе.
Osiew, *u*, m. (d. *-wek*, *wka*), сѣвъ, посѣ́въ; *-wać*, v. n. засѣ́ять; *-wny*, a. засѣ́янный.
Osika, *osina*, *osiczyna*, f. оси́на.
Osina, *osiczyna*, *osikowina*, f. оси́-новое де́рево; -выя дрова́; оси́н-никъ.
Osiodłać, v. a. осѣдла́ть; *- kogo*, покори́ть кого́ подъ власть свою́.
Osiwiać, *-wić*, v. a. дѣ́лать сѣ-ды́мъ; *-wieć*, v. n. сѣдѣ́ть; *-wia-ły*, a. сѣдѣ́вшій, сѣды́й; *-łość*, f. сѣ́дость.
Oskard, *u*, m. ки́рка, моты́ка.
Oskarżać, *-rżywać*, v. a. обвиня́ть, -ни́ть; донести́, -носи́ть (на кого́); клевета́ть; *- się*, v. r. жа́ловаться; *-rżyciel*, m. обвини́тель; доно́счикъ.
Oskępić, *oskąpić*, v. a. скопи́ть, на-копи́ть.
Oskoła, f. берёзовица.
Oskoma, f. жа́дность, си́льное же-ла́ніе.
Oskomina, f. *-ny*, pl. оско́мина.
Oskrobać, *-bywać*, v. a. оскреба́ть, оскре́сть; оска́бливать, оскобли́ть; *-rybę*, счи́стить ры́бу; *-obiny*, f. pl. оскре́бки.
Oskrzele, f. pl. жа́бры, f. pl.
Oskrydlić, v. a. обойти́ во фла́нкъ непрія́телю.
Oskubać, *-bywać*, v. a. общипа́ть, общи́пывать (пе́рья у пти́цы); *- kogo*, *обману́ть, поддѣ́ть кого.
Osła (d. *osełka*), f. осёлокъ.
Osłabiać, *-bić*, v. a. ослабля́ть, о-сла́бить; разслабля́ть, -сла́бить (propr. & *); *-abiały*, a. ослабѣ́-лый; *-abieć*, *-abnąć*, v. n. осла-бѣ́ть, осла́бнуть. [& *).
Oślada, f. слѣды вокру́гъ (propr.
Osładzać, *osłodzić*, v. a. услади́ть (propr. & *).
Osłaniać, *osłonić*, v. a. закрыва́ть, -кры́ть; покры́ть -за́навѣсомъ и пр.), завѣ́сить; защища́ть, покро-ви́тельствовать.
Osłarz, *oślarz*, m. осля́тникъ.
Osława, f. худо́е и́мя; злосло́віе, клевета́; *-wca*, *-wiacz*, *-wiciel*, m. ославля́ющій. [злосло́вить.
Osławiać, *-wić*, v. a. обезсла́вить;
Oślę, *ęcia*, n. *oślątko*, n. ослёнокъ, осля́.
Oślep, *na oślep*, ad. слѣ́по, на обу́мъ.
Oślepiać, *-pić*, v. a. ослѣпля́ть, -пи́ть; *-pnąć*, v. n. ослѣ́пнуть, слѣ́пнуть.
Ośli, a. осли́ный, о́слій.
Oślica, f. осли́ца.
Ośliniać, *-nić*, v. a. слини́ть, смо-чи́ть сли́нами; *-nieć*, v. n. сли-ни́ться.
Oślisko, n. осли́ще.
Ośliźniać, *-nić*, v. a. сля́зкимъ, ско́льзкимъ дѣ́лать; дѣ́латься слй-зкимъ; *oślizgnąć*, v. n. посколь-зну́ться; *oślinia się*, v. r. i. голо-ле́дица на дворѣ́.
Osłoda, f. услажде́ніе (propr. & *); *osłodzić*, v. *osładzać*.
Osłona, f. закры́тіе; покрови́тельство.
Osłonić, v. *Osłaniać*.
Osłuch, *u*, m. наслы́шка; *-chać*, v. a. подслу́шать, прислу́шать.
Osłupiały, a. остолбенѣ́лый.
Osłupieć, v. n. остолбенѣ́ть.
Osłyszeć się, v. r. ослы́шаться.
Ośm, *iu*, nu. во́семь.
Ośmak, m. моне́та во́семь до́брыхъ гроше́й. [осмоли́ть.
Ośmalać, *ośmolić*, v. a. осма́ливать,
Ośmdziesiąt (gen. *ośmiudziesiąt*), nu. осмьдеся́ть, восемдеся́ть; *-siąt-letni*, a. осмидесятилѣ́тній.
Ośmdziesiątny, a. содержа́щій во-семьдеся́ть; *-siąty*, a. осмьдеся́тый, восмидеся́тый. [смѣ́ивать.
Ośmiać, *-miewać*, v. a. осмѣ́ять. о-
Osmielać, *-lić*, v. a. ободря́ть, обо-

-дрáть; *-lić się*, v. r. осмѣлиться, ободрúться.
Ośmiodzienny, a. осмидне́вный.
Ośmiokąt, m. осмиугóльникъ; *-kątny*, a. осмиугóльный.
Ośmiokrotny, a. осмерúчный.
Ośmioletni, a. осмилѣ́тній.
Ośmionogi, a. имѣ́ющій вóсемь ногъ.
Ośmioraki, a. состоя́щій изъ осмú.
Ośmioro, (gen. *iorga*), n. óсмеро.
Ośmka, f. осмёрка.
Ośmkroć, ad. осмкрáтно, вóсемь разъ; *-krotni*, a. осмократный. [нáдцать.
Ośmnaście (gen. *nastu*), nu. осмь-
Ośmnasobny, a. осмерúчный.
Ośmnastny, a. содержáщій осмьде-
Ośmnasty, a. осмьнáдцатый. [сять.
Osmolić, v. *Osmalać*.
Osmorgać, *-gnąć*, v. a. содрáть, снять; *-len*, v. a. мы́кать лёнь.
Osmradzać, *-smrodzić*, v. a. навонять.
Ośmset (gen. *ośmiuset*), вóсемь сотъ.
Ośmsetny, a. осмисóтый; состоя́щій изъ осмисотъ.
Ośmstopy, *-pny*, a. восемь фýтовъ длины́, ширины́ и пр.
Osmy, a. осмы́й; *-myk*, m. (w myśliwst.) óшибъ зáячій.
Osmykać, *-knąć*, v. a. обдёргивать, -дёрнуть, отерéбливать.
Ośniedzieć, v. n. дѣ́латься тýсклымъ (о серебрѣ́, мѣ́ди и пр.).
Ośnik, m. скóбель, f.
Osnow, m. оснóва (у ткачéй).
Osnowa, f. (v. *osnow*); **życia*, нить жи́зни; содержáніе (о контрáктахъ и пр.).
Osnowuć, *osnawiać*, *osnowywać*, *osnuć*, v. a. оснóву положи́ть (у ткачéй); *osnuć*, обвéсть, обви́ть ни́тками; выдёргивать ни́тки; покры́ть (ли́стьями и пр.); *-wywać ściany*, обивáть доскáми стѣ́ны.
Osoba, f. осóба; лицé; видъ.
Osobiście, ad. ли́чно, самоли́чно; *-bistość*, f. ли́чность; нарýжность; *-bisty*, a. ли́чный, самоли́чный.
Osobka, f. d. мáлая осóба; кýколка (propr. & *).
Osobliwek, *wka*, *-iwiec*, *wca*, m. осóбенный, стрáнный человѣ́къ.
Osobliwie, ad. особли́во; *-bliwość*, f. осóбенность; осо́бливость, стрáнность; рѣ́дкость, рѣ́дкая вещь; *-bliwy*, a. особли́вый, осóбенный; стрáнный, необыкновéнный.
Osobność, f. уединéніе, -нéнность; *w osobności*, осóбо, порóзнь, въ стóрону; *-bny*, a. осóбенный, чáстный; *z osobna*, порóзнь, осóбо.
Osobować, v. a. (w gramm.) спрягáть глагóлы по лицáмъ; *-bowy*, a. (w gramm.) ли́чный.
Osocznik, m. (w myśliwst.) загóнщикъ обходя́щій съ рогáтиною мѣ́сто гдѣ́ звѣ́рь лежи́тъ; *-czny*, a *-czna wieś*, дерéвня въ котóрой крестья́не обя́занны яви́ться къ звѣри́ной лóвлѣ; *-czyć*, *osaczać*, v. a. обойти́ мѣ́сто, гдѣ́ лежи́тъ звѣрь.
Osolić, *osalać*, v. a. осоли́ть, соли́ть; óчень дóрого продавáть.
Osowiały, a. повѣ́сившій гóлову, печáльный; *-łość*, f. печáль, f.
Osowić, *-wiać*, v. a. печáлить.
Ospa (v. *osypa*), f. óспа; *-krowia* óспа корóвья.
Ospaleć, *lca*, m. сонли́вецъ; *-łość*, f. сонли́вость; *-ły*, a. сонли́вый, сóнмый; нерадúвый, лѣни́вый.
Ospica, f. óспина; óспа, шéлуди (у живóтныхъ, какъ то у овéцъ и пр.).
Ospowaty, a. рябы́й; *-wacieć*, v. n.
Ospowy, a. óспенный. [рябѣ́ть.
Ośrzeniać, *-enić*, *-onić*, v. a. покры́ть инéемъ; *-niały*, a. инéемъ покры́тый; *-enieć*, *ośrzonieć*, v. n. индивѣ́ть, покры́тьcя инéемъ.
Ośrzódek, *dka*, m. внýтренняя часть чегó ниб́удь; *- chleba*, мя́кишъ
Ossać, v. *Osysać*. [хлѣ́бный.
Ostać, *ostawać*, *ostać się*, v. n. & r. оставáться, состоя́ть въ си́лѣ, въ цѣ́лости.
Ostajać, *-awać*, *ostać*, v. n. *się*, v. r. устáиваться (о жи́дкостяхъ).
Ostanawiać, *ostanowić*, v. a. *klacz*, (о жеребцѣ́) дѣ́лать сáдку.
Ostateczny, a. окончáтельный, рѣши́тельный.
Ostatek, *tka*, *tku*, m. остáтокъ, остáльное; *ostaski*, pl. остáткі; послѣ́днее врéмя; послѣ́дніе дни карнавáла (мáсленицы).
Ostatni, a. послѣ́дній; крáйный; сáмый худы́й; *na ostatnią*, *na ostatek*, въ крáйней нýждѣ.
Ostęp, *u*, m. (w mysl.) мѣ́сто лѣ́са окружéнное тенётами; тенéты поставленныя вокрýгъ; поставлéніе тенéтъ.

Ostowaty, a. остйстый, колючій.
Ostowy, a. репейный (v. *oset*).
Ostraszyć się, v. r. осмѣлиться.
Ostrawy, a. островатый.
Ostrężyna, f. ежевика (Rubus).
Ostróg, u, m. острогъ; мѣсто обведённое палисадникомъ.
Ostroga, -ożka, f. d. шпора, бодецъ; задній ноготь у пѣтуха.
Ostrogran, v. *Ostrosłup*.
Ostrokąt, m. острый уголъ; *-kątny*, a. остроугольный; *-krąg, -kręgu*, (w matem.) конусъ; *-krągły*, a. коническій; *-krzew, u*, m. медвѣжій кохти.
Ostropysk, m. мечъ рыба. [& *).
Ostrość, f. острость, острота (propr.
Ostrosłup, m. (w geom.) пирамида.
Ostrów, u, m. островъ (въ рѣкѣ).
Ostrowęgiel, v. *Ostrokąt*.
Ostrowid, m. остроглазный; *-widz*, m. островидъ, рысь, f.
Ostrożа, f. острогъ; мѣсто обнесённое палисадникомъ.
Ostrozęby, a. острозубій.
Ostrożek, d. ab *Ostrog*. v. *Ostrog*.
Ostrożka (d. ab *ostroga*); дужка, ключчина.
Ostrożny, *-ożen*, a. осторожный, осмотрительный; *-żność*, f. осторожность.
Ostrugać, *-użyć*, v. a. обстрогивать, обстружить.
Ostry, a. острый (vu. вострый); острый, ѣдкій; o. проницающій; o. строгій; o. жестокій (о болѣзни).
Ostrychać, *-chnąć*, v. a. оскребать, сглаживать; отеребить; *лишить (кого чѣмъ), ограбить.
Ostrze, n. *ostrz*, m. остреё, лезвеё.
Ostrzeć, v. n. острѣть, острымъ дѣлаться.
Ostrzegać, *-edz*, v. a. остерегать, остеречь; увѣщевать; *- sobie co*, предоставить себѣ что.
Ostrzek, m. остреё, лезвеё.
Ostrzew, *ostrwia*, m. стремянка, родъ лѣсницы.
Ostrzyć, v. a. острить (vu. вострить); *-yciel*, m. тотъ который
Ostrzyga, f. устрица. [острить.
Ostrzyż, m. морскій орёлъ.
Ostrzyżek, *żka*, m. обрѣзокъ (ножницами).
Ostrzyżenie, n. остриженіе; *-yżony*, a. остриженный, обрѣзанный.

Ostudzać, *-dzić*, v. a. остужать.
Ostygać, *-gnąć*, v. n. остывать, остыть (propr. & *); *-ygły*, a. простылый; * холодный, равнодушный. [панный.
Osuć, v. a. осыпать; *osuty*, a. осы-
Osuch, u, m. твердый, сухой пирогъ. [сушить.
Osuszać, *-szyć*, v. a. осушивать, о-
Osutka, f. веснушка.
Osuwać, *-unąć*, v. a. (v. Prim.) засовывать, покрывать.
Oswajać, *oswoić*, v. a. пріучать, -чить; ручнымъ дѣлать; *- się z czem, do czego*, привыкнуть къ чему.
Oświadczać, *-dczyć*, v. a. засвидѣтельствовать; изъявлять, -явить; казать, дѣлать (милость и пр.).
Oświadzanie, n. засвидѣтельствованіе.
Oświadzenie, n. засвидѣтельствованіе, увѣреніе; (w prawie) *- urzędowne*, явленіе свидѣтелей.
Oświata, f. освѣщеніе; * просвѣщеніе.
Oświecać, *-cić*, v. a. освѣщать, освѣтить; просвѣщать, -свѣтить; *oświecić ślepego*, (въ Библіи) возвратить зрѣніе слѣпому.
Oświecenie, n. освѣщеніе; осв. иллюминація; *просвѣщеніе.
Oświeciciel, m. просвѣтитель.
Oświecony, a. освѣщённый, просвѣщённый; *jasnie oświecony*, сіятельнѣйшій.
Oświt, u, m. разсвѣтъ; *-itać*, *-itnąć*, v. n. разсвѣтать вокругъ.
Oswobodzać, *-dzić*, v. a. освобождать, -бодить, избавлять, -бавить; *-bodza*, m. *-dziciel*, m. освободитель, избавитель.
Osychać, *-oschnąć*, v. a. осыхать, обсыхать; v. n. засыхать, засохнуть; *вянуть, исчезать.
Osyp, v. *Osep*.
Osypa, f. мѣсиво (для собакъ).
Osypać, v. a. *walem*, обвесть валомъ; *- się*, v. r. осыпаться, обвалиться. [сосать.
Osysać, *ossać*, v. a. обсасывать, об-
Oszadziały, v. *Ośrzeniały*.
Oszalać, *-lić*, v. a. съ ума свести; *-leć*, v. n. ошалѣть, сойти съ ума.
Oszarpać, v. a. оцарапать, оборвать; *-paniec*, *ńca*, m. лоскутникъ

одѣтый въ изо́дранное пла́тье.
Oszczać, oszczyć, v. a. мо́чу пуска́ть (на что). [а. бережли́вый.
Oszczędność, f. бережли́вость; *-ny*,
Oszczędzać, -dzić, v. a. бере́чь, щади́ть, сберега́ть; *-dza, -dziciel*, сберега́тель, кто щади́ть.
Oszczek, u, m. лай; *-ekiwać, -ekać*, v. a. облая́ть; ла́ять на кого́, на что; *оклевета́ть, злосло́вить.
Oszczeniać, -nić, v. a. дѣлать щѐнной; *- się*, v. r. ощени́ться.
Oszczep, m. копьё; рога́тина (охо́тничья); *-pisko*, n. ра́товище; *-pnik*, m. копе́йникъ, копьено́сецъ.
Oszczerca, m. наноси́тель, клеветникъ; *-erny*, a. злосло́вный, клеветни́чій.
Oszczerzać, -rzyć, v. a. *zęby*, скали́ть зу́бы; клевета́ть, злосло́вить.
Oszemlać, -lić, v. a. огода́ть; об-
Oszewka, f. обши́вка. [щипа́ть.
Oszkapić, -piać, v. a. дѣлать (ло́шадь) кля́чею; дѣлать бере́жною; бере́менную, брю́хо дѣлать.
Oszkaradnieć, v. n. станови́ться безобра́знымъ; *-radzać, -dzić*, v. a. обезобра́зить, искази́ть; обезче́стить.
Oszpecać, -cić, v. a. обезобра́зить.
Oszpetniać, -nieć, v. a. подурнѣ́ть, дѣлаться безобра́знымъ.
Oszukać, -kiwać, v. a. обману́ть, обма́нывать; *-kać się*, v. r. обману́ться, ошиба́ться, заблужда́ться; *-kaństwo*, n. обма́нъ.
Oszwabiać, -bić, v. a. обману́ть, поддѣ́ть; *-biacz*, m. плутъ, обма́нщикъ. [кѣмъ.
Oszydzać, -dzić, v. a. смѣя́ться надъ
Otaczać, otoczyć, v. a. окружа́ть,
Otajać, v. n. отта́ять. [-жи́ть.
Otapiać, otopić, v. a. растопля́ть, распла́вить (вокру́гъ).
Otarasować, v. a. завали́ть доро́гу.
Otarcie, n. v. *Otrzeć.*
Otchłań, f. бе́здна, про́пасть, пучи́на (propr. & *); жили́ще святы́хъ ве́тхаго зако́на.
Otchnąć, v. a. дуть на что, пуска́ть дыша́ніе на что; очарова́ть; ободри́ть, внуша́ть.
Otępiać, -pić, v. a. притупи́ть (propr. & *); *-piały*, a. отупѣ́лый, тупы́й; *-pieć*, v. n. отупѣ́ть.
Otłaczać, Otłoczyć, v. a. угнета́ть, прижима́ть что вокру́гъ.
Otłuk, m. негодя́й.
Otłukać, otłuc, v. a. отта́лкивать, оттолка́ть вокру́гъ; *otłuc kogo*, околоти́ть кого́.
Otłuścić, -ścieć, v. Primit. & O.
Otoczyć, v. *Otaczać.*
Otoczysty, a. окружа́ющій, широ́кій (какъ пло́щъ и пр.), бочи́стый, обши́рный. [рей, ве́редъ.
Otok, u, m. гной (въ ра́нахъ); чи́-
Otopnieć, v. Primit. & O.
Otrąbić, otrębować, v. a. обнаро́довать трубо́ю; разгласи́ть.
Otręby, f. pl. о́трубы.
Otrębiasty, -bisty, a. напо́лненный о́трубями, похо́жій на о́труби.
Otrętowacieć, v. n. зарази́ться прока́зою.
Otręt, u, m. са́дно на тѣ́лѣ.
Otrętować, v. a. отби́ть нога́ми; *-się*, v. r. осадни́ться (о лошадя́хъ).
Otrętwiały, -twieć, a. v. *Odrętwiały, Odrętwieć.*
Otrok, m. мужчи́на; родъ тене́та.
Otruwać, otruć, v. a. отравля́ть, отрави́ть; *-wacz*, m. отрави́тель.
Otrząsać, otrząć, otrząsnąć, v. a. отря́сывать; *- co sobie*, повреди́ть себя́ потрясе́ніемъ; *- się*, v. r. отрясти́ся, потрясти́ся; *- się komu*, v. a. проти́виться кому́.
Otrzębić, v. a. охолости́ть; класть; скопи́ть.
Otrzeć, v. a. (v. *ocierać*); *otarty*, a. обте́ртый, оте́ртый; образо́ванный.
Otrzepany, a. *всѣмъ извѣ́стный, площадно́й.
Otrzeźwiać, -wić, v. a. тре́звымъ сдѣлать; приве́сть въ чу́вство; *-wieć*, v. n. протре́звиться, притти́ въ чу́вство.
Otrzymać, -mywać, v. a. получи́ть, -ча́ть; удержа́ть; удержа́ть побѣ́ду.
Otucha, f. бо́дрость; наде́жда; хоро́шее предзнаменова́ніе.
Otuczać, -czyć, v. a. откорми́ть, утучни́ть. [& *).
Otulać, -lić, v. a. оку́тать (propr.
Otwardniały, -działy, a. отвердѣ́лый; *ожесточе́нный, упо́рный.
Otwardniać, -dzać, -dzić, v. a. твёрдымъ, крѣ́пкимъ дѣлать (вокру́гъ); *-dnieć*, v. n. v. Primit. & O.
Otwartość, f. отве́рстіе; *открове́нность, чистосерде́чіе.

Otwarty, a. отверстый, открытый; отвёртый; откровенный.
Otwierać, *otworzyć*, v. a. отворять, -рить; отпирать, -переть (propr. & *); открывать, -крыть; *-wierralnia*, f. отверстіе (у машины).
Otwor, *u*, m. отверстіе; *- działa*, калиберъ пушки. [поло.
Otworem, ad. отверсто, открыто,
Otworzysty, a. всё отворяющійся; *-ste pole*, открытое поле.
Otyć, v. n. отольстѣть; *otyły*, a. дородный, толстый.
Ow, *owa*, *owo*, pr. тотъ, та, то.
Owad, *u*, m. (coll.) гадина (какъ то: вши, блохи и пр.); насѣкомое.
Owak, *-ako*, ad. иначе, инако.
Owaki, a. иный, инымъ образомъ сдѣланный.
Owal, m. овальная фигура; *-lny*, a. овальный; кругло-продолговатый.
Owata, f. v. *Owal*.
Owca, f. овца; *owczy*, a. овечій; *-cza skóra*, овчина.
Owcug, *u*, m. служка для скидыванія сапогъ.
Owczarnia, f. овчарня; овечей хлѣвъ; *-arny*, a. принадлежащій овчарнѣ; *-arz*, m. овчаръ, пастухъ (овечій).
Owczesny, *ówczesny*, a. тогдашній.
Owczy, v. *Owca*.
Owdowiały, a. овдовѣлый (propr. & *); *-wiałość*, f. вдовство; *-wieć*, v. n. вдовѣть.
Owdzie, ad. тамъ; туда. [тѣмъ.
Owędy, ad. тѣмъ путемъ; симъ пу-
Owen, v. *Ow*. [деревьяхъ.
Owieczka, f. овечка; барашки на
Owies (gen. *owsa*), m. овёсъ.
Owiesek, *ska*, m. *owisk*, m. овесецъ, мятлица; *owiesek*, *rybka*, корюшка (рыбка).
Owiewać, *owiać*, *owionąć*, v. a. провѣвать, провѣять; дуть на -.
Owo, *owoż*, int. вотъ, вотъ же.
Owoc, *u*, m. овощъ; плодъ; *плодъ, прибыль, f.; плодъ, произведеніе; -; *-cny*, *-cowy*, a. овощный.
Owocnica, f. овощная; *-nik*, m. овощникъ.
Owocorodny, a. плодородный.
Owolniac, *-nic*, v. a. возстановить (законъ). [дами.
Owrzedziały, a. наполненный, вере-
Owrzedzic, *owrzodzic*, v. a. покрыть вередами, нарывами; *-edziec*, v. n. покрыться вередами.
Owsianka, f. овсяная крупа; родъ жёлтой груши.
Owsiany, *-sowy*, a. овсяный.
Owsik, v. *Owiesek*.
Owsisko, n. поле овсомъ засѣянное.
Owszem, ad. *i owszem*, на противъ того; конечно, такъ.
Owtędy, ad. тѣмъ путемъ.
Ozanka, f. очанка, ростогъ (трава).
Ozdabiać, *ozdóbić*, v. a. украшать, украсить; наряжать, -рядить.
Ozdoba, (d. *-obka*), f. украшеніе, уборъ, убранство; *-bność*, f. пріятность, хорошій вкусъ; *-bny*, a. украшенный, нарядный, красивый, великолѣпный.
Ozdownia, *-nica*, f. солодовня; *ozdownik*, m. солодовникъ.
Ozdrawiać, *ozdrowić*, v. a. здоровымъ сдѣлать; *-wieć*, v. n. здоровѣть.
Ożdżyć, v. a. осушать солодъ.
Ożeniać, *-nić*, v. a. женить; *-nić się*, жениться; *-nienie*, n. женитва.
Oziębiać, *-bić*, v.a. остужать, -удить, прохолодить; простуду причинять; *- się*, v. r. прохолодиться, простудиться; *-ziębłość*, f. холодность, хладнокровіе, равнодушіе; *-bły*, a. остуженный; холодный; равнодушный.
Ozieleniać, *-nić*, v. a. покрыть листьями; зеленить; *-nieć*, v. n. зеленѣть.
Ozierać (fut. *ojrzę*), v. a. разсматривать; v. *oglądać*.
Oziewać, *osiać*, *ozionąć*, v. a. (о вѣтрѣ) дуть на что; прохолодить; *ozionąć*, v. a. проглотить; дунуть на что; дыханіемъ заразить.
Ozimina, f. озимъ; *-minny*, *ozimy*, a. озимный, озимый.
Ozionąć, v. *Oziewać*.
Ozłacac, *ozłocić*, v. a. позолотить; *усладить (словами).
Oznaczać, *-czyć*, v. a. означать, -чить (propr. & *).
Oznajmowac, *-mywać*, *-jmiać*, *-mić*, v. a. извѣщать, -вѣстить; увѣдомлять, увѣдомить.
Oznaka, f. знакъ; предзнаменованіе; *-komiać*, *-mić*, v. a. познакомливать, -комить; *- komu co*, означать.
Ożog, m. ожёгъ, кочерга; головня;

- piekielny, презлой человѣкъ, злодѣй.
Ożółcieć, v. n. желтѣть.
Ozór, oru, m. говяжей языкъ; свиньёй языкъ.
Ożota, f. дикой лёнъ.
Ożrzalca, -alec, lca, m. обжора.
Ożrzebić się, v. r. жеребиться.
Ożrzenieć, v. n. дозрѣть.
Ozuchwalić, v. a. дѣлать смѣлымъ; *- się*, v. r. осмѣлиться, отважиться.
Ożuwać, ożuć, v. a. жевать (что).
Ozwyczajać, -czaić, v. a. пріучать, пріучить.
Ożyć, v. n. ожить (propr. & *); укрѣпиться. силы получить; разбудиться; *ożyły*, a. оживлённый.
Ozywać się, v. r. отзываться.
Ożywca, -wiciel, m. тотъ который оживляетъ.
Ożywiać, -wić, v. a. оживлять, оживить; оживотворять, -рить; *одушевлять, ободрять, ободрить.
Ożywiały, a. оживлённый, оживотворённый.
Ożżony, a. ожжённый, обожжённый.

P.

P. to jest: *Pan* (господинъ); *PP. Panowie* (господа).
Pacha, f. подмышка; дира въ оси у мѣльничаго колеса; мѣсто для рубки лѣсу; (флигель (m.) у дома).
Pąchać, pachać, v. a. обонять.
Pachnać, v. n. пахнуть (чѣмъ), (propr. & *).
Pachoł, m. мужикъ, молодецъ.
Pacholę, ęcia, n. дѣтина, мальчикъ; *-lęcy*, a. отроческій, отрочій.
Pachołek, łka, m. слуга, лакей, холопъ; ножка, подставка геометрическаго столика; *- do peruki*, болванъ для парика; *- do botów*, служка для скидыванія сапогъ; (w gorn.) свинцовыхъ дѣлъ мастеръ.
Pacholi, a. отрочій.
Pacholik, m. *dworski*, пажъ; щитоносецъ у древнихъ рыцарей.
Pacholstwo, n. слуги, холопы, челядь.
**Paciepi*, f. pl. пещера тёмная, глубокая.
Pacierz, m. молитва; м. господня, отче нашъ; *dać komu -*, дать кому выговоръ; *-cierze kaplańskie*, часы, правило священническое; молитвенникъ (книга); чётки; позвонокъ; *kot mówi pacierz*, кошка ворчитъ; *-cierzowy*, a. позвоночный; *kość -rzowa*, хребетная кость, спина.
Paciorek, rka, m. шарикъ у чётокъ; зерно бисера; чётки; короткая молитва.
Pacyencya, f. терпѣніе; *-tnisko*, наплечникъ, нарамникъ (монашескій).
Pacyent, m. больный; проситель, кліентъ.
Pączek, czka, m. почка (на деревѣ); лепёха, блинъ.
Pacześ, f. *-czesi*, pl. пачеси, f. pl.; *-czesny*, a. пачесный, пакляный.
Paczka, v. *Paka*.
Paczyć się, v. r. коробиться (отъ жара), гнуться.
Paczyna, pęczyna, f. печина.
Pad, Pąd, u, m. (w myśliwst.) слѣдъ звѣриной.
Pąd, pęd (gen. *pędu*), m. стремленіе, быстрое теченіе; быстрость.
Padać, paść, paśdź, v. n. падать, пасть (propr. & *); *deszcz, śnieg pada*, дождь, снѣгъ идётъ; *mrok pada*, ночь наступаетъ; *-dać się*, v. r. разсѣдаться, расщёливаться.
Padalec, lca, f. мѣдяница.
Pądowy pies, (w myśl.) ищейка.
Pąder, dra, m. тольстый, дождевый червь.
Padlina, f. *padło*, m. падалище, мертвечина.
Padłość, f. (w matem.) *kąt -łości*, впадающій уголъ.
Padoł, u, m. долина, удолъ; *- płaczu*, юдоль плачевная.
Padolny, a. удольный, въ долинѣ находящійся.
Padwan, a, u, m. любовная пѣснь (русская, украинская).
Pagórczysty, a. бугристый; холмоватый.
Pagórek, rka, m. пригорокъ, бугоръ; *-górkowaty*, a. бугроватый; *-górkowy*, a. бугорный.
Pągr, m. родъ морской рыбы.
Pągwica, f. пуговица кожаная у тулупа; зобъ (болѣзнь).
Pająk, (d. *-jączek, czka*), m. паукъ; *-morski*, морской паукъ, (родъ рака).
Pająkorak, m. сѣнокосъ (родъ долгоногаго паука).
Pajęczy, a. пауковый; *-cza siatka*, паутина.
Pajęczyna, f. паутина; *-latająca*, летающая паутина.
Pajęczysty, a. похожій на паутину; похожій на паука; наполненный пауками.

Pajuk, m. паюкъ, придверникъ въ турецкое платье одѣтый.
Paiż, m. *pajża*, щитъ.
Pąk, *u*, m. почка древесная.
Paka, f. связка, кипа, пакетъ.
Pakiet, *u*, (d. *-kiecik*), m. пакетъ, пакетецъ, связка.
Pakłak, *u*, m. толстое сукно.
Pakłepie, *pakłepy*, pl. паздеріе, пакля; отрепье изъ льна или пеньки.
Pakość, f. пакость, вздоръ, пустяки.
Pakować, v. a. укладывать, укласть; увязывать, увязать; наполнять, наполнить. [почки древесный.
Pąkowie, n. (coll.) *pąkowki*, *ek*, pl.
Pakówka, f. родъ смолы для конопаченія.
Pakt, *u*, m. договоръ, условіе; *-bydła*, откупъ, наемъ дойныхъ ко-
Pakta, pl. договоры. [ровъ.
Paktarz, *pakciarz*, m. откурщикъ.
Paktować, v. a. *bydło*, держать откупъ, нанимать и дать въ наемъ дойныхъ коровъ. [тычка.
Pakuł, *u*, m. охлопки, пыжъ, за-
Pal, m. колъ, свая.
Pal! (imper. a *palić*), пали!
Pala, f. *p. ołtarżowa*, (у католиковъ) картузная бумага, которою покрываютъ потыръ во время обѣдни.
Palać, v. a. пылать, горѣть (propr. & *).
Pałac, *u* (d. *-łaczyk*), m. дворецъ, палаты, f. pl. чертоги, m. pl. (w maryn.) шканцы, бакъ; *-łacowy*, a. дворцовый, чертожный.
Palacz, *-licz*, m. сожигатель.
Pałąć, m. дуга; нагнутая палка.
Palant, m. палка которою подбиваютъ мячъ. [вино.
Palarnia, f. обжигальня, гдѣ курятъ
Pałasz, (d. *-łasik*), m. палашъ; сабля; *-szować*, v. a. биться палашемъ; бить фухтелемъ; съѣдать.
Palcat, m. палочка.
Palec, *lca*, m. палецъ; перстъ; *palce* (w kołach) пальцы, спицы (у машинаго колеса); *-lcowy*, a. пальцамъ принадлежащій.
Paleczka, f. палочка, валёкъ.
Palestra, f. (фехтовальное училище у древнихъ Римлянъ); студенты обучающіеся законамъ; корпусъ стряпчихъ; *-strant*, m. обучающійся законамъ.

Palet, m. квартирной билетъ.
Paleta, *-tra*, f. (u malarza) палетра.
Palić, v. a. палить, жечь; топить; палить (о пушкахъ); *- wodkę*, курить вино; *-lony*, a. жжёный, палёный. [f. посохъ.
Palica, (d. *-iczka*), f. палка, трость,
Palisada, f. палисадъ. [никъ.
Paliur, *u*, m. держидерево (кустар-
Paliusz, m. паллій, палліумъ.
Paliwoda, m. драчунъ, забіяка, m.
Pałka, f. палка, дубина; барабанная палочка; голова у трости.
Pałkierz, m. литаврщикъ.
Palma, f. пальмовое дерево; пальмовая вѣтвь.
Palmatka, f. лопаточка, которою учители бьютъ учениковъ по ру-
Palmiczka, f. низкая пальма. [камъ
Palmisty, a. обилующій пальмами; *-mowy*, a. пальмовый. [ударить.
Palnąć, v. a. выстрѣлить, внезапно
Palnik, m. (w chemii) углетворъ.
Palny, a. горючій, удобосгораемый
Palować, v. a. бить сваи, укрѣплять
Palowy, a. свайный. [сваями.
Paluch, m. пальчище; большой палецъ (презр.); напалокъ; *-luszek*, *szka*, m. пальчикъ; *-szkować*, v. a. обманывать въ карты; *-łuszkownik*, кто обманываетъ въ карты.
Pamfil, m. жлудовая дама (въ картахъ); родъ карточной игры.
Pamiątka, f. памятникъ, память, f.
Pamięć, f. память; *na –*, на изустъ.
Pamiętać, v. a. помнить, въ памяти содержать; *-miętliwy*, a. памятливый; злопамятный; *-miętnik*, m. памятникъ; *-nik*, *-niki*, pl. дневникъ, журналъ; *-miętny*, a. памятный; впечатлѣнный въ памяти; достопамятный; *wieki -miętne*, вѣки потомковъ, потомство.
Pampuch, m. лепёха, блинъ, (пузанъ).
Pan, m. господинъ, государь, хозяинъ; *-wielki*, вельможа, государь; *-młody*, женихъ.
Panak, *u*, m. всецѣлебное лекарство.
Pancernik, m. латникъ; мастеръ дѣлающій латы; армадилъ, броненосецъ (животное); кузовокъ (рыба).
Pancerny, a. бронный; *-ni*, pl. латники, родъ кавалеріи въ кирасахъ.
Pancerz, m. панцырь, m. броня; кольчуга.

Panegyrik, u, m. похвальное слово; *panegyrista,* m. панегиристъ.

Panek, nka, m. малопомѣстный господинъ. [водомѣта.

Panew, nwi, f. сковорода; чаша у

Panéwka, f. сковородка; *-kości,* вертлюхъ; *-u strzelby,* полка.

Pani, f. госпожа, государыня, барыня; хозяйка; ферзь, въ шахматной игрѣ.

Paniątko, n. боярченокъ, барченокъ.

Panicz, m. господичъ, государичъ.

Panię, -ięcia, n. боярченокъ, сынъ знатнаго господина.

Panienka, f. d. барышня, бояришня; *-nieński,* a. дѣвичій, дѣвическій; *-nieństwo,* n. дѣвство.

Panin, a. госпожинъ, государынинъ.

Panisko, n. милой, любезной господинъ.

Panna, f. дѣвица; боярышня, барышня; *-młoda,* невѣста; оковы надѣваемыя на шею и на руки преступника.

Pannin, a. дѣвицѣ принадлежащій.

Panoszyć, v. a. дѣлать кого великимъ государемъ; *- się,* v. r. дѣлаться великимъ государемъ, жить по государскому.

Panować, v. a. & n. царствовать, владѣть; (о заразительныхъ болѣзняхъ) бывать; *-wanie,* n. владѣніе, царствованіе.

Pański, a. боярскій, барскій, господскій; великолѣпный; господній, господень.

Państwo, n. царство, государство, область, f.; власть владѣльческая; (coll.) господа, хозяева; господинъ и госпожа; *-młodzi,* новобрачные, женихъ и невѣста.

Pańszczyzna, a. боярщина, барщина.

Pantofel, fla, m. туфель, m.

Panuchnicz, m. (d. a *panicz*), v. *Panicz.*

Papa, f. кисель (m.) для дѣтей.

Papać, v. a. кушать кисель.

Papawa, f. одуванчики (трава).

Papawony, m. pl. *papie, pąpie,* n. pl. почки древесные; барашки, пухъ на нѣкоторыхъ растѣніяхъ.

Papier, u, m. бумага; *-piery,* m. pl. бумаги, письма и пр.; *-pierek, rka,* d. m. бумажка; *-piernia,* f. бумажный заводъ; *-piernik,* m. бумажнаго дѣла мастеръ; бумагопродавецъ; *-pierny,* a. бумажный; *-pierne, nego,* n. плата за клеймо; подать (f.) съ бумаги; *-pierowy,* a. бумажный, изъ бумаги сдѣланный.

Papież, m. Папа, m.; *-pieżnik,* m. (презр.) папистъ; *-pieski,* a. папскій; *-piestwo,* n. папство.

Papina, v. *Papka.*

Papinkarz, m. лакомка, m.; изнѣженный человѣкъ; *-pinki,* m. pl. лакомства, сласти, pl.

Papista, v. *Papieżnik.*

Papka, f. кашка (для дѣтей); *-kowaty,* a. мягкой какъ каша.

Paplać, v. a. пачкаться, плескать (въ водѣ и пр.); *болтать, пустое молоть; *-placz, papla,* m. f. болтунъ, пустомеля.

Paproszyć, v. a. потрошить.

Papuga, (d. *-pużka*), f. попугай; *-pugowy, -puży,* a. попугаевый.

Papuże, n. связка табачныхъ листьевъ.

Para, f. паръ. [стьевъ.

Para, f. (*parka,* f.) пара; чета; *para koni,* пара лошадей; *parę razy,* нѣсколько разъ.

Parabola, f. (w matem.) парабола; сравненіе, притча.

Parać się czém, v. r. испускать пары; заниматься чѣмъ нибудь (непристойнымъ).

Parada, f. пышность, великолѣпіе; *-wojskowa,* парадъ; *-radny,* a. парадну, великолѣпный; *-radować,* v. a. щеголять; стоять подъ ружьемъ.

Parafia, f. приходъ; *-fianin,* m прихожанинъ; деревенщина, m.; *-fianka,* f. прихожанна; *-fiański,* a. деревенскій, простый.

Paragraf, m. параграфъ (статья въ сочиненіи); рубецъ на лицѣ.

Paralela, v. *Rownoodległość.*

Paralityk, m. параликикъ; разслабленный параличемъ. [ударъ.

Paraliż, m. параличъ; пострѣлъ,

Paramenta kościelne, n. наряды церковные. [брустверъ.

Parapet, u, m. (w fortyf.) парапетъ,

Parawan, m. ширмы, m pl.

Parch, u, m. *-chy,* pl. шелуди, парша; *-chaty,* v. *Parszywy.*

Parciany, a. портяный.

Parcie, n. (v. *przeć*), *- w żywocie,* желудочная колика.

Parcinka, f. парусинникъ.

Parcyalny, v. *Jednostronny*.

**Pardus*, m. леопардъ.

Pardwa, f. бѣлая куропатка; кулйкъ, авдотка. [m. pl.

Parentela, f. родство; родственники,

Pargamin, *u*, m. пергаментъ, -гаминъ; *-gaminnik*, m. пергаминщикъ; *-gaminowy*, a. пергаминный, -ментный. [паркъ.

Park, *u*, m. - *angielski*, англійскій

Parka, (w mitol.) Парка.

Parkan, *u*, m. заборъ, ограда (изъ досокъ); *-kanić*, v. a. обводить за-

Parkiet, *u*, m. паркетъ. [боромъ.

Parkot, *u*, m. запахъ (дурной) какъ отъ козла.

Parlament, *u*, m. парламентъ.

Parmezan, *u*, m. пармезанъ, -занскій сыръ.

Parność, f. духота, зной, жаръ; *-ny*, a. жаркій, душный, знойный.

Parobek, *bka*, *-robczak*, m. батракъ, холопъ (работающій въ деревнѣ, также и извощичій); дворникъ.

Parochia, v. *Parafia*.

Parokonny, a. запряжённый парою.

Parokrąg, *ęgu*, m. атмосфера.

Paroksyzm, *u*, m. припадокъ, усиленіе болѣзни. [слово.

Parol, *u*, m. пароль, m.; честное

Parów, *owu*, m. рытвина; оврагъ; проселочная дорога.

Parować, v. n. пропускать испарину; *-wanie*, n. испареніе.

Parować, v. a. гонять, прогонять (непріятеля); увести ударъ.

Parsik, m. яма въ землѣ для храненія плодовъ.

Parsk, *u*, m. фыркаміе; хохотанье; желѣзы, жаба (у лошадей).

Parskać, *-sknąć*, v. a. & n. фыркать, фыркнуть; хохотать; чхать съ шумомъ; трещать (какъ желѣзо раскалённое въ водѣ).

Parszywić, *parszyć*, v. a. дѣлать паршивымъ; *-wieć*, v. n. паршивѣть, коростѣть; *-wy*, a. паршивый, окоростѣлый.

Part, *u*, m. портянина.

Partactwo, n. пачканіе, кропаніе.

Partacz, m. пачкунъ, пропальщикъ (propr. & *); штопальщикъ; чеботарь, m. [ботать.

Partaczyć, v. a. кропать, худо ра-

Partanina, f. заплачиваніе, штопаніе; кропаніе.

Partes, *u*, m. *-sy*, pl. (w muz.) партитуры, f. pl.; книга съ нотами.

Partolić, v. *Partaczyć*.

Partya, f. партія; часть, f.; партія (цѣлая игра); партія (женидьба, свадьба; партія, сторона (заговоръ).

Partyka, f. часть, f. кусокъ, ломоть; срѣзокъ хлѣба.

Partykularny, a. партикулярный, приватный; частный.

Partykularz, m. маленькое мѣсто (малый монастырь деревенскій); частный человѣкъ.

Partitura, f. (w muz.) партитура.

Partyzant, m. партизанъ.

Parza, f. мѣсиво; собачій кормъ.

Parzyć, v. a. жечь; палить; обварить кипяткомъ; припаривать, примачивать; палить изъ пушекъ и пр., стрѣлять.

Parzyć się, v. r. совокупляться; случаться (о животныхъ).

Parzysty, a. парйстый, составляющій пару; *liczba -sta*, чётное чи-

Pas, *u*, m. узина, дефилé. [сло.

Pas, *a*, m. поясъ; черезъ; поясница; полоса; длинный ремень (всякаго рода); (w geogr.) поясъ земный; (w astr.) - *niebieski*, зодіакъ.

Pasaman, *-mon*, m. позументъ, галунъ; *-mannik*, *-monnik*, m. позументщикъ, галунщикъ.

Paść, *pasać*, v. a. пасти; * *oczy paść*, любоваться чѣмъ; *paść się*, v. r. пастись.

Paść, *padać*, v. n. пасть, падать (propr. & *); *snieg pada*, снѣгъ идётъ; *mrok pada*, ночь наступаетъ; *los padł*, палъ жребій.

Pasek, *ska*, m. (d. a *pas*), поясокъ; - *do brzytwy*, ремень для бритвы; *paski*, pl. помочи (для дѣтей).

Pasibrzuch, m. тунеядецъ, блюдолизъ. [водецъ.

Pasiecznik, m. пчельникъ; пчело-

Pasieka, f. пасѣка. [падчерица.

Pasierb, m. пасынокъ; *-rbica*, f.

Paskudnieć, v. n. дѣлаться дурнымъ; *-udnik*, m. скверпавецъ, мерзавецъ; навозный жукъ; (падежъ па скотину); *-udny*, a. пакостный, гнусный, нечистый; *-udzić*, v. n. пакостить, марать, сквернить; кропать, пачкать, испор-

титъ; *— się*, v. r. замараться, испражняться.
Paskwil, u, m. пасквиль, m.; *-lant*, m. сочинитель пасквилей.
Pasmo, n. пасмо; полоса; длинной рядъ; *jednem pasmem*, безпрерывно, рядомъ.
Paśnik, m. поясникъ.
Paśny, a. (кормовый; паственный); *pasne, ego*, n. право выгона.
Pasobrzuch, v. *Pasibrzuch*.
Pasorzyt, m. v. *Pasibrzuch; -rzyctwo*, n. тунеядство; *-rzytny*, a. тунеядный (о растеніяхъ).
Pasować, v. a. *na rycerza*, сдѣлать кого рыцаремъ, кавалеромъ; *— się*, v. r. бороться; противоборствовать.
Pasówka, f. родъ груши.
Pasowy, a. поясный; ременный.
Passya, f. *namiętność*, f. страсть, f. вспыльчивость; страсти Христовы.
Passyonat, m. *-atka*, f. горячій, вспыльчивый.
Passyonować, v. a. придать страсти.
Pastelle, f. pl. пастель, f.
Pasterka, f. пастушка.
Pasternak, u, m. пастернакъ (раст.); *-rnak, a*, m. иглистый скатъ (рыба); *-rnik*, m. гряда съ пастернаками.
Pasterski, a. (poet.) пастушій, -ушескій; *-rstwa*, n. пастушеская жизнь.
Pasterz, m. (poet.) пастухъ; *пастырь, наставникъ.
Pastewnik, n. паства, пажить, f.; *-ewny*, a. паственный; изобилующій паствою.
Pastka, f. крышка.
Pastoral, u, m. патерица; жезлъ архіерейскій.
Pastuch, m. пастухъ; *-uszek, szka*, m. пастушій мальчикъ; *-uszka*, f. пастушка; *-uszy*, a. пастушій.
Pastwa, v. *Pasza*; кормъ для червей; злая радость чужому несчастью, мщеніе; *-stwić, się*, v. r. *nad kim*, находить удовольствіе въ мщеніи; *-stwisko*, n. пажить, f.
Pasynek, nka, m. праправнукъ.
Pasz! Пасъ! (въ карточной игрѣ).
Pasza, f. паства, пажить, f.; *пища духовная; мѣсто для ловленія звѣрей.
Paszcza, v. *Paszczęka, Pysk*.
Paszczęka, f. челюсть, f. (звѣрей); лицѣ (презрительно).
Paszować, v. n. (въ карточной игрѣ) пасовать.
Paszport, u, m. пашпортъ, паспортъ.
Pasztet, u, m. (d. *-ecik*), паштетъ; *-etnik*, m. пирожникъ.
Patela, -lnia, f. неглубокая сковорода.
Patent, u, m. патентъ; *-ntować*, v. a. дать патентъ.
Pątnik, m. (poet.) плѣнникъ, окованный.
Patoka, f. патока.
Patrol, -trul, m. патруль, m.; дозоръ.
Patron, m. покровитель, защитникъ; стряпчей; *-okrętu*, корабельщикъ; *-prawny*, a. стряпчей; святый хранитель.
Patrona, f. патронъ; *-nka*, f. покровительница; *-onować*, v. a. покровительствовать; быть адвокатомъ.
Patrontasz, m. патронташъ.
Patryarcha, n. патріархъ; *-rchalny*, a. -архальный, -аршій.
Patryota, m. патріотъ, сынъ отечества; *-otyczny*, a. патріотическій; *-otyzm*, m. патріотизмъ.
Patrzyć, v. a. *-trzeć* (*-trzać*), v. a. & n. смотрѣть; глядѣть, взирать; смотрѣть, имѣть видъ на что; имѣть видъ какой; *-trzeć kogo*, полагаться на кого, ожидать чего отъ кого; (о солнечныхъ часахъ) быть поставлену къ —.
Patyczek, czku, m. палочка, прутикъ.
Patyk, m. палка.
Patyna, f. дискосъ въ церкви.
Patynka, -ki, f. pl. туфли женскіе.
Paulin, m. монахъ ордена св. Павла пустинника.
Pauza, f. (w muz.) пауза.
Paw, wia, m. павлинъ.
Pawęż, ęża, m. продолговатый щитъ; *-ężnik*, m. воинъ такимъ щитомъ вооруженный.
Pawi, a. павлиный.
Pawić się, v. r гордиться (какъ павлинъ).
Pawica, f. пава; *-wik*, m. d. малый павлинъ; ночная бабочка павлинъ.
Pawilon, u, m. занавѣска вокругъ постели.
[хаонъ (родъ бабочки).
Paź, zia, m. пажъ; *- krolowej*, ма-
Październik, m. октябрь, m.
Paździór, oru, m. *-dzierz*, f. *-ierze*, (coll.) охлопки, пакля.
Paznogieć, gcia, -okieć, kcia, m. ноготь, m.; *-okciasty, -kcisty*, a. похожій на ноготь; имѣющій ногти; *-nokty żelazne*, m. pl. желѣзные крюки (въ пыткѣ).

Pazuch, m. *-ucha*, f. пáзуха (на плáтьѣ).
Pazur, m. кóготь, m.; *-rowaty*, a. похóжій на кóготь; когтúстый.
Pchać, pchnąć, v. a. пихáть, пихнýть; совáть, тѣснúть.
Pchła, f. блохá; *pchlisty*, a. блошúстый.
Pęca, v. *Pęcina.*
Pęcak, -czak, u, m. ячная крупá.
Pęcherz, m. пузы́рь, m. (въ тѣлѣ людéй и живóтныхъ).
Pęcina, f. кисть (на лошадúной ногѣ); *-ny*, pl. пýтлы.
Pęcznieć, pęczeć, v. n. бýхнуть, разбýхнуть (какъ пýчки).
Pedagog, m. педагóгъ; *-gogia*, f. педагóгія.
Pedant, m. педáнтъ.
Pedell, m. педéль, m.; прúставъ университéтскій.
Pędzel, i t. d. v. *Pęzel.*
Pędzić, v. a. гнать, гонять; поощрять, понуждáть; двигать (мéльницу и пр.); стремúться, быстро нестúся; *-życie, dni*, проводúть жизнь; *-dziwiatr*, m. вертопрáхъ.
Pejs, u, m. -sy, pl. жидóвскіе висóчные кýдри.
Pęk, u, m. пукъ; связка.
Pękać, -knąć, v. n. *-kać się*, v. r. лóпнуть, трéскаться.
Pękaty, a. кубовáтый, -вáстый.
Pektoral, u, m. нагрýдникъ.
Pel, m. пыль, f.
Pełen, v. *Pełny.*
Pelikan, m. бáба (птúца); (w chirurg.) зуборывной ключь.
Pełnia, f. полнолýніе; -полмѣсячіе.
Pełnić, v. a. наполнять, исполнять.
Pełnoletni, a. совершеннолѣтній; *-letność*, f. совершеннолѣтіе.
Pełnomocnik, m. *-mocny, -moczny, ego*, m. уполномóченный; полномóчный; *-moctwo*, n. *-mocność*, f. полномóчіе.
Pełność, f. пóлность, полнотá; (w matem.) толщинá какóго нибýдь тѣла.
Pełnowładny, a. полновлáстный; неограни́ченный.
Pełny, pełen, a. пóлный (propr. & *); (w matem.) кубúческій.
Pełzać, -łznąć, v. n. пóлзать, ползтú (propr. & *).
Pełznąć, v. n. линять, блёкнуть; * исчезáть, уничтожáться; (w prawie) прекращáться; *-snąć, napełznąć*, пýхнуть, распýхнуть; лóпнуть.
Pena, f. пéня; дéнежный штрафъ.
Pendent, u, m. портупéя.
Pendzel i t. d. v. *Pęzel* i t. d.
Penitencyaryusz, m. пенитéнціарій; намѣстникъ Епúскопа.
Penować, v. a. штрафовáть дéнежною пéнею.
Pens, u, m. *-sa*, pl. урóкъ.
Pensya, f. пенсіóнъ, пéнсія; воспитáтельный домъ.
Pensyonarz, m. пенсіонéръ.
Pępek, pka, m. пупъ; пóчка на плодѣ; желýдокъ птúчій.
Percepta, f. прихóдъ дéньгами; дохóдъ; прúбыль ежегóдно получáемая съ землú.
Perduty, pl. яйцы въ горячую вóду спýщенныя.
Peregrynacya, f. странствованіе въ отдалéнныя мѣстá; *-nant*, m. путешéственникъ, стрáнникъ; *-nować*, путешéствовать, стрáнствовать.
Perełka, v. *Perła*
Perełnik, m. купéцъ торгýющій жемчугóмъ; водолáзъ добывáющій жемчýгъ.
**Peresudy*, pl. пересýды, pl.
Perewiza, f. перегýзня (mustela sarmatica).
Perfumować, v. a. окропúть духáми; *-fumownik*, m. духовщúкъ, аромáтникъ; *-fumy*, m. pl. дýхи (благовонные).
Perka, f. родъ мáлыхъ сушéныхъ рыбъ.
Perła (d. *perełka*), f. жемчýгъ; *perlanka*, f. обшивка жемчýжная.
Perlik, m. (w gonictwie) колотýшка для разбивáнія рýды.
Perlisty, a. унúзанный жемчугóмъ.
Perłowy, a. жемчýжный; *-wa macica*, перламýтъ; *-we krupy*, пéрловая крупá.
Perora, f. рѣчь, f. слóво.
Perpendykuł, m. мáятникъ; *-kularny*, a. перпендикулярный.
Personat, m. человѣкъ осáнистый.
Perspektywa, f. перспектива; зрúтельная трýбка.
Perswadować, v. a. убѣждáть, уговáривать.
Persyanka, f. родъ грýши.
Peruka, f. парúкъ; *-karz*, m. парикмáхеръ.
Peryod, u, m. періóдъ (во всякомъ значéніи); *-dyczny*, a. періодúческій.

Perz, u, m. пырей; мошокъ, пушокъ на нѣкоторыхъ растеніяхъ; (сухая пыль).
Perzyć, v. a. наполнять пыреемъ, пылью; *– się,* v. r. противиться, барахтаться.
Perzyna, f. зола раскалённая; куча пепелова; *-rzysty,* a. наполненный пыреемъ и пр.
Pestka, f. косточка; *-kowaty,* a. похожій на косточку.
Pętać, v. a. вязать, связать, сковать, на цѣпь посадить (propr. &*); *– się,* v. r. мѣшаться, связываться [съ чѣмъ.
Petarda, f. петарда.
Petecie, -tocie, pl. петехія; пятна на кожѣ красныя; горячка съ пятнами. [узелъ на петлѣ.
Pętelek, lka, m. *-telka,* f. петля;
Pętla, -lica, f. петля, петелька.
Pętlik, f. шёлковая пуговица.
Pęto, n. пута (для лошадей); *-ta,* pl. путы, кандалы, pl. оковы, f. pl.
Pewnie, -no, ad. конечно, подлинною; *-ność,* f. твердость, подлинность; *pewny,* a. вѣрный, надѣжный, истинный; нѣкоторый, нѣкій.
Pęzel, zla, m. кисть, f. кисточка; *-złować, -zlikować,* v. a. красить, мазать кистью. [о пѣтухѣ).
Piać, v. n. (praes. *pieję*) пѣть (говоря
Piąć, pnąć, v. a. застёгивать, застёгать, тянуть; *– się,* v. r. ползать; домогаться чего, искать высокихъ вещей.
Piąciokąt, m. пятиугольникъ.
Piana, -anka, f. пѣна (также о металлахъ). [пендикулярно.
Pianu, do pianu, do pionu, ad. пер-
Piar, pijar, m. Піаристъ, монахъ благочестивыхъ училищъ.
Piaseczniса, -niczka, f. большая песочница;(обыкновенная)песочница.
Piasek, sku, m. песокъ; *-skować,* v. a. посыпать пескомъ; *-skowaty,* a. песковатый; *-skownia,* f. песчаная яма; *-skowy,* a. песочный.
Piasta, f. ступица.
Piastować, v. a. нянчить (дитя); отправлять, имѣть попеченіе.
Piastun, m. пѣстунъ, дядька; кормилецъ; *-unka,* f. нянька.
Piaszczysty, a. песчаный.
Piątek, tka, m. пятница.
Piątka, f. пятёрка (въ картахъ).

Piątno, n. клеймо, выжженный знакъ, пятно; нажжённое палачёмъ клеймо; *-kować,* v. a. пятнать, клеймить, нажечь пятно.
Piątodniowy, a. пятидневный.
Piątogran, f. пятиугольникъ.
Piąty, a. пятый.
Pić, v. a. пить; (poet.) втягивать, всасывать въ себя.
Picie, n. питье; напитокъ.
Piec (praes. *piekę,* praet. *piekł*), v. a. печь; жарить; *жечь.
Piec, m. печь, f. печка; *palić w piecu,* топить печь.
Pięć, iu, nu. пять. [горшокъ.
Piecak, m. желѣзной котёль или
Pięćdziesiąt, nu. пятьдесять; *-siątek, tka,* m. пятьдесять штукъ; *-siątletni,* a. пятидесятилѣтній; *-siątnik,* m. пятидесятникъ; *-siąty,* a. пятидесятый, пятьдесятый.
Pięćfuntowy, a. пятифунтовый.
Pięćgraniasty, a. пятиугольный.
Piechota, f. хожденіе пѣшкомъ; пѣхота, пѣшее войско; *-chotny,* a. -хотный; *-chotnik, -ny, ego,* m. (*piechur,* m.) пѣхотный, пѣшеходецъ. [ною или шириною.
Pięciodłonny, a. полтора фута дли-
Pięcioletni, a. пятилѣтній.
Pięcioraki, a. пятеричный; *-rako,* ad. пятерицею. [ный.
Pięciornasobny, a. пятью умножен-
Pięciornik, m. пятерикъ.
Pięcioro, rga, n. пятеро.
Pięciorzysty, a. пять родовъ.
Pięćkroć (gen. *pięciukroć*), пять разъ; *-krotny,* a. пятикратный.
Pięćlistny, a. пятилистный.
Pięćłokciowy, -łokietny, a. пятилоктный.
Pięćpalcowy, a. пятиперстный.
Pięćset (gen. *pięciuset*), nu. пять-
Pięćstopny, a. пятистопный. [сотъ.
Piecuch, m. домосѣдъ.
Piecyk, m. *-cek, cka,* m. печка.
Piecza, f. попеченіе, стараніе.
Pieczar, u, m. *-ry,* pl. пещера.
Pieczęć, f. (d. *-czątka*), печать, f.; *-ęciowy,* a. печаточный.
Pieczenia, f. жаркое; *-niarz,* m. блюдолизъ, тунеядецъ.
Pieczętarz, m. припечатникъ, прикладывающій печать; хранитель печати, канцлеръ; рѣзщикъ печатей; (w prawie) свидѣтель для

подписáнія и подпечáтанія какóго нибýдь докумéнта.
Pieczętny, a. печáточный.
Pieczętować, v. a. печáтать; *подтверждáть, укрѣплáть.
Pieczołować się czém, v. r. имѣ́ть попечéніе о чёмъ; *-łowity*, a. попечи́тельный, рачи́тельный; *-łównik*, m. попечи́тель.
Pieczyste, ego, n. жáреное.
Pieczywo, n. печь (f.) хлѣ́бовъ; печéніе.
Piedestal, m. педестáлъ, поднóжіе.
Piędź, f. пядь, пя́день, f.
Piega, f. веснýшка, весни́на; *-gaty*, a. весновáтый.
Piegża, f. травни́къ (пти́ца).
Piekarczyk, m. пéкаревъ мáльчикъ.
Piekarz, m. пекáрь, m. хлѣ́бникъ; *-karka*, f. хлѣ́бница; *-rnia*, f. пекáрня, хлѣ́бня; *-rstwo*, n пекáрство.
Piekło, n. адъ (propr. & *); *-kiełko*, n. запéчекъ; *-kielnik*, m. осуждéнный, прокля́тый; злодѣ́й; *-kielny*, a. áдскій (propr. & *).
Piękny, a. краси́вый, крáсный, пригóжій, хорóшій; *-ność*, f. красотá; пригóжство; красáвица.
Piękrzyć, v. a. украшáть, убирáть; *-yciel*, m. украшáющій; щёголь, m.; *-ydło*, n. нарáды, pl. убóръ жéнскій; румя́ны, pl.
Pielęgarka, f. прислýжница больнáго; ня́нька; воспитáтельница; *-lęgnować*, v. a. попечéніе имѣ́ть, ходи́ть за кѣмъ; *-wanie*, n. попечéніе.
Pielgrzym, m. пилигри́мъ; *-ymka*, f. стрáнница; стрáнствованіе (къ святóму мѣ́сту); *-ymować*, v. n. стрáнствовить, посѣщáть святыя мѣстá); *-ymstwo*, n состоя́ніе пилигри́ма.
Pielidło, n. вы́полотыя худы́я трáвы; полóтье.
Pielucha, f. пеленá; *-uszka*, d. f. пелёнка; *-uszczany*, a. пелёночный.
Pień (gen. *pnia*), m. пень, m. стволъ дéрева; *болвáнъ, глупéцъ.
Pieniać się, v. r. *do czego*, я́беднинчаніемъ домогáться чегó; *-actwo*, n. я́беднинчанье; *-niacz*, m. я́бедникъ.
Pieniądź, m. медальóнъ; монéта.
Pieniądze, (gen. *-niędzy*), pl. дéньги.
Pieniązek, *-żka*, m. вся́кая мáленькая монéта, полýшка; *-żki*, pl. (въ шýтку), дéньги, дéнюшки, f. pl.
Pienić się, v. r. пѣни́ться.
Pienie, n. пѣ́ніе.
Pieniek, *-ńka*, m. пенёкъ, отрýбокъ; остáтокъ разлóмленаго зýба.
Pieniężny, a. богáтый, имѣ́ющій мнóго дéнегъ; при́быльный, чѣмъ мóжно мнóго дéнегъ получáть.
Pienisty, a. пѣни́стый.
Pienny, a. спóрный.
Pieprz, *u*, m. пéрецъ; *-przowy*, a пéречный
Pieprzyć, v. a. приправи́ть пéрцомъ.
Pieprzojad, m. перцеáдецъ (пти́ца).
Pieprzny, a. пéрцемъ припрáвленный; *óчень дорогíй.
Pieprzyca mała, f. брýнкрессъ, рѣжýха; *-wielka*, f. чабёръ (травá).
Pierać, v. *Prać*.
Pierdel, (vu.), m. бздéжъ; *-dzić*, (vu.) v. a. бздѣть; *-dziciel* (vu.), m. бздунъ; *трусъ.
Piernat, m. пери́на, пухови́къ.
Piernik, m. пря́никъ; *-karz*, m. пря́ничникъ; *-karztwo*, n. искýсство дѣ́лать пря́ники.
Piers, f. *piersi*, pl. грудь, f. грýди, pl.; грудь, f. сосцы́, m. pl.
Pierścień, m. кольцó; *-ściowy*, *-rsny*, до кольцá касáющійся; *-ścienica*, f. я́щикъ для хранéнія пéрстней; *-ściennik*, m. дѣ́лающій пéрстни; *-ścienisty*, a. кольцевы́й; *-scionek*, *ńka*, m. пéрстень, m. колечкó.
Piersisty, a. груди́стый.
Pierwej, a. прéжде, напéредъ.
Pierwiastek, *stka*, *u*, m. начáтокъ; перворóдные плоды́, перворождéнное живóтное; *-kwadratowy*, кóрень квадрáтный; *-sześcienny*, кóрень куби́ческій; *-wiastki*, m. pl. начáтки, пéрвенцы.
Pierwiastka, f. перворóдица, -рожденная.
Pierwiastkowy, a. первоначáльный, первобы́тный; коренны́й (въ грам.).
Pierwiosnka, f. скороспѣ́лка (цвѣтъ).
Pierwodawca, m. пéрвый основáтель государства.
Pierworodztwo, n. перворóдство; *-rodziny*, f. pl. прáво перворóднаго.
Pierwospy, pl. первосóніе, пéрвой сонъ.
Pierwotny, a. первоначáльный.
Pierwożęć, f. пéрвая жáтва.
Pierwszość, f. пéрвенство, стáршинство; *-wszeństwo*, n. пéрвенство, преимýщество.

Pierwszy, a. пе́рвый. [пери́на.
Pierzany, a. пе́ряный; *pościel -rzana*,
Pierzasty, *-rzaty*, a. перна́тый.
Pierzchać, *-chnąć*, v. n. (о пужли́выхъ лошадя́хъ) отскочи́ть; убѣжа́ть; *-rzchliwy*, a. ро́бкій, пужли́вый.
Pierzchnia, f. долбі́ло, долото́.
Pierze, n. пе́рье (coll.), всѣ пе́рья у пти́цы; пухъ на расте́ніяхъ.
Pierzeć się, v. r. опера́ться; линя́ть, пе́рья скида́ть.
Pierzga, f. у́за пчели́ная, сма́зка.
Pierzgnięta, pl. родъ сла́дкихъ я́блокъ.
Pierznik, m. пери́на, изголо́вье.
Pierzny, a. пери́стый, покры́тый пе́рьями. [v. *pierzeć się*.
Pierzyć, v.a. покры́ть пе́рьями; *-się*,
Pierzyna, f. пери́на покрыва́льная.
Pierzysko, n. па́лочникъ.
Pierzysty, a. пери́стый. [мы́тія.
Pierzywo, n. (чёрное) бѣлье́ для
Pies (gen. *psa*), m. песъ, соба́ка, кобе́ль, m.; (въ ша́хматной игрѣ́) пѣшка; (w gornict.) я́щикъ на колёсахъ въ кото́ромъ во́зятъ ру́ду; *-morski*, тюле́нь, m.
Pięść, f. кула́къ; *-ściany*, *ściowy*, a. кула́чный; *-ściarz*, m. кула́чный бое́цъ.
Pieścić, v. a. нѣ́жить, балова́ть.
Pieścidło, n. люби́мая, ми́лая вещь.
Pieścioch, *-ciuch*, *-cioszek*, *szka*, m. ба́ловень, m.
Piesek, *ska*, m. соба́чка (посте́льная); *- u skrzypców*, доще́чка къ кото́рой привя́зываютъ стру́ны на скри́пкѣ; *pieski*, pl. бью́щія и со́чныя жи́лы.
Pieśń, f. пѣснь, пѣ́сня; *-śniotworca*, m. пѣснопѣ́вецъ, -нотворецъ.
Piestrzenica, f. сморчо́къ.
Pieszobny, a. изнѣ́женный, изба́лованный.
Pieszczota, f. предме́тъ ла́ски; *moja pieszczoto!* голу́бушка моя́! *-oty*, f. pl. *-otki*, d. pl. нѣ́га, нѣ́жность, ба́лованье; *-otliwy*, a. нѣ́жный, ласка́ющій.
Pieszo, *-sza*, ad. пѣшко́мъ.
Pieszy, a. пѣ́шій; пѣхо́тный.
Pięta, f. пята́; *w pięty!* бѣги́! убира́йся. [по́льскихъ).
Piętak, m. пята́къ (пять гроше́й
Piętnaście (gen. *-nastu*), nu. пятьна́дцать; *-nasty*, a. пятьна́дцатый.
Piętny, a. пятно́й.
Piętro, *piątro*, n. жилье́, эта́жъ; подмо́стки, m. pl.; *-trować*, v. a. *-trzyć*, v. a. стро́ить въ эта́жи.
Pietruszka, f. петру́шка (petroseli-
Pietuch, m. пѣту́хъ. [num).
Pigmejczyk, m. пигме́й; ка́рла, m.
Pigulik, m. малоро́слый человѣ́къ
Pigułka, f. пилю́ля. [ка́рликъ
Pigwa, f. квитъ, а́йва; пи́гва (де́рево и плодъ).
Pijać, v. a. fr. пить (ча́сто).
Pijaczka, f. пья́ница, f. [во́ха.
Pijak, m. пья́ница, пьяню́га; запи-
Pijalny, a. пите́йный; что пить мо́жно. [*-aństwo*, n. пья́нство.
Pijanica, m. (презр.) запиво́ха, m.;
Pijany, a. пья́ный; хмѣльны́й.
Pijatyka, f. попо́йка.
Pijawka, f. пія́вица, пія́вка.
Pikiet, *u*, m. пике́тъ, форпо́стъ.
Pikieta, f. пике́тъ (игра́).
Pikinier, *-kownik*, m. пикене́ръ, копе́йщикъ. [пи́льная ме́льница).
Piła, *piłka*, f. пила́, пи́лка; (*piłka*,
Piła, *piłka*, f. мячъ, мя́чикъ; *-łka*, игра́ въ мячъ.
Piłarnia, f. домъ гдѣ игра́ютъ въ мячъ; *-rnik*, m. содержа́тель тако́го до́ма; *-łarz*, *-łkarz*, m. игра́ющій въ мячъ; *-łatyk*, m. па́лка кото́рою подбива́ютъ мячъ.
Pilch, m. со́ня, сонли́вая бѣ́лка.
Pilnik, m. пила́ (v. *piłarnia*, *piłatyk*).
Pilno, *-nie*, ad. тща́тельно, стара́тельно; поспѣ́шно, тороплі́во; *-ność*, f. тща́тельность, стара́тельность, приле́жность; *-nować*, v. a. & n. смотрѣ́ть за кѣмъ, см. за чѣмъ; занима́ться въ чёмъ.
Pilny, a. тща́тельный, стара́тельный, приле́жный.
Piłować, v. a. пили́ть.
Pilśń, f. во́йлокъ; *-śnianka*, f. бу́рка, во́йлочный плащь; *-śniany*, a. во́йлочный; *-śniarz*, m. во́йлочникъ; *-śnić*, v. a. дѣ́лать во́йлокъ; *-śnieć*, v. n. дѣ́латься-ло́комъ. [лине́йкѣ.
Pinacydya, f. (w geom.) діо́птръ на
Pinele, *-nelki*, f. pl. ядра́ (pl.) ело́вой ши́шки.
Piołun, *u*, m. полы́нь, f. (artemisia absinthium); * го́ресть, f. го́рькость; *-łunek*, *nka*, полы́нное ви-

нó; *-łunkowy*, a. полы́нный, съ полы́нью смѣшенный; *-łunkować*, v. a. смѣшáть съ полы́нью.
Pión, *u*, m. отвѣсъ; *w pión*, отвѣсно, вертикáльно; *-onowy*, a. отвѣсный; вертикáльный. [пéрійце.
Piórko, v. *Pióreczko*, n. пéрышко,
Piorkoś, *sia*, m. молокосóсъ.
Piórnica, f. *piórnik*, m. перóчникъ, перьяни́къ.
Pióro, n. перó (propr. & *); стебелёкъ перистый (у растéній); лóпасть (у веслá).
Piórolotni, a. высóко летáющій; *-ronogi*, a. имѣющій пéрья на ногáхъ
Piorun, m. перýнъ, громовáя стрѣлá; *-unować*, v. a. & n. поражáть грóмомъ; шумѣть, брани́ть; *-unowisko*, n. мѣсто гдѣ грóмомъ удá- [рило.
Piośnka, d. f. пѣсенка.
Piotrowiny, f. pl. имени́ны петрóвы.
Piotruszka, f. v. *Pietruszka*.
Pipa, *pipka*, f. стволъ перá; кури́тельная трýбка.
Pipić się, v. r. вырастáть изъ подъ кóжи (о бородѣ, о вóлосахъ).
Piramida, f. пирами́да; *-dalny*, a. пирамидáльный.
Pirog, m. пирóгъ (изъ творогá).
Piroga, f. пирóга, ладья́ у дикарéй.
Pirożnik, m. пирóжникъ.
Pisać, (praes. *piszę*, *-szesz*), *-sywać*, *napisać*, v. a. писáть, написáть.
Pisanie, n. писáніе, письмó; слогъ, стиль. [яйцó.
Pisanka, f. крáсное (пасхáльное)
Pisarnia, f. контóра; *-sarski*, a. писáрскій; прикáщичій.
Pisarz, m. пи́сарь; нотáріусъ; писáтель, сочини́тель; *-arstwo*, n. достóинство, звáніе пи́саря.
Pisia, f. v. *Plisia*.
Pisk, *u*, m. пискъ; визгъ.
Piskać, *-sknąć*, *-snąć*, v. n. пищáть, пи́скнуть.
Pisklę, *ęcia*, n. *-sklątko*, n. птенéцъ, молодáя пти́ца. [вый.
Piskliwy, a. пискли́вый; визгли́-
Piskorz, m. рѣчнóй вьюнъ.
Piśmienny, a. пи́сьменный; охóтникъ мнóго писáть; хорошó пи́шущій.
Pismo, n. письмó; начертáніе, пóчеркъ буквъ; пóпись рýки; письмецó, бумáжка, билéтъ; сочинéніе, творéніе; *-święte*, святóе писáніе.
Pisownia, f. правописáніе.
Pistacya, f. фистáшка.
Pistoł, m. пистóля (монéта).
Pistolet, *u*, m. пистолéтъ.
Pistuga, f. севрю́га (ры́ба)
Pisywać, v. *Pisać*.
Piszczałka, f. дýдка, свирѣль, f.; *-łkować*, v. a. прививáть дерéвья.
Piszczeć, v. n. пискáть, пищáть.
Piszczek, *czka*, m. свирѣльникъ; флéйщикъ.
Piszczel, f. свирѣль, f. (сдѣланный изъ трóсти); рýчная кость.
Pity, a. питéйный, что пить мóжно
Piwnica, f. пóгребъ; *-niczny*, *ego*, m. клю́чникъ.
Piwnik, m. брусни́ка.
Piwo, n. пи́во; *piwny*, a. пивный.
Piwonia, f. пеóнія, мáрьинъ кóрень.
Piwosz, m. пья́ница котóрый всегдá пи́во пьетъ. [пивоварéніе.
Piwowar, m. пивовáръ; *-rstwo*, n.
Piżmo, n. мскусъ; *-mować*, v. a. намáзывать, накýривать мскýсомъ; *-mowy*, a. мскýсовый; *-mowiec*, *wca*, m. кабаргá.
Plac, *u*, m. плóщадь, f.; мѣсто; слýчай, причи́на.
Płaca, v. *Zapłata*.
Placek, *cka*, m. блинъ, пирóжное плóско раскáтанное.
Płachta, f. портя́нина; покрывáло портянóе на телѣгу и пр.; тенёты, f. pl. [стóить.
Płacić, v. a. плати́ть (propr. & *);
Placówka, f. *placowa straż*, форпóсть.
Płacz, *u*, m. плачъ, плáканіе.
Płaczek, *czka*, m. плáкальщикъ, плáкса.
Płaczka, f. плачéвница (у пóхоронъ).
Płaczliwy, a. плачéвный.
Plaga, f. удáръ, толчóкъ; казнь, f. наказáніе бóжіе.
Płajca, m. плати́льщикъ.
Plajtace, pl. родъ сушёной ры́бы.
Płakać, (praes. *płaczę*, *-czesz*), v. a. & n. плáкать; оплáкивать, оплáкать.
Plama, f. пятнó (propr. & *), *-mić*, v. a. марáть, пáчкать; v. a. замарáть (propr. & *); *-misty*, a. мáркій; *-stość*, f. мáркость; *-mowaty*, a. съ пя́тнами. [намѣреніе.
Plan, *u*, m. планъ, чертёжъ; *планъ

Planeta, m. планета.
Planować, v. a. планировать.
Plapla, plapa, m. f. болтунъ, -тунья.
Pląsać, v. n. (плясать); двигать руки и ноги; *-sacz*, m. тотъ который двигаетъ руки и ноги.
Plask, *u*, m. плескъ, трескъ, стукъ.
Płask, *u*, m. плоская сторона чего нибудь.
Płaskać, v. a. плескать.
Płaski, a. плоскій, неглубокій, гладкій, ровный; (w arytm.) *-ska liczba*, квадратное число; *-skona*, f. *-skokąt*, m. плоскій уголъ; *-skomiernictwo*, n. плоскомѣріе; *-skonogi*, a. плосконогій; *-skonos*, m. колпикъ, -пица (птица); *-skonosy*, a. плосконосый; *-skookrągły*, a. плоскокруглый; *-skoprost*, m. горизонтальная линія; *-skoprosty*, a. a. горизонтальный; *-skochodzisty*, a. плоскопокатый, отлогій; *-skowęgiel*, v. *skokąt*.
Plaskur, m. ячмень восточный.
Plastr, *u*, m. пластырь, m.; *-strować*, v. a. пластыри прикладывать; прививать дерево.
Płaszcz, m. плащъ (propr. & *).
Płaszcza, f. всякая плоская рыба, какъ то камбала и пр.
Płaszczyć, v.a. площить, дѣлать плоскимъ.
Płaszczyk, m. плащикъ.
Płaszczyzna, f. плоскость, ровнина, площадь.
Plat, *u*, v. *Zapłata*.
Płat, *u*, m. лоскуть, наметка.
Platać, v. *Pleść*.
Płatać, *-tnąć*, v. a. распластать; разрубить; *-rybę*, пластать.
Plątać, v. a. путать, запутать; *-się*, v. r. путаться, запутаться; *-tanina*, f. запутаніе.
Płatek, *tka*, m. лоскуть, наметка; золотой листъ, листовое золото.
Płatka, f. ставка (въ игрѣ).
Płatkowy, a. листовый.
Płatnerz, m. дѣлающій золотые листы.
Płatny, a. платимый; (о монетахъ) ходячій; награжденія достойный.
Płatwa, f. плотъ; бабки, брусья къ содержанію другихъ служащія.
Pław, *u*, m. водяное животное; черепокожное животное, какъ то раковины и пр.; лопасть у мельничнаго колеса; *w pław*, въ плавъ.
Pławić, v. a. пустить на воду, купать (н. пр. лошадь); плавить, по водѣ гнать; *- się*, v. r. плавиться; (poet.) переплыть.
Pławka, f. плавокъ.
Pławny, a. судоходный.
Płaz, *u*, m. гадъ, гады, pl.; пресмыкающія животныя.
Płaza, f. плоскость, плоская сторона чего нибудь (н. пр. шпаги).
Płazać się, v. r. ползать, пресмыкаться.
Płazować, v. a. фухтелемъ бить.
Pleban, m. приходскій священникъ; *-bania*, f. приходъ; приходскаго священника домъ.
Plebejusz, m. разночинецъ.
(*Pleć*, *u*, m.) *Plecy*, pl. плеча; хребетъ.
Pleć, (praes. *pielę*, praet. *pełł*), v. a. полоть.
Płeć, (gen. *płci*), f. (мужескій или женскій полъ); *-piękna*, прекрасный полъ; *-twarzy*, цвѣтъ въ лицѣ.
Plecianka, *-ionka*, (*pleć*, f. poet.) плетеница, плетенка, корзинка.
Pleciuch, m. болтунъ, пустомеля (кто сплетаетъ).
Pleczysty, a. плечистый.
Plemić się, v. r. расплажаться.
Plemię, *ienia*, n. племя, поколеніе; *-miennik*, m. единоплеменникъ; *-mienny*, a. детородный.
Plenić, *plonić*, v. a. сдѣлать плодороднымъ, плодоносным; *- się*, v. r. расплажаться.
Plenipotencya, f. полномочіе; *-cyaryusz*, полномочный министръ; *-cyować*, *-cyonować*, v. a. уполномочить.
Plenipotent, m. повѣренный, уполномоченный.
Plenność, f. плодородіе, плодоносіе.
Plenny, a. зерноносный, наполненный зернами; плодоносный.
Pleść, (praes. *plotę*) *platać*, v. a. плести, плесть; болтать.
Plesek, *ska*, m. нагрудникъ.
Pleśń, f. плѣснь, f.; *-śnić*, v. a. дѣлать плѣсневѣлымъ; *-śnieć*, v. n. плѣсневѣть, плѣснѣть; *-śniwy*, a. плѣсневѣлый; *-wy koń*, вороно-пѣгая лошадь.
Pląsy, m. pl. плясаніе, пляска (руская), смѣшное движеніе рукъ и ногъ; родъ забавныхъ пѣсней.
Plesz, *u*, m. плѣшь (f.) на головѣ.
Pleszczeć, v. n. плескать.
Pleszczyć się, v. r. водиться.
Plet, *u*, m. v. *Płyt*.

Pletliwy, a. болтли́вый; вы́думанный, вы́мышленный.
Pletnia, f. плеть, f.
Pletnica, f. плотъ.
Płetwa, płytwa, f. ры́бье перо́; *płetwisty*, a. имѣ́ющій пе́рья.
Plewa, f. плева́, пле́велы, f. pl.
Plewić, v. a. поло́ть; *-wiarz*, m. *-arka*, f. поло́льщикъ, -щица; *-widło*, поло́тье; вы́полотыя ху́дыя тра́вы; *-wisty*, a. пле́вельный; *-wnia*, f. *-wnik*, m. пле́вница; сара́й для плевъ.
Pliś, (*pliss*), *plisnia*, f. плисъ.
Pliszka, f. трясогу́зка.
Płocha, f. (*u tkacza*) наби́лки, f. pl.
Płochy, a. ди́кій, ро́бкій; легкомы́сленный.
Płocica, f. *Płoć*, f. плотва́ (ры́ба).
Płocienica, f. холсти́нный рядъ.
Płocienny, a. ткачъ; холще́вникъ, торгу́ющій полотно́мъ. [вый.
Płocienny, a. полотня́ный, холщо́-
Płoczek, *czka*, (w gornict.) промыва́льщикъ руды́; *-cznica*, f. скребо́къ употребля́емый при промыва́ніи руды́.
Płod, *u*, m. плодъ, заро́дышъ, плодъ чре́ва; *плодъ, произведе́ніе; вы́года, слѣ́дствіе.
Płodobójca, *-bojczyni*, f. чадоубі́йца, m. f.; *-bojstwo*, n. чадоубі́йство.
Płodorodny, a. дѣторо́дный; чадоро́дный; *плодоно́сный (о дере́вьяхъ и пр.).
Płodzić, v. a. роди́ть, чадотвори́ть; *производить; *— się*, v. r. плоди́ться, размножа́ться.
Płokać, (praes. *płoczę*), v. a. полоска́ть, мыть; *-karz*, m. полоска́льщикъ, въ бума́жномъ заво́дѣ.
Płomień, *nia*, m. пла́мень, m. пла́мя, n. (propr. &*); *-mienić*, v. a. испуска́ть пла́мень; *-nić się*, v. r. пламенѣ́ть, блиста́ть, сверка́ть; *-mienisty*, a. пламени́стый, пла́менный. [*mień*.
Płomyk, m. (d. a *płomień*), v. *Pło-*
Płon, *u*, m. добы́ча, коры́сть, f. (propr. & *),
Płoń, *płonia*, f. про́рубь, отве́рстіе на льду, не соверше́нно замё́рзшее.
Plondrować, *plądrować*, v. a. гра́бить, расхища́ть; *-drownik*, m. граби́тель.

Płonić, v. a. изсуши́ть, неплодоно́снымъ сдѣ́лать; *-nieć*, v. n. вы́сохнуть отъ со́лнца, отъ засу́хи.
Płonina, f. безпло́дное, то́щее по́ле.
Płonka, f. приви́вокъ; деревцо́, что привива́ть надо́бно. [ре́въ.
Płonnik, m. разво́дъ молоды́хъ де-
Płonny, a. безпло́дный, не плодоно́сный; зе́ренъ не имѣ́ющій; съ ма́лыми зе́рнами; * тще́тный, напра́сный.
Płonować, v. n. колоси́ться.
Płoskoń, *-kuń*, *-kunka*, *-konka*, f. по́сконь, f.
Płoskur, *u*, m. *-rnica*, f. полба́.
Płoszyć, v. a. пуга́ть, испужа́ть; прогна́ть, отогна́ть.
Płot, m. плете́нь, m.; *płotem stać*, стоя́ть въ ря́ду.
Plotka (v. *plecianka*), f. сму́тни, клевета́, переска́зы; *-tka*, m. оплё́тникъ, сму́тникъ.
Płotka, *ryba*, v. *Płocica*. [щикъ.
Plotkarz, m. переска́щикъ, перено́-
Płótno, n. полотно́, холстъ.
Ploton, *pluton*, m. плото́нъ. [щинъ.
Ploty, pl. плетени́цы, коси́чки у жен-
Płowić, v. a. поло́вымъ дѣ́лать; *-wieć*, v. n. половѣ́ть; линя́ть, линя́ться цвѣту́. [тый.
Płowożółtawy, a. поло́вый, желтова́-
Płowy, a. поло́вый, изъ жёлта бѣ́лый.
Pluć, *-unąć*, *pluwać*, *plwać*, v. a. плева́ть, плю́нуть. [лёгкое.
Płuca, (gen. *płuc*, pl.) лёгкій, pl.
Płucnik, m. мѣдуни́ца (трава́); *-cny*, a. лёгочній. [штаны́.
Pludry, f. pl. дли́нные и широ́кіе
Pług, m. плугъ.
Plugastwo, n. смрадъ, калъ, грязь, f. дрянь, f.; *-gawić*, v. a. па́чкать, мара́ть (propr. & *); *-gawica*, неря́ха, неопря́тная же́нщина; *-gawiec*, *wca*, m. неря́ха, m. неопря́тный человѣ́къ; *-gawomówca*, m. сквернослове́цъ; *-mowny*, a. скверносло́вный; *-mowność*, f. скверносло́віе. [чистый.
Plugawy, a. скве́рный, га́дкій, не-
Plusk! int. шлёпъ.
Plusk, *u*, m. плеска́ніе, шлёпаніе.
Plusk rybi, плёскъ (хвостъ съ перья́ми).
Pluskać, *-snąć*, v. a. забры́згать, плеска́ть, -ка́ться, (вылива́я во́ду и пр.).

Pluskota, f. (*pluski*, pl.) ненастье, дождливая погода; *-kotny*, a. ненастливый.
Pluskwa, f. клопъ.
Pluszcz, m. плёскъ, рыбій хвость.
Pluszczeć, *-czeć się*, v. n. & r. плеснуть; течь съ журчаніемъ.
Pluta, f. ненастье; *-tliwy*, a. ненастливый. [за, плащъ отъ дождя.
Pluwial, *u*, m. священническая ри-
Pluzny, a. плуговый.
Pluzyć, v. n. быть благополучнымъ, удаваться, успѣвать; быть полезнымъ.
Pluzyca, f. родъ плуга.
Plwać, v. *Pluć*.
Plwacz, m. тотъ который плюетъ.
Plwaczek, *czka*, m. родъ ядовитыхъ змѣевъ.
Plwalnik, m. плевальникъ.
Plwociny, f. pl. харкотина.
Płynąć, v. n. течь; плыть; *быть плавнымъ (о слогѣ); проистекать; протекать, проходить.
Płynny, a. жидкій; плавный.
Płynomiar, *u*, m. влагомѣръ.
Płyt, *u*, m. *-ty*, pl. брёвна которыя гоняютъ по рѣкамъ.
Plyta, f. внутренняя пустота печи, гдѣ мѣдь расплавливается. [плотъ.
Płytek, *tka*, m. плотикъ, плоскій
Płytki, a. плоскій и тонкій.
Płytnice, f. pl. (w gornict.) плоты, на коихъ плаваютъ по водамъ въ рудокопняхъ.
Płytwa, f. рыбье перо.
Pływać, v. n. плавать (propr.& *); *-wacz*, m. плаватель, пловецъ; водяной жукъ; *-waczka*, f. мѣсто гдѣ лошадей купаютъ; поясъ, пузырь для плаванія.
Pniak, m. *pniaczek*, *czka*, m. пень, m.; пенёкъ; колода, отрубокъ.
Pniakowaty, a. дюжій, плотный.
Po, prp. (c. dat.): по, н. пр. *po naszemu*, по нашему; *po polsku*, *po rusku* i t. d., по польски, по русски и пр.; (c. accus.) за, *idę*, *po piwo*, иду за пивомъ; по, *po pięć talarów*, по пять талеровъ; (c. locali): по (съ предлож.), послѣ; н. pr. *po śmierci ojca*, по смерти отца; *po obiedzie*, послѣ обѣда; *nic po tym*, ни къ чему не годится; (z *słowami złożonemi*), по (за, съ, на) (въ сложности съ глаголами).
Pobaczać, v. *Oglądać*.
Pobawić się gdzie, v. n. пребыть нѣсколько времени гдѣ нибудь.
Pobiała, f. обѣлка; полуда.
Pobić, v. a. побить; умертвить; перерѣзать; разбить (о градѣ); *-bicie*, n. кровля, крыша, то чѣмъ покрыта кровля.
Pobiedz, *-bieżeć*, *-biegnąć*, v. n. побѣжать, уйти скоро куда нибудь.
Pobiegać, v. n. побѣгать; попрыгать.
Pobielać, *-lić*, v. a. обѣливать, обѣлить; побѣливать, побѣлить; лудить, полудить; *-lacz*, m. бѣлильщикъ; лудильщикъ.
Pobierki, f. pl. собираніе остальныхъ колосьевъ послѣ жатвы (propr. & *).
Pobijać, v. a. набивать, наколачивать; набивать (обручи на бочку), покрывать (домъ гонтомъ); *- się*, v. r. биться, сражаться. [ваетъ.
Pobijacz, m. тотъ который наби-
Pobisurmaniać, *-nić*, v. a. сдѣлать кого мусульманомъ.
Pobłądzić, *-dzać*, v. a. & n. погрѣшить, заблуждать.
Pobłażać, v. a. потакать, быть снисходительнымъ; *-żanie*, n. снисхожденіе, потачка.
Pobliski, a. въ близости находящійся; близкій; **pobliżsi krewni*, ближайшіе родственники. [родство.
Pobliskość, f. близость; близкое
Pobliż, *u*, m. всё въ близости находящееся.
Pobliżej, ad. & prp. поближе.
Pobocz, *-bok*, ad. подлѣ, возлѣ.
Pobocznica, f. бококая доска на кровати.
Poboczny, a. побочный, посторонный; *-ny syn*, побочный сынъ; *linia -czna pokrewieństwa*, линія посторонная, побочная.
Poboj, *oju*, m. сѣча, кровопролитіе.
Pobojewisko, n. мѣсто сраженія, ратное поле.
Pobór, *oru*, m. поборъ; подать, f.; *-borca*, m. сборщикъ; *-borny*, a. оброчный; *-borować*, v. a. платить подать, оброкъ.
Pobożny, a. благочестивый, богобоязненный; *-żność*, f. благочестіе, благоговѣніе.
Pobrać, *-bierać*, v. a. побрать, побирать (съ верху); *-bierać podatki*, сбирать подати; *-brać się*, жениться, бракомъ сочетаться.

Pobratać się, *-bracić się*, v. r. побрáтаться.
Pobratym, *-tymiec*, *mca*, m. *pobratyn*, m. двоюродный братъ; другъ сердéчный; срóдственникъ.
Pobrzeże, n. бéрегъ; *-brzegowy*, a. набережный.
Pobudka, f. побудительная причи́на, пóводъ; поощрéніе; ýтренная зарá (возвѣщáемая трубóю и пр.).
Pobudować, v. a. построить.
Pobudzać, *-dzić*, v. a. разбýживать, -будить; поощрáть, возбуждáть.
Pobudziciel, m. побудитель, поощритель.
Poburzać, *-rzyć*, v. a. разрушить, разорить (мнóго чегó); возмутить (къ бýнту).
Pobyć (*-bydź*), *pobywać*, v. a. побыть, побывáть, пробыть.
Pobyt,u, m. пробывáніе (гдѣ нибудь).
Pocałować, v. a. поцѣловáть.
Pochadzać, *-chodzić*, v. n. прохáживаться; происходить.
Pochłaniać, *-chłonąć*, v. a. пожирáть, съѣдáть, поглотить (propr. & *).
Pochlebca etc. v. *Podchlebca etc.*
Pochłoń, m. прожóра.
Pochluba, f. хвастовствó, чвáнство.
Pochmurny, a. пáсмурный; мрáчный. [мóрщить лицé.
Pochmurzać, *-rzyć*, v. n. хмýрить,
Pochod, m. (похóдъ) происхождéніе, начáло.
Pochodnia, f. фáкелъ (propr. & *); *-dniarz*, *-dnik*, m. носящій фáкелъ; дѣлающій фáкелъ.
Pochodny, a. производный, происходáщій; *-dność*, произхождéніе, произведéніе.
Pochodzić, v. *Pochadzać*.
Pochodzisty, a. отлóгій, полóгій; покáтый; *-dzistość*, f. полóгость, отлóгость, покáтость.
Pochop, *u*, m. разбѣгъ, порывъ, нападéніе; причина; поощрéніе; предразсýдокъ; *-opny*, a. дающій причину; *- do czego*, склóнный, расположéнный къ чемý; возбудительный, прельщáющій.
Pochować, v. *-chowywać*, v. a. спрáтать; сокрыть; похоронить.
Pochoży, a. пригóжій, изрáдный.
Pochrachnąć, *-achywać*, v. a. хáркнуть; исхáркивать.
Pochutniwać, v. n. ликовáть.

Pochwa, *wy*, pl. ножны, пахвы (пáхви); ножны у кóлоса.
Pochwała, f. хвалá, похвалá; похвáльное слóво; *-lać*, *lić*, v. a. похвалáть, -лить; *-lca*, m. хвалитель; хвастýнъ; *-chwałka*, f. похвальбá; хвастовствó; *-lny*, a похвáльный.
Pochwila, f. *-chwilek*, *lka*, m. корóткое врéмя; *-lny*, a. пóслѣ удóбнаго врéмени сдѣланный.
Pochwiściel, *-chwist*, m. жестóкая бýря, вихрь. [схватить (мнóго).
Pochwytać, *-ycić*, v, a. схвáтывать
Pochyba, f. заблуждéніе, прóмахъ; *-bny*, a. заблуждéнію подвержéнный; ошибочный, погрѣшительный, обмáнчивый.
Pochylać, *-lić*, v. a. нагибáть, нагнýть; наклонáть, наклонить.
Pochyłek, *łku*, m. нагибáніе, преклонéніе; отлóгость, покáтость; *упáдокъ, упавлéніе; *-chylny*, a. косовáтый не всё перпендикулáрный; *-chyły*, a. отлóгій, покáтый; *нагнýтый (отъ стáрости); *-łość*, f. отлóгость, покáтость.
Pochynąć v. a. нагнýть нá стóрону.
Pociąg, *u*, *m.* танýтіе, тащéніе; принуждéніе; влечéніе, стремлéніе, склóнность.
Pociągać, *-gnąć*, v. a. потáгивать, потянýть; потащить; привлекáть, притащить; *- kogo do sądu*, позывáть когó въ судъ; *- do czego*, *na co*, относиться къ чемý; ссылáться на что.
Pociągły, a. продолговáтый.
Pociask, *u*, m. кочергá.
Pocić się, v. r. потѣть (propr. & *).
Pociecha, f. утѣшéніе, отрáда.
Pocięgiel, *gla*, *m.* потáгъ.
Pocielnica, v. *Pocilnica*.
Pociemku, ad. во тьмѣ, въ темнотѣ.
Pociemnić, v. a. потемнить, помрачить; *-nieć*, v. n. потемниться, помрачиться.
Pocierać, *potrzeć*, v. a. потирáть, потерéть; растирáть, -терéть.
Pocierpieć, v. a. потерпѣть.
Pocieszać, *-szyć*, v. a. утѣшáть, -шить; *-cieszyciel*, m. утѣшитель; *-cieszny*, a. утѣшительный; весéлый, рáдостный.
Pocięty, a. (part. a *pociąć*) порýбленный, посѣчéнный.

Pocilnica, f. пóтная бáня, полóкъ.
Pocinać, *-ciąć*, v. a. изрубить, разсѣкáть (въ куски́).
Pociosać, *-ciesać*, v. a. потесáть.
Pocisk, *u*, m. верже́ніе; всё что брóсится, какъ то: стрѣлá, дрóтикъ и пр.; *клеветá, злослóвіе.
Pociskać, *-skiwać*, *-cisnąć*, v. a. побрáсывать, побрóсить что на когó.
Począć, v. *Poczynać*.
Początek, *tku*, m. начáло; *początki jakiej nauki*, начáла, пéрвыя основáнія какóй наýки; *-czątkować*, v. a. & n. учиться пéрвымъ основáніямъ какóй наýки; *-kowy*, a. начáльный; первобы́тный.
Poczcić, v. a. почти́ть; *-cziwiec*, *wca*, m. чéстный человѣ́къ; *-cziwy*, a. чéстный, праводýшный; *-wość*, f. чéстность, праводýшіе.
Poczęcie, n. зачáтіе; *Najświetszej Panny Maryi*, зач. Пресв. Богорóдицы.
Poczekać, v. a. подождáть.
Poczesność, f. честь, почти́тельность; торжéственное празднованіе; врéменность; *pożegnać -ność*, престáвиться, кончáться; *-czesny*, a. достопочтéнный; почтéнный; утѣши́тельный, отрáдный; врéменный, тлѣ́нный.
Poczet, *cztu*, m. числó; сви́та, послѣ́дующіе, провожáтые; эскадрóнъ кавалéріи.
Poczta, f. пóчта; почтовóй дворъ; (wojenn.) прити́нъ, постъ; стрáжа; (потѣ́шное) колесó.
Pocztamt, *u*, m. почтъ-áмтъ.
Pocztarz, m. содержáтель пóчты, почтмéйстеръ; письмонóсецъ, почталіóнъ.
Pocztmistrz, m. почтмéйстеръ; *pocztmajstrowstwo*, n. почтмéйстерство.
Pocztowy, a. почтовый.
Poczuwać, *-czuć*, v. a. почýвствовать.
Poczwara, f. хáря; чудóвище, урóдъ; гýсеница, червь; домовóй, призрáкъ.
Poczwarka, f. d. кýколка (насѣкóмаго).
Poczwarzać, *-rzyć się*, v. r. жемáниться.
Poczworny, a. четверояќій; упряжéнный четвернéю; четвероместный (о каретѣ́).
Poczynać, *począć*, v. a. & n. начинáть, начáть; почáть бóчку, хлѣ́бъ и пр.; зачáть (во утрóбѣ).
Poczytać, *-tywać*, v. a. читáть ещё не мнóжко; почитáть, стáвить за -; считáть.
Pod, prp. (c. accus. & instrum.) подъ (съ винит. и твори́тельнымъ, во вся́комъ значéніи рýсскаго под).
Podadź, *podać*, v. *Podawać*.
Podagra, f. подáгра; *-gryczny*, a. подагри́ческій; *-gryk*, m. подáгрикъ.
Podanie, n. подавáніе; предáніе.
Podarunek, *nku*, m. подáрокъ.
Podarty, a. разóдранный.
Podbrzeże, v. *Pobrzeże*.
Podatek, *tku*, m. пóдать, f. оброќъ; *-tkować*, v. a. плати́ть пóдати.
Podawać, *-dadź*, *-dać*, v. a. подавáть, подáть, вручáть, -чи́ть; увѣдóмить; - *kogo na urząd*, рекомендовáть когó къ чи́ну; - *się*, v. r. предавáться, -дáться; v. i. *podaje się ztąd*, изъ сегó я́вствуетъ.
Podawca, m. подáтель, вручи́тель; раздавáтель (духóвныхъ мѣ́стъ); *-wczy*, a. вóдный, лéнный.
Podbiał, *u*, m. бѣлокопы́тникъ (травá).
Podbić, *-bijać*, v. a. подби́ть, -бивáть; приби́ть что и́споди; подби́ть плáтье; - *kogo*, поколоти́ть когó; *podbić kogo pod siebie*, покори́ть когó подъ власть свою́; *-oczy komu*, подби́ть комý глазá.
Podbiegać, *-gnąć*, v. a. подбѣжáть; *-krwią*, напóлниться крóвью (подъ кóжею).
Podbierać, *podebrać*, v. a. подбирáть, подобрáть, брать съ низý; (о рѣкѣ́) подмывáть; - *miod*, вынимáть мёдъ изъ ýльевъ.
Podbój, *oju*, m. покорéніе, завоевáніе.
Podbrodek, *dka*, m. подборóдокъ; цѣпóчка у ýдила; *-brusze*, n. подбрю́шина.
Podbudować, v. a. стрóить подъ -; *-budynek*, *nka*, m. строéніе подпирáющее другóе.
Podbudzać, *-dzić*, v. a. побуди́ть, подусти́ть, -ущáть.
Podburzać, *-rzyć*, v. a. возмущáть, -мути́ть, раздражи́ть; *-rzyciel*, m. возмути́тель.
Podchlebiać, v. *Pochlebiać*.
Podchmiel, *u*, m. хмѣль, m. (презр.); *-chmielać*, *-lić*, v. a. (въ варéніи пи́ва) приложи́ть хмѣ́лю; причини́ть хмѣль, пья́нство.

Podchod, u, m. подхóдъ, подступáнie.
Podchodzic, podejść (-jédź), v. n. подходи́ть, подойти́, приближáться; *-dzić pod co*, подкрáдываться, укрáдкою приближáться; распростирáться до – (н. пр. водá, рѣкá); *-dzić krwią*, v. *podbiegać*; *-dzić kogo*, обмáнывать когó.
Podchorąży, -żego, m. подпрáпорщикъ; *-rąstwo*, n. подпрáпорщическое мѣсто.
Podchować, v. a. воспи́тывать до нѣкотораго врéмени.
Podchwycić, -chwytycać, v. a. подхвати́ть,-хвáтывать,перехвати́ть; *-cić kogo*, улови́ть хи́тростью; *-chwyciel*, (vu *-chwytacz*), кто подхвáтываетъ; лазýтчикъ, шпióнъ; *-chwytliwy*, a. хи́трый, лукáвый; легкó принимáющiй что въ худýю стóрону.
Podchylać, -lić, v. a. подогнýть.
Podciąć, v. *Podcinać*.
Podciąg, u, m. перевóдина, подперемы́чный брусъ; (хордá).
Podciągać, -gnąć, v. a. подтя́гивать, подтянýть, подводи́ть, -вести́; v. n. подходи́ть подъ что.
Podcięcie, n. (S. a *podciąć*), подрѣ́зыванiе.
Podcienie, n. тѣ́нiю покры́тое мѣ́сто; покры́тая галлерéя; бесѣ́дка; *покрови́тельство, защи́та.
Podciekać, -ciec, v. n. подтекáть,
Podcięty, a. подрѣ́занный. [подтéчь.
Podcinać, podciąć, v. a. подруби́ть; подрѣ́зывать, -рѣ́зать. [вать.
Podciosać, v. a. подтесáть, подтёсы-
Podczas, ad. иногдá; воврéмя.
Podczasy, ego, m. мундшéнкъ, виночéрпiй, крáвчiй.
Podczesać, v. a. подчесáть.
Podczos, u, m. капýстной отрóстокъ.
Poddawać, -dać (-dadź), v. a. подáть, поддавáть, подвергáть (чьéй влáсти); предáть (крѣ́пость и пр.); *-się*, v. r. подвергáться, покори́ться; предáться. [прiя́телю.
Poddaniec, ńca, m. предáвшiйся не-
Poddański, a. пóдданнический; пóдданному свóйственный.
Poddany, a. пóдданный; подвлáстный; *-dany, ego*, m. пóдданный, крѣ́постный человѣ́къ; *-danka*, f. пóдданая, крѣ́постная.

Poddasze, n. *-aszek, -szka*, m. пóдволока, чердáкъ.
Poddęty, a. (part. a *poddąć*) надýтый.
Poddmuchać, -chnąć, v. a. поддувáть, -дýть.
Poddymać, -dąć, v. a. поддувáть; поддýть; * надми́ть, возгорди́ть; *-dęcie*, n. возгордѣ́нie.
Poddział, u, m. подраздѣлéнie; *poddzielić*, v. a. подраздѣли́ть.
Poddźwigać, -gnąć, v. a. подня́ть; *возстанови́ть, возобнови́ть (госудáрство и пр.).
Podebrać, v. *Podbierać*.
Podemknąć, v. *Podmykać*.
Podemna, ad. подо мнóю.
Podeprzać, v. *Podpierać*.
Podeptać, v. a. попрáть, потирáть ногáми; растоптáть, задави́ть.
Poderwać, v. *Podrywać*.
Poderznąć, v. *Podrzynać*.
Podesłać, v. *Podsyłać* & *Podścielać*.
Podesłany, a. подóсланный; *-słaniec, ńca*, m. подóсланный, лазýтчикъ.
Podeszłość, f. начáло стáрости; престарѣ́лость; *-szły*, a. изли́тою подъ кóжею крóвью напóлненный; пожилы́й (-лóй).
Podeszwa, f. подóшва.
Podejmować, podjąć, v. a. поднимáть, подня́ть; *pod boki się -wać* подбочéниваться; *-pracę*, принимáть на себя́ трудъ и пр.; – *się czego*, брáться за что; принимáть на себя́ исполнéнie чегó; – *kogo*, содержáть, угощáть когó.
Podejrzany, a. подозри́тельный.
Podejrzenie, n. подозрѣ́нie. [когó.
Podejrzeć, v. a. *kogo*, подозрѣвáть
Podejrzliwy, a. подозри́тельный; подозрѣвáющiй, мни́тельный.
Podgardle, n. подборóдникъ, ремéнь у узды́ подъ шéею лóшади.
Podgardłek, łka, m. перéдняя часть шéи у живóтныхъ; подгрýдокъ у быкá; серёжки у пѣтухá.
Podgarnywać, -rnąć, v. a. подсóвывать, -сýнуть; *-suknie*, подобрáть плáтье.
Podginać, -giąć, v. a. подгибáть, подогнýть; – *się*, v. r. подобрать плáтье.
Podglądać, -dywać, v. a. подгля́дывать, подсмáтривать.
Podgłówny, a. подъ головóю нахо-

дящійся; (пѐрвый пòслѣ глáвнаго).
Podgolić, v. a. подбрáть.
Podgórny, a. подгóрный.
Podgorzanin, *-górczyk*, m. подгóрный житель.
Podgórze, n. подгóріе, -рье.
Podhetmany, *iego*, m. намѣстникъ главнокомандующаго вóйскомъ.
Podjarzmowy, a. подъярéмный.
Podjazd, *u*, m. (wojenn.) пáртія; разъѣздъ; (у кóнницы) отрядъ воéнныхъ людéй. [*podejmować*.
Podjęcie, n. (S. a *podjąć*) v. *Podjąć* in
Podjeídź, *podjadać*, v. a. наѣсться,
Podjęty, a. подъятый. [наѣдáться.
Podjeżdżać, *-jechać*, v. n. подъѣзжáть, подъѣхать.
Podjezdek, *dka*, m. клéперъ.
Podkanclerz, m. *-clerzy*, *ego*, m. вицекáнцлеръ; *-clerstwo*, n. чинъ, достóинство вицекáнцлера.
Podkarm, *u*, m. умѣренное накормлéніе; *-karmiać*, *-mić*, v. a. нѣскóлько покормить.
Podkasać, *-sywać*, v. a. препоясáть, подобрáть; *-kasany*, *-saty*, a. препоя́санный, подóбранный.
Podkaska, f. подпояска.
Podkład, *u*, m. *-dka*, f. подклáдка.
Podkładać, *podłożyć*, v. a. подклáдывать, подложи́ть (propr. & *).
Podkładalny, a. подклáдный.
Podkolanek, *nka*, m. подколѣнокъ; подушка подклáдываемая подъ колѣнá.
Podkomorzy, *ego*, m. подкомóрій.
Podkoniuszy, *ego*, m. унтеръ-шталмéйстеръ.
Podkop, *u*, m. (w fortyf.) подкóпъ; *подкóпъ, прóискъ; ковáрство.
Podkopać, *-pywać*, v. a. подкопáть, подкáпывать; подрыть, -рывáть (propr. & *).
Podkopca, *-kopnik*, m. подкóпщикъ, минéръ (propr. & *); *-kopny*, a. подкóпный; подкóпанный; подзе-
Podkowa, f. подкóва. [мéльный.
Podkreślać, *-ślić*, v. a. подчѐркивать, -чѐрчивать, -чѐркнуть.
Podksiężyczny, a. подлунный.
Podkuć, *-kować*, v. a. подковáть, -кóвывать (лóшадь); *-kucie*, n. подкóвываніе.
Podkup, *u*, m. наддáча, возвышéніе цѣны; подкупъ, -куплéніе.
Podkupnik, m. перекупщикъ
Podkupować, *-kupić*, v. a. наддáть, возвышáть цѣну; бóльше давáть; тáйно перекупить; подкупить когó.
Podkurzać, *-rzyć*, v. Primit. & *pod*.
Podkuty, a. подкóванный.
Podkwas, *u*, m. кислотá (для подквáшиванія); *-kwasić*, подквáшивать, -квáсить.
Podławie, n. поднáрье, мѣсто подъ лáвкою въ избáхъ.
Podle, ad. пóдлѣ, вóзлѣ; prp. (c. gen.) у, близь, пóдлѣ. [ся.
Podleć, v. n. пóртиться, перерождáть-
Podlazić, *-leźć*, v. n. подлáзить, подлѣзáть, подлѣзть.
Podlegać, *-gnąć*, *-ledz*, v. n. подлегáть, подлéчь; *- komu*, подвéржену быть комý; зави́сѣть отъ когó, повиновáться; быть подвéржену чемý (н. пр. флюсамъ); *- komu w czem*, уступáть комý въ чёмъ.
Podległy, a. лежáщій подъ чѣмъ; зави́симый; подвéрженный; подлежáщій; *-łość*, f. зави́симость;
Podlewa, f. сóусъ. [подвлáстность.
Podlewać, *-lać*, v. a. подливáть, -лить; *-piwo*, *wino*, мѣшáть пиво, винó водóю; обтекáть; *-lać sobie*, напиться дó пьяна. [& *pod*.
Podlizować, *-zywać*, *-lizać*, v. *lizać*
Podłoga, f. полъ (въ строéніяхъ).
Podłomyślny, f. пóдлый (пóдлыя мысли имѣющій); *-ność*, f. пóдлость (мыслей).
Podłożony, a. подлóженный, нейстинній, подставный; поддѣльный.
Podłożyć, v. *Podkładać*.
Podług, prp. по (съ дáтельнымъ падéжемъ), по мѣрѣ.
Podługowaty, a. продолговáтый.
Podłuż, prp. (c. gen.) въ доль.
Podłużka, f. верхъ, вершина крóвли; (продолговáтый) лóмтикъ.
Podły, a. пóдлый, простый, маловáжный; пóдлый (душéю); *-łość*, f. пóдлость. [m.
Podmajstrzy, *ego*, m. подмастéрье,
Podmawiać, *-mówić*, v. a. подговáривать, подговорить; убѣждáть, убѣди́ть; поощрять, подустить.
Podmazać, *-zywać*, v. *mazać* & *pod*.
Podmięsieczny, a. подлунный.
Podmieszać, v. Primit. & *pod*.
Podmiot, *u*, m. подкинутая вещь; подки́дышъ; *-miotny*, *-miotowy* a. подкинутый, подлóженный.

Podmorski, a. приморскій.
Podmorze, v. *Pomorze*.
Podmowa, f. убѣжденіе, поощреніе, подущеніе; *-mowca*, m. кто подговариваетъ.
Podmurek, *rka*, m. нишъ подъ стѣною; *-murny*, a. близко у городской стѣны находящійся.
Podmurze, n. мѣсто между городскою стѣною и домами.
Podmykać, *podemknąć*, v. a. подсовывать, подсунуть, поддвигивать; придвигивать, поддвинуть; *-wojsko*, приближать войско; *- karty*, обмануть въ карточной игрѣ, тайно подавать. [подмыть.
Podmywać, *-myć*, v. a. подмывать,
Podnaszać, v. *Podnosić*. [стое поле.
Podniebie, n. открытой воздухъ, чи-
Podniebienie, n. сводъ (въ строеніяхъ); нёбо во рту; (верхъ постели). [крытомъ воздухѣ.
Podniebny, a. поднебесный; на от-
Podniecać, *-cić*, v. a. воспалить, возжечь; *возжечь, -жигать (н. пр.
Podnieta, v. *Ponęta*. [войну).
Podniosły, a. возвышенный; высокій; гордый; *-łość*, f. -вышенность; гордость.
Podnosić, *-nieść*, *-naszać*, v. a. поднимать, поднять; возвышать, -высить (propr. & *); *-sić cenę*, -высить цѣну; *- kogo na jaki urząd*, -высить кого на достоинство; *-się*, v. r. подыматься, подняться (propr. & *); *-noszenie*, *-niesienie*, n. *krzyża świętego*, воздвиженіе креста.
Podnożek, *żka*, m. подножіе; (w fortyf.) банкетъ на брустверѣ; подножіе ткача; (vu. w pismie) всенижайшій рабъ; *-nożny*, a. подножный; *-żni ludzie*, антиподы, противоноги. [угодну.
Podobać się, v. r. нравиться, быть
Podobieństwo, n. подобіе; сходство; подобіе, сравненіе, притча; вѣроятность; правдоподобіе; возможность; отношеніе.
Pod obłocze, n. открытый воздухъ, чистое поле.
Podobny, *-dobien* (augm. *-dobniuchny*, *-utenki*), a. похожій, подобный; возможный; вѣроятный, правдоподобный; *-bność*, f. подобіе, сходство.
Podogonie, n. пахви (пахви).
Podołać, *-ływać*, v. n. быть въ состояніи сдѣлать что.
Podołek, *łka*, m. лоно, нѣдро, (пола у платья). [вспахать.
Podorać, *-rywać*, v. a. подпахать,
Podorędziu, *na*, *napodręczu*, ad. близко, подъ рукою.
Podosek, *ska*, m. желѣзо напереди подъ телѣгою, поддоска. [дины.
Podoxorze, n. подшейная часть говя-
Podpadać, *-paść*, v. n. подпадать, подпасть; *-dać pod kogo*, прибѣгать къ кому; подлежать, подвержену быть; *-paść karze*, подвергнуться наказанію, заслужить наказаніе. [подтопка, поджога.
Podpał, *u*, m. *-pałka*, f. подгнѣта,
Podpalać, *-lić*, v. a. поджечь, -жигать; зажечь, -жигать; прикладывать огонь; -нѣсколько топить; *-palstwo*, n. зажигательство.
Podparcie, n. подпираніе; *-party*, a. (part. a *podeprzeć*), (S. a *podeprzeć*); (v. *podpierać*).
Podpas, v. *Popas*. [подпоясывать.
Podpasać, *-sywać*, v. a. подпоясать,
Podpaść, *-pasać*, v. a. покормить.
Podpaśdź, v. *Podpadać*.
Podpasze, n. подмышка.
Podpiąć, *-pinać*, v. Primit. & *pod*.
Podpić, *-pijać*, v. a. подпить, -пивать; часто (или довольно) быть пьяну.
Podpity, a. нѣсколько пьяный.
Podpis, *u*, m. подпись, f.; *-pisać*, *-sywać*, v. a. подписать, -писывать; *-pisany*, a. подписанный; (*-pisek*, *ska*, m. помощникъ судебнаго писаря).
Podpłomyk, m. хлѣбъ у самаго пламени испеченный. [-плывать.
Podpłynąć, *-pływać*, v. n. подплыть,
Podpoić, *-pajać*, v. a. подпоить, подпаивать.
Podpółkownik, v. *Podpułkownik*.
Podpomagać, *-módz*, v. a. пособлять, пособить; подмогать, -мочь (propr. & *).
Podpomaganie, *-możenie*, n. пособляніе, пособіе, помощь.
Podpora, f. подпора (propr. & *).
Podporucznik, m. подпоручикъ.
Podprawiać, *-wić*, v. a. подкладывать, подложить; подставливать, -ставить; подбить, -бивать.

Podprzeor, m. помощникъ пріора.
Podpułkownik, m. подполковникъ.
Podpuszczać, *-puścić*, v. a. заквасить молоко. [-бать.
Podrąbać, *-bywać*, v. a. подрубить,
Podrastać, v. *Podrosnąć*.
Podręczny, a. подъ руками находящійся; подручный.
Podrob, *u*, m. *-roba*, f. потрохъ (животныхъ). [бить.
Podrobić, v. a. искрошить; раздро-
Podrobić, *-rabiać*, v. a. додѣлать, додѣлывать; придѣлать, -дѣлывать; поддѣлать, -дѣлывать.
Podrobki, v. *Podrob*. [-растать.
Podrosnąć, *-rastać*, v. n. подрости,
Podrostek, *-stka*, m. подростокъ.
Podroż, f. путь, m. дорога; путешествіе; описаніе путешествія.
Podrożeć, v. n. вздорожать; v. n. дѣлаться дорогимъ.
Podrożnik, m. путешественникъ.
Podrożny, a. дорожный, путевый; *-ny*, *ego*, m. путешественникъ, странникъ; *-ne*, *ego*, n. путевые расходы, дорожныя деньги.
Podrożować, v. n. путешествовать, странствовать.
Podrożyć, v. a. вздорожить, въ высокую цѣну приводить что.
Podrywać, *poderwać*, v. a. подрывать, подорвать.
Podrządza, m. помощникъ намѣстника, Генералъ Губернатора.
Podrzeć, v. *Podzierać*. [кого.
Podrzeźniać, v. a. передразнивать
Podrzucać, *-cić*, v. a. подкидывать, -кинуть; подмётывать, -метнуть; больше давать (торгуючися); *-calny*, a. что можно подкинуться; *-rzut*, *u*, a. m. подкинутая вещь; *-rzutek*, *tka*, m. подкидышь; найдёнышь. [вать, -рѣзать.
Podrzynać, *poderznąć*, v. a. подрѣзы-
Podsadzać, *-dzić*, v. a. подкладывать, подложить; подставлять, подставить; поставить для ссосанія (ягнёньковъ и пр.).
Podścielać, *podesłać*, v. a. подстилать, подостлать.
Podsędek, *dka*, m. нижній, младшій судья; *-sędkowstwo*, n. достоинство нижняго судьи.
Podsiadać, *-siedzi*, *-sieść*, v. n. нѣсколько посидѣть; твердо въ чемъ пребывать, не уступать.

Podsienie, n. бесѣдка.
Podsiębicie, *-bitka*, f. потолокъ обдѣланный столярною работою.
Podsiewać, *-siać* (v. Primit. & *pod*); * пропускать (клеветы и пр.).
Podskakać, *-skakiwać*, *-skoczyć*, v. n. подскакивать, -скочить.
Podskarbi, *ego*, m. надворный казначей; *-skarbstwo*, n. чинъ и достоинство казначея.
Podskok, *u*, m. скачокъ, подскокъ.
Podskorny, a. подкожный. [*pod*.
Podskrobać, *-bywać*, v. Primit. &
Podskrzydlny, a. подкрыльный.
Podskubąć, *-skuść*, (v. Primit. & *pod*); * *- kogo*, ощипать кого; обмануть.
Podsłoneczny, a. подсолнечный.
Podsłuch, *u*, m. подслушиваніе; *-chy wojenne*, pl. отводный пикетъ; *-chać*, *-chywać*, v. a. подслушать; -слушивать; *-chywacz*, m. подслушивальщикъ.
Podsłupie, n. *-piec*, *pca*, m. подножіе столпа; портикъ, переходы.
Podśnieżny, a. подснѣжный. [шадь.
Podsobny, a. *koń*, подсѣдельная ло-
Podspód, ad. въ низу (чего).
Podstąpić, v. *Podstepować*.
Podstarości, *ciego*, m. надзиратель надъ помѣстьемъ.
Podstarosta, m. подстароста.
Podstarzeć, v. n. *-rzać się*, v. r. устарѣть; *-rzały*, a. устарѣлый; пришедшій въ старость.
Podstawa, f. подстава, подпора; (w matem.) базисъ, основаніе; (w fortyf.) кавальеръ.
Podstawek, *wka*, m. подставка; подножіе столба; подставка въ скринкѣ; западня; кладки (pl.) черезъ ручей.
Podstawialny, *-stawny*, a. могущій быть подставленнымъ.
Podstawić, *-wiać*, v. a. подставить, -ставлять.
Podstęp, *u*, m. коварство, навѣтъ; *-stępca*, m. *-stępnik*, m. пронырa, m.; коварникъ; лукавецъ.
Podstoli, *ego*, m. подстольникъ; *-stolstwo*, n. достоинство -льника.
Podstrzegać, *-strzedz*, v. a. подстерегать; подмѣчать, подсматривать; *-strzegacz*, m. подглядчикъ.
Podsuszać, *-szyć*, v. Primit. & *pod*.
Podsuwać, *-sunąć*, v. a. подсовы-

вать, -сýнуть; поддвигать что подъ что.
Podsycać, -cić, v. a. нѣсколько насыщáть, насытить; возбуждáть, -будить. [подослáть.
Podsyłać, podesłać, v. a. подсылáть,
Podsypa, f. затрáвной пóрохъ; *-sypać, -pywać*, v. a. подсыпáть, -сыпать; *- prochu na panewkę*, насыпать пóрохъ на пóлку.
Podsyta, f. пища; *помощь, f. пособіе, подкрѣплéніе.
Podszczuwać, -szczuć, v. a. подстрекáть, -стрекнýть; *-wacz*, m. подстрекáтель.
Podszepnąć, -ptywać, v. a. подшептáть, -шéптывать; *-szept*, m. подшéптываніе; *-szeptacz*, m. кто подшéптываетъ.
Podszewka, f. подклáдка, подбóй.
Podszewnica, f. растéніе тунейдное; ванилія.
Podszybie, n. (w gornict.) мѣсто при шáхтѣ въ котóромъ склáдываютъ рýду.
Podszywać, -szyć, v. a. подшивáть, -шить; подбивáть, -бить; придѣлать нóвыя гóловы, нóвыя подóшвы на сапоги; *-wać się pod co*, вмѣшиваться, вкрáсться во что.
Poduczyć, v. a. несовершéнно изучить; *- się*, v. r. несовершéнно у-
Podufały, a. v. *Poufały*. [чи́ться.
Podupadać, -paśdź, v. n. впадáть въ нищетý; *-padły*, a. обѣднѣлый, оскудѣвшій.
Poduszczać, -szczyć, v. a. подущáть, -устить; *-szczacz*, m. подусти́-
Poduszka, f. подýшка. [тель.
Podwajać, -dwoić, v a. удвоить, усугýбить.
Podwale, n. (w fortyf.) мѣсто подъ вáломъ; *-wałek, łka*, m. нижній брýстверъ у вáла.
Podwalać, -lić, v. a. подвалить, -вáливать; подкатить, -кáчивать.
Podwalina, f. клáдень, m. лéжень, m.
Podwalny, a. подъ вáломъ находящійся, лежáщій. [вать, -варить.
Podwarzać, -rzyć, v. a. подвари-
Podważać, -żyć, v. a. поднимáть, поднять посрéдствомъ рычáга; *- się, rękami*, поднáться рукáми.
Podweselać, -lić, v. a подвеселять, подвеселить.
Podwiązka, f. подвязка
Podwieczny, a на мнóго вѣкóвъ продолжáющійся.
Podwieczor, m. вечéрнее врéмя; *-czorem*, подъ вéчеръ; *-czorek, rku*, m. пóлдникъ; *-czorkować*, v. n. пóлдничать. [ривать, -варить.
Podwierać, podewrzać, v. a. подвá-
Podwierać, podewrzeć, v. a. подпирáть, -перéть. [подвѣвáть.
Podwiewać, -wiać, v. a. поддувáть,
Podwięzywać, -wiązać, v. a. подвязывать, -вязáть. [вивáть, -вить.
Podwijać, -wić, -winąć, v. a. под-
Podwika, f. покрывáло, фата.
Podwolosnik, m. пудремáнтель, пýдренникъ. [дóю.
Podwoda, f. подвóда; мель подъ во-
Podwodnik, m. подвóдникъ (котóрый прáвитъ подвóдою). [щійся.
Podwodny, a. подъ водóю находя́-
Podwodzić, -wieść, v. a. подводить, -вести; *-dzić kogo do czego*, побуждáть когó къ чемý; (помагáть).
Podwój, oja, oju, m. боковые косякú у дверéй; подвóй.
Podwoić, v. *Podwajać*. [воеводы.
Podwojewodzy, ego, m. намѣстникъ
Podwójny, a. двойный, сугýбый; двумя лошадьми и пр. запрягáемый. [ный.
Podwojski, iego, m. городскій воз-
Podwórko, n. мáленькій дворъ.
Podworny, a. дворóвый.
Podworze, n. дворъ, надвóрье.
Podworzec (gen. *-worca*), дворéцъ, большóй дворъ.
Podwozić, -wieźć, v. a. подвозить.
Podwrót, otu, m. поворóтъ, поворáчиваніе, препятствіе.
Podwyż, ad. & prp. повыше.
Podwyższać, -ższyć, v. a. подвышáть, подвысить; возвышáть, подвысить (propr. & *); *-wyższenie*, n. подвышéніе, возвышéніе; *-krzyża świętego*, возвышéніе крéста.
Podymne, ego, n. дымовóе. [ный.
Podżeberny, -żebrowy, a. подребéр-
Podżegać, -żedz, v. a. поджигáть, -жечь; *побуждáть, -будить, поощрáть; *-żegacz*, m. подустúтель, подстрекáтель.
Podział, u, m. дѣлéжъ, раздѣлéніе; *-ałka*, f. (w matem.) маштáбъ.
Podziec, podziać, -dziewać, v. a. дѣвать, прятать что кудá; *- się*, v. r. дѣваться.

Podziękować, v. a. благодарить.
Podzielić, (*-lać*), v. a. раздѣлить; *-dzielność*, f. дѣлимость; *-dzielny*, a. дѣлимый. [*zie*, антиподы.
Podziemny, a. подземный; *-mni lud-*
Pod-zierać, *podrzeć*, v. a. раздирать, разодрать. [трѣть.
Pod-zierać, *podejrzeć*, v. a. подсмо-
Podziesiątny, a. десять въ себѣ со-
Podziewać, v. *Podzieć*. [держащій.
Podziewiątny, a. девять въ себѣ со-
Podziw, m. *podziwienie*, n. удивленіе; *na podziw*, удивительно.
Podziwiać, v. *Zadziwiać*.
Podziwny, v. удивительный.
Podżoga, *-żega*, f. подгнѣта, подтопка (propr. & *).
Podżupek, *pka*, m. намѣстникъ смотрителя рудниковъ гдѣ соль выкапываютъ. [-двигнуть.
Podzwigać, *-gnąć*, v. a. воздвигать,
Poeta, m. стихотворецъ; *-tyczny*, a. піитическій, стихотворческій; *poetyka*, f. стихотворная наука.
Poezya, f. поэзія.
Pogadzać, *-godzić*, v. a. помирить, примирить; привесть въ согласіе; *-godzić się*, v. r. помириться; *pogodziciel*, m. примиритель, миротворецъ.
Poganiać, *-gonić*, *pognać*, v. a. погонять, погнать (скотину); гоняться, гнаться (за кѣмъ).
Poganiacz, m. погонщикъ; бичъ погонщика; (w astron.) волопасъ (созвѣздіе, Bootes). [язычникъ.
Poganiec (*pchaniec*), *ńca*, m. (презр.)
Poganin, m. язычникъ; *-anka*, f. поганка; *-ański*, a. язычный, язычническій; *-aństwo*, n. поганство, язычество.
Pogarda, f. презрѣніе; неуваженіе; *-rdliwy*, a. презирающій, неуважающій.
Pogardzać, *-dzić*, v. a. презирать, презрѣть; не уважать; *-dzca*, m. *-dziciel*, m. презритель, презрительель. [же, попортить.
Pogarszać, *-gorszyć*, v. a. сдѣлать ху-
Pogębek, *bka*, m. v. *Policzek*.
Poginać, *-giąć*, v. a. погнуть, согнуть (много чего); *-gięty*, a. погнутый.
Poginąć, v. n. погибнуть (propr. & *).
Poglądać, v. a. поглядывать, посматривать.

Pogładzać, *-dzić*, v. a. поглаживать, -гладить; выглаживать, выгладить; *украшать.
Pogłoska, f. молва, слухъ.
Pogłowie, n. *męskie*, мужескій полъ; *-żeńskie*, женскій полъ.
Pogłowne, *ego*, n. поголовная подать; поголовщина. [за убійство.
Pogłówszczyzna, f. денежный штрафъ
Pogmatwać, v. a. измять.
Pognać, v. *Poganiać*.
Pogniewać się na kogo, v. a. разсердиться на кого; *- z kim o co*, поссориться съ кѣмъ о чёмъ.
Pognój, *oju*, m. навозъ; удобреніе; удобренное поле.
Pogoda, f. погода; хорошая погода; (удобное къ чему время).
Pogódny, a. ведреный; ясный, хорошій (о погодѣ) (удобный).
Pogodzić, v. *Pogadzać*.
Pogodzić (a *pogoda*), v. n. разгуливаться (о погодѣ). [погоня.
Pogon, *u*, m. *pogoń*, m. f. погонъ,
Pogonić, v. *Poganiać*.
Pogorszyć, (v. *pogarszać*), *pogorszać*, v. a. *- kogo*, соблазнить, соблазнять; *-gorszyciel*, m. соблазнитель.
Pogorzeć, *-rywać*, v. n. погорѣть, выгорѣть; *-rzelec*, *lca*, m. погорѣлый; *-rzelisko*, n. *-lisna*, f. погорѣлое мѣсто.
Pogotowiu, *na*, ad. въ готовность.
Pograbiać, *-bić*, v. a. сгребать, граблею уравнять; пограбить, отнять силою; *-bić kogo*, описать (конфисковать (чье имущество.
Pogranicze, n. предѣлъ, граница; *-niczny*, *ego*, m. смежный сосѣдъ; *-niczny*, a. пограничный.
Pograwać, *-grać*, v. a. поигрывать, поиграть.
Pogrążać, *-żyć*, v. a. погружать, погрузить (propr. & *); *-żyć się*, v. r. погрузиться.
Pogrążnąć, v. n. погрузнуть; *-żony*, a. погруженный (propr. & *).
Pogręzły, a. ввязавшійся.
Pogrobek, *bka* (*-bowiec*, *wca*, *wca*), m. по смерти отца рожденный, послѣдышъ; по смерти сочинителя выданный.
Pogradka, f. огородка; частоколъ; града; рѣшетка у мельницы.
Pogrom, *u*, m. пораженіе непріяте

лей; *-mca*, m. *-miciel*, m. побѣдитель, покоритель.
Pogromić, *-gramiać*, v. a. поразить громомъ; * поразить, побѣдить, разбить.
Pogrozić, *-grażać*, v. a. погрозить, постращать; *-groźka* (*-groźba*), f. гроза, угроженіе. [кіе куски.
Pogruchotać, v. a. раздробить на мел-
Pogrzeb, *u*, m. похороны, pl.; *-grzebać*, *-grześć*, v. a. погребать, похоронить; *-grzebiony*, a. погребенный похороненный; *-grzebieniec*, *ńca*, m. мертвый лежащій въ гробѣ; *-grzebny*, a. похоронный, погребальный.
Pogrzebaczka, f. кочерга.
Pogrześć, v. *Pogrzebać*.
Pogubić, v. a. растерять; совсѣмъ истребить; *- się*, v. r. погубиться.
Pohamować, *pohanbić*, v. Primit. & [*po*.
Pojąć, v. *Pojmować*.
Pojadać, *pojeśdź*, v. a. поѣдать, поѣсть.
Pojadz, *u*, m. коляска, повозка, карета; *-jazda*, f. широкое весло.
Poić, v. a. поить; напоить до пьяна; паять; замазкою клеить.
Pojechać, (praes. *pojadę*, *pojedziesz*), поѣхать.
Pojednać, *-dnywać*, v. a. помирить; привесть въ согласіе; *-dnawczy*, a. мирный, помирительный.
Pojednokrotny, a. однократный.
Pojedynczy, a. одинакій; *-czo*, ad. по одиначкѣ, по одному; (w gramm.) *liczba -dyncza*, единственное число.
Pojedynek, *nku*, m. поединокъ; *pojedynkować*, v. a. единоборствовать; биться на поединкѣ; *-dynkowy*, a. одинакій (v. *pojedynczy*);
Pojeśdź, v. *Pojadać*. [единоборный.
Pojętność, f. понятность, переимчивость; *-tny*, a. понятный, переимчивый.
Pojeżdżać, v. n. поѣздить; плыть; *pojeździć*, v. a. испортить, разломать ѣзженіемъ.
Pojmaniec, *ńca*, m. плѣнникъ.
Pojmować, *pojąć*, v. a. понимать, понять; взять; взять въ полонъ; -жениться на (дѣвицѣ, вдовѣ); *- za mąż*, итти за мужъ, за кого.
Pojmowanie, *pojęcie*, m. понятіе;
Pojrzeć, v. *Pozierać*. [знаніе.
Pojść, *pójdź* (v. *iść*, *idź*), v. n. пойти; *- o zakład*, биться объ закладъ.
Poisk, m. поискъ; *-skać*, v. n. *na kim*, искать, требовать чего отъ
Pojutrze, ad. послѣ завтра. [кого.
Pokąd, ad. покуда; пока; по которое время; доколѣ, до котораго
Pokał, m. бокалъ. [времени.
Pokarm, *u*, m. пища; кормъ; кормленіе лошадей на пути.
Pokarmić, *-miać*, v. a. покормить, покормливать.
Pokątnik, m. человѣкъ, который отъ всѣхъ скрывается.
Pokątny, a. потаенный; скрытный.
Pokaz, *u*, m. показъ; показаніе, оказываніе.
Pokazać, *-zywać*, v. a. показать, показывать; оказать, оказывать.
Pokazały, a. видный, знатный, зна-
Poki, ad. пока. [менитый.
Pokład, *u*, m. поклажа, полъ; слой, рядъ; доски и брусья; *-okrętowy*, верхняя палуба на кораблѣ; *-roli*, паханіе слегка.
Pokładać, *-kłaśdź*, v. a. полагать, положить; *-dać rolą*, вспахивать слегка, переворачивать; *- (byki, konie)*, холостить, класть, сколять; *- się*, v. r. прислоняться; ложиться.
Pokładnik, m. хранитель вещи положенной у него въ сохраненіе.
Pokładny, a. *chleby -dne*, хлѣбы преложенія.
Pokładziny, f. pl. свадебный вечеръ, -бная ночь (у новобрачныхъ); *-dzinna piosnka*, эпиталама, свадебные стихи. [стеромъ.
Poklajstrować, v. a. смазать клей-
Poklękać, *knąć*, v. a. стать на колѣнахъ; преклонить колѣна.
Pokłodne, *ego*, n. плата осмотрщику отъ арестанта за заключеніе въ колодку.
Pokłon, *u*, m. поклонъ; почтеніе; *-nić się*, v. r. поклониться.
Pokłosie, n. сбираніе полосьевъ послѣ жатвы.
Pokochać, v. a. полюбить, возлюбить; *- się (w kim)*, влюбиться.
Pokój, *oju*, m. миръ (propr. & *); покой, комната, горница; *-jadalny*, столовая; *- sypialny*, спальня.
Pokoik, *u*, m. покоецъ.
Pokojówka, f. d. горничная, слу-

жа́нка въ ко́мнатахъ; *-jowy*, a. ко́-мнатный, го́рничный, камерди́неръ, ко́мнатный служи́тель. [мя.
Pokolenie, n. поколѣ́ніе, родъ, пле-
Pokonywać, *-konać*, v. a. побѣ-жда́ть, -бѣди́ть; покори́ть, -ри́ть; убѣди́ть, уличи́ть. [да́ріе.
Pokóra, f. смире́ніе, смиренному́-
Pokorniczek, *czka*, *pokorniś*, *sia*, m. человѣ́къ слишкомъ кро́ткаго нра́-ва. [ко́рный.
Pokorny, a. смире́нный, кро́ткій; по-
Pokos, *u*, m. поко́съ, коше́ніе тра-вы́; поко́съ, мѣ́сто гдѣ скошено́.
Pokościć, *-koczczać*, v. a. алифить.
Pokosić, *-koszać*, v. a. скоси́ть, ска́-шивать.
Pokost, *u*, m. оли́фа, лакъ; *-stnik*, m. лакиро́фщикъ; *-stować*, v. a. ла́комъ мазать.
na Pokraczki orać, v. a. паха́ть зе́-млю оставля́я въ промежу́ткахъ по двѣ́ боро́зды невспа́ханныя.
Pokrajać, *-awać*, v. a. искрои́ть, искроща́ть. [ороша́ть.
Pokrapiać, *-kropić*, v. a. окропи́ть,
Pokraśdź, v. a. покра́сть (мно́го че-го́). [-черти́ть.
Pokreślać, *-lić*, v. a. исчерка́ть,
Pokręt, *u*, m. обраще́ніе, круже́ніе; *-ętny*, a. сви́тый, вью́щійся, ку-древатый. [ство́.
Pokrewieństwo, n. кро́вность, род-
Pokrewny, a. единокро́вный.
Pokrótce, ad. вкра́тцѣ; въ коро́ткихъ слова́хъ.
Pokrowiec, *wca*, m. чехо́лъ, покро́въ.
Pokrycie, n. покрыва́ніе; кро́вля, кры́ша.
Pokrytość, f. притво́рство; *-kryty*, a. покры́тый; притво́рный.
Pokrywka, f. покры́шка, кры́шка; *видъ, предло́гъ; *pod -wką*, подъ ви́домъ; обиняка́ми.
Pokrywać, *-kryć*, v. a. покрыва́ть, покры́ть; *покры́ть, таи́ть; *po-krywacz*, m. тотъ кото́рый покры-ва́етъ. [щею и пр.); ободри́ть.
Pokrzepiać, *-pić*, v. a. укрѣпи́ть (пи́-
Pokrzesać, *-sywać*, v. a. подрѣ́зать (дере́вья); перескобли́ть, вы́га-дить; вы́работать, вы́править.
Pokrzyk, *u*, m. крикъ; (w botan.) ада́мова голова́; краса́вица.
Pokrzykać, *-knąć*, v. a. покрича́ть, закрича́ть, вскрикну́ть.
Pokrzywa, f. крапи́ва.
Pokrzywdzać, *-dzić*, v. a. оби́дѣть.
Pokrzywiać, *-wić*, v. a. покриви́ть.
Pokrzywka, f. крапи́вникъ, королёкъ (пти́ца).
Pokrzywnik, m. крапи́вная ба́бочка.
Pokuć, v. a. покова́ть (мно́го чего́).
Podkudlać, v. *Kudlać* & *po*.
Pokumać się z kim, подружи́ться; побра́таться. [пова́ровъ.
Pokup, *u*, m. поку́пка; прода́жа
Pokupić, *-pować*, *-pywać*, v. a. по-купа́ть, скупи́ть.
Pokupny, a. походно́й (това́ръ, ко-то́раго мно́го тре́буютъ).
Pokurzyć, v. a. покури́ть; нѣ́сколь-ко окури́ть. [ду́шка, призра́къ.
Pokusa, f. искуше́ніе; домово́й дѣ-
Pokusić, *-kuszać*, v. a. испыта́ть, покуси́ться; *- się o co*, покуси́ть-ся; отва́живаться на како́е пред-пріятіе; *-siciel*, m. искуси́тель; *-sicielka*, f. искуси́тельница.
Pokuska (d. a *pokusa*), ма́ленькій призра́къ.
Pokuszenie, n. искуше́ніе.
Pokuta, f. пока́яніе, раска́яніе.
Pokutnik, m. *-nika*, f. пока́янникъ; -ница. [нія.
Pokutny, a. надлежа́шій до пока́я-
Pokutować, v. n. раска́яться.
Pokwitować, v. a. дать роспи́ску.
Pokwapliwy, a. торопли́вый.
Pół, *puł*, ad. *poły*, pl. полъ, поло-
Polać, v. *Polewać*. [ви́на.
Połączać, *-czyć*, v. a. соедини́ть, -ни́ть; совокупи́ть (propr. & *).
Połajać, v. a. побрани́ть; пожури́ть.
Połamać, *-mywać*, v. a. изломи́ть, -ла́мывать (мно́го чего́).
na Połanku siedzieć, v. n. на пя́ткахъ
Polano, n. полѣ́но. [сади́ться.
Polany, a. поли́тый.
Połap, *u*, m. нака́тъ; потоло́къ.
Połapa, f. лову́шка, западня́; мы-шело́вка. [ви́ть.
Połapać, v. a. перехвата́ть, перело-
Pół-arkusza, *-uszek*, *szka*, m. полъ листа бума́ги.
Polarny, a. поля́рный.
Polatać, *-lecieć*, *-latywać*, v. n. по-лета́ть, -летѣ́ть, -ле́тывать.
Polatka, f. блёсточка (золота́я и пр.).
Polatucha, f. летучая бѣ́лка.
Poławiać, *-łowić*, v. a. пола́вли-вать, полови́ть.

Pół-baryle, n. половина бочонка.
Poł-bożek, żka, m. полубогъ.
Pół-brat, m. сведенникъ, сведенный *brat*.
Pół-cegły, n. половикъ (кирпича и пр.). [круга.
Pół-cerkla, n. полукругъ, половина
Polcha, f. сонливая бѣлка, соня.
Półchłop, m. кастратъ, скопецъ.
Pół-cięciwie, n. (w geom. i trygon.) половина хорды, синусъ.
Pół-cień, n. (w malarst.) полутѣнь.
Pół-ćwierci, f. полчетверти.
Pół-ćwierciwy, (книга) въ осьмушку.
Pół-człowieka, n. получеловѣкъ.
Pół-czwarta, m. & n. полчетверта, три съ половиною.
Pół-dragmy, n. половина драхмы.
Półdziesiąta, f. девять съ половиною.
Półdziewiąta, f. восемь съ половиною.
Pole, n. поле (propr. & *); походъ (на войнѣ); площадь, f. (въ геом.).
Polecać, -cić, v. a. рекомендовать; поручить (кому что).
Polecie, n. бабье лѣто.
Poleciеć, v. *Polatać*.
Polednia, f. вѣшалка, на коей крестьяне вѣшаютъ платье.
Poledwica, f. задная часть говядины, телятины.
Polegać, -ledź, -legnąć, v. n. упасть, падать; остаться на мѣстѣ (на сраженіи); ложиться (о больныхъ), занемочь; *-gać na czém*, опереться, налечь; *-lega co na czém*, зависитъ что отъ чего; *-gać na łasce czyjej*, полагаться на милость коі о. [побѣжденный.
Poległy, a. убитый (на сраженіи);
Polej, ju, m. полей; *-lejek, ejku*, m. полейное вино.
Połek (gen. *połku*), v. *Pułk*.
Polekku, ad. тихо, легко.
Polepa, f. наводъ на стѣну.
Polepiać, -pić, v. a. подмазать (известью и пр.).
Polepszać, -szyć, v. a. исправлять, -править, поправлять, -править.
Polerować, v. a. полировать; украшать; просвѣщать. [су).
Polesie, n. подлѣсье мѣсто (въ лѣ-
Polewa, f. мурава.
Polewać, -lać, v. a. поливать, -лить; муравить (горшки и пр.); лудить (оловомъ).
Polewacz, m. кто поливаетъ.
Polewka, f. похлебка; соусъ.
Poleźć, -łazić, v. n. приползти, приползывать.
Połfunta, -ncie, n. полфунта.
Półgarca, n. полъ гарнца.
Półgębek, bka, m. половина рта; *-bkiem mówić*, говорить сквозь
Półgodziny, n. полчаса. [зубы.
Półgroszek, szka, m. полугрошъ.
Półhak, u, m. винтовка съ колесомъ (по старинному).
Polica, f. v. *Połka*.
Policya, f. полиція, управа благочинія; *-cyant*, m. полицейской чиновникъ.
Policzek, czka, m. щека; пощечина; боковая часть бастіона, фасъ; -вая часть колеса; -вая часть башни; *-liczkować*, бить по щекамъ.
Policzać, -czyć, v. a. сосчитывать,
Polieder, v. *Wielobok*. [сочитать.
Pół-jedwabie, n. полушелковая матерія; *-bny*, a. полушелковый.
Polip, u, m. полипъ.
Politować się, v. Primit. [вый.
Polityczny, a. политическій; учти-
Polityk, m. политикъ (propr. & *).
Polityka, f. политика; учтивость.
Politykować, v. n. разсуждать о политикѣ; учтиво а не искренно съ кѣмъ поступать.
Polizać, -zywać, v. a. полизать; *-zacz*, m. блюдолизъ.
Połk, v. *Pułk*.
Połka, f. полка, полочка; прибитая къ стѣнѣ доска; перегородка въ шкапѣ. [пивоваренія.
Półkadek, dka, f. полукадь, f. для
Połknąć, v. *Połykać*. [глощеніе.
Połknięcie, n. (S. a *połknąć*), по-
Polko, n. d. *ptasznicze*, птицеловный токъ.
Półkoła, n. полукругъ, -кружіе.
Półkopy, n. тридцать штукъ (н. пр. плодовъ и пр.).
Półkorca, n. полъ шеффеля.
Półkornecie, n. маленькая женская шапка.
Półkoszek, szka, m. большой плетеной коробъ поставляемый на телѣгахъ. [шемизетка.
Półkoszulek, lka, m. полусорочка,
Półkownik, pułkownik, m. полковникъ; *-nikostwo*, n. чинъ, достоинство полковника.
Połkrąże, n. *-kręgu*, полукругъ,

-кружіе; *-kręzny*, a. полукружный, -круглый.
Półkruszec, szcu, m. полуметаллъ.
Półksiężyca, f. полумѣсяцъ, -мѣсячіе; *-życzny*, a. полумѣсячный.
Półkufek, fka, m. полъ чана.
Półkuli, n. полушаріе; *-listy*, a. видъ полушарія имѣющій.
Półkwarty, (осьмая часть гарнца; полъ кварты. [дина лѣта.
Półlata, półlecie, m. половина, сре-
Półłokcia, n. полъ локтя.
Półłokcie, n. половина руки.
Połłokciowy, -kietny, a. полъ локтя содержащій.
Połmałżeństwo, n. незаконный бракъ.
Półmiarek, rka, m. *Lwowski, Samborski*, шефель, m. (въ тѣхъ городахъ). [мѣсяца.
Półmiesiąca, n. полумѣсяцъ, поло-
Półmiesiączek, czka, m. *-miesięcznik*, полумѣсяцъ, v. *półksiężyca*.
Półmisek, ska, m. (блюдо средней величины.
Półnieba, n. половина неба.
Północ, f. полночь, f. средина ночи; полночь, сѣверъ; *-nocnik*, m. житель сѣверныхъ странъ.
Północnowschodny, a. сѣверовосточный. [ный.
Północnozachodny, a. сѣверозапад-
Północny, a. полночный; сѣверный.
Polny, a. полевый; -выіе плоды; -вый полкъ. [мя.
Połodwieczerze, n. вечерное вре-
Połog, u, m. роды, разрѣшеніе отъ времени.
Półokręgu, n. полукругъ, -кружіе.
Polor, u, m. полировка, лоскъ.
Polot, u, m. полётъ; *-tny*, a. летящій.
Połów, u, m. ловля (рыбная).
Połowa, f. половина.
Połować, v. a. полевать; ѣздить, ходить на охоту; *-wanie*, m. охота, ловля звѣрей. [полавливать.
Połowić, -ławiać, v. a. половить,
Połowica, f. половина. [щикъ.
Połownik, m. половникъ; половин-
Połowy, a. полевый; -вый полкъ.
Połoź, m. змѣй великанъ.
Położenie, n. положеніе, мѣсто-положеніе; положеніе, состояніе.
Położna, nej, f. бабушка, повивальная; *-iny, nego, położnik*, m. повивальщикъ.
Położyć, v. a. положить; *trupem* -, убить, умертвить; *- się*, v. r. ложиться.
Położnoprosty, a. горизонтальный.
Połpalca, n. полъ пальца.
Połpieniążka, n. полушка.
Półpięta, четыре съ половиною.
Półpiętak, v. *Półtorak*.
Półpiętrze, n. маленькій ярусъ между двумя ярусами.
Półpoprzecznik, m. полупоперешникъ.
Półposąże, n. бьюсть.
Połpostu, indecl. половина поста.
Połrekawek, wka, m. полурукавъ.
Półrocze, n. полгода; *-czny*, a. полугодовый.
Połrolnik, m. крестьянинъ половину поля имѣющій.
Półrzyć, f. *-rzytek, tka*, m. ягодица
Półsetek, tka, m. полъ сотни; пятьдесять.
Półsiodma, шесть съ половиною.
Połstaje, n. полъ десятины землй.
Półstopnia, n. половина градуса.
Półstopy, n. полфута.
Półsukienko, n. полусукно.
Polszczyzna, f. польскій языкъ, польскіе нравы и пр. [дворянинъ.
Półszlachcica, n. низкаго состоянія
Półszostu, ad. пять съ половиною.
Półszostaka, n. три гроша, полторы копѣйки. [лера.
Połtalarek, rka, m. половина та-
Półtonu, n. полутонъ, полуголосъ.
Półtora, nu. полтора.
Półtorak, m. полтора гроша.
Półtorasta, n. полтораста.
Połtrzecia, nu. полтретья, два съ половиною.
Pół-tuzina, n. полъ дюжины.
Polubić, v. a. полюбить, возлюбить.
Polubowny, a. (w prawie) третейскій. [югъ.
Południe, n. полдень, m.; полдень,
Południ, a. полдневный; полуденный; южный. [діанъ.
Południk, m. полуденникъ; мери-
Południowoschodni, a. юговосточный.
Południo[...]achodni, a. югозападный.
Pół-uncyi, n. полунціи.
Półwiadra, n. половина ведра.
Pół-wiecze, n. полвѣка; пятидесяти лѣтъ. [стихъ.
Półwierza, n. полустишіе, полу-
Pół-włóczek, czka, m. пятнадцать десятинъ землй.

Pot-wozie, n. *-przednie*, передо́къ телѣ́ги; *-tylne*, коробъ телѣжный.

Półwysep, *u*, m. полуо́стровъ.

Polykać, *polknąć*, v. a. поглоща́ть; *-kacz*, m поглоти́тель, m.

Połysk, *u*, m. сія́ніе, блиста́ніе, блескъ мо́лніи; *-kać*, *-kiwać*, v. a. блиста́ть, сверка́ть; v. i. *-kuie się*, мо́лнія сверка́етъ.

Pół-zegarze, n. часы́, на ко́ихъ двена́дцать часо́въ означено́.

Pół-zwierza, n. полузвѣ́рь.

Półzwycięzca, m. соуча́стникъ въ

Pomacać, v. a. пощупа́ть. [побѣдѣ.

Pomachać, v. a. помаха́ть.

Pomaczać, *-moczyć*, v. a. пома́чивать, помочи́ть.

Pomączyć, v. n. посыпать муко́ю.

Pomada, f. пома́да; *-dować*, v. a. ма́зать пома́дою. [сить.

Pomalować, v. a. окра́сить, вы́кра-

Pomagać, *-módz*, v. a. помага́ть, помо́чь (propr. & *).

Pomała, ad. пома́лу.

Pomarańcza, f. помера́нецъ (плодъ и де́рево); *-ńczarnia*, f. v. *Oranżerya*; *-czowy*, a. помера́нцовый.

Pomarlica, f. паде́жъ; моръ, пова́лъ на скотъ.

Pomarzać, *-rznąć*, v. n. поме́рзнуть.

Pomaszczać, *-maścić*, v. a. пома́зывать, -ма́зать.

Pomawiać, v. *Pomówić*.

Pomazać, *-zywać*, v. a. пома́зать; -ма́зывать; замара́ть.

Pomazaniec, *ńca*, m. пома́занникъ.

Pomek, *mka*, m. си́лки, пе́тли (для ловле́нія птицъ).

Pomiar, *u*, m. межева́ніе, вымѣ́реніе; содержа́ніе, пропо́рція.

Pomiarkować, v. a. примѣча́ть, переня́ть, узна́ть; умѣ́рить, умягчи́ть; *- się*, v. r. воздержа́ться, о-грани́читься; *-wany*, a. умѣ́ренный.

Pomiędzy, prp. v. *Między*.

Pomieniać, v. *Na-*, *od-*, *zamieniać*.

Pomierać, v. n. умира́ть.

Pomierny, a. соразмѣ́рный; соизмѣря́емый; (о мѣ́рахъ) образцо́вый; *pomierne*, *ego*, n. *-ność*, f. пла́та отъ мѣ́ры.

Pomierzać, *-rzyć*, v. a. помѣ́рять; вы́мѣрять; сообрази́ть.

Pomieść, v. *Pomiotać*.

Pomieścić, *-eszczać*, v. a. помѣща́ть, помѣсти́ть; *-się*, v. r. помѣсти́ться.

Pomieszać, v. a. помѣша́ть, смѣша́ть; *-szać kogo*, привести́ кого въ смяте́ніе; *- się*, v. r. помѣша́ться (съ ума́ сойти́); *-szany*, a. смѣ́шенный; *безразсу́дный. безу́мный.

Pomieszkać, v. a. пробы́ть нѣ́сколько вре́мени въ како́мъ мѣ́стѣ; *-szkanie*, n. обита́лище, жили́ще; *-szek*, *szku*, m. смѣ́сь, f. смѣше́ніе.

Pomietlisko, n. ку́ча зо́лы; помель-

Pomijać, v. *Pominać*. [цо́.

Pomilczeć, v. n. помолча́ть; *-lknąć*, v. n. замолча́ть, v. *Zamilknąć*.

Pomilne, *ego*, n. пла́та за проѣ́здъ одно́й ми́ли (или́ семи́ верстъ).

Pomijać, *-minąć*, v. a. минова́ть, проходи́ть ми́мо; пропусти́ть, у-молча́ть о чёмъ.

Pomiot, *u*, m. кида́ніе, броса́ніе; *psi pomiot*, поме́тъ; щене́ніе; ку́ча смете́нной золы́. [доно́сокъ.

Pomiotek, *tka*, m. вы́кидышъ; не-

Pomiotło, n. помело́.

Pomiotać, *-mieść*, v. a. помета́ть, поме́тывать; кида́ть, броса́ть; смести́, счи́стить; *-tać płód*, выки́дывать, пре́жде вре́мени рожда́ть.

Pomknąć, v. *Pomykać*.

Pomnażać, *-mnożyć*, v. a. умножа́ть, умно́жить, умножи́ть.

Pomnieć, v. a. по́мнить.

Pomniejszy, a. нѣ́сколько ме́ньшій.

Pomniejszyć, v. *Zmniejszyć*.

Pomnik, m. па́мятникъ.

Pomnożyciel, m. умножи́тель, m.

Pomny, a. па́мятный; достопа́мят-

Pomoc, f. по́мощь; посо́біе. [ный.

Pomóc, *pomódz*, v. *Pomagać*; *tak mi Panie Boże pomóż!* такъ да помо́жетъ мнѣ Богъ! (въ присяга́ніи).

Pomocnik, m. помо́щникъ, вспомога́тель; това́рищъ, сотру́дникъ (въ до́лжности); *-eny*, a. помо́щный, вспомога́тельный.

Pomoczyć, *-maczać*, v. a. намочи́ть.

Pomoknąć, v. *Zmoknąć*.

Pomór (gen. *oru*), m. (d. *-morek*, *orku*), m. моръ; *- bydła*, паде́жъ на

Pomorze, n. примо́ріе. [скоти́ну.

Pomorszczyzna, f. сѣ́верной вѣтръ.

Pomort, *u*, m. то́лстой басъ.

Pomorzyć, v. *Umorzyć*.

Pomościana, f. доро́га вы́мощенная пласти́нникомъ.

Pomoscić (*pomoszac*), v. a. вы́мостить; вы́стлать пласти́нникомъ.

Pomost, *u*, m. *pomosta*, f. помостъ, полъ сдѣланный досками или пластинникомъ; *– na okręcie*, палуба, декъ (на кораблѣ).
Pomotać, v. a. запутать, перепутать.
Pomówić, *-mawiać*, v. a. поговорить, -говаривать; *-mawiać*, подражать выговоръ; *-wiać kogo o co*, хулить кого за что; обвинять, поносить.
Pomowa, (d. *-mówka*), f. порицаніе, хуленіе, обносъ; колкія слова.
Pompa, f. насосъ.
Pompa, f. великолѣпіе, нарядъ; *-patyczny*, великолѣпный, пышный. [сомъ.
Pompować, v. a. качать воду насо-
Pomroczyć, *-mraczać*, v. a. помрачать, потемнить; *-mroka*, f. мракъ, темнота, сумерки (propr. & *); *pomroczny*, a. сумрачный.
Pomrowie, n. (coll.) черви жуковъ.
Pomróz, *u*, m. небольшой морозъ; *дрожъ, содроганіе; *-mrozić*, *-mrażać*, v. a. повредить морозомъ.
Pomrzeć, v. *Pomierać*.
Pomścić, v. *Mścić*.
Pomściciel, m. отмститель, m.
Pomsta, f. мщеніе.
Pomucha, f. падежъ на скотъ.
Pomuchla, f. родъ трески (рыба).
Pomulać, *-lić*, v. a. замарать иломъ, грязью.
Pomurny, a. стѣнный, на стѣнахъ находящійся; *-ne ziele*, стѣнная трава (Parietaria); *-murze*, n. вышный край стѣны.
Pomydlić, v. a. помылить.
Pomyje, f. pl. помои; *-myinik*, m. помойникъ; сточная труба.
Pomyk, v. *Pomek*.
Pomykać, *-mknąć*, v. a. сдвигивать, сдвинуть; отложить, отсрочить; споспѣшествовать; *- się*, v. r. сдвигиваться, сдвигаться; стараться (о чёмъ).
Pomykanie, *-knięcie*, *-knienie*, n. сдвигиваніе, сдвиганіе.
Pomylać, *-lić*, v. a. разстроить, смѣшать; *- się*, v. r. ошибаться; по-
Pomysł, *u*, m. v. *Domysł*. [грѣшить.
Pomyślić, v. a. & n. (*pomyślać*), помыслить, помышлять, подумать; *- do czego*, помыслить взять что; *-myślny*, a. благоуспѣшный, по желанію оконченный.

Pomywać, *-myć*, v. a. помывать, -мыть, обмывать; *-waczka*, f. судомойка; *pomywadło*, n. мочалка; *-walnik*, m. кадка, помойникъ.
Poń, *to iest: po niego*, *po nią*.
Pona, v. *Po*, (въ глаголахъ сложныхъ съ предлогомъ *Na*, *Po*, означаетъ дѣйствіе часто производимое) н. пр.; *Ponabijać*, почаще или много набивать.
Ponad, *po nad*, надъ, точно надъ.
Ponawiać, *-nowić*, v. a. обновлять, -вить; *ponawa*, *-nawianie*, *-wienie*, поновленіе. [чулочный.
Pończocha, f. чулокъ; *-chowy*, a.
Pończosznik, m. чулочникъ; *-niczka*, f. чулочница, вязея; *-nictwo*, n. ремесло чулочника.
Ponęcać, *-ęcić*, v. a. приманить (многихъ); v. *Nęcić*.
Ponęta, f. приманка, прикормъ; *прелесть; *-nętny*, a. привлекательный, приманчивый.
Poniechać, *-chywać*, v. a. оставить, оставлять; перестать дѣлать что.
Poniedziałek, *łku*, m. понедѣльникъ; *-działkować*, v. a. не работать, гулять по понедѣльникамъ.
Poniekąd, ad. нѣкоторымъ образомъ.
Ponieść, v. *Ponosić*.
Poniewalać, v. *Poniewolić*.
Ponieważ, c. потому что (понеже, поелику). [пренебрегать.
Ponieważać, *-ważyć*, v. a не почитать,
Poniewierać, v. a. презрительно поступать; не уважать; заложить, затерять (что нибудь); *- majątek*, размотать свое имѣніе; *- się*, v. r. таскаться, скитаться; *-wierca*, m. бродяга; *-wierek*, *rka*, m. вещь не уважаемая, бросаемая въ сторону; *-wierka*, f. презрѣніе, неуваженіе.
Poniewoli, *-wolnie*, ad. противъ воли, по неволѣ; по нуждѣ; *-wolić*, (*-walać*), v. a. принуждать; *-wolny*, a. невольный, принужденный; *-wolność*, f. принужденіе.
Ponik, m. ключъ подземельный; *замѣшательство, досадное дѣло.
Ponikać, *-knąć*, v. n. изчезать, теряться изъ глазъ.
Poniż, (*poniżu*), ad. пониже, ниже.
Poniżać, *-iżyć*, v. a. понижать, понизить; *уничижать, -жить.
Pono, v. *Podobno*.
Ponocnik, m. человѣкъ, который

ночью таскается; (ночный воръ); *-pocny*, a. ночный (-ной).
Ponosić, *-nieść*, v. a. поносить, понести; сносить, терпѣть.
Ponowa, f. (v. *ponowienie* in *ponawiać*) (w myślist.) свѣжій слѣдъ звѣриный. [возобновитель.
Ponowić, v. *Ponawiać*; *-wiciel*, m.
Ponsowy, a. пунцовый.
Ponta, f. козлиная борода.
Pontal, *u*, m. ожерелье.
Ponton, *u*, m. понтонъ.
Pontyfikał, *u*, m. чиновникъ, церковная книга содержащая чиноположеніе обрядовъ которые имѣетъ наблюдать Епископъ; *-kalny*, a. Архіерейскій.
Ponury, a. пасмурный; *угрюмый, *-rość*, f. пасмурность, угрюмость.
Poobalać, v. a. перевернуть, опрокинуть (много чего),
Poobiedni, *-dny*, a. послѣобѣденный.
Poobiedzie, n. время послѣ обѣда.
Po-orać, *-orywać*, v. a. пахать въ послѣдній разъ; *-wać gnóy*, *nasienie*, запахать, навозъ, зерна; *-wać wezłe zboże*, перепахать; переорать.
Poósme, ad. въ восмыхъ. [
Pop, m. попъ; священникъ; жрецъ; (презр.) попъ, бѣлецъ; (w szachach) *pop*, *popek*, слонъ (въ шахматной игрѣ).
Popadać, *popaść*, *-paśdź*, v. n. *w co*, попадать, попасть во что (н. пр. въ болѣзнь и пр.); застать; нападать, напасть; *- się*, v. r. разсѣдаться, разщеляться.
Popadya, f. попадья; жена попова.
Poparcie, S. *poparty*, part. a *poprzeć*, v. *Popierać*.
Popas, *u*, m. кормленіе лошадей въ дорогѣ; *-pasać*, *-sywać*, v. a. кормить лошадей въ дорогѣ.
Popatrzyć, v. a. посмотрѣть.
Popchnąć, v. *Popychać*.
Popęd, *ędu*, m. стремленіе (воды и пр.); v. *Zapęd*. [вспыльчивость.
Popędliwość, f. торопливость;
Popędliwy, a. торопливый; безразсудный; вспыльчивый, запальчивый.
Popędzać, *-dzić*, v. a. погнать, погонять (лошадь и пр.); затравить, пустить (собаку); *-dzić zwierze*, взогнать, поднять (звѣря); * понуждать; потурить.

Popek, *pka*, m. снигирь (птица); *popek*, (w szachach) слонъ (въ шахматной игрѣ).
Popełniać, *-nić*, v. a. сдѣлать, учинить (ошибку, злодѣяніе).
Popi, a. поповскій.
Popijać, *-pić*, v. a. попивать, -пить; *-pić się*, v. *upić się*.
Popielarz, m. зольникъ (кто золу дѣлаетъ); *-lasty*, *-listy*, a. пепеловидный, пепелоцвѣтный.
Popielec, *lca*, m. посвященный пепелъ; пепельная среда; (на первой недѣлѣ великаго поста).
Popielica, f. соня; сонливая бѣлка; *-lice*, f. pl. бѣліе мѣхи; *-lnica*, *-lnia*, f. пепельникъ, урна; *-lnik*, m. (v. *popielarz*) кто золу продаетъ.
Popierać, *poprzeć*, v. a. сильно что давить, пхать, поспѣшествовать, помагать; стараться о произведеніи въ дѣйство. [ной портретъ)
Popiersie, n. *-rśnik*, m. бюстъ, (груд-
Popierzać, *-erzyć*, v. n. покрыть перьями. [изъ пяти.
Popiętny, a. пятеричный; состоящій
Popiętrzyć, v. a. строить ярусами.
Popić, v. *Popijać*.
Popiół, *u*, m. зола, пепелъ; *-piołowy*, a. пепельный.
Popiołek, *łka*, m. d. зола, пепелъ отъ малой вещицы; чернозёмъ, золистая земля.
Popis, *u*, m. роспись (людямъ въ государствѣ); рекрутный наборъ; *-wojskowy*, смотръ войска; *-szkolny*, экзаменъ, испытаніе.
Popisać, *-sywać*, v. a. пописать, -писывать, написать; *-wać ludzi* i t. d. сдѣлать роспись людямъ и пр.; *- wojsko*, смотръ сдѣлать; *- się*, v. r. написаться въ роспись и пр.; отличиться, прославиться; *-pisowy*, a. переписный (-ной); (v. *popisać*); *-wy urzędnik*, чиновникъ составляющій перепись людямъ и пр.; ценсоръ (у древнихъ Римлянъ).
Popłacać, *-cić*, v. a. переплатить; расплатиться; *быть въ цѣнѣ, въ почтеніи.
Popłakać, *-akiwać*, v. *Płakać* & *po*.
Popłatek, *tka*, m. подать, оброкъ.
Popłatny, a. цѣнный, прибыльный, корыстный.
Popław, *u*, m. плаваніе, v. *popławiać*.

Popławiać, *-wić*, v. n. (v. Prim. & *po*); поплáвить по водѣ; *-pławny*, a. удóбный, спосóбный (о вѣтрѣ); судохóдный.
Poplecznik, m. покровитель, защитникъ; *-pleczny*, a. плечный; защищáющій (propr. & *).
Popłókać, *-kiwać*, v. a. пополоскáть, пополáскивать. [настращáть.
Popłoszyć, *-płaszać*, v. a. испугáть,
Popluć, *-plunąć*, *popluwać*, *poplwać*, v. a. заплевáть, заплёвывать.
Popłynąć, v. a. (v. Primit. & *po*), поплыть; отпрáвиться въ путь водóю.
Popoić, v. a. напоить (ещё немнóжко).
Popona, f. карéтный чехóлъ, парусина на повóзѣ; попóна (на лошадь).
Popowa, v *Popadya*. [ди).
Popowic, m. попóвской, свящéнническои сынъ, v. *pop*; *-pówna*, f. попóвская, свящéнническая дочь, v.
Popręg, *ęga* (*ęgu*), m. подпрýга. [*pop*.
Poprawa, f. испрáва, исправлéніе; поправлéніе; корректýра.
Poprawca, m. исправитель, m.; (w łowiectwie) ищей. [шýтку.
Poprawdzie, ad. за прáвду, не въ
Poprawiacz, *-wiciel*, m. исправитель, m.
Poprawiać, *-wić*, v. a. поправлять, попрáвить; исправлять, испрáвить; *-wić żołdu*, прибáвить къ жáлованію; *- się*, v. r. испрáвиться; лýчше стать (о больныхъ).
Poprawiny, f. pl. пиръ у жениха на другóй день пóслѣ свáдьбы.
Poprawka, f. поправлéніе ошибки; *-wny*, a. могýщій испрáвиться; испрáвный, безошибочный.
Poprosić, v. a. *o co kogo*, попросить когó о чёмъ; *-sić gości*, созвáть гостéй, пригласить.
Poprostu, ad. прóсто, безъ прикрáсъ, безъ обиняковъ. [пылить.
Poprószyć, v. a. напорошить, на-
Poprowadzić, v. *Zaprowadzić*, *doprowadzić*. [-брáть, убирáть.
Poprątać, *-tnąć*, v. a. прибирáть,
Poprzeć, v. *Popierać*.
Poprzecz, *-przek*, ad. поперéгъ.
Poprzecznica, f. діагонáльная чертá; *-cznik*, m. *poprzeczne*, n. поперéчникъ; *-czny*, a. поперéчный; *-czna droga*, перекрёстокъ.
Poprzedni, (*-dniczy*), a. предшéствующій; предварительный.
Poprzednica, f. предшéственница.
Poprzednik, m. предшéственникъ; *-dniczy*, a. (w matem.) предъидýщій членъ (въ геометр. пропóрціяхъ); (w logice) пéрвая, предидущая (въ лóгикѣ).
Poprzedzać, *-dzić*, v. a. предшéствовать, предходить, преслѣдовать; *-dzaiacy*, предъидущій.
Poprzek, v. *Poprzecz*.
Poprzestawać, *-stać*, v n переставáть, перестáть (на нѣкоторое врéмя).
Poprzysięgać, *-siądz*, v. a. присягáть, присягнýть; клястся, утверждáть что клятвою; заклинáть, просить съ клятвою; *-sięgły*, *-sięźny*, a. присягою утверждённый; присяжный. [v. Primit. & *po*.
Popsuć, *popsować*, v. a. испóртить,
Popularność, f. народолюбимство, народолюбіе; *-ny*, a. милъ, угóденъ нарóду.
Popuszczać, *-puścić*, v. a. попустить, *-пускáть*, *-пущáть*, спустить, отпустить (узду у лóшади); * *-szczać komu wodze*, давáть комý большую вóльность. [попихнýть.
Popychać, *-pchnąć*, v. a. попихáть,
Popyt, *u*, m. спросъ, трéбованіе.
Popytać się, *-pytywać się*, v. r. навѣдаться, спрáвиться.
Por, *u*, m. *pory*, pl. потóвыя скважинки, пóры.
Por, *u*, m. поррéй, (allium porrum).
Pora, f. порá; время; годовóе врéмя; погóда; положéніе, надлежáщее состоя́ніе.
Porąb, *ęba*, m. дровосѣкъ, мѣсто въ лѣсý, гдѣ рýбять лѣсъ; вырубленный лѣсъ. [дѣлывать.
Porabiać, *-robić*, v. a. дѣлать, по-
Porąbać, *porąbić*, v. a. рубить лѣсъ; изрубить, нарубить.
Porachować, v. a. сосчитáть.
Porada, f. разсуждéніе, совѣтовáніе; совѣтъ; * спосóбность, f.
Poradlne, *ego*, n. поплýжное, денежной окладъ съ плýга земли.
Poradnik, m. совѣтникъ, совѣтователь, m. (засѣдáтель у судá); *-dny*, a. спосóбный къ преподавáнію совѣтовъ; *-ność*, f. спосóбность къ преподавáнію совѣтовъ.
Poradzać, *poradzić*, v. a. присовѣ-

товать, подáть совѣ́тъ; помагáть, пособить; *sobie*, знать, умѣ́ть какъ нáдобно дѣ́лать.

Poranek, nku, m. ýтро. [v. *ranić*.

Poranić, poraniać, v. n. порáнить;

Poranny, a. ýтренній; *modlitwa poranna*, ýтренная молитва.

Porastać, v. *Porosnąć*.

Porażać, -zić, v. a. поражáть, -разить (непріятельское вóйско); *опечáлить, причинить сильную печáль. [(вóйска).

Porażka, f. пораженіе, разбитіе

Porcelana, f. фарфóръ; *-lanowy*, a. фарфорóвый.

Porcya, f. пóрція; пай, дóля.

Pordzewieć, v. n. заржáвѣть.

Porębnik, m. дровосѣ́къ; плóтникъ.

Poręcz, f. *poręcze*, n. пóручъ, пóручень (у стýла); перила (на крыльцахъ).

Poręcznik, m. ручитель, порýка, m.; *-czny*, a. (а *poręka*) порýчный; (а *ręka*) рýчный, способный у рукú.

Poręka, f. порýка, поручительство.

Porękawiczne, ego, n. дéньги на булáвки, подáрокъ женѣ́ при покупкѣ́ чегó либо отъ мýжа.

Porobić, v. *Porabiać*.

Poroczki, v. *Roki ziemskie*.

Porodzić, v. *Rodzić, urodzić*.

Porończę, ęcia, n. выкидышъ.

Poronić, poraniać, v. n. (о живóтныхъ) выкинуть, выкидывать (прéжде врéмени); *-onienie*, n. преждеврéменные роды́, недонóсъ (о живóтныхъ); *-onny*, a. производя́щій преждеврéменное рождéніе.

Porośl, f. *porośliina*, f. зарóслина.

Porosnąć, -rastać, v. n. поростú, -ростáть, заростú, обростú; *-snąć w pierze*, быть въ изобиліи.

Porost, m. *-sty*, pl. нóросты, мхи, (Algae, lichenes). [по óсени.

Porosza, f. порóша, пéрвый снѣгъ

Porównіаć, -ównać, -ównywać, v. a. сравня́ть, срáвнивать; уровня́ть, урáвнивать; случить, -чáть; примирить, согласить; *-ównanie, -ównywanie*, n. сравнéніе, сличéніе; *-nanie dnia z nocą*, равноденствіе; (w geom.) *-nanie*, пропóрція; *porównywający*, a. сравнительный; (w gramm.) *stopień -wający*, сравнительная стéпень.

Poroz, (въ слóжности тóже какъ по рýски: пораз-, или *po* знáчитъ во мнóжествѣ, мнóго). [расходить.

Porozchodzić, v. a. во мнóжествѣ

Porozdzierać, v. a. раздирáть мнóго.

Poroże, n. рогá на головѣ́ олéня и пр.

Porożniać, -żnić, v. a. раздружить; разрушить дрýжбу, соглáсіе; *-żnić się z kim*, раздружиться, поссóриться.

Porozumieć, -umiewać, v. n. догáдываться, домышля́ться; (разумѣ́ть); *- się z kim*, согласиться, сговориться, имѣ́ть сношéніе съ кѣмъ; *-umiewanie*, n. догáдка, домышлéніе; *-umienie*, n. подозрѣ́ніе; лóжное мнѣ́ніе; *-nie się*, (тáйное) соглáсіе.

Porożysty, a. (а порóгъ) порóжистый; (а рогъ) рогáтый.

Port, u, m. портъ, прíстанъ, гáвань.

Porta, f. пóрта (Оттомáнская).

Portatyl, m. олтáрь удобоносимый.

Portki, (gen. *portek*), pl. штаны́.

Portowy, a. имѣ́ющій гáвань; *-towe, ego*, n. отвáльное; *-towy, ego*, m. надзирáтель гáвани.

Portret, u, m. портрéтъ; *-etować*, v. a. писáть портрéтъ.

Portugał, u, m. золотáя монéта десяти червóнцевъ.

Portulaka, f. портулáкъ (Portulaca).

Portyer, v. *Odźwierni*.

Portyera, f. завѣ́са у дверéй.

Porubca, m. блудодѣ́й; *-bstwo*, n. блудодѣ́яніе; растлѣ́ніе дѣвицы.

Poruchać, v. a. задвигáть, поколебáть.

Porucznik, m. порýчикъ; *-nikowstwo*, n. достоинство порýчика.

Poruczać, -czyć, v. a. поручáть, поручить; препоручить.

Poruczenie, n. (v. *poruczać*), *-czenie boskie*, бóжіе покровительство; *-czenie prawne*, судéбное, приказное полномóчіе.

Poruszać, -szyć, v. a. трóгать; пошевелить, сдвинуть съ мѣ́ста; *poruszać wszystkie siły*, всѣ силы употребить; причиня́ть, производить; трóгать, трóнуть (сéрдце).

Poruszanie, -szenie, n. движéніе; движéніе мыслей, дýха.

Poryć, v. a. порыть, взрыть.

Porywać, porwać, v. a. похищáть, похитить; вырывáть, вы́рвать; схвáтывать, схватить; нападáть (о

болѣзни и пр.); *-*wać kogo*, восхищáть, приводи́ть въ востóргъ; -*wać się*, схвати́ться, брóситься, стреми́ться; -*wać się ze snu*, вскочи́ть со сна отъ стрáха; - *się do szabli, do broni*, схвати́ть сáблю; взять орýжіе, вооружи́ться; -*wacz*, m. похищáющій, вырывáющій.

Porywczość, f. скóрость, поспѣшность, вспы́льчивость, f.; -*wczy*, a. -*czo*, ad. скóрый, поспѣшный, тороплúвый; вспы́льчивый; *na porywczą, w -wczą*, ad. въ скóрости, на скóрую рýку.

Porządek, dku, m. порядокъ (во вся́комъ значéніи сегó слóва); -*dek* (-*dki*, pl.), *miasta*, упрáва благочи́нія, поли́ція; *Porządki*, pl. домáшняя рýхлядь, мéбели; -*rządki do jazdy*, экипáжъ, карéта съ лошадьми́ и пр.; -*rządny*, a. -*nie*, ad. порядочный, хорошó расположéнный; -порядочное расположéніе.

Porzeczka, f. смородина (деревцó); *porzeczki*, pl. смороди́ны (я́годы).

Porzeczanin, m. нáбережный жи́тель.

Porznąć, -*rzynać*, v. a. изрѣзáть, -рѣзывать; порѣзáть въ куски́.

Porzucać, -*cić*, v. a. бросáть, брóсить; покидáть, поки́нуть; оставля́ть, остáвить; (о живóтныхъ) вы́кидать, вы́кинуть (плодъ); -*cić dziecię*, вы́ставить, остáвить (на ýлицѣ и пр.) дитя́.

Porzutek, *tka*, m. остáвленное дитя́; найдёнышъ.

Posada, f. поселéніе; положéніе, мѣстоположéніе; заведéніе, учреждéніе. [грибовъ.

Posadki, f. pl. родъ (съѣстныхъ)

Posadzać, -*dzić*, v. a. посаждáть, посади́ть; поставля́ть, постáвить (propr. & *); - *kogo do więzienia*, насади́ть когó въ тюрмý; - *na tronie*, возвести́ когó на престóлъ.

Posądzać, -*dzić*, v. a. подозрѣвáть; обвиня́ть, дýмать когó виновáтымъ.

Posadzka, f. тесни́ца; набóрная доскá; набóрной, штýчной полъ, паркéтъ.

Posag, u, m. (d. *posażek*) придáное; -*sagowy*, -*sażny*, къ придáному надлежáщій.

Posąg, u, m. стáтуя, истукáнъ; -*ina panna*, невѣста имѣющая придáное.

Poschnąć, v. *Posychać*.

Poschodzić się, v. r. сойти́ся; собрáться съ рáзныхъ сторóнъ.

Pościągać, v. a. стянýть, стащи́ть (мнóго чегó).

Pościałka, d. v. *Pościel*.

Pościć, v. n. пости́ться, говѣ́ть.

Pościel, (d. -*ściałka*), f. постéля, постéлька.

Pościełać, *posłać*, v. a. постилáть, постлáть (постéлю); -*ścielny*, a. постéльный.

Pościenny, -*ścianny*, a. стѣнный.

Poścież, f. (poet.) тропи́на, -пи́нка, стезя́.

Pościg, u, m. погóнъ; погóня.

Pościgać, -*gnąć*, v. a. догнáть; преслѣ́довать, пости́чь; сшивáть, сошúть; *укроти́ть, обуздáть.

Pościnać, v. Primit. & *po* (*wiele*).

Poseł, sła, m. посóлъ, послáнникъ; депутáтъ при сéймѣ; * предвѣстникъ; -*elski*, a. посóльскій; -*elstwo*, n. посóльство; -*elszczyzna*, f. содержáніе послáнниковъ.

Posępiać, -*pić*, v. a. пáсмурнымъ дѣлать; * печáльнымъ дѣлать; -*twarz*, нахмýриться.

Posępny, a. пáсмурный, мрáчный; *угрю́мый, печáльный; -*ność*, f. пáсмурность; угрю́мость.

Posforować, v. *Poswarować*.

Posiadać, *posiąść*, -*siedź*, v. a. сади́ться вы́ше когó; -*dać co*, владѣ́ть чѣмъ, имѣ́ть что (propr. & *); *posiedź*, овладѣ́ть чѣмъ, вступи́ть во владѣ́ніе чегó.

Posiadacz, m. владѣлецъ, хозя́инъ.

Posiadło, n. владѣ́ніе, принадлéжность, f.

Posiągać, -*sięgać*, -*siągnąć*, -*sięgnąć*, v. a. доставáть рукóю, простирáть рýку чтобы взять что.

Posiecz, f. побіéніе мнóгихъ (на войнѣ́). [времени.

Posiedzić, v. a. сидѣ́ть нѣ́сколько

Posiedzenie, n. засѣдáніе, óбщество, бесѣда.

Posieka, f. засѣ́ка. [бесѣда.

Posiekać, -*siec*, v. a. изруби́ть (въ мéлкіе куски́) посѣ́чь, похлестáть.

Posierpowaty, a. серпови́дный.

Posiew, u, m. посѣ́въ.

Posiewać, -*siać*, v. a. посѣвáть, посѣ́ять; посыпáть, -сы́пать.

Posiewny, a. удóбный къ сѣ́янію; посѣ́янный.

Posiłek, *łku*, m. укрѣпленіе (propr. & *); *-woienny*, вспомогательное войско.
Posilać, *-lić*, v. a. подкрѣпить, укрѣпить, усилить (propr. & *).
Posiłkować, v. n. вспомоществовать (войскомъ, деньгами, провіантомъ); *-kowy*, a. вспомогательный; *-kowy żołnierz*, вспомогательное войско; (w gramm.) *słowo -kowe*, вспомогательный глаголъ.
Posilny, a. укрѣпительный.
Posiódmny, a. изъ семи состоящій.
Posklepić, v. a. свесть сводами, покрыть сводомъ.
Poskoczyć, *-skakiwać*, v. a. поскочить, поскакивать; броситься, устремиться; *-skok*, *u*, m. скачокъ, подскокъ.
Poskrobać, v. a. поскресть, поскоблить; *-bać się po głowie*, *раскаяться (о чёмъ).
Poskromić, *-skramiać*, v. a. укротать, усмирить, обуздать.
Posłać, v. *Posyłać*.
Posład, *u*, m. высѣвки, худые остатки очищеннаго сквозь решето хлѣба; *-wołowy*, задная часть бычачья.
Posład, ad. позади.
Pośladek, *dku*, m. задница; *-dki*, m. pl. задокъ, задинка; ягодицы, f. pl.
Pośladować, *-ślakować*, v. a. открыть по слѣдамъ; *-kogo na czém*, поимать, схватить кого (съ поличнымъ).
Posłanie, n. (a *pościelać*), постланіе, постиланіе; постилка; постеля.
Posłaniec, *ńca*, (*posłannik*), m. посланной, вѣстникъ.
Pośledni, a. послѣдній, послѣ слѣдующій; нижшій, хуждшій; задній.
Pośledz, v. *Posład*.
Poślizgnąć się, v. r. поскользнуться; *ошибиться, погрѣшить.
Posłowa, f. жена посланника.
Posłowszczyzna, v. *Poselszczyzna*.
Posłowy, a. посольскій; v *poseł*.
Poślubić, *-biać*, v. a. свято обѣщать, обѣтовать; *-bić* (*komu córkę*), сговорить (свою дочь за кого).
Poślubini, f. pl. помолвка, сговоръ, обрученіе. [молва.
Posłuch, *u*, m. слушаніе, слухъ,
Posługa, f. услуга, служеніе; служба; *-gacz*, (*posłużnik*, m.) прислужникъ, слуга; *-gaczka*, f. (*posłużnica*, f.) услужница, служанка.
Posłuszeństwo, n. (*posłuszność*, f.) повиновеніе, послушаніе.
Posłusznik, m. послушный, послушникъ; *-szny*, a. послушный.
Posłużyć, *-sługiwać*, v. a. послужить; прислуживать; служить.
Pośmiech, v. *Pośmiewisko*.
Pośmienny, a. презрительный, негодный, непотребный.
Pośmiertny, a. послѣ смерти чьей находящійся, явившійся, изданный; *-tność*, f. продолженіе (духа) по смерти.
Pośmieszny, v. *Pośmiewny*.
Pośmiewać się, v. r. улыбаться, усмѣхаться, смѣяться; *-śmiewacz*, *-śmiewca*, m. насмѣшникъ, подсмѣятель, m.; *-śmiewisko*, n. посмѣхъ, посмѣяніе, насмѣшка; *pośmiewny*, *-śmieszny*, a. смѣятельный; насмѣшливый. [запачкать.
Posmolić, v. a. осмолить; замарать,
Posmrodzić, v. a. насмрадить, сдѣлать смердящимъ, вонючимъ.
Posmyk, *u*, m. махъ когда бросится что. [v. *zasnąć*.
Posnąć, v. n. уснуть (во множествѣ),
Pośniedzieć, v. n. заплѣсневѣть; заржавѣть; *-ziały*, a. заплѣсневѣлый, заржавѣлый. [плесть.
Posnować, v. a. перевязать, пере-
Posobnie, ad. съ ряду, одинъ послѣ другаго (другова); *-ność*, f. слѣдствіе, послѣдствіе; *-bny*, a. слѣдующій, послѣдующій, наступающій.
Posoch, *u*, m. посохъ, жезлъ.
Posoka, f. гной, кровь, f. (въ ранахъ); подонки, осадокъ.
Posolić, *-salać*, v. a. посолить, приправить солью.
Posowa, f. полъ изъ досокъ въ крестіянскомъ жилищѣ.
Pośpieć, v. n. поспѣть. [рость, f.
Pośpiech, *u*, m. поспѣшность, ско-
Pośpieszny, a. поспѣшный, скорый.
Pośpieszyć, *-szać*, v. n. поспѣшить, -шать; v. a. ускорить, торопить, поощрять.
Pospoł (v. *wespoł*); *pospołu*, вмѣстѣ.
Pospolicie, ad. обыкновенно.
Pospolicieć, v. n. сдѣлаться обыкновеннымъ; сдѣлаться простымъ.
Pospolitość, f. общность, всеобщность, f.; общество.
Pospolitować, v. a. сдѣлать обык-

новѣннымъ, простымъ; сдѣлать презрительнымъ; *-wać się z kim*, брататься, съ низшими, подчинёнными; дѣлаться обыкновѣннымъ; простымъ, повседнѣвнымъ.

Pospolity, a. общій; *-lite ruszenie*, общее ополчѣніе; *-lity*, обыкновѣнный, простой, простонародный; (w gramm.) *imie -lite*, имя нарицательное (nomen appellativum).

Pospólstwo, n. простонародіе, простый народъ, чернь, f.; общество обывателей городовъ, селъ, деревень; цѣхъ.

Pospraw̌iać, *pospraw̌ować*, v. a. v. *Spraw̌ować* & *po* (*wiele*).

Posrać, v. a. загадить каломъ.

Pośrebrzać, *-brzyć*, v. a. посеребрять, -брить.

Pośrzedni, v. *Srzedni*.

Pośrzedniać, (a *pośrzednik*), v. a. посрѣдствовать; *-dnictwo*, n. посрѣдничество; *-dniczy*, a. посрѣдственный, посрѣдствующій; *pośredniczyć*, v. a. посрѣдствовать, быть посрѣдникомъ.

Pośrzednik, m. посрѣдникъ; (w matem.) средоточіе, центръ.

Pośrzód, ad. среди, посреди.

Pośrzodek, *dka*, m. средина.

Possessor, m. владѣтель, хозяинъ, m.; *-ssorka*, f. владѣтельница; *possessya*, f. владѣніе; *-ssyonat*, m. помѣщикъ, имѣющій помѣстье; *-atka*, f. помѣщица.

Post, *u*, m. постъ.

Posta, f. ядро.

Postać, f. видъ, фигура, образъ, стать, f. (propr. & *).

Postać, (praes. *postoię*, *-isz*), *postawać*, v. n. постоять, нѣсколько времени стоять; *- gdzie*, бывать гдѣ; пойти, поѣхать кудаʹнибудь; *- na nogi*, стоять на ногахъ; *усиливаться.

Postanaw̌iać, *-nowić*, v. a. постановить, опредѣлять; приказать, -казывать, установить; учредить (н. пр. контрактъ); *- kogo z kim*, бракомъ сочетать; *zegar*, повѣрить, поставить часы; *-wienie*, *-wianie*, n. учрежденіе, постановленіе, опредѣленіе; намѣреніе, предпріятіе; уставъ, узаконеніе, конституція; бракосочетаніе.

Postąpić, v. *Postępować*.

Postarać się, v. r. постараться.

Postaw, *u*, m. кусокъ (цѣлый) сукна, штука сукна.

Postawa, f. основа (у ткача); *наружность, видъ, осанка; положеніе, состояніе.

Postawać, v. *Postać*.

Postawić, *-wiać*, v. a. поставить, поставлять; *помогать, поправить состояніе кого (v. Primit. *stawić*).

Postawnik, m. (первый жнецъ) большая восковая свѣча; *-nica*, f. первая жница.

Postawny, a. притворный; принужденный; жеманный; *-wność*, f. притворство, жеманство.

Postęp, *u*, m. успѣхъ; продолженіе; *- czasu*, продолженіе времени.

Postępek, *pku*, m. успѣхъ; продолженіе; поступокъ, поведеніе; *postępek prawny*, дѣлопроизводство; *postępny*, a. проходный.

Postępować, *-stąpić*, v. n. поступать, -пить далѣе, подаваться впередъ (propr. & *); *-wać z kim*, поступать, обходиться съ кѣмъ; *-pić*, *komu co*, *lub czego*, уступить кому что; *-powanie*, n. поступокъ, поведеніе (propr. & *).

Postmajster, v. *Pocztmajster*.

Postnik, m. постникъ (который постится); *-nik*, *u*, m. постное кушаніе; *-ny*, a. постный; *-ne dni*, постные дни; *-na potrawa*, постное кушанье.

Postoły, pl. f. & m. лапши украинскіе, m. pl

Postoj, int. (imper. a *postać*) постой, погоди!

Postrach, *u*, m. ужасъ, страхъ; угроза.

Postradać, v. a. потерять, утратить, лишиться.

Postraszyć, v. n. постращать, испугать.

Postronek, *nka*, m. верёвка; *-nkowy*, a. верёвочный, изъ верёвокъ сдѣланный.

Postronny, a. сторонній, смежный, сосѣдственный; удалённый, далёкій; посторонній, побочный.

Postrugać, *-strużyć*, v. a. соскабливать, соскоблить.

Postrzał, *u*, m. подстрѣлъ, выстрѣлъ; рана отъ огнестрѣльнаго оружія; оружіе (стрѣла, пуля).

Postrzegać, *-strzedz*, v. a. усматривать, усмотрѣть; примѣчать, примѣтить, увидѣть; *-strzedz się w czém*, покаяться, опомниться.

Postrzelić, *-lać*, v. a. подстрѣлить, подстрѣливать, стрѣлять во что.

Postrzemienny pies, *-nny chart*, (w myśliwst.) борзая собака которую охотникъ ведётъ привязанную у стремени.

Postrzygać, *-strzydz*, v. a. постригать, -стричь (н. пр. овецъ, сукно, * остригать); *- kogo na mnicha*, постригать въ монахи (презр.); *- co na drobne kawałki*, изрѣзать въ мелкіе куски.

Postrzygacz, *-yżnik*, m. тотъ который сукно остригаетъ.

Postrzygalnia, f. ворсовальня; изба, гдѣ сукно ворсятъ; *-galny*, a. постригательный.

Postryżeniec, *ńca*, m. постриженецъ.

Postrzyżyny, f. pl. постриженіе, вступленіе въ церковники, въ монашество. [v. *podsłupie*, *podstawek*.

Postument, *u*, m. подножіе столба;

Postyla, f. собраніе проповѣдей.

Postylion, m. почталіонъ; ямщикъ.

Posuć, v. a. насыпать, посыпать.

Posuły, f. pl. посулы, взятки, f. pl.

Posusza, f. засуха; *-szyć*, *-szać*, v. a. посушить.

Posuwać, *-sunąć*, v. a. подвигать, подвинуть; пособывать, посунуть (propr. & *); *-uwisty*, *-uwny*, a. подвижный. [ссора, прѣніе.

Poswara, f. (*poswar*, *u*, m.) споръ,

Poswarzyć, *-arzać*, v. a. поссорить; *-rzyć się*, поссориться.

Poswatać, v. *Swatać*.

Poświącać, v. *Poświęcać*.

Poświadczyć, *-dczać*, v. a. засвидѣтельствовать, подтверждать; утверждать. [ное сіяніе.

Poświata, f. лунный свѣтъ, лун-

Poświęcać, *-cić*, v. a. освящать, освятить; посвящать, посвятить (propr. & *); *-cić się*, *dla kogo*, жертвовать самамъ собою для кого; *-ciciel*, m. святитель, хиротонисующій Епископъ; *-ciny*, f. pl. освященіе. [ка; (птичка).

Poświerka, f. подорожникъ, овсян-

Poświętny, *-świętny*, a. освящённый, посвящённый; *-iętne*, *ego*, n. опредѣлённый доходъ церковный, церковное имѣніе.

Poświst, *u*, m. свистъ (вѣтра); *poświstać*, v. Primit. & *po*.

Posyłać, *posłać*, v. a. посылать, послать; присылать, прислать.

Posyłka, f. посылка, отправленіе кого куда, посланіе. [посыпать.

Posypać, *-pować*, v. a. посыпать.

Posypka, f. посыпка, приманка (для птицъ); *приманка, прелесть; затравной порохъ.

Poszargać, *-arzać*, v. a. замарать, запачкать, забрызгать грязью.

Poszarpać, v. a. изцарапать, изодрать. [порознь.

Poszczegolnie, ad. въ особенности,

Poszczenie, n. постничаніе, пощеніе.

Poszczepać, v. *Szczepić* & *po*.

Poszczęścić, *-ęśliwić*, v. a. осчастливить, счастливымъ сдѣлать; *-ścić się*, удаваться, счастливиться.

Poszczuwać, *poszczuć*, v. a. напустить, травить (собакъ на кого).

Poszept, *u*, m. шептаніе, шёпотъ; тайное подущеніе, побужденіе; *poszeptać*, *-ptywać*, v. a. шептать, шушукать; тихонько извѣщать, подущать.

Poszew (gen. *szwy*), f. (большая) наволока; *-ewka*, f. наволока, наволочка, v. *poszwa*.

Poszkapić się, v. r. спотыкаться, споткнуться; ошибиться.

Poszkodzić, v. a. причинить уронъ.

Poszlakować, v. *Pośladować*.

Poszły, a. происходящій, произшедшій.

Poszostny, a. шестерный; изъ шести (лошадей) сошоящій; *-stne konie*, шестерня, шесть лошадей.

Poszpecić, *-cać*, v. a. изгадить, обезобразить; *-cieć*, v. n. дѣлаться дурнымъ, безобразнымъ.

Poszukać, v. *Szukać* & *po*.

Poszwa, f. (v. *poszew*) головы у сапогъ; наволока; ножны.

Poszwarz, m. тотъ который дѣлаетъ наволоки.

Poszycie, n. соломенная крышка.

Poszyjek, *jka*, m. ударъ въ затылокъ.

Poszywać, *-szyć*, v. a. сшивать, сшить; покрывать соломою.

Pot, *u*, m. потъ.

Potaczać, *-toczyć*, v. a. катить, покатить; точить; *-czać się*, v. r. шататься, качаться.

Potąd, ad. (v. *dotąd*), *do potąd*, дотолѣ; до сихъ поръ.

Potajemny, a. потаённый, сокры-

тый, сокровенный, тайный.
Potakiwać, v. n. потакать, потакивать; *-kiwacz*, m. потаковщикъ; кто потакаетъ. [*Potrzeć*.
Potarty, a. истертый, измятый, v.
Potaś, *-taż*, *iu*, m. похлёбка, потажъ.
Potasz, *u*, m. поташъ; *-sznia*, f. поташный заводъ; *-sznik*, m. тотъ который дѣлаетъ поташъ.
Potęga, f. сила, власть, f.; государство, держава; войска, pl. армія, воинство; (w matem.) степень.
Potém (*potym*), ad. потомъ.
Potemny, a. способный, удобный; *-ność*, f. способность, удобность.
Potemu, ad. соотвѣтственно, сходственно.
Potencya, f. государство, держава; сила, власть, f., могущество.
Potentat, *mocarz*, m. потентатъ, властитель, государь, m.
Potępiać, *-pić*, v. a. осуждать, осудить; *-pienie*, n. проклятіе, вѣчная мука; *-pieniec*, *ńca*, m. проклятый; *чертёнокъ.
Potężność, f. сила, могущество.
Potężny, a. сильный, могуществен- [ный; могучій.
Potkać, v. *Potykać*.
Potkliwy, a. спотыкливый.
Potłaczać, *-tłoczyć*, v. *Natłaczać*.
Potłuc, *-tłukać*, v. a. растолочь, истолочь; разбить, -бивать, сокрушать.
Potłumić, *-miać*, v. a. потушить, утушить (propr. & *).
Potnieć, v. n. потѣть.
Potnik, m. потникъ (подъ сѣдломъ) верьховой лошади подкладываемый; полка въ бáнѣ.
Potny, a. потливый.
Potoczny, a. случайный, посторонный; *-ne wydatki*, посторонныя или случайныя издержки; обыкновенный, простый.
Potoczyć, v. *Potaczać*.
Potoczysty, a. что легко вертится; что легко точиться.
Potok, *a*, *u*, m. потокъ (propr. & *); (большое) стиральное корыто.
Potomek, *mka*, m. потомокъ; *-mność*, f. потомство, потомки, m. pl.; *-mny*, a. будущій, послѣдующій.
Potomstwo, n. потомки, потомство.
Potonąć, v. n. потонуть; *погрузиться (во что).
Potop, *u*, m. потопъ (propr. & *).
Potopić, v. a. потопить (propr. & *); *-powy*, a. потопный.
Potowy, a. потовый; *-we dziurki*, pl. поры, потовыя скважинки, f. pl
Potrąbić, *-trębywać*, v. a. трубою означать часъ, дать знакъ.
Potrącać, *-cić*, v. a. толкать, толкнуть; ударять, ударить; *-cić w rachunku*, вычесть, вычитать.
Potracić. v. *Stracić*.
Potrafiać, *-fić*, v. a. потрафить; имѣть силу, быть въ состояніи сдѣлать что; *-fić*, (w malarstwie) сдѣлать кого похожимъ, сходно изобразить.
Potraw, *u*, m. отава, подростъ.
Potrawa, f. (d. *potrawka*) кушанье, [блюдо.
Potrawić, v. *Strawić*.
Potrawka, f. (v. *potrawa*) рагу изъ кусковъ живности зажаренныхъ.
Potrosze, *po trosze*, v. *Trocha*.
Potrojnik, m. мелкая монета, три гроша.
Potrójny, a. тройный, изъ трёхъ состоящій; на трёхъ лошадяхъ.
Potruć (v. *otruć*), v. a. отравить ядомъ (многихъ).
Potrząs, *-trzęs*, *u*, m. натруска, изъ соломы, навоза и пр.
Potrząsać, *-sywać*, v. a. *potrząsnąć*, *potrząść*, потрясывать, потрясти; *-ąsać głową*, качать, потрясать головою; *-ąsać*, *posypać*, усыпать; *-ąsać czém*, (*około siebie*), чваниться, тщеславиться.
Potrzask, m. силокъ.
Potrzeba, f. потреба, надобность, нужда; скудость, недостатокъ, бѣдность; *tajemna –*, отходъ, испражненіе; итти на дворъ, испражняться; *-eby do czego*, принадлежность, посуда и пр.; *-trzeba*, *bitwa*, сраженіе, битва.
Potrzeba, v. i. нужно, надобно; *-ba mi*, мнѣ надобно, имѣю нужду.
Potrzebny, a. потребный; надобный, нужный; находящійся въ нуждѣ, бѣдный.
Potrzebować, v. a. нуждаться; имѣть въ чемъ нужду.
Potrzeć, v. *Pocierać*.
Potrzecie, ad. въ третьихъ.
Potrzepać, v. *trzepać* & *po* (*trochę*).
Potrzos, m. болотной воробей.
Potrzymać, v. a. подержать, нѣсколь-

ко времени держать. v. *trzymać.*
Potucha, f. (v. *otucha*) надежда, упование.
Potulny, a. тихій, кроткій, скромный; *-ność*, f. кроткость, скромность.
Poturczyć, *-czać*, v. a. обратить въ магометанскую вѣру.
Poturczeć, *-turczyć się*, v. n. принять магометанскую вѣру.
Poturemne, *ego*, m. плата осмотрщику отъ содержимыхъ въ тюрмѣ.
Poturémny, *ego*, m. тюремщикъ.
Poturnak, m. ренегатъ, отступникъ отъ христіянской вѣры.
Potuszyć, *-szać*, v. a. обнадежить, ободрить; потакать, -такнуть.
Potwarca, m. клеветникъ, поноситель, m.; *-rczyni*, *-czynia*, *-czyna*, f. клеветница; *-rliwy*, *-rny*, a. клеветничій, -ническій, злословный.
Potwarz, f. клевета, злословіе; *-rzyć*, *-rzać*, v. a. клеветать, поносить, злословить.
Potwierdzać, *-dzić*, v. a. утверждать, утвердить; *-dzenie*, *-dzanie*, n. подтвержденіе, утвержденіе.
Potwora, f. уродъ (propr. & *).
Potworny, *-rliwy*, a. уродливый; чудный. [до сего мѣста.
Poty, ad. доколѣ; до сихъ поръ;
Potyczka, f. сраженіе, битва, стычка.
Potykać, *potkać*, *-tknąć*, v. a. - *kogo czém*, толкать, толкнуть, (*z kim*) (кого чѣмъ); встрѣчаться, встрѣтиться (съ кѣмъ), (propr. & *); тайно подавать; *-knąć się*, спотыкаться, споткнуться; *ошибаться, погрѣшить; сражаться, биться.
Potykiwać komu, v. a. тыкать кому; *-kiwacz*, m. кто тыкаетъ.
Potylica, f. затылокъ.
Potym, v. *Potém.*
Poufać, v. n. надѣяться, полагаться на кого; повѣрить, ввѣрить кому; *-falec*, *lca*, m. довѣренная особа; наперсникъ; *-łość*, f. дружеское, свободное, вольное обхожденіе; *-ły*, a. коротко знакомый, дружный, пріятельскій.
Powab, *u*, m. прелесть, приманка.
Powabiać, *-bić*, v. a. поманимать; взманивать, поманить, взманить; *-wabnik*, m. приманщикъ; *-nicka*, f. приманщица; *-bny*, a. *-nie*, ad. приманчивый, привлекательный; прилестный, плѣнительный.
Powadzić, v. a. поссорить; *- się*, v. r. поссориться.
Powaga, f. важный, степенный видъ, пристойность; уваженіе, знать, почтеніе; важность, степенность; сила, власть законная.
Pował, *na pował*, къ поваленію.
Powała, f. потолокъ.
Powątpić, *-piewać*, v. a. сомнѣваться.
Powąz, *ęza*, m. шестъ коимъ прижимаютъ сѣно на телѣгѣ.
Poważać, *-żyć*, v. a. взвѣшивать, взвѣсить; *почитать, имѣть къ кому уваженіе; почитать, думать; *- się*, v. r. отваживаться.
Powązka, f. тряпка для процѣживанія молока.
Poważnić się, *-żnieć*, v. a. важничать.
Poważność, f. важность, степенность, пристойность.
Poważny, a. важный, степенный; пристойный; важный, много значащій. [осиротѣлый.
Powdowiały, a. *-le*, ad. овдовѣлый;
Powerek, *rka*, m. шестикъ для ношенія ушатовъ.
Powiadać, *-wiedzieć*, v. a. сказывать, сказать; говорить; разсказывать; *-dzieć na kogo*, донести на кого; *-wiadają*, говорятъ, сказываютъ.
Powiadomy, a. искусный, свѣдущій.
Powiara, f. суевѣріе.
Powiastka, f. d. малая повѣсть.
Powiat, *u*, m. уѣздъ; *-atowy*, a. уѣздный; *-towe miasto*, уѣздный городъ.
Powiatr, *u*, m. попутной вѣтръ.
Powiązło, n. соломенная верёвка.
Powić, v. n. родить, разрѣшиться отъ бремени; *-wicie*, n. (S. a *powić*, *powijać*). пеленки.
Powidło, n. морсъ.
Powiędnąć, v. *Zwiędnąć.*
Powieka, f. вѣко, вѣжда.
Powiększać, *-szyć*, v. a. увеличивать, увеличить, побольше сдѣлать; умножить; преувеличивагь (словами).
Powierzać, v. *Powierzyć.*
Powierzchni, *-rzchny*, a. поверхностный, наружный, наружи лежащій; *-rzchnia*, f. (w matem.) поверхность; *-rzchowny*, a. повер

хностный, несовершённый, неосновательный.
Powierzyć, -rzać, v. a. повѣрить, повѣрять, довѣрять; ввѣрить, дать на время, ссудить; *-rzyć, dowierzyć*, препоручить; *-rzyciel*, m. ввѣритель, препоручитель, m.
Powieść, f. (d. *-wiastka*) повѣсть, f.
Powieśdź się, powodzić się, v. r. i. *powodzi się*, жить, поживать, быть, въ (хорошемъ или худомъ) состоянiи; *jakże ci się powodzi?* какъ поживаешь, каково идутъ твои дѣла?
Powieszać, -wiesić, v. a. повѣсить.
Powietnik (-wiatnik), m. уѣздный обиватель.
Powietrze, n. воздухъ; *-wietrze, -trze morowe*, моровая язва; чума; *-wietrznia*, f. (*-trzokrąg, -kręgu*) атмосфера; *-wietrzne myślistwo*, n. птицеловство; *-wietrznik*, m. флюгеръ; *-wietrzny*, a. воздушный; *-trzny, morowy*, моровый, до чумы касающiйся; *-wietrzne ziele*, бѣлокопытникъ (растенiе); *-wietrzomiar, -mierz, u*, m. воздухомѣръ, барометръ.
Powiewać, -wiać, powionąć, v. a. повѣвать, повѣять; махать, опахивать; *-wać zboże*, провѣять хлѣбъ. [(о вѣтрѣ).
Powiewny, a. попутный, способный
Powieźć, v. *Powozić*.
Powijać, -wić, powinąć, v. a. обвивать, обвить, окутать; пеленать; *powić*, v. a. родить.
Powijak, m. поясъ которымъ обвивають дитя; *powiaczka*, f. свивальникъ. [(propr. & *).
Powikłać, v. a. запутать, перепутать
Powinąć (v. *powijać, powić*); *nogę*, повихнуть ногу (v. *wywinąć*).
Powinien, -winny, a. обязанъ, долженъ; принадлежащiй; *-winien, -winowaty*, родственный, единокровный; *-winność*, f. должность, обязанность; служба, должность; *-winność miesięczna*, мѣсячное (у
Powinny, v. *Powinien*. [женщинъ).
Powinowacić, v. a. совокупить, породнить; *- się*, v. r. породниться, въ свойство войти; *-wactwo*, n. родство; свойство; *-waty*, a. ближнiй, родственный; свойствомъ совокупленный.

Powionąć, v. *Powiewać*.
Powiślanin, m. живущiй на берегу рѣки Вислы; *-wiślny*, a. на берегу или на ту сторону рѣки Вислы находящiйся.
Powitać, v. *Przywitać*.
Powitalny, a. привѣтственный.
Powłaczać, -wlekać, -wlec, v. a. поволакивать, поволочь; поволакивать, потаскивать; *-kać co czém*, обтянуть, покрыть (что чѣмъ); *-się*, v. r. покрываться, покрыться чѣмъ; потащиться; *-wleczony, powlekany*, a обтянутый, покрытый (н. пр. шёлкомъ и пр.).
Powłok, (*-óczek, czka*), m. родъ сѣти для ловленiя птичекъ (куропатокъ). [чехолъ.
Powłoka, (d. *powłoczka*) f. наволока,
Pownętrzny, a. внутреннiй; *-ność*, f. внутренность.
Powód, odu, m. поворачиванiе, обращенiе; управленiе, веденiе; поводъ, случай, причина.
Powód, oda, m. истецъ, проситель; *-odka*, f. просительница. [*wodnik*.
Powodnik, m. проводникъ, v. *prze-*
Powodny, a. (w prawie) истцовый; *strona -dna*, истецъ; *-dny koń*, заводная лошадь.
Powodowa strona, (w prawie) истцовая сторона, истецъ.
Powodować, v. a. управлять, владѣть (propr. & *). [токъ слезъ.
Powodź, f. наводненiе; *токъ; *-łez*,
Powodzenie, n. удача, успѣхъ; благоденствiе, благосостоянiе; состоянiе.
Powodstwo, n. (w prawie) истецъ, истцовая сторона; *z powodztwa*, отъ имени, по иску.
Powołać, -ływać, v. a. призвать, призывать; *-łać do sądu*, позвать въ судъ; опредѣлить, означить (о Богѣ).
Powołanie, n. званiе, должность; *powołanie bozkie na jaki stan*, богозванiе; *- przed sąd*, позывъ; *powołaniec, ńca*, m. богозванный.
Powoli, ad. тихо, не скоро; *-lny*, a. медленный, нескорый; медлительный, коснительный, лѣнивый; снисходительный, услужливый; *powolny sługa*, покорный слуга.
Powołowszczyzna, f. *powołowe, ego*, n. подать съ рогатаго скота.

Powoływać, v. *Powołać*.
Powonić, v. a. обонять; *-nienie*, n. обоняніе. [вомъ.
Powojnik, *u*, m. пелена съ круже-
Powóz, *ozu*, m. повозка; повозъ, гоньба лошадей.
Powozić, *-wieić*, v. a. править лошадьми (на козлахъ); *powozić wiosłem*, грести весломъ.
Powoźnik, m. повозникъ; кучеръ; *-źnik na wodzie*, гребецъ.
Powracać, *-wrócić*, v. a. возвращать, возвратить; вознаградить; *-do zdrowia*, возвратить здоровье (больному); *powrócić* albo *-cić się*, возвратиться; *- do zdrowia*, выздоровѣть.
Powrosło, n. соломенная верёвка.
Powrót, *otu*, m. возвратъ, возвращеніе, пришествіе назадъ.
Powrotny, a. возвратный, что возвратить можно.
Powróz, *oza*, (d. *-wrozek*, *zka*), m. вервь, вервіе, верёвка, канатъ; *-oziany*, *-ozowy*, a. канатный, верёвочный; *-oźnictwo*, n. канатное мастерство. [ной мастеръ.
Powroźnik, m. верёвочникъ, канат-
Powrozobiegun, m. балансеръ; танцовщикъ по верёвкѣ.
Powściąg, *u*, m. *-wściąganie*, *-gnienie*, n. воздержность, воздержаніе.
Powściągać, *powściągnąć*, v. a. втаскивать, втащить; соединить отрядъ съ главною арміею; воздерживать, воздержать; обуздать, умѣрять; *-iągacz*, m. тотъ который втаскиваетъ и пр.; *-ągliwy*, a. воздержный; умѣренный.
Powsinoga, f. скитающійся, бродяга.
Powstać, *-stawać*, v. a. возстать, возставать; подняться (propr. & *); *na kogo, przeciw komu*, возстать, вооружаться противъ кого.
Powstanie, n. бунтъ, возмущеніе, [мятежъ.
Powstydzać, v. *Zawstydzać*.
Powszechny, a. общій, всеобщій; общенародный; всемірный; *-chne dobro*, общенародная польза; *-chne lekarstwo*, всецѣлебное лекарство; *-chny rodzaj*, (w gramm.) общій родъ (genus omne).
Powszedni, a. вседневный; *-dni dzień*, день рабочій, будничній день; *-chnia suknia*, будничное платье.

Powtarzać, *-tórzyć*, v. a. повторять, повторять.
Powtóre, ad. во вторыхъ. [словъ.
Powtorki, f. pl. повтореніе тѣхже
Powtornomowny, a. повторяющій тѣже слова, тождесловный.
Powtórny, a. вторичный.
Powydawać, *powygrywać* i. t. d. v. *wydawać*, *wygrywać* i t. d. & *po* (h. e. wiele).
Powyżey, v. *wysoko*, *wyżej*, повыше; *jak powyżej*, какъ повыше.
Powzdać, *-dawać*, v. a. отдать, отдавать; отступиться, отказаться, отрещися отъ чего; *- kogo na co*, осуждать кого на что.
Powziąć, v. a. взять; *powziać wiadomość*, получить извѣстіе; v. *poj-*
Pożąć, v. *Pożywać*. [*mować*.
Pozad, ad. позади, позадь.
Pożądać, v. *żądać* & *po*.
Pożądany, a. (part. a *pożądać*) вожделѣнный. [f., похотливость.
Pożądliwość, f. сластолюбіе, похоть,
Pożądliwy, a. *-wie*, ad. похотливый, прихотливый.
Pozajutro, ad. послѣ завтра; *-jutrze*, n. послѣзавтрешній день.
Pożalić, v. *Użalić się*.
Pozamorski, a. заморскій.
Pozamorze, n. заморье.
Pożar, *u*, m. пожаръ
Pożarcie, n. пожираніе, пожраніе, v. *pożreć*; *-żarty*, a. пожранный, съѣденный; v. *pożreć*.
Pożarnice, pl. v. *Odra*.
Pożartować, v. *żartować* & *po*.
Pozbawiać, *-wić*, v. a. избавлять, избавить; лишать, лишить (кого чего).
Pozbiegać się, v. r. сбѣжаться; собраться въ одно мѣсто. [мѣстъ.
Pozbierać, v. a. собрать съ разныхъ
Pozbywać, *-bydź*, v. a. сбывать, сбытъ (съ рукъ), продавать; *- się*, v. r. отдѣлаться, освободиться.
Pozdrawiać, *-drowić*, v. a. привѣтствовать (кого); *-wiacz*, m. тотъ который привѣтствуетъ.
Pozdrawianie, *-wienie*, n. привѣтствіе; *-anielskie*, ангельское поздравленіе (т. е. богородице Дѣво радуйся и пр.).
Pozdrawialny, a. привѣтственный.
Pożęcie, n. v. *Pożynać*.
Pożegnać, (v. *żegnać*), *się z kim*, v

г. при отъѣздѣ проститься; *świat pożegnać*, преставиться, умереть.
Pożer, m. кормъ (для птицъ, червей, рыбъ).
Pożerać,-żrzeć, v. a. пожирать,-жрать; поглощать, -глотить (propr. & *).
Pożeracz, m. *pożerca*, m. прожора, обжора.
Pożęty, a. (part. a *pożąć*) пожатый.
Pozew, zwu, m. позывъ.
Poziem, -ziom, u, m. равнина, поверхность, плоскость; горизонтъ.
Poziemka, -ziomka, f. земляника; *-mkowy*, a. земляничный.
Poziemny, -ziomny, a. низкій, невысокій отъ земли; *низкій, подлый, простой; (w matem.) горизонтальный; *-mny podatek*, поземельное, подать съ земли.
Pozierać, pójrzeć, v. a. взглядывать; взглянуть; взирать, воззрѣть.
Poziewać, -wnąć, v. a. зѣвать, зѣвнуть.
Pozimek, mku, m. начало весны.
Poziom, v. *Poziem*.
Pozłacać, -złocić, v. a. позолотить, озлатить; *-złota*, f. позолота; * прикровеніе, украшеніе, прикраса; *-złotnik*, m. золотильщикъ.
Pozmiatać, v. a. смести со многихъ мѣстъ.
Pozmyślać, v. a. выдумать (много чего), v. *zamyślać*.
Poznaka, f. знакъ, признакъ, примѣта.
Poznawać, poznać, v. a. & n. познавать, познать; узнавать, узнать; *- się z kim*, познакомиться съ кѣмъ; *-awacz, -awca*, m. знатокъ.
Pożnić, v. a. опоздать; *-nieć*, v. n. становиться позднымъ.
Pożnorod, m. поздно родившійся.
Poźny, późny, a. *poźno*, ad. поздный; ad. поздно, поздо.
Pożog, u, m. головня, головишка.
Pożoga, f. пожаръ; зажигательство; *-żognik*, m. зажигатель, m.
Pożonąć, v. a. погнать.
Pozór, u, m. предлогъ, видъ; *-orny*, a. видный, отличный; мнимый, кажущійся.
Pozostać, pozostawać, v. a. остаться, оставаться.
Pozostałość, f. остатокъ; оставшееся имѣніе.
Pozostały, a. остальный, оставшійся.
Pozostawić, pozostawiać, v. a. оставить, оставлять послѣ себя.
Pożrzeć, v. *Pożerać*.
Pozwać, pozywać, v. a. позвать, позывать (кого къ суду).
Pozwalać, -zwolić, v. a. позволять, позволить; дозволять, дозволить.
Pozwanie, n. званіе въ судъ; *-wa-niec, ńca*, m. отвѣтчикъ; *-zwany*, a. позванный.
Pozwolenie, n. позволеніе.
Pozwowy, a. касающійся, относящійся до позыва въ судъ.
Pożyć, -żywać, v. a. пожить, жить нѣсколько времени; *-żyć kogo*, превозмочь, преодолѣть (кого).
Pożycie, n. сожитіе; *-cie w małżeństwie*, супружество.
Poźyty, a. побитый, побѣжденный.
Pozycya, f. мѣстоположеніе; (w aktach) положеніе, статья.
Pożyczalnik, m. заимодавецъ; v. *wierzyciel*; *-życzka*, f. заемъ; *-życzalny, -życzkowy*, a. заемный; *-yczalnym sposobem*, въ займы.
Pożyczać, -czyć, v. a. ссужать, ссудить; въ займы давать; занять, брать, взять въ заемъ.
Pożynać, pożąć, v. a. пожинать, пожать; пожинаніе, -жатіе.
Pozyskać, -skiwać, v. a. снискать, снискивать; обрѣтать, получить.
Pozyta, f. *położenie pozwu*, отданіе, прибитіе позыва на публичномъ мѣстѣ.
Pożytek, tku, m. польза, выгода, прибыль, f.; *-yteczny*, a. *-nie,-no*, полезный, выгодный, прибыльный; *-żytki*, pl. урожай; *-tkować*, v. a. пользоваться.
Pozytura, v. *Postać, postawa*.
Pozytywa, f. родъ маленькихъ органовъ.
Pozywać, v. *Pozwać*.
Pożywać, v. a. ѣсть, употреблять въ пищу (v. *używać*); преодолѣть, убить.
Pożywiać, -wić, v. a. пропитывать, пропитать; накормить.
Prababa, f. прабаба, прабабка, прабабушка.
Prać, (praes. *piorę, pierzesz*), *pierać*, v. a. *bieliznę*, мыть, стирать бѣлье; *- kogo*, бить, комшить кого.
Praca, f. работа, трудъ.
Prąciany, a. прутяный, изъ прутьевъ сдѣланный.
Prącie, n. ивовый прутъ; (coll.) ивовые прутья.
Pracować, v. a. работать, трудиться

Pracowitość, f. трудолюбіе; *-wity*, a. *-wicie*, *-wito*, ad. трудолюбивый (трудный).
Pracownia, f. лабораторія; *-wnik*, m. работникъ, человѣкъ трудолюбивый.
Pracz, m. промывальщикъ, портомой.
Praczka, f. прачка; *-karnia*, f. прачечная.
Praczy, v. n. портомойный, относительный къ прачкамъ.
Prąd, *ądu*, *ędu*, m. стремленіе рѣки; карша (дерево въ водѣ лежащее).
Pradowina, f. карша (дерево водою
Pradziad, m. прадѣдъ. [подмытое).
Prąg, v. *Pręga*.
Praglec, *glca*, m. мелкой ленъ.
Pragnąć, v. n. жаждать, хотѣть пить; **-czego*, жаждать, жадничать, непомѣрно чего желать.
Pragnienie, n. жажда; жадность, алчность (propr. & *); *czci pragnienie*, честолюбіе.
Praktyczny, a. практическій.
Praktyk, m. практикъ; *-tyka*, f. практика, опыть, искусство въ дѣлахъ; ворожба; происки, козни; тайное согласіе; *-tykant*, m. искусный лекарь, иск. адвокатъ.
Praktykarz, m. ворожей, m. гадатель; астрологъ; *-karka*, f. ворожея, f.; *-karstwo*, n. ворожéніе, гаданіе.
Praktykować, v. a. исполнять; отправлять, докторское званіе, или званіе адвоката.
Prałat, m. прелатъ; *-łatura*, f. прелатство; v. *prałat*. [лекъ.
Pralnia, f. прачечная; *-lnik*, m. ва-
Pranie, n. мытье, v. *prać*.
Praprababa, f. прапрабаба.
Prapradziad, m. прапрадѣдъ.
Praprawnuk, m.; *praprawnuczka*, f. праправнукъ, праправнучка.
Prasa, f. тиски; прессъ (всякаго рода); *- drukarska*, печатный станокъ, прессъ; *- winna*, виноградныя тиски, точило.
Prask, int. бацъ! пуфъ!
Prask, *u*, m. звукъ, трескъ, шумъ; *-skać*, *-snąć*, v. n. хлопать, хлопнуть, трещать, треснуть.
Prasoł, m. сольникъ; *-ołka*, f. пошлина соляная; *-ołstwo*, n. продажа соли по мелочи
Prasować, v. a. жать, давить (въ тискахъ); *żelazkiem* (*bieliznę*), утюжить (бѣлье); *-ownia*, f. давильня, точило, мѣсто гдѣ стоять тиски; *-ownik*, m. давильщикъ; тередорщикъ.
Praszczę, *ęcia*, n. прутикъ, розга.
Prątek, *tka*, m. прутикъ; зародышъ, растокъ. [*stołowa*, поддонникъ.
Prawda, f. правда, истинна; *-da*
Prawdomowny, a. правду говорящій, правдивый; *-mówstwo*, n. правдивость; *-dopodobieństwo*, n. *-dopodobność*, f. вѣроятность; *-dobny*, a. вѣроятный.
Prawdowierny, v. *Prawowierny*.
Prawdziwość, f. правдивость, наблюденіе правды; подлинность; *-dziwy*, a. правдивый, истинный, подлинный, настоящій; правдивый, правду говорящій, правдолюбивый.
Prawić, v. a. говорить (пустяки).
Prawica, f. (w biblii) десница.
Prawiczka, f. (vu.) дѣвица, дѣвственница; *-czeństwo*, n. дѣвство
Prawidło, n. правило; правило (propr. & *).
Prawie, ad. почти; около.
Prawnik, m. законовѣдецъ; стряпчей, адвокатъ.
Prawnicki, a. юридическій.
Prawnictwo, n. правовѣдѣніе, законовѣдѣніе.
Prawność, f. справедливость, законность; законовѣдѣніе (v. *prawnictwo*); судопроизводство; *-ność lat*, возрастъ совершенный, лѣта совершенныя; *-nuczka*, f. правнука,
Prawnuk, m. правнукъ. [правнучка.
Prawny, a. законный.
Prawo, n. законъ; право; судъ; тяжба; правоискусство, законовѣдѣніе; *prawa*, права, преимущественныя права. [право.
Prawo, ad. *w prawo*, *na prawo*, на
Prawodawca, m. законодавецъ, -датель; *-dawczy*, a. законодательный; *władza - dawcza*, законодательная власть; *-dawstwo*, n. законодательство. [тель законовъ.
Prawokaźca, *-wołomca*, m. наруши-
Prawokąt, m. (w matem.) прямый уголъ; *-kątny*, a. прямоугольный.
Prawołomność, f. *-łomstwo*, n. нарушеніе законовъ; *-łomny*. a. законопреступный.

Prawosad, m. (w matem.) си́нусъ.
Prawostawnica, v. *Srzodwaga*.
Prawostawny, a. (w matem.) перпендикуля́рный; (w fortyfik.) пра́вильный, регуля́рный.
Prawowac się, v. r. тяга́ться, спо́риться по суду́.
Prawowierny, a. правове́рный; *prawowierność*, f. правове́ріе.
Prawość, f. зако́нность; и́скренность.
Prawy, a. пра́вый; *-wa ręka*, пра́вая рука́; *пра́вый, надлежа́щій, настоя́щій; пра́вый, зако́нный; *-wa żona*, зако́нная жена́. [*pręga*.
Prążka, f. полоса́, черта́, ли́нія; v.
Prążkowaty, a. полоса́тый.
Prażmo, n. пря́женые коло́сья.
Prażony, a. (part. a *prażyć*) пря́женный.
Prażyć, v. a. пря́жить, суши́ть на огнѣ́; *колоти́ть (кого́).
Prebenda, f. пребе́нда, духо́вный дохо́дъ; *-darz*, m. пребенда́рій.
Pręcik, m. (d. a *pręt*), v. *Pręt*.
Pręciuchny, v. *Prędki*.
Precz, ad. прочь.
Prędki, a. (augm. *pręciuchy*, *prędciuchny*, *-uczki*), ско́рый, бы́стрый; тороплúвый.
Prędko, ad. *prędzej*, (comp.) ско́ро; *na prędce*, на ско́ро, на ско́рую ру́ку.
Prędkomowny, a. рѣ́звый, бѣ́глый, тороплúвый въ рѣ́чахъ; *-ność*, f. тороплúвость.
Prędkonogi, a. скороно́гій.
Prędkopis, m. скорописецъ.
Prędkość, f. ско́рость; торопли́вость.
Predykant, m. пропове́дникъ протеста́нтскій. [надъ учи́лищемъ.
Prefekt, m. префе́ктъ, нача́льникъ
Pręga, f. *prąga*, f. (*prążka*, f. d.) полоса́, черта́; мозо́ль отъ уда́ра.
Pręgierz, m. позо́рный столбъ.
Prenumerata, f. пренумера́ція, подпи́ска; *-erować*, v. a. пренумерова́ть; подписа́ться. [ство.
Prerogatywa, f. *zaszczyt*, преиму́ще-
Preskrypcya, f. *dawność*, (w prawie) да́вность, просро́чка.
Preskrypt, m. *przepis*, предписа́ніе (лѣ́каря); прика́зъ.
Pręt, m. пру́ть, лоза́; *- żelazny*, желѣ́зной пру́тъ; *- mierniczy*, ру́та (мѣ́ра седьми́ локте́й съ полови́ною); стрѣ́лка у со́лнечныхъ часо́въ.

Prętki, *prętko*, v. *Prętki*.
Prętowy, a. прутовый, путяный; (w artyller.) *prętowe kule*, цѣ́пные ядра́.
Prewencya, v. *Przesąd*. [*ność*.
Prezencya, f. v. *Obecność*, *Przytom-*
Prezenta, *-tacya*, f. представле́ніе на духо́вное мѣ́сто; (w prawie) я́вка, заявле́ніе (докуме́нтовъ и
Prezent, *u*, m. v. *Podarunek*. [пр.).
Prezentować, v. a. представля́ть (н. пр. кого́ у дворца́ и пр.); *prezentować broń*, отда́ть честь ружьёмъ.
Prezerwa, *-watywa*, f. предохрани́тельное лека́рство. [де́нтъ.
Prezes, m. предсѣда́тель, прези-
Prezumpcya, v. *Uprzedzenie*, *przesąd*.
Prężyć, v. a. натя́гивать, напряга́ть.
Prezydent, m. президе́нтъ, предсѣда́тель.
Proba, f. (*probka*, f. d.) про́ба (во вся́комъ значе́ніи сего́ сло́ва); *-drukarska*, корректу́рный листъ; пы́тка. [сты́рѣ).
Probacya, f. послу́шаніе (въ мона-
Probalnia, f. проби́рная печь.
Próbant, m. послу́шникъ (въ монасты́рѣ); *-antka*, f. послу́шница.
Probata, f. (w prawie) доказа́тельство, до́водъ.
Probierz, m. проби́рщикъ,варде́йнъ.
Probny, a. про́бный; проби́рный.
Proboszcz, m. пробстъ, прото-Іере́й, прото́попъ; *probostwo*, n. чинъ про́бста.
Probować, v. a. пробова́ть, испы́тывать; дока́зывать, доказа́ть.
Próć, v. *Pruć*.
Proca, f. пра́ща.
Procarz, *procnik*, m. пра́щникъ.
Proceder, *u*, m. (w prawie) произво́дство дѣ́ла.
Procent, *u*, m. проце́нтъ.
Proces, *u*, m. тя́жба, проце́ссъ.
Processya, f. ходъ (торже́ственный), проце́ссія.
Proch, *u*, m. пыль; по́рохъ.
Próchniеć, v. n. черви́вѣть; гнить.
Próchno, n. гни́лая вещь, гни́лое де́рево; трутъ изъ тако́го де́рева · черно́зёмъ.
Prochownia, f. порохово́й заво́дъ; порохово́й магази́нъ; порохово́й я́щикъ; *-wnica*, f. *-wniczka*, d. порохови́ца; *-wnik*, m. пороховщи́къ, порохово́й ма́стеръ; *-wy*, a порохово́й.

Procnik, v. *Procarz*.
Procny, a. пращный; v. *proca*.
Prócz, v. *Oprócz*.
Produkt, *u*, m. произведе́нie, про-
ду́ктъ; (w arytm.) произведе́нie
(умноже́нieмъ одного́ числа́ на дру-
го́е). [ни́ть (святы́ню).
Profanować, v. a. опога́нить, осквер-
Profes, m. мона́хъ кото́рый уже
прися́гу учини́лъ.
Profes, *u*, m. мона́шеская прися́га.
Professor, m. профе́ссоръ.
Professorstwo, n. профе́ссорство,
-сорское мѣ́сто. [ремесло́.
Professya, f. мона́шеская прися́га;
Profit, *u*, m. при́быль, бары́шъ, ко-
ры́сть, по́льза.
Profitka, f. наста́вка на подсвѣ́ч-
никъ, въ кото́рую ста́вятся ога́рки.
Profitować, v. *Zyskiwać*.
Profos, m. профо́съ.
Próg, *u*, m. поро́гъ; (* & poet.) домъ,
жили́ще; *rzeczne progi*, поро́ги (въ
рѣкѣ́). [предзнаменова́нie.
Prognostyk, *u*, m. предсказа́нie;
Prognostykować, v. a. предска́зы-
вать, предвѣща́ть.
Projekt, *u*, m. намѣ́ренie, предпрiя́-
тie, за́мыселъ, прое́ктъ; *-jektnik*
(*-jekcista*), m. вы́думщикъ; *-jek-
tować*, v. a. замы́слить, предпри-
нима́ть.
Proklama, *-mata*, *-macya*, f. про-
возглаше́нie, объявле́нie.
Prokuracya, f. *-ratorstwo*, n. стря́п-
чество, хожде́нie по прика́знымъ
дѣла́мъ; полномо́чie.
Prokurator, m. стря́пчiй, адвока́тъ.
Prolog, m. (v. *przedmowa*, *przemo-
wa*), проло́гъ (въ драмати́ческихъ
Prom, v. *Prum*. [сочине́нiяхъ).
Promenada, v. *Przechadzka*.
Promień, *ia*, m. лучъ; (w matem.)
ра́дiусъ, полупопере́чникъ; *-mienić
się*, испуска́ть лучи́, сiя́ть; *-mie-
nisty*, a. лучеза́рный; лучеобра́з-
ный; *-nitość*, f. лучеза́рность.
Promocya, f. произво́дство (въ ка-
ко́й чинъ) повыше́нie.
Promot, m. имѣ́ющiй сте́пень уни-
версите́тскую.
Promowować, v. a. возвыша́ть въ
како́е досто́инство.
Promyk, *-myczek*, *czka*, m. (d. a
promień) ма́лый лучъ. [*mowa*.
Pronuncyacya, v. *Wymawianie*, *wy-*
Propek, *pka*, m. про́бка. [ставля́ть.
Proponować, v. a. предлага́ть, пред-
Proporcya, f. пропо́рцiя, соразмѣ́р-
ность; *-cyonalny*, a. пропорцiо-
на́льный, соразмѣ́рный, соотвѣ́т-
ственный; *-ność*, f. -на́льность.
Propornik, m. пра́порщикъ.
Proporczyk, m. d. пра́поръ, ма́лое
зна́мя на пи́кѣ.
Proporzec, *rca*, m. копье́ съ зна́ме-
немъ; *вои́на; власть. [ложе́нie.
Propozycya, f. (w log.) ѳе́ма, пред-
Propozycya, f. *propozyt*, m. предло-
же́нie, представле́нie.
Propryetarz, m. хозя́инъ, владѣ́лецъ.
Proroctwo, n. проро́чество; пред-
сказа́нie. [ро́ческiй.
Prorok, m. проро́къ; *prorocki*, a. про-
Prorokować, v. a. & n. проро́чество-
вать; предвѣща́ть. [(челоби́тня).
Prośba (*proźba*), f. про́зьба, про́сьба,
Prościć, v. a. пря́мить; *-ścieć*, v. n.
прями́ться, дѣ́латься прямы́мъ.
Prościna, f. пряма́я доро́га; прямы́й
Prościuchny, i t. d. v. *Prosty*. [видъ.
Prosiany, a. просяны́й (-но́й).
Prosić, v. a. (praes. *proszę*, *prosisz*),
проси́ть; *-sić się*, v. r. проси́ться;
проси́ть позволе́нiя, отпра́виться
куда́. [роси́ться.
Prosić się, v. r. (praes. *prosię*), по-
Prosiciel, m. проси́тель; *-cielka*, f.
проси́тельница. [поросёнокъ.
Prosię, *cia*, n. *-siątko*, d. порося́,
Prośna świnia, f. супоро́сая свинья́.
Prosiak, m. поросёнокъ, молода́я
Proso, n. про́со. [сви́нка.
Prospekt, *u*, m. видъ, проспе́ктъ.
Prost, *w prost*, *na prost*, прями-
ко́мъ; пря́мо, прямо́ю доро́гою; за́-
просто, напрямки́.
Prostactwo, n. простота́, глу́пость;
(coll.) просты́й наро́дъ; *-stak*, m.
простя́къ, глупе́цъ; простолю́динъ;
-staczka, f. проста́я же́нщина.
Prosto, ad. (*prościej*, comp.) *prościu-
teńko*, *prościutko*, augm.) пря́мо;
про́сто; *-stka*, f. проста́я во́дка;
-stokąt, m. (w matem.) прямоу-
го́льникъ; *-stokątny*, a. прямоу-
го́льный; *-stokreślny*, a. прямоли-
не́йный; *-stopadły*, a. перпенди-
куля́рный, отвѣ́сный; *-łość*, f.
перпендикуля́рность.
Prostostawny, v. *Stawnoprosty*; *pro-
stoszczéry*, a. *-erze*, ad. простосер-

дѣчный, простодушный; *-szczerość*, f. простосердѣчіе, простодушіе; *-stoszyi, iego*, m. кто шею прямо носитъ.

Prostota, f. простота; v. *prostactwo*.

Prostować, v. a. прямить, выпрямить; поставить прямо.

Prosty, a. (augm. *prościuchny, -ciutenki, -ciusienki*) прямый; простый; несложный, обыкновѣнный; простый, не хорошій, худый; *-sty żołnierz*, рядовой, рядовый солдатъ.

Proszczek, szczka, m. божье дерево.

Proszek, szka, m. (d. a *proch*) порошокъ (лекарственный); *-szkować*, v. a. истирать въ порошокъ.

Prószyć, pruszyć, v. n. пылить.

Protekcya, f. покровительство; v. *obrona, opieka*.

Protestacya, f. (w prawie) протестъ.

Protestant, m. протестантъ.

Protestować, v. a. протестовать.

Protokoł, -kułu, m. протоколъ.

Protopop, m. протопопъ.

Prowad, m. (*prowadzenie*, n.) погребальное шествіе. [значеніи).

Prowadzić, v. a. вести (во всякомъ

Prowent, u, m. доходъ.

Prowiant, u, m. провіантъ, хлѣбный запасъ.

Prowiantmagister, -majster, stra, m. провіантъ-мейстеръ. [бомъ.

Prowiantować, v. n. запасать хлѣ-

Prowidować, v. a. (*opatrywać*) *kogo czém*, снабжать, снабдить, кого чѣмъ.

Prowincya, f. провинція, область, уѣздъ; *-cyał*, m. провинціалъ; *-alny*, a. провинціальный, уѣздный, областный, окружный; *-cyalstwo*, n. достоинство провинціала духовнаго. [(w aptece) провизоръ.

Prowizor, m. надзиратель госпиталя;

Prowizya, f. запасъ (жалованье); процентъ, ростъ.

Proiba, v. *Proiba*. [(на скрипкахъ).

Prożek, żka, m. (d. a *próg*) лады

Próżniactwo, n. праздность; *-żniak*, m. празднолюбецъ, лѣнивецъ; *próżniacki*, a. лѣнивый.

Próżno, ad. порожнемъ, порожня; напрасно, тщетно; *-żność*, f. пустота; пустое мѣсто; * суета, тщетность; *-żnować*, v. a. вести праздную жизнь.

Próżny, próżen, a. порожній, пустый (propr. & *); напрасный, тщетный; тщеславный, суетный; праздный, бездѣльный.

Prozodya, f. просодія.

Pruć, (praes. *pruję, -jesz, porę, -rzesz*), пороть; разрѣзывать (мертвое тѣло); (уничтожить).

Prum, m. паромъ, поромъ.

Prusznica, f. земля твердая и сухая, неспособная къ паханію.

Pruszyć, v. *Prószyć*.

Pryciać, v. a. обонять, искать слѣдовъ звѣря; изслѣдовать.

Prym, u, m. предпочтеніе, преимущество.

Prymas, m. примасъ, первенствующій Архіепископъ въ какомъ государствѣ; *-asostwo*, n. приматство.

Pryncmetall, m. принцметаллъ.

Pryncypał, m. господинъ, принципалъ; *-palny*, a. главный, знатнѣйшій.

Prysk, u, m. раскаленные угли, жаръ; *-skować*, v. a. клеймить, выжигать клейма; разрѣзать ноздри у лошади. [снуть.

Pryskać, -snąć, v. a. прыскать, пры-

Pryszcz, pryszczel, m. прыщъ, пузырь; *-szczeć, -eć się*, v. r. прыщеватѣть, становиться прыщеватымъ.

Prywat, a. частный, приватный человѣкъ; *-wata*, f. частная выгода; *-watnik*, m. корыстолюбивый человѣкъ; *-watny*, a. приватный; частный.

Prywet, u, m. нужникъ, нужное мѣсто; *-wetnik*, m. заходникъ, золотарь.

Pryzma, f. (w matem.) призма.

Przążka, u, v. *Sprzączka*.

Prządca, m. *prządek, dka*, m. прядильщикъ.

Prządka, f. пряха, прядильщица.

Przałka, f. родъ груши.

Prząść, przęść, (praes. *przędę, przędziesz*), v. a. прясть; * умышлять, сплетать.

Prząśić (*konopie*), v. a. чесать (ленъ).

Przaśnik, m. хлѣбъ безквасный.

Przasny, a. прѣсный, безквасный; *- miód*, сырецъ, сотовый мёдъ.

Prze, prp. пре, пере (въ сложности).

Przebaczyć, -czać, -czywać, v. a

простить, отпускать (кому какую вину).

Przebić, -bijać, v. a. пробить; пробивать; проколоть, пронзить (propr. & *).

Przebieg, u, m. перебѣгъ, скорый переходъ; поперечная дорога; * *przebiegi*, pl. происки; уловки, коварства.

Przebiegać, -biedz, -biegnąć, v. a. перебѣжать, пробѣжать; пересмотрѣть, пробѣжать; перебѣжать на другую сторону; *- się*, бродить, гулять; *-biegacz*, m. тотъ который перебѣгиваетъ и пр.; *-bieglec, lca,* m. бѣглецъ, перемѣтчикъ; *-biegły,* a. пронырливый, коварный, хитрый.

Przebielać, -bielić, v. a. перебѣливать, перебѣлить.

Przebierać, -brać, v. a. перебирать, -брать; выбирать, избирать; *- kogo*, переодѣть, -одѣвать (кого); *- się*, v. r. пробираться, -браться; *-bieracz*, m. тотъ который перебираетъ; *-bierny*, a. который очень любитъ выбирать вкусныя кушанія и пр.

Przebieżenie, n. (d. a *przebiegać*) перебѣжаніе.

Przebijać, v. *Przebić.*

Przebitka, f. (w gorniet.) проходъ подземельной изъ одной рудокопной ямы въ другую.

Przebłyskać, -błyskiwać, v. n. проскеркать, проблескивать.

Prze bóg, int. Бога ради! Боже мой!

Przeboj, oju, m. проломъ; *jśdź na przebój*, пробиваться (сквозь непріятельское войско).

Przebor, u, m. излишество взятое сверьхъ надлежащаго количества.

Przebraniec, ńca, m. выбранный, избранный человѣкъ; *-brany*, a. выбранный, отборный.

Przebrodzić, -brnąć, -bradzać, v. a. & n. перебродить (propr. & *).

Przebudować, v. a. перестроить, издержать много, на строеніе.

Przebudzać, -dzić, v. a. прервать сонъ, безпокоить.

Przebyć (bydź), v. n. *-bywać*, v. n. fr. пребыть, -бывать; пробыть, -бывать; остаться, оставаться; перейти, переправиться; превозмочь, преодолѣть; *-bycie, -bywanie*, n. пребытіе, пробытіе; *-byt*, m. пребываніе; преодолѣніе.

Przeć, v. a. (praes. *prę*) перѣть, давить; *- się czego*, отрицаться; сопротивляться.

Przeć, v. n. (praes. *preję*) прѣть; выпрѣть; потѣть.

Przecedzać, -dzić, v. a. перецѣдить, перецѣживать; *-dziciel*, m. перецѣживающій.

Przeceniać, -cenić, v. a. съ лишкомъ много просить за товаръ, запрашивать.

Przechadzać, v. *Przejśdź*; *-chadzka*, f. прогулка, прогуливаніе.

Przecharsły koń, m. запаленная лошадь, замученная гоньбою.

Przechera, -chyra, m. наглый насмѣшникъ.

Przechód, u, m. переходъ, проходъ; переходъ, прохожденіе; отходъ, заходъ, нужное мѣсто.

Przechodni, a. проходный.

Przechodzić, v. *Przejśdź.*

Przechowek, wka, m. мѣсто, гдѣ сохраняютъ чрезъ зиму (н. пр. скотину); * прибѣжище.

Przechować, -chowywać, v. a. сохранить, сохранять; сберечь, сберегать; укрыть, укрывать; *-chowywacz*, m. кто сохраняетъ; утайщикъ, который даетъ прибѣжище ворамъ.

Przechrzcić, v. a. перекрестить; * переименовать.

Przechrzta, m. *przechrzcik*, m. перекрещенецъ, крещеный жидъ; *przechrzcianka*, f. крещеная жидовка.

Przechwalać, -lić, v. a. весьма, чрезмѣрно хвалить; *-chwałka*, f. чрезмѣрная похвала; * угроза.

Przechwytać, -chwycić, v. a. *-chwytywać*, v. fr. перехватить, перехватывать; *-chwycenie, -chwytanie*, перехватаніе, -хваченіе; *-chwycacz*, m. перехватчикъ.

Przechylać, -lić, -chynąć, v. a. перегибать, перегнуть; наклонить болѣе на одну сторону.

Przechyra, v. *Przechera.*

Przechytrzać, -trzyć, v. a. перехитрить.

Przeciąg, u, m. переходъ войска; *- czasu*, продолженіе, протеченіе времени; *- miejsca*, пространство, потяженіе земли; (w fortyf.) внутренній полигонъ (многоугольникъ); (поперечникъ); *-ciągły*, a протяжный; продолжительный.

Przeciągać, *–ciągnąc*, v. a. протя́гивать, –тяну́ть; продёргивать, –дёрнуть; – *na drugą stronę*, склони́ть на другу́ю сто́рону(propr. & *); – *w mowie*, протя́гивать слова́, сло́ги; *–ciągać się*, потя́гиваться (зѣва́я); продолжа́ться, –дли́ться; *–ciąganie*, *–ciągnienie*, n. протяга́ніе, протяже́ніе.
Przecichać, v. *Przeciszać*.
Przecie, ad. однако, однакожъ.
Przeciekać, *–ciec*, *–cieknąć*, v. a. протека́ть, проте́чь.
Przecięcie, n. (v. *przecinać*); (w matem.) сѣче́ніе, разрѣ́зъ.
Przecierać, *przetrzeć*, v. a. протира́ть, протере́ть; стира́ть, стере́ть; перепили́ть, пропили́ть.
Przecięty, a. (part. a *przeciąć*) разрѣ́занный; пересѣче́нный.
Przecinać, *przeciać*, v. a. разрѣ́зать; переруба́ть, –би́ть; пересѣка́ть, –сѣчь; *прерва́ть, пресѣ́чь (сообще́ніе и пр.); *przecinanie*, *-cięcie*, n. разрѣ́заніе, пересѣче́ніе. [пята́я.
Przecinek, *nku*, m. (w gramm.) за-
Przeciskać, *–cisnąć*, v. a. переметы́вать, –метну́ть, переки́дывать, –ки́нуть; протя́скивать, –ти́снуть.
Przecisnąć się, v. r. протѣсни́ться, пробра́ться.
Przeciw, *–ciwko*, prp. (c. dat. съ да́тельнымъ) проти́въ, проти́ву; со́противъ, на су́противъ.
Przeciwiać się, *–wić się*, v. r. проти́виться; сопроти́виться; *–wieństwo*, n. сопротивле́ніе; проти́вность; –тиворѣ́чіе, –вобо́рство.
Przeciwkołokopy, pl. (w fortyf.) контрвалла́ція; *–kostopy*, m. pl. антипо́ды.
Przeciwnaturalny, *–wkonaturalny*, a. противуесте́ственный.
Przeciwnik, m. проти́вникъ, сопе́рникъ; *–nica*, f. проти́вница, сопе́рница. [*py*.
Przeciwnogowie, m. v. *Przeciwkosto-*
Przeciwny, a. проти́вный; *неприя́тный; *–wny prawu*, противузако́нный; *–wnie*, ad. проти́вно.
Przeciwpodkopy, m. pl. (w fortyf.) контрми́ны; подко́пъ проти́въ подко́па.
Przeciwprostokątna linia, (w matem.) ипотену́за; діагона́льная черта́.
Przeciwstopny, v. *Przeciwkostopy*.
Przeciw-trucizna, f. противуя́діе.
Przecudny, a. чуде́сный, отмѣ́нно хоро́шій.
Przecwał, ad. во весь опо́ръ; въ гало́пъ; *–łować*, v. n. перескака́ть, проскака́ть; *промота́ть.
Przećwiczać, *–czyć*, v. a. учи́ть; обра́зова́ть. [ждать до́лго.
Przeczekać, *–kiwać*, v. a. прожда́ть;
Przeczesać, *–sywać*, v. a. перечеса́ть.
Przecznica, f. попере́чная доро́га, перекре́стокъ.
Przecznokąt, m. *–kątna linija*, (w geom.) діагона́ль, f. [v. *Srzednica*.
Przecznomiar, *u*, m. попере́чникъ.
Przeczny, a. прекосло́вный, спо́рный; отрица́тельный; попере́чный.
Przeczuć, *–czuwać*, v. a. предчу́вствовать, предугада́ть; *–czucie*, n. предчу́вствіе. [косло́вить.
Przeczyć, v. a. противорѣ́чить, пре-
Przeczyszczać, *–czyścić*, v. a. прочища́ть, прочи́стить, перечища́ть; *–czyszczanie*, *–czenie*, n. (*białogłowskie*) мѣ́сячное (у же́нщинъ).
Przeczytać, *–czytywać*, v. a. прочита́ть.
Przed, (c. instr. съ твори́тельнымъ); предъ, пере́дъ (съ творит.); (c. accus. съ вини́тельнымъ) предъ, пере́дъ (когда́ спра́шивается: куда́?); въ сло́жныхъ глаго́лахъ обыкнове́нно перемѣня́ется на *prze*, и зна́читъ то́же какъ ру́сской: предъ.
Przedać, (*–dadź*), *–dawać*, v. a. прода́ть, продава́ть; *–danie*, *–dawanie*, n. прода́ніе, –дава́ніе.
Przedajny, *–dażny*, a. прода́жный, выста́вленный на прода́жу; *корыстолюби́вый, кого́ легко́ мо́жно подкупи́ть. [*dzierać*.
Przedarcie, n продра́ніе, (v. *prze-*
Przedarować, v. a. подкупи́ть пода́рками.
Przedarty, a. (part. a *przedrzeć*), про́дранный, v. *przedzierać*.
Przedawca, m. *–dawacz*, m. прода́вецъ.
Przedaż, f. прода́жа; *na* –, на прода́жу; *–żny*, v. *Przedajny*.
Przedbramny, a. за́городный, перéдъ воро́тами находя́щійся.
Przeddaszek, *szka*, m. навѣ́съ.
Przędca, v. *Prządca*.
Przeddzień (gen. *przeddnia*), m. кану́нъ, предъи́дущій день,

Przedech, *u*, m. дxновéніе (чтóбы отдыхáть).
Przededniem, ad. перéдъ разсвѣтомъ; *przededniowy*, a. перéдъ разсвѣтомъ сдѣланный.
Przede mną, предо мнóю.
Przedeń, to jest: *przed nim*, *przed nią*, предъ нимъ, предъ нéю.
Przedgranicze, n. мѣсто предъ границею; *-niczny*, a. предъ границею лежáщій, находя́щійся.
Przedimek, *mka*, m. (w gramm.) членъ.
Przędka, v. *Prządka*.
Przedłożyć, v. *Przełożyć*.
Przedłubać, v. a. продолбить.
Przedłużać, *-żyć*, v. a. продолжáть, -жить; протянýть (въ произношéніи). [предисловіе.
Przedmawiać, *-mówić*, v. a. сдѣлать
Przedmieście, n. предмѣстіе; *-miejski*, a. предмѣстный; *-mieszczanin*, m. житель въ предмѣстіи.
Przedmiot, *u*, m. предмéтъ.
Przedmoście, n. (w fortyf.) мостовáя головá. [віе.
Przedmowa, *przemowa*, f. предисло-
Przedmuchać, *-chnąć*, v. a. продувáть, продýть.
Przedmur, *u*, m. *-murze*, n. мáлая стѣнá предъ большéю; защита (propr. & *).
Przednarożnik, m. (w fortyf.) демилюнъ (полумѣсяцъ, родъ бастіóна); *-ożny*, a. предъ бастіóнамъ лежáщій.
Przedni, a. перéдній, передовый; глáвный, знáтный, первостепéнный; прекрáсный, отмѣнный.
Przednówek, *wka*, *wku*, m. врéмя предъ новомѣсячіемъ.
Przedobiedny, a. предъ обѣдомъ, ýтренній. [укрѣплéнія.
Przedobozie, n. лáгерныя нарýжныя
Przedpiekło, *-kle*, n. преддвéріе áда.
Przedpokój, *oju*, m. перéдняя, a. f.
Przedpołudnie, n. ýтро, врéмя до полýдни.
Przedrapać, *-pnąć*, v. a. *-pywać*, v. fr. процарáпать. [продавáть.
Przedrażać, *-drożyć*, v. a. дóрого
Przedrażniać kogo, v. a. передрáжнивать (когó), пересмѣхáть.
Przedrukować, *-kowywać*, v. a перепечáтать, -чáтывать; *-kowanie*, n. перепечáтаніе.
Przedrwiwać, *-wić*, *z kogo*, v. a. надсмѣхáться надъ кѣмъ.
Przedrzeć, v. *Przedzierać*.
Przedrzeźniać, *-drzyzniać*, v. a. *kogo*, передрáжнивать (подражáніемъ словъ) когó.
Przedrzymać, v. a. & n. продремáть.
Przedścienny, a. предъ стѣнóю находя́щійся. [сдѣлаемый.
Przedsejmowy, a. предъ сéймомъ
Przedsięebranie, n. предпріятіе, намѣреніе.
Przedsięwziąć, *-sięebrać*, v. a. предпринимáть, предпріять; вознамѣриться; *-sięwzięcie*, n. предпріятіе; твёрдое намѣреніе; *-wzięcy*, a. предпріятый, начатый.
Przedsionek, *nka*, m. d. предсѣніе, сѣни, f. pl. перéдняя, a. f. [плáтья.
Przedsobek, *bka*, *u*, m. перéдъ у
Przedstawić, *-wiać*, v. a. представить, предложить (словéсно).
Przedświętny, a. предъ прáздниками бывáющій. [въ передѝ.
Przedtém, *-tym*, предъ тѣмъ; *-tym*.
Przeduch, *u*, m. v. *Przedech*.
Przedugoda, f. предварительной договóръ. [предварительный
Przedugodny, a. прелиминáрный
Przedwałek, *łka*, m. (w fortyf.) нарýжное крѣпостное укрѣплéніе; *-walny*, a. внѣ вáлу крѣпостнаго находя́щійся.
Przedwieczny, a. предвѣчный.
Przedworze, n. преддвéріе. [-дýть.
Przedymać, *-dąć*, v. a. продувáть,
Przędza, f. пряжа, прядéныя нитки.
Przedziać, v. a. продѣть, продёрнуть; передѣть.
Przedział, *u*, m. раздѣлéніе, перегорóдка; чертá междý двумя вещьми; (w matem.) поперéчникъ.
Prządziarz, m. прядильщикъ; *-arka*, f. пряха; прядильщица; *-arstwo*, n. прядéніе.
Przedzielać, *-lić*, v. a. раздѣлять, -лить; *-lacz*, m. раздѣлитель.
Przedzielnica, f. (шпилька) нитка котóрою ткачъ что раздѣляетъ.
Przedzierać, *-drzeć*, v. a. раздирáть, разодрáть, разорвáть; *- się*, v. r. продрáться, пробрáться.
Przedziergnąć, v. a. перевязáть ýзломъ; *- się*, *-rzgać się*, v. r. преобразиться, преображáться.
Prządziono, n. мотóкъ нитокъ изъ сóрока пáсемъ.

Przędziony, a. пря́деный.
Przedziurawić, -wiać, v. a. продыри́ть, проколо́ть. [ме́нный.
Przedziwny, a. превосхо́дный, от-
Przędziwo, n. прядь, пря́жа, пря́дево.
Przeformować, v. a. переобрази́ть.
Przefrymarczyć, v. a. замѣни́ть на что, промѣня́ть.
Przegadać, -dywać, v. a. – *się z kim*, поговори́ть съ кѣмъ; поссо́-
Przeganiać, v. *Przegnać*. [риться.
Przegięcina, f. сгибъ. [перегну́ть.
Przeginać, -giąć, v. a. перегиба́ть,
Przeglądać, przejrzeć, v. a. прозира́ть, прозрѣ́ть; получи́ть зрѣ́ніе по́слѣ слѣпоты́; пересмотрѣ́ть; смотрѣ́ться (въ зе́ркало); предви́дѣть. [звуча́ть.
Przegłaszać, -głosić, v. n. бо́льше
Przegłównik, m. (w architekt.) прое́мной, сквозно́й ка́мень, иду́щій во всю толщину́ стѣны́.
Przegłuszać, -głusić, v. a. оглуша́ть, -ши́ть.
Przegnać, -ganiać, v. a. прогна́ть, прогоня́ть; перегонять, утоми́ть гоньбо́ю.
Przegon, u, m. доро́га, проѣ́здъ чрезъ сосѣ́дскую зе́млю; борозда́.
Przegonić, v. *Przegnać*.
Przegorzeć, -garzać, v. a перегорѣ́ть, -ра́ть.
Przegotować, v. a. перевари́ть.
Przegrać, przegrawać, v. a. проигра́ть, прои́грать; *потеря́ть; сыгра́ть что на мусикі́йскомъ ору́діи.
Przegradzać, v. *Przegrodzić*.
Przegrano, f. про́игрышъ; потѣ́ря.
Przegrażać, v. *Przegrozić*.
Przegroda, f. прегра́да, перегоро́дка.
Przegrodzić, -gradzać, v. a. перегороди́ть, перегора́живать.
Przegrozić, -grażać, v. n. *komu, -grażać się na kogo*, угрози́ть, угрожа́ть; *-groźa*, f. угро́за.
Przegrywać, v. *Przegrać*.
Przegryźć, przegryzać, v. a. прогры́зть, прогрыза́ть; *язви́ть, говори́ть кому́ ко́лкости; *-gryzka*, f. язви́тельныя слова́, ко́лкость.
Przegub, u, m. сгибъ, наги́бъ, изги́бъ; соста́въ; за́дный соста́въ у ногъ живо́тныхъ; наколѣ́нница у лошаде́й; кли́нчикъ у руба́шки.
Przehultaić, v. a. промота́ть.
Przejąć, v. *Przejmować*.
Przejadać, v. *Przejeść*.
Przejaśnieć się, v. r. разгу́ливаться, вы́яснѣть (о пого́дѣ).
Przejazd, u, m. переѣ́здъ, проѣ́здъ.
Przejażdżka, f. проѣ́здка, прогу́лка верьхо́мъ или́ въ коля́скѣ.
Przejeżdżać, -jechać, v. n. переѣзжа́ть, переѣ́хать; проѣзжа́ть, проѣ́хать; v. a. *-chać kogo*, задави́ть, переѣ́хать. [ливаться.
Przejeżdżać się, v. r. ѣздя́ прогу́-
Przejęcie, n. (S. a *przejąć*) приня́тіе.
Przejednać, -jednywać, v. a. помири́ть, примири́ть.
Przejeść, -jadać, v. a. проѣ́сть, проѣда́ть; прогры́зть, прогрыза́ть; *-sobie co*, наѣда́ться до тошноты́; *-jeść majątek*, проѣ́сть, промота́ть свое́ имѣ́ніе.
Przejęty, (part. a *przejąć*) приня́тый.
Przejezdny, -jeżdży, a. проѣ́зжій; ми́мо ѣ́дущій. [жаетъ.
Przejeżdżacz, -jeżdżca, m. кто проѣз-
Przeimca, m. ище́йка * перее́мщикъ, переи́мщикъ.
Przejmować, przejąć, v. a. перехвати́ть, хвати́ть сквозь –; перехвати́ть, воспрепя́тствовать; перехвати́ть, взять на себя́ (привы́чку и пр.); проница́ть, -ни́кнуть, пронзи́ть; изслѣ́довать.
Przejrzeć, v. *Przezierać, przeglądać*.
Przejrzały, a. прозо́рливый; *-łość*, f. прозо́рливость.
Przejrzysty, a. v. *Przezroczysty*.
Przejść, przechodzić, -chadzać, v. a. & n. пройти́, проходи́ть; *проходи́ть, проница́ть; проходи́ть, протека́ть (о вре́мени); *przejść się, -chadzać się*, проха́живаться, гуля́ть; *-chodzić kogo w czém*, превосходи́ть кого́ въ чёмъ; *-chodząc*, мимохо́домъ.
Przejstoczyć, -ejstaczać, v. a. преобрази́ть, преобража́ть; *-czyciel*, m. преобража́ющій.
Przekalać, v. *Przekłóć*.
Przekarmić, -karmiać, v. a. прокорми́ть, прока́рмливать; съ ли́шкомъ корми́ть.
Przekartować, v. a. перетасова́ть ка́рты; *та́йно согласи́ться.
Przekąsać, -kąsić, v. a. *-kęsywać*, v a. fr. прокуси́ть, проку́сывать; * ху́до вы́говорить; досажда́ть, огорча́ть ко́лкими слова́ми.

Przekaz, m. (w prawie) возпрепя́тствованіе, v. *przeszkoda*.
Przekęsywać, v. *Przekąsać*.
Przekinać, v. a. перекинуть; *привлекать кого на чью сторону.
Przekińczyk, m. переме́тчикъ.
Przekląć, v. *Przeklinać*.
Przekład, *u*, m. перекла́дываніе.
Przekładać, (v. *przełożyć*); *-dacz*, m. кто перекла́дываетъ.
Przekładny, a. *chleby -dne*, хлѣбы предложе́нія (у дре́вн. Израильт.).
Przeklęctwo, n. *-klęcie*, n. прокля́тіе; *-klętnik*, m. прокля́тый; *-klęty*, a. прокля́тый; v. *przeklinać*.
Przeklinać, *-kląć*, *-klnąć*, v. a. проклина́ть, прокля́сть.
Przekłóć, (*przekałać*), v. a. проколо́ть, прока́лывать; *-kłocie*, проколо́тіе.
Przekłóty, a. (part.) проколо́тый.
Przekłota, f. соло́ма для скота́.
Przekluwąć, *przekluć*, v. a. проклёвывать, проклю́нуть.
Przekobiały, a. отли́чный бѣ́лою полосо́ю, или́ пятно́мъ.
Przekonać, *-konywać*, v. a. удостовѣ́рить, убѣди́ть, убѣжда́ть; ули́чи́ть, -ча́ть; изобли́ча́ть; *-konanie*, n. изобличе́ніе, ули́ка.
Przekop, *u*, m. ровъ, водопрово́дъ.
Przekopać, *-kopywać*, v. a. прокопа́ть, прока́пывать.
Przekopiować, v. a. списа́ть.
Przekraść, (*-kraść*), *-kradać*, v. a. провози́ть укра́дкою (н. пр. това́ры запреще́нные).
Przekrawać, *-kroić*, v. a. перерѣ́зывать, перерѣ́зать; разрѣ́зывать, -рѣ́зать; *-krawanie*, *-krojenie*, n. перерѣ́зываніе.
Przekręcić, *-cać*, v. a. переверну́ть, переве́ртывать (propr. & *).
Przekrèskować, v. a. побѣди́ть большинство́мъ голосо́въ.
Przekreścić, *-kreślać*, v. a. перечеркну́ть, перемара́ть.
Przekroczyć, *-kraczać*, v. a. перешагну́ть, переша́гивить; преступи́ть, -па́ть; *-kroczenie*, n. преступле́ніе.
Przekroić, v. *Przekrawać*.
Przekrzta, v. *Przechrzta*.
Przekrzyć, *-wiać*, v. a. перегну́ть, перекрива́ть.
Przekształtować, *-ałcić*, v. a. передѣ́лывать, передѣ́лать; преобража́ть, преобрази́ть; *-kształtowanie*, *-kształcenie*, n. преображе́ніе, -браще́ніе; *-ałcony*, a. превраще́нный, преобразо́ванный.
Przekuć, *-kować*, v. a. перекова́ть, -ко́вывать; прокова́ть; -ко́вывать; пробить.
Przekup, *u*, m. переку́пъ, -ку́пка; ме́лочный торгъ припа́сами.
Przekupić, *-kupować*, v. a. переку́пи́ть; ме́лочными ѣ́стными това́рами торгова́ть; *– kogo*, подкупи́ть (пода́рками) кого́.
Przekupień, *pnia*, m. перекупща́къ, перепрода́вецъ; переторго́вщикъ.
Przekupny, a. *подкупи́мый, мздои́мный.
Przekuty, a. (part. a *przekuć*), переко́ванный.
Przekwintarz, m. разбо́рчивый, нѣ́женка, нѣголю́бецъ; *-kwinty*, pl. жема́нство; изли́шняя разбо́рчивость, прихо́тливость; *-ntować*, v. n. жема́ниться; быть прихо́тливымъ.
Przeładować, v. a. перегрузи́ть; съ ли́шкомъ нагрузи́ть (prpr. & *); *-żołądek*, отяготи́ть свой желу́докъ.
Przełaj, m. пресѣче́ніе пути́; *na -łaj*, чрезвыча́йно ско́ро.
Przełakocić, *-kotać*, *-kotywać*, v. a. прола́комить.
Przełamać, *-łamywać*, v. a. переломи́ть, перела́мывать (propr. & *); разлома́ть; преодолѣ́ть, побѣди́ть.
Przelanie, (v. *przelewać*), n. перелива́ніе, перели́тіе.
Przelatać, v. *Przelecieć*.
Przelazić, v. *Przeleźć*.
Przelecieć, *-latać*, *-tywać*, v. a. перелетѣ́ть, -лета́ть; пролетѣ́ть, -та́ть (propr. & *).
Przelegać, v. *Przeleżeć*.
Przeległy, a. слежа́лый, залежа́лый; простра́нный; раздѣле́нный, промежу́точный.
Przelękać, *-knąć*, v. a. перепуга́ть, испуга́ть; *– się*, v. r. испуга́ться.
Przeleźć, *-łazić*, v. a. пролѣ́зть, перелѣ́зть.
Przelewać, *-lać*, v. a. перелива́ть, перели́ть; пролива́ть, проли́ть; перепла́вить, перели́ть (что изъ мета́лла); *-elewek*, *wku*, m. перели́вка, перели́тіе; ку́шаніе разли́тое.

Przeleżeć, v. n. пролежа́ть; *- się*, v. r. перележа́ться.
Przełgać się, *-łgiwać się*, v. r. отлыга́ться, вылгаться.
Przeliczać, *-czyć*, v. a. пересчита́ть, перече́сть.
Przełknąć, v. *Przełykać*.
Przełoga, f. винтъ тиско́въ.
Przełom, *u*, m. проло́мъ.
Przelot, *u*, m. проле́тъ; *na -lot*, на проле́тъ, на сквозь.
Przełotrować, v. a. промота́ть (на распу́тныя дѣла́). [*Zwierzchność*.
Przełożeństwo, n. нача́льство; v.
Przełożenie, n. представле́ніе, предложе́ніе; перево́дъ.
Przełożyć, *przekładać*, v. a. переложи́ть, перекла́сть, -кла́дывать (съ одного́ мѣ́ста на друго́е); *-łożyć* (*na drugi język*), перевести́, переводи́ть (на друго́й язы́къ); *-kładać co czem*, перекла́дывать; класть что нибу́дь промежду́ чего́; *-kładać*, (слишкомъ много нагружа́ть); *-kładać co nad co*, предпочита́ть; *-łożyć*, *-kładać co komu*, предста́вить, предложи́ть, предлага́ть что кому́; *- kogo nad kim*, *nad czem*, поста́вить кого́ надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.
Przełożony, m. нача́льникъ, поста́вленный надъ чѣмъ.
Przełupać, v. a. расколо́ть.
Przełykać, *-łknąć*, v. a. проглоти́ть.
Przemądry, a. (w biblii) прему́дрый; съ лишкомъ у́мный.
Przemaczać, v. *Przemoczyć*.
Przemagać, v. *Przemoc*.
Przemakać, (v. *Przemoknąć*), v. a. расточи́ть.
Przemarzać, v. *Przemorzyć*.
Przemarnować, v. a. промота́ть.
Przemarzlina, f. озно́ба; *-marzły*, a. промёрзлый.
Przemarzać, *-rznąć*, v. n. промерза́ть, проме́рзнуть.
Przemawiać, v. *Przemówić*.
Przemazać, *-mazywać*, v. a. перемара́ть, перечерни́ть.
Przemędrzeć, *-mądrzeć*, v. n. сдѣлаться слишкомъ у́мнымъ.
Przemian, v. *Bezmian*.
Przemiana, f. перемѣ́на; *na -miany*, *na -mian*, попеременно, по о́череди. [мѣ́тить.
Przemiarkować, v. a. примѣча́ть, при-
Przemiękać, *-knąć*, v. n. перемякну́ть, сдѣ́латься со всѣмъ мя́гкимъ; перемо́кнуть. [кну́ть.
Przemiękczać, *-czyć*, v. n. перемя-
Przemieniać, *-nić*, v. a. перемѣня́ть, перемѣни́ть; промѣня́ть, промѣни́ть; превраща́ть, преврати́ть; преобража́ть, -брази́ть; *- się*, v. r. перемѣни́ться и пр.; смѣня́ться, чередова́ться; *-niacz*, m. кто перемѣня́етъ.
Przemienienie, n. перемѣне́ніе; *- Chrystusa*, преображе́ніе Госпо́дне.
Przemienny, a. перемѣ́нный, -мѣнчивый; *-ność*, f. перемѣ́нность.
Przemierać, v. *Przemrzeć*.
Przemierzły, a. *-źle*, ad. безобра́зный, гну́сный, ме́рзкій; *-łość*, f. гну́сность, ме́рзость.
Przemierzać, *przemierzyć*, v. a. перемѣ́рять; * пройти́, проѣ́хать, объ-
Przemieść, v. *Przemiotać*. [ѣ́хать.
Przemieszać, *-szywać*, v. a. перемѣша́ть, -мѣ́шивать.
Przemieszkać, *-szkiwać*, v. a. пребы́ть, пребыва́ть (на како́мъ мѣ́стѣ).
Przemijać, *-minąć*, v. a. минова́ть, мину́ть; проходи́ть ми́мо (propr. & *); пропусти́ть, оста́вить безъ внима́нія.
Przemilczeć, v. a. промолча́ть.
Przemiotać, *-miatać*, v. a. переметать, переки́нуть, перебро́сить; *przemieść*, v. a. перемести́, проме-
Przemknąć, v. *Przemykać*. [сти́.
Przemóc, (*-módz*), *przemagać*, v. a. возмо́чь, возмога́ть; имѣ́ть власть, си́лу; превозмо́чь, превозмога́ть, переси́лить, преодолѣ́ть; *-moc na sobie*, преодолѣ́ть самаго́ себя́; *-magać się*, v. r. уси́ливаться, напряга́ть свои́ си́лы, стара́ться.
Przemoc, f. превосхо́дная си́ла, преможе́ніе; *-mocować*, v. a. переси́лить, преодолѣ́ть си́лою.
Przemoga, f. перевѣ́съ (propr. & *).
Przemoczyć, *-maczać*, v. a. промочи́ть, прома́чивать.
Przemorzyć, *-marzać*, v. a. вымори́ть, выма́ривать.
Przemowa, f. привѣ́тствіе, рѣчь, f.; предисло́віе, предувѣдомле́ніе.
Przemówić, *-mawiać*, v. a. промо́лвить; заговори́ть; прерва́ть молча́ніе; *- kogo na co*, уговори́ть, скло-

нить кого́ на что; *co z kim*, сказывать (или повторять) кому́ что; — *się z kim*, бесѣдовать съ кѣмъ.

Przemożca, f. могу́щій вельмо́жа; *-możny*, a. сильный, могу́щественный; *-ność*, f. могу́щественность.

Przemrozić, *-mrażać*, v. a. проморо́зить, проморажывать.

Przemrzeć, *-mierać*, v. n. *głod*, протерпѣть чрезвычайный го́лодъ, умирать съ го́лоду.

Przemuszać, *-musić*, v. a. принуждать.

Przemycać, *przemycić*, v. a. & n. про́мытить.

Przemycie, v. *Przemyta*.

Przemyk, v. *Przesmyk*.

Przemykać, *-mknąć*, v. a. шибко продвинуть, просу́нуть; *-mknąć się*, v. r. промча́ться; прокра́сться; пройти та́йкомъ куда́ (о го́нчихъ соба́кахъ).

Przemysł, *u*, m. остроу́міе, замысловатость; хитрость; про́мыселъ.

Przemyślać, *-ślеć*, *-śliwać*, v. a. размышля́ть, размы́слить, обду́мать; *-myślny*, a. остроу́мный, замысловатый; хитрый, лука́вый; *-ność*, f. остроу́міе; хитрость.

Przemyta, f. про́мытъ; *-mytnik*, m. прово́зщикъ заповѣдныхъ това́ровъ, контрабандистъ. [него́.

Przeń, to jest: *przez niego*, чрезъ

Przemywać, *-myć*, v. a. промывать, промы́ть; перемывать, перемы́ть, продирать перемыва́ніемъ.

Przenajęcie, n. (S. a *przenająć*); та́йное наня́тіе; *-jęty*, a. (part. a *przenająć*) та́йно наня́тый.

Przenajmować, *-najać*, v. a та́йно наня́ть кого́ на что.

Przenie czego, n. *-nie się czego*, отрица́ніе, запира́тельство, v. *przeć*.

Przenieść, v. *Przenosić*.

Przeniewiarstwo, *-wierstwo*, n. вѣроло́мность; *-wierca*, m. *-wiernik*, m. вѣроло́мецъ; *-wierny*, a. вѣроло́мный, невѣрный.

Przeniewierzyć się, *-rzać się*, v. r. вѣроло́мствовать.

Przenikać, *-knąć*, v. a. проникать, -ницать, -никнуть (propr. & *); *-nikliwy*, a. проница́тельный; произи́тельный, сильный; * острый, остроу́мный; *-wość*, f. остроу́міе.

Przenocować, v. n. переночевать.

Przenos, *u*, m. (w prawie) перено́съ, перенесе́ніе дѣла на другой судъ.

Przenosić, *-nieść*, v. a. переносить, -нести (изъ одного́ мѣста въ другое); *перенести, переписать (что изъ книги и пр.); *-nosić*, (о ору́діяхъ огнестрѣльныхъ) переноси́ть, слишкомъ высо́ко хватать; *-nosić co nad co*, предпочитать что; *-nosić kogo czém*, превосходить кого́ чѣмъ; *-nieść się*, переселиться; *-nosiciel*, m. кто перено́ситъ; *-noszenie*, *-niesienie*, n. переноше́ніе, перенесе́ніе.

Przenosiny, f. pl. перехо́дъ изъ одного́ мѣста въ другое; перево́зка домовыхъ прибо́ровъ и пр.; *-siny po weselu*, пиръ на другой день сва́дьбы.

Przenośnia, f. (w gramm.) перено́съ, мета́фора; *-nośnie*, ad. перено́сно, иносказа́тельно; *-nośny*, a. удобоноси́мый; (w gramm.) иносказа́тельный; перено́сный, метафори́ческій; *-ność*, f. иносказа́тельность.

Przeobrażać, *przeobrazić*, v. a. преображать, -бразить; *-żanie*, *-żenie*, n. преображе́ніе.

Przeor, m. пріоръ; намѣстникъ, настоятель въ монастырѣ; *-orstwo*, n. досто́инство, до́лжность пріо́ра; *-orysa*, *-orzysza*, f. настоятельница (въ же́нскомъ монастырѣ).

Przepad, *u*, m. *-padek*, *dku*, m. поте́ря, утра́та, v. *Przezysk*.

Przepadać, *-paść*, v. n. пропадать, пропа́сть; провалиться, сквозь какую поверхность обру́шиваться; пропадать, -пасть (о закла́дѣ); пропадать, -пасть, изчезать; *-paść się*, худѣть, изнуряться; *-paść przez co*, промча́ться, проскакать; *-padać się*, растре́скиваться, расщѣливаться.

Przepadlina, f. развалина.

Przepadły, *-padniony*, a. пропа́щій, поги́бшій; подня́тый съ логовища (о звѣряхъ). [*przez*.

Przepalić, *-palać*, v. a. v. Primit. &

Przepalenie, n. пережже́ніе, пережига́ніе; *-wódki*, двое́ніе, перего́нка.

Przepamiętać, v. a. позабы́ть, за- [быть.

Przeparać, v. *Przepróć*.

Przepas, m. по́ясъ; опояска; *-pas rycerski*, о́рденская ле́нта.

Przepasać, *-pasować*, *-sywać*, v. a перепоя́сать, перепоя́сывать.

Przepadły, a. пропáщій, погúбшій.

Przepaść, f. прóпасть, пучúна, бéз-дна; ýтесъ, крутыйй бéрегъ; *-ści-sty*, a. пропáстный; крутыйй: *-tość*, f. крýтость. [повязка, діадúма.

Przepaska, f. перевя́зка, мáленькая

Przepatrzyć, *-patrywać*, v. a. пере-смотрѣ́ть, пересмáтривать.

Przepchnąć, v. *Przepychać*.

Przepędzać, *-dzić*, v. a. прогоня́ть, прогнáть; перегнáть, замýчить (н. пр. лóшадь); *-pędzać wodkę*, пере-гоня́ть винó; дистиллúровать; *-czas*, *życie*, препроводúть, -про-вождáть (врéмя, жизнь).

Przepękać się, *-knąć*, v. n. лóпнуть, разсѣ́сться.

Przepełniać, *-pełnić*, v. a. пере-полня́ть, переполнить.

Przepełzać, *-łznać*, v. n. *изчезáть; проходúть, пропáсть (о срóкѣ).

Przepiekać, *-piec*, v. a. съ лúшкомъ жáрить, пережáрить.

Przepielać, v. *Przepleć*.

Przepieprzać, *-rzyć*, v. a. & n. поло-жúть слúшкомъ мнóго пéрцу, пе-ренерéчнить.

Przepierać, v. *Przeprać*, *przeprzeć*.

Przepijać, *-pić*, v. a. пропивáть, пропúть; - *się*, v. r. перепúться, напúться дó пьяна. [пилúть.

Przepiłować, v. a. перепилúть, про-

Przepinać, *-piąć*, v. a. переколóть,

Przepiórka, f. пéрепелъ. [втыкáть.

Przepiórczę, *ęcia*, n. перепелéнокъ.

Przepis, *u*, m. (кóпія, спúсокъ); фóршрифтъ, прóпись; предпи-сáніе.

Przepisać, *-pisywać*, v. a. перепи-сáть, -пúсывать; списáть, спúсы-вать; предписáть, приказáть; *-pi-sać kogo czém*, превосходúть когó въ чёмъ.

Przepłacać, *-cić*, v. a. лúшнее за-платúть; *-płacić kogo*, подкупúть (подáрками) когó.

Przepłakać, *-kiwać*, v. n. проплá-кать, проплáкивать.

Przeplatać, v. *Przepleść*.

Przepławić, *-pławiać*, v. a. пере-прáвить (чрезъ рѣ́ку, н. пр. лó-шадь); - *chusty*, полоскáть бѣльé.

Przepielać, *przepleć*, v. a. перепá-лывать, переполóть.

Przeplenić, *-niać*, v. a. уменьшúть, убáвить, умалúть; обезсúлить.

Przepleść, *-platać*, v. a. переплестú, -плетáть (propr. & *).

Przeplątać, v. a. перевязáть ýзломъ; запýтать; - *się*, v. r. *прокрáсться.

Przepłókać, *-płókiwać*, v. a. пере-полоскáть, -полáскивать; выполо-скать.

Przepłoszyć, *-płaszać*, v. a. пере-полóшить, перетревóжить.

Przepływać, *-płynąć*, v. a. & n. пе-реплы́ть, -плывать; переѣ́хать кораблéмъ. [тѣть.

Przepocić się, v. r. перепотѣ́ть; вспо-

Przepój, *oju*, m. излúшнее питьé хмѣльнáго.

Przepolszczyć, v. a. перевéсть на Пóльской язы́къ. [вáть, забы́ть.

Przepominać, *-pomnieć*, v. a. забы-

Przepowiadać, *-wiedzieć*, v. a. пред-сказáть, предвѣщáть; объявля́ть, проповѣ́дывать; - *co z kim*, по-вторя́ть что (н. пр. урóкъ) съ кѣмъ; *-wiadacz*, m. кто предвѣщáетъ; *-wiedna*, f. предвѣ́стіе; предзна-меновáніе; предсказáніе; *-wiedni*, a. прорицáтельный, предвѣщáтель-ный; *-wiedziny*, f. pl. предсказáнія.

Przeprać, v. a. простирáть, промы́ть.

Przepracować, v. n. употребля́ть дóлгое врéмя на дѣ́ланіе чегó; - *się*, v. r. надрывáться, надсажáться рабóтою. [жáжды.

Przepragnąć się, v. r. умирáть отъ

Przepraszać, v. *Przeprosić*.

Przeprawa, f. перепрáва, переѣ́здъ, перехóдъ чрезъ рѣ́ку и пр.; ýзкая дорóга.

Przeprawić, *-prawiać*, v. a. пере-прáвить, переводúть (илú) перево-зúть съ одногó бéрега на другóй бéрегъ; - *się*, v. r. перепрáвиться.

Przeprawny, a. проходúмый.

Przeprawować, v. a. издержáть на тя́жбы.

Przeprożyć, *-prażać*, v. a. жáрить, прожáривать; *безпокóить (непрія́-теля нападéніемъ и пр.); колотúть.

Przepróc, *-pruć*, *-parać*, v. a. пере-порóть, перепáрывать.

Przeprosić, *-praszać*, v. a. просúть извинéнія, прощéнія; - *się*, v. r. примирúться; *-prosiny*, f. pl. при-мирéніе поссóрившихся; пиръ при примирéніи.

Przeprowadzać, *-dzić*, v. a. перево-дúть, перевéсть; перемѣстúть; -

się, v. r. перейти́, переходи́ть; переселиться; *-wadziny*, f. pl. перебзжаніе; пиръ при перебзжаніи.
Przeprząć, *-przęgnąć*, *-przęgać*, v. a. перепра́чь, перепряга́ть.
Przeprzeć, *przepierać*, v. a. *преодолѣть чье сопротивленіе; переломи́ть чье упо́рство; убѣди́ть, уговори́ть.
Przepuklina, f. кила́, гры́жа; разщѣлина.
Przepukły, a. растре́снутый.
Przepuknąć się, v. r. растре́скаться, расщеля́ться.
Przepustnica, f. (w artyl.) кали́бръ, кружа́ло.
Przepuszczać, *-puścić*, v. a. пропуска́ть, пропусти́ть; допусти́ть, позво́лить; поща́ди́ть (побѣжде́ннаго непрія́теля); прости́ть.
Przepych, *u*, m. споръ о преиму́ществѣ; велелѣпіе, пы́шность.
Przepychać, *-pchnąć*, v. a. перепиха́ть.
Przepyskiwać, *-kować*, v. a. (о скоти́нѣ) разбира́ть въ ко́рмѣ; бить по щека́мъ.
Przepytać, *-tać się*, *-tywać*, v. a. распроси́ть, распра́шивать.
Przerąbać, *-rębywać*, v. a. проруби́ть, переруби́ть.
Przerabiać, v. *Przerobić*.
Przerabialny, a. что мо́жно передѣлать.
Przerachować, v. a. перече́сть, пересчита́ть.
Przerastać, v. *Przerosnąć*.
Przerazić, *-rażać*, v. a. пронзи́ть (шпа́гою и пр.); порази́ть, поража́ть; тро́нуть, тро́гать; (w górnict.) во вторы́й разъ перемы́ть ру́ду; *-raźliwy*, a. проница́тельный, пронзи́тельный.
Przerębla, *-rąbl*, f. про́рубь (f.) на льду.
Przerobek, *bka*, m. вся́кая вещь передѣланная; разчи́стка лѣсу.
Przerobić, *-rabiać*, v. a. передѣлать, -дѣлывать; *перемѣни́ть, перео́бразить; *- się*, v. r. рабо́тать что́бы двига́ться.
Przerosnąć, *-rastać*, v. n. перерости́, переросча́ть, прораста́ть.
Przerwa, f. проры́въ (водо́ю), промо́йна; проло́мъ; *остано́вка, прерва́ніе.
Przerywać, *przerwać*, v. a. прорыва́ть, прорва́ть; перерыва́ть, перерва́ть; * - *mowę*, прерва́ть рѣчь; - *milczenie*, прерва́ть молча́ніе; - *konia*, *woła*, перегоня́ть ло́шадь, быка́; -*rywacz*, m. кто прорыва́етъ.
Przerzec, *-rzekać*, прерва́ть молча́ніе, промо́лвить.
Przerzeczony, a. упомяну́тый, вы́шесказанный.
Przerzedzać, *-dzić*, v. a. разрѣди́ть, сдѣлать рѣже, уменьши́ть.
Przerznąć, v. *Przerzynać*.
Przerznięcięcie, (S. a *przerznąć*), n. прорѣзаніе.
Przerzucać, *-cić*, v. a. перебра́сывать, -бро́сить; переки́дывать, -ки́нуть; (о пла́щѣ и пр.) наки́нуть, переки́нуть; *książkę*, пробѣжа́ть кни́гу; *-cić się*, перейти́ на чью сто́рону.
Przerzynać, *-rznąć*, v. a. прорѣзывать, -рѣзать; перелома́ть; *перерва́ть; *-nać się*, v. r. проби́ться; продра́ться, пробра́ться.
Przesączyć, v. a. прока́пать на сквозь, проса́кнуть.
Przesąd, *u*, m. предразсу́докъ; *-dy*, pl. про́тори, изде́ржки тяже́бныя; награжде́ніе за убы́тки.
Przesada, f. принужде́нность, жема́нство; надмѣ́рное увели́чиваніе; *-sadny*, a. принужде́нный, жема́нный, притво́рный; сли́шкомъ увели́ченный.
Przesądny, v. *Przesądowy*.
Przesądzać, *-sądzić*, v. a. предосужда́ть, -суди́ть.
Przesadzać, *-dzić*, v. a. переса́живать, -сади́ть; - *kogo*, подшиби́ть кого́, поддѣ́ть, запина́ть кого́ (propr. & *); - *miarkę*, превосходи́ть мѣ́ру; съ ли́шкомъ увели́чивать; - *się*, v. r. отличи́ться.
Przesalać, v. *Przesolić*.
Przeschnąć, v. *Przesychać*.
Prześcielać, v. *Przesłać*.
Przescieladło, *-ścieradło*, n. просты́ня.
Przesiadać, v. *Przesiedzieć*, *przesieśdź*.
Przesiekać, *-sieć*, v. a. пересѣка́ть, -сѣ́чь; просѣка́ть, -сѣ́чь.
Przesiedzieć, *-siadać*, v. n. *-siadywać*, v. n. fr. проси́живать.
Przesięgać, *-gnąć*, v. n. достава́ть, подава́ть чрезъ что; *-gnąć*, (о ружьѣ́) перенести́, сли́шкомъ хвата́ть.
Przesiewać, *-siać*, v. a. пересѣва́ть, пересѣ́ять; *-wacz*, m. лопа́тень (m.) въ ме́льницѣ.
Przesiewiny, f. pl. просѣ́янныя вещи.

Przesilać, -lić, v. a. чрезъ мѣру трудить; надлежащую мѣру въ чёмъ превосходить; обезсилить, ослабить; *-silenie dnia*, солнцестоя́ніе, солнцеповоро́тъ лѣтній; *-lenie nocy*, солнцеповоро́тъ зимній.
Przesiodłać, v. a. пересѣдлать.
Przeskoczyć, *-skakiwać*, v. a. перескочить, -скакивать; перепрыгнуть, -прыгивать; *пропускать, пропустить.
Przeskok, *u*, m. перескокъ; *-skoki*, pl. крючки, ухватки.
Przeskotnica, f. зазубренная толокнянка (деревцо́).
Przeskrobać, *-skrobywać*, v. a. проскрёсть, проскоблить, процарапать.
Przesłać, *-ścielać*, v. a. перестлать, перестилать; *- co czém*, перекладывать; класть что нибудь промежду чего (н. пр. солому); *-ścielać sobie drogę do czego*, проложить себѣ путь къ чему.
Przesłać, v. *Przesyłać*.
Prześladować, v. a. притѣснять, утѣснять, угнѣтать; *-dowanie*, n. гоненіе, угнетеніе; *-dowca*, *downik*, m. гонитель, угнетатель, утѣснитель.
Przesłanie, (S. a *przesłać*) пересланіе.
Przesłaniec, *ńca*, m. посланный передъ, прежде; предвѣстникъ.
Prześlica, f. прялка, пряслица.
Prześlik, m. завертка, кольцо на прялкѣ. [setum).
Przęsłka, f. хвощъ (растеніе), (Equi-
Przęsło, n. прясло; рядъ вѣтвей растущихъся одна надъ другой.
Przesłuchać, *-chiwać*, v. a. прослушать, переслушать, переслушивать; допрашивать.
Przesłyszeć, v. n. ослышаться, неясно понять. [вонять.
Prześmiardnąć, v. n. провонять, все
Przesmyk, *u*, m. ущелье, узкой проходъ между горами; *- morski*, проливъ.
Przesolić, *-salać*, v. a. пересолить (propr. & *); просолить.
Przespać, v. *Przesypiać*.
Prześpiewać, *-wywać*, v. a. перепѣть, пропѣть.
Przestać, (praes. *-stoię*), v. n. простоять, простаивать; стоять нѣсколько времени; перестоять, испортиться стоя долговременно (о питьѣ и пр.); *-tały owoc*, переспѣлый плодъ. [*stawać*.
Przestać, (praes. *-staję*), v. *Prze-*
Przestanek, *nku*, m. престаніе, остановка. [рывчивый.
Przestanny, a. перестающій, пере-
Przestawać, *-stać*, v. a. & n. переставать, перестать; прерывать продолженіе чего; оставить; довольствоваться; *-wać z kim*, обращаться съ кѣмъ, имѣть обхожденіе; *-wać na co, przez co*, простираться до -, чрезъ -. [переставлять.
Przestawiać, *-wić*, v. a. переставить,
Przestęp, *u*, m. промежутокъ, уступъ.
Przestępca, *-tępnik*, m. переступникъ.
Przestępek, *pku*, m. v. *Prestępstwo*.
Przestępny, a. проступный, противный закону; наказанія достойный; *-stępny rok*, обыкновенный годъ, (високосный годъ); (w algebrze) трансцендентный. [ступокъ.
Przestępstwo, n. преступленіе, про-
Przestępywać, *-stąpić*, v. a. переступать, -пить (propr. & *); преступить; *na czyią stronę*, преиттй на чью сторону.
Przestorczyć, v. a. поставить что нибудь навзничь.
Przestrach, *u*, m. ужасъ.
Przestrajać, v. *Przestroić*.
Przestraszać, *-szyć*, v. a. испугать, въ страхъ приводить.
Przestroga, f. предостереженіе; *- w księdze*, примѣчаніе, замѣчаніе (въ книгѣ); условіе, исключеніе; T. ущеліе, узкая дорога.
Przestrój, *oju*, m. (*przestrojenie*, n.) перестроеніе музыкальнаго инструмента.
Przestroić, *-strajać*, v. a. перерядить, переряжать, переодѣть, -дѣвать (propr. & *); *-stroić instrument muzyczny*, перестроить музыкальный инструментъ.
Przestronny, v. *Przestworny*.
Przestrugać, *-gnąć*, v. Primit. & *przes*.
Przestrzał, *u*, m. прострѣлъ; перестрѣлъ.
Przestrzegać, *-strzec*, v. a. предостерегать, предостеречь; *-gać czego*, наблюдать, хранить; *-strzegacz*, a. кто предостерегаетъ.
Przestrzelać, *-lić*, v. a. прострѣливать, прострѣлить.

Przestrzeń, f. пространство, обширность; мѣсто надлежащее.
Przestrzygać, *-strzydz*, *-ygnąć*, v. a. прорѣзать, -рѣзывать ножницами. [-студить, прохолодить.
Przestudzać, *-dzić*, v. a. простужать,
Przestwór, *u*, m. (v. *przestrzeń*), (w artyll.) зазóръ (у пушки); *na przestwor*, настежь.
Przestworny, a. пространный, обширный; великій, значительный.
Przestygać, *-gnąć*, v. n. простыть, простынуть.
Przesuszać, *-szyć*, v. a. просушивать, просушить, пересушить.
Przesuwać, *-sunąć*, v. a. просовывать, -сунуть, передвигать.
Przeświadczać, *-dczyć*, v. a. уличать, -чить, удостовѣрить.
Prześwietny, a. сіятельнѣйшій, свѣтлѣйшій (титуль который даётся вышнымъ судамъ).
Prześwitać, v. i. *-świta*, разсвѣтаетъ.
Przesychać, *przeschnąć*, v. n. пересушивать, -сушить.
Przesyłać, *-słać*, v. a. пересылать, переслать; посылать прежде, въ передъ.
Przesypać, *-ypywać*, v. a. пересыпать.
Przesypiać, *przespać*, v. n. проспать; *- się*, v. r. выспаться, наспаться.
Przesyt, *u*, m. *do przesytu*, до насыщенія.
Przeszkadzać, *-szkodzić*, v. a. препятствовать, воспрепятствовать; помѣшать кому въ чемъ.
Przeszkoda, f. препятствіе, препятство; *-szkodnik*, m. кто препятствуетъ; *-szkodny*, a. препятствующій, мѣшающій. [комъ.
Przeszło, ad. болѣе нежели, слишкомъ.
Przeszłodniowy, *-szłodzienny*, a. вчерашній. [часа случившійся.
Przeszłogodzinny, a. прежде одного
Przeszłomiesięczny, *przeszłonocny*, *-szłoroczny*, *-szłotygodniowy*, a. случившійся, сдѣлавшійся прошлаго мѣсяца, прошлой ночи, прошлаго года, прошлой недѣли.
Przeszłość, f. прошедшее время.
Przeszły, a. прошлый, прошедшій, минувшій.
Przeszukać, *-szukiwać*, v. a. обыскать, обыскивать, искать повсюду.
Przeszywać, *-szyć*, v. a прошивать, прошить; простегать, перестроить; проколоть (propr. & *).
Przetaczać, *-toczyć*, v. a. переливать (изъ одного судна въ другое); *- kamień*, *kloc*, перекатить, перекатывать камень, колоду.
Przetacznik, m. решетникъ, рѣшетникъ. [(изъ лыкъ сплетенное).
Przetak, *a*, *u*, m. решето, рѣшето
Przetapiać, v. *Przetopić*. [лотіе.
Przetarcie, n. (S. a *przetrzeć*) проко-
Przetarty, a. (part. a *przetrzeć*) протёртый.
Przetlewać, *-tlić*, v. n. перетлѣть.
Przetłoczyć, *-tłaczać*, v. a. продавить, продавливать; протѣснить.
Przetłukać, *-tłukiwać*, *przetłuc*, v. a. перетолочь, истолочь.
Przetłumaczać, *-czyć*, v. a. переводить, перевесть (на другой языкъ); *-czenie*, n. переводъ.
Przeto, ad. для того, того ради.
Przetopić, *-tapiać*, v. a. перетопить, -тапливать; переплавить, -плавлять. [рогу.
Przetorować, v. a. проложить до-
Przetrawić, *-wiać*, v. a. переварить (въ желудкѣ), переваривать.
Przetrwać, v. a. & n. пробыть, остаться до конца, вытерпѣть.
Przetrwonić, v. a. промотать, расточить.
Przetrząsać, *-trząść*, *przetrząsnąć*, v. a. перетрясывать, -трясти; протрясывать; *разсматривать, разбирать.
Przetrzeć, v. *Przecierać*. [бирать.
Przetrzepać, *-pywać*, v. a. fr. выбить прутикомъ пыль изъ платья и пр.; *- kogo*, поколотить, побить кого.
Przetrzymać, *-mywać*, v. a. продержать, держать, задержать долгое время.
Przetwarzać, v. *Przetworzyć*.
Przetwierać, v. a. нѣсколько отворять.
Przetwor, *u*, m. отверстіе (или пространство) между двумя землями, островами и пр.
Przetworny, a. пространный; что можно перетворять.
Przetworzyć, *-twarzać*, v. a. претворить, -рять, преобразить, преображать. [викъ.
Przetyczka, f. (w artyll.) протра-
Przetykać, *-tknąć*, v. a. перетыкать,

перетknýть; протыкáть, проткнýть; *-tkać*, проткáть.
Przeuczyć się, v. r. одурѣ́ть отъ упражненія въ наýкахъ.
Przewabiać, *-bić*, v. a. перемáнивать, -манить, привлекáть на свою стóрону; (*z książki*, выписать изъ книги).
Przewąchać, *-chywać*, v. a. развѣдать о чёмъ нибýдь хитрымъ, тайнымъ óбразомъ.
Przewaga, f. перевѣ́съ (propr. & *).
Przewał, *u*, m. бýря, ливень, m.
Przewalać, *-lić*, v. a. перевáливать, -валить. [-варить.
Przewarzać, *-rzyć*, v. a. перевáривать,
Przeważać, *-żyć*, v. a. перевѣ́шивать, -вѣ́сить (propr. &*); *-żać co*, *albo kogo*, превосходить когó въ чёмъ; *-żyć się*, перевѣ́ситься; на однý стóрону бóлѣе наклонúться; мнóго старáться.
Przeważny, a перевѣ́съ имѣ́ющій, превозмогáющій; великолѣ́пный; почтúтельный. [вáть, -дѣть.
Przewdziewać, *-wdziać*, v. a. передѣ-
Przewięzywać, *-więzać*, v. a. перевязывать, перевязáть.
Przewić, v. *Przewijać*. [дѣть.
Przewidzieć, *-widywać*, v. a. предвú-
Przewielebny, v. *Wielebny*.
Przewiercieć, *-wiertywać*, v. a. провертѣ́ть, провёртывать, просверлить.
Przewiercień, *rtnia*, m. (w botan.) кóзья жúмолость, (Caprifolium).
Przewieść, v. *Przewodzić*.
Przewieść, *-wieźć*, v. *Przewozić*.
Przewietrzać, *-trzyć*, v. a. провѣ́тривать, -вѣ́трить; (о собáкахъ) чýять, обонять. [проходнóй.
Przewiew, *u*, m. вѣтръ сквознóй,
Przewiewać, *-wiać*, v. a. провѣвáть, провѣ́ять.
Przewięź, *-wiąz*, *ięza*, m. насѣкóмое.
Przewięzisty, a. состоящій изъ рáзнаго числá колéцъ (какъ тѣ́ло насѣкóмыхъ); дюжій.
Przewijać, *-wić*, *-winąć*, v. a. перевивáть, перевúть; *- nogę sobie*, вывихнуть себѣ́ нóгу; *-wijać się*, вертѣ́ться, шатáться; óколо когó бѣ́гать. [простунúться.
Przewiniać, *-nić*, v. n. провинúться,
Przewionąć, v. *Przewiewać*.
Przewisnąć, v. n. перевúснуть.

Przewłaczać, *-wlec*, *-wlekać*, v. a. проволáкивать, проволóчь; *-wlec co na nitkę*, продѣ́ть, продѣвáть; *-wlekać perły*, перенúзывать жемчýгъ; *-kać się* (*tam i sam*), шатáться, безъ дѣ́ла ходúть тудá и сюдá; *-właczać*, *-wlekać co*, проволáкивать, продолжáть что со дня на день. [протяжный.
Przewlekły, a. продолжúтельный,
Przewłoka, f. проволóчка; отсрóчка; протяжное произношéніе.
Przewód, *odu*, m. провождéніе; *-wód prawa*, произвóдство иска.
Przewodnia, f. предводúтельство, путевóдство; *przewodnia*, m. *-wodnik*, m. путеводúтель, проводнúкъ; *-niczy*, a. *-nicza gwiazda*, полярная звѣздá.
Przewodnik, m. *-wódzca*, m. проводнúкъ, провожáтой; (w chemii i fizyce) *-dnik*, кондýкторъ.
Przewodzić, *-wieść*, v. a. переводúть, перевéсть; дѣ́йствовать, производúть; хýдо поступáть съ кѣмъ.
Przewora, f. стóйло въ конюшнѣ; домъ сумашéдшихъ.
Przewóz, *ozu*, m. перевóзъ, провóзъ, перевезéніе; *-wozowy*, *-woźni*, a. перевóзный; *-wozić*, *-wieść*, v. a. перевозúть, перенéзть; *-woźnik*, m. перевóщикъ; *-niczy*, a. -вóщичій; *-woźne*, *ego*, n. перевóзное, плáта за перевóзъ; *handel przewozowy*, транзúтъ, перевóзъ (товáровъ инострáнныхъ) чрезъ госýдарство.
Przewracać, *-wrócić*, v. a. переворáчивать, -воротúть; *po książce*, пробѣжáть кнúгу; *-cić się z wozem*, опрокúнуться; *-wróciło mu się w głowie*, онъ съ ума сошéлъ; *-wróciciel*, m. кто переворáчиваетъ.
Przewrot, m. разврáтность, разврáтъ; *-wrotnik*, m. разврáтный человѣ́къ; *-wrotny*, a. что легкó мóжно опрокúнуть; разврáтный, развращéнный.
Przewrzasnąć, *-wrzaskiwać*, v. a. & n. *przewrzeszczeć*, v. a. прокрúкивать, прокричáть.
Przewyższać, *-wyższić*, v. a. превышáть, превысить; превосходúть.
Przez, prp. чрезъ, чéрезъ, сквозь; (въ слóжныхъ глагóлахъ перемѣняется на *prze*); (съ прилагá-

тельными значитъ пре).
Przezacny, a. знаменитый, славный; *-ność*, f. знаменитость.
Przezdrożny, a. чрезъ дорогу лежащій.
Przezeń, (to jest: *przez niego*) чрезъ него.
Przeżegnać, *żegnywać*, v. a. перекрестить, дѣлать крестъ; благословлять.
Przeziębnąć, *-ziębić się*, v. n. & r. прозябнуть; быть проницаему стужею.
Przezierać, *przejrzeć*, v. a. *przeglądać*, прозрѣть, прозирать; получить зрѣніе послѣ слѣпоты; пересматривать, -смотрѣть; *-glądać się w zwierciedle*, смотрѣться въ зеркало; *przejrzec*, *przeglądać*, предвидѣть.
Przeziernik, m. зрительная труба, увеличительное стекло.
Przezimować, v. n. перезимовать.
Przezmian, *u*, m. безмѣнъ.
Przeznaczać, *Przeznaczyć*, v. a. предназначить, предзнаменовать; предопредѣлить.
Przeznaczenie, n. (v. *przeznaczyć*), опредѣленіе; рокъ, судьба.
Przezorność, f. прозорливость, предусмотрительность.
Przezorny, a. предусмотрительный.
Przezroczysty, a. прозрачный; ясный.
Przezuwać, *-zuć*, v. a. переобувать, переобуть.
Przeżuć, *przeżuwać*, v. a. пережевать, -жевывать; жевать пищу которая дается младенцу.
Przeżuwacz, m. скарь, m. (морская рыба).
Przezwisko, n. прозваніе (фамилія); прозвище.
Przezwyciężać, *-żyć*, v. a. преодолѣвать, преодолѣть (propr. & *).
Przeżyć, v. a. прожить; *- kogo*, пережить, жить долѣе другаго.
Przezysk, *u*, m. (w prawie) прибыль съ выигранной тяжбы.
Przezyskać, *-kiwać*, v. a. выиграть тяжбу, получить по выигранной тяжбѣ.
Przezywać, *-zwać*, v. a. прозывать, прозвать; проименовать; переименовать; *przezywanie*, *przezwanie*, n. переименованіе.
Przód, *u*, m. *przodek*, *dku*, m. передъ, передняя сторона у чего; преимущество, предпочтеніе.
Przodek, m. *przodkowie*, *przodki*, pl. предокъ, предки, pl.
Przodkara, f. (w artyll.) передки (m. pl.) пушечные.
Przodkować, v. n. предшествовать; преимуществовать.
Przytykać, *przytknąć*, v. a. вспышку дать; (о кошкахъ) пыхтѣть; *-*kać na kogo*, ругать, бранить кого.
Przy, prp. (c. locali) при, подлѣ, у, за, со; (n. pr. *siedzieć przy ogniu*, сидѣть у огня; *siedzieć przy stole*, сидѣть за столомъ; *nie mam przy sobie pieniędzy*, нѣтъ денегъ со мною; *przy końcu*, въ концѣ, на концѣ; (въ сложности съ глаголами тоже какъ руское при.).
Przybawiać, *-bawić*, v. a. прибавлять, прибавить; пріумножать; *-bawka*, f. прибавка.
Przybić, v. *Przybijać*.
Przybiegać, *-biedz*, v. n. прибѣгать, прибѣжать.
Przybierać, *-brać*, v. a. прибирать, прибрать; прибирать, украшать, наряжать; (снабдить чѣмъ); прибавляться; выбирать, выбрать; *przybrać* (лучше *ubierać*) *konia*, надѣть шоры на лошадь; *przybieranie*, *przybranie*, n. прибираніе, -браніе; *przybieranie morskie*, прилівъ морской.
Przybijać, *-bić*, v. a. прибивать, прибить (гвоздями); v. n. *-bijać do brzegu*, привалить, приваливать; причалить, приставать къ берегу.
Przybijaczka, f. набилки, рамы у ткачей.
Przybitka, f. (w artyll.) пыжъ.
Przybity, a. (part. a *przybić*) прибитый.
Przybłąkać się, v. r. скитаясь прибыть куда.
Przybliżać, *-żyć*, v. a. приближать, приблизить; *-żyć się*, приблизиться.
Przyboczny, a. на боку находящійся; *książęta -boczni*, при дворѣ находящіеся князья.
Przyboleć, v. n. *co*, *czego*, вытерпѣть боли за что.
Przybrać, v. *Przybierać*.
Przybrany, a. (part. a *przybrać*), *-ny klucz*, приборный ключъ.
Przybudować, v. a. пристроить; *-wanie*, n. пристройка.
Przybyć, *-bywać*, v. n. прибыть.

прибывáть; прибавля́ться, умножáться, приростáть.
Przybycie, n. прибы́тіе, приращéніе.
Przybycień, tnia, m. *przybysz*, m. пришлéцъ, пріѣ́зжій.
Przybycień, tnia, przybysz, u, m. високóсный мѣ́сяцъ; прибáвочный день въ високóсномъ годѣ́.
Przybyty, a. прибылый; *-ły dzień*, високóсный день.
Przybyt, u, m. *-bytek, tku*, m. приращéніе, пріумножéніе; (w biblii) *-bytek Boga*, ски́нія завѣ́та.
Przychęcać, -cić, v. a. возбуди́ть въ комъ охóту къ чему́; поощря́ть.
Przychera, v. *Przechera*.
Przychęta, f. поощрéніе.
Przychód, u, m. v. *Dochod*.
Przychodny, a. прибылый, прихóжій, чужíй.
Przychodzić, przyiść (pryiśdź), v. n. приходи́ть, притти́; достигáть (какóго нибу́дь мѣ́ста); приходи́ть во что (н. пр. въ гнѣвъ); стóить; приходи́ть въ гóлову; приходи́ть (о дохóдѣ); приходи́ть въ упáдокъ; быть принуждену́. [пріѣ́зжій.
Przychodzień, dnia, m. пришлéцъ,
Przychować, -chowywać, v. a. (о скоти́нѣ) откорми́ть, вскáрмливать.
Przychowek, wku, m. приплóдіе, пріумножéніе (о скоти́нѣ).
Przychylać, -lić, v. a. приклоня́ть, -ни́ть; пригибáть, пригну́ть; * преклоня́ть, -ни́ть; *- się*, угождáть, быть благосклóнну, снисходи́ть.
Przychylny, a. благосклóнный, сходи́тельный, доброжелáтельный.
Przyciągać, -ciągnąć, v. a. притя́гивать, -тяну́ть, привлекáть, -влéчь (propr. & *); v. n. *-gnąć z woyskiem*, прибы́ть, подступи́ть съ вóйскомъ.
Przyciemny, a. темновáтый.
Przycierać, v. *Przytrzeć*. [терпѣ́ть.
Przycierpieć, v. a. нѣ́сколько по-
Przycies, przecieś, f. *przecios, u*, m. подпóра, подстáвка.
Przyciesać, v. a. притесáть.
Przycinać, -ciąć, v. a. врубáться, -би́ться; перерѣ́зывать, -рѣ́зать (propr. & *).
Przycinek, nku, m. кóлкое слóво, язви́тельная рѣ́чь.
Przyciosla, -czoska, f. порóгъ.
Przycisk, u, m. твéрдое произношéніе, напряжéніе.
Przyciskać, -cisnąć, v. a. прити́скать, прити́снуть, прижимáть, прижáть; *притѣсня́ть, принуждáть; твéрдо произноси́ть; *- się*, v. r. притѣсня́ться (propr. & *).
Przyciemić, -ciemiać, v. a. помрачи́ть; затмѣвáть.
Przyczepić, -czepiać, v. a. прицѣпи́ть; прицѣпля́ть. [плéніе.
Przyczepka, f. прицѣ́пка, прицѣ-
Przyczepnąć, v. n. на пя́тки стать.
Przyczołek, łku, m. фронтóнъ, щипéцъ (дóма); фасъ бастіóна.
Przyczołgać się, -łgiwać się, v. r. приползти́, припáлзывать.
Przyczyna, f. причи́на; ходáтайство, заступлéніе.
Przyczynek, nku, m. приращéніе, прибы́токъ, при́быль, f.
Przycyńca, m. причини́тель; ходáтай.
Przyczyniać, -nić, v. a. придавáть, придáть; прибавля́ть, прибáвить; умножáть; *- się do czego*, v. r. содѣ́йствовать, споспѣшествовáть; *- się za kim do kogo*, предстáтельствовать, ходáтайствовать, за когó о чёмъ. [предстáтельствующій.
Przyczynny, a. ходáтайственный;
Przyczytać, -czytywać, v. a. приписáть, припи́сывать; причéсть, причитáть.
Przydawać, -dać, v. a. придавáть, придáть, прилагáть, приложи́ть (propr. & *); *-dać się na co, do czego*, пригоди́ться; быть гóдну, полéзну. [дáтокъ.
Przydatek, tku, m. прибáвка, при-
Przydatny, a. прибáвленный.
Przydech, u, m. (w gramm.) гортáнное произношéніе бу́квы *h* и *ch*.
Przydeptać, -ptywać, v. n. притоптáть, -тáптывать.
Przydługi, a. длинновáтый.
Przydomek, mku, m. боковáя ли́нія фами́ліи или́ дóма.
Przydrobić, przydrabiać, v. a. издроби́ть, издробля́ть.
Przydrożny, a. придорóжный.
Przyduszać, -dusić, v. a. придуши́ть, утуши́ть (propr. & *).
Przydworny, v. *Nadworny*.
Przydybać, v. *Zdybać*.
Przydymiać, -dymić, v. a. ды́момъ наполня́ть ку́шаніе.

Przygadzac, v. *Przygodzić*.
Przygana, f. хулéніе, хулá, попрéкъ.
Przyganiacz, m. хулáтель, порицáтель, m.
Przyganiać, *-ganić*, v. a. хулáть.
Przyganiać, *-gonić*, v. *Przygnać*.
Przyganny, a. достóйный хулéнія.
Przygarnąć, *przygarniać*, v. Primit. & *przy*.
Przygarść, f. *-garśnie*, n. прúгоршни.
Przygasić, *przygaszać*, v. a. погасúть, погашáть (propr. & *); *-gasnąć*, *-gasać*, v. n. погáснуть, погасáть. [пригнýть.
Przyginać, *-giąć*, v. a. пригибáть,
Przyglądać, v. *Przyzierać*.
Przygłos, *u*, m. *przygłoska*, f. ударéніе (на словѣ, на слогѣ).
Przygnać, *-ganiać*, v. a. пригнáть, пригонáть; *принуждáть, -нудúть.
Przygniły, a. гниловáтый.
Przygoda, f. приключéніе; нýжда.
Przygodny, a. случáйный; гóдный, способный.
Przygodzić się, *-gadzać się*, v. r. приключúться, -чáться; *- się do czego*, *na co*, пригодúться, быть способну къ чемý.
Przygórek, *rka*, m. прúгорокъ.
Przygorzały, a. пригорѣлый.
Przygorzeć, *-gorywać*, v. a. & n. пригорѣть (о кýшаніи); возгарѣть.
Przygorzknieć, *-knąć*, v. a. сдѣлаться нѣсколько гóрькимъ, перегóркнуть.
Przygotować, *-towywać*, v. a. приготóвить, приготовлáть.
Przygrawać, *-grać*, v. a. подыгрывать на музыкáльномъ инструмéнтѣ, акомпаньúровать.
Przygrodzić, *-gradzać*, v. a. пригородúть, пригорáживать.
Przygrozić, *-grażać*, v. a. (*czém*) пригрозúть (чѣмъ).
Przygroźka, f. пригрóза.
Przygryźć, *-gryzać*, v. a. пригрызть, обкýсывать; * *- komu*, огорчúть, уязвúть.
Przygrzać, *-grzewać*, v. a. пригрѣть, -грѣвать; *докучáть, доводúть когó до крáйности.
Przyjąć, v. *Przyjmować*.
Przyjachać, v. *Przyjeżdżać*.
Przyjaciel, m. другъ; пріáтель (propr. & *); *-cielski*, a. пріáтельскій, дрýжескій; *-cielstwo*, n. дрýжба; *-ciołka*, f. подрýга.
Przyjazd, *u*, m. пріѣздъ.
Przyjaźliwy, a. пріáзненный, благосклóнный.
Przyjaźń, f. пріáзнь, дрýжба; *-źnić się*, v. r. дружúться, дрýжбу водúть.
Przyjęcie, n. (S. a *przyjąć*) принáтіе.
Przyjemnik, m. (w chemii) приéмникъ. [a. пріáтный.
Przyjemność, f. пріáтность; *-mny*,
Przyjeżdżać, *-jechać*, v. n. пріѣзжáть, пріѣхать. [пріѣдáть.
Przyjeść, *-jadać*, v. a. пріѣсть,
Przyjęty, a. (part. a *przyjąć*), принáтый.
Przyimek, *mka*, m. (w gramm.) предлóгъ; прозвáніе, прóзвище.
Przyjmować, *przyjąć*, v. a. принимáть, принáть (во всáкомъ значéніи); *-wać się*, v. r. (о растéніяхъ) принимáться; вкоренáться; *-wanie*, n. принимáніе.
Przyiśdź, v. *Przychodzić*.
Przykaz, *u*, m. прикáзъ; *-kazać*, *-kazywać*, v. a. приказáть, прикáзывать; *-kazanie*, *-zywanie*, n. приказáніе, -кáзываніе.
Przykład, *u*, m. придáтокъ, придáча, прибáвокъ; (u *fuzyi*) приклáдъ; *przykład*, *примѣръ; *na przykład*, на примѣръ.
Przykładać, v. *Przyłożyć*.
Przykładek, *dku*, m. придáтокъ, прибáвка.
Przykładny, a. примѣрный.
Przykleić, *przyklejać*, v. a. приклéить, приклéивать.
Przyklękać, *-knąć*, v. n. упáсть, стать на колѣна, преклонúть колѣна.
Przykłóć (*przykalać*), v. a. приколóть.
Przykłóta, f. солóма для скотá.
Przykop, *u*, m. прокóпъ; водопровóдъ; (w fortyf.) *-kopy*, прикóпы, m. pl.; апрóши, pl.
Przykopać, *-pywać*, v. a. копáя прибáвить; *-pywać się pod fortecę*, приближáться къ крѣпости посрéдствомъ апрóшей.
Przykopycie, n. запáтокъ.
Przykora, f. нáглость; *-korny*, a. нáглый. [корéньями.
Przykorzenić, *-niać*, v. a. припрáвить
Przykować, *-kuć*, v. a. приковáть.
Przykradać, *przykraśdź się*, v. r.

подкрадываться, подкрастся.
Przykrasić, v. a. прикрасить, украсить.
Przykrawać, v. *Przykroić*.
Przykręcać, *-cić*, v. a. прикрѣпить посредствомъ вертѣнія, привинтить.
Przykrochodzisty, a. крутоотлогій, [крутый.
Przykroczyć, *-kraczać*, v. n. приближиться, приближаться.
Przykroić, *przykrawać*, v. a. прикроить, прикраивать.
Przykrowstępny, a. крутый; утесистый.
Przykruszyć, v. a. прикрошить; прибавить къ накрошенному.
Przykry, a. крутый, утесистый; * непріятный, противный, скучный; *-krość*, f. крутость; непріятность.
Przykryć, *-krywać*, v. a. прикрыть, прикрывать.
Przykrzyć się komu, v. r. докучать, наскучить, быть въ тягость.
Przykrzykać, *-krzyknąć*, v. a. & n. восклицать, воскликнуть.
Przykrzyki, m. pl. радостной крикъ.
Przykuć, v. *Przykować*.
Przykupić, *-pywać*, v. a. прикупить, прикупать.
Przykurzać, *przykurzyć*, v. a. запыливать, запылить.
Przykwasić, *-kwaszać*, v. a. кислить, сдѣлать кислымъ; *-kwaśnieć*, v. n. покислѣть, сдѣлаться кислымъ.
Przylać, v. *Przylewać*.
Przyłączać, *przyłączyć*, v. a. присоединить, -нять.
Przylądek, *dku*, m. мысъ.
Przylądować, v. n. пристать, причалить къ берегу.
Przyłamać, *-łamywać*, v. a. надломить, надламывать.
Przylanie, n. (S. a *przylać*) прилитіе, приливаніе.
Przylatywać, v. *Przyleciec*
Przyłbica, f. шишакъ; *-bicznik*, тотъ который дѣлаетъ шишаки.
Przylecieć, *-latywać*, v. n. прилетѣть, прилетать; *спѣшить куда нибудь.
Przylegać, *-ledz*, *-legnąć*, v. n. прилегать; *-leżeć*, v. n. граничить, смѣжну, пограничну быть; *-leżeć czego*, лежать больнымъ въ постелѣ для чего.
Przyległość, f. смѣжность, сопредѣльность; сосѣдство; принадлежащее къ помѣстью и пр.; *-legły*, а. прилежащій, смѣжный.
Przyleń, m. лѣнтяй, лѣнивецъ.
Przylepić, *-lepiać*, v. a. прилѣпить, прилѣплять.
Przylepka, f. *chleba*, краюшка, горбушка хлѣба.
Przylew, *u*, m. приливаніе, стремленіе воды; приливъ морской.
Przylewać, *przylać*, v. a. приливать, прилить.
Przylewek, *wka*, m. приливка, прибавка (у напитковъ).
Przyleźć, *-łazić*, v. n. прилѣзть, [прилазить.
Przyłgać, *-łgiwać*, v. a. прилгать, прилыгать.
Przylgnąć (*przylnąć*), v. n. прильнуть, прилипнуть; *- do czego*, * привязаться, пристраститься къ чему, предаться чему.
Przyliczny, a. (w prawie) приличенный.
Przyliczyć, *przyliczać*, v. a. причислить, причислять.
Przylipać, *-lipnąć*, v. *Przylgnąć*.
Przylotny, a. прилѣтный; *-lotne ptastwo*, -лѣтныя птицы.
Przyłożyć, *przykładać*, v. a. приложить, прилагать; прикласть; *-łożyć pieczęć*, приложить, прикладывать печать; *-łożyć ręki, do czego*, приложить руки; *-łożyć się do czego*, содѣйствовать, споспѣшествовать; прибавлять отъ себя, вымышлять; *-łożenie*, n. приложеніе.
Przyłuda, f. примана, приманка; *-łudzać*, *-dzić*, v. a. приманить, -манивать (хитростію).
Przylutować, v. a. заклепать; припаять.
Przymarznąć, *-marzać*, v. n. примерзнуть, примерзать.
Przymawiać, *-mówić*, v. a. выговоръ сдѣлать, хулить; *- na co*, относиться на что въ рѣчи.
Przymiara, f. *-miarka*, f. d. *-miarek*, *rku*, m. примѣръ, придача къ мѣрѣ.
Przymierać, *przymrzeć*, v. n. (w prawie) доставать кому по чьей смерти; *-rać głodu*, терпѣть голодъ (сколько времени).
Przymierzać, *-rzyć*, v. a. примѣрять, примѣрить (платье и пр.); *-rzać gdzie*, прицѣливаться, мѣтить во что
Przymierze, n. союзъ; перемиріе.
Przymieszać, *-zywać*, v. a. примѣшать, примѣшивать.

Przymilać się, -lić się, v. r. подольститься; подслуживаться.
Przymiot, u, m. свойство, качество; нравъ, природное расположеніе души.
Przymiotać, -miatać, -miotnąć, -mieść, v. a. приметывать, примета́ть; прикидывать, прикинуть; приметать, приместь.
Przymiotnik, m. (w gramm.) прилагательное имя (nomen adjectivum).
Przymiotny, a. къ свойству принадлежащій; прилагательный.
Przymknąć, v. *Przymykać.*
Przymknięty, a. (part. a *przymknąć*) примкнутый.
Przymnożyć, -mnażać, v. a. пріумножить, -жать; прибавить, прибавлять.
Przymacniać, -mocować, v. a. *do czego,* прикрѣпить, прикрѣплять; прибивать, привязывать, пришивать и пр. [*nadmorze.*
Przymorski, przymorze, v. *Nadmorski,*
Przymówić, v. *Przymawiać.* [во.
Przymówka, f. упрекъ; колкое сло-
Przymroczyć, -mraczać, v. a. помрачить, потемнить.
Przymrozek, zku, m. морозецъ.
Przymrozić, v. a. приморозить; допустить что примерзнуть.
Przymrzeć, v. *Przymierać.*
Przymszały, a. обрóслый мхомъ.
Przymulić, v. a. примыть, нанести песку, ила и пр.
Przymurek, rku, m. стѣна подпирающая другую стѣну.
Przymurować, v. a. пристроить, придѣлать каменное строеніе.
Przymurze, n. v. *Podmurze.*
Przymus, u, m. принужденіе; *-musić, -muszać,* v. a. принудить, принуждать.
Przymuskać, -kiwać, -musnąć, v. a. гладко приклеить и выгладить.
Przymuszony, a. (part. a *przymusić*) принужденный.
Przymykać, -mknąć, v. a. придвигать, придвинуть; *drzwi -mknąć,* примкнуть дверь; *-mykać się,* v. r. (тихо) приближаться.
Przynaglać, -glić, v. a. понуждать; нукать; понуждать скоро что дѣлать. [рѣ.
Przynajmniej, ad. по крайней мѣ-
Przynalegać na kogo, v. n. принуждать, докучать кому просьбою.
Przynależeć, v. n. принадлежать; зависѣть отъ кого или отъ чего; *-leżny,* a. принадлежащій; *-leżyty,* a. принадлежащій; надлежащій, пристойный; *-leżytość, -leżność,* f. принадлежность; принадлежащій долгъ; *-leżytość sądu,* присудъ; вѣдомство подсудное.
Przynawek, wka, m. прильнуша (морская рыба), (remora).
Przynęcić, -cać, v. a. приманить, приманивать.
Przynęta, f. прикормъ, приманка; *примана, приманъ; *-nętny,* a. прельщающій, привлекательный.
Przyniewalać, -wolić, v. a. приневолить, принудить, -нуждать.
Przynośca, -nosiciel, m. приноситель. [принести
Przynosić, -nieść, v. a. приносить,
Przynukać kogo do czego, v. a. принуждать, понуждать, кого къ чему.
Przyobiecać, -cywać, v. a. обѣщать, обѣщавать. [го).
Przyoblec, -lekać, v. a. одѣвать (ко-
Przyobierać, -obrać, v. a. избрать, выбрать. [одѣвать.
Przyodziać, -odziewać, v. a. одѣть,
Przyosek, ska, m. (w astron.) полюсъ.
Przypadać, -paść, v. n. припадать, припасть; стремиться на что; *-padać na co, na kogo,* попасть, попадать на что, на кого; (н. пр. на нѣкоторый день, очередь и пр.) припадать, приходить; нападать на кого; *-padać do czego,* годиться, способну быть къ чему; *do myśli,* приходить на умъ; доставать кому (случаемъ, наслѣдствомъ).
Przypadek, dku, m. случай, приключеніе; *-padek choroby,* припадокъ въ болѣзни, признакъ; (w gramm.) падежъ; *-padkowy,* a. случайный, по случаю бывающій; *-padły,* a. случайный, по случаю бывающій; покрытый (пылью и пр.); упавшій на колѣна; случившееся.
Przypalać, przypalić, v. a. припалять, -лить; прижигать, прижечь, v. a.; обжигать, обжечь, вокругъ чего жечь, v. a.; парить, жечь (о солнцѣ).
Przyparcie, n. прижиманіе, n. v

przyprzeć; *-party*, a. прижатый.
Przypasać, *-pasywać*, v. a. препоясать, -поясывать. [стравить.
Przypasać, *-paść*, v. a. выправить,
Przypatrzyć, *-trywać*, v. a. присмотрѣть, -смáтривать (propr. & *).
Przypędząć, *-dzić*, v. a. пригонять, пригнать; *принудить, понудить; спѣшить куда нибудь.
Przypiekać, *przypiec*, v. a. припекать, припечь, жарить на рашпрѣ; *-kać włosy*, припекать волосы; *-piec się do garnka*, пригорѣть къ горшку. [стокъ.
Przypiecek, *cka*, n. припечекъ; ше-
Przypiekło, *-kle*, n. áдское жерло, вратá áдовы. [украсить.
Przypiękrzać, *-krzyć*, v. a. украшать,
Przypierać, *-przeć*, v. a. припирать, -перéть; сильно прижимать; *- kogo do ciasnego kąta*, довести когó до крáйности.
Przypijać, *-pić*, v. a. пить ещё бóлѣе; *- komu*, пить за здрáвіе когó; *- się do czego*, впивáться, впиться.
Przypilnować, v. a. присмотрѣть за чѣмъ, ходить за чѣмъ, имѣть попечéніе о чёмъ.
Przypinać, *-piąć*, v. a. прикáлывать, приколóть; пришпиливать, -шпилить; припоясывать; притѣснять, угнетать. [брýстверъ.
Przypiorzek, *sku*, m. (w fortyf.)
Przypis, *u*, m. *-pisek*, *sku*, m. приписáніе; примѣчáніе; (w prawie) обезпечительная зáпись придáнаго.
Przypisać, *-pisywać*, v. a. приписáть, -пúсывать; *- komu jakie dzieło*, припúсывать, посвящать комý какýю книгу; *- co komu*, приписать. относить что къ комý.
Przypiśnik, m. комментáторъ, толковáтель; *-pisny*, a. приписный.
Przypłacać, *-cić*, v. n. заплатить, терпѣть, накáзану быть.
Przyplakać, v. Primit. & *przy*.
Przyplatać, *-pleść*, v. a. приплетать, -плести. [постороннее).
Przyplątać, v. a. примѣшать (что
Przpławiać, *-wić*, v. a. приплáвливать, приплáвить; *-wić się*, приплыть, пріѣхать водóю.
Przypleść, v. *Przyplatać*.
Przypłodek, *dku*, m. приплóдіе, приплодъ, пріумноженіе (въ скотѣ).
Przypłodzić, *-pładzać*, v. a. припложать, пріумножать (скотá).
Przypływać, *-płynąć*, v. n. приплывать, приплыть.
Przypodchlebiać, *-chlebić*, *się*, v. r. приласкáться.
Przypodobać się, v. r. *komu*, старáться понрáвиться; полюбиться комý; подражать. [припáивать.
Przypoić, *-pajać*, v. a. припаять,
Przypołudni, *-dniowy*, a. послѣобѣденный; *-łudnie*, n. послѣобѣденное врéмя.
Przypominać, *-pomnieć*, v. a. припоминáть, -помянýть; *-pomnieć sobie*, вспóмнить; *-minacz*, m. кто припоминáетъ; *-mnienie*, n. воспоминáніе. [дéрживающій.
Przyporęczny, a. арестýющій, за-
Przyporęczyć, v. a. (w prawie) задержáть, арестовáть на чью порýку.
Przypowiadać, *-wiedzieć*, v. a. извѣщáть, извѣстить; прикáзывать, приказáть; *na co*, *do czego*, соотвѣтствовать; (w prawie) *-wiedzieć się ku czemu*, предъявить искъ; *-wiedny*, a. извѣстительный; *list -wiedny*, письмó извѣстительное; свидѣтельство (у ремéсленниковъ); патéнтъ. [ча, послóвица.
Przypowieść, f. *-wiastka*, f. d. прит-
Przypowieszczać, *-szczyć*, v. a. ((w prawie) позывáть къ судý для исполнéнія послѣдовавшаго во óномъ приговóра; объявлять, объявить.
Przypowiast, *u*, m. позывъ къ судý для исполнéнія приговóра.
Przypozew, *zwu*, m. (w prawie) припозывъ; позывъ къ вышней инстáнціи; возобновлéніе тяжбы.
Przypozywać, *-pozwać*, v. a. звать въ судъ; *- do sądu wyższego*, звать въ вышній судъ.
Przyprawa, f. *-prawka*, f. d. приготовлéніе (кýшанія и пр.); припрáва; сóусъ, квашéніе (у табакý и пр.); лигатýра (у метáлловъ).
Przyprawiać, *-wić*, v. a. придѣлать, привязáть, приклеить, прикрѣпить; приготовлять, -готóвить; примѣшáть лигатýру, лигировáть (о метáллахъ); *-wiacz*, m. кто придѣлаетъ и пр. [лáнные вóлосы.
Przyprawki, f. pl. слáсти; придѣ-
Przyprawny, a. придѣланный, приготóвленный и пр. (v. *przyprawiać*); поддѣланный.

Przyprowadzać, -dzić, v. a. приводи́ть, привести́.
Przyprzęgać, -prządz, v. a. припряга́ть, припря́чь.
Przyprzeć, v. *Przypierać*.
Przyprzężony, a. (part. a *przyprzą̨dz*), припря́женный, v. *przyprzęgać*.
Przypustnice, f. pl. наста́вки на конца́хъ стропи́лъ для вы́пуска кро́вли.
Przypuszczać, przypuścić, v. a. припуска́ть, -пуща́ть, -пусти́ть; допуска́ть, не препя́тствовать; *-czać stadnika do bydła*, припуска́ть, случа́ть самца́ съ са́мкою; *-szczać attak, szturm*, атакова́ть, наступа́ть, брать при́ступомъ.
Przypytać się, -tywać się, v. a. расспра́шивать.
Przyrabiać, -robić, v. a. придѣ́лывать, -дѣ́лить (v. *robić*).
Przyradzać, v. *Przyrodzić*.
Przyramek, mku, m. стрѣ́лка на руба́шкѣ.
Przyrastać, v. *Przyrosnąć*.
Przyrobek, bku, m. пріумноже́ніе имѣ́нія; нажито́е имѣ́ніе.
Przyrodny, a. врождённый, приро́дный; одноро́дный, единосвойственный; сро́дный; *brat przyrodny*, единоутро́бной братъ (отъ одно́й ма́тери, но не отъ одного́ отца́).
Przyrodzenie, n. (v. *przyrodzić*); приро́да, естество́.
Przyrzodzeństwo, n. сро́дственники со стороны́ отца́.
Przyrodzić się, -radzać się, v. n. *po czém, po kim*, роди́ться по́слѣ чего́, по́слѣ кого́; *-radzać się do kogo*, роди́ться похо́жимъ на кого́; *-rodzony*, a. врождённый; приро́дный; по́слѣ рождённый.
Przyrok, v. *Urok*.
Przyrosły, a. приро́слый; приращённый, пріумно́женный.
Przyrosnąć, -rastać, v. n. прираста́ть, -расти́.
Przyrost, u, m. *-rostek, stku*, m. приро́стокъ; вся́кая наро́сль; о́трасль, о́тпрыскъ; ли́шній членъ (на тѣ́лѣ, н. пр. шесты́й па́лецъ); (w gramm.) *przyróstek*, союзъ послѣположи́тельный (particula enclitica).
Przyrostnia, f. прибавле́ніе сло́га на концѣ́ сло́ва, (paragoge).
Przyrównać, -równywać, v. a. приравня́ть, -ра́внивать, уподо́бить, уподобля́ть.
Przyrwa, f. зали́въ.
Przyrykać, -knąć, v. a. ревѣ́ніемъ отзыва́ться.
Przyrywać, przyrwać, v. a. прирыва́ть, прирва́ть
Przyrządzać, -dzić, v. a. приготовля́ть, приготови́ть, сража́ть, сраді́ть.
Przyrzecze, n. при́стань въ рѣкѣ́; *-rzeczny*, a. прирѣ́чный.
Przyrzekać, przyrzec, v. a. обѣща́ть, сули́ть.
Przyrzucać, -cić, v. a. прибра́сывать, прибро́сить; прики́дывать, прики́нуть; *- mur*, обма́зать, обсы́пать стѣ́ну (отда́ть наза́дъ това́ръ ку́пленный и пр.); *- się, (o chorobach)* приста́ть (о болѣ́зняхъ).
Przyrzut, u, m. *przyrzucanie, -cenie*, n. прибра́сываніе, прики́дываніе; *-rzutny*, a. что мо́жно прики́дывать и пр., v. *przyrzucać*.
Przyrzynać, rznąć, v. a. прирѣ́зывать, прирѣ́зать; отруба́ть коне́цъ чего́.
Przysąd, u, m. (w prawie) пригово́ръ, рѣше́ніе; вѣ́домство подсу́дное; *-sąd sędziego*, дохо́ды суде́йскіе.
Przysada, f. *-sadka*, f. d. примѣ́съ; примѣ́сь, легату́ра; смѣше́ніе разли́чныхъ мета́лловъ; убра́нство, украше́ніе; изли́шное увели́чиваніе похвалы́, хулы́; *-sadny*, a. примѣ́шенный, приба́вленный; несво́йственный, жема́нный.
Przysądny, a. суде́йскій; (w prawie) *dochody przysądne*, суде́йскіе дохо́ды.
Przysadzać, -sadzić, v. a. приса́живать, присади́ть, приста́вить, приложи́ть; *- do piersi dziecie*, корми́ть младе́нца гру́дью; прибавля́ть, примѣша́ть; прижима́ть, прижа́ть; *-sadzić się*, напря́чь всѣ си́лы.
Przysądzać, -dzić, v. a. присужда́ть, присуди́ть; пригова́ривать, приговори́ть.
Przysadzka, f. примѣ́сь, легату́ра.
Przysalać, v. *Przysolić*.
Przyschły, a. *-ło*, присо́хлый.
Przyschnąć, v. *Przysychać*.
Przyściągnąć, -ściągać, v. a. нагна́ть, постига́ть.
Przysiadać, v. *Przysieść*.
Przysiedzieć, v. a. просидѣ́ть.

Przysięga, f. присяга, клятва; *-sięgać, -gnąć*, v. a. (досягать, доставать рукою); присягать, присягнуть; клясться; *-sięgacz*, m. кто присягаетъ.
Przysięgły, v. *Przysięzny*.
Przysiek, *u*, m. топоръ для выдалбливанія.
Przysieśdź, -sieść, -siądź, -siadać, v. n. присѣсть, присѣдать; *do czego*, сидѣть за чѣмъ (н. пр. за работою, безпрерывно работать).
Przysiew, *u*, m. присѣвъ, присѣваніе. [засѣять.
Przysiewać, *-sić*, v. a. присѣять;
Przysięznik, m. v. *Przysięzny*.
Przysięzny, *-sięgły*, a. присяжный; *-sięzny*, *ego*, m. присяжный, присяжный засѣдатель въ судѣ.
Przysiodłać, *-ływać*, v. a. осѣдлать; *преодолѣть, покорить.
Przysionek, *nku*, m. маленькая передняя; боковая горница.
Przyskoczyć, *-skakiwać*, v. n. прискокнуть, прискакивать; подскочить, подскакивать.
Przyskrzynąć, v. a. прищемить.
Przyskwierać komu, v. a. *докучать, доводить кого до крайности.
Przysłać, v. *Przysyłać*. [нарѣчіе.
Przysłowek, *wka*, m. (w gramm.)
Przysłowie, n. пословица; *-słowny*, a. по пословицѣ сказанный.
Przysłuchać, *-chywać*, v. a. & n. слушать, слушаться.
Przysługa, f. прислуга; угожденіе, одолженіе; *-sługiwać*, v. a. *-służyć się komu*, служить кому чѣмъ, оказать одолженіе.
Przysmak, *u*, m. вкусъ несвойственный, отъ другой вещи происходящій; пріятный вкусъ, все что придаетъ пріятный вкусъ; *przysmaki*, pl. сласти.
Przysmażyć, *-żać*, v. a. нѣсколько поджарить на сковородѣ.
Przyśmiardnąć, v. n. нѣсколько протухнуть.
Przyśnić się komu, v. r. i. присниться; видѣться во снѣ.
Przysobić, *-sabiać*, v. a. присвоить; усыновить.
Przysolić, *-salać*, v. a. присолить, прибавить соли; пресолить.
Przysparzać, *-sporzyć*, v. a. увеличивать; ускорить, поспѣшить.
Przyśpieć, v. n. приспѣть, приспѣвать; приходить къ стати.
Przyspiechać, *-spieszać*, *-spieszyć*, v. n. приспѣвать, спѣшить въ помощь.
Przyśpieszszać, *-szyć*, v. a. ускорять, ускорить; поспѣшать, поспѣшить.
Przyspiewać, *-piewywać*, v. a. подпѣвать; пѣть къ голосу другаго или ко звуку мусикійскаго инстру-
Przysporzyć, v. *Przysparzać*. [мента.
Przysposabiać, *-sposobić*, v. a. приготовлять, приготовить; сдѣлать способнымъ; усыновить; произвесть въ дѣйствіе; *-sposobienie za dziecię*, n. усыновленіе; *-sposobiciel*, m. приготовляющій; усыновитель; *-sposobieniec*, *ńca*, m. усыновленный.
Przystać, (praes. *-staję*, *-jesz*), *przystawać*, v. n. пристать, приставать; *- do kogo*, пристать къ чьей сторонѣ; *- do wojska*, вступить въ военную службу; *- do jakiego pana na służbę*, войти, вступить въ службу у кого; **na co*, согласиться, на что; *-stawać do czego*, плотно приставать, прилипать.
Przystać, (praes. *przystoi*), *przystawać*, v. n. приличну, пристойну
Przystały, a. v. *Przystojny*. [быть
Przystąpić, v. *Przystępować*.
Przystaw, m. приставъ, смотритель, надзиратель; дворянинъ провожаю-
Przystawać, v. *Przystać*. [щій кого.
Przystawić, *przystawiać*, v. a. приставить, приставлять; запасать, ставить; *- ciało (do grobu)*, похоронить.
Przystawka, f. приставка; соусникъ.
Przystęp, *u*, m. доступъ; припадокъ болѣзни; *- i odstęp morski*, приливъ и отливъ морской; *przystępy*, pl. траншеи; *-stępny*, a. доступный.
Przystępować, *-stąpić*, v. n. наступить на что; приступать, приступить; приступить, приняться за что; *- do zdania czyiego*, согласиться съ чьимъ мнѣніемъ; приближаться; *-wać do stołu bożego* причащаться святыхъ таинъ.
Przystoi, v. *Przystać* (praes. *przystoi*).
Przystojność, f. пристойность, приличность; *-stojny*, a. пристойный приличный; пригожій.

Przystosować, v. a. принорови́ть, прила́дить; распоряди́ть.
Przystroić, *-strajać*, v. a. убра́ть, убира́ть; наряжа́ть.
Przystrychnąć, *-strychać*, v. a. пригла́дить.
Przystrzegać, *-strzec*, v. a. присте-рега́ть, пристере́чь.
Przystrzygać, *-strzydz*, v. a. под-стрига́ть, подстри́чь.
Przysuszać, *-szyć*, v. a. прису́шивать, присуши́ть.
Przysuwać, *-sunąć*, v. a. присо́вывать, прису́нуть; придвига́ть, придви́нуть.
Przyswajać, v. *Przyswoić*.
Przyswędzać, *-dzić*, v. a. прижечь, прижига́ть (ку́шаніе).
Przyświadczać, *-dczyć*, v. a. свидѣ-тельствовать.
Przyświecać, *-cić*, v. Primit. & *przy*.
Przyswoić, *-swaiać*, v. a. происвоить, присвоя́ть, присво́ивать.
Przysychać, *-schnąć*, v. a. присы-ха́ть, присо́хнуть.
Przysyłać, *przysłać*, v. a. присы-ла́ть, присла́ть.
Przysypać, *-sypywać*, v. a. присы-па́ть; нѣ́сколько сыпа́ть на что нибу́дь.
Przyszańce, *ów*, pl. (w fortyf.) апро́-ши; *-szańcować się*, v. r. прибли́-житься посре́дствомъ земляны́хъ рабо́тъ; *прила́ска́ться.
Przyszczepka, f. запла́тка на обу́ви.
Przyszczepić, *-piać*, v. a. приви́ть, привива́ть; *- przyczepkę do trzewika*, приши́ть запла́тку на башма́къ.
Przyszłość, f. бу́дущее; *na przyszłość*, впредь, въ бу́дущее вре́мя.
Przyszły, a. бу́дущій.
Przyszrubować, v. a. привинти́ть.
Przyszwa, f. плюсня, пере́дняя часть ноги́; передки́, ве́рхняя ко́жа на башма́кѣ.
Przyszyć, *-szywać*, v. a. приши́ть, пришива́ть; *присоедини́ть, при-совокупи́ть.
Przytaczać, v. *Przytoczyć*.
Przytaić, *-tajać*, v. a. прита́ить, прита́ивать.
Przytarcie, a. (S. a *przytrzeć*) при-тира́ніе; *-tarty*, a. (part. a *przytrzeć*) притёртый; v. *przytrzeć*.
Przytęchły, a. нѣ́сколько ту́хлый.
Przytępiać, *-pić*, v. a. притупля́ть, -пи́ть (propr. & *); *-tępieć*, v. n. нѣ́сколько притупи́ться.
Przytknąć, v. *Przytykać*.
Przytłoczyć, *przytłaczać*, v. a. при-дави́ть, прида́вливать; прижа́ть, прижима́ть; *обремени́ть кого́ тя́-жестію, дѣла́ми и пр.
Przytłuc, *-tłukać*, *-kiwać*, v. a. притоло́чь, прита́лкивать; разда-ви́ть, разда́вливать.
Przytłumić, v. a. затуши́ть, уга-си́ть; *оглуши́ть; преодолѣ́ть, у-ничто́жить.
Przytoczyć, *-taczać*, v. a. прика-ти́ть, прика́тывать; *ссыла́ться; приводи́ть слова́ како́го а́втора.
Przytomność, f. прису́тствіе; *-mny*, a. прису́тственный; *-mnym być (bydź)*, прису́тствовать.
Przytrącić, *-trącać*, v. a. нѣ́сколько отби́ть, отшиби́ть; *упомяну́ть.
Przytrafić się, *-fiać się*, v. r. & n. случи́ться, приключи́ться.
Przytrząsać, *-trząsywać*, *-trząsnąć*, v. a. присыпа́ть; потрясти́, затря-сти́ (propr. & *).
Przytrzeć, *przycierać*, v. a. притере́ть, притира́ть; *-trzeć komu rogów*, сломи́ть кому́ рога́; *уничи-жи́ть чью го́рдость; обузда́ть, у-меньши́ть; *- sukni*, износи́ть пла́-тье; *-trzeć na kogo*, напада́ть на кого́.
Przytrzymać, *-trzymywać*, v. a. придержа́ть, приде́рживать; задер-жа́ть.
Przytułek, *łku*, m. прію́тъ, убѣ́жище.
Przytulać, *-lić*, v. a. прижима́ть, прижа́ть; *- do piersi*, прижа́ть къ се́рдцу, обня́ть; *- się*, v. r. прижи-ма́ться; *- do kogo*, прибѣ́гнуть къ кому́.
Przytwierdzać, *-dziać*, v. a. прикрѣ-пля́ть, -крѣпи́ть.
Przytyk, *u*, m. *-tyczka*, f. ко́лкое, язви́тельное сло́во.
Przytykać, *-tknąć*, v. a. притыка́ть, приткну́ть; прижима́ть (па́лецъ); *- komu co*, упрека́ть; сме́жну быть, примыка́ться, v. n.; *язви́ть ко́л-кими слова́ми; *-tkać się*, v. r. *do kogo*, приста́ть къ кому́, прилѣ-пи́ться.
Przyuczać, *-uczyć*, v. a. пріуча́ть, пріучи́ть; *- się*, v. r. *do czego*, пріуча́ться, привыка́ть.
Przywabiać, *-bić*, v. a. прима́ни-вать, -мани́ть; привлека́ть, -вле́чь.
Przywabienie, n. прима́на, при-ма́нка.

Przywałek, łku, m. (w fortyf.) Брýстверъ, парапéтъ

Przywalać, *-lić*, v. a. привáливать, -валить; прикáтывать, -катить; затяготить, придавить тяжестію; засыпáть, засыпать; примѣтывать, приметáть; - *kogo kijem*, колотить когó. [* порóкъ, недостáтокъ.

Przywara, f. привáрина, нáкипь, f.

Przywarcie, n. (S. a *przywrzeć*); притворéніе. [вать, -варить.

Przywarzać, *-rzyć*, v. a. подвáри-

Przywdziać, *-wdziewać*, v. a. пріодѣть, пріодѣвáть.

Przywiać, v. *Przywionąć*.

Przywianek, *nku*, m. исключительное имѣніе жены (paraphernalia).

Przywiązać, *-więzywać*, v. a. привязáть, привязывать; * привлекáть, плѣнить; - *się*, v. r. привязáться; прилѣпиться, быть привéрженну, прéданну; *-wiązanie*, n. прéданность, привéрженность, f.; *-wiązany*, a. (part. a *przywiązać*) привязанный; привéрженный, прéданный.

Przywić, v. *Przywijać*. [ный.

Przywidzieć się, *-widzać się*, v. r. i. привидѣться, присниться, мечтáться (комý); *-widzenie*, n. привидѣніе, мечтá.

Przywierać, *przywrzeć*, v. a. притворáть, -рить; примкнýть (н. пр. дверь); припирáть, приперéть.

Przywierać, *-wrzeć*, v. n. приварúться, пригорѣть.

Przywieść, v. *Przywodzić*.

Przywieźć, v. *Przywozić*.

Przywiewać, *-wionąć*, v. a. привѣвать, привѣять.

Przywijać, *-wić*, *-winąć*, v. a. обвить, обвивáть; *-winąć*, (о корабле) пристáть, привалить, причáлить.

Przywilej, *eju*, m. привилéгія, вóльность; *-lejować*, v. a. дать привилéгію.

Przywitać, v. a. привѣтствовать; * - *kijem*, колотить; *-tanie*, n. привѣтствіе, -вѣтство.

Przywłaszczać, *-szczyć*, v. a. присвоить, -своить себѣ что; *-szczyciel*, m. кто присвóиваетъ себѣ что (несправедливо).

Przywlekać, *-włoczyć*, *-wlec*, v. a. привлекáть, -влéчь, притáскивать, -тащить

Przywód, *odu*, m. (v. *przywodzenie*), *-wód wojska*, начáльство надъ вóйскомъ. [дéніе.

Przywodzenie, *-wiedzenie*, n. приве-

Przywódzca, m. военачáльникъ; виновникъ, зачинщикъ.

Przywodzić, *-wieść*, (*-wiedź*), v. a. приводить, привести; приводить, привéсть въ -, до - (н. пр. въ гнѣвъ); *-dzić pisarza*, ссылáться; приводить словá какóго áвтора; *-dzić wojsku*, *wojskiem*, предводительствовать вóйскомъ; начáльствовать, комáндовать; производить, причинять.

Przywołać, *-woływać*, v. a. призвáть, призывáть, приглашáть; - *do sądów*, позвáть къ судý.

Przywóz, *u*, m. привóзъ; *-woziciel*, m. кто привóзитъ; *-woźny*, a. привóзный.

Przywozić, *-wieźć*, v. a. привозить, привести; *-wożenie*, *-wiezienie*, n. привезéніе.

Przywracać, *-wrócić*, v. a. возвратить, возвращáть, приводить въ прéжнее состоянíе.

Przywrót, m. *przywrocénie*, n. возвращéніе (н. пр. убытка).

Przywrótny, a. возвратимый; (возвращáющійся по періóдамъ).

Przywrzeć, v. n. v. *Przywierać*.

Przywrzeć, v. a. v. *Przywierać*.

Przywykać, *-wyknąć*, v n. привыкáть, привыкнуть; *-wykły*, a. привыклый; *-wyknienie*, n. привычка.

Przyżeniać, v. *Przyżonąć*.

Przyzierać, v. *Przyźrzeć*.

Przyznać, *-znawać*, v. a. признáть, признавáть; (w prawie) сознáть, сознавáть въ судѣ; *-znać się*, v. r. признáться, признавáться (въ чёмъ).

Przyznany, a. (w prawie) сóзнанный въ судѣ.

Przyżonąć, *-żeniać*, v. a. (poet.) пригнáть, пригонять.

Przyźrzeć, *-zierać*, *przyglądać*, v. a. призрѣть, призирáть; присмотрѣть; *-zieranie*, *-glądanie*, n. присмáтриваніе; надзирáніе.

Przyzwalać, *-zwolić*, v. a. соизволять, -лить; соглашáться, согласиться. [звище.

Przyzwisko, n. проименовáніе, прó-

Przyzwoity, a. *-zwoicie*, *-ito*, ad. приличный, пристóйный, сообрáзный.

Przyzwolenie, n. соизволéніе, согласіе.
Przyzwyczajać, *-czaić*, v. a. повáживать, повáдить; пріучáть, -чи́ть; *-zwyczajenie*, n. привы́чка.
Przyzywać, *-zwać*, v. a. призывáть, призвáть, приглашáть; *-zywacz*, m. кто призывáетъ.
Psalm, *u*, m. псалóмъ; *-lmista*, m. псалмопѣвецъ, псалóмникъ.
Psałterz, m. псалти́рь; псалмы́ Давидовы; родъ мусикійскаго орýдія; *-rzysta*, m. кто игрáетъ на псалти́рѣ.
Psi, (*psia*, *psie*), a. пéсій, собáчій; *psie dni*, пéсіи дни; каникулы, m. pl.
Psianka, f. пéсія звѣздá; *psianka*, *ziele*, пóсленъ, псинка (solanum).
Psiarnia, f. псáрня.
Psiarz, m. псарь, m.; кто лю́битъ собáкъ; бездѣльникъ, сýкинъ сынъ.
Psika, f. сýка. [*Szczenię*.
Psię, *ięcia*, n. щеня́, щенóкъ; v.
Psik! сть, цыцъ! междомéтіе употребляемое при отгонянiи кóшки.
Psikus, m. прокáзы, шáлости, pl.
Psina, f. *psinka*, f. собáчка.
Psisko, n. большáя простáя собáка.
Psota, f. вредъ, повреждéніе; шýтка причиняющая вредъ.
Psotliwy, *psótny*, a. рѣзвый, шаливый, вредонóсный.
Psotnik, m. шалли́вый, распýтный человѣкъ; блýдникъ, любодѣй.
Pstrąg, m. пестрýшка, форéль, f.
Pstrawy, a. нѣсколько пéстрый.
Pstrocina, f. пéстрая матéрія.
Pstrociny, pl. пéстрыя пя́тна; пéстрыя плáтья.
Pstrokaty, a. пéстрый, пѣгій (о лошадя́хъ); *-katy koń*, пѣгая лóшадь.
Pstry, a. *pstro*, ad. пéстрый, разно-
Pstrzyć, v. a. пестри́ть. [цвѣтный.
Psubrat, m. негодя́й, сýкинъ сынъ.
Psuć, v. a. (*psować*, v. a. fr.) повреждáть, пóртить (propr. & *); *psuć sobie głowę*, разломáть себѣ гóлову. [огнѣ).
Psykać, *psyknąć*, v. n. трещáть (объ
Pszczelnik, m. пчéльникъ (мѣсто); пчéльникъ, пчеловóдецъ; пчéльникъ, травá (Melissa hortensis).
Pszczoła, f. пчелá.
Pszenica, f. пшени́ца; *-niczny*, *pszenny*, a. пшени́чный; *-niczysko*, n. пшени́чное пóле.

Pszono, n. v. *Proso*.
Ptak, m. (*ptaszek*, *szka*, m. d.) пти́ца, пти́чка. [ность.
Ptastwo, n. (coll.) пти́цы, жив-
Ptaszarnia, f. садóкъ для птицъ. пти́чникъ; *-szę*, *ęcia*, n. птенéцъ, молодáя пти́ца; *-sznica*, f. охóтничье ружьé (для стрѣля́нія птицъ); *-sznictwo*, n. птицеловство; *-sznik*, m. птицелóвъ, птицелóвецъ; *-sznik*, *-szyniec*, *ńca*, m. клѣтка большáя, гдѣ домáшнихъ птицъ дéржатъ.
Ptaszoryba, f. *ptakoryb*, летýчая ры́ба; *-szowieszczba*, f. птицеволхвовáніе, гадáніе по крикý или́ по полéту птицъ; *-szowieszczek*, *szczka*, m. птицеволхвовáтель, m.
Ptaszy, *ptaszęcy*, a. пти́чій; *szrot ptaszy*, сáмая мéлкая дробь.
Ptaszyna, f. бѣдная пти́чка; *-szyniec*, *ńca*, m. садóкъ пти́чій; пти́чій дворъ; большáя клѣтка для
Ptysana, v. *Tyzana*. [птицъ.
Publiczność, f. публи́чность, общенарóдность; пýблика; *-liczny*, a. всенарóдный, публи́чный.
Publika, f. публи́чное торжествó.
Publikacya, f. публикáція; *-kować*, v. a. публиковáть, обнарóдовать.
Pucek, *cka*, m. (*u owocu*) пýпышъ, зарóдышъ плодá; *тóлстое дитя́; *pucki*, pl. (въ шýткѣ) щéки; *pucki u kur*, бородки́ (у пѣтухá).
Puch, *u*, m. пухъ.
Puchać, *-chnąć*, v. n. пыхáть, пыхтѣть; пы́хнуть.
Puchatka, *-awka*, f. дожжеви́къ (lycoperdon bovista).
Puchlina, f. óпухоль, f.
Puchlnieć, v. n. рыхлѣть.
Puchlny, a. ры́хлый; ноздревáтый.
Puchnąć, v. n. пýхнуть.
Pud, *u*, m. пудъ (вѣсъ сорока фунтовъ). [фýнтовъ.
Pudek, *dku*, m. вѣсъ четы́рнадцати
Puder, *dru*, m. пýдра.
Pudło, n. большáя корóбка.
Pudełko, n. обыкновéнная деревéнная корóбка.
Pudło, n. прóмахъ; непопáдъ (когдá игрáютъ въ кéгли). [дрить.
Pudrować, v. a. пýдрить, напý-
Pugilares, *puilares*, *pulares*, *u*, m. записнáя кни́жка.
Puginał, *Puinał*, *u*, m. кинжáлъ.
Puhacz, m. фи́линъ; трусъ.

Puhar, m. бокалъ.
Puk! int. бафъ, шлепъ!
Pukawka, f. хлопушка.
Pukiel, *kla*, m. пупышъ, украшеніе выпуклое (на бляхѣ); выпуклость внѣшняя.
Pukielnik, m. мѣдникъ.
Puklasty, a. украшенный выпуклыми бляхами; выпуклый.
Puklat, m. выпуклой сверху кузовъ.
Puklerz, m. щитъ. [щитоносецъ.
Puklerznik, m. дѣлающій щиты;
Pukać, *-knąć*, v. a. стучать, стукнуть; v. n. пукать, пукнуть; *-kać się ze śmiechu*, надрываться отъ смѣху.
Pulchnieć, v. *Puchlnieć*.
Pulchny, v. *Puchlny*.
Pułhak, v. *Półhak*.
Pułk (*półk*), m. полкъ. [никъ.
Pułkownik, *półkownik*, m. полков-
Pulpety, v. *Figatele*.
Pulpit, *u*, m. налой.
Puls, *u*, m. пульсъ.
Pultynek, *nku*, m. малой налой; подушка для шитья. [шокъ.
Pulweres, *u*, m. чернильной поро-
Punkiel, *kla*, m. пунсонъ; стальное орудіе, которымъ пробиваютъ матрицы для литія буквъ.
Punkt, *u*, m. *punkcik*, m. d. точка (propr. & *); *статья, пунктъ; *-ktować*, v. a. ставить точки, замѣчать точками.
Punktualność, f. точность, исправность, f.; *-lny*, a. точный, исправный.
Pupki, *ów*, m. pl. подбрюшины драгоцѣнныхъ мѣховъ (сѣрыхъ бѣлокъ).
Purgacya, f. *purgans*, *u*, m. проносное, слабительное; *-gować*, v. a. прочищать, дать проносное лекарство.
Purpura, f. улитка багряницу дающая; багряница, багровой, пурпуровой цвѣтъ.
Purpurat, m. *кардиналъ.
Purpurowy, a. багряный, багряноцвѣтный.
Purpurzyć, *-purować*, *-puryzować*, v. a. красить въ червленую краску.
Puścić, v. *Puszczać*.
Puścizna, f. наслѣдство оставленное кѣмъ не имѣющимъ наслѣдника.
Puślisko, n. стремянный ремень.
Pustak, m. безразсудный человѣкъ, вертопрахъ.
Pustelnik, m. пустынникъ, отшельникъ.
Pustka, f. паренина; пустошь, f. (пустое, необитаемое мѣсто); *pustki*, пустота; *pustki w kieszeni*, пусто въ карманѣ.
Pustołka, f. пустельга (ястребокъ).
Pustoszeć, v. n. пустѣть; *-szyć*, v. a. пустошить, опустошить; *-szyciel*, m. опустошитель, разоритель, m.
Pustota, f. пустота (propr. & *).
Pustować, v. a. шалить, дѣлать проказы. [стошь, f.
Pustowszczyzna, f. (w prawie) пу-
Pusty, a. пустый, порожній; *шаливый, легкомысленный *-tość*, f. [пустота.
Pustynia, f. пустыня.
Puszcz, m. сиринъ, ночная сова.
Puszcza, f. пустыня, пустое, дикое мѣсто.
Puszczadło, n. ланцетъ.
Puszczony, part. a *puścić*, v. *puszczać*, *puścić*.
Puszka, f. коробка, ящикъ (пушка).
Puszkarnia, f. v. *Ludwisarnia*; *-karstwo*, n. искусство дѣлать потѣшные огни; *-karz*, m. (v. *Ludwisarz*), фейерверкеръ.
Puszyć, v. a. оперять; пучить, надувать; *гордымъ дѣлать; *-szysty*, a. пушистый.
Puszczać, *puscić*, v. a. & n. пускать, пущать, пустить; *-co komu*, уступить что кому; *- kogo*, отпустить, уволить кого; опустить, не болѣе держать; распадаться, распуститься; таять, растаять; (о растеніяхъ, о деревьяхъ) возникать; распускаться; (о ружьѣ) само собою выстрѣлить; (о цвѣтахъ, о краскахъ) линять; пуститься, подвергаться (опасности и пр.); (о растеніяхъ) ростки пускать, проращать; *mocz puszczać*, мочиться, испускать воду; *krew puszczać*, пускать кровь; *- się*, v. r. пускаться, пуститься, отправиться куда нибудь; *-ścić się na morze*, пуститься на море; *-ścić się galopem*, пуститься въ галопъ; *zęby puszczczają*, зубы прорѣзываются.
Putny, m. крестьянинъ для пѣшей службы употребляемый.
Puzan, m. труба (музыкальный инструментъ).
Puzdro, n. футляръ; погребецъ;

- u stadnika, мѣшекъ, мошóнка; коробá въ котóрой подъёмъ нахóдится.
Puzyna, f. верхýшка колóсья.
Pycha, f. спесь, f. гóрдость.
Pychać, v. *Pchać*.
Pychalek, *lka*, m. *pychałek*, *łka*, m. гóрдый, надмéнный человѣкъ, горделúвецъ.
Pył, *u*, *m*. (*pyłek*, *łka*, d.) пылúнка (на растéніяхъ, на бáбочкахъ).
Pyłkowe nitki, тычúнки (на растéніяхъ).
Pypeć, *pcia*, m. *pypcie*, n. типýнъ.
Pyplić, v. *Pysklić*. [мордá.
Pysk, m. (*pyszczek*, *szczka*, d.) рылó; (*Pyskać*), *pyszczyć*, v. a. рыть (рылóмъ). [визжáть.
Pysklić, *-lać*, v. a. (осквернúть);
Pysznić się, v. r. пыщúться, надувáться, чвáниться; *-nieć*, v. n. возгордúться, зачвáниться. [рúть.
Pysznomowny, a. кто гóрдо говó-
Pysznopodchlebny, a. ласкáющій гóрдымъ óбразомъ. [спесúвый.
Pyszny, a. пышный, горделúвый,
Pytać, *-tać się*, v. a. спрáшивать, спросúть; вопрошáть, вопросúть (propr. & *).
Pytacz, m. спрáшивающій.
Pytanie, n. спросъ, вопрóсъ.
Pytel, *tla*, m. сúто, рѣшетó мучнóе.
Pytka, f. жгутъ.
Pytki, pl. пытка.
Pytkować, v. a. жгутúть.
Pytlik, m. сѣть, f.
Pytlować, v. a. грохотáть, просѣвáть мýку сквозь рѣшетó.

R.

R, (ρ), to jest*: roku Pańskiego*.
Rąbać, v. a. рубúть; *-bacz*, m. кто рýбитъ.
Rąbalny, a. къ рублéнію гóдный.
Rąbanina, f. кровопролúтіе, убіéніе.
Rabarbar, (*Rabarbarum*), m. ревéнь, m.
Rąbek, *bka*, m. серпя́нка, линó; *-bkowy*, a. серпя́нечный.
Rabin, m. раввúнъ (у жидовъ).
Rabować, v. a. грáбить, грабúтельствовать; *-bunek*, *nku*, m. грабёжъ; *-bownik*, *rabuś*, m. (презр.) грабúтель, разбóйникъ.
Raca, f. ракéта; *racowy*, a. -кéтный.
Rachmistrz, m. учúтель Арифмéтики, Арифмéтикъ; *-chować*, v. a. считáть; *-chownica*, f. большáя áспидная доскá для считáнія; *-niczy*, a. арифметúческій, счéтный, числúтельный; *-nik*, m. счéтчикъ.
Rachunek, *nku*, m. счётъ; отчётъ.
Racica, f. раздвóенное копы́то (какъ то: у быкá, у олéня и пр.).
Racya, f. (v. *przyczyna*); *porcya*, раціóнъ, пóрція, паёкъ солдáтскій.
Rącz, ad. *z obu -*, обѣúми рукáми.
Raczek, *czka*, m. v. *Rak*.
Raczej, ad. лýчше, пáче.
Rączka, f. d. (a *ręka*) рýчка; стрѣлка на часáхъ. [(Ricinus).
Rącznik, m. турéцкая конопля́,
Rączy, a. прыткій, скóрый. [лить.
Raczyć, v. n. благовóлить, соизвó-
Rączyna, f. (d. a. *ręka*) рýчка.
Rad, a. имѣющій охóту.
Rada, f. совѣтъ; совѣтованіе; совѣтъ (собрáніе совѣтниковъ); тáйный совѣтъ.
Radlić, v. a. & n. пахáть во вторóй разъ, двоúть; *-lanka*, *-lonka*, f. пахáніе во вторóй разъ; нúва вторúчно вспáханная; *-lica*, f. сóшникъ для вторúчнаго пахáнія; *-ło*, n. рáло (родъ сохú для вторúчнаго пахáнія). [торъ.
Radny, *ego*, m. членъ совѣта, сенá-
Radość, f. рáдость; *-osny*, a. рáдостный; *-ować się*, v. r. рáдоваться. [манъ.
Radzca, *rajca*, m. совѣтникъ, рáт-
Radzić, v. a. совѣтовать; *- o kim*, *o czém*, имѣть старáніе, попечéніе (о комъ, о чёмъ); *- się kogo*, совѣтоваться, просúть совѣта; *-iciel*, m. совѣтователь.
Radziec, (gen. *radzca*), коллéгія совѣтниковъ, совѣтники; *-ziecki*, a. совѣтничей; *-ecki dom*, рáтуша.
Rafa, *rafina*, f. подвóдной кáмень; *rafa w stajni*, рѣшётка въ конюшнѣ (въ котóрой лошадя́мъ сѣно задаютъ).
Raj, *aju*, m. рай (propr. & *).
Rajca, m. рáтманъ, совѣтникъ.
Raić, v. a. доставля́ть, рекомендовáть (когó на слýжбу); предлагáть (когó въ жених́а или въ невѣсту).
Rajfur, m. (*furka*, f.) котóрый доставля́етъ слугъ или служáнокъ.
Rajowy, v. *Rajski*.

Rajskiy, a. райскій.
Rajtar, m. рейтаръ; *-arstwo*, n. *-arya*, f. рейтáры, кавалерúсты, m. pl.
Rajtuzy, pl. шаравáры, рейтýзы, pl.
Rak, m. (*raczek*, *czka*, m. d.) ракъ (насѣкóмое, болѣзнь, знакъ зодіака, и созвѣздіе).
Rakieta, f. рѣшéтка (ракéта, котóрою игрáютъ въ волáнтъ).
Rakowy, a. рáковый.
Rama, f. (*ramka*, f. d.) рáма, рáмка; *-my*, pl. пяльцы́.
Ramię, *ienia*, n. плечó (рáмо); (w matem.) *ramiona*, бокá, стóроны треугóльника; (w mechan.) *ramię drąga*, плечó (конéцъ) рычáга; (w fortyf.) *ramię narożnika*, фланкъ бастіóна; *-mienisty*, a. плечистый; плечный.
Ramota, f. шумъ; марáнье, вздоръ, худое сочинéніе; *-otać*, v. n. шумъ дѣлать; (о зайцѣ) сходиться; (о птúцахъ) кричáть; сочинять худýю книгу и пр.; *-otnik*, m. сходящійся заецъ; * худóй сочинитель.
Rana, f. рáна (propr. & *).
Ranga, f. чинъ, степéнь, f.
Ranić, v. a. рáнить; *ranny*, a. рáненый; могýщій рáниться.
Rano, ad. рáно; *raniuchno*, *-iusieńko*, *-iuteńko*, ранéхонько. [тóкъ.
Rańtuch, m. большóй жéнской платóкъ.
Rany, a. рáнній, преждеврéменный; скороспѣлый.
Rapa, f. рáпуха (рыба).
Rapir, m. рапúра.
Rapontyk, m. черéнковой ревéнь (Rheum rhaponticum).
Raptem, ad. внезáпно, вдругъ; *raptowny*, a. внезáпный, скоропостúжный.
Raptularz, m. кни́га въ котóрую записывается что либо на чéрно; на чéрно написанное.
Rarog, m. балабáнъ; (родъ соколá); * чудóвище, чýдной звѣрь.
Rasa, *rasza*, f. рашъ (родъ шерстянóй ткáни).
Rastrum, n. рáштра.
Raszka, f. рéполовъ.
Raszpla, f. терпýгъ, пилá; родъ стерляди (рыба).
Rata, f. срокъ плашéжа; дéньги въ срокъ плати́мыя.
Rataj, *aja*, m. пáхарь, m.
Ratne pole, n. рáтное пóле.
Ratować, v. a. спасáть, спасти́, избавлять, избáвить; помогáть, пособлять.
Ratunek, *nku*, m. спасéніе, сохранéніе, избавлéніе; пóмощь, вспоможéніе.
Ratusz, m. рáтуша.
Ratyfikacya, f. подтверждéніе, ратификація; *-fikować*, v. a. подтвердить, ратификовáть.
Rawelin, *u*, m. (w fortyf.) равели́нъ.
Raz, *u*, m. удáръ; опáсность; слýчай, приключéніе; *raz*, одинъ разъ, однáжды; *razem*, *w raz*, вмѣстѣ; *na razie*, при слýчаѣ; *z razu* (*na razie*), съ начáла.
Raz, *u*, m. (*darń*) дерни́на, коéю покрывáютъ ýгольную кýчу.
Razić, v. a. разить; поражáть, побѣдить; * быть неснóсну, прoти́вну.
Raźny, a. провóрный, растoрóпный.
Razować, v. a. покры́ть дéрномъ ýгольную кýчу при жжéніи ýгoлья.
Razowy, a. *-wa mąka*, непросѣянная, ржáная мукá.
Rdza, f. ржа, ржáвчина; *- w zbożu*, ржáвчина, ржа на хлѣбѣ.
Rdzawy, *rdzysty*, a. ржáвый, ржавѣлый.
Rdzewieć, v. n. ржавѣть.
Rdzębina, f. палисáдникъ, острóгъ.
Rdzeń, v. *Drzeń*.
Realny, a. дѣйстви́тельный.
Rębacz, *rąbacz*, m. дровосѣкъ.
Rebellizant, m. v. *Buntownik*; *-izować*, v. a. бунтовáться.
Rębny las, n. дровосѣкъ (мѣсто въ лѣсý отведéнное для рублéнія дровъ).
Ręby, m. pl рубéцъ, обши́вка, обрýбка; изнáнка у сукнá.
Recepta, f. рецéптъ.
Reces, v. *Odstęp*.
Recydywa, f. возврáтъ болѣзни.
Recytować, v. a. сказывать на изýстъ
Ręcznik, m. утирáльникъ, полотéнцо.
Ręczny, a. рýчный; * провóрный, искýсный.
Ręczyć, v. a. ручáться, поручи́ться.
Reduta, f. (w fortyf.) редýтъ (родъ полевáго шáнца); редýтъ, маскарáдъ.
Rędzina, f. тýчная землá; *-dzinny*, a. тýчный, жи́рный.
Refa, f. желѣзный óбручъ.
Refektarz, m. столовáя въ монастыряхъ.
Referendarz, m. референдáрій, до-

кла́дчикъ; *-darstwo*, n. до́лжность референда́рія.
Reflexya, f. *rozmyślanie*, размышле́ніе, разсужде́ніе.
Reforma, f. исправле́ніе, преобразова́ніе, возобновле́ніе; *- posagu*, за́пись да́нная женѣ́ отъ му́жа въ обезпече́ніе ея прида́наго.
Reformacya, f. реформа́ція.
Reformat, m. мона́хъ о́рдена Сго Франци́ска; реформа́тъ; *-mować*, v. a. новообразова́ть, испра́вить, преобразова́ть.
Regał, m. рега́лъ (одна́ изъ перемѣ́нъ въ орга́нахъ).
Regałowy (regał), papier, александрі́йская бума́га.
Regencya, *-giencya*, f. правле́ніе во вре́мя малолѣ́тства или́ отсу́тствія Госуда́ря.
Regent, *-gient*, *rejent*, m. дире́кторъ канцеля́рій; актуа́ріусъ, пи́сарь; капельме́йстеръ; реге́нтъ управля́ющій госуда́рствомъ во вре́мя малолѣ́тства или́ отсу́тствія Госуда́ря.
Regiestr, *-jestr*, *u*, m. рее́стръ; ро́спись (каки́мъ либо ве́щамъ); (въ орга́нахъ)' перемѣ́на; *- u konia*, зу́бы лошади́ны по ко́имъ узнаю́тъ лѣ́та ло́шади; *-strować*, v. a. записа́ть, внести́ въ рее́стръ.
Regiment, *u*, m. полкъ; нача́льство.
Regimentarz, m. главнокома́ндующій во́йскомъ, заступа́ющій гетма́на; *-tarstwo*, n. власть, досто́инство главнокома́ндующаго во́йскомъ; *-tować*, v. a. кома́ндовать.
Regimentskwatermistrz, m. полково́й квартирме́йстръ.
Reguła, f. пра́вило; *-larny*, a. пра́вильный; поря́дочный, благоучрежде́нный.
Rej, (gen. *reju*), хорово́дъ.
Reja, f. ра́йна.
Rejent, *rejestr*, v. *Regent*, *regiestr*.
Ręka, f. *ręce*, pl. рука́; * си́ла, власть, могу́щество; *na rękę wyiść*, вы́тти на поеди́нокъ; *ręka*, *charakter pisania*, по́черкъ, обра́зецъ.
Rękaw, m. рука́въ; му́фта; *-awica*, f. рукави́ца, больша́я перча́тка; *-awiczka*, f. перча́тка; *-awicznik*, m. рукави́чникъ; перча́точникъ; *-nictwo*, n. ремесло́ перча́точника.
Rękoczyn, *u*, m. опера́ція; *-czyny*, движе́нія (мане́вры), во́йска; *-czynnik*, m. опера́торъ.
Rękodajny, a. обяза́тельный (на что кто далъ свою ру́ку); *dobra -dajne*, ле́нныя добра́; *-dajny*, *ego*, m. ле́нникъ, васса́лъ; *-dajstwo*, n. ле́нное покрови́тельство; ле́нное обяза́тельство.
Rękodzielnia, f. манифакту́ра, рукодѣ́льня; *-dzielnik*, m. мануфакту́ристъ; *-dzielny*, a. рукодѣ́льный; мануфакту́рный.
Rekognicya, f. засвидѣ́тельствованіе пи́сьменное; распи́ска, квита́нція; призна́ніе.
Rękojemstwo, n. поручи́тельство.
Rękojeść, f. руко́ятка.
Rękoimia, *iego*, m. пору́ка, поручи́тель; *-imia*, f. поручи́тельство.
Rekolekcya, f. собра́ніе свои́хъ мы́слей (чтобъ по́мнить свои́ грѣхи́ и пр.).
Rekomendować, v. *Zalecać*, *Polecać*.
Rekonwencya, f. (w prawie) взаи́мный позы́въ; про́сьба на истца́.
Rękopism, *u*, m. *-pismo*, n. ру́копись; манускри́птъ (то что напи́сано, а не напеча́тано).
Rekordacya, f. ученики́, или́ церко́вные служи́тели кото́рые пою́тъ на у́лицахъ.
Rekreacya, f. заба́ва, увеселе́ніе, часы́ отдохнове́нія.
Rekreować się, v. r. забавля́ться.
Rekrut, m. рекру́тъ; *-utować*, v. a. набира́ть рекру́тъ.
Rektangul, v. *Prostokąt*.
Rektor, m. ре́кторъ, нача́льникъ въ учи́лищѣ; *-rstwo*, n. ре́кторство, зва́ніе, досто́инство ре́кторское.
Rekwirować, v. a. тре́бовать зако́ннымъ поря́дкомъ; *-kwizycya*, f тре́бованіе.
Relacya, f. увѣдомле́ніе, донесе́ніе, о чёмъ; *relacya do czego*, *z czém*, относи́тельность; отноше́ніе.
Religia, f. рели́гія.
Relikwia, f. мо́щи, оста́тки святы́хъ уме́ршихъ; *-kwiarz*, m. ковче́жецъ съ мо́щами.
Remis, *u*, m. *remissya*, f. (w prawie) отсы́лка дѣ́ла въ друго́й суде́бный день, въ друго́й сеймъ.
Remisz, m. ре́мезъ (пти́чка).
Ren, *renifer*, m. сѣ́верной оле́нь.
Reparacya, f. почи́нка.

Repetować, v. *Powtarzać*; *-tycya*, a. *Powtarzanie*.
Replika, f. (w prawie) реплика, возраженіе челобитчика на отвѣтъ отвѣтчика; *-kować*, v. a. дать реплику.
Republikanin, m. республиканецъ; *-kański*, a. республиканскій; *-kaństwo*, n. республиканское правленіе; -канская мысль.
Respekt, *u*, m. почтеніе, уваженіе; *-ktować*, v. a. почитать, уважать.
Resygnacya, f. отреченіе отъ должности; *-gnować*, v. n. сложить съ себя должность.
Reszt, m. v. *Ostatek*, *reszta*.
Reszta, f. остатокъ, остальное; *na reszcie*, *w reszcie*, въ прочемъ, сверхъ того.
Resztować, v. n. оставаться; въ остаткѣ быть, должну быть.
Reta, f. *marzana*, маріона.
Retenta, m. pl. недоимки.
Retor, m. витія; риторъ; *-ryka*, f. витійство; риторика.
Retorta, f. (w chemii) реторта.
Retyrada, f. отступъ, отступленіе.
Reubarbar, v. *Rabarbarum*.
Rewerenda, f. священническая одежда, риза.
Rewers, *u*, m. росписка, расписка.
Rewidować, v. a. пересматривать.
Rewizor, m. ревизоръ; *-izya*, f. ревизія, пересмотрѣніе.
Rewokacya, f. *odwołanie*, отреченіе; *-kować*, v. a. *odwołać*, отрекаться.
Rewolucya, f. революція.
Rezerwa, f. изъятіе, исключеніе; условіе; резервъ, запасное войско; *-rwować*, v. a. удержать что за собою.
Rezolucya, f. намѣреніе; рѣшеніе, опредѣленіе; *-lut*, m. человѣкъ рѣшительный; *-lutny*, a. рѣшительный, смѣлый.
Rezolwować się, v. fr. вознамѣриться, рѣшиться; *- jaką kwestyą*, разрѣшить какой вопросъ и пр.
Rezydencya, f. столица; пребываніе (какого знатнаго королевскаго чиновника).
Rezydent, m. резидентъ; знатный королевскій чиновникъ; *-zydować*, v. n. жительствовать, перебывать (въ какомъ мѣстѣ).
Rezygnacya, v. *Resygnacya*.

Roba, f. роба, дамское нарядное платье.
Robactwo, n. черви, m. pl.; *-baczek*, *-czka*, m. d. v. *Robak*.
Robaczywieć, v. n. червивѣть; *robaczywy*, *-czliwy*, a. червоточный.
Robak, m. (*-baczek*, d.) червь, червякъ.
Robić, v. a. (*rabiać*, v. a. fr.) дѣлать, дѣлывать; работать; *piwo*, *wino robi*, пиво молодится, вино бродитъ; *-bienie*, n. дѣланіе; работа; броженіе; *-biony*, a. (part. a *robić*) художественный, искусствомъ а не природою сдѣланный.
Robocizna, f. боярщина, барщина.
Roboczy, a. работный, рабочій.
Roboracya, f. подтвержденіе судебное; *-orować*, v. a. признать, подтвердить, предъ судомъ.
Robota, f. работа (propr. & *).
Robotnia, f. лабораторія.
Robotnik, m. *-nica*, f. работникъ, работница; *-botny*, a. работный, рабочій; трудолюбивый; *-bótne bydło*, рабочій скотъ.
Roch, *a*, m. (въ шахматной игрѣ) ладья, лодка.
Rocha, f. скатъ (рыба).
Roczek, *czka*, m. (d. v. *rok*); (w prawie) *roczki grodzkie*, сроки засѣданій Гродскаго суда.
Roczeń, *cznia*, *m. roczniak*, m. годовикъ.
Rocznica, f. годичный праздникъ; годовщина.
Rocznie, ad. погодно, ежегодно.
Roczny, a. годичный, годовый; однолѣтній, единолѣтній; *-czne dzieje*, лѣтописи, f. pl.; *-czny dochód*, годовый доходъ.
Ród, *u*, m. родъ; *rodem*, родомъ; (о животныхъ) родъ.
Rodak, m. уроженецъ; землякъ, единоземецъ; *-aczka*, f. уроженка; землячка.
Rodny, a. производящій.
Rodopis, m. родословъ; *-pisarski*, a. родословный; *-pisarstwo*, *-pismo*, n. родословіе.
Rodowity, a. урожденный, природный; *-wity Polak*, природный Полякъ; знатный, съ знатнаго рода.
Rodowy, a. родовый; *imię -owe*, имя фамилійно, фамилія.
Rodzaj, *aju*, m. родъ, порода, видъ; (w gramm.) родъ (genus); *-ajny*, a. производящій; дѣторо́дный; *-jować*, v. a. (w gramm.) скло-

нять, измѣнять чрезъ роды.
Rodzeństwo, n. всё семейство, братья и сёстры.
Rodzić, v. a. раждать, родить; * раждать, причинять, производить; приносить, производить плоды; *-dzić się*, v. r. раждаться, родиться; * происходить, получать начало.
Rodzic, *-iciel*, m. родитель; отецъ.
Rodzice, m. pl. родители, m. pl.; *-icielka*, f. родительница, мать; *-icielski*, a. родителевъ, родительскій; *-ieństwo*, v. *Rodzeństwo*.
Rodzina, f. родня, родство; родины, pl. мѣсто рожденія; *-dzinny*, a. родимый. [ный; рождённый.
Rodzony, a. (part. a *rodzić*), род-
Róg, *u*, m. (*rożek*, *żka*, m. d.) рогъ, рожёкъ (propr. & *); *róg*, уголъ, край; *róg wielorybi*, китовые усы.
Rogacz, m. рогоносъ (родъ морской рыбы); серна, самецъ; (w fortyf.) горнверкъ; рукоятка у сохи.
Rogal, m. родъ орла съ перьями на головѣ похожими на рога; родъ пирожнаго похожаго на подкову; * * рогоносецъ.
Rogatki, m. pl. рогатка.
Rogonógi, a. копыта имѣющій.
Rogowacić, v. a. превращать въ рогъ; *-wacieć*, v. n. превращаться въ рогъ; *-waty*, a. похожій на рогъ, роговидный; *-wiec*, *wca*, m. рого-
Rogówka, f. фижмы. [вой камень.
Rogownik, m. ремесленникъ, дѣлающій роговыя вещи.
Rogowy, a. роговый; изъ китовыхъ усъ сдѣланный.
Rogoż, f. рогозъ, ситникъ, тростникъ (juncus); *-goża*, f. рогожа.
Rogoży, a. рогожный.
Rogożnik, m. рогожникъ.
Rohatyna, f. рогатина.
Rój, (gen. *roja*), m. рой.
Roić, v. a. дать пчеламъ роиться; дать бродить, писнуть; *roić się*, v. r. роиться; гомозиться, толпиться; * *roić się w głowie*, обращаться въ головѣ. [(трава).
Rojownik, m. мелисса, пчельникъ
Rojowy, v. *Rój*.
Rok, *u*, m. годъ; *roki*, pl. сроки засѣданія земскаго или гродскаго суда, также и дворянскаго земскаго суда.
Rokicina, f. ива, тальникъ; ивовыя прутья (для плетенія корзинокъ и пр.).
Rokieta, f. облаченіе съ узкими рукавами, которое носятъ Епископы, Канойники и пр.
Rokita, v. *Rokicina*.
Rokosz, *u*, m. возстаніе дворянъ (противу короля и сената); *-oszanin*, m. дворянинъ принадлежащій къ возстанію (v. *Rokosz*).
Rokować, v. a. разсуждать, заключать, догадываться.
Rola, f. роль (у актёра), f. (propr. & *).
Rola, f. (*rolka*, f. d.) пашня.
Rolnik, m. земледѣлецъ; *-niczy*, a. земледѣлный, -дѣльческій; *rolnictwo*, n. земледѣліе, хлѣбопашество.
Romans, *u*, m. романъ; *-nsista*, m. сочинитель романовъ; *-nsowy*, a. басненный, романическій.
Rondel, *dla*, m. кастрюля.
Ronić, v. a. ронять, ронить; терять; *łzy ronić*, проливать слёзы; (о животныхъ) выкидывать, не доносить, родить прежде времени.
Ropa, f. ропа, гной.
Ropić, v. n. гноить (о ранахъ); *ropić się*, *ropieć*, гноиться.
Ropisty, a. гнойный, гноистый.
Ropucha, f. большая жаба.
Roraty, pl. заутреня во время фи-
Rosa, f. роса. [липпова поста.
Rosada, v. *Rozsada*.
Rościć, v. n. ростить; *pretensye rościć*, съ лишкомъ требовать; *- sobie co*, вложить себѣ что въ голову.
Rosiała, f. молоко съ яйцами варёное. [a. росистый.
Rosić, v. a. росить, оросить; *-sisty*,
Roskosz, f. веселіе, радость; сладострастіе; *-osznik*, m. сладострастный человѣкъ; *-oszny*, a. пріятный, увеселяющій; сладострастный; *-oszować*, v. n. предать себя сладострастью.
Rośliną, f. растеніе, былина; *-linić*, v. n. прозябать, произрастать; *-inny*, a. принадлежащій къ растенію, растительный.
Rosły, a. рослый, великій, высокій.
Rosnąć, *roić*, v. n. расти; * расти, увеличиваться, умножаться; происходить, производиться.
Rosocha, f. вилы двузубыя; *-chacz*, m. рогатка; *-chaty*, a. раздѣлен-

ный на зубцы́; *-chowawieć*, v. n. раздвои́ться.

Rosoł, *u*, m. буліо́нъ, отва́ръ мясно́й, жи́жа; разсо́лъ.

Rosolis, *u*, m. росо́лисъ (напи́токъ).

Rosomak, m. россома́ха.

Rospacz, *rospadać*, i t. d. v. *rozp....*

Rospisty, a. гу́сто варёный.

Rostek, *stka*, m. росто́къ.

Rostnica, v. *Spólnica*.

Rostruchan, m. бо́льшій бока́лъ; водоёмъ, ча́ша у водоме́та.

Rostrucharz, m. лошади́нный бары́шникъ; ма́клеръ; *-arstwo*, n. лошади́нное бары́шничество.

Rószczka, f. ро́зга, путъ древе́сный.

Roszt, *m.* (*roszcik*, m. d.) желѣ́зная рѣше́тка для жаре́нія, ро́стеръ; мѣ́ра для руды́ десяти́ га́рнцовъ; обжига́льня. [жённая руда́.

Rosztfarki, f. pl. (w gornict.) обожга́льная печь, мѣ́сто гдѣ́ обжига́ютъ руду́.

Rota, f. ро́та (состоя́щая изъ шести́десяти человѣ́къ); *rota przysięgi*, прися́жный листъ.

Rotgiser, v. *Rutgiser*.

Rotman, m. ло́тсманъ.

Rotmistrz, m. ро́тмистръ.

Rów, *rowu*, m. (*rowek*, *wka*, m. d.) ровъ.

Rowiennik, m. рове́сникъ; све́рстникъ; *-nnica*, f. све́рстница, рове́сница; *-nnictwo*, n. равенство́ во́зраста. [ный рва́ми.

Rowisty, a. рови́стый, наполнен-

Równać, *-wniać*, v. a. равня́ть, ровня́ть, дѣ́лать ро́внымъ; сравня́ть, сравни́ть; *-wnać się komu*, равня́ться съ кѣмъ; ста́вить себя́ ра́внымъ кому́; быть ра́вну; *-wnanie*, n. (w matem.) уравне́ніе.

Równia, f. равни́на, ровни́на; равновѣ́сіе (propr. & *).

Równie, ad. равно́; та́кже, то́чно.

Równik, m. эква́торъ.

Równina, f. равни́на, ровни́на.

Równiuchny, *-niutenki*, augm. a. *równy*.

Równoboczny, a. равнобо́кій, равнобо́чный, равносторо́нный.

Równobok, m. равнобо́чная фигу́ра.

Równodzienny, *równonocny*, a. равноде́нный, равноно́щный.

Równokąt, m. прямоуго́льникъ; прямы́й у́голъ. [граммъ (въ геом.).

Równoległobok, *u*, m. параллело-

Równoległościan, *u*, m. (w matem.) параллелепипе́дъ. [ле́льный.

Równoległy, *-noodległy*, a. парал-

Równoleżnik, m. (w geogr.) кругъ паралле́льный къ эква́тору.

Równoowód, m. (w geom.) фигу́ра ра́вной окру́жности.

Równość, f. ра́вность, ро́вность; схо́дство, равенство́.

Równowaga, f. равновѣ́сіе (propr. & *); отвѣ́съ, ватерпа́съ.

Równoważenie, n. нивели́рованіе, выра́вниваніе ватерпа́сомъ.

Równoważny, a. равновѣ́сный (propr. & *); *-ważyć*, v. n. нивели́ровать; выра́внивать ватерпа́сомъ.

Równy, *rówien*, a. ра́вный, ро́вный (propr. & *); *stopień równy*, (w gramm.) положи́тельная сте́пень (positivus gradus).

Roz, prp. insep. раз-.

Róża, f. ро́за (кусть и цвѣтъ); *róża choroba*, ро́жа.

Różaniec, *ńca*, m. (бо́льшія) чо́тки.

Różany, a. ро́зовый.

Rozbadać, v. a. вывѣ́дать (просре́дствомъ разгово́ра).

Rozbadzać, *-bodzić*, v. a. раздави́ть

Rozbestwić kogo, v. a. разъяри́ть.

Rozbieg, *u*, m. разбѣ́гъ (что́бы перескочи́ть чрезъ что).

Rozbiegać, v. n. *-gać się*, *-biedz się*, v. r. & n. разбѣга́ться, разбѣжа́ться; *-bieżeć się*, разбѣжа́ться (что́бы перескочи́ть чрезъ что); убѣга́ть; разбѣга́ться (бѣ́гать по скорѣ́е). [тре́снувшійся.

Rozbiegły, a. разбѣжа́вшійся; раз-

Rozbierać, *rozebrać*, v. a. разбира́ть, разобра́ть; разрѣ́зать; анато́мить; раздѣли́ть; вы́грузить; раздѣ́ть; разноси́ть; * разбира́ть, разсма́тривать; *-bieranie*, *-zebranie*, n. разбира́ніе, разобра́ніе.

Rozbieracz, m. *ten co rozbiera*.

Rozbijać, *rozbić*, v. a. разбива́ть, разби́ть; поста́вить (шатёръ и пр.); разбо́йничать; *- się*, v. r. (о корабля́хъ) разби́ться; *-bicie*, *-bijanie*, n разби́тіе, -бива́ніе.

Rozbiór, *u*, m. разбира́ніе, раздѣле́ніе; (w matem.) анали́зъ, анали́тика

Rozbit, m. кораблекруше́ніе; *rozbitki*, pl. отло́мки (разби́таго корабля́); *-bity*, a. (part. a *rozbić*) разби́тый.

—

Rozbój, *oju*, m. разбóй, разбóйничество; *-bójnia*, f. вертéпъ разбóйниковъ; *-bójnik*, (*rozbójca*), m. разбóйникъ; *- morski*, морскóй разбóйникъ.
Rozboleć się, v. r. разболѣ́ться.
Rozbraiać, *rozbroić*, v. a. обезорýжить; *- okręt*, разснастúть.
Rozbraniać, *-bronić*, v. a. развестú дерýщихся.
Rozbrat, *u*, m. *-bratanie*, m. разрывъ дрýжбы; *-atać się*, *-acić się*, v. r. *z kim*, разбрáтаться; раздружúться. [вать, разшалúться.
Rozbrykać się, v. r. самовóльство-
Rozbujać się, v. r. свирѣ́пствовать, бѣсúться.
Rozburzyć, v. a. привéсть въ волнéніе, дѣлать бурлúвымъ; разорúть, разрушúть.
Rozchełznać, *-chełzać*, *-chełznąć*, v. a. разнýздывать, -нуздáть; *- się*, v. r. своевóльничать.
Rozchód, *u*, m. расхóдъ, издéржка дéнегъ; *-chodny*, a. принадлежáщій къ домáшнему употреблéнію; что легкó издéрживается; *-chodowy*, a. расхóдный.
Rozchodzić się, *rozejść się*, v. r. расходúться, разойтúся; разлучúться; разпространúться (propr. & *); разрушáться, не совершáться; издержáться; *-dzisty*, a. раздающíй-ся, распространéнный.
Rozchorzeć się, *-chorować się*, v. r. разнемогáться. [развѣвáть.
Rozchwiać, *-chwiewać*, v. a. развѣять,
Rozchwycić, *-chwytać*, v. a. разхитить, разхватáть.
Rozciągać, *rozciągnąć*, v. a. растягивать, -стянуть; разширять, распростирáть (propr. & *); *-ciągadło*, n. орýдіе для растягиванія кожи (у кожевниковъ); *-ciągły*, a. протяжный, растянутый, пространный (въ рѣчи). [кáться, растéчься.
Rozciekać się, *-ciec się*, v. r. расте-
Rozcięcie, n. (S. a *rozciąć*) разсѣчéніе; *-cięty*, (part. a *rozciąć*) разсѣчéнный. [человѣческомъ).
Rozciek, *u*, m. жидкость (въ тѣлѣ
Rozcierać, *rozetrzeć*, v. a. растирáть, растерéть. [чтóжить.
Rozcinać, *-ciąć*, v. a. разсѣчь; уни-
Rozciskać, *-cisnąć*, v. a. разметывать, разметáть; разбрáсывать, раскидывать; растúснуть, раздавúть.
Rozczesać, *-czosać*, *-czesywać*, v. a. расчесáть, расчéсывать.
Rozczóchrać, *-czuchrać*, v. a. растрепáть; взъерóшить, всклóчить (вóлосы и пр.).
Rozczyniać, *-nić*, v. a. растворять, -рить; *-czyny*, m. pl. тѣсто приготóвленное.
Rozdać, *-dawać*, v. a. раздáть, раздавáть; *-danie*, n. раздáніе.
Rozdarcie, n. (S. a *rozedrzeć*) разодраніе; *-darty*, a. (part. a *rozedrzeć*) разóдранный. [раздражúть когó.
Rozdąsać kogo, v. a. разсердúть,
Rozdatny, a. щéдрый.
Rozdawca, m. раздáтчикъ.
Rozdęcie, n. (S. a *rozdąć*) раздувáніе; *-dęty*, (part. a *rozdąć*) раздýтый.
Rozdeptać, *-depnąć*, v. a. растоптáть.
Rozdmuchać, *-chnąć*, v. a. раздувáть, -дýть; разбрáсывать; *разсѣ́ять.
Rozdobruchać, *-dobrzyć*, v. a. смягчúть, дѣлать когó крóткимъ, лáсковымъ, чистосердéчнымъ.
Rozdrabiać, *-drobić*, v. a. раздробúть, -дроблять, разкрошúть, разкрóшивать. [Primit. & *roz*.
Rozdrapać, v. a. разцарáпать, v.
Rozdrażnić, *-drażniać*, v. a. раздразнúть, раздражúть, раздражáть.
Rozdroga, f. *-droże*, n. распýтіе, перекрéстокъ.
Rozdwoić, *-dwajać*, v. a. раздвоúть, раздвáивать; поссóрить.
Rozdwojony, a. (part. a *rozdwoić*) раздвóенный. [раздýть.
Rozdymać, *-dąć*, v. a. раздувáть,
Rozdział, *u*, m. раздѣ́лъ, раздѣлéніе; раздѣлéніе, часть; раздѣлéніе, разлучéніе; разлáдъ, раздóръ, разрывъ дрýжбы.
Rozdziawić, v. *Rozdziewić*.
Rozdzielić, *-lać*, v. a. раздѣлúть, -лять; -разлучúть, -чáть, развестú; поссóрить; *żonę od męża*, разводúть (брáкомъ сочетáнныхъ); *-dzielnik*, m. знакъ разлучéнія (puncta diaereseos); *-zielny*, a. раздѣ́льный, раздѣлúмый.
Rozdzierać, *rozedrzeć*, v. a. раздирáть, разодрáть (propr. & *).
Rozdzierzgać, *-rgnąc*, v. a. развязáть (ýзелъ).

Rozdziewić, *-wiać*, v. a. разинуть,
Rozebrać, v. *Rozbierać*. [раздѣвать.
Rozednić się, *-ednieć*, *-edniewać się*, v. r. & n. разсвѣтать.
Rozedrzeć, v. *Rozdzierać*.
Rozegnać, v. *Rozganiać*.
Rozegrać się, v. r. разыграться, сдѣлать розыгрышъ.
Rozejmować, *rozjąć*, v. a. разнимать, разнять, раздѣлять, разобрать по частямъ; примирить (ссорящихся.
Rozejść się, v. *Rozchodzić się*.
Rozek, *żka*, m. (d. a *róg*) рожёкъ.
Rozemknąć, v. *Rozmykać*.
Rożen, *żna*, m. вертель, m. роженъ.
Rozepchnąć, *-pchać*, v. *Rozpychać*.
Rozeprzeć, v. *Rozpierać*.
Rozeprzeć, (v. *przeć*, praes. *preję*), v. n. разгорячиться.
Rozerwać, v. *Rozrywać*.
Rozerznąć, v. *Rozrzynać*.
Rozeschnąć się, v. *Rozsychać się*.
Rozesłać, v. *Rozścielać*.
Rozesłać, v. *Rozsyłać*.
Rozespać się, *rozsypiać się*, v. r. & n. разоспаться.
Rozetknąć, *rozetkać*, v. *Roztykać*.
Rozetrzeć, v. *Rozcierać*.
Rozewrzeć, v. *Rozwierać*.
Rozewrzeć, *roztworzyć*, *rozwierać*, v. a. растворить, -рять, отпирать.
Rozeznać, *-znawać*, v. a. различить, -чать, разпознать, -знавать; рѣшить; *-znanie*, n. различіе, разборъ; распознаніе, проницаніе; рѣшеніе; *-znany*, a. расторопный, разсудительный, проницательный; *-znawca*, m. кто различаетъ и пр.
Rozeżwać, v. a. разжевать.
Rozforny, v. *Rozsworny*.
Rózga, f. (*rószczka*, d.) розга; лоза; *przez rózgi biegać*, ходить сквозь строй; *dadź rózgą*, *rózgami*, высѣчь розгами. [разговориться.
Rozgadać się, *rozgadywać się*, v. r.
Rozganiać, *rozegnać*, *rozgonić*, v. a. разгонять, разогнать.
Rozgarniać, *-garnąć*, *-nywać*, v. a. разгрести, разгребать, раздвигать; **komu umysł*, просвѣщать разумъ у кого; *-garnienie*, n. разборчивость, осмотрительность; *-garniony*, a. разборчивый, расторопный, разсудительный, проницательный.
Rozgaszczać, v. *Rozgościć*.
Rozgdakać, v. a. разболтать, разгласить. [разогнуть.
Rozginać, *rozgiąć*, v. a. разгибать,
Rozgłos, *u*, m. звукъ, звонъ, раздаваніе голоса; *-głosić*, *rozgłaszać*, v. a. разгласить, разглашать.
Rozgnieść, *rozgniatać*, v. a. раздавить. [сердить, раздражить
Rozgniewać, v. a. разгнѣвать, раз-
Rozgonić, v. *Rozganiać*.
Rozgorzeć się, *-garzać się*, *-gorywać się*, v. r. & n. разгорѣться, начинать горѣть; весьма горячимъ, жаркимъ дѣлаться; *-gorzały*, a. разгоряченный, распаленный.
Rozgościć się, *-gaszczać się*, v. r. разгоститься, расположиться въ чьимъ дому какъ въ собственномъ; **- w sercu*, вкорениться въ сердце; *- w rozpuście*, предаться сладострастію. [рить, -варивать.
Rozgotować, *-towywać*, v. a. разва-
Rozgradzać, *-grodzić*, v. a. разгораживать, разгородить.
Rozgramiać, *-gromić*, v. a. поражать, -разить, разбить (войско).
Rozgraniczyć, *-czać*, v. a. разграничить, -ничивать. [войска.
Rozgrom, *u*, m. пораженіе, разбитіе
Rozgryźć, *rozgryzać*, v. a. разгрызть, разгрызать.
Rozgrzeszać, *-szyć*, v. a. разрѣшать, -шить (отпустить грѣхи); *-szenie* n. разрѣшеніе, отпущеніе грѣховъ.
Rozgrzewać, *-grzać*, v. a. разгрѣвать, разогрѣть; *- się*, v. r. разгорячиться.
Rozgrzmocić, v. a. разбить громомъ.
Rozgurtować, v. a. распоясать.
Rozhukać, *-huczeć*, v. a. *kogo*, разъярить, раздражить.
Rozhulać się, v. r. разгуляться; сдѣлаться развратнымъ.
Rozhultaić się, v. r. развратиться, сдѣлаться безпутнымъ.
Rozjąć, v. *Rozejmować*.
Rozjadać, v. *Rozjeść*. [женный.
Rozjadły, a. разъяренный, раздра-
Rozjątrzać, *-trzyć*, v. a. разгноить; **огорчить*, раздражить.
Rozjazd, *u*, m. разъѣздъ; сѣть (f.) для ловленія куропатокъ.
Rozjechać, v. *Rozjeżdżać*.
Rozjem, *rozejm*, *u*, m. разъёмъ; третейскій приговоръ; перемиріе; *-jemca*, *rozejmca*, m. примири-

тель; третейскій судья; *-jemny*, a. касающійся до третейскаго суда.

Rozjeść, -jadać, v. a. разъѣсть, разъѣдать; *раздражить, разъярить.

Rozjętny, -jęty, -jemny, a. разъемный, разборный.

Rozjeżdżać, -jechać, v. a. разломать, опровергать наѣзжая; *-jeżdżać się, -jechać się*, v. r. разъѣзжаться, разъѣхаться.

Rozigrać się, -igrawać się, v. n. разыграться, разрѣзвиться, разшалиться.

Rozjuczać, -czyć, v. a. развьючить.

Rozjuszać, -szyć, v. a. разъярить, остервенить. [-кусить.

Rozkąsać, -śić, v. a. раскусывать,

Rozkaz, u, m. приказъ, повелѣніе.

Rozkazać, -kazywać, v. a. приказать, приказывать; повелѣть, -лѣвать; распорядить; записать, заказать (по духовной).

Rozkładać, rozłożyć, v. a. раскладывать, раскласть, разложить; *-łożyć wojsko*, расположить войско; *-dacz*, m. кто раскладываетъ.

Rozkleić, v. a. расклеить.

Rozkochać się, v. r. влюбиться.

Rozkołać, v. a. разбить, расколотить, расшибить. [roz.

Rozkopać, -kopywać, v. a. v. Primit. &

Rozkorzenić, -niać, v. a. вкорениться, окорениться; *-nić się*, v. r. распространиться, размножиться.

Rozkosz, v. *Roskosz*. [рачиться.

Rozkraczać się, -czyć się, v. a. ка-

Rozkrawać, -krajać, -kroić, v. a. разрѣзывать, -рѣзать.

Rozkradać, -kraść, v. Prim. & roz.

Rozkręcać, -kręcić, v. a. раскручивать, -крутить, разсучивать, -су-

Rozkroić, v. *Rozkrajać*. [чить.

Rozkruszać, -szyć, v. a. раскрошивать, раскрошить; раздроблять, -бить. [окровавлять.

Rozkrwawić, -wiać, v. a. окровавить,

Rozkryć, -krywać, v. a. раскрыть, раскрывать.

Rozkrzewić, -wiać, v. a. развесть, разводить; распложать (propr. & *).

Rozkrzyżować, v. a. *ręce*, протянуть, распростерть руки.

Rozkupić, -kupować, v. a. раскупить, раскупать.

Rozkuszać, -kusić, v. a. приманивать, применить.

Rozkwilić, rozkwilać, v. a. привести кого въ слёзы, растрогать.

Rozkwitać, -tać się, -tnąć, -tnąć się, v. n. разцвѣсть, разцвѣтать; *-kwitły*, a. разцвѣлый, процвѣлый.

Rozlać, v. *Rozlewać*.

Rozłączać, -czyć, v. a. разлучать, -чить; *-czać się*, разлучаться, расстаться; *-łączenie*, n. разлука; *-łączysty*, a. что можно разлучить.

Rozładować, v. a. выгрузить.

Rozłakomić, -miać, v. a. произвесть охоту къ чему.

Rozłamać, -łamywać, v. a. разломать, разламывать.

Rozlanie, v. *Rozlewać*.

Rozłazić, v. *Rozleźć*.

Rozłazły, -łazisty, a. некрѣпкій, непрочный, рыхлый.

Rozlatać się, -lecieć się, v. r. разлетаться, -летѣться (propr. & *).

Rozlegać się, v. r. & n. раздаться, -даваться, отзываться (propr. & *).

Rozległość, f. пространство, обширность; *-legły*, a. пространный, об-

Rozleisty, v. *Rozlewny*. [ширный.

Rozlew, u, m. разлитіе, разліяніе; *-krwi*, кровопролитіе.

Rozlewać, -lać, v. n. разливать, разлить, проливать, пролить; *-lewca*, m. кто разливаетъ; *-lewny, -leisty*, a. жидкій, текучій.

Rozleżeć się, v. r. разлежаться, излѣниться. [расчислить.

Rozliczać, -czyć, v. a. расчислять,

Rozliczność, f. различіе, различность, разность; *-czny*, a. различ-

Rozlog, u, m. v. *Rozległość*. [ный.

Rozłom, u, m. *-łomek, mku*, m. от-

Rozłożyć, v. *Rozkładać*. [ломокъ.

Rozłożysty, a. разлогій, разложистый, распространенный.

Rozłupać, -pić, v. a. расколоть, разсѣкать. [тить; возмутить.

Rozmącać, -cić, v. a. смущать, сму-

Rozmaczać, -moczyć, v. a. размачивать; -мочить; *-moknąć, -makać*, v. n. размокнуть, -мокать.

Rozmaitość, f. различіе, различность; *-maity*, a. различный, разновидный.

Rozmarszczać, -szczyć, v. a. разморщивать, разморщить. [marinus.

Rozmaryn, u, m. розмаринъ, (Ros-

Rozmawiać, -mówić, v. a. разговаривать; бесѣдовать; *- się*, v. r.

разговóръ имѣть, бесѣдовать, совѣтоваться съ кѣмъ.
Rozmazać, v. a размáзать; *-mazisty*, a. что мóжно размазать.
Rozmęt, *u*, m. искýсство дѣлать желѣзо мáгкимъ; мáгкое желѣзо чѣмъ хрýпкое желѣзо дѣлаютъ мáгкимъ.
Rozmiar, *u*, m. размѣрéніе, размѣръ.
Rozmiarkować, v. a. * разобрáть, расчитáть въ умѣ дáбы распорядить что.
Rozmiękczać, *-czyć*, v. a. размягчáть, -чи́ть; *-mięknąć*, v. n. размáкнуть.
Rozmierzać, *-zyć*, v. a. размѣрáть, [размѣрить.
Rozmiłować się w kim, v. r. влюбиться.
Rozminąć się z kim, *rozmijać się*, v. a. разойти́ся, разходи́ться; и́дучи миновать.
Rozmnażać, *-mnożyć*, v. a. размножáть, размнóжить; (w arytm.) умножáть; *-nożyciel*, m. кто размножáетъ.
Rozmoczyć, v. *Rozmaczać*.
Rozmowa, f. разговóръ, бесѣда.
Rozmowca, m. лицé котóрое говори́ть въ разговóрѣ; актéръ; *-mówić*, v. *Rozmawiać*; *-mowny*, a. разговóрчивый.
Rozmrażać, *-mrozić*, v. a. растáять.
Rozmykać, *rozemknąć*, v. a. раздвигáть, раздви́нуть, раствори́ть.
Rozmysł, *u*, m. размышлéніе.
Rozmyślać, *rozmyślić*, v. a. размышлáть, -мы́слить; обдýмать; *-się*, v. r. подýмать съ собóю; рѣши́ться, вознамѣриться.
Rozmyślność, f. осторóжность, осмотрительность; *-ślny*, a. осторóжный, разсуди́тельный, осмотри́-[тельный.
Roznaszać, v. *Roznosić*.
Różnić, v. a. отличáть, распознавáть; отмѣнáть; поссóрить.
Różnica, f. рáзность; рáзница; несоглáсіе, ссóра; (w arytm.) рáзность, остáтокъ отъ вычитáнія.
Rozniecać, *-cić*, v. a. разводи́ть огóнь; возжигáть, воспламенáть.
Różnobok, *u*, m. фигýра разносто-[рóнная.
Różnoboczny, a. разносторóнный.
Różnofarby, *-farbny*, a. разноцвѣтный.
Różnokąt, m. разноугóльная фи-[гýра.
Różnomyślny, a. разномы́сленный.
Różnorodny, a. разнорóдный.
Różność, f. рáзность, рáзнство.
Roznosić, *-nieść*, v. a. *roznaszać*, v. a. fr. разноси́ть, разнéсть; * разноси́ть слухъ, мóлву; взорвáть (пóрохомъ и пр.); распространáть (н. пр. вóйну, огóнь); *-nosiciel*, m. разнóщикъ.
Różnośrzodkowy, a. разноцéнтренный, эксцентри́ческій.
Różnowęgiel, m. v. *Różnokąt*.
Różnowierca, m. иновѣрный, иновѣрецъ; *-wierny*, a. иновѣрный: *-wierstwo*, n. иновѣріе.
Różnowzory, a. разнообрáзный, разноцвѣтный.
Różny, *różen*, a. рáзный, рáзнствен-[ный, различный.
Rozoki, (*rozooki*), a. косьíй, косоóкій, косоглáзый.
Różowy, a. рóзовый.
Rozpacz, *rospacz*, f. отчáяніе; *-paczać*, *-czyć*, v. n. отчаявáться, отчáяться.
Rozpączać, *-cznąć*, v. n. разцвѣсти́.
Rozpaczny, a. отчáянный.
Rozpadać, *-paść*, v. n. *rozpadać się*, *rozpaść się*, v. r. & n. распадáться; распáсться, развали́ться; растрéскаться, разсѣдáться.
Rozpadlina, f. разщéлина, разсѣдина.
Rozpadły, a. разсѣлый.
Rozpajać, v. *Rozpoić*.
Rozpał, m. жаръ сóлнечный.
Rozpalać, *-lić*, v. a. распалáть, распали́ть; разжéчь, раскали́ть (propr. & *); *-palisty*, a. что легкó раскаливается.
Rozpamiętać, *-miętywać*, v. *Rozmy-[ślać*.
Rozparać, v. *Rozpróć*.
Rozpasać, *-sywać*, v. a. распоя́сать; *-sać się*, предáться своимъ страстямъ, погрузи́ться во всáкія распýтства.
Rozpaść, *-pasać*, v. a. раскорми́ть.
Rozpęczać, *-czyć*, v. a. распýчить.
Rozpęcznieć, v. n. разбýхнуть.
Rozpęd, *u*, m. великое стремлéніе, поры́въ.
Rozpędzać, *-dzić*, v. a. разгонáть, разогнáть; разноси́ть, разбивáть (propr. & *); *-dzać się*, v. r. разбѣгáться, разбѣжáться, стреми́ться.
Rozpęknąć się, *-kać się*, v. r. разлóпнуться, растрéснуться.
Rozpętać, v. a. снять ýзы, окóвы.
Rozpiąć, *-pinać*, v. a. распнýть, распинáть; распáлить, распáли-

вать; разстегнуть, разстегать.

Rozpić się, *rozpijać się*, v. r. предаться пьянству.

Rozpieczętować, v. a. распечатать.

Rozpierać, *rozeprzeć*, v. a. (praes. *-prę*) распирать, -переть; раздувать, надувать; *-rać się* (*z kim o co*), спорить, -риться; *-przeć się czego*, отказаться, противиться.

Rozpierzchnąć się, *-pierzchać się*, v. r. разбѣжаться, разбѣгаться, разсыпаться.

Rozpieścić, *-pieszczać*, v. a. & fut. изнѣжить, избаловать.

Rozpijać się, v. *Rozpić się*.

Rozpinać, v. *Rozpiąć*.

Rozpis, *u*, m. (w prawie) протестъ.

Rozpisać, *-pisywać*, v. a. расписать, расписывать; распредѣлять, назначить (н. пр. сеймъ и пр.); *-sać się*, *z kim*, расписаться съ кѣмъ; протестовать.

Rozpładzać, *-płodzić*, v. a. распложать, расплодить, размножать.

Rozpłakać się, v. r. расплакаться.

Rozpłaszać, *-płoszyć*, v. a. распуживать, распужать; разогнать.

Rozpłaszczać, *-szczyć*, v. a. расплащивать, расплощить.

Rozplatać, v. *Rozpleść*.

Rozpłatać, v. a. распластать.

Rozplątać, v. a. распутать.

Rozpleciony, a. расплетенный (v. *rozpleść*).

Rozplenić, *-niać*, v. a. расплодить; распложать; расмножить.

Rozpleść, *-platać*, v. a. расплесть, расплетать; *уничтожить.

Rozpłod, *u*, m. расплодъ, расмноженіе чего.

Rozpłodzić, v. *Rozpładzać*.

Rozpłoszyć, v. *Rozpłaszać*.

Rozpłyn, *u*, m. жидкое тѣло, жидкость.

Rozpływać się, *-płynąć się*, v. r. расплыться, расплываться; распуститься, разжидѣть (propr. & *).

Rozpoczynać, *-począć*, v. a. & n. начать, начинать; предпринимать, предпріять; *-poczynanie*, *-poczęcie*, n. начатіе; *-poczęty*, (part.) начатый.

Rozpodziewać, *-podziać*, v. a. тратить, издержать, употреблять на что.

Rozpoić, *-pajać*, v. a. распаять, распаивать.

Rozpoić kogo, *-pajać*, v. a. приластить кого въ пьянству, сдѣлать кого пьяницею.

Rozpolawiać, *-połowić*, v. a. раздѣлить на двѣ части.

Rozpór, *oru*, m. разрѣзъ.

Rozpora, v. *Rozwora*.

Rozporządzać, *-dzić*, v. a. распоряжать, распорядить; располагать, распредѣлить; *-rządzenie*, n. распоряженіе, устройство.

Rozpościeracz, m. *ten co rozpościera*.

Rozpościerać, *-postrzeć*, v. a. распростирать, распростерть, расширять во всѣ стороны.

Rozpowiadać, *-powiedzieć*, v. a. разсказывать, разсказать.

Rozpożyczać, *-życzyć*, v. a. ссудить, ссужать многимъ.

Rozpraszać, v. *Rozproszyć*.

Rozprawa, f. переговоръ, -воры; негоціація; раздираніе, испытаніе; походъ.

Rozprawiać, *-prawić*, v. a. разсуждать, толковать о чемъ, разговаривать; *rozprawić się z kim*, раздѣлаться, расчитаться съ кѣмъ.

Rozprawiacz, m. разсказщикъ, болтунъ.

Rozprawnik, m. пустомеля, болтунъ.

Rozprawny, a. болтливый; проворный.

Rozpróć, *-parać*, v. a. распороть, распарывать.

Rozprościć, *-prostować*, v. a. распрямить, распрямлять.

Rozproszyć, *-praszać*, v. a. расточить, -чать, разсѣять, разогнать; *-szyciel*, m. кто разгоняетъ; расточитель, мотъ.

Rozprowadzić, *-wadzać*, v. a. развесть, разводить; разставлять, раздѣлять.

Rozpryskać, *-prysnąć*, v. a. распрыскивать, распрыскать; расколоть, разшибить; *-nąć się*, v. r. *разбѣжаться, разсыпаться.

Rozprzedawać, *-przedać*, v. a. распродавать, распродать

Rozprzęgać, *-prząć*, v. a. распрягать, распрячь; выпрягать, *развести, расторгнуть.

Rozprzestrzenić, *-strzeniać*, v. a. распространить, распространять (propr. & *).

Rozpuchnąć, v. a. распухнуть.

Rozpuk, *u*, m. разрывъ, разорваніе, лопаніе; трещина, разсѣдина.

Rozpuklina, f. разсѣдина, трещина.
Rozpukły, a. разсѣлый.
Rozpuknąć, *-nąć się*, v. r. & n. разлопнуться, разлопаться.
Rozpusta, f. шалость; нахальство; блудни, f. pl.; *-stnik*, m. распутный человѣкъ; блудникъ; *-stny*, a. шалливый, рѣзвый; распутный, развратный.
Rozpuszczać, *-puścić*, v. a. распускать, распущать, распустить; *rozpuścić skrzydła*, распустить крылья; *-ścić żagle*, поднять паруса; *-ścić co wodą, ogniem*, распустить, растворить что посредствомъ воды, огня; *- się*, v. r. распуститься и пр.; *развращаться, дѣлаться развратнымъ; предаться чему.
Rozpychać, *rozepchnąć*, v. a. распихать, -пихнуть; набивать, начинять; раскормить (животныхъ).
Rozpytać się, *-pytywać się*, v. r. распросить, распрашивать.
Rozrąbać, *-rębować*, v. a. разрубить, разрубать.
Rozrabiać, v. *Rozrobić*.
Rozrachować, v. a. расчислить, расчитать; *- się z kim*, v. r. расчитываться, расчитаться съ кѣмъ; *-rachunek*, *nku*, m. расчетъ, расчисленіе.
Rozradzać, v. *Rozrodzić*.
Rozradzić, *-radzać*, v. a. отсовѣтовать.
Rozrastać, v. *Rozrosnąć*.
Rozrobić, *-rabiać*, v. a. растворить, растворять, смѣшивать.
Rozrodzić, *-radzać*, v. a. расплодить, распложать; размножить, -множать.
Rozrosnąć się, *-rastać się*, v. r. разростися, разрастаться.
Rozróżnić, *-niąć*, v. a. различить, -чать; поссорить.
Rozruch, *u*, m. шумъ, смущеніе, тревога; возмущеніе, мятежъ.
Rozruchać, *-ruszyć*, v. a. разшатать, расколебать; въ сильное привесть движеніе.
Rozrywać, *rozerwać*, v. a. разрывать, разорвать (propr. & *); разлучить; раздирать, разторгать (propr. & *); разрушить (н. пр. сеймъ); *-wać myśl*, развлечь мысль, разсѣять, развеселить.
Rozrywka, f. забава; увеселеніе.
Rozrządzać, *-dzić*, v. a. распоряжать, -порядить.
Rozrzedzać, (*rozrzadzać*), *-rzedzić*, v. a. разрѣжать, разрѣдить; разжижать, разжидить (propr. & *).
Rozrzewniać, *-nić*, v. a. растрогать кого (до слёзъ).
Rozrzucać, *-cić*, v. a. разбрасывать, разбросать; раскидывать, раскидать; разбрасывать, разсѣять; разрушить; расточать, размотать; *-rzuta*, f. расточеніе, промотаніе; *-rzutnik*, m. расточитель, мотъ; *-tny*, a. мотовскій, расточительный.
Rozrzynać, *rozerznąć*, v. a. разрѣзать.
Rozsada, f. разсада, молодое прозябеніе которое разсаживаютъ.
Rozsądek, *dku*, m. разсудокъ, рѣшеніе.
Rozsądny, a. разсудительный; *rozsądność*, f. разсудительность.
Rozsadzać, *rozsadzić*, v. a. разсаживать, разсадить; разрывать, расторгать.
Rozsądzać, *-dzić*, v. a. рѣшить; разсуждать, разсудить.
Rozścielać, *rozesłać*, v. a. разстилать, разостлать.
Rozsępić czoło, v. a. развеселить.
Rozsiadać się, *-siąść*, *-sieść się*, v. r. разсѣдаться; разсѣсться; растрескиваться, разщеливаться.
Rozsiekać, *rozsiec*, v. a. разсѣкать, разсѣчь.
Rozsiewać, *-siać*, v. a. разсѣвать, разсѣять; *разсыпать.
Rozsiodłać, v. a. разсѣдлать.
Rozskoczyć się, *rozskakiwać się*, v. Primit. & *roz*.
Rozsławiać, *-wić*, v. a. разславлять, разславить; распустить слухъ, разгласить.
Rozsmiać się, v. a. разсмѣяться.
Rozśmieszać, *-szyć kogo*, v. a. разсмѣшить.
Rozsnować, *rozsnuć*, v. a. развертывать, развернуть, разобрать, развязать.
Rozsprawa, f. переговоры, договариваніе; рѣшеніе; договоръ, полюбовная сдѣлка; словопреніе.
Rozsprawiać, *-wić*, v. a. *o czém*, трактовать, говорить, писать о чёмъ; *- sprawę*, рѣшить тяжбу; распорядить; *- się z kim*, договариваться съ кѣмъ; *- komu*, извиниться, оправдаться у кого.
Rozsprawnik, m. (iron.) дѣлающій хорошо свои дѣла; *-wny*, a. рѣ-

шательный; проворный (къ отправлѐнію дѣлъ).
Rozstać się, *-stawać się*, v. r. разстаться, -ставаться. разлучаться; *- się z majątkiem*, уступить своѐ имѣніе; быть отворѐну немножко.
Rozstajna droga, f. распутіе, перекрёстокъ.
Rozstąpić się, *-stępować się*, v. r. разступиться, -паться; раздвигаться, отвориться; разсѣдаться.
Rozstawiać, *-stawić*, v. a. разставлять, разставить.
Rozstępny, a. (poet.) разверзающійся.
Rozsterk, v. *Rozterk*.
Rozstraiać, *-stroić*, v. a. разстроивать, -строить, разладить.
Rozstrzelać, *-lić*, v. a. разстрѣлять; разбить стрѣляніемъ.
Rozstrzygać, *-gnąć*, *rozstrzydz*, v. a. разрѣзать (ножницами); * *-gnąć sprawę*, рѣшить тяжбу.
Rozsuwać, *rozsunąć*, v. a. разсовать, разсовывать.
Rozświecać, *-świecić*, v. a. освѣщать, освѣтить; *просвѣщать.
Rozświtać, *-świtnąć*, *-świta*, v. i. разсвѣтаетъ (propr. & *); *-świtanie*, n. разсвѣтъ.
Rozsworny, a. разходящійся (о линіяхъ); * неправильный, не по правилу сдѣланный.
Rozsworować, v. a. спустить со своры собакъ; * дать волю кому (во всѣхъ дѣлахъ).
Rozsychać, *rozeschnąć*, v. n. разсыхаться, разсохнуться. [разослать.
Rozsyłać, *rozesłać*, v. a. разсылать,
Rozsypać, *-pywać*, v. a. разсыпать; *- się*, v. r. разсыпаться, распадать, развалиться; *-sypka*, f. разсыпаніе, разсѣяніе; бѣгство разбитыхъ войскъ.
Rozszafować, v. a. раздать, -дарить.
Rozszarpać, (praes. *-szarpię*, *-iesz*), v. a. растерзать, раздирать.
Rozszczep, *u*, m. разщѐпъ. [пить.
Rozszczepiać, *-pić*, v. a. разщепать,
Rozszerzać, *-rzyć*, v. a. разширять, -рять; -распространить (propr. & *); *-zacz*, *-erca*, m. кто расширяетъ.
Rozsznurować, v. a. разснуровать.
Rozszrubować, v. a. развинтить.
Roztaczać, *-toczyć*, v. a. распространить, распустить; разставить, поставить (н. пр. пушки, палатки и пр.); (о чѐрвяхъ, о ржавчинѣ и пр.) растачивать; разломать катаніемъ, точѐніемъ; разливать, -лить.
Roztaiać, v. n. растаять.
Roztapiać, v. *Roztopić*.
Roztarcie, n. (S. a *rozetrzeć*) растираніе, растирка; *-tarty*, a. (part. a. *rozetrzeć*) растѐртый.
Roztargać, *-gnąć*, *-giwać*, v. a. fr. растаргать, расторгнуть, растерзать; разсѣять, разметывать.
Roztasować, v. a. разложить, раскладывать, разставливать, выставлять; *- obox*, поставить лагерь; *- się z czém*, занимать много мѣста чѣмъ. [несогласіе, раздоръ.
Rozterk, *rostrek*, *u*, m. *rosterka*, f.
Roztok, *u*, m. оттепель, f. вскрытіе рѣки.
Roztopić, *-tapiać*, v. a. растопить, растоплять; расплавить, расплавливать.
Roztopnieć, *-topić się*, v. n. & r. растопиться, расплавиться.
Roztrącać, *-cić*, v. a. растолкать, растолкнуть, разбить. [части.
Roztroić, v. a. раздѣлить на три
Roztropność, f. благоразуміе; *-pny*, a. благоразумный, остроумный.
Roztruchan, *rostruchan*, m. кубокъ.
Roztrucharz, *rostrucharz*, m. маклеръ; лошадиный барышникъ.
Roztrwaniać, *-trwonić*, v. a. растoчать, -чить; промотать.
Rostrząsać, *-snąć*, v. a. *-trzęsywać*, v. a. fr. растрясывать, растрясть; разбирать, разсматривать, изслѣдовать; *- się*, v. r. растрясываться; (презр.)распространяться; разноситься (какъ то: слухъ и пр.).
Roztrzaskać, *-trzasnąć*, v. a. раздробить на мелкіе куски, расшибить; *-skać się*, разлопаться, растрескаться.
Roztrzepać, v. a. растрепать, разбивать; *- włosy*, растрепать волосы; *-trzepanie*, n. *разсѣяніе, легкомысліе.
Roztrzeźwiać, *-wić*, v. a. вытрезвливать, вытрезвить; ободрять, ободрить.
Roztuczyć, v. a. раскормить; *-czyć się*, *-tucznieć*, v. n. растолстѣть.
Roztwarzać, *-tworzyć*, v. a. растворять, -рять, распускать; разжижать, разжидить.

Roztyć, *-tyć się*, v. n. & r. растолстѣть, разжирѣть.
Roztykać, *rozetknąć*, v. a. растягивать, растянуть; распирать, -переть; набивать, начинять.
Roztyły, a. растолстѣлый.
Rozum, *u*, m. разумъ.
Rozumieć (praes. *rozumiem*, *-iesz*), v. a. разумѣть, понимать; думать, судить, мнѣніе имѣть; *- się na czém*, умѣть что, знаніе имѣть о чёмъ; *- się między sobą*, имѣть тайное согласіе; *-umienie*, n. мысль, f., мнѣніе; *-umny*, a. разумный, умный; вразумительный, ясный.
Rozumować, v. a. умствовать; *-wanie*, n. умствованіе, разсужденіе.
Rozuwać, v. *Rozzuć*.
Rozwadzać, *-dzić*, v. a. разводить, развесть (ссорющихся); примирить.
Rozwaga, f. размышленіе, разсужденіе.
Rozwalać, *-lić*, v. a. разваливать, развалить; разрушить; *- się*, v. r. разливаться; протягаться, ложиться, растянуться (на ложе).
Rozwalina, f. проломъ; развалины, f. pl.
Rozwartokąt, m. (w matem.) тупый уголъ; *-kątny*, a. (w matem.) тупоугольный.
Rozwarty, a. растворенный, отворенный, отверстый; (w matem.) *kąt rozwarty*, тупый уголъ.
Rozwarzać, *-rzyć*, v. a. разваривать, разварить.
Rozważać, *-żyć*, v. a. развѣшивать, развѣсить; *разбирать, разсуждать, уважать; *-ważacz*, m. кто развѣшиваетъ и пр.; *-ważny*, a. разсудительный; осторожный.
Rozweselać, *-lić*, v. a. развеселить.
Rozwiać, v. *Rozwiewać*.
Rozwiązać, *-więzywać*, v. a. развязать, развязывать; * развязать, разрѣшить (вопросъ и пр.); *- sprawę*, рѣшить тяжбу; *- się*, v. r. развязаться и пр.; *дѣлаться распутнымъ.
Rozwiązanie, n. *kobiety*, разрѣшеніе (женщины) отъ бремени; *- zadania*, рѣшеніе задачи.
Rozwidnić się, *-widnieć*, v. n. i. разсвѣтать.
Rozwidoczyć się, v. i. разсвѣтать; v. n. обнаруживаться.
Rozwierać, *rozewrzeć*, v. a. разваривать, развариться; отъ варенія распадаться. [сверлить; *пронзить.
Rozwiercić, v. a. развертѣть, раз-
Rozwieidź, v. *Rozwodzić*.
Rozwieszać, *-wiesić*, v. a. развѣшивать, развѣсить.
Rozwiewać, *-wiać*, *-wionąć*, v. a развѣвать, развѣять, разсѣять.
Rozwieźć, v. *Rozwozić*.
Rozwięzły, a. (part. a *rozwiązać*) развратный, распутный.
Rozwijać, *-wić*, *-winąć*, v. a. развивать, развить, развертывать, развернуть; *-jać żagle*, поднимать парусá; *-nąć process*, завести тяжбу; *-nąć wojsko*, распустить войско; *- się*, (о почкахъ на деревьяхъ), распускаться. [(propr. & *).
Rozwikłać, *-lić*, v. a. распутать
Rozwionąć, v. *Rozwijewać*.
Rozwijka, f. (w geom.) еволюта.
Rozwłaczać, *-włóczyć*, *-wlec*, v. a. (v. Primit. & roz); *- się*, v. r. раздергиваться, -дернуться.
Rozwlekły, a. * пространный, обширный, протяженный.
Rozwód, *u*, m. *-wodziny*, f. pl. разводъ, разрѣшеніе супружескаго сожитія; *-wódka*, f. разведенная съ мужемъ жена; *-wodny*, *-wodowy*, a. разводный.
Rozwodzić, *-wieść*, (*wieidź*), v. a. разводить, развесть; *- małżeństwo*, разводить (бракомъ сочетанныхъ); *-dzić co*, распространять, расширять, растягивать (propr. & *); растолковать, изъяснить; *-dzić się nad czém*, распространяться, пространно о чёмъ говорить (или) писать; отводить отводокъ.
Rozwodzisty, a. пространный, протяжный.
Rozwolnić, *-walniać*, v. a. размягчить; ослабить, уменьшить строгость; *-brzuch*, слабить; спустить, ослабить (натянутое).
Rozwolnieć, *-nić się*, v. r. & n. размягчиться, ослабиться, уменьшиться.
Rozwora, f. оселина.
Rozwozić, *-wieźć*, v. a. развозить, развезать.
Rozwóz, *u*, m. *-wiezienie*, n. развозъ, -вózка.
Rozwozisty, a. пространный.
Różyczka, f. d. малая роза.
Rozynek, *ynka*, m. изюмъ.
Rozżalać, *-lić*, v. a. прослезить, привести въ жалость.

Roziarty, a. разъярённый.
Roziarzać, *-rzyć*, v. a. раздувать, возжигать (огонь); *воспламенять, воздвигать (войну и пр.); привесть въ жаръ, въ восторгъ.
Roziegać, v. a. воспламенить, возжигать, v. *roziarzyć*.
Roziuwać, *-żuć*, v. a. разжевать.
Rozzuwać, *-zuć*, v. a. разувать, разуть.
Rubacha, m. толстая, дюжая женщина; *-baszeństwo*, n. дюжесть, f. дородность; грубая шутка, сквернословіе; *-baszny*, a. дюжій, дородный; грубый, сквернословный.
Rubel, *bla*, m. рубль, m.
Rubin, *u*, m. рубинъ, красной яхонтъ.
Rubrycella, f. красная строка въ служебникѣ. [данъ.
Rubryka, f. ванъ, красной каран-
Ruch, *u*, m. движеніе.
Ruchać, v. a. двигать, трогать, шевелить.
Ruchawy, a. (движимый); живый, бодрый; *-wość*, f. живость, бодрость.
Ruchomość, f. движимость; *-mości*, pl. *-mostki*, движимое имѣніе; рухлядь. [ный.
Ruchomy, a. движимый, подвиж-
(*Rucho*, n. хвостъ, конецъ у платья, шлейфъ).
Ruciany, a. рутный, v. *ruta*.
Ruczay, *aju*, m. болото.
Ruda, f. руда; плавильня.
Rudawy, a. рыжій, рудожелтый.
Rudel, m. руль, m. кормило (propr.
Rudelnik, m. гребецъ. [& *).
Rudnia, f. плавильня, литейный дворъ.
Rudnik, m. рудокопъ, рудокопщикъ.
Rudny, a. рудный; *-dny*, *ego*, m. надзиратель рудокоповъ.
Rudopisarz, m. рудословъ, минералогъ; *-pismo*, n. рудословіе, минералогія. [лосы.
Rudowłosy, a. имѣющій рыжіе во-
Rufa, f. корма, задняя часть у корабля. [дница.
Rufian, m. сводникъ; *-nka*, f. сво-
Rug, *u*, m. *rugi*, pl. розыскъ, судебное изслѣдованіе.
Rugować, v. a. судебно изслѣдывать, разыскивать; удалять кого насильно изъ какого мѣста.
Ruina, f. погибель, f.; *ruiny*, f. pl. развалины.
Ruinować, v. a. разрушать, разорять.
Rukiew, *kwi*, f. рѣжуха (Sisymbrium).
Rum, *u*, m. мѣсто, пространное мѣсто; *- czynić komu*, дать кому мѣсто; ромъ, румъ (родъ водки).
Rumacya, f. переѣздъ, переходъ (изъ одного мѣста въ другое).
Rumak, m. конь ратный, лошадь.
Rumatysm, m. ревматизмъ.
Rumel, *u*, m. пикетъ (родъ карточной игры).
Rumianek, *nku*, m. *rumień*, m. *-mianiec*, m. ромашка (Anthemis).
Rumianość, f. румяность, v. *rumiany*; *-iany*, a. румяный; алый; красный; темнокрасный.
Rumienić, v. a. румянить; подрумянивать, поджаривать (кушаніе); *-mienidło*, n. румяны, pl.; *-mieniec*, *ńca*, m. румяность, румянецъ на щекахъ.
Ruminować, v. a. размышлять.
Rumor, *u*, m. звукъ, шумъ; слухъ, молва.
Rumować, v. a. выбирать мёбли при переѣханіи; *- kogo z miejsca*, принудить кого выѣхать изъ какого мѣста.
Runąć, *-nąć się*, v. n. & r. рушиться; рынуться, упасть (propr. & *).
Runo, n. руно (овечья кожа съ шерстью).
Rup', m. *rupie*, pl. червь въ кишкахъ у людей и у животныхъ находящійся. [(о червахъ).
Rupić, v. a. кусать, грызть, точить
Rupieci, pl. ветхія вещи, старая
Ruptura, f. кила. [рухлядь.
Rura, f. (*rurka*, d.) труба, трубка, стволъ, каналъ.
Rura, m. & f. невѣжда, простякъ.
Ruraczek, *czka*, m. кочерга.
Ruralnia, f. заводъ оружейной, гдѣ стволы ружейные дѣлаютъ.
Rurmistrz, m. фонтанный мастеръ, водопроводецъ; водопроводство.
Rurmus, *u*, m. водяный проводъ; водопроводъ; водоемъ для проведенной воды. [ная кадка.
Rurnica, f. прохладитель, -дитель-
Rurnik, m. мѣсто по которому водопроводныя трубы проходятъ.
Rurny, a. стволовый.
Rurowy, a. трубный; *-wa woda* вода трубами приведенная.

Rusowacić, v. a. дѣлать рыжимъ; *-wacieć*, *-wacić się*, v. n. сдѣлаться рыжимъ.
Rusowaty, a. нѣсколько рыжій.
Rusy, a. рыжій.
Ruszczyzna, f. русской языкъ, -ское одѣяніе, обычаи и пр. [шаль, f.
Rusznica, *ruśnica*, f. мушкетъ, пи-
Ruszać, *-szyć*, v. a. трогать, тронуть; дотрогиваться, дотронуться; дотыкаться, доткнуться; двигать, двинуть, v. n. & a.; выгонять, выгнать, вытѣснить; трогать, тронуть (сердце); выступить, двигаться, впередъ итти (о войскѣ); *zwierza*, поднять звѣря; нападать на кого (о болѣзняхъ); (о параличѣ) ударить; (о лекарствахъ) дѣйствовать; растоплять, расплавить; *- szlachtę*, созывать дворянъ для вооруженія; *- wszystkie siły*, напрягать всѣ свои силы; *ruszaj!* ступай; *- się*, v. r. трогаться; двигаться и пр.; *-szyć się do broni*, взять оружіе.
Ruszenie, n. *pospolite ruszenie*, общій созывъ дворянъ (для вооруже-
Ruta, f. *ziele*, рута (Ruta). [нія).
Rutgiser, m. литейщикъ, мѣдникъ.
Ruż, *u*, m. румяны, pl.; *-żować się*, v. a. румяниться.
Rwać, v. a. рвать, расторгать, раздирать; вырвать; *- się*, v. r. рваться; расторгаться; *- się do czego*, рваться, всѣми силами стараться о чёмъ. [перерывъ, на драку.
Rwantes, *rwentes*, int. хватаніе на
Ryba, f. рыба; *-bactwo*, n. рыболовство. [гующій рыбою).
Rybak, m. рыбакъ; рыбникъ (тор-
Rybałt, m. псалмопѣвецъ, ученикъ поющій псалмы.
Rybi, a. рыбій. [ская.
Rybitw, m. *rybitwa*, f. чайка мор-
Rybka, *-beczka*, f. d. рыбка, рыбица; *rybko moja*! душенька моя!
Rybitwia, f. v. *Rybactwo*.
Rybny, a. рыбный; рыбистый.
Rybojad, *-jedca*, m. рыбоѣдъ.
Rybołow, m. рыболовъ; *-łowny*, a. рыболовный; изобилующій рыбою; *-łowstwo*, n. рыболовство.
Ryć, v. a. & n. рыть (рыломъ); рыть, копать; гравировать, вырѣзывать.
Rycerz, m. рыцарь, m.; (*w szachach*) конь, m. (въ шахматной игрѣ); *rycerka*, f. героиня, ироиня; кавалерственная дама; *-cerski*, a. рыцарскій; *szkoła -cerska*, военное училище, корпусъ кадетской; *-cerstwo*, n. рыцарство; дворянство, воинское званіе; кавалерскій орденъ.
Rychło, ad. скоро; *rychlej*, (comp.) скорѣе; *-łość*, f. скорость; *-ły*, a. скорый.
Rychtować, v. a. направлять, спрямить; *- działa*, наводить пушки.
Rycie, n. (S. a *ryć*) рытіе; *- wypukłe*, f. рѣзьба выпуклая, чеканенная работа.
Rycina, f. эстампъ, картинка
Ryczałt, *u*, m. *ryczałtem*, ad. гуртомъ, обтомъ.
Ryczart, m. деньги данныя въ заимы, съ условіемъ двойную сумму платить въ каждый срокъ.
Ryczeć, *ryknąć*, v. n. рычать, ревѣть; * ревѣть, сильной испускать вопль.
Rydel, *dla*, m. мотыка, заступъ.
Rydlik, m. кирка, мотыка.
Rydlówka, f. лопатка желѣзная.
Rydwan, m. фура, почтовая коляска; колесница; *-anarz*, m. кучеръ.
Rydz, m. рыжикъ (родъ гриба).
Rydzy, *rydzawy*, a. рыжій.
Ryfa, v. *Refa*. [селъ; раштра.
Ryga, f. строка написанныхъ чи-
Rygiel, *gla*, m. задвижка, засовъ; *-glować*, v. a. заложить засовомъ, запоромъ. [никовъ).
Rygowalnica, f. гладилка (у сапож-
Ryj, *yja*, m. *ryjak*, m. рыло, рыльцо.
Ryk, *u*, m. рыкъ, ревъ (propr. & *).
Ryknąć, v. *Ryczeć*. [львовъ).
Rykowisko, n. течка (особливо у
Rylec, *lca*, m. вайло.
Rym, *u*, m. риѳма; рифма; стихъ.
Ryma, f. насморкъ.
Rymarz, m. шорникъ.
Rymopis, m. *-motwórca*, m. стихотворецъ; *-motworny*, a. піитическій; *-motworstwo*, *-mopistwo*, n стихотвореніе; *-mować*, v. a. рифмовать, рифмотворить; *-mownik*, m. рифмачъ; *-mowny*, a. въ рифму положенный.
Rynek, *nku*, m. рынокъ.
Ryngort, m. подпруга съ двумя подушками.

Ryngraf, *u*, m. значекъ (у офицеровъ).

Rynka, f. кострюлька, сковородка глиняная.

Rynna, f. жолобъ кровельный.

Rynsztok, *u*, m. стокъ, канава.

Rynsztunek, *rysztunek*, *u*, m. броня, военный снарядъ, оружіе.

Rypać, *rypnąć*, v. a. *kogo kijem*, (vu.) поколотить кого.

Ryś, *ia*, m. барсъ; леопардъ.

Rys, *u*, m. черта, чертежъ.

Rysa, f. трещина, разщелина, разсѣдина.

Ryścia, f. (*ryść*, *ści*, f.) рысь, f. (у лошади).

Rysię, *ięcia*, n. молодой барсъ, молодой леопардъ.

Rysować, v. a. дѣлать черты, начерчивать; дѣлать трещины, расколоть; рисовать, чертить; гравировать; — *rybę*, распластать рыбу; *-wanie*, n. щелина, трещина, разсѣдина; рисованіе, черченіе; *-wnik*, m. рисовальщикъ.

Rysunek, *nku*, m. рисунокъ, чертежъ.

Rytm, *u*, m. v. *Rym*.

Rywal, m. соперникъ; *-lka*, f. соперница; *-lstwo*, n. соперничество.

Ryż, *u*, *m.* пшено сарачинское.

Ryza, f. стопа, двадцать дестей бумаги.

Ryza, *reza*, f. черта показывающая средину ватерпаса; отплываніе, -плытіе корабля; *порядокъ.

Ryżowisko, n. поле засѣянное сарачинскимъ пшеномъ.

Rżać, (praes. *rżę*, *esz*, *ysz*), ржать; *rżanie*, *rżenie*, v. n. ржаніе.

Rząd, (gen. *rzędu*), m. рядъ; *rząd koński*, збруя; конской приборъ.

Rząd, (gen. *rządu*), m. порядокъ; верховное правительство, правленіе; *rządem*, рядомъ, поочередно.

Rządca, v. *Rządzca*.

Rzadki, a. рѣдкій (во всякомъ значеніи); *-dkość*, f. рѣдкость; *-dkowłosy*, a. рѣдкіе волосы имѣющій.

Rządny, a. добропорядочный.

Rządowy, a. государственный.

Rządzca, m. *-dziciel*, m. правитель, начальникъ; управитель.

Rządzić, v. a. править, царствовать; — *państwem*, править Государствомъ; — *kim*, управлять кѣмъ; — *się*, v. r. вести себя, поступать.

Rżany, a. ржаный; *rżana mąka*, ржаная мука.

Rzap, *rząp*, m. рѣпица; *rząp wodny*, водоемъ для скота.

Rząsa, v. *Rzęsa*.

Rzaz, *u*, m. разрѣзъ, надрѣзъ.

Rzdzeń, v. *Drzeń*.

Rzec (*rzeknąć*), (praes. *rzekę*, *eczesz*, praet. *rzekł*, fut. *rzeknę*), v. a. рещи, сказать, говорить.

Rzeczony, a. (part. a *rzec*) реченный, сказанный, упомянутый.

Rżeć, v. *Rżać*.

Rzechotać, v. n. гремѣть, звучать (о цѣпяхъ и пр.).

Rzechot, m. звукъ, шумъ (о цѣпахъ и пр.); кваканіе; *-otliwy*, a. шумящій, гремящій.

Rzecz, f. вещь, f.; предметъ, матерія; дѣло; *do rzeczy*, къ стати; *w samej rzeczy*, въ самомъ дѣлѣ; *na rzecz czyje*, на счетъ чей, въ пользу чью.

Rzeczka, f. (d. a *rzeka*), рѣчка; (d. a *rzecz*), вещица.

Rzecznik, m. адвокатъ, стряпчій; *-nictwo*, n. званіе адвоката.

Rzeczny, a. рѣчный.

Rzeczownik, m. (w gramm.) существительное имя (nomen substantivum); *-owny*, a. существительный; *imiona -owne*, -льныя имена (nomina substantiva).

Rzeczpospolita, f. республика.

Rzeczysko, n. рукавъ рѣки.

Rzeczywisty, a. дѣйствительный; истинный; *-wistość*, f. дѣйствительность, подлинность.

Rzędem, ad. рядомъ, v. *rząd*, *rzędu*.

Rzednieć, v. n. рѣдѣть.

Rzedzić, v. a. рѣдить; жидить.

Rzeka, f. рѣка.

Rzeknąć, v. *Rzec*.

Rzekot, *rzekotać*, v. *Rzechot*, *rzechotać*.

Rzektać, v. *Rzechotać*.

Rzemień, m. ремень, m.

Rzemieślnik, m. ремесленникъ; *-ślniczek*, *czka*, m. подмастерье; *-ślniczka*, f. ремесленница; *-ślnicy*, a. ремесленничій, -ническій.

Rzemiesło, *-miosło*, n. ремесло.

Rzemyk, m. (*-myczek*, *czka*, d.) ремешекъ.

Rżenie, *rżanie*, n. ржаніе лошади, v. *rżać*.

Rzepa, f. рѣпа.

Rzepak, *u*, m. рѣпа полевая (Brassica napus).

Rzepiasty, a. рѣпчатый.

Rzepisko, n. рѣпище, рѣпникъ.

Rzepny, a. рѣпный.

Rzępoła, m. *rzępolec*, *lca*, m. погудало

Rzępolić, v. a. & n. варганить, худо играть на скрипкѣ и пр.
Rzęsa, f. барашки на деревьяхъ; ряса болотная (Lenticula palustris).
Rześcia, v. *Ryścia*.
Rzęsisty, a. частый, многочисленный; *-tość*, f. многочисленность.
Rzeski, a. проворный, расторопный, поворотливый; *-kość*, f. проворность, расторопность.
Rzeski, a. имперскій.
Rzesza, f. (толпа, сонмъ); *- Niemiecka*, Нѣмецкая Имперія.
Rzeszoto, n. рѣшето (изъ лыка сплетенное).
Rzetelność, f. подлинность, дѣйствительность; искренность, откровенность, праводушіе.
Rzetelny, a. дѣйствительный, истинный, настоящій, неподдѣланный; искренній, откровенный, праводушный; необманчивый.
Rzewliwy, *rzewny*, a. жалкій, плачевный; горестный; (бодрый).
Rzewnić, *rzewić kogo*, v. a. растрогать кого до слёзъ. [пролитіе.
Rzez, f. убой; убіеніе, сѣча, крово-
Rzezać, v. a. рѣзать; вырѣзывать, чеканить; холостить, класть.
Rzeżączka, f. запоръ мочи, мочерѣзъ; рѣзъ въ животѣ; гонорей.
Rzezak, m. рѣзецъ.
Rzezaniec, *ńca*, m. скопецъ, евнухъ.
Rzeźba, f. рѣзьба, рѣзная работа (убой).
Rzeźbiarz, m. ваятель, рѣщикъ; *-biarstwo*, n. ваяльное художество.
Rzezimieszek, *szka*, m. мошенникъ.
Rzeźnia, *rzeźnica*, f. бойня.
Rzeźnik, m. мясникъ; *-nictwo*, n. мясничество.
Rzeżucha, f. рѣжуха (Sisymbrium).
Rzeźwić kogo, v. a. оживить, ободрять; *-wieć*, v. n. оживиться, ободряться.
Rzeźwość, f. бодрость, живость, свѣжесть, f.; *-źwy*, a. живый, бодрый. свѣжій.
Rzeżyciel, m. холостильщикъ.
Rznąć, v. a. рѣзать; вырѣзивать, гравировать; *kogo rózgą*, высѣчь (кого) розгами. [въ животѣ.
Rznięcie, n. рѣзаніе; рѣзьба; рѣзь
Rzodkiew, *kwi*, f. рѣдька.
Rzucać, *-cić*, v. a. бросать, бросить, кидать, кинуть (propr. & *); *-cać losy*, кидать жеребьи; *-cić kotwicę*, опустить якорь; *-cać się*, v. r. бросаться, кидаться (propr. & *); *- się na co*, броситься на что; *- się do broni*, взять оружіе; S. *rzucenie*, *-canie*, n. бросаніе, киданіе.
Rzucalny, a. кидкій.
Rzucawka, f. падучая болѣзнь.
Rzumpie, pl. (w gornict.) ненужная земля и камни выбрасываемые изъ рудниковъ; *-piarz*, m. рудокопъ выбрасывающій ихъ.
Rzut, *u*, m. верженіе, бросаніе.
Rzutny, a. что можно бросать; что надобно выбрасывать.
Rzyć, f. (vu.) задница.
Rzygać, *-gnąć*, v. n. рыгать, рыгнуть; блевать, рвать; *-gliwy*, a. подверженный частому рыганію.
Rżysko, n. жниво.

S.

Sabas, *sabat*, v. *Szabas*.
Sączek, *czka*, m. (d. a *sęk*) сучокъ.
Sączyć, v. a. испускать, жидкости; *- się*, v. r. & n. течь, капать.
Sad, *u*, m. вертоградъ
Sąd, *u*, m. судъ, сужденіе, разсужденіе; судъ (судилище); судъ, приговоръ; **sąd ostatni*, страшный судъ. [градъ.
Sadek, *dku*, m. маленькій верто-
Sądek, *dka*, n. кринка въ которой масло хранять.
Sadło, n. сало; (презр.) толстобрюхій; глупецъ.
Sadłowy, a. сальный. [ный судъ.
Sądny, (судный); *-ny dzień*, страш-
Sadowić, v. a. отводить мѣсто для селенія; *-wić się*, поселяться; (о жидкостяхъ) устаиваться.
Sadowisko, n. разсадникъ.
Sądownictwo, n. судъ, судительная власть, область.
Sadownik, m. вертоградарь.
Sądowny, a. *-nie*, *-no*, ad. судебный; судебнымъ порядкомъ.
Sądowy, a. судный, судейскій; *-wa izba*, судейская палата.
Sadz, *u*, m. большая клѣтка въ которой держать птицъ; *-psi*, псарня.
Sadzawica, f. садокъ, сажалка.
Sadzawka, f. маленькій прудъ, садокъ. [садками.
Sadzawnik, m. надзиратель надъ

Sadzca, m. учредитель поселенія.
Sadze, pl. сажа.
Sadzić, *-dzać*, v. a. садить, сажать; *-dzić drzewa*, сажать деревья; *-dzić co czém*, украшать, оправить что чѣмъ; *- się*, v. r. (о жидкостяхъ) устаиваться.
Sądzić, v. a. судить, разсуждать; судить, рѣшить, дѣлать приговоръ; *- się*, v. r. быть сужден и пр.; *z kim*, имѣть тяжбу съ кѣмъ.
Sagan, *u*, m. горшокъ мѣдный, котёлъ.
Saja, *sajeta*, f. рашъ, родъ саржи.
Sajdak, m. сайдакъ, колчанъ.
Sak, m. сакъ, бредень, неводъ; длинная юпка.
Sakiewka, f. кошелёкъ.
Sakra, f. посвященіе; папское утвержденіе въ Епископы.
Sakrament, *u*, m. таинство, тайна.
Sakrystya, f. ризница. [томка.
Sakwy, (gen. *sakiew*), f. pl. сума, ко-
Sala, f. зала.
Sałaciany, v. *Sałata*.
Salamandra, f. саламандра.
Salapa, f. ялапъ (родъ лекарства).
Sałata, f. салатъ; *sałatny*, *-łaciany*, *-łatowy*, a. салатный.
Sałatyera, f. салатникъ, салатница.
Salceson, *-cyson*, *u*, m. сосиска, колбаса копчёная. [тряный заводъ.
Saletarnia, f. селитренница; сели-
Saletra, *-litra*, f. селитра; *saletrzany*, *-trowy*, a. селитряный.
Saletralnia, f. земля происходящая селитру. [кислая соль.
Saletran, *u*, m (w chem.) селитро-
Saletrorod, *u*, m. *-troczyn*, *u*, m. (w chem.) селитротворъ, азотъ. [трою.
Saletrzysty, a. изобилующій сели-
Salmiak, *u*, m. (w chem.) нашатырь.
Salnitra, f. v. *Saletra*. [жижа.
Salsza, *salsa*, f. (w bibl.) уксусная
Salwa, f. залпъ.
Salwegarda, f. охранительная стража.
Sam, *sama*, *samo*, самъ, сама, само; самый, -ая, -ое; *ten sam*, тотъ самый. [*two*, n. мужеложство.
Samcołożnik, m. мужеложецъ; *-łóż-*
Samczy, a. самцу принадлежащій, до самца касающійся.
Samica, f. самка. [лежащій.
Samiczy, a. самкинъ, самкѣ принад-
Samiec, *mca*, m. (*samczyk*, d.) самецъ, самчикъ.
Samit, *u*, m. амарантъ (Amaranthus)
Samiuchny, *-uczki*, *-utenki* i t. d. v. *Samuchny* i t. d.
Samobójca, m. самоубійца; *-bójstwo*, n. самоубійство. [двигъ.
Samobrotnik, m. вертель, m.; само-
Samobrzmiąca litera, v. *Samogłoska*.
Samobytność, f. самостоятельность; *-bytny*, a. самобытный, самостоятельный, самосущій.
Samochcąc, *-chotnie*, ad. самохотно, добровольно.
Samochwał, *-chwalca*, m. самохвалъ; *-alstwo*, n. самохвальство.
Samoczwart, a. самъ четвертъ.
Samodział, *u*, m. толстое домашней работы сукно, толстый холстъ.
Samodzierca, m. *samodzierżca*, *-dzierzec*, (gen. *rżca*, m.) самодержецъ; *-rzczyni*, *-rzyca*, f. самодержица; *-rżawczy*, *-rżawny*, *-rzczy*, a. самодержавный; *-rztwo*, n. самодержавіе, -державство.
Samogłoska, f. (w gramm.) гласная буква; *-głosny*, a. самогласный.
Samogwałcić się, v. r. самъ себя осквернять; *-gwałt*, m. *-gwałcenie*, малакія, самооскверненіе; *samogwałtnik*, m. самъ себя оскверняющій.
Samojedź, v. *Samożerca*, *-żerstwo*.
Samoiściec, *ćca*, m. самолюбецъ, эгоистъ; *-istny*, a. самолюбивый; *-istwo*, n. самолюбіе, эгоизмъ.
Samokupiec, *pca*, m. единопродавецъ, монополистъ; *-kupstwo*, n. единопродавство, монополія.
Samołówka, f. самоловъ; самоловная западня; *-łówki*, * крючки, пронырства.
Samołożnik, *-łoztwo*, v. *Samogwałt*.
Samolub, *-lubca*, m. самолюбецъ, эгоистъ; v. *samoiściec*.
Samoosmy, a. самъ осьмый.
Samopas, ad. самовольно, безъ присмотру; *-pasny*, a. * необузданный, развратный.
Samopięc, ad. самъ пить. [лѣзнь).
Samopłyn, m. мочевой проносъ (бо-
Samopsza, f. яровая пшеница.
Samorodny, a. самородный, природою произведенный.
Samoruch, *u*, m. самодвигъ, автоматъ; *-ruszny*, a. самодвижный.
Samorządca, v. *Samowładca*.
Samosiódm, *siedm*, ad. самъ седмый.

Samostrzał, u, m. самострѣ́лъ.

Samoszóst, ad. самъ шесть, самъ шесты́й.

Samotnik, m. живу́щій въ уедине́ніи; *-tność*, f. уедине́ніе; *-tny*, a. уедине́нный. [гра́дное вино́.

Samotreść, f. са́мое чи́стое вино-

Samotrzeć, ad. самъ тре́тей, самъ съ двумя́.

Samowładać, v. a. *czém, nad czém*, быть самоде́ржцемъ; *-władny*, a. самовла́стный, самодержа́вный; самовла́стный, своево́льный; *-władzca*, m. самоде́ржецъ; *-władzczyni*, f. самоде́ржица; *-władztwo*, n. *-władność*, f. самовла́стіе, самодержа́віе, -ржа́вство.

Samowolny, a. самово́льный, своево́льный; доброво́льный.

Samowtór, a. самъ другъ, самъ съ други́мъ.

Samożerca, m. людоѣ́дъ; *-żerstwo*, n. людоѣ́дство; ѣде́ніе живо́тныхъ своего́ рода́.

Samozwaniec, ńca, m. самозва́нецъ.

Samuchny, -utenki, a. все одинъ, одинёхонекъ.

Sandał, u, m. санда́лій; санда́ль (краси́льное де́рево). [смола́).

Sandaraka, f. сандара́къ (каме́дная

Sanica, f. (*sanna droga*) зи́мній путь; *-nice*, pl. поло́зья. [сала́зки.

Sanie, pl. большія са́ни; дро́вни,

Sanki, f. pl. са́ни, f. pl.

Sanny, a. са́нный.

Sap, u, m. боло́тистое по́ле.

Sapać, -pić, v. a. сапѣ́ть, тяжело́ дыша́ть. [сморкъ имѣ́ющій.

Sapiasty, a. тяжело́ дышащій; на́-

Sąpient akademicki, педе́ль (служи́тель универс..те́тскій).

Sapka, f. на́сморкъ.

Sapor, u, m. со́усъ. [угрю́мый.

Sapowaty, a. боло́тистый, то́пкій;

Sapy, pl. *sapanie*, n. тяже́лое дыха́ніе отъ гнѣ́ва. [султа́нскій.

Saraj, seraj, aju, m. сера́й, дворе́цъ

Sardela, f. анчо́усъ, сарде́ль, f.

Sardonik, m. сардо́никсъ (драгоцѣнной ка́мень).

Sardyk, u. m. сердоли́къ (ка́мень).

Sarkać, -knąć, v. a во́згри въ себя́ втя́гивать; ню́хать; обню́хать; * жа́ловаться на кого́.

Sarkokolla, f. мясно́й клей.

Sarmatyzm, u, m. непросвѣще́ніе, стары́нные нра́вы, обы́чаи.

Sarn, m. саме́цъ са́йги; *-na*, f. са́йга са́мка, косу́ля; *-nię, ięcia*, n. *sarniątko*, n. молода́я са́йга, м. косу́ля; *-nina*, f. мя́со косу́лино.

Sąsiad, m. сосѣ́дъ; *-iadka*, f. сосѣ́дка. [кѣмъ жить.

Sąsiadować, v. n. въ сосѣ́дствѣ съ

Sąsiedzki, -dni, a. сосѣ́дственный, сосѣ́дскій; *-iedztwo*, n. сосѣ́дство; (coll.) сосѣ́ды, m. pl.

Sąsiek, u, m. засѣ́къ; мѣ́сто въ жи́тницѣ куда́ кладу́тъ сно́пы.

Sasina, f. рубле́ный камы́шъ употребля́емый въ мѣ́сто наво́зу.

Satyr, m. Сати́ръ; лѣсно́й полубо-

Satyra, f. сати́ра. [жо́къ.

Satyryk, m. сати́рикъ; *-ryczny*, a. сатири́ческій. [же́нь, f.

Sążeń, -żnia, m. *sażen, żni*, f. са-

Sążenisty, a. (вышино́ю въ саже́нь); дю́жій, си́льный, плечи́стый.

Sążniowy, a. саже́нный. [дра́мѣ)

Scena, f. сце́на; теа́тръ, явле́ніе (въ

Schab, u, m. ребро́; *-by*, pl. жа́реныя свины́я ре́брышки.

Schadzać, v. *Schodzić*.

Schadzka, f. сходъ, схо́дбище; собра́ніе; пе́рвое пи́во кото́рое дѣ́лается въ пивова́рнѣ.

Scheda, f. до́ля отъ наслѣ́дства; часть имѣ́нія отда́ннаго до́лжникомъ на удовлетворе́ніе вѣри́телей.

Schemat, atu, m. фо́рма; образе́цъ, примѣ́ръ. [раско́льникъ.

Schizma, f. раско́лъ; *-matyk*, m.

Schnąć, v. n. со́хнуть (propr. & *).

Schód, (*Zchód*), (gen. *schodu*), m. скатъ, пока́тость, мѣ́сто гдѣ схо́дятъ; *schód zimy, lata* i t. d., послѣ́днее вре́мя зимы́, лѣ́та и пр.; *księżyca*, уще́рбъ луны́; *schody*, pl. лѣ́стница.

Schodzić, Zejść, v. n. *schadzać*, v. n. fr. сходи́ть, сойти́, итти́ съ ве́рху въ низъ; отходи́ть, отойти́; (о со́лнцѣ и пр.) заходи́ть; (о вре́мени) проходи́ть, минова́ть; исчеза́ть; конча́ться, ко́нчиться; испо́лниться, сбы́ться, недостава́ть; v. a. *suknie*, износи́ть пла́тье; -истопта́ть башмаки́; *-cale miasto*, проходи́ть чрезъ весь городъ; *- się*, v. r. сходи́ться, сойти́ся, собира́ться, собра́ться; соедини́ться, встрѣча́ться, стека́ться, сходи́ться (какъ

то: дорóги, рѣки и пр.); (о сукнѣ) ссѣсться; *schodzić się, na co*, служи́ть на что; *zejść ze świata*, преставиться, скончаться.
Schodzisty, a. пологíй, покатистый, отлогíй.
Scholastyk, m. схоластикъ; духовной, при соборной церкви опредѣленный для обученія богословіи; *-lasterya*, f. званіе схоластика.
Schorzały, a. изтощенный, изнуренный болѣзнію.
Schować, v. a. сохрани́ть, сберечь; спрятать; *-wanie*, n. сохраненіе; мѣсто сохраненія.
Schraniać, schronić, v. a. спрятать, скрыть; сохранить; избавить; *- się*, v. r. спрятаться, скрыться; спастися; *-nienie*, n. убѣжище.
Schudzić, v. *Chudzić*.
Schwytać, -ycić, v. a. схватывать, схватить; *-tanie*, n. взятіе подъ караулъ, поиманіе.
Schyłek, łku, m. остатокъ, конецъ.
Schylać, -lić, v. a. склонять, -нить; наклонять, -нить (propr. & *).
Sciąć, v. *Scinać*.
Sciągać, -gnąć, v. a. стягивать, стянуть (propr. & *); отвратить, отвлекать, отвлечь; *-gnąć na doł*, стащить въ низъ; *- skorę*, снять кожу; *-gać wojska*, собирать войска; *- z warty*, смѣнить караулъ; *-gać uwagę*, обратить на себя вниманіе; *-gać rekę na co*, протянуть, поднять руку на что; *-gać co do czego, na co*, относить что къ чему.
Sciana, f. стѣна; *защита, забрало; (w matem.) бокъ фигуры; *sciana liczby*, квадратной корень.
Scięcie, S. a *Sciąć*.
Scieg, u, m. стежка, шовъ, строчка.
Scięgacz, sciągacz, m. сухая жила.
Sciek, u, m. стокъ, стеченіе.
Sciekać, sciec, -knąć, v. a. стекать, стечь. [сорока пасемъ.
Sciennik, m. мотокъ нитокъ изъ
Scienny, a. стѣнный.
Scierać, Zetrzeć, v. a. стирать; стирать, стереть вмѣстѣ одно на другое, сокрушить, раздробить; *уничтожить; *- się*, v. r. стираться, стереться; *- z kim*, сражаться, драться съ кѣмъ.
Scierka, f. стиралка, тряпка.
Scierń, f. *-nie*, pl. жниво; *-nisko*, n. поле съ жнивомъ. [*piec*.
Scierpieć, v. a. стерпѣть; v. *cier-*
Scierw, a, u, m. *scierwó*, n. стерво, падалище; *-rwisko*, n. живодерня.
Scieśnić, (v. *Cieśnić*), v. a. стѣснить.
Scieszka, v. *Scieżka*.
Scieża, f. *na ścieżą*, настежь.
Scieżka, f. стезя, тропинька.
Scięzyć, v. a. отяготить, обременить.
Scigać, -gnąć, v. a. преслѣдовать, гнаться за кѣмъ; гнать, тѣснить; домагаться, добиваться; *list ścigający*, сыскная, объявленіе о бѣжавшемъ.
Scinać, sciąć, v. a. срубить, ссѣкать; *- kogo*, отрубить голову, казнить; *- się*, v. r. *stęzać się*, v. r. замерзать, сгущаться.
Scisk, u, m. тѣснота, заторъ.
Sciskać, scisnąć, v. a. стискивать, стиснуть; сжимать, тѣснить (propr. & *).
Scisły, a. тѣсный; точный, подробный (propr. & *); строгій.
Sćmiel, m. бортевая пчела.
Scyatyka, f. ломъ въ бедрахъ.
Scyzoryk, m. перочинной ножикъ.
Sebastena, f. черная грудная ягода.
Sędacz, m. судакъ (рыба рѣчная).
Sedno, n. садно.
Sednić, v. a. саднить; *-nieć*, v. n. саднѣть; *-nisty*, a. осадненный.
Sędzia, ego, m. судья; *-dzianka*, f. дочь судьи; *-dzic*, m. сынъ судьи; *-dzina*, f. жена судьи; *-dziowski*, a. судейскій, судьинъ.
Sędziwy, a. сѣдый; престарый; почтенный, важный, степенный.
Sędziwość, f. почтенная старость; важность, степенность (въ старости); совершенство разума (въ старости).
Sejm, m. сеймъ; *sejmik*, m. сеймикъ; *-mikować*, v. n. производить сеймикъ; *-mować*, v. n. производить сеймъ. [трудненіе.
Sęk, u, m. сукъ; * трудность, за-
Sekans, m. (w matem.) секансъ.
Sękowaty, a. суковатый.
Sekret, u, m. тайна, тайность; тайный способъ; отходъ, нужное мѣсто.
Sekretarstwo, n. *-tarya*, f. званіе секретаря, палата секретарская; *sekretarz*, m. секретарь. [тайный.
Sekretny, a. секретный, скрытный,
Sekstern, sextern, u, m. тетрадь;

листъ шестерный, сложенный на шесть частей; тетрадь для чистаго [письма.
Sekta, f. секта.
Sektarz, m. раскольникъ.
Sekundant, m. секундантъ.
Sekutnica, f. вѣдьма, чертовка.
Sekutny, a. злый, злобный.
Sekwela, f. послѣдствые; вредъ, предосудительное послѣдствіе.
Sekwestr, *u*, m. (w prawie) секвестрація; вещь подлежащая секвестраціи.
Sekwestrować, v. a. секвестровать, отдать подъ секвестрацію.
Sekwita, n. свита.
Selera, f. селдерей (Apium graveolens).
Sen, (gen. *Snu*), m. сонъ; сонъ, сновидѣніе, сонное мечтаніе.
Sena, v. *Senes*.
Senat, *u*, m. сенатъ.
Senator, m. сенаторъ; -*torstwo*, n. достоинство сенаторское.
Senes, m. александрійскій листъ (Cassia senna).
Sennik, m. сонникъ; снотолкователь; сновидецъ.
Sennowłok, m. лунатикъ.
Senny, a. сонный.
Sens, *u*, m. смыслъ, толкъ, значеніе.
Sentencya, f. достопамятное слово, изреченіе, нравоученіе; (w prawie) судебный приговоръ; -*cyonarz*, m. судебный протоколъ, для записыванія судейскихъ мнѣній; -*cyonować*, v. a. подавать свой голосъ, своé мнѣніе.
Sep, (gen. *Spu*), m. f. v. *Osep*.
Sęp, m. коршунъ; *sępi*, -*powy*, a. коршуній, -уновъ.
Sepa, f. *sepia morska*, f. волосатка, каракатица.
Separacya, f. *rozwód*, разводъ мужа [съ женою.
Separatka, f. жена съ мужемъ не живущая (хотя ещё не разведенная).
Sepet, *u*, m. (-*pecik*, m. d.) сундукъ, сундучекъ.
Sępić, v. a. супить, хмурить; мрачить, помрачить; -*pieć*, v. n. хмуриться, дѣлаться пасмурнымъ.
Sępowaty, a. пасмурный; мрачный.
Sér, m. сыръ.
Seraj, v. *Saraj*.
Serce, n. сердце (propr. & *); *serce u dzwona*, колокольный языкъ.
Serdak, m. фуфайка.
Serdeczność, f. искренняя любовь, искренность; -*czny*, a. сердечный; -*duszko*, (-*dynko*, d. *a serce*), *moie serduszko*, душенька моя; -*szkowaty*, a. сердцеобразной.
Sérnik, m. корзина для сыра.
Serpentyn, *u*, m. змѣевикъ.
Serwaser, m. крѣпкая водка; кислота селитряная.
Serwatka, f. сыворотка.
Serwetka, f. салфетка.
Serwis, *u*, m. столовая посуда; квартирныя деньги.
Serwitorka, f. монахиня имѣющая попеченіе о столовой посудѣ.
Serwitorz, монахъ имѣющій попеченіе о столѣ.
Seryarz, m. судебный протоколъ.
Serżant, m. сержантъ.
Serzysko, n. свернувшееся молоко чѣмъ свертываютъ другое молоко.
Sęstwo, (*sędztwo*), n. званіе судейское; (coll.) судья и его жена.
Sesya, *sessya*, f. засѣданіе.
Setek, *tka*, m. сотня.
Setkować, v. a. дѣлить по сотнямъ; наказывать сотаго.
Setnik, m. сотникъ.
Setny, a. сотый; содержащій сто штукъ; * добрый.
Sfera, f. сфера (во всякомъ значёніи); -*ryczny*, a. сферическій.
Sfora, f. свора; * согласіе; -*orny*, a. сворный; -*orować*, v. a. привязать собакъ на свору.
Sforcować, v. *Wysilać*, *natężać*.
Siać, v. a. *siewać*, v. a. fr. сѣять; разсѣвать, разсыпать; сѣять сквозь [рѣшето.
Siadać, v. *Siedzieć*, *sieśdź*.
Siadalny, a. удобный для сидѣнія.
Siadły, a. коренастой, дюжій.
Siąg, *ięgu*, m. сажень, f.
Siąknąć, v. *Sięknąć*.
Sianie, v. *Siać*.
Sianko, n. отава.
Siano, n. сѣно.
Sianożęć, *i*, f. сѣнокосъ; лугъ гдѣ [сѣно косятъ.
Sianożęć, *ia*, m. сѣнокосецъ.
Siara, f. первое молоко.
Siarczan, *u*, m. (w chem.) сѣрнокислая соль.
Siarczany, a. сѣрный.
Siarczyć, v. *Siarkować*.
Siarczysty, a. сѣристый, сѣрный; [сѣряный.
Siarka, f. сѣра; -*kować*, v. a. сѣрить; -*kowy*, a. сѣрный; -*kownia*, f. сѣрный заводъ.
Siarnik, m. сѣрная спичка.

Siatczany, siatczysty, v. *Siatkowaty.*
Siatka, f. сѣтка; сальникъ; все похожее на сѣтку (флёръ и пр.); *-tkować,* v. a. дѣлать, вязать сѣти; дѣлать что сѣтчатое; *-kowaty,* a. сѣтчатый; *-kowy,* a. сѣточный.
Sidlić, v. a. опутать, запутать, уловить. [ковъ, кóзни, f. pl.
Sidło, n. силóкъ, западня; *sidła,* pl.
Się, pron. acc. себя, (у глагóловъ):
Siebie, pron. gen. & acc. себя. [ся.
Siec, siekać, v. a. сѣчь; рубить; сѣчь, бить рóзгами и пр.; сѣчь, жáломъ язвить.
Sieć, f. сѣть, f. (propr. & *).
Siecz, f. v. *Zasiek.*
Sieczka, f. сѣчка.
Sieczna, f. (w matem.) сéкансъ.
Sieczysty, a. óстрый, удóбный на рѣзаніе, на сѣчéніе. [литься.
Siedlić się, v. r. селиться, посе-
Siedlisko, -iszcze, n. жилище, обитáлище нарóда.
Siedm, iu, m. семь, седмь.
Siedmak, v. *Siodmak.*
Siedmdziesiąt, (gen. *siedmiudziesiąt*) семьдесять; *-siątoletni,* a. семидесятилѣтній; *-siątny,* a. семьдесять штукъ содержáщій; *-siąty,* a. семидесятый. [днéвный.
Siedmiodniowy, -dzienny, a. семи-
Siedmiokąt, m. (w geom.) семиугóльникъ; *-kątny,* a. семиугóль-
Siedmioletni, a. семилѣтній. [ный.
Siedmiomiesięczny, a. семимѣсячный.
Siedmioraki, a. седмеричный, состоящій изъ семи.
Siedmiornasob, ad. седмерично.
Siedmioro, rga, n. сéмеро.
Siedmkroć, семью, семь разъ; *-krotny,* a. семикрáтный.
Siedmnaście, astu, семнáдцать; *-nastoletni,* a. семнадцатилѣтній.
Siedmnasty, a. семнáдцатый.
Siedmniedzielny, a. семинедѣльный.
Siedmset, (gen. *siedmiuset*) семсóтъ.
Siedmsetny, a. семисóтый; состоящій изъ семи сотъ.
Siedmstopny, a. семь фýтовъ длинóю или ширинóю.
Siedmtysięczny, a. семи тысячный.
Siedzący, a. сидящій.
Siedziany, -alny, a. мнóго сидящій.
Siedziba, f. жилище, обитáлище нарóда.
Siedzieć, siadać, v. n. сидѣть (во всякомъ значéніи рýсскаго слова).
Siedzenie, n. (v. *siedzieć*), зáдница; крестéцъ (у лóшади).
Sięgać, -gnąć, siągnąć, v. r. & n. досягáть, доставáть; распространяться, простирáться; домагáться чегó; старáться узнáть, извѣдывать.
Siejka, siewniczka, f. каравáйка.
Siek, m. рѣчнóй выюнъ (рыба).
Siek, a, u, m. удáръ (сѣкирою, сáблею, рóзгами и пр.); хвостовáя часть (убитаго скотá).
Siekać, v. *Siec.*
Siekacz, m. поварéнной большóй ножъ; садóвой ножъ; тотъ котó-
Siekanina, f. сѣча. [рый сѣчéтъ.
Siekanka, f. рýбленное мясо; рýбленное изъ лёгкаго.
Siekiera, f. топóръ, сѣкира.
Sięknąć, siąknąć, v. n. кáпать; примóкнуть. [скій житель.
Sielanin, m. (poet.) селянинъ, сель-
Sielanka, f. селянка, крестьянка; идиллія; сéльское стихотворéніе.
Sielawa, f. (*-awka,* f. d.) селáва, уклея (рыба).
Sieło, n. селó, дерéвня.
Sielski, a. (poet.) сéльскій, v. *wiejski.*
Sieluszka, f. сéльская дѣвушка.
Siemię, ienia, n. *konopne,* коноплянное сѣмя; *- lniana,* сѣмя льняное.
Sień, f. сѣни, f. pl. [лóменникъ.
Sienniса, f. сѣнникъ, сѣнница; со-
Sienny, a. сѣнный (до сѣна или до сѣней касáющійся).
Siepać, -pnąć, v. a. (v. *sieć*), высѣчь, бить (хлыстомъ, рóзгами и пр.); жечь, болѣть (о рáнахъ).
Siepacz, m. грабитель; ликторъ (у дрéвнихъ Римлянъ).
Sierć, sierść, f. шерсть, f.; *-rcisty, -rścisty,* a. шерстистый.
Sierdzić się, v. r. сердиться.
Sierdzisty, v. *Gniewliwy.*
Siermięga, f. сѣрмяга; *-mięźny,* a. сѣрмяжный.
Sierocić kogo, v. a. сдѣлать когó сиротóю; *-rociеć,* v. n. сиротѣть, сдѣлаться сиротóю; *-roctwo,* n. сиротствó; (coll.) сирóты; *-roczy, -rotski, -rociński,* a. сирóтскій.
Sierota, m. & f. (*-rotka,* f. d.) сирóта.
Sierp, m. серпъ; *sierpi,* a. серповóй.
Sierpień, pnia, m. áвгустъ мѣсяцъ.
Sierpowaty, a. серповидный.

Sierszeń, szerszeń, (gen. *szer, szenia, szersznia*), m. шéршень, m. (насѣ-кóмое).
Sieśdź, siądź, v. n. *siadać, siadywać*, v. n. fr. сѣсть, садúться.
Siestrzan, u, m. (w arch.) переклáдъ, переклáдина.
Siestrzanek, nka, siestrzéniec, ńca, m. племя́нникъ; сынъ сестры́.
Siestrzenica, siostrzenica, f. племя́нница, дочь сестры́.
Siestrzenny, siostrzeny, a. сестры́нъ, -стри́нъ.
Siestrzeński, siostrzeński, a. сестры́нъ, -стри́нъ, сёстринскій.
Siestrzeństwo, siostrzeństwo, n. состоя́ніе сестры́но, прирóдный союзъ между́ сёстрами.
Siestrzyczka, f. d. сестри́ца.
Siew, m. *siewka*, f. сѣвъ, сѣя́ніе.
Siewać, v. *Siać*.
Siewca, siewacz, siewiarz, siewnik, m. сѣ́ятель.
Siewka, f. (сѣвъ, сѣяніе); сѣ́ятельница.
Siewny, a. сѣ́ятельный, служáщій для насѣвáнія.
Sikać, siknąć, v. a. бры́згать, бры́знуть, напри́скивать.
Sikawka, f. шприцъ, насóсъ (пожáрная трубá); родъ большáго ки́та.
Sikora. f. зи́нька, сини́чка.
Siła, f. си́ла; *- czego*, мнóго, мнóжество чегó; *siła*, скóлько; *siła za to?* по чему́ э́то?
Silić, *- się*, v. r. си́литься; напрягáться; си́льнымъ дѣ́латься, уси́ливаться.
Silnia, f. мáхина, мáшина.
Silny, *silen*, a. си́льный.
Siłować się, v. a. напрягáть всѣ свои́ си́лы.
Siniak, m. *siniak*, m. синевó.
Sinawy, *-niawy*, a. синевáтый.
Sinieć, v. n. синѣ́ть; *-nić*, v. a. сини́ть.
Siniło, n. вáйда, сини́льникъ (Isatis tinctoria).
Sinogarlica, f. (гóрлица); индíйская гóрлица; *-garliczę, ęcia*, n. d. птенéцъ гóрлицы.
Sinokrwawy, a. кровотéчный, синевáтый и кровáвый.
Siny, a. си́ній, синевáтый, багрóвый (отъ удáровъ); свинцóваго цвѣ́та.
Siodłać, v. a. сѣдлáть; *-dlarz, siedlarz*, m. сѣдéльникъ; *-dlarstwo*, n. ремеслó сѣдéльника; *-dłaty*, a. съ разноцвѣ́тнымъ пятнóмъ на хребтѣ́ (о лошадя́хъ и цр.).
Siodło, n. сѣдлó; *-dłowy*, a. сѣдéльный.
Siódmak, m. седмери́ца.
Siódmka, *siodemka*, f. семёрка.
Siódmy, a. седмы́й.
Sioło, v. *Sieło*.
Sionka, f. d. сѣ́нцы.
Siostra, *-strzyczka*, f. сестрá, сестри́ца.
Siostrzanek, *siostrzeniec*, *siostrzenica*, v. *Siestrzanek* i t. d.
Siostrobójca, m. сестроубíйца.
Sit, *u*, m. си́тникъ (scirpus lacustris).
Sitarz, m. рѣшéтный мáстеръ.
Sitny, *sitowy*, a. ситяны́й.
Sito, n. (*sitko*, d.) си́то.
Sitowisko, n. ситóвіе, мѣ́сто порóсшее си́тникомъ.
Sitowy, v. *Sitny*.
Siwiec, *wca*, m. *siwalec*, *lca*, m. *siwaszek*, m. *siwczyk*, m. хры́чъ, старичи́шко.
Siwieć, v. n. сѣдѣ́ть.
Siwizna, f. сѣди́на, сѣды́е вóлосы.
Siwobrody, a. сѣду́ю бóроду имѣ́ющій.
Siwojabłkowity, a. *koń*, сѣ́рая съ я́блоками лóшадь.
Siwy, a. сѣды́й.
Skąd, v. *Zkąd*.
Skadłubina, f. разщéлина, трéщина (въ стѣнѣ́).
Skakać, v. *Skoczyć*.
Skala, f. скáла, маштáбъ.
Skała, f. скáла, кáмень, кáменная горá.
Skałać, v. *Skłóć*.
Skalisty, a. опóчистый, утéситый, кáменный.
Skałk, f. кремéнь ружéйной; *- na oku*, бѣльмó на глазу́.
Skalny, a. кáменный. [& *).
Skamieniały, a. окаменѣ́лый (propr.
Skamieniać, *-nić*, v. n. окамени́ть (propr. & *); *-nieć*, v. n. окаменѣ́ть (propr. & *).
Skąpać (v. *kąpać*), v. n. исчесáть.
Skąpić, *skępić*, v. n. скупи́ться.
Skąpigrosz, m. скупéцъ, скря́га.
Skąpstwo, *skępstwo*, n. ску́пость.
Skąpy, a. скупы́й; ску́дный, недостáточный.
Skarb, *u*, m. сокрóвище; кладъ; казнá.
Skarbić, v. a. собирáть сокрóвища (propr. & *).
Skarbiec, *bcu*, *skarbieniec*, *ńca*, m. казнá, казначéйство; храни́лище, кладовáя.
Skarbnica, f. *- kościelna*, церкóвная кру́жка; *-niczka*, *skarbuszka*, f. я́щичекъ для сохранéнія драгоцѣ́нныхъ вещéй.

Skarbnikowstwo, n. званіе казначéя.
Skarbny, ego, m. *skarbnik*, m. казначéй, сокровищехранитель.
Skarbowy, a. казённый; *izba -bowa*, казённая палáта. [на когó.
Skarga, f. жáлоба; прóсьба, жáлоба
Skarłupa, f. чешуйстая кóжа у нѣкоторыхъ морскихъ живóтныхъ; чéрепъ у черепáхи, у рáковины.
Skarpa, f. (w fortyf.) эскáрпъ.
Skarpeta, f. (*-petka*, d.) карпéтка.
Skarżyć, -rżyć się, v. r. жáловаться; *- na kogo*, приносить жáлобу на когó; *-rżyciel*, m. истéцъ; *-ćielka*, f. челобитчица.
Skąsać, v. a. fr. v. *Kąsać*.
Skaz, u, m. (w prawie) приговóръ.
Skaza, f. пóрча, поврежденіе; пятнó, срамъ, позóръ; рáна, язва.
Skazać, skazywać, v. a. указáть, укáзывать, показáть (пáлцемъ); *- kogo na co, do czego*, осуждáть когó на что. [тель, растлитель.
Skaźka, m. *skaziciel*, m. развратѝ-
Skazitelny, m. тлѣнный, брéнный.
Skaźń, f. v. *Kaźń*.
Skazowka, f. укáзка; осуждéніе; стрѣлка на сóлнечныхъ часáхъ.
Skażyciel, m. указáтель; донóсчикъ; указáтельный пáлецъ.
Skępić, skepstwo, v. *Skąpic* i t. d.
Skiba, f. *- chleba*, ломóть хлѣба; землѧ́ отъ борозды́.
Skiełko, n. d. v. *Szkło*.
Skielny, v. *Sklany*.
Skinąć, v. a. опрокинуться; кивáть, мигáть; *-nienie*, n. кивáніе; *-nie oka*, мгновéніе óка, мигъ.
Skład, u, m. анбáръ, магазинъ, кладовáя; состáвъ, сложéніе, видъ (н. пр. лицá, тѣла); (w gramm.) словосочинéніе, синтаксисъ.
Składać, Złożyć, v. a. склáдывать, сложить (во всякомъ значéніи, н. пр. *do kupy*, въ кýчу), соединить; сложить (н. пр. словá, часы́); читáть по склáдамъ; (w drukarni) набирáть; *składać sejm*, созывáть сеймъ; *- co z czém*, сличáть (н. пр. спи́сокъ съ пóдлинникомъ); *- co z czego*, сложить что съ чегó; *- co u kogo*, сложить, положить что у когó; *- kogo z urzędu*, отрѣшить когó отъ дóлжности; *- broń*, положить ружьё; *- urząd*, сложить съ себя́ дóлжность; *- nadzieję na kogo, na co*, полагáть надéжду на когó (или) на что; *fusyą na co*, приклáдываться, приложиться ружьёмъ на что; (w myśliwst.) *złożyć*, скры́ться, спрятаться; *składać się, złożyć się*, склáдываться, сложиться и пр.; *składa się kapusta*, капýста кочнѣетъ; *- z czego*, состоять изъ чегó; *- przed razem*, отбить; *składać się*, быть схóдну, прилѝчну; *- czém przed kim, lub komu*, извиниться.
Składacz, m. слагáтель, сочинитель; *- w drukarni*, набóрщикъ.
Składka, f. склáдка; сборъ добровóльныхъ подаяній.
Składkowy, a. склáдочный.
Składnia, f. (w gramm.) словосочинéніе, синтаксисъ. [схóдство.
Składność, f. соглáсіе, сообрáзность,
Składny, a. что сложить мóжно, складнóй, соглáсный.
Składowy, a. принадлежáщій, относящійся до магазéйновъ, анбáровъ и пр.; *składowe, składne, ego*, m. дéньги за наéмъ магазина, пóгреба, анбáра. [слóжный.
Składzisty, a. что сложить мóжно;
Słaneczka, f. d. v. *Sklanka*.
Skłaniać, v. *Skłonić*.
Sklanka, f. *sklany, sklarz*, v. *Szk.....*
Sklejny, a. соглáсный, схóдный.
Sklenica, f. v *Szklenica*.
Sklep, u, m. сводъ; *- kupiecki*, лáвка, магазинъ; *- podziemny*, пó-
Sklepać, v. *Klepać*. [гребъ.
Sklepić, v. a. сводить, дѣлать свóды; (засáхарить).
Sklepienie, n. сводъ, перемы́чка.
Sklepisty, a. со свóдами сдѣланный.
Sklepizna, f. сводъ хýдо сдѣланный; яма вы́копанная въ мѣсто пóгреба.
Sklepowy, a. лáвочный, пóгребный.
Sklęsły, a. впáлый.
Sklęsnąć, sklęsać, v. a. опуститься, осѣсть; худѣть; убывáть, умень-
Sklić, sklnić się, v. *Szk...* [шиться.
Skło, v. *Szkło*.
Skłóć, skałać, v. a. исколóть, искáлывать; part. *skłoty*, искóлотый.
Skłonić, skłaniać, v. a. склонить, -нять, преклонить, -нять; убѣдить, убѣждáть. [ность.
Skłonność, f. склóнность, преклóн-
Skłonny, a. склóнный, преклóнный

Skłóty, v. *Skłóć*.
Sknera, sknera, m. скряга, скупецъ.
Sknerowatość, f. *sknerstwo*, n. скряжничество. [скряжный.
Sknerowaty, a. *-to*, ad. скупый,
Skobel, skubel, bla, m. крючокъ для дверной цѣпи; задвижка у дверей; крюкъ на которой дверь виситъ; защолка; винтъ.
Skociec (*skoiec*), *-jca*, m. третья часть унціи (два золотника).
Skoczek, czka, m. скакунъ, прыгунъ; травяная кобылка; земляной заяцъ; скачокъ, прыжокъ; *skoczek mniejszy, ziele*, недотыка, не тронь меня), (noli me tangere); карпъ средней величины.
Skoczny, a. скакливый.
Skoczogon. m. водяная блоха.
Skoczyć, skoknąć, skakać, v. n. скочить, скокнуть, скакать; прыгнуть, прыгать (propr. & *).
Skoiec, v. *Skociec*.
Skok, u, m. скокъ, прыжокъ; *- wody*, водопадъ; прогрессія (въ математ.); *skoki zaiąca*, заячьи лапы, ноги.
Skołatać, v. a. потрясти; разбить.
Skomlić, (*skolić, skulić*), v. a. вижжать, выть (какъ собака).
Skoma, f. (v. *oskoma*); *skoma mi*, (слюнка у меня течётъ), мнѣ очень хочется. [морохъ, шутъ.
Skomoroch, m. медвѣжникъ; ско-
Skonać (v. *Konać*), скончаться, умереть. [ный.
Skończony, a. конченный, ограничен-
Skończyć, v. n. скончать, окончить.
Skop, m. баранъ.
Skopek, pka, m. дойникъ, черпало.
Skopiec, pca, v. *Skopek*.
Skopać, d. *skopywać*, v. a. fr. скопать, скапывать, (v. *kopać*).
Skopić, v. a. скоплять, класть (ба-
Skopowina, f. баранина. [рана).
Skopuł, szkopuł, u, m. подводный камень въ морѣ. [пытами.
Skopytać, v. a. стучать, топтать ко-
Skóra, f. кожа; *- na drzewie*, (древесная) кора.
Skórka, f. кожица; (на плодахъ); *- chlebna*, корка хлѣбная; (vu.) *skórka na bóty*, плуть, шельма, m.
Skórkowaty, a. кожистой.
Skorłupa, v. *Skorupa*.
Skornie, f. pl. стиблеты.
Skórnik, m. кожевникъ, сыромятникъ; кожевникъ, торгующій кожею; кожеѣдъ (насѣкомое), (dermestes). [венный торгъ
Skórny, a. кожный; *- handel*, коже-
Skoro, ad. какъ скоро, лишь только; *skoro tylko*, какъ скоро ни.
Skoropis, u, m. скоропись, сокращенное письмо съ титлами.
Skoropiszeć, sca, m. скорописецъ
Skorość, f. скорость.
Skorozrzały, -roźrliwy, a. скорозрѣлый, скороспѣлый.
Skorupa, f. скорлупа; черепокъ, иверень; глиняной сосудъ; *- jajowa*, скорлупа яичная; *- ślimacza*, скорлупа улитки, черепъ улитковой; *- ostrygi*, черепъ устрицъ; *-rupiany*, a. черепоѣый; глиняный; *-rupiasty*, a. черепокожный; *-rupieć*, v. a. сдѣлаться твердымъ, какъ скорлупа, или черепъ.
Skory, a. скорый, внезапный; скороспѣлый, скорозрѣлый; неспѣ-
Skórzany, a. кожаный. [лый.
Skorzyć, v. a. ускорять; *- się*, v. r. [торопиться.
Skorzypięta, m. трусъ.
Skościeć, skośnieć, v. *Kościeć*.
Skośnóciąg, m. (w fortyf.) короткая сбивальная линія дефенсіи.
Skot, u, a, m. скотъ; v. *bydło*.
Skotak, skotarz, v. *Pasterz, pastuch*.
Skotopaska, f. идиллія.
Skować, v. *Skuć*.
Skówka, f. сковка; гайка.
Skowronek, nka, m. жаворонокъ.
Skowyczeć, -wytać, v. a. вижжать, выть какъ собака.
Skowyra, skowera, m. воющая собака; скверная собака (propr. & *).
Skracać, v. *Skrócić*.
Skrajny, skrajni, a. крайній.
Skraść, skradać, v. a. скрасть, скрадывать; *-dać się gdzie*, вкрадываться, подкрадываться.
Skrawek, wka, m. отрѣзокъ.
Skręcać, -cić, v. a. скручивать, скрутить, свертывать, свернуть; *-cić klucz*, свернуть ключъ; *-cić co*, тайно воровать; *-cić kark*, сломать шею; *-cić się*, быть въ замѣшательствѣ.
Skręt, u, m. *skrętka*, f. ссученіе, ссучка; *skręty włosów*, локоны, пукли; *- strumienia*, извилины ручья; верёвка.

Skrętny, v. *Skrzętny*.
Skrewnić się z kim, v. r. *-niać się*, v. r. fr. сосвататься, вступить въ свойство.
Skrobać, v. a. скоблить, скресть.
Skrobaczka, f. скребокъ; *-bak*, m. скребокъ, большой ножъ. [письма.
Skrobanina, f. оскрёбки; переправка
Skrócić, *skracać*, v. a. сократить, сокращать.
Skrodlić, *skrudlić*, v. a. бороновать.
Skroić, *skraiać*, *skrawać*, v. a. fr. скроить. [мность.
Skromność, f. умѣренность скро-
Skromny, a. скромный, смиренный, кроткій; воздержный, умѣренный.
Skroń, f. *skronie*, pl. високъ, виски, pl.; *-niowy*, a. височный.
Skropić, *skrapiać*, v. a. окропить, окроплять, v. *kropić*.
Skroś, v. *Wskroś*.
Skrucha, f. сокрушеніе сердца.
Skrudlić, v. *Skrodlić*.
Skrupić, v. a. крупно молоть, толочь въ ступкѣ.
Skrupuł, v. *Szkrupuł*.
Skruszeć, v. n. смягчиться.
Skruszyć, *skruszywać*, v. a. сокрушить, сокрушать; раздробить, дроблять; *— się*, v. r. раздробиться; покаяться въ грѣхахъ своихъ.
Skrutator, m. испытатель въ монастыряхъ.
Skrutynium, indecl. (w prawie) судейское изслѣдованіе; повальный обыскъ, розыскъ; подаваніе голосовъ тайнымъ образомъ.
Skrwawić, v. *Krwawić*.
Skrybent, m. приказной, подьячей.
Skryć, *skrywać*, v. a. спрятать, скрыть, прятать; *skrycie*, n. скрытіе, сокрытіе. [обязательство.
Skrypt, *u*, m. письмо, письменное
Skrytość, f. скрытность, сокровенность. [сокровенный.
Skryty, a. скрытый; скрытный;
Skrzeczeć, *skrzekotać*, v. n. стрекотать, квакать.
Skrzeczek, *czka*, m. хомякъ.
Skrzek, *u*, m. стрекотаніе; кваканіе.
Skrzele, pl. жабры. [отвердѣлый.
Skrzepły, a. застылый; окрѣплый,
Skrzepnąć, v. n. застывать; окрѣпнуть, одеревенѣть.
Skrzesać, v. *Krzesać*. [трый воръ.
Skrzęt, *skrzętnik*, m. хлопотунъ; хи-
Skrzętny, a. рачительный, заботливый, оборотливый; *скуповатый.
Skrzybać, v. a. скребя смотать грязь, навозъ; *-baczka*, f. лопатка.
Skrzydłak, m. родъ рыболовной сѣти съ крыльями; *-dlasty*, a. крылатый.
Skrzydło, (d. *-dełko*), n. крыло (во всякомъ значеніи); половинка, створъ (у дверей, у окошка); *-pałacowe*, флигель, m.; *крыло, защита, покровительство; *-dłobłonisty*, a. перепончатыя крылья имѣющій; *-dłolotny*, a. (poet.) крылатый; *-dłonogi*, a. (poet.) имѣющій крылатые ноги; *-dłowaty*, a. похожій на крыло; *-dłowy*, a. крыльный.
Skrzynia, f. скринъ, ларъ, сундукъ; *-nia przymierza*, ковчегъ завѣта (у древн. Исраильт.). [ящичекъ.
Skrzynka, f. ларецъ, ларикъ, ящикъ,
Skrzynczasty, a. имѣющій ящики, дощечки (какъ колесо водяной мельницы).
Skrzyp, *u*, m. скрипня, скрипотня.
Skrzypać, v. *Skrzypieć*, *skrzypnąć*.
Skrzypce, *ów*, pl. скрипка; лира (созвѣздіе).
Skrzypek, *pka*, m. скрипачъ.
Skrzypek, *pku*, m. хрипѣніе въ груди.
Skrzypica, f. лира (рыба морская).
Skrzypiec, *pca*, m. родъ пытки.
Skrzypieć, *skrzypnąć*, *skrzypać*, v. n. скрыпѣть, скрипнуть; (худо) играть на скрипкѣ. [скрипка.
Skrzypki, f. pl. маленькая (худая)
Skrzypliwy, *-pny*, a. скрипучій, скриплявый.
Skrzywić, *-wiać*, (v. *krzywić*), v. a. морщиться, угрюмиться.
Skubać, v. *Skuść*.
Skubanka, f. шерсть отъ палой овцы.
Skuć, *skować*, v. a. fr. сковать, v.
Skudlić, v. *Kudlić*. [*Kuć*, *Kować*.
Skup, *u*, m. продажа; выкупъ, право покупки предъ другими.
Skupić, *-piać*, v. a. класть, положить въ кучу, сгромождать.
Skupień, *pnia*, m. скупщикъ.
Skupny, a. скупный, продажный.
Skupować, *skupić*, v. a. скупать, скупить. [скорченіе.
Skurczyć, (v. *Kurczyć*); *-rczenie*, n.
Skurłat, *u*, m. старая кожа на заплатки употребляемая.

Skurwysyn, m. сынъ курвы, бляди.
Skuść, *skubnać*, *skubać*, v. a. дёрнуть, дёргать (propr. & *); *-bać się*, v. r. копаться; тихо, что дѣлать, мѣшкать.
Skusić, v. *Kusić*.
Skuteczność, f. дѣйствительность, дѣятельность; *-teczny*, a. дѣйствительный, дѣйствующій.
Skutek, *tku*, m. дѣйствіе; слѣдствіе, послѣдствіе; *-tkiem*, *w skutku*, въ послѣдствіи; въ самомъ дѣлѣ.
Skutkować, v. a. дѣйствовать.
Skutnerować, v. *Kutnerować*.
Skuty, a. v. *Kuć*, скованный.
Skwadron, v. *Szwadron*.
Skwapić, *-piać*, v. n. *skwapić się*, v. r. торопиться.
Skwapliwość, f. торопливость; *-pliwy*, a. торопливый.
Skwar, *u*, m. *skwara*, f. зной; *-ra kruszków*, шквара, окалина.
Skwarek, *rka*, m. *skwarki*, pl. вытопки сальные.
Skwarliwy, *skwarny*, a. знойный.
Skwarzyć, v. a. пряжить, жарить.
Skwierczeć, *-rkać*, v. r. шипѣть; пискать, чиркать; визжать, стонать; *-rczek*, *czka*, m. плакса, m. визгунъ; *-rkliwy*, a. визгливый, плаксивый.
Skwierk, *u*, m. шипѣніе; щебетаніе, чирканье; плачъ, визжаніе.
Skwinancya, f. жаба (гортанная болѣзнь).
Słabić, v. a. разслаблять.
Słabieć, *słabnąć*, v. n. слабѣть, слабнуть.
Słabizna, f. бокъ; паха, боки.
Słabość, *słabizna*, f. слабость.
Słaby, a. слабый; хворый.
Słać, (praes. *ścielę*, *-esz*), v. a. стлать; настилать, подстилать; вить гнѣздо; *słać drogę*, проложить дорогу (propr. & *).
Słać, (praes. *ślę*, *ślesz*). v. a. *syłać*, v. a. fr. слать (болѣе употребляется въ сложности).
Slachcic, *slachectwo*, v. *Szl*....
Ślad, m. слѣдъ (propr. & *); T. снуровая черта (у плотниковъ).
Śladować, v. a. изслѣдовать (по слѣдамъ), доискивать; *śladownik*, m. кто изслѣдуетъ.
Ślak, *ślam*, *ślap*, v. *Szlak etc.*
Sława, f. слава, честь; *sława Bogu*, слава Богу.
Sławić, v. a. славить; прославлять, дѣлать славнымъ.
Sławny, a. славный; извѣстной (по худымъ дѣламъ); *-ność*, f. славность.
Slaz, m. послѣдный желудокъ у жующихъ жвачку животныхъ.
Ślęczeć, v. a. мучиться чѣмъ.
Śledź, *ia*, m. сельдь.
Śledzić, v. a. слѣдить; искать чего; изслѣдовать.
Śledziona, f. селезёнка.
Śledzionka, f. *ziele*, асплёній, (растѣніе).
Śledziówka, f. сельдяной бочёнокъ.
Ślep, *ia*, m. *slepak*, m. близорукъ.
Ślepeć, v. a. (*ślepiać*) притупить зрѣніе (читаніемъ и пр.); быть слѣпымъ.
Ślepić, v. a. слѣпить, дѣлать слѣпымъ.
Ślepie, n. pl. (презр.) зѣнки, глаза.
Ślepnąć, *-pnieć*, v. a. слѣпнуть.
Ślepionarodzony, a. слѣпорождённый.
Ślepota, f. слѣпота (propr. & *).
Ślepowron, m. козодой (птица).
Ślepucha, f. слѣпая змѣя, веретеница.
Ślepy, a. слѣпый (propr. & *); *ślepe okno*, глухое окошко; *ślepa babka*, жмурки (родъ игры); *szkło ślepe*, тусклое стекло; *slepe ładunki*, холостые заряды.
Śliczny, a. *-nie*, ad. прекрасный.
Ślimaczyć, v. a. слинить, слюнить.
Ślimak, m. улита, улитка.
Ślina, f. слина, слюна.
Śliniak, m. слинтяй, слюняй; *-niany*, *-niasty*, a. слинный, слиноватый.
Ślinić, v. a. слинить, слюнить.
Ślinogorz, *u*, m. слюнотеченіе; жаба (болѣзнь).
Śliwa, f. слива (дерево, плодъ); *śliwy suszone*, чернословъ.
Śliwina, f. слива (дерево); дерево отъ сливъ.
Śliwka, f. слива, сливка (плодъ); *-kowy*, *śliwy*, a. сливный.
Śliż, m. *śliżyk*, m. голецъ; гольчикъ.
Ślizgać się, v. a. кататься по льду.
Ślizgawica, *śliczgawka*, f. катокъ.
Ślizgacz, m. катальщикъ.
Ślizki, *śliski*, a. склизкій, скользкій.
Śliznąć się, v. r. поскользнуться.
Ślizniać, *-nić*, v. a. дѣлать слизкимъ; *-nieć*, v. n. дѣлаться слизкимъ.
Ślnić się, v. r. сіять, блистать.
Sloboda, f. поселеніе.
Slochać, v. *Szlochać*.

Słód, *u*, m. со́лодъ; *słodowy*, а. соло́дяный.
Słodek, *dka*, m. анчо́усъ, сарде́ль.
Słodkawy, а. сладкова́тый.
Słodki, а. сла́дкій; *-kość*, f. сса́дкость, сла́дость (propr. & *).
Słodnieć, *-dnąć*, v. n. сладѣ́ть, солодѣ́ть. [солодо́вникъ.
Słodownia, f. солодо́вня; *-wnik*, m.
Słodycz, f. сла́дость, f.
Słodzić, v. a. услажда́ть, услади́ть (propr. & *); *- piwo*, молоди́ть, подмола́живать.
Słodziny, pl. рожцы́, о́труби, pl.
Słodziuchny, *-uczki* i t. d. augm. a *słodki*, v. *słodki*.
Słój, *oju*, m. смоли́стая жи́ла въ де́ревѣ; (*słojek*, d. m.) ба́нка, ба́ночка, суле́я. [смоли́стый.
Słojowaty, а. слоева́тый, жи́листый;
Słoma, f. соло́ма.
Słomianka, f. соло́менная корзи́на; соло́менная шля́пка; *-miany*, а. соло́менный.
Słomka, f. соло́мина, лѣсно́й кули́къ.
Słoń, *ia*, m. слонъ; (*w szachach*) ладья́, ло́дка (въ ша́хматной игрѣ́).
Słońce, n. со́лнце (propr. & *).
Słoneczko, n. d. со́лнышко.
Słoneczníca, f. родъ бѣ́шенства у лошаде́й.
Słonecznik, m. со́лнечные часы́; кругъ о́коло со́лнца; *-nik ziele*, со́лнечный оборо́тникъ (раст.) (Heliotropium); *-neczny*, а. со́лнечный.
Słonica, f. слонъ (са́мка).
Słonieć, v. n. солонѣ́ть.
Słonina, f. свины́й жиръ.
Słoninik, m. жирови́къ (ка́мень).
Słoniowy, а. слоно́вый.
Słonko, n. d. со́лнышко. [лёный.
Słonosć, f. солёность, f.; *-ny*, а. со-
Ślósarz, m. слѣ́сарь, m.; *-sarka*, f. жена́ слѣ́саря; *-arczyk*, m. слѣса́рскій подмастѣ́рье; *-arstwo*, n. слѣ́сарство; *-arski*, а. слѣ́сарскій.
Słota, f. сля́коть, f. нена́стье; *-tny*, а. нена́стливый, нена́стный.
Słowień, *wnia*, m. высо́кой ленъ.
Słowik, m. соловѣ́й.
Słówko, n. слове́цо́.
Słownik, m. слова́рь, m.
Słowny, а. слове́сный; буква́льный; усто́йчивый.
Słowo, n. сло́во; сло́во, обѣща́ніе; (w gramm.) глаго́лъ (verbum).

Śłóz, m. *śłóza*, *śluza*, f. шлюзъ, слюзъ.
Ślozem, ad. v. *Poprzek*.
Ślub, *u*, m. обѣ́тъ; *- małżeński*, бракосочета́ніе, вѣнча́ніе; *wziąć ślub*, сочета́ться бра́комъ, вѣнча́ться; *ślub dawać*, вѣнча́ть; *-bić*, *-bować*, v. a. обѣща́ть, дава́ть сло́во; сочета́ться бра́комъ, жени́ться, за́мужъ итти́; сговори́ться, обручи́ться; поручи́ться, руча́ться; *-biny*, f. pl. обруче́ніе, сго́воръ; *-bny*, а. обѣ́тный; подвѣне́чный; бра́комъ сочета́нный; *-bna żona*, зако́нная жена́.
Słuch, *u*, m. слухъ; слухъ, молва́, вѣсть, наслы́шка; (w myśl.) *słuchy zajęcze*, за́йчіи у́ши.
Słuchać, v. a. слу́шать, внима́ть; повинова́ться, послѣ́довать; *-chacz*, m. слу́шатель; *-chalnia*, f. audiто́рія; *-chalny*, *-chowy*, а. слухово́й.
Sługa, m. слуга́, служи́тель; *-ga*, f. служа́нка; *-gi*, f. pl. служа́нки; *-gować*, v. *służyć*.
Słup, m. (*-pek*, *pka*, d.) столбъ, столпъ; *w słup*, пря́мо въ верхъ; *w słup*, *słupem*, неподви́жно, оцѣпенѣ́ло; *-piasty*, *-pisty*, *-pny*, а. столбообра́зный.
Słupieć, v. n. остолбенѣ́ть, твердѣ́ть, оцѣпенѣ́ть; *-piec*, *pca*, m. столбъ, сте́рженъ столба́;კося́къ дверно́й; *-pik*, m. d. сто́лбикъ, столбе́цъ; *-pnik*, m. сто́лпникъ.
Słupobuwie, n. основа́ніе столпа́; *-pogłow*, m. капите́ль; огла́віе столба́; *-popień*, *pnia*, m. средосто́лбіе; *-postolec*, *lca*, m. піедеста́лъ, подно́жіе столба́; *-powy*, а. столбовы́й.
Słuszność, f. справедли́вость, пра́вость, f. *-szny*, а. справедли́вый, схо́дный; бо́льшій, вели́кій, высо́кій
Sluza, v. *Słóza*.
Służący, *ego*, m. служи́тель; *-ąca*, *ej*, f. служи́тельница, служа́нка *-żalec*, *lca*, m. служи́тель, слуга́ холо́пъ; *-żalstwo*, n. (coll.) служи́тели, нево́льники, m. pl.; *-żały*, а. служа́щій, получа́ющій жа́лованье.
Służba, f. слу́жба; боя́рщина; *-żebnica*, f. служа́нка, служи́тельница; *-żebniczy*, а. служи́тельскій; *-żebnik*, m. слуга́, служи́тель; *-że-*

bnictwo, n. невóля, холóпство; *-żebny*, a. служáщій, въ слýжбѣ находя́щійся. [значéніи).
Służyć, v. a. служи́ть (во вся́комъ
Słychać, v. i. слы́шно.
Słynąć, v. n. слыть, почитáться.
Słyszeć, v. a. слы́шать, внимáть.
Smaczny, *smaczen*, a. смáчный, вкýсный; *приятный; *-ność*, f. смáчность.
Smagać, v. a. сѣчь рóзгами публи́чно; *-gacz*, m. палáчъ, котóрый публи́чно сѣчéтъ рóзгами; *-ganiec*, *ńca*, n. *-ganica*, f. престýпникъ, (-ница) высѣ́ченный(-ная)рóзгами.
Smagły, a. тóнкій, дли́нный и ги́бкій.
Smak, *u*, m. вкусъ (propr. & *).
Smakować, v. a. вкусъ имѣ́ть; находи́ть что вкýснымъ, (или́) по вкýсу; *-wać czém*, пáхнуть чѣмъ; *-kowity*, a. вкýсный; *-tość*, f. вкýсность. [m.
Smakowniczek, *czka*, m. лáкомка,
Smalcowany, *-lczysty*, a. приготóвленный съ свины́мъ сáломъ.
Smalec, *lca*, m. тóпленное свинóе сáло. [плави́льныхъ мѣ́ховъ.
Smar, *u*, m. мазь для смáзыванія
Smardz, *smarz*, m. сморчóкъ (Phallus esculentus).
Smark, *u*, *m. smarki*, pl. возгря́.
Smarkać, *-knąć*, v. n. (vu.) сморкáть, сморкнýть; *-kacz*, m. возгри́вецъ, сопли́вецъ (vu.); *-kaczka*, *-katka*, f. возгри́вица, сопли́вица (vu.); носовóй платóкъ (презр.); *-katka*, f. свѣчá изъ пóдлаго сáла; *-katy*, a. (vu.) возгри́вый; *-kocina*, *-kowina*, f. кусóкъ возгри́.
Smarować, v. a. мáзать; *- kogo kijem*, отваля́ть когó пáлкою, колоти́ть; *-owanie*, n. смáзка; *-ownia*, f. мѣ́сто гдѣ смáзываютъ; *-owidło*, n. кóломазь; *-ownik*, m. мáзальщикъ.
Smarz, v. *Smardz*. [щикъ.
Smażyć, v. a. жáрить, прáжить; *-żyć mózg*, гóлову (надъ чѣмъ) ломáть.
Smęcić, v. *Smucić*. [мáть.
Smelc, m. фини́фть; *-lcarz*, m. фини́фтяныхъ дѣлъ мáстеръ; живопи́сецъ пи́шущій на фини́фтѣ; плави́льщикъ; *-lcować*, v. a. дѣ́лать фини́фть.
Smelcuga, f. вейдáшъ.
Smętek, *smętliwy*, v. *Smutek etc.*
Smiąć się, v. r. смѣя́ться (propr. & *).
Śmiałek, *łka*, m. смѣльчáкъ.
Śmiałość, f. смѣ́лость; отвáжность; *-ły*, a. *śmiało*, *śmiele*, ad. смѣ́лый, отвáжный, небоя́зненный; предпріи́мчивый, дерзновéнный.
Śmieć, (praes. *śmiem*), *śmiać*, v. n. смѣть; дерзáть, отвáживаться.
Śmiech, *u*, m. смѣхъ; насмѣ́шка; *-chowy*, a. касáющійся до смѣ́ху; *-chowe zęby*, перéдніе зýбы.
Śmieci, *śmiecie*, n. pl. соръ.
Śmiecić, *zaśmiecić*, v. a. сори́ть, засори́ть; *-cisko*, n. кýча сóру.
Śmieciuch, m. глупéцъ; нара́ха; *-ciuch*, (*ptaszka*), полевóй жáворонокъ.
Śmiele, v. *Śmiały*. [нокъ.
Śmierć, f. смерть, f.
Śmierdzieć, v. n. смердѣ́ть, воня́ть; *-dziel*, m. короткошéя (насѣкóмое); хорёкъ; *-dziuch*, m. сквéрный, неопря́тный человѣ́къ; навóзной жукъ; *-dziucha*, f. неопря́тная жéнщина; простóе винó, вóдка.
Śmiertelnik, m. смéртный; *-telność*, f. смéртность; *-telny*, a. смéртный; *-telne łoże*, смéртный одръ; -телный, смертонóсный.
Śmierzać, *śmierzyć*, v. a. смиря́ть, смири́ть, укрощáть.
Śmieszek, m. насмѣ́шка, посмѣя́ніе; шутъ, скоморóхъ; *-szki*, pl. шýтки, штýки; *-szny*, a. смѣшный.
Śmieszyć, v. a. смѣши́ть. [сли́вки.
Śmietana, *-tanka*, f. d. сметáна;
Śmiga, *śmigać*, v. *Szmiga*, *szmigać*.
Śmigownica (*śzmi-*), родъ дли́нной пýшки. [трýбка (на бóчкѣ).
Smoczek, *czka*, m. (d. a *smok*) кранъ,
Smok, m. дракóнъ, змѣ́й (propr. & *); (w artyll.) пýшка сорокофýнтоваго кали́бра.
Smoktać, *-knąć*, v. n. чмóкать, чмóкнуть; лизáть; (презр.) цѣловáть.
Smoła, f. смолá; смоли́стое дéрево; варъ, смолá; *-lany*, a. смóленый; *huta -lana*, *smolarnia*, смóльня; *-larz*, m. дегтя́рникъ; смоля́ръ, m.
Smolić, v. a. смоли́ть, осмáливать; марáть, гáдить, пáчкать.
Smołka, f. смоль, f.; *-lny*, a. смоли́стый, смóльный.
Smorgać, *-gnąć*, v. a. обрывáть, оборвáть (ли́стья). [земля́).
Smorgonia, f. Утóпія (вы́думанная
Smroczyna, v. *Świerczyna*.
Smród, *odu*, m. смрадъ, вонь, f.

Smrodliwy, a. смрáдный, вонючiй, зловóнный. [(Ribes nigrum).
Smrodynia, f. чéрная сморóдина
Smrodzić, v. a. смрадить, насмрадить. [(Asa foetida).
Smrodzieniec, *ńca*, m. чóртовъ калъ
Smucić, *zasmucić*, v. a. печáлить, опечáлить; *smucić się*, v. r. печáлиться, грустить.
Smuga, f. болотистое мѣсто еще проходнóе; полосá на лицѣ отъ слёзъ; лýжа. [дý полями.
Smuk, m. длинной ýзкой лугъ меж-
Smukać, *smuknąć*, v. a. глáдить, поглáживать; *-kły*, v. *wysmukły*.
Smusik, m. *smuszek*, *szka*, m. овчинки крымскихъ барáшковъ.
Smutek, *tku*, m. печáль, грусть, f.
Smutny, *-tliwy*, a. печáльный, грýст-
Smycz, f. свóра. [ный.
Smyczek, *czka*, m. смычёкъ.
Smyk! int. шасть!
Smyk, m. (v. *zmyk*); большóй смычёкъ; дрóвни, залáзки.
Smykać, *-knąć*, v. a. смыкáть смычкóмъ; бить, удáрить чѣмъ.
Smysł, *smyślny*, v. *Zmysł etc.*
Snać, *snadź*, ad. вѣроятно; по видимому, чáятельно; мóжетъ быть.
Snąć, v. n. (снуть, въ слóжности, н. пр.) заснýть.
Snadny, (augm. *snadniusienki*, *-utenki*), a. спосóбный, лёгкiй, удóбный.
Śniadać, v. n. & a. зáвтракать; *-danie*, n. зáвтраканiе; зáвтракъ.
Śniadawy, a. смугловáтый.
Śniady, a. смýглый.
Śnić się, v. r. сниться, грезиться.
Śnica, *śnicerz*, v. *Szn....*
Śnieć, f. ржа (на хлѣбѣ).
Śniecić, *-dzić*, v. n. ржавѣть (о хлѣбѣ); *-cisty*, a. ржéю повреждённый.
Śniedny (*śniadny*), a. съѣстный.
Śniedź, f. ярь медянка.
Śniedzić, v. a. покрывáть ярью; *-dzieć*, v. n. покрывáться ярью.
Śnieg, *u*, m. снѣгъ; *śnieg pada*, снѣгъ идётъ; *-gowy*, a. снѣговый.
Śniegul, m. *-gula*, *-gulka*, f. подорóжникъ; бѣлая куропáтка (птица).
Śnieżnica, f. вьюга; снѣговáя водá;
Śnieżny, a. снѣжный. [сугрóбище.
Śnieżyć, v. n. *śnieży*, снѣгъ идётъ.
Śnieżyca, f. снѣжноцвѣтъ, бѣлая фiáлка.

Snop, m. *snopek*, *pka*, m. снопъ, снó-
Snować, v. *snuć*. [пикъ.
Snowidło, (v. *Motowidło*), мотовило.
Snuć, *snować*, v. a. вить, мотáть, испускáть (волóкни какъ гýсеница, паýкъ); выдёргивать нитки, развёртывать; *snuć się*, *snować się*, v. r. виться, изгибáться (какъ змѣя и пр.); шатáться, бродить; толпиться-
Sobaka, f. сýка. [ся.
Sobek, *bka*, m. самолюбецъ.
Sobie, pron. dat. себѣ.
Sobol, m. сóболь, m.; *-boli*, a. сóболiй; *-bolowy*, a. сóболiй (о мѣхѣ собольемъ).
Sobolubieżny, a. самолюбивый.
Sobota, f. суббóта.
Sobotka, f. огóнь въ знакъ рáдости разводимый; огóнь въ навечéрiи Ивáнова дня разводимый.
Socha, f. *soszka*, f. сохá; сóшка, подстáвка развилиста.
Soczewica, (*-wiczka*), f. чечевица.
Soczewka, f. чечевичное зернó.
Soczница, f. сочéнiе, врéмя когдá истекáетъ древéсный сокъ.
Soczyć, v. a. сочить, испускáть сокъ.
Soczysty, a. сóчный; *-tość*, f. сóчность.
Sodomczyk, m. мужелóжникъ.
Sodomia, f. мужелóжство; *-domski*, a. мужелóжственный.
Soja, *sojka*, f. сóя, сóйка.
Sojusz, *u*, m. *przymierze*, союзъ; *-szny*, a. *sprzymierzony*, союзный.
Sok, *u*, m. сокъ.
Sokoł, m. сокóлъ; *-koli*, a. сокóлiй, сокóлиный; *-kolnica*, f. фалконéтъ (родъ пýшки); *-kolnik*, m. сокóльникъ, сокóльничей; *-kolnictwo*, n. сокóлиная охóта; сокóлиный дворъ.
Sokora, f. рáйское дéрево, родъ осокóри (Populus nigra).
Sól, f. соль, f.; *соль, т. е. острота́, остроýмiе.
Soł, *sołu*, (*sołek*, *łka*, m. d.) запáсная въ крестiянской хáтѣ. [соль.
Solan, *u*, m. (w chemii) солекислая
Solanka, f. солянáя бóчка; *solanka*, *ziele*, солянка (Salsola).
Solenny, v. *Uroczysty*.
Solennizacya, v. *Uroczystość*.
Solennizować, v. a. & n. торжествовáть; *-nizant*, m. кто торжествýетъ.

Solić, v. a. солить.
Soliter, m. *robak*, плоская глиста; *brylant*, большой алмазъ, оправленный самъ одинъ. [солонка.
Solnica, f. *-niczka*, f. d. солоница,
Solnik, m. торгующій солью.
Solny, a. соляный.
Solonka, f. росоль; *-lowaty*, a. по-
Sołtan, v. *Sułtan*. [хожій на соль.
Sopel, *pla*, m. ледяная сосулька; *-w zamku*, замочной язычокъ; капля текущая изъ носу. [мень).
Sopleniec, *ńca*, m. капельникъ (ка-
Sorok, m. (*soboli*) сорокъ соболей.
Sos, *u*, m. соусъ (propr. & *).
Sosna, f. сосна (Pinus sylvestris); *-śnina*, f. сосникъ, сосновый лѣсъ.
Sosnorodny, a. соснородный.
Sosnoweczka, f. хвощъ (Hippuris).
Sosnowy, a. сосновый.
Soszka, v. *Socha*.
Sowa, f. (*wka*, f. d.) сова, совка.
Sowi, a. совиный.
Sowić, v. a. дѣлать печальнымъ; *-wieć*, v. a. печалиться, нахмуриться. [дрый.
Sowity, a. сугубый, двойный; ще-
Sowizrzał, m. (*-zdrzał*), верто-
Sowka, f. сычъ. [прахъ, шутъ.
Spać, (praes. *śpię*, *śpisz*), v. n. спать.
Spąchać, *-chnąć*, v. *Wąchać*.
Spaczać się, *-czyć się*, v. r. коробиться; *-czny*, a. коробящійся.
Spad, *u*, m. паденіе (съ высокаго мѣста).
Spadek, *dku*, m. наслѣдство, доставшееся кому; (w gramm.) падежъ (casus); *-dkowy*, a. наслѣдственный.
Spadać, *spaść*, v. n. спадать, спасть; низпадать; уменьшиться, убавиться; спадать съ тѣла, худѣть; достаться кому (н. пр. наслѣдствомъ); выпадать.
Spadochron, *u*, m. парашютъ.
Spadzisty, a. отлогій, покатый.
Spajać, *spoić*, v. a. спаивать, спаять; соединить, скрѣпить и пр.
Spaleniec, *ńca*, m. преступникъ достойный быть сожженнымъ.
Spalera, v. *Szpalera*.
Spalić, v. a. спалить, сжечь; *-lisko*, n. пожарище, погорѣлое мѣсто; *-listy*, *spalny*, a. сгараемый.
Spamiętać, v. a. упомнить.
Spanie, n. спаніе, спанье.
Spanoszeć, v. n. сдѣлаться знатнымъ, великимъ; *-noszyć*, v. a. сдѣлать великимъ.
Spara, v. *Szpara*.
Sparzelina, f. ожога, обжога.
Sparzyć, v. a. обжечь; обварить.
Sparzysty, v. *Szparzysty*.
Spaś, f. стравливаніе.
Spasać, *spaść*, v. a. стравливать (лугъ).
Spaśdź, v. *Spadać*.
Spasły, a. жирный, тучный.
Spaśne, *ego*, n. плата за пастьбу; вознагражденіе за вытравку; *-śny*, a. изобильный пастьбищами.
Spatrzeć, v. *Upatrzeć*, *wypatrzeć*.
Specyał, *u*, m. жирной кусокъ, сладкое кушаніе.
Specyalny, a. (особливый, особенный); сладкій, вкусный.
Specyfikacya, f. подробное именное означеніе; *-fikować*, v. a. именно означить.
Spędzać, *-dzić*, v. a. сгонять, согнать; изъ разныхъ мѣстъ собирать; согнать съ одного мѣста.
Spękać, v. *Pękać*.
Spektator, m. зритель, m.
Spełna, ad. сполна, полнымъ количествомъ. [полнить.
Spełnić, *-niać*, v. a. исполнить, вы-
Spełznąć, v. *Pełznąć*.
Spętać, v. *Pętać*.
Spiać, *naspiać*, *dospiać*, v. a. подоспѣвать, -спѣть; скоро слѣдовать по комъ.
Spiąć, *spinać*, v. a. стегнуть; застёгивать; плотно соединить (какъ то: связать, приколоть, сковать и пр.); *- się*, v. r. стать на дыбы.
Spiący, a. (part. a *spać*) спящій.
Spiączka, f. спячка, сонная болѣзнь.
Spić się, *spijać się*, v. r. спиться,
Spica, v. *Szpica*. [спиваться.
Spichrz, *spichlerz*, v. *Szpichlerz*.
Spiekać, *spiec*, v. a. соединить посредствомъ печенія; склеить, спла-
Spięcie (S. a *spiąć*), v. *Spiąć*. [вить.
Spieg, *spiegować*, v. *Szpieg etc.*
Spieka, f. *-kota*, f. жаръ, зной.
Spiekły, a. засохлый; спёкшійся.
Spień, m. (*spionek*, *nka*, m. d.) спенёкъ у пряжки. [въ деньги.
Spieniężać, *-żyć*, v. a. превратить
Spierać, v. *Żeprzeć*, & *prać*.
Spierać się z kim, спорить, спориться, съ кѣмъ.

Spierzyc, spiecić, v. *Pierzyć, piecić*.
Spiesznosć, f. спѣшность, скорость; *-szny*, a. спѣшный; поспѣшный; *-sznie*, ad. скоро, поскорѣе.
Spieszyć, v. a. ускорять; *-szyć się*, v. r. спѣшить, торопиться.
Spiew, u, m. пѣніе, пѣснь, f.
Spiewać, v. a. пѣть; воспѣвать.
Spiewaczka, f. пѣвица.
Spiewak, m. пѣвецъ; *-wacki*, a. пѣвческій; *-wny*, a. пѣвчей; *-wny ptak*, пѣвчая птица. [бряныя и пр.
Spigle, pl. блестки золотыя, серé-
Spigłica, v. *Szpikulec*.
Spijać, v. *Spić*.
Spik, szpik, u, m. мозгъ въ костяхъ.
Spik, u, m. крѣпкій сонъ.
Spikanarda, szpikanarda, f. нардъ (растеніе).
Spiknąć się, spikać się, v. r. сдѣлать заговоръ противъ кого; *-knienie*, n. заговоръ.
Spikować, spikulec etc. v. *Szp....*
Spinka, szpinka, f. рубашечная пуговица.
Spioch, m. соня, сонливецъ.
Spionek, v. *Spień*.
Spirytus, u, m. спиртъ.
Spis, u, m. копьё, дротикъ.
Spis, u, m. списокъ, роспись, f.
Spisać, -sywać, v. a. переписать, сдѣлать подробную роспись; *-sać się na kogo*, сдѣлать заговоръ противъ кого.
Spisek, sku, m. списокъ, роспись, f.; заговоръ, крамола; (незаконный) приказъ.
Spisglas, u, m. сурьма. [брать.
Spiskać, v. a. срубить; забрать, по-
Spisne, ego, n. деньги за переписку.
Spisnik, m. копейникъ.
Spiża, śpiż, f. колокольная мѣдь.
Spiżarni, v. *Szafarz*.
Spiżarnia, (-arka), f. кладовая для съѣстныхъ припасовъ.
Spiżować, v. a. снабжать съѣстными припасами; *-żownik*, m. провіантмейстеръ.
Spłacać, -cić, v. a. уплатить, выплатить, заплатить.
Spłacheć, chcia, m. тряпка; лоскутъ; имѣніе; бѣднякъ.
Spładzać, spłodzić, v. *Płodzić*.
Spłakać się, v. r. расплакаться.
Spłaszać, v. *Spłoszyć*.
Spłata, f. выплата.
Spław, u, m. теченіе рѣки; стеченіе двухъ рѣкъ; *-wodny*, сплавка, судоходство; *spławy* (pl.) *położne*, очищеніе родильницы послѣ родовъ; *spław*, v. *spławik*.
Spławik, m. плавокъ у невода.
Spławisko, n. мѣсто стеченія воды.
Spławny, a. судоходный.
Spławne, ego, n. деньги платимыя за провозъ водою. [ною.
Splecić się, v. r. прислоняться спи-
Spleczyć się, v. r. исплечиться, вывихнуть себѣ плечо.
Spleść, splatać, v. a. сплесть, сплетать; *spleść bajkę*, сплести басню.
Spleśnieć, v. *Pleśnieć*.
Spleśniały, a. заплѣснѣвѣлый.
Spłókać, v. a. сполоскать.
Spłonąć, v. n. сгорѣть.
Splotka, f. сплетенное.
Spłowiały, a. (о цвѣтахъ) полинялыи
Splugawiać, -wić, v. a. осквернить, дѣлать сквернымъ.
Splunąć, spluwać, v. a. выплюнуть, выплевывать. [вываетъ.
Spluwacz, m. плевака, кто выплё-
Spłynąć, spływać, v. a. сплыть, сплывать; стечь, стекать; *изливаться. [потомъ.
Spocony, a. вспотѣвшій; облитый
Spoczywać, spocząć, v. a. отдыхать, отдохнуть; почивать (въ гробѣ).
Spoczynek, nku, m. отдохновеніе, отдыхъ. [дно.
Spód, odu, m. (*spodek, dku*, d.) испо-
Spodni, a. исподній.
Spodnica, f. исподница (женская).
Spodnie, f. pl. исподница, нижнее мужское платье, штаны.
Spodnik, m. v. *Spodnica*.
Spodobać się, v. *Podobać się*.
Spodobelk, u, m. (w arch.) архитрабъ, перекладина, положенная на сверхъ столповъ.
Spodziewać, -dziać się, v. r. надѣяться, уповать; *-wanie się*, f. надежда. [пьяна.
Spoić kogo, v. a. напоить кого до
Spoić, v. *Spajać*.
Spojnik, m. (w gramm.) союзъ.
Spoisty, a. удобный къ сплоченію, къ соединенію.
Spojrzeć, v. a. озглянуть, смотрѣть.
Spokojność, f. спокойность; спокойство; тихость, тишина; *-kojny*, a спокойный.

Spokrewnić się, *-wniać się*, v. r. въ свойство войти съ кѣмъ.

Spół, *na spół*, *we spół*, *pospołu*, кýпно, вмѣстѣ, соединéнно; (въ слóжности значитъ · со, пол-, полу-).

Spółbrat, *współbrat*, m. собрáтъ, товáрищъ; сведéнный брáтъ; *-braterstwo*, n. собрáтство.

Spółczesny, a. совремéнный, единоврéменный.

Spółczynnik, m. (w algebrze) коэффиціéнтъ, множитель.

Spółczynny, a. содѣйствующій.

Spółdziedzic, *współdziedzic*, m. сонаслѣдникъ; *-dzictwo*, n. сонаслѣдство; *-dziedziczny*, сонаслѣдственный.

Spółdzierżawca, m. совладѣтель; *-rzenie*, n. совокýпное владѣніе.

Społeczeństwo, n. *-łeczność*, f. óбщество, óбщность, совокýпность; *- małżeńskie*, сожитіе бракомъ сочетáнныхъ; плóтское совокуплéніе мужа съ женóю.

Społeczniać, *-nić*, v. a. взаимно соединить; *- się*, v. r. соучаствовать, сообщáться; *-łecznik*, m. соучáстникъ, сотовáрищъ; *-łeczny*, a. общественный; совокýпный, взаимный.

Spolegać, (v. *polegać*), *się*, v. a. полагáться на когó, на что. [буква.

Spółgłoska, f. (w gramm.) согласная

Spolić się, v. r. соединяться, связываться, по брáтски обращáться.

Spółhandlować, v. a. вмѣстѣ, совокýпно торговáть. [вной комáндѣ.

Spółhetman, m. соучáстникъ въ глá-

Spółjadać, v. a. кýшать, ѣсть вмѣстѣ съ другимъ. [другимъ.

Spółjechać, v. n. ѣхать вмѣстѣ съ

Spół-imienny wyraz, m. однозначáщее выражéніе.

Spół jestestny, a. *spół-istny*, *spół-istotny*, единосýщный.

Spółiść, *spółchodzić*, v. n. вмѣстѣ иттй, вмѣстѣ ходить.

Spół-istność, f. *spółjestestwo*, n. единосýщность; единство существá.

Spółka, f. óбщество, совокýпность участвующихъ; (w arytm.) *regula spółki*, правило товáрищества.

Spółkować, v. n. учáствовать, соучáствовать; обходиться, имѣть обхождéніе (съ кѣмъ); плóтью совокупиться.

Spółkrolować, v. n. & a. соцáрствовать.

Spółkupczyć, v. *Spółhandlować*.

Spółmieszczanin, m. сограждáнинъ.

Spółmieszkać, v. n. жить вмѣстѣ (въ однóмъ дóму, въ однóй кóмнатѣ); *-szkaniec*, *ńca*, m. вмѣстѣ живýщій.

Spólnica, f. áмія (рыба). [чество.

Spółnictwo, n. соучáстіе; сообщни-

Spółniewola, v. *Współniewola*.

Spólnik, m. v. *Społecznik*.

Spólnikostwo, n. сообщничество.

Spólny, v. *Wspólny*.

Spółpanować, v. n. соцáрствовать.

Spółpaść, v. a. вмѣстѣ пасти.

Spółpić, *spółpijać*, v. a. & n. пить вмѣстѣ. [съ кѣмъ піéтъ.

Spółpijaniec, *ńca*, m. кто вмѣстѣ

Spółposłaniec, *ńca*, m. пóсланный вмѣстѣ съ другимъ. [стѣ съ кѣмъ.

Spółprasować, v. a. рабóтать вмѣ-

Spółpracownik, m. сотрýдникъ.

Spółprosić, v. a. & n. вмѣстѣ просить.

Spółrękoymia, m. порука вмѣстѣ съ другимъ.

Spółrobić, v. a. & n. вмѣстѣ рабóтать; *-robotnik*, m. сотрýдникъ.

Spółrosnąć, v. n. вмѣстѣ расти.

Spółrurnik, m. сосѣдъ имѣющій однý водопровóдную трубý съ другимъ.

Spółrządzca, m. соцáрствующій.

Spółsiedzieć, v. n. вмѣстѣ сидѣть.

Spółsłużebnik, m. сослýжникъ.

Spółstać, v. a. вмѣстѣ стоять.

Spółstadnik, m. одинъ изъ барáновъ, изъ быкóвъ, изъ жеребцéвъ въ стáдѣ.

Spółswiekier, *kra*, m. тесть или свéкорь, одинъ изъ нихъ.

Spółsypiać, v. n. вмѣстѣ спать.

Spółszyk, m. баталіóнъ въ однóмъ боевóмъ стрóѣ.

Spółtowarzysz, m. сотовáрищъ.

Spół-ubiegać się, v. r. соревновáть.

Spółuczeń, m. соученикъ.

Spółuczestnik, m. соучáстникъ; *spółuczestnictwo*, n. соучáствованіе.

Spółwalczyć, v. *Spółwojować*.

Spółwieczny, a. равнó вѣчный; совремéнный.

Spółwięzień, *źnia*, m. соплѣнникъ.

Spółwinny, m. соумышленникъ.

Spółwładny, a. демократическій.

Spółwodnik, m. v. *Spółrurnik*.

Spółwojować, v. n. совоинствовать.

воевáть съ кѣмъ вмѣстѣ. [танникъ.
Spółwychowaniec, ńca, m. совоспи-
Spółwyznawca, m. единовѣрецъ.
Spółzalotnik, m. *-nica,* f. сопéрникъ, сопéрница.
Spółżałować, v. a. сожалѣть вмѣстѣ съ другимъ. [никъ.
Spółziomek, mka, m. соотéчествен-
Spółznaczny, a. однознáчащій.
Spółżołdownik, -żołnierz, m. (о солдáтахъ) товáрищъ.
Spółżyć, v. n. жить въ тóже врéмя.
Spółżycie, n. состоя́ніе совремéнни-
Spona, v. *Szpona.* [ковъ.
Spór, u, m. споръ; споръ, тя́жба.
Spornik, m. противникъ, противная сторона. [спóру; вздóрливый.
Sporny, a. спóрный; подлежащій
Spory, a. спóрый, выгодный; большій, великій. [кóлосъ).
Sporysz, m. головня́ (почернѣвшій
Sporządzać, -dzić, v. a. распорядить, расположить; приготóвить; попрáвить, починить; *-dziciel, -sądzca,* m. распорядитель.
Sporzyć, v. a. (о Бóгѣ) дать успѣхъ, благословить; *- się,* v. n. успѣвáть.
Sposób, óbu, m. óбразъ (манеръ); *- do czego,* спóсобъ, срéдство; (w gramm.) наклонéніе (v. *tryb*).
Sposobić, v. a. (*kogo do czego*) дѣлать когó спосóбнымъ (къ чемý); *-obność,* f. спосóбность; даровáніе; удóбность; слýчай, удóбное врéмя; *-sobny,* a. спосóбный; искýсный; удóбный. [крóвью.
Sposoczyć, -saczać, v. a. замарáть,
Spospolitować, v. a. (v. *pospolitować*) обнарóдовать.
Spoufalić, -lać, v. n. пріобрѣтáть себѣ довѣренность когó; *- się,* v. r. осмѣлиться, дерзнуть; *- z kim,* зáпросто обращáться.
Spowiadać, v. a. *kogo,* исповѣдывать, исповѣдать когó; *-dać się,* v. r. изповѣдываться, изповѣдаться.
Spowiednia, f. мѣсто въ цéркви, гдѣ священникъ исповѣдываетъ; *spowiednik,* m. духóвникъ, духóвный отéцъ; *-wiedny, -dni,* a. исповѣдный. [даніе.
Spowiedź, f. исповѣдь, f. исповѣ-
Spowinowacać, -wacić, v. a. *-cić się,* v. r. сосвáтаться, вступить въ свойствó.

Spóźnić, spóźniać, v. a. продлить, умéдлить; *-nić się,* v. r. опоздáть, притти, (или сдѣлать что) пóзже надлежáщаго врéмени; *-nienie, -nianie,* n. опоздáніе. [мить.
Spracować, v. a. утрудить, уто-
Spragniony, a. утомлéнный жáждою; *жáждущій, áлчущій.
Sprawa, f. дѣло; дѣло (то что сдѣлалъ кто нибýдь); дѣло (тя́жба, споръ, искъ по судý); постýпокъ; поведéніе; (порядокъ); свѣдѣніе, извѣстіе; *- z kim,* *плóтское совокуплéніе.
Sprawca, m. винóвникъ; истéцъ (полномóчный; предводитель, командиръ).
Sprawdzać, -dzić, v. a. исполнять, производить въ дѣйствіе.
Sprawiać, sprawić, v. a. *sprawować,* v. a. fr. учинить, дѣлать, испóлнить; причинять, творить, производить, учредить; приготовлять, -готóвить; *- rzecz swoią przed sądem,* оправдáть дѣло своé въ судѣ; *sprawować,* (w gornict.) вымыть рýду въ послѣдній разъ; *- urząd,* отправлять дóлжность; *krolestwo* (*krolestwiem*), управлять королéвствомъ; *sprawiać ryby,* очищáть рыбу; *sprawić komu rozgą,* высѣчь когó рóзгами.
Sprawiedliwić, v. a. оправдать, v. *usprawiedliwić; -dliwość,* f. правосýдіе; судопроизводство; справедливость; *-dliwy,* a. правосýдный; справедливый; вѣрный, тóчный. [вóрный.
Sprawny, a. искýсный, лóвкій, про-
Sprawować, v. *Sprawiać.* [(elater).
Sprężyk, m. щелкýнъ (насѣкóмое),
Sprężyna, f. пружина; *дѣйствующая причина. [a. упрýгій.
Sprężystość, f. упрýгость; *-żysty,*
Spróć, spruć, sparać, v. a. спорóть, спáрывать. [ный.
Spróchniały, a. сгнилый, испóрчен-
Spróchnieć, sprofanować, v. Primit.
Sprosić, spraszać, v. a. созвáть, созывáть.
Sprośnica, f. распýтная жéнщина
Sprośnik, m. распýтный, блýдный человѣкъ.
Sprosnomowca, m. сквернословъ; *-mowność,* f. сквернословіе; *-mowny,* a. сквернослóвный.

Sprosny, a. нецѣломудренный, распутный, скверный.
Sprostać czemu, v. a. & n. управиться, быть въ состоянiи сдѣлать.
Sprostować, sprószyć, v. *Pro....*
Spróty, a. (part. a *sproć*) споротый.
Sprowadzać, -dzić, v. a. сводить, свесть; низводить; приводить, привесть; отводить, отвратить (воду и пр.); свесть (съ разныхъ мѣстъ); *- się*, v. r. сводиться, свестьcя и пр.; переѣхать; переселиться.
Spruchniały, v. *Spróchniały*.
Spryca, f. пожарная труба.
Sprych, u, m. *-cha*, f. спица въ колесѣ.
Sprykować, v. a. набрызгивать.
Sprys, u, m. столбъ, подпора; багоръ.
Sprysz, u, m. наружныя изверженiя на расплавленномъ серебрѣ.
Spryszczeć, v. *Pryszczeć*.
Sprzączka, f. пряжка; *-karz*, m. пряжечный мастеръ.
Sprzągać, sprządz, sprząć, v. a. сопрягать, сопрячь; сосворить (собакъ); соединить, совокупить.
Sprząg, ęgu, m. упряжка; упряжь, f.; *связь, f., соединенiе.
Sprząśdź, v. *Prząśdź, uprząsdź*.
Sprzątać, -tnąć, v. a. прибирать, прибрать, убирать; *-tnąć co*, прибрать къ рукамъ; захватить, припрятать; *-tnąć kogo*, удалить кого; убить кого.
Sprzeciwić się, v. *Przeciwić się*.
Sprzeczać, (v. *przeczyć*); *się z kim*, v. r. спорить, спориться; противорѣчить, прекословить.
Sprzeczka, f. споръ; противорѣчiе, прекословiе.
Sprzeczność, f. любопрѣнiе; противорѣчiе; *-czny*, a. спорливый, ссорливый; прекословный; спорный; *-czność*, f. спорливость.
Sprzęg, sprzęgać, v. *Sprząg, sprzągać*; *-gacz*, m. кто сопрягаетъ.
Sprzęgły, a. сопряженный; сосворенный.
Sprzęt, u, m. *sprzęty*, pl. скарбъ; утварь; мебели, орудiя.
Sprzężaj, aju, m. *sprzęża*, f. упряжка.
Sprzeżny, a. способный, годный къ упряжки.
Sprzężysty, a. что соединить можно.
Sprzyjać, v. n. & a. благопрiятствовать.
Sprzyjaznic, -niać, v. a. дѣлать кого благосклоннымъ; *-jazny, -jazliwy*, a. благосклонный; *(-ność)*, *-wość*, f. благосклонность.
Sprzykrzyć, v. *Przykrzyć*.
Sprzymierzeniec, ńca, m. союзникъ; *-mierzyć się, -rzać się*, v. r. сдѣлать союзъ.
Sprzysięga, f. заговоръ, бунтъ; *-sięgać się, sprzysiądz się*, v. r. дѣлать заговоръ, бунтоваться; *-sięglec, -siężca*, m. *-sięgły*, a. заговорщикъ, крамольникъ, бунтовщикъ.
Sprzysiężenie, n. v. *Sprzysięga*; *-sięźny, -siężony, ego*, m. v. *Sprzysięglec*.
Spuchły, a. распухлый; вспухлый.
Spustny, a. что спустить (или: что продавать) можно; *-stne drzwi*, опускная дверь.
Spust, u, m. спускъ, опускъ, спущенiе; плавка (по рѣкѣ); стокъ, стеченiе воды; шлюзъ; *- stawu, sadzawki*, спускъ, выпускъ воды изъ пруда; *- w bramach*, опускная рѣшетка; *-* (gen.*a*) *strzelby*, спускъ, собачка.
Spustoszały, a. опустошенный.
Spustoszyć, v. *Pustoszyć*.
Spuszczać, spuścić, v. a. спускать, спустить; *-szczać drzewo*, рубить деревья; *- oko w pończosze*, спускать петлю (въ чулкѣ); *-ścić psa z łańcucha*, спустить собаку съ цѣпи; *-szczać staw*, прудъ спустить; *-ścić kurek u strzelby*, курокъ спустить; *-szczać co rzeką*, сплавливать, сгонять по водѣ внизъ; *-szczać wosk, łoj*, растапливать воскъ, сало; *-ścić z ceny*, спустить, уменьшить, сбавить цѣны; *szczać oczy na dół*, потуплять глаза; *nie -szczać z oczu*, не выпускать изъ глазъ; *-szczać ogiera z klaczą*, припускать жеребца съ кобылою; *-szczać komu co*, упустить кому что; v. n. уменьшиться; *spuszczać się*, v. r. спускаться; *- się na kogo*, полагаться, надѣяться на кого; **-szczać z tonu, - na kwintę*, утихнуть, убавить спеси.
Spuszczanie, -szczenie, n. спусканiе, спущенiе.

Spychać, *zepchnąć*, v. a. спи́хивать, спи́хнуть, ссо́бывать, ста́лкивать (propr. & *).
Srać, v. a. (vu.) испражня́ться.
Sracz, m. (vu.) кто испражня́ется; ну́жное мѣ́сто.
Sraczka, f. (vu.) поно́съ.
Sraka, f. (vu.) v. *Dupa*.
Sral, m. *srala*, f. (vu.) обма́рывающій, -щая что испражня́яся.
Srebrnik, m. сре́бреникъ, сикль, m. (еврейская серебреная монета); добрый грошъ.
Srebrny, a. сере́бреный; *-na góra*, сере́бреный (го́рной) заво́дъ.
Srebro, n. серебро́; *żywe srebro*, ртуть, f. [до снегъ.
Srebrogorz, m. охота до серебра,
Srebrzyć, v. a. серебри́ть; *-brzysty*, a. серебри́стый, содержа́щій серебро́; цвѣтъ серебра́ имѣ́ющій (посере́бренный).
Sredny, *sreżoga*, *iroda*, v. *Srzedni etc.*
Środek, v. *Srzoda*, *Srzodek*.
Srogi, a. *srogo*, *srodze*, ad. стро́гій, суро́вый, жесто́кій; лю́тый; стра́шный, ужа́сный; *-gość*, f. стро́гость, суро́вость, жесто́кость, лю́тость.
Sroka, f. (*-oczka*, f. d.) соро́ка.
Srokaciny, *-cizny*, f. pl. пѣ́жинки (у лошадей).
Srokacz, m. пѣ́гая ло́шадь.
Srokaty, a. пёстрый, пѣ́гій.
Srokosz, m. жула́нъ, девятисме́ртъ, f. (пти́ца).
Srom, *u*, m. (poet.) срамъ, стыдъ.
Sromać, v. *Wstydzić*, *hanbić*.
Sromocić, v. a. срами́ть, обезчестить.
Sromota, f. срамота́, срамъ, стыдъ; дѣторо́дные у́ды; *-otnik*, m. сра́мникъ; *-otny*, a. сра́мный, позо́рный.
Srożyć, v. a. дѣ́лать свирѣ́пымъ, стро́гимъ; *-żyć się*, *-żeć*, v. n. & r. раздражи́ться, свирѣ́пствовать.
Srzedni, a. сре́дній; посре́дственный. [пере́чникъ.
Srzednica (*-dzina*), f. (w jeom.) по-
Srzednik, m. (w gramm.) то́чка съ запято́ю. [пресѣче́ніе въ стихѣ́.
Srzedniówka, f. (w poezyi) цезу́ра;
Srzeń, *śrzenić etc.* v. *Srzoń*, *śrzonić etc.*
Srzeż, v. *Szryż*.
Srzeżoga, f. ржа, медве́нная роса́; вялость прозябаемыхъ отъ сту́жи и моро́за.

Śrzód, *odu*, m. *w śrzód*, *wśrzód*, среди́, между́, посреди́нѣ.
Śrzoda, f. середа́, среда́.
Śrzodek, *dka*, m. среди́на; пупо́чекъ, се́рдце въ овоща́хъ; ма́кишь въ хлѣ́бѣ; сре́дство, спо́собъ; (*śrzodek*, *dku*, средото́чіе).
Śrzodkobojny ruch ciała, (w fizyce) си́ла къ це́нтру влеку́щая.
Śrzodkować, v. n. держа́ться среди́ны, находи́ться въ среди́нѣ; быть посре́дственнымъ; посре́дствовать, быть посре́дникомъ; *-kowy*, a. въ среди́нѣ находя́щійся.
Śrzodopoście, n. преполове́ніе поста́; крестопоклонная недѣ́ля.
Śrzodosłoneczny, a. (w astron.) геліоцентри́ческій.
Śrzodoziemny, a. средизе́мный; *-ziemne morze*, средизе́мное мо́ре; (w astron.) геоцентри́ческій.
Śrzodpał, *u*, m. (w optyce) фо́кусъ; зажига́тельная то́чка. [перепо́нка.
Śrzódpiersiowa błona, f. (w anat.)
Śrzódwaga, f. ватерпа́съ.
Śrzódziemny, a. средизе́мный.
Śrzon, *u*, *śrzoń*, m. и́ней.
Śrzonić, *śrzenić*, v. n. покры́ть, и́неемъ. [ся и́неемъ.
Śrzonieć, *śrzenieć*, v. n. покрывать-
Śrzonisty, *śrzenisty*, a. иневатый, покры́тый и́неемъ.
Śrzonowaty, a. похо́жій на и́ней; ча́лый (о лошадя́хъ).
Śrzyż, (*sryż*), m. льди́на о́сенью на рѣка́хъ пла́вающая.
Ssać, v. a. соса́ть.
Stać, (praes. *stoję*, *stoisz*), v. n. стоя́ть (на ногахъ); (v. *stawać*); стоя́ть, быть, находи́ться; останови́ться; *stać na warcie*, стоя́ть на карау́лѣ, на часа́хъ; *- obozem*, стоя́ть ла́геремъ; *- na kotwicach*, стоя́ть на я́корѣ; *- stancyą*, *mieszkać*, жить, обита́ть, имѣ́ть жили́ще; *- o co*, дорожи́ть, завели́ко почита́ть; *- na życie czyje*, * сѣ́ти ста́вить кому́.
Stać, v. i. быть доста́точну (для како́го употребле́нія); (praes. *staje*), достаётъ, дово́льно; *nie staje czego*, не достаётъ, ма́ло.
Stać się, v. i. r. ста́ться, случи́ться.
Staciwy, f. pl. (*u krosien etc.*) подпо́рки у тка́ческихъ станко́въ.
Stacya, f. кварти́ра полка или ар-

міи; деньги (или продовольствіе) за постой; станція; отстой, рейда; станъ у землемѣровъ.

Staczać, v. *Stoczyć*.

Stadhuder, v. *Stathuder*.

Stadło, n. двойца, пара животныхъ одного рода, самецъ и самка; *чета (мужъ и жена). [жеребца.

Stadnicze, *ego*, n. деньги за случку

Stadnik, m. припускной жеребецъ; табунщикъ.

Stado, n. стадо; *-dny*, a. стадный.

Stągiew, *gwi*, f. чанъ, кадка для воды.

Staje, n. стадья (125 геометрическихъ шаговъ); десятина земли.

Stajenny, a. конюшенный.

Stajenny ego, m. конюхъ; *-jenne, ego*, n. плата за стойло.

Stajnia, f. конюшная. [ющій.

Stajowy, a. десятину въ длину имѣ-

Stal, f. сталь, f.

Stala, f. мѣсто въ церквахъ, гдѣ сидятъ клирошане.

Stalić, v. a. наварить сталью; *укрѣпить, утвердить.

Stalica, f. гладило, воронило; *-listy*, a. изобильный сталю; *-lista woda*, стальная вода.

Stalka, f. мусатъ; огниво.

Stalmach, m. v. *Kołodziej*.

Stalowy, a. стальный.

Stalogryz, m. хвастунъ. [угольная.

Stałopłyn, *u*, m. (w chem.) кислота

Stałość, f. постоянство, твердость, непоколебимость.

Stalować, v. *Stalić*.

Stalwarki, n. pl. (w gornict.) подвязи для вытаскиванія воды изъ рудниковъ.

Stały, a. твердый, плотный; твердый, неперемѣнный; постоянный, твердый, непоколебимый; (w fortyf.) правильный, регулярный.

Stan, *u*, m. состояніе, положеніе; состояніе, чинъ; состояніе, званіе; станъ (о тѣлѣ); крой у платья; *minister stanu*, государственный министръ; *stan małżeński*, супружество; *stany*, pl. статы, чины государственные; *bydź w stanie*, быть въ состояніи дѣлать что.

Stanąć, *stawać*, v. n. (v. *stać*, praes. *staję*), остановиться, останавливаться; заключаться, опредѣлиться; производиться въ дѣйствіе, окончиться; быть избранну; *-nąć u kogo gospodą*, остановиться у кого на квартирѣ; прибыть, пріѣхать; стоять; ставиться (въ порядокъ); *o rzekach; stanąć*, замерзать, стать (о рѣкахъ); *stawać w sądach*, отправлять должность адвоката.

Stancya, f. жилище, квартира.

Stanczyk, m. шутъ, скоморохъ.

Standar, v. *Sztandar*.

Stangierka, f. платокъ шейной женской золотомъ или серебромъ тканый. [быть кучеромъ.

Stangret, m. кучеръ; *-retować*, v. n.

Stanie, n. стояніе, v. *stać* (praes. *stoję* & praes. *staję*).

Staniеć, v. *Tanieć*.

Stanik, m. (v. *stan*); корсетъ.

Staniuch, m. конюхъ.

Stanowca, m. *stanowiciel*, m. установитель, учредитель, основатель; *-wicielka*, f. установительница, учредительница, основательница.

Stanowić, *-nawiać*, v. a. ставить, становить; предписывать, опредѣлять, устанавливать; рѣшить; *-cenę*, назначать цѣну; *- prawa*, учреждать, устанавливать законы; *- syna*, *- corkę*, назначить содержаніе сыну, дочери, пристроить сына, дочь; *- wojsko*, ставить, располагать войско; *- zegarek*, ставить, часы; *- się*, v. r. ставиться и пр.; ставиться постоемъ; (о жидкостяхъ) устаиваться (какъ пиво по броженіи); успокоиваться; *-nowienie*, *-nawianie*, n. становленіе

Stanowiciel, v. *Stanowca*. [и пр.

Stanowisko, n. мѣсто гдѣ стоитъ что; становище; квартира; постоянная квартира; постой военной; рейда, отстой; станція; корчма, скотской рынокъ. [стеръ.

Stanownicзy, *ego*, m. квартирмей-

Stanowny, a. постоянный, твердый, непоколебимый.

Stąpać, *-pić*, v. a. ступать, -чить; (въ шашкахъ): двигать (шашку).

Stąpor, v. *Stępor*.

Starać się, v. r. стараться; *-ranie*, n. (*-nie się*), стараніе.

Staranny, v. *Starowny*.

Starbać się, *-botać się*, v. n. & r. шататься, колебаться.

Starcie, n. v. стираніе, n. (a *ścierać*).

Starcowski, a. стариковъ, старическій.
Starczyć, v. a. доставлять (v. *dostarczyć, -czać*); доставать, довольну быть.
Starek, v. *Starzec*.
Stargać, -gnąć, v. a. раздирать, разодрать; – *włosy*, взъерошить, склочить (волосы); – *kogo*, истощать, ослаблять.
Stargować, -wać się, v. a. & r. сторговать, -ваться.
Starobój, oja, m. старый, заслуженный воинъ.
Starodawność, f. древность, старобытность; *-dawny*, a. древній; стародавный.
Staropolak, m. старый Полякъ, живущій по старому обычаю; старопольскій добрый человѣкъ; *-polski*, a. старопольскій; прямый, искренній, откровенный; *-polszczyzna*, f. древнія польскія обычаи, нравы и пр.
Starość, f. старость.
Starościanka, f. дочь старосты; *starościć*, m. сынъ старосты; *-rościna*, f. жена старосты.
Starosta, f. староста (владѣлецъ королевскаго имѣнія); управитель; (w biblii) начальникъ; *-rostwo*, n. староство (имѣніе королевское во владѣніи старосты находящееся); достоинство старости.
Staroświecki, a. старинный; *-oświeczyzna*, f. старина.
Starowieczność, f. древность; *-czny*, a. древній.
Starowny, staranny, a. старательный, рачительный, прилежный.
Starozakonny, a. старозаконный; еврей, жидъ (учтиво говоря).
Starożytność, f. древность; *-żytny*, a. древній.
Starszeństwo, n. старшинство; (coll.) начальники, верховные, m. pl.
Starszy, a. (comp. a *stary*) старшій; верховный; *Panna starsza*, настоятельница (въ монастырѣ); *starszy majster*, старшій мастеръ цѣха.
Starszyzna, f. (*-rszyna*), старшины, старѣйшины.
Starty, a. (part. a *zetrzeć*) истертый.
Staruch, m. (v. *staryk*); *-ucha*, f. (*-uszka*, f. d.) старуха, старушка.
Staruszek, szka, m. старичокъ.
Staruszka, v. *Starucha*.
Stary, a. (augm. *staruchny, -utenki, -usienki, -uteneczki*) старый (propr. & *); *stara pani*, * задница (въ шутку).
Staryk, m. старикъ.
Starzec, rca, m. старецъ.
Starzeć, v. n. старѣть, -рѣться; устарѣть, обвѣтшать; *-rzyć*, v. a. дѣлать старымъ.
Starzyzna, f. старыя вещи, старое платье и цр.
Statecznieć, v. n. дѣлаться степеннымъ.
Stateczność, f. степенность; постоянство; *-czny*, a. степенный; постоянный.
Statek, tka, m. (говорять только): *idź do statka*, подй къ чорту.
Statek, tku, tka, m. сосудъ; мореплавательное судно; *statki*, pl орудія; *statek, tku*, постоянство твердость, непоколебимость; степенность.
Stathuder, m. штатгальтеръ (прежній правитель Голландскихъ провинціи).
Statkować, v. a. постоянствовать; вести себя порядочно; (о погодѣ) быть непремѣнной, постоянной.
Statua, v. *Posąg*.
Statura, v. *Postać*, *Postawa*.
Statut, u, m. v. *Ustawa*.
Statyka, f. статика (наука).
Statysta, m. политикъ (знатокъ въ Государственныхъ дѣлахъ); *statystyczny*, a. статистическій.
Statystyka, f. статистика.
Staw, u, m. прудъ; *staw, wstaw*, составъ.
Stawać, v. *Stać* (praes. *staję*), *stanąć*.
Stawarz, m. копатель пруда.
Stawiączka, f. прямыя буквы въ печати или въ письмѣ; – *wiączką postawić*, поставить стоймя.
Stawiarka, f. илъ изъ пруда служащій на удабриваніе.
Stawić, stawiać, v. a. ставить (во всякомъ значеніи русскаго слова); выдвигать, выдвинуть (н. пр. памятникъ) и пр.; – *się, przed sądem*, ставиться, явиться въ судъ; притворяться; показываться (н. пр. храбрымъ и пр.).
Stawidło, n. затворъ, запоръ, эрсъ.
Stawka, f. ставка (въ игрѣ).
Stawnociąg, -noprost, m. перпендикулярная линія; *-ciągły, -prosty*, a. перпендикулярный; *-prostownica*, f. ватерпасъ.
Stęchlina, stęchnąć, v. *Tęchlina, tęchnąć*.

Stek, u, m. стокъ, стеченіе (propr. & *); лужа, лужица.
Stęk, u, m. стонъ, стонаніе.
Stękać, v. a. стонать.
Stempel, v. *Sztępel.*
Step, u, m. степь, f.
Stępa, f. ступа; пестъ, толкуша; толчейная мельница.
Stępak, m. иноходецъ.
Stępel, v. *Sztępel.*
Stępia, f. иноходь, f.
Stępić, stępieć, v. *Tępić, tępieć.*
Stępica, f. западня, ловушка.
Stępka, f. (d. a *stępa*) толкушка.
Stępkarz, -pnik, m. тотъ, который толчётъ въ ступѣ.
Stęplować, v. *Sztęplować.*
Stępor, m. толкуша; поршень у насоса.
Stér, styr, u, m. руль, m. кормило (propr. & *); *ster wiatrakowy,* мельничное правило.
Sterczeć, styrczać, v. n. торчать.
Sternictwo, n. управленіе кораблѧ; правленіе, начальствованіе.
Sternik, styrnik, m. кормщикъ, кормчій; *правитель, начальникъ, предводитель.
Sterować, styrować, v. a. управлять кораблемъ.
Stęsknić się, stężeć, stężyć, v. *Tęsnić, tężeć, tężyć.*
Stłaczać, stłoczyć, v. a. сжимать, сжать; сдавливать, сдавить (валять).
Stłoczysty, a. сжимаемый, что можно сжимать.
Stłuc, v. a. столочь, истолочь; разбить, разломать.
Sto, (gen. *stu*), nu. сто.
Stoczek, czka, f. колодка (вощаная); *-czkarz,* m. дѣлающій (вощаныя) колодки.
Stoczki, pl. остатки отъ питья.
Stoczyć, staczać, v. a. скатить, скачивать; *-czyć piwo etc.,* сцѣдить, сцѣживать пиво и пр.; (о червяхъ) источить; *-czyć bitwę,* (дать сраженіе); * ссориться; *-czysty,* a. отлогій, покатый; *-tość,* f. отлогость, покатость.
Stodoła, f. хлѣбный сарай, житница.
Stofuncie, n. стофунтовикъ; *-funtowy,* a. стофунтовый.
Stóg, ogu, m. стогъ, скирдъ сѣна.
w Stojączki, ad. стойкомъ, стоймя.
Stojak, m. лѣнивецъ, лежень, m.; ходули для дѣтей.
Stoik, m. стоикъ.
Stojka, f. часовой, караульной.
Stok, u, m. стокъ; водоёмъ, цистерна; (w fortyf.) *stok,* гласисъ.
Stokfisz, u, m. треска (рыба морская)
Stokroć, ad. стократно, сто разъ; *-krotny,* a. стократный.
Stokroć, f. маргаритки (bellis perennis.
Stół, ołu, m. столъ; столъ, кушаніе; столъ судейскій.
Stoł, f. брёвна (n. pl.) между ярусами.
Stoła, sztoła, f. (w gornict.) штолька.
Stóła, f. епитрахиль, f.
Stolarz, m. столяръ; *-arczyk,* m. столярный подмастерье; *-arka,* f. жена столяра; *-arstwo,* n. столярное ремесло; *-arnia,* f. столярня.
Stolcobuwie, n. подножіе столба; *-cokryw, a, u,* m. T. карнизъ.
Stolczyć, -lcować, v. a. изпражняться.
Stolec, lca, m. (сѣдалище; царскій престолъ); судно (нужное); испражненіе; (задница); нижніе переклады, на коихъ основана мельница вѣтреная; (подножіе столба).
Stołeczek, czka, m. d. скамеечка, подножка; *-dziecinny,* маленькое судно для дѣтей.
Stołeczny, a. столичный; *-czne miasto,* столица, столичный городъ.
Stołek, łka, m. стулъ (деревянный).
Stoletni, a. столѣтній.
Stolica, f. столица, столичный городъ; (судилище, престолъ).
Stolik, m. d. столикъ.
Stolistny, a. столистный.
Stolka, f. каналъ кирпичный подъ плавильною печью.
Stolnica, f. доска столовая; доска для крошенья мяса.
Stolnik, m. стольникъ; *-nikostwo,* n. должность стольника.
Stołować, v. a. содержать кого на хлѣбахъ; доставлять кому пищу изъ платы; *- się,* v. r. быть у кого на хлѣбахъ; получать у кого пищу изъ платы.
Stołownik, m. нахлѣбникъ.
Stołowy, a. столовый; *-łowe, ego,* n. столовыя деньги; *-łowy dochód,* столовые доходы.
Stonasob, ad. сторицею; *-sobny,* a. сторичный.
Stonka, f. козявка (насѣкомое) (coccinella).
Stonóg, m. мокрица (oniscus asellus); *- morski,* сороконожка; *-nogi,* a. стоногій.

Stopa, f. **stopka**, f. d. стопа́, ступня́; плёсна; стопа́, футъ; нога́.
Stopień, **pnia**, m. ступе́нь, f.; степе́нь, f.; гра́дусъ.
Stopnik, m. карпъ въ оди́нъ футъ длино́ю; мѣ́ра длины́ на фу́ты раздѣле́нная.
Stopniować, v. a. (w gramm.) сравня́ть (перемѣня́ть прилага́тельное по степеня́мъ); **-niowanie**, n. постепе́нное возвыше́ніе; **-nisty**, a. раздѣле́нный на степе́ни, на гра́дусы.
Storcz, (**storg**), **u**, m. надве́рной кося́къ; **na storcz**, **storczem**, то́рчмя, торчко́мъ.
Storzyk, m. коку́шкины слёзы (satyrium).
Stós, **stus**, **u**, m. ку́ча, гру́да; костёръ; (злоключе́ніе).
Stosować, v. a. сообража́ть; снора́вливать, прила́живать; относи́ть; намека́ть; - **się**, v. r. годи́ться, прили́чну (или́) присто́йну быть; принора́вливаться.
Stosowny, a. сообра́зный, схо́дственный, соразмѣ́рный.
Stosunek, **nku**, m. соразмѣ́рность, относи́тельность; пропо́рція; отноше́ніе.
Stowarzyszyć, v. **Towarzyszyć**.
Stoziarnisty, a. стозерни́стый.
Straceniec, **ńca**, m. осужде́нный къ сме́рти.
Strach, **u**, m. страхъ, у́жасъ; страши́лище; - **nocny**, привидѣ́ніе, домово́й дѣ́душка.
Strachać się, v. r. страши́ться, ужаса́ться; боя́ться.
Strachliwy, a. страшли́вый, боязли́вый; **-wość**, f. страшли́вость, боязли́вость.
Stracić, v. **Tracić**.
Strącić, **strącać**, v. a. свергну́ть, сверга́ть; столкну́ть, ста́лкивать.
Strącze, n. (coll.) стручки́, m. pl.
Strączeć, **strąkowacieć**, v. a. дѣ́латься стручко́мъ; дѣ́латься стручкова́тымъ, твёрдымъ.
Strączka, f. **strączek**, m. стручо́къ, стебелёкъ.
Strączyna, f. стручко́вая шелуха́.
Strączysty, **-czasty**, a. стручи́стый.
Stradać, v. n. теря́ть, потеря́ть, утра́тить.
Stragarz, m. перекла́дъ, -кла́дина.
Strąk, **u**, m. v. **Strączka**.
Strąkowy, a. стручко́вый.
Strąkowaty, a. стручкова́тый, тве́рдый, невку́сный (какъ стручко́ва шелуха́).
Strangurya, f. запо́ръ мочи́, мочерѣ́зъ.
Straszny, **straszliwy**, a. стра́шный, ужа́сный.
Straszyć, v. a. страши́ть, страща́ть; испуга́ть; отгоня́ть.
Straszydło, n. страши́лище, пужа́ло.
Straszyniec, **ńca**, m. (w fortyf.) (реду́тъ).
Strata, f. поте́ря, уро́нъ, уще́рбъ; тра́та.
Stratny, a. расточи́тельный.
Strawa, f. пи́ща.
Strawić, (**trawić**), v. a. расточи́ть, промота́ть.
Strawnik, m. нахлѣ́бникъ.
Strawny, a. удобовари́мый; (съѣ́стный); **-wne**, **ego**, n. де́ньги за столъ, за содержа́ніе.
Strawować, v. a. содержа́ть на хлѣба́хъ.
Straż, f. стереже́ніе, хране́ніе, береже́ніе; стра́жа, карау́лъ; карау́лъ, аре́стъ; сто́рожъ, часово́й; **przednia straż**, аванга́рдъ; **tylna straż**, аріерга́рдъ.
Strażnica, f. подзо́рная ба́шня, каланча́.
Strażniczy, **ego**, m. **strażnik**, m. сто́рожъ, карау́льщикъ; - **przy rogatkach**, тамо́женный служи́тель, надсмо́трщикъ.
Strecha, v. **Strzecha**.
Stręczyć, v. a. доставля́ть, рекомендова́ть; **-czyciel**, m. кто доставля́етъ (кому́ что); **-czyfura**, f. тотъ кото́рый доставля́етъ кла́дь (или́) грузъ изво́щику.
Strefa, f. (**strefka**, f. d.) полоса́; - **świata**, по́ясъ земли́; **-fisty**, a. полоса́тый.
Stręt, (v. **wstręt**) **na stręcie**, удо́бно, при рукѣ́ находя́щійся.
Strof, **u**, m. штрафъ, де́нежная пе́ня.
Strofować, v. a. вы́говоръ дѣ́лать, жури́ть, брани́ть.
Strój, m. наря́дъ, убо́ръ; о́бразъ одѣ́янія, мо́да; мушту́къ на духовы́хъ мусикі́йскихъ инструме́нтахъ; **strój bobrowy**, бобро́вая струя́; (ко́нскій убо́ръ верхово́й ло́шади).
Stroić, v. a. наряжа́ть, убира́ть; приготовля́ть, распоряжа́ть; - **żarty**, шути́ть, насмѣха́ться надъ кѣмъ; - **minę**, жема́ниться, дѣ́лать ужи́мки; комедує, представля́ть коме́дій; (w muzyce) стро́ить, нала́живать.
Strojnik, m. ключъ для настро́иванія струнъ.

Strojniś, (*strojnat*), m. щёголь, m.
Strojnisia, f. щеголиха.
Strojność, f. убранство, нарядъ;
Strojny, a. нарядный, уборный; (стройный).
Stroka, f. (*-oczka*, d.) галунъ, позументъ.
Strokacz koń, m. пѣгая лошадь.
Strona, f. сторона; *na stronę*, на сторону, въ сторону; (w prawie) тяжущійся; *-na powodowa*, истецъ; *- odporna, pozwana*, отвѣтчикъ; *- świata, kraju*, сторона, страна.
Stróna (*struna*), f. струна.
Stronić, v. a. убѣгать, устраняться, удаляться.
Stronica, f. страница, v. *karta*.
Stronnik, m. послѣдователь какой стороны.
Stronność, f. пристрастіе, лицепріятіе; *-nny*, a. пристрастный.
Strop, *u*, *a*, m. потолокъ.
Stróż, m. сторожъ; *- nocny*, ночной сторожъ; спускъ у лука; винтъ на вагѣ у дышла.
Stróża, f. ночной караулъ.
Struć, v. *Otruć*.
Struchlały, a. оцѣпенѣлый; оторопѣлый; *-łość*, f. оторопѣлость.
Strucla, f. (*strucelka*, f. d.) куличъ.
Strudzić, v. *Trudzić*.
Strug, m. скобель, f. рѣзецъ; *strug*, *struch*, стругъ, родъ барокъ.
Struga, f. дождевой ручей, протокъ воды.
Strugać, *strugnąć*, *strużyć*, v. a. скоблить, лощить, подрѣзать; *strugacz*, m. кто скоблитъ, лощитъ и пр.
Strugalny, a. для скобленія употребляемый; *- nóż*, скобель.
Strukczaszy, *strukczy*, *ego*, m. форшнейдеръ.
Strum, *u*, m. зобъ (у шеи человѣческой).
Strumień, m. ручей, потокъ.
Strumyk, m. ручеёкъ.
Strup, *a*, *u*, m. струпъ (на ранахъ и вередахъ); *-piasty*, a. струповатый; имѣющій струпья.
Struś, m. строусъ.
Struż, v. *Strużyna*.
Strużyna, f. стружки, щепи.
Strych, *u*, m. черта, линія; мѣра съ гребломъ; чердакъ.
Strycharz, m. кирпичникъ; *-arczyk*, *u*, m. подмастерье у кирпичника; *-arstwo*, n. кирпичное ремесло.
Strychować, v. a. сгребать хлѣбъ при продажѣ гребломъ; *- cegły*, дѣлать кирпичи; **nieprzyjaciela z armat*, стрѣлять по длинѣ непріятельскаго войска, или крѣпостныхъ частей; чертить, линѣйки проводить на бумагѣ.
Strychowny, a. горизонтальный.
Strychulec, *lca*, m. гребло, гребокъ
Stryczek, *czka*, (d. a *stryk*), m. верёвка, верёвочка.
Stryj, m. дядя, братъ отца; *stryjaszek*, d. дядюшка
Stryj, m. (w maryn.) вѣтръ.
Stryjeczny, a. двоюродный; *-czny brat*, двоюродный братъ.
Stryjenka, f. тётка, сестра отцова.
Stryjowski, a. дядинъ.
Stryk, m. верёвка, канатъ.
Strykać, *-knąć*, v. a. & n. брызгать брызгнуть; покалывать въ тѣлѣ.
Strzała, f. стрѣла; раковина на копытѣ у лошадей.
Strzałka, f. d. стрѣлка; магнитная стрѣлка; (w matem.) полупоперечникъ; *- biała na łbie końskim*, звѣзда (бѣлое пятно) на лбу лошади.
Strząsnąć, *strzęsnać*, *strząsać*, *strzęsać*, v. a. стряхнуть, стрясти, стрясать.
Strzecha, f. соломенная крыша.
Strzedz, v. a. стеречь; хранить, смотрѣть за чѣмъ; *strzedz się*, v. r. беречься, остерегаться; *strzeżenie*, n. стереженіе.
Strzelać, *strzelić*, v. a. & n. стрѣлять, стрѣлить (propr. & *).
Strzelba, f. ружьё.
Strzelec, *lca*, m. стрѣлокъ; егерь; стрѣлецъ (знакъ зодіака и созвѣздіе).
Strzelisty, a. горячій, ревностный, страстный.
Strzelnica, f. мѣсто, гдѣ стрѣляютъ въ деревенный кругъ, въ деревенную птицу и пр.; (w fortyf.) бойница; батарея.
Strzelniczy, *proch -niczy*, m. винтовочной порохъ.
Strzemię, m. стремя; подножіе у кареты.
Strzemionko, n. (d. a *strzemię*) ушки (у сапоговъ); (w anat.) стременцо (въ ухѣ).
Strzepać, v. *Trzepać*.
Strzępek, *pka*, m. мохоръ, ниточка.
Strzępiasty, a. мочковатый, волокнистый

Strzępić, v. a. нитки выдергивать; кудрявить.
Strzeż (ptak), v. *Strzyż*.
Strzeżenie, n. стереженіе, v. *Strzedz*.
Strzydz, strzygać, v. a. стричь; разрѣзать ножницами; **strzydz oczyma*, бросать глазами, поводить; *strzyżenie*, n. стриженіе; (part.) *strzyżony*, стриженный.
Strzykać, strzyknąć, v. *Strykać*.
Strzyż, m. (*strzyżyk*, d.) пѣночка.
Strzyżenie, n. (v. *strzydz*) стриженіе (волосовъ); стр. овецъ.
Stuciec, v. *Sztuciec*.
Student, m. студентъ.
Studnia, f. (*studzienka*, f. d.) колодезь.
Studniarz, v. *Studziennik*.
Studzić, v. a. студить, дѣлать холоднымъ; *-dzienny*, студёный.
Studziennik, studniarz, m. колодезникъ.
Stukać, -knąć, v. a. стучать, стукнуть.
Stuła, v. *Stoła*.
Stulać, -lić, v. a. сжимать, сжать; смыкать, сомкнуть; *stul gębę!* молчи!
Stumiec, mca, m. каменосѣчецъ.
Stwardniały, a. отвердѣлый (propr. &*). [дымъ (propr. & *).
Stwardzać, -dzić, v. a. дѣлать твер-
Stwardzieć, stwardnieć, v. *Twardnieć*.
Stwarzać, v. *Stworzyć*. [nieć.
Stwierdzać, -dzić, v. a. утверждать, -дить; укрѣплять, -пить.
Stwórca, v. *Twórca*.
Stworzenie, stwarzanie, n. твореніе, створеніе, созданіе. [создать.
Stworzyć, stwarzać, v. a. сотворить,
Stwórzyciel, m. *stwórca, twórca*, m. творецъ, зиждитель; *виновникъ, творецъ.
Styczeń, cznia, m. январь, генварь, m.
Styczka, f. *stykanie*, n. смежность.
Styczna, f. (w matem.) тангенсъ.
Stygar, stygier, m. (w gornict.) штейгеръ, горный приставъ.
Stygnąć, v. a. стынуть, становиться холоднымъ (propr. & *).
Styk, u, m. v. *Kozica*.
Stykać się, v. r. соткнуться, стыкаться; граничить, быть смежну съ чѣмъ.
Styl, u, m. слогъ, образъ писанія; стрѣлка у солнечныхъ часовъ.
Stynka, f. корюха (рыба). [ронахъ.
Stypa, f. столъ (кушаніе) на похо-
Styrak, m. стораксъ (Styrax officinale).
Styrta, sterta, f. скирдъ; наметъ сѣна содержащій въ себѣ пятьдесять возовъ.
Styskować, v. n. жаловаться на кого.
Subaltern, m. подчиненный.
Subdelegat, m. посланный для исполненія какого дѣла.
Subdyakon, m. поддіаконъ; церковнослужитель.
Subet, u, m. v. *Spiączka*.
Subjekcya, f. (w prawie) подверженіе подъ другимъ судомъ; принужденіе, скука.
Subjekt, m. подлежащее (въ логикѣ); человѣкъ способный къ чему.
Sublewacya, f. отсрочка (осужденному на изгнаніе). [скій.
Subprzeor, m. помощникъ игумен-
Substancya, f. существо; имущество, имѣніе.
Subsystencya, v. *Wyżywienie*.
Subtelnieć, v. n. тонѣть, тонкимъ становиться.
Subtelny, a. augm. *-telniutki, -uteńki*, тонкій, мелкой, жидкой; остроумный.
Subtrakcya, f. (w arytm.) вычитаніе.
Suć, usuć, v. a. сыпать, насыпать, усыпать.
Suchar, a, u, m. сухарь, m.
Sucharek, rka, m. d. сухарикъ.
Suchorlawy, a. худощавый, сухощавый. [*недостатокъ.
Suchota, f. *suchoty*, pl. чахотка;
Suchotnica, f. чахотная женщина.
Suchotnik, m. чахотной человѣкъ.
Suchotny, a. чахотный.
Suchożyła, f. сухая жила.
Suchy, a. (augm. *suchutki, suchuteńki*), сухій; (сухонекъ, сухонькій); *suche dni*, чертыре великіе поста; доходы тримѣсячные.
Suczka, f. d. v. *Suka*.
Sufragan, m. суффраганъ; викарій или викарный епископъ.
Suka, f. *suczka*, d. сука, сучка.
Sukces, m. удача, успѣхъ; *-cessor*, m. наслѣдникъ, преемникъ; *-cessya*, f. наслѣдство.
Sukienka, f. v. *Suknia*.
Sukiennica, f. суконный магазейнъ; суконная лавка; *-ictwo*, n. суконный торгъ; суконная фабрика, суконное ремесло.

Sukiennik, m. суконщикъ, торгующій сукномъ; *-ienny*, a. суконный.
Sukmana, f. сермяга.
Suknia, f. (*sukienka*, f. d.) платье.
Sukno, n. сукно.
Suknowiec, *wca*, m. платяная моль.
Sukurs, m. вспомогательныя войска, v. *posiłek*; *-rsować*, v. a. посылать вспомогательныя войска.
Sułtan, m. султанъ.
Sum, m. сомъ (рыба).
Suma, *summa*, f. сумма; краткое содержаніе, сокращеніе; обѣдня.
Sumaryusz, *-riusz*, m. сокращеніе, оглавленіе.
Sumki, pl. сума переметная.
Sumnienie, n. совѣсть; *-ienność*, f. совѣстность; *-ienny*, a. совѣстный.
Sumować, v. a. складывать, счислять; сокращать; *-owny*, a. сокращенный.
Sunąć, *suwać*, v. a. сунуть, совать, двинуть, двигать; *- się*, v. r. двигаться; пресмыкаться.
Superintendencya, f. главное надзирательство; *-tendent*, m. главный надзиратель таможни.
Suplika, f. прошеніе, челобитня.
Suplikować, v. a. челомъ бить, покорно просить.
Supozytoryum, n. *czopek*, слабительная сосулька.
Suplikacya, f. прошеніе въ церкви.
Surma, f. мусикійское орудіе подобное на трубу, сурна.
Surmacz, m. тотъ который играетъ на сурнѣ (v. *surma*), или дѣлаетъ ихъ.
Suropiecki, pl. продолговатые куски мяса.
Surowić się, *surowieć*, v. n. суровѣть.
Surowica, f. рапа, солёная вода; *-wica*, *surówka*, f. кирпичъ нежжёный.
Surowiec, *wca*, m. чугунъ; сыромять.
Surowizna, f. сырость, недоспѣлость; *- w żołądku*, несваримость въ желудкѣ.
Surowość, f. сырость; суровость, строгость, жестокость; *-owy*, a. сырый; суровый; строгій, жестокій.
Surtut, m. сертукъ.
Sus, *u*, m. прыгъ, прыжокъ.
Suscepta, f. (w prawie) принятіе принесенной жалобы и пр.
Susieł, *susel*, m. сусликъ; хомякъ.
Suspensa, f. (w prawie) пріостановленіе дѣла.
Sustentacya, f. пропитаніе, содержаніе.
Susz, m. сушь, f. сушнякъ, хворостникъ. [f. сухое время.
Susza, f. суша, сухое мѣсто; сушь
Suszalnia, *-arnia*, f. сушило, сушильня; *-alny*, *-arny*, a. приготовленный на сушеніе.
Suszyć, v. a. сушить; *sobie głowę*, ломать голову (надъ чѣмъ); поститься.
Suszykufel, *fla*, m. пьяница, m.
Sutana, f. полукафтанъ (у духовныхъ особъ).
Suty, a. богатый, обильный.
Suwać, v. *Sunąć*.
Swach, (v. *swat*); *swachna*, f. та которая приводитъ невѣсту къ олтарю.
Swactwo, n. сватовство.
Swąd, *ędu*, m. угаръ, чадъ отъ жару, запахъ отъ пригорѣлой вещи; вонъ, дурный запахъ.
Swadba, f. свадьба, сватаніе.
Swak, m. v. *Szwagier*.
Swar, *u*, m. свара, ссора.
Swarliwość, f. сварливость; *-liwy*, a. сварливый, ссорливый.
Swarnia, f. мѣсто гдѣ ссорятся; корчма.
Swarzyć, v. a. причинять ссору; *- się*, v. r. браниться, ссориться.
Swaszka, *swatka*, f. сваха.
Swat, m. сватъ.
Swatać, v. a. сватать.
Swaty, m. pl. сватаніе, сватовство.
Swawola, f. самовольство, своевольство; шалость, рѣзвость.
Swawolnik, m. *-nica*, f. своевольникъ, -вольница; шалунъ, -лунья; *-wolny*, a. своевольный; рѣзвый; распутный, развратный.
Swawolować, *-wolić*, v. n. своевольничать, шалить, рѣзвиться.
Swędliwy, (*swądliwy*), a. угарный, чадный.
Swędnieć, v. n. издавать запахъ пригорѣлой вещи; (смердѣть).
Swędra, f. пятно, замаранное мѣсто; * неопрятный человѣкъ.
Swędzić, v. a. чадить; пригорать (кушаніе); *- kogo*, печалить, огорчать, оскорблять.
Świadczyć, v. a. свидѣтельствовать; оказывать (дружбу и пр.).
Świadectwo, n. свидѣтельство; *świa-*

decźne, ad. въ присутствіи свидѣтелей; *-decźny*, a. свидѣтельствующій; *list -decźny*, вѣрющее письмó, кредитúвъ.
Świadek, dka, m. свидѣтель.
Świadom, -domy, a. свѣдущій, знáющій, искýсный.
Świadomia, f. (coll.) свидѣтели искýсніе, свѣдущіе.
Świat, m. свѣтъ; міръ, весь свѣтъ; свѣтъ, вселéнная, т. е. землá; свѣтъ, люди; *wielki świat*, большóй свѣтъ (обхождéніе знаменúтыхъ людéй); *na świat wydadź dzieło*, издáть книгу, сочинéніе.
Świąteczny, a. прáздничный.
Świątka, f. (v. *kozera, -zyra*), кóзырь, m. [ховъ день.
Świątki, zielone świątki, m. pl. ду-
Świątkować, v. a. прáздновать.
Światło, n. свѣтъ (что свѣтúтъ); *-dzienne*, днéвный свѣтъ; *- słoneczne*, сіяніе сóлнца; освѣщéніе; * *- rozumu*, свѣтъ рáзума; рáзумъ, просвѣщéніе.
Światłość, f. свѣтлость, свѣтъ; *-tły*, a. свѣтлый; просвѣщéнный, разýмный.
Świątnica, v. *Świątynia*.
Świątnik, m. надзирáтель надъ имѣніемъ церкóвнымъ; ризнúчій.
Świątobliwy, v. *Świętobliwy*.
Światopis, m. описáтель свѣта, міра, космогрáфъ; *-topismo, -pisarstwo*, n. описáніе свѣта, міра, ко-
Świątość, v. *Świętość*. [смогрáфія.
Światowiec, wca, światownik, m. свѣтолюбецъ, міролюбецъ, чáдо сегó свѣта.
Światowładzca, m. міроправúтель; *-władztwo*, n. міродержáвіе.
Światość, f. свѣтская суетá; *-wy*, a. свѣтскій, мірскій; свѣтскій, свѣтолюбúвый, мірскій.
Świątynia, f. святúлище, храмъ.
Świder, dra, m. (*-derek, rka*, d.) бурáвъ.
Świdrak, m. трубчáтая улúтка.
Świdrować, v. a. бурáвить; * *oczami*, двúгать глазá тудá и сюдá; *-owaty*, a. винтообрáзный; *-ownia*, f. (w artyll.) мéльница для сверлéнія пушекъ.
Świdryk, m. стучáщій стѣннóй кузнéчикъ (насѣкóмое).
Świdrzyć, v. *Świdrować*

Świdwa, f. *-dwina*, f. дéренъ курослѣпникъ (Cornus foemina).
Świeca, świéca, f. свѣчá; *-carz*, m. свѣчникъ.
Świecić, v. a. свѣтúть; *-cić, -cić się*, v. r. свѣтúться, сіять, блестáть (propr. & *).
Święcić, v. a. святúть, прáздновать (прáздникъ); освящáть; (w grze) *- kartę jaką*, дѣлать кóзыремъ какýю нибýдь кáрту.
Świecidło, n. лóжное убрáнство.
Świeciuch, m. фонáрщикъ, фáкельникъ.
Świecki, a. свѣтскій, мірскій; *- kapłan*, бѣлый священникъ; *- człowiek*, свѣтской человѣкъ, мі-
Świeczka, f. d. свѣчка. [ряни́нъ.
Świecznik, m. (w biblii) подсвѣчникъ; (фонáрщикъ).
Świędzić, v. a. причинять свербóту; *świędzi mię coś*, чéшется, свербúтъ. [болтýнъ (въ шýткѣ).
Świegot, m. *-gotka*, f. пустослóвъ,
Świegot, u, m. v. *Szczebiot*.
Świegotać, v. n. (*o ptakach*) чúкать, чúркать; (*o dzieciach*) болтáть (о дѣтяхъ); *-gotliwy*, a. болтлúвый.
Świekier, kra, m. (w biblii) свёкоръ (въ разсуждéніи жены́; мýжнинъ отéцъ).
Świekra, świokra, f. *świekrucha*, f. (w biblii) свекрóвь, мýжнина мать.
Świepiet, m. улéй.
Świerb, v. *Świerzb*.
Świercz, m. сверчóкъ (насѣкóмое); *świercz, u*, m. *świerczenie*, n. свистáніе. [чóкъ).
Świerczeć, v. n. свúснуть (какъ свер-
Świerczyna, świerka, f. *świerk, u*, m. пúхта, ёль, f. (Pinus).
Świergot, -rkot, u, m. чúрканіе, щебетáнье.
Świergotać, -rkotać, -rkać, v. n. чúркать, щебетáть; *-rkotliwy*, a. чúркающій.
Świerkowy, a. елóвый, éлевый.
Świerzb, u, m. свербéжъ, свербóта.
Świerzba, (*-biączka*), f. корóста.
Świerzbić, v. n. свербѣть, зудѣть; *świerzbi go język*, онъ не мóжетъ молчáть, у негó длúненъ языкъ.
Świerzobka, f. кобылица; * глýпая жéнщина.
Świeść, f. свесть, f. своя́чина, своя́чница (жéнина сестрá).

Świetlik, m. свѣтля́къ (насѣко́мое); вся́кое свѣтя́щее тѣло.
Świetly, v. *Swiatly*. [(propr. & *).
Świetnieć, v. n. сія́ть; блиста́ть
Świetny, a. сія́ющій, блиста́ющій; сла́вный, великолѣ́пный.
Święto, n. пра́здникъ.
Świętobliwy, a. благочести́вый, богобоя́зненный.
Świętojański, a. *-ński robaczek*, свѣтля́къ, Ива́новъ червачёкъ.
Świętokradzca, *-dca*, m. святота́тецъ; *-kradztwo*, n. святота́тство.
Świętokupiec, *pca*, *-kupca*, m. святоку́пецъ, священноку́пецъ; *-kupstwo*, n. святоку́пство, симонія.
Świętomarciński, a. каса́ющійся до пра́здника свята́го Марти́на; *-cińske lato*, ба́біе лѣто.
Świętopietrze, n. петро́вская де́нюшка (по́дать плати́мая Папѣ пре́жде сего́ въ По́льшѣ).
Świętość, f. свя́тость. [жа́.
Świętoszek, *szka*, m. свято́ша, ханжа.
Świętować, v. a. пра́здновать, пра́зднычать.
Święty, a. святы́й, свять; *święty*, *ego*, m. (оди́нъ) святы́й.
Świeżeć, v. n. свѣжѣть.
Świeżość, f. свѣжесть, f.; *-ży*, a. свѣжій; но́вый; *-żyć*, v. a. освѣжа́ть, дѣлать свѣжимъ.
Świnia, f. свинья́ (propr. & *); *prośna świnia*, свинья́ су́порось, супоро́сая.
Świniarka, f. свина́я пасту́шка; неопря́тная же́нщина, неря́ха, замара́ха.
Świniarski, v. *Świński*. [мара́ха.
Świniarz, *świniopas*, m. свинопа́съ; *неопря́тный, нечи́стый человѣкъ,
Świnina, f. свини́на. [неря́ха.
Świniopas, v. *Świniarz*; *-pastwo*, n. пасе́ніе свине́й. [неря́ха.
Świniuch, m. (бра́нное сло́во): свинья́,
Świnka, f. (d. a *świnia*) свинка; *morska*; морская свинка. [хлѣвъ.
Świnnik, m. свина́рня; свино́й
Świński, a. сви́нскій, неопря́тный.
Świństwo, n. сви́нство, неопря́тность.
Świntuch, v. *Świniuch*.
Świst, *u*, m. свистъ.
Świstać, v. *Świszczeć*.
Świstacz, m. свисту́нъ.
Świstak, (*świszczypała*), m. вѣтреникъ, вертопра́хъ.
Świszcz, m. суро́къ.
Świszczeć, *świsnąć*, *świstać*, v. a. fr. свиста́ть, сви́снуть.
Świt, *u*, m. разсвѣтъ.
Świtać, v. n. i. разсвѣта́ть, станови́ться свѣтло.
Świtny, a. свѣтлый (о цвѣтѣ).
Swoboda, f. свобо́да, свобо́дность; незави́симость, во́льность (откровѣ́чность, и́скренность).
Swobódny, a. свобо́дный; во́льный, незави́симый.
Swojak, m. земля́къ, единозе́мецъ.
Swój, pr. poss. свой; (w gramm.) *po swojemu*, по своему́.
Swoić, v. a. пріуча́ть къ чему́ (v. *oswajać*); присво́ивать, присвоя́ть (v. *przyswajać*).
Swora, *sfora*, f. свора; *связь, f. соедине́ніе; *-rny*, *sforny*, a. согла́сный; послу́шный; *-rować*, *sforować*, v. a. привяза́ть соба́къ на свору; *соединя́ть, совокупля́ть.
Sworzeń, *rnia*, m. шкво́рень, m.; серде́чникъ.
Swowolny etc. v. *Swawolny etc.*
Swojski, a. урожде́нный, дома́шній, ту́тошный; ручны́й; (о сло́вахъ) сво́йственный, свой а не иностра́нный).
Sycić, v. a. насыща́ть; *miód sycić*, очища́ть медъ отъ во́ску; вари́ть медъ. [пѣть, шипнуть.
Syczeć, *syknąć*, *sykać*, v. a. шипѣть,
Sygnet, m. кольцо́, пе́рстень съ печа́тью; *-etować*, v. a. запеча́тать.
Sykać, *syknąć*, v. *Syczeć*.
Sylaba, f. складъ, слогъ.
Sylabizować, v. *Zgłoskować*.
Syllogizm, *u*, m. умозаключе́ніе, силлоги́змъ.
Symboliczny, a. символи́ческій, прообразова́тельный; *-olizować*, v. a. прообразова́ть.
Symoniactwo, *symoniak*, v. *Świętokupstwo*, *Świętokupiec*.
Sympatya, f. однонра́віе, состра́стіе, симпа́тія; *-tyczny*, a. симпати́ческій, состра́стный.
Sympla, f. одина́кая пла́та; *sympla w grze*, вы́игрышъ состоя́щій въ одно́й ста́вкѣ.
Syn, m. сынъ (propr. & *).
Synek, *nka*, m. (*synaczek*, *czka*, m. d.) сыно́къ, сыно́чекъ.
Synal, m. него́дный сынъ.
Syndyk, m. си́ндикъ; *-kówstwo*, n

должность си́ндика; *-kować,* v. n. быть си́ндикомъ.
Synod, u, m. сино́дъ.
Synowa, f. сноха́; невѣ́стка.
Synowica, f. племя́нница, дочь отъ бра́та. [сынъ отъ бра́та.
Synowiec, wca, m. племя́нникъ,
Synowski, a. сыно́вный.
Synowstwo, n. сыно́вство.
Syntaxa, -taxis, f. си́нтаксисъ.
Sypać, v. a. сы́пать; *- pieniędzmi,* сы́пать де́ньгами, расточа́ть де́ньги; *- groblą, wał,* стро́ить плоти́ну, валъ; *- się,* v. r. быть въ изоби́лiи; вы́тти или́ притти́ толпа́ми.
Sypiać, v. *Spać.*
*Sypialnia,*f. спа́льня; *-lny,*a. (спа́льный); *pokój -lny,* спа́льня.
Sypień, pnia, m. воро́нка для сы́панiя хлѣ́ба; сыпе́цъ, сово́къ.
Sypki, a. сыпу́чiй; ры́хлый.
Syrop, u, m. сиро́пъ.
Syrty, v. *Mielizny, miela.*
Sys, m. *syś, sia,* m. (*sysek, ska,* d.) грудь, f. (ласка́тельно); гру́дной младе́нецъ. [a. системати́ческiй.
Systemat, u, m. систе́ма; *-atyczny,*
Syt, u, m. сы́тость, насыще́нiе.
Sytny, a. сы́тный, пита́тельный.
Sytuacya, f. v. *Położenie, posada.*
Syty, a. сы́тый, сытъ (propr. & *).
Szabas, u, m. жидо́вская суббо́та; *-basować,* v. a. & n. пра́здновать суббо́ту.
Szabelnia, f. са́бельная фа́брика; *-lnik,* m. ма́стеръ дѣ́лающiй са́бли; *-ltas, u,* m. та́шка гуса́рская.
Szabla, f. са́бля; *-belny,* a, са́бельный.
Szabraka, f. чапра́къ. [ный.
Szach, u, m. ша́шка (въ ша́хматахъ); *dadź szach Królowi,* дать шахъ Царю́ (королю́).
Szachy, pl. ша́хматная игра́.
Szachowany, a. клѣ́тчатый.
Szachownica, f. ша́хматная доска́.
Szachraj, aja, m. (*-rajka,* f.) жидъ торгу́ющiй ве́тошью; *-chrajstwo,* n. плутовство́ жидо́вское въ торго́влѣ; *-chrować,* v. a. бары́шничать (по жидо́вски).
Szacht, u, m. ша́хта.
Szacować, v. a. цѣни́ть, ста́вить цѣ́ну; чти́ть, почита́ть, уважа́ть; *- nisko,* не уважа́ть, презира́ть.
Szacownik, m. цѣни́тель, оцѣ́нщикъ; * почита́тель.
Szacowny, a. достопочте́нный; почита́емый; драгоцѣ́нный, дорого́й
Szacunek, nku, m. оцѣ́нка; цѣна́, драгоцѣ́нность; почте́нiе, почита́нiе.
Szacunkarz, v. *Szacownik.* [нiе.
Szadź, sadź, f. и́ней; *-dzieć,* v. n. покрыва́ться и́неемъ.
Szafa, f. шка́фъ, шкапъ.
Szafarka, f. клю́чница; *-farnia,* f. кладова́я. [клю́чникъ.
Szafarz, m. управи́тель; эконо́мъ
Szafian, m. сафья́нъ; *-nowy,* a. сафья́нный. [хонтъ.
Szafir, u, m. сапфи́ръ; си́нiй я́-
Szafować, v. a. разноряжа́ть, располага́ть, управля́ть; употребля́ть что небережли́во. [шафра́нный.
Szafran, u, m. шафра́нъ; *-niasty,* a.
Szafranek, nku, m. шафра́новый цвѣтъ; же́лтаго цвѣ́та жемчу́гъ; *-nek, nku,* m. человѣ́къ съ ры́жими волоса́ми.
Szafranić, v. a. шафра́номъ приправить; желти́ть, вы́желтить; *-nica,* f. ко́рень желту́хи (Curcuma); *szafraniec, ńca,* m. имѣ́ющiй ры́жiе во́лосы.
Szafunek, nku, m. правле́нiе, управле́нiе; *- urzędów,* раздава́нiе чино́въ. [стообра́зно
Szaga, f. *na szagę,* на крестъ, кре-
Szakłak (*szekłak*), *u,* m. придоро́жная иго́лка, круши́на (Rhamnus).
Szal, u, m. шаль, f.
Szala, f. ча́ша у вѣ́совъ (propr. & *)
Szałamaja, f. свирѣ́ль, f. [забiя́ка.
Szałaput, m. *szaławiła,* m. драчу́нъ,
Szałasz, a, u, m. шала́шъ; *-łasznik,* m. *-nica,* f. живу́щiй (-щая) въ шала́шѣ; * чертёнокъ, бѣсъ, бѣ́шенный, -нная.
Szalbierz, m. плутъ, бездѣ́льникъ; *-bierka,* f. плуто́вка, бездѣ́льница; *-bierować,* v. a. обма́нывать, плутова́ть; *-bierski,* a. плутовскiй, бездѣ́льническiй; *-bierstwo,* r. плутовство́, бездѣ́льничество.
Szaleć, v. n. безу́мствовать, бѣси́ться (propr. & *).
Szalej, -leń, m. бѣлена́, голово-ло́мъ (hyoscyamus).
Szalenie, ad. ужа́сно; чрезвыча́йно.
Szaleniec, ńca, m. безу́мецъ, бѣ́шенный (propr. & *); *-leństwo,* n. безу́мiе, бѣ́шенство, сумасше́ствiе (propr. & *).

Szalić, v. a. обма́нывать; дѣлать бѣшенымъ; *-lony*, a. бѣшеный, неистовый; бу́йный; ужа́сный, стра́шный; си́льный, чрезвыча́йный. [вицъ).
Szalotka, f. шало́тка (родъ лу́ко-
Szałwia, f. шалфе́й (salvia officina-
Szambelan, m. камеръ-ге́ръ. [lis).
Szamerować, v. a. выкла́дывать пла́тье галуно́мъ и пр. [гла́дкая).
Szamet, ***mtu***, m. рашъ (матéрія
Szamotać, v. a. трясти́, кива́ть; рвать, дёргать; *- się*, v. r. дра́ться, боро́ться.
Szampan, m. шампа́нское вино́.
Szaniec, ***ńcu***, ***szańce***, pl. ша́нцы, m. pl. око́пъ; *na szaniec wystawić*, подве́ргнуть опа́сности. [не́ръ.
Szańcokopnik, m. шанцеко́пъ, піо-
Szańcostawność, f. шанцеко́пное иску́сство, фортифика́ція.
Szańcować, v. a. шанцова́ть; *- się*, (кому́), v. n. счастли́вѣться, удава́ться. [ческой ве́редъ.
Szankr, ***kru***, m. *szankier*, венери́-
Szanować, v. a. бере́чь, щади́ть, сохраня́ть, жалѣ́ть; почита́ть, уважа́ть; *-nowny*, a. почте́нный.
Szanta, f. ша́ндра (Marrubium).
Szar, ***u***, m. рядъ го́нтовъ (или черепи́цъ) на кро́вли. [карпъ.
Szarań, ***-ranek***, ***nka***, m. молодо́й
Szarańcza, f. саранча́.
Szarawary, f. pl. шарава́ры, m. pl.
Szarawy, a. сѣрова́тый.
Szarek, ***rka***, m. человѣ́къ въ сѣ́ромъ кафта́нѣ.
Szarga (*szaruga*), f. нена́стье, не́погодь, f.; бу́ря на мо́рѣ.
Szargać, v. a. забры́згать гря́зью.
Szarkać, ***sarkać***, v. n. шевели́ться отъ бо́ли. [кра́ску окра́шивать.
Szarłacić, v. a. въ шарла́ховую
Szarłat, ***u***. m. шарла́хъ, багре́цъ; багря́нка (ра́ковина).
Szarłat, ***-łatek***, ***-tku***, m. ба́рхатникъ (Amaranthus). [нѣть.
Szarłatnieć, v. n. багрѣ́ть, червле-
Szarłatnik, m. багря́нка (ра́ковина); червлена́чникъ, кото́рый кра́ситъ червлёною (шарла́ховою) кра́скою; *-łatny*, *-łatowy*, a. багря́ный, червлённый, шарла́ховый.
Szarooki, a. сѣроглазый. [щій.
Szaropióry, a. сѣ́рыя пе́рья имѣю-
Szarpa, f. шарфъ.
Szarpać, ***-rpnąć***, v. a. терза́ть, рвать; растерза́ть, раздира́ть (propr. & *); *-pacz*, m. тотъ кото́рый терза́етъ и пр.
Szarpak, m. ножъ, теса́къ; ко́ртикъ.
Szarpanina, f. расхва́тыванiе, растерза́нiе, разграбле́нiе; по́йманный соба́ками звѣрь, кото́рый оставля́ется соба́камъ въ кормъ.
Szarpny, a. хи́щный, хва́тскій н добы́чу. [на́я матéрія)
Szarsza, ***szarza***, f. са́ржа (шерстя-
Szarwark, ***u***, m. боя́рщина, ба́рщина; *-rkować*, v. n. боя́рщину ис-
Szary, a. сѣ́рый. [правля́ть.
Szarza, f. (v. *szarsza*) сѣ́рое сукно́.
Szarza, f. (franc. słowo) чинъ, зва́ніе.
Szarżerunek militarny, m. ата́ка кавалері́йская. [сѣ́рое пла́тье.
Szarzyć się, v. n. сѣрѣ́ть; *-rzyzna*, f.
Szast! int. шасть! (v. *szelest*).
Szastać, ***-stnąć***, v. n. ша́стать, ша́стнуть, ша́ркать, ша́ркнуть; произво́дить шумъ маха́ніемъ хлы́стика и пр.; v. a. *- kogo*, бить, уда́рить (ро́згами и пр.).
Szaszek, ***szka***, m. шутъ.
Szaszor, ***u***, m. шо́рохъ; *- cukrowy*, m. са́харная трость.
Szata, f. пла́тье, одéжда.
Szatan, m. сатана́; *-tański*, a. сатани́нъ, -ни́нскій; *-taństwo*, n. черто́вщина, дьяво́льщина.
Szatkować, v. a. *kapustę*, руби́ть, кроши́ть капу́сту; *-kownica*, f. ско́бель, рѣ́зецъ для кроше́нія капу́сты.
Szatnia, ***-tnica***, ***-townia***, f. платяно́й шкапъ, кладова́я для пла́тья; *-tniczy*, *-tny*, *ego*, m. гардеробме́йстеръ, имѣ́ющій попече́ніе о
Szatny, a. платяный. [пла́тьѣ.
Szatra, f. сѣ́тка, ко́ею птицело́вы накрыва́ютъ те́теревей въ изгоро́дѣ; кры́шка надъ птицело́внымъ то́комъ. [шо́къ.
Szawłok, m. складно́й ко́жаной мѣ-
Szczać, v. a. & n. мочи́ться.
Szczak, m. ури́льникъ.
Szcząt, ***ętu***, m *do szczętu*, со всѣмъ, (до послѣ́дняго оста́тка).
Szczątek, ***ątku***, m. оста́точекъ.
Szczaw, ***iu***, m. *szczawnik*, *a*, *u*, m. d. щавéль, f. (Rumex acetosa).
Szczebel, ***bla***, m. ступе́нь, -пе́нька лѣ́сницы; * сте́пень досто́инства

Szczebietliwy, *-biotliwy*, a. болтливый.
Szczebiot, *u*, m. (болтливость); *szczebiot*, *a*, m. болтунъ; *szczebiotać*, *-bietać*, v. n. щебетать; *болтать, говорить вздоръ.
Szczeć, f. ворсянка (Dipsacus).
Szczecina, f. щетина.
Szczecisty, a. щетинный.
Szczędzić, v. a. щадить, жалѣть, беречь.
Szczegół, *u*, m. особенность; подробность; *-gólnie*, ad. (v. *szczególny*) особенно, особо; *-gólny*, a. особенный, особливый; подробный; *-gólny człowiek*, частный (приватный) человѣкъ; (w gramm.) *imiona -gólne*, собственныя имена; единый, единственный; *handel -gólny*, мѣлочный торгъ.
Szczęk, *u*, m. звукъ отъ шпагъ и пр.; трещина въ горшкѣ.
Szczęka, f. челюсть, f.
Szczekać, *szczeknąć*, v. n. лаять; *лаять, *поносить, злословить.
Szczekacz, m. лаятель; злословникъ; ябедникъ.
Szczękać, *szczęknąć*, v. n. звенѣть, звучать, *-kać zębami*, скрежетать зубами.
Szczekomot, m. кожеѣдъ (насѣкомое).
Szczekuła, m. собака которая безпрестанно тявкаетъ.
Szczelina, f. (трещина); щепа, лучина; л ˇокъ.
Szczelny, a. плоченный.
Szczenię, *ięcia*, *-niątko*, n. щенокъ, щеночекъ; щеня всякаго хищнаго звѣря.
Szczenić się, v. a. & n. щениться.
Szczenienie, n. пометъ, ноша (щеночковъ).
Szczeniuk, m. молодая собака.
Szczenna, *ej*, f. щенная.
Szczep, *u*, m. (*szczepek*, *pka*, m. d.) черенокъ, прививокъ; самое деревцо, или привитая лѣторосль; *колѣно, поколѣніе, родъ.
Szczep, *a*, m. *szczepa*, f. полѣно; щепа, лучина.
Szczepać, v. a. щепать.
Szczepić, v. a. прививать, привить; *- ospę*, прививать оспу; *сажать, насаждать (propr. & *).
Szczepka, f. d. v. *Szczep*, *szczepa*.
Szczepny, *-pisty*, a. колкій, могущій удобно колоться; прививальный, прививочный.
Szczepnik, m. прививальщикъ, прививатель; разсадникъ.
Szczer, v. *Szczyr*.
Szczerb, *a*, *u*, m. *szczerba*, *szczerbina*, f. щербина, зазубрина у острея; пустая зубная ямина.
Szczerbaty, a. щербиноватый; щербатый.
Szczerbić, v. a. выломить, выщербить, вызубрить; *-bieć*, v. n. дѣлаться щербиноватымъ.
Szczerbiec, *bca*, m. сабля короля Болеслава Храбраго, которою при коронаціи препоясывались Короли.
Szczerk, *u*, m. крупный песокъ.
Szczerkać, *-rkotać*, v. n. журчать, течь съ журчаніемъ.
Szczeroprosty, a. простый; искренній, добродушный.
Szczerośrebrny, a. изъ чистаго серебра сдѣланный.
Szczery, a. искренній, простодушный; (о золотѣ) чистый; *-ra woda*, чистая вода.
Szczęścić, v. a. счастливымъ дѣлать; v. n. удаваться, счастливиться, успѣть.
Szczęście, n. счастіе, удача; благополучіе; *na szczęście*, на удачу.
Szczęśliwić, v. a. счастливить, сдѣлать счастливымъ; *-śliwie*, ad. счастливо, удачно; *-śliwiec*, *wca*, m. счастливецъ; *-śliwość*, f. благополучіе, благоденствіе, счастіе; *-śliwy*, a. счастливый, благополучный.
Szczęsny, a. благополучный, счастливый, т. е. причиняющій благополучіе.
Szczeszuia, *-żuia*, f. чешуя.
Szczkać, *-zknąć*, v. n. икать, икнуть.
Szczkać, v. ... сшивать (н. пр. дыру въ чулкѣ и пр.).
Szczkawka, f. икота.
Szczoch, *szczocha*, v. *Szczyl*.
Szczodrak, m. хлѣбъ раздаваемый бѣднымъ въ день Богоявленія.
Szczodrobliwy, *szczodry*, a. щедрый; *-drobliwość*, *-drość*, f. щедрость.
Szczoka, f. челюсть щуки (или другой хищной рыбы).
Szczotecznik, m. щеточникъ.
Szczotka, f. щетка.
Szczublątko, n. v. *Szczupak*.
Szczuć, *szczwać*, v. a. травить, пускать собакъ на звѣря; *szczuć kim*

kogo, подстрекáть; побуждать когó на гнѣвъ протúву другáго.
Szczuczy, a. щýчій.
Szczudłka, f. щелчóкъ.
Szczudło, n. деревя́шка, деревя́нная ногá; *-dła*, pl. ходýли, f. pl.
Szczuk, m. *szczuka*, f. пребольшáя щýка.
Szczupak, (*szczupiel*), m. щýка.
Szczupleć, v. n. худѣ́ть; *умень-шáться, убавля́ться; *-plić*, v. a. сдѣ́лать худы́мъ, худощáвымъ; уменьшáть, убавля́ть; *-pły*, a. (*szczury*) худы́й, худощáвый, тóщій, тóнкій; мáлый, не изобúльный; *-płość*, f. хýдость, худощáвость. [крысячій.
Szczur, m. кры́са; *-rczy*, a. кры́сій,
Szczwać, v. *Szczuć*.
Szczwacz, *szczuwacz*, m. доѣзжáчей.
Szczwaczka, f. жéлтая слúва.
Szczwał, v. *Cwał*.
Szczwalnia, f. домъ, гдѣ дéржатъ звѣрéй для трáвли.
Szczwany, a. бывáлый, хúтрый, тéртой калáчъ.
Szczycić, v. a. (v. *zaszczycać*); удостóивать; дѣ́лать честь; *-się czém*, слáвиться, хвалúться чѣмъ; *- na co*, полагáться на что. [глёнокъ.
Szczygieł, *gła*, *szczyglik*, m. ще-
Szczykać, *-knąć*, v. a. щúпать (propr. & *). [постéлю и пр.
Szczyl, m. кто мочóю замарáетъ
Szczyny, m. pl. мочá человѣ́ческая.
Szczypać, *-pnąć*, v. a. щипáть (propr. & *); щипáть, жéчь (на языкѣ и пр.); *-pać kwiaty*, срывáть цвѣты́; *-pacz*, m. тотъ котóрый щúплетъ. [(піявица).
Szczypawica, *-pawka*, f. клещáкъ,
Szczypce, *ów*, m. pl. шипцы́, m. pl.
Szczypiór, *oru*, m. кáменный лукъ, мéлкій лукъ; зелéная лýковица.
Szczypka, f. *-pta*, f. щепóтка; напóйка.
Szczyt, *u*, m. (щитъ); верхъ дóма, вершúна, фронтóнъ; *- góry*, вершúна, хребéтъ горы́; *szczyiem mierzyć*, мѣ́рять хлѣ́бъ, не сгребáя греблóмъ; *szczyt honorów*, высочáйшая степéнь пóчестей.
Szczyzoryk, v. *Scyzoryk*.
Szeląg, m. шúлингъ (пóльскій).
Szelbąg, *-bląg*, *u*, m. лáвка, складнáя кровáть.
Szelbaki, f. pl. доскá на котóрой поставля́ютъ посýду.
Szeleścić, v. a. шумѣ́ть; (какъ то: вѣтръ, лúстья.
Szelest, *u*, m. шумъ.
Szelina, v. *Szczelina*.
Szelma, m. f. шéльма, плутъ, бездѣ́льникъ; *-mować*, v. a. назвáть когó шéльмою; безчéстить когó, лишúть чéсти; *- co*, испóртить, изгáдить.
Szemle, m. pl. брускú къ кóимъ прикрѣпля́ются цѣ́пи кузнéчныхъ мѣхóвъ.
Szemrać, v. n. ворчáть, бормотáть; шумѣ́ть; роптáть, негодовáть.
Szemracz, m. воркýнъ, брюзгýнъ.
Szepielak, m. v. *Szepłun*.
Szepiotliwy, a. шепетлúвый. [тýнъ.
Szepluń, *ia*, m. *szepiotka*, m. шепе-
Szeplunić, v. a. шевеля́ть.
Szept, *u*, m. шёпотъ, шептáніе.
Szeptać, *-pnąć*, v. a. & n. шептáть, шепнýть.
Szeptarz, *szeptuch*, m. шепотнúкъ, перенóщикъ вѣстéй, перескáщикъ.
Szereg, *u*, m. рядъ; шерéнга; *-egować*, v. a. стáвить въ шерéнгу, въ рядъ; *-egowy*, *ego*, m. *-egowiec*, *wca*, m. рядовы́й солдáтъ (въ прéжней нарóдной кóнницѣ).
Szerm, *szyrm*, *u*, m. сáбельный ударъ: фехтовáнье.
Szermierz, m. гладіáторъ, мечебóецъ; фехтовáльщикъ; *-erstwo*, n. фехтовáнье.
Szermować, v. a. & n. фехтовáть, дрáться на рапúрахъ; *czém*, махáть; *- czém*, чвáниться, величáться, хвáлиться.
Szeroki, a. ширóкій; *простóрный, прострáнный (въ словáхъ).
Szerokolistny, *-listy*, a. широколúстный; *-kopleczy*, a. широкоплéчій; *-korogi*, a. широкорóгій; *-kostopy*, a. широконóгій.
Szerokość, f. ширинá, широтá; (w geogr. i w astron.) широтá (мѣ́ста, звѣзды́).
Szerzeń, m. шéршень, m. [звѣзды́).
(*Szerz*, *szérz*, f.) *na szerz*, *w szerz*, въ ширинý.
Szérzyć, v. a. ширúть; *- się*, v. r. распространя́ться (propr. & *); чвáниться, хвáлиться.
Szerzyna, *szerzyzna*, f. ширинá какóй нибýдь вéщи.

Sześć, ściu, nu. шесть.
Sześćdziesiąt, (gen. sześciudziesiąt),
шестьдесятъ. [лѣтній.
Sześćdziesiątletni, a. шестидесяти-
Sześćdziesiąty, a. шестидесятый.
Sześcian, u, m. кубъ (фигýра и чи-
сло́).
Sześcienny, a. куби́ческій; liczba
-ienna, куби́ческое число́); pier-
wiastek -ienny, куби́ческій кóрень.
Sześcioboczny, a. шестисторóнный.
Sześciodniowy. -dzienny, a. шести-
днéвный. [продолжáющійся.
Sześciogodzienny, a. шесть часóвъ
Sześciogran, sześciokąt, m. шестиу-
гóльникъ; -granny, -okątny, a.
шестиугóльный. [запряжéнный.
Sześciokonny, a. въ шесть лошадей
Sześcioletni, a. шестилѣтній.
Szesciołokciowy, a. шестилóкотный.
Sześciomiarowy, wiersz, m. гекса́-
метръ. [сѣкóмыхъ).
Sześcionogi, a. шестерон́огій (о на-
Sześciorak, m. родъ ячмéня. [дóвъ.
Sześcioraki, a. шесть рáзныхъ ро-
Sześcioro, rga, n. шéстеро.
Sześciorokrzydły, a. шесть крылы́евъ
имѣющій.
Sześćkroć, ad. шесть разъ; -krotny,
a. шестькрáтный. [ный.
Sześćmiesięczny, a. шестимѣсяч-
Sześćset, (gen. sześciuset) шесть-
сóтъ; -setny, a. шестисóтый.
Sześćstopny, a. шестистóпный (шесть
фýтовъ шириною или́ длиною).
Sześćwęgielny, a. шестиугóльный.
Szesnaście, (gen. szesnastu), шесть-
нáдцать. [лѣтній.
Szesnastoletni, a. шестьнадцати-
Szesnasty, a. шестьнáдцатый
Szew, (gen. szwu) шовъ.
Szewc, m. сапóжникъ, башмáшникъ.
Szewstwo, n. сапóжничество, сапó-
жничанье. [стéрье.
Szewczyk, a. m. сапóжничій подма-
Szkadłuba, f. трéщина.
Szkalować, v. a. хули́ть, ругáть;
поноси́ть, клеветáть.
Szkalowny, a. ругáтельный.
Szkapa, m. f. szkapsko, n. кля́ча.
Szkaplerz, m. наплéчникъ, парá-
мникъ.
Szkarada, f. мéрзость, сквéрность,
мéрзкая вещь, мéрзкое дѣло; чу-
дóвище, урóдъ; гнýсная хáря;
-radny, a. мéрзкій, гнýсный; -ra-
dzić, v. a. сдѣлать мéрзкимъ, гнý-
снымъ; безчéстить, поноси́ть, кле-
ветáть; - się, v. r. сдѣлаться мéр-
зкимъ и пр.; обезчéститься.
Szkarłat, v. szarłat, красýха, скар-
Szkarlatyna, f. горя́чка. [лати́на.
Szkarpetka, f. полотни́ная карпéтка.
Szkatuła, f. -tułka, f. d. шкатýлка,
Szkiełko, v. Szkło. [лáрчикъ.
Szklanka, f. стакáнъ. [наго цвѣта.
Szklanny, a. стекля́нный; стекля́-
Szklarstwo, n. стекóльничество.
Szklarz, m. стекóльщикъ.
Szklenica, f. стакáнъ.
Szkło, n. стеклó.
Szkoda, f. урóнъ, убы́токъ, ущéрбъ,
вредъ, потéря; -da, v. i. жаль;
-dliwy, a. врéдный; опáсный (о
рáнахъ); -dnik, -dzca, m. пакóст-
никъ; -dny, szkodzien, a. v. szkod-
liwy; -dować, v. a. теря́ть, по-
вреждáться.
Szkodzić, v. a. вреди́ть, пóртить.
Szkoła, f. шкóла, учи́лище.
Szkolarz, m. педáнтъ; -lastyk, m.
схолáстникъ.
Szkolnik, m. жидóвскій учи́лищный
смотри́тель; -lny, a. учи́лищный;
-lna choroba, притвóрная болѣзнь;
-lny, ego, m. учи́лищный смо-
три́тель.
Szkopiec, pca, m. дóйникъ.
Szkorbut, u, m. цынгá (болѣзнь).
Szkorpion, m. niedzwiadek, скор-
піóнъ. [ха.
Szkrofuł, u, m. скрóфулъ, золотý-
Szkrupuł, u, m. скрýпулъ (аптéкар-
ской вѣсъ); *сомнѣніе, недоумѣ-
ніе, безпокóйство сóвѣсти; -pula-
cki, -latny, a. сомни́тельный, съ
ли́шкомъ сóвѣстный; -pulat, m.
съ ли́шкомъ сомни́тельный чело-
Szkudła, f. гонтъ. [вѣкъ.
Szkuta, f. шкýта, большáя пóльская
бáрка. [лѣзныхъ гвоздéй.
Szkutnik, m. бáрочникъ; родъ же-
Szla, śla, f. szleja, szlejka, f. бечевá,
Szlaban, v. Szelbląg. [ля́мка.
Szlacharz, m. нырóкъ (пти́ца).
Szlachcic, m. шля́хтичъ, дворя-
ни́нъ; szlachta, pl. дворя́не, pl.;
-cianka, f. дворя́нка.
Szlachcić, -chetnić, v. a. пожáло-
вать когó дворя́нствомъ; *приво-
ди́ть въ честь, въ слáву; -chciura,
m. бѣдный дворяни́нъ, бѣдный

шляхтичъ; *-checki*, a. шляхетскій, дворянскій.
Szlachectwo, n. шляхетство, дворянство, достоинство дворянина; *dadź -ctwo*, пожаловать въ дворяне; *-chetczyzna*, f. отчина (вотчина); *-chetny*, a. благородный; изящный, славный.
Szlachta, v. *Szlachcic*, m.
Szlad, v. *Ślad*. [тило, колотушка.
Szlaga, f. долбня, долбуха; коло-
Szlak, *ślak*, *u*, m. слѣдъ простирающія въ длину; *- na ptaki*, западня; ловушка для ловленія птицъ; кромка, кайма; (узкая) дорога; *-kować*, v. a. слѣдить, слѣдничать.
Szlam, *slam*, *u*, m. илъ, тина.
Szlama, *ślama*, f. *u futra*, голова и шея у маленькихъ кожъ сшитыя; *-mować*, v. a. очищать отъ ила (рѣку, прудъ).
Szlamowaty, *-misty*, a. иловатый, тиноватый, тинистый.
Szłap', f. иноходь, f.; *-pak*, m. иноходецъ; *-pić*, *szłapać*, v. n. итти иноходью; шагать. [szla.
Szleja, f. вожжи, pl.; бечёвка; v.
Szlejfować, *szlifować*, v. *Szlufować*.
Szlejka, f. *-ki*, pl. помочи, f. pl.
Szlich, *szlicht*, *u*, m. (w gornict.) шлихъ.
Szlichta, f. ткаческій клей; *-tować płótno*, v. a. намазывать клеемъ основу.
Szlufa, *szlifa*, f. эполетъ; петля.
Szlufierz, m. шлифовальщикъ, гранильщикъ, точильщикъ; *-fować*, v. a. шлифовать, точить, гранить.
Szlochać, v. n. хлипать, рыдать.
Szluz, m. слюзъ шлюзъ.
Szłyk, m. шапка мѣховая коническаго вида.
Szmalcować, *szmalec*, v. *Sm....*
Szmaragd, *u*, m. изумрудъ.
Szmat, *a*, *u*, m. кусокъ, ломоть; лоскутъ.
Szmelc, i t. d. v. *Smelc*, i t. d.
Szmelcuga, f. ивовая зола.
Szmer, *u*, m. журчаніе, легкой шумъ.
Szmergiel, *g'la*, m. наждакъ.
Szmerać, *-rgnąć*, v. n. шорошить, шорохнуть, журчать.
Szmerla, f. голецъ (рыба).
Szmigownica, *śmigownica*, f. родъ длинной пушки.
Szmuklerz, m. позументщикъ.
Sznica, *sznice*, m. pl. сницы, два бруска, между коими вкладывается дышло.
Sznicernia i t. d. v. *Sznycernia* i t. d.
Sznur, *a*, *u*, m. снуръ; верёвка; межевая цѣпь; снуръ, нить, f. (у плотниковъ). [низанье.
Sznurek, n. снурокъ; *-rek pereł*,
Sznura, f. *binda*, широкій снуръ.
Sznurkować, v. a. обшивать снурками.
Sznurować, v. a. снуровать; * *gębę -ować*, кривить ротъ, жеманиться.
Sznurowadło, n. лента для снурованія. [ванье, снуровка.
Sznurówka, *sznórowka*, f. снуро-
Sznycerz, m. ваятель, рѣзчикъ; *-cernia*, f. комната въ которой ваятели работаютъ; *-cerstwo*, n. ваяніе, ваяльное искусство.
Szokolada, f. шоколатъ; *-ladnik*, m. тотъ который дѣлаетъ или продаетъ шоколатъ.
Szołdra, f. (задняя свиная бедра, окорокъ); * скверна́вецъ, свинья.
Szołki, *łków*, m. pl. камбалы, f. pl.
Szołtys, *sołtys*, m. деревенскій судья.
Szopa, f. навѣсъ, сарай.
Szor, *u*, m. *szory*, pl. шоры, f. pl.; *szór*, *szur*, песокъ (всё что умывается); *szór lisów*, сорокъ кожъ лисіихъ.
Szorarz, m. (*w hucie*) работникъ подкладывающій дрова въ плавильную печь.
Szorboch, v. *Szkorbut*. [ную печь.
Szorc, *u*, m. v. *Szustfal*.
Szorować, v. a. чистить, мыть; докладывать дровъ въ плавильную печь.
Szorownia, f. плавильная печь.
Szorstfal, v. *Szustfal*. [тый.
Szorstki, a. шершавый, шероховатый.
Szorulec, *lca*, m. кочерга.
Szos, *u*, m. подать платимая въ городахъ съ домовъ.
Szostak, m. (полудюжина); монета серебряная (въ Польшѣ), содержащая 6 копѣекъ.
Szóstka, f. шестёрка (въ картахъ).
Szósty, a. шестый. [рыба.
Szpada, f. шпага; *- morska*, мечь
Szpadnik, m. шпажникъ.
Szpąga, f. гусиная лапа, связь бревенъ (у плотниковъ); винтъ, щипукъ (у столяра); кокоры (у корабля).

Szpak, m. скворе́цъ (пти́ца).
Szpaczek, m. d. скво́рчикъ; *хитре́цъ, лука́вецъ.
Szpakowaty, a. темносе́рый.
Szpaler, *-lier*, *u*, m шпале́ры, обо́и, pl.; шпале́рникъ.
Szpara, *spara*, f. развили́на; тре́щина; разстоя́ніе между́ па́льцами и пр.).
Szparag, *u*, m. спа́ржа (asparagus).
Szpargał, m. ло́скутъ пи́санной или́ печата́нной бума́ги.
Szpat, *u*, m. (w mineral.) шпатъ (родъ ка́мня), (spathum).
Szpecić, v. a. безобра́зить, га́дить, дѣ́лать дурны́мъ.
Szpeciąg, m. ха́ря, безобра́зный чело́вѣкъ.
Szpelta, f. по́лба (triticum spelta).
Szperać (*-rlać*), v. n. ры́ться, копа́ться, ша́рить; * прі́искивать, ры́ться, дои́скиваться; *-racz*, m. прола́зъ, проны́ра, m.
Szperka, f. кусо́къ поджа́реннаго свина́го са́ла.
Szperka, m. скупе́цъ, скря́га, m.
Szperunek, *nku*, m. испы́тываніе, изслѣ́дованіе.
Szpetnieć, v. n. дурнѣ́ть, станови́ться дурны́мъ.
Szpetny, a. безобра́зный, ме́рзкій, дурны́й.
Szpica, f. коне́цъ, ко́нчикъ.
Szpichlerz, m. анба́ръ.
Szpiczastograniasty, a. (v. *kończaty*) пирамида́льный.
Szpiczasty, a. остроконе́чный.
Szpieg, *śpieg*, m. шпіо́нъ, лазу́чикъ.
Szpikulec, *lca*, m. *szpiglica*, f. шпиковальная игла́.
Szpila, f. шпиль, m.; *szpile ostrze*, v. *rogatki*.
Szpilić, v. a. пришпи́лить.
Szpilka, m. була́вка, шпи́лька; *- do zębow*, зубочи́стка.
Szpilkarz, m. иго́лочникъ, була́вочникъ.
Szpinak, *u*, m. шпина́тъ.
Szpisglas, v. *Spisglas*.
Szpital, *u*, m. госпита́ль, m. больни́ца, богадѣ́льня; *-lny*, a. госпита́льный, богадѣ́льный; *-lny*, *ego*, m. госпита́льный надзира́тель.
Szplacheć, v. *Spłacheć*.
Szplint, v. *Kliniec*.
Szpocić, v. *Szpecić*.
Szpona, *spona*, f. ко́готь, m.; ско́ба; а́корная ла́па.
Szprych, *sprych*, m. спи́ца.
Szpunt, m. вту́лка, заты́чка; отве́рстіе въ водопрово́дной трубѣ́; кры́шка на жерлѣ́ у пу́шки; заты́чка у пу́шки; *-tować*, v. a. заты́кать, заткну́ть, заку́порить.
Szpuntowe, *ego*, n. пите́йный зборъ
Szragi, m. pl. со́шки, ко́злы.
Szram, *u*, m. v. *Krésa*, *bliszna*.
Szranki, m. pl. риста́лище; *огра́да, предѣ́лъ.
Szróba etc. v. *Szruba etc.*
Szropa, f. v. *Grzebło*.
Szrót, *otu*, m. дробь (для стрѣля́нія); непросѣ́янная мука́; большо́й кусо́къ говя́дины или́ ры́бы вдоль отрѣ́занный; *-otować*, v.a. кру́пно моло́ть рожь; разсѣка́ть, руби́ть въ ме́лкіе куски́, дроби́ть; *-otówka*, f. дробови́къ.
Szruba, f. винтъ, шуру́пъ; *-bować*, v. a. винти́ть.
Szrusztak, m. тиски́ съ винта́ми.
Sztab, *u*, m. штабъ.
Sztaba, f. желѣ́зный прутъ, полоса́ желѣ́зная; сли́токъ зо́лота или́ серебра́; носъ корабля́; *sztaby*, pl. пери́лы (pl.) у лѣ́сницы.
Sztak, *u*, m. (w maryn.) штагъ, ка́натъ.
Sztakiety, f. pl. стаке́ты, m. pl.
Sztalmach, v. *Kołodziej*.
Sztandar, *standar*, *u*, m. столбъ, брусъ (въ подмо́сткахъ).
Sztępel, *stępel*, *pla*, m. клеймо́; песть, пе́стикъ; шо́мполъ; брусъ (въ подмо́сткахъ).
Sztęplować, v. a. клейми́ть; подпере́ть бру́сьями; заряжа́ть шо́мполомъ.
Szton, *u*, m. ма́рка, жето́нъ.
Sztrot, *sztort*, *u*, m. родъ фаго́та.
Sztuciec, (gen. *sztućca*), m. готова́льня; Футля́ръ; шту́церъ.
Sztuczny, a. иску́ственный, иску́ствомъ произведе́нный, съ иску́ствомъ сдѣ́ланный; *хи́трый.
Sztufada, *stufata*, f. па́реное, туше́ное мя́со.
Sztuka, f. *sztuczka*, f. шту́ка, шту́чка; часть, части́ца; кусо́къ; иску́сство, худо́жество; ухва́тка, прово́рство, уве́ртка; шту́ка, прока́зы, pl.; *sztuki wyzwolone*, свобо́дныя нау́ки; *sztuka teatralna*, *muzykalna*, піэ́са театра́льная, музыка́льная.
Sztukator, m. штукату́рщикъ; *-katura*, f. штукату́ра.
Sztukmistrz, m. (худо́жникъ); фигля́ръ.
Sztukować, v. a. разруба́ть на ку́сочки; наста́вить, дѣ́лать настав-

ку; – *się*, v. r. пробавля́ться (какъ мо́жно лу́чше).

Szturchać, *-chnąć*, v. a. толка́ть, толкну́ть; *-chaniec*, *ńca*, m. толчо́къ.

Szturm, *u*, m. бу́ря, гроза́; при́ступъ; *-mowac*, v. n. при́ступъ дѣ́лать, напада́ть.

Sztych, *u*, m. коло́тье (шпа́гою, игло́ю и пр.); коне́цъ (у шпа́ги, у копья́ и пр.); *опа́сность; – *sztycerski*, рѣзьба́, гравиро́вка.

Sztychać, *-chnąć*, v. a. коло́ть, толка́ть (шпа́гою и пр.).

Sztycharz, m. граве́ръ, рѣ́щикъ.

Sztychować, v a. гравирова́ть, рѣ́зать на мѣ́ди; превосходи́ть; – *na towar*, мѣня́ться.

Sztychwaser, v. *Serwaser*.

Sztyft, *u*, m. гво́здикъ безъ шля́пки.

Sztylet, *u*, m. кинжа́лъ. [сапога́).

Sztylfa, *sztylpa*, f. отворо́ты (у

Sztymbord, *-bort*, *u*, m. (w maryn.) ста́рбордъ, пра́вой бортъ.

Szuba, f. шу́ба.

Szubienica, f. ви́сѣлица; *-niczni*k, m. моше́нникъ, бездѣ́льникъ.

Szubraniec, *ńca*, *-awiec*, *wca*, m. негодя́й, безчи́нникъ.

Szufla, f. лопа́та; *-flować*, v. a. мѣша́ть лопа́тою.

Szuflada, f. выдвижно́й я́щикъ.

Szuja, m. бездѣ́льникъ, негодя́й.

Szukać, v. a. иска́ть (propr. & *); *-kacz*, m. иска́тель; *-kadło*, n. щупъ; *-kajło*, m. (кто всегда́ и́щетъ); воръ, разбо́йникъ.

Szuler, m. картѐжникъ, игро́къ; обма́нщикъ въ игрѣ́; *-lerka*, f. картѐжница; *-lernia*, f. мѣ́сто гдѣ игра́ютъ игроки́; *-lerować*, v. n. занима́ться игро́ю, картѐжничать; обма́нывать въ игрѣ́; *-lerstwo*, n. картѐжничество.

Szum, *u*, m. шумъ (вѣ́тра, мо́ря и пр.); *szumy*, pl. пѣ́на; *-mieć*, v. n. шумѣ́ть; * шумѣ́ть; горди́ться, чва́ниться; *-mek*, *-mik*, m. то́нкая пѣ́на; *-miłeb*, *łba*, m. бѣ́шеная голова́.

Szumny, a. шумли́вый, шу́мный; гремя́щій, гро́мкій; пы́шный, великолѣ́пный, высокопа́рный.

Szumować, *odzumować*, v. a. снима́ть, снять пѣ́ну; упо́лъ, пѣ́на.

Szupina, f. ко́жа, шелуха́ лупи́на (у ржи).

Szurgać, *-gotać*, v. a. мета́ть, броса́ть въ ра́зныя мѣ́ста́ съ шу́момъ; поступа́ть съ кѣ́мъ какъ съ са́мымъ него́днымъ. [ная же́нщина.

Szurgot, *u*, m. него́дная, презри́тель-

Szur, *szór*, m. шо́ры, pl.

Szust! int. шасть! (междоме́тіе).

Szust, *u*, m. шо́рохъ, ше́лестъ; *-tać*, *-stnąć*, v. n. шелести́ть, шумѣ́ть.

Szustfal, n. запо́нъ, ко́жаной пере́дникъ.

Szuszfałki, *ów*, m. pl. вы́дерганныя ни́тки изъ полотна́, клочки́; *без-дѣ́лицы. [трава́.

Szuwara, f. пле́вели, pl. него́дная

Szwaczka, f. швея́; жёлтая сли́ва.

Szwadron, *u*, m. эскадро́нъ.

Szwagier, *gra*, m. шу́ринъ (братъ жены́ чьей либо); *-gierstwo*, *-grostwo*, n. сватовство́; *-growa* (*-gierca*), f. своя́ченица.

Szwank, *u*, m. шата́ніе; вредъ, убы́токъ; *-nkować*, v. n. шата́ться; имѣ́ть уще́рбъ, вредъ; быть въ опа́сности. [ва́ксить; черни́ть.

Szwarc, *u*, m. ва́кса; *-rcować*, v. a.

Swargot, *u*, m. тарато́ренье; непоня́тное болта́ніе; *-got*, *a*, *-gotnik*, m. *-gotka*, f. *-gotnica*, f. болту́нъ; -ту́нья; *-gotać*, v. a. тарато́рить, болта́ть; *-gotliwy*, a. болтли́вый; непоня́тный, тара́барской.

Szwajga, f. ши́ло.

Szwajcar, m. швейца́ръ; придве́рникъ, приврa̋тникъ.

Szyb, *u*, m. (стрѣла́ кото́рою дѣ́ти игра́ютъ; *szyb*, *a*, m. родъ морско́й ры́бы (Dromon).

Szyb, *u*, m. *szyba*, f. ша́хта.

Szyba, f. *szybka*, f. d. стекло́ око́нничное.

Szybat, m. v. *Szyderz*, *szaibierz*.

Szybki, a. ши́бкій, пры́ткій, прово́рный.

Szybować, v. a. дви́гать су́дно шеста́ми; пари́ть, лета́ть по во́здуху.

Szyć, v. a. шить; – *przez co*, пронука́ть, пронима́ть; – *co*, злоумышля́ть проти́въ кого́.

Szych, *u*, m. мишу́ра, шуми́ха.

Szychta, f. слой, рядъ; *szycht*, *u*, m. ша́хта; ша́хта; уро́къ (у рудоко́повъ).

Szychtować, v. a. раздѣ́лать; приготовля́ть ру́ду.

Szycie, n. шитье́, v. *Szyć*.

Szydełko, n. d. шильцо; золотошвейная игла.
Szyderca, *-derz*, m. насмѣшникъ; *-rka*, f. насмѣшница; *-rski*, a. насмѣшливый, насмѣшническій.
Szydło, n. шило.
Szydliwy, *szydny*, a. насмѣшливый.
Szydrzeniec, (gen. *drzeńca*), m. клѣтка въ которой заключаютъ преступника (-пницу) оставляя его (ее) въ насмѣшку народа.
Szydzić, v. n. *z kogo*, насмѣхаться, издѣваться надъ кѣмъ.
Szyja, f. шея; бутылочное горло; (w fortyf.) перешеекъ бастіона; *piwniczna szyja*, домикъ выдающійся надъ лѣсницею погреба.
Szyjka, f. d. шейка; пестикъ, маточникъ (у растеній).
Szyjowaty, a. шейный; желѣзистый.
Szyk, *u*, m. порядокъ; *- bojowy*, боевой порядокъ; *толпа, войско; *-kować*, v. a. *wojsko*, ставить, построить армію въ боевой порядокъ; *- co*, распорядить, ставить въ порядокъ; (o Богѣ) распорядить, учредить; *-kowny*, a. складный, ловкій. [ной, часовой.
Szyldwach, *szylwach*, m. карауль-
Szyna, f. полоса желѣзная; шина (у колеса).
Szynal, m. шинный гвоздь.
Szynk, *u*, m. шинокъ, питейной домъ; корчемство, продажа вина
Szynka, f. ветчина, окорокъ. [и. пр.
Szynkarz, m. шинкарь, корчемникъ; *-karka*, f. шинкарка; *-karstwo*, n. шинкарство. [зочной.
Szynkiel, *kla*, m. конецъ оси пово-
Szynkować, v. a. шинковать, содержать шинокъ; *-kownia*, f. шинокъ, кабакъ; *-kowny*, a. шиночный.
Szynwaga, f. отвѣсъ.
Szypel, *pla*, m. узелъ (въ полотнѣ, въ ниткахъ). [щикъ.
Szyper, *pra*, m. шкиперъ, судов-
Szypka, *-pułka*, f. цвѣтной стебелёкъ, на коемъ сидитъ цвѣтокъ и плодъ (Pedunculus); стволъ пера; виноградная кисть безъ ягодъ.
Szypleć, *szyplać*, v. a. ковырять (пальцами); рвать; * v. n. *-plać koło czego*, мѣшкать, медлить; *-planina*, f. ковыряніе; медленіе, нерѣшимость. [(v. *szyper*).
Szyprować, v. n. быть шкиперомъ,
Szypszyna, f. шиповникъ.
Szypułka, v. *Szypka*. [*-pieniec*.
Szysma, *-matik*, v. *Odszczepieństwo*,
Szyszak, m. шишакъ.
Szyszka, f. шишка; *- sosnowa*, сосновая шишка; кровавой вередъ, чирей, желвакъ.
Szyty, a. шитый, v. *szyć*.

T.

Ta, pron. f. сія, эта.
Tabacznik, m. *-nica*, f. табачникъ (кто торгуетъ табакомъ, кто завиваетъ табачные листья, кто много куритъ табаку, кто нюхаетъ табакъ часто).
Tabaka, f. (*-baczka*, d.) табакъ; нюхательный табакъ.
Tabakiera, f. большая табакерка; *-kierka*, f. (обыкновенная) табакерка. [*bellowy*, табельный.
Tabella, f. табель, f.; *-larny*, a. *ta-*
Tabin, *u*, m. родъ тафты.
Tablatura, f. (w muz.) таблатура; полотно на которомъ пишетъ живописецъ; * *według tablatury*, очень прилежно.
Tablica, f. таблица, доска деревянная и пр.; таблица (въ книгѣ и пр.).
Tabor, *u*, m. лагерь, окруженный обозомъ для защиты; движемый пастушескій шалашъ съ колесами.
Taboret, *u*, m. табуретъ, скамейка.
Taborować, v. a. составить защиту изъ круга обозныхъ повозокъ.
Tabułat, *u*, m. жестяная крыша надъ фонтаномъ.
Taca, f. (кофейный или чайный) подносъ; *tacka*, f. купель (f.) для крещенія.
Tacher, *chru*, m. десять штукъ или дюжина (мягкой рухляди).
Tachlować, v. a. торговать легкомысленно или обманчически.
Taczać, v. a. катить.
Taczać się, v. r. валяться; шататься.
Taczki, pl. тачка (телѣжка объ одномъ колесѣ).
Tafla, m. большая доска; (n. pr. *szklana*, стеклянная доска); *-flany*, a. изъ стеклянныхъ досокъ сдѣланный; *-flować*, v. a. выкладывать досками, панелями. [ный.
Tafta, f. тафта; *-towy*, a. тафтян-
Taić, v. a. таить; *- kaszę*, смѣшивать кашу съ масломъ

Tajeć, v. n. таять.
Tajemnica, f. тайна, таинство, мистерія.
Tajemny, a. тайный, таинственный.
Tajnik, m. тайникъ, потаенное мѣсто.
Tajny, a. тайный, таинственный.
Taistra, f. сума, ранецъ.
Tak, *u*, m. тачка наполненная.
Taki, *ów*, m. pl. большая тачка.
Tak (*tako*), ad. такъ; *tak owak*, *tak sak*, такъ и сякъ.
Taki, a. (*takowy*, a. augm. *takuchni*, *-utinki*, *-uczki*) такій, таковый, таковъ.
Taksa, f. цѣна, такса, оцѣнка; *-ksator*, m. цѣнитель, оцѣнщикъ; *-ksować*, v. a. цѣнить, таксу опредѣлять.
Takt, *u*, m. (w muz.) тактъ.
Taktowy rejestr, (w prawie) реестръ криминальный, въ которой записываются дѣла о уголовныхъ преступленіяхъ.
Taktyka, f. тактика.
Takuchni, v. *Taki*.
Także, *takoż*, conj. также.
Tałałajstwo, n. сволочь, f.
Talar, *ara*, (*taler*), m. талеръ; *-arek*, *rka*, m. монета талеръ.
Talent, *u*, m. талантъ у древнихъ Грековъ); *талантъ, дарованіе природное; *-ntować*, v. a. одарить талантами.
Talerz, m. тарелка; *talerzyk*, m. d. кружочикъ.
Talia, f. станъ человѣческій, ростъ; *- kart*, колода картъ.
Talk, *u*, m. мыловка (камень).
Talla, *talka*, f. мотокъ нитокъ; штука нитокъ.
Talamuzy, *ów*, m. pl. пирожное съ сыромъ.
Tam, ad. тамъ; туда.
Tama, f. (*tamka*, f. d.) плотина, запруда; *препона, преграда.
Tamaryndy, f. pl. тамаринды, m. pl.
Tambor, m. *-borek*, *rka*, m. тамбуръ, для вышиванія.
Tameczny, v. *Tamtejszy*.
Tamować, v. a. прудить, запрудить; *воздерживать, препятствовать.
Tamtędy, ad. туда, тамъ чрезъ.
Tamtejszy, a. тамошній.
Tamten, pron. тотъ.
Tamże, ad. тамже, таможе.
Tan, *u*, m. кожевной дубъ.
Tańcować, v. n. танцовать.
Tańczyć, v. n. плясать.

Tandeciarz, m. лоскутникъ, ветошникъ; *-ciarka*, f. лоскутница, ветошница.
Tandeta, f. лоскутная лавка; лоскутной рядъ; лоскутной торгъ.
Taneczníca, f. танцовщица, плясунья; танцовальная зала.
Tanecznik, m. танцовщикъ.
Taneczny, *tańcowy*, a. танцовальный, плясальный.
Tangient (*u organ*), m. клавишъ.
Tangienta, (w trygon.) тангенсъ; v. *styczna linia*, *tkliwociąg*.
Tani, a. *-nie*, *-nio*, ad. дешёвый; дёшево; *-niość*, (*tanność*), f. дешевизна.
Taniec, *ńca*, m. танецъ; пляска.
Tanieć, v. n. дешевѣть.
Tanio, *tanie*, v. *Tani*.
Tantonić się, **tantani się ogień*, v. r. огонь распространяется.
Tąpać, *tępać*, v. *Tępać*.
Tapczan, *u*, m. лавка, нары, f. pl.
Tapicer, *-icyer*, *-issyer*, m. обойщикъ.
Taraban, *u*, m. *-any*, pl. барабанъ, литавра; *-banić*, v. n. барабанить.
Tarać, v. a. валять, таскать (въ грязи).
Taradajka, f. телѣжка о двухъ колесахъ.
Taran, *u*, m. таранъ, стѣноломъ (у древнихъ).
Tarant, m. сѣверный олень; чубарая лошадь; *-towaty*, a. чубарый.
Tarantula, f. тарантула (родъ паука).
Tarapata, f. шумъ, стукотня; драка.
Tararaszki, *-ruszki*, f. pl. пустяки, вздоръ.
Taras, *u*, m. щебень, m.; насыпь; тюрма, темница; *-rasować*, v. a. загородить, завалить; посадить въ тюрму; *-rasowy*, *ego*, m. тюремщикъ; *tarasowe*, *ego*, n. деньги, которыя заключенный долженъ давать тюремщику.
Taratatka, f. кафтанъ, сертукъ польскій.
Tarcica, f. доска (толстая).
Tarcza, f. тарчъ (родъ щита); *защита, покровъ; щитъ гербовый; мишень, f. цѣль, f. циферблатъ (у часовъ).
Tarczonoś, m. тарчоносецъ, щитоносецъ.
Targ, *u*, m. рынокъ; торговый день; торгъ, торгованіе (о цѣнѣ); договоръ о продажѣ, о покупкѣ;

рыночная цѣна; деньги выручаемыя за продажу на рынку.
Targać, targnąć, v. a. дёргать, дёрнуть; рвать; **prawa, pokój*, разрушать законы, миръ; *targnąć się na co. na kogo*, броситься на кого, на что; возстать противу кого; — *do czégo*, хвататься, взять; утомляться, утомиться.
Targan, u, m. *-ganiec, ńca*, m. подвязной ремень каретной; кто бьетъ кого часто; драка. [ка за волосы.
Targanina, f. драка, борьба, схват-
Targować, v. a. & n. co, o co, -wać się, v. r. шорговать, -ваться о цѣнѣ; выручать деньги продажею товаровъ; *-gowisko*, n. торговище, рынокъ; *-gownik*, m. тотъ, кто торгуется о чёмъ; *-gowy*, a. торговый, рыночный; *targowe, ego*, n. деньги платимыя за наемъ лавки,
Tarka, f. тёрка. [за мѣсто на рынкѣ.
Tarkać, -knąć, v. a. & n. (v. *tarkotać*); тихо, тайно говорить о чёмъ.
Tarkot, u, m. стукъ; звукъ, глухой шумъ; бормотунъ; *-kotać*, v. a. стучать, звучать (какъ то кареты на мостовой и пр.).
Tarlica, f. трепалка, трепало. [ная.
Tarlisko, n. икра рыбья выметан-
Tarło, n. время въ которое рыба метаетъ икру. [ніе.
Tarń, f. *tarnie*, n. (coll.) тернъ, тер-
Tarn, u, m. шипъ.
Tarnąć, v. n. свербѣть.
Tarnina, f. тернъ, терновникъ; *-nka, tarka*, f. терновая ягода; *-nisko*, n. мѣсто терномъ поросшее.
Tarnośliwa, f. терновникъ съ ягодами.
Tartak, a, u, m. пильная мельница.
Tartufle, tartyfole, v. *Trufle*.
Taryfa, f. тарифъ.
Tasak, v. *Tesak*.
Taśbir, u, m. полпиво.
Tasiemiec, mca, m. плоская глиста.
Tasiemka, f. тесёмка.
Taśma, f. (широкая) шесьма.
Tasować, v. a. & n. тасовать.
Tasz, tas, u, m. лавка торговая изъ прутьевъ сдѣланная.
Tata, m. *tatus, tatulo, -ulko*, тятя, тятинька (дѣтское слово).
Tatarczak, m. гречневый пирогъ; *-rczysko*, n. поле на коемъ посѣяна гречиха.
Tatarszczyzna, f. всё что ни есть татарское; набѣги татарскіе и пр.
Tatarka, f. гречиха.
Tatry, ów, m. pl. хребетъ карпатскихъ горъ; *высокія горы.
Tążyć, v. n. тужить, желать нетерпѣливо. [дышать (propr. & *).
Tchnąć, v. a. дыхнуть, дохнуть,
Tchnienie, n. дыханіе; (w gramm.) гортанное произношеніе буквъ.
Tchórz, m. хорёкъ; *трусъ. [вость.
Tchórzostwo, n. робость, боязли-
Tchórzowaty, a. робкій, боязливый, трусливый. [трусить.
Tchórzyć, v. a. навонять; * робѣть,
Tchu, gen. (*tchowi*, dat.) v. *Dech*.
Teatr, u, m. театръ, позорище.
Tęchlina, f. тухлость, тухоль, f.
Tęchły, a. тухлый.
Tęchnąć, tęchnieć, v. n. тухнуть.
Tęcza, f. радуга.
Tedy, conj. такъ, такимъ образомъ, и такъ; то; *tedy, wtedy*, тогда; въ то время.
Tędy, ad. здѣсь (проходя).
Tęgi, a. тугій; крѣпкій, плотный; сильный; *-gi sen*, крѣпкій сонъ; *-gi mróz*, сильный морозъ.
Tegodniowy, -dzienny, a. тогоже дня сдѣланный; сего дня сдѣланный; дневальный, дежурный.
Tegomiesięczny, a. нынѣшняго мѣсяца.
Tegoroczny, a. нынѣшняго года.
Tegotygodniowy, a. нынѣшней недѣлы.
Tegowieczny, a. нынѣшняго вѣка.
Tęgość, f. тугость, плотность, сила, крѣпость, твердость (propr. & *).
Teka, f. портфель, m. сумка на бу-
Tekst, text, u, m. текстъ. [маги.
Telega, f. телѣга.
Telegraf, m. телеграфъ.
Telepać się, v. r. & n. тащиться, съ трудомъ итти.
Teleskop, u, m. телескопъ.
Telet, u, m. *telej, eju*, m. *teleja, teleta*, f. родъ драгоцѣнной ткани.
Tema, f. (w gramm.) коренное слово.
Temblak, m. (темлякъ), чашка у шпаги; портупея.
Temperatura, f. температура, раствореніе воздуха.
Temperować, v. a. очинивать, очинить (перо, карандашъ).
Templarz, templariusz, m. *Bożo-*

grobiec, темпліе́ръ, ры́царь храма.
Temporalik, m. v. *Scyzoryk.*
Ten, *ta*, *to*, pr. тотъ, та, то; э'тотъ, э'та, э'то; сей, сія́, сіе́; *tenże*, *taż*, *toż*, то́тже, та́же, то́же.
Tenor, *u*, m. (w muz.) тено́ръ; (w prawie) содержа́ніе (како́го нибу́дь докуме́нта).
Tenorysta, m. пою́щій тено́ромъ.
Tenten, *tentent*, *tęten*, m.. то́потъ, стуча́ніе (нога́ми отъ лошаде́й).
Tenuta, f. аре́нда (кото́рую дава́лъ коро́ль во вре́мя жи́зни); староство́ безъ вѣдомства.
Tenutaryusz, m. арендато́ръ, ста́роста безъ суди́тельной вла́сти, (v. *Tenuta.*
Tenże, v. *Ten.*
Teolog, m. ѳеоло́гъ, богосло́въ; *teologia*, f. ѳеоло́гія, богосло́віе; *teologiczny*, a. ѳеологи́ческій, богосло́вскій; *-logować*, v. a. говори́ть или́ писа́ть о богосло́вскихъ дѣ́лахъ.
Teorban, *a*, *u*, m. *teorba*, f. тео́рба.
Teorya, f. ѳеорі́я, умозрѣ́ніе, созерца́ніе; *-ryczny*, a. ѳеорети́ческій, умозри́тельный. [то́пать, то́пнуть.
Tępać, *tąpać*, *tupać*, *tupnąć*, v. a.
Tępić, v. a. тупи́ть, дѣ́лать тупы́мъ (propr. & *); *-piciel*, m. кто дѣ́лаетъ тупы́мъ; *-pieć*, v. n. тупи́ться, тупѣ́ть (propr. & *).
Tępna żyła, f. бію́щая, бію́щаяся жи́ла.
Tępokątny, a. тупоуго́льный.
Tęponosy, a. тупоно́сый.
Tępość, f. ту́пость (propr. & *); *tępy*, a. тупы́й propr. & *).
Teraz, ad. ны́нѣ, тепе́рь. [решній.
Teraźnieyszy, a. ны́нѣшній, тепе́-
Tercerolik, m. *-rolka*, f. ма́ленькой карма́нной пистоле́тъ.
Tercyana, f. тридне́вная лихора́дка.
Terebint, v. *Terpentyna.*
Teredayka, v. *Taradayka.*
Teresere, int. (vu.) пустяки́!
Tercśnia, v. *Trześnia.*
Terlagi, *ów*, m. pl. та́чка.
Terlica, f. (v. Cierlica); сѣдло́ съ ма́ленькимъ арча́комъ позади́.
Terlikać, v. n. чири́кать; трель дѣ́лать.
Termin, *u*, m. терми́нъ (суде́бный), срокъ; техни́ческое сло́во; вре́мя уче́нія како́го либо мастерства; *-inalny*, a. форма́льный; *-inata*, f. фо́рма, фо́рмула, образе́цъ; *-inata przysięgi*, прися́жный листъ; ро́спись, ре́естръ; *-inatka*, f. запи́ска (что́бы по́мнить что нибу́дь).
Terminować, v. a. & n. сочини́ть кра́ткій спи́сокъ, отмѣча́ть; *-wać u kogo*, быть въ нау́кѣ у ма́стера, или́ у купца́. [*mierz.*
Termometr, v. *Ciepłomiar*, *Ciepło-*
Terpentyna, f. терпенти́нъ.
Tertes, n. шумъ, крикъ.
Tertufle, v. *Trufle.*
Tesak, m. теса́къ. [нинъ)
Teść, *ścia*, m. тесть (оте́цъ же́н-
Teściowa, *ej*, *teść*, *ści*, f. теща (мать же́ннина).
Tęskliwość, *tęskność*, f. *tęsknota*, *-knica*, f. тоска́, грусть; си́льное жела́ніе, то́мность; *-skliwy*, *-skny*, a. тоскли́вый, гру́стный; то́мный (отъ жела́нія чего́ нибу́дь).
Tęsknić, v. n. тоскова́ть, грусти́ть; жела́ть нетерпѣли́во, си́льно; скуча́ть.
Testament, *u*, m. духо́вная, завѣща́ніе; (ве́тхій и но́вый) завѣ́тъ; *-mentarz*, *-mentnik*, *m.* завѣща́тель.
Testymonialny, a. каса́ющійся до пи́сьменнаго свидѣ́тельства (по́-
Tęten, v. *Tenten.* [длинный).
Tetryczny, a. угрю́мый.
Tetryk, m.. угрю́мый человѣ́къ.
Też, *téż*, conj. же, та́кже.
Tężeć, v. n. жестѣ́ть; крѣ́пнуть; *-żyć*, v. a. сдѣ́лать туги́мъ, напряга́ть, натя́гивать; дѣ́лать крѣ́пкимъ (во́дку и пр.).
Tfy, *tfu!* int. тфуй!
Tfukać, v. a. говори́ть тфу (вы́плевать съ презрѣ́ніемъ).
Tkać, v. a. втыка́ть, всо́вывать.
Tkać, v. a. ткать; сплета́ть, сплести́.
Tkacki, *tkaczy*, a. тка́ческій. [сти́.
Tkacz, m. *-czka*, f. ткачъ; ткачи́ха; *-czownia*, *tkalnia*, f. тка́льня; *-cztwo*, *tkactwo*, n. тка́чество.
Tkanina, *tkanka*, f. ткань, f.; *tkanie*, n. тка́ніе; *tkany*, a. тка́ный.
Tkliwić, v. a. тро́гать, тро́нуть; *-wy*, a. чувстви́тельный; трога́тельный, умили́тельный.
Tkliwociąg, (w matem.) та́нгенсъ.
Tknąć, (v. *tykać*), v. a. прикаса́ться, косну́ться, дотыка́ться (propr. & *); порази́ть, тро́нуть.

Tknięty, a. тронутый.

Tkwić, v. n. быть воткнуту, вбиту во что либо (propr. & *); сохраниться въ памяти, въ сердцѣ.

Tleć, v. n. *tlić się*, тлѣть, тлиться (propr. & *). [вратить.

Tlić, v. a. сжечь, въ уголь пре-

Tło, n. каменный полъ (въ комнатахъ).

Tłoczek, *czka*, m. затычка, втулка; *-czliwy*, a. сжимаемый; *-czny*, a. сжимающій, сдавливающія.

Tłoczyć, v. a. тискать; нажимать, гнесть; давить; *- oliwę*, давить, выбивать (деревянное) масло; *- wino*, давить виноградъ.

Tłok, *u*, m. давка, тѣсненіе, толпа; пашня оставленная подъ паръ; коробка, ящикъ заключающій въ себѣ машину; прядь, изъ коихъ соединяется верёвка.

Tłokarnia, f. точило, тиски для давленія винограда и мала; *-karz*, m. давильщикъ; работникъ у точила.

Tłómacz, v. *Tłumacz*. [зка.

Tłómok, m. тюфякъ; чемоданъ; звя-

Tłuc, v. a. толочь; разбить; стучать (у дверей); *tłuc się*, v. r. шататься, скитаться по свѣту; шумѣть, шумъ дѣлать.

Tłucz, *tłucza*, f. замѣсъ; толчёной овёсъ съ мукою, для собакъ.

Tłuczek, *czka*, m. d. пестикъ; толкушка.

Tłuczka, f. (w gornict.) толчея.

Tłuk, m. пестъ, токмарь, m.; токмачъ; *бродяга, развратный человѣкъ; непотребная женщина.

Tłuka, f. собираніе винограда; пиръ при собираніи винограда.

Tłum, *u*, m. толпа, сонмъ.

Tłumacz, m. толмачь; переводчикъ; истолкователь; *-aczenie*, n. переводъ; истолкованіе, изъясненіе; *-aczka*, f. переводчица; изъяснительница; *-aczyć*, v. a. переводить (съ одного языка на другой); толковать, изъяснять; *-czyć się*, v. r. изъясняться.

Tłumić, v. a. гасить, тушить; *укротить, утолить, смягчить, смирять; *-miciel*, m. укротитель.

Tłumny, (*-mliwy*), a. многочислен-

Tłumok, v. *Tłómok*. [ный, толпою.

Tłuścić, v. a. салить, мазать саломъ; дѣлать жирнымъ.

Tłuścieć, (*-stnieć*), v. n. тучнѣть, толстѣть, жирѣть.

Tłustny, a. жирный.

Tłustobrzuch, m. толстобрюхій.

Tłustość, f. жиръ.

Tłustoszek, *szka*, m. *tłustoszka*, f. пригожій, дородный человѣкъ; пригожая, дородная женщина.

Tłusty, a. жирный, тучный (propr. & *); **tłusta mowa*, сквернословіе.

Tłuszcz, *u*, m. жиръ; ворвань, f.

Tłuszcza, f. толпа, сволочь.

To, ad. & conj. то; *to-to*, то-то.

To, pron. v. *Ten*, *ta*, *to*.

Toboła, f. торба, сума пастушья.

Toczarnia, f. мельница для полированія, точенія. [гомъ.

Toczkiem, ad. вертясь, валясь кру-

Toczyć, v. a. катить, катать, валить, валять; точить (драгоцѣнные каменья, стёкла и пр.); точить (на токарномъ станку); цѣдить (пиво, вино) изъ бочки; точить (о червяхъ); *-czyć się*, v. r. катиться, валиться, вертѣться; течь, бѣжать, литься; * итти, водиться, дѣлаться.

Toczydło, n. точило, брусокъ.

Toga, f. тога (главная одежда древнихъ Римлянъ). [lycoctonum).

Tojad, *u*, m. волкогубъ (Aconitum

Tok, *u*, m. кругообращеніе, оборотъ; *- ciała*, осанка; складъ въ тѣлосложеніи; женской головной уборъ; дыра въ которой вертится шпиль и пр.; токъ, теченіе; теченіе, образъ по которому дѣла дѣлаются.

Tokarnia, f. токарный станокъ; токарная работная комната.

Tokarstwo, n. токарство.

Tokarz, m. токарь, m.

Tołombasy, m. pl. родъ кимваловъ; плёва барабанная (въ ухѣ).

Tom, *u*, m. (*tomik*, m. d.) томъ (часть книги).

Ton, *u*, m. тонъ, звонъ, звукъ.

Toń, *tonia*, f. тоня; *опасность.

Tonąć, v. n. тонуть, погружаться (въ водѣ и пр.).

Topaz, *u*, *-azyn*, *u*, m. топазъ.

Topić, v. a. утопить; потопить, погружать; *- srebro*, *miedź* i i. d., плавить, серебро, мѣдь; **- majątek*, тратить имѣніе на дѣла невыгодныя.

Topiel, f. *-lisko*, n. пучи́на, бе́здна; *-pielec, lca*, m. уто́пленикъ; *-pielnik*, (*-pielec, lca, topień, pnia*), m. (мни́мой) домово́й въ водѣ́; *-lnica*, (мни́мая) волшебни́ца въ водѣ́.
Topnieć, v. n. топи́ться; растопи́ться. [пла́вкій, удобора́стопляемый.
Topnisty, a. пла́вкій, удобора́стопляемый.
Topola, topol, f. то́поль (populus, f.).
Topolina, f. топо́льникъ.
Topór, m. топо́ръ.
Toporek ryba, v. *Barwena*.
Toporzysko, n. топо́рище, руко́ятка у топо́ра; большо́й и тяже́лой топо́ръ.
Tór, a, m. путь, доро́га (propr. & *).
Torba, f. (*torebka, torbeczka*, f. d.) то́рба, сума́ переме́тная; ни́щенская су́мка; (w botan.) *torebka*, коро́бочка (у расте́ній), (capsula).
Torować, v. a. тори́ть, проби́ть доро́гу (propr. & *). [сла́дкій пиро́гъ.
Tort, u, m. (*torcik*, m. d.) тортъ, сла́дкій пиро́гъ.
Torun, u, m. *ziele*, эстраго́нъ, (artemisia dracunculus).
Tosamość, f. (w matem. i w filoz.) тожество́, одина́ковость.
Totumfacki, (въ шу́тку), факто́тумъ, всѣмъ управля́ющій.
Towar, u, m. *-arek, rka*, m. d. това́ръ; *-rzyski*, a. обходи́тельный, ла́сковый; това́рищескій; принадлежа́щій това́рищу; *-rzyskość*, f. обходи́тельность, дружелю́біе; *towarzystwo*, n. о́бщество, общежи́тельство; бесѣ́да, компа́нія, го́сти; о́бщество, това́рищество; *towarzysz*, m. това́рищъ; подмасте́рье; *w dawném wójsku Polskiém*, това́рищъ, легкоко́нный во́инъ изъ дворя́нъ; *-rzyszka*, f. подру́га, сожи́тельница; *-rzyszyć z kim, albo komu*, v. n. сотова́рищемъ кому́ въ чемъ; имѣ́ть сообще́ніе, обхожде́ніе; *-rzyszyć się*, v. r. вступи́ть въ това́рищество, подружи́ться.
Trąba, f. (*trąbka*, f. d.) труба́ (духово́е мусикі́йское ору́діе); рогъ, рожёкъ; *trąba głosowa*, гово́рная труба́; *-ba u słonia*, хо́ботъ (у слона́); (w myśl.) ры́ло борзо́й соба́ки; жо́лобъ; водопрово́дная труба́.
Trąbić, v. a. & n. труби́ть, разглаша́ть; распуска́ть (слухъ).
Trąbka, f. (d. v. *trąba*) сверто́къ.
Trąbnik, m. дѣ́лающій тру́бы, ро́жкй и пр.; *-bny*, a. тру́бный.
Trącać, -cić, v. a. толка́ть, толкну́ть; тро́гать, тро́нуть; *-cić czem*, па́хнуть чѣмъ (propr. & *).
Tracić, v. a. тра́тить; * *-cić głowę*, не знать что дѣ́лать; уничто́жить; *-cić złoczyńcę*, казни́ть престу́пника; *-ciciel*, f. мотъ, расточи́тель; истреби́тель.
Traciknot, u, m. *-cyłoj, ju*, m. горя́щій на свѣти́льнѣ (большо́й) узело́къ.
Tracz, m. пи́льщикъ, пили́льщикъ; пила́ (ры́ба морска́я), (squalus pristis). [у́гри на лицѣ́.
Trąd, ędu, m. прока́за (болѣ́знь); у́гри на лицѣ́.
Trąd, ądu, m. шмель, m.; тру́тень (пчела́ му́жескаго ро́да́), m.
Traf, u, m. слу́чай, приключе́ніе; *trafem*, слу́ча́йно; по слу́чаю.
Trafić, -fiać, v. n. попа́сть, попада́ть (въ цѣль); встрѣ́титься (съ кѣмъ), заста́ть (кого́); *- rysując*, схо́дно писа́ть портре́тъ; отгада́ть, угада́ть (мы́сли кого́); *-fić się*, v. r. случа́ться, случи́ться; приключа́ться, -чи́ться.
Trafić, trefić, v. *Trefić*.
Trafna, f. вы́игрышная ка́рта.
Trafny, a. хорошо́ попада́ющій (въ цѣль); въ что легко́ мо́жно попада́ть; вы́игрышной (о ка́ртахъ).
Trafta, v. *Tratwa*.
Trafunek, v. *Trefunek*.
Tragant, v. *Dragant*.
Tragary, pl. перекла́дины, f. pl.
Tragarz, m. дра́гель; дра́гиль, носи́льщикъ; перево́дина, перекла́дина (въ до́махъ).
Tragi, f. pl.носи́лки.
Tragedya, -giedya, f. траге́дія; *-giczny*, a. траги́ческій.
Tragedyopis, m. тра́гикъ, сочини́тель траге́дій.
Trakarz, m. (w gornict.) рабо́тникъ, кото́рый въ рудоко́пняхъ во́зитъ ру́ду на та́чкахъ.
Trakt, u, m. больша́я доро́га.
Traktament, u, m. пиръ, пи́ршество.
Traktat, u, m. тракта́тъ, догово́ръ, усло́віе; тракта́тъ (сочине́ніе о како́мъ предме́тѣ).
Traktować, v. a. трактова́ть, писа́ть о чёмъ; угоща́ть; догова́риваться, имѣ́ть догово́ры.

Tram, *u*, m. переводина, перекла́дина; киль, m.
Trank, *złoty trank*, m. блоши́стой ко́рень (Conyza); *anielski trank*, блоши́стой попу́тникъ, попу́тникъ водно́й (Alisma). [(сдѣлка).
Transakcya, f. (w prawie) мировая
Transfuzya prawa swego na drugiego, (w prawie) усту́пка пра́ва своего́ другому.
Transport, *u*, m. перево́зка, прово́зъ.
Transportator, m. транспорти́ръ, угломѣ́ръ; *-towy*, a. перево́зный; *-towy okręt*, транспо́ртное, перево́зное су́дно.
Transyt, *u*, m. транзи́тъ, про́пускъ иностра́нныхъ това́ровъ чрезъ госуда́рство; *-towy*, a. транзи́тный.
Trapić, v. a. му́чить, терза́ть; *-ciało*, умерщвля́ть свою́ плоть; *-piciel*, m. *-cielka*, f. мучи́тель, -льница.
Tratować, v. a. топта́ть, попира́ть нога́ми; раздави́ть.
Tratwa, f. плотъ (брёвна вмѣстѣ сплочённыя); *-twarz*, *-twiarz*, m. рабо́тникъ при хозя́инѣ во вре́мя го́нки лѣсу; *-twiany*, a. *-ne drzewo*, спла́вленной водо́ю лѣсъ.
Trawa, f. трава́; *-wiany*, a. травяны́й. [точи́тель.
Trawca, m. *trawiciel*, m. мотъ, рас-
Trawić, v. a. вари́ть (въ желу́дкѣ); съѣда́ть, пожира́ть; истребля́ть, уничтожа́ть; *- czas*, i t. d. *nad czém*, провожда́ть, проводи́ть вре́мя и пр. надъ чѣмъ; *trawić się*, изнуря́ться, гру́стію, печа́лію.
Trawisty, a. трави́стый, изоби́льный траво́ю. [траво́ю.
Trawnik, m. мѣ́сто изоби́лующее
Trawny, a. тра́вный, тра́вяный.
Trcina i t. d. v. *Trzcina* i t. d.
Trębacz, m. труба́чъ.
Trędowacić, v. a. сдѣ́лать прокаже́ннымъ; *-cieć*, v. n. заража́ться прока́зою; *угреватѣть.
Trędowaciny, m. pl. *na twarzy*, угрева́тость; *-waty*, a. прокаже́нный; *na twarzy*, угрева́тый.
Trefić, v. a. *włosy*, завива́ть во́лосы въ бу́кли.
Trefniarz, m. *trefniś*, *ia*, m. остросло́въ, заба́вникъ, смѣхотво́ръ.
Trefnować, v. n. шути́ть остроу́мно; *-fny*, a. заба́вный, шутли́вый.

Trefunek, *nku*, m. слу́чай; случа́йность; *-funkiem*, случа́йно, по слу́чаю; *-funkowy*, a. случа́йный.
Trel, *u*, m. трель (въ пѣ́ніи), f.
Trel, *tryl*, *u*, m. бечева́я.
Trelować, v. a. дѣ́лать трель (го́лосомъ и пр.); бечева́ть, тяну́ть бечево́ю су́дно.
Trelownik, m бечевщи́къ.
Tren, *u*, m. плаче́вная пѣ́снь.
Trepan, m. трепа́нъ. [му
Trepele, f. pl. брыжи́ по стари́но-
Trepka, f. деревя́нный башма́къ.
Tresa, *tressa*, f. галу́нъ.
Treść, f. экстра́ктъ, извлече́ніе; вы́тяжка, эссе́нція; содержа́ніе, пе́речень, m.; *ядро́, са́мое лу́чшее.
Tret, *tryt*, *u*, m. пло́щадь гдѣ продаю́тъ вся́кія ме́лочи.
Tretować, (*tratować*), v. n. плыть по бе́регу; пря́жить.
Trętwić, v. *Drętwić*.
Trocha, f. (*troszka*, f. d.) немно́го, немно́жко; *po trosze*, по немно́гу, ма́ло по ма́лу. [свѣ́чка.
Trociczka, *-ciszka*, f. кури́тельная
Trocina, f. *-ciny*, pl. опи́лки.
Troczyć, v. a. увяза́ть ремня́ми (на
Troi, *oja*, *oje*, nu. тро́е. [сѣдло́).
Trojak, m. число́ изъ трёхъ состоя́щее; моне́та трёхъ грошъ по́льскихъ; трои́йшникъ; *trojacy*, m. pl. тро́йни, m. f. pl.
Trojaki, a. троя́кій.
Troić, v. a. трои́ть, на тро́е дѣли́ть.
Trójbarwisty, *trzybarwisty*, a. трицвѣ́тной. [бунчу́чный паша́.
Trójbunczuczny basza, m. трех-
Trójca święta, f. свята́я тро́йца.
Trójdrożny, a. троепу́тный.
Troje, n. тро́е.
Trójgłowy, a. троегла́вый.
Trójgrotny, a. о трёхъ зубца́хъ.
Trójka, f. тро́йка.
Trójkąt, m. треуго́льникъ.
Trójkątny, a. треуго́льный.
Trojkolec, *lcz*, m. (wojenn.) капка́нъ о трёхъ или́ четырёхъ конца́хъ.
Trojkształtny, a. о трёхъ о́бразахъ.
Trójnasób, *w*, ad. въ тро́е.
Trójnasobny, a. тро́йный.
Trójnik, m. крѣ́пкой мёдъ (имѣ́ющій то́лько три ча́сти воды́).
Trójnity, *trójnisty*, a. въ тро́е заклёпанный; о трёхъ ни́ткахъ.

Trojoczny, a. триглазый.
Trójpaszczęki, a. о трёхъ пастяхъ.
Trójścienny, a. трёхъ сторонный.
Trojsty, a. тройный, изъ трёхъ состоящій. [кахъ.
Trójstopnisty, a. о трёхъ ступеньТrójtak, m. залазки для отвозенія руды.
Trójuszny, a. о трёхъ ушкахъ.
Troywęgiel, m. (v. *Trójkąt*); *-węglasty*, a. треугольный.
Trójwładztwo, n. тріумвирать, триначальство. [начальникъ.
Trójwładzca, m. тріумвиръ, три-
Trójzęby, a. трезубный.
Troki, *ów*, m. pl. торока, m. pl.
Tron, *u*, m. престолъ царскій, тронъ.
Trop, *u*, m. втечка; слѣдъ; *собраніе солдатовъ.
Tropić, v. a. слѣдничать; слѣдить.
Troska, f. скорбь, горесть, печаль, грусть; родъ маленькой сушёной рыбы.
Troszczyć, *troskać*, v. a. печалить, безпокоить, оскорблять; *- się*, v. r. печалиться, скорбѣть.
Troskliwy, a. заботливый, попечительный; печальный, оскорблён-
Troszka, *po trosze*, v. *Trocha*. [ный.
Truć, v. a. отравлять, отравить; *- płód*, ребёнка вытравить.
Truchlać, (*leć*), v. n. цѣпенѣть, окаменѣть, одеревенѣть; *z strachu*, отъ страха.
Truchliwy, a. трусливый, робкій.
Trucht, *u*, m. рысь, f. (рысца).
Truciciel, *-ciznik*, m. отравникъ,
Trucień, v. *Truteń*. [отравщикъ.
Trucizna, f. отрава, ядъ (propr. & *).
Truciznik, v. *truciciel*, m. продающій (или дѣлающій) отраву.
Trud, *u*, m. трудъ; *trudy*, pl. труды.
Trudliwy, a. трудноватый.
Trudnić, v. a. затруднять, дѣлать труднымъ. [нымъ.
Trudnieć, v. n. становиться труд-
Trudno, ad. трудно, мудрено; *-ność*, f. трудность, затрудненіе; *-ny*, a. трудный; мудреный; *-dny do czego*, *w czém*, неохотный, не услужливый.
Trudzić, v. a. трудить, утруждать, безпокоить; *- się*, v. r. трудиться.
Trufla, f. земляной орѣхъ, свиной хлѣбъ, трюфель, f. (Lycoperdon tuber).

Trukać, v. n. ворковать. [голубь.
Trukawka, f. сизій голубь, дикій
Trukses, v. *Stolnik*.
Trumna, *trunna*, f. гробъ. [роть.
Trunąć, v. n. пикнуть, отворить
Trunek, *nku*, m. напитокъ.
Trup, m. трупъ, мёртвое тѣло человѣческое; *старый хрычъ.
Trupi, a. трупный; *-pia głowa*, мёртвая голова; атропа, (родъ бабочки (sphynx atropos); *-piasty*, a. похожій на трупъ.
Truś, *ia*, m. *trusia*, f. *truśka*, d. (ласкательно) ручное животное; глупецъ, простакъ.
Truskawka, f. клубника. [(ядъ).
Trut, m. вредная вонь изъ труповъ,
Truteń, *tnia*, m. трутень, пчела мужескаго рода; лѣнивой человѣкъ; дуралей.
Trwać, v. n. существовать, быть, стоять, продолжаться.
Trwałość, f. прочность, твердость, постоянство; *-ły*, a. прочный, твердый, крѣпкій, надежный; постоянный; продолжительный.
Trwoga, f. тревога; смятеніе, безпокойствіе; опасность, страхъ, ужасъ. [тить.
Trwonić, v. a. расточать, мотать, тра-
Trwożny, *trwożliwy*, a. тревожливый, робкій; ужасный, въ страхъ приводящій.
Trwożyć, v. a. тревожить, безпокоить, ужасать, стращать; *-żyć się*, тревожиться; безпокоиться, у-
Tryangul, v. *Trójkąt*. [жасаться.
Tryb, *u*, m. образъ, порядокъ, видъ; *trybem wojskowym*, по военному порядку; *tryb życia*, образъ жизни; (w gramm.) *tryb*, наклоненіе (modus); (w mechan.) приводящее машину въ движеніе; (w gornict.) отдѣленіе пѣны съ расплавленнаго свинца.
Trybik, m. маленькая печь, для отдѣленія пѣны съ свинца.
Trybula, f. кервель, m.
Trybunał, *u*, m. судилище, судъ; *-nalista*, m. трибунальскій судья.
Trykać, *-ksać*, *-knąć*, *trysnąć*, v. a. бодать; *tryks*, *u*, m. боданіе.
Trykacz, m. баранъ. [на водку.
Tryngield, *u*, m. деньги даваемыя
Trynitarz, m. монахъ ордена Святыя Троицы.

Tryp, m. трипъ (родъ бархата).
Trypel, (gen. *-plu*), m. *trypola*, f. [трепелъ.
Tryplikowac, v. *Troić*.
Tryskać, *tryszczeć*, *trysknąć*, v. n. брызгать, бить ключемъ, стремиться вонъ. [(propr. & *).
Tryumf, *u*, m. тріумфъ, торжество
Tryumfator, m. торжественникъ, побѣдитель; *-falny*, *-fowy*, a. тріумфальный, торжественный; *-fować*, v. n. торжествовать.
Trząść, *trząsnąć*, *trząsać*, v. a. трясти, тряхнуть; *trząsać głową*, качать, потрясать головою; *trząść się*, v. r. трястися, дрожать; содрогаться, трепетать.
Trząsawica, f. v. *Trzęsawica*.
Trzask, *u*, m. трескъ; *trzaskiem*, вдругъ, внезапно.
Trask, int. бухъ.
Trzaskać, *-snąć*, v. n. треснуть, хлопнуть, хлопать; ударить въ – (о громѣ).
Trzcina, f. трость, тростникъ; *-ciniany*, a. тростяный; *-ciniasty*, a. на трость похожій; *-cinisko*, n. множество тростей въ одномъ мѣстѣ растущихъ; *-cinnik*, m. тростянка; *-cinny*, *-cinisty*, a. тростниковый; *-cinować*, v. a. (u Mularza) рѣшетить, прибивать тростникъ на деревянную стѣну.
Trzeba, v. n. i. должно, надобно, потребно.
Trzebić, v. a. & n. расчищать поле, вырывая коренья и пр.; холостить, скоплять, класть; выгнать; наступать на кого; *-bieniec*, *ńca*, m. скопецъ; евнухъ.
Trzebież, m. (v. *trzebić*); расчищеніе земли; новина.
Trzebula, v. *Trybula*.
Trzeć (praes. *trę*, *trzesz*), v. a. тереть; пилить; *trzeć len*, *konopie*, мять ленъ, пеньку; *trzeć się*, v. r. тереться; *ryby trą się*, рыбы мечутъ икру; *tarcie*, n. треніе; *tarty*, a. (part.) тертый.
Trzechsetny, a. трехсотый.
Trzechtysięczny, a. трехтысячный.
Trzeci, a. третій. [радка.
Trzeciaczka, f. тридневная лихо-
Trzeciegodniowi, *trzeciodniowy*, a. тридневный.
Trzecizna, f. отдача поля на откупъ за третью часть плодовъ.

Trzey, v. *Trzy*.
Trzepać, v. a. бить, колотить; выбивать пыль изъ платья.
Trzepaczka, f. опахало (отъ мухъ, или для очищенія съ пыли; трутикъ для очищенія платья.
Trzepietarz, m. гаеръ.
Trzepiot, m. болтунъ.
Trzęsawica, f. *-wisko*, n. ручевина, трясина; трясучка, трясучная болѣзнь. [угоръ.
Trzęsawiec, *wca*, m. электрическій
Trzęsianka, f. мятая, ржаная, пшеничная, и ячная солома, на кормъ
Trzęsidło, n. трясулка. [скотины.
Trzęsienie, n. (v. *trzaść*), *- ziemi*, землетрясеніе. [трясогузка.
Trzęsiogon, m. (*-gonek*, *nka*, m. d.)
Trzęska, f. трубочка для высасыванія вина или пива изъ бочки.
Trzęski, a. тряскій.
Trześnia, *czereśnia*, f. черешня.
Trzeszczki, *ów*, m. pl. (w anat.) чечевицѣ подобныя кости (между суставами у пальцовъ).
Trzeszczeć, v. n. трещать.
Trzewik, m. башмакъ.
Trzewo, n. кишка; *trzewa*, pl. черева, внутренности.
Trzeźwić, v. a. *kogo*, вытрезвливать; вытрезвить; приводить въ чувство послѣ обморока; *-źwieć*, v. n. трезвиться; очувствоваться, приходить въ чувство послѣ обморока.
Trzeźwy, a. трезвый; *-źwość*, f. трезвость, воздержность, умѣренность.
Trzmiel, *a*, m. шмель, m.
Trzmiel, *u*, m. *-lnia*, f. берескледъ (evonymus europaeus). [(птица).
Trznadl, *trznadel*, m. подорожникъ
Trzoda, f. станица, стадо.
Trzon, *u*, m. черенъ, черенокъ; стебель (у гриба); стержень у вереда.
Trzonowy ząb, m. коренной зубъ.
Trzos, *a*, *u*, m. черезъ.
Trzpień, *ia*, m. спенекъ, шпилька у пряжекъ. [никъ.
Trzpiot, *u*, m. вертопрахъ, вѣтрен-
Trzpiotać, *trzepiotać*, *trzepotać*, v. a махать, бить крыльями; * болтать, пустомѣлить; *-tać się*, v. r. & n. вертопрашить, -прашничать.
Trzpiotowaty, *-piotliwy*, a. вертопрашный, вѣтреный; *-piotowstwo*, n. вертопрашество, вѣтреность.

Trzy, m. *trzey*, (gen. *trzech*), три; (w arytm.) *reguła trzech*, тройнóе прáвило.
Trzybarwisty, a. трехцвѣ́тный.
Trzyćwierciowy, a. тричéтвертный.
Trzyczęściowy, a. троечáстный.
Trzydniówka, f. трехднéвное врéмя.
Trzydniowy, *trzydzienny*, a. триднéвный.
Trzydzieści, (gen. *trzydziestu*), трúдцать.
Trzydziestodzienny, a. тридцатиднéвный.
Trzydziestoletni, a. тридцатилѣ́тній.
Trzydziesty, a. тридцáтый.
Trzyfuntowy, a. трехфýнтовый.
Trzygarncowy, a. трехгáрнцовый.
Trzygodzinny, a. три часá продолжáющійся.
Trzygran, f. треугольная иглá.
Trzygraniasty, *-nisty*, a. треугóльный; *грýбый, невѣ́жливый.
Trzyjęzyczny, a. трехъязы́чный.
Trzykąt, m. треугóльникъ.
Trzykątnomiar, m. тригономéтрія.
Trzykłykty, *palec*, m. пáлецъ о трёхъ состáвахъ.
Trzykroć, трúжды, три рáза.
Trzykroćrodny, a. три рáза ежегóдно приносáщій плоды.
Trzykrotny, a. троекрáтный.
Trzykwartowy, a. содержáщій три чéтверти гáрнца.
Trzylecie, n. врéмя трёхъ лѣ́тъ; *-letni*, *ia*, *ie*, a. трехлѣ́тній.
Trzylistny, a. трилúстный.
Trzyłokciowy, a. трехлóкотный.
Trzymać, *trzymywać*, v. a. держáть (во всáкомъ значéніи сегó слóва); почитáть,дýмать;уважáть,почитáть; *-macz*, m. тотъ кóторый дéржитъ.
Trzymadło, n. орýдіе для держáнія въ рукáхъ чегó либо; *w drukarni*, держáльцо, pl. щемлúкъ.
Trzymiesięczny, a. трехмѣ́сячный.
Trzymilny, a. о трехъ мúляхъ.
Trzymonaw, m. прилипáло, держилáдія (ры́ба), (remora).
Trzynadel, v. *Trznadl*.
Trzynarożny, a. треугóльный.
Trzynaście, (gen. *trzynastu*), тринáдцать. [нá десять.
Trzynasty, a. тринáдцатый, трéтый
Trzynóg, *u*, m. *trzynożek*, *żka*, m. d. *dynarek*, трено́гъ, тренóжникъ.
Trzynogi, *-nożny*, a. тренóжный.
Trzypalcowy, (*-palczasty*), a три дю́йма ширинóю или длинóю.
Trzypiędzisty, a. три пáди ширинóю или длинóю.
Trzypiętry dom, a. домъ въ три этáжа, въ три я́руса. [или рóга.
Trysączny, a. имѣ́ющій три сýчка
Trzysta, (gen. *trzechset*), трúста.
Trzystać, v. a. проклинáть (говорúть: да возьмýтъ тебя́ три ста чóртовъ).
Trzystopny, a. трехфýтовый.
Trzytulny basza, m. трехбýнчучный пашá.
Trzywęglasty, a. треугóльный.
Trzywłosy, a. о трехъ волосахъ.
Trzywzorny, a. въ трóе ткáнный, сплетéнный. [зéрна.
Trzyziarnisty, a. имѣ́ющій три
Tu, ad. тутъ, здѣ́сь.
Tuberoza, f. туберóза.
Tubylec, *lca*, m. здѣ́шній.
Tucya, f. тýтія.
Tucz, f. мозгъ въ кóстяхъ.
Tuczec, *czca*, m. плечнáя кость лóшади; родъ лошадúнной болѣ́зни.
Tuczniеć, v. n. тучнѣ́ть, жирѣ́ть.
Tuczny, a. кормáщій; (о птúцахъ) тýчный, жúрный.
Tuczyć, v. a. утучнúть, откáрмливать; *насы́тить, напóлнить.
Tudzież, ad. тáкже, сверхъ тогó, при тóмъ. [кóстяхъ.
Tuk, *u*, m. тукъ, жиръ; мозгъ въ
Tułać się, v. n. & r. скитáться; *-łacki*, a. скитáющійся; *-łactwo*, n. скитáніе, брóдня; *-łacz*, m. бродя́га, m
Tuleja, *tulija*, f. дрóтикъ; колчáнъ.
Tulić, v. a. утоля́ть, утишáть; ласкáтельно прижимáть къ грýди; пря́тать; *tulić się*, v. r. успокóиваться, утишáться, переставáть плáкать; ласкáтельно прижимáться, вúться къ комý.
Tulich, m. v. *Puinał*. [(tulipa).
Tulipan, m. тульпáнъ, тюльпáнъ,
Tułów, m. тýловище.
Tułub, m. тулýпъ, шлáфрокъ.
Tum, *u*, m. соборъ, собóрная цéрковь.
Tuman, *u*, m. пыль поднимáющаяся; тумáнное óблако; *-manić* (v. a.) *komu oczy*, пыль въ глазá пускáть, обманýть.
Tuńczyk, m. тумáкъ (ры́ба).
Tupać, v. *Tępać*.
Tupet, *u* m. тупéй, хохолóкъ.

Tur, m. туръ, дикій волъ.
Turbacya, f. безпокойствіе; *-bować*, v. a. безпокоить, досаждать; *- się*, v. r. безпокоиться, заботиться.
Turban, v. *Zawóy*.
Turczyć, v. a. обратить въ Магометанскую вѣру; *- się*, v. r. принять; *-czyzna*, f. всё что ни есть турецкое; товары, обычаи.
Turkać, v. a. заставить шататься; шумѣть; *- się*, v. r. шататься.
Turkawka, f. горлица.
Turkot, u, m. шумъ, стукъ; *-kotać*, v. n. стучать, шумѣть.
Turkus, m. бирюза (камень).
Turma, f. тюрма, темница.
Turniej, ieja, m. *-niejc*, pl. рыцарскія игры, турниръ; *замѣшательство, безпокойство, раздоръ.
Turnować, v. n. балотировать.
Turnus, turn, m. балотированіе, -тировка.
Turodowiec, wca, m. туземецъ.
Turybularz, v. *Kadzidlnica*.
Turzy, a. турій, туру принадлежащій (v. *tur*).
Turzyca, f. осока (Carex).
Tusz, u, m. *tusza*, f. тушь, f.; *tusz*, дюжина.
Tuszować, v. a. ушевать.
Tuszyć, v. a. чаять, ожидать, надѣяться; *- komu co, czego*, предсказывать кому что нибудь; *- dobrze*, обнадеживать кого. [здѣшній.
Tutaj, ad. здѣсь; *-teczny, tutejszy*, a.
Tutor, m. (w prawie) судомъ опредѣленный опекунъ. [ной табакъ.
Tutuń, niu, m. тютюнъ, куритель-
Tutuniarz, m. табачникъ; куритель.
Tuwalnia, f. широкой утиральникъ.
Tuz, m. тузъ (въ карточной игрѣ); ударъ, толчокъ, кулакъ; двойка на костяхъ.
Tuzin, a, u, m. дюжина; *-zinek, nka*, m. дюжина мелкаго товара; родъ сукна средней доброты; *-zinkowy*, a. что продаютъ подюжинно.
Tuzować, v. a. тузить, бить кулаками.
Twardnieć, *-dnąć*, v. n. твердѣть, крѣпнуть, жестѣть (propr. & *).
Twardo, ad. твердо, крѣпко.
Twardogłowy, a. тупоумный; упрямый, упорный. [(propr. & *).
Twardość, f. твердость, жестокость
Twardosercy, a. жестокосердый.
Twardoskorupy, a. черепокожный.
Twardoskóry, a. жесткую кожу имѣющій. [лую шею имѣющій.
Twardoszyi, a. твердую, окостенѣ-
Twardousty, a. *-usty koń*, крѣпкоголовая, крѣпкоуздая лошадь.
Twardowłosy, a. твердую шерсть имѣющій. [кій (propr. & *).
Twardy, a. твердый, крѣпкій, жест-
Twardy, ego, m. талеръ монета; ефимокъ.
Twardzić, v. a. твердымъ дѣлать, твердить, жесточить; *się*, v. *twardzieć*; *-dzieć*, v. n. твердѣть; *-dzizna*, f. крѣпкая, твердая земля.
Twaróg, u, m. творогъ. [чико.
Twarz, f. лицé; *-rzyczka*, f. d. ли-
Twierdza, f. твердыня, крѣпость, замокъ; гарнизонъ; *защита, оборона.
Twierdzić, v. a. укрѣплять; утвердить; утверждать, доказывать; утверждать, увѣрять; *-dziciel*, m. кто укрѣпляетъ.
Twierdzenie, n. (w matem.) теорема; *-dzenie, -dza niebieska*, твердь небесная. [& *).
Twór, oru, m. тварь, твореніе (propr.
Twórca, f. творецъ (Богъ); творецъ (сочинитель, стихотворецъ); *twórczy*, a. творческій.
Tworóg, v. *Twaróg*.
Tworzyć, v. a. творить, созидать; *-rzyć séry*, сыры дѣлать; *słowa tworzyć*, выдумывать слова.
Tworcydło, n. форма для сыра; форма для образованія чего ни-
Ty, pron. ты. [будь.
Tyara, f. тіара, корона Персидскихъ царей, Папская корона. [чнѣть.
Tyć, v. n. толстѣть, жирѣть, ту-
Tycz, f. (*tyk, u*, m. *tyka*, f.) тычина, тычинка. [жать до чего.
Tyczeć się, v. i. касаться, принадле-
Tyczny, a. годный на тычинки; (о растеніяхъ) что держится за тычинки.
Tydzień, (gen. *tygodnia*), m. недѣля.
Tygiel, gla, m. горшокъ (широкій а не глубокій); плавильный гор-
Tygodniowy, a. недѣльный. [шокъ.
Tygr, -grys, m. *tygrzyca*, f. тигръ.
Tyk, tyka, v. *Tycz*. [коснуться.
Tykać, tknąć, v. a. коснуться, при-
Tykać komu, v. n. тыкать.

Tykwa, f. *tykwia*, f. тыква.
Tył, *u*, m. тылъ, задъ, задная часть; *tyłem*, задомъ. [дйная).
Tylczak, m. сапъ (болѣзнь лоша-
Tyle, ad. столь, столько; толь; *tylekroć*, толикократно, столько разъ; *ile - tyle*, сколько - столько.
Tylec, *lca*, m. обухъ. [столько.
Tyledwojny, a. двойный, два раза
Tyle troje, тройный, три раза столько. [гій, толь великій.
Tyli, *tylki*, a. толикій, толь мно-
Tylko, ad. только, токмо.
Tylny, a. задній.
Tyloraki, a. столько родовъ; столько частей. [ный, толстый.
Tyłowity, *tułowity*, a. тучный, жир-
Tyluczki, a. такъ малый.
Tym, (cum comp.) тѣмъ.
Tymf, *tynf*, m. тимфа (серебреная монета, пять серебреныхъ грошей или 38 Польскихъ грошей).
Tynk, *u*, m. штукатура, подмазка; *-karz*, m. бѣлильщикъ, штукатурщикъ; *-kować*, v. a. штукатурить, подмазывать.
Tyrać, *terać*, v. *Nadwerężać*.
Tyran, m. тиранъ, мучитель; *-anka*, f. тиранка, мучительница; *-ania*, f. *-aństwo*, n. тиранство; лютость; *-anić*, *-nizować*, v. a. тиранить, тиранствовать; *-anobójca*, m. тираноубійца; *-anobojstwo*, n. тираноубійство; *-anny*, *-ański*, a.
Tyras, m. наволочная сѣть на куропатки.
Tyrlarz, m. плотникъ въ рудокопнѣ дѣлающій обруби.
Tyrlicz, m. горчанка, золототысячникъ (раст.).
Tysiąc, *ąca*, nu. тысяча; *tysiącami*, потысячно. [мое).
Tysiącnóg, m. костянка (насѣко-
Tysiącznictwo, n. тысященачаліе.
Tysiącznik, m. тысяча; тысяча солдатъ; начальникъ надъ тысячью человѣками; полковникъ.
Tysiączny, a. тысящный, тысячный, составляющій тысячу.
Tytel, *tla*, m. титло.
Tytuł, *u*, m. титулъ; *- książki*, заглавіе, титулъ книги; *видъ, предлогъ.
Tytularny, *-łowy*, a. титулярный.
Tytułarz, m. книга учащая какъ кого титуловать.
Tytułat, m. тотъ кому слѣдуетъ какой либо титулъ.
Tytułować, v. a. титуловать, при-
Tytuń, v. *Tutun*. [давать титулъ.
Tyzana, f. *ptyzana*, ячная вода, тизана.

U.

U, prp. (c. gen.) у; (въ сложности значитъ тоже какъ русское у).
Ubać się, v. n. настращаться, на-
Ubaczyć, v. *Upatrzyć*. [пугаться.
Ubarwić, *-wiać*, v. a. украшать, красить (propr. & *).
Ubezpieczyć, *-czać*, v. a. обезпечить, обезопасить; успокоить.
Ubić, v. *Ubijać*.
Ubiegać, *ubiec*, *ubiedz*, *ubieżeć*, *ubiegnąć*, *ubiegiwać*, v. n. fr. убѣгать, убѣжать; истекать; проходить; опередить, прежде кого приходить; нападать нечаянно (на неприятеля); *-gać się o co z kim*, бѣжать въ запуски; *соревновать.
Ubierać, *ubrać*, v. a. одѣть, одѣвать; наряжать, нарядить; убирать, убрать; *morze ubiera*, есть отливъ на морѣ; S. *ubranie*, *ubieranie*, n. убираніе; part. *ubrany*, убранный; *-racz*, m. кто убираетъ и пр. [ской.
Ubieranie, n. *morskie*, отливъ мор-
Ubieżeć, v. *Ubiegać*.
Ubijać, *ubić*, v. a. убивать, убить; уколачивать, ровнымъ, гладкимъ дѣлать посредствомъ битья; *ubić jajka*, разбить, вымѣшать яйца; *ubijać kogo*, колотить, укокошить кого; *ubijać się o co*, домогаться чего, искать чего; *ubijanie*, *ubicie*, n. убиваніе; *-jacz*, m. кто убиваетъ и пр.
Ubiór, *oru*, m. уборъ, убранство; одѣяніе, одежда, платье; *ubior na konia*, конскій уборъ, шоры, pl.
Ubity, a. (part. a *ubić*) убитый, v. *ubijać*.
Ubłagać, v. a. умолить, упросить; укротить (гнѣвъ чей); *-galny*, a. ублажательный, умилостивительный; *-galnia*, *-nica*, f. очистилище, святилище (въ ветхомъ завѣтѣ).
Ubliżać, *-żyć*, v. a. оскорблять, оскорбить; вредить; *-życiel*, m. кто
Ubłocić, v. *Błocić*. [оскорбляетъ.

Ubocz, f. *ubocz*, *a*, *u*, m. *ubocze*, n. всё то что находится на бóку, на сторонѣ; *na ubocz*, нá сторону, нá бокъ; *z uboczy*, съ бóку, кóсвенно.
Uboczny, a. боковый, сторóнній; отдалённый; случáйный, посрéдственный.
Ubogacić, v. *Bogacić*.
Ubogi, a. убóгій, бѣдный.
Ubolewać, v. n. сожалѣть, печáлиться, скорбѣть о чемъ.
Ubość, *ubadać*, v. a. огорчúть, опечáлить.
Ubóstwić, *ubóstwiać*, v. a. боготворúть; обожáть, отмѣнно любúть.
Ubóstwo, n. убóжество, бѣдность; *ubóstwo*, (coll.) убóгые, бѣдные, pl.
Ubożeć, v. n. *ubożyć się*, v. r. убóжѣть, бѣднѣть.
Ubożuchny, *-ziuchny* i t. d. v. *Ubogi*.
Ubożyć kogo, v. a. убóжить, дѣлать убóгимъ.
Ubrać, v. *Ubierać*.
Ubrdać sobie co, v. a. несбыточныя дѣлá взять себѣ въ гóлову.
Ubronić, v. a. защитúть, оборонúть.
Ubrudzić, *-dzać*, v. a. замарáть, запачкать.
Ubryzgać, v. a. забрызгать.
Ubyć, *ubydź*, v. n. *ubywać*, v. n. fr. убыть, убывáть, уменьшáться.
Ubycie, *ubywanie*, n. убываніе.
Ucaleć, *-lić*, v. n. остáться цѣлымъ, невредимымъ.
Ucałować, v. *Całować*.
Uchadzać, v. *Uchodzić*.
Ucho, n. pl. *uszy*, (gen. *uszu*), ýхо, ýши, pl.; слухъ, ушкó; *- iglane*, ушкó игляное; *ucha u bótów*, ушкú у сапоговъ.
Uchod, *u*, m. ухóдъ, ухóдка; нижній край вáла; отступлéніе, ретирáда.
Uchodzić, *ujść*, *ujśdź*, v. n. уходúть, удалúться, отступúть, уитú; убѣгáть, убѣжáть; утекáть, миновáть; *uchodzi co*, живётъ, годится; *-dzić za co*, почитáться, быть признавáемымъ каковымъ либо; *mur uchodzi*, стѣнá ссѣдáетъ.
Uchodzień, *dnia*, m. бѣглéцъ, ушлéцъ.
Uchować, v. a. воскормúть, воспитáть; сохранúть, сберéчь; *uchowaj Boże*, сохранú Бóже!
Uchrona, f. убѣжище; *- prawna*, отговóрка, возражéніе (въ судѣ).
Uchronić, *uchraniać*, v. a. v. Primit.
Uchronić się, *uchraniać się*, v. r. избѣжáть, избѣгнуть, избѣгáть, избавляться.
Uchronny, a. чегó избѣжáть мóжно.
Uchwała, f. постановлéніе, рѣшéніе, опредѣлéніе.
Uchwalić co, *-lać*, v. a. опредѣлúть, рѣшúть, установúть; утверждáть, утвердúть; *uchwalenie*, *-lanie*, n. опредѣлéніе.
Uchwycić, *uchwytać*, *uchwytnąć*, v. a. ухватúть, хватáя взять, схватúть; *-cić się*, схватúться; *życia sposobu jakiego*, принять какóй нибýдь óбразъ жизни.
Uchwyt, *u*, m. v. *uchwycenie*, схвачéніе.
Uchybić, *uchybiać*, *uchybnąć*, v. a. не попáсть, не попадáть; прошибúться, -бáться (propr. & *); *w czém komu*, остáвить, не отдавáть комý что емý принадлежúтъ (н. пр. чéсти).
Uchylić, *-lać*, v. a. отогнýть, отгибáть; отклонúть, -нять; отодвúнуть, -двигать; отвратúть, -вращáть; уничтóжить, уничтожáть (закóнъ, приговóръ, наказáніе); *kogo z urzędu*, отстáвить когó отъ дóлжности; *- się*, *od czego*, уклонúться, увернýться отъ чегó; избѣжáть.
Uciąć, v. *Ucinać*.
Uciągnąć (*uciągać*), v. a. утащúть, потащúть.
Uciążliwy, a. обременúтельный, тягостный. трýдный; *-wość*, f. трýдность.
Uciążyć, *uciążać*, v. a. угнетáть, притѣснять, обременять, отягощáть.
Ucichać, *-chnąć*, v. n. утихáть, утúхнуть; утишáться, -шúться (propr. & *).
Uciec, v. *Uciekać*.
Uciecha, f. утѣха, увеселéніе, удовóльствіе.
Ucięcie, (v. *uciąć*), n. усѣчáніе.
Ucieczka, f. побѣгъ, бѣгство; прибѣжище, убѣжище.
Uciekać, *uciec*, v. n. протекáть, протéчь, проходúть; миновáть; убѣжáть, убѣгáть; *-kać się do kogo*, прибѣгáть, имѣть прибѣжище къ комý; *-kacz*, m. бѣглéцъ.
Uciemiężać, *-żyć*, v. a. угнетáть, притѣснять; *-miężliwy*, a. тягостный, затруднúтельный; *-mięzyciel*, m. притѣснúтель, угнетáтель.
Ucierać, *utrzeć*, v. a. утирáть, уте-

рѣть; *utrzeć świecę*, снять со свѣчи; *-rać drogę do czego*, прокладывать дорогу къ чему; *- kogo*, образовать, натаривать кого; *- rogów*, * унизить гордость кого; *-racz*, m. кто утираетъ и пр.
Ucierpieć, v. *Cierpieć*.
Ucieszník, m. шутъ, шутникъ.
Ucieszny, a. утѣшный, потѣшный; странный, чудный.
Ucieszyć, *-szać*, v. a. утѣшать, -шать; увеселять.
Ucięty, a. (part. ab *uciąć*) усѣченный.
Ucinać, uciąć, v. a. усѣкать, усѣчь; отрѣзать; *uciąć kogo*, * уязвить, тронуть кого колкими словами.
Ucinek, *nka*, m. отрѣзокъ.
Uciosać, *ucieśać*, v. a. утесать, утёсывать (v. *Ciesać*). [ніе, гоненіе.
Ucisk, *u*, m. притѣсненіе, угнете-
Uciskać, *ucisnąć*, v. a. утискать, угнетать; утѣснять.
Ciszyć, *-szać*, v. a. утишить, утишать, успокоить.
Uczący, a. обучающій (v. *uczyć*).
Uczarować, v. *Czarować*.
Uczątek, *stku*, m. участокъ; часть чего нибудь.
Uczcić, v. a. удостоить, почтить; *uczciwszy uszy*, съ позволенія сказать, съ позволенія вашего.
Uczciwość, f. честность; благопристойность; *-wy*, a. честный; благопристойный.
Uczeń, *cznia*, m. ученикъ.
Uczenie, n. ученіе (v. *uczyć*).
Uczennica, f. ученица.
Uczerpać, *-pnąć*, v. a. учерпнуть.
Uczęstnik, m. участникъ, соучастникъ; *-stnica*, *-niczka*, f. участница, соучастница; *-stnictwo*, n. участіе, соучастіе; (причастіе), (participium); *-stniczyć*, *-stnikować*, v. a. участвовать, соучаствовать.
Uczęszczać, v. n. учащать, часто гдѣ бывать, часто куда ходить; часто дѣлаться.
Uczony, a. ученый; *uczony*, *ego*, m. ученый (человѣкъ).
Uczta, f. пиръ, пиршество, угощеніе.
Uczuć, *uczuwać*, v. a. чувствовать, ощущать, ощутить.
Uczucie, n. чувство, чувствованіе.
Uczyć, v. a. учить; *- się*, учиться.
Uczynek, *nku*, m. дѣло, дѣяніе, дѣйствіе.
Uczynić, v. a. учинять, дѣлать, v. *czynić*. [тельный.
Uczynkowy, a. дѣятельный, дѣйстви-
Uczynność, f. услужливость; благодѣтельность; *-ynny*, a. услужливый; благодѣтельный.
Udać, *udawać*, v. a. издержать (монету за какую цѣну); представить, -ставлять; показывать видъ будто; *-wać chorobę*, притворяться больнымъ; *-wać kogo za* (*n. pr. mądrego i t. d.*), представлять кого (н. пр. будто онъ мудрый и пр.); *-wać kogo*, *do kogo*, доносить на кого несправедливо; обвинять кого ложно; *-wać się za -*, притворяться, выдавать себя за -; *-wać się gdzie*, отправиться куда; *-wać się do kogo*, прибѣгать (адресоваться) къ кому; *-wać się do czego*, посвящать себя чему; служить къ чему); v. n. *udaje się co*, удается; *udadź się w co*, удаться, подобну быть кому; пристать, приличну быть.
Udarować, v. a. одарить (v. *darować*).
Udatny, a. ловкій, удалый; благопристойный; статный, осанистый; способный; (о монетахъ) ходячій.
Udawać, v. *Udać*. [что.
Udawacz, m. тотъ который удаетъ
Udawca, m. тотъ который представляетъ (хорошо) какую ролю; актёръ.
Udawić, v. a. удавить; удушать; *-wić się*, v. n. удавиться.
Udeptać co, v. a. утоптать, умять.
Uderzenie, n. ударъ (v. *uderzać*).
Uderzać, *uderzyć*, v. a. ударять, ударить, бить (propr. & *); *-rzyć na kogo*, нападать на кого; *-rzyć w bębny*, бить въ барабанъ; *zegar uderzy*, часы бьютъ; *-rzyciel*, m. кто ударяетъ (или ударилъ).
Udo, n. бедро, лядвея.
Udobrzać co, v. a. заглаживать, награждать (ошибку).
Udoj, m. удой.
Udoić, v. a. нѣсколько надоить.
Udolny, a. способный къ чему; *-ność*, f. удобность.
Udoskonalać, v. *Wydoskonalać*.
Udowodować, v. a. (w prawie) доказать.
Udręczać, *-czyć*, v. a. удручать, удручить; мучить, томить (propr. & *).

Udry (*na*) *z kim iść*, v. n. схватиться съ кѣмъ за волоса, драться.
Udrzeć, *udzierać*, v. a. содрать, сдирать, ободрать, обдирать; *udrzeć kogo*, содрать съ кого; взять съ кого лишекъ болѣе надлежащаго; *udarcie*, *udzieranie*, содранiе, обдиранiе.
Udusić, v. a. удушить, удавить.
Uduszliwy, *udyszeć*, v. *Zaduszliwy*, *zadyszeć*.
Udział, *u*, m. часть, доля; удѣлъ; *- wojska*, дивизiя; отрядъ.
Udziec, v. *Udo*.
Udzielać, *udzielić*, v. a. удѣлять, удѣлить, надѣлять, -лить; сообщать, -щить.
Udzielny, a. особенный, отдѣленный отъ прочихъ; удѣльный; независимый, самовластный; *-ność*, f. независимость.
Udźwigać, *udźwignąć*, v. a. поднять, имѣть силъ нести что.
Uf, v. *Hufiec*, *huf*.
Ufać, v. a. уповать, надѣяться, довѣрять; *ufanie*, n. упованiе.
Ufnal, m. подковный гвоздь.
Ufność, f. упованiе, надежда; довѣренiе, довѣренность.
Ufny, a. благонадежный, довѣряющiй.
Ugadzać, *ugodzić*, v. a. & n. попасть, попадать (въ цѣль); *-dzać komu*, угождать, удовлетворять кому; *-dzić się*, v. r. договоръ сдѣлать, условиться, согласиться.
Uganiać, *ugonić*, v. a. угонять, угнать; догонять, гнаться за кѣмъ; настигать, настичь; прiобрѣсть, достать, достигнуть; *-niać się za kim*, *za czém*, гнаться; стараться получить; *-niać się z kim*, сшибаться, сражаться (съ кѣмъ). (propr. & *).
Ugarać, v. i. *ugara mię*, мнѣ становиться жарко; меня безпокоить.
Ugasić, *ugaszać*, v. a. угасить, угашать; *-sić pragnienie*, утолять жажду.
Ugęszczać, v. *Gęścić*, *Zgęszczać*
Ugiąć, v. *Uginać*.
Ugier, *gru*, m. охра, вохра.
Ugięty, a. (part. a *ugiąć*) нагнутый.
Uginać, *ugiąć*, v. a. угибать, угнуть; нагибать, нагнуть; *-nać się* (*jako balka*, *deska*), опускаться, гнуться; осѣсть; поднять платье.
Ugładzić, v. *Gładzić*.
Ugłaskać, v. a. погладить; усмирить, успокоить; кроткимъ сдѣлать (propr. & *).
Ugłodniały, a. изнуренный голодомъ.
Ugnać, v. *Uganiać*.
Ugnić, *ugniwać*, v. a. изгнить, изгнивать; перегнить, перегнивать.
Ugnieść, (*ugniatać*), v. a. ужать, ужимать; умять, уминать.
Ugniły, a. изгнилый, загнилый.
Ugnoić, v. *Gnoić*.
Ugoda, f. мировая сдѣлка, договоръ; (w prawie: обида, несправедливое требованiе денегъ.
Ugodny, (*ugodliwy*), a. склонный къ примиренiю; угодный; *-ność*, f угодность
Ugodzić, v. *Ugadzać*.
Ugoić, v. *Goić*.
Ugonić, v. *Uganiać*.
Ugór, *oru*, m. паръ, паровое поле.
Ugorny, *ugorowy*, a. паровый.
Ugorować, v. a. оставаться въ пару; оставлять подъ паръ.
Ugorzeć, v. n. загорѣть, обжечься сгорѣть; *-rzyć*, *ugarać*, v. a. опалить, обжечь.
Ugrabić, v. *Grabić* & *U*.
Ugranicze, n. пограничье.
Ugrozić, v. a. угрозить, постращать.
Ugruntować, v. *Gruntować* & *U*.
Ugryźć, *ugryzać*, v. a. угрызть, укусить; *-yzek*, *zka*, m. откушенный кусокъ; колкое слово.
Ugrzać, v. a. согрѣть, v. *zagrzać*.
Uhamować, v. *Hamować* & *U*.
Uheblować, v. a. выстрогать, -стружить.
Ująć, v. *Ujmować*.
Ujarzmić, v. a. покорить, привесть подъ иго; *-miciel*, m. покоритель.
Ujątek, *tku*, m. уемъ; отбавка, убавка.
Ujazd, *u*, m. тайный выѣздъ, отъѣздъ.
Ujechać, v. *Ujeżdżać*.
Ujęcie, n. (v. *ująć*) рукоятка.
Ujednać, *-dnywać*, v. a. достать (уговоромъ); доставлять (кому или себѣ); *- drogę*, проложить путь.
Ujedwabić, *-biać*, v. a. обтянуть шёлкомъ; *стараться обмануть кого ласкательными словами.
Ujemność, f. вычитанiе, убавленiе; *-mny*, a. уемный, вычитаемый.
Ujeść, *ujadać*, v. a. укусить, уязвить; кусить. [хватить (v. *ująć*).
Ujętny, a. чего удобно можно за-

Ujęty, a. (part. a *ująć*) захваченный (v. *ująć*).
Ujeżdżać, *ujeżdzić*, *ujechać*, v. a. уѣзжать, уѣхать; отлучиться, удаляться; проѣзжать, проѣхать; *na bok z drogi*, уклониться на сторону, съ дороги; v. a. *ujeżdżać konia*, объѣзживать, выѣзжать лошадь.
Ujeżdżacz, m. берейтеръ.
Ujma, f. уемъ, убавка, уменьшеніе.
Ujmować, *ująć*, v. a. схватить, взять; снимать, снять, отнять; убавлять, убавить, уменьшать, уменьшить; * плѣнить (сердце); пріобрѣсть чью милость, дружбу; вставить, оправить (драгоцѣнные каменья); – *się za kim*, заступаться за кого, ходатайствовать; – *się*, *w czém*, умѣряться. [заговорить.
Ujrzeć, v. a. узрѣть; *очаровать,
Uiścić, *uiszczać*, v. a. исполнить, совершить, привести въ дѣйствіе; *uiścić się*, устоять въ своемъ словѣ, слово свое сдержать.
Ujść, v. *Uchodzić*.
Ukałać, *ukłóć*, v. a. укалывать, уколоть, v. *kłóć*.
Ukapać, *-pnąć*, v. n. капать.
Ukapki, f. pl. вино, пиво вытекшее изъ бочки.
Ukąsić, *ukąsywać* (*ukęsywać*), v. a. укусить, укусывать; *ukąsić*, кусать, жалить; *язвить, колоть словами.
Ukaz, *u*, m. указъ (въ Россіи).
Ukazać, *ukazywać*, v. a. указать, указывать; (w prawie) доказать, представить доказательства; *-zać weksel*, представить вексель; *-ziciel*, m. объявитель, предъявитель.
Ukaźny, a. ясный, вразумительный.
Ukęsywać, v. *Ukąsić*. [мрачить.
Ukirzyć, v. a. (poet.) затемнить, по-
Układ, *a*, m. сложеніе, составленіе, порядокъ, расположеніе; смѣта; система; – *z kim*, сдѣлка (съ кѣмъ); – *powierzchowny*, видъ, осанка, тѣлоположеніе.
Układać, *ułożyć*, v. a. укладывать, укласть, уложить (въ какомъ нибудь порядку); складывать, сложить; (*w drukarni*) набирать; сочинять, -нить (какое дѣло); *układać co w umyśle swoim*, предпринимать, умышлять; распорядить, устроить; *-dać psa*, *konia* i t. d., вываживать, учить собаку, лошадь и пр.; – *się*, v. r. ложиться; – *się*, *w czém*, расположиться, распорядиться; – *się z kim o co*, разсчитаться, учинить взаимную сдѣлку; *-się w co*, приноравливаться, приучиться; – *się komu*, унизиться предъ кѣмъ, похлебствовать кому; *-dacz*, m. который укладываетъ и пр.; (w drukarni) наборщикъ.
Układność, f. ловкость, проворство, оборотливость; угодливость; лицемѣрстно; *-dny*, a. ловкій, ухватливый, проворный; угодливый; лицемѣрный; систематическій.
Ukléj, m. *ukléjka*, f. уклей, уклейка (рыба), (cyprinus alburnus).
Uklękać, *uklęknąć*, v. *Klękać*, *klęknąć*.
Ukłóć, v. *Ukałać*.
Ukłon, *u*, m. поклонъ; (засвидѣтельствованіе почтенія).
Ukłonić się, v. r. поклониться; v. *kłaniać się*. [покорность.
Ukłonny, a. покорный; *-ność*, f.
Uknować, *uknuć*, (v. *Knować*), имѣть намѣреніе сдѣлать что злое.
Ukochać, v. a. возлюбить, полюбить; *-chany*, a. возлюбленный.
Ukoić, *ukajać*, v. a. укротить, укрощать; успокоить, успокоивать.
Ukołysać, *-sywać*, v. a. усыпить, улюлюкать; * успокоить, усмирить.
Ukontentować, v. a. *kogo*, удовольствовать; увеселить; *-wanie* n. удовольствіе.
Ukopać, v. a. выкопать; оттолкнуть (ногами), v. *kopać*.
Ukora, f. униженіе.
Ukorzenić, v. a. укоренить; утвердить кого въ какомъ мѣстѣ.
Ukorzyć, *ukarzać*, v. a. унизить, унижать, смирить, смирять.
Ukos, m. косость, косвенность; *na ukos*, наискось; косо, косвенно.
Ukos, *u*, m. сѣнокосъ.
Ukośny, a. косый, косвенный.
Ukradać, *ukraśdź*, v. a. украдывать, украсть; – *się*, v. r. уитти украдкою; *-dka*, f. кража, воровство; *-dkiem*, ad. украдкою, тайкомъ; *-dkowy*, a. тайный, сокро-
Ukrajać, v. *Ukroić*. [венный.
Ukraina, f. пограничіе.
Ukrainiec, *ńca*, m. украйнецъ.

Ukradziony, a. (part.) украденный.
Ukrawać, v. *Ukroić*.
Ukręcać, *ukręcić*, v. a. отвёртывать, отвернуть; крутить, скрутить.
Ukrochmalić, v. *Krochmalić*.
Ukrócić, *ukracać*, v. a. укоротить, укорочивать, дѣлать короче; укротить, укрощать, усмирять, усмирить.
Ukroić, (*ukrajać*), v. a. *ukrawać*, v. a. fr. отрѣзать, отрѣзывать.
Ukrop, *u*, m. кипятокъ.
Ukrotnąć, *ukrótnieć*, v. n. усмириться, укротиться.
Ukruszyć, *ukruszać*, v. a. отломить, отламывать.
Ukryć, *ukrywać*, v. a укрыть, укрывать, сокрывать.
Ukryty, a. сокрытый, тайный; (w fortyf.) *ukryta droga*, прикрытый [путь.
Ukrzywdzić, v. *Krzywdzić*.
Uksefi, m. оксофтъ (мѣра для вина).
Ukształcić, *ukształtować*, v. *Kształ-* [*cić*.
Ukuć, *ukować*, v. *Kuć*.
Ukurzyć, *ukurzać*, v.a. (vu.) коптить.
Ukusić, *ukuszać*, v. a. отвѣдать, от-
Ukuty, a. скованный. [вѣдывать.
Ukwapić, *-piać*, v. a. торопить, ускорить; *-pić się*, v. r. торопиться; много охоты имѣть къ чему.
Ukwapliwy, *-pny*, a. имѣющій много охоты къ чему; прелестный; торопливый, опрометчивый.
Ul, m. улей.
Ulać, v. *Ulewać*. [v. *ułatwić*.
Ułacnić, v. a. (въ высокомъ слогѣ),
Ułamać, *ułamować*, *-mywać*, v. a. уломить, уламывать.
Ułan, *hułan*, m. уланъ.
Ułannik, m. мордашка. [и пр.).
Ulany, a. вылитый (изъ металла
Ułapać, *-pić*, v. a. поймать, захватить.
Ułasić się, v. r. льстить кому униженно, подласкаться. [смягчить.
Ułaskawić, *-wiać*, v. a. укротить,
Ulatać, *ulecieć*, *ulatywać*, v. n. улетать, улетѣть; *изчезать, проходить. [-чить.
Ułatwiać, *-wić*, v. a. облегчать,
Uławiać, v. *Ułowić*.
Uleczyć, *-czać*, v. a. вылечить, вылечивать, излечить, излечивать.
Uledz, *uleżeć*, *ulegać*, v. n. изнемочь, не снесть, не выдержать; *-gać komu*, уступать, не противиться; *-żeć się*, довольно лежать; пролежать; испортиться отъ лежанія (о плодахъ); осѣсть.
Uległy, a. покорный, зависимый.
Ulegałka, v. *Uleżałka*.
Ulęknąć się czego, v. n. испугаться, ужаснуться.
Ulep, m. *ulepek*, m. d. v. *Julep*.
Ulepić, v. a. вылѣпить, вылѣпливать (изъ глины, воска и пр.).
Ulepszyć, v. a. поправить, сдѣлать вещь лучшею. [m.
Ulewa, f. проливный дождь, ливень,
Ulewać, *ulać*, v. a. улить, уливать; вылить, выливать (металлы).
Uleżeć, v. *Uledz*. [груша.
Uleżałka, f. толокняная, вязкая
Uleżała ziemia, слежалая, твёрдая, плотная земля.
Ulga, f. облегченіе.
Ulgnąć, *ulnąć*, v. n. увязнуть.
Ulica, f. улица.
Uliczník, m. бродяга, праздношатающій; - (*w ulu*), v. *pierzga*.
Ulik, d. v. *Ul*. [добіе облатка.
Ulipki, f. pl. родъ тѣста на по-
Ulitować się, v. n. & r. умилосер-
Ulnąć, v. *Ulgnąć*. [диться.
Ułomek, *mku*, m. уломокъ, отломокъ; отломленный конецъ ножа и пр.; недостатокъ на тѣлѣ; (w arytm.) дробь, f.
Ułomić, v. *Ułamać*.
Ułomkowy, a. *ilości -kowe*, дроби, f. pl.
Ułomność, f. увѣчье, порокъ, недостатокъ на тѣлѣ; слабость (души); *-mny*, a. имѣющій природный недостатокъ, горбатый, увѣчный; слабый, нетвёрдый.
Ulot, *u*, m. улётъ, улетѣніе.
Ulotnienie, n. (w chem.) улетучи-
Ulotność, f. летучесть. [ваніе.
Ulotny, a. летучій, быстро проходящій, протекающій; (w chem.) летучій, дѣйствіемъ огня разсыпающійся.
Ułów, *u*, m. ловля, пойманная рыба и звѣри однимъ разомъ.
Ułowić, *uławiać*, v. a. уловить, ловить; *уловить, обольстить.
Ulownica, f. насѣка, пчельникъ.
Ulowy, a. улейный.
Ułożenie, n. распоряженіе, устроеніе, учрежденіе.
Ułożyć, v. *Układać*.
Ultyma, f. послѣдняя обѣдня.

Ulubić, v. a. полюбить, возлюбить.
Ulubieniec, *ńca*, m. любимецъ, наперсникъ; *-nica*, f. наперсница.
Uluda, f. прельщеніе, обольщеніе.
Uludzić, *-dzać*, v. a. обольстить, прельстить, обмануть.
Ułupać, *-pywać*, v. a. отколоть, откалывать. [покъ.
Ułupek, *pka*, m. отколокъ, отще-
Ulżyć, *-żeć*, *-żywać*, v. a. облегчить, -чать; убавлять, убавить.
Umacniać, *umocnić*, v. a. укрѣпить, укрѣплять. [умочить.
Umaczać, *umoczyć*, v. a. умачивать,
Umączyć, v. a. запылить мукою.
Umakać, v. *Umoknąć*.
Umalić, v. *Umniejszyć*.
Umarły, a. (part. a *umrzeć*) мертвый, умершій.
Umartwić, v. *Martwić*; *-twienie*, n. скорбь, оскорбленіе, досада; -*ciała*, умерщвленіе плоти.
Umarzać, v. *Umorzyć*.
Umarznąć, *-rzać*, v. n. замерзнуть, измерзнуть; *umarzły*, a. (part.) замерзлый, измерзлый.
Umatać, v. *Umotać*.
Umawiać, v. *Umówić*.
Umazać, v. a. замарать, запачкать.
Umbela, v. *Umbrela*.
Umbra, f. умбра; *-bry*, pl. тѣнь (у живописцовъ).
Umbrela, f. заслонка отъ свѣчи.
Umber, *bra*, m. родъ охотничей со-
Umęczyć, v. *Zamęczyć*. [баки.
Umiar, *u*, m. размѣръ, сообразіе, соразмѣрность; умѣренность.
Umiarkować, v. a. измѣрить; умѣрить; *-kowanie*, n. умѣренность; *-wany*, a. умѣренный.
Umiatać, v. *Umieść*; *-tacz*, m. тотъ который метётъ. [умѣть, знать.
Umieć, (praes. *umiem*, *-iesz*), v. n.
Umiejętność, f. искусство, знаніе, свѣдѣніе, ученіе, наука.
Umiejętny, a. искусный, свѣдущій, ученый. [-чить.
Umiękczać, *umiękczyć*, v. a. умягчать,
Umierać, v. *Umrzeć*.
Umierzić komu co, v. *Mierzić*.
Umierzyć, v. a. принаровить, сообразить; мѣтить во что.
Umieść, *umiatać*, v. a. выместь, выметать.
Umieszczać, *umieścić*, v. a. умѣщать, умѣстить; *- na urzędzie*, опредѣлить (кого) къ мѣсту, къ должности.
Umieszać, v. *Mieszać*.
Umilać, *-lić*, v. a. услаждать, усладить, сдѣлать пріятнымъ, милымъ (propr. & *).
Umilkać, *-knąć*, v. n. умолкнуть; перестать шумѣть, утихнуть.
Umiłować, v. a. возлюбить.
Umizg, *u*, m. ласка; любовныя дѣла.
Umizgać się, v. r. волочиться за кѣмъ; *-zgalski*, *iego*, m. волокита, m.; *-zgalska*, *iej*, f. кокетка, щеголиха; *-zgalstwo*, n. волокиство, кокетство.
Umkliwy, a. увертливый, скорый, быстрый, проворный.
Umknąć, v. *Umykać*.
Umleć, v. *Mleć*.
Umłócić, v. *Młócić*.
Umłot, *u*, m. умолотъ.
Umłotny, a. спорый при молоченіи, обильный зерномъ.
Umniejszać, *-szyć*, v. a. уменьшать, -шить; убавлять, убавить (propr.
Umnożyć, v. *Mnożyć*. [& *).
Umocnić, v. *Umacniać*.
Umocnienie, f. укрѣпленіе.
Umocować, v. a. укрѣпить, утвердить; *- kogo*, уполномочить; *-wany*, a. уполномоченный.
Umoczyć, v. *Umaczać*.
Umodlić, v. a. умолить.
Umoknąć, *umakać*, v. a. промокнуть, промокать.
(*Umor*, *u*, m.) *do umoru*, *na umor*, на смерть, до смерти.
Umorzyć, *umarzać*, v. a. уморить; умерщвлять, умертвить; *погасить, погашать, прекратить, -кращать; *-rzać prawo*, *pretensye*, уничтожить право, требованія.
Umotać, *umatać*, v. a. умотать; привесть въ замѣшательство, затруднить.
Umowa, f. договоръ, согласіе.
Umówić, *umawiać*, v. a. & n. согласиться, сговориться; *-wić się*, v. r. договориться.
Umowny, a. условный, договорный; *umównie*, ad. по договору, по условію. [зить, замораживать.
Umrozić, *umrażać*, v. a. заморо-
Umrzeć, *umierać*, v. n. умереть, умирать; *умирать отъ любви и пр. (part. *umarły*, v. *umarły*).

Umuskać, v. *Muskać*.
Umyć, umywać, v. a. умы́ть, умыва́ть (propr. & *).
Umykać, umknąć, v. a. & n. отдвига́ть, -гаться, отодви́нуть, -дви́нуться; увéсть, унéсть; укра́сть; убѣга́ть; *- czego*, убѣга́ть отъ чего́, уклоня́ться; *- się*, v. r. отдвига́ться; уступа́ть, уклони́ться; удаля́ться; уклони́ться, дать мѣсто; уклоня́ться (н. пр. какъ магни́тная стрѣ́лка).
Umysł, u, m. мысль, о́бразъ мы́слей, умъ; намѣ́реніе, видъ; *z umysłu*, наро́чно, умы́шленно.
Umyślić, v. a. вы́думать, вы́мыслить; предпрія́ть, заду́мать, замы́слить; *-ślny*, a. умы́шленный, наро́чный; *-ślny, ego*, m. наро́чный, гоне́цъ.
Umyty, a. (part. a *umyć*) умы́тый.
Umywać, v. *Umyć*.
Umywadliny, pl. помо́и, pl. подмы́лки, pl.; *-wadlnik, -walnik*, m. *-walnia*, f. умыва́льникъ, руко-мо́йникъ.
Unaszać, v. *Unósić*.
Uncya, f. у́нція (два ло́та).
Ungielt, m. (w gornict.) уще́рбъ, уро́нъ (въ рудоко́пняхъ).
Unia, f. соедине́ніе; (въ По́льшѣ) соедине́ніе христія́нъ правосла́внаго исповѣ́данія къ Ри́мской це́ркви; *uniacki*, a. принадлежа́щій къ э'тому соединенію.
Uniat, m. v. *Unita*.
Unieśmiertelnić, v. a. безсме́ртію преда́ть, безсме́ртнымъ учини́ть.
Unieszczęśliwić, -wiać, v. a. сдѣ́лать кого́ несча́стливымъ.
Uniform, u, m. мунди́ръ.
Unikać, uniknąć, v. a. избѣга́ть, избѣжа́ть, избѣ́гнуть; уклоня́ться; изчеза́ть.
Unita, m. унія́тъ (христія́нинъ правосла́вной вѣ́ры, соедине́ный съ ри́мскою це́рквью.
Uniwersał, u, m. универса́лъ, циркуля́рное письмо́ короля́ для созыва́нія се́йма.
Uniwersytet, u, m. университе́тъ.
Uniżać, uniżyć, v. a. унижа́ть, уни́зить.
Uniżoność, f. униже́нность, поко́рность; *-żony*, a. униже́нный; поко́рнѣйшій; всенижа́йшій.
Unosić, unieść, v. a. *unaszać*, v. a. fr. сдержа́ть; быть въ си́лахъ, удержа́ть; уноси́ть, унéсть; похи́тить (дѣви́цу); уноси́ть, оторва́ть (propr. & *); *-sić kogo, co*, сноси́ть, терпѣ́ть; *-sić ptaka*, пріуча́ть ло́вчую пти́цу; *- się*, v. r. поднима́ться, подня́ться, возноси́ться (propr. & *); пари́ть (какъ пти́ца на во́здухѣ); * порыва́ться, увлека́ться (како́ю нибу́дь стра́стью и пр.); * быть внѣ себя́; *-siciel*, m. похити́тель.
Unteroficyer, -cyr, m. унтер-офице́ръ.
Unurzyć, v. *Zanurzyć*.
Uobyczaić, v. *Obyczaić*.
Upad, u, m. *upadnienie, upadanie*, (w prawie) уро́нъ, тра́та, поте́ри; *do upadu, na upad*, до кра́йности.
Upadek, dku, m. паде́ніе; упа́докъ; злоключе́ніе.
Upadać, upaść, v. n. упа́дать, упа́сть; упада́ть, пропада́ть; упада́ть, убавля́ться (какъ то: цѣ́на, вода́); проступи́ться, погрѣши́ть; (w prawie) просро́чену быть; уничто́житься.
Upadły, a. упа́дшій; уны́лый.
Upajać, v. *Upoić*.
Upakować, v. *Pakować*.
Upał, u, m. зной.
Upalać, -lić, v. a. опали́ть, обже́чь, обжига́ть; *- wodkę*, кури́ть вино́.
Upamiętać kogo, -tywać, v. a. увѣща́ть, увѣща́ніями наста́вить на и́стинный путь; *-tać się*, v. r. опа́мятоваться, образу́миться.
Upamiętnić, v. a. сдѣ́лать незабве́ннымъ.
Upartość, f. упря́мство; *-ty*, a. упря́мый.
Upasać, upaść, v. a. отка́рмливать, откорми́ть.
Upaść, v. *Upadać*.
Upatrek, trka, m. конопе́льникъ (Eupatorium cannabinum).
Upatrzyć, upatrywać, v. a. усмотрѣ́ть, усма́тривать; взгля́дывать, взгляну́ть, смотрѣ́ть на что; избра́ть, избира́ть.
Upchać, v. *Pchać*.
Upędzać, (v. *pędzić*); *- się za czém*, гна́ться за чѣмъ (propr. & *).
Upełnomocnić kogo, v. a. уполномо́чить (кого́); *-mocniony*, a. уполномо́ченный. (propr. & *).
Upętać, v. a. упу́тать, скова́ть.
Upewniać, upewnić, v. a. увѣря́ть; увѣ́рить; *- się*, v. r. увѣ́риться, удостовѣ́риться, убѣди́ться.

Upiąć, upinać, v. a ушпилить, ушпиливать.
Upić, upijać, v. a. упить, упивать; *— się*, v. r. упиться, упиваться, напиться до пьяна; *ослѣпиться, обольщаться.
Upiec, v. a. упечь, v. *piec*.
Upięknić, -kniać, v. a. украсить, украшать.
Upiękrzyć, v. a. убирать, наряжать.
Upierać się, v. *Uprzeć się*.
Upierzać, upierzyć, v. a. оперить, оперять; *-rzony*, a. пернатый.
Upieścić, v. *Pieścić*.
Upijać, v. *Upić*.
Upięty, a. ушпиленный.
Upilnować, v. a. устеречь.
Upiłować, v. a. упилить, отпилить.
Upinać, v. *Upiąć*.
Upiór, óru, m. вампиръ.
Upłakać się, v. r. наплакаться.
Uplątać, v. a. спутать, запутать (propr. & *).
Upław, u, m. (*upławianie*), *upławy*, pl. мѣсячное (у женщинъ); *upławy białe*, бѣли (родъ женской болѣзни). [водѣ.
Upławić, v. a. плавить, гнать по
Upleniać, uplenić, v. a. уменьшать, -шить.
Upleść, uplatać, v. a. уплесть, уплетать; сплесть, сплетать; * спутать, запутать.
Upłodnić, upłodzić, upłodniać, upładzać, v. a. оплодотворить, оплодотворять; *-dnieć*, v. n. сдѣлаться плодороднымъ.
Uplot, u, m. *uplotka*, f. плетеная работа; плешетокъ. [проходящій.
Upłynny, a. быстро протекающій,
Upływać, upłynąć, v. n. уплывать, уплыть; проходить; миновать, протекать. [вѣсть въ потъ.
Upocić, v. a. замарать потомъ; при-
Upoczywać, upocząć, v. a. отдохнуть, отдыхать.
Upodlić, upadlać, v. a. привесть въ презрѣніе, унизить.
Upodobać, sobie co, v. n. полюбить, находить удовольствіе въ чёмъ; v. i. *upodoba się komu co uczynić*, угодно кому дѣлать что нибудь; *-banie*, n. удовольствіе, произволеніе; *-bany*, a. пріятный, угодный.
Upój, oju, m. упоеніе, пьянство.

Upoić, upajać, v. a. упоить, напоить до пьяна.
Upokorzyć, upokarzać, v. a. уничижить, -жать; унизить, унижать.
Upominać, upomnieć, v. a. увѣщать, увѣщавать; припомнить, припамятовать; *— dłużnika*, напоминать должника о заплатѣ; *-nać się czego u kogo*, требовать чего отъ кого; *— o dług*, требовать заплаты долгу; *-nacz*, m. кто увѣщаетъ; *-nalny*, a. увѣщательный.
Upominek, nku, m. подарокъ; вещь подаренная для памяти.
Upominkować kogo, v. a. дарить кого чѣмъ для памяти.
Upomnieć, v. *Upominać*.
Upór, oru, m. упрямство, упорство.
Uporczywy, uporny, uparty, a. упрямый, упорный; (*-wość, -ność, -tość*, f. v. *upór*). [человѣкъ.
Upornik, m. упрямецъ, упорный
Uporządkować, v. a. устроить, привести въ порядокъ.
Uposażyć, v. a. снабдить приданымъ, дать приданое.
Upośledzać, upośledzić, v. a. пренебрегать, не уважать, ниже ставить; *-śledzony*, a. пренебреженный, забытый; *— od natury*, природою неодаренный.
Upospolicić, v. *Pospolitować*.
Upoważenie, -żanie, n. почитаніе, почтеніе; *-ważniać, -nić*, v. a. *kogo do czego*, уполномочить; дать власть, право.
Upowszechniać, -chniać, v. a. сдѣлать общимъ, распространить.
Upracować, v. a. съ трудомъ дѣлать что; утомить (кого) великими трудами; *— się*, v r. утомиться, устать отъ многаго труда.
Upragnąć. v. *Zapragnąć*.
Upragnienie, n. сильная жажда; *великое желаніе; *-gniony*, a. чего ожидается съ великимъ желаніемъ.
Uprastać, v. *Uprosić*.
Uprawa, f. обработаніе, приготовленіе земли, поля и пр.
Uprawca, m. тотъ который приготовляетъ; *-wiacz*, m. v. *uprawnik*.
Uprawiać, -wić, v. a. приготовлять, приготовить; *-wiać rolą*, воздѣлать, воздѣлывать; обработать, обработывать.
Uprawniać, -nić, v. a. учинить за

ко́нньымъ, укрѣпи́ть зако́нною фо́рмою.
Uprawnik, n. земледѣ́лецъ; *-wny*, a. обрабо́танный; возде́ланный, обрабо́танный.
Upromienić, v. a. окружи́ть луча́ми.
Uprosić, upraszać, v. a. упроси́ть, упра́шивать; *-siciel*, m. тотъ кото́рый упра́шиваетъ. [пылить.
Uprószyć, upraszać, v. a. весьма́ за-
Uprowadzać, -dzić, v. a. уводи́ть, увѣ́сть; выводить изъ опа́сности; увести́, похи́тить.
Upróżniać, upróżnić, v. *Wyprożnić*.
Uprząśdź, v. a. отпря́сть.
Uprzątać, uprzątnąć, v. a. прибира́ть, прибра́ть; убира́ть.
Uprzeć się, upierać się, v. a. упо́рствовать, упря́миться.
Uprzedzać, -dzić, v. a. пре́жде притти́, предшѣ́ствовать; опере́живать, опереди́ть; *- w biegu*, въ хо́ду; *- w naukach*, въ нау́кахъ; перестига́ть; предуспѣва́ть, превосходи́ть; предупрежда́ть, предупреди́ть; *-dziciel, -dzacz*, m. тотъ кото́рый пре́жде прихо́дитъ.
Uprzedzenie, n. предразсу́докъ, предразсужде́ніе.
Uprzejmość, f. благоривѣ́тливость, учти́вость; и́скренность, чистосерде́чіе.
Uprzejmy, a. благопривѣ́тливый, ла́сковый; и́скренній, чистосерде́чный.
Uprzyjemniać, -mnić, v. a. услажда́ть, услади́ть; сдѣ́лать пріятнымъ, ми́лымъ.
Uprzykrzać, -krzyć, v. a. *- się komu*, v. n. наску́чить кому́; *-krzony*, a. ску́чный, тя́гостный, доку́чливый.
Uprzymiotować, -miocić, v. a. одари́ть тала́нтами, есте́ственными спосо́бностями.
Uprzywilejować, v. *Przywilejować*.
Uprzywilejowany, a. привилегиро́ванный. [ступи́ться.
Upsnąć się, v. r. спотну́ться, про-
Upstrzyć, v. *Pstrzyć*.
Upudrować, v. *Pudrować*.
Upuścić, upuszczać, v. a. упусти́ть, упуска́ть; урони́ть; пропусти́ть, пропуска́ть; отпусти́ть, сба́вить (цѣ́ну); *-szczać serce*, унывать, робѣ́ть; *-ścić krwi*, пусти́ть кровь; *-ścić sprawę*, проигра́ть тя́жбу, дѣ́ло; v. n. *mróz upuszcza*, моро́зъ, сту́жа убавля́ется.
Upust, u, m. слюзъ, шлюзъ (на рѣкѣ́, на пру́ду); (w chir.) фонтане́ль, f. [надме́ннымъ.
Upysznić, v. a. сдѣ́лать го́рдымъ,
Urabiać, v. *Urobić*.
Uraczać, Uraczyć, v. a. *kogo czém*, почти́ть кого́ чѣ́мъ; *-czyć się u kogo*, подпи́ть, подвесели́ться (у кого́).
Uradzać, -dzić, v. a. усовѣ́товать, положи́ть намѣ́реніе, рѣши́ть.
Uradzać się, v. *Rodzić się*.
Urągać, -gać się, v. r. & n. руга́ться, язви́тельно насмѣха́ться надъ кѣмъ. [ви́тельныя насмѣ́шки.
Urągowisko, n. руга́тельство, яз-
Urągacz, m. тотъ кото́рый руга́ется.
Uraniać, v. *Uronić*.
Urastać, v. *Urość*.
Uratować, v. *Ratować*.
Uraz, u, a, m. вывиха́ніе спины́, боль въ спинѣ́; поврежде́ніе, ра́на.
Uraza, f. оби́да, оскорбле́ніе.
Urażać, urazić, v. a. ушиба́ть, ушиби́ть, ра́нить; оби́дѣть, оскорби́ть; *-ziciel*, m. оби́дчикъ, оскорби́тель.
Urażliwy, urazitelny, a. чувстви́тельный; кото́рый легко́ обижа́ется; оби́дный, оскорби́тельный.
Urębywać, urąbać, -bnąć, v. a. уруба́ть, уруби́ть; обтёсывать.
Uręczyć, v. a. поручи́ться; увѣ́рить.
Urfa, f. у́рфа (ры́ба), (cyprinus urfa).
Urlop, -lab, u, m. о́тпускъ; *-lopować*, v. a. уволи́ть, отпуска́ть; дава́ть о́тпускъ; *-lopnik*, m. *-lopowany, ego*, m. находя́щійся въ о́тпуску; отпускны́й.
Urobek, bku, m. при́быль, бары́шъ.
Urobić, v. a. сдѣ́лать, соста́вить, пригото́вить; *- się*, v. r. утоми́ться рабо́тою.
Urobny, a. спосо́бный къ отдѣ́лкѣ, что легко́ сдѣ́лается.
Uroczny, uroczy, a. очарова́тельный; преле́стный, плѣня́ющій.
Uroczyć, v. a. заговори́ть, заколдова́ть, очарова́ть.
Uroczysko, -czyszcze, n. ме́жа, ку́ча земли́ или ка́мней, служа́щая ме́жею, или́ па́мятникомъ; *-czystość*, f. торжество́, великолѣ́пное праз-

днество́; *-czysty*, a. *-czyście*, *-czysto*, ad. торже́ственный.
Uroda, f. ростъ, станъ; ста́тность, оса́нка, красота́.
Urodzaj, *aju*, m. *-dzaje*, pl. урожа́й; *-dzajny*, a. урожа́йный.
Urodzenie, n. урожде́ніе, родъ.
Urodzić, v. a. роди́ть, уроди́ть; *-dzić się*, v. n. роди́ться; (о пло-да́хъ) уроди́ться; *-dziny*, f. pl. день рожде́нія; *-dziwy*, a. высо́каго ро́ста, оса́нистый. [ный.
Urodzony, a. рожде́нный; благоро́д-
Uroić, v. a. *sobie co w głowie*, возмечта́ть; всели́ть себѣ́ въ го́лову что нибу́дь.
Urok, *u*, m. (*uróczek*, *czka*, m. d.) уро́ки, загово́ръ, очарова́ніе; *пре́лесть, плѣни́тельный видъ.
Urokliwy, a. волше́бный.
Uronić, *uraniać*, v. a. урони́ть.
Urość, *urosnąć*, *urastać*, v. a. урости́, уроста́ть; вы́рости, выраста́ть; *urość z czego*, происходи́ть, рожда́ться.
Urościć, *uraszczać*, v. *Roscić*.
Urt, m. четве́ртая часть та́лера; (у золоты́хъ дѣлъ ма́стеровъ), четве́ртая часть червонца.
Urwa, f. отва́лъ; отва́лина; отвали́вшійся кусъ земли́, или́ ка́мня.
Urwać, *urywać*, v. a. урва́ть, урыва́ть; оторва́ть, отрыва́ть (propr. & *); сорва́ть (н. пр. цвѣто́къ).
Urwaniec, *ńca*, m. висѣ́льникъ, без-дѣ́льникъ, плутъ. [шникъ.
Urwigrosz, m. щечи́ло, m. барыи-
Urwipołec, *łcia*, m. *urwis*, m. воръ, моше́нникъ, плутъ.
Urwisko, n. отва́лина; отвали́вшійся кусо́къ земли́, ска́лы.
Uryański, a. (восто́чный); *-ńskie perły*, восто́чный же́мчугъ. [ши.
Uryantówka, f. родъ большей гру-
Urychlać, *-lić*, v. a. ускори́ть, -ря́ть. [ство́.
Uryn, *u*, m. (w chem.) мочевое веще-
Uryna, f. моча́.
Urywać, v. *Urwać*.
Urywcza, *urywka*, f. *urywek*, *wka*, m. оторва́ніе, отрыва́ніе; пре́рванное дѣ́ло; дразне́ніе; схва́тка, сшибка; обры́вокъ; *urywkiem*, *urywkiem*, по времена́мъ, по ча́ще.
Urywczy, *urywkowy*, a. пре́рванный; въ скорости сдѣ́ланный.
Urząd, *ędu*, m. чинъ, зва́ніе, до́лжность; судъ; *na urząd*, поря́дочно; на зака́зъ. [шо́ры.
Urząd, *ędu*, *ądu*, m. *cały*, по́лные
Urządzać, *-dzić*, v. a. распоряжа́ть, -поряди́ть; устроя́ть, устро́ить, упрежда́ть, учреди́ть; *-dziciel*, m. кто распоряжа́етъ.
Urzec, *urzekać*, v. a. уро́чить, заговори́ть, обворожи́ть; *urzeczenie*, *urzekanie*, n. урече́ніе.
Urzędnik, m. чино́вникъ.
Urzędny, *-downy*, *-dowy*, a. су́дный, суде́бный, прика́зный; офиціа́льный. [ность.
Urzędować, v. a. отправля́ть до́лж-
Urzekać, v. *Urzec*.
Urzekacz, m. загово́рщикъ, колду́нъ.
Urzet, *u*, m. ва́йда.
Urzetelniać, *urzetelnić*, v. a. произве́сть въ дѣ́йство, испо́лнить.
Urznięty, a. отрѣ́занный, урѣ́занный.
Urzucać, *-cić*, v. a. умѣ́тить.
Urzynać, *urznąć*, v. a. урѣ́зывать, урѣ́зать; отрѣ́зывать, отрѣ́зать.
Usadka, *usadzka*, f. заса́да.
Usadowić, v. *Sadowić*.
Usadzać, *-dzić*, v. a. уса́живать, усади́ть; соста́вить, скла́дывать; *-dzać się na co*, упо́рствовать; *-dzić się na kogo*, подстерега́ть кого́.
Usarz, v. *Huzar*.
Uschły, a. засо́хлый.
Uschnąć. v. *Usychać*.
Uście, *ujście*, n отве́рстіе; у́стье.
Uścielać, *usłać*, v. a. устила́ть, устла́ть.
Uścisk, *u*, m. *uściśnienie*, n. обня́тіе
Uściskać, *uścisnąć*, v. a. обнима́ть, обня́ть; прижима́ть, прижа́ть къ се́рдцу.
Usiadać, *usiędź*, v. n. сѣсть, сади́ться; *-dać*, посели́ться, заве-сти́ся до́момъ; * *w sercu*, впечатлѣ́ться въ се́рдце.
Usidlać, *-lić*, v. a. уловля́ть, улови́ть, запу́тать, запу́тывать (propr. & *). [уруба́ть, -би́ть.
Usiekać, *usiec*, v. a. усѣка́ть, усѣ́чь;
Usiedzieć, v. a. усидѣ́ть, сидя удержа́ться на свое́мъ мѣ́стѣ; *- się*, v. r. насиди́ться.
Usień, *ia*, m. гу́сеница, червь
Usięść, *-siąść*, *-sieść*, v. *Usiadać*.

Usiłek, *łku*, m. *usilność*, f. усиліе, сильное стараніе.
Usilny, a. усильный, неотступный.
Usiłować, v. n. стараться, напрягать всѣ силы; *-wanie*, n. усиліе, сильное стараніе.
Uskąpiać, *uskąpić*, v. a. скопить, накопить; *co komu*, *co sobie*, по скупости лишить кого или себя чего.
Uskarżać się, *-rżyć się*, v. r. & n. *na kogo przed kim*, жаловаться на кого предъ кѣмъ; *-rzliwy*, a. часто жалующійся.
Uskoczyć, *uskakiwać*, v. n. ускакать, ускакивать, убѣжать.
Uskok, *u*, m. отскокъ, отскоченіе.
Uskramiać, *uskromić*, v. a. укрощать, усмирять, укротить, усмирить.
Uskrobać, v. a. соскоблить, соскрѣсть; скопить (по скупости).
Uskromić, v. *Uskramiać*.
Uskromiciel, (*uskramiacz*), m. тотъ который укрощаетъ.
Uskrzynąć, v. a. ущемить.
Uskubnąć, v. a. ущипнуть; *обобрать хитростью.
Uskutecznić, v. a. въ дѣйствіе произвѣсть, исполнить.
Uskwarzać, *uskwarzyć*, v. a. изпрәжить; изжарить. [мить кого.
Uskwierać kogo, v. a. мучить, то-
Usłać, v. *Uścielać*.
Usłać, *usyłać*, v. *Posłać*.
Usłuchać. v. a. послушать, повиноваться; услышать.
Usługa, f. услуга (propr. & *); *-gacz*, m. служитель.
Usłużność, f. услужливость; *-żny*, a. услужливый.
Usłużyć, v. a. *usługować*, *-giwać*, v. a. fr. услужить, услуживать.
Usmalać, v. *Usmolić*.
Usmarkać, v. a. (vu.) завозгривить.
Usmęcić, v. *Smucić*.
Uśmiać się, v. r. насмѣяться.
Uśmiech, *u*, m. улыбка, усмѣшка.
Uśmiechać, *-chnąć się*, v. r. улыбаться, -бнуться, усмѣхаться.
Uśmiechliwy, a. улыбчивый, пріятный, милый.
Uśmierzać, *uśmierzyć*, v. a. укрощать, укротить; утишать, утишить (propr. & *); *-rzyciel*, m. тотъ который укрощаетъ.

Usmolić, v. *Smolić*.
Usnąć, *usypiać*, v. n. уснуть.
Uspić, *usypiać*, v. n. усыпить, усыплять.
Uspieć, *uspiewać*, v. n. (успѣть, успѣвать), быть въ состояніи дѣлать что (скоро).
Uspokoić, *-kajać*, v. a. успокоить, успокоивать (propr. & *); *-koiciel*, m. усмиритель.
Usprawiedliwić, *-wiać*, v. a. оправдать; *-dliwienie*, n. оправданіе.
Usta, (gen. *ust*), pl. обѣ губы; уста (n. pl.), ротъ.
Ustać, *ustawać*, v. n. перестать, переставать; убавиться, уменьшиться; устать, уставать; (w prawie) *-wać roku*, пропустить срокъ, не явиться на срокъ.
Ustać, *ustawać*, v. n. простоять, простаивать; *ustać*, *ustawać się*, *ustoić się*, устояться, устаиваться, отстояться, отстаиваться.
Ustały, a. (о напиткахъ) отстоялый.
Ustanie, *-awanie*, n. переставаніе; *ustanie sił*, изнеможеніе, слабость; (w prawie) *ustanie roku*, неявка въ судъ на назначенный срокъ.
Ustanowić, *-nawiać*, v. a. учредить, учреждать; установить, установить, установлять, опредѣлить; привѣсть въ порядокъ; *-nowienie*, n. учрежденіе, распоряженіе; установленіе, уставъ.
Ustąpić, v. *Ustępować*.
Ustatecznić, *ustatkować*, v. a. дѣлать степѣннымъ.
Ustawa, f. уставъ, установленіе; постановленіе, законъ; такса.
Ustawca, m. *ustawiciel*, m. учредитель, основатель, законодатель.
Ustawić, *ustawiać*, v. a. уставить, уставлять (учреждать, v. *ustanowić*).
Ustawiczność, f. всегдашность; всегдашнее продолженіе; постоянство, твердость; *-wiczny*, (*ustawny*), a. безпрестанный, безпрерывный.
Ustawodawca, m. v. *Prawodawca*.
Usteczka, *czek*, n. pl. d. ротикъ, v. *usta*.
Ustęp, *ępu*, m. *ustępek*, *pku*, m. отступленіе, отшествіе, удаленіе отъ какого мѣста; уклоненіе (магнитной стрѣлки); отдѣленіе, статья

(въ книгѣ); (w arch.) *ustępek*, уступъ, уступокъ (у стѣны); *na ustęp*, въ сторону.
Ustępny, a. уступчивый.
Ustępować, *ustąpić*, v. n. уступать, -пить, уклониться въ сторону; (о магнитной стрѣлкѣ) уклоняться; *-wać nazad*, *-wać z placu*, отступать, -пить; уйти, удалиться; *-wać co komu*, *czego komu*, уступать, оставлять кому что; *-wać*, *-pić z ceny*, сдѣлать кому уступку въ цѣнѣ; v. n. *ustępuie ściana*, стѣна осѣдаетъ, опускается.
Usterk, v. *Ustyrk*.
Ustny, a. изустный, словесный.
Ustoić się, v. *Ustać się* (in *ustać*).
Ustoiny, f. pl. отстой, осадка, подонки. [нуть.
Ustraszyć, v. a. устрашить, ужас-
Ustroić, v. *Stroić*. [нёное мѣсто.
Ustronie, n. *ustronek*, *nku*, m. уеди-
Ustronny, a. отдалённый, уединённый; посторонній, непринадлежащій къ чему.
Ustrzedz, *ustrzegać*, v. a. уберечь, сохранить въ цѣлости; *-się czego*, уберечься, остерегаться.
Ustrzelać, *-lić*, v. a. перестрѣлять, застрѣлить.
Ustrzydz, *ustrzygnąć*, v. a. *ustrzygać*, v. a. fr. устричь, устригать; урѣзывать (ножницами).
Ustrzyżyny, *ustrzyżki*, f. pl. обрѣзки; нагаръ.
Ustyrk, *usterk*, *u*, m. претекновеніе, спотыканіе; *простyпокъ; злоключеніе. [каться (propr. & *).
Ustyrkać, *ustérkać*, v. n. споты-
Ustyrkliwy, *ustérkliwy*, a. спотыкливый, часто спотыкающійся; погрѣшительный.
Usuć, v. *Suć*.
Usunąć, *usuwać*, v. a. отсунуть, отсовывать; отдвинуть, отдвигать; *отвратить, отвращать.
Ususzać, *-szyć*, v. a. усушить.
Usuty, a. усыпанный.
Uświęcać, *-cić*, v. a. освящать, освятить; утверждать, -рдить.
Usychać, *uschnąć*, v. n. усыхать, засыхать; усохнуть, засохнуть.
Usypać, *-pywać*, v. a. усыпать, усыпать, отсыпать, отсыпать, убавить; усыпать, засыпать.
Usypiać, v. *Uśpić*, *usnąć*.
Uszak, m. дверная рама.
Uszańcować, v. *Szańcować*.
Uszanować, v. a. почтить; *-wanie*, n. почтеніе, почитаніе.
Uszargać, v. *Szargać*.
Uszarpać, v. *Szarpać*.
Uszaty, a. ушастый; (о сосудахъ) имѣющій ушки.
Uszczerbek, *bku*, m. щербина, зазубрина у острея; ущербъ; убытокъ.
Uszczerbić, *-biać*, v. a. зазубрить, сдѣлать зазубрины; *уменьшить, причинить убытокъ. [вить.
Uszczęśliwić, *-wiać*, v. a. осчастли-
Uszczknąć, *uszczyknąć*, *uszczykać*, v. a. отщипнуть, отщипывать; ужалить, уколоть жаломъ.
Uszczuć, *uszczwać*, v. a. затравить (пустивъ собакъ).
Uszczuplić, v. *Szczuplić*.
Uszczypek, *pku*, m. *uczypka*, f. ущипъ; колкое, язвительное слово.
Uszczypliwy, a. ѣдкій, язвительный, колкій.
Uszczypnąć, *uszczypać*, v. a. ущипнуть, ущипывать; укусить, щипать; уязвить (словами).
Uszka, f. уховёртка.
Uszkadzać, v. *Uszkodzić*.
Uszko, n. d. ушко; мочка, обушіе уха; *uszka u trzewików*, клюши; *uszko iglano*, игольное ушко; *mysze uszko* (*ziele*), мышіе ушки, (Myosotis). [вредить.
Uszkodzić kogo, *uszkadzać*, v. a. по-
Uszkodzenie, n. повреждёніе; вредъ; *-kodzony*, a. повреждённый.
Uszny, a. ушный. [вать.
Utaić, *utaiwać*, v. a. утаить, утаи-
Utajony, a. утаённый.
Utarcie, *ucieranie*, (v. *ucierać*, *utrzeć*), n. утёртіе, утираніе.
Utarczka, f. стычка, сшибка, битва.
Utargować, v. a. & n. уторговать, условиться о цѣнѣ съ уступкою; условиться, согласиться; деньги получить отъ продажи.
Utarty, v. *ucierać*, *utrzeć*, a. утёртый.
Utęchnąć, v. a. (объ опухоли) убавиться, уменьшиться.
Utknąć, *utkwić*, v. *Utykać*.
Utłaczać, *utłoczyć*, v. a. утискать, утискивать; ужимать, ужать; надавливать, надавить.
Utłuc, v. *Tłuc*.

Utłuścić, v. *Tłuścić*.
Utoczyć, *utaczać*, v. a. уцѣдить, уцѣживать; отвалить; выточить, вытачивать.
Utok, *u*, m. навой.
Utonąć, v. n. утонуть; *вдаться, погрузиться во что.
Utopić, *utapiać*, v. a. утопить, утоплять; погрузить; вонзить, вколоть.
Utracić, v. a. потерять, утратить.
Utrącać, *-cić*, v. a. отшибать, отшибить; отбить; *utracyusz*, m. v. *Marnotrawca*.
Utrafiać, *utrapić*, v. *Trafić*, *trapić*.
Utrapieniec, *ńca*, m. мучитель, чертёнокъ, бѣснующійся; *-pienie*, n. умерщвленіе плоти; мученіе; печаль, f. оскорбленіе.
Utrata, f. утрата, потеря; *-tnica*, f. мотовка; *-tnik*, m. мотъ, расточитель; *-tność*, f. мотовство; *-tny*, a. расточительный.
Utrudzić, *-dzac*, v. a. утрудить, мучить.
Utrząść, *utrząsnąć*, *utrząsać*, v. a. стряхнуть, стрясти; растрясть, -трясывать.
Utrzeć, v. *Ucierać*.
Utrzymać, *utrzymywać*, v. a. удержать, удерживать; сохранить, сохранять; содержать; обуздать; утверждать; увѣрять; *-mywać za kim*, держать чью сторону.
Utrzymałość, f. воздержность.
Utułek, *łku*, m. убѣжище.
Utulić, *-lać*, v. a. успокоить, утолить.
Utwierdzać, *-dzić*, v. a. укрѣплять, укрѣпить, утверждать, -рдить.
Utyczna linia, f. (w fortyf.) сбивальная линія дефенсіи.
Utykać,*utknąć*,v.a. вонзить,вколоть.
Utysk, *u*, m. сѣтованіе; жалоба; *-skliwy*, a. жалобный; *-skować*, v. n. жаловаться; печалиться, скорбѣть.
Uwaga, f. уваженіе, разсужденіе, разсмотрѣніе; вниманіе; примѣчаніе.
Uwalniać, v. *Uwolnić*.
Uwarcie, *uwieranie* (v. *uwrzeć*, *uwierać*), n. отвореніе.
Uważać, *-żyć*, v. a. примѣтить. усмотрѣть; разсудить, разсуждать, уважить, уважать.
Uważny, a. разсудительный, осмотрительный.
Uwdzięczać, *-czyć*, v. a. сдѣлать пріятнымъ, милымъ.
Uweselać, *-lić*, v. a. увеселять, увеселить.
Uwiadomiać, *-mić*, v. a. увѣдомлять, увѣдомить; *-domienie*, n. увѣдомленіе; вѣдомость.
Uwiązać, *uwięzywać*, v. a. увязать, увязывать.
Uwiązczy list, (w prawie) вводной листъ.
Uwiązek, *zku*, m. все то чѣмъ связываютъ (верёвка, цѣпь и пр.).
Uwić, v. *Uwijać*.
Uwidzieć, v. a. увидѣть; усмотрѣть.
Uwidzenie, n. мечта.
Uwiecznić, *-niać*, v. a. вѣчности предать.
Uwielbiać, *-bić*, v. a. прославлять.
Uwieńczyć, *-czać*, v. a. увѣнчать цвѣтами.
Uwierzyć, v. *Wierzyć*.
Uwieść, v. *Uwodzić*.
Uwiesić, v. *Wieszać*.
Uwięź, f. привязь, f.
Uwieźć, v. *Uwozić*.
Uwięzić, v. a. посадить въ тюрму; плѣнить; запутать.
Uwięznąć, v. *Więznąć*.
Uwięzywać w imienie, (w prawie) вводить во владѣніе.
Uwijać, *uwinąć*, *uwić*, v. a. увивать, увить, свить, сплесть; * *słowa w bawełnę*, *золотить пилюлю; *- się*, v. r. вертѣться; *проворно дѣлать что, суетиться; *- z szpadą*, сражаться; *- w co*, закутаться.
Uwikłać, *-lić*, v. a. запутать.
Uwilgotnić, *uwilżyć*, v. Primit.
Uwinny, a. поворотливый; проворный, расторопный.
Uwisły, v. *Obwisły*.
Uwisnąć, v. n. *u czego*, *przy czém*, зацѣпиться.
Uwłaczaz, *uwlec*, v. a. (утащить); взбороновать; *-czać komu*, вредить; *- komu sławy*, оскорблять чью честь.
Uwładać, v. a. уполномочить.
Uwlec, v. *Uwłaczaz*.
Uwlekać, *uwlec*, v. a. увлекать, уволочь.
Uwod, *u*, m. уводъ; увезеніе, уведеніе, похищеніе.
Uwodzić, *Uwieść*, v. a. уводить, увесть; подманивать; прельщать, приводить въ заблужденіе; похитить (женщину); *-dziciel*, m. (*uwodka*, m.) похититель; развратитель.
Uwolnić, *uwalniać*, v. a. уволить, -лять; освободить, -бождать; отпустить.
Uwolniciel, m. свободитель, избавитель.
Uwozić, *uwieźć*, v. a. увозить, увезти

Uwróc, f. *uwrot*, m. *uwrocie*, n. поворо́тъ, обора́чиваніе плу́гомъ.
Uwrzanie, n. разпале́ніе.
Uwrzeć, *uwierać*, v. a. отвори́ть немно́жко.
Uwrzyć, v. a. увари́ть; *uwrzeć*, v. n. ува́риваться; распали́ться.
Uwziąć się, v. r. упо́рно въ чемъ стоя́ть. [прямый, упо́рный.
Uwziętość, f. упо́рство; *-zięty*, a. у-
Uząć, v. *Użynać*.
Uzacniać, *-nić*, v. a. приводи́ть въ честь, почти́ть, просла́вить.
Użalać się, *-lić się*, v. r. *komu*, жа́ловаться; *- nad kim*, сожалѣ́ть, сжа́литься.
Użątek, *użętek*, *tku*, m. пожине́нный хлѣ́бъ; соло́мина косо́ю сжа́тая.
Uzbierać, v. a. fr. собира́ть, наби-рать.
Uzbroić, *uzbrajać*, v. a. вооружи́ть.
Uzda, f. узда́.
Uzdać, v. a. взнузда́ть (ло́шадь); *обузда́ть, покори́ть.
Uzdrawiać, *uzdrowić*, v. a. изцѣля́ть, -цѣли́ть; излеча́ть, -чи́ть.
Uzdzienica, f. недоу́здокъ.
Użebrzeć, v. a. доста́ть ни́щенскимъ о́бразомъ.
Użęcie, n. (v. *uząć*), сжа́тіе, сжина́ніе.
Użeg, *u*, m. зной.
Użegać, *użgnąć*, v. a. жечь, жа́рить (какъ то: крапи́ва).
Użerać, *użrzeć*, v. a. обжира́ть, обожра́ть; объѣда́ть; *- się*, v. r. v. *ob-*
Użętek, v. *Użątek*. [*żerać się*.
Użęty, a. (part. a *uząć*) сжа́тый (*a* сжина́ть).
Uzierać, v. *Użerać*, *ujrzeć*.
Uzłocić, *uzłacać*, v. *Złocić*.
Uznać, *uznawać*, v. a. призна́ть, признава́ть (propr. & *); *uznać się*, опо́мниться; лу́чшее намѣ́реніе взять, испра́виться.
Uznawca, m разбира́тель; кто разбира́етъ, су́дитъ.
Uznoić, v. *Znoić*.
Uzrzeć, v. *Użerać*. [...ять.
Uzupełnić, *-łniać*, v. a. допо́лнить,
Uzwierzęcenie, n. (w chem.) животносоставле́ніе; превраще́ніе существъ прозяба́емыхъ въ существо́ живо́тное, дѣ́йствіемъ пищеваре́нія (Animalisatio).
Użyć, *używać*, v. a. употреби́ть, употребля́ть; наслажда́ться.
Użycie, *używanie*, n. употребле́ніе; обы́чай, обыкнове́ніе.
Użyczyć, *użyczać*, v. a. въ займы́ дать кому́, ссуди́ть, одолжи́ть кого́ чѣмъ; пожа́ловать, дарова́ть.
Użynać, *uząć*, v. a. сжина́ть, сжать.
Uzyskać, v. *Zyskać*. [a. поле́зный.
Użyteczność, f. поле́зность; *-teczny*,
Użytkować, v.a. по́льзоваться (чѣмъ).
Użyty, a употребле́нный; употребле́ніемъ испо́рченный; уподоу-треби́тельный; услу́жливый.
Użytek, *tku*, m. по́льза, вы́года, при́быль, f.; *użytki ziemne*, pl. плоды́ полевы́е.
Użyźniać, *-nić*, v. a. сдѣ́лать плодоно́снымъ, утучня́ть, -ни́ть.

W.

W, (зна́читъ); *wielki*, вели́кій; *Wielebny Ojciec*, преподо́бный оте́цъ; *JW. Jaśnie Wielmożny*, Ва́ше Превосходи́тельство; *W. K. M. Wasza Królewska Mość*, Ва́ше Короле́вское Вели́чество.
W, prp. (c. accus. & c. locali) во, въ (съ вини́тельнымъ и съ предло́жнымъ); *w zimie*, *w lecie*, зимо́ю, лѣ́томъ; *w niedzielę*, въ воскресе́ніе; *w lot*, на лету; (въ сло́жности зна́читъ то́же какъ ру́сской предло́гъ въ).
Wab', *iu*, *ia*, m. прима́нная пти́ца.
Wabić, v. a. мани́ть, прима́нивать (propr. & *).
Wabik, m. ма́ленькая прима́нная пти́ца; прима́нная ду́дка; прима́нка
Wabidło, n. ваби́ло. [(propr. & *).
Wabny, a. привлека́тельный, прельсти́тельный; что легко́ прима́нивается.
Wacek, *cka*, m. кошелёкъ, съ замко́мъ; охо́тничья су́мка.
Wachać, v. *Wahać*.
Wąchać, v. a. ню́хать, обоня́ть; обню́хать; иска́ть. [жига́нія.
Wachel, *chla*, m. опаха́ло для воз-
Wachlarz, m. опаха́ло, вѣ́еръ.
Wachlować, v. a. опа́хивать, обма́хивать.
Wachmistrz, m. вахми́стръ.
Wacho, n. (w myśl.) за́яцъ.
Wachta, f. *straż*, карау́лъ, стра́жа.
Wachtować, v. a. карау́лить.
Wać Pan, v. *Waść*.

Wączyć, v. a. (u tkacza) продѣвать челнокъ между основою.
Wada, f. *wadka*, f. d. порокъ, недостатокъ, несовершенство.
Wądka, *wędka*, f. d. удка, удочка.
Wądół, *olu*, m. оврагъ, ухабъ.
Wadzić, v. a. ссорить, заводить раздоръ; *-dzić się*, v. r. ссориться; *-dzić*, v. i. мѣшать (кому), препятствовать.
Waga, f. вѣсы; вѣсъ; гиря, часовыя гири; воротило; вага у дышла; *важность, уваженіе, почтеніе.
Wągl, *wągiel*, *ęgla*, v. *Węgiel.*
Wąglik, *węglik*, m. d. уголёкъ.
Wagmistrz, m. вѣсовщикъ.
Wagociąg, *u*, m. перпендикулярная линія.
Wagomiar, *u*, m. (w artyll.) калиберъ; *-miarzyć*, v. a. калибровать.
Wagorówny, *wagostrychowny*, a. горизонтальный, ватерпасный.
Wagostrychownica, f. ватерпасъ.
Wagować, v. n. прогуливать, не итти въ школу.
Wagowy, a. вѣсовый.
Wągry (*węgry*), m. pl. угри; *wągrowaty*, a. угреватый.
Wahać, v. a. шатать, двигать впередъ и назадъ, колебать, привести кого въ нерѣшимость; *-hać się*, v. r. & n. колебаться, быть нерѣши- [мымъ.
Wahadło, n. маятникъ.
Wahaty, *wahotliwy*, a. колеблющійся, качающійся, шатающійся.
Wajdaż, *u*, m. вейдашъ.
Wajstyn, *wajsztyn*, *u*, m. (w chem.) винный камень.
Wakacya, f. *-cye*, pl. *szkolne*, феріи, шабашные дни (въ школахъ); *-cye sądowe*, праздные дни въ судѣ.
Wakancya, f. *wakans*, *u*, m. вакансія; праздность мѣста, должности.
Wakować, v. n. быть порожнимъ (о мѣстахъ, чинахъ и пр.).
Wał, *u*, m. валъ; скалка, скатокъ, цилиндръ; валовикъ, воротило у мельничнаго колеса; (w mechan.) цилиндръ.
Wał, *u*, m. валъ, волна.
Walać, v. a. катать, ворочать, валять; марать, замарать.
Wałach, m. меринъ; (презр.) скопецъ, каженикъ. [(жеребца).
Wałaszyć, *uwałaszyć*, v. a. класть
Walcerz, m. ратай, ратникъ.
Walcować, v. a. вальсировать.
Walcowaty, *-czysty*, *-cowy*, a. цилиндрическій.
Walczyć, v. n. сражаться.
Walec, *lca*, m. катокъ, скалка; (w matem.) *walec*, цилиндръ; вальцъ (родъ танца).
*Waleczni*k, m. ратай, ратоборецъ.
Waleczność, f. храбрость; *-czny*, a. храбрый; ратный, воинственный.
Waledykcya, f. прощаніе, разставаніе съ кѣмъ.
Wałek, *łka*, m. скалка, валикъ, катокъ; свертокъ, свитекъ; круглая подушка. [таскаться, шататься.
Wałęsać się, v. r. & n. скитаться,
Waleta, f. прощаніе, разставаніе съ кѣмъ.
Walić, v. a. валить, повергать на землю; разрушить; валять, катать; *- sukno*, валять сукно; *- się*, v. r. провалиться, обрушиться; валиться; валиться, кататься; шествовать, ходить гордымъ образомъ.
Walina, f. паденіе; развалина.
Waliza, f. *walizon*, m. (*waliż*), че-
Walka, f. борьба, бой. [моданъ.
Wałkarz, m. гладильщикъ; валяльщикъ.
Wałkon, m. лоскутъ; бродяга; *-łonić*, v. a. мять, измять; *- się*, v. r. шататься, таскаться, скитаться.
Wałkować, v. a. валять; *- ciasto*, сучить тѣсто; *- *kogo*, отвалять бока кому, отдубасить.
Wałkowaty, a. цилиндрическій.
Wałkownica, f. доска, на которой валяютъ шляпы, сучатъ тѣсто и пр.; катокъ (для бѣлья).
Walnąć, v. a. ударить; v. n. упасть; стрѣлить; начинать гремѣть, v. *walić*. [мельница.
Walnik, m. валяльня, валяльная
Walny, a. всеобщій, главный, генеральный; изящный, отмѣнный
Wałokop, *wałostaw*, *u*, m. *wałostawność*, f. фортификація.
Wałołomny, m. стѣнобитный.
Walór, *oru*, m. *cena*, цѣна, цѣнность. [огромный, сильный.
Wałowity, a. дебелый, толстый;
Wałowy, a. стѣнный; *-wa ziemia*, (w gorniet.) пустая земля или руда.

Waltornia, f. валто́рна, охо́тничій рогъ; *-nista*, m. валторни́стъ.
Wampir, v. *Upior.*
Wanczos, u, m. боча́рный лѣсъ.
Wanienka, f. ма́лая ва́нна.
Wankus, m. (w gornict.) родъ шу́фла для выливáнія водъі́.
Wanna, f. ванна, чанъ; ба́ня; *sucha wanna*, па́рная ба́ня.
Wantor, v. *Wątor.*
Wantuch, a, u, m. хрящъ.
Wap', ia, m. (презр.) желу́докъ.
Wapiennia, -ennica, f. печь для обжига́нія и́звести; *-iennik*, m. тотъ, кто обжига́етъ и́звесть; *wapienny*, a. и́звестный.
Wapienniеć, wapnieć, v. a. превраща́ться въ и́звесть.
Wapnić, v. a. ва́пить, бѣли́ть и́звестью.
Wapno, n. и́звесть, f.; *-pnisty*, a. известко́вый.
War, u, m. кипято́къ; ва́ря.
Wara! int. смотри́, берегись!
Warcab, u, m. ша́шка; *-cabnica*, f. ша́шечная доска́; *-cabny*, a. ша́шечный.
Warch, v. *Wark.*
Warchlak, m. вепренóкъ (клыко́въ ещё не имѣ́ющій).
Warchoł, u, m. разо́дранный ло́скутъ; ссо́ра, раздо́ръ; *warchoł, a*, m. негодя́й; спо́рщикъ, забія́ка.
Warcholić, v. a. раздави́ть, размина́ть, раздира́ть; ссо́рить; *-lić się*, v. r. скита́ться; (ссо́риться).
Warczyć, warknąć, v. a. ворча́ть; бормота́ть, брюзжа́ть; *w brzuchu warczy*, ворчи́тъ въ брю́хѣ.
Wardawy, a. лѣвша́.
Wardęga, m. бродя́га.
Warga, f. гу́ба; край у ви́нта; край у сосу́да; *-gaty*, a. губа́стый, губа́чъ.
Wargielt, wergielt, u, m. вознагражде́ніе убы́тка.
Wark, warch, u, m. ворча́ніе; зло́ба, не́нависть, f.
Warkać, warknąć, v. *Warczyć.*
Warkliwy, warchliwy, warchotny, a. воркли́вый, брюзгли́вый, ропотли́вый.
Warkocz, m. *warkoczyk*, m. d. коса́
Warkotać przeciwko komu, v. a. проти́виться, ропта́ть.
Warować, v. a укрѣпля́ть; оберега́ть, охраня́ть, предостерега́ть.
Warownia, f. опло́тъ, защи́та, укрѣпле́ніе.

Warownik, m. отвѣ́тчикъ, пору́ка.
Warowny, a. укрѣпле́нный; утвержде́нный; обезпе́ченный поручи́тельствомъ.
Warsta, warszta, f. слой, насти́лъ; рядъ.
Warstat, -sztat, u, m. мастерска́я, рабо́чая ко́мната; верста́къ, стано́къ.
Wart, u, m. стремле́ніе въ рѣкѣ; фарва́теръ.
Wart, a. (то́лько въ имени́тельномъ падежѣ); сто́итъ (propr. & *).
Warta, f. карау́лъ, стра́жа; *- główna*, гауптва́хта; *stać na warcie* стоя́ть на карау́лѣ.
Wartać, v. n. сто́ить, быть достойну чего.
Wartać, wrzecionem, v. a. обора́чивать, вертéнцемъ; *-taczka, wartołka*, f. ша́рикъ укрѣпля́емый на концѣ́ веретена́.
Wartki, a. поворо́тливый, прово́рный; вертя́щійся, кружа́щійся; хорошо́ пря́денный.
Wartny, a. стреми́тельный.
Wartogłów, -głowiec, wca, m. колоbро́дъ, безразсу́дный человѣ́къ, сму́тникъ; *-głowny, -głowy*, a. неспокóйный, вздо́рливый; *-głowstwo*, n. помѣша́тельство ума́, сумасбро́дство, безразсу́дство.
Wartość, f. цѣна́.
Wartować, v. a. карау́лить, стере́чь кого́ или́ что; (перебира́ть листы́) иска́ть, пересма́тривать; сто́ить.
Wartownik, m. сто́рожъ, часово́й.
Warunek, nku, m. стереже́ніе, предъохране́ніе; уго́воръ, усло́віе; (w prawie) зако́нное обезпече́ніе, пору́чительство.
Waryacya, f. разногла́сіе, ра́зность; противорѣ́чіе; сумасше́ствіе; (w muz.) варіа́ція; *-yacki*, a. сумасше́дшій.
Waryat, m. сумасбро́дъ, безу́мецъ.
Warza, f. ва́риво.
Warząchew, -chwi, warzęcha, f. чуми́чка, больша́я ло́жка; *warzęcha, ziele*, ло́жечная трава́ (cochlearia).
Warzelnia, f. соляна́я ва́рница.
Warzewny, a. огоро́дный; *ogród warzewny*, огоро́дъ.
Warzonka, f. варе́ная соль.
Warzyć, v. a. ва́рить; *- piwo*, ва́рить пи́во; (скова́ть); (о моро́зѣ по́ртить (травы).

Warzywo, n. огородныя овощи, зелія.
Was, (gen. acc. a pron. *wy*) васъ.
Wąs, m. *wąsy*, pl. усъ, усы; (w bot.) *wąsy*, прицѣпки, f. pl.
Wąsacz, *wąsal*, m. усачъ.
Wasąg, m. большая корзина, поставляемая на большую телѣгу; каретный ходъ.
Wąsat, *wąsac*, m. ломъ въ бедрахъ, въ чреслахъ; вывихнутіе крестца (болѣзнь лошадиная). [овса.
Wąsatek, *tku*, m. родъ кудряваго
Wąsatka, f. родъ пшеницы остистой.
Wąsaty, a. усастый. [стой.
Waść, v. *Waszeć*.
Waściać (*wascić*) *kogo*, v. a. говорить къ кому по польски *waść*, (v. *waszeć*).
Waski, a. (vu.) вашъ. [*waszeć*).
Wąsienica, f. (*wąsionka*, f. d.) гусеница.
Wąski, v. *Wązki*. [сеница.
Waskulka, f. склянка съ мускомъ.
Waśń, f. васнь, ссора; *-śnić*, v. a. ссорить, смучать, смутить; *- się*, v. r. ссориться; *-śniwy*, *-śliwy*, a. сварливый, ссорливый.
Wasz, pron. poss. вашъ.
Waszeć, *eci*, m. f. ты (говоря съ низшими себя); *waść*, *sci*, f. ты (это слово *waść* меньше уваженія значитъ нежели *waszeć*); *Wać Pan* (*W* *WPan*, *WPan*), вы (говоря съ учтивостью); *Wać Panowy*, a. (*do Wać Pana należący*), вашъ, вамъ принадлежащій; *Waszmość*, *WMość*, *ści*, f. ваша милость, говоря знатнѣйшему дворянству (v. *Mość*).
z Waszecia, *z waszeci coś*, *ktoś*, онъ не простый человѣкъ, онъ (знатный) господинъ.
Waszeciać *kimu*, *kogo*, v. a. говорить къ кому по польски *waszeć*, (v. *waszeć*). [*waść*).
Waszecin,*waścin*,a. твой, (v.*waszeć*,
Waszmościać komu, v. a. говорить кому ваша милость, (v. *waszmość* in *waszeć*).
Waszmościny, a. вашей милости принадлежащій, (v. *waszmość* in *waszeć*). [шихъ).
Waszyniec, *ńca*, m. (одинъ изъ ва-
Wata, f. большая сѣть для ловленія рыбы.
Wata, *watta*, f. вата; *watować*, v. a. подшивать ватою.
Watacha, *wataha*, f. ватага, артель.
Wątek, *tku*, m. утокъ; *нить жизни; матеріалъ, припасъ, запасъ; содержаніе, сила, основа, ядро.
Wątleć, v. n. слабѣть, истощаться.
Wątlić, v. a. ослаблять; *- się*, v. r. шататься, ослабѣвать.
Wątłość, f. слабость; *-tły*, a. слабый; безсильный, некрѣпкій.
Watwan, v. *Rotman*.
Wątor, *u*, m. уторъ.
Wątpić, v. n. сомнѣваться; *o czém*, въ чемъ; *-piciel*, m. сомнѣвающійся; *-pienie*, n. сомнѣніе.
Wątpliwość, f. сомнительность; сомнѣніе; *-pliwy*, a. сомнительный. [хожій на печень.
Wątroba, f. печень; *-obiasty*, a. по-
Wątrobka,f. (v.*wątroba*); (съ презр.) злоба, ненависть, f.
Wątrobnik, m. скупецъ (питающійся только печенькою); *morska ryba*, родъ морской рыбы, (hepatus); *-bnik*, *a*, *u*, m. *ziele*, печеночная трава, (hepatica); *-bny*, a. печеночный
Wąworek, v. *Węborek*. [ночный
Wąwoz, *ozu*, m. оврагъ, узина.
Wawrzyna, *-rzyny*, f. pl. *лавры, лавровые вѣнцы.
Wąż, *ęża*, m. змѣй, змѣя; *змѣевикъ, змѣеобразная трубка.
Waza, f. ваза
Waża, f. ячея сотовая. [вникъ.
Wazal, m. вазалъ, вассалъ; голдо-
Ważczy, a. вѣсовый, (v. *waga*).
Wazilek, *lku*, m. базиликъ (раст.).
Wazka, v. *Waza*.
Ważka, f. вѣски; *ważki od złota*, золотые вѣски.
Wązki, *wąski*, a. узкій. [хонекъ.
Wąziuchny, *wąziuczki*, augm. узе-
Ważnica, f. важня; *-żniczy*, a. относящійся до взвѣшиванія; *-żnicza nauka*, статика (наука).
Ważnik, m. важникъ, вѣсовщикъ.
Ważność, f. важность; *-ność prawa*, *wyroku*, дѣйствительность, сила закона, рѣшенія; *-żny*, a. полновѣсный; *важный; силу имѣющій, дѣйствительный; *ważne*, *ego*, n. вѣсовое, плата за вѣшеніе на вѣсахъ.
Ważyć, v. n. вѣсить, тянуть; v. a. вѣсить, взвѣсить; *разсматривать, разбирать, уважать; цѣнить, почитать; *kogo za* -, почитать кого за

–; стóить; быть; быть въ уважéніи (propr. & *); (w gramm.) значить; отважить, подвергáть опáсности; *-żyć się*, v. r. качáться, колыхáться; быть въ равновѣсіи; сомнѣвáться, быть нерѣшимымъ; смѣть, дерзáть, отвáживаться.

Ważyniec, ńca, m. дикой чеснóкъ (Allium agreste).

Wbić, wbijać, v. a. вбить, вбивáть; *wbić na pal*, посадить на колъ; *wbijać w głowę*, вбивáть въ гóлову; *wbijać w sławę*, приводить въ слáву; *do góry*, старáться возвысить. [вбѣжáть, вбѣгáть.

Wbiedz, wbiegać, wbiegnąć, v. a.

Wcale, ad. совсѣмъ, совершéнно.

Wchód, odu, m. вхóдъ; *-odowy*, a. до вхóда относящійся.

Wchódzić, v. *Wniyśdź*. [входъ.

Wchodzisty, a. имѣющій хорóшій

Wciągnąć, wciągać, v. a. втянуть, втягивать; втащить, втáскивать (propr. & *); *w rejestr, rejestru*, вписáть въ реéстръ; *-ągać się*, втягиваться; привыкнуть, привыкáть.

Wciąć, wcinać, v. a. врубить, врубáть; врѣзать, врѣзывать; *wcięcie, wcinanie*, n. врѣзываніе.

Wciec, wciekać, wcieknąć, v. n. втечь, втекáть.

Wcielić, wcielać, v. a. присовокупить, присоединить; *-lić kościołowi*, воцерковляти, воцерковити; *-lić się*, (w teol.) воплотитися, вочеловѣчиваться.

Wcierać, v. *Wetrzeć*.

Wcięty, a. врубленный.

Wciskać, wcisnąć, v. a. вметáть, вметнуть, втискáть, втиснуть.

Wćwiczyć, v. a. натори́ть, пріучить къ чему.

Wczas, u, m. вы́года, удóбство, удóбность; досу́гъ, спокóйствіе.

Wczas, ad. въ пóру; благоврéменно.

Wczasować, v. a. упокóить, достáвить спокóйствіе; *-wać się*, v. r. упокоевáться, отдыхáть.

Wczesność, f. удóбность, способное въ чему врéмя; *-sny*, a. благоврéменный; прили́чный къ извѣстному врéмени; преждеврéменный, скороспѣлый.

Wczęsny, a. къ стáти сдѣлавшійся.

Wczołgnąć się, *-łgać się*, v. r. вползть, вплáзывать.

Wczoraj, *-ora*, ad. вчерá, вчерáсь; *-orajszy*, a. вчерáшній.

Wczytać się, v. a. понять мысль какóго сочинéнія читáя егó съ вниманіемъ.

Wdać, wdawać, v. a. вдать, вдавáть; вклáсть, вложить, вдѣлать; вводить, вмѣтáть когó во что; *-wać się w co*, мѣшáться во что; впу́таться. [вдуть.

Wdąc, wdymać, v. a. вдунуть,

Wdanie się, n. посредничество, ходáтайство, заступлéніе; *- się w prawo*, заведéніе тяжбы.

Wdarcie, (S. a *wedrzeć*) дѣйствіе вдирáющагося.

Wdeptać, -ptywać, -ptnąć, v. n. втоптáть, втáптывать.

Wdęty, a. *вы́нутый.

Wdłuż, ad. вдоль, v. *Dłuż*.

Wdmuchnąć, wdmuchać, v. a. вдуть, вдувáть.

Wdowa, (d. *-owka*), f. вдовá, вдовица; *-wi, -wski*, a. вдóвій.

Wdowiec, wca, m. вдовéцъ.

Wdowieć, v. *Owdowieć*.

Wdowstwo, n. вдовствó.

Wdrapać, v. a. расцарáпать.

Wdrobić, wdrabiać, v. a. вдробить.

Wdrożyć, wdrażać się, v. r. привыкнуть къ путешéствіямъ; *привыкнуть къ чему.

Wdychać, v. *Wetchnąć*.

Wdymać, v. *Wdąć*.

Wdziać, wdziewać, v. a. вдѣть, вдѣвáть, надѣть, надѣвáть.

Wdzięczność, f. благодáрность; пріятность, слáдость.

Wdzięczny, wdzięczen, a. *-nie, -no*, ad. пріятный; ми́лый; благодáрный.

Wdzięczyć, v. a. *komu*, показáться благодáрнымъ; *- się*, v. r. жемáниться, волочиться.

Wdzięk, u, m. прéлесть, f. пригóжство; (poet.) *wdzięki*, pl. три Грáціи.

Wdzierać, wedrzeć, v. a. вдирáть, водрáть; *- się*, v. r. вдирáться, водрáться (си́лою); *-rca*, m. (*wdartus*, m.) втéршійся (си́лою).

Wdzierczy, a. нахáльный, нáглый; *-rcze prawo*, прáво сильнѣйшаго.

Wdziewać, v. *Wdziać*.

Wdziewalny, a. что мóжно надѣться.

We, prp. во, въ, v. *W*.
Wębór, oru, wąborek, rka, m. продолговатое вѣ.рó.
Webrnąć, v. a. войти бродомъ; **w długi*, задолжать.
Węch, u, m обоняніе; духъ, чутьё (у собакъ); *węchem dochodzić*, чувствомъ обонянія узнать, открыть.
Węchacz, m обоняющій. [ка.
Węchorz, m. ищейная собака, ищей-
Węchowy, a. обонятельный.
Wecować, ostrzyć, v. a. точить, острить; *язвить, критиковать.
Weczwórnasobny, a. въ четверо столько, четверной.
Węda, f. уда.
Wędkarz, m. удильщикъ.
Wedle, prp. (c. gen.) возлѣ, подлѣ, близъ, у; вдоль.
Wedle, według, v. *Według*.
Wędlina, f. ветчина; копчёная говядина.
Wędlisko, wędzisko, n. удилище.
Wędrować, v. n. странствовать, путешествовать.
Wędroweszka, v. *Mędoweszka*.
Wędrówka, f. странствованіе, путешествіе; время въ которое путешествуютъ ремесленничьи подмастерьи; *-wka narodów*, переселеніе народовъ.
Wędrownik, -drowiec, m. странникъ, путешественникъ; *-wny*, a. кто много путешествовалъ; чему учился кто нибудь на путешествіяхъ; странствующій; *ptak -wny*, налётная птица.
Wedrzeć, v. *Wdzierać*. [грубо.
Wedwoje, wedwójnasob, вдвое, су-
Wędzarnia, f. коптильня.
Wędzarz, m. коптильщикъ.
Wędzić, v. a. коптить; *- pieniądze*, скряжничать; * истощать, изнурять; *- się*, v. r. *истощаться, изнуряться, худѣть; вести скудную жизнь. [ніе.
Wędzidło, n. удило; *узда, обузда-
Wędzigrosz, m. скупецъ, скряга, m.
Wędzisko, v. *Wędlisko*.
Wędzonka, f. кончёное мясо.
Węgar, v. *Podwoj*.
Węgiel, gla, m. *węgle*, pl. уголь, m.
Węgieł, gła, m. уголъ.
Węgielnia, f. v. *Węglarnia*.
Węgielnica, f. наугольникъ, угломѣръ; *-lnik*, m. *kamien -lny*, краеугольный камень; *-lny, węgłowy*, a. угольный.
Węgierka, f. шуба по венгерскому образу сдѣланная; венгерская слива.
Węglan, u, m. (w chem.) углекислая соль; *-glany*, a. угольный; *-glarnia*, f. угольня; угольный магазинъ, -ный чуланъ; *-glarz*, m. *-arka*, f. угольникъ, -льщикъ,
Węglasty, a. угловатый. [-щица.
Węgle, f. pl. (coll.) уголья, pl.; *-glik*, m. d. рисовальной уголь; *-glnieć*, v. n. переуглиться; *-glisty, -głowy*, a. угольный; (w chem.) *kwas -glowy*, кислота угольная; *-glisty*, a. черный какъ уголь.
Wegnać, v. *Wganiać*.
Węgorz, m. угорь, m.; *-rzny, -rzowy*, a. угрёвый; изобильный угрями; *-rzyca*, f. родъ малыхъ угрей.
Węgrowaty, v. *Wągrowaty*; *-owacieć*, v. n. угреватѣть.
Węgrzyn, m. венгерское вино.
Wej, int. вотъ.
Wejść, v. *Wchodzić*.
Wejrzeć, wejzrzeć, v. *Wzierać*.
Wejście, v. *Wnijście*.
Wekiera, f. дубина, палка.
Weksa, wexa, f. обижаніе, удрученіе, огорченіе.
Weksel, wexel, slu, m. вексель, m.; *-kslarz*, m. мѣновщикъ денегъ, банкиръ; *-kslowy*, a. вексельный.
Welens, u, m. верьхнее платье древнихъ воиновъ.
Welgnąć, welgiwać, v. n. увязнуть въ болотѣ, въ грязи. [поглощать.
Welknąć, włykać, v. a. поглотить,
Weln, u, m. (*wełna*, f.) волна, валъ.
Wełna, f. волна, шерсть; пухъ на растеніяхъ; *-łniak*, m. шерстяная ткань; *-łnianka*, f. толстая шерстяная матерія; шерстяное платье; *-łniany*, a. шерстяный; *-łniarz*, m. шерстобой, шерстобитъ; купецъ торгующій шерстью.
Wełnica, f. язвенникъ (трава).
Wełnisty, a. шерстистый, ворсистый. [щій.
Wełnorodny, a. шерсть производя-
Welon, m. покрывало (у монахинь).
Wemknąć, v. *Wmykać*. [сюда.
Wen! won! убирайся! прочь! отъ
Wen, t. e. *w niego*, въ него.
Wena poetycka, f. *стихотворче-

ская жила; огонь стихотворческій.
Wendeta, f. лоскутной рядъ; *-tarz*, m. лоскутникъ, ветошникъ; *-tny*, a. лоскутный.
Weneryk, m. (*-yczka*, f.) зараженный, (-женная) венерическою болѣзнью; *-ryczny*, a. венерическій.
Wenus, (gen. *wenery*), f *wenera*, f. (w mytol.) Венера (богиня); (w astron.) Венера (планета); *любовь плотская.
Wepchnąć, v. *Wpychać*.
Weprzeć, v. *Wpierać*.
Werbownik, m. вербовщикъ; *-bować*, v. a. набирать, вербовать рекрутъ; *-bunek, nku, nku*, m. набираніе, наборъ. [буква.
Wersal, u, m. большая, заглавная
Wersat, m. *wersatka*, f. бывалый, -лая. [дорога.
Werteba, f. посторонная (дурная)
Werwać się, v. *Wrywać się*.
Weryfikacya, f. повѣрка; *-fikować*, v. a. повѣрять.
Werznąć, (v. *wrzynać*); *-rznięcie*, n. вырѣзка; v. *wrzynać*.
Wesele, n. веселіе, радость; свадьба, брачное празднество.
Weselić, v. a. веселить; *-lić się*, v. r. веселиться; радоваться.
Weselnik, m. свадебный гость; *-lny*, a. свадебный.
Wesołek, łka, m. весельчакъ; (vu.) погудало, m.; *-sołość*, f. веселость; веселый нравъ; *-soły*, a. веселый, радостный.
Wespół, ad. купно; вмѣстѣ.
Wesprzeć, v. *Wspierać*.
Westchnąć, *wzdychać*, v. a. вздохнуть, вздыхать; *-stchnienie*, n. вздохъ.
Westyarnia, f. (w klasztorach) ризница въ монастыряхъ.
Wesz, (gen. *wszy*, f.) вошь, f.; *wesz roślinna*, травяная тля.
Weszka, f. (d. a *wesz*) паршъ, шелуди у собакъ. [собака).
Węszyć, v. a. обонять, чуять (какъ
Wet, (v. *wety*); *wet za wet oddawać*, воздавать равное равнымъ.
Wetchnąć, *wdychać*, v. a. вдохнуть, вдыхать, впускать (во что).
Weteran, m. ветеранъ.
Wetknąć, v. *Wtykać*. [кнутый.
Wetknięty, a. (part. a *wetknąć*) вот-
Wetować, v. a. равное равнымъ воздавать; *- co*, отмстить, отмщать; *-czego na kim*, взыскать съ кого свой убытокъ; *tówka*, f. возмездіе, воздаяніе.
Wetrzeć, *wcierać*, v. a. втереть, втирать; *- się w co*, втереться, насильно вступить; приучаться къ чему. [мездіе.
Wetunek, *nku*, m. воздаяніе, воз-
Wety, pl. закуски, десертъ.
Wewlec, *wwłóczyć*, *wwlekać*, v. a. вовлечь, вовлекать.
Wewnątrz, ad. внутри, внутрь; *-wnętrzny*, a. внутренній.
Wężaty, *-żowaty*, a. въ видѣ змѣй искривленный.
Wezbrać, v. *Wzbierać*.
Wezdrgnąć, v. *Wzdrygać*.
Węzeł, m. узелъ; *трудность, затрудненіе; связка; *союзъ, связь, f.
Węzełkowy, a. сплетенный сѣтообразно.
Wezgłówie, n. изголовье, подушка.
Węzina, f. узкой проходъ.
Węzlisty, a. узловатый. [узлами.
Węzłować, (*węzlić*), v. a. вязать
Węzłowaty, a. узловатый; *дюжій, крѣпкій; трудный, мудрёный; краткій, краткословный.
Wężojedz, *-jedzca*, m змѣеядецъ.
Wężokrętny, *-kręty*, a. извилистый, извивистый.
Wężowaty, v. *Wężaty*. [тыхъ.
Wężowka, f. родъ грибовъ ядови-
Wężownica, f. кулеврина (родъ пушки).
Wężownik, m. (w astron.) змienосецъ (созвѣздіе); змievикъ, серпентинъ (камень). [змѣйный.
Wężowy, *węży*, a. змieвъ; змійный,
Wezwać, v. *Wzywać*.
Wężyk (d. a *wąż*), m. змѣёкъ; змѣйка; излучина, извилина; *-kowaty*, a. на змѣю похожій; извилистый, извивистый.
Wężysko, n. змѣиныя яйца; (w geom.) десять квадратныхъ рутъ.
Wganiać, *wgonić* (*wegnać*), v. a. вгонять, вогнать.
Wgiąć, *wginać*, v. a. вогнуть, вгибать; *wgięty*, a. вогнутый.
Wglądać, v. *Wzierać*.
Wgramolić się, v. r. вскарапкаться.
Wgrążyć się, v. a. опустить, погрузить въ грязь; вонзить
Wgrodzić, *wgradzać*, v. a. огра-

дáть забóромъ; - *się w co*, ворвáться, водрáться насúльно (въ прегрáду другáго).

Wgrozić, v. a. угрóзами вогнáть; - *się*, v. r. сдѣлаться грóзнымъ.

Wgryzek, zka, m. долгонóсикъ (родъ жýка).

Wiać, wiewnąć, wionąć, v. a. *wiewać*, v. a. fr. вѣять, дуть; взвѣвать, вѣять (какъ то: знáмя и пр.); махáть; вѣять (хлѣбъ); *wiany*, a. вѣяный, вѣяніемъ очищенный.

Wjadać się, v. *Wjeść się*.

Wiadomca, m. знатóкъ; *-domość*, f. знáніе, свѣдѣніе; извѣстіе; вѣдѣніе, вѣдомо; *-domy*, a. вѣдомый, извѣстный; знáющій, свѣдущій; *czynić -domo*, объявлять.

Wiadro, n. ведрó (сосýдъ и мѣра).

Wianek, nka, m. вѣнóкъ.

Wianie, v. *Wiać*.

Wiano, n. вѣно, придáное (дóчери); *-nować*, v. a. обезпéчить имѣніемъ своúмъ придáное женыѣ; *-wana żona*, женá имѣющая обезпечéніе своегó придáнаго отъ своегó мýжа.

Wiara, f. довѣріе; вѣра; довѣренность, кредúтъ; вѣрность.

Wiarliwy, a. легковѣрный.

Wiarodajny, *-datny*, a. вѣрúтельный; *listy -dajne*, кредитúвная илú вѣрющая грáмота; *-rogodny*, a. достовѣрный; *-rołomca*, *-rozłamca*, m. вѣролóмецъ, -ломъ; *-rołomstwo*, n. *-łomność*, f. вѣролóмство; *-rołomny*, a. вѣролóмный; *-ropodobny*, a. вѣроподóбный, вѣроятный; *-rozmienny*, a. вѣроотстýпный. [стерéчься.

Wiarować się czego, v. r. берéчься,

Wjarzmić, *-miać*, v. a. впрячь, впрягáть въ úго.

Wiąska, v. *Wiązka*.

Wiatr, u, m. вѣтръ (propr. & *); вóздухъ, открытый вóздухъ; - *w żołądku*, вѣтръ въ животѣ.

Wiatrak, a, u, m. вѣтреная мéльница; *-traczek w oknie*, душникъ въ окнáхъ. [терóкъ.

Wiatrek, rka, m. *wietrzyk*, d. вѣ-

Wiatrociąg, u, m. воздýшной насóсъ; дыхáтельная жúла (въ тѣлѣ живóтныхъ), duходвúжный канáлъ; *-tromierz*, m. вѣтромѣръ; анемомéтръ; *-tropęd*, m. вѣтреникъ, вертопрáхъ; душнúкъ, вентилáторъ; *-tropędny*, a. (poet.) быстрый (какъ вѣтръ); *-trowisko*, n. мѣсто гдѣ встрѣчáются рáзные вѣтры.

Wiatrówka, f. духовóе ружьé.

Wiatrożył, m. (*-żyla*, f.) хамелеóнъ. [ныя дéньги.

Wiatyk, m. (v. *nadrożne*) дорóж-

Wiąz, wiązu, (*-za*), m. вязъ.

Wiąz, *ięzu*, m. связь, f. (всё что связываетъ); *więzy*, pl. ýзы, окóвы; сухія жúлы.

Wiązać, v. a. вязáть; связáть, соединúть; связывать, н. пр. дóски; переплетáть (кнúги, v. *oprawiać*); - *koronki*, крýжево плесть; * соединúть, совокупúть, сопрягáть; - *kogo czém*, обязáть, одолжúть когó чѣмъ; - *kogo na imieniny*, дать комý подáрокъ въ день именúнъ; - *się*, v. r. & pass. связываться, быть связанну; вúться (какъ виногрáдный кустъ ýсами); имѣть связь; соединяться, дѣлать союзъ; совокупúться, соединáться родствóмъ; (о капýстѣ и пр.) кóчни получáть, вúться; (о живóтныхъ) бѣгаться.

Wiązań, f. (*wiązanka*, *wiązka*, d.) вязка; *wiązka siana*, вязанка сѣна.

Wiązanie, n. всё что связываетъ, лéнта, верёвка и пр.; - *dachowe*, конёкъ, стропúлы; - *na imieniny*, подáрокъ давáемый въ день именúнъ; *-zany*, a. вязаный, связаный; *-zana mowa*, стихú, m. pl.

Wiązarek, rka, f. v. *Wiązanie na imieniny*.

Wjazd, u, m. въѣздъ, въѣзжáніе.

Wiązka, (v. *wiązań*); *-kowy*, a. (о растéніяхъ) пучкóвый.

Wiązowy, *więzowy*, a. вязóвый.

Wić, *winąć*, *wijać*, v. a. fr. вить (propr. & *); * - *się*, v. r. вúться.

Wić, f. (*witka*, d.) витвúна, вѣтвь, прýтикъ древéсный; *wici królewskie*, pl. королéвская грáмота призывáющая дворáнство къ óбщему ополчéнію (котóрую въ дрéвнія временá носúли привязанную къ прýту).

Wice, вице въ слóжности; n. pr. *Wice Król*, Вице-Рóй, Вице-Корóль i t. d.

Wicher, chra, chru, m. вихрь; сúльный вѣтеръ; бýря.

Wichrzyć, v. n. шумѣть, свирѣп-

ствовать; причинять безпокойство; *-chrowaty*, a. бурливый; бурный; * мятежный, возмутительный.

Wicina, f. вайдакъ, большое судно употребляемое на рѣкахъ.

(*Wid*, *u*, m.) *ani słychu, ani widu*, ни слуху ни духу, никакихъ слѣ-[довъ.

Widać, v. i. видно.

Widelce(*widelki*), f. pl. вилки, f. pl.

Widenda, f. *widimus*, *u*, m. (w prawie) скрѣпа судейская.

Widłak, m. деревянная вилка; (w fortyf.) тенальонъ; *-dłasty*, *-dłowaty*, a. развилистый; вилообразный. [волосовъ).

Widlica, f. шпилька (при уборкѣ

Widło, n. стекло для видѣнія.

Widły, (gen. *deł*, f.), (*ów*, m. pl.), вилы, f. pl.; *widły*, стеченіе двухъ [рѣкъ.

Widma, v. *Wiedma*.

Widmo, n. призракъ, привидѣніе.

Widny, a. ясный, свѣтлый; *widno*, v. i. видно, ясно.

Widnokrąg, *ęgu*, m. *widokres*, *u*, m. горизонтъ, обзоръ.

Widoczny, a. очевидный.

Widok, *u*, m. свѣтъ, ясность; видъ, проспектъ; *widok*, *widowisko publiczne*, зрѣлище, театральное представленіе; * видъ, зрѣлище; * видъ, намѣреніе; *widoki powietrzne*, воздушныя явленія.

Widokowy, a. *linia -kowa*, линія зрѣнія.

Widomy, a. видимый, зримый.

Widowisko, n. зрѣлище, позорище; театръ (propr. & *).

Widywać, v. *Widzieć*. [видецъ.

Widz, m. зритель; лазутчикъ; оче-

Widzenie, n. видѣніе, смотрѣніе; видѣніе, явленіе, мечта; осматриваніе, осмотръ.

Widziadło, n. зрѣлище, предметъ для зрѣнія, явленіе; *-dzialny*, a. видимый, зримый; *-dziany*, a. видѣнный; уважаемый, почитаемый.

Widzieć, v. a. *widywać*, v. a. fr. видѣть, видать, зрѣть; *widzieć się*, v. a. видѣться; *- się z kim*, видѣться съ кѣмъ; v. i. *widzi mi się*, мнѣ кажется; *- we śnie*, мнѣ снится.

Widzowe, *ego*, n. *oględne*, (w prawie) доходъ за осмотръ и освидѣтельствованіе.

Wiec, *u*, m. *wieca*, *wiece*, pl. *roki walne*, верховной судъ, въ коемъ король рѣшилъ дѣла окончательно; *wojewodskie*, *ziemskie*, судъ воеводы въ дѣлахъ наслѣдственныхъ и пр. дворянства.

Więc, conj. и такъ, сего ради, слѣдовательно.

Więcej, comp. болѣе, v. *wiele*.

Wiecha, f. вѣнокъ, вывѣска кабачная. [въѣзжать.

Wjechać, *wjeżdżać*, v. a. въѣхать,

Wiecheć, *chcia*, m. соломенной пукъ; клокъ сѣна; помело.

Więcierz, m. f. *więciorka*, f. верша.

Wieczernik, m. столовая; *-czerny*, a. ужинный.

Wieczerza, f. вечеря; ужинъ; причастіе, святыя тайны; *-rzać*, v. n. ужинать (въ высокомъ слогѣ).

Wieczko, n. d. v. *Wieko*.

Wiecznić, v. a. увѣковѣчить, учинить безсмертнымъ.

Wieczność, f. вѣчность; (w prawie) вѣчное владѣніе; *-czny*, a. вѣчный (propr. & *).

Wieczór, *ora*, m. вечеръ.

Wieczórny, a. вечерній.

Wieczystość, f. (w prawie) безпрестанное продолженіе; вѣчное владѣніе; *-czysty*, a. (w prawie) безпрестанный, вѣчный, всегдашній.

Więdka, f. сушенія и раздробленныя овощи (какъ то: морковь и пр.).

Wiedma (*wiedźma*, *widma*), f. гадательница, ворожея; призракъ; вѣдьма, колдунья.

Więdnąć, *więdnieć*, v. n. вянуть, увядать (propr. & *).

Wiedza, f. знаніе, вѣдѣніе; *bez mojej wiedzy*, безъ моего вѣдома.

Wiedzieć, (praes. *wiem*, *wiesz*), v. a. вѣдать, знать.

Wiedźma, v. *Wiedma*.

Wiejacz, m. вѣятель; *-jaczka*, f. вѣяло, вѣяльная лопатка.

Wiek, *u*, *a*, m. вѣкъ, возрастъ; *- męzki*, мужеской возрастъ; время жизни; вѣкъ; нашъ вѣкъ; вѣкъ, столѣтіе; *na wieki*, на вѣки.

Wieko, n. (*wieczko*, d.) крышка.

Wiekopomność, f. вѣчнопамятность, безсмертная слава; потомство; *-pomny*, a. вѣчнопамятный.

Wiekować, v. n. вѣковать, вѣчно продолжаться.

Większeć, v. n. увеличиваться.

Większość, f. большинство.
Większy, a. (comp) больше, v. *wielki*.
Większyć, v. a. увеличивать, -личить.
Wiekuistość, f. вѣчность, вѣчное существованіе; *-isty*, a. присносущный, вѣчный.
Wielbić, v. a. славить, прославлять; *-biciel*, m. обожатель.
Wielbłąd, m. верблюдъ; *-błądnik*, m. верблюдникъ; *-błądokoza*, f. ангорская коза; *-błądowka*, f. перувіанской верблюдъ; *-błądoryś*, m. камелопардалъ; *-błądzica*, f. верблюдица; *-błądowy*, *-błądzi*, a. верблюжій.
Wielce, ad. весьма, очень; (titul.) *mnie wielce Mości Panie*, милостивый, высокопочтенный Государь.
Wiele, (gen. *wiela*, *wielu*), много; (comp.) *więcej*, болѣе, больше; *wiele? siła?* (v. *siła*) сколько.
Wielebny, a. преподобный.
Wielekroć, ad. много разъ; сколько разъ? *-krotny*, a. многократный.
Wielki, a. великій, большой (propr. & *); *większy*, (comp.) больщій; (о ростѣ человѣческомъ) *wysoki*, высокій); *wielkie drzewo*, высокое, большое дерево; *wielka rzeka*, большая рѣка; *wielki świat*, большой свѣтъ, знатные люди; *wielki Pan*, великій, знатный Господинъ; *wielki*, (въ титлахъ) великій; *wielki Xiążę*, Великій Князь; *wielki post*, великій постъ; *-lki tydzień*, страстная недѣля; *-lka noc*, свѣтлое воскресеніе (Христово); *-lki Czwartek*, великой четвертокъ; *-lki piątek*, страстная, великая пятница; *-lka sobota*, великая суббота; *-lka choroba*, падучая болѣзнь, черная немочь.
Wielkobrzuch, m. пузанъ; *-koczoł*, m. имѣющій широкій лобъ; *-koczynny*, a. дѣлающій великія дѣла; благородно поступающій; *-koduszny*, a. великодушный; *-ność*, f. великодушіе; *-kogęby*, *ego*, m. губачъ; *-kogłowa*, m. головачъ; *-kogłowy*, a. головастый; *-koimienny*, a. великое имя имѣющій, весьма славный; *-koletni*, a. совершеннолѣтній; *-ność*, f. совершеннолѣтіе; *-kolud*, m. великанъ, исполинъ; *-udka*, f. великанша; *-komyślność*, f. великодушіе; *-komyślny*, a. великодушный; *-konoc*, v. *wielka noc*; *-konocny*, a. пасхальный; *-konocować*, v. n. праздновать свѣтлое воскресеніе; *-konosy*, m. носачъ, носатый; *-kook*, m. родъ морской рыбы; *-kooki*, a. большіе глаза имѣющій; *-korządca*, m. намѣстникъ, губернаторъ; надзиратель надъ замкомъ и надъ королевскими помѣстьями (въ Краковѣ); *-korządy*, *ów*, m. pl. (*-rządztwo*, n.) намѣстничество, губернія; надзирательство надъ замкомъ и надъ королевскими помѣстьями.
Wielkość, f. великость, величіе, величина (propr. & *).
Wielkośny, a. (высокій, о деревьяхъ; *высокій, великодушный.
Wielkousty, a. губачъ; *-kouszy*, *-uchy*, a. ушастый; *-kozęby*, a. большіе зубы имѣющій.
Wielmożnić, *-możyć*, *-niać*, v. n. (часто говорить кому ваша милость); *возвеличивать; величать, прославлять. [можа.
Wielmożnik, *wielmożka*, m. вельможа.
Wielmożność, f. величіе, пышность; (титло) высокородіе; *-możny*, a. высокоблагородный, высокородный; благородній; *Jaśnie -możny*, превосходительный.
Wieloboczny, a. (w geom.) многосторонный; *-bok*, *u*, m. многосторонникъ, многоугольникъ; поліедръ, многогранникъ; *-bożca*, m. многобожникъ; *-bóztwo*, *-bóstwo*, n. многобожество, многобожіе.
Wieloczyn, m. (w arytm.) произведеніе.
Wielodzielny, a. многочастный, многосложный; *-dzietny*, a. многочадный.
Wielogałęzi, a. вѣтвистый; *-głośny*, a. многогласный; *-głowy*, *-głowny*, a. многоглавый; *-gran*, *-granny*, v. *wielokąt*; *-groch*, *u*, m. родъ гороху; *-gwiazd*, *u*, m. созвѣздіе.
Wielojedca, m. обжора.
Wielokąt, m. (w geom.) многоугольникъ; *-kątny*, a. многоугольный.
Wielokroć, *-krotnie*, ad. многократно, много разъ; *-krotny*, a многократный.

Wielotetni, *-ny*, a. многолѣтный; *-loliczny*, a. многочисленный; (въ грамм.) множественный.
Wielomowca, m. говорунъ, болтунъ; *-mowność*, f. *-mowstwo*, n. многословіе, болтливость; *-mowny*, a. *-nie*, ad. многорѣчивый; болтливый.
Wielonóg, m. полипъ морской; полипъ въ носу; *-noga*, f. многоногъ, -ножица (насѣк.); *-nogi*, a. многоногій.
Wielooki, a. многоглазый.
Wieloraki, a. многоразличный, многообразный.
Wieloraz, *u*, m. (w arytm.) частное число; *-roczny*, a. многолѣтній; *-rodny*, a. многоплодный; *-oryb*, m. китъ; *-rybi*, a. китовый; *-rybie*, n. китокъ, молодой китъ; *-rybołow*, *u*, m. китоловство; *-rządny*, a. къ многовластію принадлежащій; *-rządy*, f. pl. *-rządztwo*, n. многовластіе.
Wielość, f. множество.
Wielościan, *u*, m. (w matem.) v. *wielokąt*; *-ścienny*, a. (w matem.) многосторонный.
Wielosiek, *u*, m. (w artyll.) сверло пушечное.
Wielosilny, a. многомощный, многосильный.
Wielowęgiel, m. v. *Wielokąt*.
Wielowładny, a. *-nie*, ad. могущественный, сильный; аристократическій; *-władzca*, m. могущественный государь; аристократъ; *-władztwo*, n. многоначаліе, многоначальство; аристократія, вельможедержавіе.
Wielożądny, a. много желающій.
Wielożeniec, *ńca*, *-żenca*, m. (*-żon*, m.) многоженецъ; *-żenny*, a. многоженный; *-żeństwo*, n. многоженство.
Wieloznaczny, a. разные смыслы, или знаменованія имѣющій.
Wiem, v. *Wiedzieć*.
Wieńcarz, m. кто віетъ вѣнцы.
Wieńczyć, v. a. вѣнчать (цвѣтами), (propr. & *).
Wieńczyny, f. pl. обрученіе, сговоръ.
Wieniec, *ńca*, m. вѣнокъ, вѣнецъ, (propr. & *); дѣвство, дѣвичество; *- na wino*, вывѣска надъ питейнымъ домомъ.
Wienny, *wianny*, a. къ вѣну принадлежащій, v. *wiano*.
Wieprz, m. боровъ; самецъ кладеной свиной; вепрь, кабанъ.
Wieprzak, m. *-przek*, m. d. молодый кладеной боровъ.
Wieprzowina, f. свинина; *-przowy*, a. свиный.
Wieprzyniec, *ńca*, m. свинарня, свиной хлѣвъ.
Wiercieć, *-cić*, v. a. вертѣть; сверлить, буравить, утирать; *-cieć się*, вертѣться, обращаться кругомъ; суетиться, хлопотать; *wierci mi się w głowie*, кружится голова у меня.
Wiercimak, *-cioch*, m. пестъ, толкачъ.
Wiercioch, m. *-ocha*, f. *wiercioszek*, *szka*, m. *-oszka*, f. человѣкъ который не любитъ сидѣть, шалунъ.
Wiercipięta, m. *-piętek*, *tka*, m. *-piętka*, m. f. вертопрахъ, взбалмошъ; *-piętkować*, v. n. всегда двигаться, шалить.
Wiernek, *rnka*, m. *wiernik*, m. *wierniś*, *ia*, m. d. любимецъ; наперсникъ.
Wierność, f. вѣрность; *-rny*, a. (-на), вѣрный.
Wiersz, *a*, m. строка; стихъ; стихотвореніе, поэма.
Wiersza, *wirsza*, f. верша
Wierszoklet, m. рифмачъ.
Wierszopis, m. поэтъ, пінтъ, стихотворецъ; *-piski*, a. стихотворческій; *-pistwo*, *-pisarstwo*, n. стихотворство, поэзія; *-piszyni*, f. стихотворица.
Wierszowy, a. къ стихамъ принадлежащій; *-wy składy*, сложеніе стиховъ.
Wierszyk, m. d. строчка; стишокъ.
Wierszydło, *-szysko*, n. *-szyna*, f. плохіе стихи.
Wiertel, *wirtel*, *tla*, m. v. *Cwiertnia*.
Wierutny, a. настоящій, сущій.
Wierzba, f. верба, ива, (Salix); *-rzbca*, f. вербовое, ивовое лычко; *-rzbina*, f. *-biniec*, *ńca*, m. ивнякъ; верба, ива; ивовое, вербовое дерево; *-rzbowiec*, *wca*, m. ивовая сумеречная бабочка (Phalaena salicis); *-rzowniczka*, f. пѣночка, пѣнка; *-rzbowy*, a. вербовый, ивовый.
Wierzch, *u*, m. верхъ; вершина; поверхность, наружность; *- konia*, *- słonia* i t. d., хребетъ лошади, слона и пр.
Wierzchnica, f. верхняя часть чего либо; верхнее жилье дома; вер-

хнее отдѣлéніе въ шкáпѣ.
Wierzchołek, *łka*, *u*, m. верхýшка, вершúна; пýпочекъ, сéрдце въ овощáхъ; *-zchołkowy*, a. верхýшкѣ свóйственный; *punkt -kowy*, зенúтъ; *-zchowaty*, a. *-to*, ad. съ вéрхомъ насы́панный; *-rzchowie*, *-wisko*, n. вершúна дéрева; *-wisko rzeki*, верхóвье, начáло рѣкú; *-rzchowina*, f. повéрхность; *-rzchowy*, a. вéрхній; *-wy koń*, (*wierzchowiec*); верховáя лóшадь; *-rzgać*, *-rzgnąć*, v. a. лягáть, лягнýть; *протúвиться, упрáмиться; *-rzgliwy*, a. лаглúвый.
Wierzyć, v. a. вѣ́рить.
Wierzyciel, m. заимодáвецъ, кредитóръ; *-rzytelny*, a. вѣрúтельный; *-elny list*, вѣ́рющая грáмота, кредитúвъ.
Wieś, (gen. *wsi*), f. дерéвня.
Wiejski, a. сéльскій, деревéнскій.
Wieść, f. вѣсть, молвá, слухъ; извѣ́стіе, увѣдомлéніе.
Wieśdź, *wieść*, (praes. *wiodę*, *wiedziesz*), *wodzić*, v. a. fr. вестú, водúть (propr. & *); *wieśdź życie*, вестú жизнь; *- wojnę*, дѣ́лать войнý; *- kupiectwo*, торгъ производúть; *wieśdź ród*, докáзывать происхождéніе, начáло родá своегó; *wodzić kogo za nos*, водúть когó за носъ; *wieśdź wał*, *mur*, *rów*, сдѣ́лать валъ, стѣ́ну, ровъ; *- proces*, *prawo*, вестú тя́жбу, тягáться; *wieśdź się*, *wodzić się*, жить, поживáть; быть (здорóву или больнý); *komu co*, иттú, успѣвáть.
Wjeśdź się, *wjadać się*, v. r. въѣ́сться, въѣдáться (о ѣ́дкихъ веществáхъ).
Wiesiadło, v. *Wisiadło*.
Wiesienny, a. весéнній.
Wieśniacki, *-śniaczy*, a. мужúческій, крестья́нскій; *-śniactwo*, n. крестья́нскій óбразъ жúзни, крестья́нскіе нрáвы; (coll.) поселя́не, крестья́не; *-śniaczka*, f. крестья́нка; *-śniak*, m. крестья́нинъ, поселя́нинъ.
Wiesić, *wieszać*, v. a. вѣ́шать; вѣ́шать, повѣ́сить (злодѣ́я); *-szać się*, *do kogo*, вѣ́шаться; прилѣпля́ться (къ комý).
Wieszadło, n. гúря, мáетникъ.
Wieszcz, *wieściarz*, *wieszczbiarz*, m. волхвовáтель, вѣщýнъ; *-szcza*, f. вѣщýнья, гадáтельница; *-szczba*, f. *-szczbiarstwo*, n. волшбá, волхвовáніе; *-szczenia*, *-szczenica*, f. мѣ́сто волхвовáнія; *-szczbiarski*, *-szczy*, a. вѣ́щій, прорицáющій.
Wieszczyć, v. n. & a. волхвовáть, прорицáть.
Wieszczyca, f. домовóй (жéнской); давлéніе домовы́мъ; *-szczyca zpląlała go*, домовóй (жéнской) сдѣ́лалъ емý колтýнъ.
Wietrzeć, v. a. вывѣ́триваться, вы́вѣтриться.
Wietrznica, f. вѣ́треница; вѣтрогóнка.
Wietrznik, m. вѣ́треникъ; вѣтрогóнъ; вертопрáхъ; флю́геръ; вы́мпель, m. душнúкъ.
Wietrznośnieżny, a. вѣ́треный и снѣ́жный.
Wietrzny, a. вѣ́треный; *вѣ́треный, вертопрáшный.
Wietrzyć, v. a. провѣ́тривать; обню́хать, проню́хать (о собáкахъ).
Wietrzyk, m. d. вѣтерóкъ; *-trzysty*, a. вѣ́треный.
Wietszeć, v. *Wiotszeć*.
Wiew, *u*, m. вѣ́яніе, поры́въ вѣ́тра.
Wiewać, *wiać*, v. a. вѣ́ять.
Wiewiórka, f. бѣ́лка, вѣ́кша.
Więź, f. тюрмá; невóля.
Więza, f. pl. *więzy*, желѣ́за, окóвы.
Wieża, f. бáшня; тюрмá, заключéніе въ тюрмѣ́; ладья́ (въ шáхматной игрѣ́).
Wieżaty, v. *Wieżysty*.
Wieźć, (praes. *wiozę*, *wieziesz*) *wozić*, v. a. везтú, возúть.
Wjezdny, a. ко въѣ́зду служáщій; *-dny dom*, постоя́лый дворъ.
Wjeżdżać, *wjechać*, v. n. въѣзжáть. въѣ́хать.
Więzić, *więźnić*, v. a. посадúть въ тюрмý; *привязáть, соединúть.
Więzień, *źnia*, m. заключéнный, колóдникъ.
Więzienie, n. тюрмá; темнúца; заключéніе въ тюрмѣ́.
Więzina, f. вязь; вязóвое дéрево.
Więznąć, *wiąznąć*, v. n. вя́знуть; запýтаться, зацѣпúться.
Wieżowy, a. бáшенный; тюрéмный.
Więzowy, a. вязóвый.
Więzożółd, *u*, m. вязожéлдь, острóлистъ.
Więzy, f. pl. ýзы, окóвы, v. *więza*.
Wieżyczka, f. (d. a *wieża*) бáшенка.
Wieżysty, a. имѣ́ющій бáшни; на подóбіе бáшни сдѣ́ланный.
Wigilia, v. *Wilia*.

Wija, v. *Słota*.
Wijadł, m. вьюга, метелица.
Wijadło, n. вьюшка.
Wijatyk, *wiatyk*, m. святое причастіе что дается отчаяннымъ больнымъ.
Wikary, *ego*, m. викарій; *-arya*, f. жилище викарія; *-aryat*, *u*, m. викарство. [старникомъ и пр.
Wikla, f. мѣсто наполненное ку-
Wikłać, *-klić*, v. a. путать, спутать; замѣшать, смѣшать (propr.&*).
Wiła, m. глупецъ, дуракъ.
Wilczaty, a. (о лошадяхъ) саврасочалый. [чёнокъ.
Wilczę, *ęcia*, n. *wilczątko*, n. вол-
Wilczek, *czka*, m. d. волчёкъ, молодой волкъ.
Wilczura, f. вильчура.
Wilczy, a. волчій; **czy głód*, чрезвычайный голодъ; *-czy mlecz*, *-cze mleko*, молочай трава; *wilcze jagody*, бѣшеныя вишни, сонная одурь, красавица (Atropa belladonna). [волчище
Wilczyca, f. волчица; *-czysko*, n.
Wilec, *lca*, m. колокольчики, (Convolvulus).
Wilga, f. *wywielga*, иволга (птичка).
Wilgnąć, *wilgotnąć*, *wilżeć*, *wilgotnieć*, v. n. волгнуть, влажнымъ дѣлаться.
Wilgoć, *-gotność*, f. влага, влажность; сырость; влажная погода.
Wilgociąg, *u*, m. отдушина.
Wilgoćmiar, *-ciomierz*, m. влагомѣръ, гигрометръ. [крый.
Wilgotny, *wilgny*, a. сырый, мо-
Wilia, f. навечеріе, канунъ; предидущій день.
Wilk, m. волкъ; *- u świecy*, горящій на свѣтильнѣ узелокъ; *- drzewny*, тунеядная вѣтвь; *- na drzewie*, ракъ или порча у деревъ; *- we wrzodzie*, червь въ вереду; *- w wodzie*, дерево въ рѣкѣ опасное для барокъ; (w gornict.) что прилѣпляется въ плавильномъ горшечкѣ; *- wódny*, щука; *- kuchenny*, таганъ; *wilk*, *wilki*, f. pl. волчья шуба; волчьи шкуры.
Wilkołek, *łka*, m. оборотень, m.
Wilkom, *u*, m. бокалъ коимъ пьютъ за чье здоровье; лозаны (которые даютъ преступнику при его вступленіи въ смирительный домъ).

Wiłować, *wiłać*, v. a. шалить, бѣ-
Wilżeć, v. *Wilgnąć*. [ситься.
Wilżyć, v. a. влажнымъ дѣлать; v. i. *wilży się*, *wilży na dworze*, влажно на дворѣ.
Wina, f. вина; (w prawie) *pieniężna*, штрафъ; *winy*, pl. протори,
Winda, f. подъёмъ, воротъ. [f. pl.
Windarz, m. копёрщикъ.
Windować, v. a. поднимать помощію ворота.
Windówka, f. блочная верёвка.
Winduga, f. мѣсто на берегу рѣки гдѣ нагружаютъ и выгружаютъ товары. [слыя соли.
Winiany, n. pl. (w chem.) виноки-
Winiarnia, f. винокурня; винный погребъ; *-arstwo*, n. торгъ виномъ; *-arz*, m. купецъ торгующій виномъ; погребщикъ; винарь, виноградарь; винокуръ.
Winić, v. *Winować*.
Winien, (*winny*), a. *winno*, ad. виноватый, виновный; *winien*, *prowinien*, обязанъ, долженъ.
Winiówka, f. (винная бочка); винная груша.
Winko, *wineczko*, (d. a *wino*).
Winnica, f. садъ виноградной; виноградныя лозы въ такомъ саду; винный погребъ. [яблоко.
Winniczka, f. (d. a *winnica*) винное
Winnik, m. винной камень; винокуръ; вѣникъ; *-ikowy*, a. винокаменный. [листьевъ касающійся.
Winnolistny, a. до виноградныхъ
Winny, v. *Winien*.
Winny, a. винный; *maść winna*, (w kartach) винновая масть.
Wino, n. (*winko*, d.) вино; виноградъ; *wino*, (w kartach) вины, винновая масть (въ картахъ).
Winogranie, n. собираніе винограда; *-grad*, *-grod*, *u*, m. садъ виноградной; *-grodnictwo*, n. виноградодѣланіе; *-grodnik*, m. виноградарь, винарь, m.; *-gron*, *-gran*, *u*, m. *-grono*, n. виноградъ, виноградная кисть.
Winorodny, a. виноградомъ изобилующій; *-rośl*, f. виноградная лоза.
Winować, *winić kogo*, v. a. винить, обвинить (кого). [дѣй
Winowajca, m. преступникъ, зло-
Winowaty, *-wat*, v. *Winien*.
Winożarłok, *-żerca*, m. винопійца

Winozbior, u, m. собира́ніе винограда.
Winszować, v. a. поздравля́ть; *-wanie,* n. поздравле́ніе.
Wiola, f. віола, брачъ.
Wionąć, v. *Wiać.*
Wiór, óru, m. (*wiórek,* d.) щепа́.
Wioska, f. (d. a *wieś*) дереве́нька
Wiosienny, v. *Wiesienny.*
Wiosłarz, m. гребе́цъ.
Wiosło, n. весло́; лопа́тка у хлѣбниковъ; мѣша́лка у пивова́ровъ.
Wiosna, f. весна́; *-śniowy, wiosny,* a. весе́нній; *-snować,* v. n. весновать. [легко́ мять мо́жно.
Wiotchy, a. ве́тхій; мя́гкій, что
Wiotesz, f. ве́тошь, f,; *-tesznik,* m. запла́точникъ, v. *Partacz.*
Wiotszeć, wietszeć, v. n. ветша́ть.
Wir, u, m. водоворо́тъ. [жи́ться.
Wirować, v. n. вертѣ́ться, кру-
Wirowy, a. коловра́тный.
Wirtel, v. *Wiertel.*
Wirydarz, m. вертогра́дъ; *-darstwo,* n. садовни́чество; *-darznik,* m. вертогра́дарь.
Wirzyć, v. a. вкругъ обраща́ть.
Wisiadło, n. доска́ вися́щая на верёвкахъ, на кото́рой кладу́тъ хлѣбы и пр.; гря́дка.
Wisieć (praes. *wiszę, -sisz*), v. a. висѣ́ть (propr. & *); зави́сѣть, быть зави́симу.
Wisielec, lca, m. повѣ́са, m.
Wisienka, wiśnka, f. d. ви́шенка; жи́молость, f.
Wismut, -mond, -munt, m. ви́смутъ.
Wiśnia, wiśń, f. ви́шня (плодъ); ви́шня (де́рево).
Wiśniak, a, u, m. вишнёвка.
Wiśniowy, a. вишнёвый; ви́шенный.
Wisny, a. ги́бкій, мя́гкій, тягу́чій.
Wiszoprost, u, m. перпендикуля́рная ли́нія.
Wiszor, u, m. (w artyll.) ба́нникъ.
Witać, powitać, przywitać, v. a. привѣ́тствовать; *kogo z czém,* поздравля́ть кого́ съ чѣмъ.
Witka, f. *-teczka,* f. d. витви́на, ги́бкая лоза́; *-tki, -teczki (u latorośli winnych* i t. d.), прицѣ́пки, pl.
Witryol, u, m. купоро́съ; *-liczny,* a. купоро́сный.
Witwina, witwa, f. ве́рба, и́ва.
Wity, a. ви́тый, v. *wić.*
Wiu! wiu! (у изво́щиковъ, сло́во для понужде́нія лошаде́й).
Wiwiewa, f. возду́шный насо́съ.
Wizerunek, nku, m. о́бразъ, моде́ль, f. (воображе́ніе).
Wizya, f. освидѣ́тельствованіе, осма́триваніе; мечта́, привидѣ́ніе.
Wizyta, f. объѣ́здъ, осмо́тръ; посѣще́ніе. [осмо́тръ.
Wizytacya, f. свидѣ́тельствованіе,
Wizytator, m. тотъ, кото́рый осма́триваетъ учи́лища и пр.; *-celny,* осмо́трщикъ.
Wizytka, f. мона́хиня (о́рдена висита́ціи или́ посѣще́нія). [и́скивать.
Wizytować, v. a. осма́тривать, объ-
Wkapać, wkapnąć, v. a. v. Primit. & *w.*
Wkładać, włożyć, v. a. вкла́дывать, вкласть, вложи́ть; набира́ть (у столяра́); * *- pieniędzy w co, na co,* издержа́ть де́ньги на что; *- komu co do ucho,* шепну́ть кому́ что на́ ухо; *podatki,* наложи́ть по́дати; *- dać kogo do czego,* пріуча́ть кого́ къ чему́; *-dać się do czego,* пріуча́ться къ чему́; посре́дствовать, быть посре́дникомъ.
Wkleić, wklepać, v. Primit. & *w.*
Wklękłość, f. впа́дина, мѣ́сто вогну́тое; *-sły,* a. вогну́тый, впа́лый.
Wklęsnąć, wklęsać się, v. r. впасть, дѣ́латься вогну́тымъ.
Wkleśnić, -śniać, v. a. защеми́ть, защёмливать. [ся ко́гтями.
Wkleszczyć, -szczać, v. a. вцѣ́пить-
Wkołatać, v. a. вколоти́ть.
Wkołowrot, u, m. коловра́тное обраще́ніе; *-wrotny,* a. коловра́тный. [пывать.
Wkopać, -pywać, v. a. вкопа́ть, вка́-
Wkorzenić, -niać, v. a. вкорени́ть, -ня́ть (propr. & *); *- się,* v. r. вкорени́ться, -ня́ться.
Wkować, v. *Wkuć.*
Wkówka, f. наконе́чникъ.
Wkrącać, wkręcić, -ęcać, v. a. ввертѣ́ть, вверну́ть, вверты́вать (propr. & *); *- się,* v. r. вверну́ться; вкра́сться.
Wkraczać, wkroczyć, v. n. вступи́ть, вступа́ть; вступи́ть съ во́йскомъ.
Wkradać się, wkraść się, v. r. вкра́дываться, вкра́сться.
Wkrajać, wkrawać, v. *Wkroić.*
Wkrapiać, wkropić, v. a. влить ка́плями; впры́скать.

Wkroić, wkrajać, v. a. вкроить, вкраивать.
Wkrótce, ad. въ короткое время.
Wkruszać, -szyć, v. a. накрошить во что. [вывать.
Wkuć, wkować, v. a. вковать, ско-
Wkupić się, wkupować się, v. r. вкупиться.
Wkupno, n. *wkupne, ego*, n. вкупъ.
Wkupny, a. вкупный.
Wlać, v. *Wlewać*.
Włącznie, ad. включительно.
Włączyć, włączać, v. a. совокупить во едино, включить.
Władać, -dnąć, v. a. владѣть, управлять, властвовать; *-dać sobą*, владѣть собою (своими страстями, тѣлесными членами). [чество.
Władnictwo, n. владѣніе, влады-
Władność, f. власть, воля.
Władny, a. властный.
Władyk, władyka, m. владыка.
Władza, f. власть, сила, крѣпость; власть, начальство, правленіе.
Włamać, włamywać, v. a. fr. *-mać się*, вломиться, вламываться.
Wlanie, n. влитіе, вливаніе. [*wać*.
Wlany, a. влитый; v. *wlać* in *wle-*
Właściciel, m. владѣлецъ, владѣтель, хозяинъ; *-cicielka*, f. владѣтельница; хозяйка; *-ściwość*, f. особенное свойство; *-ściwy*, a. собственный; свойственный.
Własić się, v. r. вкрасться.
Właśnie. ad. собственно; точно.
Własnomiętny, -tny, a. собственный: корыстолюбивый; владѣтель, хозяинъ. [ственноручный.
Własnoręczny, a. своеручный, соб-
Własność, f. собственность, принадлежность; свойство; особенное качество.
Własny, a. собственный, принадлежащій кому; собственный (не чужій); *-sną ręką*, собственною своею рукою; *miłość -sna*, самолюбіе; *-sny język*, природный языкъ; *-sny kraj*, мѣсто рожденія; *sąd -sny*, надлежащій судъ; *-sne imię*, собственное имя.
Wlatać, v. *Wlecieć*.
Włatać, v. a. вставить заплатку.
Właz, m. (*włazło*, m.) силою вступившій (въ какую должность и пр.); нахалъ.
Włazić, wleźć, v. n. влѣзть, влѣзать; взлѣзть, взлѣзать (propr. & *).
Wlecieć, wlatać, v. n. *wlatywać*, v. n. fr. влетѣть, влетать.
Wlepiać, wlepić, v. a. влѣпить, влѣплять; прилѣплять (propr. & *).
Wlewać, wlać, v. a. вливать, влить; вперять, внушить; *na kogo prawo*, уступить кому право.
Wlew, u, m. вливаніе.
Wlewek, wku, m. *na kogo*, уступка, преношеніе. [вчислить.
Wliczać, wliczyć, v. a. вчислять,
Włochaciny, f. pl. жилки, прожилки (у растеній).
Włochaty, a. волокнистый, жилковатый; косматый, мохнатый.
Włóczęga, f. бродня, броженіе.
Włóczęga, m. бродяга.
Włoczka, f. гарусъ, пряжа (шерстяная); (бороньба).
Włocznia (d. *-czenka*), f. копье, дротикъ; *-cznisko*, n. ратовище.
Włóczny, v. *Włoka*.
Włóczyć, wlec (praes. *wlokę, wlekę, eczesz*), v. a. волочь, влечь, волочить, тащить (по землѣ), (propr. & *); *włóczyć ziemię*, бороновать; *włokiem włóczyć*, ловить рыбу; *włóczyć się*, таскаться, волочиться.
Włodarz, m. управитель (въ деревнѣ), домостроитель; деревенскій судья; *-darstwo*, n. управленіе; *-darzyć, -darzować*, v. a. & n. управлять, быть управителемъ.
Włogacizna, f. наколѣнница (лошадиная болѣзнь); *-gawy, -gaty*, a. имѣющій наколѣнницу.
Włok, u, m. волокуша.
Włoka, f. полоса земли (тридцать десятинъ); *włoczny*, a. дровни на которые полагаютъ плугъ; *włoka*, m. f. бродяга, m. f.
Włokita, f. бродня, броженіе; *włokita*, m. бродяга, m.
Włókienny, włókniany, a. изъ волоконъ или изъ пряжи состоящій; *-knisty, -niasty*, a. волокнистый, мочковатый.
Włokno, n. волокно, жилочка, мочка; пряжа; летающая паутина.
Włos, m. *włosy*, pl. волосъ, волосы; *o włos, o mały włos*, чуть чуть, едва; *włos w suknie*, шерсть на сукнѣ.
Włość, f. волость.
Włościanin (*włościeć*), m. крестья..

нинъ, поселя́нинъ, жи́тель деревéнской.
Włosek, *ska*, m. волосо́къ.
Włosiany, a. волося́ный, изъ во́лосовъ сдѣ́ланный.
Włosie, *ia*, n. (coll.) во́лосы, pl.
Włosieć, v. n. обрости́ть волоса́ми.
Włosień, f. леса́; *-sienica*, f. власяни́ца; волосяно́й по́ясъ; матéрія изъ лошади́ной шéрсти сотка́нная.
Włosisty, *-saty*, a. волоса́тый, мохна́тый. [грéцкой орѣ́хъ.
Włoski, a. италіа́нскій; *orzech -ski*,
Włoskowaty, a. то́нкой какъ во́лосъ.
Włosny, *włosowy*, a. волосяный.
Włosówki, f. pl. щи́пчики для вырыва́нія во́лосовъ.
Włoszczyzna, f. всё что ни есть Италіа́нское (какъ то: язы́къ и пр.); огоро́дныя зéлія. [ско́ро.
Wlot w lot, ad. въ полетѣ́, о́чень
Włożyć, v. *Wkładać*.
Włożenie, *wkładanie*, n. вложéніе, вкла́дываніе.
Włożony, a. вло́женный.
Włudzać, *-dzić*, v. a. подма́нивать, подмани́ть, подгова́ривать; *- się*, v. r. вкра́сться, прила́скаться.
Wmatać, v. a. впу́тать, впу́тывать.
Wmawiać, *wmówić*, v. a. уговори́ть.
Wmazać, v. *Mazać* & *w*.
Wmieścić, *wmieszczać*, v. a. вмѣсти́ть, вложи́ть.
Wmieszać, *wmięszać*, *wmieszywać*, v. a. вмѣша́ть, вмѣшивать; *- się*, v. r. *w co*, вмѣшаться, впу́таться
Wmówić, v. *Wmawiać*. [во что.
Wmurować, v. a. въ стѣ́ну закла́дывать. [чему́).
Wmusić, v. a. принуди́ть (кого́ къ
Wmykac, *wemknąć*, v. a. всо́вывать, всу́нуть; *- się*, v. r. вкра́дываться.
Wnaszać, v. *Wnosić*. [ваться
(*Wnątrz*), *wewnątrz*, ad. внутри́, внутрь. [*wnętrze*.
Wnątrz, m. *wnątrze*, n. v. *Wnętrz*,
Wnęcić, v. a. примани́ть.
Wnęt, *u*, m. *wnęta*, f. прима́на, прико́рмъ; *пре́лесть, прима́нка.
Wnet, ad. тотъ часъ, немéдленно.
Wnętr, m. имѣ́ющій одно́ то́лько му́до.
Wnętrz, f. *wnętrze*, n. вну́треннее, вну́тренность; *-trzność*, *wewnętrzność*, f. вну́тренность; внутренности, кишки́; *-trzny*, *wewnętrzny*, a. *-nie*, (*-no*), вну́тренній.
Wniebowstąpienie, n. *Pańskie*, Вознесéніе Госпо́дне.
Wniebowzięcie, n. *Panny Maryi*, Успéніе Пресвяты́я Богоро́дицы.
Wnieść, v. *Wnosić*. [сéнный.
Wniesiony, a. (part.) а *wnieść*, вне-
Wniesienie, n. (v. *wnieść*) словéсное объявлéніе въ судѣ́; прида́ное внесéнное жено́ю въ домъ му́жа; предложéніе, представлéніе.
Wnijście, *wejście*, n. (v. *wnijśdź*) входъ, вхождéніе, до́ступъ.
Wnik, m. я́ма для ловлéнія волко́въ; западня́, лову́шка.
Wnikać, *-knąć*, v. a. прони́кнувъ сквозь что, пропа́сть, изчéзнуть.
Wniosek, *sku*, m. прида́ное внесéнное жено́ю въ домъ му́жа; предложéніе, представлéніе, въ судѣ́; заключéніе, выведéніе.
Wnioskować, v. a. заключа́ть, выводить слѣ́дствіе.
Wniwecz, *wniwecz obrócić*, v. a. уничто́жить, истреби́ть.
Wnijśdź, *wejśdź*, *wchodzić*, v. a. войти́, входи́ть (propr. & *); *wejść w używanie*, войти́ въ употреблéніе; *wchodzić w co*, входи́ть, вступи́ть, мѣша́ться въ что нибу́дь; разсма́тривать, разбира́ть.
Wnosić, *wnieść*, (*wnaszać*, v. a. fr.) v. a. вноси́ть, внести́; внести́, записа́ть (въ ревстръ и пр.); (о дохо́дахъ) вноси́ть, приноси́ть; завести́ (обы́чай и пр.); заплати́ть (по́дати и пр.); предста́вить, предъяви́ть (предъ судо́мъ); предлага́ть; *- prozbę za kim*, про́сьбу производи́ть, проси́ть за кого́; *wnosić z czego*, заключи́ть изъ чего́; *wnieść się dokąd*, переѣ́хать куда́ нибу́дь.
Wnuk, m. внукъ; *-uczęta*, n. pl. внуча́та, m. pl.; *-uczka*, f. вну́чка.
Wnurzać, *-rzyć*, v. a. погрузи́ть въ во́ду; воткну́ть, вонзи́ть; * *myśl w co*, погрузи́ть мы́сли свои́ въ что.
Wobces, *w obces*, ad. пря́мо.
Woda, f. вода́; (вода́, мо́чка); *wody* (*mineralne*), pl. во́ды минера́льныя, цѣли́тельныя.
Wódczany, a. во́дочный.
Wódka, f. во́дка.
Wodnictwo, n. водопрово́дство.
Wodniczy, *ego*, m. надзира́тель

надъ водопроводными каналами.
Wodnik, m. (v. *wodniccy*), водяная опухоль (у лошадей); (w astron.) водолей, v. *wodolej*.
Wodnisty, a. водяный; водністый.
Wodnoziemny, a. земноводный.
Wodny, a. водяный, свойственный водѣ; водністый.
Wodociąg, *u*, m. водопроводъ; гидравлическая махина; . водяной ровъ; *-ciek*, *u*, m. борозда для стеченія воды; жолобъ; *-czyn*, *u*, m. (w chem.) v. *Wodorod*. [болѣзнь.
Wodogłów, *u*, m. водяная головная
Wodolej, *eja*, m. (w astron.) водолей; (знакъ зодіака и созвѣздіе); тотъ кто подмѣшаетъ вино и пр. водою. [я. водотворный.
Wodorod, *u*, m. водотворъ; *-rodny*,
Wodoroślek, *ośłka*, m. тунеядная вѣтвь. [танъ.
Wodoskok, *u*, m. водометъ, фон-
Wodospław, *u*, m. водопроводъ.
Wodowstręt, *u*, m. водобоязнь, f.
Wódz, m. вождь; военачальникъ.
Wodza, f. *-dze*, pl. поводъ, узда;
Wodzić, v. a. fr. v. *Wieśdź*.
Wodzować, v. a. предводительствовать. [военачаліе.
Wodztwo, n. предводительство.
Woj, m. прядь на верёвку; толстая верёвка.
Wojek, (gen. *wojka*), m. прядь, f.
Wojenniczy, a. военный, воинственный.
Wojennik, m. v. *Wojownik*.
Wojenny, a. военный.
Wojewoda, m. воевода, предводитель войскъ; Воевода (достоинство); *-wodzanka*, f. дочь воеводы; *-wodzic*, m. сынъ воеводы; *-wodzina*, f. жена воеводы; *-wództwo*, n. воеводство (чинъ, и область).
Wojłok, *wojłak*, m. потникъ.
Wojna, f. война. [вать.
Wojować, v. n. воевать, воинство-
Wojownik, m. воинъ, ратникъ, герой; *-wnica*, f. героиня; *-wniczy*, a. воинственный.
Wojski, *iego*, m. чиновникъ который объявлялъ приказы при трубномъ звуку; чиновникъ который имѣлъ надзираніе надъ женами, кои во время отсутствія своихъ мужей на войнѣ управляли помѣстьями; трибунъ (у древнихъ Римлянъ).
Wójsko, n. войско; *-skowość*, f. состояніе, служба военная; *-skowy*, a. военный, воинскій; *-skowy*, *ego*, m. воинъ, ратникъ, военной человѣкъ; офицеръ.
Wójt, m. (въ древнія времена); войтъ; главный правитель города; *wójt na wsi*, деревенскій судья.
Wojtownia, f. домъ, жилище войта; *-towstwo*, n. званіе, достоинство войта.
Wokabularz, m. словарь, v. *Słownik*.
Wokala, m. v. *Samogłoska*.
Wokalny, a. вокальный; *-lna muzyka*, вокальная музыка. [буналѣ.
Wokanda, f. реестръ дѣлъ въ три-
Wol, *wól*, *wul*, m. круглая подушка набитая шерстью; зобъ; *wóle*, *wule*, pl.; подгрудокъ у быка; приманка, прикормъ. [волъ.
Wół, (gen. & acc. *wołu*), m. быкъ;
Wola, f. воля, хотѣніе; произволеніе; *czy wola?* угодно ли вамъ? *czego wola?* что вамъ угодно? *do woli*, довольно; *po woli*, тихо, нескоро; *po woli*, по своей волѣ, добровольно; *wola*, льготная грамота для новопоселенцовъ; *wola*, поселеніе.
Wołać, v. a. звать, кликать.
Wołanie, n. кликаніе; призываніе.
Wolanin, m. колонистъ, поселенецъ.
Wołarnia, f. хлѣвъ для быковъ.
Wołarz, m. волопасъ.
Wołaty, a. зобастый, зобатый.
Wolawy, a. шейный.
Wole, n. v. *Wol*, *wul*. [хотѣть.
Woleć, v. a. любить больше, лучше
Wołek, *łka*, n. (d. бычёкъ); хлѣбной долгоносикъ.
Wolen, v. *Wolny*.
Wolnić, v. a. облегчить, убавить, умѣрить; * *wodę zimną*, грѣть воду.
Wolnica, f. вольная ярмонка; льготная земля; столбъ означающій льготную землю.
Wolnieć, v. n. уменьшаться; умѣряться, ослабѣвать; * тепловатымъ становиться.
Wolno, *-nie*, ad. вольно, свободно; тихо, нескоро. [augm. a *Wolny*.
Wolniuchny, *-usieńki*, *-uteńki*, v.
Wolnociepły, a. тепловатый.
Wolnomowny, a. вольный, дерзкій въ словѣ.

Wolnomyślny, *ego*, m. вольнодумецъ.
Wolnorządzca, m. самодержецъ; *-rządztwo*, n. самодержавіе; *-rządy*, a. самодержавный.
Wolność, f. вольность, свобода; независимость; *wolność*, *prawo*, *przywiléj*, право, преимущество.
Wolnowładny, v. *wolnorządny* i t. d. & *samowładny* i t. d.
Wolny, a. вольный; свободный; освобожденный; не натянутый, слабый; *styl -lny*, слогъ непринужденный, плавный; проза; *wolny*, *nie prędki*, не скорый, медленный; *wolne ciepło*, умѣренная теплота.
Wołok, m. бычачій глазъ (рыба морская).
Wołopas, m. волопасъ.
Wołowaty, a. тяжелый, неловкій какъ волъ.
Wołowiec, *wca*, m. v. *Wołopas*.
Wołowina, f. говядина.
Wołownia, f. воловня.
Wołowy, a. воловый.
Woluntarz, *-taryusz*, m. волонтёръ.
Womit, *u*, m. рвота; *-itować*, v. a. блевать, рвать; *-itowy*, a. возбуждающій рвоту; *-towe lekarstwo*, *womitywa*, f. рвотное.
Won! v. *Wen!*
Wonia, f. благовоніе, благоуханіе; запахъ; *wonie*, pl. духи, душистыя вещи.
Woniać, *-nieć*, v. a. благоухати; (чуять запахъ); *-nianka*, f. всё что благовонно; пучекъ благовонныхъ цвѣтовъ.
Wonność, f. благовоніе; *wonny*, a. благовонный, благоуханный.
Wór, *oru*, m. (большій) мѣшокъ.
Worać, *worywać*, v. a. fr. врыть въ землю посредствомъ паханія.
Worek, *rka*, m. (*woreczek*, *reczka*, m. d.) мѣшокъ, мѣшечекъ; кошелёкъ, мошна.
Wosk, *u*, m. воскъ; *-skować*, *woszczyć*, v. a. вощить; *-skowaty*, a. воскоматый; *-skownia*, *-kobójnia*, f. воскобойня; *-skownik*, m. восколей; воскобой; продавецъ воску; *-skownictwo*, n. ремесло воcколіятеля; бѣлильщика; продавца воску; *-skowy*, a. восковый.
Woszczyny, f. pl. ячей сотовыя; *-szczysty*, a. восковатый; имѣющій въ себѣ много воску

Wotować, v. a. подавать голосъ; *-townik*, m. тотъ, который подаётъ свой голосъ.
Wotum, n. голосъ, мнѣніе.
Wotywa, f. обѣдня которая поётся по обѣщанію.
Wóz, *oza*, m. повозка, телѣга; возъ; *wóz*, (w astron.) маленькая медвѣдица (созвѣздіе).
Wożba, f. возка.
Wozca, m. кучерь.
Wozek, *zka*, m. телѣжка, колясочка.
Wożenie, n. вожденіе.
Wozgrza, f. возгря; *-grzywy*, a. возгривый, сопливый.
Wozić, *wieźć*, v. a. везти, возить.
Woziebny, a. возильный.
Wozisko, n. большая худая телѣжка.
Woziwoda, m. *-wod*, m. водовозъ.
Woźnica, f. кучеръ; возница (созвѣздіе).
Woźni, v. *Woźny*.
Woźnik, m. (poet.) возникъ.
Woźny, *ego*, m. возный (приказный служитель призывающій къ суду тяжущихся); *-niczostwo*, n. должность вознаго.
Wozownia, f. каретникъ, сарай; *-ownik*, m. каретникъ, колясочный мастеръ; *-owy*, a. возовый; *wozowy*, *ego*, m. вагенмейстеръ.
Wpad, *u*, m. впаденіе.
Wpadać, *wpaść*, v. n. впадать, впасть (propr. & *); (о глазахъ) впадать; худѣть; нападать, напасть на кого, дѣлать нападеніе; *попасть въ –; (о рѣкахъ) впадать.
Wpadły, a. впалый.
Wpajać, *wpoić*, v. a. вливать, влить; * внушить, впечатлѣть.
Wpalić, v. a. положить тавро.
Wparować, v. a. вогнать, втѣснить.
Wpaść się, *wpasać się*, v. r. въѣсться, въѣдаться, жирѣть.
Wpatrzeć się, *wpatrzać*, *wpatrywać się*, v. r. fr. пристально смотрѣть на что.
Wpędzać, *wpędzić*, v. a. вгонять, вогнать; вколотить, вбить.
Wpętać, v. a. впутать (propr. & *).
Wpiąć, v. *Wpinąć*.
Wpić, *wpijać*, v. a. впить, впивать; *wpić się w co*, v. r. впиться, всосаться; привыкнуть къ питью.
Wpierać, *wprzeć*, v. a. всовывать, всунуть; * вытѣснить, втѣснить (непріятеля); *-się w co*, втереться во что (propr. & *).

Wpijać, v *Wpić*. [внутрѝ чего́.
Wpinać, *wpiąć*, v. a. пришпи́лить
Wpis, *u*, m. внесе́ніе въ протоко́лъ.
Wpisać, *-sywać*, v. a. fr. вписа́ть, впи́сывать; *-sać się*, v. r. вписа́ться, записа́ться. [са́ніе.
Wpisne, *ego*, n. де́ньги за запи-
Wplątać, v. a. впу́тать, запу́тать, вплестѝ, вмѣша́ть. [вплестѝ.
Wplatać, *wpleść*, v. a. вплета́ть,
Wpływ, *u*, m. влія́ніе, дѣ́йствіе.
Wpływać, *wpłynąć*, v. n. вплыва́ть; влить; влива́ться; *-wać do czego*, *w co*, имѣ́ть влія́ніе, дѣ́й-
Wpoić, v. *Wpajać*. [ствіе.
Wpół, *w pół*, ad. въ полови́ну.
Wpraszać, v. *Wprosić*.
Wprawa, f. *do czego*, пріу́чиваніе; иску́сство, ло́вкость
Wprawdzie, *w prawdzie*, ad. въ пра́вду, по и́стиннѣ.
Wprawiać, *wprawić*, v. a. *wprawywać*, v. a. fr. впра́вить, вправлѝвать; вдѣ́лать, вдѣ́лывать, вста́вить, вставлѝвать; вогна́ть, ввергну́ть во что (н. пр. въ опа́сность); пріуча́ть, натáривать; пріучѝть къ чему́; *-wić się*, v. r. привы́кнуть, привыка́ть. [сный.
Wprawny, a. пріуче́нный; иску́-
Wprężać, *-żyć*, v. a. вдавѝть, вда́вливать что либо упру́гое.
Wprosić się, *wpraszać*, v. a. просѝть (кого́) вступѝть; *- się*, v. r. вкра́сться про́сьбами. [противъ.
Wprost, ad. прямо протѝву, су-
Wprószyć, *wpraszać*, v. a. напорошѝть (во что).
Wprowadzać, *-dzić*, v. a. вводѝть, ввесть (propr. & *); (w arytm. умно́жить); *- się*, v. r. *gdzie*, перебра́ться, переѣ́хать; *-wadziciel*, m. вводѝтель.
Wprzęgać, *wprządz*, v. a. впряга́ть, впрячь; * пріуча́ть; *- się*, v. r. впряга́ться; ввяза́ться; впу́таться.
Wprzód, ad. пре́жде; int. впере́дъ.
Wpuszczać, *wpuścić*, v. a. впуска́ть, впустѝть; *- się*, (propr.) впустѝться (куда́); * впустѝться во что.
Wpust, *u*, m. впускъ; впуска́ніе.
Wpustny, a. относя́щійся до впу́ска; *wpustne*, *ego*, n. де́ньги за впускъ.
Wpychać, *wepchnąć*, v. a. всо́вывать, всу́нуть, вда́вливать, вдавѝть;

- się, v. r. продра́ться; * втере́тся.
Wrąb, *ębu*, m. нару́бка; насѣ́чка; *- w lesie*, ру́бка, ва́лка. [вруба́ть.
Wrąbać, *wrębować*, v. a. врубѝть,
Wracać, *wrócić*, v. a. возвраща́ть, возвратѝть (propr. & *); *-cać się*, *-cić się*, возвраща́ться, -вратѝться (propr. & *).
Wradzać, *wrodzić*, v. a. вражда́ть, вродѝть; * вперя́ть, впечатлѣва́ть; *- się*, быть врожде́нну; *do kogo*, *w kogo*, быть похо́жимъ на кого́.
Wrastać, *wrosnąć*, v. n. вроста́ть, врость.
Wraz, *w raz*, ad. сейча́съ, то́тчасъ.
Wrażać, *wrazić*, v. a. вонзѝть, вколо́ть, вбить; * впечатлѣ́ть, вкоренѝть; *- się*, v. r. вмѣша́ться (во что).
Wrażenie, n. впечатлѣ́ніе.
Wrębne, *ego*, n. де́ньги за пра́во рубѝть дровяно́й лѣсъ.
Wrębny, a. (w astron.) *koła wrębne*, Т. колу́ріи (Coluri).
Wreć, v. *Wrzeć*.
Wręcz, *wzręcz*, ad. въ близѝ; безъ обиня́ковъ, пря́мо.
Wręczny, a. ручный; *-czna bitwa*, схва́тка, сты́чка; рукопа́шной бой.
Wręczyć, v. a. вручѝть; *-czyciel*, m. вручѝтель.
Wręga, f. ребро́ корабе́льное.
Wregiestrować, v. a. записа́ть въ рее́стръ.
Wróbel, *bla*, m. воробе́й; *-óblę*, *ęcia*, n. воробьёнокъ; *-róbli*, a. воробьи́ный; *-ble proso* (*ziele*), воробьи́ное сѣ́мя, про́со со́лнцевое (Lithospermum); *-óblica*, f. воробьи́ная са́мка.
Wrócić, v. *Wracać*.
Wrodzić, v. *Wradzać*.
Wrodzony, a. врожде́нный.
Wróg, *oga*, m. (рокъ); несча́стіе; непрія́тель.
Wrona, f. воро́на; *- u beczki*, отве́рзтіе бо́чечной вту́лки; край у бо́чки; *-oni*, a. воро́ній; *-nie oko*, воро́ней глазъ; цѣлибу́ха (Strychnus nux vomica).
Wroniawy, a. чернова́тый.
Wrony koń, v. *Kary koń*.
Wrosły, a. вро́сшій.
Wrosnąć, v. *Wrastać*.
Wrot, *u*, m. возвра́тъ, возвраще́ніе
Wrota, (gen. *wrot*), n. pl. *wrotka*

gen. *wrotek*, pl. d. вратá, ворóта; ворóта у шлюза.
Wrotnica, f. створъ; *-tniczy*, *ego*, m. приворóтникъ, привратникъ.
Wrotny, a. (a *wrota*) вратный, относящійся ко вратáмъ.
Wrotny, a. (a *wrocić*) возвратный, возвратúмый.
Wróżba, *wrożba*, f. ворожбá, гадáтельство; прорицáлище, оракулъ; предзнаменовáніе.
Wróżbit, *wróżek*, *żka*, m. ворожéй, вѣщýнъ, гадáтель; *-óżczy*, a. ворожéбный, гадáтельный.
Wróżka, f. гадáтельница, ворожея; волшéбница; *-kowy*, a. волшéбнику свойственный. [зывать.
Wróżyć, v. a. ворожúть, предскá-
Wryć, v. a. врыть, врывáть, вкáпывать; вырѣзать, высѣкáть (въ кáмень и пр.).
Wrycie, n. врытіе.
Wryty, a. врытый, вкóпанный.
Wrychle, *w rychle*, ad. вскóрѣ.
Wrywać, *werwać*, v. a. врывáть, ворвáть; *- się*, v. r. ворвáться, вступúть насильно; *- do góry*, вскочúть.
Wrzący, a. горячій, кипящій.
Wrzał, m. *-ała*, f. крикýнъ, -ýнья.
Wrzask, *u*, m. крикъ, шумъ.
Wrzaskać, *-asnąć*, *-asknąć*, v. *wrzeszczeć*, v. n. верезжáть, кричáть, вопúть. [вый, крикливый.
Wrzaskliwy, *-aśliwy*, a. верезглú-
Wrzaskun, m. v. *Wrzał*.
Wrzawa, f. крикъ, шумъ; смятéніе, безпокойство.
Wrzeć, v. n. кипѣть, пѣнúться (propr. & *); v. i. жечь, причинáть чувствúтельную боль; гомозúться, врѣяться.
Wrzeciądz, m. желѣзной запóръ, засóвъ; цѣпóчка у дверéй.
Wrzecienica, f. макрéль; родъ тýнца.
Wrzeciono, n. веретенó; веретенó у жéрнововъ; *- tokarskie*, токáрная
Wrzeczy, v. *Wrzkomo*. [бáбка.
Wrzedzieć, v. n. покрыться вéредами; *-dzienica*, f. нарывъ, вéредъ; *-dzionka*, f. гнойный прыщъ подъ кóжею.
Wrzekomo, v. *Wrzkomo*.
Wrzesień, *śnia*, m. сентябрь.
Września, f. гребенщúкъ, (Tamariscus).
Wrześniak, *-śnik*, m. лóшадь у котóрой забѣлины сошлú.
Wrzeszcz, m. крикýнъ.
Wrzeszczeć, v. *Wrzaskać*.
Wrzezać, v. a. врѣзать. [тобы.
Wrzkomo, ad. по виду; будто, буд-
Wrzód, *odu*, m. вéредъ, чирéй.
Wrzodowaty, *wrzodzisty*, a. вередливый; подвéрженный вéредамъ.
Wrzucać, *-cić*, v. a. ввергáть, ввергнýть, вбрóсить, вбрáсывать.
Wrzynać, *werznąć*, v. n. врѣзывать, врѣзать; *- się*, v. r. прорубúться.
Wsączyć się, v. r. влúться кáплями.
Wsadzać, *-dzić*, v. a. всадúть, всáживать, вставúть; поставúть на —.
Wsarkać, *-rknąć*, v. a. втягивать, втянýть въ носъ (возгрú).
Wschadzać, v. *Wschodzić*.
Wschód, *odu*, m. восхóдъ, возхождéніе (сóлнца и пр.); востóкъ; *wschód*, *wschody*, pl. лѣстница; *-dy kręcone*, лѣсница улúтковая.
Wschodni, *-dny*, a. востóчный.
Wschodzić, *wzejść* (*wzejdź*), *wschadzać*, v. n. всходúть, восходúть, взойтú (о сóлнцѣ и пр.); (о растéніяхъ) всходúть, произрастáть, прозябáть; * родúться, происходúть, дѣлаться.
Wschodzisty, a. крутый.
na Wschwał, ad. чрезъ чуръ.
Wściągać, *wściągnąć*, v. a. натянýть, притянýть; воздéрживать воздержáть; обуздáть; стѣснять.
Wścibić, *-biać*, *wścibnąć*, v. a. воткнýть, вотыкáть (propr. & *); *się*, v. r. *вмѣшáться.
Wścibski, *wścibialski*, a. (въ шýтку) вмѣшивающійся во всё.
Wściec się, *wściekn̨ąć się*, *-kać się*, v. r. взбѣсúться, становúться бѣшенымъ (propr. & *).
Wściekłina, *-klizna*, f. бѣшенство (propr. & *), *-kliwiec*, *wca*, m. бѣшеный, сумасшéдшій.
Wściekłość, f. бѣшенство у собáкъ; *-kły*, a. бѣшеный (о собáкѣ); *wściekły pies*, бѣшеная собáка; *бѣшеный, неистовый.
Wścięźny, a. укротúмый.
Wsiać, v. *Wsiewać*.
Wsiadać, v. a. садúться, вcѣсть (во что); осѣсть (о стѣнѣ).
Wsiadana, f. знакъ трубóю чтобъ

сѣли на лошадей; *-dane, ego*, n. отъѣздъ; *-dany, ego*, m. дѣтская игра, въ которой побѣдитель верхомъ садится на побѣжденнаго.
Wsiąkać, -knąć, v. n. вобраться, вбираться.
Wsiąśdź, v. *Wsiadać*.
Wsidlać, -lić, v. a. запутать, впутать.
Wsiekać, wsieć, v. a. врубить; изрубивъ вложить.
Wsiewać, wsiać, v. a. всѣять; *всѣвать, внушать, вперять.
Wskakać, wskoczyć, v. n. *wskakiwać*, v. n. fr. вскочить, вскакивать.
Wskasać, -sywać, v. a. подобрать къ верху (какъ то платье и пр.).
Wskaz, u, m. приказъ, приказаніе.
Wskazać, (wskazować), -zywać, v. a. казать, показать, указать; *- na kogo*, ассигновать, дать на кого письменный видъ; *- do kogo*, объявить, увѣдомить.
Wskoczyć, v. *Wskakać*. [сей часъ.
Wskok, ad. скокомъ; тотъ часъ,
Wskopać, wskopywać, v. a. вскопать, вскапывать; взрыть, взрывать.
(*Wskopec*), ad. v. *Nazad*.
Wskórać, v. n. & a. успѣвать, имѣть успѣхъ.
Wskoś, na wskoś, ad. косо, непрямо.
Wskośny, a. косый, наискось идущій.
Wskróś, na wskróś, ad. сквозь, насквозь; совершенный, основательный.
Wskrzesać, -sić, -sywać, v. a. fr. высѣкать (огонь); *-sić umarłego*, воскресить отъ мертвыхъ; *возобновить.
Wskrzesca, wskrzeszca, wskrzesiciel, m. воскреситель; *возстановитель, возобновитель.
Wskrzeszenie, n. воскрешеніе; *возобновленіе, возстановленіе.
Wsławiać, -wić, v. a. прославлять, прославить; *- się*, v. r. прославиться; отличиться.
Wślizgać, wśliznąć, v. n. подкрасться; вкрасться.
Wśmiardać, -dnąć się, v. n. провонять, протухнуть.
Wśmiardły, a. провонялый, протухлый.
Wsobiać się, -bić się, v. r. вкрасться, вселиться.
Wsolić, v. a. солить.
Wspaczny, a. противный, назадъ идущій; наизворотъ или на выворотъ сдѣланный; *неблагопріятный.
Wspak, na wspąk, ad. навзничь, вспять, задомъ; наизворотъ, навыворотъ.
Wspamiętać, -tywać, v. a. вспоминать; напоминать, упомянуть.
Wspanialeć, v. n. становиться пышнымъ; *-lić*, v. a. сдѣлать пышнымъ.
Wspaniałomowny, a. высокорѣчивый.
Wspaniałomyślność, f. великодушіе; *-omyślny*, a. великодушный.
Wspaniałość, f. величествіе, величіе, велелѣпіе, великолѣпіе; *-niały*, a. величественный, великолѣпный; великодушный.
Wspanoszeć, v. n. принять на себя видъ большаго Господина.
Wspar, u, m. ловушка для ловленія птицъ; *na -ze*, въ виду, на глазахъ.
Wsparcie, S. a *wspierać*, v. *Wspierać*.
Wsparty, a. (part. a *wspierać*), v. *Wspierać*.
Wsparować, v. a. силою отразить.
Wspierać, wesprzeć, v. a. подставить, подпереть (propr. & *); сопротивляться; *- się*, v. r. опереться.
Wspięty, a. (part. a *wspiąć*), v. *Wspiąć*, in *wspinać*.
Wspinać się, wspiąć się, v. r. подняться, подниматься, стать на дыбки; (о лошадяхъ) стать на дыбы; *стараться, домогаться, добиваться.
Wspławiać, wspławić, v. a. сплавить, сплавливать (лѣсъ, дрова).
Wspłonąć, v. n. вспыхнуть (propr. & *); *вспыхнуть, скоро разгорячиться.
Wspłynąć, wspływać, v. a. всплыть, всплывать.
Współ, na spół, we spół, wspołem, ad. купно, вмѣстѣ; (съ сложности значитъ: со, с) н. пр. *wspołdziecic*, сонаслѣдникъ).
Współbiesiadnik, m. собесѣдникъ.
Współbrat, m. собратъ, сотоварищъ.
Współczynnik, m. (w algebrze) коэффиціентъ.
Współdziedzic, m. сонаслѣдникъ.
Współdzierżawca, m. совладѣлецъ; участникъ аренды.
Społek, ad. вообще; купно.
Współka, społka, f. товарищество, совокупность участвующихъ; часть которую каждый имѣетъ дать; соучастникъ.

Współmatka, f. кума́ (вмѣстѣ съ другою).
Wspólmiłośnik, m. *-śnica*, f. сопе́рникъ, сопе́рница.
Wspólniewola, f. общая нево́ля.
Wspołniewolnik, m. ку́пно съ кѣмъ въ нево́лѣ находящійся.
Wspólnik, v. *Spolnik*.
Wspólny, a. о́бщій, совоку́пный.
Współobywatel, m. согражданинъ.
Wspołojciec, *ojca*, m. кумъ (вмѣстѣ съ другимъ).
Współsąsiadać, v. n. находи́ться въ сосѣдствѣ ку́пно съ други́мъ.
Wspólsługa, m. сослужитель.
Współubieganie się, n. соревнова́ніе.
Współuszykowany, a. сокасательный; (въ Геом. абсциссы и ордина́ты кривой ли́ніи).
Wspólwładny, (v. *spółwładny*), соца́рствованіе; народодержа́віе, демокра́тія.
Wspomagać, *-omódz*, *-moc*, v. a. вспомога́ть, вспомо́чь; вспомоществова́ть; *-gacz*, m. вспомога́тель.
Wspominać, *wspomnieć*, v. a. упомина́ть, упомяну́ть; вспо́мнить.
Wspomożyciel, m. вспомога́тель.
(*Wspór*, *ora*, m.) *wspora*, f. подпо́ра.
Wspuchnąć, v. n. вспу́хнуть; *wspuchły*, a. вспу́хлый.
Wśrzód, ad. среди́, посреди́, между́.
Wśrzódpędny, a. (w fizy.) центростреми́тельный.
Wssać, *wsysać*, v. a. всоса́ть, всасывать.
Wstać, *wstawać*, v. a. встать, встава́ть; поднима́ться въ верхъ.
Wstąpić, *wstępować*, v. n. вступи́ть, вступа́ть; * *do klasztoru*, постри́чься въ мона́хи, вступи́ть въ мона́шество; *na Tron*, вступи́ть на престо́лъ.
Wstaw, *u*, m. соста́въ (тѣле́сный).
Wstawa, f. (w matem.) си́нусъ.
Wstawać, v. *Wstać*.
Wstawiać, *-wić*, v. a. вставля́ть, вста́вить; вмѣща́ть (propr. & *); впра́вить (вывихнутый членъ); *-się*, v. r. вста́виться; *- za kim*, заступа́ть, хода́тайствовать, за кого́.
Wstążka, f. ле́нта.
Wstęchlina, v. *Tęchlina* i t. d.
Wstecz, *na wstecz*, ad. наза́дъ.
Wsteczny, a. возвра́тный, вспять иду́щій, обра́тно иду́щій, отсту́пный.
Wsteczać, *-czyć*, v. a. отве́сть наза́дъ, возврати́ть; *- słowo*, взять обра́тно свое́ сло́во; *- się*, v. n. пя́титься, отступа́ть.
Wstęga, f. (широ́кая) ле́нта.
Wstęgowiec, *wca*, m. глиста́ пло́ская.
Wstęp, *u*, m. вступле́ніе, входъ; *вступле́ніе (у рѣчи); до́ступъ (у кого́).
Wstępień, *pnia*, m. кандида́тъ, и́щущій мѣ́ста; голя́къ жени́вшійся на бога́той.
Wstępny, a. относя́щійся, каса́ющійся до вступле́нія; *-pne pieniądze*, де́ньги плати́мыя за вступле́ніе; на что восходи́ть мо́жно; *-pna wojna*, наступа́тельная война́; *-pna broń*, наступа́тельное ору́жіе; *-pna Niedziela*, сбо́рная недѣ́ля, сбо́рное воскресе́нье.
Wstępować, v. *Wstąpić*.
Wstręt, *u*, m. (отска́киваніе, отскоче́ніе); сопротивле́ніе; отвраще́ніе, омерзѣ́ніе; *-rętny*, a. отврати́тельный, гну́сный; несклонный, неблагопрія́тствующій.
Wstrząść, *wstrząsać*, v. a. встряхну́ть, встря́хивать; вострясти́.
Wstrzemięźliwość, f. возде́ржность умѣ́ренность; *-źliwy*, a. возде́ржный, умѣ́ренный.
Wstrzymać, *-mywać*, v. a. воздержа́ть, удержа́ть, задержа́ть (propr. & *); умѣря́ть, обузда́ть; *-mać się*, воздержа́ться, удержа́ться.
Wstyd, *u*, m. стыдъ, стыдли́вость; стыдъ, срамъ, безче́стіе; дѣ́вство; сра́мныя, дѣторо́дныя ча́сти; *-dliwość*, f. стыдли́вость; *-dliwy*, a. стыдли́вый; посты́дный, сра́мный; *członki -dliwe*, сра́мные у́ды.
Wstydzić, v. a. стыди́ть; *-dzić się*, v. r. стыди́ться.
Wsuwać, *wsunąć*, v. a. всо́вывать, всу́нуть.
Wsypać, v. a. всы́пать.
Wsysać, v. *Wssać*.
Wszak, *wszakże*, ad. коне́чно, одна́коже.
Wszarka, f. вшивица.
Wszarz, m. вши́викъ.
Wszawiec, *wca*, m. вши́вая трава́, (Tordyllium Anthriscus).
Wszawieć, v. n. вши́вѣть.
Wszawy, a. вши́вый.
Wszcząć, v. *Wszczynać*.
Wszcząt, ad. соверше́нно, совсѣ́мъ.
Wszczątek, *wszczętek*, *tku*, m. нача́ло. пе́рвое происхожде́ніе; *wszcząt*

kowy, a. первоначальный.
Wszczepiać, *-pić*, v. a. прищемить; привить, прививать; *вкоренять, впечатлѣвать; вперять.
Wszczęty, a. начатый, возбужденный, произведенный.
Wszczynać, *wszcząć*, v. a. начинать, начать; производить, заводить; — *— się*, v. r. начинаться, дѣлаться.
Wszech, v. *Wszy*.
Wszechmocność, f. *-chmoc*, f. всемогущество; *-mocny*, *-mogący*, a. всемогущій. [верситѣтъ).
(*Wszechnica*, f. *wszechnia*, f. уни-
Wszechwładca, m. вседержитель (Богъ); *-władny*, a. вседержительный; *-władztwo*, n. вседержавіе.
Wszędy, *wszędzie*, ad. вездѣ; повсюду.
Wszędybył, *wszędobył*, m. бродяга.
Wszędybytność, f. вездѣсущность; *-bytny*, a. вездѣсущій.
Wszelaki, a. *-ako*, ad. всяческій; всякаго рода и вида; *-lako*, ad. однако, со всѣмъ тѣмъ.
Wszelki, a. всякій.
Wszelkokształtny, a. всякаго вида
Wszem, v. *Wszy*.
Wszetecznik, m. блудникъ; *-nica*, f. блудница, блядь, f.
Wszeteczeństwo, n. блудь, f. блудодѣяніе; *-teczny*, a. блудный, развратный.
Wszoł, m. вошь у животныхъ.
Wszrubować, *wszróbować*, v. a. ввинтить; *— się*, v. r. втереться, подласкаться, вкрасться.
Wszy, pl. a *wesz*, v. *Wesz*.
Wszy, *wsza*, *wsze*, (весь, вся, всё); (употребляется только *wsze*, всё; *wszech*, *wszem*, всѣхъ, всѣмъ.
Wszyć, *wszywać*, v. a. вшить, вшивать; *wszyć się*, *вкрасться, вмѣшаться.
Wszystek, *-stka*, *-stko*, весь, вся, всё; *po wszystkiém*, конецъ, всё кончилось;; *wszystko*, ad. всё, безпрерывно.
Wszystkoczyn, m. хвастунъ, храбрецъ; *-komierz*, m. пантометръ; *-kowidzący*, a. всё видящій; *-kowiedzący*, a. всё вѣдающій.
Wszywać, v. *Wszyć*.
Wtaczać, v. *Wtoczyć*.
Wtapiać, v. *Wtopić*.
Wtarcie, n. втираніе.
Wtarczka, f. врывъ, набѣгъ, непріятеля.
Wtargać, *-gnąć*, v. a. вдергивать, вдернуть; *wtargnąć do jakiego kraju*, *напасть; нашествіе дѣлать.
Wtchnąć, v. *Wetchnąć*.
Wtedy, ad. тогда. [вдавливать.
Wtłoczyć, *wtłaczać*, v. a. вдавить,
Wtoczyć, *wtaczać*, v. a. вкатить, вкачивать, вкатывать; *-czyć płyn*, вцѣдить.
Wtopić, *wtapiać*, v. a. растопивъ впустить; *-pić w wodę*, погрузить въ воду. [ваніе, припѣваніе.
Wtór, *u*, m. (w muz.) подъигри-
Wtorek, *rku*, m. вторникъ.
Wtorkować, v. n. второе мѣсто занимать.
Wtororzędny, a. вторый въ ряду.
Wtorować, (w muz.) подъигрывать, акомпанировать.
Wtóry, a. вторый.
Wtrącać, *-cić*, v. a. вталкивать, втолкнуть; *вмѣщать. вмѣстить что (не въ пору); *— się*, v. r. вмѣшаться (во что).
Wtręcień, *tnia*, *wtręt*, *wtrętnik*, m. втершійся, силою вступившій (въ должность и пр.).
Wtrętny, a. навязанный, втершійся; *-tny bój*, наступательная война.
Wtykać, *wetknąć*, v. a. втыкать, воткнуть; всовывать, всунуть, вонзить; вмѣщать, вмѣстить (не къ стати). [-чить.
W-uczać, *w-uczyć*, v. a. приучать,
Wuj, *ju*, m. дядя (материнъ братъ); *wujenka*, f. жена дядина.
Wujaszek, *szka*, (d. a *wuj*), m. (милый) дядушка.
Wujeczny, *wujenny*, a. дядинъ.
Wulgata, f. вулгата (древній латинской переводъ библіи).
Wulkan, m. (w mytol.) Вулканъ; Вулканъ, огнедышащая гора.
Wwabiać, *-bić*, v. a. вманивать, вманить.
Wwalać, *wwalić*, v. a. вваливать, ввалить; ввергать; *— się*, v. r. ввалиться, ввергаться (во что).
Wwiązać, *wwięzywać*, v a. ввязать, ввязывать; впутать; вплетать, вмѣстить; *— kogo w majętność*, ввести кого во владѣніе помѣстья. [во владѣніе помѣстья.
Wwiązanie, n. *w majętność*, вводъ

Wwiązczy list, m. грамота по которой вводится кто во владѣніе помѣстья.
Wwieśdź, wwieść, v. *Wwodzić.*
Wwieźć, v. *Wwozić.*
Wwodzić, wwieść, (wwieśdź), v. a. ввесть, вводить (propr. & *); *w księgi prawne,* вносить въ судебныя книги. [ввести.
Wwozić, wwieźć, v. a. ввозить,
Wy, pron. pers. pl. вы.
Wy, prp. insep. вы (въ сложности тоже что русское вы).
Wybaczać, -czyć, v. a. прощать, простить. [выспрашивать.
Wybadać, -dywać, v. a. вывѣдать,
Wybajać, v. a. выболтать.
Wybąkać, -knąć, v. a. промолвить, выговорить скоро и не ясно.
Wybawiać, -wić, v. a. избавлять, избавить; *-bawiciel, -bawca,* m. избавитель, свободитель; *-bawicielstwo,* n. избавленіе, свобожденіе. [барабаннымъ боемъ.
Wybębnić, v. a. обнародовать съ
Wybić, v. *wybijać.*
Wybiedz, v. *Wybiegać.*
Wybieg, u, m. истеченіе, истокъ; вылазка; увертка, отговорка.
Wybiegać, -biedz, -biegnąć, -bieżeć, v. a. выбѣгать, выбѣжать; вытекать, вытечь; выдаться, высунуться; *w gorę,* вырастать; *- się,* v. r. выбѣгаться; вытираться; *убѣжать, спастись.
Wybieglec, glca, m. отступникъ; *-biegły,* a. выдающійся, высунутый; увертливый, изворотливый, хитрый.
Wybielać, -lić, v. a. выбѣливать, выбѣлить; *-bieleć,* v. n. выбѣлиться.
Wybierać, wybrać, v. a. выбирать, выбрать; избирать, избрать; взыскивать, взыскать (долги, подати); *-rać się,* v. r. приготовляться; вооружиться. [мѣтъ, бракъ.
Wybierki, wybiorki, ów, m. pl. по-
Wybieżeć, v. *Wybiegać.*
Wybijać, wybić, v. a. выбивать, выбить; вышибать, вышибить; *-bić dno z beczki,* вышибить дно у бочки; *-bijać olej,* бить, давить масло -; *-bijać co czém,* обивать что чѣмъ (н. пр. обоями); *-bijać wełnę,* разбивать шерсть; *-bić kury,* i t. d. перебить, курей и пр.; *wybić wilki, myszy* i t. d. истребить волковъ, мышей и пр.; *-bijać w drukarni,* тередорить, печатать; *-bić kogo,* поколотить (кого); *wybić (z stawu) rękę, nogę,* вывихнуть руку, ногу; *- jaczmień, owies,* слупить, ячмень, овесъ; *-bić sobie co z głowy,* бросить мысль изъ головы; *-bić kogo z czego,* вытѣснить кого изъ какого нибудь мѣста; бить ключёмъ; *-bić się,* v. r. z *czego,* выбиться; съ трудомъ избавиться; выломаться; подниматься въ верхъ.
Wybior, v. *Wybór.*
Wybiorki, v. *Wybierki.*
Wybitny, a. выразительный, ясный; очевидный. [днѣть.
Wybladnieć, -blednieć, v. n. всё блѣ-
Wybłądzić, -błędzić, v. a. (вывести изъ заблужденія; *- się,* v. n. выйти изъ заблужденія.
Wybłagać, v. a. выпросить.
Wyblakły, a. линялый.
Wybłysnąć, -błyszczeć, -błyskać, v. n. сверкать; *производиться.
Wyboczyć, -baczać, v. n. совращаться; сбиться съ дороги; набить, наполнить, нагрузить.
Wybocz, f. *-bocze,* n. кругъ, объѣздъ; отступленіе въ рѣчи.
Wybój, oju, m. выбой, выбоина, ухабъ. [боли.
Wyboleć, v. n. изнемогать, отъ
Wybór, -boru, m. выборъ; отборъ, отборное, самое лучшее; *-borny,* a. отборный, превосходный, отмѣн-
Wybrać, v. *Wybierać.* [ный.
Wybranie, n. выбраніе.
Wybrakować, v. a. забраковать.
Wybraniec, ńca, m. избранный; кантонистъ, рекрутъ; *-braniecki, -braniczy,* a. обязанный доставлять рекрутъ; *-braniectwo,* n. помѣстье обязанное доставлять рекрутъ.
Wybrnąć, v. n. выкарапкаться (изъ грязи, изъ болота); *выпутаться, вывернуться.
Wybryd, u, m. хуленіе, опорочиваніе; *-brydny,* a. причудливый, слишкомъ разборчивый. [ской.
Wybrzeże, n. бухта; заливъ мор-
Wybuch, u, m. пыхъ, выпалъ.
Wybuchać, -chnąć, v. n. (о пламе-

ни) пыхать, пыхнуть; *возгорѣться, происходить; * v. a. высовывать, выкидать; – *kogo kijem*, поколотить кого.

Wybudować, v. a. выстроить.

Wybuj, *uja*, m. скорой ростъ вѣтвей древесныхъ.

Wyburować, v. a. выругать.

Wybyć, *-bywać*, v. n. пробыть.

Wyć, v. n. (о волкахъ и собакахъ) выть.

Wychędożyć, v. a. вычистить.

Wycheltać, v. *Wycierać*.

Wychełznąć, v. a. разнуздать.

Wychłodnąć, *-dnić*, v. n. прохолодиться, простынуть.

Wychłostać, v. a. высѣчь (розгами).

Wychód, *odu*, m. выходъ, исходъ; *wychód*, *przechód*, отходъ, нужное мѣсто.

Wychodzić, *wyiść*, (*wyjśdź*), v. n. выходить; выпти (propr. & *); *wyiść z głowy*, *z rozumu*, съ ума сойти; – *z pamięci*, *z głowy*, изъ памяти выпти, запамятоваться; – *z mody*, выпти изъ моды; – *na świat*, выходить, появляться; (*o księgach*) выпти, выходить, издаться; *-dzić z czego*, выдаваться, высунуться изъ чего; – *na co*, имѣть (худое или хорошее) послѣдствіе; *wyiść na kpa*, дѣлаться на конецъ дуракомъ; *-dzić z czego*, *zkąd*, происходить отъ чего, откуда; *wychodzić* (v. a.) *suknie*, износить платье; *-dzić się*, кончиться; *wyiść za mąż*, выпти за мужъ.

Wychorować się, v. n. выздоровѣть, вылечиться.

Wychować, *-wywać*, v. a. fr. выкормить, выкармливать; воспитать, воспитывать.

Wychowanica, f. *-wanka*, f. d. питомица, воспитанница; *-wanie*, n. воспитаніе; вскормленіе.

Wychrachać, *wycharkać*, v. a. выхаркать.

Wychrapać się, v. n. храпя выспаться.

Wychrzta, v. *Przechrzcik*.

Wychudły, a. похудѣлый, похудѣвшій.

Wychudnieć, *-dnąć*, v. a. исхудѣть, похудѣть.

Wychudzać, *-dzić*, v. a. истощить, изнурить; сдѣлать худымъ.

Wychwalać, *-lić*, v. a. выхвалять, выхвалить; нахвалить, нахваливать; – *się*, v. r. хвалиться, хвастаться.

Wychwostać, v. a. высѣчь (розгами).

Wychwycić, *-chwytać*, v. a. выхватить, -тать.

Wychylać, *-lić*, v. a. высунуть, высовывать, выставить, выставлять; – *kufel*, *beczkę*, опрокинуть, (выпорознить), (propr. & *).

Wyciąć, v. *Wycinać*.

Wyciąg, *u*, m. выписка; (w chem.) извлеченіе, экстрактъ.

Wyciągać, *-gnąć*, v. a. вытащить, вытаскивать (propr. & *); извлечь; дѣлать выписку; протянуть; натянуть; – *czego od kogo*, требовать чего отъ кого; v. n. *-gać* (*z wojskiem*), выступать (съ войскомъ); – *w wydatkach*, истощиться въ издержкахъ.

Wyciągniony, a. вытянутый; *-ne słowo*, (w gramm.) производное слово (derivativum).

Wycie, n. вытьё, вой (v. *wyć*).

Wycieczka, f. вылазка.

Wyciekać, *wyciec*, v. n. вытекать, вытечь; дѣлать вылазку.

Wycieńczać, *-czyć*, v. a. сдѣлать тонѣе; *уменьшить; *-czeć*, v. n. сдѣлаться тонкимъ; уменьшаться.

Wycierać, *wytrzeć*, v. a. вытирать, вытерѣть; чистить; износить (*suknią*).

Wycierlica, f. телѣга для возки дровъ.

Wycierpieć, v. a. вытерпѣть.

Wyciesać, *-ciosać*, v. a. вытесать, вытесывать.

Wycięty, a. выгнутый, v. *wyciąć*.

Wycinać, *wyciąć*, v. a. вырубить, высѣчь, высѣкать; вырѣзать; ударить, бить; выколотить.

Wycinek, *nku*, m. вырѣзка, выкройка; клыкъ у молодаго кабана; молодой кабанъ.

Wyciskać, *wycisnąć*, v. a. вытискивать, вытискать (propr. & *); вынудить, силою вымучить; быть нужну, потребну; выкинуть, выбросить.

Wycwerk, *wyćwierk*, *u*. m трель, f.; *-rkować*, v. a. & n. трель дѣлать.

Wyćwiczyć, *-czać*, v. a. *rozgą*, высѣчь розгами; *пріучать кого къ чему.

Wyczerpać, *-pnąć*, v. a. *-pywać*, v. a. fr. вычерпать, исчерпать (propr. & *).

Wyczesać, v. a. вычесать; (вычистить щёткою); * - *kogo*, исправить, дѣлать кого благонравнымъ.
Wyczoski, *-czeski*, m. pl. льняные вычески.
Wyczyniec, *nca*, m. *ptak*, фениксъ (баснословная птица).
Wyczyszczać, *-czyścić*, v. a. вычищать, вычистить.
Wyczytać, v. a. читая узнать; прочесть, прочитать.
Wydąć, v. *Wydymać*.
Wydać, (*-dadź*), *-dawać*, v. a. выдать, выдавать (propr. & *); отдать, выдать; *- pieniądze*, деньги издержать; *- za mąż*, выдать за мужъ; *- książki*, издавать книги; *wojnę*, объявить войну; *z armat*, палить изъ пушекъ; *- co*, объявить, открыть; измѣнить; *-dawać się*, выдаваться; впередъ выступать; казаться, являться, имѣть видъ.
Wydanie, n. (v. *wydać*); изданіе (книгъ и пр.); *- za mąż*, выдаваніе за мужъ.
Wydarcie, (S. a *wydrzeć*) выдраніе.
Wydarty, a. (part. a *wydrzeć*) выдранный.
Wydatek, *tku*, m. издержка, расходъ; *-datkowy*, a. расходный.
Wydatny, a. выпуклый, выдавшійся; очевидный; ясный.
Wydawać, v. *Wydać*; *-wacz*, m. издатель; кто издаётъ что; раздаватель (предатель, измѣнникъ); *-walny*, a. расходный.
Wydawca, m. издатель (книги).
Wydech, *u*, m. дышаніе, дыханіе.
Wydeptać, v. a. вытоптать.
Wyderek, *rku*, m. залогъ, въ закладъ преданное помѣстье заимодавцу: подъ нѣкоторымъ условіемъ.
Wyderkaf, *u*, n. выкупъ, право выкупа.
Wyderkować, v. a. имѣть выкупное помѣстье; *-karz*, *-kownik*, m. владѣющій выкупнымъ имѣніемъ.
Wydętość, f. надменіе, надменность; *-dęty*, a. надутый; выпуклый.
Wyderum, m. (w gornict.) время когда опять начинаютъ работать.
Wydłubać, *-bywać*, v. a. выковырять; выдолбить. [долги.
Wydłużyć się, v. r. заплатить всѣ
Wydma, f. порывъ вѣтра; сыпучій песокъ; *-dmisko*, мѣсто пескомъ занесенное. [выдуть.
Wydmuchać, *-chnąć*, v. a. выдувать,
Wydobrzeć, v. n. зажить, перестать болѣть (о ранахъ).
Wydobywać, *-być*, v. a. доставать, достать, вынимать, вынуть; *- się*, v. r. выпутаться.
Wydój, *oju*, m. удой.
Wydołać, *-dolywać*, v. n. & a. управиться; сравниваться (съ кѣмъ); достигать кого въ чемъ; *-łać co*, быть въ состояніи сдѣлать что либо. [-шить.
Wydoskonalać, *-lić*, v. a. усовершать,
Wydra, f. выдра. [житое.
Wydranina, f. (coll.) грабежемъ на-
Wydrapać, v. a. выцарапать; *- się*, v. r. выкарапкаться; съ трудомъ выбиться.
Wydręczać, *-czyć*, v. a. вымучить.
Wydrobić, *-drabiać*, v. a. крохами вынимать; *-drobki*, m. pl. выкрошенныя крохи.
Wydrożyć, *-drążyć*, v. a. выдолбить, выдалбливать.
Wydrożenie, *wydrążenie*, f. ложбина, впадина.
Wydrożyć, v. a. свернуть съ дороги.
Wydrukować, v. a. напечатать; отпечатать.
Wydrwić, *-drwiwać*, v. a. выманить, выманивать, достать хитростію; *- się*, v. r. вывернуться хи-
Wydrzeć, v. *Wydzierać*. [тростью.
Wydrzymać się, v. r. выспаться, выдрыхнуться (vu.).
Wydumać, v. a. выдумать, вымыслить (глубокимъ размышленіемъ).
Wydurzać, *-rzyć*, v. a. выманить хитростію.
Wyduszać, *-dusić*, v. a. выжимать, вытѣснить, вынудить.
Wydwarzać, *wydworzyć*, *wydworny*, v. *Wytworzyć*, *wytworny*.
Wydychać, v. *Wytchnąć*.
Wydymać, *wydąć*, v. n. выдувать, выдуть; надувать, надуть; *- się*, v. r. надуваться; *- na stolec*, силиться на нужникѣ. [стить.
Wydyszać, *-szyć*, v. a. дыша испу-
Wydzdżyć, v. n. *wydżdżało*, дождь пересталъ итти.
Wydzgać, v. a. вытолкать, выгнать; отвалять бока

Wydział, *u*, m. отдѣлéнie (propr. & *); отрядъ; департáментъ.
Wydziedziczyć, *-dziczać*, v. a. лишить наслѣдства, отрѣшить отъ наслѣдства; *-dziczenie*, n. лишéнie наслѣдства, исключéнie изъ наслѣдства.
Wydzielać, *-lić*, v. a. отдѣлять, -лять; *corkę*, *syna*, дать удѣлъ дочери, сыну; *część wojska*, отрядить часть войска; раздѣлить.
Wydzierać, *wydrzeć*, v. a. выдирать, выдрать; вырывать, вырвать; *-rać się*, выдираться, вырываться; исторгаться (propr. & *); *-zieracz*, *wydzierca*, m. грабитель, хищникъ; *-zierstwo*, n. грабительство; хищность.
Wydzierżać, *-rzeć*, v. a. имѣть употреблéнie доходовъ какóго нибудь помѣстья до тѣхъ поръ покá не заплатится долгъ.
Wydziobać, v. a. выклевать.
Wydziwić się, *-wiać się*, v. r. надивиться.
Wydźwignąć, *-gać*, v. a. вытащить, вытаскивать, воздвигнуть, воздвигать; вывесть (изъ бѣды).
Wydzwonić, *wydzwoniać*, v. a. въ послѣдній разъ звонить; *-nić jarmark*, давать знакъ колоколомъ къ ярмонкѣ; дать знакъ кол. что ярмонка кончится; *разгласить.
Wyfiglować, v. a. хитростію выманить; *- się*, v. r. вывернуться, выпутаться.
Wyfukać, v. a. перестать шумѣть; домогаться чегó посрéдствомъ шумлéнія.
Wyga, *węga*, m. f. (стáрая собáка); стáрый (хитрый) хрычъ; (хитрая) старушка. [нарядиться.
Wygachować się, v. r. щегольски
Wygadać, *-gadywać*, v. a. выболтать, выбалтывать; *- się*, v. r. проболтáться; проговориться.
Wygadzać, *-godzić*, v. a. угождáть, угодить; въ займы дать; *- pokoj*, распорядить покои.
Wygaić, v. a. (w prawie) *- kogo*, исключить изъ общества.
Wyganiać, *wygnać*, v. a. выгонять, выгнать; изгнáть, послáть въ ссылку.
Wygarbić, v. a. выпучить; сдѣлать кривымъ, выпуклымъ.
Wygarbować, v. a. выдѣлывать кожи; * *- komu skórę*, отвалять комý бокá.
Wygarnąć, *-garniać*, v. a. выгрести, выгребать; *- się*, v. r. выкарабкаться; нарядиться.
Wygasić, *wygaszać*, v. a. погасить, погашать; * изглáдить, заглáдить.
Wygasnąć, v. a. погаснуть, потухнуть.
Wyginać, *wygiąć*, v. a. выгибать, выгнуть; *-gięcie*, n. выгибъ.
Wyginąć, v. n. погибнуть, исчезнуть.
Wyglądać, *wyjrzeć*, v. a. выглядывать, выглянуть; *-dać czego*, *kogo*, выжидáть, ожидáть; *- z czego*, *z pod czego*, *przez co*, проглядывать; покáзываться, торчáть; v. n. (*dobrze*, *źle*) (хорóшій, худый) видъ имѣть.
Wygładnieć, v. n. сдѣлаться глáдкимъ, пригóжимъ.
Wygładzać, *-dzić*, v. a. выглáживать, выгладить; выровнять; истребить, искоренить.
Wygłaskać, v. a. поглáживая выгладить; сдѣлать ручнымъ; *- co*, выманить что либо.
Wygłębić, *-biać*, v. a. углубить, углублять; изслѣдовать. [томъ).
Wygłobić, v. a. выдолбить (доло-
Wygłodać, v. a. выглодать; выгрысть; вытереть.
Wygłodnieć, v. a. сдѣлаться голóднымъ; *-dniały*, a. голóдный.
Wygłodzić, *wygładzać*, v. a. проголодить; переморить гóлодомъ.
Wygłózować, *-gluzować*, v. a. выточить (на оселькѣ); вычистить, стерéть; истребить.
Wygmatać, v. a. *выпутать; *wygmatwać*, выжать, выдавить.
Wygmerać, v. a. выковырять.
Wygnać, v. *Wyganiać*.
Wygnanie, n. изгнáніе, ссылка; *-gnaniec*, *ńca*, m. изгнáнецъ, изгнанникъ; *-gnanka*, f. изгнáнница.
Wygnić, (*-gnijać*), v. n. выгнить, выгнивать.
Wygnieść, *wygniatać*, v. a. выдавить; выжать; *-gniły*, a. выгнившій. [жимки, pl.
Wygniotki, m. pl. дробины, вы-
Wygnoić, v. a. сгноить.
Wygoda, f. спокóйство, удóбство;

-*godny*, a. покойный, удобный, уютный.
Wygodzić, v. *Wygadzać*.
Wygoić, -*gajać*, v. a. заживить, излечить (рану).
Wygolić, -*galać*, v. a. выбрить, выголить; ударить, бить.
Wygoleć, v. n. оплѣшивѣть.
Wygoleniec, *ńca*, m. щёголь, m. франтъ.
Wygołocić, v. a. обобрать, обнажить.
Wygon, *u*, m. выгонъ; прогонъ.
Wygórować, v. n. * возвыситься.
Wygorzały, a. засохлый.
Wygorzeć, v. n. выгорѣть; отъ солнечнаго зноя высохнуть; -*rzelina*, f. выгорѣлая отъ солнечнаго зноя земля.
Wygotować, v. a. выварить; изготовить, дѣлать готовымъ.
Wygrabić, -*biać*, v. a. выгребать.
Wygrać, (-*grawać*, -*grywać*), v. a. выиграть; *выиграть, побѣдить; -*grawać jaki instrument*, объиграть (н. пр. скрипку и пр.); играть искусно, съ варіаціями.
Wygramolić, v. a. выцарапать; -*się*, v. r. выкарапкаться.
Wygraniczyć, v. a. ограничивая исключить.
Wygrawacz, -*grawca*, m. который выигрываетъ; побѣдитель.
Wygrażać, v. *Wygrozić*.
Wygrążyć, -*grążać*, v. a. вынуть, вытащить изъ подъ воды; выдалбливать паденіемъ воды.
Wygrodzić, *wygradzać*, v. a. выгородить, выгораживать.
Wygrozić, -*grażać*, v. a. угрозами вынудить.
Wygryz, *u*, m. мѣсто выгрызенное; мышеядина, червоточина.
Wygryźć, -*gryzać*, v. a. (о веществахъ острыхъ) выгрызть, выгрызать; * *kogo ziąd*, вытѣснить.
Wygrzać, *wygrzewać*, v. a. согрѣть, согрѣвать.
Wygrzebać, -*grześć*, v. a. вырывать, вырыть, выцарапать; -*się*, v. r. нарядиться; сдѣлаться просвѣщённымъ; -*grześć się ztąd*, выкарапкаться, выбиться откуда.
Wygrzonąć, v. a. выгресть, выцарапать.
Wygubić, -*biać*, v. a. истребить, -блять; -*biciel*, m. истребитель.
Wyguzdrać, v. *Guzdrać* & *wy*.
Wygwizdać, -*znąć*, v. a. освистать, освистывать (propr. & *).
Wygzić, v. a. вытѣснить съ мѣста.
Wyheblować, v. a. выстрогать.
Wyhukać, -*huczeć*, v. a. издать звукъ; - *kogo*, звукомъ прогнать (кого).
Wyjąć, v. *Wyjmować*.
Wyjadać, *wyjeść*, v. a. выѣдать, выѣсть; (о жидкостяхъ) выѣдать.
Wyjądrzać, -*drzyć*, v. a. вынуть, вынимать, косточки изъ плодовъ.
Wyjąkać, -*knąć*, v. a. * проболтать, выговорить.
Wyjarzmić, v. a. снять ярмо, иго.
Wyjaśnić, -*śniać*, v. a. дѣлать свѣтлымъ, яснымъ (propr. & *); - *się*, v. r. *wyjaśnieć*, выяснѣть, вывѣдриться; сдѣлаться яснымъ.
Wyjątek, *tku*, m. изъятіе; противурѣчіе (въ судѣ).
Wyjawiać, -*wić*, v. a. открывать, -крыть, объявлять, -явить; -*wić się*, v. r. & n. открыться, явнымъ сдѣлаться; исполниться (н. пр. сновидѣніе).
Wyjazd, *u*, m. выѣздъ.
Wyjechać, *wyjeżdżać*, v. a. выѣхать, выѣзжать; отплыть; уѣхать, уѣзжать; *напустить на кого; -*konia*, объѣзжать лошадь.
Wyjęcie, n. (v. *wyjąć* in *wyjmować*), изъятіе.
Wyjednać, -*dnywać*, v. a. выровнять; исходатайствовать; пріобрѣсть, достать.
Wyjemny, *wyjętny*, a. исключительный.
Wyjeść, v. *Wyjadać*.
Wyjętny, v. *Wyjemny*.
Wyjęty, a. (part. a *wyjąć*), исключённый.
Wyjezdny, a. относящійся до выѣзда.
Wyjkrzać, -*krzyć*, v. a. вынуть икру; *-*krzyć kogo*, обобрать кого, лишить денегъ; - *się*, v. r. истощиться (лишиться денегъ, силъ и пр.).
Wyjmować, *wyjąć*, v. a. вынимать, вынять, вынуть; - *z ksiąg*, выписать, сдѣлать выписку (изъ книги); исключить.
Wyjrzeć, v. *Wyglądać*, *Wyjrzeć*.
Wyjście, n. выходъ; *księga wyjścia*, исходъ (вторая книга моисеева, сходы).
Wyjść, *wyjśdź*, v. *Wychodzić*.

Wyjskać, v. a. искáть вши.
Wyjskrzać, *-skrzyć*, v. a. (íскрами освѣтить, лýчами озарить); *- się*, v. n. пáдать (говоря́ о такъ называемыхъ пáдающихъ звѣздáхъ).
Wyjstoczyć, v. a. привести въ дѣйствіе, совершить.
Wyjuchtować, v. a. выдѣлать кóжу; *- grzbiet komu*, отвалять комý бокá, поколотить.
Wyjuczyć, v. a. снять вьюки.
Wyka, *wyczka*, f. лядвéцъ, ледвéцъ (vicia).
Wykadzyć, v. a. накадить, накурить.
Wykałać, v. *Wykłóć*.
Wykapnąć, *-kanąć*, *-kapać*, v. n. искáпать, кáплями вытекáть.
Wykarmiać, *-mić*, v. a. выкормить (младéнца); выкормить (скотину); въ кормъ издержáть, искормить. [выкýсывать.
Wykąsać, *wykęsywać*, v. a. выкусить,
Wykaszlać, *-szlnąć*, v. a. выкáшливать, выкашлянуть; *-szleć*, перестáть кáшлять.
Wykatować, v. a. вымучить.
Wykichać, *-chnąć*, v. a. чихáя извéргнуть.
Wykiełznąć, v. *Wyuzdać*.
Wykierować, v. a. напрáвить куда нибýдь; *привéсть въ лýчшее состояніе, испрáвить; *- kogo na urząd*, достáвить комý мѣсто; *- się*, v. r. достигнуть своéй цѣли (рáзными оборóтами).
Wykipieć, *kipiać*, v. n. выкипѣть, выкипáть; *-kipić*, v. a. дать выкипѣть. [киснуть, выкисáть.
Wykisnąć, *-kisieć*, *-kisać*, v. n. вы-
Wykiwnąć, *-kiwać*, v. a. шатáя вытащить.
Wykląć, *-klnąć*, v. *Wyklinać*.
Wykład, *u*, m. (*wykładanie*), *chleby wykładów*, хлѣбы предложéнія (у дрéвнихъ Израиль.); **wykład*, истолковáніе, изъяснéніе; перевóдъ.
Wykładać, *wyłożyć*, v. a. выклáдывать, выкласть; *-dać towary*, выклáдывать товáры; *- konie*, выпрягáть лошадéй; *- drzewem*, (у столяра́); *-żyć na co*, издержáть дéньги на что; *- słowa*, толковáть, изъяснять; перевести (на другóй языкъ); *-dacz*, m. толковáтель; *-dany*, a. набóрный (у столяра́).
Wykładny, a. ясный, вразумительный, понятный.
Wykłamać się, v. r. отолгáться.
Wyklarować, v. a. очистить, процѣдить.
Wyklaskać, v. a. вызвать или осмѣять хлопáя въ лáдоши.
Wyklęcie, n. проклятіе, отлучéніе отъ цéркви. [лѣнахъ выпросить.
Wyklęczeć, *-klękać*, v. a. стоя на ко-
Wykleić, *wyklejać*, v. a. выклеить, выклéивать.
Wyklektać, *-klekotać*, v. a. выболтать; болтáніемъ выманить (что отъ когó).
Wyklepać, v. a. выколотить; выболтать; болтáніемъ (или неотстýпнимъ прошéніемъ) получить.
Wyklęsnąć, v. a. сдѣлаться выпу-
Wyklęsły, a. выпуклый. [клымъ.
Wyklęty, a. проклятый, отлучéнный отъ цéркви.
Wyklęty, v. *Wykląć*.
Wyklinać, *wykląć*, v. a. проклинáть, проклясть; проклинáть, отлучáть изъ числá христіáнъ.
Wykłóć, *-kolnąć*, v. a. *-kałać*, v. fr. выколоть, выкáлывать; *- zęby*, вычистить зýбы; *kogo zkąd*, *вытѣснить когó (изъ мѣста); *-kałać wzorek*, выкáлывать узóръ. [лить.
Wykłócić, v. a. выспорить, выжи-
Wykłosić się, v. r. выколоситься.
Wykluć, *-klwać*, *-kluwać*, v. a. fr. выклюнуть, выклёвывать; *wykluć się*, выклюнуться; *обнарýжиться.
Wyknąć, v. n. ввыкнуть, ввыкáть, пріучиться.
Wykochać, v. a. стрáстно возлюбить; *- się*, v. r. насытиться любóвію.
Wykołatać, v. a. выколотить; * *co na kim*, выпросить, вынудить неотстýпною прóсьбóю.
Wykolnąć, v. *Wykłóć*.
Wykołysać, v. a. шатáя вырвать, выдернуть.
Wykomenderować, v. a. отрядить, отпрáвить кóрпусъ вóйска.
Wykonać, *-konywać*, v. a. исполнить, исполнять, совершить, совершáть; приводить въ дѣйствіе; *-nać przysięgę*, присягнуть, присягу учинить; *-konacz*, *-konawca*, m. исполнитель, совершитель; *-konanie*, n. исполнéніе; *-konawczy*, a. исполнительный.

Wykop, u, m. (v. *rów*) выка́пыванie.
Wykopać, -kopywać, v. a. вы́копать, выка́пывать; вы́рыть, вырывать. [тить.
Wykopcić, v. a. закопти́ть, окоп-
Wykopycić się, v. r. (о лошадя́хъ) ископы́тить. [изъ какого мѣ́ста).
Wykorcić, v. a. вытѣ́снить (кого́
Wykorzenić, -niać, v. a. искорени́ть, -ня́ть (propr. & *); *-niacz, -niciel,* m. искорени́тель, истре-
Wykosić, v. a. вы́косить. [би́тель.
Wykoslawić, v. a. дѣ́лать косы́мъ; *- trzewik,* стопта́ть башма́къ.
Wykować, v. *Wykuć.*
Wykowiny, f. pl. соло́ма ледвеца́.
Wykpić, -piwać, v.a. дура́чествомъ, шу́тками вы́манить; *-pić się,* v. r. шу́тками освободи́ться отъ чего́.
Wykraczać, wykroczyć, v. a. вы́ступить, выступа́ть (изъ ряду́); *преступи́ть; проступи́ться.
Wykradać, wykraśdź, v.a. вы́красть, выкра́дывать; *- pannę,* похи́тить дѣви́цу; *- się,* v. r. выкра́дываться, вы́красться; *откры́ться, обнару́житься.
Wykrapiać, wykropić, v. a. окропи́ть бры́згая ка́плями; *- kijem,* поколоти́ть (кого́).
Wykrawać, -kroić, v. a. выкра́ивать, вы́кроить; *-krawek, wku,* m. *-krawka,* f. вырѣ́зка, вы́кройка (съ чего́).
Wykrążyć, -krążać, v. a. & n. объѣ́хать, объѣзжа́ть (кру́гомъ); кру́гло обдѣ́лать, выгиба́ть.
Wykręcać, -kręcić, v. a. вывертѣ́ть, вы́вернуть; *bieliznę,* выжима́ть бѣлье́; *- czém,* маха́ть чѣмъ; *- słowo,* переверну́ть, дать друго́й толкъ сло́ву; *co sobie,* вы́вихнуть себѣ́ что; *- się z czego,* вы́вернуться; хи́тро, освободи́ться.
Wykrępować, v. n. освободи́ть отъ око́въ. [мара́ть.
Wykreskować, v. a. вы́черкнуть, за-
Wykreślać, -ślić, v. a. начерти́ть чертáми.
Wykręt, u, m. *-kręty,* pl. увёртки; изворо́ты, ухва́тки; кривизна́, вы́пуклость; *wykręt,* (w artyll.) пыжо́вникъ; *-krętarstwo,* n. увёртки, уло́вки, хи́трость; *-krętarz,* m. хитре́цъ, лука́вецъ, крючкотво́рецъ; *-krętny,* a. увёртливый, крючкова́тый, лука́вый, хи́трый.
Wykroczyć, v. *Wykraczać.*
Wykroczliwy, a. подве́рженный оши́бкамъ, удо́бный впасть въ погрѣше́нie.
Wykroić, v. *Wykrawać.*
Wykropić, v. *Wykrapiać.*
Wykrot, -krok, u, m. преступле́нie; пова́ленное ви́хремъ де́рево; *wykrotnik, -kroczyciel,* m. престу́пникъ; *-krotny,* a. престу́пный.
Wykroj, oju, m. вы́кройка, вырѣ́ска (на пла́тьѣ).
Wykruszać, -szyć, v. a. вы́крошить, выкро́шивать; вытира́ть, вы́тереть.
Wykrzesać, v. a. высѣка́ть, высѣ́чь огонь; * *-sać kogo,* вы́учить, обра-
Wykrzta, v. *Przechrzta.* [зова́ть.
Wykrzyczeć, -krzyknąć, -krzykać, v. a. восклица́ть, воскли́кнуть; восклица́ть съ ра́дости; *- kogo Królem,* провозгласи́ть кого́ Короле́мъ; *-krzyczeć,* вы́болтать.
Wykrzyk, u, m. воскликнове́нie; ра́достный крикъ; *-krzyknik,* m. междоме́тie, (w gramm.) (Interjectio).
Wykrzywić, -krzywiać, v. a. искриви́ть, искривля́ть; *- gębę,* криви́ть ротъ; *- trzewik,* стопта́ть башмакъ.
Wyksiężyć, v. a. разстри́чь.
Wyksyknąć, -kszyknąć, wyksykać, v. a. освиста́ть, осви́стывать.
Wykuć, -kować, v. a. вы́ковать; вы́рубить, высѣка́ть.
Wykudłać, v. a. вы́тормошить (кого́ за́ волоса).
Wykuglować, v. a. вы́манить, доста́ть хи́тростiю. [нie.
Wykup, u, m. вы́купъ; выкупле́-
Wykupić, -kupować, v. a. вы́купить, окупи́ть; всё купи́ть; вы́купить, выкупа́ть; искупи́ть, искупа́ть; *-kupiciel, -kupnik,* m. искупи́тель; изба́витель; *-kupno,* n. вы́купъ, иску́пъ; закла́дъ вы́купленный; *-kupny,* a. выкупный; *wykupne pieniądze,* выкупныя де́ньги.
Wykurzać, -kurzyć, v. a. вы́чистить пыль; напо́лнить ды́момъ; *- lulkę,* вы́курить тру́бку; *- pszczoły* i t. d., выгоня́ть, выгнать ды́момъ пчелъ и пр.; * *-kurzyć kogo,*

выгнать, прогнать (когó); вытѣснить.
Wykwasić, v. a. выквасить.
Wykwint, *u*, m. *-kwinty*, pl. мудрованіе въ кушаніи, въ убóрѣ и пр.; жемáнство, причýды; увёртки, крючкотвóрство.
Wykwint, *a*, m. *-kwintniś*, *ia*, m. причýдникъ; лукáвецъ, крючкотвóрецъ; *-kwintny*, a. причýдливый; жемáнный; принуждённый; искýсственный; лукáвый, хитрый.
Wykwitnąć, *-kwitać*, v. a. выцвѣсть, выцвѣтать; быть въ цвѣтý.
Wykwitować, v. a. дать роспúску, очи́стить когó; *- się*, v. r. разсчитáться; *- kogo z czego*, лиши́ть когó чегó, дать мéньше принадлежáщаго.
Wylać, v. *Wylewać*.
Wyłacnić, *-niać*, v. a. облегчи́ть; *-nić się*, *-łacnieć*, v. r. & n. *-stolcem*, облегчи́ться, испражня́ться.
Wyłączać, *-łączyć*, v. a. отлучи́ть; исключáть, выключáть; *-łączny*, a. исключи́тельный; осóбенный.
Wyładować, v. a. *-dowywać*, v. a fr. вы́грузить, выгружáть.
Wylądować, *-dowywać*, v. a. & n. войти́ въ зéмлю, вы́садить на бéрегъ.
Wylądz, *-leżeć*, *-lęgać*, v. a. высíживать (я́йцы); *изобрѣсть, вы́мыслить.
Wyląg, m. высѣдка.
Wyłam, *-łom*, *u*, m. вы́ломъ, вы́ломка; (w fortyf.) проломъ въ стѣнѣ́, въ валý.
Wyłamać, *-mywać*, v. a. fr. вы́ломить, выламывать; *- drzwi*, си́лою отвори́ть, разломи́ть двéри; *- się z więzienia*, взломáть тюрмý; **wyłamać się*, избáвиться отъ чегó.
Wylanie, *-lewanie*, n. (v. *wylewać*) вы́литіе; (teol.) *wylewanie Ducha świętego*, Дýха божéственнаго нашéствіе; *-lany*, a. вы́литый.
Wyłapać, v. a. перехватáть, вы́ловить.
Wylatać, *wylecieć*, v. n. вылетáть, вы́летѣть; *вы́рваться (n. pr. *wyleciało słowo*, вы́рвалось слóво).
Wyłatać, *-łatywać*, v. a. вы́чинить, вычи́нивать; *- komu skórę*, поколоти́ть.
Wyławiać, *wyłowić*, v. a. вы́ловить, вылáвливать (рыбу, звѣрéй, пти́цъ); *co od kogo*, вы́манить что отъ когó.
Wyłazić, *wyleźć*, v. n. вылѣзáть, вы́лесть (propr. & *).
Wylecić, *-licić*, v. a. нѣ́сколько согрѣть.
Wylecieć, v. *Wylatać*.
Wyleczyć, v. a. вы́лечить; исцѣли́ть.
Wylegać, v. *Wyleżeć*.
Wyleganiec, *ńca*, m. незаконнорождéнный.
Wylęgać, *-lęgnąć*, v. *Wylądz*.
Wylekczyć, v. a. облегчи́ть; вы́грузить.
Wylęknąć się, *-lękać się*, v. r. весьмá испугáться.
Wylepić, v. a. обклеи́ть.
Wyłeptać, v. a. вы́хлебать.
Wylew, *u*, (d. *lewek*, *wku*), m. вы́литіе, разли́тіе; *-lew rzeki*, разли́въ, наводнéніе; *wylew i odlew morza*, прили́въ и отли́въ морскóй.
Wylewać, *-lać*, v. a. выливáть, вы́лить (propr. & *); проливáть, проли́ть; разливáться, разли́ться (о рѣкáхъ); *- się*, v. r. (о рѣкáхъ) вливáться, впадáть въ –; *вдáться, предáться (во что).
Wylewczy, a. что легкó выливáется; *легкомы́сленный.
Wyleżały, a. (о товáрахъ) лежáлый
Wyleźć, v. *Wyłazić*.
Wyleżeć, *-legać*, v. a. повали́ться, наклони́ться (о хлѣ́бѣ въ пóлѣ); *-żeć*, вы́лежаться (повреди́ться); отъ лежáнія поправля́ться (какъ то: винó виногрáдное); *-leżeć się*, вы́лежаться, довóльно лежáть.
Wyłgać, v. a. вы́лгать, лóжью получи́ть; *- się*, v. r. отолгáться.
Wylichwić, *-wiać*, v. a. нажи́ть лихои́мствомъ.
Wyliczać, *-liczyć*, v. a. исчисля́ть, -сли́ть; *- pieniądze*, отсчитáть, заплати́ть дéньги; вычисля́ть, считáть.
Wylina, f. кóжа, котóрую змѣя́ съ себя́ сбрóсила.
Wyliniéć, *-linić się*, v. Prim. & *wy.*
Wylizać, *-liznąć*, v. a. вылизáть; подмывáть (какъ рѣкá берегá).
Wyłknąć, *-łyknąć*, *-łykać*, v. a вы́пить всё до днá.
Wyłóg, *ogu*, m. *-łoga*, f. отворóтъ, лáцканъ.
Wyłoić, v. a. вы́мазать сáломъ; **- komu skórę*, отваля́ть комý бокá, поколоти́ть.
Wylot, *u*, m. вы́летъ; *- armaty*, дýло у пýшки; что брóшенное на вóздухъ; *na wylot*, на вы́летъ.

насквозь; *-lotni*, a. взлетающій, летучій; (w chem.) проемный, сквозный.
Wyłowić, v. *Wyławiać*.
Wyłoika, v. *Wyłoga*.
Wyłożyć, v. *Wykładać*.
(*Wyłuda*, f.) *wyłudy*, pl. пригожіе товары (которыя приманываютъ людей).
Wyludnić, v. a. обезлюдить.
Wyłudzać, *-łudzić*, v. a. выманивать, выманить.
Wyługować, v. *Wyłużyć*.
Wyłup, *u*, m. отколотый кусокъ.
Wyłupić, *-piać*, v. a. вылупить, вылуплять; выколоть; *- z kogo*, *u kogo*, ограбить.
Wyłuszczyć, *-łuskać*, v. a. вылущить; *-szczać oczy*, вытаращивать глаза; *ограбить. [чить.
Wyłużyć, *-ługować*, v. a. выщело-
Wyłyszczeć, *-łyskać*, v. a. просіять.
Wylż, *u*, m. камень содержащій металлъ. [крыть, развѣлать.
Wymacać, v. a. выщупать; *от-
Wymachać, *-chnąć*, v. a. замахнувшись выбросить; *-chać się*, v. r. отъ чрезмѣрнаго движенія рукъ притти въ усталость.
Wymachlować, v. a. выманить.
Wymącić, v.a. смутить совершенно.
Wymaczać, *wymoczyć*, v. a. вымачивать, вымочить.
Wymądrzeć, v. n. сдѣлаться слишкомъ умнымъ.
Wymagać, *wymóc* (*wymódz*), v. a. вынуждать, вынудить; производить въ дѣйствіе, совершить; *- czego*, требовать настоятельно; *- się*, v. r. быть совершенну; выкарапкаться; всѣми силами стараться; истощиться, ослабѣть.
Wymaić, *wymajać*, v, a. покрыть листьями.
Wymakać, v. *Wymoknąć*. [тину.
Wymalować, v. a. отдѣлать кар-
Wymamić, v. a. выманить, вылестить. [mierać.
Wymarcie, (S. a *wymrzeć*), v. *Wy-*
Wymarły, a. выморочный, (part. a *wymrzeć*), v. *Wymierać*.
Wymarszczać, *-szczyć*, v. a. расправить, сморщившееся.
Wymarzać, v. *Wymorzyć*.
Wymarznąć, *-rzać*, v. a. вымарать, вычернить.

Wymawiać, v. *Wymówić*.
Wymdlić, v. a. обезсилить.
Wymęczać, *-czyć*, v. a. вымучивать, вымучить (propr. & *).
Wymiąć, *wymnąć*, *wyminać*, v. a. вымять, выминать; *- chusty w praniu*, выжать бѣльё.
Wymiana, f. названіе, наименованіе; изъятіе, исключеніе; вымѣнъ; обмѣнъ, размѣна.
Wymiar, *u*, m. вымѣриваніе; вымѣрянная часть, (*wymiarek*, v. *wymielek*); (w geom.) измѣреніе тѣлъ.
Wymiarkować, v. a. вымѣрять; *- z kogo*, примѣтить, узнать.
Wymiarny, *-miarowy*, a. измѣрительный. [выместь.
Wymiatać, *wymieść*, v. a. выметать,
Wymię, *ienia*, n. вымя.
Wymieciny, f. pl. соръ, дрязгъ.
Wymiękczać, *-iękczyć*, v. Primit. & *wy*.
Wymiełek, *łku*, m. жито, что мельникъ получаетъ за молотье.
Wymienić, *-mieniać*, v. a. назвать, называть; именовать; вымѣнить, вымѣнять; *-niacz*, m. мѣновщикъ.
Wymienka, f. изъятіе; условіе.
Wymierać, *wymrzeć*, v. n. вымирать, вымереть; *-wrzeć głod*, претерпѣть великой голодъ.
Wymiernik, m. измѣритель; *-rny*, a. измѣримый.
Wymierzać, *-rzyć*, v. a. вымѣрять; измѣрять; *w co*, *do czego*, нацѣлить, мѣтить во что; *- kogo zkąd*, вытѣснить, кого (изъ мѣста и пр.); *- się z czego*, дать отчётъ; извиняться; оправдываться.
Wymieść, v. *Wymiatać*.
Wymieść, *-miotać kogo*, прогонять; изгонять кого; *- komu co*, упрекать, укорять, кого въ чемъ.
Wymijać, v. *Wyminąć*.
Wymilczeć, v. n. въ молчаніи пребыть; v. a. молчаніемъ получить.
Wyminąć, *-mijać*, v. a. минуть, миновать; проходить мимо; убѣгать, оставлять въ сторону; (о времени) проходить, миновать.
Wymiot, *u*, m. изверженіе; негодное, дрянь; *-miot*, (*-miotek*, *tka*, m.) выкидышъ, недоносокъ; *-miot*. *-mioty*, pl. рвота.
Wymknąć, v. *Wymykać*.
Wymleć, *-mielać*, v. a. вымолоть.

Wymłócić, *-młacać*, v. a. вы́молотить, вымола́чивать; * - *kogo*, поколоти́ть; *-młot*, *u*, m. у́молотъ.
Wymniszyć, v. a. (презр.) разстри́чь; охолости́ть.
Wymóc, *wymodz*, v. *Wymagać*.
Wymoczyć, v. *Wymaczać*.
Wymoczyny, f. pl. вода́ отъ вы́мочки чего́ оста́вшаяся.
Wymodlić, v. a. вы́молить.
Wymokły, a. вы́моклый.
Wymoknąć, *-makać*, v. n. вы́мокнуть, вымока́ть.
Wymorzyć, *-marzać*, v. a. *głodem*, вы́морить го́лодомъ; *- żywe srebro*, сдѣ́лать ртуть тве́рдою.
Wymotać, v. a. размота́ть; вы́путать; *- się*, v. r. вы́путаться.
Wymowa, f. вы́говоръ, произноше́ніе; краснорѣ́чіе, краснослові́е;
Wymówca, m. вити́я. [извине́ніе.
Wymówić, *-mawiać*, v. a. вы́говорить, произноси́ть; вы́ражать (слова́ми); упрека́ть, укоря́ть; *- komu co*, отсовѣ́товать, отврати́ть кого́ отъ чего́; *- kogo*, *co u kogo*, извини́ть что у кого́; *-mówić się*, вы́болтаться; проболта́ться; *- sobie co*, исключа́ть изъ усло́вія; *- się czém*, извини́ться чѣмъ; *- się z czego*, отка́зываться, отрека́ться что нибу́дь.
Wymówka, f. извине́ніе; отгово́рка, уве́ртка; вы́говоръ, упре́къ.
Wymowność, f. краснорѣ́чивость; *-wny*, a. краснорѣ́чивый; что выража́ть мо́жно; извини́тельный.
Wymrozić, *-mrażać*, v. a. вы́морозить, вымора́живать; моро́зомъ истребля́ть.
Wymrzeć, v. *Wymierać*.
Wymulać, *-lić*, v. a. подмы́ть, подмыва́ть, илъ, ти́ну; (о водѣ́) вы́копать вы́рыть. [ка́мня и пр.).
Wymurować, v. a. вы́строить (изъ
Wymus, *u*, m. принужде́ніе, принево́ливаніе.
Wymusić, *-muszać*, v. a. вы́нудить, вынужда́ть; жема́ниться.
Wymuskać, *-musnąć*, v. a. вы́гладить, выгла́живать (языко́мъ, намо́ченною руко́ю); * *kogo*, наряди́ть.
Wymyć, *-mywać*, v. a. вы́мыть, вымыва́ть.
Wymykać, *wymknąć*, v. a. высо́вывать, вы́сунуть; *- się*, v. r. вы́сунуться; вы́скользнуть.
Wymysł, *u*, m. вы́мыселъ, вы́думка; жема́нство; мудрова́ніе.
Wymyślać, *-ślić*, v. a. вымышля́ть, вы́мыслить, изобрѣ́сть; вы́думать; съ ли́шкомъ хули́ть; быть причу́дливу; *- na kogo*, укоря́ть, упрека́ть кого́ (несправедли́во).
Wymyślnik, m. *-ślnica*, f. человѣ́къ съ ли́шкомъ разбо́рчивый; причу́дливый; *-ślność*, f. вы́мыселъ, спосо́бность къ изобрѣ́тенію; своенра́віе, причу́дливость; брюзгли́вость; *-ślny*, a. замыслова́тый, спосо́бный къ изобрѣ́тенію; съ ли́шкомъ мудрёный, принужде́нный; брюзгли́вый; разбо́рчивый; прихотли́вый, причу́дливый.
Wymywać, v. *Wymyć*.
Wynachodzić, v. *Wynajdować*.
Wynalazek, *zku*, m. изобрѣ́теніе.
Wynajdować, *-naleźć*, v. a. изобрѣта́ть, изобрѣ́сть; выбира́ть, вы́брать, найтти́.
Wynaleźć, v. *Wynajdować*.
Wynalezca, *-lazca*, m. изобрѣ́татель.
Wynaszać, v. *Wynosić*.
Wynęcić, v. a. вы́манить.
Wynędzać, *-dzić*, v. a. привести́ въ убо́жество, въ нищету́; изнури́ть; *-nędznieć*, v. n. оскудѣ́ть; изнури́ться.
Wynicować, v. a. вы́воротить (пла́тье); *- kogo*, язви́ть, злосло́вить кого́; оклевета́ть; осмѣ́ять; *- szklankę*, вы́пить (по́лный стака́нъ, рю́мку) одни́мъ прі́емомъ; *- się z czego*, вы́вернуться, избѣжа́ть.
Wynieść, v. *Wynosić*.
Wynikać, *-niknąć*, v. a. проистека́ть, происте́чь; произраста́ть, происходи́ть.
Wyniosłość, f. вышина́, возвыше́ніе; высо́кость (сло́га и пр.); го́рдость, надме́ніе; *-niosły*, a. возвы́шенный, высо́кій; высокопа́рный, высо́кій (о сло́гѣ и пр.); высокоу́мный, высокомѣ́рный, го́р-
Wyniść, v. *Wyjść*. [дый.
Wyniszczać, *-czyć*, v. a. уничтожа́ть, уничто́жить; истребля́ть, истреби́ть; *-szczeć*, v. n. уничто́житься, изнури́ться.
Wynosić, *wynieść*, v. a. выноси́ть, вы́нести (propr. & *); возноси́ть, подня́ть; *- na urząd*, возводи́ть,

производи́ть въ чинъ; *-kogochwaląc*, превозноси́ть; прославля́ть; *-sić cenę*, возвы́сить цѣ́ну; (о су́ммахъ) составля́ть; *-sić kogo*, прогна́ть кого́; *-nieść się zkąd, wynosić się*, вы́нестися, выноси́ться, выбира́ться отку́да; *-sić się*, v. n. &r. превозноси́ться, возвыша́ться; надмева́ться, горди́ться.

Wynurzać, *-rzyć*, v. a. вы́тащить (изъ подъ воды́); *- się z wody*, вы́нырну́ть; появля́ться; *-rzyć (uczucie, myśl)*, откры́ть, объяви́ть (чу́вство, мысль).

Wyobrażać, *obrazić*, v. a. изобража́ть, изобрази́ть (посре́дствомъ живописи и пр.); вообрази́ть, представля́ть (въ умѣ́); *-żać kogo*, представля́ть, заступа́ть мѣ́сто кого́.

Wyobrażenie, n. изображе́ніе, о́бразъ; *воображе́ніе.

Wyobraźnia, f. *-brażenie*, n. воображе́ніе, си́ла воображе́нія.

Wyorać, *-rywać*, v. a. вы́пахать, выпа́хивать.

Wyostrzać, *-strzyć*, v. a. выта́чивать, вы́точить; сдѣ́лать о́стрымъ; *изостри́ть, изощря́ть.

Wypaczać, *-czyć*, v. a. вы́пучить, сдѣ́лать вы́пуклымъ, искриви́ть; *- się*, v. r. искривля́ться.

Wypad, *u*, m. вы́лазка.

Wypadać, *wypaść*, v. n. выпада́ть, вы́пасть (propr. & *); *- z miasta*, дѣ́лать вы́лазку; *-z pamięci*, вы́тти изъ па́мяти; *- z łaski*, прійти́ въ неми́лость; *-pada co z czego*, слѣ́дуетъ, я́вствуетъ; *-padać się*, v. r. случа́ться, дѣ́латься; *(o dekretach)* вы́тти, объяви́ться (о пригово́рахъ, прика́захъ); *-dać komu*, быть присто́йну, слѣ́довать (кому́).

Wypadek, *dku*, m. происше́ствіе, приключе́ніе; (w chem.) произведе́ніе (въ хи́міи); (w arytm.) произведе́ніе (въ умноже́ніи).

Wypakować, v. a. выкла́дывать, вы́нуть изъ ки́пы и пр., нагрузи́ть, навью́чить.

Wypał, *u*, m. вы́палъ, вы́стрѣлъ; *- słoneczny*, зной со́лнечный.

Wypalać, *-lić*, v. a. & n. выжига́ть, вы́жечь; жечь (о со́лнцѣ); *-lić piec*, вы́топить пе́чку; вы́жечь, заже́чь, огнёмъ истреби́ть. [щикъ.

Wypalacz, m. зажига́тель, зажига́ль-

Wypalić, *-palnąć*, v. a. вы́палить, вы́стрѣлить. [крѣпи́ть сва́ями.

Wypalować, v. a. *wybić palami*, у-

Wyparać, v. *Wypróć*. [гнать.

Wyparować, v. a. вы́тѣснить, вы́-

Wyparować, v. n. испа́риться; вы́тти испа́риною.

Wyparzać, *-rzyć*, v. a. выпа́ривать, вы́парить, вы́варить кипятко́мъ; *- zkąd*, вы́тѣснить, вы́гнать (отку́да непрі́ятеля); *- kogo kijem*, поколоти́ть.

Wypasać, *-paść*, v. a. вытравля́ть, вы́травить; откорми́ть, утучни́ть, жи́рнымъ сдѣ́лать.

Wypasły, a. отко́рмленный, ту́чный, жи́рный.

Wypaść, v. *Wypadać*.

Wypadły, a. вы́палый; происше́дшій; случи́вшійся.

Wypasły, a. вы́травленный; вы́кормленный, жи́рный.

Wypatroszyć, *-szać*, v. a. выпотрошить. [сыскивать.

Wypatrzyć, *-trzać*, v. a. вы́смотрѣть,

Wypchnąć, *-pchać*, v. *Wypychać*.

Wypchany, a. наби́тый, напо́лненный. [пихнутый.

Wypchnięty, a. вы́толканный, вы́-

Wypędzać, *-dzić*, v. a. вы́гнать, выгоня́ть.

Wypełniać, *-nić*, v. a. наполня́ть, напо́лнить; выполня́ть, вы́полнить; исполня́ть, испо́лнить.

Wypełzać, *-łznać*, v. a. выпа́лзывать, вы́ползть; *(o kolorach)* линя́ть, полиня́ть (о цвѣ́тахъ).

Wyperswadować, v. a. отсовѣ́товать кому́ что.

Wypętać, v. a. вы́путать.

Wypiąć, *-pinać*, v. a. вы́пятить, выпя́чивать. [вать.

Wypić, *-pijać*, v. a. вы́пить, выпи-

Wypiec, *-piekać*, v. a. вы́печь, выпека́ть; печь; *жечь (о со́лнцѣ); му́чить. [дить.

Wypiękrzyć, v. a. укра́сить; наря-

Wypiekun, m. ху́дый опеку́нъ

Wypielać, *wypleć*, v. a. выпа́лывать, вы́полоть; *истреби́ть.

Wypielki, m. & f. pl. вы́полотая него́дная трава́.

Wypieniać, *-nić*, v. a. снять пѣ́ну.

Wypierać, *-prać*, v. a. вымыва́ть, вы́мыть; *поколоти́ть (кого́).

Wypierać, *-przeć*, v. a. выпира́ть.

выперетъ; вытолкать, вытолкнуть; вытѣснять.
Wypierzać, *-pierzyć*, v. a. ощипать; выдергать перья (propr. & *).
Wypiętnowáć, *-piątnowáć*, *-piętnić*, v. a. выжечь, раскалённымъ [желѣзомъ.
Wypijać, v. *Wypić*.
Wypinać, v. *Wypiąć*.
Wypióry, a. (о птенцахъ) пернатый, перья имѣющій.
Wypis, *u*, m. выписка.
Wypisać, v. a. выписать; выразить, письмомъ; описать; увѣдомить; *- podatek, dzień* i t. d., опредѣлить, назначить подать, день и пр.; *-sać się*, v. r. достаточно писать, повторять прежде написанное; (*się z czego*, отказаться).
Wypłacać, *-cić*, v. a. выплатить; заплатить; *-cić się*, v. r. расплатиться.
Wypłakać, v. a. выплакать; *- oczy*, выплакать глаза; *- się*, v. r. наплакаться. [гнуть; выгнать.
Wypłaszać, *-płoszyć*, v. a. выпу-
Wypłata, f. выплата, выплаченіе.
Wyplatać, *-pleść*, v. a. выплетать, выплесть; *-pleść co*, выболтать; *- się*, v. r. выплетаться, отдѣлаться.
Wypłatać, *-tywać*, v. a. вырѣзать кусокъ; *- komu kilka płazów na grzbiet*, отсчитать кому нѣсколько фухтелей.
Wyplątać, *-tywać*, v. a. выпутать, выпутывать; *- się*, v. r. выпутаться, вывернуться.
Wypłatny, a. могущій заплатить; платимый.
Wypław, *wiu*, m. вымываніе; (*wypław*, *wia*, m. *ujście rzeki*).
Wypławić, *-pławiać*, v. a. вымыть, вымывать, вычистить.
Wypłazać, *-zować*, v. a. отвалять фухтелемъ.
Wypłazić, v. n. выползти.
Wypleć, v. *Wypielać*, *Wyplewić*.
Wypleczyć, v. a. вывихнуть плечо; (о *koniach*) *-pleczyć się*, v. r. исплечиться (о лошадяхъ).
Wyplenić, *-pleniać*, v. a. уменьшить, убавить; истребить.
Wypleść, v. *Wyplatać*.
Wyplewić, *wypleć*, v. a. истреблять, -бить. [ромъ.
Wypłocić, v. a. отгородить забо-
Wypłókać, v. a. выполоскать.

Wypłonić ziemię, v. a. истощить пашню; *-nieć*, v. a. истощиться.
Wypłoszyć, v. *Wypłaszać*. [тахъ).
Wypłowieć, v. a. полинять (о цвѣ-
Wypłowiały, a. полинялый.
Wypluć, *-plunąć*, *-pluwać*, v. a. выплюнуть, выплёвывать.
Wypływać, *-płynąć*, v. n. выплывать, выплыть; вытекать, вытечь; * слѣдовать, происходить; проходить (о времени).
Wypochlebić, *-biać*, v. a. вылестить, выманивать лестью.
Wypocić, v. a. потомъ испустить; *- się*, v. r. выпотѣть.
Wypoczywać, *-cząć*, v. a. отдыхать, отдохнуть; *-poczynek*, *nku*, m. отдыханіе, отдохновеніе, отдыхъ.
Wypogadzać, *-godzić*, v. a. прочищать, прочистить; развеселять, -лить; *wypogadza się*, v. i. погода разгуливается.
Wypokutować, v. a. очистить (грѣхи) покаяніемъ, или претерпѣніемъ наказанія.
Wypolerować, v. a. вылощить; выгладить, полировать, воронить; * смягчить, просвѣтить, сдѣлать вѣжливымъ.
Wypolitycznić, *-niać*, v. a. сдѣлать учтивымъ, вѣжливымъ; *-nieć*, v. n. сдѣлаться учтивымъ, вѣжливымъ. [минать, воспоминать.
Wypomnić, *-pominać*, v. a. вспо-
Wyporek, *rku*, m. (v. *wyprótek*) выпоротокъ. [дать.
Wyposażać, *-sażyć*, v. a. приданое
Wypościć się, v. r. испоститься.
Wypotrzebować, v. a. издержать, употребить въ расходъ безъ остатка.
Wypowiadać, *-wiedzieć*, v. a. разсказать, разсказывать, исповѣдывать, исповѣдать; объявить, объявлять; отказать въ чёмъ, отказаться отъ чего, выболтать; *-powiedź*, f. отказъ (въ чемъ).
Wyprać, v. *Wypierać* (*-prać*).
Wypracować, v. a. выработать; выдѣлать, обработать; работою изнурить, измучить.
Wypraktykować, v. a. происками достать, выманить.
Wypraszać, v. *Wyprosić*.
Wyprawa, f. отправленіе; приго-

товлéніе, уготовлéніе; *-wa wojenna*, похóдъ, воéнное предпріятіе; *-wa córki*, исключи́тельное имѣ́ніе сверхъ придáнаго (бѣльё, плáтье и пр.); придáное.

Wyprawca, m. *-wca pies*, ищéйная собáка котóрая не сбивáется со слѣ́да.

Wyprawiać, *-prawić*, v. a. отправля́ть, отпрáвить, отослáть; приготовля́ть, уготовля́ть, выдѣ́лывать (n. pr. *skorę*, н. пр. кóжу); вы́работать, обрабóтать; отправля́ть, издáть, объявля́ть (прикáзъ и пр.); *- okrucieństwa*, дѣ́лать суровости; *-wić córkę*, снабди́ть дочь всѣмъ нýжнымъ сверхъ придáнаго; *corkę za mąż*, вы́дать дочь зá мужъ; *-prawny*, a. вы́дѣланный, приготóвленный.

Wyprawować, v. a. тя́жбою достáть.

Wyprażać, *-prażyć*, v. a. выжáривать вы́жарить; * *kogo*, вы́сѣчь, побить, когó.

Wyprężać, *-prężyć*, v. a. напружи́ть, напрягáть; выгибáть.

Wypróć, *-parać*, v. a. вы́пороть, выпáрывать.

Wypróchlizna, f. дупло́.

Wyprościć, *-prostować*, *-praszczać*, v. a. вы́прямить, выпрямля́ть.

Wyprosić, *-praszać*, v. a. вы́просить, выпрáшивать; испроси́ть, испрáшивать; *-sić kogo*, *od czego*, проси́ть прощéнія за когó; *- się*, v. r. вы́проситься, по прóсьбѣ получи́ть что; *-siciel*, m. кто вы́проситъ.

Wypróż yć, *-pruszyć*, *wypruszać*, v. a. вы́б[illegible]ить пыль.

Wypr[illegible]k, *tka*, m. младéнецъ изрѣ́за[illegible]ый изъ утрóбы мáтери.

Wypr[illegible]wadzać, *-dzić*, v. a. выводи́ть, вы́вести; испóлнить, производи́ть въ дѣ́йствіе; *kogo z błędu*, вы́вести когó изъ заблуждéнія; *-dzić się skąd*, переѣ́хать, перебрáться.

Wypróżnić, *-próżniać*, v. a. вы́порожнить, выпорáжнивать.

Wypróżnieć, *-próżnić się*, v. n. вы́порожниться, опорóжниться.

Wypruć, v. ***Wypróć***.

Wypruty, a. вы́поротый.

Wyprysnąć, *wypryskać*, v. a. вы́прыснуть выпрыскáть, выпры́скивать.

Wyprządź, *-prząć*, *wyprzęgać*, *wyprzągać*, v. a. вы́прячь, выпрягáть.

Wyprządź, *-przędać*, v. a. вы́прясть, выпрядáть.

Wyprzątnąć, *-przątać*, v. a. вы́брать, очи́стить, вы́порожнить.

Wyprzeć, v. a. вы́сохнуть.

Wyprzeć, v. ***Wypierać*** (*-przeć*).

Wyprzedać, *-dawać*, v. a. распродáть, -давáть; *-przedaż*, f. продáжа всегó безъ остáтка.

Wyprzedzać, *-przedzić*, v. a. вы́передить, опереди́ть.

Wyprzysiądź się, v. r. *-sięgać się*, отрекáться; откáзываться прися́гою.

Wypstrzyć, v. a. распестри́ть.

Wypukać się, *-knąć się*, v. n. (*o drzewach*) распускáться.

Wypuklina, f. вы́пуклость; килá; грыжа.

Wypukły, a. вы́пуклый; имѣ́ющій килу.

Wypust, *u*, m. вы́пущеніе, вы́пускъ; вы́пускъ, вы́ступъ (у стѣны́); *wypustki u sukni*, вы́пушки у плáтья.

Wypustny, a. выпускный, выставля́емый нарýжу.

Wypuszczać, *-puścić*, v. a. выпускáть, вы́пустить; отпускáть (изъ слýжбы и пр.); вы́пустить изъ рукъ; *-ścić suknią*, ши́рѣе дѣ́лать плáтье; *-ścić dach*, вы́пустить крóвлю; *-ścić wieżę*, вы́ше дѣ́лать бáшню; *- koniowi cugle*, дать вóлю въ пóводахъ.

Wypychać, *wypchać*, *wypchnąć*, v. a. высóвывать, вы́сунуть; *- co czém*, набивáть, наби́ть что чѣмъ.

Wypytać, *-tać się*, v. a. *pytywać się*, вы́спросить, выспрáшивать.

Wyrąb, *rębu*, m. (*wyrąbać*) вы́рубленная часть, отлóмокъ.

Wyrąbać, *-rębować*, v. a. вы́рубить, вырубáть; *-bać się*, проруби́ться (сражáясь).

Wyrabiać, *wyrobić*, v. a. вырабóтывать, вы́работать; обрабóтывать, обрабóтать; *-bić skórę*, вы́дѣлать кóжу; *-bić co komu*, достáвить что комý; *pracą sobie wyrobić*, вы́работать, рабóтою приобрѣ́сть; употребля́ть на рабóту; изнури́ть рабóтою; износи́ть рабóтою; *-bić ciasto*, мѣси́ть тѣ́сто; *-bić piwo*, застáвить броди́ть (говоря́ о пи́вѣ); вари́ть пи́во; *-bić las*, вы́рубить лѣсъ.

Wyrachować, v. a. вычислить, исчислить.

Wyradzać, *wyrodzić*, v. a. родить младенца и пр. не похожимъ на родителей, худаго; – *się*, v. n. выродиться, родиться непохожимъ на родителей; (*o rolach*, *o drzewach*, о пашняхъ, о деревьяхъ) перероди́ться, испортиться; перестать родить; сдѣлаться выродкомъ, развратиться.

Wyrastać, *wyrosnąć*, v. n. вырастать, вырости; прозябать; *-stać z lat dziecinnych*, достигать совершенныхъ лѣтъ.

Wyraz,*u*, m. выраженіе; (w matem.) членъ, терминъ.

Wyrażać, *-razić*, v. a. выражать, выразить; *-razisty*, a. что легко выражается; ясный, вразумительный; *-razny*, a. точный, именный; ясный, вразумительный.

Wyręblak, *u*, m. вырубленный кусокъ, отломокъ.

Wyrębować, v. *Wyrąbać*.

Wyręczać, *-czyć*, v. a. выручать; поручать и освобождать кого отъ чего; *-czyć kogo*, заступить чье мѣсто.

Wyrko, n. нары, простая крестьянская кровать изъ досокъ.

Wyrob, *u*, *wyrobek*, *bku*, m. стяжаніе, приобрѣтеніе, барышъ, прибыль; приобрѣтенное имѣніе, зависящаго отъ другаго; собина.

Wyrobić, v. *Wyrabiać*.

Wyrobnica, f. поденщица; *-nictwo*, n. поденщина; *-nik*, m. поденщикъ.

Wyrocznia, f. оракулъ; *-cznica*, f. оракулъ, прорицалище (мѣсто); *-cznica* (*żydowska*), очистилище; *-czny*, a. роковый, рѣшительный.

Wyroczyć, v. a. рѣшить; прорицать.

Wyrodek, *dka*, m. выродокъ; ублюдокъ; *извергъ, чудовище; *-dny*, a. выродившійся; развратный.

Wyrodzić, v. *Wyradzać*.

Wyrodziły, v. *Wyrodny*.

Wyrok, *u*, m. приговоръ, рѣшеніе судебное; оракулъ, прорицаніе; *-rok*, *-roki*, pl. рокъ, предопредѣленіе судьбы.

Wyron, *ia*, m. лошадь у которой забѣлины сходятъ.

Wyronić, *-raniać*, v. a. выронить; (*o koniach*) ронять забѣлины; *-nić łzy*, лить слёзы.

Wyropić, v. *Ropić* & *wy*.

Wyrosnąć, v. *Wyrastać*.

Wyrosły, a. вырослый; выросшій.

Wyrost, *u*, m. пѣна на пивѣ во время броженія; *-rostek*, *stku*, m отростокъ, отпрыскъ; наростъ (на тѣлѣ); *-rostek*, *-rosłek*, *łka*, m отрокъ, отроча, m.

Wyrowek, *wku*, f. рытвина, промоина.

Wyrównać, *-nywać*, v. a. fr. выровнять, выравнивать; *-równać komu*, сравниться съ кѣмъ; достичь *w czém*, кого въ чемъ.

Wyrowniać, *-równiać*, *wyrownić*, *-równić*, v. a. дѣлать ровнымъ, гладкимъ; править (оружіе); *kogo*, достичь кого въ чемъ.

Wyroząb, *ęba*, m. вырезубъ (рыба), (cyprinus dentex).

Wyróżnić, *-różniać*, v. a. различить, -чать, распознавать.

Wyrozumiałość, f. вразумительность, ясность; разсудительность, проницательность; снисхожденіе; *-miały*, a. вразумительный, ясный; разсудительный; проницательный; снисходительный.

Wyrozumieć, *-miewać*, v. a. выразумѣть; вывѣдать, вывѣдывать, вызнать; (*komu*, быть снисходительну, имѣть снисхожденіе).

Wyruchać, v. *Wyruszyć*.

Wyrugować, v. a. вытѣснить, выжать.

Wyrumować, v. a. выбрать, пустымъ сдѣлать.

Wyrunąć, v. a. выпасть (внезапно).

Wyruszać, *-ruszyć*, v. a. вытащить; *- kogo zkąd*, выгнать кого откуда; *wyruszyć zkąd*, выступить, отправиться въ походъ.

Wyrwa, m. плутъ, мошенникъ; клеветникъ; насмѣшникъ.

Wyrywać, *wyrwać*, v. a. вырывать; вырвать; *- się*, v. r. вырываться, вырваться; показаться, стремиться.

Wyryć, v. a. вырыть, выкопать; вырѣзать (на камнѣ).

Wyrywczy, a. временный, мгновенный; изрѣдка случающійся.

Wyrywka, f. вырываніе, вырваніе; кусокъ, отрывокъ; *-rywkami*, изрѣдка; изъ разныхъ мѣстъ; по кусочку, по частямъ.

Wyrządzać, -dzić, v. a. изготовлять, изготовить; *-cześć komu*, отдать честь, изъявить почтеніе; *-sztukę*, съиграть кому (худую) штуку.
Wyrzec, -rzeknąć, -rzekać, v. a. изречь, изрекать, говорить; приговорить, приговоръ учинить; плакать, рыдать, сѣтовать; *-rzec się, -kać się czego*, отступиться отъ чего, отказаться.
Wyrzedzić, v. a. разрѣдить; рѣдкимъ сдѣлать.
Wyrzezać, -zywać, v. n. притупиться (рѣзаніемъ). [вырѣзанная.
Wyrzezek, zku, m. вырѣзка; вещь
Wyrzezek, zka, -rzezaniec, ńca, m. выпоротокъ; скопецъ, евнухъ.
Wyrznąć, v. *Wyrzynać.*
Wyrznięty, a. (part. a *wyrznąć*) вырѣзанній.
Wyrzucać, -rzucić, v. a. выбросить; выбрасывать; выкинуть, выкидывать; *- kogo*, изгнать, выключить; *- z żołądka*, блевать, рвать; *упрекать; *-rzucalny*, a. что легко выбрасывается.
Wyrzut, u, m. выбрасываніе, выкидываніе; *-rzut, -rzutek, tka*, m. изметъ; дрязгъ; выкидки; выкидышъ, недоносокъ; *упрекъ; выговоръ; *-rzutny*, a. (v. *wyrzucalny*) эллиптическій. [сисъ.
Wyrzutnia, f. (w gramm.) эллип-
Wyrzygać, -gnąć, v. a. изрыгать, изрыгнуть, извергать, извергнуть.
Wyrzynać, wyrznąć, v. a. вырѣзывать, вырѣзать; *- się*, v. r. пробиться.
Wysączać, -sączyć, v. a. дать скапать водѣ; *- kieliszek*, выпить рюмку до послѣдней капельки.
Wysada, -dka, f. притворство, жеманство. [ный.
Wysadny, a. притворный, жеман-
Wysadzać, -dzić, v. a. высаживать, высадить; *- z siodła*, выбить, вышибить (сѣдока изъ сѣдла); выгнать; подорвать (силою пороха); выломать (двери); *- farby*, возвышать цвѣты; *- na przód*, выставить, выдвинуть въ передъ; *- się*, выступить въ передъ, высунуться; *произвесть, возвысить (кого) на степени чиновъ. [судебное.
Wysądzić, v. a. сдѣлать опредѣленіе

Wysapać się, v. r. собраться съ духомъ.
Wysarknąć, -sarkać, v. a. выхаркать.
Wyschły, a. высохлый, изсохлый.
Wyschnąć, v. *Wysychać.*
Wyścielać, wysłać, v. a. набивать, набить (шерстію и пр.); *-łać drogę*, выстлать; вымащивать дорогу.
Wyścig, u, m. ристаніе, бѣганіе на коняхъ въ запуски; ристалище; *-gacz*, m. тотъ который бѣгаетъ въ запуски.
Wyścigać, -gnąć, v. a. перестигать, перестичь; перегонять, упреждать; соревновать. [изсѣчь.
Wyścinać, v. a. мечемъ истребить,
Wysforować, v. *Wysworować.*
Wysiać, -siewać, v. a. высѣвать, высѣвать; *промотать; разсѣвать, пропускать (басни и пр.).
Wysiadać, v. *Wysiedzieć, -sieśdź.*
Wysiec, -siekać, v. a. высѣчь, высѣкать (топоромъ); *- rózgą*, высѣчь розгами; убить; *- się*, v. r. прорубиться.
Wysiedzieć, -siadać, v. a. высидѣть, высиживать (до назначеннаго времени, н. пр. въ тюрмѣ); *- jaja*, высидѣть яйцы; *- się*, v. r. насидѣться, долго сидѣть.
Wysiekać, v. *Wysiec; -kactwo*, n. искусство мечебитцевъ; *-kacz*, m. мечебоецъ, гладіаторъ; драчунъ.
Wysieśdź, -siąśdź, -sieść, -siąść, wysiadać, v. n. выйти, сойти на землю; (*z karety, z nawy*, изъ кареты, изъ судна).
Wysiew, u, m. насѣвъ, посѣвъ.
Wysiewki, m. pl. высѣвки.
Wysikać, -siknąć, v. a. выбрызгивать, выбрызгать.
Wysilać, -silić, v. a. обезсиливать, обезсилить; истощить; *-silić co*, вымучить, вынудить; *- się*, v. r. напрячь всѣ свои силы; истощиться.
Wyskakać, v. *Wyskoczyć.*
Wysklepiać, -klepić, v. a. сводить, своды сдѣлать.
Wyskoczny, a. подскакивающій, высунувшійся; *легкій, проворный, поворотливый.
Wyskoczyć, -skoknąć, v. n. *-skakiwać*, v. a. fr. выскочить, выскокнуть, выскакивать.
Wyskok, u, m. (v. *wypust*) скокъ,

прыгъ, скачóкъ; – *wody*, стремлéніе воды.

Wyskrobać, *-skrobnąć*, v. a. *-skrobywać*, v. a. fr. вы́скоблить, выскáбливать (н. пр. бýкву и пр.); – *się*, v. r. выпутаться, вы́вернуться, освободи́ться. [-щи́пывать.

Wyskubać, *-bnąć*, v. a. вы́щипать,

Wyskwarzać, *-rzyć*, v. n. спря́жить, вы́жарить.

Wyskwierczać, *-skwierać*, *-rczeć*, v. a. вы́плакать что у когó.

Wysłać, v. *Wysyłać*.

Wysłać, v. *Wyścielać*.

Wyśladować, *wyśledzić*, v. a. изслѣ́довать, изы́скивать.

Wyślakować, v. *Wyszlakować*.

Wysłanie, *-syłanie*, n. вы́сланіе, высылáніе.

Wysłaniec, *ńca*, m. пóсланной.

Wysłany, a. (part. a *wysłać*) вы́сланный.

Wysławiać, *-wić*, v. a. прослáвлять, прослáвить.

Wyślęczyć, *-czać*, v. a. неутоми́мымъ прилежáніемъ пріобрѣ́сть.

Wyśledzić, v. *Wyśladować*.

Wyślizgać, v. a. дѣ́лать глáдкимъ, скóльскимъ.

Wyśliznąć się, *-ślizać się*, v. r. вы́скользнуть, выскáльзывать.

Wysłodnąć, v. n. осладиться.

Wysłowić, *-wiać*, v. a. вы́разить, выражáть; *-słowienie*, n. изъяснéніе мы́слей, изражéніе; краснорѣ́чіе.

Wysłuchać, *-słuchywać*, v. a. fr. вы́слушать, выслýшивать; допрáшивать; – *kogo proszącego*, услы́шать; внимáть молéнію; *-chacz*, *-chywacz*, m. тотъ котóрый выслýшиваетъ. [тéжъ; услýга.

Wysługa, f. наградá, плáта, пла-

Wysłużyć, *-sługiwać*, v. a. вы́служить, выслýживать (назнáченное врéмя); выслýживать, вы́служить; *-giwać się komu*, выслýживаться, отслýживать; воздавáть комý за окáзанную услýгу.

Wysmagać, v. a. вы́сѣчь публи́чно; *-ganiec*, *ńca*, m. *-ganica*, f. публи́чно вы́сѣченный, -ная.

Wysmalać, *wysmolić*, v. a. высмáливать, вы́смолить.

Wysmażyć, *-żać*, v. a. вы́жарить.

Wyśmiewać, v. a. *-śmiewać się*, v. r. осмѣя́ть, осмѣ́ивать; насмѣ́яться

Wyśmiardły, a. провоня́лый.

Wyśmiech, *u*, m. осмѣ́иваніе, пересмѣ́шка; насмѣ́шка.

Wyśmienitość, f. изя́щность, отмѣ́нность; *-nity*, a. изя́щный, превосхóдный, отмѣ́нный.

Wyśmierdzieć, *-śmiardnąć*, v. a провоня́ть совершéнно.

Wyśmiewacz, *-śmiewca*, m. насмѣ́шникъ.

Wysmoktać, v. a. вы́сосать.

Wysmolić, v. *Wysmalać*. [ня́ть

Wysmrodzić, *-smradzać*, v. a. наво-

Wysmukać, *-smuknąć*, v. a. вы́гладить; (презр.) наряди́ть; *-smukły*, a. глáдкій; ги́бкій, тóнкій; пригóжій.

Wyśnić, v. n. *się komu*, сбывáться; совершáться (говоря́ о томъ что ви́дѣлось во снѣ).

Wysnuć, *-snować*, *-snuwać*, v. a. вы́дергать, раздергáть (холстъ).

Wysoce, v. *Wysoki*.

Wy-soczyć, v. a. вы́жать сокъ; ухищрéніями привéсть когó въ скýдость.

Wysoki, a. высóкій (propr. & *); высóкій, свѣ́тлый (о цвѣ́тахъ); ad. *wysoko*, *wysoce*; *wysoce urodzony*, высокорóдный; *-kość*, f. высóкость, вышинá, высотá (propr. & *); высóчество (ти́тулъ); *-kolotny*, a. высокопáрный.

Wysolić, v. a. вы́солить. [вальéръ.

Wyspa, f. óстровъ; (w fortyf.) ка-

Wyspać, *-spać się*, v. r. *-sypiać się*, v. n. вы́спаться, высыпáться.

Wyspaczać, *-czyć*, v. a. скорóбить; искриви́ть; **-czać prawa*, преврати́ть смыслъ какóго закóна.

Wyspiarz, *wysepnik*, m. острови́тянинъ; *-spiasty*, a. имѣ́ющій мнóго óстрововъ; похóжій на óстровъ.

Wyśpiegować, v. a. вы́вѣдать, подгля́дывать.

Wyśpiewać, v. a. вы́пѣть, выпѣвáть; – *się*, v. r. утоми́ться отъ выпѣвáнія.

Wyspowy, *-sepny*, a. островскій.

Wyspokoić się, v. r. & n. отдохнýть; вы́спаться.

Wyspowiadać, v. a. исповѣ́дать; – *się*, v. r. исповѣ́даться.

Wyśrebrzyć, *-brzać*, v. a. высеребрить.

Wyssać, *-sysać*, v. a. вы́сосать, высáсывать.

Wystać, *-stanąć*, v. n. *-stawać*, v. n. fr. выстоять, выстáивать, вы́сунуться, торчáть; *-wać z czego*, отстáть, отказáться; *-stać co*, стоя́ніемъ получи́ть что; *- z klasztoru*, вы́ступить изъ монастыря́; *-stać się*, (о напи́ткахъ) вы́стояться; изстоя́ться; **-stać się*, созрѣ́ть; (о жи́дкостяхъ) устоя́ться, отстоя́ться; устáть отъ стоя́нія; *-stały*, a. очи́щенный отъ отстóя; *опы́тный.

Wystąpić, v. *Występować*.

Wystarczać, *-czyć*, v. n. доставáть, достáточну быть; *-czyć komu*, сравня́ться съ кѣмъ; не уступáть кому́.

Wystarzały, a. престарѣ́лый; обветшáлый.

Wystarzeć, *-starzeć się*, v. n. состарѣ́ться, дости́чь глубóкой стáрости; обветшáть.

Wystawa, f. всё торчáщее; *- przed domem*, вы́ставка какóй чáсти здáнія; (*wystawa, zakład*, v. *zakład*).

Wystawać, v. *Wystać*.

Wystawiać, *-wić*, v. a. выставля́ть, вы́ставить (propr. & *); *-wić sobie*, вообрази́ть себѣ́, предстáвить себѣ́; воздви́гнуть, построи́ть (домъ и пр.); *- na teatrze*, представля́ть на теáтрѣ; *-wić regiment*, учреди́ть, набрáть полкъ.

Wystawny, a. вы́ставный; воздви́гнутый, сооружённый; пы́шный; жемáнный.

Występek, *pku*, m. (*-stęp*, *u*, m.) выступлéніе; преступлéніе.

Występnik, *-stępca*, m. престу́пникъ.

Występny, a. винóвный, порóчный, престу́пный; винóвный, виновáтый.

Występować, *wystąpić*, v. n. вы́ступить, выступáть; выступáть, покáзываться нару́жу; *- ze służby*, остáвить слу́жбу; *- naprzeciw prawu* i t. d., преступáть, нарушáть закóнъ и пр.

Wystraszyć, *-szać*, v. a. вы́пугнуть, выпу́гивать; вы́нудить что угрóзами.

Wystroić, *-strajać*, v. a. вы́рядить; наряди́ть, наряжáть; *-oić* (*struny*), настрóить, налáдить.

Wystrychać, *-strychnąć*, v. a. вы́ровнять, греблóмъ; вы́гладить; *- kogo na co*, (iron.) пропусти́ть слухъ, сказáть про когó; сдѣ́лать когó чѣмъ; *- kogo skąd*, вы́тѣснить, вы́жать, прогнáть; *- się od czego*, вы́путаться, вы́вернуться.

Wystrzał, *u*, m. вы́стрѣлъ, вы́палъ; (w chem.) вспы́шка.

Wystrzegać się, *-strzedz się*, v. r. остерегáться, берéчься.

Wystrzelać, *-strzelić*, v. a. выстрѣля́ть, вы́стрѣлить; *стреми́ться, вы́броситься.

Wystrzydz, *-strzygnąć*, v. a. нóжницами вырѣ́зывать.

Wystudzać, *-dzić*, v. a. вы́студить, выстужáть.

Wystukać, *-knąć*, v. a. вы́колотить, выколáчивать.

Wystygać, *-gnąć*, v. n. вы́стыть, вы́студиться.

Wysuć, v. a. вы́сыпать.

Wysunąć, *-suwać*, v. a. вы́сунуть, высóвывать, вы́двинуть; *- się*, v. a. вы́скользнуть, вы́рваться изъ рукъ; (толпóю) вы́бѣжать, выходи́ть.

Wysuszać, *-szyć*, v. a. вы́сушить, высу́шивать; **kieliszki*, вы́пить, стакáнъ, рю́мку до дна.

Wysuwać, v. *Wysunąć*.

Wysuwka, f. вы́движной металли́ческой брусóкъ; *- u armaty*, при́цѣль или́ діóптръ; *-ki u mularza*, лѣсá у кáменщиковъ.

Wyswarzyć, v. a. чрезъ ссóру достáть, v. a.

Wyświadczać, *-czyć*, v. a. свидѣ́тельствовать, свидѣ́тельствомъ докáзывать; *- kogo*, въ чью пóльзу свидѣ́тельство предстáвить; *- komu co*, оказáть, кому́ что (н. пр. услу́гу и пр.).

Wyświecić, *-tlić*, v. a. (посвѣти́ть кому́); *- kogo z miasta*, *изгнáть когó изъ гóрода.

Wyświęcić, *-cać*, v. a. посвяти́ть, посвящáть (во свящéнники); (въ картёжной игрѣ́) вскры́ть кóзырную кáрту.

Wyświegotać, v. a. вы́болтать.

Wyświetlić, v. *Wyświecić*.

Wyświstać, v. a. освистáть.

Wyswobodać, v. a. пожáловать привилéгій, вóльности; *-bodzić*, *-bodzać*, v. a. вы́свободить; освободи́ть; *- od czego*, отъ чегó; *-bodziciel*, *-bodzca*, m избáвитель, свободи́тель.

Wysworować (*wysforować*), v. a. спустить собакъ со своры; — *język swój*, дать волю своему языку; — *się na kogo*, нападать, бросится на кого; — *kogo*, вытѣснить, прогнать.
Wysychać, *wyschnąć*, v. n. высыхать, высохнуть.
Wysyłać, *wysłać*, v. a. высылать, выслать.
Wysypać, v. a. высыпать; — *rów*, засыпать ровъ; — *szańce*, выкопать шанцы; — *pieniądze na co*, издержать деньги на что; расточить; — *się*, v. n. выходить толпами; высыпаться (о прыщикахъ и пр.).
Wysyp, *u*, m. примѣтъ, насыпь.
Wysypka, f. *wysyp*, m. сыпь, f.
Wysypiać, v. *Wyspać*.
Wysysać, v. *Wyssać*.
Wyszafować, v. a. издержать, расточить, промотать.
Wyszalbierować, v. a. *co na kim*, выманить что у кого, хитростію.
Wyszaleć, v. n. перестать бѣситься; остепениться (propr. & *).
Wyszarzać, v. a. износить (платье).
Wyszastać, *-stnąć*, v. a. *rózgą*, — *komu zadek*, высѣчь у кого задницу розгами; — *suknie*, износить платье; — *siły*, истощить силы; — *pieniądze*, расточить, промотать деньги; — *się*, v. r. истощиться, изнуриться.
Wyszczególnić, *-niać*, v. a. разсказать подробно.
Wyszczekać, *-kiwać*, v. a. лаяніемъ (ссорою и пр.) прогнать; — *co na kim*, лаяніемъ (ссорою и пр.) достать; — *się*, v. r. утомиться лаяніемъ.
Wyszczarbić, *-rzać*, v. a. зазубрить, зазубривать.
Wyszczerzyć, *-rzać*, v. a. выдвигать, высовывать; — *zęby*, скалить, оскалить зубы.
Wyszczuć, *-szczuwać*, v. a. прогнать собаками.
Wyszczynić, *-niać*, v. a. высунуть, высовывать.
Wyszlakować, *-ślakować*, v. a. изыскать, изслѣдовать (propr. & *).
Wyszłapać, *-słapać*, v. a. топтаніемъ подавить; — *konia*, выпутать (лошадь которая переступила постромку).
Wyszlifować, v. a. выточить.
Wyszlochać, v. a. перестать рыдать.
Wysznurować, v. a. расшнуровать.
Wyszperać, v. a. вырыть; сыскать, найти; — *zęby*, ковырять въ зубахъ; *вывѣдывать, извѣдывать.
Wysztukować, v. a. вычинить, зачинить заплатами.
Wyszturchać, *-chnąć*, v. a. вытолкать, вытолкнуть.
Wyszukać, *-kiwać*, v. a. выискать, выискивать, изыскать (propr. & *).
Wyszumieć, *-szumać*, v. n. перестать шумѣть, перестать бѣситься; — *z trunku*, *wyszumieć się*, v. r. вытрезвиться; — *z gniewu*, перестать сердиться; (o piwie) перестать бродить.
Wyszumować, v. a. снять пѣну.
Wyszyć, v. a. *-szywać*, v. a. вышить, вышивать.
Wyszydzać, *-dzić*, v. a. *kogo*, обругать, издѣваться; *-dzenie*, n. наруганіе, поруганіе.
Wyszynk, *u*, m. продажа въ розницу (пива, водки); *-nkować*, v. a. продавать въ розницу (пиво, водку и пр.).
Wyszywacz, m. швецъ; *-czka*, f. швея.
Wytaczać, v. *Wytoczyć*.
Wytarczka, f. *wycieczka*, вылазка.
Wytargać, *-targnąć*, v. a. выдёргивать, выдернуть; исторгать, исторгнуть.
Wytargować, v. a. сторговать, торговать, о цѣнѣ; договориться (о цѣнѣ); выторговать, уторговать, дешевле купить; * *co na kim*, съ трудомъ испросить, достать.
Wytarty, a. (part. a *wytrzeć*) v. *Wycierać*.
Wytchnąć, *-dychać*, v. a. испускать изъ себя вдохнутый воздухъ; издыхать, умереть; *-tchnąć sobie*, отдохнуть; собраться съ силами.
Wytchórzyć, v. a. прогнать какъ труса.
Wytecz, *-tecznik*, v. *Wytycz*, *wytycznik*.
Wytępić, *-tępiać*, v. a. вытупить, вытуплять; истребить, истреблять.
Wytkać, v. a. выткать.
Wytknąć, *-tykać*, v. a. высунуть, высовывать; вытащить, вывлекать; — *zęby*, вычистить зубы; *-kać wytycz*, собирать хлѣбную подать; *-kać co komu*, упрекать кого чѣмъ; *-kać* (*ptaki* i t. d.), набить (птицы и пр.); *-knąć jakie miejsce*, кольями назначить мѣсто; *-tknięcie*, n. (v. *wytknąć*), обозн.

назначѣніе кольями мѣста для лагеря. [погаснуть.
Wytleć, v. a. перестать тлѣться;
Wytlić, v. a. погасить, потушить.
Wytłoczyć, *-tłaczać*, v. a. вытискать, вытискивать; выжимать, выдавить; *co czém*, набить что чѣмъ.
Wytłoczyny, f. pl. избоина, выжимки; *-tłoczysty*, ad. что легко выжимается.
Wytłukać, *-tłuć*, v. a. выколотить, выколачивать; *- kogo*, поколотить кого.
Wytnia, f. (w gornict.) шахта.
Wytoczyć, *taczać*, v. a. выкатить, выкатывать; *wóz*, *armaty* i t. d.; вытащить, вывести телѣгу, пушку и пр.; *-czyć (z beczki)*, выцѣдить (изъ бочки); *-czyć skargę*, представить жалобу (въ судѣ); *-czyło się do urzędu*, дѣло въ судъ вошло; *-czyć na tokarni*, выточить.
Wytrąbić, *-trębować*, v. a. возвѣстить, обнародовать трубою; *- kogo zkąd*, изгнать, исключить кого (изъ полку и пр.). [истребить.
Wytracać, *-tracić*, v. a. истреблять,
Wytrącać, *trącić*, v. a. вышибать, вышибить; вытолкнуть, выталкать, выбросить, выкинуть; *-trącić członek*, вывихнуть членъ; *-trącić co komu*, вычесть, вычитать (при расплатѣ денегъ).
Wytrapić, *-piać*, v. a. вымучить, вынудить.
Wytratować, v. Primit. & *wy*.
Wytrawić, *-wiać*, v, a. (о ѣдкихъ вещахъ) стравливать, вытравливать; *- czas*, потерять время; *-wić kogo*, истощать, изнурить кого; *-wić się*, v. r. -щиться, -риться; (о винѣ) отстояться; испортиться, не имѣть силы. [дамъ сыскать.
Wytropić, v. a. (w myślist.) по слѣ-
Wytruć, v. a. истребить отравою.
Wytrwać, v. a. вытерпѣть; *-trwałość*, f. не утомимость, твердость; *-trwały*, a. терпѣливый, неутомимый, твердый. [рей).
Wytrych, m. приборникъ (у слеса-
Wytrykusz, m. церковный староста.
Wytryskać, v. a. *-trysknąć*, *-snąć*, v. n. бить ключемъ, выбрызгать; v. a. *wytryskać co*, выпрыскать, выбросить (съ трубы воду и пр.).
Wytrząść, *-trząsnąć*, *-trząsać*, v. a вытрясть, вытрясать; *- kogo*, обыскивать кого; *-sać kieliszki*, *butelki*, опоражнивать рюмки, бутылки, выпивать.
Wytrzebić, *-trzebiać*, v. a. расчистить, расчищать поле, вырывая коренья и пр.; *-bić męzczyznę*, охолостить.
Wytrzeć, v. *Wycierać*.
Wytrzepać, *-pywać*, v. a. выбить, выбивать (пыль изъ платья); *- kogo rózgą*, высѣчь кого розгами.
Wytrzészcz, (*-trzyszcz*), m. человѣкъ имѣющій весьма выпуклые глаза.
Wytrzészczać, *-trzeszczyć*, v. a *oczy*, вытаращить, выпучить глаза
Wytrzezwić, *-wiać*, v. a. вытрезвить, вытрезвливать; *-trzeźwieć*, *-zwić się*, вытрезвиться
Wytrzymać, *-mować*, *-mywać*, v a. выдержать, выдерживать (во всякомъ значеніи); *-trzymałość*, f. терпѣливость; неутомимость, твердость, постоянство; *-mały*, a. терпѣливый, твердый, постоянный, неутомимый.
Wytupać, *-tupnąć*, v. a. вытоптать, вытаптывать; *- kogo zkąd*, прогнать кого изъ какого нибудь мѣ-
Wytwarzać, v. *Wytworzyć*. [ста.
Wytwór, *u*, m. *wytworność*, f. изобрѣтательность; искусство; излишная точность въ работѣ.
Wytwornik, (*wytwornis*, *sia*), m. жеманный человѣкъ; ни чѣмъ не доволенъ; *-tworny*, a. изобрѣтательный; превосходный, отличный; съ лишкомъ искусственный, жеманный.
Wytycz, f. десятина или хлѣбная подать, сборъ десятины; *wytycz*, *-tyk*, *u*, m. *choroba końska*, судорога въ ногахъ у лошади, наколѣнница.
Wytycznik, *-kacz*, m. десятинникъ, сборщикъ хлѣбной десятины; *wytyczy*, *czny*, a. десятинный; *wytyczna dziesięcina*, *-tyczne*, *ego*, n. хлѣбная десятина.
Wytyk, (*choroba końska*), v. *Wytycz*.
Wytykać, v. *Wytknąć*.
Wyuczać, *-czyć*, v. a. выучать, выучить, изучать, изучить; *- się*

v. r. выучиться; изучиться.
Wyuzdać, v. a. разнуздать; *дать волю кому, потакать; – *się*, v. r. предаться своимъ страстямъ, весть распутную жизнь.
Wywabić, *-biać*, v. a. выманить, выманивать; *-bić plamę*, вывести пятно.
Wywalać, *-lić*, v. a. вываливать, вывалить; высовывать, высунуть; повалить, опрокинуть; *– kogo*, поколотить (кого); *-lić się*, упасть, повалиться.
Wywaliny, f. pl. щебень, m. мусоръ.
Wywar, *u*, m. *-rzyny*, f. pl. выварка, изварки, f. pl.; помои; (w chem.) остатки (m. pl.) отъ перегонки, (caput mortuum).
Wywarcie, (S. *wywarty*, part. a *wywrzeć*), v. *Wywrzeć*.
Wywarzać, *-rzyć*, v. a. выварить, вываривать.
Wywarzyny, v. *Wywar*.
Wyważać, *-żyć*, v. a. выворотить, вытащить, выдвинуть (съ трудомъ); поднять рычагомъ; *освободить (изъ бѣды и пр.); (заключать; выводить слѣдствіе).
Wywczas, m. отдыхъ, отдохновеніе; *-czasować się*, v. r. отдохнуть.
Wywdzięczyć, *-czać*, *się*, v. r. оказаться благодарнымъ.
Wywędrować, (v. *wędrować*), v. n. выходить, переселиться.
Wywędzić, *-dzać*, v. a. выкоптить; *изсушить; истощить, изнурить.
Wywiać, *-wionać*, *-wiewać*, v. a. вывѣять, вывѣвать; *– zboże*, вѣять хлѣбъ.
Wywiadać się, v. *Wywiedzieć się*.
Wywiady, *-wiadki*, m. pl. вывѣдываніе, дознаваніе.
Wywianować, v. a. (w prawie) выкупить вѣно.
Wywiązać, v. a. *więzywać*, v. a. fr. вывязать, вывязывать; * развязать, освободить; *– się z wdzięczności*, удовлетворить, доказать свою благодарность; * *wywięzuie się z czego*, явствуетъ, слѣдуетъ изъ чего; (w prawie) *wywiąać*, возвратить имѣніе, или землю
Wywić, *wywijać*, *-winąć*, v. a. развернувъ вынуть; вывить, вывивать, вывернуть; *– nogę*, *rękę*, вывихнуть ногу, руку; *-wijać kapeluszem* i t. d., махать шляпою и пр.; *– się*, вертѣться; *– na koniu*, скакать въ кругъ на лошади; * *wywinąć się*, вывернуться; хитро, искусно освободиться.
Wywichnąć, v. a. вывихнуть; *nogę*, *rękę*, ногу, руку.
Wywiędnąć, v. n. увянуть; *-dnić*, v. a. заставить вянуть.
Wywiędły, a. завялый.
Wywiedzieć się, *-wiadywać się*, v. n. & r. извѣдать, вызнавать; распросить, распрашивать.
Wywiedziny, v. *Wywiadki*.
Wywielga, *-wilga*, f. иволга (птица).
Wywierać, v. *Wywrzeć*.
Wywiercać, *-cić*, v. a. высверливать, высверлить; *– co komu z rąk*, вывертѣть что изъ рукъ кого; *– się*, v. r. вертѣться, вернуться.
Wywieś, (*-wieśdź*), v. *Wywodzić*.
Wywieszać, *wywiesić*, v. a. вывѣсить, вывѣшивать; выставить; *– język*, высунуть языкъ; *злословить.
Wywietrzały, a. испорченный дѣйствіемъ воздуха (н. пр. камень); выдохлый (о винѣ, о пивѣ); обветшалый.
Wywietrzeć, v. n. испортиться, вывѣтриваться, выдохнуться; * исчезаться.
Wywietrzyć, *-trzać*, v. a. вывѣтривать.
Wywiew, *u*, m. вѣяніе, v. *wywiać*.
Wywiewa, f. *wywiew*, снѣжная или песчаная гора вѣтромъ нанесенная.
Wywiewać, v. *Wywiać*.
Wywieźć, v. *Wywozić*.
Wywięzić, v. a. освободить изъ тюрмы.
Wywięznąć, *-wiąznąć*, v. a. освободиться, выпутаться.
Wywijać, v. *Wywić*.
Wywijacz, m. великой лукавецъ.
Wywikłać, v. a. развить, распутать (propr. & *).
Wywinąć, v. *Wywić*.
Wywiniać, *-winić*, v. a. оправдать; извинить.
Wywionąć, v. *Wywiać*.
Wywiosnować, v. a. препроводить весеннее время.
Wywity, *-winięty*, a. вывитый (v. *wywiać*).
Wywlekać, *- włoczyć*, *-wlec*, v. a. вывлекать, выволочь; высовывать, высунуть; вырывать, вырвать.
Wywloka, m. & f. изъѣзженная, старая лошадь.
Wywnętrzać, *-trzyć*, v. a. выноро-

знить, выпоражнивать; выпотрошить, истощить; *открыть своё сердце, объявить свою тайну.
Wywód, odu, m. выводъ, показаніе происхожденія, роду и пр.; доказательство, доводъ; *– szlachectwa*, доказательство на дворянство; *wywód, -wodziny*, f. pl. введеніе въ церковь женщины, первый разъ послѣ родовъ.
Wywodny, a. доказуемый.
Wywodzić, wywieść, v. a. выводить, вывесть (propr. & *); *– ród swóy*, выводить, родъ свой; *– słowo* i t. d. (w gramm.) производить (слово и пр.); *wywodzić, dowodzić*, доказывать; *– świadki*, представлять свидѣтелей; *– mury* i t. d., воздвигнуть, простроить стѣны и пр.; *-dzić liniją*, проводить линію; *-dzić na swoie*, на своемъ поставить, намѣренія своего достигнуть; *– się*, v. r. доказываться (о самомъ себѣ); оправдаться; (о родильницѣ)водиться въ церковь первый разъ послѣ родовъ; (о птенчикахъ) оставлять гнѣздо.
Wywodziny, v. *Wywód, wywodziny*.
Wywojować, v. a. войною вытѣснить.
Wywołać, -ływać, v. a. вызвать, вызывать; выкликать; возвѣстить, объявить (по улицамъ); *– pieniądze*, уничтожить, отмѣнить (худыія) монеты; *– kogo*, осудить въ изгнаніе; *– do wyższego sądu*, перенести дѣло въ вышній судъ, взять апелляцію; *– kogo na pojedynek*, вызвать кого на поединокъ; *-ływać duchy*, призывать духовъ; *-łaniec, ńca*, m. изгнанникъ; *-ływacz*, m. (*ten co wywoływa*) провозвѣстникъ.
Wywóz, ozu, m. вывозъ; *-wozka*, f. v. *Wywóz*.
Wywozić, wywieźć, v. a. вывозить, вывезти; *-woziciel*, m. кто вывозитъ что либо; *-oźny*, a. перевозный, транспортный.
Wywracać, -wrócić, v. a. опрокидывать, -кинуть; переворотить, выворотить; разорить, разрушить; *cać słowa*, перевернуть слова, исказить смыслъ словъ; *-wróciciel*, m. разрушитель, разоритель; кривотолкъ.
Wywrot, oru, m. опроверженіе, разореніе; выворотъ, изворотъ; изнанка (о платьѣ); *-wrotny*, a. что легко опрокинуться можно; *хитрый, лукавый, превратный.
Wywróżać, -wróżyć, v. a. выворaживать, выворожить; предсказывать, предсказать; *– się*, v. a. исполниться, дѣлаться.
Wywrzeć, -wierać, v. a. выкипѣть, выкипать; убывать отъ варенія; *wywrzeć,-wierać*, спустить, извергнуть; изрынуть; *wywrzeć złość*, излить злобу, ярость; спустить собакъ; исключить, выключить.
Wywrzeszczeć, -wrzeszczać, v. a. прокричать.
Wywyższać, -ższyć, v. a. возвышать, возвысить; * возвысить, производить въ чины; *– pochwałami*, превозносить похвалами.
Wyż, a, m. бѣлуга (acipenser huso).
Wyż, na wyż, въ высоту, высотою.
Wyżąć, -żynać, v. a. сжать, сжинать (S. *wyżęcie, wyżynanie*, part. *wyżęty*).
Wyżąć, wyżmiąć, wyżdżąć, wyżymać, v. a. выжать, выжимать (S. *wyżmięcie, wyżdżęcie, -żymanie*, n. part. *wyżęty*).
Wyżalić, -żalać, -żalować, v. a. (очень много) сожалѣть.
Wyzbierać, v. a. собирая выбрать.
Wyzbroić, v. a. обезоружить.
Wyzdrowić, v. a. *kogo*, вылечить, излечить; *-drowieć*, v. n. выздоровѣть.
Wyzdychać, v. n. вымереть; выпасть.
Wyżebrać, -brywać, v. a. нищенскимъ образомъ выпросить.
Wyżedz, -żegać, v. a. выжечь, выжигать.
Wyżej, ad. (comp. a *wysoko*) выше.
Wyżeł, żła, m. лягавая собака; * пролазъ, хитрецъ, шпіонъ.
Wyżerać, v. *Wyżrzeć*.
Wyżęty (part. a *wyżąć*), v. *Wyżynać* & *wyżąć, wyżmiąć*.
Wyziębić, v. *Oziębiać*.
Wyzierać, wyjrzeć, v. a. выглядывать, выглянуть.
Wyziew, u, m. пары исходящіе изъ тѣлъ, испареніе.
Wyziewnąć, -zionąć, v. a. *-ziajać, -ziać, -ziewać*, v. a. испускать, издавать пары, выпарить; *-nąć*

ducha, *duszę*, испустить духъ, умереть; * *-nąć*, извергать, изрыгать, выбросить.
Wyzimować, v. *Przezimować*.
Wyzina, f. бѣлужина.
Wyzionąć, v. *Wyziewnąc*. [тить.
Wyzłacać, *wyzłocić*, v. a. вызоло-
Wyżlątko, *wyżlę*, *ęcia*, n. молодая лягавая собака, щенокъ лягавый.
Wyżlica, f. лягавая сука.
Wyżlin, m. *wyżlina*, f. голова звѣря безъ мяса.
Wyżłobić, *-biać*, v. a. выпазить; дѣлать на чемъ пазъ.
Wyznać, *-znawać*, v. a. исповѣдывать; признать, -знаться; *-prawdę*, признаться въ истиннѣ; *-wiarę*, исповѣдывать вѣру; *-znanie*, n. (*grzechów*) изповѣданіе, признаніе (грѣховъ); *-wiary*, исповѣданіе вѣры; - (*zakonne*, *zakonnicze*), уставъ, правило (монастырское).
Wyznaczać, *-czyć*, v. a. отмѣчать, отмѣтить; назначать, назначить; опредѣлить.
Wyznany, a. (w prawie) *list wyznany*, письменное обязательство.
Wyznawca, m. исповѣдникъ.
Wyżnik, m. краля (въ картахъ).
Wyżonąć, (poet.) v. *Wygnać*.
Wyżrzeć, *wyżerać*, v. a. выжрать, сожрать.
Wyższość, f. (v. *wysokość*); *возвышенность, высокость, изящность, знаменитость.
Wyższy, a. (comp. a *wysoki*) выше находящійся, вышній; *naywyższy*, всевышній (Богъ); всевысочайшій (о монархахъ).
Wyzuć, *-zuwać*, v. a. разуть, разувать; *лишить (кого чего); *wyzuć jarzmo*, скинуть съ себя иго; - *się*, v. r. избавиться, освободиться, отказаться; - *z czego*, лишиться чего; - *się sam z siebie*, отречься отъ самаго себя.
Wyżuć, *wyżuwać*, v. a. изжевать.
Wyzwać, v. *Wyzywać*.
Wyzwalać, *-zwolić*, v. a. освобождать, озвободить; избавлять, избавить; (у ремесленниковъ) объявить что ученикъ способенъ быть подмастерьемъ; *-lacz*, m. освободитель.
Wyzwanie, n. (v. *wyzywać*) *na pojedynek*, вызовъ на поединокъ.
Wyzwoleniec, *eńca*, m. рабъ увоенный; *-lenka*, f. раба уволенная.
Wyzwoliciel, *-zwalacz*, m. освободитель.
Wyżyć, (*wyżywać*), v. n. & a. изжить, изживать, прожить.
Wyżyłować, v. a. очистить отъ жилъ.
Wyżywać, v. *Wyżąć*, *wyżmiąć*.
Wyżymki, f. pl. выжимки, pl.
Wyżyna, f. высота, холмъ.
Wyzywać, *wyzwać*, v. a. вызвать, вызывать; - *kogo na pojedynek*, вызывать кого на поединокъ; *wyzywacz*, m. вызыватель.
Wyżywiać, *-wić*, v. a. прокармливать, прокормить; *-wienie*, n. прокормъ, содержаніе; *-wiciel*, m. кормилецъ, содержатель.
Wz, prp. insep. только въ сложности тоже какъ русской воз-, вз-).
Wżąć, *wżywać*, v. a. вжать, вжимать, вдавливать. [зади, назадъ.
W-zad, *wzad*, ad. въ тылу, по
Wzajem, ad. *na wzajem*, взаимно; *na wzajem*, *w wzajem*, въ заёмъ, въ займы; *-jemność*, f. взаимность; взаимная любовь; *-jemny*, a. взаимный. [разсвирѣпѣть.
Wzbestwić się, v. r. остервениться,
Wzbić, *wzbijać*, v. a. взбить, взбивать (доски и пр.); * *ludzi*, собрать (въ скорости); *wzbić się*, подняться, возвыситься (propr. & *).
Wzbiegać, *-gnąć*, v. n. стекаться, стечься; (*o skórze*) ссѣсться, ссѣсть (о кожѣ); (*o koniach*) закусить удила (о лошадяхъ).
Wzbierać, *wezbrać*, v. a. сбирать, собрать въ верхъ; - *na igiełkę*, нанизать на игольку; (*o wodzie*) прибывать (о водѣ); - *się*, v. r. приготовляться, приготовиться, (S. *wzbieranie*, *wezbranie*, n.) *Wezbranie i opadanie morskie*, отливъ и приливъ морской.
Wzbiesić się, v. r. & n. взбѣситься
Wzbijać, v. *Wzbić*.
Wzbogacać, *-gacić*, v. a. обогащать, обогатить; *-gacieć*, v. n. обогатиться.
Wzbraniać, *wzbronić*, v. a. воспрещать, воспретить; - *się*, v. r. противиться, отказаться. [дать.
Wzbudować, v. a. назидать, сози-
Wzbudzać, *-dzić*, v. a *z martwych*

воскрешáть, возстáвить изъ мéртвыхъ; *возбуждáть, возбудúть.
Wzburzać, -rzyć, v. a. воздвигáть, взволновáть; раздражúть, разсердúть; *- się*, v. r. (о мóрѣ) вольновáться; (о нарóдѣ) возмутúться; *-rzyciel*, m. возмутúтель.
Wzdąć, v. *Wzdymać*.
Wzdadź, wzdać, wzdawać, v. a. (w prawie) уступúть, -пáть, (на сóбственность другóму); *wzdawać kogo*, осудúть (когó) за неáвку въ судъ.
Wzdętość, f. óпухоль, f. надмéніе.
Wzdęty, a. вздýтый; вспýхшій, напыщенный (v. *wzymać*).
Wzdejmować, wzdiąć, v. a. приподня́въ снимáть; *- się za kim*, v. r. вступáться за когó.
Wzdłuż, v. *Wdłuż*. [не хотѣ́ть.
Wzdragać się, v. n. протúвиться,
Wzdrapać, -pnąć, v. a. исцарáпать; *- się*, v. n. съ трудóмъ взлѣ́зть на что. [(ры́ба).
Wzdrenka, f. плотúца, плотвá
Wzdrygać się, wezdrgnąć się, v. r. дрожáть, содрагáться; отвращáться, гнушáться.
Wżdy, ad. однáкоже; наконéцъ.
Wzdychać, westchnąć, v. n. воздыхáть.
Wzdymać, wzdąć, v. a. вздуть, вздувáть; надмúть, пýчить, раздýть; *-mać się*, v. r. вздувáться, надувáться; *гордúться, надувáть-
Wzdziać, wzdziewać, v. *Wdziać*. [ся.
Wzejść, v. *Wschodzić*.
Wzgarda, f. презрѣ́ніе, неуважéніе.
Wzgardzać, -dzić, v. a. презирáть, презрѣ́ть (v. *pogardzać*); *-dziciel*, m. презрúтель, презирáтель.
Wzgardliwy, a. презрúтельный.
Wzgląd, ędu, m. уважéніе; (w gramm., w filoz.) отношéніе; *względem*, рáди, въ разсуждéніи.
Wzglądać, v. a. взгля́дывать, взглянýть.
Względność, f. уважéніе; благосклóнность, мúлость, благоволéніе; *-ędny*, a. внимáтельный, разсудúтельный; благосклóнный, мúлостивый; относúтельный; *- na osoby*, лицепріáтный, пристрáстный.
Wzgórę, ad. въ верхъ, къ вéрху.
Wzgórek, rka, m. прúгорокъ.
Wzgorszać, -rszyć, v. a. соблазня́ть, -знúть.
Wzgórze, n. скатъ, покáтость.
Wzgrzać, wzgrzewać, v. a. взогрѣ́ть, взогрѣвáть. [взрывáть.
Wzgrześć, wzgrzebać, v. a. взрыть,
Wziąć (fut. *wezmę, weźmiesz*), v. a. взять.
Wziątek, tku, m. взя́тіе; взя́тое; прúбыль, вы́года; взя́тки, pl.
Wzjechać, wzjeżdżać, v. a. взъѣхать, взъѣзжáть.
Wzięcie, n. взя́тіе, v. *wziąć*.
Wzierać, weyrzeć, v. a. смотрѣ́ть во что; см. за чѣ́мъ; разсмáтривать. [мóда.
Wziętość, f. уважéніе, почтéніе;
Wzięty, a. (part. a *wziąć*) взя́тый; любúмый, почитáемый; употребля́емый.
Wzjeżać, -żyć, v. a. взъерóшить.
Wzłamać, v. a. взломáть.
Wzlatać, wzlecieć, v. n. взлетáть, -тѣ́ть; *восходúть, приходúть въ честь. [взлѣ́зть
Wzłazić, wzleźć, v. a. взлѣзáть,
Wzlot, u, m. взлетъ.
Wzmącić, v. a. возмутúть.
Wzmacniać, wzmocnić, v. a. подкрѣпля́ть, -пúть; уклѣпля́ть.
Wzmagać, wzmódz, v. a. укрѣпúть, подкрѣпúть, усúлить, помóчь; преодолѣ́ть; (совершúть); *- się*, v. r. встать на нóги; поднимáться, дѣ́латься богáтымъ, мóчнымъ и пр.; упрáвиться, укрѣпúться; усúливаться, сúлу взять.
Wzmianka, f. воспоминáніе, упоминáніе; *-nkować*, v. a. упоминáть, упомянýть.
Wznak, na wznak, ad. задомъ, навзнúчъ; на спинѣ́; *-aczny*, a. навзнúчъ лежáщій.
Wznawiać, wznowić, v. a. возобновля́ть, -новúть; *-wiacz*, m. возобновúтель.
Wzniecać, -cić, v. a. возжéчь, завалúть (огóнь); *возбудúть, затѣ́ять.
Wznikać, -knąć, v. n. (о растéніяхъ) восходúть, взойтú.
Wznosić, wznieść, v. a. возносúть, вознестú, возвы́сить, поднять (propr. & *).
Wznowić, v. *Wznawiać*
Wzór, oru, m. узóръ, óбразецъ (для шитья пр.); *примѣ́ръ.

Wzorek, *rku*, m. узорчикъ; образчикъ.
Wzorzysty, a. узорчатый.
Wzorkować, v. a. украшать узорами.
Wzrastać, *wzrosnąć*, v. n. возрастать, возрости; умножаться, усиливаться; происходить, раждаться.
Wzrok, *u*, m. зрѣніе, чувство зрѣнія; взоръ; *-kowy*, a. зрительный.
Wzrost, *u*, m. возрастаніе; возрасть, ростъ.
Wzruszać, *-szyć*, v. a. всколебать, привесть въ движеніе; *-źwierza*, поднять звѣря; *-szyć*, *podburzyć*, возмутить, въ смятеніе привесть; *- zmysły*, *serce*, воздвигать; трогать сердце; *- pokój*, разрушить миръ; *- żołądek*, причинять рвоту; *-uszenie*, n. волненіе крови, безпокойство, смущеніе; смятеніе, возмущеніе, бунтъ; *-uszyciel*, m. нарушитель. [вать.
Wzryć, *wzrywać*, v.a. взрыть, взры-
Wzrzucać, *-cić*, v. a. взметать, взметнуть.
Wzuć, *wzuwać*, v. a. обуть, обувать.
Wzwarzać, *wzwarzyć*, v. a. взваривать, взварить.
Wzwiać, *wzwiewać*, v. a. возвѣять, возвѣвать.
Wzwiady, f. pl. вывѣдываніе, освѣдомленіе. [вѣтра.
Wzwiatr, ad. *na wzwiatr*, противъ
Wzwieść, v. *Wzwodzić*.
Wzwiewać, v. *Wzwiać*.
Wzwierać, *wezwrzeć*, v. a. взвариваться, вскипѣть; волноваться; *жечь, болить; воспламенять.
Wzwód, *odu*, m. подниманіе къ верху, натягиваніе въ верхъ; *wzwod*, *wzwodzony most*, подъемный мостъ.
Wzwodę, ad. противъ воды.
Wzwodzić, *wzwieść*, v. a. натянуть, натягивать, поднять въ верхъ; взводить.
Wzwrócić, *wzwracać*, v. a. оборотить, перевернуть въ верхъ.
Wzwyczajać, *-czaić*, v. a. пріучать, -чить; натаривать, наторить.
Wzwyż, ad. *na wyż*, *na w-zwyż*, вышиною; въ верхъ.
Wzywać, *wezwać*, v. a. кликать; призывать, призвать; воззвать.

X.

X, (значить: *Xiądz*, священникъ; *W. X. Mość*., значить: *Wasza Xiążęca Mość*, Ваше Сіятельство. Всѣ слова которыя написанны буквою *X* смотри подъ буквами *Ks*.).

Y.

Y, (никогда не употребляется въ началѣ польскихъ словъ, v. *i*).

Z.

Z, *ze*, prp. I. (c. gen. съ родительнымъ) со, съ (съ родительнымъ), изъ; отъ (или выражается по русски творительнымъ падежемъ); по, послѣ; (о времени) около. II. (c. instrum. съ творительнымъ): съ. III. (c. accus. съ винительнымъ): съ, около, почти; (при именахъ женъ означаетъ фамилію родительскую, н. пр.: *z Xiążąt Czartoryskich Zamoyska*, Замойска урожденная Княжна Чарторiйская; (въ сложности значить: съ, изъ, всё, со всѣмъ).
Za, ad. съ лишкомъ.
Za, prp. I. (c. accus. съ винительнымъ): за (съ винительнымъ); за (съ творительнымъ). II. (c. instrum. съ творительнымъ): за (съ творительнымъ); по (съ дательнымъ); по (съ предложнымъ); за (съ винительнымъ), для. III. (c. gen. съ родительнымъ): при (о времени); (въ сложности значитъ: за, всё, со всѣмъ).
Ząb, *ęba*, *ębu*, m. зубъ; *zęby*, pl. зубы; *ząb u klucza*, бородка у ключа.
Żaba, f. лягушка; язычекъ; (o człowieku) толстенькой но малорослой человѣкъ; *żaba*, (*choroba końska*), жаба (гортанная болѣзнь у лошадей). [быть.
Zabaczać, *-czyć*, v. a. забывать, за-
Zabajać, v. a. разсказывать сказки; забалакаться.
Zabałamucić, v. a. привесть въ замѣшательство; запутать.
Zabawa, f. забава; увеселеніе; *zabawy*, *-bawki*, игрушки; останавливаніе, мѣшканіе.
Zabawca, m. мѣшкотный, медленный человѣкъ.
Zabawiać, *-wić*, v. a. задерживать,

задержáть; забавлять, забáвить; упражнять.

Zabawniczek, czka, zabawniś, ia, m. забáвникъ, шутникъ; *-bawny,* a. забáвный; увеселительный; смѣшный, странный, чудный; трудный. [сать.

Zabazgrać, v. a. намарáть, худо пи-

Ząbczasty, a. зубчáтый.

Ząbek, bka, m. зубокъ.

Zabezpieczyć, -czać, v. a. обезпéчить, обезопáсить; застрахóвать.

Żabi, żabkowy, a. лягушечій.

Zabić, zabijać, v. a. бить до смéрти; убить; взять (шáшку); крыть, бить (въ кáртахъ); заколотить (гвоздями); *- koniowi za żywe,* заковáть лóшадь; **komu za żywe,* оскорбить чувствительно; *-jać polewkę jajkiem,* мѣшáть супъ яйцóмъ. [лягушечка.

Żabię, ięcia, n. *żabiątko,* n. молодáя

Zabieg, u, m. pl. *zabiegi,* забѣжáніе (v. *zabiegać*); нашéствіе, нападéніе; убѣжище; *- czego,* прóискъ, старáніе о чемъ; *- czemu,* предупреждéніе чегó.

Zabiegać, -bieżeć, zabiedz, -biegnąć, v. a. забѣгáть, забѣжáть; *- komu drogę,* перебить кому дорóгу бѣганіемъ; предупреждáть, препятствовать; *- na co, - za czém,* старáться о чемъ; *- się (w co),* углублáться (во что); *-biegacz,* m. кто забѣгáетъ.

Zabieglec, glca, m. бѣглéцъ.

Zabiegły, a. провóрный въ стяжáніи себѣ выгоды.

Zabierać, zabrać, v. a. забирáть, забрáть (propr. & *); взять съ собóю; *- znajomość,* познакóмиться (съ кѣмъ); *- wiadomość,* получить извѣстіе; *-czas,* отнять, отнимáть врéмя; *zabierać się,* собирáться; прибавлáться мáло по мáлу; *- do czego,* собирáться, готóвиться за что; v. i. *zabiera się,* (n. pr. *na deszcz*), кáжется что дождь пой-

Zabieżeć, v. *Zabiegać.* [дётъ.

Zabijacz, (-ijak), m. убійца.

Zabijatnia, f. вертéпъ разбóйниковъ.

Żabiniec, -bieniec, ńca, m. лужа, гдѣ вóдятся лягушки.

Zabiór, oru, m. v. *Zabór.*

Zabity, a. забитый; *śmierć zabita,* нáглая смерть.

Ząbkować, v. a. зубрить, зазубрить; *-wały,* a. зубчáтый.

Zabłąd, ędu, m. заблуждéніе.

Zabladnąć, v. n. поблѣднѣть; *-dły,* a. поблѣднѣлый. [*się.*

Zabłądzić, -dzić się, v. n. v. *Zabłąkać*

Zabłąkac się, v. r. заблудиться.

Zabłocie, n. мѣсто за болóтомъ находящееся.

Zabłysnąć, -skać, v. n. возсіять (propr. & *); сдѣлаться вдругъ.

Zabobon, u, m. *zabobony,* pl. забобóны, суевѣріе; *-bonnica,* f. суевѣрка; *-bonnik,* m. суевѣръ; *-bonny,* a. суевѣрный.

Zabój, oju, m. убійство; *-bójca,* m. *-bojczyni,* f. убійца, m. f.; *-bójczy, -bójski,* a. убійственный; *-bójstwo,* n. убійство; умерщвлéніе.

Zaboleć, -lewać, v. n. начáть болѣть; возчувствовать боль; сожалѣть, печáлить о чемъ.

Zabór, oru, m. забирáніе силою; насильственное занятіе; грабéжъ.

Zaborca, m. грабитель, похити-

Zabośdź, v. Primit. & *za.* [тель.

Żabot, m. жабó у сорóчки.

Zabrać, v. *Zabierać.* [вать.

Zabraknąć, -akować, v. a. не доста-

Zabraniać, -bronić, v. a. препятствовать; возбранять, запрещáть.

Zabrnąć, v. a. войти въ бродъ; * ввязáться, впутаться, пуститься; *- w długi,* задолжáть.

Zabrona, f. запрещéніе.

Zabronić, v. *Zabraniać.*

Zabroniony, a. запрещéнный.

Zabronny, a. запретительный.

Zabrudzić, -dzać, v. a. замарáть

Zabrunatnić, v. a. навести тёмнымъ цвѣтомъ; воронить. [забрызгать,

*Zabryzgać,-gnąć,*v.a. забрызгивать,

Ząbry, ząbrze, m. pl. насóсъ, жáба (у лошадéй).

Zabrzeżny, a. зáбережный; *-brzeży-sty,* a. крутобéрегій.

Zabrzmieć, -miewać, v. a. раздáться, отзывáться, возгремѣть.

Zabudować, -wywać, v. a. застрóить, застрóивать; занимáть строéніемъ.

Zaburzenie, n. крамóла, буйтъ, мятéжъ; *бýря.

Zaburzyć, -rzać, v. a. возмутить, возмущáть, въ смятéніе приводить; приводить въ замѣшáтельство, въ разстрóйство

Zabytek, tku, m. памятникъ, остатки (изъ древнихъ временъ).
Zabydź (-być), -bywać, v. a. забыть, забывать. [вать серпомъ).
Żąć, żżąć, v. a. жать, (подрѣзы-
Zgąć, żymać, v. a. сжать, сжимать.
Zacenić, -niać, v. a. оцѣнить, посулить цѣну.
Zachapać, -pnąć, v. a. захапать.
Zachcieć, -chciewać, v. n. i. охоту; *-chciewa mi się,* мнѣ хочется.
Zachęcać, -cić, v. a. ободрять, ободрить; поощрять, -щрить.
Zachełznać, -znąć, v. a. обуздывать, обуздать; укрощать, умѣрять. [ободреніе.
Zachęt, u, m. *zachęta,* f. поощреніе,
Zachładzać, -chłodzić, v. a. захолодить.
Zachlastać, v. a. бить хлыстикомъ, розгами; забрызгать грязью.
Zachłostać, -stnąć, v. a. захлеснуть.
Zachlustać, -stnąć, v. a. замочить, забрызгать.
Zachłystać się, -stnąć się, v. r. захлебываться, захлебнуться.
Zachmielić, -lać, v. a. приправить хмѣлемъ.
Zachmurzać, -rzyć, v. a. помрачать, помрачить; покрывать мракомъ; *- czoło,* нахмуриться.
Zachód, odu, m. захожденіе (солнца и пр.); западъ; западные краи; труды, хлопоты.
Zachodni, -chodowy, a. западный.
Zachodzić, zajść (zajśdź), v. n. заходить, зайти, итти за -; входить, войтти, прибыть; (о солнцѣ и пр.); простираться, распространиться; дѣлать, составлять (какую нибудь сумму); углубиться въ - (н. пр. въ разговорѣ); *w sprawę,* впутаться въ тяжбу; *- w długi,* войти въ долги, задолжать; стараться о чемъ; *- komu drogę,* перебить кому дорогу; предупредить, препятствовать; приближиться; *- kogo,* нападать; *-dzić czém,* покрываться чѣмъ (какъ то: солнце тучами); *- w lata,* старѣть; *- w ciąży,* обременѣть, обрюхатѣть; v. i. *- chodzi na co,* имѣетъ видъ что - кажется что; v. r. *-dzić się,* случиться; *- koło czego,* стараться о чемъ, домагаться чего.
Zajście, n. захожденіе (солнца и пр.); * ссора, несогласіе.
Zachorować, -chorzeć, v. n. занемочь.
Zachów, owu, m. сохраненіе.
Zachować, -wywać, v. a. сохранять, -нить; сберегать, сберечь; хранить, беречь; содержать, сохранить; защищать, покровительствовать; избавить, спасти; соблюдать, наблюдать, исполнять; *- się,* v. r. сохраниться, беречся; содержаться, держаться; наблюдаться; вести себя, поступать; *-chowanie,* n. сохраненіе, сбереженіе; соблюденіе; поведеніе; *- z kim,* обхожденіе съ кѣмъ; почтеніе, уваженіе; *-wany,* (part. a *zachować*), *-wały,* a. сбереженный, соблюденный, сохраненный; уважаемый, почитаемый; *-wałość,* f. уваженіе, почтеніе.
Zachowyciel, zachowca, m. сохранитель, сберегатель.
Zachwalać, -lić, v. a. захваливать, захвалить; расхвалить. [садъ).
Zachwaścić, v. a. запустить (поле,
Zachwiać, -chwiewać, v. a. зашатать, вѣяніемъ; *- się,* v. n. заколебаться; * -баться, быть нерѣшиму.
Zachwycać, -cić, v. a. захватить, захватывать; *- ogień,* зажечься; *- płód,* зачать (въ утробѣ); * *- kogo,* восхищать, -хитить; плѣнить (кого ласкательствомъ); *- się,* v. n. восхищаться, -хититься.
Zachwycenie, n. восторгъ; восхищеніе; изступленіе; бѣснованіе; падучая болѣзнь, черная немочь.
Zachwycony, a. восхищенный; изступленный; бѣснуемый; страждущій падучею болѣзнью.
Zachwyt, u, m. восторгъ, восхищеніе; *-chwyt, -chwat,* спячка, сонная болѣзнь.
Zaciąć, v. *Zacinać.* [ная болѣзнь.
Zacięcie, n. зарубка; *-cie, -ciętość,* f. упрямство, упорство.
Zaciąg, u, m. (*zaciąganie*) барщина, боярщина; предпріятіе; *- wojska,* наборъ войска, набираніе рекрутъ; *- w oku,* бѣльмо.
Zaciągać, -gnąć, v. a. затягивать, затянуть; втаскивать, втащить; стягивать; *- wojsko,* набрать войско; *- długów,* задолжать; входить въ долги; *- na wartę,* итти на караулъ, на смѣну; *- kogo w co,* запутать кого во что; *co czém,* затянуть, покрыть что чѣмъ; *- co na*

siebie, навлéчь на себя́ что нибу́дь; *- się w lata*, старѣ́ть; *zaciąga się na deszcz* i t. d., ка́жеться что дождь пойдéть и пр.
Zaciąinik, *-cięźnik*, m. рекру́тъ (вновь взя́тый въ воéнную слу́жбу).
Zaciec, *-cieknąć*, *-ciekać*, v. a. протéчь, протека́ть, затéчь, затека́ть; *- za co*, за чѣмъ, позади́ чегó; *-krwią*, затéчь крóвью; *- się*, бѣжа́ть за чѣмъ; стреми́ться, вверга́ться; *углубля́ться во что; *- w gniewie*, разъяри́ться.
Zaciecz, f. разли́тіе водъ (изъ лу́жи).
Zaciek, *u*, m. я́рость, свирѣ́пость; *-kłość*, f. упря́мство въ я́рости; *-kły*, a. затечéнный; разъярéнный; упря́мый, упóрный.
Zaciemek, *u*, m. тéмное мѣ́сто.
Zacienić, *-niać*, v. a. затѣни́ть, затѣня́ть.
Zacierać, *zatrzeć*, v. a. выровня́ть, трéніемъ сровня́ть; стира́ть, вытереть, загла́дить (пятнó); развести́ (извéстку); **-rać pamięć*, истреби́ть изъ па́мяти; *- kogo*, *z kim*, напада́ть на когó; издѣва́ться надъ кѣмъ. [я́йцами и молокóмъ.
Zacierki, *ów*, m. pl. родъ су́пу съ
Zaciesać, v. a. затеса́ть, обострить.
Zacieśnić, *-śniać*, v. a. затѣсни́ть, затѣсня́ть.
Zacięty, a. упря́мый, упóрный.
Zaciężyć, *-żać*, v. a. сдѣ́лать нѣ́сколько тяжелѣ́е.
Zacimiać, *zaćmić*, v. a. затмѣва́ть, затми́ть (propr. & *); *- się*, v. r. затмѣва́ться (о сóлнцѣ, о мѣ́сяцѣ).
Zacinać, *zaciąć*, v. a. засѣ́чь, засѣка́ть (топóромъ, рóзгами); *- kogo słowami*, язви́ть, колóть слова́ми; *- żyłę*, пуска́ть кровь; *-nać się w mowie*, запина́ться, остана́вливаться въ рѣ́чи; *-siąć się na co*, упря́миться; упóрствовать въ чѣмъ.
Zaciosać, v. *Zaciesać*.
Zacisnąć, *zaciskać*, v. *Ciskać* & *za*.
Zacisze, n. *zaciszek*, *szka*, m. d. зати́шь; спокóйное мѣ́сто. [ный.
Zaciszny, a. спокóйный; уединéн-
Zaciszyć, *zaciszać*, v. *Uciszyć*.
Zaćmienie, n. затмѣ́ніе (propr. & *); *-nie słońca*, затмѣ́ніе сóлнца; *- księżyca*, луны́.
Zacność, f. достóинство, превосхóдство, отли́чіе; благорóдность рода́.
Zacny, a. почтéнный, достóйный; прекра́сный, отмѣ́нный; *zacnie urodzony*, благорóдный, зна́тный.
Zacugować, v. a. завяза́ть у́зелъ.
Zaćwiczyć, v. a. засѣ́чь рóзгами.
Zaćwiekować, v. a. загвозди́ть.
Zacząć, v. *Zaczynać*.
Zaczaić, *-ić się*, v. r. прита́иться, прижа́ться; засѣ́сть въ заса́дѣ.
Zaczajny, a засáдный.
Zaczątek, *tku*, m. начáло.
Zaczekać, v. a. подожда́ть.
Zaczepiać, *-pić*, v. a. зацѣпля́ть, -пи́ть; *- czém za co*, прицѣпля́ться къ чему́; *-pić kogo*, зацѣпи́ть; задира́ть когó; наступи́ть, напа́сть на когó.
Zaczepka, f. зацѣ́пка, зацѣплéніе; нападéніе, наступлéніе; *-pnik*, m. зади́рщикъ; *-pny*, a. наступа́тельный; *broń -pna*, наступа́тельное ору́жіе.
Zaczerwić się, v. n. очерви́вѣть.
Zaczerwieniać, *-wienić*, v. a. обагри́ть; *-wienieć*, *-wienić się*, v. n. закраснѣ́ть, покраснѣ́ть; *-wieniałość*, f. красновáтость.
Zaczesać, *-sywać*, v. a. зачеса́ть, зачéсывать.
Zaczęty, a. (part. a *zacząć*), v. *Zacząć*.
Zaczopować, v. a. спаси́ть, соедини́ть (дóски).
Zaczém (*za czym*), за чѣмъ, слѣ́довательно; мéжду тѣмъ.
Zaczynać, *zacząć*, v. a. зача́ть, зачина́ть, нача́ть, начина́ть; *- beczkę*, поча́ть бóчку.
Zaczynek, v. *Zaczątek*.
Zaczynić, v. *Rozczynić*.
Zad, *u*, m. задъ, за́дняя часть.
Zadadź, *zadać*, *-dawać*, v. a. зада́ть, задава́ть; *- pracę*, *kwestyą* i t. d., зада́ть, назна́чить рабóту, вопрóсъ и пр.; *- czego komu*, дать кому́ что за лека́рство; рани́ть; *- komu co* (*sromotnego*), упрека́ть когó чѣмъ, укоря́ть; *-wać kartę*, ходи́ть, класть ка́рту для кры́ши; (*w szachach* i t. d.) дать вперéдъ ша́шку (въ ша́хматной игрѣ́ и пр.).
Zadanie, n. зада́ча, упрéкъ.
Zadąć, v. *Zadymać*.
Żądać, v. a. трéбовать; жела́ть.
Żądanie, n. трéбованіе; жела́ніе.
Żądany, a. жела́емый; жела́нный
Zadarcie, *zadarty*, v. *Zadrzeć*.

Zadatek, tku, m. задатокъ; *залогъ; — *miłości*, залогъ любви, (дитя); то что даётся кому впередъ въ игрѣ.
Zadawać, v. *Zadać*.
Zadawić, -wiać, v. a. задавить.
Zadawka, f. (v. *zadać*) рука (въ карточной игрѣ); *być na zadawce*, ходить, быть въ рукѣ.
Zadawniеć, -nić się, -niać, v. n. застарѣть; вкорениться.
Zadek, dka, m. задница.
Zademek, mku, m. метелица.
Żaden, pr. *-dna, -dne*, никакій, -кая, -кое; *-dnym sposobem, żądną miarą*, никакимъ образомъ; отнюдь, никакъ.
Zadeptać, v. a. затоптать, затаптывать.
Zadęty, (part. a *sadąc*), v. *Zadymać*.
Zadławić, -wiać, v. a. задавить; задушить.
Żądło, n. жало; *-dłowaty*, a. жалистый.
Zadłużać, -dłużyć się, v. r. & n. задолжать, войти въ долгъ; *— komu*, быть должнымъ кому; *-dłużony*, a. задолжавшій.
Zadmuchać, -chnąć, v. a. задуть, задувать, загашать.
(*Zadni*, a. задній); *-dnie nogi*, заднiе ноги.
Zadnica, f. v. *Zadek*.
(*Żadny*, a. скверный, мерзкій).
Żądny, a. желаемый.
Zadopływ, u, m. водяной клопъ.
Zadosyć, (*zadość*), *-syć komu uczynić*, удовлетворить.
Zadrapać, -pnąć, -pywać, v. a. начать царапать; *-drapać, -drasnąć*, оцарапать.
Zadrukować, v. a. употребить (бумагу) на печатаніе книгъ.
Zadrwić, -drwiwać, v. a. провесть, обмануть кого; одурачить, на смѣхъ кого поднять.
Zadrzeć, v. *Zadzierać*.
Zaduch, u, m. запертой, испорченной воздухъ; испарина, удушливые пары.
Zadumać się, v. r. задуматься, предаться задумчивости.
Zadumiały, a. изумлённый.
Zadumieć, -miewać, v. a. изумить, изумлять; *-mieć się*, v. n. изумиться; *-mienie*, n. изумленіе.
Zadusić, -duszać, v. a. задушить, -шать; *— się*, v. n. & r. задушиться.
Zaduszny, dzień, день всеобщаго поминовенія по усопшихъ; *obiad -szny*, столъ на похоронахъ; *-szna msza*, поминки, m. pl.; полусорочины, f. pl.; *-szny obchód*, похороны.
Zaduszny, -duszliwy, -dusisty, a. задушающій, духъ занимающій.
Zadworny, a. принадлежащій къ придворному королевскому суду; *-rny sąd*, королевскій ассессорскій судъ; (w fortyf.) *-rna obrona*, наружное укрѣпленіе.
Zadworować z kogo, v. a. искусно обмануть.
Zadychać, v. *Zadyszyć*.
Zadymać, zadąć, v. a. задуть, задувать.
Zadymić, v. a. задымить.
Zadyszyć się, -szać się, -szeć, v. n. запыхаться.
Żądza, f. вожделѣніе; сильное желаніе.
Zadziać, zadziewać, v. a. дѣть, дѣвать, спрятать, прибрать что куда.
Zadziczeć, v. n. задичиться.
Zadzier, -dzior, u, -dzierk, rku, m. задорина; защепина; заусеница.
Zadzierać, zadrzeć, v. a. задирать, задрать; драть, нагнуть назадъ; (*o nożu, o pile* i t. d.) царапать (о ножѣ, о пилѣ и пр.); *— głowę, kark*, нагнуть назадъ голову, шею; *поднять, вздернуть носъ; возмечтать о себѣ, возгордиться; *— w śpiewaniu*, разногласить; не въ голосъ пѣть; *— się z kim*, задираться; начинать ссору, драку съ кѣмъ.
Zadzierg, zadzierzg, u, m. захлестка, глухая петля.
Zadziergnąć, -rzgnąć, -rgać, -rzgać, v. a. затягивать петлею.
Zadzierk, v. *Zadzier*.
Zadzierżawić, v. a. взять на откупъ.
Zadziwaczyć, v. a. *komu głowę*, наполнить голову у кого причудами.
Zadziwić, -wiać, v. a. удивить, удивлять; *— się*, v. r. удивиться.
Zadziwienie, n. удивленіе; *-wiony*, a. удивлённый.
Zadzwonić, v. a. зазвонить.
Zafrymarczyć, v. a. промѣнять.
Zagabać, -bnąć, v. a. зацѣпить, зацѣплять, тронуть.
Zagadać, -dnąć, v. a. начать говорить; (задавать кому загадку); *-dać się*, v. r. заговориться; *-gadka*, f. загадка; *-gadnienie*, n. (w matem.) задача; вопросъ; упрекъ.
Zagadzać, v. *Zagodzić*.
Zagaić, v. a. * *— sąd, sejm*, открыть

судъ, сеймъ; *-gajenie*, n. открытіе.
Zaganiać, -gonić, -gnać, v. a. загонять, загнать; *понуждать, принуждать; *-gonić się*, v. r. преслѣдуя слишкомъ далёко удалиться; съ лишкомъ домагаться чести и пр., торопиться.
Zagar, u, m. угаръ, чадъ.
Zagardlić, -garlić, v. a. удавить; зарѣзать горло. [захватывать.
Zagarnąć, -garniać, v. a. захватить,
Zagasić, -gaszać, v. a. загасить, загашать; *затушить, -шать.
Zagasnąć, v. n. загаснуть.
Zagęszczać, -gęścić, v. a. сгущать, сгустить; *навалить, наполнить; *- się*, v. r. множиться, распространиться; *-gęściеć, -gęstnieć, -gęstnąć*, v. a. загустѣть, сгущаться.
Zagiąć, v. *Zaginać*.
Zagięcie, n. загибаніе, загибка.
Żagiel, gla, m. парусъ, вѣтрило; *судно, корабль.
Zagięty, a. загнутый.
Żagiew, gwi, f. трутъ, губа берёзовая; порохъ затравочный.
Zaginać, zagiąć, v. a. загибать, загнуть.
Zaginąć, v. *Zginąć*.
Zagłada, f. истребленіе.
Zaglądać, zajrzeć, v. a. заглядывать, заглянуть; *- w co, do czego*, смотрѣть за чѣмъ.
Zagładzić, -dzać, v. a. загладить, заглаживать; заравнивать; *истребить, уничтожить.
Zagłaskać, -skiwać, v. a. загладить, заглаживать; заравнивать; *укротить.
Zagłębić, -biać, v. a. углубить, углублять; *- się*, v. r. углубиться.
Żaglik, m. кораблик (раковина), (Nautilus).
Żaglisty, a. имѣющій много парусовъ.
(*Zagłobić, -głabiać*, v.a. заклинить).
Zagłodnieć, v. n. изнуриться голодомъ; *-głodzić*, v. a. изнурить голодомъ. [ловіе.
Zagłówek, wka, m. подушка; изголовіе.
Żaglowy, a. парусный.
Zagłuchnąć, v. n. оглохнуть; *-chły*, a. оглохлый. [-шать.
Zagłuszyć, -szać, v. a. оглушить, -шать.
Zagmatwać, zamatwać, v. a. перемѣшать, перепутать.
Zagnać, v. *Zaganiać*.
Zagnajać, v. *Zagnoić*.
Zagnębić, v. a. *погрузить въ несчастіе, въ скудость.
Zagnicie, zagniłość, f. гнилость.
Zagnieść, -gniatać, -gniotać, v. a. замѣсить, замѣшивать; *задавить.
Zagniewany, a. разгнѣванный.
Zagnieździć, -ździać, v. a. сдѣлать гнѣздо (о червяхъ, о мышахъ); *наполнить дрязгомъ, гадиною; *- się*, v. r. гнѣздиться.
Zagniły, a. загнилый.
Zagniotek, tku, m. заусеница.
Zagnoić, -ojać, v. a. покрыть (или замарать) навозомъ; *- rolę*, унавозить землю; гноить, приводить въ гніеніе; *ranę*, *гноить рану; *- się*, v. r. загноиться; начинать гноится.
Zagnuśnić, -śniać, v. a. излѣнить; *-śnieć*, v. n. излѣниться.
Zagodzić, -gadzać, v. a. примирить, -рять, приводить въ согласіе.
Zagoić, (zagajać), v. a. *ranę*, заживить, залечить рану.
Zagon, u, a, m. загонъ (на пашнѣ); десятина (земли); рядъ на шахматной доскѣ; число воиновъ отряжённыхъ для добычи.
Zagonić, v. *Zaganiać*.
Zagonisty, a. имѣющій много загоновъ (v. *zagon*).
Zagonić, v. *Zaganiać*.
Zagórny, a. загорный.
Zagorywać, zagorzeć, v. n. загорѣться, возгорѣться; загорѣть (отъ солнечнаго зною); *- się*, v. r. загорѣться; * сдѣлаться вспыльчивымъ.
Zagorzalec, lca, m. вспыльчивый, безразсудный человѣкъ; *-rzałość*, f. запальчивость, вспыльчивость; *-rzały*, a. зажжённый; у кого голова кружится отъ угольныхъ паровъ; вспыльчивый, безразсудный.
Zagórze, n. загорье. [ный.
Zagorzeć, v. *Zagorywać*.
Zagorzel, -rzelina, -lizna, f. оглушеніе, немочь (смерть) отъ угара.
Zagościć się, -szczać się, v. r. загоститься; вгнѣздиться (propr. & *); привыкать къ обычаямъ краю; *вкорениться.
Zagrabić, -biać, v. a. загрести грабмями; заграбить; конфисковать.
Zagrabuje koń przedniemi nogami, лошадь не поднимаетъ довольно переднія ноги.

Zagrać, -grawać, v. a. заиграть, заигрывать; *- do tanca*, играть на танецъ; *-grać kartę*, ходить (въ карточной игрѣ).
Zagradzać, v. *Zagrodzić*.
Zagramiać, v. *Zagromić*.
Zagranicze, n. мѣсто за границею лежащее; чужій край.
Zagraniczny, a. заграничный.
Zagrawać, v. *Zagrać*.
Zagrażać, *-grozić*, v. a. загрозить.
Zagrążać, *-żyć*, *-grążnąć*, v. a. погружать, погрузить.
Zagroda, f. заборъ, ограда; хуторъ, загородный дворъ; препятствіе; *-dnik*, m. крестьянинъ имѣющій только избу и небольшой огородъ; *- grodnictwo*, домъ такого крестьянина.
Zagrodzić, *zagradzać*, v. a. загородить, загораживать; *- drogę*, заградить дорогу, путь (propr. & *).
Zagromadzać, *-dzić*, v. a. взгромоздить. [ражать какъ громомъ.
Zagromić, *-gramiać*, v. a. поразить,
Zagrozić, v. *Zagrażać*.
Zagryźć, *-gryzać*, v. a. загрызть, загрызать; заѣдать до смерти.
Zagrzać, v. *Zagrzewać*.
Zagrzany, a. согрѣтый.
Zagrześć, *-grzebnąć*, *-grzebać*, v. a. загреѣть, загребать; зарыть, зарывать что куда; *скрыть, спрятать; *- się w domu*, запереться дома, всегда сидѣть дома; *- w książkach*, углубиться въ книги, всегда сидѣть надъ книгами.
Zagrzewać, *zagrzać*, v. a. согрѣвать, согрѣть (propr. & *); *- komu*, причинить кому много хлопотъ; **zagrzać miejsce*, согрѣть мѣсто; *обселиться, окорениться гдѣ.
Zagrzmieć, *-miewać*, v. n. загремѣть, возгремѣть; *загремѣть, зазвучать (чѣмъ). [поразить.
Zagrzmotać, *-otnąć*, v. a. громомъ
Zaguba, f. погубленіе.
Zagubiać, *-bić*, v. a. истреблять, истребить; *-biciel*, m. истребитель.
Zagurbiać, *-bić*, v. a. закривать, загнуть. [кать.
Zagwazdać, v. a. замарать, запач-
Zagwoździć, *-gwoździać*, *-gwaździać*, v. a. загвоздить, загвазживать; *- armatę*, заклепать пушку; *- konia*, заковать лошадь.

Zagzić, v. a. подстрекнуть.
Zahaczyć, *-czać*, v. a. зацѣпить.
Zahamować, v. a. (*koło*) затормазить (колесо); *укротить; обуздать.
Zahandlować, v. a. продать, продавать.
Zahartować, v. a. закалить; *пріучить къ суровой жизни; *- serce*, ожесточить сердце.
Zahuczyć, *-hukać*, v. a. зазвучать; *- kogo*. крикомъ оглушить.
Zając, a, m. заяцъ, заецъ.
Zająć, v. *Zajmować*.
Zajączek, *czka*, m. (d. a *zając*) v. *zając*.
Zajadać, *zajeść*, v. a. заѣдать, заѣсть; загрызать до смерти; много ѣсть; проѣдать; *zajeść się*, разъяриться.
Zajadłość, *-dliwość*, f. ожесточеніе, остервененіе звѣрей на добычу; злость, злоба (у людей); *-dły*, *-dliwy*, a. раздраженный; разъяренный; злой, жестокій.
Zajady, *-dki*, m. pl. остатки отъ кушанія, оставшіеся (также и пузырышки) въ угольках рта.
Zająkać się, *-knąć się*, *-kiwać się*, v. r. заикнуться, заикаться; *-jąkliwy*, a. заикливый.
Zajarzmić, v. a. возложить иго.
Zajaśnieć, *-śniać*, v. a. возсіять; сіять, появиться.
Zajątrzać, *-trzyć*, v. a. разгноить, растравить (рану); *огорчить, раздражить.
Zajazd, *u*, m. (v. *najazd*); (w prawie) отобраніе имѣнія законнымъ порядкомъ.
Zajechać, v. *Zajeżdżać*.
Zajęcie, S. a *Zając*. [заячьи губы.
Zajęczy, a. заячій; *-jęcza warga*,
Zajęczyca, f. зайчиха.
Zajęczyna, f. зайчина. [помирить.
Zajednać, *-dnywać*, v. a. примирить,
Zajedź, f. насосъ (у лошадей).
Zajem, (gen. *zajmu*), m. занятіе, захваченіе; вещь захваченная.
Zajeść, v. *Zajadać*.
Zajęty, a. нанятый; занятый (работами и пр.). [домъ.
Zajeżdny, a. *-dny dom*, постоялый
Zajeżdżać, *zajechać*, v. a. & n. заѣзжать, заѣхать; *- w co*, въѣхать, въѣзжать; *углубляться; *- drogę komu*, перебить кому дорогу ѣздою; *- kogo*, тѣснить кого, затѣснить;

задавить ѣздою, наѣхать; *zajeżdżać dobra czyje*, напасть на чье имѣніе (какъ непріятель); испортить ѣздою. [заозерный.
Zajezierze, n. заозерье; *-zierny*, a.
Zajeżyć się, v. r. заежиться; *хмуриться, быть угрюму.
Zajmek, *mku*, m. (w gramm.) мѣстоименіе; *-imkowy*, a. возвратный; *słowo -kowe*, возвратный глаголъ.
Zajmować, *zająć*, v. a. занимать, занять (какое пространство, время); хватать, взять; забирать, забрать; *- się*, *czém*, заниматься чѣмъ; вкорениться; производиться, дѣлаться; *- ogniem*, зажечься, возгорѣться.
Zajrzeć, v. *Zazierać*.
Zajść (*zajdź*), v. *Zachodcić*.
Zajście, n. (S. a. *zajść*, v. *zachodzić*) захожденіе солнца и пр.; ссора, несогласіе.
Zajste, *zajście*, ad. истинно, подлинно, точно; *-stny*, a. истинный, точный, подлинный. [хоти.
Zajurzyć, v. a. *побудить къ поху.
Zajuszać, *-szyć*, v. a. окровавить; сдѣлать кровожаждущимъ; *- się*, v. r. сдѣлаться кровожаждущимъ; остервениться.
Zajutrz, v. *Nazajutrz*.
Żak, m. школьникъ, ученикъ нижняго класса. [накурить.
Zakadzać, *-dzić*, v. a. накуривать,
Zakał, *u*, m. закалистое мѣсто въ хлѣбѣ; засореніе, накопившаяся нечистота (въ тѣлѣ); *злость, злоба; порокъ (въ сердцѣ); безчестіе, стыдъ; *-kalec*, *lka*, m. закалистой хлѣбъ.
Zakamieć, *-mienieć*, v. a. окаменѣть; *ожесточиться; *-kamiały*, *-mieniały*, a. окаменѣлый; *ожесточенный. [марать.
Zakancelować, v. a. вычернить, вы-
Zakapnąć, *-kapać*, v. a. закапать.
Zakarować, v. a. *armatę*, поставить пушку на передокъ.
Zakartować, v. a. смѣшать карты.
Zakąsić, *-kąsać*, v. a. укусить, уязвить, слегка; *- czém*, закусить, закусывать; *-kąska*, f. закуска.
Zakasować, v. a. зачернить, замарать; превосходить кого въ чемъ.
Zakąt, *u*, *a*, m. *zakącie*, n. закуть, уголъ въ избѣ; уединенное мѣсто.

Zakaz, *u*, m. (w prawie) требованіе, приказъ; заказъ, запрещеніе.
Zakazać, *-zywać*, v. a. запретить, запрещать; заказывать, возбранять; (въ карточной игрѣ): сказать (масть, козыри); *-zanie*, *-zywanie*, n. запрещеніе.
Zakinąć, v. *Zarzucić*.
Zakirzić, v. a. закрыть траурнымъ флеромъ; *помрачить, затемнить.
Zakisać, *-sić*, v. a. заквашивать, заквасить; *-kisieć*, *-kisnąć*, v. a. закисать, закиснуть.
Zakląć, v. *Zaklinać*.
Zakład, *u*, m. закладъ; поручительство; заложникъ, аманатъ; *iść* (*iść*) *o zakład*, биться объ закладъ.
Zakładać, *założyć*, v. a. закладывать, закласть; залагать, заложить (propr. & *); *konie do karety*, заложить лошадей въ карету; закладывать, основать (н. пр. домъ, городъ); *-łożyć pieniądze na co*, издержать деньги на что; *-kładać za cel sobie*, имѣть предмѣтъ, въ виду; назначить, опредѣлить; *- komu karę*, опредѣлить наказаніе кому; *- za ręce czyje*, заложить въ руки кого, поручить кому что; *- komu co*, ссудить кого чѣмъ; (w myśliwst.) окружать звѣря, изслѣдовать издалека.
Zakładanie, *założenie*, n. основаніе.
Zakładnik, m. аманатъ, заложникъ; закладчикъ (кто объ закладъ бьется).
Zaklapnąć, *-klapać*, v. a. захлопнуть, захлопывать; *- się*, v. r. загрязниться. [заклятіе, заклинаніе.
Zaklęcie, *-klinanie* (v. *zaklinać*),
Zaklęśnina, f. впадина, ложбина.
Zaklęty, a. заклятый; v. *zaklinać*, *zakląć*.
Zaklinać, *zakląć*, v. a. заклинать, заклясть; *- czarta*, *ducha*, заклинать чорта, духа; *-nać się*, заклинаться; *-nać się na co*, клясться чѣмъ.
Zaklinacz, m. заклинатель.
Zakliniać, *-nić*, v. a. заклинить, заклинивать.
Zaklnąć, v. *Zakląć*.
Zakłóć, *-kolnąć*; *-kaliwać*, v. a. уколоть, укалывать; *- kogo*, заколоть кого.
Zakłócać, *-cić*, v. a. взболтать, взбалтывать; *встревожить.
Zakłótnik, *-kłóciciel*, m. смутитель
Zakłóty, a. заклотый.

Zakluć, zaklwać, v. a. заклевать.
Zakochać, się (w kim), v. r. влюбиться; *-chany*, a. влюблённый.
Zakoł, u, m. круговое движеніе; извилина, кривизна.
Zakołatać, v. a. застучать; начать стучать; *– do kogo*, вывѣдывать чьи мысли. [кругъ.
Zakolić, -kołować, v. a. обвести
Zakołowrocić się, v. r. (o koniach) взбѣситься (о лошадяхъ).
Zakomorka, f. ямка, уголокъ.
Zakon, u, m. завѣтъ (въ Библіи); орденъ монашескій. [окончить.
Zakończać, -czyć, v. a. заострить;
Zakonnica, f. монахиня, черница; *-ictwo*, n. монашество; *-iczy*, a. монашескій.
Zakonnik, m. монахъ; чернецъ.
Zakonność, f. монастырская строгость, монастырское состояніе, монастырская жизнь.
Zakónny, a. монашескій.
Zakonodawca, m. основатель ветхаго, новаго завѣта; основатель монашескаго ордена; законодатель.
Zakop, u, m. закопъ; *-kopać, -kopywać*, v. a. закопать, закапывать; зарыть, зарывать.
Zakopcić, v. a. закоптить; *-cieć*, v. a. отъ дыму почернѣть.
Zakorcić, v. *Korcić*.
Zakorzeniać, -nić, v. a. вкоренять, -нить; *– się*, v. r. вкорениться.
Zakościć, v. a. превратить въ кость; *-ścieć, -stnieć*, v. a. костенѣть.
Zakować, v. *Zakuć*.
Zakówka, f. снуровальная иголка.
Zakpić, v. n. *z kogo, z czego*, подшутить надъ кѣмъ, надъ чѣмъ.
Zakradać się, zakraść się, v. r. закрадываться, закрасться.
Zakrapiać, zakropić, v. a. закрапать; окропить; **pieniędzmi*, подкупать кого деньгами; *-pić się*, * напиться до пьяна. [рма.
Zakrata, f. мѣсто за решёткою; тю-
Zakrawać, zakroić, v. a. закроить, закраивать; *-wać na co*, казаться, имѣть видъ что –; походить на.
Zakrawek, wku, m. отрѣзанный кусокъ, отрѣзокъ; надрѣзъ; *zakrajny otok*, периферія.
Zakrążać, -żyć, v. a. дѣлать что круглымъ, завертѣть во кругъ.
Zakręcać, zakręcić, v. a. завертѣть; начать вертѣть; вертѣть, вить; завинтить.
Zakres, u, m. предназначенный предѣлъ; граница которую преступать не должно (propr. & *).
Zakreślać, -ślić, v. a. зачёркивать, зачертить; замѣчать чертою; вычеркнуть, вычернить; *предназначить, предопредѣлять.
Zakręt, u, m. закривина, искривина; *– w wodzie*, водоворотъ, пучина; * *koło czego*, заботливость, прилежность; хитрость; сплетни, смутни, pl.; (круженіе головы); *-tność*, f. заботливость; хитрость, пронырливость; *-tny*, a. извилистый, излучистый; заботливый; хитрый, пронырливый.
Zakrócić, -kracać, v. n. послѣдовать, случиться въ продолженіи чего. [воспрепятствовать.
Zakroczyć, v. a. перебить дорогу;
Zakrój, oju, m. надрѣзываніе, отрѣзъ; дощечки боковые у сошника; *намѣреніе, умыселъ.
Zakroić, v. *Zakrawać*.
Zakropić, v. *Zakrapiać*.
Zakryć, zakrywać, v. a. закрыть, закрывать; * скрыть, скрывать; утаивать; *– się czém*, отговариваться, извиняться.
Zakrycie, n. закрытіе; покрывало, покровъ; покрытое мѣсто; заднее мѣсто театра.
Zakrystya, f. духовница, ризница; *-styan*, m. ризничій; *-anka*, f. ризничая въ дѣвичьемъ монастырѣ.
Zakrytość, f. скрытность; заслонка; *-yty*, a. закрытый; (w prawie) въ
Zakrywać, v. *Zakryć*. [молчаніи.
Zakrzątać, -tnąć, v. a. занять кого важными дѣлами; *– się*, v. r. заняться (чѣмъ либо).
Zakrzemienić, -niać, v. a. превратить въ камень (propr. & *).
Zakrzew, u, m. *-ewie*, n. кустарникъ.
Zakrzewić, -wiać, v. a. развесть, -водить деревья, насадить; распространить. [ся; умножиться.
Zakrzewieć, v. n. зарости; разрость-
Zakrzywić, -wiać, v. a. закривить; загнуть, загибать; *-wienie*, n. закривина. [вывать.
Zakuć, -kować, v. a. сковать, ско-
Żakuła, m. школьникъ, педантъ.
Zakup, u, m. закупка; покупаніе

чегó во множествѣ; *-kup*, *-kupne*, n. задáтокъ; *-kupić*, *-kupować*, v. a. закупи́ть, -пáть, покупáть; *-pić kogo*, закупи́ть, подкупи́ть (когó); *-kupnik*, *-kupień*, *pnia*, m. закупщи́къ; перепродáвецъ; (провіантмéйстеръ; единопродáвецъ); *-kupny*, a. что закупи́ть мóжно; предвари́тельно кýпленный; продáжный (говоря́ о мѣстáхъ); *-kupne*, *ego*, n. задáтокъ.

Zakurzyć, *-rzać*, v. a. запыли́ть, закури́ть; навоня́ть.

Zakwas, *u*, m. заквáса, заквáска; *-kwasić*, *-kwaszać*, v. a. заквáсить, заквáшивать; *- skóry*, дуби́ть кóжи; *-kwasnieć*, v. n. заки́снуть; *-kwaśniały*, a. заки́снувшій.

Zakwitać, *-tnąć*, v. n. зацвѣтáть, -цвѣсти́.

Żal, *u*, m. жаль, жáлость; сожалѣ́ніе; *żale*, pl. жáлобы; *żal mi*, мнѣ жаль; *żal mi kogo*, сожалѣ́ю когó.

Zalać, v. *Zalewać*. [вокупи́ть.

Załączyć, v. a. приложи́ть, присо-

Zaladz, *zalęgać*, v. a. вы́водить, выси́живать; *-lęgać się*, v. n. зарождáться; заводи́ться.

Zaląg, *ęgu*, m. зачáтый плодъ.

Załamać, *-łamywać*, v. a. загнýть, загибáть; заломи́ть; *- ręce*, сжимáть рýки; *konia krygami*, *kawesonem*, обуздáть лóшадь капцýномъ; v. r. *załama w kościach*, заламываетъ (въ кóстяхъ); *-mać się*, v. r. проломи́ться, прорвáться.

Załapić, *złapić*, v. a. поймáть, захвати́ть. [тѣть.

Zalatać, *zalecieć*, v. n. залетáть, -ле-

Załatać, *załatywać*, v. a. зачини́ть, зачи́нивать.

Załatwić, *-wiać*, v. a. облегчи́ть, -чáть; отдѣ́лать, кóнчить, соверши́ть. [щій рáну.

Załatwa, f. плáстырь стя́гиваю-

Załawiać, v. *Załowić*.

Załazić, v. *Zaleźć*.

Zalążek, *żka*, m. зарóдышъ, въ яйцѣ́.

Żale, v. *Żal*.

Załeb, *łba*, m. *załebki*, pl. дрáка.

Zalecać, *-cić*, v. a. рекомендовáть; *- komu co*, поручи́ть комý исполнéніе чегó; *- się*, v. r. рекомендовáться; волочи́ться.

Zalecenie, n. рекомендовáніе, рекомендáція; препоручéніе.

Zalecanka, *-anki*, f. pl. волоки́тство; объявлéніе любви́; мáленькіе подáрки и пр. котóрые дáются люби́мой жéнщинѣ.

Zaleciciel, m. кто рекомендýетъ.

Zalecieć, v. *Zalatać*.

Zaledwie, ad. едвá, лишь, на си́лу.

Zaledz, *-legnąć*, *-legać*, v. a. заня́ть, занимáть (какóе пространство); *-legać pole*, проводи́ть врéмя въ прáздности; v. i., залéчь, залегáть; (n. pr. *zaległo w nosie*, носъ залёгъ; *-ledz*, *-leżeć się*, v. r. залежáться.

Zaległość, f. недои́мка; состоя́ніе залежáлаго товáра; *-gły*, a. недои́мочный; (о товáрахъ) залежáлый.

Zalepa, f. веществó котóрымъ залѣпля́ютъ. [-ни́ть.

Zalepiać, *-lepić*, v. a. залѣпля́ть,

Zalesie, n. мѣ́сто за лѣ́сомъ.

Zaleta, f. рекомендовáніе; достóинство, превосхóдство, изя́щность; *zalety*, pl. v. *zaloty*.

Zalew, *u*, *zalewek*, *wku*, m. заливáніе, наводнéніе; залóй; зали́въ.

Zalewać, *zalać*, v. a. заливáть, зали́ть; затопи́ть, наводни́ть; *zalać ołowiem*, *smołą*, зали́ть свинцóмъ, смолóю; *zalewa się papier*, протекáетъ бумáга; пропускáетъ черни́ла; *zalewać (sobie) głowę*, *łeb*, спи́ться съ умá.

Zależałka, f. *-ki*, pl. завáлъ, залежáлый товáръ; *-żały*, a. залежáлый; испóрченный, гнилóй; *- weksel*, просрóченный вéксель.

Zaleźć, *-łazić*, v. n. залѣ́зть, залѣзáть; засыпáться, напóлниться (н. пр. ровъ); *-lazły*, (part.) напóлненный нечистотóю и пр.

Zależeć, *-legać*, v. n. зави́сѣть; *-leżeć się*, залежáться; *залѣни́ться, излѣни́ться.

Żalić się, v. r. сожалѣ́ть, сжáлиться; *- się na kogo*, *na co*, жáловаться.

Zaliczać, *-czyć*, *-czyć się*, v. r. обсчитáться; отсчитáть, отсчи́ты-

Zalipnąć, v. n. заклéиться. [вать.

Zaliścić, v. a. покры́ть ли́стьями.

Załknąć, *załyknąć*, v. a. проглоти́ть.

Żałoba, f. трáуръ; (w prawie) жáлоба; *-łobliwy*, a. жáлостный; жáлобный; *strona żałobliwa*, истéцъ, проси́тель.

Żałobnik, m. кто носитъ трауръ; жалобщикъ, истецъ.
Żałobny, a. траурный; *strona żałobna*, истецъ, жалобщикъ.
Załoga, f. гарнизонъ; охранительная стража; (w fortyf.) брустверъ, парапетъ; залогъ; передняя часть платья; фуфайка; мѣсто складки товаровъ; *ковъ, навѣты, pl.
Załom, *u*, *-łomek*, *mku*, m. разломаніе; кривизна, изгибина.
Załomisko, n. отвалина; *-misty*, a. изгибистый; излучистый; *-mny*, a. грозящій паденіемъ.
Załomsze, f. pl. панихида.
Żałość, *żałota*, f. горесть, печаль, f.; *-łosny*, a. печальный, жалостный.
Załota, f. *-łoty*, pl. волокитство; *-lotnica*, f. кокетка; *-lotnik*, m. волокита, m.; *-lotność*, f. *-tnictwo*, n. волокитство; кокетство.
Żałować, v. a. жалѣть; каяться (о грѣхахъ своихъ); *-wać czego*, жалѣть чего, беречь, щадить; *-wać sobie czego*, лишать себя самаго чего нибудь; (w prawie) *-wać się na kogo*, производить искъ.
Załowić, *załawiać*, v. a. бросать, кидать неводъ; *- na kogo*, подстерегать кого; *- na co*, стараться подхватить что нибудь.
Załóżnica, v. *Nałóżnica*.
Założyć, v. *Zakładać*.
Założenie, n. основаніе.
Założyciel, m. основатель, учредитель.
Zaludniać, *-dnić*, v. a. населить (жителями).
Załudzać, *-dzić*, v. a. подманить кого куда.
Załutować, v. a. запаять.
Zamach, *u*, m. замахъ; злодѣйское покушеніе.
Zamachnąć, (*-machać*), v. a. замахнуться.
Zamącić, *-cać*, v. a. замутить; смутить; *запутать.
Zamączyć, v. a. приправить мукою.
Zamagać, *zamódz*, v. a. помогать, помочь; пособлять; *-gać się*, сильнѣе сдѣлаться, усиливаться; большую власть получать; одержать верхъ, силу взять.
Zamalować, *-lowywać*, v. a. закрасить, закрашивать; употреблять на закрашиваніе.
Zamarły, v. *Zmarły*.
Zamarnować, v. a. размотать.
Zamartwieć, v. n. оцѣпенѣть, окостенѣть.
Zamarzać, *zamorzyć*, v. a. замаривать, заморить; умертвить медленнымъ и жестокимъ образомъ.
Zamarzły, *-znięty*, a. замерзлый.
Zamarznąć, *-rzać*, v. n. замерзнуть, замерзать.
Zamaszny, *-szysty*, a. сильный, крѣпкій.
Zamatać, *zamotać*, v. a. замѣшать, запутать.
Zamawiać, *zamówić*, v. a. прервать рѣчь кого, заговорить; *- sobie co*, выговорить что въ договорѣ; заказать (что у ремесленника и пр.); *- kogo do czego*, приказать кому быть куда, дѣлать что; *-mówić się*, проговориться; *- na co*, дать свое слово, быть куда и пр.
Zamazać, *-zywać*, v. a. замазать, замазывать; замарать; замарать, вымарать, вычернить.
Zamczyna, f. маленькой замокъ, или крѣпостца.
Zamęcić, v. *Zamącić*.
Zamęczyć, v. a. замучить.
Zamek, *mku*, m. замокъ (во всякомъ значеніи); замокъ; захлопка (въ насосѣ).
Zamesz, *mszu*, m. замша; *-sznik*, m. замшеникъ.
Zamęt, *u*, m. мутная вода; *смѣсь, неустройство; вольненіе, смятеніе.
Zamężcie, n. замужство; *-mężna*, f. замужняя.
Zamiąć, *-minać*, v. a. замять, заминать.
Zamiana, f. мѣна; промѣнъ, промѣна; перемѣна; *- słów*, метафора; *-mianny*, a. промѣнный.
Zamiar, *u*, m. намѣреніе, предметъ, цѣль, f.; *nad zamiar*, чрезмѣрно; чрезвычайно.
Zamiast, prp. вмѣсто.
Zamiatać, v. *Zamieść*.
Zamieć, f. лавина; сугробъ; *- piasku*, зыбучіе пески.
Zamieciny, f. pl. соръ, дрязгъ.
Zamieniać, *-nić*, v. a. мѣнять; обмѣнять, промѣнять; перемѣнять; *-mieniacz*, m. мѣновщикъ; *-mienny*, a. мѣновный.
Zamierać, v. *Zamrzeć*.
Zamierzać, v. *Zamierzyć*.
Zamierzch, *u*, m. сумракъ, сумерки; *- w oczu*, помраченіе зрѣнія (глазная болѣзнь).
Zamierzchać, v. a. *-chnać*, & *się*, v. r. смеркаться; помрачиться.

Zamierzwić, v. a. унавозить; марать, осквернить.

Zamierzać, -rzyć, v. a. опредѣлить, назначить; ограничить; *- się*, замахнуться; (понимать, разумѣть); обмѣриться; ошибиться въ мѣрѣ.

Zamieść, -miatać, -miotać, v. a. заметнуть, закинуть, забросать; *-tać śniegiem*, заметать снѣгомъ; *-tać czém*, не уважать, презирать; *kogo czém*, ложно обвинить кого; *- komu co*, упрекать кого чѣмъ, укорить; *-tać miotłą*, замѣсть метлою.

Zamieszać, -szywać, v. a. вмѣшать, смѣшать; * замѣшать, запутать; *-szanie*, n. замѣшательство, безпорядокъ, неустройство; медлѣніе, нерѣшимость.

Zamieszka, f. безпокойствіе, смятѣніе; смущѣніе; замѣшательство.

Zamieszkać, v. a. (замѣдлиться; упустить случай, промѣшкать); обитать, жительствовать, жить (въ домѣ и пр.); поселиться; *-szkały*, a. обитаемый; поселившійся; *zamieszkanie, ńca*, m. обитатель, житель.

Zamiętlić, v. a. смутить, перепутать.

Zamilczeć, -czać, v. ч. умолчать; преходить что молчаніемъ.

Zamilkły, a. онѣмѣлый, безмолвный; *-knąć, -kać*, v. n. умолкнуть, перестать говорить.

Zamiłować się, v. r. влюбиться; *- kogo*, умилостивиться, помиловать.

Zamiotać, v. *Zamieść*.

Zamknąć, v. *Zamykać*.

Zamknięcie, zamykanie, n. part. *zamknięty*, a *Zamknąć*, v. *Zamykać*.

Zamnożyć, -mnażać, v. a. размножить, размножать.

Zamodlić się, v. r. безпрестанно молиться.

Zamodrzeć, v. n. посинѣть.

Zamódz, v. *Zamagać*.

Zamoknąć, -makać, v. a. замокнуть.

Zamor, u, m. чрезвычайный голодъ.

Zamorca, m. убійца, m.; *-mordować*, v. a. убить, умертвить.

Zamorski, a. заморскій.

Zamorze, n. заморье.

Zamorzyć, v. *Zamarzać*.

Zamoście, n. мѣсто за мостомъ находящееся.

Zamotać, v. *Zamatać*.

Zamowa, v. *Umowa*.

Zamówić, v. *Zamawiać*.

Zamożenie, n. пособіе, вспомоганіе; распространѣніе, приумноженіе, цвѣтущее состояніе (государства и пр.).

Zamożność, f. сила, могущество, цвѣтущее состояніе, богатство.

Zamożny, a. сильный, могущественный, богатый.

Zamroczyć, zamraczać, v. a. помрачить, -чать.

Zamrok, u, m. *-oka*, f. *-ocze*, n. сумерки.

Zamróz, ozu, m. замораживаніе; морозъ (въ тѣлахъ).

Zamrozić, -mrażać, v. a. заморозить, замораживать; *zamrozić (- nogi* i t. d.) отморозить ноги и пр. ознобить).

Zamrugnąć, zamrugać, -giwać, v. a. щуриться; *-mrużyć, -żać*, v. a. зажмурить, зажмуривать; сжимать глаза.

Zamrzeć, -mierać, v. n. изнуриться голодомъ; умерѣть съ голоду; скончаться, преставиться.

Zamsz, v. *Zamesz*; *-szowy*, a. замшаный.

Zamszyć, v. a. замшить, обомшить; *-mszysty*, a. мшистый.

Zamtuz, m. бордѣль, f.; *-tuźnik*, m. блудникъ.

Zamuł, u, m. завалъ, засорѣніе, илъ; *-mulenie*, n. запоръ, завалъ; *-mulić, -mulać*, v. a. засорить (иломъ и пр.); *żołądek*, засорить желудокъ.

Zamurować, -wywać, v. a. задѣлать (камнями); *-murze*, n. застѣніе.

Zamydlić, -dlać, v. a. замылить, замыливать: *- komu oczy*, * пустить въ глаза пыль.

Zamykać, zamknąć, v. a. замыкать, замкнуть; заперѣть, запирать; затворить, -рить; заключить, окончить; заключить, -чать (содержать что въ себѣ); заточить (кого); посадить въ тюрму; *- oczy*, сомкнуть глаза, закрыть (propr. & *); *zamknąć się*, затвориться.

Zamylać, -lić, v. a. ввести (кого) въ ошибку; *-lić kartę, w książce*, потерять страницу въ книгѣ, перебирая листы оной.

Zamysł, u, m. замыселъ, намѣреніе; *w -słach*, углубленный въ мысляхъ.

Zamyślać, -ślić, v. a. замыслит

zamyśláть; намѣреваться; задýмать; -*ślić się*, задýматься.

Zań, t. e. *za niego*, за негó.

Zanadrze, n. пáзуха (на пóльскомъ плáтьѣ).

Zandal, m. сандáльное дéрево.

Zanęcić, -*cać*, v. a. заманить.

Zanędznić, -*niać*, v. a. изнурить, -рять; разорить, -рять; -*nieć*, v. n. изнуриться; истощиться; обѣднѣть.

Zaniechać, -*chywać*, v. a. остáвить, оставлять, преминуть; воздержáться отъ чегó; пренебрегáть, попустить, забыть дѣлать что.

Zaniecić, -*cać*, v.a. возжéчь, -жигáть.

Zanieczyścić, -*ściać*, v. a. замарáть.

Zaniedbać, -*dbywać*, v. a. пренебрегáть (что), не радѣть (о чемъ); -*banie*, n. нерадѣніе, небрежéніе; -*bany*, a. небрéжный, нерадивый.

Zaniemieć, v. n. онѣмѣть.

Zanieść, v. *Zanosić*.

Zanikać, -*knąć*, v. a. исчезáть; хýдо рости; -*nikły*, a. захирѣвшій, (v. *zanikać*).

Zanocnia, f. ночнáя бáбочка.

Zanokcica, f. ногтоѣда; *ziele*, асплéній настоящей (Asplenium ruta muraria).

Zanosić, *zanieść*, v. a. заносить, занéсть; *do kogo prośbę*, *skargę*, подавáть прошéніе, жáлобу; -*sić się na kogo ręką*, занéсть рýку; дабы ударить когó; * *w co*, углублáться во что; v. i. *zanosi się na* -, кáжется, имѣетъ видъ (что бýдетъ -).

Zanurzać, -*rzyć*, v. a. погружáть, -грузить; углублять (propr. & *); - *w wodę*, опускáть въ вóду; - *czoło*, намóрщить лобъ; - *się*, v. n. погрузиться, углублáться (propr. & *); погрузиться, потонýть; нахмýриться.

Zaoczny, a. заóчный; ad. -*nie*, -*no*, заóчно, въ отсýтствіе.

Zaognić, -*gniać się*, v. r. (о тѣлѣ и членахъ) воспалиться; -*gnienie*, n. воспалéніе.

Zaorać, -*rywać* v. a. запáхать, запáхивать; окончáть пахáніе.

Zaostrzać, -*strzyć*, v. a. заóстривать, заострить (propr. & *); - *kogo*, v. a. раздражить, огорчить (когó).

Zapach, *u*, m. зáпахъ.

Zapad, *u*, m. развáлъ; - *słońca*, захождéніе сóлнца; зáпадъ.

Zapadać, *zapaść*, v. n. провалиться, разрушиться, упáсть; захлóпнуться, запáсть (н. пр. двéри); замыкáться, замкнýться (о глазáхъ); пропáсть, теряться; худѣть (о лицѣ); занемóчь, сдѣлаться больнымъ; (w prawie) послѣдовать (о приговóрахъ, о рѣшéніяхъ); (о сóлнцѣ) заходить; v. a. (о нóчи) застигáть (когó); -*paść się*, v. r. провалиться, обрушиться; -*padka*, f. подпóрка въ запáдни; опускнáя дверь; задвижка, защóлка; (w anat.) заслóночка, затвóрка (valvula); -*padlina*, f. провáлъ, провáлина; -*padły*, a. обрушившійся, запáдшійся, провалившійся; - *dekret* -*dły*, приговóръ, прикáзъ случившійся (во врéмя тяжбы и пр.); -*padni*, a. зáпадный; -*padzisty*, a. угрожáющій падéніемъ.

Zapakować, v. a. уклáдывать (въ кипы).

Zapaktować, v. a. отдáть на óткупъ.

Zapał, *u*, m. зажигáтельный матеріялъ; *siarczyste zapały*, спицы сѣрныя; фóльга, фóлья; затрáвка (у ружьá, у пýшки); * жаръ, рéвность.

Zapalać, -*lić*, v. a. запалять, -лить; зажигáть, -жечь; топить (пéчку); * воспламенить, поощрять; воспалить (рáну и пр.); - *się*, v. r. зажéчься; загорѣться; воспалиться (о рáнахъ и пр.); - *na twarzy*, покраснѣть; закраснѣться.

Zapalacz, m. зажигáтель, -гáльщикъ.

Zapalczywość, f. запáльчивость; вспыльчивость; -*lczywy*, a. -*wie*, -*wo*, ad. запáльчивый; вспыльчивый, рéвностный.

Zapaleniec, *ńca*, m. бѣшеная головá.

Zapalić, v. *Zapalać*.

Zapalniczy, a. зажигáтельный.

Zapalny, a. горючій; что легкó зажигáется.

Zapalony, a. зажжéнный; (о рáнахъ) воспалéнный; * рéвностный.

Zapalować, v. a. заградить свáями.

Zapamiętać, v. a. запáмятовать, забыть; - *się*, v. r. забыться, быть внѣ себя.

Zapamiętalec, *lca*, m. вертопрáхъ, безразсýдной; -*tałość*, f. беспáмятство, безразсýдность; -*tały*, a.

безразсудный, вертопрашный; *-tanie*, n. беспамятство, помѣшательство ума, сумасшествіе).
Zapamiętliwość, f. забывчивость; *-miętliwy*, a. забывчивый, скоро забывающій.
Zaparcieć, v. n. (говоря о яйцахъ) насиживаться, насидѣться.
Zaparstek, stka, m. насиженное яйцо.
Zapartaczyć, -rtolić, v. a. изгадить.
Zaparty, (part. a *zaprzeć*) запертый.
Zaparzać, -rzyć, v. a. запарить, запаривать; припаривать.
Zapas, u, m. запасъ; *zapasy wojenne*, запасы военные; *zapasy*, pl. борьба; *w zapasy chodzić*, бороться.
Zapaść, (-paśdź), v. *Zapadać*.
Zapaski, m. pl. борьба.
Zapaskudzić, v. a. загадить, запачкать.
Zapaśnica, f. запонъ, передникъ (у ремесленниковъ).
Zapaśnictwo, n. искусство бороться; *-śniczy*, a. къ гимнастикѣ принадлежащій; *nauka -nicza*, искусство бороться.
Zapaśnik, m. борецъ, подвижникъ.
Zapaśny, a. запасный.
Zapaszysty, zapaszny, a. душистый.
Zapatrzeć się, zapatrywać się, v. r. засмотрѣться, засматриваться, смотрѣть съ вниманіемъ; (о беременной женщинѣ) заглядѣться (на что).
Zapchnąć, zapchać, zapychać, v. a. запихнуть, запихивать; затыкать; наполнять.
Zapęczać, -czyć, v. a. распучить, размочить; занять много мѣста; *- się*, v. n. пухнуть.
Zapęd, u, m. порывъ, разбѣгъ; сила, неистовство (страстей); предпріятіе, намѣреніе (безразсудное).
Zapędzać, -dzić, v. a. загонять, загнать; понуждать; *- się do biegu*, разбѣжаться; углубляться во что; *- na kogo*, набѣжать на кого; *говорить страстно противъ кого.
Zapełniać, -łnić, v. n. наполнять, наполнить; занимать, занять.
Zapełzniały, a. линялый (о цвѣтѣ).
Zaperzać, -rzyć, v. a. дѣлать шершавымъ; * *czoło*, хмурить, морщить лобъ; *- się*, v. r. нахмуриться; разсердиться.
Zaperzony, a. шершавый; разгнѣванный, раздраженный.
Zapętać, v. a. закрѣпко увязать; запутать. [что; кажется, видно.
Zapewne, ad. конечно, подлинно, то
Zapewniać, -nić, v. a. увѣрять, увѣрить; *- się*, v. r. увѣриться; убѣдиться; *-nienie*, n. увѣреніе; удостовѣреніе, убѣжденіе.
Zapęziały, a. захирѣвшій, невзрачной; *-pęzieć*, v. n. захирѣть.
Zapiać, -piewać, v. n. (о пѣтухѣ) запѣть, запѣвать. [стёгивать.
Zapiąć, -pinać, v. a. застёгнуть, за-
Zapiaskować, -piaszczyć, v. a. наполнить, занести пескомъ.
Zapić, v. *Zapijać*.
Zapiec, v. *Zapiekać*.
Zapiecek, cka, m. запечекъ.
Zapięcie (v. *zapiąć*), пѣніе (пѣтуха).
Zapiecny, a. запечный; *-cnik, -coleg*, m. лежебокъ, лѣнивецъ.
Zapieczenie, n. (v. *zapiekać*), *w żywocie*, запоръ (въ животѣ).
Zapieczętować, v. a. запечатать.
Zapiekać, zapiec, v. a. & n. (v. *przypiekać*); * *komu*, притѣснить, мучить; *- się*, v. n. запекаться; запекаться (о крови); *żywot zapiekł się*, сдѣлался запоръ въ животѣ; *koń, pies zapiekł się*, лошадь, собака одышку получила.
Zapiekanka, f. поваренная соль; * притѣсненіе, мученіе.
Zapiekły, a. запёкшійся, сгущенный (v. *zapiekać*). [украшать.
Zapięknić, -piękrzyć, v. a. украсить,
Zapielać, zapleć, v. a. запалывать, заполоть.
Zapieniać, -nić, v. a. покрыть пѣною; *-nieć, -nić się*, v. n. запѣ- [ниться.
Zapierać, v. *Zaprzeć*.
Zapieracz, m. отрицатель. [совъ.
Zapieradło, n. большая запирка, за-
Zapierzać, -rzyć, v. a. покрыть, засыпать перьями; оперить; *-rzyć ścianą*, отгородить стѣною; *-pierzenie*, n. перегородка изъ досокъ.
Zapieszczać, zapieścić, v. a. нѣгою избаловать.
Zapiętrzyć, zapiętrować, v. *Piętrować*.
Zapięty, a. застёгнутый, (part. a) *zapiąć*.
Zapijać, zapić, v. a. & n. запивать, запить; попивать, часто или много пить; *-pić rozum*, отъ пьянства потерять разсудокъ.
Zapiłować, v. a. запилить

Zapity, a. пьяный.
Zapinać, v. *Zapiąć*.
Zapis, *u*, m. запись, f.; внесéніе въ судéбную рóспись, въ реéстръ; завѣщáніе; билéтъ на постóй.
Zapisać, *-sywać*, v. a. записáть, запи́сывать, замѣчáть (что); *– kogo*, записáть (когó въ какóй то реéстръ и пр.); записáть, внести́ въ счётъ; *– co komu*, записáть комý что на сóбственность; *– gospodę*, отвести́ (комý) квартиру; *– lekarstwo*, предписáть лекáрство; *– w testamencie*, завѣщáть (комý что); *– co skąd*, вы́писать, выпи́сывать (изъ другáго мѣста); *stronę*, *kartę* i t. d., исписáть страни́цу, листъ бумáги; *– opiekuna*, опредѣлáть опекýна; *– się*, v. r. записáться; – дóлжникомъ (комý). [за записáніе.
Zapisny, a. *zapisne*, *ego*, n. дéньги
Zapłacenie, n. платéжъ, заплáта.
Zapłacić, v. a. заплати́ть (propr. & *).
Zapłacony, a. заплáченный.
Zapładzać, v. *Zapłodzić*.
Zapłakać, v. n. заплáкать; *-płakany*, a. заплáканный.
Zapłaniać, v. *Zapłonąć*, *Zapłonić*.
Zapłata, f. заплáта, платéжъ.
Zaplatać, *zapleść*, v. a. заплетáть; -плéсть; *запýтать.
Zaplątać, v. a. запýтать.
Zapław, *u*, m. сплáвка, сплáвливаніе.
Zapławić, *zapławiać*, v. a. сплáвить, сплавлáть. [запóлзть.
Zapłazać, *-zać się*, v. n. запáлзывать,
Zapleć, v. *Zapielać*.
Zaplecze, n. заплéчье; *-cznik*, m. стоящій по зади́ когó въ шерéнгѣ.
Zapleczyć, v. a. положи́ть на плечó.
Zaplemieniać, *-nić*, v. a. насели́ть рáзными племенáми.
Zaplcić, v. *Zaplatać*.
Zapleśniały, a. заплѣснѣвѣлый.
Zapleśnieć, v. n. плѣснѣвѣть.
Zaplewiać, *-wić*, v. a. напóлнить плéвелами; засори́ть.
Zapłocie, n. заты́ніе.
Zapłod, v. *Zaród*.
Zapłonąć się, *-nić się*, v. n. покраснѣть отъ сты́да. [прогнáть.
Zapłoszyć, *-płaszać*, v. a. пужáя
Zaplot, *u*, m. *zaplecenie*, n. заплетáніе, -тéніе; *-plot*, *-otek*, *tku*, m. заплетéнное; зáгорода.
Zapluć, *-plunąć*, *-plwać*, *-pluwać*, v. a. заплевáть, заплéвывать.
Zaplusnąć, *-sknąć*, *-skać*, v. a. забры́згать.
Zapływ, *u*, m. заплы́тіе.
Zapoić, *zapoiwać*, v. a. запои́ть.
Zapole, n. запóлье; *-polny*, a. запóльныя.
Zapolnica, f. отгорóдка на плéвы.
Zapołucz, m. турéцкая крáсная пря́жа.
Zapomagać, *-módz*, v. a. помогáть; пособи́ть, -блáть; попрáвить чье состоя́ніе, постáвить на нóги.
Zapominać, *-omnieć*, v. a. забы́ть, забывáть; запóмнить, запáмятовать; *– się*, v. r. забы́ться, -бывáться; безразсýдно что дѣлать; *-mnienie*, n. забы́тіе, забвéніе; *-mniony*, a. забвéнный.
Zapomódz, v. *Zapomagać*.
Zapomożenie, *-maganie*, n. вспомогáніе, посóбіе; пóмощь, f.; *-możyciel*, m. *-cielka*, f. вспомогáтель, -льница. [шпи́лка и пр.
Zapona, f. застёжка; пýговица,
Zapor, *u*, m. *zapora*, f. большóй запóръ.
Zaporek, *rka*, m. *-porka*, f. запóрка, запи́рка; распи́рка; клáпанъ въ насóсѣ. [порожскихъ Козакóвъ).
Zaporoże, n. запорóжье (землá зá-
Zapowiadać, *zapowiedzieć*, v. a. объявлáть, -яви́ть; повѣщáть, -вѣсти́ть; возвѣсти́ть, приказáть; *– małżeństwo*, оглашáть (въ цéркви о брáкѣ); *komu pojedynek*, вызывать когó на поеди́нокъ; арестовáть товáры и пр.; *-wiadacz*, *-wiednik*, m. объяви́тель, возвѣсти́тель; *-wiedny*, a. объяви́тельный; воспяти́тельный; (w prawie) *listy -wiedne*, грáмоты на останóвку судопроизвóдства.
Zapowiedź, f. объявлéніе; возвѣщéніе, увѣдомлéніе; запрещéніе; *– małżeństwa*, оглашéніе въ цéркви о желáющихъ вступи́ть въ бракъ; опредѣлéніе арéста на что нибýдь.
Zapowiedzieć, v. *Zapowiadać*.
Zapowietrzać, *-trzyć*, v. a. зарази́ть я́звою, чумóю. [кóмить.
Zapoznać, *-znawać*, v. a. позна-
Zapóźnić się, *-paźniać się*, v. n. опоздáть, опáздывать. [судъ.
Zapozwać, *-zywać*, v. a. звать въ
Zapożyczać, *-czyć*, v. a. заня́ть, за-

нимáть; брать въ заёмъ; - się, задолжáть, войти въ долгъ.

Zaprać, zapierać, v. a. начáть мыть; употребйть на мытьё.

Zapracować, v. a. начáть рабóтать; - cować (- cować się) nad czém, мнóго трудáться надъ какóю рабóтою; вырабóтать; - się, v. r. зарабóтаться.

Zapragnąć, v. a. *возжелáть.

Zapraszać, v. Zaprosić.

Zaprawa, f. припрáва; (w chem.) приготовлéніе въ плавйльной пéчи.

Zaprawdę, ad. йстинно, пóдлинно.

Zaprawiać, -wić, v. a. приправлять, приправить; - piec, приготóвить печь плавйльную; - dziurę, зачинйть, задѣлать дыру; пріучáть, наставлять; (kogo na kogo, наустйть, когó на когó); -prawny, a. припрáвленный, приготóвленный; - wo co, пріучённый.

Zaprosić, zapraszać, v. a. зазвáть, зазывáть; пригласйть, приглашáть.

Zaprószyć, (zapraszać), v. a. запорошйть, засыпáть (n. pr. piaskiem, пескóмъ); - komu oczy, брóсить комý пыль въ глазá, обманýть.

Zaprowadzać, -wadzić, v. a. завéсть, заводйть (кудá либо); co, завестй что; учредйть; -wadziciel, m. провóдникъ; учредйтель.

Zaprożniać, -żnić, v. a. занять мѣсто безъ нýжды; -żnić sobie głowę, пустякáми набйть себѣ гóлову.

Zapryskąć, -snąć, zapryskać, v. a. запрыскать, запрыскивать.

Zaprzać, -przajać, zapierać, v. a. застáвить прѣть, воспалйть, повредйть жáромъ.

Zaprządz, (zaprząc), zaprzągać, zaprzęgać, v. a. запрячь, запрягáть; - kogo do roboty, запрячь (принудйть) когó въ трýдную рабóту.

Zaprząg, (gen. ęgu), m. запряжка; упряжка.

Zaprzałek, łka, łku, m. крáсное пятнó, пупырь крáсный (отъ воспалéнія); -ały, a. запрѣлый; крáсный отъ воспалéнія.

Zaprzaniec, ńca, m. отрицáтель.

Zaprzątać, -tnąć, v. a. напóлнить, какóе мѣсто чѣмъ; упражнять когó чѣмъ; - głowę czém, занять, набйть гóлову тѣмъ; - co gdzie, запрятать; задѣть, засунуть.

Zaprzeć, -przajać, v. Zaprzać.

Zaprzeć, -pierać, v. a. заперéть, запирáть (запóромъ); заложйть, загородйть; - zaprzeć czém, подперéть, подстáвить подпóру; - się czego, заперéться; не признавáться въ чемъ нибýдь; - się kogo, отперéться, отрéчься. [не соглашáться.

Zaprzeczać, -czyć, v. a. провергáть,

Zaprzeczny, a. оспорймый.

Zaprzedać, -dawać, v. a. продáть, продавáть (говоря о людяхъ).

Zaprzęg, -przęga, v. Zaprząg.

Zaprzęgać, v. Zaprządz.

Zaprzeszły, a. давнó прошéдшій.

Zaprzyjaźniać, -źnić, v. a. подружйть; - się, v. r. подружйться.

Zaprzysiądz, -sięgnąć, -sięgać, v. a. присягáть, присягнуть, утверждáть комý что присягою; - się (na co, do czego), дѣлать заговóръ.

Zapsnąć, v. a. засýнуть.

Zapstrzyć, v. a. испещрйть.

Zapuchać, -puchnąć, v. n. опýхнуть.

Zapust, u, m. лѣсъ нерýбленный; порóстникъ.

Zapustek, tka, m. молодой стволъ для рóста оставляемый въ лѣсу.

Zapustnik, m. шýтникъ во врéмя карнавáла; -stny, a. принадлежáщій къ карнавáлу; -ny wtorek, зáговѣнье мáсляничное.

Zapusty, m. pl. мáсленица; зáговѣнье мáсляничное; карнавáлъ.

Zapuszczać, -puścić, v. a. опускáть, опустйть, спущáть; -ścić bałkę, брусъ запустйть въ пазъ; -sieć, бросáть, кидáть нéводъ; - brodę, отпустйть бóроду; - las, łąkę, завестй лѣсъ, лугъ; - co czém, закрыть что чѣмъ нибýдь; - ołowiem, woskiem, заливáть свинцéмъ, вóскомъ; - konia, пустйть лóшадь въ прыть; - myśli, oczy na co, устремйть мысли, глазá на что; -ścić się, v. r. разбѣжáться; вмѣшáться во что; стремйться къ чемý съ горячностью.

Zapuszczenie, n. (v. zapuścić) завѣса.

Zapychać, v. Zapchać, zapchnąć.

Zapytać, -tać się, v. a. & r. спросйть, спрáшивать; спросйться.

Zapytanie, n. вопрóсъ; спрáвка.

Żar, u, m. раскалённые ýгли; (несносный) жаръ.

Zarąbać, -bić, v. a. зарубить, зарубать; изрубить; зарубить, сдѣлать на чемъ замѣтку; разрубить (мясо и пр.).
Zarabiać, v. *Zarobić*.
Zarachować, v. a. просчитать; *-się*, v. r. прочесться.
Zaradny, a. досужій, рачительный, искусный, проворный.
Zaradzać, v. *Zarodzić*.
Zaradzać, -dzić, v. a. помогать совѣтомъ (противъ чего); *- komu*, пособить кому; *- czemu*, поправить что.
Zarajać, v. *Zaroić*.
Zaranek, nka, m. утро, утреннее время.
Zaranny, a. утренній.
Zarastać, v. *Zarosnąć*.
Zaraz, ad. тотчасъ, сейчасъ; вскорѣ.
Zaraza, f. зараза, язва; *- morowa*, чума; *- na bydło*, скотскій падежъ; *- na zboże*, ржа на хлѣбѣ; *развращеніе во нравахъ.
Zarazem, ad. вмѣстѣ, въ одинъ разъ.
Zarażać, -zić, v. a. заражать, заразить (propr. & *); *-raźliwy*, a. заразительный.
Żarcie, n. (S. a żrzeć), жранье.
Żarcik, d. v. *Żart*.
Zardzewiały, a. заржавѣлый.
Zardzewić, v. a. ржавить; *-wić się*, *-wieć*, v. n. заржавѣть.
Zarębywać, v. *Zarąbać*; *- drogę*, загородить дорогу засѣкою.
Zarącznik, m. порука, поручитель; *-ręczny*, a. (w prawie) оберегательный, запретительный.
Zaręczać, -czyć, v. a. поручиться; *- corkę komu za żonę*, обручить дочь свою съ кѣмъ, сговорить дочь свою за кого; *-czyć się*, v. r. обручиться, сговориться.
Zaręczenie, n. поручительство; *zaręczenie, -ręczyny*, f. pl. обрученіе, сговоръ.
Zaręka, f. поручительство; рекомендація, препорученіе.
Zarękawek, wka, m. (полотняный) нарукавникъ; *-kawie*, n. нарукавники.
Żarliwiec, wca, m. ревнитель, ревнователь; *-liwość*, f. ревность, рвеніе, усердіе; *-liwy*, a. ревностный.
Żarłok, m. прожора, прожорливый человѣкъ; аккула (рыба); *-łoczka*, f. прожора, прожорливая женщина; *-łoctwo*, n. *-łoczność*, f. прожорливость; прожорство; *-łoczny*, *-łoczy*, a. прожорливый.
Żarna, (gen. *żarn*), f. pl. жерновы, ручная мельница.
Żarnice, f. pl. корь (болѣзнь), f.
Zarobek, bku, m. прибыль, f. барышъ (заработанный).
Zarobić, -rabiać, v. a. заработать, заработывать; выработать; достать (работою); заслуживать; приготовлять, приправлять что (н. пр. кушаніе и пр.); *-bić się*, v. r. заработаться; **piwo się zarobi*, пиво бродитъ; *-robnik*, m. подѣнщикъ; *-robny*, *-robkowy*, a. заработанный; прибыльный; прибыточный.
Zarodek, dka, dku, m. зародъ, зародышъ (Germen).
Zarodzić, -radzać, v. a. зародить, заражда́ть; размножить, распространить (propr. & *).
Zaroić, zarajać, v. a. произвесть броженіе.
Zaronić, (v. *ronić*), v. a. заложить, затерять.
Zarościć, -raszczać, v. a. *ciasto*, дѣлать тѣсто.
Zarośl, -roślina, f. поростникъ; кустарникъ.
Zarosnąć, zarastać, v. n. зарости, зарастать, обростать; *дѣлаться возмужалымъ; (*o ranach*) *zarastać*, заживать.
Zarosły, a. заро́слый; поросшій, обросшій чѣмъ.
Zarównać, -nywać, v. a. заровнять, заравнивать; уровнять, удовлетворить.
Zarówno, ad. ровно, ровнымъ образомъ.
Zarozumiałość, f. высокоуміе, тщеславіе, надменность; *-miały*, a. тщеславный, гордый, надменный.
Żart, u, żarcik, u, m. шутка, шуточка; *żartem, na żart*, шутя, въ шуткахъ.
Żartki, a. быстрый, прыткій; скорый.
Żartobliwy, a. шутливый; *-wość*, f. шутливость, f.
Żartować, v. a. шутить; *- z kogo*, издѣваться, насмѣхаться надъ кѣмъ; *-townik*, m. шутникъ, забавникъ; *-wnica, -wniczka*, f. шутница.
Zarumienić, v. a. зарумянить; сдѣлать краснымъ, рыжимъ; заставить краснѣть (отъ стыдливости); *- się*, v. n. краснѣть, покраснѣть.
Zarwa, f. стремленіемъ воды оторванный кусокъ земли.

Zarwac, *zarywać*, v. a. захвати́ть, захва́тывать (propr. & *); оторва́ть; – *chorobę*, хвати́ть болѣ́знь, зарази́ться болѣ́знью; перехвати́ть (како́й нибу́дь нау́ки и пр.). [вать.
Zaryć, *-rywać*, v. a. зары́ть, зары-
Zaryczyć, *-ryknąć*, v. n. зарыча́ть, замыча́ть. [та́.
Zarys, *u*, m. пе́рвое начерта́ніе; чер-
Zarza, f. заря́; *północa*, сѣ́верное
Zarżać, v. n. заржа́ть. [сія́ніе.
Zarządzać, *zarządzić*, v. a. упра́вить, управля́ть; распоряжа́ть.
Zarzekać, *-rzeć*, v. a. очарова́ть, околдова́ть; *-kać się*, зарека́ться; отрица́ться, отрещи́ся.
Zarzecze, n. зарѣ́чье; *-czny*, *-rzecki*, a. зарѣ́чный. [у́гли.
Zarzew, f. *-wie*, n. жаръ, раскалённые
Zarzewny, a. горю́чій.
Zarzezać, *-rzezywać*, v. a. зарѣ́зать, зарѣ́зывать (го́рло).
Zarznąć, v. *Zarzynać*.
Zarzucać, *-cić*, v. a. заки́дывать, заки́нуть; забра́сывать, забро́сить; затеря́ть, затра́тить; – *co czém*, закида́ть что чѣмъ; – *sieć*, заки́нуть, опусти́ть сѣ́ть; – *co*, * оста́вить безъ уваже́нія, отста́ть отъ чего́; – *komu co*, упрека́ть чѣмъ; возрази́ть, противурѣ́чить; (– fundament, фунда́ментъ, основа́ніе дѣ́лать). [противурѣ́чіе.
Zarzut, *u*, m. упрёкъ; возраже́ніе,
Zarzutki, pl. забро́шенныя, затёрянныя ве́щи. [нію.
Zarzutliwy, a. скло́нный къ хуле́-
Zarzutny, a. что легко́ мо́жно затеря́ть; досто́йный нарека́нія.
Zarzyć, v. a. разжига́ть у́голья, разводи́ть ого́нь; – *się*, v. n. горѣ́ть, тлѣ́ть; *-rzyć gniew*, раздража́ть кого́.
Zarzynać, *zarznąć*, v. a. зарѣ́зывать, зарѣ́зать; врѣ́зывать, врѣ́зать; зарѣ́зать го́рло, уби́ть.
Zarzysty, a. горя́щій, о́гненный; ре́вностный, стреми́тельный.
Zaś, ad. же, но, а; int. какъ! возмо́жно ли!
Zasada, f. основа́ніе, фунда́ментъ; * основа́ніе (како́й либо нау́ки и пр.); *zasady*, pl. пе́рвыя нача́ла, n. [pl.
Zasadka, v. *Zasadzka*.
Zasadnik, v. *Zasadzca*. [тельный.
Zasadny, a. осно́ванный, основа́-
Zasadzać, *-dzić*, v. a. (*co na czem*, *co czém*) заса́живать, засади́ть; вставля́ть, вста́вить; – *do więzienia*, заключи́ть въ тюрму́; основа́ть, учреди́ть, завести́; назна́чить, опредѣли́ть; поста́вить (въ заса́ду) во́йско; – *kogo na kogo*, науща́ть, кого́ на кого́; – *się*, v. r. подстерега́ть, скры́ться въ заса́ду; настоя́ть на чемъ.
Zasadzca, m. основа́тель.
Zasadzka, f. заса́да, подса́да; навѣ́-
Zasalać, v. *Zasolić*. [ты, ко́зни, pl.
Zaschnąć, v. *Zasychać*.
Zaścielać, *zasłać*, v. a. застила́ть, застла́ть; устла́ть (propr. & *).
Zaścienie, n. застѣ́ніе; мѣ́сто за стѣно́ю. [сти́чь.
Zaścigać, *-gnąć*, v. a. застига́ть, за-
Zasępiać, *-pić*, v. a. затми́ть, помрачи́ть; *-pić czoło*, *-pić się*, v. n. нахму́риться. [& *).
Zasiać, *-siewać*, v. a. засѣ́ять (propr.
Zasiadać, *zasiąść*, v. a. & n. сади́ться, сѣ́сть; засѣда́ть, засѣ́сть; – *czyje miejsce*, заня́ть мѣ́сто кого́; заступи́ть чье мѣ́сто; – *gdzie*, посели́ться гдѣ нибу́дь; – *nad czem*, сидѣ́ть надъ чѣмъ; – *do roboty*, приня́ться за рабо́ту.
Zasięgać, *-sięgnąć*, *-siągnąć*, v. a. & n. *ręką*, стара́ться доста́ть руко́ю; навѣ́дываться, освѣдомля́ться; простира́ться; – *czego*, стара́ться доста́ть, получи́ть; – *kogo*, *znajomością*, имѣ́ть знако́мымъ, имѣ́ть знако́мство съ кѣмъ.
Zasię, int. (говоря́ съ неуваже́ніемъ) оста́вь то, не тро́нь того́! *zasię tobie odemnie*, пошёлъ! прочь отъ меня́. [гдѣ либо.
Zasiedziały, a. до́лго посели́вшійся
Zasiedzieć, *zasiadać*, v. a. долговре́меннымъ сидѣ́ніемъ испо́ртить; *kura zasiedziała jaie*, ку́рица высидѣла цыпля́тъ; *-dzieć się*, до́лго просидѣ́ть.
Zasiek, *u*, (*zasieka*, f.) засѣ́ка.
Zasiekać, *-knąć*, *zasiec*, v. a. засѣка́ть, засѣ́чь; сдѣ́лать засѣ́ку; засѣ́чь кого́ до сме́рти.
Zasieść, v. *Zasiadać*, *zasiąść*.
Zasiew, *u*, *-siewek*, *wku*, m. за-
Zasiewać, v. *Zasiać*. [сѣ́въ; сѣ́мя.
Zasiewca, m. сѣ́ятель; *-siewny*, a. сѣ́ятельный; засѣ́янный.

Zasiłek, łku, m. подкрѣпленіе, помощь.
Zasilać, -lić, v. a. подкрѣплять, -пить; пособить (войскомъ и пр.); *- się,* v. r. подкрѣпиться; напрягать свои силы; *-silny,* a. укрѣпительный; съ лишкомъ сильный.
Zasiwieć, v. n. посѣдѣть, сдѣлаться сѣдымъ.
Zaskakiwać, zaskoczyć, zaskakiwać, v. n. заскакать, заскакивать, заскочить; *- komu w drodze,* перебить кому дорогу бѣганіемъ, скаканіемъ; * предупредить, отвратить; *- koło czego,* стараться, добываться чего. [драгоцѣнное).
Zaskarbić, v. a. пріобрѣсть (что
Zasklep, u, m. пчелиная смазка.
Zasklepiać, -pić, v. a. выводить, вывесть своды; *- cukrem,* обсахарить, варить въ сахару.
Zaskórnica, f. подкожный нарывъ.
Zaskórnik, m. волосатикъ, закожной
Zaskórny, a. закожный. [червь.
Zaskórze, n. мѣсто между кожею и мясомъ. [питься.
Zaskórzyć, -skurzyć, v. n. просту-
Zaskrzynąć, -nić, v. a. защемить.
Zaskwierać komu, v. a. докучать, мучить, беспокоить.
Zasłabnąć, -słabieć, v. n. слабымъ сдѣлаться, занемочь.
Zasłać, v. *Zaścielać.*
Zasłanie, zaścielanie, n. застиланіе.
Zasłany, a. застланный.
Zasłać, v. *Zasyłać.*
Zasłaniać, v. *Zasłonić.*
Zaślepiać, -pić, v. a. заслѣплять, -пить (propr. & *); *-ślepnąć,* v. a. ослѣпнуть, слѣпымъ сдѣлаться.
Zaślizgać, -ślizgnąć, v. a. скользая (на льду) достичь до какого мѣста.
Zaśliznąć, v. a. сдѣлаться скользкимъ; *-śliznić, -niać,* v. a. скользкимъ сдѣлать.
Zasłodzić, -sładzać, v. a. засластить.
Zasłona, f. заслонъ, завѣса, занавѣсъ; покровъ, покрывало, фата; (w fortyf.) куртина; блинды, f. pl.; покровительство, защита; * ослѣпленіе, заблужденіе; ширмы, pl.
Zasłonić, -słaniać, v. a. заслонить, засланивать; закрыть, закрывать, застановлять, завѣсить что чѣмъ; * скрывать подъ видомъ, извинять; взять за предлогъ; защищать, оборонять.
Zaślubić, v. a. сговорить невѣсту; бракомъ сочетать; *- ślubiny,* f. pl. обрученіе, сговоръ; свадьба; *-ślubny,* a. свадебный; брачный.
Zasługa, f. жалованье; заслуга.
Zasłużyć, zasługiwać, v. a. *co, na co,* пріобрѣсть себѣ (работою и пр.); заслужить, заслуживать (n. pr. *na karę,* заслужить наказаніе); *- się,* v. r. оказать услугу, или услуги.
Zasłychać, -chnąć, zasłyszeć, v. a. (узнать, освѣдомиться); *-szeć co,* ослышаться; *-chać czém,* отзываться, пахнуть чѣмъ
Zasmakować, v. a. (*komu co*) находить въ чемъ удовольствіе. [рать.
Zasmarować, v. a. замазать; зама-
Zaśmielać, -lić, v. a. ободрять, ободрить.
Zaśmierdzić się, -dzieć, -dnąć, zaśmiardnąć, v. n. начать вонять; смердѣть.
Zasmolić, -smalać, v. a. засмолить, засмаливать; замарать.
Zasnąć, zasypiać, v. n. заснуть, засыпать; * преставиться, скончаться, умереть; (о рыбѣ) уснуть.
Zaśniad, u, m. безобразный наростъ въ маткѣ.
Zaśnieżyć, v. n. занести снѣгомъ.
Zasób, obu, m. запасъ; *-obny,* a. запасный.
Zasoczyć, v. a. приправить сокомъ
Zasolić, zasalać, v. a. осолить; *zasolonka,* f. солонина.
Zaspa, f. (*zamiec*) куча песку вѣтромъ нанесенная.
Zaspać, zasypiać, v. a. проспать; * прозѣвать; *-paniec, ńca,* m. соня, m.; *-spany (-spały),* a. сонный.
Zaśpiewać, v. a. запѣть.
Zaspokoić, -spakajać, v. a. успокоить, -коивать; удовольствовать; усыпить, -плять.
Zasrzeniały, a. инеемъ покрытый.
Za-ssać, zasysać, v. a. засосать.
Zastać, -stawać, v. a. застать (propr. & *); *zastać się, -wać się,* v. r. застояться, застаиваться.
Zastalać, -lić, v. a. наварить сталью; * ожесточать.
Zastanawiać, -nowić, v. a. останавливать,. остановить; *-wić się, -wiać się,* останавливаться, оста-

новиться; *-*wiać kogo*, обратить чье внимание на что; удивлять; -*się*, v. r. опомниться, помышлять; памятоваться; удивляться; -*nowiciel*, m. кто останавливаетъ.

Zastąpić, v. *Zastępować*.

Zastąpienie, n. ходатайство, покровительство.

Zastarzeć, v. n. застарѣться; (о правахъ) просрочить, потеряться; предаться забвенію; укорениться; -*starzały*, a. застарѣлый; укоренившійся; (о товарахъ) залежалый.

Zastaw, m. закладъ, залогъ; закладываніе, заложеніе.

Zastawa, f. закладываніе; (w fortyf.) брустверъ, парапетъ.

Zastawiać, -*wić*, v. a. заставлять, заставить; загородить, запереть; застановить, наполнить что чѣмъ; остановить, задержать; защищать; закладывать, отдать подъ закладъ; - *się*, v. r. защищаться, оборониться; противиться (кому); - *czém*, извиниться подъ какимъ предлогомъ; - *za kogo*, заступить за кого; - *na kogo*, подстерегать (кого).

Zastawidło, n. заставка въ прудѣ.

Zastawka, f. всё то чѣмъ останавливаютъ что нибудь; заставка у мельницы.

Zastawnik, m. закладчикъ; заимодавецъ, закладодержатель; -*wny*, a. закладный; данный въ закладъ.

Zastęp, *u*, m. толпа; войско; (w fortyf.) брустверъ, парапетъ; блинды.

Zastępca, *zastępnik*, m. заступникъ, намѣстникъ; порука, поручитель; защитникъ, покровитель; секундантъ; намѣстникъ, викарій; *zastępstwo*, -*pnictwo*, n. намѣстничество.

Zastępować, *zastąpić*, v. a. заступать, -пить; переступать, -пить; - *miejsce*, занять мѣсто; *komu drogę*, *w* (*na*) *drodze*, заступить, перебить дорогу; - *kogo*, заступиться, въ чью пользу; заступить чье мѣсто; - *wydatki*, платить за кого (въ трактирѣ и пр.); поручиться за кого; -*stąpić*, *wstąpić w ciążę*, обеременѣть, очреватѣть; - *się*, v. r. защищаться, обороняться.

Zastronność, f. -*ństwo*, n. пристрастіе; -*onny*, a. пристрастный.

Zastrzał, *u*, m. стрѣльба; подпора, контрефорсъ.

Zastrzec, (-*strzedz*), *zastrzegać*, v. a. исключать изъ условія, предоставить себѣ что.

Zastrzelać, -*lić*, v. a. застрѣливать, застрѣлить.

Zastygnąć, v. a. застыть, застынуть.

Zasuć, v. a. засыпать, засыпать.

Zasuwać, -*sunąć*, v. a. засовывать, засунуть; задвигать, задвинуть; придвигать, придвинуть; задернуть (н. пр. занавѣсъ); запереть (дверь засовомъ).

Zasuszać, -*szyć*, v. a. засушить, засушивать.

Zasuwa, f. засовъ, задвижка; задвижной ставень.

Zaswajać, *zaswoić*, v. a. присвоивать, -своить.

Zaświadczenie, n. свидѣтельство.

Zaświadczać, -*dczyć*, v. a. свидѣтельствовать, засвидѣтельствовать.

Zaświecać, *zaświecić*, v. a. засвѣчать, засвѣтить; освѣщать; посвѣтить (кому); - *się*, v. r. засіять, заблистать.

Zasychać, *zaschnąć*, v. n. засыхать, засохнуть.

Zasyłać, *zasłać*, v. a. засылать, заслать; отсылать; - *komu ukłon*, свидѣтельстовать кому свое почтеніе.

Zasypać, -*pywać*, v. a. засыпать, засыпать.

Zasypiać, v. *Zasnąć*, *zaspać*.

Zaszczepca, m. *основатель, учредитель.

Zaszczycać, -*cić*, v. a. защищать, защитить; удостоить, дѣлать честь (*kogo czém*, кого чѣмъ).

Zaszczyt, *u*, m. защита, покровительство; достоинство, заслуга, честь; почесть, отличіе (какъ то: орденъ, чинъ и пр.); -*ytny*, a. достопочтенный, славный.

Zaszkadzać, *zaszkodzić*, v. a. повредить, вредить.

Zaszlamować, v. a. засорить, занести иломъ.

Zaszły, part. a *zajść*, v. *Zajść*.

Zaszorować, v. a. занести пескомъ.

Zaszrubować, v. a. завинтить.

Zaszrubnik, m. ключъ (коимъ отвинчиваются гайки).

Zasztukować, v. a. зачинить; починить.

Zaszywać, *zaszyć*, v. a. зашивать, зашить.

Zaszycie, n. зашитіе; -*szyty*, a. зашитый.

Zataczać, v. *Zatoczyć*.

Zataić, *satajać*, v. a. затаить, затаивать.

Zatamować, v. *Tamować*.
Zatapiać, v. *Zatopić*.
Zatarcie, S. a *zatrzeć* (v. *Zatrzeć*).
Zatarga, f. *ссóра, раздóръ.
Zatargać, *-rgnąć*, v. a. задёргивать, задёрнуть.
Zatargować, v. a. заторговáть.
Zatarty, a. затёртый. [лить.
Zatasować, v. a. загромоздить, зава-
Zatchnąć się, *zadychać się*, v. a. задохнýться, задыхáться, лишáться дыхáнія.
Zatęchlina, *-chłość*, f. зáдхлость.
Zatęchnąć, *-chnać się*, v. n. тýхнуть.
Zatém, v. *Zatym*. [туплять.
Zatępić, *zatępiać*, v. a. затупить, за-
Zatęsknić, v. a. причинить тоскý.
Zatkać, *zatknąć*, *-tykać*, v. a. заткнýть, затыкáть; *-tkać usta*, *gębę*, зажáть комý ротъ (propr. & *); *-tkać rurę*, завалить (йломъ и пр.) трýбу; *- stolec*, причинить запóръ; *zatknąć co w co*, *na co*, воткнýть что во что, на что.
Zatkanie, n. запóръ.
Zatłaczać, *zatłoczyć*, v. a. запихнýть, запихáть, вдавить; задушить, задавить.
Zatlić, v. a. зажёчь; *-tleć*, *-tlić się*, *zatlewać*, *zatlewać się*, v. n. тлиться, тлѣться. [смéрти.
Zatłuc, *zatłukać*, v. a. убить до
Zatłumiać, *-tłumić*, v. a. затушить, утушить; *- ogień*, угасить огóнь; *- krew*, остановить течéніе крóви; *- ból*, утишить боль; (*pieniądze cudze*, утаить дéньги, не отдавáть ихъ.
Zatoczyć, *zataczać*, v. a. закатить, закáчивать; *- działa*, *armaty*, постáвить пýшки для стрѣльбы; *- na oselce*, заточить, затáчивать, (v. *toczyć*). [лýчистой.
Zatoczysty, *-czny*, a. извилистой, из-
Zatoka, f. *zatok*, *u*, m. извилина, излýчина, кривизнá; *zatok morski*, заливъ.
Zatonąć, v. n. утонýть; быть водóю покрытымъ; погрузиться, (propr. & *).
Zatop, *u*, m. пучина, бéздна.
Zatopić, *zatapiać*, v. a. затопить, -топлять; погрузить, погружáть; наводнить; покрыть расплáвленнымъ вóскомъ и пр.; *pieniądze*, промотáть дéньги; *- się*, v. r. утопиться; *погружáться, углублáться (во что).
Zatrąbić, v. a. затрубить.
Zatracać, *zatracić*, v. a. истреблять, -требить; *zatracić*, со всѣмъ потерять.
Zatrącić, *zatrącać*, v. a. толкнýть; *czém*, пáхнуть чѣмъ (propr. & *).
Zatrata, f. истреблéніе, разорéніе.
Zatretować, v. a. замять сбивши съ ногъ; *- się*, v. r. (о лошадяхъ) засѣкáть нóгу; (о ѣздокѣ) натирáться.
Zatret, *u*, m. сáдно на тѣлѣ (отъ ѣзжéнія верхóмъ); засѣчка (у лошадéй). [окормить ядомъ.
Zatruć, *zatruwać*, v. a. отравить,
Zatrudniać, *zatrudnić*, v. a. затруднять, -нить; *- kogo czém*, затруднить, упражнять когó чѣмъ; замѣшáть, запýтать; стягощáть, обез-
Zatruty, a. отрáвленный. [покóить.
Zatrząść, *zatrząsnąć*, *zatrząsać*, v. a. затрясти; * потрясти, возмутить, встревóжить.
Zatrzaskać, *zatrzasnąć*, v. a. захлопывать, захлóпнуть (двéри и пр.).
Zatrzebić, v. *Trzebić*.
Zatrzeć, v. *Zacierać*.
Zatrzymać, *-mywać*, v. a. задержáть, задéрживать; удержáть, удéрживать; сохранить, содержáть; *- się*, v. r. остановиться; остáться, дожидáться, подождáть.
Zatuczać, *-czyć*, v. a. утучнять, -чнить; жирнымъ сдѣлать.
Zatulać, *-lić*, v. a. затыкáть, заткнýть; зажимáть, зажáть (v. *tulić*); утишить.
Zatwardzać, *-dzić*, v. a. ожесточáть, -чить, (propr. & *).
Zatwardzieć, *-dnieć*, *-dnąć*, v. n. затвердѣть; *ожесточиться; закоснѣть.
Zatwardziały, a. отвердѣлый, затвердѣлый; ожесточéнный; закоснѣлый.
Zatwor, *u*, m. *-ora*, f. затвóръ, засóвъ.
Zatworzyć, *-twarzać*, *-twierać*, v. a. затворить, затворять.
Zatyć, *-tywać*, v. n. зажирѣть.
Zatycie, n. дебéлость, дорóдство.
Zatyczka, f. затычка, втýлка.
Zatykać, v. *Zatkać*; *-kacz*, m. конопáтчикъ.
Zatyły, a. зажирѣлый

Zatym, *zatém*, ad. слѣдовательно, и такъ.
Zaufać, v. a. & n. довѣрять; ввѣриться; *-fanie*, n. довѣреніе, довѣренность, упованіе; *-fany*, a. довѣряющій, уповающій.
Zaułek, *łka*, m. переулокъ.
Zausznica, f. наушница; заушница (опухоль).
Zausznictwo, n. наушничество.
Zauszniczka, f. серьга, серёжка.
Zausznik, m. наушникъ.
Zauszny, a. заушный; *клеветническій, злорѣчивый.
Zawada, f. препона, препятствіе; *zawady wojenne*, pl. поклажи военныя, обозъ. [ливой человѣкъ.
Zawadya, f. ссора; *-dyak*, m. задор-
Zawadzać, *-dzić*, v. a. зацѣплять, -пить, задѣвать, -дѣть чѣмъ за что; ударяться о что; *-dzać komu*, препятствовать, мѣшать кому (въ чемъ).
Zawał, *u*, m. v. *Zawałka*, *zawałek*.
Zawała, f. паденіе, обрушеніе (строенія).
Zawalać, *-lić*, v. a. заваливать, завалить; засыпать, засыпать; (паденіемъ своимъ) занять или наполнить пространное мѣсто; загородить, закласть; *- się*, v. n. завалиться; разрушиться, упасть.
Zawalać, v. a. замарать, запачкать.
Zawałek, *łka*, m. наружное укрѣпленіе.
Zawalenie, n. заваленіе, паденіе.
Zawaliny, f. pl. развалины, f. pl.
Zawałka, f. желѣза (въ тѣлѣ).
Zawalny, a. (w fortyf.) наружный; за валомъ находящійся.
Zawarcić, v. *Zawrzeć*.
Zawarcie, n. (S. a *zawrzeć*) v. *Zawrzeć*.
Zawartka, f. буря.
Zawarty, a. (part. a *zawrzeć*) запертый; заключенный.
Zawaśniać, *-śnić*, v. a. поссорить, возбуждать ненависть.
Zaważać, *-żyć*, v. n. вѣсить, вѣсъ имѣть. [временно, зараиѣе.
Zawczasu, *za wczasu*, ad. заблаго-
Zawczesny, a. преждевременный.
Zawczoraj, ad. третьяго дня; *-rajszy*, a. третьягоднишній.
Zawdzięczać, *-czyć*, v. a. возблагодарить; награждать съ благодарностью.
Zawerbować, v. a. принять въ военную службу.
Zawężyć, *-żać*, v. a. съузить.
Zawgryn, *u*, m. зеленая соковая краска.
Zawiać, *-wionąć*, *-wiewać*, v. a. завѣять, завѣвать; заносить, закрывать; завѣять, начать дуть или вѣять. [млять, увѣдомить.
Zawiadomiać, *-domić*, v. a. увѣдо-
Zawiadować, *-dywać*, v. a. *czem*, управлять, править, имѣть въ смотрѣніи, вѣдѣніи своемъ; *wojskiem*, начальствовать надъ войскомъ.
Zawiadowca, m. правитель, управитель; начальникъ; предводитель.
Zawiasa, f. петля дверная; дверной крюкъ; *zawiasy ziemi*, полюсы, m. pl.
Zawiązać, *-wiązywać*, v. a. завязать, завязывать; *-zać*, завязать, запутать (дѣло какое); *- gębę*, *usta*, зажать ротъ, заставить молчать; *-zać komu świat*, пресѣчь кому путь къ счастію на свѣтѣ; *-zać*, заключить; выводить слѣдствіе; *-zać co w krótkie słowa*, въ кратцѣ что сказать; *- przy chrzie*, дать подарокъ крестнику (-ницѣ) при крещеніи; *- sie*, (о капустѣ и пр.) виться вилками; заключиться, слѣдовать.
Zawiąznąć, v. *Zawięznąć*.
Zawić, *-winąć*, *-wijać*, v. a. завить, завивать, завернуть, завертывать; вертѣть, вить; *- się*, v. r. *w co*, завернуться во что (н. пр. въ плащъ); *-wijać się dokąd*, спѣшить куда нибудь; *- się koło czego*, торопиться, быть чѣмъ весьма занятy.
Zawichrzyć, *-rzać*, v. a. & n. начать бурлить, свирѣпствовать; *-rzyć co*, взволновать; возмутить, въ смятеніе привесть; v. i. *zawichrza się*, кажется что буря будетъ.
Zawicie, n. (v. *zawić*) связка, обвертка; покрывало, фата.
Zawieczniony, *-wiekowały*, a. старобытный.
Zawiędły, a. завялый.
Zawierać, *zawrzeć*, v. a. заключать, -чить; запирать, -переть; *- oczy*, замкнуть глаза; *умереть; *- komu gębę*, зажать ротъ, заставить молчать; *- pokój*, *kontrakt*, заключить

миръ, контрактъ; *– w sobie*, содержать въ себѣ; *– z czego*, заключить, выводить слѣдствіе; *– się*, v. r. запираться; скрыться, утаиться въ чёмъ; зацѣпиться; *zawrzeć* (v. *wrzeć*), закипѣть, начать кипѣть; жечь (на тѣлѣ).
Zawieracz, m. *ten co zawiera*.
Zawieradło, n. всё то чѣмъ заперѣть можно, засовъ, затворъ.
Zawierucha, f. буря, вьюга, метелица; *смущеніе, смятеніе.
Zawieruszyć, *-szać*, v. a. завѣять; возмутить; затерять, затратить; запутать.
Zawierzgnąć, *-rzgać*, v. n. лягнуть, [лягать.
Zawierzyć, *-rzać*, v. a. вѣрить, полагаться на кого.
Zawieśdź, *zawieść*, v. *Zawodzic*.
Zawiesisty, a. повислый.
Zawieszać, *zawiesić*, v. a. & n. повѣсить, привѣсить, навѣсить; завѣсить, завѣшивать; закрывать завѣсою и пр.; *откладывать; отсрочивать; *– broń*, *wojnę*, перемириться; заключить перемиріе; *– kogo od sprawowania urzędu*, отрѣшить кого отъ должности на время; *– usądow*, привести въ судъ.
Zawieszenie, n. отсрочка, отложеніе, остановка; *– broni*, перемиріе.
Zawieszony, a. (v. *zawieszać*) отсроченный; отложенный до другаго времени; приведенный въ судъ; (w prawie) *-szona zmowa*, оговорка, особенное условіе.
Zawiewać, v. *Zawiać*.
Zawiew, *u*, m. *zawiewa*, *-wiewka*, f. мѣсто завѣянное снѣгомъ, пескомъ; *zawiew*, порывъ вѣтра.
Zawieźć, v. *Zawozić*.
Zawięznąć, *-zać*, v. n. завязнуть; быть воткнуту.
Zawijać, v. *Zawić*.
Zawikłać, v. a. запутать, смѣшать; *-kłanie*, n. спутаніе, замѣшательство.
Zawiłorogi, a. крivорогій. [ство.
Zawiły, a. (v. *zawić*) переплетенный, сплетенный (какъ сучья); запутанный, спутанный.
Zawiniać, *-nić*, v. n. провиниться; проступиться; *-winienie*, n. вина, проступокъ.
Zawinięcie, n. свяска, свитокъ.
Zawiść, f. зависть; ненависть, f.; ревность.
Zawiśle, n. мѣсто за Вислою находящееся.
Zawisnąć, *-wisać*, v. n. зависѣть (отъ кого, отъ чего); *– w czém*, состоять въ чемъ, основываться на чёмъ; (*-wisnąć*, *-wisać*, зацѣпившись за что висѣть).
Zawiśnik, *-istnik*, m. завистникъ; соперникъ; ненавистникъ; *-śność*, f. ревнивость, ревность; *-sny*, *-stny*, a. завистный, завистливый; ревнивый.
Zawisnąć, v. a. & n. *komu czego*, завидовать кому въ чёмъ.
Zawitać, v. a. *kogo czém*, привѣтствовать кого чёмъ; *– do kogo*, пожаловать къ кому, посѣтить кого.
Zawity, a. (w prawie) рѣшительный, безотвѣтный.
Zawlec, *-wlekać*, *zawłoczyć*, *-właczać*, v. a. заволочь, заволакивать; затащить; *-wlec się gdzie*, затащиться; *-czyć*, *igłę*, *nitkę*, вдѣть нитку въ иглу, продѣть; *– na nitkę*, занизать. [верёвочка).
Zawłoka, f. заволока (волосяная
Zawód, *odu*, m. прыть, быстрой бѣгъ; бѣганіе въ запуски; ристалище; закладъ; подвигъ, предпріятіе; проводы, обманъ.
Zawodnik, m. кто бѣгаетъ въ запуски; скакунъ (лошадь).
Zawodny, a. обманчивый.
Zawodzczy, *-wodczy*, a. уступкою пріобрѣтенный (отъ другаго).
Zawodzić, *zawieść*, v. a. заводить, завесть, вести куда; *– kogo*, *na czém*, *w czém*, обмануть, провесть кого; *– kogo do czego*, побудить, склонить кого къ чему; предводительствовать (n. pr. *wartę*, итти на смѣну); *-dzić dobra*, обременять имѣніе долгами; (*budynek* i t. d.) завести, построить (домъ и пр.); *– się*, v. r. забѣжать, дѣлать размахъ; *предпріять, предпринимать; обмануться.
Zawodzie, n. мѣсто за водою.
Zawoj, *oju*, m. повязка; чалма; (w anat.) оболочка.
Zawojnik, *u*, m. большая перевязка, бинтъ; *Zawojnik*, *a*, m. Мусульманъ, Турокъ.
Zawojować, v. a. завоевать.
Zawołać, v. a. закричать; призвать.

Zawonieć czego, v. a. обонять, чуять носомъ.

Zawora, zaworka, f. засовъ, задвижка.

Zawornik, m. клинообразный камень, въ перемычки употребляемый.

Zawóz, *u*, m. *-wiezienie*, *-wozenie*, завозъ, -везеніе.

Zawozić, *-wieźć*, v. a. завозить, завезть.

Zawrąbić, *-wrębować*, v. a. обрубить, обрубать.

Zawracać, *-wrócić*, v. a. заворотить, заворачивать; * *-wrócić głowę*, вскружить голову; *-wracać oczy*, вертѣть глазами.

Zawrót, *otu*, m. кривизна; *-głowy*, круженіе головы; *сумасшествіе; *- koński*, бѣшенство у лошадей.

Zawrotny, a. поворотный; причиняющій круженіе головы.

Zawrzeć, v. *Zawierać*.

Zawściągnąć, *-wściągać*, v. a. притащить; *обуздать, укротить.

Zawstydzać, *-dzić*, v. a. пристыдить; *- się*, v. r. застыдиться.

Zawsze, ad. всегда.

Zawziąć się, v. r. упорствовать, упрямиться.

Zawziątek, *tku*, m. *залогъ, закладъ.

Zawzięty, a. упорный, упрямый; раздраженный.

Zażać, *zażdząć*, *zażywać*, v. a. задавить, зажать, зажимать.

Zażalić, *-lać*, v. a. опечалить, огорчить, оскорбить; *- się*, v. r. *na kogo*, жаловаться на кого; *-żalenie*, n. жалоба; *-żalony*, a. горестный, оскорбленный.

Zażartość, *-żartość*, f. ярость; свирѣпость; остервенѣніе; *-żarty*, *-żarty*, a. (v. *zażrzeć*) яростный, свирѣпый, бѣшеный.

Zazdrość, f. зависть; ревность; ревнивость (въ любви); *-drościć*, v. a. завидовать; *-drościciel*, *-zdrośnik*, m. завистникъ; *-drośnica*, f. завистница; *-zdrościwy*, *-drośliwy*, a. завидливый, завистливый; *-zdrosny*, a. (v. *-zdrościwy*) зависти достойный.

Zażec, *zażegać*, v. a. зажечь, зажигать; жечь (propr. & *); *-gacz*, m. зажигатель, -гальщикъ.

Zażeglować, v. *Żeglowac*.

Zażegnać, *-gnywać*, v. a. отвратить крестнымъ знаменаніемъ.

Zażerać, v. *Zażrzeć*.

Zaziębić, *-biać*, v. a простудить, простужать; *- się*, v. r. простудиться.

Zaziębłina, f. markзнóба.

Zaziębnąć, v. a. оцепенѣть отъ стужи; озябнуть; *- sobie co*, простудить себѣ что.

Zazielenić, *-niać*, v. a. зазеленить.

Zazierać, v. *Zazrzeć*.

Zazimować, v. a. & n. зазимовать.

Zazionąć, v. n. вѣять на что; простудиться.

Zaznać, v. a. узнать, узнавать.

Zaznajomić się, v. r. познакомиться (*z kim*, съ кѣмъ).

Zaznoić, v. a. покрыть потомъ.

Zażoga, *zażega*, f. зажженіе; трутъ; головня; горящій уголь.

Zażrzeć, *-żerać*, v. a. пожрать, пожирать; съѣдать, въѣдаться; остервенить; *- się*, v. r. остервенѣть.

Zazuć, *-zuwać*, v. a. обуть, обувать.

Zazwać, v. a. призвать.

Zażyć, *zażywać*, v. a. (v. *użyć*) употребить, употреблять; воспользоваться, пользоваться; наслаждаться; *- tabaki*, нюхать табаку; *-zażyć kogo*, *zażyć (z mańki)*, провести кого, обмануть; употреблять во зло; *- zażyć się z kim*, войти съ кѣмъ въ знакомство, въ дружество.

Zażyłość, f. старое знакомство; *zażyły*, a. ужъ давно познакомившійся.

Zażymać, *zażynać*, v. *Zażąć*.

Zażywny, a. въ пищу употребляемый.

Zbaczać, v. *Zboczyć*.

Zbadać, *-dywać*, v. a. изслѣдовать, испытывать.

Zbawca, m. избавитель.

Zbawiać, *-wić*, v. a. избавлять, избавить; спасати, спасти, сохранять (изъ опасности).

Zbawiciel, m. спаситель, m.; *-wienie*, n. спасеніе, вѣчное блаженство; *-wienny*, a. спасительный; счастіе, блаженство приносящій.

Zbawiony, a. (v. *zbawić*) блаженный, праведный.

Zbędny, a. избѣжимый; отъ чего можно избавиться; что продать можно.

Zbezpiecznieć, *-pieczyć się*, v. r. осмѣлиться.

Zbić, v. *Zbijać*.

Zbiedz, v. *Zbiegać*.

Zbieg, *a*, m. бѣглецъ, дезертиръ.

Zbieg, *u*, m. стеченіе; собраніе сошедшихся вмѣстѣ; *- wierzycielów*, конкурсъ; *- wody*, стокъ водъ.

Zbiegły, a. бѣглый.
Zbiegać, *zbiedz*, v. n. сбѣжать, сбѣгать (съ верху въ низъ); стекать, стечь; убѣжать, скрыться; (*o czasie*, о времени) протекать, проходить, миновать; – *konia*, v. a. надорвать лошадь бѣганіемъ; – *się*, v. r. сбѣжаться, сходиться; устать, запыхаться отъ бѣганія; (о кожѣ, о сукнѣ) сѣдаться, съуживаться.
Zbieglec, v. *Zbieg*, a. [десятскій.
Zbier, *zbir*, m. сбиръ (въ Римѣ),
Zbierać, v. *Zebrać*.
Zbieracz, m. собиратель, m.; компиляторъ, сборщикъ; –*ranina*, f. куча собранныхъ вещей.
Zabijać, *zbić*, v. a. сбивать, сбить; сшибать, сшибить; сколотить, сплотить (гвоздями и пр.); побить больно, поколотить; разбить (непріятеля); уничтожить, побѣдить; отгонять кого изъ чего; отвратить кого отъ чего; – *kogo z myśli*, привесть кого въ замѣшательство; – *sobie co z pamięci*, не думать болѣе о чѣмъ; – *się*, v. r. столькнуться; биться, сражаться; – *z drogi*, сбиться съ дороги.
Zbik, m. дикая кошка; (барсукъ).
Zbiór, *oru*, m. собраніе (всякаго роду); *zbiór*, *zebrany majątek*, пріобрѣтенное имѣніе.
Zbiorowód, *odu*, m. океанъ.
Zbity, (part. a *zbić*), v. *Zbijać*.
Zbłamować, v. a. сшить мѣха.
Zbłaznić, –*niać*, v. a. одурачить.
Zbliska, *z blizka*, въ близи. [ніе.
Zbliżanie, n. (w matem.) приближе-
Zbliżać, –*iyć*, v. a. сближать, сблизить; – *się*, v. r. приближится.
Zbluć, *zbluwać*, v. a. выкинуть, извергнуть блеваніемъ (изъ желудка).
Zboczenie, n. (v. *zboczyć*); (w astron.) – *gwiazd*, уклоненіе, удаленіе звѣзды отъ экватора; – *igły magnesowey*, уклоненіе магнитной иглы. [ющійся.
Zboczny, a. (v. *poboczny*); уклоня-
Zboczyć, *zbaczać*, v. a. совратиться, сбиться съ дороги (propr.); *удалиться (отъ добродѣтели, отъ предмета своей рѣчи)
Zbogacać, –*cić*, v. a. обогащать, –гатить; –*gacieć*, –*gatnieć*, v. n обогатиться.
Zbojecki, a. разбойническій, убійственный; –*jectwo*, n. разбойничество, убійство.
Zbojować, v. a. завоевать.
Zbolały, a. страждущій болью, немощный; скорбный. [бійца.
Zbójca, m. разбойникъ, смертоу-
Zbójczyni, f. разбойница, убійца.
Zboleć, v. a. болѣть; – *się*, v. r. & n. мучиться, страдать; скорбѣть.
Zbór, *oru*, m. соборъ, сборъ, собраніе; соборъ вселенскій; *zbor chrześcijański*, церковь, общество христіанъ; церковь, храмъ. [*zbór*).
Zborowy, a. соборный, сборный (v.
Zborzyszcze, n. капище.
Zbość, *zbośdź*, *zbadać*, v. a. столкнуть (чѣмъ остроконечнымъ); – *konia*, пришпорить; побѣдить, покорить.
Zbóstwić, v. a. обоготворить.
Zboże, n. жито, хлѣбъ.
Zbożowy, a. хлѣбный, жатный.
Zbrodnia, f. злодѣяніе; –*dniarz*, m злонравный человѣкъ. [ступникъ.
Zbrodzień, *dnia*, m. злодѣй; пре-
Zbrodzić, v. a. перейти въ бродъ.
Zbroja, f. доспѣхъ, ратный приборъ; *zbroje*, pl. оружія. [жить.
Zbroić, *uzbroić*, v. a. вооружать,
Zbroić źle, v. a. учинить злодѣяніе.
Zbrojny, a. вооруженный; *zbrojną ręką*, вооруженною рукою.
Zbrojownia, f. Арсеналъ, оружейная; –*ojownik*, m. оружейной мастеръ. [запрещать.
Zbronić, *zbraniać*, v. a. запретить,
Zbronny, a. запрещенный.
Zbrzeżny, a. береговый, набережный.
Zbudować, v. a. построить, состроить; *назидать. [щикъ.
Zbudziciel, m. будильникъ, будиль-
Zburzyć, v. a. разрушить; –*rzyciel*, m. разрушитель.
Zbydź, *zbyć*, *zbywać*, v. a. fr. стараться избавиться отъ кого, или чего; отвязаться, освободиться; сбывать (товаръ) съ рукъ; продать; *zbywa na czém*, не достаетъ; *zb. do czego*, еще не достаетъ, еще надобно –; *zb. z czego*, остается отъ чего; S. *zbycie*, n. сбыть, *na zbyciu*, *na zbycie*, на продажу.
Zbyt, ad. съ лишкомъ, чрезъ мѣру.
Zbytecznik, *zbytnik*, m. роскошной человѣкъ; –*teczny*, *zbytni*, a. лишній, излишній, чрезмѣрный.

Zbytek, tku, m. лишекъ; избытокъ; чрезмѣрность; неумѣренность, невоздержность; своевольство, самовольство; роскошь, пышность.
Zbytkowny, -tkowy, a. роскошный; *-tkować*, v. a. роскошествовать.
Zbyty, zbytny, a. (part. a *zbydź*) отъ котораго можно освободиться; что можно продавать.
Zbywać, v. *Zbydź*.
Zc (перемѣняется на *sc*, для чего всѣ такія слова сыскать подъ *sc*).
Zdać (*zdadź*), *zdawać*, v. a. сдать, сдавать; *- rachunek, z czego*, дать отчётъ; *- komu co*, вручить, поручить кому что; *- komu urząd*, поручить кому должность; оставить кому что; *- kogo na śmierć*, осудить кого на смерть; *zdadź się*, v. r. предаться; *- się na kogo*, положиться, надѣяться на кого; *- się, przydadź się*, пригодиться, быть годну; *- się (osom)*, казаться; *zadaje się*, кажется.
Zdaleka, ad. издалека.
Zdanie, n. мнѣніе, разсужденіе.
Zdarcie, S.& *zdarty*, part. a *zedrzeć* (v. *zdzierać*).
Zdarzać, -rzyć, v. a. дать успѣхъ; одарить, надѣлить; *-się*, v. r. случаться къ стати; *- komu*, случаться, -читься кому.
Zdatność, f. годность, способность; *-atny*, a. годный, способный.
Zdawać, v. *Zdać*.
Zdawka, f. сдача, возвратъ лишнихъ денегъ; *-wkowy*, a. на сдачу употребляемый; *-wkowa moneta*, мелкая монета.
Zdawna, ad. издревле.
Zdawnić, v. a. давностію вкоренить, пропустить, просрочить.
Zdążyć, v. a. достигнуть, достичь кого; *успѣть на равнѣ съ кѣмъ.
Zdeb', m. v. *Zbik*.
Zdebło, v. *Zdźbło*.
Zdechlina, -lizna, f. падалище; *-chły*, a. издохлый, околѣлый; *-chnąć, zdychać*, v. a. околѣть; издохнуть.
Zdeptać, v. a. истоптать. [дохнуть.
Zdejmować, zdjąć, v. a. снимать, снять; *трогать, тронуть.
Zdjęcie, zdejmowanie, n. снятіе, сниманіе.
Zdjęty, a. снятый. [сниманіе.
Zdmuchnąć, -chać, v. a. сдуть, сдувать.
Zdobić, v. a. красить, украшать (v. *ozdabiać*); прикрасить (дурное дѣло).
Zdobyć (*-bydź*), *-bywać*, v. a. всё отнять, вынуть; силою взять; *- się*, v. r. стараться, тщиться.
Zdobycz, f. добыча.
Zdobytek, tku, m. пріобрѣтеніе.
Zdobywca, m. завоеватель; *-bywstwo*, n. завоеваніе.
Zdołać, -ływać, v. a. *komu w czém*, равняться кому въ чемъ; быть въ состояніи; имѣть способность къ произведенію чего.
Zdolność, f. способность; *-lny*, a. способный дѣлать что нибудь).
Zdrada, f. измѣна, вѣроломство; *-adliwy, -adny*, a. измѣннически, вѣроломный.
Zdradzać,-dzić,v.a.измѣнять,-нить.
Zdradziecki, a. v. *zdradliwy*; *-dziectwo*, n. *-dziez*, f. v. *Zdrada*.
Zdrajca, m. измѣнникъ; *-czyna, -czyni*, f. измѣнница. [вать.
Zdrapać, v. a. сцарапать, сцарапывать.
Zdrętwiać, -wić, v. a. заставить оцѣпенѣть; *- zęby*, причинить оскомину.
Zdrętwiałość, f. оцѣпенѣніе, онѣмѣніе; *-iały*, a. оцѣпенѣлый, онѣмѣлый. [пенѣлый.
Zdrewniały, a. одеревенѣлый; оцѣ-
Zdrobniały, a. умалительный; убавленный; умалительный, уменьшительный.
Zdrój, oju, m. источникъ, ключь; *zdrójowy*, a. ключевый.
Zdrojewisko, n. ключевина; болотистый ручеёкъ.
Zdroisty, a. ключистый. [& *).
Zdrowie, n. здоровье, здравіе (propr.
Zdrowiec, wca, m. табакъ.
Zdrowość, f. здоровое состояніе.
Zdrowy, (*zdrów*), a. здоровый; полезный (для здоровья), (propr. & *); *bądź zdrów*, прости, прощай; *zdrowy rozum*, здравый разумъ; *zdrowa rada*, полезной совѣтъ.
Zdrożać, v. *Zdrożyć*.
Zdrożały, a. вздороженный.
Zdrożeć, v. a. вздорожать.
Zdrożność, f. распутіе; погрѣшность; преступленіе.
Zdrożny, a. отдаленный отъ дороги; отводящій отъ дороги; *нескладный, несходный, нелѣпый.

Zdrożyć, v. a. (*z drogi*) возвысить цѣну, вздорожить; *- się*, v. r. вздорожать, сдѣлаться дорогимъ.
Zdrożyć, *zdrażać*, v. a. (*z droga*) удаляться отъ дороги (prov. & *); *- kogo*, удалять, свести кого отъ дороги.
Zdrzemać, *zdrzymać*, *-mać się*, v. r. вздремать, воздремать.
Zdumiały, a. изумлённый.
Zdumieć, *-miewać*, v. a. изумлять, изумить; *-eć się*, изумиться.
Zdumnieć, v. n. возгордиться, гордымъ сдѣлаться.
Zdun, m. v. *Garncarz*.
Zdurzać, *zduryć*, v. a. вскружить голову, оглушить; сдѣлать пьянымъ.
Zdwoić, *zdwajać*, v. a. соединить двѣ вещи во едино; удвоить; усугублять.
Zdybać, *-bnąć*, *zdybywać*, v. a. fr. улучить, -чать; застать, поймать.
Zdychać, v. *Zdechnąć*.
Zdychawiczeć, *-wicznieć*, v. n. сдѣлаться одышливымъ.
Zdźbło, *zdziebło*, n. стебель, соломина; заноза, былинка.
Zdziczeć, *zdziczyć*, v. a. сдѣлать дикимъ; запустить (поле и пр.); *-czeć*, *-czyć się*, v. n. одичать, сдѣлаться дикимъ; *-czały*, a. одичалый.
Zdziać, *zdziewać*, v. a. снять, скинуть платье.
Zdziecinniały, a. сдѣлавшійся ребенкомъ.
Zdzierać, *zedrzeć*, v. a. сдирать, содрать, срывать, сорвать; *- *kogo*, лупить кого, кожу драть; обобрать, разграбить; *- się*, v. n. изодраться, изорваться, износиться (какъ то платье); сорваться, вырваться; надсадить себя, надорваться (подниманіемъ); *-eracz*, *-rca*, m. *живодёръ, лихоимецъ, грабитель; *-erstwo*, n. лихоимство; грабительство, истязаніе.
Zdzierżeć, *-rżywać*, v. a. & n. сдержать слово, v. *utrzymać*, *dotrzymać*.
Ze, prp. изъ; v. *Z*.
Że, conj. что; по тому что; (какъ русское же); (n. pr. *idźże*, идиже).
Zębacz, m. зубатка (рыба морская); *-baty*, a. зубатый, зубчатый; здорливый; не глупый.
Zębny, a. зубный.
Zębołom, *zęborwacz*, m. зуборывъ, зуборвачъ.
Zebr, m. *zebra*, f. зебра.
Zebrać, *zbierać*, v. a. собрать; собирать; снять, снимать; соединить, совокуплять; *- ze stoła*, снять со стола; *- się*, v. r. собираться; *- się na co*, v. r. приготовляться на что; намѣреваться; *zbiera się na -*, кажется что -; n. pr. *zbiera się na deszcz*, кажется что дождь пойдётъ.
Zęboтłuk, m. орудіе чѣмъ вынимаютъ зубы; (въ шутку): зубный лекарь; кулакъ.
Żebrać, v. a. ходить по міру; усильно просить; *-actwo*, n. нищета; нищетство; (coll.) нищіе; *-aczka*, f. нищая.
Żebrak, m. нищей.
Żebro, n. *żeberko*, ребро, ребрышко; *-browaty*, a. ребристый.
Żeby, conj. дабы, чтобы.
Zęby, pl. v. *Ząb*.
Zecer, m. (w drukarni) наборщикъ, v. *układacz*.
Zecknąć sobie, *zecknie sobie*, v. n. возчувствовать къ чему омерзѣніе.
Zédel, *dla*, m. скамья съ прислономъ.
Zędra, v. *Zendra*.
Zedrzeć, v. *Zdzierać*.
Żedź, v. a. жечь (н. пр. какъ кропива).
Zefir, m. зефиръ.
Żegać, v. *Żedź*.
Żegać, v. a. (vu.) рыгать; изрыгать, выкидать.
Żegadło, *igadło*, n. жегало.
Zegar, *a*, *u*, m. часы, m. pl.; *- słoneczny*, солнечные часы; *-garek*, *rka*, m. карманные часы; *-garmistrz*, m. часовщикъ.
Żegawka, f. крапива, кропива.
Żeglarski, a. мореходный, мореплавательный.
Żeglarstwo, n. мореплаваніе, мореходство.
Żeglarz, m. мореплаватель, мореходецъ.
Żeglarzyk, m. родъ рыбы морской.
Żeglować, v. a. ходить по морямъ.
Żeglówka, *żegluga*, f. плаваніе, мореходство; морская служба.
Żeglowny, a. судоходный; хорошо плавающій.
Zegnać, *zionąć*, *zganiać*, v. a. согнать, сгонять; *zganiać plamy*, выводить пятна; *- złoto ze śrebra*, отдѣлять золото отъ серебра.
Żegnać, v. a. крестить, дѣлать знаменіе креста; *- kogo się z kim*, прощаться, проститься съ кѣмъ

при отъѣздѣ; благословить; * -*bijem*, дубасить, поколотить; -*się*, v. r. перекреститься; **żegnam się*, прощай, прости.

Zejmować, *zjąć*, v. a. сбивать, сбить, сколачивать, взять вмѣстѣ (руками); соединить, совокупить; -*kogo*, поймать, схватить кого; *объять, захватить, обладать.

Zejrzeć się, v. r. оглянуться, не упускать изъ виду; быть осторожну.

Zejscie, (v. *zejść*), n. сходъ, схожденіе, сошествіе; собраніе; кончина, смерть, f.; - *się*, n. встрѣча.

Zejść (*zejdź*), v. *Schodzić*.

Żelazisty, a. желѣзо содержащій.

Żelazko, n. желѣзное орудіе (всякаго рода); припекательныя щипцы; утюгъ, v. *żelazo*.

Żelaznik, m. кузнецъ, v. *żeleznik*.

Żelazny, a. желѣзный (propr. & *).

Żelazo, n. желѣзо; (poet.) мечь, кинжалъ; *żelaza*, pl. желѣза, цѣпи, оковы.

Żelaztwo, n. желѣзные товары.

Żelezce, n. желѣзко, желѣзный конецъ у стрѣлы и пр.

Żelezniсtwo, n. торгъ желѣзомъ.

Żeleznik, (v. *żelaznik*), m. купецъ торгующій желѣзными товарами; чугунной или желѣзной котелъ; -*nik kamień*, желѣзнякъ; -*nik, ziele*, желѣзная трава (Verbena).

Zełgać, v. a & n. солгать.

Żełw, *żełwica*, f. золовка, своячина (мужева сестра). [чить, -чать.

Zeliyć, -*iywać*, v. a. (v. *liyć*) облег-

Zeliyć, -*liywać*, v. a. обезчестить, поносить; -*liywy*, a. посрамительный, позорный, бранный.

Zembraty, m. pl. корабельныя доски.

Zemdlały, a. упавшій въ обморокъ; онемѣлый; безсильный, слабый.

Zemdleć, -*dlewać*, v. n. обмереть, обмирать; -*dlić*, -*dliwać*, v. a. причинить обморокъ; ослабить.

Zemdlony, -*dlały*, a. безсильный, слабый.

Zemknąć, *zmykać*, v. a. снять, стащить; отодвинуть, отдвигать; прочь взять; украсть, унести тихонько; -*kać dokąd*, v. n. убѣжать, убѣгать.

Zemleć, *zmielać*, v. a смолоть.

Zemrzeć, *zmierać*, v. n. умереть, умирать (вмѣстѣ).

Zemsta, f. мщеніе.

Żeńca, m. (*żeniec*, *ńca*, m.) жнецъ.

Żencica, -*cyca*, f. овечья сыворотка.

Zendra, f. выгарки, m. pl.

Żenić, v. a. женить; -*nić się*, v. r. [жениться.

Żeniec, v. *Żeńca*.

Żenin, v. *Żonin*. [снурованія.

Żenkiel, *kiela*, *kla*, m. снурокъ для

Żenklarz, m. дѣлающій снурки, и- [гольщикъ.

Żeński, a. женскій.

Zepchnąć, *spychać*, v. a. спихнуть, спихивать; ссовывать, сталкивать.

Zeprzeć, v. n. сопрѣть.

Zeprzeć, v. a. *spierać*, спереть, спирать; - *się*, v. r. спереться, стѣсниться.

Zepsnąć się, v. r. поскользнуться.

Zepsuć, v. *Psuć*; -*psuty*, a. (part. a *psuć*, *zepsuć*), испорченный.

Żer, (*żyr*), *u*, m. кормъ (для звѣрей); жёлуди для кормленія свиней; *żer*, *ziele*, красной макъ.

Żerdź, f. (*żerdka*, f. d.) жердь, жёрдка.

Żerdziany, a. изъ жерди сдѣланный.

Żerny, a. изобилующій кормомъ жирный, тучный.

Żerować, v. a. & n. пастися, кормиться; -*rowisko*, n. пасбище, паства, мѣсто гдѣ звѣри кормятся.

Żertwa, f. жертва; -*twować*, v. a [жертвовать.

Zerwać, v. *Zrywać*.

Zerwisko, n. часть упадшая съ горы.

Zerznąć, v. *Zrzynać*.

Zeschnąć, v. *Zsychać*.

Zesinieć, *zsinieć*, v. n. посинѣть.

Zeskleć, -*klić się*, v. r. остеклѣнѣть.

Zeskoczyć, -*skakiwać*, v. n. соскокнуть, соскочить.

Zesłać, v. *Zsyłać*. [сыланіе.

Zesłanie, *zsyłanie*, n. засланіе, за-

Zesłaniec, *ńca*, m. ниспосланный (съ неба).

Zesmolić, -*smalać*, v. a. осмолить, осмаливать; замарать, запачкать.

Zestarzeć się, v. r. состарѣться.

Zeszkaradzić, v. a. испакостить, изгадить; изуродовать.

Zeszły, a. (part. a *zejść*, v. *schodzić*) старый, въ лѣтахъ, осладбленный; умершій.

Zetknąć, *stykać*, v. a. (*szpilkami* i t. d.) соткнуть, стыкать (булавками и пр.); стѣснить (въ одно мѣсто); -*kać się*, v. r. сталкиваться; граничить, смежну быть съ чѣмъ.

Zetrzec, v. *Scierać*.
Żęty, a. жатый; (говоря о хлѣбѣ).
Zewlec, *zewłoczyć*, *zewłoka*, v. *Zwlec*, *zwłóczyć*, *zwłoka*. [внутрь.
Zewnątrz, ad. снаружи, извнѣ; из-
Zewnętrzność, f. внѣшность, наружность, поверхность; *-nętrzny*, a. внѣшній, наружный.
Zewrzeć, v. *Zwierać*. *Zewrzeć*, *zawrzeć*, v. n. (о ранахъ) заживлять, -вить. [сторонъ.
Zewsząd, ad. отвсюду, со всѣхъ
Zez, *u*, m. шесть точекъ на игральной кости. [зый.
Zez, (*zezek*, *zka*), m. косый, косогла-
Zezem patrzyć, косо смотрѣть.
Zeza, f. трюмъ (у корабля).
Zeznać, *zeznawać*, v. n. & a. признаться, признаваться; признавать.
Zezowatość, f. косость глазъ; *-waty*, a. косоглазый, кособокій.
Zeżrzeć, *zżerać*, v. a. пожрать, сожрать. [вать.
Zezwać, *zzywać*, v. a. созвать, созы-
Zeżwać, *zżuwać*, v. a. разжевать.
Zezwolić, *zezwalać*, v. a. соизволить, соизволять.
Zgać, *zgnąć*, v. a. лягать; толькнуть, ударить.
Zgadać się, v. i. начать говорить (о чемъ); разговориться [отгадать.
Zgadnąć, *zgadywać*, v. a. угадать;
Zgadzać, v. *Zgodzić*.
Zgaga, f. изгага.
Zganić, v. a. опорочить; хулить; выговоръ сдѣлать, журить.
Zgarnąć, (*-rniać*, *zgarnywać*), v. a. сгребать, сметать; *- się do czego*, v. r. приняться за что.
Zgarszać, v. *Zgorszyć*.
Zgasić, *zgaszać*, v. a. потушить, погасить; *прекратить, истребить.
Zgasły, a. погашенный; потушенный.
Zgęścić, *zgęstwić*, *zgęszczać*, *zgęstwiać*, v. a. сгустить, сгущать; *-ścieć*, *-stwieć*, v. n. сгуститься.
Zgiąć, *zginać*, v. a. согнуть, сгибать; *-nać kolana przed kim*, преклонять колѣна.
Zgiełk, *u*, m. шумъ, крикъ; толпа людей; тревога, смятеніе.
Zgięty, a. (part. a *zgiąć*) согнутый, согбенный; испорченный.
Zginąć, v. n. (v. *ginąć*) пропасть, погибнуть; утратиться.
Zginać, v. *Zgiąć*. [бѣда.
Zginienie, n. погибель, f. разореніе,
Zgliniony, a. погиблый, погибшій.
Zgłada, f. истребленіе, умерщвленіе; *-dca*, *-dzca*, *-dziciel*, m. истребитель.
Zgładzać, *-dzić*, v. a. сглаживать, сгладить, сравнять, выровнять; заглаживать, загладить; *- ze świata*, истребить, убить, умертвить.
Zgłaszać, v. *Zgłosić*.
Zgłębić, *-biać*, v. a. основательно разсматривать, изслѣдовать; углубить, -блять, дѣлать глубже.
Żglić, *iglić się*, v. n. тлиться, тлѣться.
Żglisko, *igliszcze*, n. костёръ (гдѣ сожигали тѣла умершихъ); пепелище; погорѣлое мѣсто.
Zgłodniały, a. томящійся голодомъ.
Zgłosić się, *zgłaszać*, v. a. *do kogo*, увѣдомить кого (о чемъ), дать знать.
Zgłoska, f. складъ, слогъ; *-skować*, v. a. складывать, читать по скла-
Zgniatać, v. *Zgnieść*. [дамъ.
Zgnić, v. a. (v. *gnić*) сгнить.
Zgnieść, *zgniatać*, v. a. сдавить, сдавливать, смять, сминать.
Zgniewać, v. *Gniewać*.
Zgnilizna, f. гнилость, гниль, f.
Zgniłki, f. pl. гнилыя вещи.
Zgniły, a. гнилый.
Zgoda, f. согласіе; единодушіе; *- na co*, согласіе, соизволеніе; мировая; примиреніе; int. *zgoda!* соглашаюсь! согласенъ! [ность.
Zgodność, f. согласіе; сходствен-
Zgodny, a. согласный, сходный, единодушный, (способный; параллельный.
Zgodzić, *zgadzać*, v. a. примирить, примирять; помирить; сносить, сводить, сличать, сравнивать; договорить; *- się z kim*, согласиться съ кѣмъ, быть согласну, единомысленну; согласиться, быть сходну, соотвѣтственну; согласиться, договориться.
Zgoić, *zgajać*, v. a. залечить, залечивать (рану).
Zgoisty, a. излечимый, изцѣлимый.
Zgoła, ad. совсѣмъ, совершенно.
Zgon, *u*, m. послѣдній духъ, послѣднее дыханіе, смерть, f.; гоня, запускъ; *do zgonu*, совершенно

Zgonić, zegnać, v. a. сгонять, согнать.
Zgoniny, f. pl. плевелы, мякина.
Zgóroprost, u, m. перпендикулярная линія.
Zgorszenie, n. соблазнь.
Zgorszyć, v. a. соблазнить.
Zgorzały, a. погорѣлый.
Zgorzeć, zgorać, v. n. сгорѣть, сгарать; загорѣть (отъ сóлнечнаго зною).
Zgorzelina, -lizna, f. *-lisko*, n. пепелище гдѣ сожжено мертвое тѣло; выжженное пятно; ожога.
Zgorzknieć, -rzknąć, v. n. прогоркнуть.
(*Zgorzysty*, a. сгараемый).
Zgórzysty, a. (a *góra*) гористый, покатый.
Zgrabić, v. a. сгрести.
Zgrabiały, a. оцѣпенѣлый, онѣмѣлый.
Zgrabieć, v. n. оцѣпенѣть, онѣмѣть.
Zgrabki, n. pl. сгребки.
Zgrabny, a. ловкій, проворный; удобный, ручный.
Zgrać, zgrywać, v. a. обыграть, обыгривать.
Zgraja, f. множество, толпа, скопище.
Zgromadny, a. (о животныхъ) живущій вмѣстѣ.
Zgromadzenie, n. собраніе (людей и пр. Сената).
Zgromadzić, -dzać, v. a. собрать, собирать (людей, книги и пр.); *-dziciel*, m. собиратель.
Zgroza, f. трепетъ, ужасъ.
Zgrubieć, v. n. потолстѣть; одичать.
Zgruchnąć, v. a. съ шумомъ сгромоздить.
Zgruchotać, v. a. раздробить на мелкіе куски, v. *gruchotać*.
Zgrywać, v. *Zgrać*.
Zgryźć, zgryzać, v. a. сгрызть, сгрызать; *оскорбить.
Zgryźliwy, zgryzny, a. легко оскорбляющійся; огорчительный; оскорбительный.
Zgryzota, f. печаль, f. прискорбіе.
Zgrzebie, f. pl. изгреби, f. pl.; кострики; *-bnina*, f. дерюга; *-bny*, a. (v. *zgrzebie*) изгребинный.
Zgrzecznieć, v. n. сдѣлаться учтивымъ.
Zgrześć, zgrzebać, v. a. сгресть, сгребать.
Zgrzybiałość, f. дряхлость; глубокая старость; *-biały*, a. сморщенный, дряблый; дряхлый; престарѣлый.
Zgrzytać, -tnąć, v. n. скрежетать (зубами).

Zguba, f. потеря; потерянная вещь; пагуба; погибель, f.
Zgubić, v. a. потерять, утратить; погубить; *-biciel*, m. погубитель, истребитель; *-bny*, a. пагубный, гибельный.
Zgwałcenie, n. нарушеніе; оскверненіе, изнасилованіе (женщины).
Zgwałcić, -łcać, v. a. обезчестить, осквернить; нарушить, преступить; покорить, поработить.
Zhojnieć, v. n. сдѣлаться щедрымъ.
Zhukać kogo, v. a. накричать кому голову; оглушить, изумить (v. *rozhukać*).
(*Ziać, ziajać*, v. a. тяжело дышать).
Zjąć, v. *Zejmować*.
Zjadać, zjeść, v. a. съѣдать, съѣсть; *-dacz*, m. ѣдунъ, ѣдокъ; *-dki*, m. pl. недоѣдки, m. pl.
Zjadliwy, a. ѣдкій (какъ то: вередъ); *язвительный, злобный.
Ziarnina, f. крупчатой мёдъ; *-nisty*, a. зернистый; превращенный въ крупинки.
Ziarno, n. (*ziarko*, n. d.) зерно; зернышко; *ziarno*, (*waga*), гранъ (вѣсъ, почти шестидесятая часть золотника).
Ziarnojad, m. щуръ (птица); гороховая зерновка (насѣкомое).
Ziarnować, -rnić, v. a. превращать въ крупинки, зерна.
Zjaśnić, -śniać, v. a. сдѣлать яснымъ; *-śnieć*, v. n. сдѣлаться яснымъ.
Zjawić, -wiać, v. a. объявить, объявить, объявлять; *-wić się*, v. r. появиться; показаться; *-wienie*, n. явленіе; – *Pańskie*, богоявленіе; (праздникъ); *-wiennik*, m. мечтатель, духовидецъ.
Zjazd, u, m. съѣздъ; *-zdowy*, a. съѣздовый.
Zięba, f. зябликъ (птица).
Ziębiączka, f. знобъ.
Ziębić, v. a. знобить; *-bnąć*, v. n. зябнуть; простудиться; холодить.
Zięć, cia, m. зять, m.
Zjechać, v. *Zjeżdżać*.
Zjednać, -dnywać, v. a. равнять, сгладить; соединить, совокупить; примирить; – *sobie co*, снискать, обрѣтать.
Zjednoczyć, -dnaczać, v. a. соединить, -нять.
Ziejec, m. чаша (морская раковина).
Ziele, n. трава, быліе.
Zieleń, f. зелень, f. (w kartach, v *wino*).

Zielenić, v. a. зеленить; вызеленить; *-lenieć*, v. n. зеленѣть.
Zieleninа, f. зелень, f. (въ пищу употребляемая); зелень, зеленый цвѣтъ.
Zielisty, a. обилующій травою.
Zielnik, m. травовѣдецъ, ботаникъ; зеленщикъ; травникъ; зелейникъ (книга); зеленичіе, ботаническій садъ.
Zielny, a. зелейный, травяный; *nauka zielna*, травовѣдство, ботаника; *Nayświętsza Panna Zielna*, успеніе Пресвятыя Богородицы.
Zielonawy, a. зеленоватый.
Zielonoszary, a. зеленосѣрый.
Zielonożołty, a. зеленожелтый.
Zielony, a. зеленый; *Zielony Świątki*, v. *Świątki*.
Zielsko, n. куколь, плевелы.
Ziemia, f. земля; земля, суша; земля, государство, область; земля, пошва.
Ziemiak, m. картофель, f.
Ziemianin, m. житель земнаго шара; деревянскій дворянинъ.
Ziemianka, f. погребъ, яма въ землѣ для храненія хлѣба и пр.
Ziemiaństwo, n. всѣ деревянскіе дворяне одной области; (дворянское) земледѣліе.
Ziemica, f. область, f.
Ziemiokrąg, *ęgu*, m. шаръ земный, свѣтъ, вселенная.
Zemiokres, *u*, m. горизонтъ; *-okresny*, a. горизонтальный.
Ziemiomiernictwo, n. землемѣріе; *-miernik*, m. землемѣръ.
Ziemiopis, m. землеописатель, географъ. [графія.
Ziemiopistwo, n. землеописаніе, гео-
Ziemiopłod, *u*, m. земляное произведеніе.
Ziemiowód, *oda*, m. земноводное.
Ziemisty, a. землистый, земляннистый.
Ziemny, a. земный, земляный.
Ziemski, a. земскій; *sąd ziemski*, земскій судъ.
Ziemstwo, n. деревенское дворянство; земскій судъ.
Zjeść, v. *Zjadać*.
Zjęty, v. *Zjąć*. [вунья; зѣвота.
Ziewacz, m. зѣвунъ; *-czka*, f. зѣ-
Ziewnąć, *ziewać*, v. a. зѣвнуть, зѣвать.

Zjeżdżać, *zjeździć*, *zjechać*, v. a. & n. съѣзжать, съѣхать (съ верху); *-z drogi*, своротиться; сбиться съ дороги; *-zdzić*, *-idżać*, v. a. *karetę*, *konie*, изъѣздить карету, лошадь; *- kraje*, изъѣздить, объѣздить многія мѣста; *-dżać się*, v. r. съѣзжаться (въ одно мѣсто); ѣду- [чи встрѣчаться.
Zima, f. зима.
Zimnica, f. лихорадка; *zimnice*, pl. холодныя минеральныя воды.
Zimno, n. стужа, холодъ.
Zimno, ad. холодно; v. *zimny*.
Zimny, a. холодный; чувствительный къ стужѣ; зимній; *na zimno*, студено, холодно.
Zimoląk, *ęka*, m. мерзлякъ.
Zimorodek, *dka*, m. зиморо́докъ.
Zimostradki, *ów*, pl. поздніе овощи, v. *Zimozrzały*; *-stradni*, a. зимній.
Zimotrwały, a. которому холодъ не вредитъ.
Zimować, v. n. зимовать прозимовать; *-wany*, a. зимовалый.
Zimowisko, n. *zimowla*, *-mowka*, f. зимнія квартиры.
Zimowy, a. зимній; что зимовать можно. [созрѣвающійся.
Zimozrzały, a. поздно (или зимою)
Zjnąd, ad. съ другой стороны.
Ziółko, d. n. v. *Ziele*.
Ziołopis, m. травовѣдецъ; ботаникъ.
Ziołozwierz, m. животнорастеніе.
Ziomek, *mka*, m. соотечественникъ, землякъ; *ziomka*, f. землячка.
Ziornąć, v. a. зѣвнуть, дыхнуть; вѣять.
Zjszczać, *zjścić*, v. a. произвесть въ дѣйство, исполнить; *- się*, v. r. исполниться, v. *ujścieć się*.
Zjstoczyć, *zjstaczać*, v. a. (w chem.) существенно соединить.
Zjuścić, v. a. обагрить, окровавить.
Zkąd, *Skąd*, ad. откуда; *zkądkolwiek*, откуда бы то ни было.
Zlać, v. *Zlewać*.
Złączać, *złączyć*, v. a. соединять, -нить, совокуплять, -купить; *- się*, v. r. соединиться.
Złączenie, n. (v. *złączać*), *księżyca*, новомѣсячіе.
Złączka, f. союзъ (въ грамм.).
Złącznie, ad. вмѣстѣ, совокупно.
Złączysty, v. *Spoisty*.
Zładować, v. a. выгрузить.
Zlądz, *zlęgnąć*, v. n. родить, разрѣ-

шиться отъ бремени; (о животныхъ) родить (н. пр. щениться, котиться и пр.); роды. [щихъ.
Złaja, f. стая, станица собакъ лаю-
Złajnik, *złanik*, m. ублюдокъ (изъ пстуші и изъ борзой собаки).
Złamać, v. a. (*złamywać*, v. a. fr.) сломать, сламывать; *-mać słowo*, нарушить слово.
Złamek, *złomek*, *mku*, m. отломокъ.
Zlanie, (v. *zlewać*), слитіе.
Zlany, a. слитый, v. *Zlać*.
Złapać, v. *Załapić*.
Zlatać, v. *Zlecieć*.
Złatać, v. a. скропать; *złatać komu grzbiet*, отдубасить
Zławiać, v. *Złowić*.
Złazić, *zleźć*, v. n. слѣзать, слѣзть (съ верху) спадать, сваливаться; проходить.
Źle, ad. худо, дурно, v. *zły*.
Zlecać, *-cić*, v. a. поручать, -чить, ввѣрять кому что; рекомендовать.
Zlecić, *zletnić*, v. a. согрѣть немного.
Zlecieć, *zlatać*, v. n. & a. слетѣть, слетать; летѣть съ верху на низъ; *- się*, v. n. слетаться (въ одно мѣсто); собираться; *zlatać się*, устать отъ бѣганія; *- zlatać co*, облетать многія мѣста.
Zleczyć, *-czać*, v. a. излечить, -чать.
Zleczysty, a. излечимый.
Zlegać, *zlegnąć*, v. a. слечься, слегаться, портиться отъ лежанія.
Zległy, a. (о товарахъ) лежалый, залежалый; *zlegla niewiasta*, родильница. [v. a. облегчить.
Zlekczeć, v. n. сдѣлаться легче; *-czyć*,
Zlęknąć, *zlękać*, v. a. испугать, испужать; *-knąć się*, v. n. испугаться, испужаться.
Zlepek, *pka*, m. *zlepka*, f. слѣпокъ.
Zlepiać, *-pić*, v. a. слѣплять, слѣпить; *- oczy*, замкнуть глаза; *- się*, v. n. слѣпиться, слипаться.
Zlewać, *zlać*, v. a. сливать, слить; отлить; плавить; предать кому какое право.
Zlewacz, m. плавильщикъ.
Zlewek, *wku*, m. напитокъ слитый съ другими; остатки отъ напитковъ; * *- złota*, *śrebra*, слитокъ золота, серебра; *- summy*, *prawa*, уступленіе суммы, права.
Zleżały, a. (о товарахъ) лежалый, залежалый; *-żałe drzewo*, гнилое дерево; *-żałe wino*, выдохлое вино.
Zleźć, v. *Złazić*.
Zleżeć się, *zlegać się*, v. r. залежаться, испортиться отъ лежанія.
Zliczyć, *zliczać*, v. a. сосчитать, счислять.
Zliczysty, a. что можно исчислять.
Zlipnąć, *-pać się*, v. r. & n. слипнуться, слипаться.
Zlitować się, v. r. сжалиться.
Zlizać, v. a. слизать, облизать.
Żłob, *a*, m. жолобъ; ясли; *-bkować*, v. a. выдалбливать, дѣлать жолобоватымъ; пропаживать, пропазить.
Złocić, v. a. золотить, позолотить; *-cisty*, a. золотистый; золотаго цвѣта; вышитый, протканный золотомъ; вызолоченный. [*ty*.
Złociuchny, *-utenki*, *-usienki*, v. *Złoty*.
Złoczyńca, m. преступникъ, злодѣй.
Złoczyństwo, n. злодѣйство.
Złoczynny, a. злодѣйственный.
Żłód, *odu*, m. дождевыя капли на воздухѣ замерзшія; дождь со снѣгомъ.
Złodziej, *ieja*, m. воръ (propr. & *); *-iejka*, f. воровка; *-iejski*, a. воровскій; *-iejstwo*, n. воровство; (coll.) воры, шайка воровъ.
Złomać, v. *Złamać*.
Złomisty, *złomny*, a. ломкій, хрупкій.
Żłopać, *żłopnąć*, v. a. локать, локнуть.
Złorzeczeństwo, n. проклятіе, проклинаніе; злословіе, клевета; *złorzeczliwy*, *-rzeczny*, a. проклинающій, злорѣчивый, злословый; *-rzecznik*, m. злословъ.
Złorzeczyć, v. a. проклинать; злорѣчить, злословить.
Złość, f. злость, злоба; ярость.
Złościć, v. a. злить, озлить.
Złośliwy, a. злобный, злостный.
Złośnik, m. *-śnica*, f. злый, злобный человѣкъ; злая женщина.
Złostować, v. a. *kogo*, злить, озлить, разсердить кого; *- się*, v. r. злиться, разсердиться.
Złotarnia, f. золотарня. [щикъ
Złotarz, m. золотобитъ; золотиль-
Złotawy, a. златовидный.
Złotko, n. золото (золотыя монеты).
Złotnictwo, n. золотарное искусство; *-tniczka*, f. жена золотаря.

Złotnik, m. золотáрь, золотыíхъ
дѣлъ мáстеръ; (заходникъ, золо-
тáрь кто чи́ститъ нечистоты́ изъ
нýжныхъ мѣстъ); – robaczek, ивá-
новъ червячóкъ; złotnik, бóжья ко-
рóвка (насѣк.); – ryba, златобрóвъ
Złoto, n. зóлото. [(ры́ба).
Złotobrew, brwi, f. златобрóвъ (ры-
ба). [дый (о лошадя́хъ).
Złotocisawy, a. (koń), золотогнѣ-
Złotogłów, u, m. парчá.
Złotoklej, ju, m. бýра.
Złotokost, u, m. мышья́къ жёлтый,
оперме́нтъ. [ка.
Złotook, m. родъ бáбочекъ, подéнь-
Złotopiasczysty, a. изоби́льный зо-
лоты́мъ пескóмъ. [чка).
Złotopiór, m. родъ трясогýски (пти́-
Złotorodny, a. златорóдный, произ-
раждáющій зóлото.
Złotousty, a. златоýстый.
Złotowiec, wca, m. золоты́й жукъ.
Złotówka, f. гýльденъ (монéта).
Złotowłosy, a. златовлáсый.
Złotrzyć, v. a. сдѣлать когó него-
дя́емъ, v. łotr; -trzyć się, v. n.
сдѣлаться негóднымъ, бездѣльни-
комъ, v. łotr.
Złoty, a. золоты́й, злáтый (propr.
& *); (w arytm.) Reguła złota,
тройнóе прáвило; złota liczba, зо-
лотóе числó (въ календарѣ).
Złoty, ego, m. гýльденъ; злóтый;
czerwony złoty, червóнецъ.
Zławiać, złowić, v. a. поймáть, из-
лови́ть, v. łowić.
Złowiarek, rka, m. зловѣръ
Złowierny, a. зловѣрный.
Złożyć, v. Składać. [мóжно.
Złożysty, a. что легкó сложи́ть
Złudny, a. притвóрный, лукáвый.
Złupić, -piać, -pywać, v. a. fr. слу-
пи́ть, слупáть; сдирáть кóжицу и
пр.; *огрáбить, обобрáть.
Złutować, v. a. спáивать, спáять.
Zły, a. злый, золъ; лютый; злó-
бный; худы́й; серди́тый (на ко-
го); Złe, ego, n. зло.
Złykać, v. Zełknąć, łykać.
Zmacać, v. a. ощýпать; откры́ть,
узнáть.
Zmachać, v. a. махáя утруди́ть, у-
томи́ть; – konia, измýчить лó-
шадь; кропáть, дýрно рабóтать.
Zmącić, v. a. смути́ть.
Zmacniać, v. Zmocnić.

Zmaczać, v. Zmoczyć.
Zmagać się, v. Zmódz się.
Zmakać, v. Zmoknąć.
Zmarły, a. умéршій, v. zemrzeć.
Zmarsk, u, m. zmarszczka, f. d.
морщи́на.
Zmarszczać, -rszczyć, v. a. смóр-
щить; -szczyć czoło, twarz, -szczyć
się, смóрщить лобъ, смóрщиться.
Zmartwić, v. a. огорчи́ть, опеча-
лить; -twiały, a. оцѣпенѣлый, о-
костенѣлый.
Zmartwychwstać, -wstawać, v. a.
воскрéснуть, -кресáть; -wstanie,
n. воскресéніе, возстáніе изъ мéр-
твыхъ. [замéрзлый.
Zmarzlak, m. мерзля́къ; -rzły, a.
Zmarznąć, v. a. замéрзнуть, озно-
Zmarzać, v. Morzyć. [би́ть
Zmawiać, v. Zmowić. [грѣхъ.
Zmaza, f. пятнó; перворóдный
Zmazać, -zywać, v. a. стерéть, вы́-
тереть; смарáть, смáрывать; зама-
рáть, запáчкать.
Zmęczyć, v. a. измýчить, изнури́ть
Zmełcie, n. мóлотый хлѣбъ.
Zmęt, u, m. смущеніе, замѣшáтель-
ство, беспоря́докъ.
Zmiąć, v. a. смять.
Zmiana, f. перемѣна; – wiary, вѣ-
ролóмство, измѣнничество.
Zmiatać, zmieść, v. a. сметáть, ски́-
дывать (съ чегó на низъ); смести́,
сметáть (метлóю); zęby -tać, ро-
ня́ть зýбы (о лошадя́хъ); -tać da-
ne słowo, наруши́ть дáнное слóво.
Zmiękczać, -kczyć, v. a. смягчи́ть,
смягчáть (propr. & *); -kczeć, -knąć,
v. n. смягчи́ться.
Zmieniać, -nić, v. a. перемѣня́ть,
-ни́ть; промѣня́ть, промѣнивать.
Zmiennictwo, n. измѣна.
Zmiennik, m. -nnica, f. измѣнникъ;
измѣнница.
Zmienny, a. перемѣнный, -мѣнчи-
вый; измѣннический, вѣролóмный.
Zmierzch, u, m. сýмракъ, сýмерки.
Zmierzchać, -chnąć, v. a. -chać się,
-chnąć się, v. n. смеркáться. [шій.
Zmierzły, a. омерзѣлый, омерзѣв-
Zmierzyć, -rzać, v. a. вы́мѣрять,
вымѣривать; примѣря́ть; прицѣ-
ливать; ku czemu, стреми́ться къ
чемý; – się, v. r. *приближи́ться;
клони́ться.
Zmieść, v. Zmiatac

Zmieszac, v. a. смѣшать; *- kogo*, изумить, привесть въ замѣшательство.
Zmięty, a. (part. a *zmiąć*) смятый.
Zmigrosz, m. скряга, скупецъ.
Zmija, f. ехидна (змѣя).
Zmijowy, a. змѣевъ, змѣиный.
Zmilczyć, *-czać*, v. a. & n. умолчать, умалчивать; не выболтать; смолчать, сносить съ молчаніемъ.
Zmilknąć, v. n. смолкнуть, умолкнуть, v. *umilknąć*.
Zmiłować się, v. r. умилосердиться; *-wanie się*, n. помилованіе, милосердіе.
Zminąć, *zmijać*, v. a. минуть, миновать; проходить мимо.
Żminda, f. *-dactwo*, n. скряжничество; *-da*, m. f. *-dak*, m. скряга.
Żmindak, v. *Żmigrosz* & *żminda*; *-dactwo*, n. v. *Żminda*.
Żmindzić, v. a. & n. скряжничать.
Zmiot, *u*, m. дрязгъ, навозная куча.
Zmocnić, *zmacniać*, v. a. укрѣпить, укрѣплять; *-cnieć*, *-cnić się*, v. r. укрѣпиться.
Zmocować, v. a. преодолѣть, побѣдить; *- się*, v. r. надорваться, выбиться изъ силъ.
Zmoczyć, *zmaczać*, v. a. смочить, смачивать, намочить, размочить.
Zmódz, *zmagać*, v. a. смочь, смогать; *- kogo*, преодолѣть, превозмочь, побѣдить; изнурить, истощить, ослабить; истребить.
Zmokrzyć, v. a. обмочить
Zmora, f. давленіе домоваго; мнимой домовой который давитъ людей во снѣ.
Zmordować, v. a. утомить.
Zmorzyć, (v. *morzyć*), v. a. преодолѣть, пересилить; изнурить, истощить.
Zmowa, f. сговоръ, соумышленіе.
Zmówić, *zmawiać*, v. a. наизустъ сказать, окончить (н. пр. молитву); *- winę na kogo*, обвинить кого; *- co na kogo*, старатся уговорить кого; *- się*, v. r. сговориться, согласиться; *- na kogo*, противъ кого.
Zmówiny, f. pl. v. *Zaręczyny*.
Zmowny, a. находящійся съ кѣмъ въ тайномъ согласіи.
Zmrażać, *zmrozić*, v. a. замораживать, заморозить
Zmrok, *u*, m. сумерки, сумракъ.
Zmrużać, *-żyć*, v. n. моргать, щуриться; замкнуть глаза (propr. & *).
Zmrużek, *żka*, m. жмурки (игра).
Zmuda, f. мѣшкота, мѣшканіе, потеря времени; мѣшкотный человѣкъ; *-dny*, a. мѣшкотный, медленный; скучный; копоткій, копотливый; *-dzić*, v. a. время потерять, копаться; мѣшкать; медлить.
Żmudzin, *-dzinek*, *nka*, m. маленькая самогитская лошадь.
Zmulеć, v. n. наполниться иломъ; *-lić*, v. a. вычистить илъ, (изъ пруда). [ное.
Zmulisko, n. мѣсто иломъ занесен-
Zmurować, v. a. построить.
Zmusić, *zmuszać*, v. a. принудить принуждать, неволить.
Zmyć, v. *Zmywać*.
Zmycić, v. a. тайно ввести товары.
Zmykać, v. *Zemknąć*.
Zmylić, *-lać*, v. a. *kogo z drogi*, сбить кого съ пути; *ввести въ ошибку, перемѣшать; *-lić komu w książce*, затерять какое мѣсто въ книгѣ; *-lić*, ошибиться, не попасть. [*słów*, пять чувствъ.
Zmysł, *u*, m. чувство; *pięć zmy-*
Zmyślić, *-ślać*, v. a. выдумать, вымыслить; сказать неправду, солгать; *-ślić*, притвориться, -ряться; *-ślić chorobę*, притвориться больнымъ.
Zmyślność, f. чувственность; проницательность, остроуміе.
Zmyślny, a. (искусный, замысловатый); чувственный; чувствамъ подверженный; сладострастный; притворный.
Zmywać, *zmyć*, v. a. смывать, смыть; *загладить, заглаждать (пятно); *zmyć komu głowę*, сдѣлать кому строгой выговоръ; *- kijem*, поколотить.
Znać, v. a. знать (во всякомъ значеніи); *- się na czém*, быть знающу о чемъ; *- się do czego*, признаваться въ чемъ; *znać*, *znać jest*, знать, видно; *dadź znać*, дать знать, извѣстить, увѣдомить.
Znaczek, v. *Znak*.
Znaczny, a. знатный, знаменитый, важный; очевидный, примѣтный.

Znaczenie, n. значéніе, знаменованіе; уважéніе, почтéніе.
Znaczyć, v. a. замѣчáть, мѣтить, мѣтку положи́ть; значить (во вся́комъ смы́слѣ); *-czyciel*, m. тотъ, котóрый отмѣчáетъ, мѣтитъ.
Znagła, ad. внезáпно, вдругъ.
Znajdować, *znaleźć*, v. a. находи́ть, найти́ (во вся́комъ смы́слѣ); *- się*, v. r. находи́ться, быть (гдѣ нибу́дь).
Znajomość, f. знáніе, свѣдѣніе (въ чемъ); *- z kim*, знакóмство съ кѣмъ; *-omy*, a. извѣстный; *- z kim*, знакóмый.
Znak, *u*, m. *znaczek*, *czka*, m. знакъ (propr. & *); вывѣска; (w astron.) знакъ въ зодіáкѣ; *na znak*, *w znak leżyć*, на спинѣ лежáть.
Znakomity, a. извѣстный; отмѣнный, знамени́тый.
Znakować, v. a. мѣтить.
Znaleść, v. *Znajdować*.
Znalezienie, n. *- Świętego Krzyża*, обрѣтеніе святáго крестá; *-leźca*, m. нахóдчикъ; *-leźne*, *ego*, n. нагрáда нахóдчику опредѣляемая.
Znamię, *ienia*, n. знакъ; пятнó; роди́мое пятнó; знакъ въ зодіáкѣ; (w gramm.) ударéніе, знакъ.
Znamienitość, f. знамени́тость, превосхóдство; *-nity*, a. примѣтный, ви́дный; знамени́тый, отмѣнный.
Znamionować, v. a. знаменовáть, означáть.
Znaszać, v. *Znosić*.
Znawca, f. знатóкъ.
Znęcić, *znęcać*, v. a. *-cać się nad kim*, находи́ть удовóльствіе въ мучи́тельствѣ други́хъ; му́чить, тирáнствовать.
Znędzić, v. a. привести́ въ бѣдность; сдѣлать худы́мъ (по лицу́); испóртить; *-dzieć*, *-dznieć*, v. n. оскудѣть, обѣднѣть.
Znękać, v. a. изму́чить; *- hardość czyję*, сбить кому́ спéси.
Zniemczyć, *-czać*, v. a. превращáть въ Нѣмца.
Znienacka, ad. нечáянно.
Znieść, v. *Znosić*.
Zniewaga, f. презрѣніе, оби́да.
Zniewalać, *zniewolić*, v. a. (принуждáть когó дѣлать что); плѣни́ть сéрдце когó; *- sobie kogo*, обязáть, одолжи́ть когó.
Znieważać, *-żyć*, v. a. не уважáть; обезчести́ть; презрѣть.
Zniewieściały, a. женоподóбный, изнѣженный.
Zniewieścieć, v. n. сдѣлаться женоподóбнымъ; разнѣжиться.
Zniewolić, v. *Zniewalać*.
Znikać, *zniknąć*, v. n. исчезáть, исчéзнуть.
Znikąd, ad. ни откýда.
Znikczemnić, v. a. уничтóжить.
Znikłość, *znikomość*, f. непостоя́нство; тлѣнность; *-kły*, a. непостоя́нный, тлѣнный; исчéзнувшій, прошéдшій.
Zniosek, *sku*, m. сговóръ, переговóръ, договóръ.
Zniszczeć, v. n. уничтóжиться; разруши́ться; *-szczyć*, *-szczać*, v. a. уничтóжить, истреби́ть; разруши́ть.
Żniwacz, *-wiarz*, *-wiec*, *wca*, m. жнецъ; *-waczka*, *-wiarka*, *żniwka*, f. жни́ца.
Żniwo, n. жáтва.
Zniżać, *-żyć*, v. a. унижáть, уни́зить; пони́зить (propr. & *).
Znój, *oju*, m. (зной); си́льный, мéрскій потъ; трудъ, тру́дная рабóта.
Znoić, v. a. прони́ять пóтомъ; *- się*, вспотѣть.
Znosic, *znieść*, (*znaszać*), v. a. I. сноси́ть, снесть; разобрáть, сломáть, разруши́ть; уничтóжить закóнъ; разби́ть вóйско; взять въ полóнъ; истреби́ть; II. сноси́ть; терпѣть; III. сноси́ть, снесть (изъ рáзныхъ мѣстъ въ однó); сличáть, свѣря́ть; примири́ть; IV. *znieść jaja*, класть я́йца; *-sić się z kim*, сноси́ться, имѣть съ кѣмъ сообщéніе; соглашáться; разсуждáть о чемъ вмѣстѣ съ други́мъ; *-siciel*, m. тотъ котóрый носитъ.
Znośny, a. снóсный.
Znowić, *znawiać*, v. a. возобнови́ть.
Znowu, ad. снóва, опя́ть.
Znużać, *-żyć*, v. a. утруди́ть, утоми́ть.
Żób', f. пти́чій кормъ; *ptaszy żób'*, бирючи́на (Ligustrum vulgare); *żob*, *żabia*, водянáя ря́за (lens palustris).
Żobać, v. a. зобáть, клевáть.
Zobopolny, a. взаи́мный.
Zoczyć, v. a. уви́дѣть, примѣтить.
Zodyak, m. зодіáкъ (на нéбѣ).
Żogać, v. a. жечь.
Zoła, f. (*zoł*, *u*, m.) выщелоченная золá.
Żołądek, *dka*, m. желу́докъ; *-ądkowy*, a. желу́дочный.

Żołądź, ędzi, f. жёлудь; *-łądź* (w kartach), жлуди (въ картахъ); (w anat.) *żołądź*, плѣшь; плѣшка дѣтороднаго уда.
Żółć, f. желчь; горечь; * злоба, злость; *-ciowy*, a. желчный.
Żółciany, a. желчный.
Żółcić, v. a. желтить, выжелтить; *-cieć*, v. a. желтѣть, пожелтѣть.
Żółcina, f. желтизна. [желтоватый.
Żółcisty, a. наполненный желчью;
Żołd, u, m. жалованіе; *-łdactwo*, n. военная служба; *-łdak*, m. рядовой солдатъ; *-łdować*, v. n. быть солдатомъ; *-łdownik*, m. наемный солдатъ; *-łdowy*, a. *-owe wojsko*, наемное войско. [жлудовой тузъ.
Żołędny, a. жлудовый; *tuz żołędny*,
Żolić, v. a. бучить (бѣльё).
Żółknać, *-knieć*, v. n. жёлкнуть,
Żołna, f. желна; щурка. [желтѣть.
Żołnica, f. щёлочная кадка.
Żołnierka, f. военная служба; солдатка, жена солдатова; *-nierski*, a. солдатскій; *-nierstwo*, n. солдатство; (coll.) солдаты.
Żołnierz, m. солдатъ, воинъ.
Żółtaczek, *czka*, m. родъ подорожника (птица).
Żółtaczka, f. желтуха (болѣзнь).
Żółtawy, a. желтоватый.
Żółtek, *tka*, m. желтокъ.
Żółto, ad. жёлто; *żółtoblady*, a. блѣдножёлтый; *-tobrudny*, a. темножёлтый; *-tobrzuch*, m. чревоугодникъ; прожора; *-toczerwony*, a. желтокрасный, огненный; *-tofarbownik*, m. церва (Luteola).
Żółtość, f. жёлтость, желтизна.
Żółty, a. жёлтый; *Żółciuchny*, *żółciuteńki*, желтехонекъ.
Żółw, *ia*, m. черепаха; *żółwi*, a. черепаховый, -пашій. [диллъ.
Żółwiec, *wca*, m. броненосецъ, арма-
Żołzy, m. pl. мытъ (болѣзнь у лошадей).
Żona, (d. *-neczka*), f. жена, супруга.
Żonąć, v. a. (poet.) гнать (стадо).
Żonąd, v. *Ztamtąd*.
Żonaty, a. женатой, женатъ.
Żonin, *żenin*, a. женинъ.
Żonka, f. (d. a *żona*) женушка.
Żóraw, *ia*, m. журавль, m.; *- przy studni*, журавъ; глаголь, m. (употребляемый въ строеніи); *-awi*, a. журавлиный.
Żórawina, f. клюква; клюковникъ.
Zorza, f. заря; *- północna*, сѣверное сіяніе.
Zostać, *-awać*, v. n. остаться; *być gdzie*, оставаться, находиться, быть; стоять въ чемъ, пребывать; *na placu*, быть убиту въ сраженіи; *zostać*, сдѣлаться, статься (н. пр. богатымъ и пр.); *zostać się*, остаться; *przy czém*, пребывать въ чемъ.
Zostawiać, *-wić*, v. a. оставлять, оставить; *po sobie*, оставить (кому что по смерти); *co u siebie*, сохранить у себя для самаго себя; *co komu*, предоставить что кому (на чью волю). [въ себѣ руду.
Zota, f. бѣлый камень содержащій
Zowąd, ad. оттуда, оттуду, v. *ztamtąd*.
Zpod, z *pod*, изъ подъ; (слова буквами *Zp* начинающіяся смотри подъ лит. *Sp*).
Zrąb, *ębu*, m. рубка лѣсу; срубъ; *- w dachu*, стропило
Zrąbać, *zrębnąć*, *zrębować*, v. a. срубить, срубать; изрубить въ куски.
Zrabiać, v. *Zrobić*. [считать.
Zrachować, v. a. v. *Rachować*; со-
Zradzać, v. *Zrodzić*.
Zraniać, v. *Zronić*.
Zraniony, a. раненій.
Zrastać, v. *Zrosnąć*, *zroić*.
Zraszać, v. *Zrosić*.
Zraz, *u*, m. срѣзъ, кусокъ чего срѣзанный; *zrazy*, pl. битое мясо.
Zrazić, *zrażać*, v. a. сшибить, сшибать; *sobie skórę*, содрать себѣ кожу; *- rękę, nogę*, ушибить руку, ногу; *• - serce*, лишить бодрости, привесть въ уныніе; *- kogo od czego*, отстращать кого отъ чего.
Zrębić, v. *Zrąbać*. [кусный.
Zręczny, a. ловкій, проворный, ис-
Zrękować, v. *Zaręczyć corkę*; *Zręczyny*, *zrękowiny*, v. *Zaręczyny*
Zrobić, *zrabiać*, v. a. сдѣлать; *- się*, v. r. изнуриться работою.
Zrodzić, *zradzać*, v. a. родить, раждать, производить на свѣтъ; *- się*, v. r. производиться въ изобиліи.
Zroń, *ia*, m. лошадь зубы сронившая.
Zronić, v. a. сронить, уронить; *- płód*, выкинуть, не доносить; ронять зубы (о лошади). [заживить
Zrościć, *zraszczać*, v. a. (о ранахъ)

Zrosić, (*zraszać*), v. a. оросить, орошать (росою).
Zrosły, a. сросшійся.
Zrosnąć, *zroić*, *zrastać*, v. n. сростися, срастаться.
Zrównać, *zrówniać*, v. a. сравнять, уровнять; * делать кого равнымъ кому; - *się*, v. r. * сделаться равнымъ съ кемъ, не уступать кому въ чемъ.
Zrównanie, n. (w algebrze) уравненіе (въ алгебре).
Zróżniczkować, v. a. сыскать посредствомъ диференціальнаго исчисленія.
Zrozumiały, a. вразумительный; -*łość*, f. вразумительность.
Zrozumieć, -*miewać*, v. a. выразуметь, понимать; узнать, заключить.
Zrozumniały, a. сделавшійся разумнымъ; -*umnieć*, v. n. сделаться разумнымъ.
Zryty, a. срытый; гравированный.
Zrywać, *zryć*, *zerwać*, v. a. срывать, сорвать; - *się*, v. r. броситься, устремиться; надорвать животъ, надрывать себя.
Zrządzać, -*dzić*, v. a. - *szkodę*, причинить убытокъ; *zrządić* (*Bóg*), предназначить, предопределить.
Zrządzenie, n. *Boskie*, судьбы Божіи.
Zrzebić się, v. n. сделаться жеребою; жеребиться.
Zrzebica, f. кобыла, кобылица.
Zrzebię, *ięcia*, n. жеребёнокъ; жеребя.
Zrzebiec, *bca*, m. молодой жеребецъ.
Zrzebna, f. a. кобыла жерёбая.
Zrzekać się, v. *Zrzec się*.
Żrzeć, *żreć*, v. a. & n. жрать.
Zrzęda, f. *zrzędy*, pl. брюзга; брюзжаніе.
Zrzęda (*zrzędzioch*), m. брюзгунъ.
Zrzednieć, -*dzieć*, v. n. сделаться редкимъ.
Zrzędny, a. брюзгливый, охотникъ брюзжать и повелевать.
Zrzędzić, *zrzędać*, v. a. & n. брюзжать; ворчать, повелевать брюзгливымъ образомъ. [заться чего.
Zrzekać się, *zrzec się*, v. r. отка-
Zrzeniać, v. n. созревать, краситься.
Zrzenica, f. зеница, зрачёкъ.
Żrzódło, n. ключъ, родникъ, источникъ (propr. & *); *zrzódłowy*, *żrzodelny*, *żrzódlany*, a. ключевый; -*dłomówca*, m. словопроизводитель, этимологистъ; -*dłosłów*, *owia*, m. происхожденіе словъ.
Zrzucać, -*cić*, v. a. сбрасывать, сбросить, свергать; разрушить, сломать (мостъ, домъ и пр.); скинуть (плащь и пр.); * *z tronu*, свергнуть съ престола; скинуть (иго неволи); уничтожить (н. пр. духовную); - *w kupę*, сбросить въ кучу; - *pokarm*, сблевать пищу; - *się*, v. r. сброситься и пр.; *ze słowa*, отречься отъ своихъ словъ; складывать (деньги и пр.).
Zrzynać, *zerznąć*, v. a. срезывать, срезать. [каплямъ.
Zsączać, -*czyć*, v. a. спустить по
Zsadzać, -*dzić*, v. a. ссадить, ссаживать; сбросить; * - *kogo z urzędu*, отрешить отъ должности.
Zsiadać, *zsięść*, *zsiąść*, v. n. сседать, ссесть (съ лошади, изъ кареты); -*dać się*, сседаться, ссесться, скисаться; опускаться на дно (о жидкостяхъ).
Zsiadły, a. сселый, свернувшійся; * коренастый, дюжій.
Zsięgnąć, *zsiągnąć*, v. a. досягая рукою снять.
Zsliznąć się, v. n. поскользнуться.
Zstąpić, *zstępować*, v. a. низойти, нисходить, ниспускаться; - *z drogi*, совратиться съ дороги; мочить сукно чтобы сселось.
Zstawić, -*wiać*, v. a. съ верху на низъ ставить.
Ztępny, a. нисходящій. [вывать.
Zsunąć, *zsuwać*, v. a. ссунуть, ссо-
Zsychać, -*chać się*, *zeschnąć*, v. a. ссыхаться, ссохнуть.
Zsyłać, *zesłać*, v. a. ниспосылать, ниспослать; посылать, послать.
Zsyp, *u*, m. *zsypka*, f. ссыпаніе.
Zsypać, v. a. ссыпать, ссыпать.
Zszywać, *zszyć*, v. a. сшивать, сшить; *zszycie*, *zszywanie*, n. сшитіе, сшиваніе; (part.) *zszyty*, a. сшитый.
Ztąd, *stąd*, ad. отсюда, отсюду; отъ того, за темъ.
Ztamtąd, ad. оттуда, оттуду; (прочія слова буквами *Zt* начинающіяся сыскать подъ лит. *St*.).
Zubożeć, v. n. оскудеть, обеднеть; -*żyć*, -*żać*, v. a. привести въ бедность.

Zubr, a, m. дикій быкъ, д. волъ; *-rzyca*, f. самка; *-brzyna*, f. мясо дикаго быка.
Żuć, v. a. *żwać*, v. a. fr. жевать.
Zuch, m. v. *Żwawiec*. [разминать.
Żuchać, żuchleć, v. a. жевать, грызть;
Żuchel, chla, m. кусокъ.
Zuchowaty, a. дерзкій.
Żuchwa, f. челюсть верхняя.
Zuchwalec, lca, (*-alca*, m.) человѣкъ дерзкій, наглецъ.
Zuchwalić się, -leć, v. n. осмѣлиться, сдѣлаться дерзкимъ; осмѣлиться, отважиться.
Zuchwałość, f. *-alstwo*, n. дерзость, дерзновеніе; *-ały*, a. дерзкій, дерзновенный; смѣлый, отважный; наглый, нахальный.
Żucie, (v. *żuć*), n. жеваніе.
Zufan, m. чумичка, уполовникъ.
Żuk, m. навозный жукъ.
Żuława, f. болотистая, низкая, привольная земля (между рѣками); *-ławczyk*, *-ławianin*, m. житель такой земли.
Żupa, żupa, f. супъ, похлебка.
Żupa, f. яма, гдѣ добываютъ каменную соль; соляной магазинъ, соляный приказъ. [ское платье).
Żupan, m. жупанъ (исподнее Польское платье).
Zupełność, f. цѣлость, совершенство; совершеннолѣтіе, совершенный возрастъ; *-łnowładny*, a. самовластный; *-łny*, a. совершенный, весь, цѣлый; *-łnie*, ad. совершенно, со всѣмъ. [башка.
Żupica, f. исподнее платье; рубашка.
Żupnik, m. надзиратель соляной горы, или соляной варницы.
Żur, u, m. заквашенная мука.
Żurowina, f. клюква (Vaccinium oxycoccos).
Żużel, f. *zla, żla*, m. *żużelica*, f. шлакъ, окалина, угаръ; *- u palącej się świecy*, нагаръ у свѣчи.
Zwać, (praes. *zowię, -wiesz, zwę, zwiesz*), v. a. звать, называть; *- się*, v. r. называться; *jak się to zowie?* какъ называется это?
Żwać, v. *Żuć*.
Zwąchać, v. a. причуять, отыскать по запаху; * пронюхать, догадаться.
Żwacz, a, m. рубецъ (первой желудокъ у животныхъ жвачку жевающихъ; * *żwacz*, клеветникъ.
Zwada, f. свада, ссора; *ni do rady, ni do zwady*, онъ ни рыба ни мясо, онъ никуда негодится.
Zwadca, *-dzca*, m. ссорщикъ; драчунъ; *-dliwy* (*zwadny*), a. ссорливый, сварливый.
Zwadzać, -dzić, v. a. поссорить; *- się z kim*, поссориться съ кѣмъ.
Zwalać, v. a. замарать, запачкать.
Zwalać, -lić, v. a. свалить, повергать; повергнуть (кого) на землю; *- kijem*, ударить палкою; *- do kupy*, свалить въ одно мѣсто; *- co na drugiego*, свалить на кого свою вину. [возмочь.
Zwalczyć, -czać, v. a. побѣдить, превозмочь.
Zwalisko, n. *zwaliska*, pl. развалины.
Zwalisty, a. покатистый; что можно удобно свалить.
Zwalniać, v. *Zwolnić*.
Zwanie, n. именованіе (v. *zwać*).
Żwanie, n. (v. *żuć*) жеваніе.
Zwapnienie, n. (w chem.) сожженіе, превращеніе въ известь.
Zwarycz, m. словарь.
Zwarzyć (*zwarzać*), v. a. варить вмѣстѣ; * пожечь морозомъ, повредить листья и пр.; *- żelazo*, сварить желѣзо; *-rzyć się* (*śmietana*), v. n. свернуться (о сливкахъ).
Zwaśnić, v. a. поссорить.
Zwątlać, -lić, v. a. сдѣлать дряхлымъ, слабымъ; разслабить, обезсилить; *-tleć*, v. n. ослабѣть, ослабнуть.
Zwątpić, v. n. отчаяться; терять надежду, унывать; *-tpienie*, n. отчаяніе; *-tpiony*, a. отчаянный, безнадежный. [удалецъ.
Żwawiec, wca, m. бодрый, человѣкъ, удалецъ.
Żwawość, f. проворство, бодрость.
Żwawy, a. проворный, бодрый.
Zważać, -żyć, v. a. взвѣшивать, взвѣсить; * разсуждать, разсмотрѣть; *co, lub kogo za co*, почитать что или кого чѣмъ; *- co*, смотрѣть на что; *- kogo*, уважать кого. [жару повредить.
Zwędzać, -dzić, v. a. отъ дыму и жару повредить.
Zwęszyć, v. *Zwąchać*.
Zwężyć, -żać, v. a. съузить, съуживать; дѣлать что узкимъ.
Zwężeć, v. n. съузиться, съуживаться, сдѣлаться узкимъ.
Zwiać, zwiewać, v. *Zwionąć*.
Zwiastować, v. a. извѣстить, извѣ

щáть, возвѣстúть (въ Бúбліи); прорекáть, предскáзывать; S. *zwiastowanie*, n. возвѣщéніе; *zw. Panny Maryi*, благовѣщеніе.
Związać, *zwięzywać* (*związywać*), v. a. связáть, свáзывать (propr. & *); соединáть (дрýжбою); *związać komu grzechy*, связáть, не отпустúть грѣхú; – *się*, v. r. связáться, соединúться.
Związek, *zku*, m. сою́зъ (propr. & *); (тáйное) соглáсіе; соединéніе; связь, f.
Związka, f. (w anat.) свя́зка (костéй)
Związkowy, a. сою́зный, сою́зомъ соединéнный; *-kowy*, *ego*, m. сою́зникъ.
Zwić, *zwinąć*, *zwijać*, v. a. свить, свивáть, свёртывать; – *co z czego*, – что съ чегó; *co na co*, навивáть что на что; – *co w co*, свёртывать, свертѣть что во что; *zwinąć wojsko*, распустúть вóйско; *żagle* (*przed kim*), спустúть парусá (въ знакъ повиновéнія).
Zwiędłość, f. увядáніе.
Zwiędły, a. завя́лый.
Zwiędnąć, v. n. завя́нуть.
Zwiedzać, *-dzić*, v. a. объѣзжáть, объѣхать, обходúть (мѣстá и пр.).
Zwiększać, *-szyć*, v. a. увеличúвать, увелúчить (propr. & *).
Zwierać, *zewrzeć*, v. a. соединúть, сплотúть; привя́зывать (собáкъ на свóру); *konia ostrogami*, шпóрить лóшадь; – *się z kim*, хватúться, дрáться съ кѣмъ.
Zwierciadło, n. зéркало; *-ciadlany*, (*-ciedlny*), a. зéркальный.
Zwierciedlnictwo, n. искýсство дѣлать зеркалá; *-dlnik*, *a*, m. зéркальникъ.
Zwierz, m. звѣрь.
Zwierzać, v. *Zwierzyć*.
Zwierzchni, a. (*-rzchny*, a.) вéрхній; *-rzchnia suknia*, вéрхнее плáтье; *-rzchni Pan*, верхóвный владѣтель; *-rzchnica*, f. повéрхность; *-rzchnictwo*, n. верхóвная власть надъ лéнниками; вéрхнее начáльство.
Zwierzchnik, m. начáльникъ, властелúнъ; верхóвный владѣтель.
Zwierzchność, f. надзирáтельство; верхóвная власть надъ лéнниками; начáльство; *-ność rządowa*, начáльство, правúтельство.
Zwierzę, *ęcia*, n. живóтное, звѣрь, m.; *zwierzęta*, pl. живóтныя; *-rzęcy*, a. живóтный; скóтскій.
Zwierzętokrzew, *u*, m. животнорастéніе.
Zwierzętopis, m. зоолóгъ; *-opismo*, n. зоолóгія, животнословіе.
Zwierzyć, *-zać*, v. a. ввѣрить, ввѣрять; препоручáть; – *się komu*, v. r. ввѣриться комý.
Zwierzyna, f. дичúна, дичь, f.
Zwierzyniec, *ńca*, m. звѣрúнецъ; *-niec* (*niebieski*), зодіáкъ.
Zwierzynka, f. вечéрняя звѣздá, Венéра.
Zwierzynny, a. изобúлующій дичúною.
Zwieść, (*zwieźdź*), v. *Zwodzić*.
Zwiesić, *zwieszać*, v. a. свѣсить, свѣшивать, спускáть внизъ; *-sić nos*, повѣсить носъ; унывáть, запечáлиться.
Zwiesisty, a. повя́слый.
Zwietrzać, *-trzyć*, v. a. *причýять; *-trzały*, a. распáвшійся, испóрченный дѣйствіемъ вóздуха (кáмень, úзвесть, дéрево); (о напúткахъ) выдохлый; *-trzeć*, v. n. размягчáться дѣйствіемъ вóздуха; (о напúткахъ) вы́дохнуться.
Zwiewać, *zwionąć*, *zwiać*, v. a. сдувáть, сдуть.
Zwieźć, *zwozić*, v. a. свозúть, свесть (съ вéрху въ низъ); – *do kupy*, свесть, свозúть (съ рáзныхъ мѣстъ въ однó мѣсто); – *z pola zboże*, свозúть хлѣбъ съ полéй.
Zwięzłość, f. свя́зность, краткословіе.
Zwięzły, a. плóтный, коренáстой; * крáткій, краткослóвный, выразúтельный.
Zwijać, v. *Zwić*.
Zwijadło, n. мотáльница, мотовúло.
Zwinąć, v. *Zwić*.
Zwinność, f. лóвкость, провóрство.
Zwinny, a. лóвкій, провóрный.
Zwionąć, v. *Zwiewać*.
Zwiotszeć, v. a. изветшáть, v. *wiotszeć*.
Zwir, m. хрящъ; *-irowaty*, a. хрящевáтый.
Zwisnąć, v. n. свúснуть.
Zwisty, a. свúслый.
Zwitek, *tku*, m. свертóкъ.
Zwłaczać, v. *Zwlec*.
Zwładać, *zwładnąć*, v. a. преодолѣть.
Zwłaszcza, ad. особлúво, тѣмъ бóлѣе.
Zwlec, *zwlekać*, v. a. сволóчь, сволáкивать (съ вéрху въ низъ); – *z siebie*, скúнуть, скидáть съ себя́

(плáтье и пр.); - *сэ z kogo*, содрáть что съ когó; *-kać czas* i t. d., проволáкивать, дѣлать проволóчку.
Zwłoczyć, zwłaczać, v. a. сволóчь, сволáкивать, v. *zwlec*.
Zwłok, u, m. сóдранная кóжа (н. пр. змѣйная); *zwłoki*, pl. *umarłego*, тѣло, остáтки смéртные.
Zwłoka, f. проволóчка, протяжка, отсрóчка; *-kliwy*, a. медлительный, мéдленный.
Zwod, u, m. подъёмной мостъ.
Zwodnica, f. свóдница.
Zwodnictwo, n. прельщéніе, обмáнъ; *-dniczy*, a. обмáнчивый.
Zwodnik, -dziciel, m. (*-cielka*, f.) обмáнщикъ, обольститель.
Zwodzić, zwieść, v.a. сводить, свесть (въ однó мѣсто); (*na dół*) сводить (въ низъ); *- bitwę*, дать сражéніе; *ссóриться; *-dzić*, обмáнывать; *-dzić most*, опустить подъёмной
Zwodzony, a. подъёмный. [мостъ.
Zwołać, zwoływać, v. a. созвáть, созывáть.
Zwolennik, -leniec, ńca, m. (teol.) ученикъ, послѣдователь; *-nnica*, f. ученица, послѣдовательница.
Zwolna, ad. мáло по мáлу; тихóнько, мéдленно.
Zwolnić, zwalniać, v. a. послáбить, послаблять (что было натянуто); *уменьшáть, убавлять (стрóгость и пр.); *- wodę przy ogniu*, дать водѣ согрѣться.
Zwolnieć, v. n. уменьшиться, опуститься, умалиться.
Zwolony, a. убѣждéнный; *-ony syn*, усыновлéнный.
Zwora, f. скóба (желѣзная), крюкъ.
Zwornik, m. клинообрáзный кáмень, въ перемычки употребляе-
Zwoszczyk, m. извóщикъ. [мый.
Zwóz, u, m. свозъ, свóзка, свезéніе.
Zwracać, zwrócić, v. a. поворáчивать, поворотить; обращáть, обратить; возвращáть; *- z żołądka*, рвать, извергáть; *- się*, v. r. возвращáться, возвратиться.
Zwrot, u, m. (у повóзки) передкú.
Zwrotnik, a, m. поворóтный кругъ, трóпикъ.
Zwrotność, f. поворóтливость, провóрность; *-tny*, a. удóбно перемѣняющійся; поворóтливый, провóрный; хитрый, лукáвый.
Zwszeteczniеć, v. n. предáться распýтству, сладострастію.
Zwycięzki, -cięski, a. побѣдный; *-ki znak*, побѣдонóсный знакъ, трофéя.
Zwycięztwo, -cięstwo, n. побѣда.
Zwyciężać, -żyć, v. a. побѣждáть, побѣдить; *-zca*, m. побѣдитель; *-ciężycielka, -cięźczyna*, f. побѣдительница; *-ciężeniec, ńca*, m. человѣкъ побѣждéнный; *-cięźny*, a. побѣдимый.
Zwyciężyć, v. *Zwyciężać*. [чай.
Zwyczaj, aju, m. обыкновéніе; обы-
Zwyczaić, v. a. повáживать, пріучáть.
Zwyczajny, a. обыкновéнный, употребляемый; обыкновéнный (что всякій день бывáетъ); *zwyczajnie*, ad. обыкновéнно, по обыкновéнію.
Zwydrzeć, v. n. разсвирѣпѣть, остервениться; одичáть.
Zwykły, a. обыкновéнный, употребляемый; *- czego, - do czego*, привыкшій въ чему.
Zwyknąć (praet. *zwykł*), v. a. навыкнуть, пріучáться; *zwykłem*, я привыкъ, имѣю обыкновéніе.
Zwyższać, -ższyć, v. a. возвысить, сдѣлать выше; одержáть верхъ, v. *wywyższyć*.
Zybet, a, zybuszek, czka, m. цибéтъ, выхухоль (живóтное).
Zybet, u, m. выхухоль (что нахóдится у цибéта живóтнаго).
Żyć, v. n. жить; *niech żyje!* да здрáвствуетъ! да живётъ! урá!
Życie, n. жизнь, f; *życie, życiopismo*, житіе, житьé, жизнеописáніе.
Życiopis, m. жизнеописáтель; *-pismo*, n. жизнеописáніе.
Życzenie, n. (v. *życzyć*) желáніе.
Życzliwość, f. доброжелáтельство, благосклóнность; *-liwy*, a. доброжелáтельный, благосклóнный.
Życzyć, v. a. желáть (во всякомъ значéніи); *- dobrze*, быть благосклóнну.
Żyd, m. жидъ; *чернильное пятнó.
Żydło, n. v. *Żywność*, f.
Żydowica, f. (презр.) v. *Żydówka*.
Żydowin, m. учёный жидъ (въ дрéвнія времена).
Żydowisko, żydzisko, n. (презр.) жидъ.
Żydówka, f. жидóвка; *-owski*, a. жидóвскій; *-owstwo*, n. жидóвство, жидóвскій законъ; (coll.) жиды

(жидовское общество въ одномъ мѣстѣ).
Żydziak, m. жидовскій мальчикъ.
Żydzię, *ięcia*, *-dziątko*, n. дитя жидовское
Żyła, f. жила; *- pulsowa, bijąca*, жила бьючая; *- w liściach*, жилка, ниточка, волокно; *- kamienna*, жила, разноцвѣтная полоса въ твердыхъ каменяхъ; *-lasty, -listy*, a. жилистый; имѣющій толстыя сухія жилы; *-łkowaty*, a. имѣющій много жилокъ.
Żylny, a. жильный; *-na choróba*, нервная болѣзнь.
Żyłowaty, a. (v. *żylisty*) жиловатый; *сильный.
Żynać, *żąć*, v. a. жать, жинать.
Żynarz, *żenieć*, m. жнецъ.
Żynek, *cynk*, *nku*, m. цинкъ.
Żynkować, v. a. посадить въ землю отводокъ.
Zysk, *u*, m. прибыль, прибытовъ.
Zyskować, *-kiwać*, v. a. fr. барышъ, прибыль получать; *-skownik*, m. корыстолюбецъ; прибыль получающій; *-kowny*, a. прибыльный, прибыточный.
Żytnica, f. житница. [(насѣк.).
Żytnik, m. хлѣбной долгоносикъ
Żyto, n. рожь, f.; *-tny*, a. ржаный.
Żyw, v. *Żywy*.
Żywcem, ad. въ живыхъ; живымъ.
Żywić, v. a. кормить; питать; *- się*, v. r. питаться, кормиться.
Żywica, f. смола; *-wicowaty*, *-wiczasty*, a. смолеватый, смолистый.
Żywiciel, m. (*-cielka*, f.) кормилецъ. [*wioły*, четыре стихіи.
Żywioł, *u*, m. стихія; *cztery ży-*
Żywność, f. пища, ѣства; съѣстные припасы, провіантъ; *-wny*, a. питательный. [живо, скоро.
Żywo (ad. a *żywy*), v. *żywcem*; *żywo*,
Żywocina, f. живое существо.
Żywopłon, *żywozioł*, m. недотрога, недотыка (раст.).
Żyworodny, *- rodzący*, a. живородный.
Żywość, f. живость, проворство.
Żywot, *u*, m. животъ; *- niewieści*, утроба, ложесна; жизнь; *żywot*, *bieg żywota*, теченіе жизни, жизнь.
Żywotność, f. живительная сила; *-tny*, *żywotni*, a. животный, желудочный; жизненный, живительный; *duchy -tne*, жизненные духи.
Żywy, *żyw*, a. живый, живъ (propr. & *); живый, бодрый; *-wa woda*, живая вода, ключевая, проточная; *- język*, живой языкъ; *-wy płot*, зелёный плетень; *żywe srebro*, ртуть.
Żyzność, f. плодородіе, -доносіе; *żyzny*, a. плодоносный, -дородный.
Zza, prp. & ad. *z za*, изъ за.
Zżąć, *zżynać*, v. a. сжать, сжинать.
Zżąć, *zżymać*, v. a. сжать, сжимать; *zżymać się*, топыриться, щетиниться; *- ramionami*, пожимать плечами. [жечь, сжигать
Zżec, (*zżedz*), *zżegać*, v. a. сжечь, со-
Zżerać, *zeżrzeć*, v. a. сжирать, со-
Zziębły, a. озяблый. [жрать
Zziębnąć, *-bnieć*, v. n. озябнуть.
Zżonąć, v. a. согнать откуда.
Zzuć, *zzuwać*, v. a. разуть, разувать
Zżuć, *zżuwać*, v. *Zeżwać*.
Zżuty, a. сжеванный.
Zzuwalnia, f. горница (въ банѣ) гдѣ раздѣваются.

Tabella niektórych z najznakomitszych krajów, miast, narodów, rzek i gor i t. d.

Имена нѣкоторыхъ знаменитыхъ земель, городовъ народовъ, рѣкъ, горъ и пр.

Abissynia, f. Абиссинія; *-ssyńsczyk*,
m. *-synka*, f. Абиссинянинъ, -нянка.
Adryatyckie, *morze*, n. Адриатиче-
ское море.
Afryka, f. А'фрика; *-kanin*, *-kań-
czyk*, m. *-kanka*, f. Африканецъ,
-канка. [родъ.
Akwisgran (*miasto*), m. А'хенъ (го-
Akwitanija, f. Аквитанія.
Albanija, f. Албанія; *Albanin*, m.
-nianka, f. Албанецъ, -анка.
Alexandria, f. Александрія.
Algarbia, f. Алгарвія.
Algier, m. Алжиръ; *Algierczyk*,
Algerczyk, m. *-gierka*, f. Алжи-
рецъ, -жирка.
Alpy, pl. А'льпы, Альпійскій горы.
Alzacya, f. Альзація, Э'льзасъ; *Al-
zacyanin*, m. *-cyanka*, f. житель
(жительница) Э'льзаса.
Ameryka, f. Америка; *Amerykanin*,
-kańczyk, m. *-kanka*, f. Америка-
нецъ, -анка.
Andaluzya, f. Андалюзія; *-zyanin*,
-zczyk, m. *-luzyanka*, f. Андалю-
зецъ, -ѵзанка.
Andes, *góry*, *czyli Kordyliery*, pl.
А'нды (горы), или Кордильеры.
Anglia, f. А'нглія; *Anglik*, *-giel-
czyk*, m. *-gielka*, f. Англичанинъ,
-чанка; *Angielski*, a. А'нглійскій,
А'глинскій. [острова.
Antylskie wyspy, f. pl. Антильскіе
Antiochia, f. Антіохія.
Antwerpija, f. Антверпенъ.
Apenninskie góry, f. pl. Апеннинскія
Apulia, f. Апулія. [горы.
Arabia, Аравія; *Arabczyk*, m. *Ara-
bka*, f. Аравитянинъ, -итянка;
Arabski, a. Аравитянскій, Араб-
скій.
Aragonia, f. Арагонія; *Aragoń-
czyk*, m. *-onka*, f. Арагонецъ.
Armenia, f. Арменія, f.; *Armeńczyk*,
Армянинъ. [Ассиріянинъ.
Assyria, f. Ассирія; *Assyrczyk*, m.
Astrachan, m. Астрахань, f.
Asturya, f. Астурія.
Ateny, pl. Аѳины, Афины, f. pl.;
Ateńczyk, *-nieńczyk*, m. *Atenka*,
-nienka, f. Аѳинянинъ, -инянка;
Ateński, *-nieński*, a. Аѳинскій.
Australia, f. Австралія.
Austrya, f. А'встрія; *Austryak*, m.
-aczka, f. Австріецъ, -іянка; *-ya-
cki*, a. Австрійскій.
Azya, f. А'зія; *Azyata*, *Azyat*, m.
Азіятецъ; *Azyatski*, Азіатскій,
Азійскій. [-лонскій.
Babilon, m. Вавилонъ; *-loński*, a.
Balearskie wyspy, f. pl. Балеарскіе
острова. [тійское море.
Baltyka, f. *morze Baltyckie*, Валь-
Bawarya, f. Баварія; *Bawarczyk*, m.
Баварецъ. [m. Базельскій житель.
Bazylea, f. Базель, m; *Bazyleyczyk*,

Belgia, f. Бе́льгія.
Belgrad, m. Бѣльгра́дъ.
Bengal, m. Бенга́лія. [Берли́нецъ.
Berlin, m. Берли́нъ; *Berlińczyk*, m.
Bessarabia, f. Бессара́бія.
Białogrod Grecki, m. Бѣлгра́дъ (въ Се́рвіи). [родъ.
Białogrod Moskiewski, m. Бѣлого́-
Białogrod wielki, m. Штульвейсенбургъ (въ Ве́нгріи). [m. Акерма́нъ.
Białogrod, *nad morzem czarnem*,
Biały stok (gen. *-łego stoku*), *Białostok*, gen. *ku*, Бѣлосто́къ.
Bodeńskie jezioro, n. Бо́денское или Конста́нцское о́зеро.
Brabancya, f. Браба́нтъ; *Brabant*, m. *-antka*, f. Браба́нтецъ, -а́нтка.
Brandeburgia (*kraj*), f. Бранденбу́ргъ (земля́); *Brandeburg* (*miasto*), Бранденбу́ргъ (го́родъ); *-burczyk*, m. Житель города Бранденбу́рга; *Brandeburzanin*, m. Бранденбу́ргецъ.
Brazylia, *Brezylia*, f. Брази́лія.
Brodnica (*miasto*), f. Бродни́ца (въ Пру́ссіи).
Brunświk, m. Бра́уншвейгъ.
Bruxella, f. Брюссель.
Brytania, *-tannia*, *Wielka Brytannia*, f. Велико-Брита́ннія; *Brytańczyk* (*Brytan*), m. Брита́нецъ.
Brzeg, m. Бригъ (го́родъ въ Силе́зіи).
Budyssyn, m. Будиссинъ. [зіи).
Budzyn, m. *-yń*, *nia*, m. Бу́да, О'фенъ (въ Ве́нгріи).
Bug (*rzéka*), m. Бугъ (рѣка́).
Bulgarya, f. Болга́рія; *Bulgar*, *Bulgarczyk*, m. *-arka*, f. Болга́ринъ, -а́рка.
Burgundya, f. Бургу́ндія; *Burgończyk*, *-gundczyk*, m. (*-gundka*, f.) Бургу́ндецъ, Бургу́ндка.
Carogrod, m. v. *Konstantynopol*.
Chaldea, f. Халде́я; *Chaldéjczyk*, m. *-ejka*, f. Халде́ецъ, Халде́йка.
Chełm, a (*miasto*), Хелмъ (го́родъ въ ма́лой По́льшѣ).
Chełmno (*miasto*), m. Хелмно (Кульмъ, го́родъ).
Chiny, f. pl. Кита́й; *Chińczyk*, m. *-ńczyca*, *-czyczka*, *Chinka*, f. Кита́ецъ, Кита́янка; *Chiński*, a. Кита́йскій.
Chur (*miasto w Szwajcarach*), m. Хуръ, Куръ (го́родъ въ Швейца́ріи).
Cypr, m. (*Cyprya*, f.) Кипръ; *Cypryota*, *Cypryiczyk*, m. *Cypryika*, f. Киприо́тъ, -о́тка; *Cypryiski*, a. Кипрі́йскій, Кипріо́тскій.
Czarne, *morze*, n. че́рное Мо́ре; *Czarnomorzec*, *-morca*, m. Каза́къ черномо́рскій.
Czechy, pl. Боге́мія; *Czech*, m. *Czeszka*, f. Боге́мецъ, Боге́мка; *Czeski*, a. Боге́мскій.
Czerwone, *morze*, n. че́рмное мо́ре.
Dalmacya, f. Дальма́ція; *Dalmatczyk*, m. *-atka*, f. Дальма́тецъ, -а́тка; *Dalmatski*, *-acki*, a. Далма́тскій.
Damaszek, *szku*, m. Дама́скъ.
Dania, *Danya*, *Duńska ziemia*, f. Да́нія; *Duńczyk* (*Dunin*), *Duńczyca*, f. Да́тчанинъ, -да́тчанка; *Duński*, a. Да́тскій.
Dniepr (*rzéka*), m. Днѣпръ (рѣка́).
Dniester, *Dniestr* (*rzéka*), m. Днѣстръ (рѣка́).
Drezno, *Drezdno*, n. Дре́зденъ; *Dresdeńczyk*, m. *-denka*, f. Дре́зденскій житель, -ская -льница;
Drezdeński, a. Дре́зденскій.
Dunaj, *aja*, m. Дуна́й; *Dunajski*, a. Дуна́йскій; *Zadunajski*, a. Задуна́йскій. [(го́родъ).
Dunkierka (*miasto*), f. Дюнки́рхенъ
Dwa-Mosty, m. pl. Цвейбри́кенъ.
Dwina (*rzéka*), f. Двина́ (рѣка́).
Egipt, m. Еги́петъ; *Egipcyanin*, m. *-anka*, f. Еги́птянинъ, -и́птянка; *Egipcyański*, *Egiptski*, *Egipski*, a. Еги́петскій.
Elb, *Elba* (*rzéka*), f. Э'льба (рѣка́).
Elbiąg, *Elbląg* (*miasto*), m. Э'льбингъ (го́родъ); *Elbląžanin*, *Elblączyk*, m. Э'льбингскій житель.
Epir, m. Эпи́ръ.
Estonia, f. Эстля́ндія, Эсто́нія; *Estończyk*, m. Эстля́ндецъ, Эсто́нецъ.
Etiopia, f. Еѳіо́пія; *Etiopczyk*, m *-opka*, f. Еѳіо́пъ, -о́пка; *-opski*, a. -о́пскій.
Eufrat (*rzéka*), m. Евфра́тъ (рѣка́).
Europa, f. Евро́па; *Européjczyk* (*-opianin*), m. *Europejka* (*-opianka*), f. Европе́ецъ, -пе́янка; *Europejski* (*-opski*), a. Европе́йскій.
Finlandia, f. Финля́ндія; *Finlandczyk*, m. *-andka*, f. Финля́ндецъ, Финъ, Чухо́нецъ, Финля́ндка, Чу-

хонка; *Finlandski*, a. Финляндскій, Финскій, Чухонскій.
Flammandczyk, m. *-andka*, f. Фламандецъ, -андка; *Flammandski*, a. Фламандскій.
Flandrya, f. Фландрія.
Florencya, f. Флоренція; *Florenczyk*, m. *Florentynka*, f. Флорентинецъ, -тинка; *Florentiński*, a. Флорентинскій.
Francus, m. Французъ; *-cuzka*, f. Француженка; *Francuski*, *-uzki*, a. Французскій.
Francya, f. Франція.
Frankfort nad Menem, m. Франкфуртъ на Майнѣ.
Frankfort nad Odrą, m. Франкфуртъ на Одерѣ.
Frankończyk, m. *-konka*, f. Франконецъ, -онка; *Frankoński*, a. Франконскій.
Frankonija, f. Франконія.
Fryzya, f. Фрисландія; *Fryzyjczyk*, m. *-zyika*, f. Фрисландецъ, фризонецъ, -андка, -зонка; *Fryzyiski*, a. Фрисландскій, Фризскій, Фризонскій.
Galicia, f. Галлиція.
Galilea, f. Галилея; *Galilejczyk*, m. *-lejka*, f. Галилеецъ, -лейка; *Galileyski*, a. Галилейскій.
Galia, f. Галлія; *Gol*, m. *Golka*, f. Галлъ (Галлянка); *Gallowie*, pl. Галлы, m. pl.; *Golski*, a. Гальскій.
Gaskonia, f. Гасконь, f.; *Gaskończyk*, m. *-onka*, f. Гасконецъ, -онка; *Gaskoński*, a. Гасконскій.
Gdańsk, m. Данцигъ; *Gdańszczanin*, m. *-ńszczanka*, f. Данцигскій житель, -ская -льница.
Geldrya, f. Гельдрія.
Genewa (*miasto*), f. Женева (городъ); *Genewczyk*, m. *-ewka*, f. Женевецъ, -невка.
Gent (*miasto*), m. Гентъ (городъ).
Genua, f. Генуя; *Genueńczyk*, m. *-enka*, f. Генуэзецъ (Генуеженка).
Getinga (*miasto*), f. Геттингенъ (городъ).
Germania, f. Германія (на высокомъ слогѣ, или древняя).
Głogow, m. Глогау (въ Силезіи).
Got, m. *Gotka*, f. Готъ, Готка; *Gotycki*, a. Готскій.
Gotlandia, f. Готландія.
Granada, f. Granada.
Graubund, m. *Gryzania*, f. Граубинденъ.
Grecya, f. Греція; *Grek*, m. Грекъ (особливо древній); *Greczka*, f. Гречанка (особливо древняя); *Greczyn*, m. Грекъ (нынѣшній); *Greczynka*, f. Гречанка (нынѣшняя); *Grecki*, a. Греческій.
Grenlandia, f. Гренландія; *Grenlandczyk*, m. *-andka*, f. Гренландецъ, -андка; *Grenlandzki*, a. Гренландскій.
Grudziądz (*miasto*), m. Грауденцъ (городъ).
Haga, f. Гага.
Hamburg, m. Гамбургъ.
Hanower, m. Гановеръ; *Hanoweranin*, *Hanowerczyk*, m. *Hanoweranka*, f. Гановеранинъ, Гановерецъ, -ранка; *Hanowerski*, a. Гановерскій.
Hartz, *Harc*, m. Гарцъ (горы и лѣсъ).
Hassya, f. Гессенъ; *Hass*, m. *Hasska*, f. житель Гессенскій, -льница Гессенская; *Heski*, a. Гессенскій.
Hiszpania, f. Испанія (Гишпанія); *Hiszpan* (*Hiszpańczyk*), m. *Hiszpanka*, f. Испанецъ (Гишпанецъ), -анка; *Hiszpański*, a. Испанскій (Гишпанскій).
Hollandya, f. Голландія; *Holenderczyk*, m. *-erka*, f. Голландецъ, -андка; *Holenderski*, a Голландскій.
Holsztyn, *Olsztyn*, m. (*Holsacya*, f.) Голстинія; *Holsztyńczyk*, *Olsztyńczyk* (*Holsat*), m. *-ynka*, (*-atka*), f. житель Голстейнскій, -льница Голстейнская; *Holsztyński*, a. Голстейнскій.
Hotentot, m. *-otka*, f. Готтентотъ, -отка.
Jamajka, f. Ямайка.
Japonia, f. Японія; *Japończyk*, m. *-ónka*, f. Японецъ, -онка; *Japoński*, a. японскій.
Jarosław (*miasto*), m. Ярославль (городъ).
Jena, f. Е'на.
Jeruzalem, (*Jerosolyma*), m. Іерусалимъ.
Illyria, f. Иллирія.
Indya, f. И'ндія; *Indye Wschodnie*, pl. Восточная И'ндія; *Indye zachodnie*, западная И'ндія, Вестъ-Индія; *Indye południowe*, Южная И'ндія, Австралія; *Indyanin* (*Indyiczyk*), m. *-anka* (*-dyika*), f. Индѣецъ, Индіянка; *Indyański*, *Indyiski*, a. Индѣйскій.
Inflanty, pl. Лифляндія; *Inflantczyk*, m. *-antka*, f. Лифляндецъ, -яндка, f.:

Inflantski -ancki, a. Лифляндскій.
Ingrya, f. Ингрія, Ингерманландія.
Jordan (rzéka), Іорданъ (рѣка).
Irlandya, f. Ирландія; *Irlandzyk*, m. Ирландецъ.
Islandia, f. Исландія; *Islandczyk*, m. Исландецъ.
Judea, f. Юдея, Іудея.
Julia, f. Юлихъ.
Kafry, n. pl. Кафры.
Kair, (*miasto*), m. Каиръ (городъ).
Kalabrya, f. Калабрія; *-bryiski*, a. Калабрійскій.
Kamieniec Podólski albo Wielki, m. Каменецъ Подольскій или Великій; *K. Litewski albo Mały*, Каменецъ Литовскій или малый; *K. Mazowiecki*, Каменецъ Мазовскій.
Kanaryiskie wyspy, f. pl. Канарскіе острова.
Kandya, f. Кандія; *Kandyiczyk*, m. *-dyika*, f. Кандіотъ, -отка.
Kartagena, f. Картагена.
Kartagina, f. Карѳагенъ; *Kartagińczyk*, *-gineńczyk*, *-ginka*, *-ginenka*, f. Карѳагенянинъ, -генецъ, -енянка; *-giński*, *-gineński*, a. Карѳагенскій.
Karyntia, f. Каринтія.
Kaspiiskie,morze, n. Каспійское море.
Kastylia, f. Кастилія; *-stylianin*, m. Кастиліянецъ; *-styliański*, a. Кастильскій.
Katalonia, f. Каталонія; *Katalończyk*, m. Каталонецъ; *-loński*, a. Каталонскій.
Kolonia, f. Кельнъ.
Konstancya (*miasto*), (*Kostnica*), f. Констанцъ, Костницъ (городъ); *Konstancyiskie jezioro*, n. Констанцкое, Боденское озеро.
Konstantynopol, m. Константинополь, m. Царьградъ, Цареградъ; *-tynopolitanin*, m. Константинополитанинъ, Константинополецъ, -анка; *-politański*, a. Константинопольскій, Цареградскій.
Kopenhaga, f. Копенгагенъ.
Korsyka, f. Корсика; *-kanin*, m. Корсиканецъ.
Korynt, m. Коринѳъ; *Koryntczyk*, m. Коринѳянинъ.
Kozak, m. Казакъ, *Kozacki*, a. Казачій.
Kraków, m. Краковъ; *Krakowianin*, *Krakowiak*, m. житель Краковскій.
Kroacya, f. Кроатія; *Kroat*, m. Кроатъ.
Krolewiec, wca, (*miasto*), m. Кенигсбергъ (городъ).
Kurlandya, f. Курляндія; *Kurlandczyk*, m. Курляндецъ.
Lacedemona, f. Лакедемонъ; *Lacedemończyk*, *Lakończyk*, m. Лакедемонецъ; *Lacedemoński*, *Lakoński*, a. Лакедемонскій, Лаконскій.
Laponia, f. Лапландія; *Lapończyk* m. Лапландецъ, Лопарь.
Lion (*Lugdun*), Ліонъ; *Liończyk*, *Lugduńczyk*, *Lugdunianin*, Ліонезецъ.
Lipsk, m. Лейпцигъ; *Lipszczanin* (*Lipszczyk*), m. *-czanka*, f. Лейпцигскій житель, -цигская -льница; *Lipski*, a. Лейпцигскій.
Lisbona, f. Лиссабонъ.
Litwa, f. Литва; *Litwin*, m. *-winka*, f. Литовецъ, Литовка; *Litowski* (*Litwiński*), a. Литовскій.
Lombardia, f. Ломбардія; *Lombard*, m. житель Ломбардіи.
Londyn, m. Лондонъ; *Londyńczyk*, m. *-ynka*, f. Лондонскій житель, -ская -льница; *Londyński*, a. Лондонскій.
Lotaryngia, f. Лотарингія; *Lotaryńczyk*, m. Лотарингецъ.
Łotwa, f. Земля Латышей или Леттовъ въ Лифляндіи, Латыши, Летты; *Łotwin*, m. *Łotewka*, f. Латышъ, Леттъ, Латышенка; *Łotewski*, a. Леттскій.
Luttich, m. *Leodium*, Лютихъ; *Leodyiczyk*, *Leodyanin*, m. Лютихскій житель; *Leodyiski*, a. Лютихскій.
Luzacya, f. Лузація; *Luzat*, *Luzatczyk*, m. житель Лузаціи.
Luzytania, f. Лузитанія, Португаллія.
Lwow (*miasto*), Львовъ (городъ).
Macedonia, f. Македонія; *Macedon*, *-donczyk*, m. Македонецъ, Македонянинъ.
Malta (*wyspa*), f. Мальта (островъ); *Maltańczyk*, m. Мальтскій житель; *-ański*, a. Мальтскій, Мальтезскій; *Maltański Kawaler*, m. Мальтезскій Кавалеръ.
Mantua, *Mantwa*, f. Мантуа; *Mantuanin*, *-ańczyk*, m. Мантуанецъ.
Martinika (*wyspa*), f. Мартиника (островъ).
Maroko, *Marokańskie Krolewstwo*, n. Марокъ, Мароканское королевство.
Maurytania, f. Мавританія; *-ryta-*

nin, *-tańczyk*, m. Мавританинъ, Мавръ; *-tański*, a. Мавританскій, Маврскій.
Mazowsze, n. *Mazury*, m. & f. pl. Мазовія, Мазуры; *Mazur*, m. Мазурецъ; *Mazowiecki*, a. Мазовскій.
Mec (*miasto w Lotaryngii*), Мецъ (городъ въ Лотарингіи).
Mechlin, m. Мехельнъ.
Meka, f. Мекка.
Meksyk, *Mexyk*, m. Мексико (правильнѣе: Мехико).
Medyolan (*miasto*), m. Медіоланъ, Миланъ (городъ); *Medyolańczyk*, m. Медіоланецъ, Миланецъ.
Men (*rzéka*), Майнъ (рѣка).
Missnia, f. v. *Myśnia*.
Modena, f. Модена; *Modeńczyk*, m. Моденезецъ.
Moguncya (*miasto*), f. Майнцъ (городъ).
Moldawa, f. Молдавія; *Moldawczyk*, m. Молдавецъ; *Moldawski*, a. Молдавскій (v. *Multany*).
Moluckie wyspy, f. pl. Молукскіе острова.
Morawa (*rzeka*), f. Морава (рѣка).
Morawy (*Morawia*), f. Моравія; Моравецъ; *Morawski*, a. Моравскій.
Morea, f. Морея; (*Morejczyk*, m.) Мореянинъ; *Morejski*, a. мореянскій.
Moskwa, f. Москва (городъ, и древняя Россія); *Moskal*, *Moskowit*, m. *Moskiewka*, f. Москвитанинъ (Москвичъ), -итянка (житель города Москвы и Русскій); *Moskiewski*, a. Московскій (и Русскій).
Moza (*rzéka*), Мааса (рѣка).
Mozela (*rzéka*), f. Мозель (рѣка).
Multany, *Multany*, pl. *Multańska ziemia*, f. Молдавія; *Multańczyk*, m. Молдавецъ; *Multański*, a. Молдавскій.
Munich (*miasto*), m. Мюнхенъ (городъ).
Murzyńska ziemia, f. Земля Араповъ, Еѳіопія.
Myśnia (*ziemia*), f. Мейссенъ (земля); *Myśny* (gen. *Mysien*), *Myszny*, (gen. *Myszen*) (*miasto*), pl. Мейссенъ (городъ); *Myśniak*, m. Мейссенскій житель.
Neapol, (gen. *olu*), m. Неаполь; *Neapolitanin*, m. Неаполитанецъ.
Niderlandy, m. pl. Нидерланды, n. pl.; *Niderlandczyk*, Нидерландецъ.
Niemcy (gen. *Niemczech*), m. pl. *Niemce*, (gen. *Niemiec*), f. pl. Германія, Нѣмецкая земля; *Niemiec*, *mca*, m. (*Niemczyk*, d.) *Niemka*, f. (*Niemeczka*, d.) Нѣмецъ, Нѣмка; (*Niemczura*, m. Нѣмчура; *Niemczyna*, m. Нѣмецкій бѣднякъ; *Niemiaszek*, m. Нѣмчишко, (iron.); *Niemiecki*, a. Нѣмецкій.
Nil, *u* (*rzéka*), m. Нилъ (рѣка).
Niemen, *mna* (*rzéka*), m. Нѣменъ (рѣка).
Niżna Luzacya, *Dolna Luzacya*, f. Нижняя Лузація.
Normanin, m. Норманъ; *Normański*, a. Норманскій.
Norwegia, f. Норвегія; *Norwegczyk*, m. *Norwegianka*, f. Норвежецъ.
Odra (*rzéka*), f. Одеръ (рѣка).
Orania, f. Оранія.
Orkadijskie wyspy, f. pl. Оркадскіе острова.
Orlean, m. Орлеанъ; *Orleanin*, *Orleańczyk*, m. Орлеанецъ; *Xiąże Orleański*, Герцогъ Орлеанскій.
Ostrogot, m. Восточный Готѳъ.
Ottomańska Porta, v. *Porta O.*
Padew (gen. *Padwy*), (*Padwa*), f. (*miasto*) Падуя (городъ); *Padewczyk*, *Padwanin*, m. *Padewka*, *Padwanka*, f. Падуанецъ, -анка; *Padewski*, a. Падуанскій.
Palatynat, m. Палатинатъ.
Palestyna, f. Палестина.
Part, m. *Partka*, f. Парѳянинъ, -ѳянка; *Partyiski*, a. Парѳянскій.
Partya, f. Парѳія.
Paryż (gen. *ża*), m. Парижъ; *Paryżanin*, m. *-żanka*, f. Парижанинъ, -жанка; *Paryski*, *Paryzki*, a. Парижскій.
Pawia (*miasto*), f. Павія (городъ).
Persya, f. Персія; *Persyanin*, m. Персіянинъ; *Persyański*, a. Персіянскій.
Peru, m. Перу; *Peruwianin*, *Peruanin*, m. Перуанецъ; *Peruwiański*, *Peruański*, a. Перуанскій.
Pireneńskie, *-nejskie*, *góry*, f. pl. Пиренейскія горы.
Placencya (*miasto*), f. Піаченца (городъ).
Podlasie, n. Подлѣсіе, Подляхія.
Podole, n. Подолія.
Polak, m. *Polka*, f. Полякъ, Полька; *Polski*, a. Польскій.
Polska, f. Польша.
Pomerania, f. Померанія; *Pomerańczyk* (*-eranin*), m. *-anka*, f. По-

мера́нецъ, -а́нка; *Pomerański*, a. Помера́нскій.

Portugalia, f. Португа́ллія; *Portugalczyk*, m. -*alka*, f. Португа́лецъ, -а́лка; *Portugalski*, a. Португа́льскій.

Poznań, (gen. -*nia*), m. Позна́нь.

Praga (*miasto w Czechach i przedmieście Warszawskie*), f. Пра́га (го́родъ въ Боге́міи и предмѣстіе Варша́вское).

Prusy, f. pl. Пру́ссія; *Prusak*, m. -*aczka*, f. Пруса́къ, -а́чка; *Pruski*, a. Пру́скій.

Raguzy (*miasto*), pl. Рагу́за (го́родъ); *Raguzanin*, m. Рагуза́нецъ; *Raguzański*, a. Рагу́зскій.

Rakusy, *Rakuzy*, pl. (v. *Austrya*), А'встрія; *Rakuszanin*, m. Австріецъ, Австрі́йца; *Rakuski*, *Rakuzański*, a. Австрі́йскій.

Ratysbona (*miasto*), f. Ре́генсбургъ (го́родъ).

Ren (*rzeka*), m. Рейнъ (рѣка́).

Rodan (*rzeka*), m. Ро́на (рѣка́).

Rodus (*wyspa*), m. Родъ, ро́досъ (о́стровъ); *Rodyiczyk*, m. Родіецъ.

Rossya, f. Росся́; *Rossyanin*, *Rusin*, m. -*anka*, -*inka*, f. Россія́нинъ, Ру́сскій, -я́нка, Ру́сская; *Rossyjski*, *Ruski*, a. Россі́йскій, ру́сскій.

Ruś, f. Русь; *czerwona Ruś*, че́рмная Русь; *Ukraińska Ruś*, v. *Ukraina*. *Czarna Ruś*, че́рная Русь; *Wielka Ruś*, Вели́кая Русь; *Biała Ruś*, Бѣ́лая Русь; *Mała Ruś*, *Mała Rossya*, Ма́ла Русь, Ма́лая Россі́я; *Samodzierzeć całej Rusi*, Самодержецъ Всероссі́йскій; *Rusin*, m. -*inka*, f. Ру́сскій, -ская.

Rzym, m. Римъ; *Rzymianin*, m. -*mianka*, f. Ри́млянинъ, -лянка, f.; *Rzymski*, a. Ри́мскій.

Sabaudya, f. Саво́ія; *Sabaudczyk*, m. -*audka*, f. Савоіа́рдъ, -а́рдка; *Sabaudski*, a. Саво́йскій, Савоіа́рдскій.

Samarytanin, m. -*tanka*, f. Самари́тянинъ, -я́нка.

Saraceńczyk, m. -*cenka*, f. Сараци́нъ, -и́нка; *Saraceński*, a. Сараци́нскій.

Sardynia, f. Сарди́нія; *Sardyńczyk*, m. -*ynka*, f. Сардъ, Са́рдка; *Sardyński*, a. Сарди́нскій.

Saxonia, f. Саксо́нія; *Saś*, *Saxończyk*, m. Саксо́нецъ; *Saski*, *Saxoński*, a. Саксо́нскій.

Serbia, *Serwia*, f. Се́рбія; *Serbianin*, *Serbiańczyk*, m. -*bianka*, f. Сербъ, Се́рбка; *Serbski*, a. Се́рбскій.

Siedmiogrod, m. Семигра́дская о́бласть, Трансильва́нія; *Siedmiogrodczyk*, m. -*odka*, f. Семигра́децъ, -а́дка; *Siedmiogrodski*, a. Семигра́дскій, Трансильва́нскій.

Sławonia, f. Славо́нія; *Sławończyk*, m. -*onka*, f. Славо́нецъ, -о́нка; *Sławoński*, a. Славо́нскій.

Słowianin (*Słowiańczyk*), m. -*anka*, f. Славяни́нъ, -вя́нка; *Słowiański*, a. Славя́нскій.

Soloturna (*miasto*), f. Солоту́рнъ (го́родъ).

Sparta (*miasto*), f. Спа́рта (го́родъ); *Spartan*, *Spartańczyk*, *Sparcyata*, m. -*tanka*, f. Спарта́нецъ, -та́нка; *Spartański*, a. Спарта́нскій.

Srzodziemne Morze, n. Средизе́мное мо́ре.

Styria, f. Шти́рія.

Sybirya, *Syberya*, f. Сиби́рь, f.; *Sybirczyk*, m. *Sybirka*, f. Сибиря́къ, -я́чка; *Sybirski*, a. Сиби́рскій.

Sycylia, f. Сици́лія; *Sycyliyczyk*, *Sycylianin*, m. Сици́ліецъ, -ліа́нецъ; *Sycyliański*, a. Сициліа́нскій.

Syrya, f. Си́рія; *Syryiczyk*, m. Сиріянинъ; *Syryiski*, a. Сирі́йскій.

Szkocya, f. Шотла́ндія; *Szot*, *Szkot*, m. *Szotka*, *Szkotka*, Шотла́ндецъ, -а́ндка; *Szkostki*, *Szocki*, a. Шотла́ндскій.

Szwabia, f. Шва́бія; *Szwab*, m. *Szwabka*, f. житель, -льница Шва́біи; *Szwabski*, a. Шва́бскій.

Szwajcary, f. pl. *Szwajcarya*, f. Швейца́рія; *Szwajcar*, m. -*arka*, f. Швейца́рецъ, -а́рка; *Szwajcarski*, Швейца́рскій.

Szwecya, f. Шве́ція; *Szwed*, m. *Szwedka*, f. Шведъ, Шве́дка; *Szwedzki*, *Szwecki*, a. Шве́дскій.

Tamiza (*rzeka*), f. Те́мза (въ А'нгліи).

Tatar, m. -*arka*, f. Тата́ринъ, -а́рка; *Tatarski*, m. Тата́рскій.

Tatary, f. pl. *Tatarya*, f. Тата́рія.

Teby (*miasto*), m. pl. Ѳи́вы (го́родъ); *Tebańczyk*, m. -*anka*, f. Ѳивя́нинъ, -я́нка; *Tebański*, a. Ѳи́вскій.

Tessalia, f. Ѳесса́лія.

Tessalonika, f. Θессалоника; *Tessalończyk*, m. Θессалонянинъ.
Toruń, (gen. *nia*) (*miasto*), m. То́рунь, Торнъ (го́родъ).
Tracya, f. Θра́кія; *Traks*, m. *Traka*, f. Θракіянинъ, -іянка; *Tracyiski*, a. Θракійскій.
Trydent (*miasto*), m. Тре́нтъ, Триде́нтъ (го́родъ); *Trydentski*, a. Триде́нтскій, Тридентинскій.
Turcya, f. Ту́рція; *Turek*, (gen. *Turka*) *Turczyn*, m. *Turczynka*, f. Ту́рокъ, Турча́нка; *Turecki*, a. Туре́цкій.
Ukraina, f. Укра́йна; *Ukrainiec*, *nca*, m. *Ukrainka*, f. Укра́йнецъ; *Ukraiński*, a. Укра́йнскій.
Warszawa, f. Варша́ва.
Węgry, f. pl. Ве́нгрія; *Węgier*, (gen. *Węgra*), *Węgrzyn*, Ве́нгерецъ; *Węgierka* (*Węgrzynka*), f. Венге́рка; *Węgierski*, a. Ве́нгерскій.
Wenecya, f. Вене́ція; *Wenecyanin*, m. *-anka*, f. Венеція́нецъ, -я́нка; *Wenecyański*, a. Венеція́нскій.
Westfalia, f. Вестфа́лія.
Westgotczyk, *-gotka*, v. *Wyzygot*.
Wiedeń, (gen. *Wiednia*), m. Ве́на (въ Австріи); *Wiedenczyk*, m. *Wiedenka*, f. Ве́нскій или уроже́нецъ, Ве́нская жи́тельница, или уроже́нецъ; *Wiedeński*, a. Ве́нскій.
Wirginia, f. Вирги́нія.
Wisła (*rzéka*), f. Ви́сла (ръка́).
Włochy, m. pl. Ита́лія; *Włoch*, m. *Włoszka*, f. Италія́нецъ, -я́нка; *Włoski*, a. Италія́нскій.
Wołochy, pl. *Wołosze*, n. Вала́хія, Боло́хія; *Wołoch*, *Wołoszka*, *Wołoszanka*, f. Вала́хъ, Воло́хъ; Воло́шка; *Wołoski*, a. Вала́шскій, Воло́шскій.
Wołyń, (gen. *-nia*), m. Волы́нія.
Wyżygot, *Wyzygot*, m. Визиго́тө.
Wszowa (*miasto*), f. Вшова, Фрауштатъ.
Wrocław, m. Бре́славль.
Żmudź, f. Самоги́тія; *Żmudzin*, m. *-inka*, f. Самоги́тецъ, -ги́тка; *Żmudzki*, a. Самоги́тскій.
Żyd, m. *Żydowka*, f. Жидъ, Жидо́вка.

Rejestr niektórych imion ludzkich rodzaju mężkiego i żeńskiego.

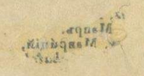
Роспись нѣкоторымъ именамъ людей мужескаго и женскаго рода.

Achilles, Ахиллъ.
Agata, Агáта.
Agnieszka, Агнéса.
Alexander, Алексáндръ.
Aloyzy, Алоисiй.
Amelia, *Amalka*, Амáлiя.
Ambroży, Амврóсiй.
Andrzej, Андрéй.
Aniela, Ангéлика.
Anna, А'нна.
Anusia, *-usienka*, *Andziulka*, *Andziunia*, *Andzia*, *Aneczka*, (dim. ab *Anna*) А'ннушка.
Antoni, Антóнiй.
Antonina, Антóнiя.
August, m. А'вгустъ.
Augusta, Авгýста.
Augustyn, Августи́нъ.
Augustyna, Августи́на.
Barbara, *Basia*, *Basienka*, *Basinka*, *Basiunia*, Варвáра.
Bartłomiej, Варѳоломéй.
Bazyli, Васи́лiй.
Benedykt, *Benedyś*, Бенеди́ктъ.
Błażej, *eja*, Блáзiй.
Bogdan, Ѳеодóтъ.
Bogisław, *Bogusław*, Богислáвъ.
Bogufał, Богуфáлiй (Ѳеодýлъ).
Bogumił, Ѳеофи́лъ.
Bolesław, Болеслáвъ.
Bonifacy, Бонифáцiй.
Brygita, Бриги́та.
Cecylia, Цеци́лiя.
Chryzostom, Хрисóстомъ, Златоýстый.
Damian, Дамiáнъ.
Daniel, Данiи́лъ.
Dominik, Домини́къ.
Dominika, Доми́ника.
Dyonizy, Дiони́сiй.
Elżbieta, Елисавéта.
Ewa, Е'вва.
Felicytas, Фели́цитасъ
Felix, Фéликсъ.
Franciszek, *Franciszka*, Франци́скъ. Францъ.
Franciszka, Франци́ска.
Fryderyk, Фриде́рикъ (Фёдоръ).
Fryderyka, Фридери́ка.
Grzegorz, Григóрiй.
Helena, Елéна.
Henryk, Гéйнрихъ.
Hieronym, Iерони́мъ, Герони́мъ.
Jadwiga, Гéдвигъ.
Jakub, *Jakob*, *Jakubek*, d. Iáковъ, (d. я́шенька, я́ша).
Jan, (d. *Janeczek*), Iоáннъ, Ивáнъ.
Jaś, *sia*, *Jasiek*, *śka*, *Jasienka*, *-siunio*, *Jasio* (d. a *Jan*), Ивáнушка, Вáня, Вáнька.
Idzi, *ego*, Эги́дiй.
Jędzrej, *eja*, (d. *Jędruś*, *sio*; *-ulo*, *-ulko*, *-ulek* i t. d.), Андрéй.
Jérzy, *ego*, Геóргiй, Егóръ (Ю'рiй).
Ignacy, Игнáтiй.
Innocenty, Инокéнтiй.

Joanna, А'нна.
Job, Іо́въ.
Józef, Іоси́фъ, О'сипъ (vu.).
Józefa, *Józefina*, Іоси́фа.
Judasz, Ю'дасъ.
Juliana, *Julianna*, (d. *Julianeczka*, *Julusia*), Іуліа́на.
Justyna, Юсти́на.
Izak, Исаа́къ.
Izabella, Исабе́лла.
Karol, (d. *Karolek*, *Karluś*), Карлъ.
Karolina, (d. *Karlusia*, *Karolka*), Кароли́на.
Kasia, v. *Katarzyna*.
Kasper, Ка́спаръ.
Katarzyna (d. *Kasia*), Екатери́на (d. Ка́тинька, Ка́тюша, Ка́тя).
Kazimierz, *Każmierz*, *Kazymierz*, Казими́ръ.
Konrad, Кондра́тій, Ко́нрадъ.
Kunigunda, Куниѓунда.
Laura, Лау́ра.
Laurencya, Лавре́нтія.
Leo, Левъ.
Leonora, Елеоно́ра.
Ludomiła, Людоми́ла.
Ludwik, Людови́къ.
Ludwika (d. *Ludwisia*), Луи́за.
Łukasz, Лука́.
Magdalena, Магдали́на.
Małgorzata, Маргари́та.
Marcin, Марти́нъ.
Marek, *rka*, Маркъ.
Marta, Ма́рѳа, Ма́рфа.
Marya, Марі́я, Ма́рья.
Maryanna, Маріа́на.
Marynia, *Marysia* (*Maryś*), *Marysienka*, *Marysieneczka* i t. d. (vu. *Maryśka*, *Marynka*, d. a *Marya*), Ма́ша, Ма́шенька.
Mateusz, Матѳе́й.
Maury, Мавръ.
Maurycy, Маври́кій, Мо́рицъ.
Michał (d. *Michałek*, *Michaś*), Миха́илъ (Миха́йло).
Mikołaj, *aja*, Никола́й.
Mojżesz, *Możesz*, Моисе́й.
Nikodem, Никоди́мъ.
Noa, Ное.
Otton, Отто́нъ.
Paulina, f. Павли́на.
Paweł (d. *Pawełek*, *Pawluś*), Павелъ (d. Па́вленька, Павлу́ша, Павлу́шка).
Piotr, Пётръ.
Przemysław, Премисла́въ, Примисла́въ.
Roderyk, Ро́дерихъ.
Romanin, Рома́нъ, *Romanus*.
Rozalia, Роза́лія.
Rozymunda, Розиму́нда.
Rozyna, *Róża* (d. *Rożyczka*), Рози́на.
Salamon, Саломо́нъ, Соломо́нъ.
Samson, Самсо́нъ.
Sebastyan, Севастья́нъ.
Samuel, Саму́илъ.
Stanisław, Станисла́въ.
Stefan, Степа́нъ, Стефа́нъ.
Taddeusz, Ѳадде́й.
Teodor, Ѳеодо́ръ, Фёдоръ.
Tobiasz, Тові́я, То́витъ (Тобе́й).
Tymoteusz, Тимоѳе́й.
Ulryk, У'льрихъ.
Ulryka, Ульри́ка.
Urban, Урба́нъ.
Ursula, *Urszula*, Урсу́ла.
Walenty, *ego*, Валенти́нъ.
Waleryan, Валерья́нъ.
Waleryusz, Вале́рій.
Weronika, Веро́ника.
Wilhelm, Вильге́льмъ.
Wilhelmina, Вильгельми́на.
Wincenty, *ego*, Вике́нтій.
Wojciech, А'льбрехтъ, Адальбе́ртъ.
Xawery, *ego*, Ксаве́рій.
Zacharyasz, Заха́рій.
Zacheusz, Закхе́й.
Zofia, Софі́я, Со́фія.
Zuzanna, Суса́нна.
Zygmunt, Сигизму́ндъ.

ЧАСТЬ ВТОРАЯ

РУССКО-ПОЛЬСКАЯ

А, c. a, lecz, i. a, ale.
А, i. a! ah!
А а́, aa!
Аа́нгичъ, kaczka zimowa. [opatstwo.
Аббати́сса, ksieni, f.; *-а́тство*,
А'біе, ad. zaraz.
Абрико́съ, v. *Априко́съ*.
А'бшитъ, uwolnenie od słuzby.
Авантга́рдія, *-га́рдъ*, Awangarda, f.
А'вва, ojciec, m.
А'вгустъ, sierpień, m.
Августѣйшій, a. najwspanialszy (najjasniéjszy).
Аво́сь, *Аво́сь либо*, ad. abo, abós.
А'вторъ, autor, m.
Ага́тъ, agat.
Аге́нтъ, agent, agient.
А'гнецъ, jagnię baranek.
Адама́нтъ, dijament; * człowiek tęgiej duszy.
Ада́мова голова́, mandragora.
Адвока́тъ, adwokat.
Адмира́лъ, admirał; *-а́льскій*, -rałsky; *-а́льство*, -rałstwo.
Адресова́ть, v. a. adresować.
А'дъ, piekło.
Адъюнктъ, adjunkt.
Адъюта́нтъ, adjutant.
Азбе́стъ, azbest.
А'збука, abecadło; elementarz; *-бу́чникъ*, *-ница*, abecedaryusz; *-ный*, [a. abecadłowy.
Ай, i. ach, och.
А'йва, pigwa.
Аи́стъ, bocian.
Акаде́микъ, akademik, członek akademii; *-ми́ческій*, a. akademiczny.
Акаде́мія, akademija.
Ака́ція, akacya.
А'ки, *а́ки бы*, ad. jak, jako.
А'ккула, akkula.
Акри́ды, f. pl. szarancza.
Акса́митъ, v. *Бархатъ*
Акте́ръ, aktor; *-три́са*, aktorka
Актуа́ріусъ, archiwista w kancelaryach sądowych.
А'кты, m. pl. akt.
Актъ, akt.
Аку́стика, akustyka.
Акуше́ръ, akuszer.
Акцепта́нтъ, akceptant.
Акцептова́ть, v. a. akceptować.
А'кція, akcya.
Акцы́зъ, *-ы́зна*, akcyza.
Алава́стръ, alabastr.
Ала́дья, ciasta.
А'лгебра, algiebra; *-е́браистъ*, algiebraik; *-аи́ческій*, a. -braiczny.
Алеба́рда, halebarda; *-дщикъ*, halabardnik.
Александрі́йская бума́га, papier reglowy; *-ійскій листъ*, senes [(liscie).
Але́мбикъ, alembik, m.
Але́некъ, *А'ленькій*, *Але́шенекъ*, a. czerwony, rumiany.
Али́фа, v. *Оли́фа*. [alkaliczny.
Алка́ли, n. alkali; *-ли́ческій*, a.
А'лка́ти, (*А'лчу*), v. n. łaknąć, pragnąć czego.
Алкіо́нъ, v. *Зимоpóдокъ*.
Алкого́ль, (*Алкооль*), m. alkohol.
Аллегорія, allegorya; *-ри́ческій*, a. [ryczny.
Алле́я, alea, chodnik.
Аллилу́іа, alleluja.
Алма́зникъ, klejnotnik. [ment, m
Алма́зъ (d. *-а́зецъ*, *-а́зикъ*), dyia-
Алова́тый, a. czerwonawy.
Ало́й, aloes, m.; *-о́йный*, a.
А'лость, f. czerwoność.
Алты́нникъ, dawny pieniądz (wartośći trzech kopiejek); * liczykrupa, sknera. [trzech kopiejek.
Алты́нъ, pieniądź idealny wartośći

Алфавúтъ, alfabet, m.; *-úтный*, a. abecadłowy.
Алхúмикъ, alchimik, m.; *-мúческій*, -mіczky; *-хúмія*, alchimija, f.
Алчбá, łaknienie; * chciwość.
А'лчничать, v. n. być nienasyconym.
А'лчность, łakomstwo; chciwość; *-чный*, *áлчущій*, a. (& part.) łaknący; chciwy.
А'лый, a. czerwony.
Алы́рить, v. n. oszukać.
Алы́ря, *-ы́рщикъ*, oszukaniec.
Альтúстъ, altysta, spiewak górnostow.
А'льтъ, alt (głos gorny).
Алѣ́ть, v. n. rumienić się, czerwienić się.
Алповáтость, niezgrabność; *-вáтый*, a. niezgrabny.
Аманáтъ, zakładnik, zastawnik.
Амбáръ, (d. *-áрецъ*, *-áрчикъ*), magazyn, skład; *-áрный*, a. magazynowy, składowy; *-рщикъ*, własciciel (lub dozorca) magazyna; *-áрщина*, komorne z magazynu pobierane.
Амбразу́ра, v. *Бойница*.
Амбрóзія, ambrozya.
Амвóнъ, ambona, kazalnica.
Аметúстъ, ametyst (kamien drogi).
Амúнь, i. amen.
Амiáнтъ, amyant (kamien).
Аммунúція, ammunicya.
Амнистія, amnestya, przebaczenie.
Аму́риться, v. n. kochać się.
Амфúбія, ziemnowod.
Амфитеáтръ, amfiteatr.
Аналúтика, analiza, rozbior.
Аналóгія, analogija.
Ананáсъ, ananas.
Анáрхія, anarchia, bezrząd; *-хúческій*, a. anarchiczny, bezrządny.
Анатóмикъ, anatomik; *-томúческій*, a. anatomiczny.
Анатóмить, v. a. anatomizować; *-тóмленіе*, anatomizowanie; *-тóмія*, anatomia.
Анáѳема, anatema, klątwa kościelna.
А'нгелъ, anioł; *-ловъ*, *-льскій*, a. anielski.
Анекдóтъ, anekdota.
Анúсъ, anyż (rośl.).
Анúтъ, v. *Укропъ*.
А'нкерокъ, ankier, ankierek.
Антарктúческій, a. antarktyczny.
Антидóтъ, antydot.
Антимúнсъ, f. T. korporał, obrusek pod hostyę.
Антимóнія, v. *Сурьмá*.
Антипатія, antypatya.
Антипóды, m. pl. antypody, przeciwspodnie.
Антифóнъ, antyfona.
Антúхристъ, antychryst.
Антóновъ огóнь, gangrena.
Антресоль, f. międzypiętrze.
Анчóусъ, sardela.
Апелляція, apellacya.
Апельсúнъ, apelsyna.
Аппетúтъ, m. apetyt.
Апологія, apologia.
Апоплéксія, apopleksya.
Апóстолъ, apostoł; *-льскій*, a. apostolski; *-льство*, apostolstwo.
Апóстрофъ, apostrof.
Априкóсъ, morela (*prunus armeniacus*.
Апрóши, f. pl. v. *Прикóпы*.
Апрѣ́ль, m. kwiecień (miesiąc); *-льскій*, a. kwietniowy.
Аптéка, apteka, lekarnia.
Аптéкарь, m. aptekarz; *-карскій*, a. aptekarski.
Арáва, mnostwo, tłum.
Арáкъ, arak.
Арáпникъ, harapnik, brcz.
Арáпъ, murzyn.
Арбу́зъ, arbuz.
А'ргали, (*Дúкой барáнъ*) owca stepowa.
Арéнда, arenda; *-дáторъ*, arendarż.
Арестáнтъ, aresztant, więzień.
Арестовáть, v. a. arestować.
Арéстъ, arest.
Аристокрáтія, możnowładny, arystokrat; możnowładztwo, arystokracya.
Ариѳмéтика, arytmetyka; *-мéтикъ*, arytmetyk.
Аркáнъ, arkan, stryczek.
Арлекúнъ, arlekin.
А'рмія, v. *Вóйско*; *-мéйскій*, a. armijski.
Армя́къ, armiak, gatunek materyi z sierci wielbłądzej, barakan; gatunek sukni jaką wozowi noszą; *-мя́жный*, a. armiakowy (v. *армякъ*).
Аромáты, m. pl. korzenie, pl.; *-матúческій*, a. aromatyczny; *-мáтникъ*, korzennik; *-ница*, korzenniczka (puszka).
Арóніе, nieszpulka drzewo.
Арсенáлъ, arsenał.
Артéль, f. zgromadzenie ludzi ktorzy pracują i jedzą razem, spolka; *-éльщикъ*, spolnik zgromadzénia; *-éльщина*, wszystko co do spolki należy.
Артúкулъ, artykuł, punkt.
Артиллерúстъ, artylerista; *-лéрія*,

artylerya; *-ерійскій*, a. artylery-czny, -ryjny.
Артишо́къ, karczoch (rośl.).
Артышъ, *а́рца*, Sawina (drzewco).
А́рфа, arfa.
Арфи́стъ, arfista. [a. archanielski.
Арха́нгелъ, archanioł; *-а́нгельскій*,
Архива́рій, *-ва́ріусъ*, archiwista.
Архи́въ, *Архи́ва*, archiwum (indecl.).
Архимандри́тъ, archimandryta; *архимандрія*, archimandryctwo.
Архипа́стырь, m. arcypasterz.
Архите́кторъ, architekt; *-кту́ра*, architektura; *-ту́рный*, a. architektoniczny.
Архитра́въ, T. platwa, architrab.
Архія́теръ, lekarz nadworny.
Архіепи́скопъ, arcybiskup; *-пи́скопскій*, a. arcybiskupski; *-пство*, n. arcybiskupstwo. [skupi.
Архіере́й, biskup; *-ре́йскій*, a. bi-
Арца́, v. *Арты́шъ*.
Арча́къ, łęk u siodła.
Арши́нъ, arszyn (miara mająca blisko 5/4 łokcia polsk.); *-и́нный*, a. arszynowy.
А́спидъ, żmija; *-довъ*, a. żmijowy.
А́спидъ, kamień lupny, lupek; *а́спидный*, a. łupkowy.
Ассе́ссоръ, assessor.
Ассигна́ція, assygnacya; *-ціонный*, a. assygnacyjny.
Асте́рикъ, v. *Звѣздочникъ*.
Астроло́гія, astrologija; *-логи́ческій*, a. astrologiczny.
Астро́логъ, *-оло́гъ*, astrolog.
Астроля́біа, astrolab, astrolabium (indecl.).
Астроно́мія, astronomija; *-номи́ческій*, a. astronomiczny.
Астроно́мъ, astronom.
Асфа́льтъ, klej żydowski
Ась, co?
Ата́йка, kaczka norowa.
Атама́нъ, hetman kozacki; ataman; *-ма́нскій*, a. atamanski, hetmanski; *-ма́нство*, atamanstwo.
Атла́ситься, v. r. wycierać się (o aksamicie).
А́тласъ, atlas (materya jednana).
Атла́съ, atlas (jeograficzny).
Атмосфе́ра, atmosfera, powietrzokrąg; *-ри́ческій*, -ryczny.
А́томъ, atom. [dzenie.
Аттеста́тъ, swiadectwo, zaswia-
Аты́кать, v. n. krzyczyć huzia.
Ау́, i. głos dla dania znać o sobie we lesie.
Аудіе́нція, posłuchanie, audyencya.
Ау́кать, v. n. hukać, kryczyć hu hu; *-канье*, n. hukanie; *-каться*, v. r. wzaimnie hukać na siebie.
Аукціони́стъ, woźny przy aukcyi.
Аукціо́нъ, aukcya.
Аурипигме́нтъ, złotokost, aurypigment. [czyć.
А́хать, *а́хнуть*, v. n. iękać, ję-
А́ханье, jęczenie.
Ахине́я, brednia, niedorzeczność.
Ахъ, i. ach! niestety!
Аще, *-бы*, *-ли*, c. gdy, jeżeli, gdyby.
Аэроло́гія, nauka o powietrzu.
Аэроме́трія, aerometrya.

Б.

Ба, i. ba, co
Ба́альникъ, m. kuglarz, oszust
Ба́альство, wrożenie, kuglarstwo.
Ба́ба, kobieta; babka; akuszerka, pelikan baba; baba u kafara.
Ба́бикъ, elegant, kobieciarz.
Баби́ть, v. n. babić.
Ба́бій, a. babi.
Ба́бка, *Ба́бушка*, babka (matka ojca lub matki); akuszerka.
Ба́бки, f. pl. słupy; kut, kość nadkopytna, którą dzieci do gry używają; babki, kuty, gra w kości; snopek lnu lub konopy. [bienie.
Ба́бничанье, n. sztuka babienia, ba-
Ба́бочка, motyl.
Ба́бръ, mała pantera.
Бабу́къ, skoczek żerboa.
Ба́бы, f. pl. kwoczki, pl. (konstell.).
Ба́виться, v. r. bawić się, trudnić się czém; bawić, zatrzymywać się gdzie długo.
Баго́ръ, bosak, ość do lowienia ryb.
Баго́ръ, purpura, kolor szarłatny.
Ба́грить, v. a. łowić ryby bosakiem.
Багре́цъ, purpura, kolor szarłatny.
Ба́грильщикъ, *Багря́ной*, a. rybołownik za pomocą bosaka.
Багрови́ще, drązek do bosaka.
Багро́вость, purpurowość; *-о́вый*, a. purpurowy, szarłatny. [sinym.
Багро́вѣть, v. n. sinieć, stać się
Багряни́ца, purpura, płaszcz purpurowy.
Багря́нка, purpura (muszla).
Багря́ность, szarłatność; *багря*

ный, a. purpurowy, szarlatny.
Багря́нить, v. a. purpurzyć.
Багу́льникъ, świnie bagno.
Бада́нъ, łomikamień syberyski.
Бадья́, kubel, wiadro.
Бадья́нъ, badyan.
Важа́нтъ, v. *Фаза́нъ*.
База́льтъ, bazalt.
База́нить, v. n. lawirować.
База́ръ, targ, rynek.
Байба́къ, bobak; leniwiec; samotnik.
Байда́къ, bajdak (gatunek statku).
Ба́йка, baja (gatun. materyi); *-ко-вый*, a. bajowy.
Ба́ить, v. a. lulać.
Бака́нъ, łaka florencka.
Баку́тъ, gwajak lekarski.
Ба́кенъ, znak jaki pływający i pokazujący płyt lub miejsca gdzie zanurzono kotwicę.
Бакла́га, *-ла́жка*, maźnica, naczynie drewniane z dnem podwójném.
Бакла́нъ, kormoran.
Баклу́ша, koło z żelaza lanego w machinach hidraulicznych; * *баклуши*, gadanina. [bruki bijać.
Баклу́шничать, v. n. właczyć się,
Баку́нъ, tytun bakun.
Балаба́нъ, sokoł pływacz. [sukni.
Бала́болка, dzwonek u tatarskich
Балага́нъ, letnie mieszkanie kamczadałów.
Балагу́рить, v. n. żartować, błaznować; *-гу́рство*, żart, błazeństwo; *-гу́ръ*, żartowniś, błazen.
Бала́кать, v. a. gawędzić, paplać, bajać; *-а́канье*, gawędzenie.
Балала́йка, balalajka, bandurka.
Баламу́тить, v. a. bałamucić; *баламу́ченье*, bałamuctwo.
Баламу́тъ, bałamut, -mutnik.
Балахо́нъ (d. *-хо́нчикъ*), kitel.
Балда́, grubszy koniec pałki; młot wielki kowalski.
Балдахи́нъ, baldachin, baldakin.
Балдырға́нъ, v. *Земной ладонъ*.
Бале́тъ, balet; *-е́тчикъ*, baletnik.
Ба́лій, *ба́лія*, figlarz, żartowniś.
Ба́лка, belka, tram; wąwóz.
Балко́нъ, balkon, ganek.
Балла́стъ, balast.
Балова́ть, v. n. swawolować; –, v. a. rozpieszczać; *-ся*, v. r. rozpieścić się; *-ва́нье*, pieszczenie.
Ба́ловень, m. pieszczoch; *-ло́вникъ*, *-овщи́къ*, pieszczący innych; *ба́ловство́*, pieszczota; swawola.
Баллоти́ровать, v. a. przez gałki głosować; S. *-ро́вка*, *-рова́ніе*, n głosowanie przez gałki.
Ба́лъ, bal; gałka do głosowania.
Ба́лы, m. pl. bałamuctwa.
Бальсами́нъ, balsamina.
Бальсамирова́ть, v. a. balsamować.
Ба́льсамъ, balsam; *-ми́ческій*, a. balsamowy. [wać.
Бальствова́ть, v. n. wróżyć, czaro-
Балюстра́да, v. *Баля́сы*.
Баля́сина, balas, słupek.
Баля́сникъ, tokarz gałek; żarciki powiadający. [wiadać.
Баля́сничать, v. n. (vu.) żarciki po-
Баля́сы, f. pl. balasy, szranki. [wa.
Бамбу́къ, bambus, trzcina bambuso-
Банду́ра, bandurka; *-дури́стъ*, -durzysta. [kać; kąpać (nogi).
Ба́нить, v. a. wytrzać działo; pło-
Ба́нка, *Ба́ночка*, banka cyrulicka; słoj (naczynie gliniane i t. d.).
Банки́ръ, bankier.
Банко́вый, a. bankowy.
Банкру́тъ, bankrut; *-ру́тство*, bankructwo.
Ба́нкъ, bank (w faraonie).
Ба́нникъ, T. wycior.
Ба́нный, a. łazienny, od łazni.
Ба́ночный, a. słojowy; bankowy, od baniek cyrulickich.
Ба́нтъ, *Ба́нтикъ*, kokarda, fontaż.
Ба́нщикъ, łaziennik.
Ба́ня, (d. *Ба́нька*), łaznia.
Бараба́нить, v. n. bębnić; –, v a trąbić, rozgłaszać; *-ба́нщикъ*, dobosz.
Бараба́нъ, (d. *-ба́нецъ*), bęben; bębenek w zégarku; *-ба́нный*, a. bębenny; *-ный бой*, bębienienie.
Бара́бошить, v. a. fa. nałasować, zgiełk robić. [mchu).
Барані́цъ, włóczęga wroniec (gatun
Бара́нина, baranina, skopowina.
Бара́ній, a. barani.
Бара́нки, f. pl. baranki, skorki ja gnięce; obarzaneczki.
Бара́нчикъ, pierwiosnka (rośl.).
Бара́нъ, baran, skop; taran.
Бара́хтаться, v. r. fa. mocować się, w zapasy chodzić; *-а́хтанье*, mocowanie się.
Бара́шекъ, bekas.
Бара́шки, kędziory, włosy kędzierzawe; kotki na drzewach.

Барбарисъ, berberys (pospolity).
Барда, wywar, braja. [ne.
Барденикъ, bydlę wywarem karmio-
Барденый, a. wywarem karmiony.
Баржа, barka z wiosłami.
Баринъ, v. Бояринъ.
Барка, galar, barka.
Барканъ, barakan.
Баркотъ, listwa okrętowa.
Барометръ, barometr.
Баронесса, baronowa.
Баронъ, baron; -онскій, a. baronowski, baronski; -онство, baronostwo, baroństwo.
Барочникъ, barkarz, własciciel barki; -чный, a. barkowy, barczany.
Барсукъ, (d. -сучекъ), barsuk, jaźwiec. [amarant.
Бархатецъ, wstążka aksamitowa;
Барсъ, pantera. [samitny.
Бархатъ, aksamit; -атный, a. ak-
Барыня, pani, dama.
Барышникъ, przekupień; handlarz; kramarz; -ничать, v. a. przekupować, lichwić.
Барышня, v. Боярышня.
Барышъ, zysk, profit, korzyść; барыша, fa. въ барышахъ, fa. oprocz tego, darmo.
Басенникъ, v. Баснословъ.
Басистъ, basista; -сить, v. n. basem spiewać.
Басненный, a. zmyślony, bajeczny.
Баснословить, -словствовать, v. n. pisać, opowiadać bajki; -словіе, mitologija; -словный, a. mitologiczny; -словъ, -словецъ, mitolog; bajkopis.
Баснотворецъ, m. bajkopis.
Баснь, f. басня, (d. -сенка), bajka; [powieść.
Басокъ, strona basowa.
Бастіонъ, narożnik; bastyon.
Басъ, bas.
Баталіонъ, batalion.
Баталыкъ, v. Бутурлыкъ.
Батарея, baterya, batria.
Батенька, v. Батюшка.
Батеръ, kozibród łąkowy (rośl.).
Батистъ, batyst; -истовый, a. ba-
Батогъ, batóg, bat. [tystowy.
Батракъ, robotnik.
Батька, fa. kapłan.
Батюшка, ojciec; dobrodziej; батюшкинъ, a. ojcowski.
Батя, (iron.) ojciec.
Баулъ, (d. Баулецъ), kufer, skrzynia.
Бахарь, m. fa. bajarz, gaduła.
Бахилый, f. pl. gatunek obuwia chłopskiego.
* Бахмать, koń duży.
Бахрома (d. -омка), fręzla, fręzelka.
Бахтерецъ, gatunek dawnego pancerza. [funt herbaty
Бахча, pudełko mające w sobie
Башка, łeb rybi; głupiec.
Башмакъ, (d. -мачокъ), trzewik, trzewiczek; -машникъ, szewc białogłoski; -ничанье, n. szewstwo, rzemiosło szewskie; -ничать, v. a. trzewiki robić; -ничій, a. szewcki.
Башня, wieża.
Баюкать, -кивать, v. n. lulać.
Баянъ, (w staroż.) krasomowca.
Баять, v. n. fa. bajać, godać, gawędzić.
Бдитель, m. czuwacz, który czuwa; -льный, a. czujny; -льность, szu-
Бдѣніе, n. czuwanie. [jność.
Бдѣти, v. n. czuwać, niespać; troszczyć się o co. [wy.
Бедро, biodro; Бедерный, a. biodro-
Бедренецъ, biedrzeniec zwyczajny (pimpinella saxifraga).
Безбережность, niedbałość, nieostróżność; -режный, a. niedbały, niedbający o со; nieostrożny.
Безблагодатный, a. niewdzięczny.
Безбожіе, божество, bezbożność; -божникъ, bezbożnik; -ница, bezbożnica; -ничанье, bezbożne życie; -ничать, -ничествовать, безбожествовать, v. n. żyć bezbożnie; -ническій, -божный, a. bezbożny; -ничество, bezbożeństwo; bezbożność.
Безбокій, a. mający boki wpadłe.
Безболіе, bezbolność) (zdrowie); безболѣзненность, -ѣзнованіе. bezboleżność; -лѣзненный, a. bezbolny, zdrowy.
Безбородый, безбрадый, a. bezbrody.
Безбоязненность, f. bezbojazliwość, śmiałość; -ненный, a. śmiały, nieustraszony.
Безбранный, a. cichy, spokojny.
Безбрачіе, n. -ачность, bezżenność, bezżeństwo; -ачный, a. bezżenny.
Безбрюхій, a. fa. wązki brzuch mający. [statku.
Безбѣдный, a. niecierpiący niedo-
Безведріе, niepogoda.
Безвещественность, niecielesność;

-ственный, a. niecielesny.
Безви́нность, niewinność; *-ви́нный*, a. niewinny.
Безвинóвный, a. samoistny, niemający swego początku.
Безвку́сность, *-у́сница*, niesmak; *-сный*, a. niesmaczny, niesmakowy.
Безвлáжный, a. niemokry.
Безвлáсіе, *безволóсица*, głowa bezwłosa. [bezrządny.
Безвлáстіе, n. bezrząd; *-стный*, a.
Безвóдіе, *-вóдица*, *-вóдность*, bezwodzie; *-вóдный*, a. bezwodny.
Безвозврáтно, ad. nie do zwrocenia.
Безволоки́тно, ad. bezwłocznie.
Безволóсый, (*-влáсый*), a. łysy, bezwłosy.
Безврéдіе, *-врéдность*, n. nieszkodliwość; *-врéдный*, nieszkodliwość.
Безврéменно, ad. niewczas; *-врéменіе*, *-менность*, nieszczęście, przeciwność; niepogoda; *-менный*, a. niewczesny. [gle, bardzo często.
Безвы́ходно, ad. niewychodząć; cią-
Безвѣдома, ad. bez wiedzy; bez pozwolenia; *-домо*, ad. niewiadomie.
Безвѣріе, *-вѣрство*, niewiara; *безвѣръ*, niewierny człowiek.
Безвѣстно, ad. nieznajomym sposobem; tajemnym sposobem; *-вѣстность*, f. niepewność; *-вѣстный*, a. nieznany; tajemny.
Безвѣтріе, cisza.
Безглáвный, a. bez głowy (*propr.* *&**).
Безглагóліе, niemowa; *-гóльный*,
Безглáзый, a. bez oczu. [a. niemy.
Безглáсіе, bezgłosie; *-глáсный*, a. niemy, cichy; spokojny.
Безгóдіе, *-гóдица*, fa. nieszczęście.
Безголóвный, a. v. *Уголовный*; *-голóвье*, v. *Преступленіе*.
Безгрáмотный, a. nieumiejący czytać i pisać.
Безгри́вый, a. bezgrzywy.
Безгрѣшный, bezgrzeszny.
Бездáнный, a. bez daniny; *-но*, ad. darmo, bezpłatnie.
Бездéнежный, a. bezpieniężny; *бездéнежье*, niedostatek pieniędzy.
Бéздна, bezdenność; przepaść.
Бездóждіе, brak deszczu, susza.
Бездои́мочно, ad. bez zaległości (mowiąc o podatkach).
Бездóмный, a. bez doma.
Бездóнный, a. bezdenny.
Бездорóжица, droga licha.
Бездýшіе, nieżywość, martwość; *-дýшникъ*, bezsumiennik; *-ничать*, v. n. bezsumiennie postępować; *-ный*, a. bezduszny, nieżywy; bezsumienny.
Бездыхáнный, a. bez tchu, nieżywy.
Бездѣйственный, a. bezczynny, prożnujący; *-дѣйствіе*, nieczynność.
Бездѣлица, (d. *-дѣлка*, *-дѣлушка*), fraszka, bagatela.
Бездѣлье, prożnowanie; fraszka.
Бездѣльникъ, (*-ница*), hultaj, niegodziwiec; *-ничать*, v. n. niegodziwie postępować; *-нически*, ad. hultajsko, niegodziwie; *-чество*, filuterya. [jący; podły, lada co.
Бездѣльный, a. bezczynny, prożnu-
Бездѣтный, a. bezdzietny; *-дѣтство*, bezdzietność. [żoldu.
Безжáлованный, a. bezpłatny, bez
Безжáлостный, a. nielitościwy, niemiłosierny.
Безжáльный, a. bez kolca.
Безжéнный, a. nieżonaty; *-жéнство*, bezżenność; *-ствовать*, v. n. żyć bez żony.
Беззабóтливость, bezstaranność; *-бóтливый*, a. bezstaranny; *-бóтный*, a. niedbały.
Беззáвистный, a. niezawistny.
Беззазóрность, nienaganność; *беззазóрный*, a. nienaganny.
Беззакóніе, nieprawość; grzech, bezbożność; *-кóнникъ*, grzesznik, bezbożnik; przestępca praw; *-ница*, grzesznica; *-ничать*, v. n. przestąpić prawa. [a. grzeszyć.
Беззакóнновать, *-кóнствовать*, v.
Беззакóнный, a. niesprawiedliwy, nieprawy, bezprawny; bezbożny; *-кóнство*, bezbożność.
Беззастýпный, *беззащи́тный*, a. bezobronny.
Беззвóнный, *-звýчный*, a. bez głosu.
Беззвѣздный, a. bez gwiazd, ciemny.
Безземéлье, brak grunta ornego; *-льный*, a. bez grunta ornego.
Беззлóбіе, dobroć; *-злóбный*, a. dobry, rzetelny.
Беззнáтный, a. nie sławny.
Беззрáчіе, bezkształtność; *-зрáчный*, a. niekształtny.
Беззýбый, a. bezzęby.
Безизвѣстіе, *-вѣстность*, nieznajomość, niewiadomość; *безизвѣ*

стный, a. nieznajomy, niewiadomy.
Безименный, a. bezimienny.
Безкабальный, a. niemający rewersu; wolny, nie prodany.
Безквасіе, n. bezkwas; *-васный*, a. niekwasny.
Безковарный, a. szczery, niezłośliwy, otwarty; *-варство*, szczerość, otwartość.
Безколѣнный, a. (o roślinach) bezkolonkowy.
Безконечность, f. nieskończoność; *-чный*, a. nieskończony, nieograniczony.
Безконный, a. koni niemający.
Безкормица, brak paszy; *-корменный*, a. bez paszy będący.
Безкорыстіе, bezinteressowność; *-стный*, a. bezinteressowny.
Безкостный, a. bez kości.
Безкрайный, a. bez brzegu (moneta); nieograniczny.
Безкрасотство, brzydkość.
Безкровельный, a. bez dacha.
Безкровіе, *-кровность*, bezkrwawość, brak krwi; *-кровный*, a. niemający krwi; bezkrwawy.
Безкровный, a. bez schronienia będacy.
Безкручинный, a. bez trozków, bez kłopotu.
Безкрылый, (*-крылый*), a. bezskrzydlny.
Безлестность, szczerość; *безлестный*, a. sczczery, otwarty.
Безличный, a. nieosobny.
Безлуніе, czas bezksięczyczny.
Безлунный, a. bezksięczyczny.
Безлѣсіе, bez lasu, brak lazu; *-лѣсный*, a. bezleśnie, bez lazu.
Безлюдіе, *-людство*, bezludność; *-людный*, a. bezludny.
Безмездникъ, nieupatrujący własnego żysku; *-мездно*, ad. darmo; *-мездный*, a. niewymagający wynadgrodzenia.
Безменъ, bezmian, przemian.
Безмилостивый, a. niemiłosierny.
Безмирный, a. niespokojny.
Безмозгій, a. bez szpika.
Безмозглость, głupowatość, głupość; *-мозглый*, a. bez mozgu, głupi.
Безмолвіе, lichość, milczenie; samotność, osobność; *-молвникъ*, * pustelnik.
Безмолвный, a. cichy, milczący; samotny; *-вованіе*, milczenie; *безмолвствовать*, v. n. milczeć.
Безмочный, a. niemocny.
Безмрачный, a. nie mroczny, nie ciemny.
Безмужная, a. bezmężna.
Безмѣріе, *-мѣрность*, niezmierność; *-мѣрный*, a. niezmierny.
Безмѣстный, a. bezmiejsca; nieprzystojny.
Безмятежіе, n. spokojność cichość; *-тежный*, a. nieburzliwy, spokojny.
Безнавѣтіе, bezpieczność; *-вѣтный*, a. bezpieczny od zasadzek.
Безнадежно, ad. nagle, niespodzianie; *-дежность*, nadzieja niepewna; rozpacz; *-дежный*, a. bez nadzieji, niepewny.
Безнаслѣдный, a. bezpotomny.
Безначаліе, bezrząd; anarchia.
Безначальный, a. nie mający początku.
Безначальство, bezrząd; *-ственный*, a. bezrządny, anarchiczny.
Безневѣстная, a. panna, dziewica
Безногій, a. beznogi; *-носый*, a beznosy.
Безнужный, a. co potrzeba mający.
Безоблачный, a. niepochmurny, jasny.
Безобразить, v. a. oszpecić; *-образіе*, *-образность*, szpedność, szkaradność; nieprzyzwoitość; *-ный*, a. niekształtny, brzydki; nieprzyzwoity.
Безоброчный, a. wolny od czynszu.
Безокій, a. bez oczu.
Безопасность, f. bezpieczeństwo; *-ный*, a. bezpieczny.
Безоружный, a. nie uzbrojony.
Безостановочно, ad. nie przerwany, bezprzestanny.
Безотбойный, a. natrętny, niezbędny.
Безотвѣтіе, *-вѣтствіе*, *-вѣтство*, cierpliwość; *-вѣтный*, a. cierpliwy, łagodny.
Безотвязный, *-вязчивый*, a. niezbędny, nieznośny.
Безотговорочно, ad. bez sprzecki.
Безотрадный, a. nie ulżony, bezpocieszalny.
Безотрицательно, a. bez sporów, jednomyślnie.
Безочство, bezczelnosc; *-ствовать*, v. n. być bezczelnym.
Безошибочно, a. bezbłędny.
Безпажитный, a. bez paszy.
Безпалый, a. nie mający palców.
Безпамятность, *-мятство*, bez

pamiętność, brak pamięci; *-мятный*, a. bezpamiętny, zapamiętały.
Безпечáліе, *-чáльство*, spokojność umysłu; *-чáльный*, a. spokojny, bez frasunku.
Безпéчность, f. niedbałość, niedbalstwo; *-пéчный*, a. bezpieczny, niedbały.
Безплáтно, darmo, nie płacąc.
Безплемянный, a. bez krewnych.
Безплáщный, a. cichy, spokojny.
Безплóдіе, *-плóдство*, niepłodność, nieurodzajność; *-плóдность*, f. niepłodność; bezużyteczność; *-плóдный*, a. bezowocny; nieurodzajny; niepożyteczny; nadaremny.
Безплóтность, f. bezcielność, -cielesność.
Безпогрѣшность, f. nieblędność, nieumylność; *-тный*, a. niebłędny, nieumylny.
Безподражáтельный, a. nie do naśladowania, przedziwny.
Безпокóеніе, przerwanie pokoju; *-покóйность*, niespokoj; *-кóйный*, a. niespokojny; *-кóйствіе*, *-кóйство*, niespokojność; *-кóить*, v. a. bezpokoić; przeszkadzać; *-ся*, v. r. dręczyć się.
Безполéзность, f. bezpożyteczność; *-ный*, a. niepożyteczny; nadaremny.
Безпóмощный, a. bezpomocny.
Безпомѣстный, a. nie mający majątku gruntownego.
Безпорóчность, nienaganność; *безпорóчный*, a. nienaganny.
Безпорядокъ, nieporządek; *-рядочный*, a. nieporządny.
Безпосрéдственный, a. niepośredni.
Безпóшлинный, a. bezcelny, wolny od cła.
Безпощáдно, ad. nielitościwie.
Безпрáвно, ad. nie prawnie.
Безпредѣліе, *-дѣльность*, nieograniczoność; *-льный*, a. nieograniczony. [zaprzeczony.
Безпрекословный, a. bezsprzeczny, nie
Безпремѣнно, ad. nieodmiennie.
Безпрепятственный, a. bezprzeszkodny, nie mający przeszkody.
Безпрерывность, ustawiczność, ciągłość; *-рывный*, a. nie przerwany, ciągły. [bezustanny.
Безпрестáнный, a. bezprestanny,
Безприбыльный, *-прибыточный*, a. bezkorzystny, bez pożytku.
Безприкладный, a. bezprzykładny.
Безпримѣрность, bezprzykładność; *-ный*, a. bezprzykładny; nieporownany.
Безпримѣсный, a. nie zamieszany.
Безпристрáстіе, bezstronność; *безпристрáстный*, a. bezstronny, nieparcyalny.
Безпріютный, a. bez przytułku.
Безпýтица, zła droga; *rozpusta.
Безпýтникъ, rozpustnik; *-ница*, rospustnica, nierządnica; *-ный*, a. rozpustny, rozpasany.
Безпýтство, *-пýтность*, rozpusta, rozpasanie. [wesoły.
Безрáдостный, a. bezradośny, nie-
Безраздѣльный, a. nierazdzielony.
Безрасýдность, *-сýдство*, nierozsądność, nierozmyślność; *-сýдный*, a. nierozsądny, nierozmyślny.
Безразýміе, nierozum.
Безрóгій, a. bezrogi.
Безрóдный, a nie mający krewnych; *-рóдье*, *-рóдство*, brak krewnych.
Безрóпотный, a. nieszemrący na nic.
Безрукáвный, a. bezrękawny.
Безрýкій, a. bezręczny; *nieręczny,
Безрыбіе, brak ryb. [niezgrabny.
Безсердéчный, a. głupi; *-сéрдый*, a. bez serca; nieczuły.
Безсúліе, bezsilność; upadek; *безсúльный*, a. bezsilny, niemocny; *-сúлѣть*, v. n. *upadać, podupadać.
Безслáвіе, a. bezcześć, niesława; *-слáвить*, v. a. osławić, potwarżać; *-слáвленіе*, potwarż; *-слáвный*. a. potwarny, niecny.
Безсловéсіе, *-вéсность*, niemość, bezmowność; głupość; *-вéсный*, a. niemy, bezmowny; głupi.
Безслóвно, ad. bez sprzeczki.
Безсмéртіе, nieśmiertelność; *-смéртный*, a. nieśmiertelny.
Безсмысленность, nierozumiałość, brak sensu; *-ленный*, a. nierozumiały, nierozum. [zmienny
Безсмѣнный, a. niezmienny, bez-
Безсóвѣстіе, bezsumienność; *безсóвѣстный*, a. bezsumienny.
Безсовѣтіе, nieroztropność, nierozsądek; niezgoda; *-вѣтный*, a. nieroztropny.
Безсомнúтельный, a. nie wątpliwy.
Безсóнница, *-сóніе*, bezsenność; *безсóнный*, a. bezsenny.

Безсóчный, a. bez soku.
Безспóрный, a. bezsporny.
Безсребреникъ, bezinteressowny.
Безсрóчный, a. nie oznaczony (o terminie).
Безстрáстie, beznamiętność; obojętność; *-стный*, a. nie namiętny; obojętny.
Безстрáшie, nieustraszoność; *безстрáшный*, a. nieustraszony.
Безстрýнный, a. bez stron.
Безстыдникъ, *-ница*, bezwstydnik, -nica; *-стыдный*, a. bezwstydny, niewstydliwy; *-стыдство*, bezwstyd, bezwstydność.
Безсýдный, a. bezsądny, niepodległy sądowi.
Безсчáстie, nieszczęście; *-áстный*, a. nieszczęśliwy, nieszczęsny.
Безталáнный, a. (*pop.*) nieszczęśliwy.
Безтлѣнность, nieskazitelność; *безтлѣнный*, a. nieskazitelny.
Безтолкóвица, *-кóвость*, *-кóвщина*, rzecz bez sensu, brzednie; *-кóвый*, a. niezrozumiały, ciemny; głupi. [pokupu.
Безторгóвица, niepokupność, brak
Безтрýдный, a. nietrudny, łatwy.
Безтѣлéсность, niecielesność; *безтѣлéсный*, a. niecielesny.
Безубы́точный, a. bezszkodny.
Безугомóнный, a. ciągły, ustawiczny.
Безýмецъ, człowiek głupi, bezrozumny; *-ýмie*, *-ýмство*, nierozum, nierozumność. [głupy.
Безýмный, a. bezumny, nierozumny,
Безумóлкно, ad. nie milcząc.
Безýмствованie, pomięszanie zmysłów; *-ствовать*, v. n. być głupim, nie mieć rozumu.
Безýмѣть, v. n. oszaleć, owaryować.
Безурóнный, a. bezutratny. [rządek.
Безурядица, (*pop.*) nielad, niepo-
Безуслóвно, ad. bez sprzecki.
Безуспѣшный, a. nie skuteczny.
Безýстный, a. bez ust.
Безýсый, a. bezwąsy.
Безутѣшный, a. nie do pocieszenia, nie pocieszony.
Безýхiй, a. bez uszu (usz). [ogona.
Безхвóстный, *-вóстый*, a. bez
Безхи́тростный, a. szczery, otwarty.
Безхлѣбица, nieurodzaj; *-лѣбный*, a. bez chleba; nieurodzajny
Безцвѣтный, a. bez kwiatów; bez
Безцѣнокъ, bezcen. [barwy.
Безцѣнность, nieoszacowanie; *безцѣнный*, a. nieoszacowany.
Безчáдie, *-чáдство*, bezdzietność; *-чáдный*, a. bezdzietny; *-чáдствовать*, v. n. być bezdzietnym.
Безчеловѣчie, nieludzkość; *-вѣчный*, a. nieludzki.
Безчéстie, bezcześć, niecześć, hańba; *-чéстный*, a. nieuczciwy, niegodziwy, haniebny.
Безчéстить, v. a. bezcześcić, znieważać; *безчéщенie*, obelżywość, obelga.
Безчи́нie, *-чи́нство*, nielad, nieporządek; *-чи́нникъ*, *-ница*, nieporządny, rozpustny, ladajaki; *-чи́нничать*, *-чи́нновать*, *-чи́нствовать*, v. a. być nieuczciwym, nieporządnym; grubiańskim; *-чи́нный*, a. nieuczciwy, grubiański; nieprzyzwoity. [stopnia.
Безчинóвный, a. niemający urzędu,
Безчи́сленность, niezliczność; niezmierność; *-нный*, a. niezliczony; niezmierny.
Безчýвственность, bezczułość, brak czucia; *-нный*, a. niemający czucia; nieczuły, nieżywy; *-чýвствie*, *-чýвство*, nieczułość; omdlenie; nieludzkość, okrutność. [żartu.
Безшýточно, ad. bezżartownie, bez
Безщáдно, ad. niemiłosiernie, nielitościwie.
Безъ, prp. (c. gen.) bez (prp. c. gen.).
Безъи́менный, a. bezimienny.
Безъотлýчность, nierozłączność; *-лýчный*, a. nierozłączny. [bakier.
Бекрéнь, *на бекрéнь*, ad. bakier, na
Беленá, lulka (rośl.). [szy).
Бергамóтъ, bergamota (gatun. gru-
Бéрдо, *Бéрдцо*, płocha tkacka; *бéрдошникъ*, robiący płochy.
Бéрдышъ, bardysz, berdysz.
Береговище, brzeg, pobreże.
Берегъ, (d. *бережéкъ*, *-жéчикъ*), brzeg, ląd.
Береди́ть, v. a. urażać, urazić.
Берёжая кобыла, klacz źrzebna.
Бережли́вость, oszczędność; ostrożność; *-вый*, a. oszczędny; ostrożny.
Бéрежность, oszczędność, ostrożność; *-ный*, a. oszczędny; ostrożny, rozumny.
Бéрежь, f. v. *Бережли́вость*.

Берёза (d. *-ёзка*), brzoza; *-ёзина*, brzezina, drzewo brzozowe; *-зникъ*, *-зня́къ*, (d. *-ёзничекъ*), brzezina, gaj lub las brzozowy; *-рёзовая гу́ба*, hubka ogień chwytająca; *-ёзовикъ*, hubka brzozowa; *-ёзовица*, sok brzozowy, brzozownik.
Берёзовый, a. brzozowy; *-вый вы́плавокъ*, wyrostek brzozowy; *-трутъ*, hubka brzozowa (ogień chwytająca).
Беременная, a. brzemienna, ciężarna (niewiasta); *-ность*, brzemienność, ciężarność.
Бере́мя, n. brzemię, ciężar.
Бересбре́къ, *-склётъ*, walec.
Бе́рестень, *-стенникъ*, każda rzecz z kory brzozowej zrobiona; *-нникъ*, m. kurpie z kory brzozowej. [zową.
Бере́стить, v. a. obwijać korą brzo-
Берёсто, kora brzozowa.
Бе́рестъ, brzoza sybirska karłowa.
Берёстяный, a. z kory brzozowej.
Бере́чь (*берегу́*), v. a. strzedz, chronić; oszczędzać, ochraniać czego; *-ся*, v. r. strzedz się, chronić się; S. *-реже́ніе*, dozor, pilnowanie.
Бери́ллъ, beryl, (kamień drogi).
Бе́рковецъ, waga trzymająca 10 pudów czyli 400 funtów.
Бе́ркутъ, orzeł złoty.
Берло́гъ (*Берло́га*), łożysko, jama
Бе́рцо, goleń. [niedzwiedzia.
Бе́рцовый, a. goleniowy.
Ершъ (d. *Е́ршикъ*), okuń ostrzyca.
Бесѣда, rozmowa; towarzystwo; kompania; kazanie. [chłodnik.
Бесѣдка (d. *-сѣдочка*), altanka,
Бесѣдованіе, rozmowa, zabawa; *бесѣдовать*, v. n. rozmawiać; bawić się, mieć kazanie.
Бесѣдовникъ, kaznodzieja.
Бечева́, lina do trelowania; *-чева́ть*, v. a. trelować, holować; S. *-ве́нье*, *-чева́я*, *-чевникъ*, trel czyli ścieszka flisowska; *-чевщи́къ*, trelownik, flis holujący.
Бечета́, chalcedon (gatun. kamienia).
Бешме́тъ, m. wołoszka (gatun. sukni tatarskiej).
Бздѣть (*Бзжю́*), v. n. pop. bździć.
Библе́йскій, *-бле́йный*, a. biblijny.
Библіоте́ка, biblioteka.
Би́блія, biblia.
Би́ленъ, cepy, m. pl.
Виле́тъ, bilet
Биліардъ, *-льярдъ*, bilar.
Би́ло, szlaga.
Бинтъ, T. binda.
Би́ржа, bursa, giełda.
Би́рка, karb, laska karbowa.
Бирюза́, turkus. [*Волкъ*.
Бирю́къ, (wyr. tatarski) wilk (v.
Бирю́льки, f. pl. (*игра́ въ* –,) gra w słomki.
Бирю́чина, ligustr ptasia żob.
Бирю́чъ, herold.
Би́серина, szklanna perła, dętka.
Би́серъ (d. *би́серокъ*), perła; szklan na perła, dętka.
Би́тва, bitwa, batalia.
Битко́мъ, ad. pełna.
Би́тый, a. obity, pobity; rozbity; *-тая доро́га*, droga utorowana.
Бить, (*бью*, *бію*), *бива́ть*, v. a. bić, chłostać; rozbijać, tłuć; zabijać; bić bydła; *-ся*, v. r. bić się, pasować się; starać się.
Бить, śrebrna lub złota blaszka, lama.
Битье́, *битіе́*, bicie, uderzenie; *-объ закла́дъ*, zakład.
Бичева́ть, v. a. biczować; *-ся*, v.r. biczować się; S. *-ва́ніе*, biczowanie.
Би́чникъ, biczownik.
Бичъ, bicz; *bicz kara, plaga.
Біе́ніе, bicie, kołatanie, stukanie.
Блага́я, n. pl. dobra, skarby (m.pl.), majątek.
Бла́гій, a. dobry, dobrotliwy.
Бла́го, dobro, dobry czyn.
Благови́дный, a. piękny; pozorny; podobny do prawdy. [opowiadać.
Благовосвѣщать, *-вѣсти́ть*, v. a.
Благовоздушіе, dobre powietrze.
Благоволе́ніе, życzliwość, przychylność; *-ли́тель*, *-льница*, łaskawca; *-льный*, a. życzliwy, łaskawy.
Благоволи́ть, v. a. podobać sobie, przyjąć łaskawie; raczyć.
Благово́ніе, *-во́нство*, zapach, wonność; *-во́нный*, a. wonny, pachnący; *-во́нствовать*, *-вони́ть*, v. n. być wonnym. [chowany.
Благовоспи́танный, a. dobrze wy-
Благовре́меніе, *-вре́менность*, *-вре́менство*, pora, czas dogodny; *-вре́менно*, ad. w czas, w porę; *-ный*, a. dogodny, przyzwoity.
Благовѣріе, prawowierność; *-вѣрный*, a. prawowierny; *-вѣрствовать*, v. n. być prawowiernym.
Благовѣствова́ніе, oznajmienie cze-

go dobrego; kazanie; -вѣствовать, v. n. oznajmiać, ogłaszac co dobrego; kazać, ogłaszać słowo Boże; v. p. -ся, -вѣсти́тель, ten który ogłasza co dobrego, ewanielista; -вѣ́ствіе, pomyślna wieść, kazanie słowa Bożego; ewanielia; -вѣ́стникъ, posłaniec pomyślny; kaznodzieja.

Бла́говѣстить, v. n. dzwonić na mszą; -вѣстъ, dzwonienie na mszą; -стный ко́локолъ, dzwon (do mszy).

Благовѣща́ть, -вѣсти́ть, v. a. oznajmiać co dobrego, ogłaszać słowo Boże; S. -вѣще́ніе, zwiastowanie Panny Maryi; -вѣ́щенный, p. zwiastowanny.

Благоглаго́ланіе, krasomowstwo; -го́ливый, a. krasomowny.

Благогла́сіе, piękny głos; -гла́сный, a. pięknogłosy.

Благоговѣ́ніе, -вѣ́йнство, pobożność; poważanie, uszanowanie; -вѣ́йный, a. pobożny; czołobitny; -вѣ́йнствовать, -говѣ́ти, v. n. być nabożnym; szanować, poważać.

Благодаре́ніе, dziękczynienie; -ри́тельный, a. dziękczynny; -да́рность, -да́рство, wdzięczność, podziękowanie; -да́рный, -да́рственный, a. dziękczynny, wdzięczny; -да́рствовать, -дари́ть, v. a. dziękować.

Благода́тель, dobrodawca, dobroczynca; -да́тный, a. cnotliwy; przyjemny; błogosławiony; -да́тная, błogosławiona (Panna Marya); -да́ть, błogosławieństwo; życzliwość; dobroczynność; przyjemność; obfitość; łaska.

Благоде́нствіе, -де́нство, szczęśliwość, byt szczęśliwy; -де́нствовать, v. n. żyć szczęśliwie, żyć w pomyślności.

Благодерзнове́нный, -де́рзостный, a. odważny, nieustraszony.

Благоду́шіе, uczciwość, poczciwość; odwaga; -шный, a. odważny, waleczny.

Благодѣ́йствіе, dobra czynność, dobry czyn.

Благодѣ́ланіе, dobroczynnośc.

Благодѣ́тель, -льница, dobrodziej; -dziejka; -льный, a. dobrodzynny; -льскій, a. dobrodziejski; -льство, dobroczynność; -льствовать, благодѣ́лать, v. a. dobrze czynnić, świadczyć dobrodziejstwo.

Благодѣ́яніе, n. dobrodziejstwo.

Благожела́емый, dobrze życzony.

Благозако́ніе, n. dobre prawodawstwo.

Благозву́чность, piękne brzmienie, harmonia; благозву́чный, a. pięknie brzmiący.

Благознамени́тый, a. arcyznakomity.

Благозра́чный, a. przystojny, kształtny.

Благо́й, a. pop. uporny, uporczywy.

Благоизбра́нный, a. godnie, wybrany, wyborny.

Благоизво́лить, -изволя́ть, v. a. uznać, poczytać co za dobre.

Благоимѣ́тися, v. r. być w pomyślności.

Благокоре́нный, a. dobry korzeń mający; *mocny, trwały.

Благолѣ́піе, piękność, wspaniałość; -лѣ́пный, a. okazały, wspaniały; -лѣ́пота, przyzwoitość, przystojność.

Благолю́бецъ, ten co miłuje cnotę; -люби́вый, a. dobrotliwy.

Благоми́лостивый, a. miłosierny, litościwy.

Благомо́щіе, siła; moc; -щный, a. silny, mocny.

Благому́жествовати, v. n. walczyć meżnie.

Благомы́сліе, dobro myślność; -мы́слящій, a. dobromyślny.

Благонаде́жность, ufność, zaufanie; -ный, a. ufny, pewny nadziei.

Благонамѣ́реніе, zamiar dobry; благонамѣ́ренный, a. chwalebny.

Благонра́віе, obyczajność; -нра́вный, a. obyczajny, grzeczny, moralny.

Благообра́зіе, piękność, przystojność; -бра́зный, a. piękny, przystojny; szanowny.

Благообраще́ніе, v. *Благоповеденіе*.

Благопло́діе, płodność, urodzajność.

Благоповеде́ніе, dobre sprawowanie się.

Благопода́тливый, a. hojny, szczodrobliwy.

Благоподви́жникъ, ten co zwycięża swoje namiętności.

Благополу́чіе, szczęście, szczęśliwość; -лу́чный, a. szczęśliwy.

Благопоспѣша́ть, -ше́ствовать, v. n. pomagać, dopomagać; S. -ше́ніе, -ствова́ніе, -спѣ́шіе, -спѣ́шество, dopomaganie; -спѣ́шный, a. pożyteczny, użyteczny.

Благопотрéбный, a. dogodny, użyteczny.
Благопочитáть, v. a. poważać, szanować; S. *-тáніе*, uszanowanie, poszanowanie, poważanie.
Благопочтéнно, ad. z uszanowaniem.
Благопреклóнный, a. łaskawy, życzliwy, przychylny.
Благопривѣтливость, życzliwość, przychylność; *-ливый*, a. uprzejmy, łaskawy.
Благопривѣтствіе, uprzejmość, łaskawość; *-вѣтствовать*, v. a. obchodzić się (z kim) uprzejmie, być uprzejmym. [przyimować łaskawie.
Благопринимáть (-пріéмлю), v. a.
Благопристóйность, przystojność, przyzwoitość; *-ный*, a. przystojny, przyzwoity.
Благопріязненный, a. uprzejmy, łagodny; *-пріятіе*, *-ятность*, uprzejmość, łagodność, łaskawość, ludzkość; *-ятный*, a. uczciwy, łagodny; przyjemny; *-ятствовать*, v. n. sprzyjać, być komu przychylnym. [przezorność.
Благоразсмотрѣніе, roztropność,
Благоразсýдность, rozsądek, roztropność; *-сýдный*, *-судúтельный*, a. rozsądny, roztropny; *-суждéніе*, rozsądek; zdanie.
Благоразýміе, rozwaga, rozsądek.
Благорасположéніе, przychylność, żydliwość; *-жéнный*, a. przychylny, życzliwy.
Благорастворéнный вóздухъ, powietrze umiarkowane; *-зýмный*, a. rozsądny, rozważny.
Благорóдіе, szlachta, stan szlachecki; *Báше -*, wielmożność; szlachecki; mający tytuł wielmożnego; szlachetny; *-рóдствіе*, *-ство*, szlachetność, wspaniałość; *-рóдствовать*, v. n. być rodzonym ze stanu szlacheckiego; *-рóжденный*, a. ze stanu szlacheckiego.
Благосéрдіе, dobrotliwość; *-сéрдый*, a. dobrotliwy.
Благосклóнность, życzliwość, łaska, przychylność; *-склóнный*, a. życzliwy, łaskawy, przychylny.
Благослúчный, a. harmonijny.
Благословéніе, błogosławienstwo; pobłogosławienie, poświecenie; zezwolenie; *-вéнный*, a. błogosławiony; *-словлять*, *-словúть*, v. a. błogosławić, życzyć komu szczęścia; zezwolić.
Благословéсіе, krasomowstwo; *-вéсный*, a. krasnomowny.
Благосóвѣстіе, dobre sumnienie; *-стный*, a. dobre sumnienie mający. [rada.
Благосовѣтіе, dobra, pożyteczna
Благодѣяніе, czynienie dobrej sprawy; *-дѣянный*, a. sławny.
Благосостоянiе, byt szczęśliwy, pomyślność.
Благостынный, a. dobroczynny; *-стыня*, dobroczynność.
Благосчáствовать, v. n. być szczęśliwym; *-счáстіе*, szczęście.
Благотворéніе, *-вóрецъ*, *-рúтель*, *-льница*, dobrodziej, -dziejka; *-льный*, a. dobroczynny.
Благотвóрный, a. przyjemny.
Благотворúть, v. a. dobrze czynić.
Благоувѣтливость, skłonność; *-ливый*, a. podobający się, przyjemny.
Благоугóдный, a. przyjemny, podobający się; *-угождáть*, *-годúть*, v. n. być powolnym, dogadzać; *-ся*, v. r. być zadowolonym, poprzestać na czém; *-угождéніе*, dogadzanie, powolność, uczynność.
Благоукрашáтися, *-крáситися*, v. ć. chwalić się, pysznić się, chlubić się.
Благоýміе, rozum, rozsądek; *благоýмный*, a. rozumny, rozsądny.
Благоусéрдіе, czysta gorliwość.
Благоусéрдный, a. gorliwy, żarliwy.
Благоуспѣвáть, *-спѣть*, *-успѣшествовать*, v. n. okazywać skutek pomyślny; *-спѣшность*, *-шество*, skutek pomyślny; *-шный*, a. mający skutek pomyślny.
Благоустрóивать, *-устрóить*, *-рóять*, v. a. urządzić, uporządkować, rozporządzić; *-устроéніе*, *-устрóйство*, porządek; *-устрóйный*, *-устрóенный*, a. porządny, dobrze urządzony.
Благоутрóбіе, milosierdzie, litość; *-óбный*, a. miłosierny.
Благоухáніе, wonność, zapach, wonia; *-хáнный*, a. wonny; *-хáть*, v. a. wonieć.
Благоучреждáть, *-чредúть*, v. a. urządzić, ustanowić; *-ся*, v. p. być urządzonym; *-учреждéніе*, ustanowienie, postanowienie; *-ждéнный*,

p. ustanowiony, postanowiony
Благохвáльный, a. chwalebny, godny pochwały; *-хвалúть*, v. a. chwalić, wychwalać. [stucznie.
Благохудóжнѣ, ad. kunsztownie,
Благоцвѣтный, a. kwiecisty.
Благочестúвый, *-чéстный*, a. bogobojny, pobożny; *-честúвѣйшій*, a. prawowinny (tytuł rossyiskich Monarchów); *-чéстіе*, pobożność, bogobojność; religia, wiara.
Благочúніе, porządek; przyzwoitość; pokora; policya; *-чúнный*, a. porządny, przyzwoity.
Благоязы́чіе, krasomowstwo; *-язы́чный*, a. krasomowny.
Блажéнный, a. szczęśliwy; błogosławiony; *-жéнство*, szczęśliwość, szczęście; *-ствовать*, v. n. być szczęśliwym.
Блажúть, v. a. wielbić, sławić, chwalić; *-жúть*, v. n. (vu.) swywolić, błaznować.
Блажлúвый, *-ный*, a. swywolny, niespokojny, krnąbrny.
Блáжь, f. głupstwo, brednie.
Блáзень, m. żartowniś, trefniś.
Блазнéнный, *-знúвый*, *-знúтельный*, a. gorszący, obrażający; *-нúтель*, gorszyciel, zwodziciel; *блазнúть*, v. a. gorszyć, obrażać; *-ся*, v. r. gorszyć się, zgorszyć się; *-норѣчúвый*, a. głupiomowny.
Блáзнь, f. zgorszenie, obrażenie.
Блáто, v. *Болóто*.
Блевáть (*блюю*), v. a. pluć; womitawać; *-вáніе*, *-вóта*, *-вóтина*, womitowanie, wymioty, pl.
Блéвка, nęta, nętka, przynęta.
Блёклость, zwiędnienie, zwiędłość; *-клый*, a. zwiędły.
Блёкнуть, v. n. więdnieć.
Блекотá, v. *Бѣлена́*.
Бле́нда, siarczyk synka, blenda.
Блекотáть (*-кочу́*), v. n. bełkotać co, jękotać; S. *-тáніе*, jękotanie; *-кóтливый*, a. jękotliwy.
Блéскъ, blask, swietność.
Блестня́къ, błyszcz.
Блéстка, *Блéсточка*, f. błyskawka, błyskotka.
Блéсточникъ, błyskotnik.
Блестѣть, *блеснýть*, v. n. błyskać; S. *блещáніе*, błyszczenie, błyskanie.
Блеять, v. n. beczeć; S. *-яніе*, beczenie.
Ближáйше, ad. bliziuteńko, najbliżej; *-жáйшій*, a. bliziutki, najbliższy.
Блúжній, a. bliski, sąsiedzki; bliźni
Блúзить, v. a. przybliżać, zbliżać; *-ся*, v. r. bliżać się, przybliżyć się
Близинá, pobliskość.
Блúзкій, a. bliski, niedaleki.
Блúзкость, *-зость*, bliskość, pobliskość. [zna).
Близнá, T. skaza (w płotnie); (bli-
Близнéцъ, bliźniak, bliźnię; *-знецы́*, *-зниы́*, m. pl. bliznięta (*w astron.*).
Близóкъ, ulubieniec, faworyt. [widz.
Близорýкій, a. krotkowidz, blisko-
Блúзь, prp. (c. gen.) blisko, nieda-
Блúзь, f. bliskość. [leko.
Блúнникъ, ten co placki piecze.
Блúнния, izba gdzie pieką i przedają placki.
Блинцы́, m. pl. placki, m. pl.
Блúнъ (d. *-нокъ*, *-нóчекъ*), placek.
Блистáвица, v. *Молнія*.
Блистáніе, blask, błyskanie; *-тельность*, błyskawość; *-тельный*, a. błyszczący, świecący. [błyskać.
Блистáть, v. n. błyszczeć, świecić,
Блóкъ, kluba, blok.
Блóна, łożysko, błona w której sie dziecię rodzi, czepiec. [biąca.
Блóндочница, kobieta blondyny ro-
Блóнды, f. pl. blondyny, koronki.
Блохá (d. *блóшка*), pchła; *Блóшистый*, a. pchlisty; *-óшный*, a. pchławy.
Блудúлище, burdel, dom kurewski.
Блудúть, v. n. błąkać się; wszetecznie żyć.
Блудлúвость, v. n. wszeteczeństwo; *-лúвый*, a. wszeteczny, sprośny.
Блýдни, f. pl. swywola, rozpusta.
Блýдный, a. rozpustny, marnotrawny.
Блудодѣй, wszetecznik; *-ѣйница*, -nica; *-ѣйный*, a. wszeteczniczy; *-ѣйствовать*, v. n. wszetecznie żyć; *-дѣяніе*, wszeteczeństwo.
Блýдъ, rozpusta, wszeteczeństwo.
Блудя́га, włóczęga.
Блудя́щій, a. błąkający się; *-щая звѣздá*, (błądząca gwiazda) planeta.
Блѣдновáтый, *блѣдненькій*, a. bladawy; *-нолúцый*, a. bladolicy.
Блѣдность, f. bladość; *-ный*, a. blady; zblakły. [zbladnąć.
Блѣднѣть, v. n. bladnąć, blednieć
Блюдéніе, n. uważanie, strzeżenie.

Блю́дный, a. półmiskowy.
Блю́до (d. *Блю́дечко*, *Блю́дцо*), półmisek; potrawa.
Блюдолю́зъ, pochlebca, lizuś; *-лю́зничать*, v. n. pochlebiać, przylizywać się.
Блюдо́мый, a. zachowany.
Блюсти́ (*блюду́*), v. a. zachowywać, strzedz, przestrzegać; *-ся*, v. r. strzedz się, chronić się; *-сти́тель*, m. stróż, dozieracz, dozorca; *-льность*, pilność, staranność; *-льный*, a. pilny, staranny.
Блю́щъ, bluszcz drzewny.
Бля́гиръ, *бля́гиль*, m. blajgiel (farba malarska żółta).
Бля́дь, f. *Бля́дка*, nierządnica, kurwa.
Блядли́вый, a. wszeteczny.
Бляднá, *Блядовство́*, wszeteczeństwo.
Бля́дскій, a. wzszeteczny.
Бляду́нъ, wszetecznik; *-у́нья*, wszetecznica.
Блядова́ть, v. n. żyć wszetecznie.
Бля́ха (d. *Бля́шка*, *бля́шечка*), blacha, blaszka folga.
Бля́харь, m. *бля́шникъ*, blacharz.
Бля́шечный, a. blaszany.
Бо, c. bo, albowiem.
Бобки́, m. pl. bobki, jagody wawrzynowe; *-ко́вый*, a. wawrzynowy.
Бобо́викъ, *-бо́вина*, bobowiny lub roślina wydająca boby.
Бобо́вникъ, migdal karłowy.
Бобро́вый, a. bobrzy, bobrowy; *-о́вая струя́*, bobrowy stroj.
Бобъ, *-во́лчій*, lupin pstry.
Бобы́ль, m. *-бы́лька*, *-былúха*, komornik, -nicana wsi (który nie posiada żadnego gruntu); *бобы́ль бобылёмъ*, bardzo ubogi.
Богадѣ́льникъ, *-дѣ́ленка*, szpitalnik, ubogi w szpitalu utrzymany, -talnica w szpitalu utrzymana; *-дѣ́льня*, szpital, dom ubogich.
Бога́тина, m. bogacz.
Богати́ть, v. a. bogacić, zbogacić
Богаще́ніе, bogacenie.
Бога́тство, bogactwo; *-га́тый*, a. bogaty, a.
Богаты́рь, m. bohatyr, rycerz; *богаты́рскій*, a. rycerski; *-ты́рство*, rycerstwo.
Бога́чъ, m. bogacz.
Боги́ня, bogini.
Богоблагода́тный, *-блаже́нный*, a. od boga bogosławiony.
Богобо́рецъ, *-бо́рникъ*, bezbożnik; *-бо́ріе*, bezbożność; *-бо́рный*, *-бо́рственный*, a. bezbożny; *-бо́рствовать*, v. n. być bezbożnym.
Богобоя́зненность, *-бояли́вость*, bogobojność; *-язненный*, *-яли́вый*, a. bogobojny.
Боговдохнове́нный, *-духнове́нный*, od Boga natchniony; *-вѣнча́нный*, a. od Boga uwieńczany; od Boga uwielbiony; *-вѣща́нный*, a. od Boga objawiony; *-вѣща́тель*, m. prorok.
Богоглаго́ливый, a. słowo Boga objawiący; *-го́льникъ*, uczyciel słowa Bożego; *-гла́сіе*, głos Boży.
Богода́реніе, *-да́ріе*, darowanie Boga; *-да́рный*, a. od Boga darowany; *-дви́жимый*, a. od Boga natchniony.
Богозва́ніе, powołanie od Boga; *богозва́нный*, a. od Boga powołany; *-зна́меніе*, cud (Boży); *-зна́ніе* znanie Boga.
Богоизбра́нный, a. od Boga wybrany
Богоисповѣ́даніе, wiara w Boga; *-исповѣ́дникъ*, ten co wierzy w Boga.
Боголѣ́піе, wielkość Boska; *-лѣ́пный*, a. Bogu właściwy; *-лю́бецъ*, Bogolubiec (kochający Boga)
Богома́терь, bogorodzica.
Богоме́рзкій, a. bezbożny.
Богомо́лецъ, *-молъ*, *-мо́льникъ*, bogomodlca; pielgrzym; *-мо́лка*, nabożnica, dewotka; *-мо́льничать*, *-мо́льствовать*, v. n. udawać się bogomodlcą; *-мо́льный*, a. nabożny.
Богомо́льщикъ, *-щица*, pielgrzym.
Богому́дренный, *-дрый*, a. mający bożą mędrość; *-му́дріе*, Boże oswiecenie; *-мы́сліе*, Bogomyślność.
Богонарече́нный, a. od Boga oznaczenny; *-нача́ліе*, Bogorządztwo, teokracya; *-а́льный*, a. -kratyczny.
Богоненави́дѣніе, nienawiść do Boga; *-ви́стникъ*, ten co ma nienawiść do Boga; *-ви́стный*, a. bogiem znienawidzony.
Богоно́сецъ, Bogiem oświecony.
Богоотсту́пникъ, *-ница*, Bogoodstępca.
Богопи́санный, a. od Boga napisany.
Богоподо́бность, podobieństwo z Bogiem; *-ный*, a. podobny z Bogiem; *-послу́шаніе*, posłuszeństwo ku Bogu; *-слу́шный*, a. Bogu posłuszny; *-почита́ніе*, Bogosłużenie; *-прія́тный*, a. Bogu przyjemny; *-прови́децъ*, prorok; *-пропо-*

вѣстникъ, kaznodzieja słowa Bożego; *-ничество*, urząd kaznodziejski (słowa Bożego); *-ный*, a. opowiadający (słowo Boże).
Богородица, Bogorodzicielka; *-ródская трава*, macierzanka (rośl.).
Богосвѣтлый, a. od Boga oświecony.
Богословіе, Bogosłowstwo, -słowie, Teologia; *-словъ*, Bogosłow, Bogomówca, Teolog.
Богослуженіе, Bogosłużenie.
Богосмотрѣніе, Boska Opatrzność.
Богосотворенный, a. od Boga czyniony; *-сочетанный*, a. od Boga złączany. [zostający.
Богоспасаемый, a. pod opieką Boga
Боготворить, v. a. ubóstwiać, -wić; *-реніе*, ubóstwianie. [wy, święty.
Богоугодникъ, (*-ница*), sprawiedli-
Богохранимый, a. od Boga zachraniany.
Богохуліе, *-хуленіе*, *-хульство*, *хульный*, a. bluźnierstwo; *-хульникъ*, bluźnierca. [pobożność.
Богочестивый, a. pobożny; *-честіе*,
Богоявленіе, święto trzech królów.
Богоявленный, a. od Boga objawiony. [chwala Bogu.
Богъ, Bog; *слава Богу*, Bogu dzięki,
Бодать (*боду*), v. a. bośdź, bodnąć; *-ся*, v. r. uderzyć się (o co); co bósdź lubi, co bodzie. [dliwy.
Боденъ, *-дунъ*, *-дунья*, zwierz bo-
Бодецъ, ostroga; ostroga u kogota.
Бодило, bodziec. [-liwy.
Бодливость, bodliwość; *-вый*, a.
Бодрить, v. a. ośmielać, dodawać odwagi; *-ся*, v. r. ośmielać się.
Бодрость, *-ренность*, *-рственность*, rzeźwość, żywość, gotowość; śmiałość, nieustraszoność; czujność.
Бодрствовать, v. n. czuwać.
Бодрый, *-ренный*, *-рственный*, a. mężny, waleczny, rzeźwy; czujny; *бодрая лошадь*, dzielny koń.
Боевый, a. bojowy; *-вые часы*, ze-
Боецъ, bojownik. [gar bijący.
Божба, przysięga, zaklinanie się.
Боженье, przysięganie się.
Божескій, a. boski, boży.
Божество, bostwo; *-ственный*, a. boski, właściwy bostwu.
Божить, v. n. czić, wielbić, ubostwiać.
Божиться, v. r. przysięgać się, zaklinać się.
Божій, *Божей*, a. boży, bóski.
Божница, ołtarzyk na którym stawiają obrazy; kapliczka nad pogrzebionym; bożnica, bałwochwalnica.
Божокъ, m. bałwan, bożek pogański.
Божье дерево, bylica, boże drzewko (rośl.).
Божья коровка, złotnik (*chrysomela*)
Бознякъ, łazek bzowy; *-зовый*, a.
Бозъ, v. *Бузина*. [bzowy.
Бой, (boj) bitwa, batalia; bicie ze-
Бойка, wbijanie palow. [garowe.
Бойкій, a. odważny, śmiały; żwawy, rzezwy, prędki (o drogach) wy-
Бойница, strzelnica. [boisty.
Бойня, rzeźnica.
Бойцевый, a. bojowniczy.
Бойчивый, a. rażący.
Бокалъ (d. *-альчикъ*), puhar.
Боковой, a. bokowy, boczny.
Бокомъ, ad. bokiem.
Бокъ (d. *Бочокъ*), (bok) strona.
Болванъ (d. *-анчикъ*), bałwan, bożyszcze pogańskie; głowa drewniana perukarska; forma w ludwisarni; posąg; *bałwan, pień.
Болверкъ, v. *Бастіонъ*.
Болесть, f. fa. v. *Боль*, *болѣзнь*.
Болиголовъ, v. *Омъгъ*.
Болобанъ, (vu.) bałwan, głupiec.
Болона, wyrostek na drzewie.
Болонь, f. biel na drzewie.
Болонье, okolica lesna.
Болото, bagno, błoto; *-лотина*, bagnisko; *-лотистый*, a. bagnisty, błotnisty; *-лотный*, a. blotny.
Болтать, v. a. mącić; kłocić; * paplać, bełkotać.
Болтаться, v. r. (o cieczach) chełbać się; tłuć się, walęsać się.
Болтливость, gadatliwość; *-ивый*, a. gadatliwy.
Болтовня, m. f. gadanina.
Болтунъ, gadula, papla, m.; *-тунья*, papla, f. [m.
Болтушка, mątew, -ewka; gadula,
Боль, f. ból, f. boleść.
Больница, szpital, lazaret.
Больно, *-новато*, ad. nieco bolesno.
Больный, a. chory, słaby; bolesny.
Большакъ, starszy we wsi.
Больше, ad. więcej.
Большина, starszy; mający pierwszeństwo; *-шинство*, większość.

Большій, -шо́й, a. wielki, duży.
Бо́льшій, a. (większy), starszy (o braciach).
Бо́лѣе, ad. więcej.
Болѣзненность, boleść, żal, smutek; *-ный*, a. bolesny, smutny.
Болѣзновать, v. n. chorować; troszczyć się, być troskliwym.
Болѣзнь, f. choroba, słabość; boleść, smutek, żal.
Болѣ́ніе, *Болѣзнованіе*, cierpienie bolu.
Болѣть (-лѣю), v. n. chorować (na co); trapić się, ubolewać.
Боля́чка, strup.
Бо́мба, bomba; mora welniana; *бо́мбовый*, bombowy; z mory zrobiony.
Бомбарди́ръ, bombardjer; *-дирова́ть*, v. a. bombardować.
Боре́й, boreasz.
Бо́рецъ, bojownik, junak.
Борза́я соба́ка, chart.
Бо́рзостный, *Бо́рзый*, a. szybki, prędki, bystry, rażny; *-зость*, prędkość, skorość.
Бори́мый, a. prześladowany.
Бори́стый, a. fałcisty, marszczony.
Бори́тель, okrutnik, prześladowca.
Бормоту́нъ, gruchacz (gołąb); *mamrot; *-мотать (-мочу́)*, v. a. gruchotać; *mamrotać, mamrzeć.
Борови́къ, hubka, grzyb (*boletus bovinus*).
Бо́ровъ, m. bórow; rura pozioma kominowa.
Боровый, a. borowy, do boru należący.
Борода́, (sl. *брада́*), (d. *Боро́дка*, *Боро́душка*), broda; podbrodek.
Борода́вка, *Брада́вка*, (d. *Борода́вочка*), brodawka; *-да́вистый*, *-да́вчатый*, a. brodawczaty; *-да́вочный*, a. brodawkowy.
Борода́вникъ, jaskolcze ziele większe.
Борода́тый, (sl. *Брада́тый*), a. brodaty; *-да́тѣть*, v. n. brody dostawać, brodacieć; *-да́чъ*, brodacz.
Боро́дка, brodka; broda u klucza.
Бородобрѣ́й, v. *Брадобрѣ́й*.
Бородо́къ, narzędzie kowalskie do przebijania i czyszczenia dziur w żelazie.
Борозда́ (sl. *бразда́*), d. *Бороздинка́*, *-о́здка*, brozda; zagon (na polu).
Борозди́ть, v. a. brozdzić; rysować, rznąć; S. *-рожде́ніе*, *-оздни́къ*, sierp ogrodowy; *-о́здчатый*, a. brozdzisty; w paski robiony.
Борона́, brona.
Борони́льщикъ, *-нова́льщикъ*, bronownik, bronujący.
Борони́ть, *обороните*, *-нова́ть*, v. a. bronować, włoczyć; *-ся*, v. n. bronić się; *-ронни́къ*, chwast; *бороньба́*, bronowanie i sam czas bronowania.
Боро́ться, v. r. pasować się, mocować się, walczyć, chodzić w zapasy.
Бо́ртникъ, bartnik.
Бо́ртъ, burt, brzeg okrętu.
Бо́рть, f. barć; *бортевый*, *-тяный*, a. barciowy.
Бо́рщъ, (*Heracleum spondylium*) barszcz polski (*rośl.*); barszcz, zupa barszczowa.
Бо́ръ, proso; bór, las; *danina, podatek.
Бо́ры, m. pl. fałdy, zmarszczki.
Борьба́, walka, zapasy szermierskie.
Бо́рьбище, miejsce zapasów.
Босико́мъ, ad. boso.
Босма́нъ, *босма́на*, żywność na drogę.
Босоно́гій, *бо́сый*, a. bosy.
Босота́, bosość, nagość nog.
Бо́строгъ, kaftan.
Бота́ника, botanika; *-никъ*, botanik; *-ни́ческій*, a. botaniczny.
Бо́тать, *-тнуть*, v. a. uderzyć; straszyć ryby drążkiem dla napędzenia ich do sieci; *бо́таніе*, uderzenie, straszenie ryb drążkiem rybackim.
Бо́таться, *бо́тнуться*, v. n. uderzyć się.
Ботва́, liść ćwiklowy.
Ботви́нье, *ботви́нья*, boćwina, gatunek potrawy chłodnéj, z kwasem.
Ботогъ, kij, pałka.
Бото́жье, witki, rózgi dla karania.
Бо́тсманъ, bosman.
Боту́нъ, gatunek czosnku (*Allium altaicum*).
Ботъ, *бо́тикъ*, czółno, czołenko; drążek rybacki do napędzania ryb do sieci; kij.
Бо́ты, gatunek obuwia skorzanego prostych ludzi.
Ботѣ́лость, f. otyłość; *-тѣ́лый*, a. otyły; *-тѣть*, v. n. tyć, utyć, roztyć się.
Боца́нъ, czapla.
Боча́рничанье, bednarstwo; *-ничать*, v. n. bednarstwem się trudnić.
Боча́рня, izba, warsztat bednarski.
Боча́ръ, bednarz.
Боче́ниться, v. n. krzywić się na jeden bok, * nadymać się, pysznić się.

Бочéнокъ, d. -éнočекъ, beczułka, ba- [ryłka.
Бóчечный, a. beczkowy.
Бочúстый, boczasty. [wiać.
Бочúться, v. n. na bok się przekrzy-
Бóчка, beczka; -чкú, m. pl. kieszenie kobiece.
Бочкóмъ, ad. boczkiem, stroną
Боязлúвость, bojaśń, bojaźliwość; -лúвый, bojaźliwy.
Боязнь, f. bojaźń, strach; -язненный, bojaźliwy.
Боя́ринъ, ба́ринъ, pan, wielki pan.
Боя́риться, v. n. pana udawać.
Боя́рская спесь, firletka płomieńczyk (*Lychnis chalcedonica*).
Боя́рскій, ба́рскій, a. pański.
Боя́рство, bojarstwo.
Боя́рченокъ, ба́рченокъ, panicz.
Боя́рщина, pańszczyzna.
Боя́рыня, ба́рыня, żona wielkiego pana; pani, właścicielka dóbr jakich. [*thaegus oxyacantha*).
Боя́рышникъ, głóg pospolity (*Cra-*
Боя́рышня, ба́рышня, córka wielkiego pana lub szlacheckiego rodu, panna. [n. bać się, lękać się.
Боя́ться, (praes. бою́сь, и́шься), v.
Бра́ги, бра́жка, braha gatunek napoju (piwo). [рода́тый.
Брада́, брада́тый, v. Борода́, бо-
Брада́вистый, v. Борода́вчатый.
Брадобри́тіе, brodogolenie, golenie
Брадобрѣй, v. Бородобрѣй. [brody.
Бра́жникъ, rozpustnik; -жничанье, rozpusta, hulanie; -жничать, v. n. hulać, pić, biesiadować.
Бразда́, rola, pole uprawne.
Бра́ки, m. pl. wesele, gody weselne.
Бракова́ть, v. a. brakować, wybrakować; -ко́вка, brakowanie; brak; -ковщи́къ, ten co brakuie; -косочета́ніе, łączenie osob ślubem mał-
Бракъ, małżenstwo. [żeńskim.
Бракъ, brak, wybrakowany towar; brakowanie.
Бра́ндеръ, statek, okręt palny.
Брани́тель, łżyciel.
Брани́ти, v. a. кому́, bronić, zabraniać, niedopuszczać.
Брани́ть, v. a. кого́, łajać, burczyć; łżyć, zelżyć; -ся, v. n. kłocić sić,
Бра́ніе, branie. [wadzić się.
Бранли́вость, kłotliwość.
Бранли́вый, a. swarliwy, kłotliwy.
Бра́нникъ, wojownik. [żelżywy.
Бра́нный, a. wojenny; obelżywy,

Браноно́сный, a. waleczny, mężny.
Бра́ный, a. zbierany.
Брань, wojna; spór, kłotnia, zwada; obelga, łżenie. [dnik.
Бранько́, m. kłotnik, sprzecznik, zwa-
Брата́ничъ, synowiec, bratanek.
Бра́таться, v. n. pobratać się.
Брати́на, naczynie do kwasu lub piwa.
Бра́тія, braterstwo, bractwo.
Бра́товщина, braterstwo; pozostałość od brata.
Братолю́бецъ, bratolubiec; -лю́біе, miłość braterska; -лю́бный, a. braterski, kochający brata.
Братоненави́дѣніе, -тонена́вистъ, nienawiść do brata; -нави́стникъ, nienawistnik brata.
Братоуби́йство, bratobójstwo.
Братоуби́йца, bratobójca. [tersko
Бра́тски, побра́тски, ad. po bra-
Бра́тскій, a. bracki, braterski.
Бра́тство, braterstwo; bractwo.
Бра́ть, brat.
Брать (praes. беру́, берёшь), взять (fut. возьму́, возьмёшь), v. n. brać, wziąć, wziąść; odbierać, przyjmować; dosięgać; пу́шка, ружьё берётъ дале́ко, armata, broń niesie daleko; бра́ться, взя́ться, v. n. brać się do czego, przedsiębrać.
Бра́читься, v. n. żenić się.
Бра́чный, a. (sł.) weselny, ślubny.
Бра́шно, pokarm, żywność.
Бревенча́къ, drzewo na budowle.
Бревéнчатый, a. belkowy, z belek.
Бревно́, бревёшко, belka, beleczka.
Брéгъ, v. Бéрегъ. [łowienia ryb.
Брéдень, -дникъ, m. gatunek sieci do
Брéдить, v. n. przez sen gadać, marzyć; bredzić, nie do rzeczy prawić.
Брéдни, m. pl. głupstwa, brednie, niedorzeczności. [głowy.
Брéдъ, pomięszanie zmysłów, zawrót
Брежа́той, stroż, m.
Брезгли́вость, obrzydliwość; -ли́вый, obrzydliwy.
Брéзговать, v. n. brzydzić się.
Брезгу́нъ, wybrzydnik, obrzydliwiec.
Брéзжиться, брéзжится, v. i. świtać, dnieć.
Бременить, v. a. obciążyć, obładować; -ся, v. r. obciążyć się.
Брéменный, a. obciążony, ciężki.
Бременоно́сецъ, tragarz, drążnik.
Брéмя, brzemię, ciężar.

Бре́нность, znikomość, marność.
Бре́нный, a. znikomy, marny.
Бренча́ніе, brzeczenie, szczękanie.
Бренча́ть, (praes. *бренчу́, чи́шь*), v. n. brzęczeć, szczękać.
Бре́сть (praes. *бреду́, де́шь*), v. n. wlec się, iść powoli.
Бреха́тель, m. szczekacz, brzechajło, kłamca, łgarz (propr. & *).
Бреха́ть, *брешать*, *брехну́ть*, (praes. *-ха́ю, брешу́, бреше́тъ*), v. n. szczekać, brzechać, brzeshnąć, łgać; kłamać.
Бре́шь, v. *Проломъ*.
Брига́да, brygada.
Бригади́ръ, brigadier.
Брилія́нтъ, bryliant.
Брилія́нщикъ, jubiler.
Бри́льня, golarnia.
Бри́тва, brzytwa.
Бри́тва ры́ба, v. *Желѣзница*.
Бри́тіе, golenie.
Бри́товникъ, futeralik na brzytwy; *-товщикъ*, golarz, balwierz.
Бри́тый, a. golony, ogolony.
Бри́ть (praes. *брѣю, ешь*), v. a. golić, ogolić; *-ся*, v. n. golić się, ogolić się.
Брови́стый, a. brwisty.
Бро́вь, f. brew.
Броди́ть, v. n. włoczyć się, tułać się, błąkać się; kisnąć; –, v. a. niewodem ryby łowić.
Бродни́къ, v. *Бре́день*.
Бродня́, tułactwo, włóczęga.
Бродовщи́къ, (w Kamczatce) przewodnik pędzący w zimie na łyżach przed jadącemi na psach.
Бро́дъ, bród.
Бродя́га, włóczęga, tułacz.
Броже́ніе, włóczenie się, tułactwo.
Бро́зда́, wędzidło, munsztuk.
Бронебо́рецъ, pancernik.
Броненосецъ, pancernik (zwiérz).
Бро́нза, bronz; *-нзовый*, a. bronzowy.
Бро́нникъ, zbrojny wojownik.
Броня́, zbroja, pancerz.
Броса́льница, cierlica (do lnu).
Броса́ніе, rzucanie, ciskanie; *-са́тель*, ten co rzuca.
Броса́ть, *бро́сить*, v. a. ciskać, rzucać; *porzucić; zarzucić, zaniechać; *-ся*, v. n. ciskać się, rzucić się.
Бро́скій, a. rzutny, daleko rzucający; prędki, szybki, zwinny.
Бро́скомъ, ad. rzucając.
Бро́совый, a. małoważny, małoznaczący. [zaniechany.
Бро́шенный, rzucony; *zarzucony,
Бруско́вый, a. mający kształt beleczki; *-овой гвоздь*, gwóźdź deskowy.
Брусни́ца, *-ни́ка*, borowka kamioneczka (*Vaccinium vitis idaea*).
Брусни́шевка, wódka z borowek.
Бру́совый, belkowy, belczany.
Брусо́къ, beleczka; osła, kamień do ostrzenia.
Бру́стверъ, v. *Парапетъ*.
Бру́счатый, z belek zrobiony.
Бру́съ, (*бру́сикъ*, *брусо́чекъ*), *бру́сья*, pl. belka; kamień do ostrzenia, osła, brus.
Брыже́йка, kryzy (*Mesenterium*).
Брыжи́, m. pl. gors u koszuli.
Бры́згало, sikawka.
Бры́згать, *бры́знуть* (praes. *брызжу, бры́зжетъ, бры́згаю, ешь*), v. a. bryzgać, pryskać, sikać; *-ся*, v. n. obryzgać się, popryskać się.
Бры́зги, m. pl. iskry.
Брызгу́нъ, pryskacz, (ten co w mowie pryska ślinami).
Бры́згъ, marmurowanie, nakrapianie.
Брыка́ть, *брыкну́ть*, v. a. brykać, wierzgać; *-ся*, v. n. być wierzgliwym; *-кли́вый*, a. wierzgający, wierzgliwy; *брыку́нъ*, wierzgacz, wierzgliwy; brykacz.
Брѣдо́ква, kapusta kalarepa (*Brassica gongylodes*).
Брюзга́, mruczenie.
Брюзгли́вость, mruczliwość; *-и́вый*, a. swarliwy, mrukliwy. [szczoną.
Брю́згнуть, v. n. mieć twarz zmar-
Брюзгу́нъ, m. mruk, mrukajło.
Брюзжа́ть (praes. *брюзжу́, брюзжи́шь*), v. a. mruczeć, szemrzeć.
Брюка́нецъ, T. płotno smolone.
Брю́ква, brukiew (*Brassica napobrassica*). [lony.
Брю́ки, m. pl. spodnie długie, panta-
Брюха́нъ, brzuchal, brzuchacz.
Брюха́стый, brzuchaty.
Брюха́тая, (*же́нщина*), (vu.) kobieta ciężarna, w ciąży; *-ха́тѣть*, v. n. brzuchacieć, brzucha dostać.
Брю́хо, *брюшко́*, brzuch, brzuszek; ciąża, ciężarność. [cych.
Брюхови́на, żołądek zwierząt ssą-
Брю́шный, brzuchowy.
Бря́зги, m. pl. brednie, głupstwa.

Брякать, -кнуть, v. a. brzękać; trzasnąć, chlasnąć, uderzyć; *-ся*, v. n. bęcnąć, upaśdź z hukiem.
Брякушка, brząkodełko dziecinne.
Брязало, brzękadło.
Брячать, (*брячу, -чить, чимъ, во что*), v. n. brzęczeć, szczękać.
Бубенить, v. n. rozgłaszać, trąbić, rozpowiadać. [dziecinne.
Бубенчикъ, bębenek, brząkodełko
Бубенщикъ, bębenista. [łysz.
Бубенъ, bęben; *człowiek ubogi, go-
Бубетенить, v. a. (fa.) wybębnić komu skórę, wybić go mocno.
Бубновый, dzwonkowy (w kartach).
Бубны, f. pl. dzwonka w kartach.
Бугоръ, (*бугорокъ*, d), pagórek.
Бугристый, a. pagórczysty.
Бударa, gatunek statku wodnego.
Буде, c. jeżeli, jeśli.
Будеже, c. jeżeli zaś, jeśli zaś.
Будильникъ, budziciel; budzidło ze-
Будильный, a. budzący. [garowe.
Будить, v. a. budzić, przebudzić.
Будка, strażnica; buda, budka.
Будни, pl. powszedni dzień.
Будничный, a. powszedni; *-ній день*, dzień powszedni; *-нее платье*, suknia powszednia.
Будто, будтобы, c. jakby.
Будущій, a. przyszły, następujący.
Буевѣріе, fanatyzm; *-вѣръ*, fanatyk.
Буеракъ, parow, wąwóz.
Буерачистый, a. wąwozisty, parowisty; *-рачный*, a. wąwozowy.
Буеръ, T. lichtan.
Буесловецъ, -словъ, próżnomówca; *-словить*, v. n. bredzić, niedorzecznie gadać; *-словіе*, niedorzeczność, mowa niedorzeczna; *-словный*, a. niedorzeczny, próżnomówny.
Буза, buza (gatunek napoju).
Бузина, bez pospolity (*Sambucus nigra*); *-инoвый*, bzowy.
Бузовать, v. a. (vu.) srogo karać (kijem).
Бузунъ, sól jeziorna, z jeziora.
Буй, буій, a. błazen, głupiec, dureń.
Буй, pław (nad kotwicą).
Буйволъ, bawoł (*Bos bubalis*); *-лица*, bawolica.
Буйность, popędliwość, porywczość.
Буйный, porywczy, popędliwy.
Буйственный, gwałtowny.
Буйство, głupota, ciemnota (rozumu).
Бука, buba, bubo, straszydło.
Букашка, *-кашечка*, chrzabąszcz, chrząszcz.
Буква, głoska, litera; czcionka; *-вальный*, a. co do litery, co do głoski.
Букварь, m. abecadlnik, elementarz; *-варный*, a. alfabetyczny.
Буквица, bukwica zwyczajna (*Betonica officinalis*).
Буковый, a. bukowy. [ca).
Букъ, buk pospolity (*Fagus silvati-*
Булава, pałka, maczuga; buława.
Булавка, śpilka; *-авочникъ*, śpilkarz. [koń bułany.
Буланый, bułany; *буланая лошадь*,
Булатъ, bułat, stal; *-латный*, a. bułatny. [osobno stojący.
Булдырь, dom źle wybudowany i
Булдырьянъ, v. *Ладонъ земной*.
Булка, (*булочка*, d.) bułka, bułeczka.
Булочникъ, m. piekarz, bułecznik.
Булыжникъ, głaz, głazik, kamień pospolity brukowy.
Булькать, -кнуть, v. n. wrzeć; *онъ не булькнетъ*, on nic zna litery. [wełna (*Gossypium*).
Бумага, papier; *-хлопчатая*, ba-
Бумажникъ, puilares, pugilares.
Бумажный, a. papierowy; bawełniany. [chanowy.
Бумазея, barchan; *-зейный*, a. bar-
Бунтовать, v. a. buntować; *-ся*, v. r. buntować się, powstawać przeciw prawéj władzy.
Бунтовскій, a. buntowniczy; *бунтовщикъ*, m. buntownik, rokosza-
Бунтъ, m. bunt, rokosz. [nin.
Бунчукъ, bunczuk (u Turków).
Бура, boraks (*Borax tincal*).
Буравить, v. a. świdrować.
Буравъ (*-равчикъ*, d.) świder, świderek. [kła.
Бураки, m. pl. barscz burakowy, ćwi-
Буракъ, puszka podługowata z kory brzozowéj. [wny ze śniegiem.
Буранъ, zawierucha; wiatr gwałto-
Бурлакъ, flis; grubianin, gbur; *-лаческій*, a. grubijański, prosty; *-лачить*, v. n. być grubianem. [ność.
Бурливость, burzliwość, niespokoj-
Бурливый, a. burzliwy, niespokojny.
Бурлить, v. n. hałasować.
Бурность, burzliwość, nawalność.
Бурная птица, ptak morski, petrel burzowy (*Procellaria pelagica*).

Бу́рный, a. burzliwy, nawalny. [się.
Буро́вить, v. n. wytryskać; burzyć
Бурунду́къ, bręgowiec syberyjski, gatunek wiewiórki (*Sciurus striatus*).
Буру́нъ, fala morska.
Бу́рый, a. ciemny; *бу́рая ло́шадь*, ciemnokasztanowaty koń
Бу́ря, burza, nawalność.
Бусе́ль, f. bocian.
Бусурма́нъ, bisurman.
Бу́сы, perły fałszywe, dętki.
Бу́тень, m. blekotek pospolity (*Chérophyllum sylvestre*).
Бути́ть, v. a. zakładać fundament z gruzu, kamienia łamanego; kamienie łamać. [natki.
Бу́торъ, (vu.) majątek, dobra, ma-
Бу́тошникъ, m. stróż. [telka.
Буты́лка, (d. *-ы́лочка*), flasza, bu-
Бутурлы́къ, nabiodrki żelazne.
Бутъ, gruz z kamieni łamanych.
Бу́хать, v. a. (vu.) buchnąć, uderzyć.
Бу́хнуть, *разбу́хнуть*, v. n. puchnąć, nabrzmieć.
Бу́хта, odnoga morska, buchta.
Бухтарма́, T. strona skóry odmięsna. [bączyć jak muchy.
Бучáть (praes. *бучу́*, *чи́шь*), v. n.
Бу́ченье, ługowanie. [czyć, prać.
Бу́чить, v. a. ługować, w ługu mo-
Буя́нить, v. n. być zawadjakiem.
Буя́нчикъ, robotnik, drążnik.
Буя́нъ, zawadjak, zuchwalec.
Буя́нъ, przystań, miejsce gdzie z statkami przybijają.
Бы, *бъ*, by (v. gramm.). [czony.
Быва́лый, a. bywalec, biegły, doświad-
Быва́льщина, zdarzenie, wypadek.
Быва́ть, v. n. bywać; zdarzać się.
Быкъ, wół, byk; zastrzał, słup do podpierania; izbica (u mostu); *быко́мъ гляд́ѣть*, zézem patrzéć.
Быкъ, głowacz pospolity (*Cottus gobius*).
Былі́на, małość, zielinka.
Были́ца, przypadek, wypadek.
Бы́ліе, roślina, ziele.
Было́й, a. były, bywały.
Быль, f. to co było, zdarzenie. [czki).
Быстрина́, bystrość, szybkość (rzé-
Быстрогла́зый, a. bystrooki; *-опа-ря́щій*, a. szybko latający.
Быстрота́, bystrość, szybkość; przenikliwość; *-роте́кущій*, a. bystropłynny; *-ро́уміе*, bystromyślność, dowcip; *-оу́мный*, a. dowcipny, przenikający.
Бы́стрый, a. bystry, szybki.
Быстря́къ, dowcipny, bystry dowcip mający.
Бытіе́, bytność, istność; *бытія́*, n. pl. księgi pierwsze Moyżeszowe, (*Genesis*). [tomność.
Бы́тность, bytność, obecność, przy-
Бытописа́ніе, dzieje, historya; *-пиcáтель*, dziejopis, historyk.
Бытъ, byt, stan.
Быть, v. n. być (bydź).
Бытье́, dobro, majątek.
Быча́чій, *бы́чій*, a. wołowy.
Бычи́ться, v. r. upierać się
Бѣга́лище, zawód, miejsce gonitwy.
Бѣга́ніе, bieganie, bieg.
Бѣга́ть, *бѣжа́ть* (praes. *бѣгу́*, *бѣжи́шь*), *бѣгива́ть*, v. n. biegać; uciekać; blakować, wyblakować; *-ся*, v. r. biegać w zawody; (o zwierzętach) ciekać się.
Бѣгле́цъ, zbieg, dezerter.
Бѣ́глость, biegłość; dowcip, bystrość dowcipu. [go dowcipu.
Бѣ́глый, a. zbiegły; *biegły, bystre-
Бѣ́гство, ucieczka.
Бѣ́гствовать, v. n. zbiedz, uciekać.
Бѣгуне́цъ, ołowianka u ćwierciokręgu; kłusak.
Бѣгъ, ucieczka; pęd, bieg
Бѣда́, bieda, nędza.
Бѣ́дникъ, kaleka.
Бѣ́дность, ubóstwo, nędza.
Бѣ́дный, a. biedny, ubogi; nieszczęśliwy; nędzny. [nieć.
Бѣдн́ѣть, v. n. biednieć, ubożeć, nędz-
Бѣдня́га (*-ня́жка*, m. f. *-ня́къ*, m.)
Бѣдоку́ръ, nieszczęśnik. [nędznik.
Бѣ́дственный, a. nędzny, nieszczęśliwy; *-ствіе*, *-ство*, nędza, nie-
Бѣжа́ніе, bieg, bieganie. [szczęście.
Бѣ́лая ры́бица, gatunek łososia (*Salmo leucichthys*).
Бѣлена́, Lulek, lulka pospolita.
Бѣле́ніе, bielenie.
Бѣлизна́, białość. [lidło
Бѣли́ло, *-ли́ла*, pl. blejwas; bie-
Бѣли́льникъ, robiący bielidło lub blejwas; blecharz.
Бѣли́льница, puszka na bielidło.
Бѣли́льня, bielnik, blech.
Бѣли́льщикъ, bielarz, blecharz.
Бѣли́льщица, praczka; blecharka.
Бѣли́ть, v. a. bielić, blechować; *-ся*, v. r. bialić się.
Бѣлій, *-личій*, a. popielicowy, wie-

wiórkowy; *-лій мохъ*, popielice.
Бѣлю́къ, młody pies morski.
Бѣлка, wiewiórka.
Бѣлоборо́дый, a. białobrody; *-обро́вый*, a. białobrewy.
Бѣлова́тый, a. białawy; *-овла́сый*, *-воло́сый*, a. białowłosy. [(rośl.).
Бѣлокопы́тникъ, podbiał pospolity
Бѣлоку́рый, a. blond, białokurowaty.
Бѣло́къ въ глазу́, białek w oku; *-ло́къ въ яйцѣ*, białek, białko w
Бѣломо́йка, praczka. [jajku.
Бѣлопомѣстецъ, бѣломѣстецъ, wolny od podatku. [cki.
Бѣлори́зецъ, duchowny, ksiądz świe-
Бѣлору́чка, pieszczoszka, osoba uni-
Бѣлость, białość. [kająca pracy.
Бѣлотѣлый, a. białociały.
Бѣлоу́съ, narduszek prostokłosowy (*Nardus stricta*). [liczny.
Бѣлошве́йка, szwaczka pięknéj bie-
Бѣлу́га, wyz (*Accipencer huso*); *-у́жина*, wyzina; *-лу́жій*, a. wyzowy; *-жей клей*, karuk, klej z wyza.
Бѣлый, a. biały.
Бѣль, gatunek przędzy lnianéj; biel
Бѣлье́, bielizna. [w drzewie.
Бѣльмо́, bielmo; *-мо́чный*, a. bielmooki, mający bielmo na oku.
Бѣльмо́къ, gatunek żywicy.
Бѣлѣть, v. n. bieleć, zbieleć; *-ся*, bielić się, zdawać się białym.
Бѣля́къ, nadzwyczayny podatek futrami. [złościć kogo.
Бѣси́ть, v. a. rozgniewać kogo; roz-
Бѣси́ться, v. r. szaleć; wściekać się, gniewać się, złościć się.
Бѣснова́ніе, opętanie; *-ва́тый, бѣсный*, a. opętany; *-снова́ться*, v. p. być opętanym.
Бѣсо́вскій, a. czartowski.
Бѣсовщи́на, rozpusta, sromota.
Бѣсовъ, a. czartowy.
Бѣсъ, bies, czart; * trzpiot, wietrznik.
Бѣшенство, szaleństwo, wściekłość; *-шеный*, a. szalony, wściekły; zajadły, zapalczywy, popędliwy.
Бѣшь, бишь, i. n. p.: *какъ бѣшь его зовутъ?* jakżéj go u licha nazywa-
Бюстъ, popiersie, biust. [ją?

B.

Вабило, powab, nęta na ptaki
Ва́бить, v. a. wabić, nęcić.
Ва́бка, ваблéніе, wabienie.

Вава́кать, v. n. wydawać głos przepiórczy. [lada, gatunek windy.
Ва́га, waga; waga u woza; (*artyl.*)
Ва́дити (praes. *ва́жду, ва́дишь*), v. a. przyzwyczaić kogo do czego.
Важда́ти, v. a. osławiać, oczerniać
Ва́женка, łania (u renna). [kogo.
Ва́жить, v. n. ważyć; * być szanowanym, uważanym. [ważnik.
Ва́жникъ, dozorca wagi, wagmistrz,
Ва́жничать, v. n. udawać poważnego.
Ва́жность, powaga, poważność; ważność; *-ный*, a, uważany; znamienity; ważny, wielkiéj wagi.
Ва́жня, waga, ważnica.
Ва́зикъ, wanienka.
Ваза, waza.
Ва́йда, urzet siniło (*Isatis tinctoria*).
Ва́ія, palma.
Вака́нція, wakanz.
Ва́кса, szuwaks; *-сить*, v. a. szuwaksem nacierać.
Вала́ндаться, v. a. ociągać się, powoli co robić.
Вале́жникъ, obłam leśny.
Вале́къ, kijanka; orczyk.
Ва́ленецъ, chleb pszenny.
Ва́ленки, m. pl. papucie pilśniane.
Ва́ликъ, wałek.
Вали́ть, v. a. obalać; walić; zrzucać; nawalić; *-ся*, v. a. & n. obalać się; spadać, opadać; (o zwierzętach) padać, zdychać.
Ва́лка, f. ścinanie drzew, poręb; pochylenie okrętu dla naprawy.
Ва́лкій, a. chybający się, chwiejący się, kołyszący się.
Вало́вый, a. hurtowy; *-во́й то́ргъ*, handel hurtowy.
Ва́ломъ, ad. (*Ва́ломъ валя́тъ*, vu.) hurmem, nawalnie. [tornista.
Валто́рна, waltornia; *-ни́стъ*, wal-
Валу́нъ, głaz, głazik, kamień.
Валъ, m. wał, okop; wał, walec; wał na wodzie, fala.
Валя́льщикъ, folusznik.
Ва́льницы, m. pl. v. *Ва́ленокъ*.
Валя́ть, v. a. walać, taczać; folować; *- тѣсто*, zaczyniać ciasto; *-ся*, v. n. taczać się, potknąć się.
Ва́нда, gat. wiersz do łowienia ryb; *-довщикъ*, m. rybak wierszą łowiący.
Вани́ль, wanilia (*Vanilla*).
Ва́нна, wanna. [bielić.
Ва́пить, v. a. wapnić, wapnem po-

Ва́пно, n. wapno gaszone.
Ва́пъ, m. rubryka, lubryka (*Rubrica fabrilis*).
Вара́куша, (*-а́кушка*, d.), błękitnopierś (gatunek pliszki).
Ва́рваръ, barbarzyniec; ***-рскій***, a. barbarzyński; ***-рство***, barbarzyństwo; ***-рствовать***, v. n. po barbarzyńsku obchodzić się.
Варво́рка, tasiemka, sznureczek.
Варга́нъ, drumla; ***-га́нить***, v. a. grać na drumli, skrzypać, rzępolić.
Ва́рега, rękawica bez palców.
Варе́ніе, gotowanie, warzenie; — ***въ желу́дкѣ***, trawienie, strawność.
Ва́рить, v. n. warzyć. gotować; — ***пи́во***, warzyć piwo; ***-ся***, v. n. gotować się.
Варо́вина, dratwa.
Ва́ръ, ukrop, war; upał; smoła szewcka; żywica.
Ва́ря, war, war piwa.
Варя́ніе, uprzedzenie, wyprzedzenie.
Варя́ть, v. n. uprzedzić, ubiec.
Василе́къ, chaber, bławatek.
Васили́скъ, bazyliszek.
Ва́сь, f. sprzeczka, waśń.
Ватерпа́съ, m. równowaga wodna.
Ватя́га, towarzystwo rybaków; wieś rybakami zamieszkała.
Ва́фль, f. wafel, m.
Вахла́къ, nabrzmiałość, guz.
Вахля́ть, v. n. partolić.
Ва́хмистръ, wachmistrz.
Вахня́, gat. stokfiszu.
Ва́хта, straż, wachta.
Ва́шъ, pr. wasz.
Ва́яло, dłuto, rylec.
Ва́ятель, snycerz.
Ва́ять, v. a. ryć, wyrzynać, wycinać w kamieniu lub drzewie.
Вбива́ть, ***вби́ть***, v. a. wbijać.
Вбира́ть, v. a. wsiąkać, wciągać w się; ***-ся***, v. n. wciskać się, wsiąkać, wsiąknąć.
Вблизи́, ad. wbliskości.
Вбоже́нный, a. ubóstwiony.
Вбра́сывать, ***вбро́сить***, v. n. wrzucać, wrzucić; ***-ся***, v. n. rzucić się w co.
Вбро́шенный, a. wrzucony, w iśniony.
Вбры́згивать, ***вбры́знуть***, v. a. wstrzykiwać.
Вбѣга́ть, ***вбѣжа́ть***, v. n. wbiegać.
Вва́дить, ***вва́живать кого́ во что***, v. a. przyzwyczaić kogo do czego; ***-ся во что***, ***на что***, v. r. przyzwyczaić się, przywyknąć do czego.
Вва́дка, przywyknienie, przyzwyczajenie.
Вва́женный, a. przyzwyczajony.
Вва́ливать, v. a. wrzucić, wwalić; ***-ся***, v. r. wpadać, wpaść, wwalić się.
Введе́ніе, wprowadzenie; wstęp; ofiarowanie; ofiarowanie Najświętszéj Panny; ***-де́нный***, a. wprowadzony.
Ввезе́ніе, wwiezienie; ***-зе́нный***, a. wwieziony.
Вверга́ть, v. a. wrzucić, wtrącić; ***-ся***, v. r. wrzucić się, wtrącić się; wpaść, wpadać.
Вве́рженный, a. wtrącony, wrucony.
Вве́ртка, wwiercanie, wwiercenie.
Вве́ртный, a. wwiercony, wkręcony.
Вве́ртывать, ***ввернýть***, ***-ртѣть***, v. a. wwiercać, wwiercić; ***-ся***, v. r. wkręcać się; *nadejśdź, przypaśdź.
Ввива́ть, ***вви́ть***, v. n. wpleść, wkręcić; ***-ся***, v. r. mięszać się w co, wtrącać się w co.
Вви́вка, wplecenie, wkręcenie.
Вви́нчивать, ***-нти́ть***, v. a. wszrubować.
Ввиса́ть, ***вви́снуть***, v. n. wklęsnąć, obwisnąć.
Вви́слый, a. wklęśnięty, nachylony.
Вви́тіе, v. ***Вви́вки***.
Вви́тый, a. wpleciony, wkręcony.
Ввлека́ть, ***вовлека́ть*** (***вволя́кивать***, ***вволочь***), v. a. wciągać, wciągnąć, wewlec.
Вводи́ть, ***ввести́***, v. n. wprowadzić; zasadzić, osadzić (np. belkę); ***-ся***, v. p. bydź wprowadzonym.
Вво́дный, a. włożony, wkładany; *przytoczony.
Вво́дъ, wkład, sztuka nowa w zamian staréj włożona.
Ввожде́ніе, wprowadzenie.
Ввози́мый, a. wwieziony (v. ***вво-зи́ть***.)
Ввози́ть, ***ввезти́***, v. a. wwozić, wwieźć.
Вво́зка, ***вво́зъ***, wwożenie, wprowadzenie.
Вво́зный, a. wwieziony; przemycony.
Вволя́кивать, ***вволо́чь***, v. ***Ввлека́ть***.
Вворáчивать, ***-роти́ть***, v. n. wtaczać, wtoczyć.
Ввыка́ть, ***вві́кнуть***, v. n. przyzwyczajać się, -czaić się, przywyknąć.
Вві́клый, a. przyzwyczajony, przywykły.

Вывкновеніе, zwyczaj, przyzwyczajenie.
Ввѣрять, *ввѣрить*, v. a. powierzyć.
Ввязывать, *-зать*, v. a. zawikłać, wplątać; *-ся*, v. n. być zawikłanym, wplątanym; v. r. *mięszać się, wtrącać się. [wgiąć, nagiąć.
Вгибать, *вогнуть*, v. a. wginać,
Вгибъ, fałd; wgięcie.
Вглядывать, v. *Вглядывать*.
Вгонять, *вогнать*, v. a. wegnać, wpędzić.
Вгребать, *вгрести*, v. a. wkopać.
Вгружать, *-зить*, v. a. władować, naładować; zanurzyć, pogrążyć.
Вдаваніе, oddanie, wręczenie.
Вдавать, *вдать*, v. a. oddawać, wręczyć, polecić, powierzyć; *-ся*, v. n. oddać się; poddać się.
Вдавливать, *вдавить*, v. a. wtłaczać, wgnietać; *-ся*, v. r. wgnieść się. [wdrążać, wydrążyć.
Вдалбливать, *вдолбить*, v. a.
Вдали, *вдаль*, ad. opodal, zdaleka.
Вданіе, pokład, depozyt.
Вданный, a. pokładowy, depozytowy.
Вдвигать, *вдвинуть*, v. a. wsuwać; *-ганіе*, wsunięcie, wsuwanie; *-нутый*, a. wsuniony, wsunięty.
Вдергивать, *вдергать*, v. a. nawlekać, wciągać, wciągnąć; *вдернуть нитку въ иглу*, nawlec iglę; *-рнутый*, a. nawleczony, wciągnięty.
Вдираться, v. r. wdzierać się.
Вдова (*-вица*), wdowa; *Вдовей*, *-вій*, a. wdowi; *Вдовецъ*, wdowiec; *Вдовство*, owdowiałość; *-ствовать*, v. n. być wdowcem lub wdową.
Вдовѣть, v. n. wdowieć, owdowieć.
Вдолбленный, a. wydrożony.
Вдоль, ad. wzdłuż.
Вдохновеніе, natchnienie; *-венный*, a. natchniony.
Вдроблять, *-бить*, v. a. wdrobić.
Вдругъ, ad. od razu, do razu; razem: natychmiast; niespodzianie, nagle.
Вдувать, *вдунуть*, v. a. wdmuchać, wdmuchnąć, wdąć, wdymać.
Вдыханіе, wdychanie, wtchnienie.
Вдыхать, *вдохнуть*, v. a. wdychać, wetchnąć; natchnąć.
Вдѣвать, *вдѣть*, v. a. wkładać, włożyć, nawlekać; *-ся*, v. r. wejść w co, nawlec się.
Вдѣлка, osada, osadzenie, wprawienie, rzecz wprawiona. [wprawiać.
Вдѣлывать, *вдѣлать*, v. a. osadzać,
Вдѣтіе, nawleczenie; *-тый*, a. nawleczony.
Веденіе, prowadzenie, przewodniczenie; postępek; *-енный*, a. prowadzony, powodowany.
Ведро, *ведерко*, wiadro, kubeł.
Ведро (*вёдро*), pogoda, czas piękny
Ведряно, *ведрено*, ad. pogodno.
Ведряность, *ведреность*, pogoda niebo pogodne, jasne.
Ведряный, *ведреный*, a. pogodny, wypogodzony.
Вездѣ, ad. wszędzie, wszędy.
Везеніе, wożenie.
Везти, *свезти*, (praes. *везу*, *везешь*), v. a. wozić, wieźć; *-тися*, v. n. jechać, być wiezionym.
Вексель, m. wexel; *-селедавецъ*, wexlodawca, dający wexel; *-сельный*, a. wekslowy.
Верблюдникъ, wielbłądnik. [*melus*).
Верблюдъ, *верблюдъ*, wielbłąd (*Camelus*).
Верблюжій, *жей*, *верблюжій*, wielbłądowy.
Велбудъ, m. lina gruba.
Велегласный, a. bardzo głośny.
Велелѣпіе, v. *Великолѣпіе*.
Велелѣпота, sława.
Веле́мудріе, wielka mądrość; *-мудрствовать*, v. n. rozważać, rozmyślać; *-мудрый*, a. arcymądry.
Велерѣчивость, wielomowność; *велерѣчивый*, a. wielomowny; *-рѣчить*, v. n. wielbić; *-рѣчіе*, wielomowstwo.
Велеумный, bardzo rozumny.
Velехвальный, arcychwalebny
Великанъ, olbrzym.
Великій, a. wielki.
Великодержавный, a. wszechwładny.
Великодушіе, wspaniałomyślność; *-душный*, a. wspaniałomyślny.
Великокняжескій, a. wielkoksiążęcy.
Великолѣпіе, wspaniałość; *-лѣпный*, a. wspaniały.
Великомочный, a. najpotężniejszy; *-мощіе*, wielka potęga.
Великорослый, a. wielkorosły.
Великость, wielkość.
Великотѣлесенъ, a. okazały.
Величавость, duma, pycha; *-чавый*, a. dumny, wyniosły.
Величайшій, a. największy.
Величаніе, sławienie, chwalenie; duma, wyniosłość; *-чательный*, a.

славiący, wielbiący; *-чáть*, v. a. wielbić, wysławiać; *-ся*, v. r. chelpić się, chwalić się, wynosić się; być wielbionym.
Величественность, *-чествiе*, wspaniałość, okazałość. [zały.
Величественный, a. wspaniały, oka-
Величествiе, wielkość, wspaniałość.
Величество, wielkość; wspaniałość, okazałość; (tytuł Cesarzom i Królom dawny): *Вáше Величество*, Najjaśniejszy Panie.
Величинá, wielkość, objętość; wysokość; (*w matem.*) ilość.
Величить, v. a. wielbić, wychwalać, wznosić. [stat.
Величiе, wielkość, wspaniałość, maje-
Велiáръ, diabeł.
Вельмóжа, m. wielki pan, magnat; *-можедержáвiе*, możnowładztwo, możnorządstwo; *-жáвный*, a. możnowładny, możnorządny.
Вельмóжность, *-мóжество*, wielmożność; *-мóжный*, a. wielmożny.
Велѣнiе, rozkaz.
Велѣть, (*велю*), v. a. kazać, rozkazać.
Венéра, Wenus (bogini i planeta).
Вéнзель, m. cyfra (imię cyfrą wyrażone), (a. *-зловый*). [granatus.
Венизá, granat, kamień drogi (*silex*
Вепрúна, v. *Кабанина*.
Вепрúца, maciora świnia dzika.
Вéпрь, m. (*вéприкъ*, d.) kiernoz, dzik (a. *вéпревый*, *вéпрiй*).
Вéрба, wierzba iwa (*Salix caprea*); *Вербы*, f. pl. gałązki palmowe, palmy. [(*Plantago salsa*).
Вербéйникъ, m. gat. babki rozliny
Верблюдъ, v. *Велблюдъ*.
Вéрбница, *Вéрбное воскресéнье*, Kwietnia niedziela.
Вербовáнiе, werbowanie.
Вербовáнный, a. zwerbowany
Вервá, dratwa.
Вéрвина, powrozisko.
Вéрвица, paciórki.
Вéрвный, a. szpagatowy.
Верводнѣя, m. powroźnik.
Вéрвь, f. postronek, sznur.
Вергáть, v. a. rzucać.
Вергáться, *вéргнуться*, v. r. rzucać się, rzucić się.
Верёвка, (*-рёвочка*, d.), powróz, postronek; szpagat; *-рёвочныя*, a. powrozowy; szpagatowy; *-ревчáтый*, a. powrozowaty.
Вéредъ, m. wrzód; *-длúвый*, a. wrzodliwy, wrzodowaty.
Верезгá, f. krzykacz, krzykała; *верезглúвый*, a. płaczliwy, krzyczący; markotny
Верезжáть (praes. *верезжý*, *зжúть*), v. n. (vu.) wydawać wrzask płaczliwy.
Верéйный, a. podwojowy, v. *Верея*.
Верениúца, rząd, szereg, ciąg, pasmo (kaczek, dzikich gęsi i t. d.).
Вéрескледъ, montwa, trzmiel (*Evonymus Europaeus*).
Вéресkъ, v. *Можжевéльникъ*.
Вéресъ, wrzos pospolity (*Erica vulgaris*).
Веретéница, jaszczurka. [garis).
Веретенó, wrzeciono; wrzecionko u wagi; wrzeciono we młynie; *-тéнщикъ*, wrzecieniarz.
Верéтище, v. *Вретище*.
Верещáть, v. *Верезжáть*.
Верея, podwój.
Верженiе, rzut, rzucenie.
Вéрженный, a. rzucony.
Верúга, łańcuch, pęto.
Верóника, przetacznik zwyczajny (*Veronica officinalis*). [wiorstowy.
Верстá, wiersta, wiorsta; słup
Верстáкъ, warsztat. [nie.
Верстáнiе, równanie; porównywa-
Верстáть, f. T. winkielak.
Верстáть, (*когó съ кѣмъ*), v. a. porównywać kogo z kim; równać żołnierzy; (w Drukarstwie) łamać na równe kolumny, równać kolumny pod miarę; *-ся*, v. r. rownać się z kim; starać się być równym z kim; równać; wyrównywać się; doścignąć, dogonić, dosięgnąć.
Вéртель, m. rożen.
Вертéпистый, a. jamisty.
Вертéпъ, m. jaskinia, jama, loch; *-пный*, a. lochowy, do jaskini należący.
Вертиголóвка, v. *Вертошейка*.
Вéрткiй, a. chybający się; *-кость*, f. wywrotność.
Вертлó, świder.
Вертлýгъ, m. miejsce gdzie kość biodrowa łączy się z inną; czop u armaty. [sztuka
Вертлюжная часть, T. czopowa
Вертлюжóкъ, rygielek, zasuwka z drzewa. [prędkość, szybkość.
Вертлянoсть, f. ruch, ruchawość,
Вертлянный, a. pochyły, nachylony,

chwiejący się; zwinny, żwawy, szybki.
Вертогрáдарь, m. (sł.) ogrodnik; *-грáдный*, a. ogrodowy; *-грáдъ*, (sł.) ogród.
Вертопрáхъ,(fa.)wietrznik,trzpiot; *-прáшество*, wiëtrznikostwo, wietrznictwo, lekkomyślność; *-прáшить*, v. a. trzpiotać się, być lekkomyślnym, wietrznym; *-топрáшный*, a. lekkomyślny, wietrzny.
Вертошéйка, f. krętogłów ptak (*jynx torquilla*).
Вертýшка, młynek, (zabawka dziecinna); *trzpiot.
Вертѣ́ніе, wiercenie; obracanie, obrot; *- въ головѣ*, zawrót głowy.
Вертѣ́ть, *вернýть*, v. a. kręcić, obracać; wiercić, świdrować; *-ся*, v. r. obracać się; *kręcić się, wiercić się; wykręcać się, wywijać się.
Вертя́чій, obrotny.
Вéрфь, f. warsztat okrętowy.
Вéрхній, a. wyższy, wierzchni.
Верховáя дѣ́вушка, pokojówka, panna służąca.
Верховéнство, pierwszeństwo; *верхóвный*, a. najwyższy.
Верховóй, *вагo*,m. posłaniec konny.
Верховый, a. górny; wierzchowy; *-ховáя лóшадь*, koń wierzchowy; *-вáя ѣздá*, jeżdżenie konno.
Верхóвье, źrzódło rzeki, początek.
Верхоглáдъ, gap; gat. ryby.
Верхóмъ, ad. wierzchem; *ѣздúть верхóмъ*, jechać konno, wierzchem.
Вéрхомъ, ad. wierzchem; górą.
Верхотвóрецъ, Stwórca.
Верхý, ad. & prp. na wierzchu.
Верхýшка, szczyt, wierzchołek, wierzch; *-ка башмакá*, przyszwa (trzewika).
Вéрхъ, szczyt, wierzch, wierzchołek; dach; góra, strych; ciemię; wierzch do futra szuby (propr. & *); *на вéрхъ*, na górę; *въ вéрхъ*, w górę. [drowanie.
Верчéніе, obrócenie; wiercenie, swi-
Верченный, a. obrócony; wiercony, świdrowany; * *вéрченая головá*, lekkomyślny człowiek, wietrznik.
Вéрша, wiersza, sieć na ryby.
Вершéніе, rozstrzygnienie, wyrokowanie. [czniony.
Вершéный, a. dokonany, uskute-
Вершéчекъ, wierzchołeczek.
Вершúна, wierzchołek; *вершúны*, f. pl. źrzódło rzeki.
Вершúть, v. a. dokonać, wykonać, skończyć; rozstrzygnąć, zawyroko-
Вéршникъ, foryś. [wać.
Вершóкъ, werszok, szesnasta część arszyna, v. *аршинъ*; wierzch u czapki; wierzchołek.
Веселúть, v. a. rozweselić; *-ся*, v. r. cieszyć, radować się, zabawiać się. [wanie.
Весéліе, wesołość, radość, ukontento-
Весéлость, f. wesołość, uciecha, zabawa. [siostrą (*Viola tricolor*).
Весéлые глáска, f. Fijołek brat z
Весéлый, a. wesoły; *-сéлье*, zabawa, wesołe spędzenie czasu.
Весéльчакъ, wesołek.
Весéнный, a. wiosnowy, wiosenny.
Веслó, wiosło; kopyść (piwowarów); *-сéльный*, a. wiosłowy; *вéсленикъ*,
Веснá, wiosna. [(sł.) wiosłarz.
Веснúна, (*-снúнка*, *-снýшка*, d.) piega, piegi, f. pl.; *-сновáтый*, a piegowaty.
Весновáть, v. n. wiosnować, spędzać gdzie czas wiosenny.
Вести, *вéсть*, (*ведý*, *ведéшь*), v. a. wodzić, prowadzić; ciągnąć; *- вóйско* (*солдáтъ*), przeprowadzić (wojsko), przewodniczyć; *- дѣ́ло*, popierać sprawę; *хорошó себя́ вестú*, dobrze się sprawować; *жáромъ дóски ведётъ*, od upału deski się paczą; *-ся*, (praes. *ведýся*, *ведéшься*), v. r. być prowadzonym; (o zwierzętach) dobrze się udawać.
Вéсь, f. (sł.) wieś.
Вéсь, *вся*, *всё*, a. cały, wszystek, wszystka, wszystko.
Весьмá, ad. bardzo.
Ветлá, wierzba łozina (drzewo) (*Salix pentandra*); *-лóвый*, a. łozinowy.
Ветóшка, płat, gałgan, gałganek; *-шникъ*, gałganiarz; *-шница*, gałganiarka; *-шничать*, v. a. handlować gałganami; *-шный*, a. gałganiasty, -nowy; *-шный рядъ*, kramy gałganiarskie.
Вéтошь, f. *ветóшье*, starzyzna, suknia używana, noszona, stara.
Вéтхій, a. dawny, stary; *ветхій завѣ́тъ*, stary testament, zakon; słaby, wątły na siłach; stary, zniszczony.

Ветхозавѣтный, a. starozakonny.
Вѣтхость, f. dawność; wiotchość, wątłość, zgrzybiałość, słabość, starość.
Ветчина́, słonina, połeć słoniny, szynka, wędlina.
Ветша́ть, v. n. wiotszeć, starzeć.
Вече, zgromadzenie mieszczan, sejm (za czasu dawnéj rzeczy pospolitej Nowogorodskiéj); *вечевый ко́локолъ*, dzwon czym dzwonili do zgromadzenia.
Вечери́нка, schadzka, zabawa wieczorna.
Вече́рница, gwiazda wieczorna.
Вече́рній, a. wieczorny.
Вече́рня, nieszpór.
Ве́черомъ, *вечеркомъ*, ad. wieczorem.
Ве́черъ, wieczór; czas wieczorny, pora wieczorna.
Вечерѣть, v. n. i. zmierzchać się.
Вечеря́, (sł.) wieczerza.
Вечеря́ти, v. n. (sł.) wieczerzać.
Вечея́, *вечейка*, dziura w młyńskim kamieniu.
Ве́чникъ, członek sejmowy (v. *Вече*).
†*Вечь*, f. dzwonica.
Вешня́къ, upust w groblach i tamach; droga pod czas wiosny wodą zalana.
Вещелю́бецъ, chciwiec; *-любіе*, chciwość.
Веще́ственность, f. materyalność; *-ный*, a. materyalny.
Вещество́, istota; materya; materyał; *-ствова́ть*, v. n. iztnąć, mieć jestestwo, exystować.
Вещи́ца, rzadkość, rzadka rzecz.
Ве́щь, f. rzecz, f.
Вжа́тый, a. wtłoczony, wciśniony.
Вжига́ть, *вжечь*, v. a. zapalać, -lić; *-га́ніе*, zapalanie, -lenie; *-га́тель*, zapalacz (lamp).
Вжима́ть, *вжать*, v. a. wcisnąć, wtłoczyć.
Взаемъ, *взаимъ*, *взаимы*, *взаемно*, ad. wzajemnie, wzajem, nawzajem.
Взаи́мность, wzajemność.
Взаи́мный, a. wzajemny.
Вза́пуски, na wyścigi; *бѣгаться взапуски*, biegać na wyścigi.
Взба́лмочный, (fa.) głupi.
Взба́лтывать, *взболта́ть*, v. a. zmięszać, zmącić, skłócić; *-ся*, v. r. zmięszać się, zmącić się; *-ваніе*, zmącenie, zmięszanie płynu jakiego, skłócenie.
Взбива́ть, *взби́ть*, v. a. poruszyć, wzbić, wzruszyć; *- постель*, wzbić, wzruszyć pościel; *-ся*, v. r. wzlecieć w górę.
Взбра́нный, a. waleczny.
Взбра́сывать, *взбро́сить*, v. a. rzucać w górę; *-ся*, v. r. rzucić się, wskoczyć na co.
Взбро́шенный, a. rzucony na co, rzucony do góry.
Взбры́згивать, *взбры́знуть*, v. a. popryskać.
Взбѣгивать, *взбѣга́ть*, *взбѣжа́ть*, v. n. wbiegać na górę, do góry.
Взва́ливаніе, wzwalanie, wznoszenie czego na co.
Взва́ливать, *-ли́ть*, v. a. wzwalić na co, podniosłszy włożyć na co; * obciążyć kogo *czém*, wzwalić na kogo co (np. ciężką pracę); *взвали́ть на кого́ вину́*, złożyć, zwalić, na kogo winę; *-ся*, v. n. (fa.) rzucić się, powalić się.
Взваре́ніе, wzwarzenie.
Взва́рецъ, gat. napoju, z piwa, wina i miodu.
Взва́ривать, *взвари́ть*, v. a. wzwarzyć, zagotować jeszcze; * bić, uderzyć mocno; biedz, jechać szybko.
Взва́рка, wzwarzenie.
Взва́ръ, m. wygotowanie, dekokt, wywarek.
Взведе́ніе, wprowadzenie na górę; wyniesienie (np. na jaki stopień); *-де́нный*, a. wprowadzony, na górę.
Взвезе́ніе, wwiezienie na górę.
Взве́ртываться, *взве́рнуться*, v. r. obracać się, kręcić się.
Взвива́ться, *взви́ться*, v. r. wzbijać się, wzbić się; pędzić, lecieć, (jak strzała); uwinać się, oddalić się, nagle zniknąć.
Взводи́ть, *взвести́* (*кого́ на что*), v. a. wprowadzić kogo na górę; wyprowadzać, wznosić (np. mury, dom); *-ди́ть куро́къ*, odwodzić, odwieść kurek; *взвести что на кого́*, oskarżać kogo fałszywie.
Взводъ, wprowadzenie na górę; kapralstwo; spust u broni; *куро́къ на пе́рвомъ взво́дѣ*, kurek na pierwszym spuście, miejscu; *куро́къ на второ́мъ взво́дѣ*, kurek odwiedziony, na drugim spuście.
Взвози́ть, *взвезти́*, v. a. zawozić co na górę.
Взво́зъ, wjazd z dołu na górę.
Взволакивать, *взволо́чь*, v. a. wciągać na górę.
Взвы́ть, v. n. zawyć.
Взвѣва́ніе, powiewanie

Взвѣвать, взвѣять, v. n. powiewać.
Взвѣшивать, взвѣсить, v. a. ważyć, zważyć. [wić sobie.
Взгадать, v. a. wyobrazić, wysta-
Взгаркивать, взгаркнуть, v. n. wykrzykiwać, zakrzyknąć.
Взглядъ, m. spojrzenie, wejrzenie, rzut oka.
Взглядывать, взглянуть, v. n. spoglądać, spojrzeć, wejrzeć.
Взгонъ, wpędzenie na górę.
Взгонять, взогнать, v. a. wpędzić
Взгорокъ, wzgórek. [na górę.
Взгромаздить, v. a. nagromadzić; zrobić rusztowanie; *-ся*, v. r. wleźć na rusztowanie.
Вздергивать, вздернуть, v. n. zadzierać, podnosić do góry; *вздернуть носъ*, * zadrzeć nos, pysznić się; *-ся*, v. r. zadzierać się, podnosić się.
Вздернутый, a. podniesiony, podciągniony; *-тый носъ*, nos zadarty.
Вздешевѣть, v. n. stanieć.
Вздирать, взодрать, v. a. zerwać, zedrzeć; *-ся*, v. r. wdzierać się, wdrapać się na górę.
Вздорливый, вздорный, a. kłótliwy, zwadliwy; nikczemny, głupi.
Вздорожать, v. n. zdrożeć, podrożeć, stać się drogim; *-жить*, v. a. podrożyć, uczynić drogim, nie tanim.
Вздоръ, dziwactwo, głupstwo, niedorzeczność; wymyślenie, zmyślenie. [nie.
Вздохъ, m. wzdychanie, westchnie-
Вздрагиваніе, wzdryganie się.
Вздрагивать, вздрогнуть, v. n. wzdrygać, wzdrygnąć się.
Вздувать, вздуть, v. a. wzdymać, wzdąć, rozdmuchać (ogień); spuchnąć, napuchnąć; *руку, ногу вздуло*, ręka, noga napuchła; *-ся*, v. n. nabrzmieć, spuchnąć, wzdąć się.
Вздумать, v. a. pomyślić, myśleć; przypomnieć sobie; *-ся*, v. n. przypadać na myśl, uroić sobie co.
Вздурачить, v. a. odurzyć kogo, głupim go zrobić; *-ся*, v. r. ogłupieć, zgłupieć, odurzeć.
Вздурить, v. a. rozgniewać kogo; *-ся*, v. r. rozgniewać się; oszaleć, ogłupieć. [wzdęty, nabrzmiały.
Вздутый, a. rozdmuchany (np. ogień);

Вздыхать, вздохнуть, v. n. wzdychać, westchnąć; *-ханіе*, wzdychanie.
Вздѣвать, вздѣть (fut. *вздѣну*), v. a. wkładać, włożyć, co na siebie, na kogo; *вздѣть кольцо на палецъ*, włożyć pierścionek na palec.
Вздѣтый, a. ubrany lub obuty.
Взиманіе, pobieranie, branie, v. *Взять*.
Взирать, воззрѣть, v. n. spoglądać, spojrzeć; *не взирая*, pomimo; *-ся*, v. r. zobaczyć. [wleźć na co.
Взлазить, -лѣзать, v. n. włazić,
Взламывать, взломать, v. a. złamać, połamać, przełamać.
Взлетать, -тѣть, v. n. wzlatać,
Взлетъ, lot, wzlecenie. [wzlecieć.
Взливать, взлить, v. a. nalewać, nalać; *-ся*, v. r. być nalanym; *-ваніе*, nalewanie.
Взлизы, Взлизины, f. pl. łysiny.
Взлизистый, a. łysy, łysawy.
Взломаніе, Взломка, Взломъ, wzłamanie, rozłamanie.
Взломанный, a. wzłamany, rozła-
Взлысина, n. łysina. [many.
Взлысый, a. łysy.
Взлѣзать, взлѣзть, возлѣзть, v n. włazić, wleźć na co.
Взлягивать, взлягнуть, v. a. wierzgać, rzucać, bić tylnemi nogami.
Взманеніе, zmamienie, złudzenie.
Взманивать, взманить, v. a. mamić, łudzić.
Взманчивость, omamienie.
Взманчивый, a. łudzący, mamiący, zwodniczy.
Взмахивать, -хнуть, v. a. machać, wachlować; *- крыльями*, wachlować skrzydłami. [dłami.
Взмахъ, wzbicie się machając skrzy-
Взмащивать, взмостить, v. a. rusztowanie robić; *-ся*, v. r. wstąpić, wchodzić na rusztowanie.
Взметчивость, popędliwość, porywczość; *-чивый*, a. popędliwy, porywczy. [spokojności.
Взметчикъ, * gwałciciel, burzyciel
Взмётывать, -тнуть, v. a. rzucać do góry, rozrzucać.
Взморье, wylew rzéki przy uyściu; odnoga morska.
Взнакъ, (sł.) po prostu: *взнакъ, навзничь*, wznak, na wznak.
Взносить, взнести, v. a. ponieść

na górę; *взносить бумагу въ судъ*, podać prośbę do sądu.
Взносный, * fałszywy, zmyślony.
Взносъ, potwarz; zapłata, wniesienie.
Взнуздывать, *-здать*, v. a. obuzdać; *-ся*, v. r. być obuzdanym; *-уздаиный*, a. obuzdany; *-ваніе*, *-зданіе*, obuzdanie.
Взогрѣвать, *-грѣть*, v. a. ogrzewać, ogrzać; *-ваніе*, ogrzewanie; *-грѣтый*, a. zagrzany, ogrzany.
Взойти, v. *Восходить*.
Взорваніе, v. *Взрывать*, *Взорвать*.
Взоръ, wzrok, spojrzenie, rzut oka; twarz, oblicze; postać.
Взрачность, okazałość; *-ный*, a. okazały, wspaniały. [dorosły.
Взрослость, dorosłość; *-слый*, a.
Взрубать, *-бить*, v. a. zarąbać, podrębywać.
Взрывать, *взорвать*, v. a. wysadzać, wysadzić, rozrywać (mur i t. d.); *взрываніе*, *взорваніе*, wysadzenie; wykopanie; *взорванный*, a. wysadzony.
Взрывать, *взрыть*, v. a. wskopać, wykopać; *-ся*, v. p. być wykopanym, wskopanym; *взрытіе*, wykopanie, wskopanie; *взрытый*, a. wykopany, wskopany.
Взрѣзывать, *взрѣзать*, v. a. rozciąć, naciąć, nacinać; *-ся*, v. p. być rozciętym, naciętym; *-ѣзаніе*, rozcięcie, nacięcie; *-занный*, a. rozcięty, nacięty.
Взъерошенный, a. najeżony.
Взъерошивать, v. a. najeżyć; *-ся*, v. r. najeżyć się.
Взъѣздъ, wjazd. [dżać, wjechać.
Взъѣзжать, *взъѣхать*, v. n wjeż-
Взывать, *воззвать*, v. n. wzywać, wołać; *взываніе*, wzywanie.
Взысканецъ, ulubieniec.
Взысканіе, poszukiwanie, śledzenie, odpowiedzialność; ściąganie długów.
Взысканный, a. uzyskany, odebrany.
Взыскатель, dozorca.
Взыскивать, *взыскать*, v. a. poszukiwać, wymagać; *на комъ что*, czynić odpowiedzialnym.
Взыскъ, exekucya, ściągnienie wymuszone długu, exakcya.
Взятіе, wzięcie.
Взятка, zabicie, bitka w kartach.
Взятки, f. pl. datek, kubana.
Взятый, a. wzięty; zabrany.
Взять, (praes. *взёмлю*, *-млеши*, fut. *возму*, *-мёшь*), v. a. wziąć, odebrać, zabrać; *-ся*, v. p. być wziętym; v. r. wziąć się za ręce; * obowiązać się, podjąć się czego.
Видальщина, (fa.) rzecz wiadoma.
Виданный, a. widziany.
Видать, v. a. fr. widywać; *-ся*, v. r. widywać się.
Видимость, widzialność; *-мый*, a. widzialny; widoczny, jawny.
Видкій, a. okazały.
Видно, ad. & v. i. widno.
Видный, a. widoczny, jawny; okazały.
Видокъ, ten co dobrze widzi (*iron.*); świadek.
Видъ, twarz, oblicze; postać, wzór; podobieństwo; mina; widok, pozór, powierzchowność; karta drożna, paszport; gatunek; zamiar, zamyśl; *подъ видомъ*, pod pozorem.
Видѣніе, widzenie; wzrok, mina, twarz; sen, widzenie we śnie.
Видѣть, (*вижу*), *увидѣть*, v. a. & n. widzić; *-ся съ кѣмъ*, v. r. widywać się, widzieć się; * śnić się, marzyć się. [wy; płaczliwy.
Визгливый, (vu.) kwiczący, kwikli-
Визгунъ, kwiczący, krzyczący głosem przeraźliwym.
Визгъ, kwik; wycie.
Визжать, (*визжу*, *жить*), v. n kwiczeć, kwiknąć; skowyczeć; *-жаніе*, kwiczenie; skowyczenie.
Визирь, Wezyr.
Вилая капуста, kapusta głowiasta.
Вилки, *Вилицы*, f. pl. (*вилочка*, d.) widelce, widelki. [głowiasty
Вилковый, a. (o kapuście mówiąc
Вилочный, a. widelcowy.
Вилъ, m. v. *Живокостъ*.
Вилы, f. pl. widły.
Вилять, *-льнуть*, v. a. biegać tam i sam; skręcić w bok, w stronę; * kręcić się, wykręcać, wykręty robić.
Вина, przyczyna, powód, pobudka wina, przewinienie; początek.
Винарскій, a. winiarski.
Винарь, (sł.) winiarz, winogrodnik
Винградъ, T. grono, gałka u działa
Винитель, oskarżyziel; *-льный падежъ*, T. czwarty przypadek.
Винять, v. a. winić, obwiniać, ga

nić; *-ся, (въ чемъ)*, v. r. obwiniać się, winować się.
Вúнница, (sł.) piwnica na wino; *-ничина*, f. winogrono; *-ничіе*, winna macica; *-ничница*, tłókarnia winna. [*-вой тузъ*, tuz winny.
Виннóвой, a. winny, maści winnej;
Вúнной кáмень, wajsztyn (*Tartarus*).
Вúнный, a. winny, od wina; figa; winny, winien, winowaty.
Винó, (*винцó*, d.), wino; gorzałka.
Виновáтый, a. winien, winny, winowaty. [tworczyni, sprawczyni.
Винóвникъ, twórca, sprawca; *-ница*,
Винóвный, a. winny, winien.
Виногрáдарь, m. winogrodnik; *виногрáдный*, a. winogronny, winogronowy; winogrodny, winniczny; *-грáдная ягодà*, jagoda z wina grona; *-грáдный садъ*, winnica; *-градодѣланіе, -дѣліе*, uprawa winnic, winogrodnictwo; *-градособирáніе*, winobranie, winozbiór; *-градособирáтель*, winobraniec.
Виногрáдъ, winorośl zwyczajna, winogron (*Vitis vinifera*).
Винокурéніе, palenie, pędzenie wódki; *-кýрня*, gorzelnia; *-кýръ*, m. gorzelnik.
Винопíйца, winopijca, pijący wino; *-продáвецъ*, winiarz, przedający
Винослóвіе, powód, dowód. [wino.
Виночéрпецъ, (sł.) kubek do wina; *-чéрпчій*, (sł.) podczaszy.
Винтúть, v. a. szrubować.
Винтовáльня, gwintownica.
Винтовáть, *завинтовáть*, v. n. (vu.) kręcić się, flankować.
Винтóвка, gwintówka (rodzaj strzelby); *-тóвый*, a. szrubowy. [bka.
Винтъ (*Вúнтикъ*, d.), szruba, szru-
Вúны, f. pl. wino (w kartach).
†*Вúра*, kara pieniężna.
Вúрша, (fa.) wiersz, rym.
Вирг'лль, -ллій, beryl (*Beryllus*).
Вислоýхій, kłapouchy; leniwy, opie-
Вúслый, a. obwisły, wiszący. [szały
Висмýтъ, bizmut.
Вúснуть, v. n. wieszać, zawieszać się, uwiesić się.
Високóсъ, rok przybyszowy; *-кóсный*, a. przybyszowy; *-сный*, rok.
Висóкъ, m. *вискú*, pl. skroń, skronie; *-óчный*, a. skroniowy.
Висýлька, kutasik; sopel z lodu.

Висѣлица, szubienica; *-сѣлка*, (fa.) drążek do wieszania sukien; *-сѣльникъ*, powieszony; wisielec, hultaj; *-сѣніе*, wiszenie.
Висѣть (*вишý, висúшь*), v. n. wisieć
Висячій, a. wiszący; *-чій замóкъ*, kłódka.
Витáлище, mieszkanie, gospoda; leżysko, łożysko, jama; *-áльница*, (sł.) gospoda.
Витáть, v. n. wstąpić, zawitać do kogo; zatrzymać się, pomieszkać; (o ptakach): na gałęzi siedzieć.
Витвúна, gałązka, witka, pręcik.
Витéйка, sznurek drótem przeplatany.
Витіé, -тьé, plecienie, wicie.
Витіевáтость, wymowa, krasomowstwo; *-вáтый*, a. wymowny.
Витія, mowca, krasomówca; *-тíйство*, krasomowstwo, wymowa; *-ствовать*, v. a. wymownie mówić.
Вúть (*вію, вью, вьéшь*), v. a. pleść, kręcić, uwijać; zwijać, gniazdo robić; *-ся*, v. r. wić się, kręcić się; krążyć po powietrzu; tulać się, przytulać się, lizać się (np. pies).
Вúтязь, rycerz, bohatyr.
Вихáть, -хнýть, v. a. wichnąć,
Вихляй, niezgrabiarz. [zwichnąć.
Вихлять, v. n. isdź, chodzić pomału. [wy.
Вúхорный, a. wichrowaty, wichro-
Вихóръ, czupryna. [wny.
Вúхръ, *вúхорь*, wicher, wiatr gwałto-
Вицеадмирáлъ, wice-admirał; *Вице-Канцлеръ*, wice-kanclerz. [wy.
Вúшенникъ, *вишнякъ*, ogród wiśnio-
Вúшенный, a. wiśniowy, od wiśni; *-ное дерево*, drzewo wiśniowe.
Вúшенье, wiśnie, f. pl.
Вишнéвка, wiśniak. [niowego.
Вúшневый, a. wiśniowy, koloru wiś-
Вúшня, wiśnia; *- бѣшеная*, pokrzyk, wilcze jagody (*Atropa bella donna*; *- жидóвская*, Amerykańska wiśnia (*Physalis Americana*).
Віéніе, kręcenie, wicie.
Віолинúстъ, skrzypek.
Віолончéль, f. wiolonczela.
Вкáпывать, *вкопáть*, v. a. wkopać, zagrzebać; *-ся*, v. r. wkopać się być wkopanym, zagrzebanym.
Вкáтывать, *вкатáть*, v. a. wtaczać, spuszczać (beczki do piwnicy); *zapłątać kogo w co.

Вкáчивать, *вкатúть*, v. a. wtoczyć, spuścić. [cić (propr. & *).
Вкúдывать, *вкúнуть*, v. a. wrzu-
Вкладка, włożenie.
Вкладный, a. wkładany. [cioła.
Вкладчикъ, nadawca, dobrodziej koś-
Вкладъ, nadanie, fundusz kościelny.
Вкладывать, *вкласть*, v. a. wkładać, włożyć; *-ся*, v. r. wkładać się, wmieścić się. [jać, wkleić.
Вклéивать, *вклеúть*, v. a. wkle-
Вклéйка, wklejenie; rzecz wklejona.
Вклёпываться, *вклепáться*, v. r. przyznawać się do czego; wpierać się w co lub w kogo.
Включáть, *-чúть*, v. n. włożyć, wmieścić, umieścić; wpisać, zawrzeć; *-чéніе*, zawarcie, włączenie; *-чéнный*, włączony, zawarty.
Вкóванный, a. wkowany, wkuty.
Вковéркивать, *-вéркать*, v. a. nieporządnie kłaśdź, wrzucać co w co jako tako (np. suknie). [wać, wkuć.
Вкóвывать, *вковáть*, v. a. wko-
Вколáчивать, *вколотúть*, v. a. wbijać, wbić; *вколóченный*, a. wbity.
Вкóмкать, v. a, wpychać, wcisnąć, (np. suknie do skrzynki). [*вать*).
Вкóпанный, a. wkopany (v. *вкáпы-*
Вкоренять, *-нúть*, v. a. wkorzenić; * wbić w pamięc.
Вкоренáться, *-нúться*, v. r. wkorzeniać się, -nić się.
Вкрáдчивый, a. przymilający, przypochlebiający się.
Вкрáдываться, *вкрáсться*, v. r. wkraść się, wemknąć się; wcisnąć się (propr. & *); przymilić się, przypochlebić się.
Вкрáивать, *вкроúть*, v. a. przykrawać, wkroić (suknie i t. d.).
Вкрáтцѣ, ad. (sł.) krótko, wkrótkości. [szyć, wdrobić.
Вкрóшивать, *вкрошúть*, v. a. wkru-
Вкрýгъ, ad. w około, w koło. [szno.
Вкрýтѣ, ad. kręto, zwrotnie; śpie-
Вкрýчивать, *вкрутúть*, v. a. wkręcić.
Вкрѣплáть, *-пúть*, v. a. umocnić.
Вкупáться, *-пúться*, v. r. wkupić
Вкупъ, wkupienie, wkupno. [się.
Вкýпѣ, ad. razem, wkupie.
Вкусъ, smak, gust (propr. & *); *вкýсно*, ad. ze smakiem, smakownie; *-сность*, smakowitość smaczność; *вкýсный*, a. smaczny.
Вкушáть, *вкусúть*, v. a. smakować, kosztować, doświadczać; * używać, czuć; *-шéніе*, smakowanie, kosztowanie.
Влáга, wilgoć, wilgotność. [ciec.
Влагáлище, futerał, pochwa, sztu-
Влагáть, *вложúть*, v. a. wkładać, włożyć, wsadzić; * natchnąć kogo; *-ся*, v. n. być włożonym.
Владыка, władzca, monarcha, panujący; tytuł który się daje Arcybiskupom i Biskupom; *-дыческій*, *-дычный*, a. monarszy; władycki; *-дычество*, *-ствіе*, panstwo, monarchia; panowanie; *-чествовать*, v. n. panować, rządzić,
Владычица, monarchini. [władać.
Владѣлецъ, pan udzielny, monarcha; pan posiadłości mający; *-льческій*, a. monarszy; pański.
Владѣніе, rząd, rządzenie, panowanie; panstwo; posiadłość, kraina.
Владѣтель, władzca, pan; *-льница*, monarchini, księżna; pani posiadłosci mająca; *-льный*, a. udzielny, panujący; *-льствовать*, v. n. panować, rządzić, władać.
Владѣть, (*чѣмъ*, *кѣмъ*), v. n. rządzić, rozrządzać, posiadać, władać; (o członkach): władać.
Влáживать, v. a. włożyć, wprawić, wfugować. [czynić.
Влáжить, v. a. wilgocić, wilgotnym
Влажномѣритель, m. wilgociomierz, -ciomiar. [wilgotny.
Влáжность, wilgotność; *-ный*, a.
Влáзить, v. *Влѣзать*.
Влáмываться, *вломáться*, *-мúться*, v. r. włamać się; wkraśdź się.
Влáсно, ad. (fa.) właśnie, tak.
Влáсный, a. własny. [władać.
Влáствовать, v. a. rządzić, panować,
Властелúнъ, monarcha; *-лúнство*, władyctwo, panowanie.
Влáстель, zwierzchnik.
Властúтель, władzca, rządzca, rejent; *-льскій*, a. do rządzcy, rejenta należący; *-льство*, rząd, rządzenie. [jéj woli.
Влáстный, a. samowładny; pan swo-
Властодéржецъ, monarcha.
Властолю́бецъ, chciwy rządzenia, panowania; *-любúвый*, a. chciwy władania drugiemi; *-лю́біе*, chciwość, żądza panowania.

вать, v. n. być chciwym panowania. [dza, moc, zwierzchność.
Власть, f. moc, wola, wolność, wła-
Власяница, *волосяница*, włosiennica. [wleczenia.
Влачило, włóczydło, narzędzie do
Влаяніе, (sł.) burza na morzu.
Влаяться, v. p. walczyć z falami morza. [*ujmować, pociągać.
Влечь (*влеку*), v. a. wlec, ciągnąć;
Влещиваться, v. r. pochlebiać się.
Вливать, *влить*, v. a. wlewać, lać, nalać; *-ся*, v. r. wlać się, wpłynąć, wpadać (o rzékach).
Влитіе, wlanie, nalanie; *влитый*, wlany, nalany.
Вліяніе, ujście rzéki; * wpływ.
Вложеніе, włożenie; *-женный*, a. włożony; wciśniony, wsunięty.
Влѣзать, *влѣзть*, *на что*, *во что*, v. n. wleźć, włazić, na co, w co.
Влѣплять, *-пить*, v. a. wlepić; *przylepić co komu.
Влюбливаться, *-бляться*, *-биться*, v. r. zakochać się, rozkochać się; *-бленіе*, zakochanie się; *влюбленный*, a. zakochany, rozkochany; *-бленіе*, zakochanie się.
Влюбчивость, f. rozkochanie; *-чивый*, rozkochany (skłonny do rozkochania się).
Вмазывать, *вмазать*, v. a. wlepić, wkleić, wprawić, zamazać.
Вмалѣ, ad. (sł.) wkrótce; w krótkości. [tać, zmotać.
Вматывать, *вмотать*, v. a. wmo-
Вметанный, a. wrzucony.
Вметать, *вмести*, v. a. wmiatać, zmiatać; *-теніе*, wmiatanie, zmiatanie; *-тенный*, a. wmieciony.
Вмётывать, *вметать*, *вметнуть*, v. a. wrzucić w co; *-ся*, v. r. rzucić się w co.
Вминать, *вмять*, v. n. wdeptać.
Вмѣнять, *-нить*, v. a. przypisywać, przypisać, przyznać (komu co); *-неніе*, n. przypisywanie, przyznanie; *-ненный*, a. przypisany, przyznany; *-ся*, v. p. być przypisanym, przyznanym.
Вмѣстилище, schowalnia.
Вмѣстительная, f. T. nawias.
Вмѣстительный, a. mieszczący w sobie co; obszerny.
Вмѣсто, prp. zamiast.
Вмѣстѣ ad. razem, spólnie, pospołu.
Вмѣшивать, *вмѣсть*, v. a. zarobić, ugnieść ciasto; *-шеніе*, zarobienie, ugnietanie ciasta.
Вмѣшивать, *-шать*, v. a. wmieszać, wplątać (kogo w co); *-ся*, v. r. wmieszać się, wtrącać się, mieszać się; v. p. być wplątanym, wmieszanym (w co); *-шаніе*, wmieszanie; *вмѣшанный*, a. wmieszany, wplątany w co.
Вмѣщать, *вмѣстить* (*во что*), v. a. włożyć, wmieścić; (*въ чемъ*) umieścić; zawierać, obejmować w sobie; *-ся*, v. r. wmieścić się, wchodzić; v. p. być wmieszczonym; *-щеніе*, włożenie, wmieszczenie, wsadzenie; *-щенный*, a. wmieszczony, włożony; zawarty, umieszczony. [wtłoczony.
Вмятый, a. wepchnięty, wgnieciony,
Внезапно, *-запу*, ad. nagle, niespodzianie; *-запность*, przypadek niespodziany, niespodziankość; *внезапный*, a. nagły, niespodziany.
Внесеніе, wniesienie, oddanie (np. pieniędzy); wciągnienie, wpisanie; *-сенный*, (v. *внесть*), a. wniesiony; wciągniety, wpisany; umieszczony, załączony.
Внизъ, ad. na dół.
Вникать, *вникнуть*, v. n. przenikać, badać, zgłębiać; *-каніе*, przenikanie, badanie, zgłębianie.
Вниманіе, uwaga; *слушать со вниманіемъ*, słuchać z uwagą; *-мательный*, a. uważny, pojętny.
Внимать, *внять* (*кому*), v. a. uważać, baczyć; (*отъ кого*) pilnować się; *-ся*, v. r. (sł.) (o ogniu). tleć,
Вновь, ad. na nowo. [tlić się.
Внове, ad. nowo, niedawno.
Вносить, *внести*, v. a. wnosić, wnieść; umieścić, wciągnąć, wpisać; wnosić, oddawać; *-ся*, v. p. być wniesionym; wpisanym, wciągniętym. [szenie.
Вносъ, *вношеніе*, wniesienie, wno-
Внука, (*внучка*, d.), wnuczka.
Внукъ, (*внучекъ*, d.), wnuk, wnuczek.
Внутренній, a. wnętrzny, wewnętrzny; skryty; *-ность*, wewnętrznośc.
Внутри, *внутрь*, ad. wewnątrz.
Внушать, *-шить*, v. a. słuchać; (*кому что*) wmówić, wpoić, natchn ć *-шеніе*, namowa natchnie-

nie; *-щённый*, a. natchniony, wmówiony.
Внѣ, prp. (c. gen.) za, zewnątrz.
Внѣдрять, *внѣдрить*, v. a. natchnąć, wpoić co w kogo; *-ся*, v. r. wkorzenić się; *-дрённый*, a. wpojony, natchniony, wkorzeniony.
Внѣшно, ad. zewnętrznie; powierzchownie; *внѣшность*, powierzchowność; *-ный*, a. *-ній*, a. powierzchowny, zewnętrzny.
Внятіе, (sł.) uwaga, pojęcie.
Внятный, a. wyraźny, jasny, pojętny, zrozumiały.
Во, *въ*, prp. (c.acc. & locali) w, na, do.
Вовлекать, *вовлечь*, *вовлещи*, v. a. (sł.) wewlec, wciągnąć.
Во время, ad. podczas, w czasie.
Вовсе, ad. zupełnie, wcale, całkiem.
Вогнанный, a. wpędzony, wegnany.
Вогнать, v. *Вгонять*.
Вогнутый, a. wgięty.
Вогнѣздиться, v. r. wgnieździć się, zagnieździć się.
Вогробница, cmentarz, grobowisko.
Вода, (*-дица*, d.), woda.
Водвореніе, umieszczenie, osadzenie kogo w swoim domu; osada.
Водворять, *-рить*, v. a. umieścić, osadzić kogo; *-ся*, v. r. usadowić się, zamieszkać. [przewodnictwo.
Водитель, przewodnik; *-льство*,
Водити (*вожду*), (sł.) v. a. przewodniczyć.
Водить, (*вожу*, *водишь*), v. a. wodzić, prowadzić; (o ptastwie domowém): utrzymywać, rozmnażać; ciągnąć (np. piórem po papierze); ubierać; *- (съ кѣмъ)*, v r. przestawać, obchodzić z kim; sprawować się; wieść się, rozmnażać się; v. i. *водится*, jest zwyczajem.
Водка, (*водочка*, d.) wódka, wódeczka, gorzałka; *- крѣпкая*, serwaser (*Aqua fortis*); *- золоторазводная*, kwas saletrosolny (*Aqua regia*).
Водкій, (o bydlętach i ptastwie domowém): mnożny, rozmnażający się. [dnisty.
Водни́стый, *водянистый*, a. wo-
Воднить, v. a. wodnić, wodą napeł-
Водный, a. wodny. [niać.
Водоваяжда, rura wodna.
Водовмѣстилище, cysterna, krynica, rząpie.
Водоводство, wodowodztwo, sztuka wodzenia, prowadzenia wody.
Водоводъ, kanał, wodociąg.
Водовозничать, v. a. być woziwodą; *-возъ*, woziwoda, m.
Водоворотъ, wir.
Водоемъ, cysterna, krynica. [coną
Водокропленіе, kropienie wodą święcezoną
Водокъ, przewodnik.
Водолазъ, nurek; *-лазничать*, v. a. zanurzać się, zanurzyć się.
Водолей, wodolej; T. wodnik.
Водометъ, fontana, wodorzut, wodoskok, wodotrysk. [nosi.
Водоносецъ, nosiwoda, m. co wodę
Водоносъ, naczynie do noszenia wody, konew, wiadro, dzban; drążek od cebra.
Водопадъ, m. wodopad, kaskada.
Водопадь, f. opadnienie wody.
Водопой, *-пойло*, *-пойня*, miejsce do pojenia bydła, wodopojnia; *водопойка*, rożek do wody dla ptaków; *-пойное*, zapłata od pojenia bydła. [branie wody.
Водополь, f. *-полье*, wylanie, wez-
Водопривоdецъ, *-проводецъ*, studniarz, rurmistrz.
Водопріятелище, (sł.) cysterna, rząp'.
Водопроводство, prowadzenie wody, sztuka prowadzenia wody.
Водопроводъ, kanał, rów.
Водорой, *-ройна*, ślad, dół, rowek od deszczu lub powodzi.
Водосвятіе, *-священіе*, święcenie, poświęcenie wody.
Водосвятная чаша, kropielnica.
Водотворъ, wodoczyn (*w chem.*).
Водотеча, *водотечъ*, potok.
Водотечный, a. wodę płynącą mający; *-точный*, a. ciekący, płynący (o wodzie).
Водотрудіе, v. *Водяная болѣзнь*.
Водоходный, a. pływający, żeglowny; *-ходство*, żegluga; *-ходъ*, *-ходецъ*, żeglarz.
Водохранилище, cysterna, krynica.
Водочка, v. *Водка*.
Водружать, *-друзить*, v. a. wsadzić, wetknąć, utwierdzić; *-женіе*, utkwienie, wsadzenie; *-женный*, a. utkwiony; ugruntowany, umocniony.
Водь, pomnożenie w ptastwie.
Водяный, a. wodny; *-ная болѣзнь*, puchlina wodna.

Водянѣть, v. n. wodnieć, wodnistym zostać (o roślinach).
Воевáть, v. n. wojować.
Воевóда, m. wojewoda; *-вóдскій*, a. wojewodowy, -wódzki; *-вóдство*, n. województwo; *-ствовать*, v. a. dowodzić wojsku, sprawować urząd wojewody.
Военачáліе, *-чáльство*, dowództwo wojska; *-чáльникъ*, wódz, dowódzca wojska.
Военоплѣнникъ, m. jeniec, braniec wojenny; *-ница*, branka; *-плѣнный*, wzięty, pojmany w niewolę.
Воéнный, a. wojenny, wojskowy.
Вожáкъ, *вожáтой*, przewodnik.
Вожáлый, a. wprawiony, wyuczony, oswojony.
Вождѣлѣвать, *-дѣлѣть*, v. a. (sł.) pragnąć, życzyć sobie; *-лѣніе*, życzenie, pragnienie, chęć, żądza, żądanie; *-лѣнный*, a. żądany.
Вождоначáльникъ, naczelnik, zwierzchnik. [wodnik.
Вóждь, m. (sł.) wódz, naczelnik, prze-
Вожéніе, wożenie, zwózka.
Вóженый, a. (fa.) swawolny, rozpustny; *вóженье*, swawola, rozpusta.
Возáтай, v. *Возница*.
Возблагодарéніе, podziękowanie; wdzięczność; *-дарить* (*комý*), v. n. dziękować, podziękować.
Возблагословéніе, pobłogosławienie.
Возблагословлять, *-словить*, v. a. (sł.) błogosławić, pobłogosławić; *-ся*, v. p. być błogosławionym.
Возбранять, *-нить*, v. a. (sł.) zabronić, zakazać; *-бранéніе*, zabronienie, zakazanie, przeszkoda; *-нéнный*, a. zabroniony; *-нитель*, zabroniciel; *-нительный*, a. zakazany; zabraniający.
Возбудительный, a. zachęcający, pobudzający; *-буждáтель*, *-будитель*, m. sprawca, pobudzający do czego, pobudziciel.
Возбуждáть, *-будить*, v. a. obudzić; *pobudzić, zachęcić do czego; *-ся*, v. r. obudzić się; być zachęconym, pobudzonym do czego; *-ждéніе*, obudzenie; zachęcenie, pobudzenie; *-дéнный*, a. zachęcony, pobudzony, ożywiony. [gotować.
Возварять, v. a. (sł.) gotować, roz-
Возведéніе, podniesienie, podwyższenie, wsławienie.

Возвеличивать, *-личить*, v. a. wsławić, wznosić, wynosić kogo; *-ся*, v. r. wsławić się, wznieść się; powiększyć się; chwalić się, chełpić się; *-личенный*, a. wyniesiony, wywyższony, wsławiony.
Возвергáть, *-вéргнуть* (*что на что*), v. a. (sł.) położyć, rzucić co na co.
Возвеселять, *-лить*, v. a. rozweselić, ucieszyć; *-ся*, v. r. rozweselić się, ucieszyć się.
Возводить, *-вести*, v. a. wynosić, wywyższyć; *wynieść na godność, na stopień; *-вождéніе*, podwyższenie, podnoszenie.
Возвóдъ, v. *Возведéніе*.
Возвратимый, a. powetowany; odwetowany, nagrodzony.
Возврáтно, ad. nazad, napowrót.
Возврáтный, a. powrotny, powrócony; *-ная ѣзда*, *-ный путь*, powrót z podróży; T. *-ный глаголъ*, słowo zaimkowe.
Возврáтъ, powrót, powrócenie, zwrót, zwrócenie; *- сóлнца*, przesilenie dnia, przesilenie nocy; *болѣзни*, powrót choroby.
Возвращáть, *-вратить*, v. a. powrócić, odesłać nazad; złożyć, położyć; zwrócić, oddać; odzyskać; *-ся*, v. r. powracać się, -wrócić się.
Возвращéніе, powrócenie; powrót; oddanie, zwrócenie; odzyskanie; *-щéнный*, a. powrócony; zwrócony, oddany; odzyskany; przywrócony. [gotować się.
Возврѣть, v. n. (sł.) zawrzeć, za-
Возвышáть, *-высить*, v. a. podwyższyć, podnosić; wywyższyć kogo; powiększyć; *-ся*, v. r. podnieść się, wznieść się; wsławić się; nadymać się, pysznić się; powiększyć się; *-вышéніе*, podniesienie; wzgórek, pagórek, wysokość; podwyższenie, podniesienie ceny; duma; *-вышенность*, wzniosłość, wysokość; *-вышенный*, a. wyniesiony, wzniesiony, wywyższony; *wsławiony; wzniosły. [wiewać, zawiać.
Возвѣвáть, *-вѣять*, v. n. (sł.) za-
Возвѣститель, oznajmiciel, donosiciel czego komu; *-вѣстіе*, oznajmienie, wieść, wiadomość.
Возвѣщáть, *-вѣстить*, v. a. obwieszczać, ogłosić, uwiadomić, oznaj-

мić; *-вѣщéніе*, obwieszczenie, doniesienie, ogłoszenie, uwiadomienie; *-вѣщéнный*, a. obwieszczony, ogłoszony. [wezgłowie.
Возглáвіе, *-вíйца*, *-вница*, (sł.)
Возглáсный, a. w głos powiedziany, czytany.
Возглáсъ, ostatnie słowa modlitwy głośno przez kapłana wymówione.
Возглашáтель, herold, ogłosiciel.
Возглашáть, *-гласи́ть*, v. a. głosić, mówić, głos wydawać; wykrzykiwać, głośno co rozsiewać, rozgłaszać; śpiewać; *-глашéніе*, głoszenie, mówienie, wydawanie głosu.
Возгнѣщáть, v. a. rozniecać, wzniecać, zapalić ogień; *-ся*, v. p. być wzniecony m, zapalonym; *-щéніе*, rozniecenie ognia; *-щéнный*, a. rozniecony, zapalony.
Возговори́ть, v. n. przemówić.
Возгоня́ть, *вогнáть*, v. a. sublimować; *-гонéніе*, *-гóнка*, sublimacya.
Возгорáться, *-рѣ́ться*, v. p. zapalić się, zająć się; *wszcząć się, powstać (np. wojna); *-горáемость*, palność; *-мый*, a. palny, zapalny, zapalający się; *-горѣ́ніе*, zapalenie, zajęcie się.
Возгорди́ться, *-дѣ́ться*, v. r. dumnym zostać, spysznieć, zdumnieć; *-дѣ́ніе*, pycha, nadętość.
Возграждáть, *-гради́ть*, v. a. (sł.) zbudować, odbudować na nowo.
Возгремѣ́ть, v. n. zagrzmieć.
Возгрýвить, v. a. (pop.) zasmarkać; *-грýвый*, a. (pop.) wozgrzywy, nosaty, smarkaty; *-грýвѣть*, v. n. (pop.) stać się smarkatym, osmarkacieć; *-викъ*, *-вица*, *возгря́къ*, *-грýвецъ*, (pop.) smarkaty, zasmarkaniec.
Возгромождáть, v. a. zgromadzać, kupić; *-ждéніе*, zgromadzanie, sku-
Возгря́, smark. [pianie.
Воздавáть, *-дáть*, v. a. oddawać, oddać; okazać; nagrodzić, wynagrodzić; *-даваніе*, *-дáніе*, oddawanie, oddanie, okazanie; *вóзданный*, a. oddany, okazany.
Воздая́ніе, oddanie; nagroda; *-дая́тель*, m. nagrodziciel.
Воздвигáть, *-двигнуть*, v. a. wznosić, wznieść podnieść; wydźwignąć; obudzić, wystawić, zbudować (propr. & *); (o wiatrze): ruchać, ruszać, poruszać; *poduszczać, zbuntować; wzmocnić; wynosić, wysławiać; *-войну́*, wzniecić wojnę; *-ся*, v. r. ruszyć się, wznieść się (propr. & *); (o morzu i wiatrze): wzburzyć się, wznosić się; v. p. być wzniesionym, wystawionym, zbudowanym; *-дви́гнутый*, *-движенный*, a. podniesiony, wzniesiony; wzruszony; wystawiony, zbudowany; *-движéніе*, podniesienie, powstanie, wstanie; obudzenie; wystawienie, zbudowanie; *- крестá*, podniesienie S. Krzyża.
Воздвоя́ть, *-двои́ть*, v. a. podwoić.
Воздержáніе, dieta, mierność w jadle i piciu, wstrzemięźliwość; *-жáтельный*, a. mierny, umiarkowany w jadle i piciu, wstrzemięźliwy.
Воздéрживать, *-держáть*, v. a. wstrzymać, zatrzymać; *-держáть страсти*, poskromić namiętności; *-ся (отъ чегó)*, v. r. wstrzymywać się, wstrzymać się (od czego).
Воздéржникъ, pokutnik.
Воздéржность, wstrzemięźliwość; *-жный*, a. wstrzemięźliwy.
Воздоя́ть, *-дои́ть*, v. a. (sł.) karmić, wychować; *-доéніе*, wykarmienie, wychowanie; *-доéнный*, a. wychowany, wykarmiony.
Воздухомѣ́ріе, aerometrya; *-мѣ́ръ*, powietrzomiar. [powietrzny.
Вóздухъ, powietrze; *-дýшный*, a
Воздыхáть, v. *Вздыхáть*.
Воздыхáтель, kochanek, czciciel.
Воздѣвáть, *-дѣ́ть*, v. a. (sł.) wznosić; *-дѣя́ніе*, wzniesienie, podniesienie; *-дѣя́нный*, a. podniesiony, wzniesiony.
Воздѣ́лывать, *-дѣ́лать*, v. a. (sł.) uprawiać, orać rolę.
Вожжá, *вожжи́*, f. pl. wodze, cugiel.
Возжáть, v. a. wiązać cugle do wędzidła.
Возжéніе, zapalenie; pożar; *-жéнный*, a. palący się; zapalony; wszczęty.
Возжигáніе, zapalanie; -lenie; *-гáтель*, zapalacz; podżegacz.
Возжигáть, *-жéчь*, v. a rozpalić; zapalić (np. świecę); *wzniecić; zachęcić, pobudzić (kogo do czego); *-ся*, v. r. zapalić się.
Воззвáніе, wołanie, wezwanie.

Воззрѣніе, (sł.) spojrzenie, wejrzenie, wzrok; względ, uwaga (propr. & *).
Вóзикъ, wózek, wózeczek.
Вози́ло, (sł.) wóz.
Вози́ть, везти́, v. a. wozić, wieźć.
Вози́ться, (съ кѣмъ), v. n. swawolić.
Вóзка, wózka, wożenie; myto od wozu; *-ся*, v. n. być włożonym; zleconym, poleconym.
Возлегáть, -лежáть, -лéчь, v. n. położyć się; *biesiadować; *-лежáніе*, leżenie.
Возлетáть, v. *Взлетáть*.
Возливáльникъ, konewka, kubełek.
Возліяніе, nalanie, nalewanie.
Возложéніе, położenie; zlecenie komu czego, polecenie; *-жéнный*, a. położony; zlecony, polecony.
Вóзлѣ, prp. (c. gen.) podle, wpodle.
Возлюблять, -любить, v. a. kochać, ukochać, polubić; *-люблéніе*, pokochanie, polubienie; *-любленникъ*, kochanek; *-ница*, kochanka; *-любленный*, a. ukochany.
Возмездить, -мздить, v. n. nagradzać; *-ся*, v. p. być nagrodzonym; *-мéздіе*, nagroda; *-мéздникъ*, nagrodziciel.
Возметáть, v. *Взмéтывать*.
Возмечтáть, v. a. rozumieć wiele o sobie, nadymać się.
Возмнѣть, -мни́ть, v. a. mniemać.
Возмогáть, -мóчь, v. a. módz.
Возмóжно, v. i. można, może.
Возмóжность, możność, podobieństwo; *-мóжный*, a. możny, być mogący, podobny.
Возмужáлость, mężność, zmężniałość; *-жáлый*, a. męzki, mężny, zmężniały; *-жáніе*, mężnienie.
Возмути́тель, m. buntownik, burzyciel; *-льный*, a. buntowny, buntowniczy.
Возмущáть, -мути́ть, v. a. mącić, zmącić; *buntować, zbuntować; *-ся*, v. a. być zmąconym, wzruszonym; *zbuntować się; martwić się; być niespokojnym; *-мущéніе*, zmącenie, wzruszenie; *bunt, powstanie, rokosz.
Вознаграждáть, -градить, v. a. nagrodzić, wynagrodzić; *-ся*, v. n. być nagrodzonym; być wynagrodzonym.
Вознамѣриться, v. r. namyślić się, postanowić sobie.
Вознегодовáть, v. n. rozgniewać się.
Возненави́дѣть, v. a. znienawidzieć.
Вознесéніе, wzniesienie, podniesienie; *- Госпóдне*, Wniebowstąpienie Pańskie; *-сéнный*, a. wzniesiony, podniesiony; wysoki, wyniosły; wsławiony; dumny; *-сéнскій*, a. do Wniebowstąpienia Pańskiego poświęcony.
Возникáть, -ни́кнуть, v. n. wyrastać, wyrosnać, kwitnąć (propr. & *).
Возни́къ, woźnik, koń pociągowy; fura naładowana.
Возни́ца, -ни́чей, (sł.) woźnica.
Возноси́тельное мѣстоимéніе, T. zaimek względny (*pronomen relativum*).
Возноси́ть, -нéсть, v. a. wznieść, podnieść, wywyższać; *chwalić, wysławiać; *-ся*, v. r. wznosić, wynosić, wynosić się; nadymać się, dumnieć; wywyższać się.
Вознóсливость, duma, pycha, wyniosłość; *-нóсливый*, ad. dumny, pyszny, wyniosły.
Вознoшéніе, podnoszenie; chwała sława; duma, pycha.
Возня́, swawola, rospusta.
Возобнови́тель, odnowiciel; *-новлéніе*, odnowienie; *-новлять, -нови́ть*, v. a. (propr. & *) odnowić; *-ся*, v. r. odnowić się; v p. być odnowionym.
Возови́къ, koń pociągowy.
Возовый, a. wozowy; *-вáя лóшадь*, koń wozowy, pociągowy.
Возóкъ, gatunek sani.
Возрáдоваться, v. r. uradować się.
Возражáть, -рази́ть, v. a. przeczyć czemu, zbijać, zbić zdanie jakie.
Возраждáть, -роди́ть, v. a. wydać na nowo, odrastać, odrodzić; *wzbudzić, wzniecić; *-ся*, v. p. odradzać się, odrastać, być odrodzonym.
Возражéніе, zarzut; *-рази́тель*, zarzut czyniący komu; *-льный*, a. zbijający zdanie jakie.
Возрастáніе, -стéніе, wzrastanie, wzrośnienie.
Возрастáть, -рости́, v. a. wzrastać, rosnąć.
Вóзрастъ, wzrost; wiek; *совершéнный -*, pełnoletność.
Возращáть, -расти́ть, v. a. wychowywać, hodować; wydawać, przynosić; rozmnażać, rozmnożyć; *-ся*, v. p. być wychowanym, hodo-

wanym; *-ращéнie*, wychowywanie, hodowanie. [zachwiany.
Возриновéнный, a. wstrząśniony,
Возрúнуть, v. a. wzruszyć, wstrzą-
Возрождéнie, odrodzenie. [snąć.
Возроптáть, v. n. zacząć szemrać, mruczeć.
Возрыдáть, v. n. zapłakać, zaryczeć.
Возсвирѣпѣть, v. n. rozgniewać się, rozzłościć się. [snąć.
Возсвистáть, v. n. zagwizdać, świ-
Возсiянie, zabłyśnienie, zajaśnienie.
Возсiять, v. n. zajaśnieć, zabłysnąć.
Возскорбѣть, v. n. zasmucić się.
Возслáнie, *-сылáнie*, posłanie, posyłanie, wysyłanie; *вóзсланный*, a. posłany, wysłany.
Возслѣдовать, v, n. postępować za kim lub za czém.
Возсозидáть, *-создáть*, v. a. (sł.) odbudować; przywrócić, odnowić.
Возсопротивлéнie, opieranie się, opór; *-тивлáться*, *-тúвиться*, v. r. sprzeciwiać się, opierać się.
Возставáнie, *-стáнie*, wstawanie, wstanie, powstawanie, powstanie; (sł. stworzenie).
Возставáть, *-стáть*, (fut. *возстáну, нешь*), v. n. wstawać, wstać; *powstawać, powstać przeciw komu; zmartwychwstać; (o wietrze) powstać.
Возставлять, *-стáвить*, v. a. postawić; przywrocić; wystawić, wybudować, wznieść; zmartwych wskrzesić; *-ставлéнie*, odbudowanie; odnowienie; przywrócenie.
Возстановлять, *-новúть*, v. a. przywrócić (np. zgodę); *-ся*, v. r. być przywróconym; *-становúтель*, m. przywróciciel; *-новлéнie*, przywrócenie. [(propr. & *).
Возсылáть, *-слáть*, v. a. zasyłać
Возсѣдáть, *-сѣсть*, v. n. (sł.) wsiadać, wsiąśdź, usiąśdź.
Возъ, (*вóзикъ*, d.) wóz, wózek, fura.
Возъярять, *-рúть*, v. a. rozgniewać, rozzłościć; *-ся*, v. r. rozgniewać się, rozzłościć się.
Вóй, ryczenie, płacz rzewny; wycie.
Вóи, (gen. *вóевъ*), m. pl. (sł.) wojsko, żołnierze.
Вóйлокъ, wojłok, pilśń; *-лочникъ*, pilśniarz; *-чный*, a. pilśniowy,
Войнá, wojna. [wojłokowy.
Вoйнскiй, a. wojenny, wojskowy.
Войнственникъ, v. *Вóинъ*.
Войнственный, a. waleczny, mężny, wojowniczy. [n. wojować.
Войнство, wojsko; *-ствовать*, v.
Вóинъ, *вóинникъ*, m. wojownik, wojennik. [skowy.
Вóйско, wojsko; *-сковой*, a. woj-
Вóитель, wojak, żołnierz.
Вóкругъ, ad. około, naokoło.
Вóлгнуть, v. n. wilgotnieć.
Волдырь, m. pryszcz, bąbel.
Вóлею, ad. dobrowolnie.
Волúтель, (sł.) gorliwiec, zwolennik.
Вóлить, v. n. (sł.) chcić, żądać, pragnąć.
Волковня, dół na wilki.
Волкъ, wilk.
Волнá, bałwan morski.
Вóлна, (sł.) wełna, sierć.
Волнéнie, *-новáнie*, burza morska; burzenie krwi; burzliwość, wzburzenie.
Волнúстый, a. wełnisty, od wełny; burzący się, burzliwy; wodnisty, wodnowzorzysty.
Волновáть, v. a. bałwanić, wzburzać morze; * wzburzyć (np. krew); * wichrzyć, burzyć (o wiatrze); *-ся*, v. r. burzyć się, wzburzyć się; *-новый*, a. burzliwy; *-нующiйся*, fale rzucający; * buntowniczy.
Волняный, a. (sł.) wełniany.
Волóвина, skóra wołowa; *-лóвiй*, a. wołowy; *-вный*, a. (sł.) wołowy, wołowski; *-лóвня*, wołownia, obora na woły.
Воловлóдка, wołowy język pospolity (*Anchusa officinalis*).
Волокúта, zwłoka, przewłoka.
Волокúта, m. kobieciarz, zalotnik, gach; włóczęga; *-кúтно*, ad. nudno, nudnie; *-кúтный*, a. tułacki, tułaczy; zalotliwy, zalotny; *-кúтство*, tułactwo; umizgi, zalotliwość, gachowstwo. [włóknisty.
Волокнó, n. włókno; *-кнúстый*, a.
Вóлокъ, m. miejsce między dwiema rzekami spławnemi, międzyrzecza, międzyrzecze; kraina górzysta i lesista; T. okara (*w artyll.*).
Волонтéръ, ochotnik, wolontariusz.
Волопáсъ, wołopas, wołowiec.
Волосáтикъ, włośnik (*Gordius aquaticus argillaceus*).
Волоснúкъ, czepek nocny.
Волосóкъ, włosek; włos w zegarku.

Волосоплётшина, *-плётка*, plecionka z włosów. [sownik.
Волосочесатель, *-чёсъ*, fryzer, wło-
† **Волостель**, podstarości.
Волость, włość, ziemica, powiat.
Волосъ, (po sł. *власъ*), włos; *волосы*, (po sł. *власы*), włosy.
Волосяникъ, *-ники*, m. pl. papucie z włosów końskich. [néj.
Волосянка, gatunek zabawy dziecin-
Волосяный, *-сный*, (po sł. *власяный*), a. włosiany; włosem wypchany, wysłany; *-ныя трубочки*, rurki włosowe.
Волочайка, włóczęga, tułaczka.
Волоченіе, wleczenie; ciągnienie (o metalach); *-чильный*, a. ciągalny; *-чильня*, drótownica; *-чильщикъ*, dróciarz.
Волочить, *волочь*, (*волоку*, *-лочешь*), v. a. wlec; ciągnąć, wyciągać; odwlekać, zwłóczyć; *-читься*, v. r. *- за кѣмъ*, umizgać się do kogo; *- за чѣмъ*, popierać sprawę, chodzić za sprawą; *- куда*, włóczyć się dokąd.
Волочмя, ad. wlekąc po ziemi.
Волочь, v. **Волочить**. [r. wlec się.
Волочься, (*волокусь*, *-лочиться*), v.
Вольтижировать, v. n. woltyżować.
Волхвовать, v. n. (sł.) wieszczyć, wróżyć; czarować; *-ваніе*, wieszczba, wróżba; czarnoksięstwo; *-ватель*, wieszczek; czarnoksiężnik.
Волхвъ, mędrzec perski; wieszczek; czarownik, czarnoksiężnik.
Волчей корень, gatunek tojadu (*Aconitum lycoctonum*).
Волчёкъ, wilczek; cyga, wartołka.
Волчецъ, ciernie; wolfram (połkruszec).
Волчиться, v. n. (o wilczycy) oszczenić się; *-чица*, wilczyca; *-чище*, wilk wielki.
Волчій, *-чей*, a. wilczy; *-чье лыко*, wilcze łyko; *-чьи ягоды*, pokrzyk.
Волчура, (*винчура*), wilczura.
Волшба, *-шебніе*, wieszczenie, wróżenie; czarowanie; *-шебникъ*, czarownik, czarnoksiężnik, wieszczek; *-бница*, wieszczka; czarownica; *-ничать*, v. n. czarować; *-бный*, a. czarowny, czarowniczy, czarnoksięzki.
Волшебство, wieszczba, wróżba; czarowanie, czarnoksięstwo.
Волшебствовать, v. **Волшебничать**.
Волъ, (sł.) wół, byk.
Волынка, dudy, gajdy, multanki.
Волыночникъ, duda, gajda, dudarz.
† **Вольница**, m. ochotnik wojskowy; robotnik dzienny; swawolnik, rozpustnik.
Вольничать, v. n. swawolić, rozpustować; *-чанье*, rozpusta, swawola, wyuzdanośé.
Вольнодумецъ, wolnomyślec, libertyn, wolnomyślny; *-думка*, wolnomyślna, libertynka.
Вольность, f. wolność.
Вольный, a. wolny; swawolny; *-ный домъ*, zamtuz, burdel.
Воля, wola; żądanie; zezwolenie, pozwolenie; wolność.
Вонзать, *-зить*, v. a. wpychać, wpechnąć, utkwić (puginał i t. d.); *-зеніе*, wepchnienie, utkwienie.
Вонный, a. (sł.) pachnący. [będący.
Вонный, (fa.) zewnętrzny, zewnątrz
Вонъ, int. precz! won!
Вонь, f. smród. [dzący.
Вонючій, *вонькій*, *вонялый*, a. śmier-
Вонючка, czartowskie łajno, (vu.) (*Asa foetida*).
Воня, (sł.) wonia, zapach.
Вонять, v. n. śmierdziec.
Воображать, *-бразить*, v. a. wyobrażać, wyobrazić sobie co; *-ся*, v. r. (sł.) brać postać jaką, przeobrażać się; v. n. zdawać się; *-браженіе*, wyobrażenie; *-женный*, a. wyobrażony.
Вообразимый, a. co wyobrazić można; *-зительный*, a. wyobrażny, dowcipny. [wszechnie.
Вообще, ad. w powszechności, po-
Воополчаться, *-читься*, v. r. (sł.) uzbrajać się.
Вооружать, *-жить*, v. a. uzbroić; rozgniewać, rozjątrzyć; *-ся*, v. n uzbroić się; *-руженіе*, uzbrojenie; *-женный*, a. uzbrojony. [stko.
Вопервыхъ, ad. naprzód, nadewszy-
Вопить, *возопить*, *вопіять*, v. n. wykrzykać, szlochać, zaszlochać; wzdychać, westchnąć.
Вопіеніе, narzekanie, utyskiwanie; *-пліевый*, a. narzekający, utyskliwy.
Воплощать, *-плотить*, v. a. (sł.) wcielić, oczłowieczyć; *-ся*, v. r. wcielić się, oczłowieczyć się; *-щеніе*, wcielenie, oczłowieczenie.

Вопль, narzekanie, utysk.
Вопреки́, *вnреки́*, ad. przeciwnie, przeciw, naprzeciw.
Вопроси́тельный, a. pytający; *-ная*, znak pytania, pytajnik.
Вопро́съ, pytanie, zapytanie.
Вопроша́ть, *-проси́ть*, v. a. pytać, zapytać się; *-ся*, v. r. być zapytanym, pytanym; *-роша́ется*, pytanie jest; *-ше́ніе*, pytanie, zapytanie.
Во́рвань, f. tran.
Вorга́нъ, v. *Варга́нъ*.
Воркли́вость, mruczenie, mrukliwość; *-кли́вый*, a. (o gołębiach) gruchający, gruchotliwy; * mrukliwy.
Воркова́ть, v. n. gruchotać.
Воркотня́, (*въ брю́хѣ*), kruczenie w brzuchu.
Воркоту́нъ, *-ркýнъ*, m. markot, gderacz, mruczajło; *-ту́нья*, *-кýнья*, gderaczka.
Воробе́й, (sł. *вра́бій*), m. wróbel; *-ро́бка*, wróbel samica, wróblica; *-ро́бушекъ*, wróbelek, wróblik; *-ро́бьевый*, *-бьи́ный*, a. wróbli; *-бьёнокъ*, wróblę.
Воробьи́ное сѣмя, wróble proso polne (*Lithospermum arvense*).
Воро́бы, f. pl. kołowrótek.
Ворова́тый, a. pełen złodziejów.
Ворова́ть, v. a. kraść.
Воро́вка, złodziejka.
Во́ровски, ad. złodziejsko, po złodziejsku; *-вской*, a. złodziejski; kradziony; *-ство́*, złodziejstwo, kradzież.
Ворожба́, wróżba; czarowanie; *ворожёбный*, a. wróżczy, wróżebny; czarowny.
Вороже́й, m. f. wróżek; wróżka; czarownik; czarownica.
Ворожи́ть, v. a. wróżyć; czarować; *-ся*, v. r. wróżyć sobie.
Воро́на, wrona pospolita (*Corvus cornix*); * gap; *-ро́ней*, *-ній*, a. wroni.
Вороне́ніе, damaszkowanie, robienie modrym.
Вороненокъ, kruczek (ptak).
Вороне́ть, v. n. damaszkować, ciemno niebiesko robić; *-нёный*, a. damaszkowany, modro napuczczony; *-ни́ло*, narzędzie do modrzenia, damaszkowania.
Воро́нка, lejek.
Во́роновый, a. kruczy.
Вороно́й, a. czarny, kary (o koniach).
Вороно́къ, pity miód.
Вороноnѣгій, a. *-пѣгая ло́шадь*, srokaty koń.
Во́ронъ, kruk pospolity (*Corvus corax*).
Во́ронь, f. demeszkowanie, kolor demeszkowanéj stali.
Воро́та, n. pl. brama, wrota.
Вороти́ло, dyszel u wiatraka do obracania.
Вороти́ть, v. a. taczać co.
Воротни́къ, kołnierz.
Воро́тникъ, v. *Вра́тникъ*.
Во́ротъ, m. kołnierz; T. winda, kierat.
Во́роть, f. nice, lewa strona sukna i t. d.
Во́рохъ, kupa, gromada.
Воро́чать, v. a. przewracać, obracać; nicować; zwrócić, zawołać; * odzyskać, odegrać przegrane; *ворочáть кѣмъ*, rządzić kim; *-ся*, v r. obracać się, wrócić się, powrócić się; guzdrać się; *-ро́чаніе*, przewracanie, obracanie; nicowanie sukni; *-чаный*, a. przewracany; nicowany.
Вороша́ть, *-рохну́ть*, v. a ruszać, poruszać, dotykać; przewracać; niespokoić; *-ся*, v. n. ruszać się, poruszać się.
Во́рса, włos na suknie, kutner.
Ворси́льный, a. kutner wydający; *-ныя ши́шки*, oset sukienniczy.
Ворси́льня, gręplа z szczeci; *во́рситый*, a. wełniasty, barwisty.
Во́рсить, v. a. gręplować, kutnerować, barwić sukno.
Ворчали́вость, v. *Воркли́вость*.
Ворчали́вый, a. mrukliwy.
Ворча́ть, (*ворчу́*, *-чи́шь*), v. n. (o kotach) mruczeć; markotać; *- на кого́*, łajać, burczeć.
Воръ, złodziéj; frant, filut.
Во́семь, nu. ośm; *восемь-деся́тый*, a. ośmdziesiąty; *во́семьдесять*, nu. ośmdziesiąt; *восемна́дцать*, osiemnaście; *-надца́тый*, osiemnasty; *во́семъ сотъ*, osiemset; *восемьсо́тый*, a. ośmsetny.
Во́семью, *о́смью*, ad. ośmrazy.
Воскипѣ́ть, v. n. wrzeć, zakipieć, wskipieć; roić się.
Воскла́дывать, *вскла́сть*, v. a. złożyć, położyć na co.
Восклица́ть, *-кли́кнуть*, v. a. (sł.) wykrzykiwać, wykrzyknąć; *-ца́ніе* okrzyk, wkrzyk, wykrzyknienie.
Восклоне́ніе, (sł.) bojaźń; łożko siedzenie.

Восклонáться, -ни́ться, v. r. wstać; podpierać się (propr. & *).
Воскобóй, -бóйня, woskownik; *-бóйня*, woskobojnia, woskownia.
Восковáтый, a. woskowaty.
Восколéй, -ліятель, woskownik; *-лíтie*, woskownictwo.
Воскормлять, -мить, v. a. karmić, nakarmić, żywić; wychować, wykarmić.
Воскресать, -крéснуть, v. n. zmartwychwstać.
Воскресéнie, -крешéнie, wskrzeszenie; zwartwychstanie.
Воскресéнie, f. *-кресéнье*, niedziela.
Воскреси́тель, wskrzesiciel; *wybawiciel, zbawca; *-льница*, *wybawicielka.
Воскрéсный, a. niedzielny.
Воскрешáть,-кресить, v. a. wskrzeszać; (o słońcu): ożywiać; *ratować kogo; *-шéнie*, wskrzeszenie; *-шéнный*, a. wskrzeszony.
Воскрúлie, вскрúлie, (sł.) brzeg, poła sukni.
Воскрилять, v. a. (sł.) zachwycać; *-ся*, v. n. wnosić się (propr. & *).
Воскурить, v. a. zakadzić; *-ся*, v. r. zadymiać się; *-курéнie*, zakadzenie.
Воскъ, wosk.
Восмерúчный, ośmkrotny; *-миднéвный*, a. ośmiodzienny.
Восмóйнадесять, a. ośmnasty.
Вóспа, v. *O'спа*.
Воспáливать, -палять, -лить, v. a. zapalić; * wzniecić, wzbudzić; rozpalić, rozognić; *-паляться*, *-литься*, v. n. zapalić się; *rozpalić się; zapalić się do czego; *-палéнie*, rozpalanie, zapalanie; zapalenie; *-лéнный*, a. rozpalony, zapalony; *-лительный*, a. zapalny.
Воспарять, -рить, v. n. *-парятьcя*, v. r. wznosić się, wznieść się, wzbić się (propr. & *).
Воспúсывать, -писать, v. a. napisać; *-писáнie*, napisanie, wypisanie; *-пúсанный*, a. napisany.
Воспúтывать, -питать, v. a. wychowywać, wychować; *-ся*, v. r. być wychowanym; *-питáлище*, dom wychowania, pensya dla młodzieży; *-питáнie*, wychowanie, edukacya; *-пúтанникъ*, wychowaniec; *-ница*, wychowanica; *-пúтанный*, a. wychowany; *-питáтель*, guwerner, wychowywaciel; *-льница*, guwernantka, wychowywacielka; *-льный*, a. wychowywalny; *-пúтыванie*, wychowywanie.
Восплáкать, v. n. zapłakać.
Воспламенять, -нить, v. a. *zapalić, rozpłomienić; *rozpalać kogo; *-ся*, v. r. zapalić się, zająć się; *zapalić się do czego; *воспламенéнie*, zapalenie, rozżarzenie.
Восплясáть, v. n. (sł.) zatańcować.
Воспоминáнie, wspominanie, wspomnienie; *-минáть, -мянýть*, v. a. wspominać, wspomnieć; *-мянутый*, a. wspomniany, wspominany.
Воспослѣдовать, v. n. nastąpić, wyniknąć.
Воспрещáть, -претить, v. a. przeszkodzić, zakazać, zabronić; *-щéнie*, zakazanie, zabronienie.
Воспріять, v. a. (sł.) przyjąć; obronić, ochronić; wybawić; trzymać do chrztu.
Воспріемникъ, ojciec chrzestny; następca, dziedzic; *-мница*, matka chrzestna.
Воспріятie, przyjęcie; *-пріятый*, a. przyjęty.
Воспросить, v. a. (sł.) zażądać; poprosić (o co).
Воспротивлéнie, opór; *-тивляться*, *-тúвиться*, v. r. opierać się, sprzeciwiać się.
Воспрянýть, v. n. przebudzić się, ocknąć się.
Вспылáть, вспылáть, v. n. palić, zapalić się; *-лáть яростiю*, zapalić się gniewem.
Воспѣвáть, -пѣть, v. a. zaśpiewać; *opiewać, sławić; *-пѣвáнie*, *-пѣтie*, zaśpiewanie, opiewanie; *-пѣтый*, a. opiewany, sławiony.
Воспящáть, -пятить, v. a. przeszkadzać, przeszkodzić; *-пятúтель*, m. przeszkodziciel; *-льный*, a. przeszkodny; *-пятословie*, (sł.) przestanek, pauza; *-пящéнie*, przeszkodzenie, przeszkoda; *-щéнный*, a. przeszkodzony.
Востáть, v. *Возставáть*.
Востекáть, -тéчь, v. n wbiegnąć na co; *-теченie*, n. wbiegnienie na co.
Востóкъ, wschód.
Восторгáть, -торгнýть, v. a. wydrzeć, wyrwać; *-ся, -гнýться*, v. r. wyrwać się; być wyrwanym.
Востóргъ, m. zachwycenie, uniesienie się.
Востóчie, (sł.) v. *Востóкъ*.
Востóчный, a. wschodni

Вострее́, *востри́ть*, v. *Острее́*, *остри́ть*.
Вострубúть, v. a. zatrąbić; * otrąbić, rozgłosić; *-бле́ние*, zatrąbienie; rozgłoszenie. [zatrząść.
Вострясáть, v. a. (sł.) wstrząsnąć; *-се́ніе*, zatrząśnienie, wstrząśnienie.
Восхваля́ть, *-ли́ть*, v. a. wychwalać; *восхвале́ніе*, wychwalanie, pochwała.
Восхити́тель, ten co zachwyca, czaruje; *-льный*, a. zachwycający.
Восхищáть, *-хи́тить*, v. a. porwać, wyrwać; *wynieść, podnieść; *zachwycać, czarować; *-хище́ніе*, zachwycenie; *-щённый*, a. zachwycony, porwany.
Восходи́ть, *всходи́ть*, *взойти́*, v. n. iśdź w górę, wejść na górę; (o roślinach): wschodzić, kiełki puszczać; wschodzić, (jako słońce, księżyc); (o cieście): rosnąć; *взойти́ на престо́лъ*, wstąpić na tron.
Восхо́дъ, *всхо́дъ*, wchodzenie, wstępowanie na górę; wschód, wzejście, miejsce wschodzenia; wschodzenie (np. rośliny); wschód, wschodzenie słońca, księżyca; *-ходя́щій*, a. wstępujący, wzgórę idący; wschodzący; *-хожде́ніе*, wstępowanie do góry; *- со́лнца*, wschód, wschodzenie słońca.
Восхотѣ́ть, v. n. zachcieć.
Восхули́ть, v. a. zganić.
Восцá, świerzbienie.
Восчу́вствовать, v. n. uczuć; *-вáніе*, uczucie, czułość.
Воткну́ть, v. *Втыкáть*.
Воткну́тіе, wetknięcie, zatknięcie; *-у́тый*, a. wetknięty, zatknięty.
Вотолá, koszula dziecinna.
Во́тще, ad. (sł.) naprożno, nadaremnie.
Вотъ, int. oto, ot. [mnie.
Воцаря́ть, *-ри́ть*, v. a. okrółować, króla postanowić, osadzić na tronie; *-ся*, v. r. okrółować się, wstąpić na tron; *-ре́ніе*, okrółowanie, wstąpienie na tron. [do kościoła.
Воцерковля́ть, v. a. (sł.) przyłączyć
Вочеловѣ́ченіе, oczłowieczenie, wcielenie Boże; *-вѣ́чиваться*, *-вѣ́читься*, v. r. wcielić się, stać się człowiekiem, oczłowieczyć się.
Во́шь, (gen. *вши́*), f. (*во́шка*, d. *вошйще*, au.) wesz.
Вощáнка, woszczanka, płótno woskowane; *-жáный*, woskowy.
Вощи́на (*-и́нка*, d.), woszczyny.
Вощи́ть, v. a. woskować; *-ще́ніе*, woskowanie, woszczenie; *-щённый*, a. woskowany, woszczony.
Вою́ющій, a. part. wojujący.
Впадáть, *впáсть*, v. n. wpadać, wpaśdź; (o rzekach): wpadać (np. wmorze); *-ся*, v. r. wpadać, wpaśdź, wpadnąć; *-де́ніе*, wpadnienie.
Впáдина, dołkowatość; T. wpuklina.
Впáйка, zlutowanie, spojenie.
Впáлзывать, *впо́лзть*, v. n. włazić, wleźć.
Впáлость, wpadłość; *впáлый*, a. wpadły; *-лые глазá*, oczy wpadłe, zapadłe.
Впе́ртый, a. wciśnięty, wepchnięty.
Впери́ть, *-ри́ть*, v. a. zmierzać, wpoić co, wrżać, wzbudzić co w kim; *-ре́ніе*, zmierzanie; wrążenie; *-ре́нный*, a. zmierzający.
Впечатлѣвáть, *-тлѣ́ть*, v. a. wrażać, wrazić; *-тлѣ́ніе*, wpojenie, wrażenie.
Впивáться, *впи́ться*, v. r. wpijać się, wpić się; *-вáніе*, wpicie się, wpijanie się.
Впирáть, *впере́ть*, v. a. wepchnąć, wsunąć, wcisnąć, wpierać, weprzeć; *-рáніе*, wepchnienie, wciśnienie.
Впи́сывать, *вписáть*, v. a. wpisywać, wpisać; *-сáніе*, *-сываніе*, wpisanie; *впи́санный*, a. wpisany.
Впи́хивать, *впихáть*, v. a. wpychać, wepchnąć; *впи́хнутый*, a. wpychany, wepchnięty.
Вплáвь, ad. wpław.
Вплетáть, *вплести́*, v. a. wplatać, wpleść; - kogo w co; *вплете́ніе*, wplecienie. [chtownie.
Вплоть, ad. tęgo, gruntownie, dy-
Вплывáть, *вплы́ть*, v. a. wpłynąć, przypłynąć; *-вáніе*, *вплы́тіе*, wpłynienie, przypłynienie.
Впо́лзть, v. *Впáлзывать*.
Впо́лнѣ, ad. zupełnie.
Впрáвка, *впрáвленіе*, *-вливаніе*, wprawienie, wprawianie, wprawka.
Впрáвливать, *впрáвить*, v. a. wprawiać, wprawić; *впрáвленный*, a. wprawiony.
Впрáвѣ, ad. wprawo, na prawo.
Впредь, ad. na przyszłość.
Впрóбѣль, a. białawy; *впрóжелть*

a. żółtawy; *впрозеленъ*, a. zielonawy; *впросинь*, a. sinawy.
Впрочемъ, ad. wreszcie, w końcu.
Впрыгивать, *-впрыгнуть*, v. n. wskakiwać, wskoczyć.
Впрыскивать, *впрыснуть*, v. a. wtryskiwać, wtrysnąć, wstryknąć; *впрыснутый*, a. wtryśniony, wtryśnięty.
Впрягать, *впрячь*, v. a. wprzęgać, zaprzęgać, zaprządz; *-ся*, v. p. być wprządnionym, zaprzężonym; zaprzęgać się; *-гание*, *впряжение*, wprząganie, zaprzęganie.
Впрядывать, *впрясть*, v. a. wprząść, wprzęść.
Впрятывать, *впрятать*, v. a. chować, schować.
Впугивать, *вспугнуть*, v. a. zestraszyć, przestraszyć.
Впуклый, a. wklęsły.
Впускать, *впустить*, v. a. wpuszczać, wpuścić.
Впускъ, wpuszczenie, wpust.
Впутывать, *-тать*, v. a. zawikłać; wplątać kogo w co (propr. & *); *-ся*, v. r. zawikłać się; wmieszać się, wtrącić się.
Впущенный, a. wpuszczony.
Вприрнуть, v. a. wetknąć, weprzeć, wepchnąć.
Впяливать, *впялить*, v. a. rozciągać, założyć na krośna; *-лить кафтанъ, на плеча*, wciągać suknię mocno na siebie.
Впячивать, *впятить*, v. n. wsuwać, wsunąć, wepchnąć, wpychać.
Врагъ, (sł.) wróg, nieprzyjaciel.
Вражба, v. *Ворожба*.
Вражда, nienawiść, nieprzyjaźń; sprzeczka, spór, poróżnienie; *-дебникъ*, (sł.) przeciwnik, nieprzyjaciel; *-дебничать*, *-дебствовать*, v. a. po nieprzyjacielsku postępować; *-дебность*, nieprzyjaźliwość; *-дебный*, a. nieprzyjazny; *-дебство*, nieprzyjaźń.
Вражескій, *вражій*, a. (sł.) nieprzyjacielski.
Вражити, v. a. (sł.) wróżyć.
Вразумитель, nauczyciel; *-льность*, jasność, wyraźność, pojętność; *-льный*, a. wyraźny, jasny, pojętny.
Вразумленіе, nauka, oświecenie, danie komu o czém jasnego wyobrażenia.
Вразумлять, *-мить*, v. a. nauczać, oświecać; *-ся*, v. p. być nauczonym; v. r. pojąć, rozumieć, zrozumieć.
Вракать, v. *Врать*.
Враки, f. pl. klekotanie, bajanie, brednie, plotki.
Враль, m. klekot, łgarz, bredniarz.
Врановый, (sł.) kruczy.
Враный, a. (sł.) wrony, kary (o koniu).
Вранье, baje, brednie, plotki.
Враска, (sł.) marszczka.
Врата, n. pl. (sł.) wrota, brama.
Вратило, (sł.) wał krosienny.
Вратникъ, furtyan, oddźwierny; *-ница*, furtyanka, oddźwierna; *-ный*, a. bramny, bramowy.
Врать (*вру*, *врешь*), v. a. łgać, kłamać; bredzić.
Врачба, leczenie.
Врачебница, (sł.) szpital; *-бный*, a. lekarski, doktorski; *-бство*, nauka lekarska.
Врачевать, v. a. (sł.) leczyć; *-ся*, v. r. leczyć się; *-ство*, lekarstwo.
Врачея, lekarka.
Врачъ, m. (sł.) doktor, lekarz.
Вращать, *вратить*, v. a. (sł.) obracać, obrócić; *-ся*, v. r. (sł.) obracać się, obrócić się; wracać się; *-щеніе*, obracanie, kręcenie.
Вредитель, m. uszkodziciel, szkodnik; *-льный*, a. szkodliwy.
Вредить, v. a. szkodzić; zranić, obrazić; *-ся*, v. r. uszkodzić się, popsuć się.
Вредность, szkodliwość; *-дный*, a. szkodliwy, szkodny.
Вредоносный, *-дотворный*, a. szkodliwy, szkodzący.
Вредословить, v. n. złorzeczyć, potwarzać, oczerniać; *-словіе*, złorzeczenie, obmowa, oszczerstwo; *-дословъ*, oszczerca, potwarca, m.
Вредъ, szkoda, uszkodzenie.
Вреждати, v. a. (sł.) szkodzić.
Времёнемъ, ad. czasem, niekiedy.
Временить, v. a. wyglądać, oczekiwać dogodnej pory.
Временникъ, kronika, dzieje.
Временно, ad. czasem; doczeœnie.
Временность, doczesność, czasowość.
Времянносчисленіе, n. czasopisanie, chronologia.
Временный, a. czasowy; doczesny.
Временщикъ, ulubieniec, faworyt; *-щица*, ulubienica.
Время, czas; *годовое* –, pora roku; – *погода*, czas, pogoda; *время счастіе*, szczęście.
Времяизмѣритель, czasomiar

Врéтище, włosiennica; worek, sakwa.
Вриновéнiе, wrzucenie, wciśnienie; *-вéнный*, *врúнутый*, a. wrzucony, wciśniony. [wpoic, natchnąć.
Врождáть, *вродúть*, v. a. (sł.)
Врождéнный, a. wrodzony.
Врóзнь, *врóзь*, ad. odłącznie, osobno, pojedynczo, tam i sam.
Втостáть, *вростú*, v. a. wrastać, wrosnąć.
Врубáть, *-бúть*, v. a. wrąbać; *-ся*, v. r. wrąbać się, wpadać (na nieprzyjaciół). [co.
Врýбка, wrąb, wrąbywanie czego w
Врунъ, gaduła, papla; kłamca, m.; *врýнья*, papla; łgarka.
Вручáть, *-чúть*, v. a. wręczyć, oddać; *-чéнiе*, wręczenie; *-чéнный*, a. wręczony; *-чúтель*, wręczyciel.
Врывáть, *врыть*, v. a. wkopać; *-ся*, v. r. wkopać się; v. p. być wkopanym; *-вáнiе*, *врытiе*, wkopanie; *врытый*, a. wkopany.
Врывáться, *ворвáться*, v. r. rzucać się w co, wkroczyć.
Врѣзывать, *врѣзать*, v. a. wrzynać, wrznąć, wcinać; *-занiе*, *-зыванiе*, wrzynanie, werznięcie, wcięcie; *-занный*, a. werznięty; *-ся*, v. p. być werzniętym; v. r. werznąć się, wcisnąć się gdzie, rzucać się w co. [wdziwie.
Врѣснотý, ad. (sł.) istotnie, pra-
Врѣть, v. n. (sł.) wrzeć, gotować, warzyć się; roić się.
Врѣять, *врúнуть*, v. a. (sł.) wrzucać, wrzucić, wcisnąć.
Всáдникъ, jeździec.
Всáживать, *всадúть*, v. a. wsadzać, wsadzić; *всáдки*, wsadzanie, wsadzenie.
Всáсывать, *всосáть*, v. a. wsysać, wssać; *-ся*, v. r. wsysać się, wssać się. [Najjaśniejszy.
Всеавгустѣйшiй, a. najwspanialszy,
Всеблагíй, a. najłaskawszy; *-блажéнный*, a. najszczęśliwszy.
Всевождѣлѣнный, a. najpożądańszy.
Всевысочáйше, ad. najwyżej; *-чáйшiй*, a. największy; najwyższy.
Всевы́шнiй, a. (o Bogu) najwyższy.
Всевѣдецъ, wszystkowiedz.
Всегдá, ad. zawsze; *-гдáшнiй*, a. ciągły, nieustanny, ustawiczny.
Всегубúтельный, a. najzgubniejszy; *-льство*, zniszczenie, zguba, zgubność.
Всадéнный, *-днéвный*, a. codzienny.
Вседержúтель, m. wszechwładzca, wszechmocny; *-льный*, a. wszechwładny.
Вседнéвно, ad. codziennie. [serdza.
Вседýшно, ad. serdecznie, z duszy
Вседѣланiе, (sł.) podstęp.
Вседѣтель, wszechmogący; *-льный* a. wszechmocny. [Stworca.
Всезиждúтель, m. wszechmocny
Всезлатый, a. (sł.) szczerozłoty.
Всеизвѣстный, a. wiadomy.
Всеконéчно, ad. koniecznie, zapewne, *-чный*, a. zupełny; ostatni.
Всекорéннѣ, ad. (sł.) zupełnie, z gruntu, do szczętu.
Вселéнiе, (sł.) zamieszkanie, osada.
Вселéнная (gen. *-ныя*), cały świat, wszechświat.
Вселéнный, a. zamieszkały, osiadły; natchniony, wpojony.
Вселéнскiй, a. powszechny; *-скiй соборъ*, powszechny sobor, zbór.
Всéльникъ, osadnik, kolonista.
Вселять, *-лúть*, v. a. osadowiać, osadzać, osadzić (pusty kraj); natchnąć, wpoić w kogo co; *-ся*, v. r. osiadać, osadzać się, zamieszkać; wystawić sobie co, wbić w pamięć sobie.
Всемúлостивѣйшiй, a. najłaskawszy, najmiłościwszy. [chwila.
Всеминýтный, a. każdominutny, co
Всемiрный, a. powszechny; *-ная исторiя*, historya powszechna, uniwersalna.
Всемогýщество, wszechmocność; *-гýщiй*, *-мóщный*, a. wszechmogący, wszechmocny.
Всемѣрный, a. wszelki.
Всемѣсячный, a. każdomiesięczny.
Всенарóдный, a. publiczny, pospolity, powszechny.
Всенижáйшiй, a. najuniżeńszy.
Всенóщное бдѣнiе, nieszpóry i jutrznia, (nocne nabożeństwo przed świętem uroczystém).
Всеóбщiй, a. powszechny.
Всеорýжiе, zbroja, broń zupełna.
Всеподданнѣйшiй, a. najpoddańszy.
Всепокóрный, a. najpokorniejszy.
Всепресвѣтлѣйшiй, a. najjaśniejszy.
Всерóдный, a wszystkorodny, (do

wszystkiego rodzaju ludzkiego należący).
Всесвѣтный, a. powszechny (do wszystkiego świata należący); *всесвятый*, a. najświętszy; *-сильный*, a. wszechmocny; *-славный*, a. najsławniejszy.
Всесожегаемая, n. pl. *всесожженіе*, całopalenie, całopalna ofiara.
Всецарица, f. Królowa niebieska (Najśw. Panna).
Всецарь, (o Bogu) Król Królów.
Всецѣлый, a. całozupełny, doskonały.
Всечасный, a. każdogodzinny.
Всечестный, a. przewielebny.
Всечистый, a. niepokalany.
Всеѣдная недѣля, *седмица*, tydzień mięsopustny. [kiwać, wskoczyć.
Вскакивать, *вскочить*, v. n. wska-
Вскапывать, *вскопать*, v. a wskopywać, wkopać.
Вскатывать, *вскатить*, v. a. wtaczać, wtoczyć, do góry toczyć.
Вскачь, ad. w skok, w cwał, galopem.
Вскидывать, *вскинуть*, v. a. rzucić w górę; *-ся*, v. r. rzucić się na co.
Вскипъ, m. *вскипѣніе*, zagotowanie, wskipienie.
Вскисать, *вскиснуть*, v. n. skwaśnieć, skisnąć; *вскишеніе*, skiśnienie.
Вскле́пывать, *-пать* (*что на кого*), v. a. obwiniać kogo niesłusznie.
Всклочивать, *всклочать*, v. a. roztargać, rozczochrać; *всклоченный*, a. roztargany, rozczochrany.
Всколебать, v. a. wzburzyć, poruszyć (np. morze); *zbuntować; *-ся*, v. r. poruszać się, -szyć się; * wzburzyć się, stać się niespokojnym.
Всколь, ad. niechcący, nawiasem.
Вскормленникъ, wychowaniec; *-ница*, wychowanica.
Вскормлять, *-рмить*, *вскармливать*, v. a. karmić, nakarmić, żywić; wychować, wykarmić; *вскормленіе*, wychowanie.
Вскормъ, wychowanie; tuczenie.
Вскоробливать, *-робить*, v. n. *-ваться*, *-биться*, v. r. skrzywić się.
Вскорѣ, ad. zaraz, natychmiast.
Вскоченіе, *вскокъ*, wskoczenie.
Вскрай, ad. (sł.) blisko, niedaleko.
Вскричать, v. n. krzyknąć, zakrzyknąć.
Вскрой, puszczenie rzeki zamarzłéj.
Вскружи́вать, *-жить*, v. a. zaokrąglać; *zawrocić; *-ся*, dostać zawrotu głowy.
Вскрывать, *вскрыть*, v. a. odkryć; T. otworzyć trupa; T. zbierać, wyświęcić (kartę); *-ывочный*, a. odkryty; wyświęcony; *-ытіе*, otworzenie; *- рѣка*, puszczenie rzeki zamarzłéj; *-ышка*, odkrycie, wyświęcenie karty, karta wyświęcona.
Вскурить, *воскурить*, v. a. (sł.) nakadzić, zakadzić.
Вскую, ad. (sł.) dla czego?
Вслушиваться, *вслушаться*, v. r. dosłyszeć.
Всматриваться, *всмотрѣться*, v. r. wpatrywać się, wpatrzyć się.
Всовывать, *всунуть*, v. a. wsuwać, wsunąć; *-ся*, v. r. wsunąć się, wcisnąć się. [wssany.
Всосаніе, wssanie; *всосанный*, a.
Вспалзывать, *вспользть*, v. n. włazić, wleźć, wczołgać się.
Вспамятовать, v. a. przypominać, -pomnieć sobie.
Вспарывать, *вспороть*, v. a. rozpruć, rozerznąć, rozpłatać.
Вспахивать, *вспахать*, v. a. wzorać; *вспаханіе*, *вспашка*, wzoranie roli.
Всплескивать, *-еснуть*, v. a. pluskać, plaskać; (sł.) klaskać.
Всплывать, *всплыть*, v. n. wypłynać, wspłynąć.
Всполохъ, trwoga, rozruch; *-лошный*, a. niespokojny, burzliwy.
Вспоминать, *вспомнить*, v. a. wspominać, przypomnieć sobie.
Вспомоганіе, *-моженіе*, wspomaganie, dopomaganie; *-гатель*, wspomagacz, wspomożyciel, dopomagacz; *-льный*, a. pomocny, posiłkowy.
Вспомогать, *-мочь*, v. a. wspomagać, dopomagać, posiłkować.
Вспоротый, a. rozpróty, rozerznięty, rozpłatany. [cieć.
Вспорхивать, *-хнуть*, v. n. wzle-
Вспрыгивать, *-гнуть*, v. n. wskoczyć na co.
Вспрядывать, *вспрянуть*, v. n. skoczyć, porwać się z miejsca; (sł.) porywać się ze snu. [ty.
Вспухлый, a. wspuchły, napuchnię-
Вспыльчивость, zapalczywość, po

pędliwość; *-вый*, a. zapalczywy, popędliwy. [nienie.
Вспѣниваніе, wspienienie, zapie-
Вспѣнивать, *вспѣнить*, v. a. wspienić, zapienić; *-ся*, v. r. wspienić się, zapienić się. [odwrót.
Вспять, ad. (sł.) nazad, w tył, na
Вставáть, *встáть*, v. n. wstawać, wstać; *-вáніе*, wstawanie.
Встáвка, wstawienie, wprawienie; łata, łatka (np. w sukni).
Встáвливать, *встáвить*, v. a. wstawić, wprawić co w co; dodać, dołączyć; *-вный*, a. wstawiony, wprawiony; *-вные зýбы*, wprawione zę-
Встáніе, wstanie. [by.
Встанлúвый, (sł.) pilny, gorliwy.
Встарь, ad. niegdy, -dyś, dawniéj.
Встáскивать, *встащúть*, v. a. wciągać, pociągać, -gnąć (do góry).
Встревожéніе, zatrwożenie, niespokojność.
Встрепенýться, v. r. drżeć, zadrżeć; (o ptakach) trzepiotać (skrzy-
Встрѣтеніе, przywitanie. [dłami).
Встрѣча, spotkanie; przywitanie; *-чáніе*, witanie, przywitanie.
Встрѣчáть, *встрѣтить*, v. a. iśdź na spotkanie czyje, witać, przywitać kogo; *-ся*, v. r. spotykać się, spotkać się z kim; wypaśdź, zdarzyć się.
Встрѣчный, a. idący lub jadący na spotkanie; przeciwny; *встрѣчный вѣтръ*, wiatr przeciwny.
Встряхивать, *-хнýть*, v.a. wstrząsać, wstrząsnąć; v. n. śpieszyć się; *-ся*, v. r. wstrząsnąć się, ostrząsnąć się.
Вступáть, *-пúть*, v. a. wstępować, wstąpić, wejść; *-пúть въ дóлжность*, objąć urząd; *-пúть въ бракъ*, ożenić się; *-пúть на престóлъ*, wstąpić na tron; *-пúть въ наслѣдство*, objąć dziedzictwo; *-ся*, v. n. (*во что*) objąć, wejść w co; *- за когó*, ujmować się, obstawać za kim.
Вступлéніе, wstępowanie, wstąpienie; wstęp, przedmowa.
Встýпчивый, a. obstający, ujmujący się za kim.
Встýпщикъ, ten co obejmuie lub wchodzi w co; ten co się ujmuie za kim.
Встягивать, *встянýть*, v. n. wciągać, wciągnąć co do góry; *-ся*, v. p. być wciąganym do góry. [żno.
Всýе, ad. (sł.) nadaremnie, naprd
Всýнутіе, wsunięcie, wetknięcie; *-нутый*, a. wsunięty; wścibiony.
Всýнуть, v. *Всóвывать*.
Всýчивать, *всучúть*, v. a. wkręcić, wpleść; *-чéніе*, *-вáніе*, wkręcenie; *всýченный*, a. wkręcony. [łknąć.
Всхлúпывать, *-úпнуть*, v. n. łkać,
Всхрáпывать, *-пнýть*, v. a. chrapać, chrapnąć.
Всыновлять, *-вúть*, v. a. (sł.) usynowić, przysposobić za syna; *-новлéніе*, (sł.) usynowienie, przysposobienie za syna.
Всыпáть, *всы́пать*, v. a. wsypać.
Всы́пка, *всыпаніе*, wsypka, wsypanie.
Всѣвáть, *всѣять*, v. a. siać, wsiewać, zasiewać; *natchnąć, wpoić; *всѣянный*, zasiany, wsiany, na-
Всю́ду, ad. wszędzie. [tchnięty.
Вся, v. *Весь*.
Вся́кій, a. ktokolwiek, każdy, wszelki
Вся́чески, ad. koniecznie, nieomylnie; różnie, rozmaicie, wszelkim sposobem.
Вся́ческій, a. wszelki, wszelaki.
Вся́чина, wszelakie, wszelkie, rozmaite rzeczy. [czać, wtłoczyć.
Втáлкивать, *втолкáть*, v. a. wtła-
Втáптывать, *втоптáть*, v. a. wdeptywać, wdeptać.
Втáскивать, *втащúть*, v. a. wciągać, wciągnąć, wlóczyć; *-ся*, v. p. być wciągnionym; v. r. wlec się.
Втáчивать, *втачáть*, v. a. wsztukować; *втáчка*, wsztukowanie; łatka.
Втекáть, *втéчь*, v. n. wciekać w co, wpłynąć; *втекáніе*, *втечéніе*, wciekanie, wcieczenie, wpłynienie.
Втéртый, a. wtarty, wcierany.
Втéчка, f. T. ślad, trop.
Втирáніе, wcieranie, wtarcie.
Втирáть, *втерéть*, v. a. wcierać, wetrzeć; *втерéть крáску въ лицó*, zarumienić, zawstydzić; *-ся*, v. r. wcisnąć się, wepchnąć się dokąd; v. p. być wtartym, wcieranym.
Втúрка, wtarcie.
Втúскивать, *втúскать*, *втúснуть*, v. a. wciskać, wpychać, wcisnąć; *-ся*, v. p. być wciśnionym, wetkniętym; v. r. wcisnąć się, wtłoczyć się

dokąd; *втисканный, -иснутый*, a. wciśnięty, wciśniony, wtłoczony.
Втолканный, втолкнутый, a. wtłoczony, wetknięty.
Втоптанный, a. wdeptany.
Втоптать, v. *Втаптывать*.
Втора, (vu.) przyczyna, powód, pobudka. [czyć, trokami przywiązać.
Вторачивать, -рочить, v. a. wtro-
Вторицею, ad. (sl.) *-рично*, powtórnie; *-ричный*, a. powtórny.
Вторникъ, wtorek.
Второбрачіе, ożenienie się powtórne; *-брачность*, małżeństwo powtórne; *-брачный*, a. ożeniony powtórnie; będący z powtórnego małżeństwa.
Второклассный, a. wtoroklasowy, do drugiéj klassy należący.
Вторствовать, v. a. (sl.) mieć, zajmować drugie miejsce, być drugim.
Вторый, a. wtóry, drugi.
Вторыйнадесять, (sl.) dwunasty.
Втрое, ad. trzy razy; potrójnie.
Втулка, szpunt do beczki.
Втуне, ad. nadaremnie, napróżno.
Втыкать, воткнуть, v. a. wtykać, wetknąć, utkwić; *-ся*, v. p. być wetkniętym; v. r. utkwieć.
Втѣснять, -снить, v. a. wcisnąć, wepchnąć, wtłoczyć; *-ся*, v. n. wcisnąć się, wtłoczyć się.
Втюривать, втюрить, v. a. (vu.) wmieszać, wtrącić w co.
Втюриться, v. r. wpaść w co (propr. & *): *- къ кому*, narzucić się komu gwałtem.
Втягивать, втянуть, v. a. wciągać, wciągnąć; *-ся*, v. p. być wciągniętym; v. r. wciągnąć się; przyzwyczaić się; przyzwyknąć.
Входить, войти, v. n. wchodzić, wejśdź; wdawać się w co; wchodzić do czego, być użytym; wmieścić się; *войти въ должность*, wejść w obowiązki, objąć urząd; *войти въ долгъ*, zabrnąć w długi, zadłużyć się; *в. въ голову*, uroić się w głowie, w głowę; *в. въ жаръ, въ сердце*, rozzłościć się, rozjątrzyć się; *в. въ славу*, wsławić się; *в. въ употребленіе*, wejść w użycie, stać się potrzebnym; *в. въ себя*, wchodzić w samego siebie; przychodzić do siebie (odzyskiwać siły lub czucie utracone).
Входная, (gen. *-ныя*), wiersz śpiewany przy wnijściu Arcybiskupa do kościoła.
Входъ, wchod, wejście, wjazd; przystęp; wchod (miejsce którędy się wchodzi), wnijście, wejście (np. na teatr).
Вхожденіе, wchodzenie, wnijście.
Вцѣлѣ, ad. zupełnie, w całości.
Вцѣпляться, -питься, v. r. wczepiać się; *-питься въ волосы*, uchwycić się za włosy.
Вчера, вчерась, ad. wczoraj; *-рашній*, a. wczorajszy.
Вчинять, -нить, v. a. (sl.) urządzić, umieścić, oznaczyć; *-неніе*, oznaczenie, umieszczenie.
Вчислять, вчислить, v. a. wliczyć, policzyć w co.
Вшествіе, wejście, wchód.
Вшивать, вшить, v. a. wszywać, wszyć; *вшивка, вшитіе*, wszycie.
Вшивая трава, Вшивянка, gnidosz błotny (*Pedicularis palustris*).
Вшивикъ, -вица, wszarz; * łajdak.
Вшивить, v. a. (vu.) zawszyć, wszami zarazić; *вшивый*, a. wszawy, wszywy; *вшивѣть*, v. n. być wszy-
Вшитый, a. wszyty. [wym.
Въ, v. *Во*.
Въѣдаться, въѣсться, v. r. wjeść się; przyzwyczaić się do jedzenia
Въѣздъ, wjazd. [czego.
Въѣжать, въѣхать, v. n. wjeżdżać, wjechać; *-ѣзжаніе*, wjazd; wjeżdżanie.
Вы, pron. Wy, Wć Pan.
Выбаживать, выбожить, v. a. (vu.) przysięgą co otrzymać; *-ся*, v. n. (vu.) wyprzysięgać się.
Выбалтывать, выболтать, v. a. zmącić co; *wypaplać, wybełtać; *-ся*, v. r. wybiegać, wylecieć; *wypaplać się, wydawać się z czem.
Выбивать, выбить, v. a. wytrzepać co (np. z kurzu); wybić; wybijać, wybić (np. okna, drzwi); (o wodzie): wyrzucać; (o drodze): wyboje robić; (o koniu): pomęczyć, pomordować; (o metalach): wyklepać, wykuć, wybić; *- силою*, wypędzić; *- лугъ*, spasać łąkę; (*ногами*), wytratować; *-ся*, v. r. wybić się z czego, wydobyć się; wycieczyć się.
Выбивка, wybijanie, wypukła robota.
Выбирать, выбрать, v. a. obierać,

obrać; przebierać, oczyszczać; zbierać (np. jagody); wybierać, wybrać (co z czego); *-ся*, v. r. wybierać się, zabierać się z kąd, wyruszać z kąd; *oświadczyć się; *-бира́ніе*, wybieranie, wybranie; *-ра́тель*, wybieracz, wybierca.
Вы́битый, a. wybity; v. *Выбива́ть*.
Вы́боженный, a. przysięgą otrzymany.
Вы́бой, *вы́боина*, wybój, wyboje; *Вы́боистый*, a. wyboisty.
Вы́бойка, druk, płótno drukowane; mąka przednia. [drukowego.
Вы́бойчатый, a. drukowy, z płótna
Вы́борной, (gen. *наго*), m. wybrany, deputowany.
Вы́борный, a. wyborny.
Вы́боръ, wybór.
Выбра́живать, *вы́бродить*, v. a. (vu.) przebiegać, włóczyć się.
Выбра́сывать, *вы́бросать*, *-сить*, v. a. wyrzucać, wyrzucić; wykreślić; *-ся*, v. p. być wyrzuconym; v. r. wtrącać się.
Выбрива́ть, *вы́брить*, v. a. wygolić, ogolić; zarabiać, zyskiwać goleniem; *-ся*, v. r. wygolić, ogolić się.
Выброди́ть, *вы́бресть*, v. n. zaczynać wychodzić, wyłazić (po chorobie.
Вы́брошенный, a. wyrzucony. [bie.
Выбры́згивать, *вы́брызгать*, v. a. wyprysnąć, rozprzyskać.
Выбыва́ть, *вы́быть*, v. a. porzucić, opuścić funkcyą jaką; *-бы́лый*, a. ten co porzucił miejsce swoie.
Выбѣга́ть, *вы́бѣжать*, v. n. wybiegać, wybiec, wybiegnąć; wyprzedzić, wyrosnąć.
Выбѣливать, *вы́бѣлить*, v. a. wybielać, wybielić, blechować; *вы́бѣлка*, wyblechowanie, wybielenie.
Вы́бѣгъ, *вы́бѣжка*, wybiegnienie; wyprzedzenie; wybujałość drzew.
Выва́живать, *вы́водить*, v. a. oprowadzać; (*w myślist.*) przyzwyczajać, przyuczać psy do sfory.
Выва́ливать, *вы́валить*, v. a. wyrzucić, wywalić; *-ся*, v. r. wywalać się, wypaśdź.
Вы́валка, wybierki, brak, wyrzut.
Вы́валокъ, stęchłe jaie wyrzucone z gniazda.
Вы́валять, v. a. folować, wałkować; *-ся*, v. r. walać się, tarzać się.
Выва́ривать, *вы́варить*, v. a. wywarzyć, wygotować; *-ся*, v. r. wywarzyć, wygotować się, być wywarzonym. [wywarzyny.
Вы́варка, *вы́варки*, f. pl. wywarzyna,
Выва́стривать, *вы́вострить*, v. a. wyostrzać, wyostrzyć. [woskować.
Выва́щивать, *вы́вощить*, v. a. wy-
Вы́веденный, a. wyprowadzony z kąd; przesiedlony, przesadzony; wyciągnięty; wylęgły, wysiedzany; *вы́веденышъ*, wyląg, kurczątko wylęgłe.
Выве́дриваться, *вы́ведриться*, v. n. wypogadzać się, wypogodzić się.
Вывезе́ніе, wywiezienie; *-зенный*, a. wywieziony.
Вывёрстывать, *вы́верстать*, v. a. wyrównywać, wyrównać, gładzić, wygładzać; *wywdzięczyć się; nagrodzić.
Вы́вертка, wybieg, wykręt.
Вывёртывать, *вы́вернуть*, *вы́вертѣть*, v. a. wykręcić, kręceniem wyjąć; *-ся*, v. r. wypaśdź, wyśliznąć się; *wykręcić się, wywinąć się. [wiercać, wyświdrować.
Вывёрчивать, *вы́вертѣть*, v. n. wy-
Вывива́ть, *вы́вить*, v. a. wywijać, wywić; *вы́вивки*, wywinięcie, wywienie. [wyszrubować.
Вывинчивать, *вы́винтить*, v. a.
Выви́хать, *вы́вихнуть*, *вывихивать*, v. a. wywinąć, wywichnąć.
Вывлека́ть, *вы́влечь*, v. a. (sł.) v. *Выволакивать*.
Выводи́ть, *вы́вести*, v. a. wyprowadzić (kogo zkąd), (propr. & *); okazać, pokazać; wywabić (plamę); wypędzić, wykorzenić; (pluskwy); wylęgać, wysiadować; przenosić, przesadzać, przesiedlać; wywodzić, wyprowadzać (czyi ród); *-ся*, v. r. & p. ustawać, wychodzić ze zwyczaju; być wytępionym, wniszczonym; wylęgać się; być wyprowadzonym.
Вы́водъ, przesadzenie, przesiedlenie, (np. poddanych); wniosek; wywabienie (plamy); *-вожде́ніе*, wywodzenie; wnioskowanie, wniosek.
Вывози́ть, *вы́везти*, v. a. (*вывожу́*, *-во́зишь*, *вы́везу*, *везешь*) wywozić, wywieźć; *-ся*, v. n. wyprowadzać się zkąd; być wywiezionym, wyprowadzonym; *вы́возка*, wywożenie, wywózka; *вы́возный*, a. przy-

woźny, sprowadzony z zagranicy.
Вывозъ, przywóz, sprowadzanie towarów z zagranicy; przesadzenie, przesiedlenie. [włóczyć, wywlec.
Выволакивать, *выволочь*, v. a. wy
Выворачивать, *выворотить*, v. a. wydobywać, wydobyć (np. kamień z ziemi); wywrócić, przewrócić; przenicować; wykręcić, dostać co od kogo; *-ся*, v. r. wychodzić, wystawać; przewrocić się, wywrocić się; *выворачиваніе*, obrócenie.
Выворотный, a. wywrotny, na wywrot zrobiony; *-тные башмаки*, trzewiki wywrotne.
Выворотъ, przewrócenie, przenicowanie; wywrot; odzyskanie.
Вывороченный, a. wydobyty; przenicowany, przewrócony; odzyskany.
Вывѣвки, m. pl. plewy.
Вывѣдывать, *вывѣдать*, v. a. badać, wywiadywać się, dochodzić czego; *-вѣдывальщикъ*, *-дыватель*, badacz, wywiadywacz, szpieg.
Вывѣска, znak wywieszony (krawiecki, szewcki i t. d.).
Вывѣтривать, *вывѣтрить*, v. a. wywietrzać, wywietrzyć; *-ся*, v. p. być wywietrzonym; v. n. zwietrzeć, sprochnieć.
Вывѣшивать, *вывѣсить*, v. a. wywieszać, wywiesić; wyważyć, odważyć, zważyć; zrównać, wyrównać szale od wagi kiedy przeważają; *-ся*, v. p. być wywieszonym; wyważonym.
Вывязывать, *вывязать*, (fut. *вывяжу*, *жешь*), v. a. wywiązywać, odwiązać.
Вывязывать, *вывязать*, (fut. *вывязу́*, *жешь*), v. a. dziać (np. pończochy), wyrobić na drotach; zarabiać dzianiem.
Вывяливать, *вывялить*, v. a. wysuszyć (np. ryby); *-ся*, v. r. suszyć się, wysuszyć się.
Выгадить, v. a. zbrudzić, powalać.
Выгадка, *выга́дываніе*, wymysł, wymyślenie. [skiem.
Выгадчикъ, frant; goniący za zy-
Выга́дывать, *выгадать*, v. a. wymyślić, wynaleźć co; zgadywać, zgadnąć; upatrzyć czas, porę.
Выгарь, f. *Выгарки*, m. pl. żużel, zuzle.
Выгиба́ть, *выгнуть*, v. a. wyginać, wygiąć; *-ся*, v. r. wyginać się, zginać się; *-ба́ніе*, *выгибка*, *выгибъ*, wyginanie, wygięcie.
Выгла́живать, *выгладить*, v. a. wygładzić; wyprasować.
Выгля́дывать, *выглянуть*, v. n. wyglądać, wyjrzeć.
Выгля́дывать, *выглядѣть*, v. a. wypatrywać, wypatrzyć.
Выгнаніе, wygnanie, wypędzenie; dystyllacya; *выгнанный*, a. wygnany, wypędzony; wydystyllowany; *выгнать*, v. *выгонять*.
Выгнива́ть, *выгнить*, v. n. wygniwać, wygnić.
Выгнутый, a. wygięty.
Выгова́ривать, *выговорить*, v. a wymawiać, wymowić; naganiać, na gane dawać; *-ся*, v. r. wymówić sobie, zastrzedz sobie; v. p. wymówić się, być wymówionym; *выговоренный*, a. wymówiony.
Выговоръ, wymawianie, wymowa; nagana; zastrzeżenie.
Выгода, korzyść, pożytek, użytek; *выгодность*, wygoda, wygodność, dogodność; *выгодный*, a. korzystny, pożyteczny; wygodny, dogodny.
Выголить, v. a. (fa.) wygolić; *-ся*, v. r. wygolić się.
Выгонка, pędzenie, dystyllacya.
Выгонный, a. pastewny; *-ная земля́*, pastewnik.
Выгонъ, wyganianie bydła; pędzenie, dystyllacya; wygon, pastewnik, pastwisko.
Выгоня́ть, *выгнать*, v. a. wyganiać, wygnać; wypędzić; pędzić wódkę.
Выгора́живать, *выгородить*, v. a. ogrodzić, odłączać grodzeniem; wymawiać, ochraniać, uniewinniać kogo.
Выгора́ть, *выгорѣть*, v. n. wygorzeć, zgorzeć; v. n. blakować (o kolorach); *выгорѣлый*, a. wygorzały, zgorzały; wyblakły.
Выгра́бливать, *выграбить*, v. a. rabować, zrabować. [wać.
Выгравировать, v. a. wysztycho-
Выгра́нивать, *выгранить*, v. a. (kamień) szlifować, wyszlifować w kanty.
Выгреба́ть, *выгрести*, *выгресть*, v. a. wygarniać, wygarnąć; wygrzebać, wygrześć, wykopać; wy-

pływać za pomocą wioseł.
Выгружáть, *вы́грузить*, v. a. wyładować; *-ся*, v. p. być wyładowanym; wyładować.
Выгрызáть, *вы́грызть*, v. a. wygryzać, wygryźć.
Вы́грязни́ть, v. a. zbłocić; *-ся*, v. r. zbłocić się.
Выгу́ливаться, *вы́гуляться*, v. r. poprawiać się, -wić się przechadzką.
Выдавáть, *вы́дать*, v. a. wydawać, wydadź, wypłacać; puścić, wydadź; (*комý когó*) wydadź, oddadź kógo w ręce czyje, zdradzić go; *въ чемъ*, opuścić kogo w czém, zdradzić; *вы́дать дочь за мужъ*, wydadź córkę za mąż; *вы́дать себя́ за когó или́ какúмъ*, udawać się za kogo, lub za co; *-ся*, v. r. wychodzić, wystawać; występować; v. p. być wydanym, zapłaconym.
Выдáвливать, *вы́давить*, v. a. wygnieść, wycisnąć, wytłoczyć.
Выдáвшiйся, a. wystawający, wystający.
Выдаéтся, v. r. zdarza się, wydarza się, trafia się.
Выдáлбливать, *вы́долбить*, v. a. wydrożać, wydłubać.
Вы́данный, a. wydany.
Вы́дача, wydawanie, wydanie, wypłata.
Выдвáивать, *вы́двоить*, v. a. powtórnie przepędzać, dystyllować.
Выдвигáть, *вы́двинуть*, v. a. wyciągać, wyciągnąć, wysuwąć; *-ся*, v. r. wyciągać się, wysuwać się.
Выдви́гивать, v. *Выдвигáть*.
Выдвижный, a. co się wysuwa; *-ный я́щикъ*, szuflada.
Вы́двинутый, a. wysunięty.
Выдёргивать, *вы́дернуть*, v. a. wyrywać, wyrwać, wydrzeć; *вы́дерганный*, a. wydarty, wyrwany.
Выдéрживать, *вы́держать*, v. a. wytrzymać; wypotrzebować; wyuczać, przyzwyczajać.
Вы́держка, wyciąganie karty; *на вы́держку*, na traf, na szczęście.
Выдирáть, *вы́драть*, v. a. wydzierać, wydrzeć, wyrywać; *-ся*, v. p. być wydartym; v. r. wytłoczyć się; wyrwać się, wydobyć się; *вы́драние*, wydarcie, wyrwanie; *-дранный*, a. wydarty.
Вы́долбленный, a. wydrożony.
Вы́дохлый, a. wywietrzały.
Вы́дра, wydra rzeczna (*Mustela lutra*); *-дровый*, a. wydrowy.
Вы́дрыхнуться, v. r. (vu.) wyspać się.
Выдувáть, *вы́дуть*, v. a. wydmuchać, wydmuchnąć; wydymać, wydąć.
Вы́думка, wymysł, wynalazek, zmyślenie; *-думчивый*, a. wymyślny, wynalazczy; *-думщикъ*, a. wynalazca.
Выду́мывать, *вы́думать*, v. a. wymyślać, wymyślić co, wynaleźć.
Выдыхáться, *вы́дохнуться*, v. r. wywietrzeć.
Вы́дѣлъ, wydzielenie, podział; *вы́дѣльный*, a. podziałowy, od podziału.
Выдѣ́лывать, *вы́дѣлать*, v. a. wyrabiać, wyrobić; *- кожи*, wyprawić skóry; *вы́дѣланiе*, *-дѣливанiе*, wyrabianie; wyprawienie skóry, futra.
Выдѣля́ть, *вы́дѣлить*, v. a. przeznaczyć, wydzielić, wyznaczyć co komu.
Вы́емка, żłóbkowanie, laskowanie.
Вы́емъ, *Вы́етка*, wyjmowanie, wyciąganie, branie, wzięcie, (np. pieniędzy z kassy pospolitéj); wycięcie, wykrój (na rękawy); chwytanie, schwytanie (zbiega, towarów zakazanych).
Вы́емочный, a. wydrożony; zajęty, schwytany; zabrany.
Вы́емщикъ, strażnik celny (wysłany dla schwytania).
Выжатiе, wyciśnienie, wytłoczenie; *вы́жатый*, a. wyciśniony, wytłoczony; wykręcony (np. po wypraniu).
Вы́жженный, wypalony; *-живáнiе*, wypędzenie; wykorzenienie, wytępienie.
Выживáть, *вы́жить*, v. a. dosłużyć się czego, wysłużyć co; zostawać (gdzie na niejaki czas); wypędzić, wygnać, wykurzyć kogo z kąd; pozbyć się kogo; wykorzenić, wytępić (owad); *вы́жить изъ лѣтъ*, przestarzeć.
Вы́жига, wypalone srebro lub złoto, wypałka.
Выжигáть, *вы́жечь*, v. a. wypalać, wypalić, spalić co ogniem; v. a. wypalać piętno, znak; wysuszać, wypalać (np. cegły).
Выжидáть, *вы́ждать*, v. a. oczekiwać, doczekać się, wyczekać.
Выжимáть, *вы́жать*, v. a. wyżymać, wyżąć; wytłoczyć, wycisnąć;

wysadzić kogo (np. z urzędu); – *непріятеля*, wyrugować, wyparować nieprzyjaciela.

Выжимка, wyżęcie, wyciskanie; przysada; *выжимки*, m. pl. wytłoczyny. [*вать*).

Выжитый, a. wysłużony (v. *выжи-*

Выжлецъ, *-жликъ*, wyżeł, wyżełek; *выжловка*, wyżlica; *-жлятникъ*, psiarz.

Вызвѣзживать, *вызвѣздить*, v. a. (vu.) wyburczeć, wyłajać kogo, pogrozić komu.

Выздоравливать, *выздоровѣть*, v. n wyzdrowieć, ozdrowieć; *выздоровленіе*, wyzdrowienie, ozdrowienie.

Вызнавать, *вызнать*, v. n. wywiadywać się, dochodzić, wypytać się.

Вызовъ, *вызывъ*, wyzywanie, wyzwanie; wzywanie, wezwanie.

Вызолотить, v. a. wyzłocić, pozłocić.

Вызольникъ, ostrożka polna (*rośl.*).

Вызрѣвать, *вызрѣть*, v. n. dojrzewać, dozrzewać; *вызрѣлый*, a. dojrzały.

Вызывать, *вызвать*, v. a. wyzywać, wyzwać; wzywać, wezwać; wywołać z kąd; – *на поединокъ*, wyzwać kogo na pojedynek; *-ся*, v. p. być wyzywanym; v. r. ofiarować się, oświadczyć się.

Вызябать, *вызябнуть*, v. n. (o drzewach i zielach) wymarzać, wymarznąć.

Выигрывать, *выиграть*, v. a. wygrywać, wygrać (grę w karty i t. d. bitwę, sprawę); – na instrumencie; *-ся*, v. r. ograć się (mówiąc o instrumencie).

Выигрышъ, wygrana; zysk, korzyść; *-шный*, a. wygrany; zyskowny.

Выискивать, *выискать*, v. a. wyszukać, wyśledzić, wynaleźć; upatrywać sobie n. p. czas; *-ся*, v. r. wynaleźć się, znaleźć się; ofiarować się, podać się; *выискъ*, *выискиваніе*, wyszukanie, wyśledzenie.

Выказывать, *выказать*, v. a. okazać, pokazać; *-ся*, v. r. okazać się, pokazać się.

Выкалывать, *выколоть*, (*что изъ чего*), v. r. wykalać, wykłóć, wyrębywać; (*что чѣмъ*), *-вать узоръ*, wykałać wzorek.

Выкапчивать, *выкоптить*, v. a. uwędzić, wysuszyć w dymie.

Выкапывать, *выкопать*, v. a. wykopywać, wykopać.

Выкарапкаться, v. r. wygramolić się (propr. & *).

Выкармливать, *выкормить*, v. a. wychowywać; utuczyć.

Выкатъ, wytaczanie, wywindowanie (z piwnicy).

Выкатывать, *выкатить*, v. a. wywindować, wytaczać (z piwnicy); wywałkować, wymaglować (bieliznę); * wybić, wytrzepać kogo; *-ся*, v. r. wytarzać się; wyjeździć się (n. p. sankami).

Выкачивать, *выкачать*, v. a. wypompować; *выкачанный*, a. wypompowany.

Выкачивать, *выкатить*, v. a. wytaczać (z piwnicy); *-ся*, v. r. wytoczyć się z kąd lub z czego; *выкаченный*, a. wytaczany.

Выкашивать, *выкосить*, v. a. wykosić; zarabiać koszeniem.

Выкашливать, *выкашлянуть*, v. a. wykaszlać, wykaszlnąć.

Выквашиваніе, wykwaszenie.

Выквашивать, *выквасить*, v. a. wykwasić, nakwasić; *выквашенный*, a. wykwaszony.

Выкидки, m. pl. wyrzutki, żużel; wyrzut morski.

Выкидывать, *выкинуть*, v. a. wyrzucać, wyrzucić; odrzucić; poronić (mówiąc o brzemiennéj); *-дывать ружьёмъ*, robić bronią, ćwiczyć się; *-ся*, v. r. wyrzucić się; v. p. być wyrzuconym.

Выкидышъ, poroniątko, poroniony, niedonoszony płód.

Выкипать, *выкипѣть*, v. n. wykipieć, wyparować.

Выкисать, *выкиснуть*, v. n. wykisieć, wykisnąć, nakisnąć; *выкислый*, a. wykisły, wykisiały, ukwaszony.

Выкладывать, *выкласть*, v. a. wykładać, wyłożyć; (*что чѣмъ*) wykładać (co czem); wykładkę dawać u sukni; wykładkę robić u sukni; wyrachowywać; *-кладенный*, a. wyłożony, wyjęty; wykładny; *выкладка*, wykład; wyłożenie; wykładka, wyłogi; rachunek.

Выклевывать, *выклевать*, *выклю-*

нуть, v. a. wydziobać; wykłóć; *-ся*, v. n. wykłuć się. wylęgnąć się.
Выклеивать, *выклеить*, v. a. wyklejać, wykleić; *выклейка*, wyklejenie; to co wyklejone.
Выкликивать, *выкликать*, *выкликнуть*, v. a. wywoływać, wywołać, zawołać; *выкличка*, *-кликаніе*, wywołanie.
Выключать, *выключить*, v. a. wyłączać, wyłączyć, wyjąć; *выключка*, wyłączenie; wyjątek.
Выкнуть, v. *Привыкнуть*.
Выковка, wykucie; okucie.
Выковывать, *выковать*, v. a. wykować, wykuć.
Выковыривать, *выковырять*, *выковырнуть*, v. a. wydłubywać, wydłubać, wyskrobać.
Выколачивать, *выколотить*, v. a. wybijać, wybić; wytrzepać; *выколотить кого*, wybić kijem, wygrzmocić, wytrzepać kogo; *-ся*, v. p. & r. być wybitym; wychodzić.
Выколка, wyłamanie, wyrąbanie (lodu).
Выколотіе, wykłócie, wyłupienie; *выколотый*, a. wykłóty, wyłupiony; wyrąbany, wyłamany.
Выколоченный, a. wybity; wytrzepany; wybity kijem.
Выколупывать, *выколупать*, *-лупить*, v. a. wyłupywać, wyłupić, wyłuszczać; wydłubać, wyskrobać.
Выконопачивать, *выконопатить*, v. a. wykonopaczyć, poutykać pakułami.
Выконченіе, *выкапчиваніе*, n. uwędzenie; *выконченный*, a. okopcony, uwędzony.
Выкормка, *выкормъ*, utuczenie, tuczenie; *выкормленный*, a. utuczony.
Выкошеніе, wykoszenie; *выкошенный*, a. wykoszony.
Выкрадывать, *выкрасть*, v. a. wykradać, wykraść; *-ся*, v. r. wykradać się, wykraść się.
Выкраивать, *выкроить*, v. a. wykrawać, wykroić.
Выкрахмалить, v. a. wykrochmalić.
Выкрашивать, *выкрасить*, v. a. pofarbować, pomalować, wymalować; *выкраска*, pomalowanie.
Выкроеніе, wykrojenie; *выкройка*, wzór, model wykrojony, wykrój.
Выкрошивать, *выкрошить*, v. a. rozpraszać, rozsypać; *-ся*, v. r. rozproszyć się, rozsypać się; kruszyć się, wykruszyć się.
Выкручивать, *выкрутить*, v. a. wykręcać, wykręcić, skręcić; * uniewinniać, usprawiedliwiać kogo; *-ся*, v. p. być skręconym; v. r. * wykręcić się, wywinąć się.
Выкрывать, *выкрыть*, v. a. pokrywać, pokryć (np. dom dachem); (w grze) zabić.
Выкупать, *выкупить*, v. a. wykupić; *выкупленный*, a. wykupiony; *-пный*, a. wykupny. [kup
Выкупъ, *выкупка*, wykupienie, wy-
Выкуривать, *выкурить*, v. a. wykurzyć; wypalać gorzałkę; * wykurzyć kogo, pozbyć się go; *выкурить трубку табаку*, wykurzyć, wypalić fajkę tytuniu.
Выкусывать, *выкусать*, v. a wygryzać, wygryźć co zębami; *выкушеніе*, wygryzienie.
Выкушать, v. a. wypić.
Вылавливать, *выловить*, v. a. wyławiać, wyłowić.
Вылазка, wycieczka.
Вылазъ, przełaz, dziura w murze do przełażenia.
Выламывать, *выломить*, v. a. wyłamywać, wyłamać; wywinąć; *-ся*, v. p. być wyłamanym; v. n. złamać się; wywinąć się.
Вылащивать, *вылощить*, v. a. gładzić, wygładzić, wyglancować.
Вылежать, v. n. długo leżeć (chorować); *-ся*, v. r. odleżeć, zleżeć się, wyleżeć się; wypocząć.
Вылетать, *вылетѣть*, v. n. wylatać, wylecieć.
Вылетъ, wylot, wylecenie, lot; *на* —, na wylot, wskroś.
Вылечивать, *вылечить*, v. a. wyleczyć, uleczyć; *-ся*, v. p. & r. wyleczyć się; *вылечка*, wyleczenie.
Выливать, *вылить*, v. a. wylać; odlać (z kruszcu); *-ся*, v. r. wyciec, wylać się, wypłynąć; v. p. być odlanym. [zać, zlizać.
Вылизывать, *вылизать*, v. a. wyli-
Вылинивать, *вылинять*, v. n. wylinieć, tracić sierć, pierze.
Вылитый, a. wylany; odlany (z kruszcu); *- въ кого*, * bardzo podobny do kogo, wykapany.
Выложить, v. *Выкладывать*.

Вылóмка, вылóмъ, wyłam, wyłom, wyłamanie; *вылóмленіе*, wyłamanie; wywienie, wywichnięcie.
Вылудить, v. a. pobielić cyną; *вылуженный*, a. pobielony cyną.
Вылупáть, *-плять*, *вылупить*, v. a. wyłupować, wyłupić, wyłuszczać; *-ся*, v. r. wyłupiać się, wyłuszczać się; wykluć się (jak kurczęta).
Вылущивать, -лущáть, вылущить, v. a. wyłuszczać (np. orzechy); *-ся*, v. r. wyłuszczać się.
Вылыгáть, вылгать, v. n. wyłygać, wyłgać.
Выль, f. guz na ciele lub drzewie.
Вылѣзáть, вылѣзть, v. n. wyłazić, wyleźć; (o włosach) wyłysieć, łazić, wyłazić; *вылѣзлый*, (o włosach i sierci tylko) wyłazły, wyliniały.
Вылѣпливать, -плять, вылѣпить, v. a. modelować, formować, robić wzory z wosku, z gliny.
Вымáзывать, вымазать, v. a. pomalować; napuścić oliwą; wysmarować, posmarować; wymalować; *-ся*, v. r. wysmarować się.
Вымáнивать, выманить, v. a. wyłudzić, wymamić.
Вымаранный, a. zbrudzony, pobrudzony; wymazany, wykreślony.
Вымáривать, выморить, v. a. pomorzyć, zamorzyć, wymorzyć (głodem).
Вымáрывать, вымарать, v.a. zbrudzić, pobrudzić; wymazać, wykreślić; *-ся*, v. r. pobrudzić się; v. p. bydź wykreślonym.
Вымáсливать, вымаслить, v. a. posmarować, powalać olejem; *-ся*, v. r. powalać się, posmarować się olejem.
Вымáчивать, вымочить, v. a. wymoczyć, zmoczyć; *-ся*, v. r. wymoknąć, zmoknąć; v. p. być wymoczonym.
Вымáщивать, вымостить, v. a. brukować, wybrukować.
Вымерзáть, вымерзнуть, v. n. zamarzać, zamarznąć; wymarzać, wymarznąć; *вымерзлый*, a. przemarzły; wymarzły. [tać, wymieść.
Выметáть, выместь, v. a. wymia-
Выметка, dzierganie u sukni kobiecéj; obrachunek.
Вымéтывать, выметать, v. a. wyrzucać; *- пéтли*, dziergać, obszywać dziurki gusikowe; *-вать ружьёмъ*, robić bronią; *-ся*, v. r. wyrzucić się; być dzierganym.
Вымещáть, выместить, v. a. mścić się, zemścić się; *вымещеніе*, zemsta, zemszczenie się; *вымещенный*, a. mszczony, zemszczony.
Выминáть, вымять, v. a. wygniatać, wymiąć, wygnieść; wydeptać.
Вымирáть, вымереть, v. n. wymierać, wymrzeć. [ny.
Вымоина, rowek od deszczy zrobio-
Вымокáть, вымокнуть, v. n. zmoknąć; wymoczyć; *вымоклый*, zmoczony, zmokły; wymoczony, wy-
Вымолвить, v. a. wymówić. [mokły
Вымолить, v. a. wymodlić.
Вымолоть, v. a. wymiełać, wymleć.
Вымораживать, выморозить, v. a. zamrozić; wymrozić.
Выморенный, a. wymorzony.
Выморозки, m. pl. reszta mocnego napoju po wymarznięciu pozostała, wymrozki.
Вымороченый, a. pozostały po śmierci czyjéj bez właściciela i dziedziców.
Вымоченный, a. zmoczony; wymoczony; *вымочка*, wymoczenie; suszenie lnu.
Вымощенный, a. wybrukowany.
Вымпелъ, bandera.
Вымýчивать, вымучить, v.a. (propr & *) wymęczyć. [porwać.
Вымчать, v. a. zemknąć, ściągnąć,
Вымывáть, вымыть, v. a. myć, wymyć, wyprać; (o wodzie) wyrwać dołek. [czesywać len.
Вымыкáть, вымыкать, v. a. wy-
Вымыслъ, m. wymysł, wynalazek; wymysł, zmyślenie, fałsz.
Вымытіе, wymycie, wypranie; *вымытый*, a. wymyty, wyprany; wyrwany wodą.
Вымышлять, вымыслить, v. a. wymyślać, wymyślić, wynaleźć; zmyślić co; *вымышленіе*, wynalazienie, wynalazek; zmyślenie; *-шленникъ*, wynalazca; *-шленный*, a. wymyślony, wynazeziony; zmyślony, nieprawdziwy.
Вымѣлить, v. a. wykredować.
Вымѣнивать, вымѣнять, -нить, v. a. wymieniać, wymienić.
Вымѣнъ, wymienianie; zamiana, wymiana.

Вымѣривать, вымѣрять, v. a. wymierzać, wymierzyć.
Вымя, (вымячко, d.) wymię.
Вымятый, a. wygnieciony; wydeptany.
Вынашивать, выносить, v. a. (o sukni) znosić, wytrzeć; wyuczyć, przyzwyczajać sokoła (do siedzenia na ręku).
Вынизка, вынизываніе, obszywanie, perlami, kameryzowanie; *вынизывать, вынизать*, v. a. *жемчугомъ*, obszyć, wyłożyć perłami, kameryzować.
Вынимáтель, m. ten co zabiera kogo lub co; instygator.
Вынимáть, вынять, вынуть, v. a. wyjmować, wyjąć; chwytać co zabronione, zakazane, pojmać.
Выносить, вынесть, v. a. wynosić, wynieść; * (o wodzie) wyrzucać na ląd; wyjawić co komu (n. p. sekret); *-ся*, v. r. & p. wynosić się, wynieść się; być wyniesionym.
Выноска, -носъ, odsyłacz w książce; przypisek; *выносный*, a. wyjawiony; *выносокъ*, stara, znoszona suknia.
Выносъ, pogrzeb, exportacya ciała.
Вынош енный, a. wyniesiony; (o sukni) wynoszony, używany, wytarty.
Выну, ad. (sł.) zawsze, ustawicznie.
Вынуждáть, вынудить, v. a. wymuszać, wymusic.
Вынутый, вынятый, a. wyjęty.
Вынюхивать, вынюхать, v. a. wyżywać, wyżyć tabakę.
Вынянчить, v. a. wypielęgnować, wypiastować.
Вынятіе, wyjęcie; *-тый*, a. wyjęty.
Выострить, -острять, wyostrzyć.
Выпадáть, -пáдывать, выпасть, v. n. wypadać, wypaśdź, upaśdź; (o bydle) padać, zdychać. [cie.
Выпадокъ, choroba końska w kopy-
Выпадъ, выпадка, wypadnienie, wypadnięcie.
Выпáживать, выпазить, v. a. fugować, wylaskować, wyfugować, wyżłobkować; *выпазка*, wyżłobkowanie, fuga.
Выпаленный, a. wypalony (od słońca); wypalony, wystrzelony.
Выпáлзывать, выползть, v. n. wyłazić, wyczołgać się.

Выпáливать, выпалить, v. a. wypalać, wypalić (np. pole); wystrzelić.
Выпалъ, wypalenie, wypał, wystrzał.
Выпáлывать, выполоть, v. a. wypielać, wypleć.
Выпалый, a. wypadły, spadły.
Выпáривать, выпарить, v. a. naparzać, naparzyć; *wyparować, wyziewać; *-ся*, v. p. być naparzonym; v. r. wyziewać, wychodzić.
Выпáрывать, выпороть, v. a. wyparać, wypróć; wypatroszyć (rybę); - *когó лозáми*, wychłostać kogo rózgami.
Выпахать, v. a. wyorać; zarabiać oraniem; wypłonić rolę.
Выпачкать, v. a. powalać, zesmolić.
Выпашъ, pole wypłonione.
Выпекáть, выпечь, v. a. wypiekać, wypiec; *-ся*, v. p. wypiekać się.
Выперéживать, выпередить, v. a. wyprzedzać, -dzić kogo.
Выпертый, a. wyparty.
Выпечáтывать, -чáтать, v. a. wydrukować; *-ся*, v. n. być wydrukowanym; (o czcionkach) być zbitym, zniszczonym.
Выпеченный, a. wypieczony.
Выпивáть, выпить, v. a. wypijać, wypić; *-ся*, v. r. *od pijaństwa rozum stracić.
Выпи́ливать, выпилить, v. a. wypiłować piłą, pilnikiem.
Выпирáть, выперѣть, v. a. wypierać, wyprzeć.
Выпи́сывать, выписать, v. a. wypisywać, wyciągać, wypisać; zapisywać, zapisać skąd; wykreślić, wyłaczyć kogo z czego; *выписанный*, a. wypisany, wyjęty z czego; zapisany skąd; *выписка*, wypis, wyciąg; *-сный*, a. zapisany (skąd); *выпись*. f. wypis, kopia, wyciąg; *-ся*, v. p. być wypisanym; być zapisanym. [pychać, wypchnąć.
Выпи́хивать, выпихнуть, v. a. wy-
Выплáвливать, -плавлять, выплавить, v. a. wytapiać, wytopić; *выплавка, -плавленіе*, topienie, wytopienie (np. kruszcu); *-вный*, a. wytopiony, wytopieniem dobyty.
Выплавокъ, wyrostek na drzewie.
Выплáкивать, выплакать v. a. wypłakać co, płaczem co otrzymać; - *глазá*, wypłakać oczy.

Выплачивать, *выплатить*, v. a. wypłacać, wypłacić; *-ся*, v. r. wypłacać się; v. p. być wypłaconym; *выплаченіе*, wypłacenie, wypłata, zapłacenie.
Выплёвывать, *выплюнуть*, v. a. wypluwać, wyplunąć, wypluć.
Выплёскивать, *выплескать*, v. a. wypluskiwać, wypluskać, wyplusnąć; wylewać, wylać; *-ся*, v. r. wypluskać, wyplusnąć się, wylewać się, wylać się.
Выплетать, *выплесть*, v. n. wyplatać, wypleść; uplatać, upleść; upleść koronki; zarabiać co pleceniem (np. koronek); *-ся*, v. r. wypleść, rozpleść się; * wyłazić, wychodzić z trudnością (po chorobie); * wywikłać się, wyplątać się z czego.
Выплощивать, *выплощить*, v. a. wypłaszczyć, spłaszczyć, płaskim zrobić.
Выплывать, *выплыть*, v. n. wypływać, wypłynąć.
Выплывокъ, wyroślina, wyrostek drzewny.
Выплясывать, *выплясать*, v. a. wytańczyć, wytańcować, wypląsać.
Выпоеніе, wypojenie.
Выполаскивать, *выполоскать*, v. a. wypłókiwać, wypłókać.
Выполять, v. *Выпалзывать*.
Выполнять, *выполнить*, v. a. wypełniać, wypełnić, uskutecznić; *выполненіе*, wypełnienie, uskutecznienie; *-ненный*, a. wypełniony, uskuteczniony.
Выполотый, a. wypielony.
Выпользовать, v. a. wyleczyć; *-ся*, v. r. wyleczyć się.
Выпоражнивать, *выпорожнить*, v. a. wypróżniać, wypróżnić.
Выпоротіе, wyprócie; *выпоротокъ*, wyprótek, jagniątko z brzucha wypróte; *выпоротый*, a. wypróty; wypatroszony.
Выпоръ, wypięcie, przegięcie.
Выпотѣть, v, n. wypocić się.
Выправка, poprawka; dowiadywanie się.
Выправливать, *-правлять*, v. a. usprawiedliwić, uniewinnić; otrzymać, wyrobić co dla kogo; wyprostować, wygładzić; wprawić, wstawić (członek wywichnięty); poprawić; wytresować (np. rekruta na żołnierza); *-ся*, v. r. usprawiedliwić się; dowiadywać się; poprawić się, polepszyć się; wyprostować wyrównać się; v. p. być poprawionym, wsprawionym, wstanionym.
Выпрашивать, *выпросить*, v. a. wypraszać, wyprosić, uprosić; *-ся*, v. r. wyprosić się, uprosić, wyjednać sobie co; *выпрошенный*, a. wyproszony.
Выпрокидывать, *выпрокинуть*, v. a. wyrzucać, wywracać, wywrócić.
Выпрыгивать, *выпрыгнуть*, v. n. wyskakiwać, wyskoczyć.
Выпрыскивать, *выпрыскать*, *выпрыснуть*, v. a. wypryskać, wyprysnąć; *-ся*, v. r. pokropić się, polać się; v. p. być opryskanym, pokropionym.
Выпрѣвать, *выпрѣть*, v. n. rozgotować się; spocić się; *выпрѣлый*, a. wygotowany.
Выпрягать, *выпрячь*, v. a. wyprzęgać, wyprząć; *выпряженіе*, *выпряжка*, wyprzężenie; *-ся*, v. r. rozprzęgać, wyprzęgać się; v. p. być wyprzężonym.
Выпрядать, *выпрянуть*, v. n. wyskakiwać, wyskoczyć.
Выпрядывать, *-прядать*, *выпрясть*, v. a. wyprząśdź co (np. ze lnu nici); zarabiać przędzeniem.
Выпрямлять, *выпрямить*, v. a. wyprostować.
Выпугивать, *выпугнуть*, v. a. wystraszyć, wypłoszyć.
Выпуклина, wypuklina, miejsce wypukłe; *-клость*, wypukłość; *-пуклый*, a. wypukły.
Выпускать, *выпустить*, v. a. puszczać, puścić; *- кровь изъ жилъ*, puścić krew z żyły; *- кого изъ тюрмы*, wypuścić kogo z więzienia; wypuścić, wysunąć pazury, żądło; opuścić, wyrzucić (co z dzieła); uwolnić, odprawić (np. z pułku); wydać (książkę); *-пускный*, a. wypuszczalny.
Выпускъ, wypuszczanie, wywóz (towarów); opuszczenie czego (w przepisywaniu); uwolnienie, odprawa ze służby wojskowéj lub cywilnéj; występ, wyskok; wystrzał.
Выпутывать, *выпутать*, v. n. rozplątać; wywinać, rozwikłać, wywikłać; *-ся*, v. r. wywikłać się.

Выпýчивать, вы́пучить, v. a. wydąć, wypaczyć; *-чить глазá*, wytrzeszczać oczy.
Выпущéніе, wypuszczenie.
Выпы́ривать, вы́пырнуть, v. a. wypychać, wypchnąć.
Выпы́тывать, вы́пытать, v. a. wybadywać, dochodzić, wybadać; katować, męczyć.
Выпь, f. czapla bąk (*Ardea stellaris*).
Выпѣвáть, вы́пѣть, v. a. wyśpiewać; śpiewaniem zarobić.
Вы́пѣстовать, v. a. wypiastować.
Выпѣ́хивать, вы́пѣхать, v. a. (vu.) wypychać, wypchnąć.
Выпя́ливать, вы́пялить, v. a. rozpiąć na krośna; odpiąć, zdjąć, wyłożyć z krosien.
Выпя́чивать, вы́пятить, v. a. wypuczyć, wystawić, podać naprzód; *-ся*, v. r. wysunąć się, wydać się, występować, wystawać, podać się naprzód.
Вырабóтывать, вы́работать, v. a. zapracować, zarobić; *вы́работка*, robota, wyrobienie.
Вырáвнивать, вы́ровнять, v. a. wyrównywać, wyrównać; *-ся*, v. p. być wyrównanym; v. n. stać się równym, gładkim.
Выражáть, вы́разить, v. a. wyrażać, wyrazić, wyłożyć, wyjaśnić; wydać, wystawić; wymawiać; *-ся*, v. r. wyrazić się; v. p. być wyrażonym. [wyradzać, wyrodzić się.
Вырождáться, вы́родиться, v. r.
Выражéніе, wyrażenie; wyobrażenie. [dobitny.
Выразúтельный, a. wyraźny, jasny,
Выразумѣть, v. a. wyrozumieć, zrozumieć, pojąć.
Вырáнивать, вы́ронить, v. a. upuścić, wyronić, wyrzucić, zgubić; *-ся*, v. r. wypaść.
Вырастáть, вы́расти, v. a. wyrastać, wyrosnąć, wyrość.
Вы́рванный, a. wyrwany.
Вырвать, v. *Вырывать, вырвать*.
Вы́дрѣть, v. n. (o wrzodach) dostać się, nabrać, naciągnąć.
Вырезýбъ, rapa (*Cyprinus dentex*).
Вы́ровненный, a. wyrównany.
Вы́родокъ, wyrodek.
Вы́роненный, a. zgubiony, wyroniony; *вы́ронить*, v. *вырáнивать*.
Вы́рослый, a. wyrosły, wybujały.
Вы́ростокъ, m. wyroślina, odrośl, wyrostek; sak, skora bykowa wyprawiona.
Выращáть, вы́растить, v. a. wychować, wyhodować; *вы́ращеніе*, wychowanie (dzieci), wyhodowanie (drzew); *вы́ращенный*, a. wychowany, wyhodowany; rosły.
Вырубáть, вы́рубить, v. a. wyrąbać, wycinać, wyciąć; *- огóнь*, skrzesać ogień.
Вы́рубъ, wycięcie, wyrąb, wrąb.
Вы́ругать, v. a. *-ся*, v. r. wyłajac, wyfukać.
Выручáть, вы́ручить, v. a. wybawić, uwolnić; dostać, otrzymać, odzyskać (pieniędzy); *вы́рученіе*, wybawienie; odzyskanie; wykupienie; *вы́ручка*, uwolnienie kogo od czego; wykup; wybawienie kogo z czego; pieniądze odzyskane.
Вырывáть, вы́рыть, v. a. wyryć, wykopać; *вы́рытый*, a. wykopany, wyryty.
Вырывáть, вы́рвать, v. a. wyrywać, wyrwać; *-ся*, v. r. wyrywać się, wyrwać się, uciec (zkąd).
Вырѣ́зывать, вы́рѣзать, v. a. wyrzynać, wykrawać, wycinać; wyryć, wyrznąć na kamieniu lub drzewie; *вы́рѣзка*, wyrznięcie, wycięcie, wykrój; wykrawek; laskowanie, żłobkowanie (*w archit.*).
Выря́живать, выряжáть, вы́рядить, v. a. obwarować, zastrzeć; wystroić (dziecie); *-ся*, v. r. wystroić się. [przesadzenie.
Вы́садка, wysadzenie, wylądowanie;
Вы́садокъ, m. roślina przesadzona.
Высáживать, вы́садить, v. a. przesadzać rośliny; wylądować; wysadzić, wybić, rozbić. [smarować.
Высалúть, v. a. wyłoić, łojem wy-
Высáсывать, вы́сосать, v. a. wysysać, wyssać.
Высвáтывать, вы́сватать, v. a. wyswatać, swataniem ożenić, wydać za mąż.
Высвéрливать, вы́сверлить, v. a. wywiercać, wyświdrować, wywiercić. [wygwizdać, wyświstać.
Высвúстывать, вы́свистать, v. a.
Высвобождáть, вы́свободить, v. a. oswobodzić, wyzwolić, wybawić.
Высвóривать, вы́сворить, v. a. przyzwyczajać, przyuczać psy do sfory.

Высеребрить, v. a. wysrebrzyć, posrebrzyć. [palanka.
Высидка, alembikowa wodka, prze-
Высидѣться, v. r. wysiedzieć się.
Высиживать, *высидѣть*, v. a. wysiadać, wysiedzieć (kurczęta); wypalić, wydystyllować (wódkę).
Высинить, v. a. wymodrzyć, wysinić.
Высить, *возвысить*, v. a. (sł.) wywyższać, podwyższać (kogo).
Выскабливать, *выскоблить*, v. a. wyheblować; wyskrobać.
Высказывать, *высказать*, v. a. powiedzić, wypowiedzieć.
Выскакивать, *выскочить*, *-скокнуть*, v. n. wyskakiwać, wyskoczyć, wyskoknąć.
Выскальзывать, *выскользнуть*, v. n. wyślizgiwać się, wyśliznąć się.
Выскребать, *выскресть*, v. a. wyskrobać, skrobaniem wyczyścić.
Высланіе, wysłanie, posłanie, wysyłanie; *высланный*, a. wysłany, ode-
Выслуга, usługa; zasługa. [słany.
Выслуживать, *выслужить*, v. a. wysługiwać, wysłużyć; *-ся*, v. r. dosługiwać się, dosłużyć się; przypochlebić się komu.
Выслушивать, *выслушать*, v. a. wysłuchiwać, wysłuchać.
Высмаливать, *высмолить*, v. a. posmolić, wysmolić, smołą wymazać; *высмоленный*, a. wymazany smołą.
Высмаркивать, *высморкать*, v. a. wysmarkać, wytrzeć nos.
Высматривать, *высмотрѣть*, v. a. wypatrywać, wypatrzyć, nauczyć się czego przez przypatrywanie się; wyglądać, upatrywać, oczekiwać; *высмотрѣнный*, a. wypatrzony (czego nauczył się kto przez przypatrywanie się).
Высовывать, *высунуть*, v. a. wysuwać, wytykać; wypychać, wypchnąć; (vu.) wyłączyć kogo (np. z miejsca); *-ся*, v. r. wysunąć się; wyrzucać się. [sły (propr. & *).
Высокій, a. wysoki; wielki; wynio-
Высокоблагородіе, wielmożność; *Ваше -родіе*, *-родный*, wielmożny.
Высоковерхій, a. wysokim wierzchołkiem; *-выйный*, a. wyniosły, dumny.
Высокоглаголать, v. n. (sł.) chełpić się, chwalić się; *-голивый*, a. chełpliwy, samochwalny. [żny.
Высокодержавный, a. wielce potę-
Высокомонаршій, a. wysokomonarszy; *-мудрый*, a. arcymądry, wysoko uczony; *-мысленный*, a. dumny, pyszny, wysokomyślny; *-мысліе*, duma, pycha, wysokomyślność; *-мѣріе*, *-мѣрность*, pycha, duma; *-мѣрничать*, *-мѣрствовать*, v. n. być dumnym, pysznym; *-мѣрный*, a. pyszny, dumny.
Высоконекъ, a. nieco wysoki.
Высокопарный, a. wysokolotny; * wyniosły, bujny, szczytny; *-повелительный*, a. wielowładny; *-почитаніе*, *-почтеніе*, uszanowanie, poważanie; *-почтенный*, a. wielce poważany, przezacny; *-превосходительный*, mający tytuł Jaśnie wielmożnego; *-превосходительство*, tytuł Jaśnie wielmożnego; *Ваше -льство*, Jaśnie wielmożny; *-преосвященный*, a. najprzewielebniejszy; *-преосвященство*, (tytu dawany arcybiskupom) przewielebność; *-преподобіе*, wielebność (tytuł dawany przeorom i archimandrytom); *-преподобный*, a wielebny.
Высокородіе, (tytuł dawany urzędnikom piątej klassy) wielmożny; *-родный*, a. mający tytuł piątej klassy; *-рѣчивый*, a. wysokomówny, górno mówiący; *-рѣчіе*, nabrzmiałość, nadętość (stylu).
Высокосердіе, duma, pycha, wyniosłość; *-сердый*, a. dumny, pyszny, wyniosły.
Высокость, wysokość; wielkość.
Высокоуміе, *-коумство*, nadętość, wyniosłość; *-умный*, a. dumny, wyniosły, nadęty; *-умствованіе*, uprzedzenie, przesąd własny; *-умствовать*, v. n. być uprzedzonym, rozumieć o sobie wiele.
Высокоцарствовать, v. a. (sł.) królować, panować.
Высолить, v. a. nasalać, nasolić; *высолка*, *высолъ*, nasolenie.
Высосанный, a. wyssany (v. *высасывать*. [słość; wzgórek
Высота, wysokość; wielkość; wynio-
Высоцѣ, ad. (sł.) wysoko, wysoce; wyniosle.
Высохлый, a. wyschły.
Высочайше, ad. najwyżej.
Высочайшій, a. najwyższy.
Высочество, (tytuł Książętom krwi

Cesarskiéj lub Królewskiéj dawany) Wysokość; Wasza Wysokość, Jaśnie Oświecony. [wypytać się.
Выспрашивать, выспросить, v. a.
Выспренный, a. wyniosły, wysoki, górny; *-ность*, wysokość, wyniosłość. [nie.
Выспрошеніе, выспросъ, wypyta-
Выспрь, ad. (sł.) wysoko, wyniosło.
Выспѣвать, выспѣть, v. n. dojrzewać, dojrzeć, stać się dojrzałym; *выспѣлый*, a. dojrzały.
Выставка, wykładanie, wyłożenie towarów; dostawa, dostarczenie; (w grze bilarowéj) wystawka.
Выставливать, выставлять, выставить, v. a. wystawiać, wystawić, wyjąć co z czego, wykładać, wyłożyć, wywiesić; pokazać; dostarczać, dostawić; *-вить кого*, potępić kogo, obwinić go.
Выстаивать, выстоять, v. n. wystoić, wystać; wytrzymać; *-ять лошадь*, dać wytchnąć koniowi; *-ся*, v. r. (o cieczach) wywietrzyć; (o kolorach) wypłowieć.
Выстанавливать, выстановить, v. a. wystawić, wywiesić; *выстановленіе*, wystawienie.
Выстегивать, выстегать, v. a. przeszywać, pikować, stębnować, wypikować; wyciąć, wychlasnąć; *-гать кого*, wychłostać kogo.
Выстегнуть, v. a. *лошадь*, wyprząc konia.
Выстигать, выстичь, v. a. *кого*, uprzedzić kogo (w czem).
Выстилать, выстлать, v. a. dylować; wybrukować; *выстилка*, wybrukowanie, wydylowanie; bruk; (w grze) cztery karty jednakowe; pięć kart jednéj maści.
Выстирать, v. a. wyprać.
Выстой, zwietrzałość (np. piwa); *выстоялый*, a. zwietrzały.
Выстойка, wytrzymanie, wystanie.
Выстраивать, выстроить, v. a. budować, wybudować.
Выстригать, выстричь, v. a. wystrzygać, wystrzydz; *-ся*, v. r. wystrzygać, wystrzydz się; v. p. być strzyżonym.
Выстрогать, выстружить, v. a. wyheblować, wystrugać. [wanie.
Выстроеніе, выстройка, wybudo-
Выстрочивать, выстрочить, v. a. stębnować, wystębnować.
Выстрѣливать, выстрѣлить, выстрѣлять, v. a. wystrzeliwać, wystrzelić; *выстрѣлъ*, strzał, wystrzał.
Выстряпывать, выстряпать, v. a. zarobić wygotowaniem (potrawy); wyrobić komu co.
Выстуживать, выстужать, выстудить, v. a. wystudzać, wystudzić; *-ся*, v. p. być wystudzonym.
Выступать, выступить, v. n. występować; iść, postępować, wystąpić, wyjść; (o wodzie) przybierać, wylewać, wylać z brzegów; *pokazać się, wystąpić (np. krósty na ciele). [*ніе*, wystąpienie.
Выступка, chód, krok; *выступле-*
Выстывать, выстыть, -стынуть, v. n. wystudzić się; *выстылый*, a wystudzony, wystygły.
Высунутый, a. wysunięty.
Высушивать, высушить, v. a. wysuszać, wysuszyć.
Высылать, выслать, v. a. wysyłać, wysłać, odesłać; *высылка*, wysyłanie, wysyłka, posłanie.
Высыпать, высыпать, v. a. wysypywać, wysypać; v. n. wysypać się (np. krosty); *-ся*, v. r. wysypać się, rozsypać się, v. a. być wysypanym; *высыпка*, wysypanie; *-пный*, a. wysypany, rozsypany. [spać się.
Высыпаться, выспаться, v. r. wy-
Высыхать, высохнуть, v. n. wysychać, wyschnąć.
Высѣвать, высѣять, v. a. siać, wysiewać, wysiać; przesiewać; *высѣвки*, m. pl. plewy.
Высѣкать, высѣчь, v. a. wyrębywać, wycinać; wyciąć, wyryć; wysmagać, wybić (rózgami); *-кать огонь*, skrzesać ogień.
Высѣчка, wyrycie, wycięcie; ząbki na kołnierzyku damskim.
Вытаивать, вытаять, v. n. tajać, odtajać, roztajać; v. a. wytopić.
Вытalkивать, вытолкать, v. a wypychać, wypchnąć.
Вытапливать, вытоплять, вытопить, v. a. ogrzać, opalić, ocieplić; wytapiać, wytopić; *-ся*, v. r. & n. wytopić się; wyciec.
Вытаптывать, вытоптать, v. a. wydeptywać, wydeptać; zadeptać, deptaniem zbrudzić.
Вытаривать, вытoрить, v. a. wy-

trzymać; *-ся*, v. r. pozostać, zatrzymać się.

Вытаскивать, вытащить, v. a. wyciągać, wyciągnąć; *вытащенный*, a. wyciągnięty; *-ся*, v. p. być wyciągnionym; v. r. (vu.) wyciągnąć się, wywlec się, wyleźć (np. po chorobie).

Вытачивать, выточить, v. a. toczyć, wytoczyć; wyostrzyć; wygryźć.

Вытвержнвать, вытвердить, v. a. wyuczyć, nauczyć na pamięć.

Вытекать, вытечь, v. n. wyciekać, wyciec; *вытеклый*, a. wyciekły.

Вытеребливать, вытеребить, v. a. wyrywać, wybierać, wyrwać.

Вытерпливать, вытерпѣть, v. a. znosić, wycierpieć.

Вытертый, a. wytarty, znoszony; wytarty, oczyszczony.

Вытесывать, вытесать, v. a. ociosać, wyciosać; *вытеска*, ociosanie, wyciosanie.

Вытечка, wycieknienie; (*w myślist.*) uchodzenie zwierza z legowiska swego.

Вытирать, вытереть, v. a. wycierać, wytrzeć; (o sukni) wytrzeć, znosić; *-ся*, v. n. otrzeć się; wytrzeć się (o sukni); v. r. być wytartym, obtartym.

Вытискивать, вытискать, v. a. wyciskać, wycisnąć; *вытискъ*, wyciśnienie, wytłoczenie; sok wytłoczony.

Вытискять, вытиснуть, v. a. wyciskać, wybijać, wycisnąć, wytłoczyć; *-нуть* (*печатной листъ, картину, изображеніе, монету*), wycisnąć, wytłoczyć (arkusz drukowany, rycinę), wybić (monetę).

Выткать, v. a. tkać, robić na warsztacie; zarobić tkaniem.

Вытный, a. losem otrzymany; (vu.) użyteczny, korzystny.

Вытолканный, -кнутый, a. wypchniony, wypchnięty.

Вытолковывать, v. a. objaśnić, wyjaśnić, wytłómaczyć. [ptać.

Вытолочить, v. a. podeptać, zde-

Вытопки, m. pl. skrzeczki, gręcy (reszty z metalu po wytopieniu pozostałe). [ny, wytopiony.

Вытопленный, a. ogrzany, przepalo-

Вытоплять, v. *Вытапливать*.

Вытоптанный, a. podeptany, zdeptany; zadeptany.

Выторговать, a. wytargować.

Выторжка, to co wytargowano.

Вытормошить, v. a. wydrzeć co komu.

Выточенный, a. wytoczony, toczony; wyostrzony; wygryziony (v. *вытачивать*).

Вытравливать, вытравлять, вытравить, v. a. spaść, wypaść; wygryźć, wyzrzeć, wypalić.

Вытрезвливать, вытрезвить, v. a. wytrzeźwić kogo; *-ся*, v. r. wytrzeźwić się, wytrzeźwieć.

Вытрепливать, вытрепать, v. a. trzepać, wytrzepać, oczyścić len, konopie.

Вытрясывать, вытрясать, вытрясть, v. a. wytrząsać, wytrząsnąć; *-ся*, v. r. wytrząsać, wytrząsnąć, wysypać się.

Вытряхивать, вытряхать, вытряхнуть, v. a. trząść, wytrząsnąć; *-ся*, v. r. wytrząsnąć się, wypaśdź. [stawić, wyciągać.

Вытуливать, вытулить, v. a. wy-

Вытуплять, вытупить, v. a. wytępiać, wytępić, stępić, tępym zrobić; *-ся*, v. r. wytępić się, stępić się.

Вытуривать, вытурить, вытурнуть, v. a. (vu.) wypędzać, wyganiać, wypędzić, wyforować kogo.

Вытыкать, v. *Выткать*.

† *Выть*, f. część; v. *Пай*.

Выть, взвыть, v. a. płakać głośno; wyć (jak wilki, psy); *вытьё*, płacz; wycie.

Вытѣснять, вытѣснить, v. a. wytłoczyć; wysadzić, wyrygować; *-ся*, v. n. przecisnąć się, wytłoczyć się.

Вытягивать, вытянуть, v. a. wyciągać, wyciągnąć, rozciągać; *вытяжный*, a. ciągliwy, ciągnący się; wyciągalny, do wyciągania.

Вытянутый, a. wyciągnięty.

Выудить, v. a. wyłowić wędką.

Выучивать, выучать, выучить, v. a. nauczyć, wyuczyć; *-ся*, v. r. nauczyć się; *выучка*, nauka, wyuczenie.

Выхаживать, выходить, v. a. obchodzić, obejść, zwiedzić (np. wszystkie miejsca); chodzeniem wyrobić, otrzymać.

Выхаркивать, *выхаркнуть*, v. a. wycharchać, wychrachać.
Выхвалять, *выхвалить*, v. a. wychwalać, wychwalić.
Выхватывать, *выхватить*, *-хватать*, v. a. wyrywać, wyrwać, porwać co komu; *wybawić kogo, (np. z biedy).
Выхлебывать, *выхлебать*, *-бнуть*, v. a. wychłapać, wychlepać, wychlipnąć.
Выхлеснуть, *выхлыснуть*, v. a. wychlasnąć (co), biczem.
Выхлопотать, v. a. wykłopotać, wystarać się zabiegami otrzymać co.
Выходецъ, m. emigrant.
Выходить, *выйти*, v. n. wychodzić, wyjść (propr. & *); *выйти въ отставку*, wyjść ze służby; (o cieczach) wyciec, wypłynąć; (o roślinach) pokazywać się, wyrastać; (o kurczętach) wylęgać się; być wydanym (o pieniędzach); (o czasie) upłynąć, minąć; (o książkach) wyjść; *wyjść, wypaśdź; *выйти изъ употребленія, изъ обыкновенія*, wyjść z użycia, ze zwyczaju; *в. на ружу*, wyjść, na jaw; *в. изъ довѣренности*, *изъ милости*, stracić zaufanie, łaskę, wypaść z łaski; *в. изъ терпѣнія*, pozbyć się cierpienia; *в. изъ себя*, zapomnieć się, zapomnieć przy: woitość; *в. за мужъ*, pojść za mąż.
Выходиться, v. r. (o koniach i bydlętach) poprawić sie.
Выходка, (*wyraz muzycz.*) śpiewanie lub granie w jeden, dwa lub kilka głosów bez choru.
Выходъ, wychód, wyjście; piwnica; wydanie, edycya.
Выхожденіе, wychodzenie; *выхоженный*, a. chodzeniem zarobiony; wyproszony, otrzymany u sądu.
Выхолаживать, *выхолодить*, v. a. wychładzać, wychłodzić, wystudzić.
Выхоливать, *выхолить*, v. a. rozpieścić.
Выхухоль, f. bobroszczur, piżmowiec.
Выцарапывать, *выцарапать*, *выцарапнуть*, v. a. wydrapać.
Выцвѣлый, a. wykwitły; (o futrze sobolowem) wyblakły.
Выцвѣтать, *выцвѣсть*, v. n. wykwitać, wykwitnąć; (o futrze sobolowem) wyblaknąć.
Выцѣживать, *выцѣдить*, v. a. wytoczyć, wypuścić (co z beczki).
Вычеканивать, *вычеканить*, v. a. wybijać, wybić, wypukłą, bitą robotą co robić.
Вычернивать, *вычернить*, v. a. poczernić; pobrudzić, powalać; wykreślić, wymazać; *-ся*, v. n. poczernić się, posmolić się; v. p. być poczernionym.
Вычерпывать, *вычерпать*, *-пнуть*, v. a. wyczerpywać, wyczerpać, wyczerpnąć.
Выческа, wyczesanie.
Вычески, f. pl. wyczoski.
Вычесывать, *вычесать*, v. a. wyczesać włosy, len, konopie; *-ся*, v. r. wyczesać się; v. p. być wyczesanym.
Вычетъ, m. odtrącenie, potrącenie; *-тный*, a. wytrącony, odciągnięty, potrącony.
Вычинивать, *вычинить*, v. a. naprawiać, naprawić.
Вычислять, *вычислить*, v. a. wyrachować.
Вычитаніе, odtrącenie, potrącenie; odciąganie, odejmowanie.
Вычитать, *вычесть*, v.a. (w Arytm.) odciągać, odejmować; odtrącać, wytrącić, potrącić; wyrzuty czynić komu.
Вычищать, *вычистить*, v. a. wyczyścić, ochędożyć, oczyścić; *oczyścić język; *ogołocić.
Вычтеніе, wytrącenie, potrącenie.
Вышаривать, *вышарить*, v. a. szperać, przetrząsać, wyszperać, wyszukać.
Выше, ad. wyżéj, powyżéj; więcéj, drożej.
Вышесказанный, *вышереченный*, a. wyż rzeczony.
Вышибать, *вышибить*, v. a. wybijać, wytłuc, wybić, wytrącić co; *вышибъ*, *вышибка*, wybicie, wytłuczenie, wytrącenie.
Вышивать, *вышить*, v. a. wyszywać, haftować; zarabiać haftowaniem, wyszywaniem; *-вный*, a. haftarski, haftowany.
Вышина, wysokość.
Вышитіе, wyszycie, wyhaftowanie; *вышитый*, a. wyhaftowany.
Вышка, pokój z altaną na wierzchu domu; T. strażnica.
Вышколеніе, (vu.) wyuczenie, wyćwiczenie; *-леный*, a. wyćwiczony.

Вышній, a. wyższy; (o Bogu) najwyższy. [wyługować.
Выщелачивать, *выщелочить*, v. a.
Выщечить, v. a. wykpić, wydrwić, wyłudzić.
Выщипывать, *выщипать*, v. a. wyskubywać, wyskubać, wyrwać.
Выщупывать, *выщупать*, v. a. macać, pomacać.
Выѣдать, *выѣсть*, v. a. wyjadać, wyjeść; zjeść, wyżerać; *выѣденный*, a. wyjedzony. [konia.
Выѣздка, ujeżdżanie, ujeżdżenie
Выѣздъ, wyjazd, wyjeżdżanie, miejsce wyjeżdżania.
Выѣзжать, *выѣхать*, v. n. wyjeżdżać, wyjechać; wyprowadzać się.
Выѣзживать, *выѣздить*, v. a. objeżdżać konia, wyjeździć; zarobić jeżdżeniem; *выѣзженіе*, *выѣзживаніе*, objeżdżanie konia.
Выѣханіе, wyjechanie.
Выя, (sł.) szyja.
Выяснивать, *выяснѣть*, v. n. wyjaśniać, wyjaśnić, wypogodzić się.
Вьюга, zawierucha; *вьюжливый*, *вьюный*, a. burzliwy, wichrzasty,
Вьюкъ, juk, pęk. [nawalny.
Вьюнъ, (*вьюнокъ*, d.), f. minóg rzeczny (*Petromyzon fluviatilis*).
Вьюрокъ, szpulka, motowidło, wijadło. [*montifrigilla*.
Вьюрокъ, zięba sosnowa (*Fringilla*
Вьючить, v. a. juczyć, pakować; *-чный*, a. juczny.
Вьюшка, szpulka, motowidło; pokrywa do zatkania rury piecowéy.
Вѣдать, v. a. wiedzieć; znać; *-ся*, v. r. mieć z kim do czynienia, znosić się w czém wzajemnie; *-ся судомъ*, rozprawiać się sądownie,
Вѣдецъ, znawca. [prawnie.
Вѣдомо, ad. wiadomo; tak jest w
Вѣдомости, f. pl. gazety. [istocie.
Вѣдомость, *-мостца*, wiadomość, wieść, nowina; wykaz, stan, (np. przychodu, rozchodu).
Вѣдомство, rząd, zarządztwo, zarządzanie, zwierzchnictwo, dyrekcya.
Вѣдомый, a. wiadomy; świadomy, znany; *безъ моего вѣдома*, bez mojéj wiedzy. [*вѣдьма*, czarownica.
Вѣдунъ, czarownik, czarnoksiężnik;
Вѣдѣніе, nauka, nauczanie; informacya, zawiadomienie; zwierzchnictwo, władza.

Вѣдѣти, (*вѣмъ*, *вѣси*), v. a. (sł.)
Вѣеръ, wachlarz. [wiedzieć.
Вѣжа, wieża; namiot.
Вѣжда, *вѣжди*, f. pl. powieki.
Вѣжество, *вѣжство*, rostropność; grzeczność.
Вѣжливость, grzeczność, obyczajność; *-вый*, a. grzeczny, obyczajny.
Вѣко, (*вѣчко*, d.), powieka; koszyczek; skrzyneczka noszona przed sobą z galanteryami na przedaż.
Вѣкованіе. długotrwałe życie; długotrwałe mieszkanie; *-вать*, *свѣковать*, v. n. długo trwać; długo mieszkać na miejscu.
Вѣковый, stoletni; długotrwały.
Вѣкша, wiewiórka.
Вѣкъ, wiek, sto lat, stolecie; wiek, lata człowieka, życie; wiek, wieczność; wiek; * *вѣкъ золотой*, wiek
Вѣмъ, *вѣси*, v. *Вѣдѣти*. [złoty.
Вѣнецъ, korona, wieniec; glorya, promienie około głów świętych; * zaślubienie, zaślubiny, ślub; ozdoba; (*w archit.*) gzymsik, kornes.
Вѣнечникъ, *-ница*, męczennik, męczenniczka.
Вѣникъ, miotła (co używa się w ła-
Вѣничникъ, miotłarz. [źni).
Вѣно, n. posag, wiano. [wianeczek.
Вѣнокъ, (*вѣночекъ*, d.), wianek,
Вѣнценосецъ, m. głowa ukoronowana, monarcha; święty; *-носный*, a. ukoronowany.
Вѣнчать, v. a. koronować; ślub dawać; wieńczyć, uwieńczać; *-ся*, v. p. być koronowanym; koronować się; ślub brać.
Вѣнчикъ, m. wieniec; promienie około głów świętych; obrączka na brzegu jakiego, naczynia; ramka w kwiatach.
Вѣра, wiara; wierzenie w co; ufność, zaufanie; wiara, religia.
Вѣрительный, wierzytelny.
Вѣрить, v. a. wierzyć; mniemać, myśleć, sądzić; mieć zaufanie, zaufać. [wiedliwie.
Вѣрно, ad. wiernie, prawdziwie, spra-
Вѣрноподданный, a. wiernopoddany
Вѣрность, wierność; zaufanie; pewność; *-ный*, a. szczery, prawdziwy, wierny; dokładny, pewny; wyznający wiarę chrześcijańską
Вѣрователь, wierzący (w co).

Вѣровать кому, v. a. (sl.) wierzyć, (komu), uwierzyć; *въ кого, во что*, wierzyć w kogo, w co.
Вѣроимецъ, m. łatwowierny; *-роимный*, lekkowierny, łatwowierny; *-имство*, lekkowierność, łatwowierność.
Вѣроломецъ, *-ломъ*, m. wiarołomca, m.; *-ломность*, f. *-ломство*, wiarołomstwo; *-ломный*, *-ломственный*, a. wiarołomny; *-ствовать*, v. n. wiarołomnie postępować.
Вѣроотметникъ, *вѣроотступникъ*, odstępca, odstępnik od wiary, odszczepieniec; *-метство*, odszczepieństwo.
Вѣроподобіе, wiaropodobność; *-добный*, a. wiaropodobny.
Вѣропропопѣдникъ, m. missyonarz.
Вѣроятіе, *-ятность*, prawdopodobieństwo; *-ятный*, a. prawdopodobny.
Вѣруемый, a. wiarogodny.
Вѣрющій, a. wierzytelny; *вѣрющее письмо*, list wierzytelny.
Вѣсить, *свѣсить*, v. a. ważyć, zważyć; *rozważać; v. n. mieć, trzymać wagę, ważyć.
Вѣскій, a. ważny, ważący, ciężki.
Вѣсный, a. ważny, co może być ważonym, lub na wagę przedawanym.
Вѣсовое, *-ваго*, wagowe, ważne, zapłata od wagi; *-совщикъ*, wagmistrz, dozorca wagi; *-совый*, a. wagowy, ważczy; ważki, na wagę przedawany; *-выя деньги*, zapłata od listów, porto.
Вѣсомъ, ad. podług wagi, na wagę.
Вѣстимо, ad. istotnie, prawdziwie; *-имый*, a. wiadomy, znany.
Вѣстникъ, posłaniec.
Вѣстный, a. wiadomy, znany.
Вѣстовой, *ваго*, człowiek na posyłki użyty.
Вѣстовщикъ, wysłaniec; szpieg; nowiniarz.
Вѣстовый, a. znakowy (do dawania sygnałów).
Вѣсть, f. wiadomość, nowina, uwiadomienie; wieść, pogłoska.
Вѣсъ, waga, ciężar; waga do ważenia; *ważność, waga.
Вѣсы, m. pl. (*вѣскй*, d.) waga do ważenia, ważka, ważki; waga, znak niebieski i gwiazdozbiór.
Вѣтвенный, (sl.) *-вистый*, a. gałęzisty.
Вѣтвь, f. gałęź.
Вѣтерокъ, wietrzyk.
Вѣтеръ, v. *Вѣтръ*.
Вѣтійственный, v. *Витійственный*.
Вѣтка, gałązka.
Вѣтрененекъ, a. lekkomyślny, wietrzny.
Вѣтреникъ, wietrznik, trzpiot; *-ница*, wietrznica.
Вѣтреница, zawilec trojanec (*Anemone hepatica*).
Вѣтреничать, v. n. trzpiotać się, być wietrznikiem.
Вѣтрено, v. i. wiatr jest, wiatr wieje; ad. *lekkomyślnie.
Вѣтреность, wietrznictwo, lekkomyślność.
Вѣтреный, a. wiatrowy; wietrzny, wiejący; *-ная мельница*, młyn wietrzny; *lekkomyślny.
Вѣтренѣть, v. i. wiatr powstaje, wiatr wieje.
Вѣтрило, (sl.) żagiel.
Вѣтрогонъ, v. *Вѣтреникъ*.
Вѣтромѣръ, wiatromierz.
Вѣтроносецъ, v. *Вѣтреникъ*.
Вѣтротлѣніе, (sl.) wiatr szkodliwy.
Вѣтръ, *вѣтеръ*, wiatr; *wietrznik, trzpiot.
Вѣтрѣть, v. n. schnąć, wyschnąć; *-ся*, v. r. trzpiotać się.
Вѣха, beczka pływająca gdzie kotwica; pal co się używa do znaka, wiecha; *(vu.) człowiek rosły lecz chudy.
Вѣчно, ad. wiecznie, na wieki.
Вѣчновать, v. n. wiekować.
Вѣчность, f. wieczność; *-ный*, a. wieczny.
Вѣшалка, wieszadełko, drążek wiszący do zawieszania sukien.
Вѣшаной, a. (vu.) rozpustny.
Вѣшать, *повѣсить*, v. a. wieszać, zawieszać, powiesić; *-ся*, v. r. wieszać się, powiesić się; być przywiązanym do kogo; rozpustować, być rozpustnym.
Вѣщать, v. a. (sl.) głosić, rozgłaszać, opowiadać; *-щаніе*, głos, głoszenie, opowiadanie; *-щатель*, opowiadacz, głosiciel.
Вѣщунъ, (vu.) wieszczek, wróżek; *-унья*, (vu.) wieszczka, wróżka.
Вѣялица, f. zawierucha.
Вѣяло, szufla; wachlarz.
Вѣятель, wiejący, czyszczący zboże; *wykorzeniciel, wyniszczyciel.
Вѣять, v. a. (o wietrze) wiać, dąć; wiać zboże; *-ся*, v. p. być wianym, wywianym.

Вязáльный, służący do robienia na drótach; *-ныя иглы*, dróty od dzia-
Вязáнка, wiązka. [nia pończoch.
Вязáть, (*вяжý*, *вя́жешь*, *вязý*, *вязёшь*), v. a. wiązać, zawiązać; wiązać, związać; spajać (jak wapno, klej); dziać, robić na drótach; v. p. być związanym; v. r. *przywięzywać się do czego; v. i. idzie pomyślnie, udaje się; *-ся съ кѣмъ*, mieć z kim do czynienia; *вязáнье*, dzianie (na drótach); każda rzecz dzianiem zrobiona; *-зéный*, a. robiony na drotach.
Вя́зель, m. cieciorеczka upstrzona (*rośl.*) (*Coronilla varia*).
Вязея́, robiąca na drótach.
Вя́зка, wiązanie, związanie; *-кій*, a. kleisty, lepki; grząski, bagnisty.
Вязни́къ, m. las wiązowy.
Вя́знуть, *увя́знуть*, v. n. więznąć, uwięznąć. [*thus carduus*.
Вязожéлдь, f. Ilex ostrokrzew (*acan-*
Вязъ, wiąz.
Вязь, f. bagnisko, bagno.
Вя́кать, *вя́кнуть*, v. n. (vu.) bajać, paplać, klektać; jąkać się w czytaniu.
Вя́лить, v. a. na wietrze lub słońcu suszyć; *-ся*, v. r. suszyć się.
Вя́ло, ad. powoli, zwolna; *вя́лый*, a. zwiędły; powolny, opieszały; suszony.
Вя́нуть, v. n. więdnąć, zwiędnąć, wyschnąć; *słabieć, tracić siły.
Вя́ха, (vu.) uderzenie mocne, raz.
Вя́щие, ad. (sł.) więcej, lepiej; nadal; *-щій*, a. (sł.) lepszy, przedniejszy; wyższy, większy.
Вѵссъ', *Вѵссóнъ*, bisior.

Г.

Гá, *га*, *га*, int. ha; ach! a! o!
Гáвань, f. port, przystań.
Гáвкать, *гáвкнуть*, v. n. szczekać.
Гагáра óзерная, f. nur północny; *człowiek śniady, czarnawy.
Гагáтъ, gagatek, gagat.
Гáгка, *гáвка*, gęś edredonowa; *гагкýнъ*, gęsior edredonowy; *гáгачій*, a. edredonowy.
Гадáтель, wróżek, wieszczbiarz; *-льница*, wróżka, wieszczka; *-льный*, a. wieszczbiarski; zagadkowy; *-льство*, wieszczenie, wróżba; *-льствовать*, v. n. trudnić się wróżeniem, wieszczbą; mówić zagadkami.
Гадáть, v. a. wróżyć, wieszczyć; zgadywać; (fa.) myśleć, pomyśleć.
Гáдина, owad; brak, wybierki; hałastra.
Гáдить, v. a. walać, brudzić (co czém); psuć; *гáдится* (*мнѣ*), v. i. słabo mi, nudno mi; brudzić się, walać się; *гáдкій*, a. brzydki, szkaradny, bezecny. [tłoch.
Гадъ, *гáды*, pl. owady; hałastra, mo-
Гáеръ, arlekin. [pogardzać.
Гаждáть, v. a. (sł.) ganić, łajać, lżyć,
Гáже, comp. brzydziéj, szkaradniéj
Газéты, f. pl. gazety.
Гáй, kwakanie, krakanie.
† *Гáй*, gaj, gaik.
Гайдýкъ, hajduk.
Гáйка, (*гáечка*, d.), T. macica od szruby, muterka.
Гáйно, n. gniazdo świnie.
Гайтáнь, m. (*-тáшекъ*, d.) sznurek, sznureczek.
Галантерéйный, a. galanteryjny.
Гáленокъ, galon (miara angielska do rzeczy ciekłych). [(miejsce kary).
Галéра, galera (gat. statku); galery
Галióтъ, m. galiota, mała galera.
Гáлка, (*гáлочка*, d.), kawka.
Галлерéя, galerya, ganek kryty.
Галмéй, galmej, galman (*Zincum*
Гáлстукъ, halsztuk. [*sterile*).
Галýнъ, m. galon.
Галýшка, kluska, klusek.
Гамъ, m. gwar, hałas.
Гандáніе, zagadka.
Гардерóбъ, garderoba, szatnica.
Гáркать, *-кнуть*, v. n. (vu.) krzyczeć; (*u myśl.*) wołać na psy ha! ha!
Гáрнецъ, m. garniec.
Гарнисóнъ, garnizon, osada.
Гарнитýръ, garnitur.
Гáрпіусъ, żywica.
Гáртъ, massa z któréj czcionki leją.
Гáрусъ, kamelor.
Гарь, f. spalenizna.
Гаси́ло, kapturek do gaszenia świéc.
Гаси́ть, v. a. gasić, zagasić.
Гáснуть, v. n. gasnąć, zgasnąć.
Гасъ, galon; (*chem.*) gaz.
Гать, f. gać, gacie, pomost z chróstu na błocie; *гати́ть*, v. a. gacić.
Гаубúца, granatnik, haubica.
Гáчи, pl. (vu.) końce u gatek; pióra długie u nóg drapieżnych ptaków.

Гачникъ, гашникъ, (vu.) sznurek do gatek.
Гашеніе, gaszenie; *гашеный*, a. (o wapnie) gaszony.
Гащи, f. pl. (sl.) gatki.
Гвардеецъ, m. gwardyak.
Гвардія, gwardya.
Гвоздика, (*-дичка*, d.), gwoździk korzenny; gwoździk ogrodowy.
Гвоздильня, gwoździownica.
Гвоздить, v. a. wbijać gwóźdź; * wbijać co komu w głowę
Гвоздочникъ, gwoździarz.
Гвоздь, m. gwóźdź; *-дяникъ*, skrzynka na stare żelaztwo; *-дяный*, a. gwoździowy.
Гдѣ, ad. gdzie.
Геенна, piekło.
Гей, ad. ej! hej!
Генварь, m. Styczeń.
Генеалогія, genealogia.
Генералъ, General; - *Адмиралъ*, wielki admirał; - *фельдмаршалъ*, General Feldmarszałek
Генеральный, v. *Общій*; *-скій*, a. generalski.
Геній, geniusz.
Географія, jeografia, krajopisarstwo; *-графъ*, Jeograf, ziemiopis.
Геодезія, miernictwo polne.
Геометрія, jeometrya; *-метръ*, jeometra.
Геральдика, f. heraldyka.
Гербовать, v. a. stęplować.
Гербовникъ, herbarz (księga).
Гербовый, a. herbowy; stęplowany, stęplowy; *-вая бумага*, papier stęplowy.
Гербъ, herb; stępel na papierze.
Герой, rycerz, bohater; *-оиня*, bohaterka, heroina; *-ойскій*, a. bohatyrski, rycerski; *-ойство*, bohaterstwo.
Герольдія, heraldya.
Герольдъ, herold.
Герцогъ, książe; *-огиня*, księżna; *-огскій*, a. książęcy; *-огство*, księstwo.
Гетманъ, hetman.
Гзымзъ, gzyms, gzems.
Гибель, f. zguba, zniszczenie; *-льный*, a. zgubny, niszczący.
Гибкій, a. (propr. & *) gibki, giętki, smagły.
Гиблемый, a. skazitelny, skażony.
Гибнуть, v. n. ginąć, gubić się.
Гигантъ, olbrzym.
Гидравлика, hydraulika.
Гидростатика, hydrostatyka.
Гикъ, smoła okrętowa, pak; krzyk lekkiéj jazdy oznaczający gwałtowne napadnienie.
Гиль, f. pliszka czerwonogon.
Гильдія, f. giełda.
Гимназія, gimnazyum; *-зистъ*, gimnazista, m
Гимнастика, gimnastyka.
Гинуть, v. n. ginąć, zginąć, zniknąć.
Гипсъ, gips; *-псовый*, a. gipsowy.
Гирландъ, m. girlanda.
Гиря, (*гирька*, d.), ciężar wagowy, gwicht; przezmian, bezmian; wagi u zegara ściennego.
Гіена, hyjena.
Глава, (*главища*, d.) (sl.) głowa, główka; gałka na wieży; * głowa, naczelnik; (w książkach) rozdział; *-визна*, (sl.) głowa, leb; początek; rozdział w książce.
Главный, a. główny, istotny; naczelny; pierwszy; *-ный городъ*, stolica.
Главный, a. główny, od głowy; *-нѣйшій*, a. najgłówniejszy.
Глаголать (*-голю*), v. a. (sl.) mówić, opowiadać.
Глаголъ, (sl.) słowo; (*gramm.*) słowo (*verbum*).
Глаголь, m. głoska *Г*; winda, kierat; szubienica.
Гладить, v. a. gładzić, równać, prasować; głaskać; *-ся*, v. r. muskać się; gładzić się, stawać się równym; *-дилка*, gładyszka; *-дило*, gładzidło; *-дильщикъ*, m. gładziciel, gładzca.
Гладкій, a. gładki, równy; (o bydlętach) wypaszony, spasły; * grzeczny, uprzejmy; (o stylu) płynny, gładki; *-кость*, gładkość, równość.
Гладный, a. (sl.) głodny; nieurodzajny.
Гладствовать, v. n. (sl.) głodnieć, głód cierpieć.
Гладъ, (sl.) głód; ubóstwo.
Гладышъ, gładysz, mężczyzna przystojny.
Гладь, f. (vu.) droga gładka, równa.
Гладью, гладцою, ad. gładko; grzecznie, uprzejmie.
Глаже, (comp.) gładziej.
Глаженый, a. gładzony; polerowany.
Глазастый, a. wielkooki; mający wzrok bystry.
Глазетъ, materya w któréj osnowa jedwabna a wątek złoty lub śrebrny.
Глазки веселые, f. fijołek brat z siostrą (*Viola tricolor*).
Глазный, a. oczny.
Глазокъ, (*-зочекъ*, d.), oczko; (o drzewie) pączek.
Глазомѣръ, m. okomiar; *-мѣрно*,

-мѣромъ, ad. podług okomiaru; *-мѣрный*, a. okomiarowy.
Глазýнъ, (vu.) gap, gawron.
Глазъ, óko; *въ глазá*, w oczy; *за глазá*, zaocznie.
Гласи́ть, v. n. głośno mówić; głosić, ogłaszać; brzmieć, opiewać.
Глáсная бýква, m. samogłoska.
Глáсный, a. głośny, głos mający; * [wiadomy.
Гласъ, (sl.) v. *Гóлосъ*.
Глашáть, v. a. (sl.) głos wydawać; wołać, przyzwać; nazywać; *-шéніе*, (sl.) wydawanie głosu; głoszenie, ogłaszanie; wołanie, przyzwanie; nazywanie.
Глéтъ, glejta, piana śrebrna.
Гли́на, (*гли́нка*, d.), glina, glinka; *гли́нистый*, a. gliniasty; *гли́нница*, glinki, doły glinne.
Гли́няный, a. gliniany.
Глистá, *крýглая*, glista długa; -*плóская*, m. tasiemiec, Soliter (*Taenia*). [karska.
Гли́стникъ морскóй, koralina le-
Гли́стница, glistne ziele, glistnica.
Глóбусъ, glob.
Глогъ, dereń (*Cornus*). [zać.
Глодáть (*гложý*), v. a. gryźć, ogry-
Глотáть, *глонýть*, v. a. połykać, [połknąć.
Глóтка, gardziel, krtań.
Глотóкъ, łyk, łyknienie.
Глотъ, (vu.) łykacz, żarłok; chciwiec (propr. & *).
Глóхнуть, v. n. głuchnąć.
Глубинá, głębokość, głębia, głębina; *-бóкій*, a. głęboki (propr. & *).
Глубокомы́сленность, głębokomyślność; *-мы́сленный*, a. głębokomyślny; *-мы́сліе*, głęboka rozwaga.
Глубочáйшій, a. najgłębszy.
Глубь, f. (vu.) głębia, głębizna.
Глузгъ, kąt oka.
Глумъ, (sl.) żart; *глуми́ть*, v. n. żartować; *-ся о комъ*, v. r. żartować z kogo; *-ми́лище*, (sl.) widowisko; *-ми́тель*, żartowniś, żar- [townik.
Глупéцъ, glupiec.
Глýпость, glupstwo; *-пый*, a. głupi; *-пышъ*, petrel (ptak morski); *-пѣть*, v. n. głupieć.
Глухáрь, m. głuszec (ptak).
Глухíй, *-хóй*, a. głuchy, niesłyszący; głuchy, niegłośny; ciemny, niezrozumiały; (o roślinach) zagłuszony; *глухóе окнó*, ślepe okno; *-хóй переýлокъ*, ulica ślepa, nieprzechodnia; *-хóй лѣсъ*, las gęsty; *-хотá*, głuchota, głuchość.
Глуши́ть, v. a. głuszyć, zagłuszać; przytłumić (głos); zadusić.
Глушнякъ, las bardzo gęsty.
Глýшь, f. puszcza, las głuchy; odludne miejsce.
Глы́ба, bryła ziemi, lodu.
Глядѣть (*глажý*), *глянýть*, v. n. patrzeć, poglądać.
Гнáть, v. *Гоня́ть*.
Гнести́, *гнéсть* (*гнетý*), v.a. gnieść, ściskać, uciskać; *uciskać, prześladować.
Гнётъ, ciężar, lub kamień do wytłaczania soku; krępulec.
Гни́да, (*-и́дка*, d.), gnida, gnidka.
Гни́дникъ, gnidosz (*rośl.*).
Гнилýха, (*-лýшка*, d.), zgniłek, zgniły kawałek drzewa.
Гнилый, a. zgniły.
Гниль, f. zgnilizna; *-ля́къ*, *-лýша*, m. (vu.) zgnilec (człowiek pełen nieczystych humorów).
Гни́тіе, *гніéніе*, gnicie.
Гни́ть, v. n. gnić, zgnić. [gły.
Гніючій, skazitelny; gniciu podle-
Гноевáтый, a. ropisty; *гноéвица*, zgniła gorączka; *гноéніе*, gnicie, gnojenie, ropienie; *-éный*, a. gnojony.
Гной, ropa, otok; gnój; *гноили́вый*, a. ciekący, ropisty; *гнóйный*, a. wrzodowaty, ropisty.
Гнои́стый, a. ropisty.
Гнои́ть, v. a. *рáну*, gnoić ranę; -*пáшню*, gnoić rolę; *-ся*, v. r. ropić się, gnoić się.
Гнóище, gnojowisko.
Гнусáрь, (vu.) gęgot, przez nos mówiący; *-си́ть*, v. n. gęgać, przez nos mówić; *-сли́вый*, a. gęgliwy.
Гнýсность, szpetność, brzydkość; *-сный*, a. szpetny, szkaradny, brzydki; niegodziwy. [szkarada.
Гнýсство, (sl.) obrzydliwość, ohyda,
Гнýтый, a. zgięty, nagięty.
Гнуть, v.a. giąć, wyginać, naginać, zginać; *-горбъ*, gorliwie pracować; -*когó въ дугý*, *въ крюкъ*, przycisnąć kogo, natrzeć na kogo; *-ся*, v. r. giąć się.
Гнушáть, v. a. (sl.) pogardzać; *-ся*, v. r. mieć wstręt, brzydzić się czem.
Гнушéніе, (sl.) odraza, wstręt, o-

brzydzenie; mówienie przez nos.
Гнѣваться, v. r. gniewać się.
Гнѣвить, v. a. gniewać, rozgniewać.
Гнѣвливый, a. gniewliwy.
Гнѣвный, a. gniewny, zagniewany; przykry, grożący niebezpieczeństwem.
Гнѣвъ, gniew; *не во гнѣвъ вамъ*, niech to WPana nie gniewa.
Гнѣдочалая лошадь, brudnoszpakowaty koń.
Гнѣдый, a. gniady (o koniach).
Гнѣздиться, v. r. gnieździć się, wić, robić gniazdo. [gniazdko, para.
Гнѣздо, gniazdo (propr. & *); T.
Гнюсъ, v. *Каракатица*.
Гобзованіе,(sł.)obfitowanie; *-вать*, v. n. (sł.) obfitować.
Гобой, m. *гобоя*, f. hoboj, oboj; *гобоистъ*, hoboista, m.
Говорить, v. a. mówić; powiadać, opowiadać.
Говоркомъ, ad. prędko, szybko; *говорливый*, a. gadatliwy; *-ворокъ*, ten co mówi, czyta dobitnie; gaduła; *-ворунъ*, *-рунья*, gaduła, papla.
Говѣть, v. n. czcić, szanować, poważać; spowiadać się i kommunikować; *-вѣльщикъ*, ten co pości; *-вѣніе*, szacunek, poważanie; poszczenie, post; przygotowanie do kommunii.
Говядина, wołowina, mięso wołowe.
Говядо, (sł.) bydło rogate; *-вяжій*, a. wołowy.
Гоголь, m. kaczka krzykliwa.
Гоготать, (*гогочу*), v. n. gęgać; *-тунъ*, *-тунья*, gęś gęgająca.
Година, pora, czas; (vu.) los, przeznaczenie.
Годить, v. n. zmudzić, guzdrać się; *-ся*, v. r. zdać się (do czego), być przydatnym; v. i. ujdzie, dość dobrze (vu.); przystoi, przyzwoita [jest rzecz.
Годичный, a. roczny.
Годный, a. zdatny, sposobny, użyteczny. S. *-ность*.
Годъ, (*-докъ*, d.) m. rok, roczek; *-довалый*, a. jednoroczny; *-вать*, v. n. zostawać, bawić gdzie przez rok; *-викъ*, roczniak; *-вщина*, rocznica pogrzebu; *-вый*, a. roczny; [doroczny.
Гой, int. hej! oj!
Гольбецъ, przepierzenie, przegroda.
Голдъ, hołd; *-довникъ*, hołdownik.

Голень, f. (sł.) goleń; *-нище*, cholewa.
Голецъ (*гольчикъ*, d.), sliz pospolity.
Голецъ, góra lodowata.
Голизна, golizna, nagość.
Голикъ (*-личекъ*, d.), miotła.
Голить, v. a. golić.
Голица, rękawiczka z jednym palcem.
Голова, głowa; *naczelnik, głowa czego; *- сахару*, głowa cukru.
Головастикъ, m. krzek żabi; *-вастый*, a. mający głowę; *-вачъ*, m. głowacz, mający wielką głowę.
Головашки, f. pl. przodek u sanek.
Головизна, łeb rybi.
Головка (*-ловушка*, d.), mała głowa, główka na różnych rzeczach; *-ловки пѣтушьи*, pokrzywa głucha.
Головня (*-ловешка*, d.), głownia, głowienka; srzeżoga, rdza.
Головня, kąkol roczny.
Головоломъ, m. rzecz zawracająca głowę; *-ломный*, a. zawracający głowę; *головоломъ трава*, v. *Омегъ*.
Головорѣзъ, (vu.) zawadyak.
Головчатый, a. (o roślinach) głowiasty, glowisty. [wak.
Головщикъ, kantor, klasztorny śpie-
Головы (*-ловки*, d.), f. pl. przyszycie do botów.
Голодать, v. n. łaknąć, głod cierpieć; *-дить*, v. a. głodzić, ogłodzić.
Голодъ, m. głód; *-лодный*, a. głodny; nieurodzajny.
Голодѣть, v. n. mieć niedostatek; nieurodzaj.
Гололедица, gołoledź.
Голомя, ad. (vu.) dawno; *-мянный*, a. odległy od brzegu morskiego.
Голосистый, a. wielki głos mający
Голосить, v. n. głośno mówić lub śpiéwać.
Голосище, głos mocny, glosisko.
Голосокъ (*голосочикъ*, d.), głosek, gloseczek.
Голосъ, m. (sł. *гласъ*), głos, głosek; głos, kreska; modlitwa; głos, od- [głos.
Голоть, f. (sł.) gołoledź.
Голубецъ, błękit; hołubiec (taniec ruski); *-бизна*, błękit.
Голубиный, gołębi.
Голубый, niebieski, błękitny; *-боватый*, a. błękitnawy, niebieskawy
Голубь, m. (*-бокъ*, d.) gołąb; *-бенокъ*, gołąbek; *-лубица*, *-лубка*, gołębica; *-лубушка*, d. *moje ser-

ce, mój gołębeczku; *-лу́бчикъ*, * mój gołąbku.
Голубя́, n. gołębięta, gołąbi; *-бя́тина*, gołębina, mięso gołębie; *-бя́тникъ*, gołębiarz; gołębieniec, gołębnik; krogulec; *-бя́тничать*, v. n. (vu.) gołębie chować; *-бятня*, gołębnik, gołębienic; *-бя́чій*, a. gołębi.
Го́лыдьба, pycha żebracka; ubóstwo, [żebracy.
Го́лый, (d. *го́ленькой*), a. goły, nagi; łysy; * ubogi, biedny; czysty.
Голы́шъ, m. gołysz, chudak; głazik; jaie czcze.
Го́ль, f. gołość, nagość; * golizna, ubóstwo.
Голя́къ, m. (vu.) golec, hołota, biedak.
Гомзу́ля, (vu.) gleń chleba; (o pieniądzach) kupa, mnóstwo.
Гомоза́, niespokojnik; *-зи́ть*, v. n. być niespokojnym, kręcić się; *-ся*, v. r. roić się.
Гомони́ть, v. a. uspokajać; *-моню́нь*, (vu.) niespokojnik.
Гоне́ніе, gonienie, ściganie; prześladowanie.
Гоне́цъ, goniec, kuryer; gończy pies [szybki.
Гони́мый, a. prześladowany; *-ни́тва*, ściganie; gonitwa.
Го́нка, gonienie; spław, spławienie (n. p. drzewa); tratwa; palenie wodki.
Го́нтъ, m. (coll.) gonty, szkudły; *-ти́на*, gontek, szkudła.
Гонча́ръ, garncarz, zdun; *-ча́рня*, garncarnia; *-ча́рство*, garncarstwo.
Го́нчая соба́ка, gończy pies; *го́ны*, [въ, na wyścigi.
Гоньба́, pogoń, gonienie; cwałowanie; przejazd; (*w myśl.*) ściganie zwierza.
Гоня́ть, *гнать* (*гоню́*, *го́нишь*), v. a. gnać, pędzić; ścigać; spławiać (drwa); wypędzić, wyganiać; prędko jechać; napędzać (kogo do czego); śpieszyć; przyciskać, prześladować; przepędzić (wodkę); *гоня́ть*, v. fr. pędzić; jeździć wiele; polować, spłaszać; burczeć, łajać; *-ся*, v. r. gonić, ścigać się, gonić się na wyścigi; * ubiegać się, upędzać się za czem.
Гора́, (*го́рка*, d. *гори́ще*, au.), góra; * mnóstwo, ciężar.
Гора́здо, ad. (c. comp.) daleko, nierównie.
Гора́здъ, a. zdatny, sposobny, zdolny.
Горба́тый, a. garbaty; *-бова́тый*, a. nieco garbaty.
Го́рбиться, v. r. garbić się, zgarbić [się.
Горбу́нъ (*-бу́нчикъ*, d.), garbus, garbaty; *-бу́нья*, garbata.
Горбу́ша, sierp; * garbata; *-бу́ша*, łosos wysokogrzbiet; *-бу́шка*, (d. *горбу́шечка*), okrawka z chleba, przylepka.
Горбъ, (*-бо́къ*, d.), garb, garbek; (*-би́на*, wypukłość na powierzchni jakiej); martwa kość, kostka; kark.
Горделивость, pycha, duma; *-ли́вый*, a. dumny, pyszny, wyniosły.
Горди́ться, v. r. pysznić się.
Го́рдость, duma, pycha; *-дый*, a. dumny, pyszny, wyniosły; *-дѣть*, v. n. pysznieć, dumnieć.
Гордъ, *-до́вина*, hordowid, -wina.
Го́ре, bieda, nieszczęście; żal, smutek; int. biada, niestetu!
Горева́ть, v. n. troszczyć się, kłopotać się.
Горемы́ка, m. (vu.) biedak, nieszczęsny; *-мы́чный*, a. biedny, nędzny.
Го́ресть, f. gorycz; żałość, zgryzota; *-стный*, a. żałosny, nędzny.
Горечя́вка, goryczka (*rośl.*) (*Gentiana*)
Го́речь, f. gorycz.
Горизо́нтъ, m. horyzont; *-та́льный*, a. poziomy, horyzontalny.
Гори́стый, a. górzysty.
Горла́нить, v. n. krzyczeć, wrzeszczeć; *-ла́нъ*, m. krzykacz, krzykała; *-ла́стый*, a. mający głos mocny; zwadliwy, swarliwy.
Го́рлица, turkawka.
Го́рло (*-лышко*, d., *-лище*, au.), garło, gardło; szyja; szyja (u naczynia); *-лови́на*, gardziel, paszcza; [otchłań.
Горля́нка, bania tykwa.
Го́рнее мѣсто, kraina gorzysta; miejsce w kościele, gdzie biskup siedzi pod czas mszy; * niebo.
Горне́цъ, garniec, garnek; fajerka.
Го́рница, pokój, izba; *-ничная*, pokojówka.
Го́рное учи́лище, szkoła gornicza.
Горноста́й, gronostaj.
Горнъ, m. piec w kuźniach; ognisko.
Го́рный, a. górny; niebieski, górniczy.
Го́рняя, niebo, raj.
Городи́ть, v. a. grodzić, ogrodzić; * zaciemiać, zaciemnić; * pleść, paplać.
Городи́ще, rozwaliny starodawnego miasta; wielkie miasto.

Городки́, m. pl. gra pospolita podobna do kręgli.
Городни́чій,(gen.*чаго*),m. burmistrz.
Городня́, f. palisadowanie.
Городово́й, *-дскі́й*, a. miejski.
Го́родъ, (*-родо́къ*, d., *-ди́ще*, au.), miasto, miasteczko, mieścisko.
Городьба́, grodzenie; ogrodzenie, płot. [mieszczanka.
Горожани́нъ, *-жа́нка*, mieszczanin,
Гороко́пъ, m. górnik. [mąki.
Горо́ховикъ, m. ciasto z grochowéj
Горо́хъ, (*-о́шекъ*, d.), groch, groszek; *-о́ховый*, a. grochowy.
Горо́шина, f. ziarko grochowe.
Го́рскій, a. w górach mieszkający.
Го́рстать,v.a.garścią brać,chwytać.
Горсть, f. (*го́рстка*, d.), garść, garstka (propr.); *mała ilość.
Горта́нь, f. krtań, gardziel.
Горчи́ть, v. a. gorzkim uczynić.
Горчи́ца, gorczyca biała, musztarda; *-чи́чникъ*, *-чница*, musztardniczka.
Горшо́къ, garnek; *-ше́чникъ*, garncarz, zdun.
Горы́ничъ, góral; *-ы́ня*, góralka.
Го́рькій, *го́ркій*, a. gorzki, niesłodki, przykry (propr. & *); *-кова́тый*, a. gorzkawy; *-кость*, gorzkość, gorycz.
Го́рькнуть,v.n. gorzknąć,zgorzknąć.
Горѣ́лка, f. gorzałka, wódka; *-рѣ́лый*, a. nadpalony, opalony.
Горѣ́ть (*-рю́*), v. n. gorzeć, palić się; *-рю́чій*, a. palny.
Горя́честь, *-я́чность*, f. gorliwość, zapał; troskliwość; *-ячи́ть*, v. a. gorącym robić; rozgrzewać; *gniewać; *-ся*, v. r. gniewać się; *-я́чій*, a. gorący; gniewliwy; gorliwy, troskliwy.
Горя́чка, gorączka. [skliwy.
Горя́щій, a. gorący; pałający.
Госпита́ль, m. szpital.
Господа́рь, m. Hospodar.
Господи́нъ, (*господа́*, pl.), pan; gospodarz domu.
Госпо́дній, a. boski, pański; *-дня моли́тва*, modlitwa Pańska.
Господова́тый,a. pański, wspaniały.
Госпо́дскій, a. pański, szlachecki.
Госпо́дство, *-ствіе*, państwo; *господствовать*, v. n. panować. władać.
Госпо́дь, m. Bóg, Pan najwyższy.
Госпожа́, pani szlachcianka; pani, dama.
Гостепрі́имный, a. gościnny, uprzejmy; *-и́мство*, gościnność; *-ство-вать*, v. n. być gościnnym.
Гости́ная, f. gościnna izba, pokój; *-и́нецъ*, m. łakocie, łakotki, lub dar, jaki powracający z gościny przynoszą.
Гости́ный, a. gościnny, dla gości; *-ной дворъ*, miejsce gdzie kupcy przybywający z towarami stawają.
Гости́ть, v. n. gościć. [miasta.
Гость, m. gość; kupiec z innego
Госуда́рь, m. pan, monarcha; *-да́рь мой*, szanowny panie; *-да́рыня*, f. pani, monarchini; *-рыня моя́*, szanowna pani; *-да́рскій*, a. monarszy; *-да́рственный*, a. Cesarski, Króleski, do państwa, kraju należący; *-да́рство*, Cesarstwo, Królestwo, państwo, kraj; *-да́рствовать*, v. n. panować, rządzić państwem. [sztuciec.
Готова́льня, puzderko, futeralik,
Гото́вить, v. a. przygotowywać, narządzić; *-ся*, v. r. gotować się, przygotować się.
Гото́вность, *-вость*, gotowość.
Гото́вый, a. gotowy; gotowy, powolny, chętni; przygotowany, przysposobiony. [f. ochmistrzyni.
Гофме́йстеръ,m.ochmistrz; *-ери́ня*,
Гоще́ніе, goszczenie. [chwytać.
Граба́здать, v.a.(vu.) chapać,łapać; *-ся*, v. r. (vu.) chwytać się czego; gramolić się.
Грабе́жъ, m. rabunek,grabież; *-би́нный*, a. grabinowy, grabowy.
Граби́тель, rabownik, rabuś; *łupieżca,zdzierca, grabiciel; *-льство*, zdzierstwo, łupieżtwo, grabież.
Граби́ть, v. a. rabować; grabić; niszczyć, pustoszyć; *-бле́ніе*, rabowanie.
Гра́бли, f. pl. grabie, grabki.
Гра́бовый, *граби́нный*, a. grabowy.
Грабъ, m. *граби́на*, grab pospolity.
Граве́ръ, sztycharz.
Гравила́тъ,m. kuklik gwoździkowy (*Geum urbanum*).
Гравирова́ть. v. a. ryć, sztychować; *-ро́вка*, rycie; rycina, kopersztych.
Граде́жъ, (sl.) płot, parkan.
Гра́дина, f. grad, ziarko gradowe.
Градобо́рецъ, (sl.) oblężyciel; *-бо́рство*, (sl.) oblężenie.

Градодержатель, m. kommendant twierdzy. [miastorządca.
Градоначальникъ, prezydent miasta,
Градскій, (sł.) v. *Городскій*.
Градусъ, gradus, stopień.
Градъ, m. grad.
Градъ, (sł.) v. *Городъ*.
Гражданинъ, obywatel, mieszkaniec miasta; *-данка*, obywatelka; *-данскій*, a. obywatelski; *-данство*, n. obywatelstwo
Гракать, v. n. krakać.
Грамматика, grammatyka; *-тикъ*, grammatyk; *-тическій*, a. grammatyczny.
Грамота, *грамата*, czytanie i pisanie; dyploma, patent; list; *-мотный*, a. umiejący czytać i pisać; *-мотѣй*, *грамотникъ*; *-мотѣя*, *-тница*, umiejący (-ca) czytać i [pisać.
Гранадеръ, granadyer.
Граната, granat (kula wydrążona).
Гранатный, a. granatowy.
Гранатъ, granatowe drzewo; *-натный*, a. granatowy.
Гранатъ, granat (kamień drogi); *-натовый*, a. granatowy.
Гранитъ, granit, granitowa skała.
Гранить, v. n. rznąć, szlifować, granić kamienie drogie; gwintować (broń); *-нёный*, a. szlifowany; (o broni) gwintowany; *-нильщикъ*, szlifujący kamienie, grannik; *-нистый*, a. mający wiele szlifowanych rzniętych kantów.
Граница, f. granica.
Граничикъ, v. n. graniczyć; v. a. rozgraniczać. [graniony.
Грановитый, a. szlifowany w kanty,
Гранъ, m. gran, ziarno, (ciężarek); waga.
Грань, f. grań, kant, krawędź w kamieniach drogich; kamień graniczny.
Графъ, hrabia; *-финя*, hrabina.
Грачъ, m. gawron.
Гребенщикъ, v. *Гравилатъ*.
Гребень, m. (*гребешекъ*, d.), grzebień, grzebyszczek; czubek, grzebień u kur; szczyt, grzbiet, wierzchołek; grępla; *гребенка*, d. v. *гребень*; *-бенный*, a. grzebieniowy; *-беночникъ*, *-бенщикъ*, grzebieniarz; *-бенчатый*, a. grzebieniasty.
Гребецъ, wioślarz, rudelnik; grabiacz, co grabie
Гребло, strychulec; wiosło, rudel.
Гребля, grabienie; robienie wiosłem; (po małorossyjsku) grobla.
Гребный, a. wiosłowy, rudlowy.
Греза, marzenie, sen, mara; brednie; ten co przez sen gada; papla, łgarz.
Грезить, v. a. marzyć, przez sen gadać; bredzić, nie do rzeczy prawić; (S. *грежение*); *-ся*, v. i. snić, przyśnić się, marzyć się.
Грезнъ, (sł.) winogrono.
Гремучій, szumiący, mruczący; *-чая змѣя*, f. klekotacz okropny, Wąż grzechotnik; *-чее золото*, złoto trzaskające.
Гремушка, grzechotka. [skające.
Гремѣть, v. n. brzękać, brząkać; słynąć; * żarliwie przeciwko czemu mówić.
Гремитъ, v. i. (inf. *грянуть*). grzmieć; *громъ гремитъ*, grzmi.
Грести, *гресть*, (*гребу*), v. a. grabić, zgrabić, wiosłem robić; zagarniać, przywłaszczać co sobie; *-ся* v. r. chwytać się czego.
Грецкая губка, gąbka pospolita; *-кой орѣхъ*, orzech włoski.
Греча, *гречиха*, *-чуха*, rdest; gryka; *гречневый*, a. gryczany.
Грибница, zupa z grzybów.
Грибъ (*грибокъ*, d.), grzyb, grzybek.
Грива, grzywa; podłużny grzbiet gór; bak, zamieć piaskowa pod woda. [tości dziesięciu kopiejek.
Гривенникъ, pieniądz śrebrny war-
Гривистый, a. grzywiasty.
Гривна, pieniądz wartości dziesięciu kopiejek.
Грифель, m. łupniczek, szyfer, gryfel.
Грифъ, gryf (*Vultur gryphus*).
Гробище, (sł.) cmentarz; *-бница*, grobowiec; grób.
Гробокопатель, m. grabarz, grobarz.
Гробъ, grób; trumna, trumienka.
Гродетуръ, grodetur (materya jedwabna).
Грожение, groźba, pogróżba.
Гроза, groźba; grzmot, burza; * człowiek groźny, surowy.
Гроздокъ (*-очекъ*, d.), grono, gronko.
Гроздъ, (*-здецъ*, d.), winogrono.
Грозить, (*кому чѣмъ*), v. n. grozić, zagrażać, komu czém; *-ся*, v. r. odgrażać się; *-зительный*, a. groźliwy.
Грозный, a. groźny, surowy; gro-

źliwy; okropny, straszny; *-ность*, groznośé. [dowla wysoka i wielka.
Громáда, gromada, kupa; gmach, bu-
†*Громи́ть*, v. a. burzyć, zniszczyć.
Гро́мкій, a. głośny; huczny, znakomity; sławny, świetny; *-мко*, ad. głośno; *-кость*, głośność; świetność, znakomitość.
Гро́мный, a. (sł.) grzmotny; głośny.
Громовый, a. piorunowy.
Громогласный, a. głośny, grzmotliwy; *-могýчный*, a. grzmiący.
Громоздить, v. a. gromadzić; robić rusztowanie; *-ся*, v. r. wleźć po rusztowaniu, gramolić się.
Гро́моздъ, kupa czego, stos; *-моздкій*, a. niewgodny do władania.
Гро́мче, ad. comp. głośniéj.
Громъ, huk, łoskot, chrzęst; grzmot.
Гротъ, jaskinia, grota.
Грохотáть (*-хочý*), v. a. (vu.) chychotać; pytlować.
Гро́хотъ, pytel; chychot.
Грошъ, (u Ruskich) grosz (dwie kopiéjki); **гро́ши*, pl. pieniądze.
Грубить, v. n. być grubijaninem.
Грубія́нъ, grubijanin; *-бія́нка*, grubijanka; *-бія́нство*, grubijaństwo.
Грубость, grubość; grubijaństwo; twardość serca; *-бый*, a. gruby, niecienki, niegładki, prosty; grubijański, niegrzeczny; nieprzyjemny, niemiły; twardy, nielitościwy; twardy, niedelikacki; *-бѣть*, v. n. grubieć; stawać się grubijaninem.
Гру́да, kupa, gromada czego; grupa.
Грудáстый, *-дáстый*, a. szerokopiersisty (o zwierzętach).
Гру́ди, f. pl. pierś, piersi.
Грудина, sztuka piersiowa wołowa, cielęca i t. d. [szania mięsa.
Грудникъ, drążek z hakami do wie-
Грудница, f. ból piersiowy z zatrzymania się pokarmu w piersiach.
Грудь, f. pierś, piersi (propr. & *).
Груздь, m. bedlka pieprzowa.
Грузило, ołowianka, zgłębnik; ołów przy wędce.
Грузить, v. a. ładować; pogrążać, zanurzyć w wodzie.
Гру́зкій, a. ciężki; *-кость*, ciężkość.
Гру́знуть, v. n. pogrążać się, tonąć; *-зный*, a. obładowany; pijany, opiły.
Грузовóе, *вáго*, podatek od statków ładowanych; zapłata robotników ładowanych; zapłata robotników ładujących statek; *-зовый*, a. obładowany.
Грузъ, ciężar; ładunek okrętowy.
Гру́нтъ, grunt; grunt malowania.
Грунь, f. trucht, truchcik.
Грусть, f. smutek, żal; *-стить*, v n. trapić się, smucić się; *-стли́вый*, a. skłonny do smucenia się; *-стный*, a. posępny, smutny.
Груша, (*-шка*, d.), grusza (owoc i drzewo); *-шевина*, drzewo gruszkowe, gruszka; *-шевка*, gruszecznik.
Грыжа, łamanie w członkach; rznięcie w żołądku; kiła.
Грызть (*грызý*), v. a. gryźć, ogryzać; kąsać; męczyć, dręczyć; *-ся*, v. r. gryźć się, kąsać się; *kłócić
Грѣлка, łożogrzej. [się.
Грѣніе, grzanie.
Грѣтый, a. zagrzany.
Грѣть (*грѣю*), v. a. grzać, ogrzewać; *-ся*, v. r. grzać się, rozgrzewać się; *bogacić się.
Грѣхо́вный, grzeszny.
Грѣхопадать, v. n. (sł.) grzeszyć, wpaść w grzech.
Грѣхъ, m. grzech; wina. [się.
Грѣшить, v. n. grzeszyć; (* vu.) mylić
Грѣшникъ, grzesznik; *-шный*, a. grzeszny; winien, występny.
Гряда́, warsta; zagon; grzęda (ogrodowa).
Гря́дка, (*гря́дочка*, d.), grzęda, drążek do wieszania sukien.
Грядущій, a. (sł.) przyszły, następujący.
Грязь, f. błoto; *-зни́ть*, v. a. błocić, walać błotem; *-зноти́*, zbłocenie; *гря́зный*, a. błotny, błocisty; zbłocony; *гря́знуть*, v. n. grząznąć, więznąć w błocie; *-знѣть*, v. n. błotnieć.
Грясти́, (*грядý*), v. n. (sł.) iść, postępować; następować, zbliżać się.
Губа (*гу́бка*, d.), warga; gąbka; *-на дéревѣ*, hubka drzewna; *гу́бы*, pl. połowice od nożyczek któremi
Губа́, odnoga morska. [krają.
Губа́нъ, *-ба́чъ*, m. (vu.) wargal, wargacz; *-ба́стый*, a. wargaty.
Губернáторъ, m. gubernator; *-бéрнія*, gubernia. [sty, gębczysty.
Гу́бистый, *гу́бчатый*, a. gębcza-
Губить, v. a. psuć, niszczyć; gubić, tracić, pozbawiać życia; *губи́ть*

время, tracić czas; *-битель*, niszczyciel; *-льный*, a. niszczący, zgubny; *-льство*, zniszczenie, upa- [dek.
Губный, a. wargowy.
Гугнивый, a. (sł.) jąkliwy; *-ивѣть*, v. n. jąkać się. [nik.
Гудильщикъ, *-ило*, rzępołec, rzępol-
Гудить (*гужу*, *гудю*), v. n. grać na skrzypcach chłopskich; rzępolić; *-докъ*, skrzypki chłopskie; *-дошникъ*, ten co gra na skrzypcach chłopskich. [skrzypców).
Гудѣть, v. n. wydawać głos (np. ze
Гужъ, m. powróz; kluczka chomontowa; *-жевый*, a. na wozach przywieziony; *-жемъ*, ad. wozami, na wozach.
Гузать, v. n. guzdrać się.
Гузка, kuperek u ptaków.
Гузно, (vu.) dupa.
Гукать, *-кнуть*, v. n. hukać, huknąć.
†*Гукъ*, huk. [przechadzka.
Гулй, f. pl. (fa.) zabawa; spacer,
Гулить, v. n. gaworzyć (jak dziecię); v. a. bawić, pieścić.
Гулъ, *гулкъ*, huk, odgłos.
Гульба, próżniactwo; *-бище*, przechadzka, spacer.
Гульфикъ, rozporek w spodniach.
Гулючки, f. pl. gra gminna krycie zwana.
Гуляка, próżniak, leniuch; *rozpustnik, hulaka; szalbierz.
Гулянiе, *-нье*, przechadzka, spacer; zabawa, rozrywka; miejsce spaceru; *-лянка*, czas wolny od pracy.
Гулять, v. n. przechadzać się, spacerować; *къ кому*, uczęszczać, odwiedzać; próżnować; bawić, zabawiac się; puścić się na rozpustę; *-лящiй*, a. wolny od pracy.
Гуляфъ, m. głog.
Гуменникъ, sąsiek. [wnych.
Гуменцо, korona na głowie u ducho-
Гумно, klepisko, bojowisko.
Гуня, f. (vu.) łachman. [n. olysieć.
Гунявый, a. olysiały; *-явѣть*, v.
Гуртикъ, obrączka wkoło pieniądzą; *-тить*, v. a. T. obrączkować, robić obrączki na pieniądzach.
Гуртомъ, ad. na hurt, hurtem.
Гуртъ, stado bydła.
Гусакъ, kreski; gąsior, gęsior; (*w archit.*) essownica.
Гусаръ, m. huzar.
Гусаръ, gęsiarz, co gęsi pasie.
Гусемъ, ad. rzędem, ławą.
Гусеница, gąsienica.
Гусиный, *-сячiй*, a. gęsi.
Гусли, f. pl. gęśle, harfa leżąca; *-лйстъ*, m. gęślista, co gra na gęślach.
Густить, v. a. gęścić, zgęszczać.
Густость, *-ота*, gęstość; *-тый*, a. gęsty, twardy; *-стыня*, (sł.) gęstwina (lasu); *-тѣть*, v. n. gęstnąć, gęścieć.
Гусыня, gęś samica.
Гусь, m. gęś; *- гуменникъ*, gęś dzika; *-сятина*, gęsina, mięso gęsie; *-сятина*, gęsiarnia, karmnik gęsi.
Гуторить, gadać, gawędzić.
Гуща, gąscz. ustoiny; drożdże.

Д.

Да, c. (sł.) niech; (vu.) i, także; a,
Да, ad. tak, tak jest. [ale, lecz
Дабы, c. aby, żeby.
Давать, *дать*, v. a. dawać, dać (propr. &*); pozwalać, dopuszczać; dać, zapłacić; *дать кому знать* (*о чемъ*), uwiadomić kogo (o czem); *-ся*, v. r. być przystępnym, dać się; *лошадь не дается ковать*, koń nie daje się kuć; v. p. być płaconym.
Давешнiй, a. dawniejszy.
Давеча, *давѣ*, ad. niedawno.
Давило, tłoczydło, ciężar jaki do wytłoczania czego; łapka.
Давить, v a. gnieść, cisnąć, przygniatać; wyciskać, wygniatać, tłoczyć; dusić; uciemiężać, gnębić (S. *давленiе*); *-ся*, v. p. być gniecionym, ciśnionym, tłoczonym; v. r dusić, udusić się; v. n. cisnąć się ściskać się, tłoczyć się; kurczyć się skąpić się.
Давка, ścisk, tłok, ciżba; cięgi, plagi
Давленина, bydlę uduszone.
Давнiй, *-ный*, a. dawny.
Давно, *-вненько*, ad. dawno, dawniuteńko.
Давность, dawność; przedawnienie.
Даже, ad. nawet.
Дакать, v. n. (fa.) potakiwać.
Далекiй, a. daleki, nie bliski.
Далеко, ad. daleko, nieblisko.
Дали, f. pl. (*дальки*, d.), (*w malar.*)
Далина, odległość. [dal, dala.
Далить, v. a. oddalić; *-ся*, v r. oddalać się.
Даль, f. dal, dala, dalekość.

Дальность, f. odległość, dalekość, oddalenie.
Дальный, -ьный, a. daleki, oddalony.
Дальшій, a. dalszy.
Дама, dama; *дамскій*, a. damski.
Данная, kontrakt kupna.
Данникъ, hołdownik, lennik.
Данный, a. dany, podany, wydany; danniczy.
Дань, f. dań, danina, podatek.
Дарить, v. a. darować, podarować.
Дарованіе, dar, podarek; przymiot, dar, talent, zdolność; *-вать*, v. a. (sł.) darować, udarować; *-витый*, a. (sł.) szczodrobliwy, hojny; *-вый*, a. darowany. [remnie.
Даромъ, ad. darmo, bezpłatnie; nada-
Дарствовать, v. a. (sł.) darować.
Даръ, dar, podarek, podarunek; dar, przymiot.
Датель, dawca, m.; *-льный падежъ*, m. (*gramm.*) przypadek trzeci.
Дать, v. *Давать*.
Дача, dawanie, danie; płaca, zapłata; folwark, posiadłość, grunt.
Два, двѣ, два, nu. dwa; *двадевяностa*, nu. sto ośmdziesiąt.
Двадесятый, a. (sł.) dwudziesty.
Двадцатилѣтный, a. dwudziesto-
Двацатый, a. dwudziesty. [letni.
Двадцать, nu. dwadzieścia; *-тью*, ad. dwadzieścia razy.
Дважды, ad. dwa razy.
Двенадесять, nu. (sł.) *двѣнадцать*, dwanaście; *-надесятый*, a. dwunasty.
Двѣрникъ, -ница, (sł.) odźwierny, fortyan; -rna, -anka; *-ный*, drzwiczny, oderzwi. [drzwi.
Двѣрь, f. (*двѣри*, pl.), (*двѣрцы*, d.),
Двигать, v. a. ruszać; *-ся*, v. r. ruszać się; *движемый*, a. (sł.) poruszony; *-женіе*, ruch, ruszenie; *движенный*, a. ruszony.
Движимый, a. ruszony; ruchomy; *-жимое имѣніе*, majątek ruchomy.
Двинуть, v. a. ruszać, posuwać; kołysać; *-ся*, v. r. ruszyć się; kołysać się; krążyć, mieć obrot; zbuntować się; wzruszyć się.
Двое, двои, nu. dwa, para.
Двоедушный, a. chytry, obłudny.
Двоекратный, a. dwukrotny.
Двоемoрхъ, aksamit mieniony.
Двоемысліе, obojętność.
Двоеный, a. dwudrutowy, dwunitny; dystyllowany dwa razy.
Двоеточіе, dwukropek.
Двойка, para (koni); dwójka w kar-
Двойни, pl. bliźnięta. [tach
Двойнишникъ, bliźniak.
Двойный, a. podwójny.
Двоить, v. a. dwoić, rozdwajać; we dwoje skręcać; podwajać, wyobrażać podwójnie; dystyllować.
Двойчатый, a. składający parkę.
Дворецкой (gen. *каго*), marszałek u dworu, dwornik.
Дворецъ, m. zamek, pałac króleski.
Дворникъ, murgrabia; odźwierny; *-рный*, a. dworski; *-рная собака*, pies domowy, na łancuchu; *-ровый*, a. dworowy, od dworu, dworski; *-ровые люди*, ludzie dworscy, domowy.
Дворскій, -рцовый, a. dworski, przy dworze króleskim będący.
Дворъ, dwór, podworze, dziedziniec; zamek, pałac; *императорскій и пр. дворъ*, dwór cesarski i t. d.; dom, budynek.
Дворянинъ, szlachcic, dworzanin; *-ряниться*, v. n. (fa.) udawać szlachcica, pana; *-рянка*, szlachcianka; *-рянскій*, a. szlachecki; *-рянство*, szlachectwo.
Двоюродный, a. cioteczny, stryjeczny; *-дный братъ*, cioteczny lub stryjeczny brat.
Двоязычный, a. dwujęzyczny.
Двоякій, a. dwojaki, podwójny; dwuwykładny, obojętny.
Двузубый, a. dwójzębny. [cicowy.
Двукопытный, a. dwukopytny, ra-
Двуличный, -личневый, a. dwuliczny, dwubarwny; dwubarwista.
Двулѣтній, a. dwuletni.
Двумѣстный, a. dwumiejscowy.
Двусложный, a. dwuzgłoskowy, dwusylabny. [dwuznaczny.
Двусмысленный, a. dwuwykładny,
Двуснастный, a. dwupłciowy, her-
Двусотый, a. dwusetny. [mafrodyt.
Двуутробка, torbonoś zwierze.
Двѣсти, nu. dwieście.
Дебелый, a. tęgi; otyły; *-белѣть*, v. n. tyć, utyć.
Дебрь, f. (sł.) dolina; gaj.
Деверь, m. dziewierz, szwagier.
Девесилъ, m. oman prawy (*rośl.*).
Девяносто, nu. dziewięćdziesiąt; *-ностый*, a. dziewięćdziesiąty.

Девятерикъ, miara zawiérająca dziewięć czetwerykow.
Девятины, f. pl. nabożeństwo dziewiątego dnia po śmierci czyjej odprawiane.
Девятка, dziewiątka w kartach.
Девятнадцатый, a. dziewiętnasty.
Девять, nu. dziewięć; *девятьсотъ*, nu. dziewięćset; *девятью*, ad. dziewięć razy. [dziegciarz.
Дёготь, m. dziegieć; *-тярникъ*, m.
Дежурить, v. n. mieć dyżurstwo.
Декабрь, grudzień.
Деликатный, a. delikatny.
Дельфинъ, delfin, świnia morska.
Демократія, gminowładztwo, demokracya.
Демонъ, czart.
Денежень, a. pieniężny, bogaty; *-жный*, a. pieniążkowy.
Денница, *денникъ*, jutrzenka.
Денно и нощно, ad. w dzień i w nocy.
Денный, a. dzienny.
Денщикъ, służący officerski.
День, (gen. *дня*), m. dzień.
Деньга, *денежка*, pieniążek znaczący pół kopiejki.
Деньги, (gen. *денегъ*), pl. (*денежки*, d.), pieniądze, pieniążki.
Департаментъ, wydział.
Депутатъ, deputowany.
Дербничекъ, kobusek.
Дергать, *-гивать*, *-рнуть*, v. a. rwać, wyrywać, wyrwać; *-уздою*, ruszyć.
Дергачъ, chruściel, derkacz.
Дергота, kurcz.
Деревенскій, a. wiejski; *-венщина*, m. wiesniak, prostak.
Деревенѣть, v. n. drewnieć; *trętwieć, drętwieć.
Деревня, (*-ревенька*, *-ревушка*, d.) wieś, wioska, wioseczka.
Дерево, (*-вцо*, d.), drzewo, drzewko; *-вянный*, a. drewniany; *-вянное масло*, oliwa; *-вяшка*, noga drewniana, szczudło; foremka, guzik drewniany.
Деренъ, dereń, m.
Держава, państwo, mocarstwo; *державецъ*, m. monarcha, władzca, panujący; *-авица*, monarchini, władczyni; *-авство*, władanie, panowanie; *-авствовать*, v. n. (sł.) władać, panować.
Держалка, dzierżak, trzonek, rękojeść; *-альцо*, T. trzymadło.
Держаный, a. używany, nie nowy.
Держать, (*держу*, *держишь*), v. a. trzymać (w ręku); władać; mieć. trzymać, chować; utrzymywać, chować (bydło); dotrzymywać, zatrzymywać; zachowywać; przetrzymywać; zachowywać post; *держать языкъ за зубами*, trzymać język za zębami; *-ся*, v. r. trzymać się (propr. & *); *кого*, lub *за кого*, trzymać się kogo, pokładać w kim ufność; v. p. zachowywać się; wydawać się. [datek, rozchód
Держка, golębnik; stado gołębi; wydatek, rozchód
Дерзать, *-знуть*, v. n. ośmielać, -lić się. [ły.
Дерзкій, a. śmiały, odważny; zuchwały.
Дерзновенность, odwaga; zuchwałość; *-венный*, a. odważny, zuchwały.
Дерзостный, a. zuchwały; S. *-зость*, f.; *-зый*, a. (sł.) bezczelny, zuchwały.
Дерьмо, gnój, łajno; brak. [chwały.
Дернина, *дернъ*, darnina.
Деркъ, (*coll.*) darń, darnina
Дерунъ, ostry, gryzący.
Дерюга, *-рюжина*, paklak, parć, parć.
Десница, (sł.) prawica, prawa.
Десна, dziąsło.
Десный, a. (sł.) z prawej strony.
Десть, f. libra papiéru.
Десятерикъ, ciężar, gwicht dziesięciofuntowy; wór żyta, owsa i t. p. z dziesięciu czetweryków złożony.
Десятерицею, ad. (sł.) dziesięć razy; *-ричный*, a. dziesięcioraki.
Десятина, dziesięcina; morg rossyjski mający 2400 sążni kwadratowych.
Десятичный, a. dziesiątny. [wych.
Десятка, dziesiątka w kartach.
Десятникъ, *-троначальникъ*, dziesiętnik, dziesiątnik.
Десятокъ, dziesiątek. [Boskich.
Десятословіе, dziesięć przykazań
Десятской, *скаго*, m. miejski stróż z dziesiątego domu; we wsi pomocnik sołtysa; dozorca któremu w dozór dziesięć domów oddano. [ści.
Десятство, dawanie dziesiątéj części.
Десять, nu. dziesięć; *десятью*, ad. dziesięć razy; *-сятый*, a. dziesiąty.
Дешевизна, f. tanność, taniość; *дешевить*, v. a. dawać tanio; *-шевле*, ad. (comp.) taniéj; *дешево*, *-шевенько*, ad. tanio, taniutko; *-шевый*, a. tani, nie drogi; *-шеветь*, v. n. tanieć, stanieć.

Диванъ, dywan.
Дивиться, v. r. dziwić się.
Дивій, a. (sł.) dziki (o rośl. i zwierz.).
Дивный, a. dziwny, cudowny.
Диво, dziw, cud.
Дикарь, dziki; *odludek.
Дикій, a. dziki; nieoswojony; surowy; odludny, pusty; dziwny.
Дикобразъ, jeżowiec.
Диковина, osobliwość, rzadkość; *диковинный*, a. osobliwy, rzadki.
Дикость, dzikość.
Дипломъ, m. dyploma.
Дира, *дыра*, dziura, dziurka; *-рявый*, a. dziurawy.
Директоръ, dyrektor. [dzieciątko.
Дитя, (*-тятко*, d.), n. dziecię,
Дичать, v. n. dziczeć.
Дичина, zwierzyna.
Дичиться, v. n. stać się dzikim; unikać od towarzystwa.
Дичь, f. dzicz, ptastwo dzikie.
Дишкантъ, dyskant; *-тистъ*, dyskańcista.
Діаволъ, *дьяволъ*, m. diabół.
Діаконъ, *дьяконъ*, dyakon.
Діета, dyeta.
Діоптрика, dyoptryka
Длань, f. (sł.) dłoń; ręka.
Длина, f. długość.
Длинный, a. długi.
Длить, v. a. dłużyć, ciągnąć co; *-ся*, v. r. ciągnąć się, przedłużać [się.
Для, prp. dla.
Дменіе, puszenie; pycha.
Дмиться, v. r. nadymać się; *dać, puszyć się.
Дневальной, *наго*, dyżurny, dniowy.
Дневать, v. n. dniować; być na dyżurze.
Дневный, a. dzienny, dniowy.
Днемъ, ad. w dzień, za dnia.
Днесь, ad. dzisiaj, dziś; *днешній*, a. dzisiajszy.
Днище, dno statku wielkiego.
Дно, denko; dno (rzéki, morza).
До, prp. do.
Доба, pora, czas.
Добавливать, *-бавлять*, *-бавить*, v. a. dodawać, przydawać; *-бавка*, przydanie; dodatek.
Добивать, *добить*, v. a. dobijać, dobić; *-ся*, v. r. dobijać się czego.
Добирать, *-брать*, v. a. zbierać, pozbierać; zbieraniem dopełniać; *-ся*, v. r. d jść czego, osiągnąć co; dążyć; złapać; usiłować, starać się.
Доблесть, mężność, stałość.
Доблій, a. (sł.) mężny, waleczny, stały.
Доборъ, dobor, dobiór.
Добро, *доброе*, dobro; majątek; *добро*, int. dobrze!
Добровольный, a. dobrowolny; *добровольство*, dobrowolność.
Добродушіе, dobrotliwość; *-душный*, a. dobrotliwy.
Добродѣй, dobrodziej; *-дѣтель*, f. cnota; dobrodziejstwo; *-льный*, a. cnotliwy; dobroczynny.
Добродѣять, v. n. (sł.) być cnotliwym, dobroczynnym.
Доброжелатель, łaskawca, życzliwy; *-льный*, a. życzliwy, łaskawy; *-льство*, łaskawość, życzliwość; *-ствовать*, v. n. dobrze życzyć, być życzliwym.
Доброзрачіе, piękność lica; *-зрачный*, a. piękny, przystojny.
Добромъ, ad. po przyjacielsku, zgodnie, w dobry sposób.
Добронравный, a. obyczajny, dobry charakter mający. [ry, dobrosercy.
Добросердечный, *-сердый*, a. szcze-
Добросовѣстіе, sumienność; *-совѣстный*, a. sumienny.
Доброта, dobroć, łagodność; dobroć, cenność; (sł.) piękność, przystojność.
Добротворить, v. n. być dobroczynnym; *-творный*, a. dobroczynny.
Добротный, a. mocny, nabity, trwały.
Доброхотный, a. życzliwy; *-хотъ*, m. łaskawca, życzliwy.
Добрый, dobry; *przystojny, piękny.
Добрѣть, v. n. tyć, tłuścieć; pięknieć.
Добывать, *-быть*, v. a. dobywać, dostać, otrzymać; upolować, złowić; *-быток*ъ, nabycie, nabytek; *-бытый*, a. wydobyty.
Добыча, zdobycz, łup; *-бычный*, a. korzystny, zyskowny.
Добѣгать, *добѣжать*, v. n. dobiegnąć, dobieżeć dokąd. [lić, dorzucić.
Довалівать, *довалить*, v. a. dowa-
Доваливать, *-валять*, v. a. dokończyć gniecenie (n. p. ciasta); *-ся*, v. r. potoczyć się dokąd; dociągnąć, dowlec sie
Доведенный, a. doprowadzony dokąd; dowiedziony, dowodami wyjaśniony.

Довѣдь, f. dama (w grze warcabnej).
Довезе́нie, dowiezienie, dowóz; *довезе́нный*, a. dowieziony.
Довершáть, *-ши́ть*, v. a. dokończyć, dokonać; *-ше́нie*, dokończenie, dokonanie.
Довлетворе́нie, zadowolenie; *-твори́ть*, v. a. (sł.) zadowolić, zadość uczynić.
Довлѣетъ что комý, v. r. wystarcza, jest dostatecznem.
Довóдится, v. r. zdarza, trafia się.
Доводи́ть, *-вéсть*, v. a. doprowadzić; przyprowadzić, przywieść; udowodniać, dowodzić; *-вóдный*, a. dowodny, oczywisty; *-вóдникъ*, dowodziciel, świadek.
Довóдъ, m. dowód; świadectwo.
Довози́ть, *-вéзть*, v. a. dowozić, dowieźć; *-вóзка*, dowiezenie; dowóz, dowózka.
Дóволь, *въ дóволь*, ad. (vu.) dosyć.
Довóльно, ad. dosyć; należycie, bardzo.
Довóльный, a. wystarczający, dostateczny, dowolny; kontent; *-вóльствie*, dostatek, obfitość; *-вóльство*, mnóstwo, dostatek; wyżywienie, utrzymanie; udolność, zdolność.
Довóльствовать, v. a. ukontentować kogo, zadowolić, zaspokoić go, zadosyć mu uczynić; *-ся*, v. r. kontentować się, przestawać na czém.
Довѣдыванie, dowiadywanie się.
Довѣдываться, *-вѣдаться*, (*о комъ* lub *о чемъ*), v. r. dowiadywać, dowiedzieć się.
Довѣнчáть, v. a. dowieńczyć, do kończyć ślubu dawania.
Довѣрéнie, dowierzanie, ufanie; *довѣренность*, f. ufność, zaufanie; kredyt; *-вѣрie*, *-вѣрка*, kredyt.
Довѣрчивость, zaufalność.
Довѣря́ть, *-вѣрить* (*комý въ чемъ*), v. a. dowierać, ufać. [wagi.
Довѣсокъ, doważenie; dokładka do
Довѣшивать, *довѣсить*, v. a. doważać, -żyć; dołożyć do wagi.
Догáдка, dómysł, domniemanie; *-гáдливый*, a. zgadujący; uważny, ostrożny; domyślny.
Догáдъ, m. (vu.) który się łatwo domyśla lub zgaduje; *въ догáдъ*, ad. do głowy, na myśl.
Догáдывать, *догадáть*, v. a. doradzać, doradzić, poradzić.
Догáдываться, *догадáться*, v. r. domyślac się, zgadywać, pojmować, dochodzić pojęciem; sądzić, mniemać; domyślić się, dorozumieć się.
Догарáть, *-горѣть*, v. n. dogorzeć,
Догмáтъ, m. dogma. [dopalić się.
Договáривать, *-говори́ть*, v. a. domawiać, domówić; *-ся*, v. r. zwrócić mowę do czego; sprawić sobie nieprzyjemność przez swoje gadania; umówić, ugodzić się; *-вáривающiйся*, umawiający się, kontrahent; *-говóръ*, umowa, ugoda, warunek; *-вóрный*, a. umówiony, kontraktowy. [nienie.
Догóнка, *-гóня*, *-гóнъ*, pogoń, go-
Догоня́ть, *-гнáть*, v. a. dogonić, dopędzić; kończyć dystyllowanie; wypotrzebować, wydać. [dodać.
Додавáть, *додáть*, v. a. dopłacać,
Додáтокъ, dodatek, dopłata.
Додéрживать, *-держáть*, v. a. wypotrzebować, wydać; dotrzymać do pewnego czasu.
Додирáться, *додрáться*, v. r. docisnąć się, dotłoczyć się.
Доднесь, ad. dotychmiast, dotąd.
Додóръ, m. nacisk, natłok, ciżba.
Додѣлывать, *-дѣлать*, v. a. dokończać, dokonywać czego.
Дожáтый, a. dożęty, zżęty.
Дóждь, deszcz; *-ждéвный*, *-жжéвый*, a. deszczowy; *-ждемѣритель*, deszczomiar; *-ждить*, v. i. deszcz pada; *-ждли́вый*, dżdżysty.
Дожжéвикъ, bedłka kulkowa kurzawka (*Lycoperdon bovista*).
Доживáть, *-жи́ть*, v. a. dożyć; pozostać, dobyć do jakiego czasu.
Дожигáть, *дожéчь*, v a. dopalać, dopalić.
Дожидáть, *-ждáть*, v. a doczekać.
Дожи́нъ, dożęcie, dożynanie.
Дозволя́ть, *-вóлить*, v. a. dozwalać, dozwolić, pozwolić; *-волéнie*, dozwolenie, pozwolenie; *-вóленный*, a. dozwolony; *-волúтельный*, a. dozwolny; *-вóлится*, *-ля́ется*, v. i. wolno, dozwala się.
Доздѣ, ad. (sł.) dotąd. [dozierać.
Дозирáть, *дóзрить*, v. a doglądać,
Дознавáть, *-знáть*, v. a. doznawać, doznać, doświadczyć; *-ся*, v. r. dowiadywać się, dowiedzieć się.
Дозóръ, m ront, patrol, objazdka;

-зóрной, наго, patrolista, stróż nocny; *-зóрщикъ,* dozorca, strażnik.
Доэрѣлый, a. dojrzały.
Доэлá, ad. (sł.) nader, zupełnie.
Доилица, (sł.) mamka; *-úльница,* doicielka.
Доимка, zaległość, dług pozostały, niedobór; *-úмочный,* a. zaległy, niedoborny; *-úмщикъ,* exaktor, doborca.
Дóйная, ной, dojka, dojna; *-нúкъ,* dojnica, naczynie do dojenia.
Доúскиваться, -искáться, v. r. dowiadywać się, dopytywać się, dowiedzieć się.
Дойтú, v. *Доходúть.*
Доúть, v. a. doić; v. n. dawać mleko.
Докáзывать, -казáть, v. a. dowodzić, dowieśdź; okazać, pokazać; *-на когó,* przekonywać kogo; świadczyć przeciw komu; *-кáзанный,* a. dowiedziony; *-зáтель,* dowodziciel, świadek; *-льный,* a. dowodliwy, niezawodny, pewny; *-льство,* dowód.
Докáнчивать, -кончáть, -кóнчить, v. a. dokończać, dokończyć, skończyć; *-ся,* v. r. dokończyć się, skończyć się.
Доклáдчикъ, referent; *-клáдъ,* rapport; oznajmienie, meldowanie się.
Доклáдывать, -клáсть, v. a. kończyć układanie; dokładać, dołożyć; rapportować, donosić, donieść komu co; podawać, przedstawiać; *-ся,* v. r. meldować się.
Докóль, докóлѣ, ad. dopokąd, jak długo.
Докóнчанный, a. dokończony; *-кóнчить,* v. *докáнчивать.*
Докоптѣть, v. n. dowędzić się; *-пчéніе,* dowędzenie.
Дóкторъ, doktór; *-орство,* doktorstwo.
Докýда, ad. dokąd, jak daleko.
Докýка, natrętność, naprzykrzanie; *-кучáть,* v. a. naprzykrzać się komu, być natrętnym; *-кýчливый,* a. naprzykrzony, natrętny.
Долáвливать, -ловúть, v. a. dołowić, wyłowić.
Долагáть, -ложúть, v. a. dokładać, dołożyć.
Долбéжъ, m. gara, dziura w drzewie wyciosana.
Долбúть, v. a. wydrążać, dłubać; dziobać; powtarzać, wbijać w pamięć.
Долбня, -бýха, (*долбýшка,* d.) tłuk, szlaga.
Дóлгій, a. długi, niekrótki; długi, długo trwający.
Дóлго, ad. długo; dawno; *-говá тый,* a. przydługi; *-говолóсый,* a długowłosy; *-говрéменность,* długość, długotrwałość; *-врéменный,* a. długi, długotrwały.
Долговóй, a. długowy, dłużny; *-говое свидѣтельство,* karta dłużna, skrypt na dług zaciągnięty.
Долговя́зный, a. (vu.) długowięzy.
Долгодéнствіе, -ство, długotrwałość, długoletność; najdłuższe dnie w lecie; *-ствовать,* v. n. (sł.) długo żyć.
Долгоживóтіе, -жúтіе, (sł.) *-голѣтіе,* długie życie, długoletność; *-лѣтный,* a. długoletni.
Долгонóсикъ, ryjek wołek (*Curculio.*
Долгорýкій, a. długoręki.
Долготá, długość, dłużyna; długotrwałość; (w Geogr. i Astr.) długość.
Долготерпѣніе, długocierpliwość.
Долгохвóстикъ, sikora ogoniasta; *-хвóстый,* a. długoogonny
Долгошéя, długoszyi; *-шéрстный,* a. długiej sierci.
Долгоязы́чный, a. gadatliwy.
Долгъ, obowiązek, powinność; dług, dłużność; kredyt.
Долженствовáть, v. n. musieć.
Дóлженъ, dłużen; obowiązany, powinien; *-жúть,* v. a. pożyczać komu; *-жнúкъ,* dłużnik; *-нúца,* dłużnica.
Дóлжно, ad. & v. i. należy, potrzeba; *-жное, иго,* dług; należytość; *-ность,* obowiązek, powinność; urząd, funkcya, urzędowanie; *-ный,* a. dłużny, winny, powinny.
Доливáть, -лúть, v. a. dolewać, dolać.
Долúна, (*-лúнка,* d.), *долъ,* dolina; *-лúнистый, -лúстый,* a. dolisty, pełen dolin.
Долúтый, a. dolany.
Долóженный, a. dołożony, przydany; zameldowany; *-ложúть,* v. *долагáть.*
Долóй, ad. precz; nadół.
Долотúть, v. a. dłutować.
Долотó, dłóto.
Дóльный, dolny.
Дóлѣе, дóлѣше, ad. dłużej.
Дóля, (*дóлька,* d.), część; cząstka; (*w aryt.*) ułomek; * los, udział, dola.
Дóма, ad. w domu.

Домашній, a. domowy.
Домикъ, -мишко, -мище, v. *Домъ*.
Домна, piec kowalski, wielki piec w kuźniach. [ny.
Домовитый, a. gospodarny, staran-
Домовище, (vu.) trumna, trunna.
Домовникъ, ten co zawsze bywa w domu; *-ничать*, v. n. zostawać zawsze w domu.
Домовный, a. domowy.
Домоводъ, (dobry) gospodarz, gospodarujący; *-водка*, (dobra) gospodyni; *-водство*, gospodarstwo, gospodarowanie. [strach nocny
Домовой, аго, m. nocnica, pokusa,
Домовый, a. domowy.
Домогаться, -мочься, v. r. domagać się, starać się usilnie; *-гательство*, domaganie się.
Домой, ad. do domu.
Домоправитель, domorządca.
Домородный, a. domorosły, -rodny.
Домороженный, a. domrożony.
Домостроитель, (dobry) gospodarz, ekonom; *-льница*, (dobra) gospodyni; *-льный*, a. gospodarski; *-льство*, gospodarstwo; *-сѣдничать*, v. n. być domatorem.
Домосѣдъ, domator.
Домчать, v. a. dorwać.
Домъ, (*домикъ, -мишко*, d. *-мище*, au.), dom; *dom, cała familia.
Домышляться, -мыслиться, v. r. domyślać się, domyślić się; *-мысленный, -мышленный*, a. domyślony.
Домятый, a. podeptany, rozdeptany.
Донашивать, -носить, v. a. donaszać, donosić; donosić, dodrzeć (i t. d. sukni). [kąd, dopóki.
Дондеже, донелѣже, ad. (sł.) dopo-
Донесеніе, uwiadomienie, doniesienie; *-сенный*, a. doniesiony; uwiadomiony. [ściągać (zaległości).
Донимать, -нять, v. a. odbierać,
Донникъ, донная трава, koniczyna nostryk zwyczajny (*Trifolium melilotus officinalis*).
Донный, a. denny.
Доноситель, -нощикъ, donośca, donosiciel.
Доносить, -нести, v. a. donieść co (do jakiego miejska); donosić komu co; *- на кого*, donosić kogo, oskarżać go; *-носный*, a. delacyjny.
Доносъ, doniesienie, oskarzenie.
Доношеніе, suplika, prośba; doniesienie, rapport. [czko.
Донце, (*донышко*, d.), denko, dene-
Донынѣ, ad. dotąd, do tego czasu.
Донятый, (part. a *донять*), a. wybrany, ściągnięty, odebrany (v. *донимать*).
Допекать, -печь, v. a. dopiekać, dopiec; *-ся*, v. r. dopiekać, dopiec się.
Допечатывать, -чатать, v. a. dodrukować, skończyć drukowanie.
Допирать, -переть, v. a. zamykać, zamknąć.
Дописывать, -писать, v. a. dopisywać, dopisać; domalować.
Доплачивать, -платить, v. a. dopłacać, dopłacić.
Дополна, ad. dokładnie; zapewne.
Дополненіе, dopełnienie; dodatek; *-нительный*, a. dopełniający.
Дополнять, -полнить, v. a. dopełniać, dopełnić; uzupełnić.
Доправа, -правка, wybieranie, ściąganie długu.
Доправливать, -равлять, -править, v. a. dokończać poprawiania; wybierać, ściągać (podatek, dług.
Допрашивать, -просить, v. a. badać, wybadywać, dopytywać się.
Допросъ, m. badanie, inkwizycya, indagacya; *-прошенный*, a. badany, wybadany; *-прощикъ*, inkwizytor, indagator. [tować się.
Допрѣвать, -прѣть, v. n. dogo-
Допускать, -пустить, v. a. dopuszczać, dozwalać, -wolić; *-пусканіе, допускъ*, dopuszczenie, dozwolenie; *-пущенный*, a. przypuszczony, dopuszczony, dozwolony.
Допытываться, -пытаться, v. r. dopytywać się dopytać się; wymęczyć.
Допѣвать, -пѣть, v. a. dośpiewać.
Дорастать, -рости, v. n. dorastać, dorosnąć.
Дорога, droga; *tor, sposob.
Дорогій, a. drogi, kosztowny; drogi, nie tani; drogi, szacowny; *дорого*, ad. drogo, nie tanio; *-говизна*, drogość, drożyzna.
Дородничать, -роднѣть, v. n. mężnieć; tyć; *-родный*, a. mężny, tyłowaty, otyły; S. *-ность*.
Дорожать, v. n. drożeć, zdrożeć.
Дорожить, v. a. drożyć, cenić za wiele; jak v. n. drożyć się, wiele o

sobie trzymać; *-ся*, v. n. drożyć się, zawiele żądać.
Дорожка, droga, dróżka; pasek; żłobek; *-рожникъ*, m. hebel stolarski do laskowania.
Доро́жный, a. podróżny.
Доро́жчатый, a. w paski.
Дорыва́ться, *-рва́ться*, v. r. *dobijać do –; dorywać się do –.
Дорѣзывать, *-рѣзать*, v. a. dorzynać, docinać, dociąć; dorżnać, zarżnać; *-ся*, v. r. zarżnąć się.
Доса́да, zmartwienie, zgryzota, przykrość; *-да́тельный*, a. obraźliwy, przykry; *-садливый*, *-са́дный*, a. przykry, nieprzyjemny.
Доса́довать (*на кого́, на что*), v. n. gryźć się, martwić się, gniewać się.
Досажда́ть, *-сади́ть*, v. a. przykrość (komu) sprawiać, martwić go, dokuczać mu.
Досе́лѣ, *-се́ль*, ad. dotąd, potąd.
Доска́ (*дощечка*, d.), deska, dyl.
Доска́нъ, m. tabakiera; pudełko.
Дослу́живать, *-служи́ть*, v. a. dosługiwać, dosłużyć; kończyć nabożeństwo kościelne; *-ся*, v. r. dosłużyc się czego. [słuchać.
Дослу́шивать, *-слу́шать*, v. a. do-
Досма́тривать, *-смотрѣть*, v. a. oglądać patrzyć do końca; doglądać, dozorować; dojrzeć, dostrzedz; przeglądać, rewidować; *-смо́трщикъ*, przeglądacz, rewizor; *-смо́тръ*, dozor; przeglądanie, rewizya.
Доспѣлый, a. doyrzały, dostały.
Доспѣхъ, zbroja, uzbrojenie; *-спѣшный*, a. uzbrojony. [otrzymanie.
Достава́ние, *-ста́ние*, n. dostanie,
Достава́ть, *-ста́ть*, v. n. dostać, dosięgnąć; dostawać, dostać, wyjąć; *dostać, otrzymać co; *-ся*, v. r. dostać się.
Доставля́ть, *-тавля́ть*, v. a. dostarczyć czego komu; podać komu sposób do czego; *-ста́вка*, *-ставле́ние*, dostawka, -stawa, -starczenie, liwerunek; *-ста́вленный*, a. dostawiony, podany.
Достаётъ, v. n. dostaje, wystarcza; *-ся*, v. i. dostaje się, przytrafia się.
До́сталь, f. reszta, resztka; pozostałość; *-а́льный*, a. z wybierkowy; pozostały.
Доста́токъ, dostatek, obfitosc; majątek; *-а́точествовать*, v. n. obfitować, opływać; być dostatecznym; *-а́точный*, a. dostateczny; majętny.
Достига́ть, *-сти́гнуть*, *-сти́чь*, v. a. dościgać, doścignąć, dogonić; dojść, dostąpić; *osiągnąć, dopiąć, dojść; *-ся*, v. p. otrzymywać się; *-стиже́нный*, a. dościgniony, dopędzony.
Достобла́женный, a. uszczęśliwiony.
Достовѣрность, wiarogodność; *достовѣрный*, a. wiarogodny. [ty.
Достодо́лжный, a. powinny, należy-
Досто́инство, dostojeństwo; dostojność; zaleta; *-сто́йный*, a. dostojny, godny, godzien; zasłużony
Досто́итъ, v. i. należy, przystoi przynależy.
Достолѣпный, a. (sł.) okazały.
Достопа́мятный, a. pamiętny, godny pamięci.
Достопочте́ние, uszanowanie należyte; *-чте́нный*, a. szanowny, godny szacunku.
Достоя́ние, (sł.) spadek, dziedzictwo; majątek; własność.
Доступле́ние, dostępowanie, dostąpienie.
Доступа́ть, *-пи́ть*, v. n. dostępować, dostąpić; mieć przystęp do kogo; *-сту́пный*, a. dostępny, przystępny; mający, przystęp do kogo *-сту́пъ*, dostęp, przystęp.
Досу́гъ, czas, wolny czas.
Досу́жій, a. zwinny, obrotny, zręczny, sposobny.
Досу́жный, a. wolny (od zatrudnień).
Досыла́ть, *-сла́ть*, v. a. dosyłać, dosłać; *-сы́лка*, dosyłanie, dosłanie (reszty).
Досю́да, ad. dotąd, dopóty.
Досяга́ть, *-сягну́ть*, v. n. dosięgać, dosięgnąć.
Дотве́рживать, *-верди́ть*, v. a. douczać się na pamięć.
Дото́лѣ, ad. dopóty, tak długo.
Дотра́чивать, *-тра́тить*, v. a. wydać, wypotrzebować.
Дотро́гиваться, *дотыка́ться*, *доткну́ться*, v. r. dotykać się, dotknąć się (do –).
Дотя́гиваться, *-тяну́ться*, v. r. dociągnąć, przybliżyć się; *wystarczyć. [dorozumiewać się.
Доумѣваться, v. r. pojąć, poznać,
Доу́чивать, *-учи́ть*, v. a. douczać

(czego); *-чать кого́*, douczyć, nauczyć; *-ся*, v. r. douczać się, nauczyć się.
Дохле́цъ, zaparstek.
До́хлый, a. (vu.) zdechły.
Дохнове́ніе, (sł.) tchnienie, wionienie; natchnienie; *-ве́нный*, a. natchniony.
До́хнуть, v. n. konać; zdychać.
Доходи́ть, *дойти́*, v. n. dochodzić, dojść; * dosięgnąć; *дохо́дитъ что*, ubywa co, wychodzi.
Дохо́дъ, dochód, przychód; *-хо́дный*, a. korzystny, dochód czyniący.
Доцѣживать, *-цѣди́ть*, v. a. dopełnić, napełnić; wytoczyć (z beczki).
Дочь, (gen. *до́чери*), (*до́чка*, d.), córka, córeczka.
Дошива́ть, *-ши́ть*, v. a. doszywać, doszyć; *-ши́тый*, a. doszyty.
Дощани́къ, skrzynia z desek; hebel deskowy; prom; *-ный*, *-ща́тый*, a. deskowy, z desek.
Доще́чко, v. *Доска*.
Доѣда́ть, *-ѣсть*, v. a. dojadać, dojeść.
Драге́тъ, drogiet, gatunek materyi wełnianéj.
Драгі́й, a. (sł.) drogi, kosztowny; szacowny.
Драгома́нъ, tłumacz.
Дра́гость, drogość, kosztowność; *-гоцѣнность*, drogocenność, kosztowność; *-цѣнный*, a. drogocénny, kosztowny; * wyborny, przewyborny.
Драгу́нъ, dragon (żołnierz z dragonii).
Дража́йшій, a. (superl. a *драгі́й*), szacowny, uszanowany.
Дразни́ть, v. a. drażnić, rozjątrzać; płoszyć, straszyć; *дражне́ніе*, *гне́ніе*, draźnienie.
Дра́ка, bitwa, bicie się.
Драко́нъ, smok; * czart, diabeł; (*artyl.*) szmigownica.
Дра́ма, drama; *-мати́ческій*, a. dramatyczny.
Дрaни́ца, dranica, dran; gont.
Дра́ніе, darcie; targanie; *-а́ный*, a. darty, podarty, rozdarty.
Дрань, f. (coll.) dranice, f. pl.; podarty papier.
Дра́тва, dratwa.
Дра́товище, dzida, włocznia.
Дра́ть, (*деру́*, *-ре́шь*), v. a. drzeć, rwać, szarpać; odzierać, zdzierać; targać, szarpać; (o sukni i obuwiu) drzeć, niszczyć; (o kupcach) zdzierać; *- ротъ*, *го́рло*, (*н. пр. у́ксусъ*, *пе́рецъ*) gryźć (w usta, w gardło) (np. ocet, pieprz); (*о доска́хъ*) pękać, trzaskać (o deskach); *-ся*, v. n. drzeć się, rwać się; v. r. bić się; kłócić się; cisnąć się, tłoczyć się.
Дра́хва, drop' pospolity.
Дра́чіе, (sł.) cierń, ciernie.
Драчли́вый, a. kłótliwy, zwadliwy; przywykły karać za małą winę, (S. *-вость*); *-чу́нъ*, kłótnik.
Драчъ, rubanek, hebel ciesielski.
Дребеде́нь, (vu.) dzwięk niezgodny; styl niegładki.
Дре́безги, m. pl. drobiazg, drobne kawałki; *-безжа́ть*, (*дребезжу́*, *-зжи́шь*), v. n. gruchotać, brzęczeć.
Древе́сный, a. drzewowy, drzewny
Дре́вко, drzewce; drążek stojący od namiotu.
Дре́вле, ad. (sł.) dawniej, w starożytności.
Дре́вный, a. dawny, starożytny; *-вность*, dawność, starożytność; *-внѣть*, v. n. starzeć się.
Дре́во, drzewo, drzewina; drzewo do budowy; *- Жи́зни*, (Thuia occidentalis) tuja zachodnia, drzewo żywotne.
Древодѣлатель, *-дѣля*, m. (sł.) cieśla, stolarz.
Древосѣкъ, rębacz drzew.
Древцо́, *деревцо́*, drzewko, drzewinka.
Древя́ный, a. drewniany; *-вя́ница*, szczudło, noga drewniana.
Дреко́ліе, (sł.) żerdź, drąg.
Дрема́ть, (*дремлю́*, *дре́млешь*), v. n. drzymać; * być niedbałym; *-мли́вый*, drzymliwy, senliwy; *-мо́та*, senliwość, drzymanie.
Дрему́чій, a. (o lesie) gęsty.
Дресва́, kawałki kamienia polnego; *-свя́никъ*, kamień polny łatwo się kruszący.
Дроби́на, słodziny, młoto.
Дроби́ть, v. a. drobić, kruszyć; *-ся*, v. r. kruszyć się.
Дробни́ца, szrótnica, worek szrótowy.
Дро́бный, a. drobny; rozdrobniony.
Дробови́къ, szrótówka.
Дробь, f. kawałki drowne; szrót (do strzelania); (*aryt.*) ułomek; (na bębnie) werbel; *-бя́зникъ*, drobne towary.
Дрова́, n. pl. drzewo, drwa.
Дро́вни, pl. sanie.
Дровоно́сецъ, drzewonosz; *-восѣкъ*, poręb w lesie; rębacz, łupacz drzewa; *-вяни́къ*, drwal, drzewem kupczący; *-вяный*, a. drzewny na drwa przydatny.

Дрóга, rozwora, drąg wozowy.
Дрóги, дрóжки, f. pl. drożka (wóz).
Дрогли́вый, a. bojaźliwy.
Дрóгнуть, v. n drgać, drżyć, trząść się; być w strachu, bać się.
Дрожáть, (*-жý*, *-жи́шь*), v. n. drżeć, trząść się (propr. & *)
Дрóжди, *-жжи*, f. pl. (po sł.) *дрóждіе*, drożdże; *-ждя́ный*, *-жжевы́й*, a. z drożdży, drożdżowy.
Дрожь, f. dreszcz, ograżka.
Дроздъ (*-здикъ*, d.), drozd (*ptak*); – *Чéрной*, kos. [cznia.
Дротъ (*-óтикъ*, d.), glewija, włó-
Дрочéна, ciasto z jaj, mleka i mąki zrobione; jadło z pośledniego kawiaru. [tkie.
Дрóчень, (vu.) pucek, dziecię tłuściu-
Дрочи́ть, v. a. pieścić, głaskać; *-ся*, v. r. pieścić się.
Другúня, przyjaciolka.
Другóй, a. inny, drugi, wtóry.
Другъ, (pl. *друзья́*), przyjaciel; (po
Дрýжба, przyjaźń. [sł.) bliźni.
Дружелю́біе, przyjacielskość, przyjazność.
Дрýжескій, *-жественный*, a. przyjacielski; *-жество*, przyjaźń, przyjacielstwo.
Дружи́на, towarzystwo; (po sł.) małżonka; *-жи́ть*, v. a. przyjaźnić; v. n. starać się podobać komu w czém; *-ся*, v. r. przyjaźnić się.
Дрýжка, drużba, przyjaciel pana młodego; para; jedno z jednéj pary.
Дрýжный, a. przyjacielski, zgodny; ochoczy. [przyjaciel.
Дружóкъ, (*-жéчекъ*, d.), (*pieszczenie*)
Дры́хнуть, v. n. (vu.) spać, gnić.
Дря́блый, a. wyschły, zwiędły; wątły, słaby, (S. *-блость*); *-бнуть*, v. n. więdnąć, więdnieć.
Дрябѣ́ть, v. n. (o dzwonach stłuczonych) szczękać.
Дрягáть, *-гнýть*, v. a. (vu.) drgać, drygać, drgnąć, drygnąć; *-ся*, v. r. opierać się; bić rękami i nogami; (o koniach) wierzgać.
Дря́гиль, tragarz, drążnik.
Дрягóта, konwulsya.
Дрязгъ, (vu.) śmieci, plugastwo; głupstwa, brednie.
Дря́нный, a. lichy, zły, nędzny.
Дрянь, f. brak, śmiecie, złe niewarte rzeczy; * błazeństwa, głupstwa, brednie
Дряхлéцъ, niedołęga; *-хлый*, a. wątły, słaby, niedołężny, (S. *-лость*); *-хлѣ́ть*, *дря́хнуть*, v. n. wątleć, słabieć.
Дубáсъ, m. gatunek sukni kobiecéj, moczonéj w liściach dębowych.
Дубéцъ, (vu.) rózga.
Дуби́на, pałka, palica; * głupiec, pień.
Дуби́ть, v. a. dębić skóry; (S. *дýбка*, *дублéніе*).
Дубонóска, dzwoniec (ptak).
Дубъ, dąb; *дубня́къ*, dąbrowa, las dębowy; *-бóвый*, a. dębowy; *-брáва*, *-брóва*, (sł.) dąbrowa.
Дубя́нка, dębianka, galas.
Дувáнить, v. a. dzielić, podzielić; *-вáнъ*, (vu.) dział, podział.
Дугá, duga, duha, do wozu; łuk, łuczek; tęcza; obłąk, kabłąk.
Дудá, (*дýдка*, d.), fujarka, piszczałka; *дуди́ть*, v. n. grać na fujarce; *дýдочникъ*, umiejący grać na fujarce.
Дýжка, obłączek (u szpagi); (u ptaków) kość piersiowa. [łuczny.
Дýжный, a. obłączysty, obłąkowaty,
Дýло, otwor działa, strzelby.
Дýльная, (*artyl.*) wylotowa sztuka.
Дýльцо, stroik do dętych instrumentów muzycznych; szyja (u butelki i t. d.); woreczek do pudru.
Дýля, gdula (gat. gruszki).
Дýма, rada, zgromadzenie urzędników; myślenie, dumanie.
Дýмать, v. n. dumać, myśleć, rozmyślać; myślić, zamyślać, zamierzać; sądzić, mniemać, myśleć; *дýманый*, a. pomyślany.
Дýмно, ad. wątpliwie.
Дýмной человѣ́къ, (dawniéj) radzca zasiadający w radzie państwa
Дупли́ть, v. a. wydrążać.
Дуплó, (*-плецó*, d.), dziup', (wydrążenie w drzewie).
Дýра, durnica.
Дурáкъ, (*-рачéкъ*, m.), durak, dureń, głupiec; błazen, śmieszek; *дуралéй*, dureń, kiep; *-рáцкій*, *-рáческій*, a. durny, głupi, błazenski; *-рáчество*, durność, głupstwo.
Дурáчить, v. n. durnym, głupim kogo robić; żartować z kogo; *-ся*, v. r. durnieć, głupieć.
Дýрень, dureń, głupiec; *-рéнье*, swawola, głupstwo; *-ри́ть*, v. n. swawolić; głupstwa pleść.
Дурмáнъ, bielun dziędzierawa (*rośl.*)

Дýрно, ad. źle, brzydko; mdło; słabo; *-нотá*, brzydkość, szpetność; zawrót głowy; nudność; *-ный*, a. brzydki, szpetny; nikczemny, lichy; *-нѣть*, v. n. brzydnieć, szpetnieć.
Дурь, f. swawola, rozpusta; krnąbrność, upor; narów.
Дурѣть, v. n. odurzeć.
Дýтикъ, *дýтышъ*, (vu.) dętka; pucołowaty; odęty; nadęty, pyszny.
Дýтый, a. nadęty, wzdęty; dęty.
Дуть, *дýнуть*, v. a. dymać, dąc, dmuchać, wiać; * *дуть на когó*, ostróżnie z kim obchodzić się; *-ся*, v. n. nadymać się; odymać się, gniewać się.
Духú, m. pl. pachnidła, wonności.
Духновéніе, natchnienie.
Духовéнство, duchowieństwo.
Духóвная, testament.
Духовнúкъ, spowiednik.
Духóвный, duchowy (nie materyalny); duchowny; *-вный отéцъ*, spowiednik.
Духовóй, a. dechowy; (o psach) mający węch; *-вóй инструмéнтъ*, instrument dęty; *-вóе ружьё*, wiatrówka (*strzelba*).
Дýхомъ, ad. duchem, jak najprędzéj.
Духотá, zaduch, duszność.
Духъ, duch; dech, oddech; myśl, umysł; zapach, wonia; (u psów) wonia; wyziew, para; *treść, wybór; męztwo, odwaga; *идтú на дýхъ*, (vu.) spowiadać się; *онъ съ дýхомъ*, gorący, zapalczywy, chytry.
Душá, dusza; *- моя́*, serce moje; *на душѣ мутúтъ*, *съ душú тя́нетъ*, mdli, zbiera się na womity; *душéю покривúть*, postąpić niesprawiedliwie; *по душѣ*, bardzo przyjemnie, miło.
Душéвно, ad. serdecznie; *-шéвный*, a. duszewny; serdeczny.
Душевредничать, v. n. wiarołomnie postępować; *-врéдный*, a. wiarołomny, niegodziwy; *-врéдство*, wiarołomstwo. [wów.
Душегрѣя, gorset prosty bez ręka-
Душегубúтельный, *-гýбный*, a. duszogubny; *-гýбство*, zabójstwo, morderstwo.
Душёкъ, cuch, cuchnienie.
Душёный, a. marynowany.
Дýшенька, duszka, moja duszko, moje serce.
Душеприкáзчикъ, wykonawca testamentu.
Душúстый, a. woniący. [mentu.
Душúть, v. n. dusić, zadusić, udusić.
Дýшки, f. pl. lisy, futro z szyi lisa.
Душнúкъ, przedech, oddech (w czém); *-ничéкъ*, *духовáльня*, flaszeczka na pachnidła.
Дýшный, a. duszny, parny, duszący.
Дщерь, (sł.) córka.
Дщúца, deszczka, deszczułka.
Дыба, szubienica; katusza, ciągi, tortury; *стать на дыбы́*, (o koniach) wspinać się; dęba dać.
Дыбúться, v. n. wspinać się, jeżyć się; *ды́бомъ*, ad. wspinając się w górę.
Дымить, v. n. dymić; *-ся*, v. r. dymić się; *-мúстый*, a. dymnisty.
Ды́мка, krepa.
Ды́мникъ, dziura w chałupach którą dym z izby wychodzi.
Ды́мный, *-мновáтый*, a. dymny.
Дымовóй, dymowy; *-овóе, аго*, podymne, dymowe.
Ды́мчатый, a. żółtawy.
Дымъ (*-мóкъ*, d.), dym, dymek.
Ды́ня, f. melon.
Ды́хало (*-хáльце*, d.), krtań; dychawka (u ryb).
Дыхáніе, oddychanie, dyszenie.
Дыхáть, *дыхнýть*, v. n. (sł.) dychać, oddychać, tchnąć; (o wietrze) wiać, dąć.
Дыхлéцъ, (vu.) dychawiczny.
Дышáть, *дохнýть*, v. n. dychać. oddychać, dyszeć.
Ды́шло (*-шлецо*, d.), dyszel, dyszelek.
Дья́волъ, v. *Діáволъ*.
Дья́конúца, dyakonica.
Дья́къ (*-ячéкъ*), starszy spiewak cerkiewny, kantor; (dawniéj) sekretarz. [szcza) Najświętsza Panna.
Дѣва, (sł.) dziewica, panna, (zwła.
Дѣвáть, *дѣть*, v. a. podzieć, podziać, zostawić co gdzie; *-ся*, v. r. podzieć się, chować się; zaginąć; chronić się.
Дѣвúца, panna, dziewica; *-вúчей*, *-чій*, a. dziewiczy, panieński; *-вúчество*, panieństwo, dziewictwo; *-вúчникъ*, wilja przed ślubem.
Дѣвичья, izba dla pokojówek.
Дѣвка, (*дѣвочка*, d.), panna, dziewica; dziewka służąca.
Дѣвственникъ, (sł.) prawiczek; *-ница*, (sł.) prawiczka, panienka czysta

Дѣвство, panieństwo, dziewictwo; * prawiczeństwo, czystość panienki; *-ствовать*, v. n. (sł.) żyć, zostawać w panieństwie.
Дѣвушка, panienka, dziewczynka.
Дѣвчина, f. (vu.) dziewczyna.
Дѣдина, włości po dziadu spadłe.
Дѣдовщина, dziadowizna, spadek po dziadku.
Дѣдушка, dziadek; staruszek; *- домовой*, marchułt, strach nocny.
Дѣдъ, dziad, dziadek; *дѣды*, m. pl. dziady, przodkowie.
Дѣеписа́ніе, dziejopismo, dzieje; *-са́тель*, dziejopis, historyk.
Дѣеприча́стіе, (*gramm.*) imiesłów osobliwy.
Дѣи, m. pl. dzieje, czyny. [czny.
Дѣйственный, (sł.) dzielny, skute-
Дѣйстви́тельный, a. istotny, prawdziwy; rzeczywisty; *-льный глаго́лъ*, (*gramm.*) słowo czynne.
Дѣйствіе, działanie, czynność; dzielność, skuteczność; bitwa, batalia; akt (Tragedyi, Komedyi).
Дѣйствованіе, działanie; (o aktorach) granie roli; *-ватель*, działacz; aktor.
Дѣйствовать, v. n. działać, być w ruchu; wojować, bić się; udawać (jak aktor na scenie).
Дѣйствуемый, (sł.) skuteczny
Дѣйствующій, part. działający, skutkujący.
Дѣлать, *-лывать*, v. a. robić, działać; czynić, działać; pracować, trudnić się, (S. *дѣланіе*); *-ся*, v. p. & r. robić się; wynikać, dziać się; stawać się; znosić się z kim.
Дѣлёжъ, (vu.) podział, rozdzielenie.
Дѣле́ніе, dzielenie, podział; (*arytm.*) dzielenie; *-лёный*, a. dzielony.
Дѣле́цъ, dobry adwokat.
Дѣли́мый, a. dzielny; *-мое число́*, (*arytm.*) liczba dzielna; *-ли́тель*, ten co dzieli; (*arytm.*) dzielnik.
Дѣли́ть, v. a. dzielić, rozdzielać; (*arytm.*) dzielić; *-ся*, v. r. dzielić się.
Дѣло, (*дѣльцо*, d.), praca, robota, zatrudnienie; działanie, czyn; sprawa sądowa, proces; potrzeba, interes; (fa.) stan; *за дѣло, съ дѣломъ*, ad. słusznie, sprawiedliwie, nienadaremnie; *въ са́момъ дѣлѣ*, ad w samej rzeczy, istotnie; *говори́ть дѣло*, mówić co ważnego; *-ловѣ́цъ* sposobny, zdatny do pracy; *-вый*, a. znający dobrze prawnictwo.
Дѣлопроизво́дство, bieg sprawy sądowéj. [wny; zdatny, sposobny.
Дѣльный, a. (sł.) roboczny; grunto-
Дѣтельный, a. (sł.) pracowity, czynny. [pisklę.
Дѣтёнышъ, dziecię prostego rodu;
Дѣти (pl. a *дитя́*), (*дѣтки*, m. d.), dzieci, dziatki. [dzik.
Дѣти́на (*-и́нка*, d.), dzieciuch, mło-
Дѣтоводи́тель, uczyciel dzieci; *-льница*, uczycielka, guwernantka; *-льство*, dzieciowodztwo, uczenie dzieci; *-льствовать*, v. n. wychowywać, nauczać dzieci.
Дѣтолю́біе, kochanie dzieci.
Дѣторо́дный, a. dzieciorodny.
Дѣтская, ской, pokój dziecinny.
Дѣтскій, a. dziecinny; dziecięcy; *-ство*, dzieciństwo.
Дѣя́ніе, działanie; *-я́нія Апо́стольскія*, dzieje apostolskie.
Дѣятельный, a. czynny, pracowity; praktyczny.
Дѣять, v. a. (sł.) działać, czynić, robić; *-ся*, v. p. dziać się.
Дю́жина, tuzin.
Дю́жій, a. mocny, S. *дю́жесть*; *дюжѣть*, v. n. stawać się silnym, tę-
Дю́ймъ, cal. [gim
Дя́гиль, *-и́льникъ*, dzięgiel leśny (*rośl.*); *Дя́гиль соба́чій*, v. *Омегъ*.
Дя́дька, guwerner, dozorca dzieci.
Дя́дя, *дя́дюшка*, m. stryjaszek, stryj, wuj.
Дя́тель, m. dzięcioł (*Picus*).
Дя́тлина, koniczyna łąkowa.

E.

Ева́нгеліе, ewanielia; *-лі́стъ*, ewa
Евну́хъ, rzezaniec, eunuk. [nielista
Егда́, ad. (sł.) kiedy, gdy.
Е́геръ, m. strzelec.
Егоза́, (vu.) swawolnik; *-зи́ть*, v. n. (vu.) swawolić.
Еда́, ad. (sł.) czy, czyli; aby nie.
Едва́, ad. (sł.) zaledwie; *-ли*, czy tylko, trudno.
Едина́кій, v. *Одина́кій* etc.
Едине́ніе, (sł.) jedność, zgoda.
Едини́ть, v. a. (sł.) jednoczyć, łączyć; *-ся*, v. r. (sł.) jednoczyć się
Едини́ца, jedna rzecz pojedyńcza; jedność liczebna

Единоборство, (sł.) pojedynek.
Единобрачіе, jednożeństwo.
Единовидный, a. jednostajny.
Единовластитель, m. jedynowładzca; *-властие*, jedynowładztwo.
Единовременникъ, spółcześnik; *-временный*, a. spółczesny.
Единовѣріе, jednowierstwo; *-вѣрный*, a. jednowierny.
Единогласіе, harmonia, zgodność w głosie i dźwięku; monotonia, jednogłosność; jedność, zgoda; *-гласный*, a. harmonijny; jednogłośny; jednomyślny.
Единодержавіе, jedynorządztwo, monarchia; *-держецъ*, samowładzca.
Единодушный, a. jednomyślny, jednozgodny.
Единожды, ad. (sł.) na raz tylko; *- на всегда*, raz na zawsze.
Единоженство, jednożeństwo.
Единозвучный, a. (o głoskach) dźwięku jednostajnego.
Единоземецъ, ziomek, spółziomek; *-земство*, ziomkostwo.
Единокровный, a. pokrewny.
Единолѣтный, a. jednoroczny, jednoletni. [dny, jednomyślny.
Единомудрый, *-мысленный*, a. zgo-
Единомышленникъ, stronnik, zastronnik.
Единоначальникъ, samowładzca.
Единонравный, a. mający jednostajny charakter.
Единообразный, a. jednostajny.
Единоокій, a. jednooki.
Единоплеменный, a. jednoplemienny.
Единорогъ, jednorożec; narwal jednorożec. [ny.
Единородный, a. jednorodny, jedy-
Единость, (sł.) jedność, zgoda.
Единоторговля, samokupstwo.
Единосущный, a. spółistny, jednobytny. [dnéj matki.
Единоутробный, a. przyrodni, z je-
Единою, ad. (sł.) raz. [dynczy.
Единственный, a. (*gramm.*) poje-
Единство, jedność; zgoda.
Единый, v. *Одинъ*.
Ежеватый, a. uporczywy, uporny.
Ежевики, jeżyna. [każdym czasie.
Ежевременный, a. każdoczasowy, w
Ежегодный, a. coroczny.
Ежедневный, a. codzienny.
Ежели, c. jeżeli, jeśli.
Ежеминутный, a. każdochwilowy.

Ежовина, skóra jeżowa.
Ежъ, *ёжъ*, m. jeż; *ёжиться*, v. r. zwijać się (jak jeż).
Ёзеро, v. *Озеро*.
Езъ, jaz do łowienia ryb.
Ей, ad. tak, tak jest. [na rzekach.
Елботъ, statek na wiosłach idący
Елей, (sł.) oliwa; *-ейный*, a. oliwiany.
Еленецъ, jelonek (*Lucanus cervus*).
Елень, (sł.) jeleń. [jem świętym.
Елеопомазаніе, namaszczenie, ole-
Елеосвящать, v. a. (sł.) dać ostatnie olejem świętym namaszczenie; *-священіе*, (sł.) ostatnie namaszczenie olejem świętym.
Елико, ad. (sł.) ile; *-, елико*, ad. (sł.) zaraz, w krótce.
Елъ (*ёлка*, *ёлочка*, d.), f. sosna jodła, jedlina; *еловый*, *елевый*, a. jodłowy, jedlinowy.
Ельникъ, las jodłowy, jedlina.
Емецъ, (vu.) łapigrosz, biorący datki.
Емки, m. pl. cęgi do ognia.
Емкій, (*ёмкій*), a. (o naczyniach) mieszczący w sobie wiele.
Ендова, dzban, dzbanek.
Епанча, (*епанечка*, d.), opończa, płaszcz, płaszczyk.
Епархія, eparchia, dyecezya.
Епархъ, rządca dyecezyalny.
Епископъ, m. biskup; *епископство*, biskupstwo.
Епитимія, pokuta publiczna.
Епоха, epoka.
Ербоизъ, skoczek żerboa.
Ересь, f. herezya, kacerstwo; *еретикъ*, heretyk, kacerz; *-тическій*, a. heretycki; *-чество*, kacerstwo; *-ствовать*, v. n. utrzymywać zdania kacerskie.
Ерикъ, strumyk.
Ерлыкъ, świadectwo, zaświadczenie; kwit; rewers; etykieta, kartka z napisem.
Ерникъ, małe niskie drzewo.
Ерошить, v. a. (vu.) rozczochrać, rozkudłać (włosy); *-ся*, v. r. (o włosach) jeżyć się; (o koniach) narowić się.
Ерошки, f. pl. gra gminna w karty.
Ерунокъ, węgielnica.
Ершъ, (*ёршъ*), m. okuń jazgarz.
Есаулъ, m. jessawuł, porucznik Kozacki.
Есень, v. *Осень*.
Естество, przyrodzenie, natura; istota, bytność; *-ественный*, a. na-

turalny, przyrodzony; *-ствословіе,* fizyka; *-словный,* a. fizyczny; *-словъ,* m. fizyk, badacz natury.
Естьли, ежели, если, gdy.
Ефесъ, gifes, rękojeść u szpady.
Ефимокъ, m. talar, talar bity.
Ехидна, zmija Europejska.
Ехидный, a. złośliwy; *-идство,* złość, złośliwość; *-ствовать,* v. n. złościć się, być złośliwym.
Еще, ad. jeszcze.
Евимоны, m. pl. kościelne nabożeństwo wieczorne w pierwszy tydzień [wielkiego postu.
Евиръ, eter.
Евангеліе, v. *Евангеліе.*

Ж.

Жаба, żaba ropucha; skwinancya.
Жабный, a. do skwinancyi należący,
Жабры, f. pl. skrzele u ryb.
Жавороновъ, skowronek.
Жадничать, v. n. chciwie żądać.
Жадность, chciwość, łakomstwo; żądza; *-ный,* ad. *-но,* łakomy, żarłoczny; chciwy.
Жажда, pragnienie; żądza, chciwość.
Жаждать, v. n. (sł.) mieć pragnienie; żądać, pragnąć czego.
Жалить, -ся, v. a. & n. żądłem kłóć, kąsać.
Жалкій, a. żałosny, godny pożałowania, politowania; *-ко,* ad. żałośnie; v. i. żal; szkoda.
Жало, (*жальце,* d.), żądło, żądełko; *жальный,* a. żądłowy.
Жалоба, skarga, zażalenie, zaskarżenie; *-обный,* a. żałosny; *-общикъ, -щица,* uskarżający, -ca się.
Жалованіе, nagroda, obdarzenie, łaska; *-ванный,* a. żołd pobierający, płatny; żołdowy; w nagrodę dany.
Жалованье, żołd, pensya, gaża, płaca, zapłata.
Жаловать, пожаловать, v. a. (*кого чемъ, кому что*) nagradzać, obdarzać czém; v. n. *пожаловать къ кому,* uczęszczać, bywać, odwiedzać.
Жаловаться, v. r. (*на кого, на что*) żalić się, użalać się, (na kogo, na co); skarżyć się, uskarżać się.
Жалость, f. litość, politowanie, miłosierdzie; żal, smutek, żałość; *жалостливый,* a. litościwy, litośny; *-стный,* a. żałosny. smutny; żałosny, żałość wydający.
Жаль, f. żal, politowanie, żałowanie, litość; ad. żal, szkoda.
Жальный, v. *Жало.*
Жаленіе, ubolewanie, żałowanie.
Жалеть, v. n. żałować, ubolewać nad kim, nad czém, smucić się; żałować, szczędzić, skąpić.
Жара, upał, gorącość.
Жареный, a. pieczony; smażony; *-ное, наго,* pieczenie, pieczeń, mięso pieczone.
Жарить, v. a. piec; smażyć w maśle; (o słońcu) piec, palić, dopiekać; *-ся,* v. r. piec się, rozparzać się, rozparzać się (przy piecu).
Жаркій, a. gorący (propr. & *); *-кой цветъ,* kolor rudy.
Жарко, ad. gorąco; *zapalczywie.
Жаркое, каго, pieczyste.
Жаровникъ, ognisko; *-овня,* fajerka.
Жаръ, m. upał, gorąco; żar, zarzewie; gorąco, parność; *zapał, zapalczywość.
Жаръ Птица, m. struś kazuar.
Жатва, żniwo, żęcie.
Жатіе, gniecenie, tłoczenie; (o zbożu) żęcie, żniwo. [żu) zżęty.
Жатый, gnieciony, tłoczony; (o zbo-
Жать, (*жму, жмешь*), v. a. gnieść, ściskać, tłoczyć; * prześladować; *-ся,* v. a. kurczyć się; cisnąć się, tłoczyć się; ściskać się, skąpić.
Жать, (*жну, жнешь*), v. a. żąć, [zżąć.
Жбанъ, m. konewka.
Жвака, жвачка, pokarm przeżuty.
Жгутъ, pyta, pytka; *-тить,* v. a. pytką bić.
Жгучій, a. ostry, gryzący, wypalający.
Ждать, (*жду*), v. a. czekać, oczekiwać; spodziewać się; *-ся,* v. r. spodziewać się, oczekiwać.
Же, жъ, c. ale, lecz; równie.
Жевать, v. a. żuwać, żuć.
Жегомый, (sł.) palny, palisty, gorejący; (o piecu) gorący, rozpalony.
Жезлъ, (sł.) laska, kiy, palica; berło (monarsze), pastorał.
Желаемый, -ланный, a. pożądany; *-ланіе,* żądza, żądanie, życzenie.
Желать, v. a. żądać, pożądać; życzyć.
Желвакъ, (*-вачекъ,* d.), guz, guzik.
Желвь, f. (sł.) żółw.
Желкнуть, v. n. żółknąć.
Желна, żołna czarna.
Желобить, v. a. złobkować, złobić; *-бистый,* a. złobkowany.

Желобовина, f. wydrążenie w żłobie; koryto rzeki.
Жёлобъ, m. żłob, żłobek.
Желтизна, *желтость*, żółtość.
Желтить, (*-тю*), v. a. żółcić; *-товатый*, a. żółtawy.
Желтокъ, m. (*-точекъ*, d.) żółtek w jaju.
Желтоленъ. wieprzyniec (*rośl.*).
Желтопузикъ, *-пузъ*, m. wąż z żółtym brzuchem.
Желтуха, żółtaczka.
Желтый, *жолтый*, żółty; *-тѣть*, v. n. żółknąć, żółknieć; *-тяница*, krókosz farbierski (*rośl.*).
Желудокъ, żołądek; *-удочный*, a. żołądkowy.
Жёлудь, żołądź.
Желчь, f. żółć.
Железа, gruczoł; *-зистый*, a. gruczołowaty; żelazisty.
Желѣза, n. pl. kajdany.
Желѣзина, zużel, zędra.
Желѣзко, grot, żelezce do piki; żelazko do hebla.
Желѣзница, śledź aloza.
Желѣзо, (*-лѣзцо*, d.), żelazo; * broń, oręż; *-лѣзный*, a. żelazny (propr. & *); *-лѣзнякъ*, żeleznik kamień.
Жеманиться, v. r. przesadzać, być wykwintnym; *-манный*, a. przysadny, wykwinty, przesadny; *-манство*, przysada, przesada, wykwinty, pl.
Жемокъ, *-мулька*, zgniotek (rzecz lipka ugnieciona).
Жемчугъ, (*coll.*) perły, pl.; *-чужина*, jedna perła; *-чужникъ*, perelnik; *-ный*, a. perłowy.
Жемъ, prasa, tłocznia.
Жена, kobieta; żona; *женинъ*, a. żonin, do żony należący.
Женатой, a. żonaty.
Женить, v. a. żenić, ożenić (kogo); *-ся*, v. r. żenić się, ożenić się; *-ся на дѣвицѣ и пр.*, ożenić się z panną i t. d.
Женитьба, (sł. *-итва*), zamęźcie; ożenienie się.
Женихъ, oblubieniec, narzeczony, pan młody.
Женка (*женочка*, *-нушка*, d.) żonka, żoneczka.
Женонеистовство, wszeteczeństwo, rozpusta; *-стовый*, a. wszeteczny, rozpustny.
Женскій, a. żeński, kobiecy, białogłowski.
Женщина, kobieta, niewiasta.
Жердь, *жердка*, *жердочка*, żerdka, drążek; żerdź, tyka.
Жеребей, m. los; udział; *жеребей тяглой*, podatek; *-бейкъ*, karteczka służąca do losowania; karb wyrznięty na lasce.
Жеребёнокъ, źrzebię, źrzebiątko.
Жеребецъ, (*-рёбчикъ*, d.), ogier; *-биться*, v. r. źrzebić się.
Жерёбая, *-рёба*, źrzebna; *-ребя*, ogierek, źrzebczyk.
Жерло, n. otwór (u działa).
Жерновки, f. pl. kamyki w rakach, oczy rakowe.
Жерновъ, kamień młyński.
Жертва, *-твенная*, n. pl. (sł.) ofiara; *-твенникъ*, m. (dawniej) ołtarz; *-твище*, (sł.) bałwochwalnia; *-твовать*, v. a. ofiarować, poświęcić na ofiarę.
Жеруха, rzeżucha.
Жестеръ, szakłak.
Жестить, v. a. twardzić.
Жесткій, a. twardy; szorstki; (o pokarmach) twardy, niedogotowany (S. *-кость*).
Жесткнуть, v. n. twardnieć, stężeć.
Жестокій, a. srogi, okrutny, surowy; ostry; *-стокость*, okrutność, srogość; (o wietrze) gwałtowność.
Жестость, (sł.) ostrość powietrza.
Жесточить, v. a. twardzić, twardym robić.
Жесть, f. blacha; *жестяникъ*, blacharz; *-стянка*, blaszanka; *-тяный*, a. blaszany.
Жечь, (*жгу*, *жжёшь*), v. a. palić, spalić; (o istotach ostrych) piec, palić, parzyć; *жжётъ сердце*, (vu.) zgaga piecze; *-ся*, v. r. palić się, piec się; v. a. parzyć; *жженіе*, palenie, spalenie; *-ный*, a. spalony.
Живётъ, v. i. zdarza się; ujdzie, dosyć dobrze.
Живить, v. a. (sł.) ożywiać; *-ся*, v. p. być ożywionym; zbogacać się; *-вительный*, a. ożywiający; gojący.
Живица, żywica.
Живность, f. drób', ptastwo domowe.
Живо, ad. żywo, oczywiście; żywcem.
Живодавецъ, *-датель*, m. (sł.) życiodawca.
Живодерня, plac hyclowski.
Живодеръ, m. hycel; * kat, tyran.
Живое, *ваго*, żywe ciało, zdrowa cześć ciała.
Живокость, ostróżka polna (*rośl.*).
Живописать, v. a. wystawiać; *-писецъ*, malarz; *-писный*, a. *-писецъ*, malarski.

Живопись, f. malarstwo; malowanie.
Живость, żywość, bystrość. [& *).
Животворить, v. a. ożywiać (propr.
Животина, (*-тинка*, f.), bydło, bydełko. [brzucha, ból w żywocie.
Животная болѣзнь, m. (sł.) ból
Животное, *аго*, żywocina, zwierzę; *bydlę, głupiec.
Животный, a. (sł.) żywy, żyjący; *-ная вода*, (sł.) woda bieżąca; * woda życia.
Животъ, m. żywot, życie; *животъ*, *животникъ*, brzuch, żywot; *животы*, pl. dobytek, majątek. [jący.
Живучій пластырь, n. plaster go-
Живущій, a. żyjacy; mieszkający.
Живый, *живъ*, a. żywy, żyjący; żywy, zwawy, rzeski.
Жигнуть, v. a. chlasnąć kogo biczem; dojąć komu.
Жигучій, a. (o rośl.) parzący, kolący.
Жидить, v. a. rzedzić, rozrzedzić.
Жидкій, a. płynny; rzadki, niegęsty; giętki; *-комѣръ*, Areometr, cieczomiar; *жидкость*, płynność; rzadkość, niegęstość. [lichwiarz.
Жидоморъ, skąpiec, kutwa, sknera,
Жидъ, żyd; *жидовка*, żydówka; *жидовство*, żydowstwo.
Жидѣть, v. n. rzadzieć, rzadnieć, płynnym się stawać.
Жижа, rosół.
Жизнь, f. życie; stan, powołanie; *жизненный*, a. żywotny; *-зneописаніе*, życiopismo; *-сатель*, życiopis.
Жила, żyła; *-ловатый*, a. żyłowaty.
Жила, (vu.) kłotnik (przy grze); *жилить*, v. n. (vu.) kłocić się (w grze); *-ся*, v. r. usiłować. [nica.
Жилецъ, komornik; *-лица*, komor-
Жилище, pomieszkanie, mieszkanie.
Жилый, a. mieszkalny.
Жильё, (*жило*), mieszkanie; piętro.
Жимолость, f. wiciokrzew wisienka (*rośl.*). [*-ность*.
Жирный, a. tuczny, tłusty, otyły, S.
Жировать, v. n. (o rybach) igrać na miejscach zalanych; (o zwierzu) leżeć na jednem miejscu.
Жиръ, tłuszcz, tłustość, sadło; *-ровый*, a. tłusty. [rych ryby igrają.
Жиры, m. pl. miejsca zalane na kto-
Жирѣть, tłuścieć, tyć. [żny.
Житейскій, a. światowy, marny, pró-
Житель, mieszkaniec, obywatel; *-льство*, mieszkanie; *-ствовать*, v. n. mieszkać; żyć, przepędzać życie.
Житіе, *-тьё*, n. życie, sposób życia; żywot, życie, biografia.
Житникъ, mysz polna; chleb jęczmienny.
Жито, zboże; jęczmień; *житница*, żytnica, spichlerz na zboże; *-тный*, a. zbożowy; jęczmienny.
Жить, (*живу*, *вёшь*), v. n. żyć; mięszkać; sprawować się, żyć.
Жлуди, m. pl. żołądź w kartach; *-довый*, a. żołędny.
Жмура, c. mrugający, -ca; *-рить*, v. a. *-ся*, v. r. mrużyć oczyma.
Жмурки, ślepa babka.
Жнецъ, żniwiarz, żeńca, m.; *жница*, żniwiarka.
Жниво, rżysko, ściernisko.
Жнитво, żniwo, żęcie; zboże.
Жопа, (*pop.*) dupa.
Жрать, (*жру*, *жрёшь*), v. a. żreć; *жраньё*, żarcie; obżarstwo.
Жребій, (sł.) los; przeznaczenie.
Жрети, (*жру*), v. a. ofiarować (Bogu).
Жрецъ, ofiarnik, kapłan bałwochwalski; *жрица*, ofiarnica, kapłanka.
Жужелица, piana kruszcowa; poziomek, rodzaj chrząszczów.
Жужжать, (*жужжу*, *-жишь*), v. n. bączyć, bęczyć; szmer robić.
Жукнуть, v. n. bąkać, bąknąć.
Жукъ, (*жучёкъ*, d.), chrząszcz (żuk).
Жуланъ (*птица*), srokosz.
Жуланъ, najlepszy gatunek herbaty chińskiéj zielonéj.
Жупелъ, (sł.) siarka. [wi
Журавель, żoraw; *-влиный*, a. żora-
Журавъ, żoraw przy studni.
Журить, v. a. łajać, burczyć; *журьба*, łajanie, burczenie.
Журналъ, żurnal, dziennik.
Журчать, (*журчу*, *чишь*), v. n. szumieć, szmer czynić (jak strumyk); bęczeć, mruczeć.
Жучка, pies czarny.
Жучки, f. pl. osteczki, ości powierzchnie u ryb.

З.

За, prp. za, (c. acc. & c. locali), po.
Заарендовать, v. a. zadzierżawić
Забава, zabawa. [komu.
Забавлять, *-бавить*, v. a. bawić, zabawiać, rozweselać kogo; (po sł.) bawić, wstrzymywać kogo; *-ся*, v. r.

bawić się, zabawiać się; (po st.) guzdrać się, (S. *-бавлéніе*); *-бá-вникъ*, zabawniś; figlarz; *-бáвный*, a. zabawny, ucieszny.
Забвéніе, zapomnienie; *-вéнный*, a. zapomniany.
Зáбережный, a. zabrzeżny.
Забивáть, *-бúть*, v. a. zabijać, wbijać (n. p. klin); *-бúть*, wyłamać; stępić, wyszczerbić (np. siekierę); *забúть (пáмять)*, obciążyć pamięć; *-бúть (когó)*, przez bicie stępić kogo; *-ся*, v. r. ukryć się, schować się, (S. *забивáніе*, *-бúвка*).
Забирáть, *-брáть*, v. a. zabierać, zabrać, wziąć co ze wszystkiem; brać naprzód (np. żołd); zagrodzić, przegrodzić; (o działaniu sprężyn) chwytać; wziąć co w niedostatku lepszego; *-ся*, v. r. zabierać się (np. z towarami); zajmować się czém; (o statkach) holować się, być holowanym; (*въ*, *на*) wzbić się, wznieść się; schwycić, zająć, wcisnąć się; zakraśdź się, (S. *забирáніе*).
Забіáка, zawadyak, kłótnik; *-бія-чить*, v. n. kłocić się, wadzić się; *-áчливый*, a. zwadliwy, kłotliwy.
Заблаговрéменно, ad. zawczasu.
Заблáживать, *-блажúть*, v. n. zaswawolić.
Заблёклый, a. zwiędniały.
Заблуждáть, *-удúть*, v. n. zabłądzić; błądzić, mylić się; *-ся*, v. n. zabłąkać się; *-уждéніе*, zabłądzenie, zabłąkanie; obłąkanie, błąd.
Забобóнный, a. zabobonny; *-бобó-ны*, f. pl. (fa.) zabobon, zabobony.
Забóйка, ogrudzenie w odnodze rzeki dla łowienia ryb.
Заболѣть, v. n. zachorować. [plot.
Забóрка, ogrodzenie, zagrodzenie,
Забóръ, płot, zagroda, parkan.
Забóта, troska; kłopot, frasunek; *-бóтить*, v. a. kłopotać kogo; *-ся*, v. r. kłopotać się, troszczyć się; *-бóтливый*, a. skrzętny, starowny, (S. *-вость*); *-бóтный*, a. kłopotliwy.
Забраковáть, v. a. wybrakować.
Забрáло, (sł.) mur, ściana; obronca, m.; obrona. [grodzony.
Зáбранный, a. nabrany, wzięty; za-
Забрáсываніе, zarzucanie.
Забрáсывать, *-брóсить*, v. a. zarzucać, zarzucić; zatracić; zawalić; *-ся*, v. n. pomieszać się, tam i sam biegać. [bany, opuszczony.
Забрóшенный, a. zarzucony; zanied-
Забры́згивать, *-бры́згать*, v. a. zabryzgać, zabryzgnąć.
Забубéнный, (vu.) rozpustny; *-бéн-щина*, (vu.) brednie, głupstwa.
Забулдыга, (vu.) rozpustnik; *-ды́-жный*, a. rozpustny.
Забывáть, *бы́ть*, v. a. zapominać, zapomnieć; *-ся*, v. r. zapominać się, -mnieć się; *-бы́вчивый*, a. zapamiętały, (S. *-вость*); *-бы́тіе*, zapomnienie; *-бы́тый*, a. zapomniany; *зáбыть*, f. zdrzymanie się, sen lekki.
Забѣгáть, *-бѣжáть*, v. n. zabiegać, zabiec (dokąd); *uprzedzić kogo; starać się otrzymać łaskę czyją; *-бѣглый*, *-бѣжáлый*, a. przybiegły, skąd inąd przybyły.
Забѣливать, *-бѣлúть*, v. n. zabielić, pobielić; *-бѣлка*, zabiał.
Завáливать, *-валúть*, v. a. zawalić, żarzucić; napchać, nakłaść wiele; *-ся*, *-úться*, v. r. zarzucić się, podziać się; chować się, skryć się; *-вáлина*, nasyp, nasypane gruzy.
Завáлъ, zatkanie w ciele.
Зáваль, f. *-вáльщина*, zleżały towar.
Заваля́ть, v. a. zawalać, zasmolić; *-ся*, v. r. (o towarach) zleżéć się, nie mieć pokupu.
Заведéніе, zaprowadzenie; ustanowienie; nakręcenie zegarka; *-дéн-ный*, a. zaprowadzony; ustanowiony; nakręcony (zegarek).
Завезти́, v. *Завозúть*.
Завéрстывать, *заверстáть*, v. a. nadgradzać, zstąpić jednę rzecz drugą.
Завéртка, szrubokręt; szruba do zamykania okienic; pętlica dla przymocowania hołobli do sani.
Завéртывать, *-рнýть*, v. a. zawijać, zawinąć; zaszrubować; *-ся*, v. r. zawinąć się; *- къ комý*, *кудá*, zajśdź, wstąpić do kogo lub dokąd; ukryć się (part. *-вéрнутый*).
Завéрть, f. wicher, zawierucha.
Завéрчивать, *-ртѣть*, v. a. obracać, ubrocić; *-ся*, v. r. obrocać się,
Завéсть, v. *Заводúть*. [obrocić się.
Заветшáлый, a. zestarzały.
Завечерѣть, v n. być nocą zaskoczonym.

Завивáть, *-вúть*, v. a. splatać, spleść; zawijać, zawinąć; obwijać; *-ся*, v. r. (o włosach) zwijać się, kędzierzyć się.
Завúда, (sł.) zazdrość; *-вúдный*, a godzien zazdrości; *-вúдовать ко мý*, v. n. zazdrościć.
Завирýха, (vu.) gaduła.
Завирýшка, pliszka pokrzywniczek
Завúсимость, zawisłość, podwładność; *-мый*, a. zawisły, podwładny
Завúстиовать, v. n. zazdrościć; *-стливый*, a. zawistny, zazdrośny.
Зáвисть, f. zazdrość, zawiść.
Завúснуть, v. n. zawiznąć, być w podległości. [ka wołowiny.
Завúтокъ, lok, kędzior; mostek, sztu-
Завúтный, a. zawity, zawinięty.
Завладѣть, v. a. opanować, zawładnąć.
Заводúть, *-вéсть*, v. a. zaprowadzić, poprowadzić; założyć, ustanowić; (o zegarach) nakręcić; chować, trzymać (ptaki, konie i t. d.); zacząć (mowę i t. d.); *-ся*, v. r. opatrzywać się w co.
Завóдный, a. zapaśny, majętny.
Завóдъ, zakład, fabryka; (w drukarstwie) nakład dzieła; *-вóдчикъ*, właściciel fabryki; sprawca, m.
Завóдь, f. buchta rzeki.
Завоевáть, *-воёвывать*, v. a. zawojować, -jowywać, zdobyć; *-вáніе*, zawojowanie; *-вáтель*, zdobyciel, zdobywca.
Завозúть, *-вéзть*, v. a. zawozić, zawieźć; *-вóзный*, a. przywoźny, przywieziony; *-вóзъ*, zawiezienie; lina długa z kotwicą w przewozach używana.
Заволáкивать, *-волóчь*, v. n. zawłóczyć, zawlekać, zawlec; v. i. (o ranach) zagoić; zachmurzyć się.
Зáволока, T. zawłoka.
Зáволочье, n. miejsce za międzyrzeczem będące.
Заворáживать, *-ворожúть*, v. a. oczarować, (S. *-вороже́ніе*).
Заворáчивать, *-воротúть*, v. a. podkasać, zaginąć, zawinąć; zawracać, zawrócić; wstąpić dokąd; (vu.) za drogo żądać; *-ся*, v. r. obrócić się; v. n. zagiąć się; ugiąć się, podkasać się.
Заворóтъ, wyłogi; stylpy u bótów. zawracanie, zawrót; *-ворóченный*, a. zawrócony; ugięty, podniesiony do góry.
Завóстренный, a. zaostrzony.
Завощённый, a. zawoskowany.
Завсегдá, ad. zawsze.
Зáвтра, *зáвтре*, ad. jutro; *-трешній*, a. jutrzejszy. [n. śniadać.
Зáвтракъ, śniadanie; *-ракать*, v. n. śniadać. [domionym.
Завѣдомо, ad. wiedząc, będąc uwia-
Завѣса, zasłona, firanka.
Завѣтрѣть, v. n. zeschnąć, zwiędnąć.
Завѣтъ, zakon; przymierze; testament; *вéтхій, нóвый завѣтъ*, stary, nowy testament, zakon.
Завѣшивать, *-вѣсить*, v. a. zasłonić, zakryć.
Завѣщáть, v. a. nakazać, przykazać; zapisać co testamentem; *-щáніе*, przykaz, nakaz; testament; *-щáнный*, a. nakazany; zapisowy; *-щáтель*, m. testator.
Завядáть, *-вя́нуть*, v. n. zawiędnąć, powiędnąć.
Завя́зка, zawiązka; *przeszkoda.
Завязный, a. służący do zawiązywania, zawięzny.
Завя́зчивый, a. wdający się we wszystko; zawiły, zawikłany.
Завя́зшій, a. uwięzły.
Завя́зывать, *-вязáть*, v. a. zawiązywać, zawiązać; *na długi czas zanosić.
Завя́зывать, *-вязнý*, *-вязáть*, v. a. na drótach robić; wypłacić (dług) robieniem na drotach.
Зáвязь, f. zawikłanie, przeszkoda; (o owocach) zawiązek.
Завя́лый, a. zwiędły, uschły.
Загáдка, zagadka.
Загáдывать, *-гáдать*, v. a. wymyśleć, zadawać zagadki; wróżyć.
Загáживать, *-гáдить*, v. a. zabrudzić, splamić.
Загáнивать, *-гонять*, v. a. wpędzić, wegnać; (o koniach) spędzić, znużyć; nastraszyć kogo.
Загасáть, *-гáснуть*, v. n. zagasnąć; długo bawić się w jedném miejscu; *-гáслый*, a. zgasły; *-гашáть*, *-гасúть*, v. a. zagasić, zgasić.
Загвáзживать, *-гвоздúть*, v. a. przybić gwoździami; *-дúть пýшку*, zagwoździć armatę.
Загибáть, *загнýть*, v. n. zaginać,

zagiąc, zawinać; *-ся*, v. r. zagiąć się.
Загибъ, m. zaginanie, zagięcie; fałd.
Заглавіе, tytuł, napis książki.
Заглаживать, *-гладить*, v. a. gładkim zrobić; *zgładzić (w niepamięć puścić).
Заглохнуть, v. n. (o rośl.) zagłuchnąć; *-глушать*, *-шить*, v. a. zagłuszać, -szyć; (o rośl.) zagłuszać, siły odjąć.
Заглядывать, *-глянуть*, v. n. zaglądać, zajrzeć (ukradkiem); *-лядываться*, *-глядѣться*, v. r. zapatrzeć się.
Загнанный, (part. a *загонять*).
Заговаривать, *-говорить*, v. a. zamawiać; zagadać kogo; zarzec, oczarować; *-ся*, v. r. rozgadać się.
Заговоръ, m. spisek; zaczarowanie; *-ворщикъ*, sprzysiężny; czarownik.
Заговѣнье, ostatni dzień mięsny przed postem jakim.
Загонный, a. pastwiskowy; po zdobycz wysłany.
Загонщикъ, uprowadziciel bydła w czasie wojny; (w myśl.) zaganiacz źwierza; wysłaniec zamawiający konie dla podróżnych.
Загонъ, (*-гонка*), zaganianie, zagnanie; wysyłka dla zajęcia bydła; zawód, co bez spoczynku ubiec można; zagon, część pola uprawna.
Загонять, *-гнать*, v. a. zaganiać, zagnać, zapędzić (propr.); *zmusić, przypędzić; (o koniach) spędzić, zmordować.
Загораживать, *-городить*, v. a. zagradzać, zagrodzić; (o drodze) zawalić, zatamować; zasłonić (światło), (part. *-роженный*).
Загорать, *-горѣть*, v. n. ogorzeć, opalić się, (part. *-рѣлый*); *-ся* v. r. zapalić się.
Загорбокъ, m. kark.
Загорный, a. zagórny.
Загородка, przegroda.
Загородный, a. będący za miastem.
Загородье, n. plac, dom za miastem.
Загорье, zagórze. [*(co komu).
Заграбить, v. a. zagrabić; zabrać
Заграждать, v. *Загораживать*.
Заграничный, a. zagraniczny.
Загремѣть, v. n. zagrzmieć; brząknąć; *zasłynąć, stać się sławnym.
Загривокъ, kark; część grzywy przy kłębie.

Загрубить, v. a. obrazić kogo, sprawić mu nieprzyjemność.
Загрубнуть, v. n. stwardnieć.
Загрубѣть, v. n. zatwardzieć.
Загружать, *-грузить*, v. a. przeładować; zawalić (np. towarami); *-грузка*, ładunek. [się.
Загулъ, zbytnia przechadzka; zapicie
Загущать, *-густить*, v. a. zgęszczać, zgęścić.
Задавать, *-дать*, v. a. dać naprzód; *задать (задачу и пр.)*, zadawać, zadać; *-ся*, v. r. oddać się komu; cofać się dokąd; (*arytm.*) wziąć liczbę większą lub mniejszą w dzieleniu na iloraz; omylić się w dawaniu kart; v. i. poszczęścić się, (part. *заданный*).
Задавленина, źwierzę uduszone.
Задавливать, *-давить*, v. a. zadusić, udusić; pozabijać; roztratować; zmordować; zniszczyć kogo; uciemiężać. [wać; przekupić.
Задаривать, *-дарить*, v. a. nadaro-
Задатокъ, zadatek.
Задача, zadanie, zagadnienie; zagadka; (vu.) szczęście; *-дачливый*, a. szczęśliwy, pomyślny.
Задвигать, *-двигивать*, *-двинуть*, v. a. zasuwać, zasunąć.
Задвижка, zasuwa, zasuwka.
Задворка, *-дворье*, zadworze.
Задергать, *-рнуть*, v. a. zaciągać, zasłonić; częstém szarpaniem wstrzymywać bieg konia, (part. *задернутый*).
Задерживать, *-ржать*, v. a. zatrzymać; (- kogo w więzieniu; aresztować co komu); *- что за кого*, wydać co za kogo; *-держка*, zatrzymanie.
Задирать, *-драть*, v. a. zadzierać; *zaczepiać kogo; v. n. (vu.) zaśpiewać głośno; *- за живое*, dojąć do żywego; *-ся*, v. r. zadzierać się; *-дирка*, zaczepka; zatargi.
Задки, m. pl. kwatera u trzewika.
Задница, *задокъ*, zadek, pośladek.
Задній, a. zadni, tylny.
Задобривать, *-добрять*, *-добрить*, v. a. przekupić (kogo podarkami i t. d.).
Задолжать, v. n. zadłużyć się.
Задомъ, ad. tyłem, zadem.
Задорина, zadra na desce.
Задорить, v. a. rozdrażnić, podu

szczyć; *-ся*, v. r. rozjątrzyć się; *-дóрливый, -дóрный*, a. zapalczywy.
Задóрщикъ, zaczepnik, poduszczyciel; *-дóръ*, poduszczenie, zaczepka; zapalczywość.
Задразни́ть, v. a. rozdrażnić kogo.
Зáдранный, a. * zaczajony, poduszczony.
Задýмчивость, zamyślenie, melancholija; *-чивый*, a. zamyślony; melancholiczny.
Задýмывать, *-дýмать*, v. a. zamyślać, zamierzać sobie co; pomyśleć; *-ся*, v. r. zamyślać się; cierpieć melancholią. [udusić.
Задушáть, *-ши́ть*, v. a. zadusić,
Задушéвный, a. serdeczny, miły.
Зáдхлость, stęchłość; *-хлый*, a. stęchły. [napiętek u bótów.
Задъ, zad, tył; zadek; *зады́*, m. pl.
Задыхáться, *-дохнýться*, v. r. zadyszeć się, zatchnąć się.
Задѣвáть, *-дѣ́ть*, v. n. zahaczyć, zawadzić; * zaczepić kogo, (part. *задѣ́тый*).
Задѣ́лывать, *-дѣ́лать*, v. a. zacząć robić; zagrodzić, zatarasować; zarobić, (part. *-дѣ́ланный*); *-дѣ́лка*, zaparcie; zarobek; *-дѣ́льный*, a. zarobny.
Заéмъ, *зáймъ*, pożyczanie; pożyczka; *-éмный*, a. pożyczany; *-бáнкъ*, bank pożyczkowy.
Зáець, v. *Зáяцъ*.
Зажáривать, *-жáрить*, v. a. upiec.
Зажáть, v. *Зажимáть*, *Зажинáть*.
Зажелти́ть, v. a. zażółcić; *-тѣ́ть*, v. n. *-ся*, v. r. zażółknąć.
Зажжéніе, zapalenie.
Зажжéнный, v. *Зажигáть*.
Зажи́вать, *-жи́ть*, v. a. odrabiać, wysługiwać; odmieszkać.
Заживля́ть, *-ви́ть*, v. a. zagoić; *-ся*, v. p. zagoić się, (part. *-живлéнный*).
Зажи́га, (vu.) poduszczyciel, podżegacz; *-гáтель*, *-гáльщикъ*, m. podpalacz, zapalacz; *-льный*, a. palny, zapalny, palący; *-льное зéркало, стекло́*, zwierciadło, szkło palące; *-льство*, n. pożoga, podpalenie.
Зажигáть, *-жéчь*, v. a. zapalać, -lić; podpalać; podżegać, poduszczać; *-ся*, v. r. zapalać się; S. *зажигáніе*, *зажжéніе*, part. *зажжéнный*.
Зажимáть, *-жáть*, (fut. *-жмý*), v. a. ściskać, ścisnąć, objąć co ściśnieniem; S. *зажимáніе*, *-жáтіе* (part. *-жáтый*).
Зажинáть, *-жáть*, (fut. *-жнý*), v. a. zażynąć, zażąć; *зáжинъ*, *-жáтіе*, zażęcie, początek żęcia, (part. *-жáтый*, zażęty).
Зажирѣ́ть, v. n. zatyć.
Зажи́токъ, *-жи́тіе*, n. majątek, mienie; *-жи́точный*, a. majętny; *-жи́тый*, a. wysłużony, zasłużony; *-житóе, тáго*, zasługi, pieniądze wysłużone.
Зажóга, zapalenie (końska choroba).
Зажóра, *-óрина*, zbiór wody pod śniegiem.
Зазвáнивать, *-звони́ть*, v. a. zadzwonić; *зазвóнный кóлоколъ*, dzwon mniejszy którym dzwonić zaczynają; * gaduła, m.; *-звóнъ*, zadzwonienie. [a. zaproszony.
Зазвáніе, zaproszenie; *зáзванный*,
Заздáться, v. r. zadać się w kartach
Зазелени́ть, v. a. zazielenić; *-ся* v.n. pozielenić się; *-зеленѣ́ть*, v.n zazielenieć. [*мье*, pierwsze mrozy.
Зазимовáть, v n. zazimować; *-зи́-*
Зазирáть, *-зрѣ́ть*, v. a. naganiać; *-зрѣ́ніе*, (sł.) wyrzut, zarzut.
Зазнáемо, ad. wiedząc.
Зазнáть, v. n. obznajomić się z kim; *-ся*, v. r. wiele o sobie rozumieć.
Зазнóба, miejsce na ciele na którém był odmrożony bąbel; (vu.) żar miłości.
Зазнобля́ть, *-би́ть*, v. a. poziebić, pomrozić; (vu.) zająć kogo miłością; *-зóрный*, a naganny; podejrzany; *-ныя дѣ́ти*, dzieci naturalne.
Зазóръ, wstyd, hańba; (*artyl.*) przestwor; (*archit.*) grubość muru przy
Зазýбрина, szczerb. [oknie.
Зазывáть, *-звáть*, v. a. zawołać, wezwać; zapraszać, zaprosić; *-зы́вный*, a. zapraszający; *-зы́въ*, zaproszenie, zaprosiny.
Зазя́блина, f. przemarźlina; *-зя́блый*, a. przemarzły.
Зáика, jąkała; *-икáнье*, jąkanie się; *-икáться*, *-кнýться*, v. r. zająkać, zająknąć się; zacząć mówić; *-и́кливый*, a. zająkliwy.
Заимодáвецъ, wierzyciel, kredytor; *-дáтельство*, pożyczka, pożyczanie komu.

Заимообра́зный, a. pożyczony; *заи́мственный*, a. pożyczany, wzięty; *-ствовать*, v. a. brać, pożyczać, wziąć skąd inąd
Заинди́вѣлый, a. szronem pokryty.
Зайти́, v. *Заходи́ть*.
Зайчёнокъ, *за́йчикъ*, zajączek.
Зайчи́на, futro zajęcze; zajączyna, mięso zajęcze.
Зайчи́ха, zając samica.
Закады́чный, a. (vu.) szczery, otwarty.
Зака́зывать, *-каза́ть*, v. a. zakazać, zabronić; obstalować, zamówić; S. *-каза́нie*, *-ка́зъ*; part. *-ка́занный*.
Зака́ливать, *-кали́ть*, v. a. (żelazo) zahartować; (chleb) zakalistym zrobić; *-ка́лина*, zakalec w chlebie; *-ли́стый*, a. zakalisty; *-ка́лка*, zahartowanie, hart; *-ка́лъ*, zahartowanie; zakalec w chlebie.
Зака́лывать, *-коло́ть*, v. a. przebijać, przebić, zabić; *-ся*, v. r. przebić się, zabić się.
Зака́пывать, *закопа́ть*, v. a. zakopywać, zakopać; (S. *закопа́нie*, *-ко́пка*, part. *-ко́панный*).
Зака́рмливать, *-корми́ть*, v. a. zakarmić, utuczyć, (part. *-ко́рмленный*).
Зака́тъ, zachód słońca.
Зака́тывать, *-ката́ть*, v. a. maglować; *wygarbować, wybić kogo.
Зака́чивать, *-кати́ть*, v. a. zatoczyć, wtoczyć; *-ся*, v. r. zatoczyć się; v. n. zachodzić, (o słońcu i t. d.).
Зака́щикъ, *-ка́зчикъ*, który zabrania czego; superintendent.
Заква́ска, zakwas, naciasta.
Заква́шивать, *-ква́сить*, v. a. zakwaszać, zakwasić.
Заки́дывать, *-ки́нуть*, v. a. zarzucić, daleko rzucić; zarzucić, porzucić, opuścić; zarzucić (sieć dla łowienia ryb); podnieść, zagiąć (suknie), (part. *заки́нутый*).
Закиса́ть, *-ки́снуть*, v. n. kwaśnieć; *-ки́слый*, a. skwaśniały.
Закла́дка, zakładanie (budowy); założenie czém; zakładanie, zaprzęganie; zakładka w książce.
Закла́дчикъ, zastawnik.
Закла́дъ, zastaw; zaklad; *биться объ закла́дъ*, zakładać się, założyć się o co; *-кла́довать*, v. n. *-ся*, v. r. iść o zakład; *-дный*, a. zastawny; *-дна́я*, *но́й*, list zastawny.
Закла́дывать, *-кла́сть*, *заложи́ть*, v. a. zakładywać, założyć (fundamenta budowy i t. d.); zakładać, zamykać (jaki otwór); zakładać, zaprzęgać; zastawiać, w zastaw dawać; *-ся*, v. p. być założonym i t. d.; *-кла́дный*, a. fundamentalny.
Закла́нie, *-коле́нie*, (sł.) zabicie; ofiarowanie; *-кла́нный*, *-коле́нный*, a. (sł.) zabity; ofiarowany.
Закле́па, nit.
Закле́пывать, *-клепа́ть*, v. a. nitować, zanitować; *- пу́шку*, zagwoździć armatę.
Заклина́ть, *-кля́сть*, v. a. zaklinać, zakląć; *-на́тель*, zaklinacz.
Закли́нивать, *-ини́ть*, v. a. zaklinować, zaklinić.
Заключа́ть, *-чи́ть*, v. a. zamykać, zamknąc; *- въ темни́цу*, wsadzić do więzienia; *zawierać, zawrzeć (przymierze i t. d.); wnioskować, wnosić; zakończyć; zawierać, mieścić w sobie; *-ся*, v. r. zamykać się, zamknąć się; zawierać się, mieścić się; *-че́нie*, wniosek; zawarcie (pokoju i t. d.); zamykanie, zamknięcie (w więzieniu); zakończenie; (part. *-че́нный*, zamknięty i t. d.); *zawarty; *-чи́тельность*, wniosek; *-льный*, a. stanowczy, stanowiący.
Закля́тый, a. zaklęty.
Зако́вывать, *-кова́ть*, v. a. zakuć; zanitować; zagwoździć (konia); *- кого́ въ желѣ́за*, okuć kogo w kajdany, (part. *зако́ванный*, S. *зако́вка*, *зако́вывание*).
Зако́жный, a. zaskórny.
Закола́чивать, *заколоти́ть*, v. a. zakołatać; wbijać co w co; zabić gwoździem, (part. *-коло́ченный*).
Закола́шиваться, *-колоси́ться*, v. a. (o zbożu) zakłosić się.
Заколеба́ть, v. a. zakolebać; *-ся*, v. r. *zachwiać się, zacząć powątpiewać.
Заколе́нie, v. *Закла́нie*.
Заколо́тie, zabicie.
Зако́лотый, a. zabity, przebity.
Зако́лъ, gatunek jazów.
Зако́нникъ, prawnik; *-ко́нный*, a. prawny; *-конблюсти́тель*, przestrzegający wykonywania praw; *-коновѣ́децъ*, *-ноиску́сникъ*, prawnik; *-новѣ́дство*, a. *-ноиску́сство*, prawnictwo; *-нода́вецъ*, *-да́тель*, *-конополо́жникъ*, m. prawo-

dawca; *-дáтельный*, a. prawodawczy; *-дáтельство*, prawodawstwo; *-сти́вовать*, v. a. mieć władzę prawodawczą; *-нопрестýпникъ*, przestępca praw; *-нотолковáтель*, m. tłumacz praw; *-ноучи́тель*, m. prawnik, nauczyciel prawa.
Закóнъ, prawo; religia, wiara.
Закопáніе, v. *Закáпывать*.
Закоптѣ́ть, v. n. zakopcieć; *-копчéніе*, zakopcenie; (part. *-чéнный*).
Закóпъ, zakop, okop, szaniec; *-пывáльщикъ*, zakopywacz.
Закоренѣ́лость, zakorzeniałość; *закоренѣ́лый*, a. zakorzeniały, wkorzeniony; *-нѣ́ть*, v. n. zarość korzeniami; *zakorzenić się, zastarzeć.
Закóрмленный, v. *Закáрмливать*.
Закоснѣ́ть, v. n. zamieszkać, zatrzymać się gdzie; *zatwardzieć; S. *-снѣ́ніе*, *-снѣ́лость*; a. *-снѣ́лый*.
Закостенѣ́ть, v. n. skościeć; *-нѣ́лый*, a. skościały; zatwardzony.
Закоýлокъ, zakręt, ulica wązka, kręta; *-ýлки*, pl. ogródka, obwodka
Закоченѣ́лый, a. zziębły.
Закрáина, lód cienki przy brzegu.
Закрáска, zafarbowanie; farba.
Закраснѣ́ть, v. n. zaczerwienieć; *-ся*, v. r. zaczerwienieć się.
Закрáшивать, *-крáсить*, v. a. zafarbować.
Закривля́ть, *-ви́ть*, v. a. zakrzywiać, zakrzywić.
Закричáть, v. n. zakrzyknąć.
Закрóвъ, (sl.) zasłona.
Зáкромъ, skrzynia na zboże, na mąkę.
Закропáть, v. a. załatać.
Закружи́ть, v. a. w głowie zawrócić; *-ся*, v. r. zacząć się kręcić; sprawić sobie kręceniem zawrót głowy; *-жéніе*, zawrót głowy.
Закрýчивать, *-крути́ть*, v. a. zakręcić; mocno zawiązać; przynaglić kogo do czego; v. n. zerwać się, powstać nagle (np. niepogoda); *-ся*, v. r. skręcać się.
Закручи́ниться, v. a. zasmucić się.
Закрывáть, *-кры́ть*, v. a. zakrywać, zakryć, zasłonić; zamknąć; ukrywać, taić; *-ся*, v. r. zakryć się, zasłonić się, (part. *-кры́тый*); *-кры́шка*, f. zakrywka, zakrycie.
Закрѣ́па, *-крѣ́пка*, potwierdzenie, umocnienie; poświadczenie podpisu.
Закрѣпля́ть, *-пи́ть*, v. a. potwierdzić, umocnić; zanitować; potwierdzić, poświadczyć podpis; ubezpieczyć sobie (rzecz jaką sądownie), (S. *-крѣплéніе*, part. *-плéнный*).
Закрю́чивать, *-крю́чить*, v. a. zakrzywiać; -wić; *-ся*, v. r. zakrzywiać się, -wić się; *-крю́чина*, krzywość, krzywizna.
Закýпаривать, *-кýпарить*, v. a. zatykać, zatkać.
Закупáть, *-пи́ть*, v. a. zakupować, -kupić; przekupować, -kupić; zniewolić podarunkiem, (S. *-куплéніе*, part. *-плéнный*); *-кýпка*, kupno, zakupienie; *-купщи́къ*, zakupnik, zakupień.
Закýривать, *-кури́ть*, v. a. zadymić, zakopcić; zacząć kurzyć (lulkę); zacząć palić (wódkę).
Закýска, przekąszenie; zakąska, przekąska; *-ски*, pl. wety.
Закýсывать, *-куси́ть*, v. a. *что*, zacząć jeść; *- чѣмъ*, zakąsić, przekąsić (np. po wódze).
Зáкутъ, zakąt.
Закýшивать, *-куси́ть*, v. a. zakąsić, przekąsić (np. po wódce); zakosztować.
Зáла, sala, salon.
Залáвокъ, skrzynia długa.
Залагáть, *-ложи́ть*, v. a. zakładać, założyć czém (np. jaki otwor); *zastawiać, dawać w zastaw.
Залáдить, v. n. pogodzić się, pojednać się; naprawić, poprawić.
Залáмывать, *-ломи́ть*, v. a. załamywać, załamać; v. i. poczuć łamanie w kościach.
Залегáть, *-лéчь*, v. n. położyć się za -; chować się, ukrywać się; *носъ залéгъ*, w nosie zawaliło; *-лéглый*, a. (o flegmie) zapieczony; *-лежáлый*, a. zleżały, zepsuty.
Залéживаться, *-лежáться*, v. r. chorować długo; zleżeć, zepsuć się; *зáлежь*, zależałka.
Залéтъ, przelot ptaków; swawolnik; *-лéтный*, a. przylotny; *wykrętny, chytry.
Заливáть, *-ли́ть*, v. a. oblewać, oblać; zalewać (wylewem rzeki); *-ся*, v. r. oblać się; *- слезáми*, zalać się łzami; (S. *-ли́вка*, *-ли́тіе*, part. *-ли́тый*); *-ли́вный*, a. zalewalny
Зали́въ, odnoga, wybrzeże.
Зали́шекъ, nadmiar; przewyżka.
Залóга, zawada jaka (np. kamień,

niedopuszczająca palowi iść dalej.
Зало́гъ, zakład, zastaw.
Заложе́ніе, założenie fundamentu; zastawienie; *-ло́женный*, part. a *заложи́ть* (v. *закла́дывать*).
Зало́жникъ, zakładnik.
Зало́й, zalew, miejsce zalane.
Залпъ, salwa.
Залупа́ть, *-пи́ть*, v. a. zadzierać, zadrzeć (np. skorę); *-ся*, v. r. zadzierać się, zadrzeć się.
Залуча́ть, *-чи́ть*, v. a. - *куда́*, zwabić, ściągnąć kogo; - *гдѣ*, zastać, znaleźć kogo.
Зальну́ть, v. n. (o rurach) zatkąć się. [S. *залѣпле́ніе*.
Залѣпля́ть, *-лѣпи́ть*, v. a. zalepiać;
Зама́зка, zamazanie; kit, mastyk; *-ма́зывать*, *-ма́зать*, v. a. zamazać, zasmarować; zalepiać.
Зама́нивать, *-мани́ть*, v. a. wabić, zwabić, (S. *-мане́ніе*).
Зама́нка, przyłuda, ponęta.
Зама́райка, *-ра́ха*, f. niechluj.
Зама́ривать, *-мори́ть*, v. a. zamorzyć (głodem); przytłumić, osła-
Зама́рка, plama. [bić.
Зама́рывать, *-мара́ть*, v. a. powalać, zbrudzić; zmazać, wymazać; *obgadać, oczernić; *-ся*, v. r. zawalać się. [korzenić się.
Заматерѣ́ть, v. n. zatwardzieć, za-
Зама́чивать, *-мочи́ть*, v. a. zamoczyć, (part. *-мо́ченный*).
Зама́шистый, a. dumny, pyszny.
Зама́шки, f. pl. maniera, sposob robić co.
Зама́щивать, *-мости́ть*, v. a. zabrukować, (part. *-мощённый*).
Зама́яться, v. r. znużyć się.
Замѣдливать, *-мѣ́длить*, v. n. bawić, zamieszkać; opóźnić; *-ся*, v. r. bawić się.
Замерза́ть, *-мёрзнуть*, v. n. zamarzać, -znąć; *-мёрзлый*, a. za-
Замёрлый, a. zdrętwiały. [marzły.
За́мертво, ad. jako martwy.
Замета́ть, *замести́*, v. a. zamiatać, -mieść; (o zawierusze) zawiać; S. *-мете́ніе*, part. *-тённый*, a. zamieciony; *-мёть*, zarzucanie; wrzeciądz żelazny; niewod; *-мёты*, pl. zaspa śniegu, zamieć.
Замётывать, *-метну́ть*, *-мета́ть*, v. a. zarzucić (daleko); zawalić, zasypać; *замета́ть кого́ слова́ми*, zagadać kogo.
Замина́ть, *-мя́ть*, v. a. zatratować; zagniatać, -gnieść (glinę); * zagadać; *-ся*, v. r. zaciąć się w mowie; (o koniach) upierać się, zacinać się; *-ми́нка*, glina udeptana; narów. [twieć, zdrętwieć.
Замира́ть, *-мере́ть*, v. n. zmar-
Замире́ніе, pokój po wojnie.
Замиря́ть, *-ри́ть*, v. a. jednać, godzić; *-ся*, v. r. zawierać, zawrzeć
За́мкнутый, a. zamknięty. [pokój.
Замо́кнуть, v. n. zamoknąć.
За́мокъ, m. zamek, pałac umocniony; a. *за́мковый*.
Замо́къ, zamek (do zamykania); kłódka; (w mularst.) zwornik; a. *замко́вый*.
Замола́живать, v. n. i. zachmurzać się; *-ся*, v. r. (*о пи́вѣ*) zaczynać robić.
Замо́лвить, v. a. prosić za kim.
Замора́живать, *-моро́зить*, v. a. zamrażać, zamrozić; part. *-ро́женный*; *за́морозы*, m. pl. pierwsze
Замо́рскій, a. zamorski. [mrozy.
Замо́рье, n. zamorze.
Замота́ться, v. r. roztrwonić.
Замо́чекъ (d. a *замо́къ*); *замо́чникъ*, m. ślósarz.
Заму́жняя, mężatka, zamężna; *заму́жство*, zamęzcie.
Замура́виться, v. r. (vu.) zostawać ciągle w domu.
Заму́слить, v. a. zaślinić.
Заму́чить, v. a. zamęczyć; znużyć; *-ся*, v. r. zamęczyć się; znużyć się.
Замчи́ще, n. zamczysko, wielki zamek.
За́мша, *-шица*, zamesz, skóra zamszowa; *-шанный*, a. zamszowy; *-шеникъ*, zamesznik.
Замыва́ть, *-мы́ть*, v. a. zaprać, zamyć, (part. *-мы́тый*); *-мы́вка*, *-мыва́ніе*, zamycie, zapranie.
Замыка́ть, *-мкну́ть*, v. a. zamykać, zamknąć; zawierać w sobie; *-ся*, v. r. -kać się; v. p. być zamkniętym.
За́мыселъ, zamysł, zamiar; dowcip.
Замыслова́тый, a. dowcipny, bystry.
Замы́чка, klamka; (w pompach) klapa.
Замышля́ть, *-мы́слить*, v. a. zamyślać, zamierzać; *-мышленникъ*, m. zmyślacz.

Замѣна,-мѣнъ, zamiana; *-мѣнять, -нить*, v. a. zamieniać, zamienić.
Замѣта, (*-мѣтка*, d.), znak, znaczek; *-мѣтливый*, a. baczny.
Замѣчать, -мѣтить, v. n. znaczyć, naznaczyć; uważać, dawać baczność; S. *-мѣчаніе*, part. *-мѣченный*; *-мѣчательный*, a. uważny, baczny; godny uwagi.
Замѣшанный, a. zamieszany; wmieszany; zawikłany; (S. *замѣшательство*).
Замѣшивать, -мѣсить, v. a. zaczyniać, zarobić (ciasto), (part. *замѣшенный*).
Замѣшивать, -мѣшать, v. a. zamieszać; przywieśdź do nieporządku; *-ся*, v. r. zamieszać się; wmieszać się w co.
Замѣшкать, -ся, v. r. zamieszkać, zabawić się gdzie długo.
Замятый, a. zmięty; przerwany.
Занавѣсъ, (*занавѣсь*, f.), firanka, zasłona.
Занемочь, v. n. zachorować.
Занимать, -нять, v. a. pożyczyć, wziąć na dług; wyjąć, wziąć (propr. & *); *zajmować, objąć (przestrzeń); zająć (wojskiem); zajmować, zatrudniać, zająć kogo czém; *-ся*, v. r. zajmować się czem.
Заноза, drzazga, trzaska; *-нозить*, v. a. drzazgę sobie zakłóć.
Заносить, -нести, v. a. zanosić, zanieść; unosić, zapędzić; zawiać, zasypać; *-ся*, v. r. *nadymać się, wynosić się; (S. *занесеніе*, part. *занесенный*).
Заносчивость, wyniosłość, duma; *-вый*, a. wyniosły, dumny.
Заночевать, v. n. zanocować.
Заношенный, a. znoszony (o sukniach).
Занятіе, zajęcie, zatrudnienie; pożyczenie, wyjęcie, wzięcie; *-нятый*, a. pożyczony; zatrudniony; zajęty; v. *занимать*.
Заозерье, zajezierze.
Заострокъ, m. koniec zaostrzony.
Заохочивать, -хотить, v. a. zachęcić, pobudzić.
Заочно, ad. zaocznie, w nieobecności.
Западать, -пасть, v. n. (*за что*) wpaść za co; (*чѣмъ*) być zawalonym, zasypanym; zasadzać się, zasadzkę czynić; (o słońcu i t. d.) zachodzić; (fa.) przepaść; S. *-паденіе*; *-падный*, a. zasadzkowy.
Западня, łapka, łapaczka.
Западъ, m. zachód.
Запаивать, -паять, v. a. zalutować.
Запаливать, -палить, v. a. zapalać, zapalić; *-ся*, v. p. być zapalonym; S. *-паленіе*, part. *-ленный*.
Запалъ, (*w artyl.*) zapał u armaty; dychawica końska.
Запалый, a. zapadnięty, zawalony.
Запальчивость, zapalczywość, popędliwość; *-вый*, a. zapalczywy, popędliwy.
Запалять, -лить, v. a. zapalać, -lić, [zażec.
Запамятывать, -мятовать, v. a. zapominać, zapomnieć; S. *-тованіе*, part. *-ванный*, a. zapomniany.
Запанъ, m. fartuch.
Запаривать, -парить, v. a. zaparzyć; osłabić; zmęczyć, zagrzać (konia); *-ся*, v. r. osłabić się; *запарка*, zaparzenie.
Запасать, -пасти, v. a. zaopatrywać, zaopatrzyć; *-ся*, v. r. zaopatrzyć się; S. *-пасеніе*, part. *-сенный*, a. zaopatrzony w co.
Запасная, magazyn, skład.
Запасный, a. zapasny.
Запасчикъ, dostawca, liwerant.
Запасъ, zaopatrzenie; zapas, zasób; zakładka u sukni; *въ запасъ*, na zapas, w zapas.
Запахъ, zapach, wonia.
Запачкать, v. a. zawalać, zabrudzać.
Запаянный, a. zalutowany.
Запекаться, -печься, v. r. (o krwi) zapiec się; *-пеклый*, a. zapiekły.
Запенять, v. a. wyrzucać co komu.
Запертый, a. zamknięty, zaparty.
Запечатывать, -чатать, v. a. zapieczętować; S. *-чатаніе*, part. *-чатанный*.
Запечатлѣвать, -чатлѣть, v. a. (sł.) zapieczętować; wbić (w pamięć); S. *-чатлѣніе*, part. *-тлѣнный*.
Запечекъ, zapiecek.
Запивать, -пить, v. a. zacząć pić; zapijać, -pić; upijać się; *-пивоха*, m. f. pijak, opój, bibosz; pijaczka.
Запинать, -пять, запнуть, v. a. podstawić nogę komu żeby się przewrócił; (po sł.) przeszkadzać komu; wyrugować, wysadzić kogo; *-ся*, v. r. potknąć się o co; zająkiwać się.

Запира́тельство, zapieranie się, zaparcie się.
Запира́ть, *-пере́ть*, v. a. zapierać, zamykać, zamknąć; opasać, ścisnąć; zatarasować, zagrodzić; *-ся*, v. r. zamykać się, zamknąć się; zapierać się, zaprzeć się.
Запи́рка, zasuwka, zaporka.
Запи́ска, *-пи́сочка*, kartka, cedułka; *-ски*, f. pl. dziennik, pamiętniki; *-ска́я кни́га*, pugilares.
Записыва́ть, *-писа́ть*, v. r. zapisać, wpisać; oddać kogo (do wojska, do szkoły); S. *-писа́ніе*, part. *-пи́санный*.
За́пись, f. T. oblig, obligacya.
Запи́хивать, *запиха́ть*, *запи́хнуть*, v. a. zapychać, zapchać, zapchnąć.
Запла́кать, v. n. zapłakać; v. a. zapłakać sobie oczy.
Запла́та, *-пла́тка*, łata, łatka.
Запла́та, zapłata, zapłacenie.
Заплати́ть, v. a. załatać; S. *-че́ніе*, part. *-пла́ченный*.
Заплати́ть, v. a. zapłacić; S. *-плаче́ніе*, part. *-пла́ченный*.
Запле́вывать, *-плева́ть*, v. a. zapluwać, zapluć.
Запле́скивать, *-ска́ть*, v. a. zapluskać; zaklaskać rękami.
Заплета́ться, *-пле́сться*, v. r. * kręcić się, wić się; zajść gdzie daleko; *-те́нный*, a. zapleciony.
Заплеу́ха, *-у́шина*, policzek, po- [gębek.
Запле́чье, naplecze.
Заплута́ться, v. r. zabłąkać się.
Заплыва́ть, *-плы́ть*, v. n. zapływać, zapłynąć; zamulać się; (*жи́ромъ*), utyć, stłuścieć.
Заплѣснѣвлый, a. zapleśniały.
Заповѣдывать, *-вѣдать*, v. a. nakazać, przykazać, zapowiedzieć; zakazać, zabronić; obwieszczać, ogłaszać; part. *-вѣданный*; *-вѣдательный*, a. nakazujący; *-вѣдный*, a. zakazany, zabroniony.
За́повѣдь, f. nakaz, przykaz.
Запо́й, pijatyka; *-пои́ть*, v. a. upoić, zapoić.
Запо́мнить, v. a. zapomnieć.
Запо́на, zapona, zasłona.
Запо́нка, śpinka, guzik do koszuli.
За́понъ, m. fartuch skórzany.
За́понь, f. gat. tratwy; belki po przek rzeki wyciągnione aby wstrzymać drzewo spławiane.

Запо́рка, *-пи́рка*, zaporka.
Запоро́тый, a. nadpróty
За́портокъ, (sł.) skorupa jajeczna.
Запо́ръ, zasuwa, zapora; zatwardzenie, obstrukcya.
Запотѣть, v. n. zapotnieć; *-тѣлый*, a. zapotniały. [v. r. zaspać.
Започива́ть, v. n. spoczywać; *-ся*,
Запра́вливать, *-правля́ть*, *-пра́вить*, v. r. wprawiać, -wić (co w co); przysposobić (kogo do czego), (S. *запра́ва*).
Запра́шивать, *-проси́ть*, v. a. zbyt drogo przedadź.
Запре́тъ, m. zakaz, zabronienie; *-ти́тельный*, a. zabraniający, zakazujący.
Запреща́ть, *-прети́ть*, v. a. zakazać, zabronić; *-ще́ніе*, zabronienie, zakazanie, zakaz; *-ще́нный*, a. zabroniony.
Запродава́ть, *-да́ть*, v. a. ugodzić się o cenę za jaką rzecz; zaprzedawać (w dalekie kraje), (S. *-прода́жа*; part. *-про́данный*).
Запроки́дывать, *-ки́нуть*, v. a. zarzucić w tył; odrzucić.
Запро́съ, zacenienie, zbyteczna cena za co; wezwanie, zapytanie; *-про́шенный*, a. zaceniony.
Запру́да, tamowanie; tama; *-у́дный*, a. zatamowany; *-у́живать*, *-уди́ть*, v. a. zatamować.
Запры́скивать, *-ы́скать*, v. a. zapryskać, -ysnąć; *-ся*, v r. zapryskać się.
Запрѣлый, a. zapotniały; zaprzały; *-прѣть*, v. n. zapotnieć; zaprzać.
Запряга́ть, *-пря́чь*, v. a. zaprzęgać, zaprząć; S. *-пряже́ніе*, *-пря́жка*; part. *-же́нный*.
Запря́тывать, *запря́тать*, v. a. zachować, schować; *-ся*, v. r. schować się. [szyć.
Запу́гивать, *-пуга́ть*, v. a. zastra-
Запудри́ть, v. a. zapudrować.
Запуска́ть, *-пусти́ть*, v. a. rozpuścić konia do biegania; wsuwać, wkładać (rękę i t.d.); wbić (gwóźdź, klin); (w robocie pończoch) gubić; *- пи́во*, zarobić, zadać drożdży piwu; * opuszczać, zaniedbać; *-ся*, v. r. zaniedbać się, opuszczać się; (S. *-пуска́ніе*), *въ за́пуски*, na wyścigi.
Запустѣва́ть, *-стѣть*, v. n. pustoszeć; *-стѣлый*, a. spustoszały.

Запу́таніе, zawikłanie; *-пу́танный*, a. zawikłany.
Запу́тывать, *-пу́тать*, v. a. zaplątać, zapętać; związać mocno; * zawikłać, pomieszać; *-ся*, v. r. uwikłać się; zaplątać się; wplątać się w co; zawikłać się.
Запуще́ніе, zaniedbanie; *-ще́нный*, a. zaniedbany.
Запы́живать, *запы́жить*, v. a. (Artyl.) przybijać przybitkę.
Запыли́ть, v. a. zakurzyć, zapylić.
Запыта́ть, v. a. zamęczyć na torturach.
Запыха́ться, v. r. zatchnąć się.
Запѣва́ть, *-пѣть*, v. a. zaśpiewać.
Запя́стье, n. bransoletka; obszywka u rękawów w koszuli.
Запята́я, *то́й*, przecinek, komma.
Запя́тки, m. pl. stopień w tyle powozu.
Запя́тникъ, *-пя́точникъ*, lokaj.
Запя́тнывать, *-пятна́ть*, v. a. piętnować; * czernić, osławiać kogo, (S. *-пятна́ніе*, part. *-пя́тнанный*).
Запя́токъ, napiętek.
Запя́чивать, *-пя́тить*, v. a. zapychać, zapchnąć.
Зарабо́тывать, *-бо́тать*, v. a. zarabiać, zarobić, zapracować; *-бо́таться*, v. r. zapracować.
Зара́внивать, *-ровня́ть*, v. a. zarównać, zagładzić.
Заража́ть, *-рази́ть*, v. a. zarażać; *-ся*, v. r. -żać się, -zić się; (S. *зараже́ніе*; part. *-же́нный*).
Зараждать, *-роди́ть*, v. a. zarodzić.
Зара́за, zaraza; *-зи́тель*, zaraziciel; *-льный*, a. zaraźliwy.
Зара́нивать, *-рони́ть*, v. a. zarzucić, upuścić.
Зара́нье, ad. zawczasu, wczas.
Зараста́ть, *-рости́*, v. n. zarastać, zarosnąć.
Заращать, *-рости́ть*, v. a. dać czemu gdzie zarastać.
Зардѣть, v. n. zaczerwienieć; *-дѣлый*, a. -wieniały; *-ся*, v. r. zaczerwienić się; zarumienić się.
За́рево, łona na niebie.
Зарека́ться, *-ре́чься*, v. r. zarzekać się czego.
Заржа́вѣть, v. n. zardzewieć; *-вѣлый*, a. zardzewiały.
За́ри, f. pl. (vu.) gniew; *-рить*, v. a gniewać kogo; *-ся*, v. r. gniewać się; mieć chęć (do czego).
Зарни́ца, błyskawica.
Заровне́ніе, zarownanie; *-не́нный*, a. zarównany.
Заро́дъ, *-ро́дышъ*, zarodek; *-рожда́ться*, *-роди́ть*, v. r. zarodzić się.
Заро́къ, *-река́ніе*, zarzeczenie się.
Заро́слый, a. zarosły; *-ро́сль*, f. chwast.
Зароще́ніе, zarosłość; *-ще́нный*, a. [zarosły.
Зарта́чиваться, *-а́читься*, v. r. (vu.) znarowić się.
Зарубать, *зарубить*, v. a. zarąbać; zarąbaniem naznaczyć; *за́рубень*, m. *-ру́бина*, *-ру́бка*, zarąbanie, nacięcie, wrąb; part. *-ру́бленный*.
Зарубе́жный, a. zagraniczny.
Зарука́вье, bransoletka, manela.
Зарумя́ниться, v. r. zarumieniać się, -nić się; rużować się; (o chlebie) (fa.) przyrumienić się.
Заруча́ть, *-чи́ть*, v. a. podpisać własnoręcznie; *-ручи́тель*, podpisujący; *-ру́чный*, a. własnoręcznie podpisany.
Зарыва́ть, *-ры́ть*, v. a. zakopać; *-ся*, v. p. być zakopanym; (S. *зары́тіе*; part. *зары́тый*).
Зарѣзви́ться, v. r. zaswywolować.
Зарѣзывать, *-рѣзать*, v. a. zacząć rznąć; zarzynać, zarznąć; *-ся*, v. r zarznać się; *-рѣзъ*, zarznięcie.
Зарѣчье, zarzecze.
Заря́, f. *у́треняя -*, zorza poranna; *вече́рняя -*, zorza wieczorna; blask.
Заря́дъ, nabijanie, nabicie; nabój; *-ряжа́ть*, *-ряди́ть*, v. a. nabijać, nabić (broń, armatę); *-ряже́нный*, a. nabity.
Заса́да, zasadzka; *-са́дный*, zasa- [dliwy.
Заса́дъ, (u zwierząt) wnętrzna nabrzmiałość.
Заса́живать, *-сади́ть*, v. a. zasadzać, zasadzić (roślinami, drzewami); wbijać co; osadzić (w więzieniu).
Заса́ливать, *-са́лить*, v. a. zasadlić.
Заса́ривать, *-сори́ть*, v. a. zarzucić; zamulić; zaczepiać liną (okręt).
Заса́сывать, *-coса́ть*, v. a. zasysać, zassać; uwięznąć (w błocie).
Засва́тывать, *-сва́тать*, v. a. starać się o rękę panny za kogo; *-ся*, v. n. starać się o rękę panny.
Засвидѣтельствованіе, zaświadcze

nie; v. *свидѣтельствовать*.
Засвѣча́ть, -свѣти́ть, v. a. zaświecić, zapalić (świecę).
Засеља́ть, -ли́ть, v. a. zasiedlać, osadzać (mieszkańcami).
Заси́живаться, -сидѣ́ться, v. r. zbyt bawić się (w jakiém miejscu).
Заска́кивать, -скака́ть, v. n. zaskakać; zaskoczyć komu drogę.
Заскорбну́ть, v. n. zgurbić się.
Засла́ніе, zasłanie; *-сла́нный*, a. zasłany.
Засла́щивать, -сласти́ть, v. a. zasładzać, zasłodzić.
Засло́нка, -сло́ночка, drzwiczki piekowe; *-о́ночка*, (*anat.*) klapka.
За́слонъ, to co służy do zasłonienia.
Заслоня́ть, (*засла́нивать*), *-ни́ть*, v. a. zasłaniać, zasłonić; * -niać komu; *-ся*, v. r. -niać się, -nić się.
Заслу́га, zasługa; *съ заслу́гою*, z wysłużeniem naznaczonego czasu.
Заслу́живать, -служи́ть, v. a. zasługiwać, zasłużyć.
Заслѣдовать, v. a. prowadzić długo śledztwo; *-ванный*, a. po wyśledzeniu skazany na karę.
Заслѣпля́ть, -пи́ть, v. a. ślepiać, -pić.
Засма́ливать, -смоли́ть, v. a. zasmalać, zasmolić.
Засма́триваться, -смотрѣ́ться, v. r. zapatrywać się, zapatrzeć się.
Засмо́тръ, przepatrywanie, rewizya.
Засну́ть, v. n. zasnąć, usnąć.
Засова́ться, v. r. zafrasować się; prędko biegać tam i sam
Засо́вка, засо́въ, zasuwa, zasuwka.
Засо́вывать, -су́нуть, v. a. wetknąć, włożyć, wsunąć; zawieruszyć (co dokąd).
Засо́льный, a. przesłony.
Засо́лъ, rosół (słony).
Засоре́нный, a. zaśmiecony, zamulony.
Засо́санный, a. wysysaniem osłabiony.
Засо́съ, całusek (z mlaskiem).
Засо́хлый, a. zaschły; uschły.
Заспа́ть, v. a. zaspać; *- младе́нца*, zadusić dziecię w śnie.
Засс́ориться, v. r. poważnić się, pokłócić się.
Заста́ва, rogatki, m. pl.; komora (cel na).
Заставать, -ста́ть, v. a. zastać kogo (gdzie, przy czém); *-стать въ свѣтъ*, zasłonić komu.
Заста́вица, -а́вка, winietka drukarska.
Заста́вка, zastawka.
Заставля́ть, -ста́вить, -ста́вливать, v. a. zastawić, zatarasować, zawalić, zagrodzić; * zasadzić (kogo do czego), przyniewalać.
Заста́вный, a. rogatkowy; *-вная бу́ква*, głoska wielka na początku.
Заста́иваться, -стоя́ться, v. r. zastać się, dłużej stać; (o rybach) zatrzymać się.
Застана́вливать, -становля́ть, -нови́ть, v. a. zastawić co czém, zawalić, zagrodzić; S. *-становка*, part. *-но́вленный*.
Застарѣ́лый, a. zastarzały, zadawniony; *-рѣ́ться*, v. r. zastarzeć się, zadawnieć.
Заста́ть, v. *Застава́ть*.
Застёгивать, -егну́ть, v. a. zapinać, zapiąć (na guzik, na sprzączkę); stępnować; zaciąć biczem, trzasnąć; part. *-стёганный, -стёгнутый*.
Застёжка, zapinka, klamerka.
Застига́ть, -сти́гнуть, -сти́чь, v. a. zaścignąć, zapaśdź, spotkać; (S. *застиже́ніе*, part. *засти́женный*).
Застила́ть, -стла́ть, v. a. zasłać pokryć (deskami); part. *застла́нный*.
Засто́й, miejsce gdzie się ryby zatrzymują; pozostałość nie sprzedanéj żywności; *- въ кро́ви*, zatamowanie krwi; *-сто́йный*, a. nie sprzedany, pozostały.
Засто́льное, наго, strawne.
Застрахо́вывать, -хова́ть, v. a. zabezpieczyć, zaassekurować; (S. *-хова́ніе*, part. *-хо́ванный*).
Застра́щивать, -страща́ть, v. a. zastraszać, zastraszyć.
Застро́ивать, застро́ить, v. a. zabudować; *-стро́йка*, zabudowanie; budowla.
Застрѣ́ливать, -стрѣли́ть, v. a. zastrzelić; S. *-стрѣле́ніе*, part. *-стрѣ́ленный*; *-ся*, v. r. -lić się.
Застрѣ́ха, m. strzecha, poddasze.
Засту́да, zaziębienie; *-стужа́ть, -студи́ть*, v. a. ostudzić, ochłodzić; *-ся*, v. r. & p. ostudzić się, ochłodzić się.
Засту́па, obrona.
Заступа́ть, -упи́ть, v. a. zastępować, zastąpić; * zastąpić, bronić (kogo); *-пить чье мѣсто*, zastąpić czyją posadę, urząd; *-ся*, v. r

ujmowac się za kim; *-ступлéніе*, *-ступáніе*, obrona; *-стýпникъ*, obrońca, obrońciel; *-ничество*, n. [obrona.
Зáступъ, m. rydel.
Застывáть, *-стынуть*, v. n. zastygać, zastygnąć; *-стылый*, a. zastygły, ostygły.
Застыдúться, v. r. zawstydzić się.
Застѣнокъ, m. katusza, katownia.
Застѣнчивый, a. trwożliwy, bojaźliwy; (S. *-вость*).
Застѣнять, *-нить*, v. a. zacimiać, zaciemnić, zasłonić; obmurować, zamurować (zakonnika, zakonnicę), (S. *-стѣнéніе*, part. *-нéнный*).
Засудúть, v. a. zacząć sądzić; osądzić. [ty.
Засýнутый, a. zawieruszony, zatknię-
Засýха, susza.
Засýчивать, *-сучúть*, v. a. skręcać; założyć, zawinąć; *-ся*, v. r. zawijać się, zawinąć się, założyć się.
Засýшивать, *-сушúть*, v. a. zasuszać, zasuszyć, ususzyć; *-сýшина*, wyschłego co.
Засылáть, *-слáть*, v. a. zasyłać, zasłać, wysłać; posłać (kogo, do kogo); (S. *-сылка*, *-сылáніе*); *-сыльный*, a. wysłany dokąd.
Засыпáть, *-сыпать*, v. a. zasypywać, zasypać; *-ся*, v. r. zasypać się; v. p. być zasypanym; *зáсыпь*, f. dół zasypany. [snąć, usnąć.
Засыпáть, *-снýть*, v. n. zasypiać, za-
Засыхáть, *-сóхнуть*, v. n. zasychać, zaschnąć; uschnąć.
Засѣвáть, *-сѣять*, v. a. zasiewać, zasiać; *-сѣвъ*, zasiew, siew, siejba.
Засѣдáніе, posiedzenie, sessya; *-дáтель*, assessor, ławnik.
Засѣдáть, *-сѣсть*, v. n. zasiadać, zasiąśdź; *uwięznąć, utkwić; zrobić zasadzkę. [zapust.
Зáсѣка, zasiek, zasieka; knieja, ostęp,
Засѣкáть, *-сѣчь*, v. a. zarębywać, zarąbać; naznaczyć zarąbaniem; (o koniach) skaleczyć, zaciąć nogę; wyćwiczyć, wybić kogo.
Засѣкъ, sąsiek w stodole.
Затаúть, v. a. zataić, utaić; *-ся*, v. r. ukryć się, (S. *-таéніе*, part. *-éнный*).
Затáпливать, *-топлять*, *-пúть*, v. a. zapalać, -lić, napalić (w piecu), (S. *-тóпка*, part. *-тóпленный*).
Затáптывать, *-топтáть*, v. a. zadeptać, deptaniem zawalać.
Затáскивать, *-тащúть*, v. a. zawlekać, zawlec, zaciągnąć; (o sukniach) znosić, wytrzeć.
Затáчивать, *-тачáть*, v. a. zaszyć, zacerować; (S. *-тáчка*).
Затáчивать, *-точúть*, v. a. wyszlifować, naostrzyć; part. *-тóченный*.
Затащéніе, zawleczenie; *-тáщенный*, a. zawleczony; *-тáщиться*, v. r. zawlec się dokąd.
Затвердѣлый, a. stwardniały.
Затвердѣть, v. n. stwardnieć; *zatwardzieć, zastarzeć się.
Затвéрживать, *-рдúть*, v. a. wbijać, wrażać sobie w pamięć.
Затворéніе, zamykanie, zamknięcie.
Затворéнный, a. zamknięty.
Затвóрка, zasuwka. [pustelnictwo.
Затвóрникъ, pustelnik; *-ничество*,
Затвóръ, zamknięcie; zasuwa, zapora; okiennica; więzienie; pustynia.
Затворять, *-рúть*, v. a. zamykać, zamknąć; *-ся*, v. r. -kać się, -knąć się. [napuchnąć.
Затекáть, *затéчь*, v. n. nabrzmieć,
Затéртый, a. zatarty; zacieśniony, sciśniony.
Затерять, v. a. zawieruszyć, zagubić; *-ся*, v. r. zawieruszyć się, zaginąć.
Затирáть, *-терéть*, v. a. zatrzeć, zawalać; zamazać, zatrzeć farbą; zacierać, wymazać; ścisnąć.
Затúскать, v. a. wciskać, wcisnąć.
Затихáть, *-тúхнуть*, v. n. ucichnąć, uciszyć się, uspokoić się.
Затúшь, f. zacisze, przytułek.
Заткнýть, v. a. zatkać, zaszpuntować.
Затмѣвáть, *-тмúть*, v. a. zacimiać, zaćmić; *-тмѣніе*, zaćmienie; *- сóлнца*, *луны*, zaćmienie słońca, księżyca; part. *-тмѣнный*.
Затóкъ, wątek.
Затóпка, v. *Затáпливать*.
Затоплять, *-топúть*, v. a. zatapiać, zatopić, (okręt); zalewać; (S. *затопленіе*, part. *-плéнный*).
Затóптанный, a. zadeptany; zadeptaniem zabrudzony.
Затормозить, *Заторговáться*, v. r. zatargować się, długo się targować.
Затóрмозить, v. a. zahamować (koło od woza).

Затормошить, v. a. dręczyć kogo.
Заторно, ad. ciasno.
Заторъ, tłok, ścisk, ciżba; T. zatarcie słodu do piwa.
Заточать, *-чить*, v. a. (sl.) zapędzić; zamknąć, uwięzić; *-ченникъ*, więzień.
Заточенный, a. zaostrzony, zeszlifowany.
Заточить, v. *Затачивать*, *Заточить*.
Заточка, v. *Затачивать*.
Затравa, *-авка*, zaszczucie (zwierza); zapał (u armaty, u strzelby).
Затравливать, *-травить*, v. a. zaszczuć (zwierzęcia); proch w zapale zapalić.
Затравникъ, (Artyl.) przetyczka.
Затрачивать, *-тратить*, v. a. wydawać, wyekspensować.
Затрещина, f. (vu.) trzaśnięcie, [trzask.
Затрогивать, *-трогать*, *-ронуть*, v. a. dotykać; zaczepiać kogo.
Затрубить, v. n. zatrąbić; wytrąbić.
Затрудить, v. a. utrudzić (kogo); *-ся*, v. r. utrudzić się; zapracować się; *-труднение*, trudność; *-днительный*, a. trudny, niełacny.
Затруднять, *-днить*, v. a. utrudniać, trudność robić; *-ся*, v. r. mieć trudność; *-труждение*, utrudzenie.
Затрусить, v. n. zatrwożyć się.
Затупить, v. a. zatępić; part. *затупленный*.
Затусклый, a. nieco ściemniały; *-тускнуть*, v. n. (o szybach w oknie i t. d.) ściemnieć.
Затухать, *-тухнуть*, v. n. zagasnąć, zgasnąć.
Затушать, *-шить*, v. a. zagaszać, [zagasić, zgasić.
Затчение, (sl.) zatykanie.
Затыкать, *-тыкать*, v. a. zatykać, zatkać; S. *-тыкание*, *-тыкание*, part. *-тыканный*.
Затылокъ, kark.
Затычка, zatyczka.
Затѣвать, *-тѣять*, v. a. zaczynać, wszczynać, wszcząć; *- на кого что*, posądzać kogo o co.
Затѣи, m. pl. knowania, podstępy; *-тѣйливый*, a. podstępny; chytry, dowcipny; zabawny; *-тѣйникъ*, żartowniś, figlarz; *-тѣйный*, a. zmyślony; *-тѣйщикъ*, poduszczyciel.
Затѣнивать, *-тѣнять*, *-нить*, v. a. zacieniać, zacienić; *-тѣнка*, zacienienie.
Затѣнь, f. cień, miejsce zacienione.
Затѣснять, *-снить*, v. a. ściskać, ścisnąć.
Затюкать, v. n. bić w co (narzędziem kruszcowém).
Затявкать, v. n. (vu.) zaszczoknąć.
Затягаться, v. r. zacząć prawować się.
Затягивать, *-тянуть*, v. a. zaciągać, -ciągnąć; wciągać, wciągnąć, przyciągać, przyciągnąć; v. i. zagoić; *затягиваетъ рану*, ranę; *-нуть пѣсню*, zaśpiewać pieśń, (S. *затягиванie*, *-тянутie*, part. *затянутый*).
Затяжка, odwłoka, przewłoka.
Заулокъ, ścieszka, drożynka.
Заунывный, a. smutny, żałosny; *-уныть*, v. n. zasmucić się.
Заупрятиться, v. r. uprzeć się.
Заусеница, zanokcica.
Заутра, ad. rano; *-утренній*, a. rany; *-утреня*, jutrznia.
Заутрie, (sl.) jutro, jutrzejszy dzień.
Заушать, *-шить*, v. a. policzkować; (S. *заушение*).
Заушина, policzek.
Заушица, zauszyca; zołzy.
Заушній, a. zauszny.
Заущати, *-устити*, v. a. (sl.) zamknąć gębę.
Захапывать, *захапать*, v. a. zachapać, zacapać; zabrać, zachwycić.
Захватъ, rękojeść, rączka, trzonek.
Захватывать, *-хватить*, v. a. chwytać, zachwycić, brać, wziąć; zajmować, zająć; łapać, chwytać, przytrzymywać; unosić, uwozić, zabierać; wstrzymywać, zatrzymywać, tamować; zastać, złapać, spotkać (np. deszcz); *porwać, zachwycić; zahaczyć, zachwycić; schwycić, porwać, złapać (przez omyłkę); podjąć się czego, wziąć co na siebie; *-ся*, v. p. być zachwyconym i t. d.
Захватывать, *-хватать*, v. a. zabrudzić, zawalać dotykaniem.
Захваченный, a. zabrany, zajęty; schwytany, złapany.
Захворать, v. n. zachorować.
Захилѣть, v. n. osłabieć; *-хилый*, a. zwątlony, osłabiony.
Захлебать, v. a. zjeść co łyżką; *-бнуть*, v. a. jeść co po czém (przykrém).

Захлёбываться, -бнýться, v. r. zachłystać się, zachłysnąć się.
Захлестнýть, -хлыснýть, v. a. zachlasnąć; zaciągać na węzeł; przyskrzynąć; *-хлёстка*, węzeł; klamka.
Захлóпка, klapa (w pompie).
Заходúть, зайтú, v. n. zachodzić, zajść; *- за что*, zachodzić, zajść za co; zapuścić się (np. w las); wstąpić, zajść (w goscinę do kogo i t. d.); (o słoncu i t. d.) zachodzić; v. i. być wydanym, wyexpensowanym; *-ся*, v. r. zmartwieć, zdrętwieć; *со смѣху*, zanosić się od śmiechu.
Захóдъ, prewet, wychodek; *-хóдникъ*, (vu.) złotnik nocny.
Захождéніе, zachodzenie, zachód (słonca i t. d.).
Захолáживать, -холодúть, v. a. ostudzić, ochłodzić.
Зáхолодь, f. chłód, zacienie.
Захолýстье, zakąt, ustronie.
Захотѣть, v. n. zachcieć, zażądać.
Захрáснуть, v. n. zamulić się.
Зацвѣлый, a. zakwitły; *-цвѣтáть, -цвѣстú*, v. n. zakwitać, -tnąć; zakwitnąć, zapleśnieć.
Зацыгáнить, v. a. zadrwić, zakpić.
Зацѣпа, hak, kruk; zaczepnik, kłótnik; *-цѣпка*, zaczepka, zaczepienie, zahaczenie.
Зацѣплять, -пúть, v. a. zaczepić, zahaczyć, zawadzić; *napastować, zaczepiać (kogo); *-ся*, v. r. zaczepić się.
Зачáливать, -чáлить, v. a. wyciągać linę w prostéj linii; liną przywięzywać.
Зачáло, (sł.) zaczęcie, początek.
Зачаровáть, v. a. zaczarować.
Зачáтіе, zaczęcie; poczęcie, zajście w ciążą; *зáчатый*, a. zaczęty; poczęty w żywocie matki.
Зачáхлый, a. schudły; *-чáхнуть*, v. n. suchot dostawać.
Зачéркивать, -ркнýть, v. a. wykreślać, wymazywać.
Зачéрнивать, -нúть, v. a. zaczernić; zabrudzić; przekreślać, przemazywać; *-ся*, v. r. zawalać się, zasmolić się; v. p. być zaczernionym; wykreślonym.
Зачерпнýть, v. a. zaczerpnąć.
Зачерствѣлый, a. sczerstwiały.
Зачéрчивать, -ртúть, v. a. zarysować, kreślić; narysować.
Зачёсъ, -чóсъ, zaczesywanie, zaczesanie; strzępy u pończoch i rękawiczek chłopskich.
Зачёсывать, зачесáть, v. a. zaczesywać, zaczesać.
Зачётъ, zamiana; *въ -*, na rachunek; *-чётный*, a. na rachunek dany.
Зачинáніе, zaczynanie.
Зачинáть, -чáть, v. a. & n. zaczynać, zacząć; począć, zajść w ciążą.
Зачúнивать, -чинúть, v. a. naprawiać, -wić; (S. *-чúнка*, part. *-чинéный*).
Зачúнщикъ, sprawca, herszt.
Зачúнъ, początek, zaczęcie.
Зачислять, -чúслить, v. a. zaliczać, policzać (co w co).
Зачитáть, -чéсть, v. a. wnieść co w rachunek; *-чтéнный*, a. wniesiony w rachunek.
Зачитáться, v. r. zaczytać się.
Зашéекъ, kark; *-шéина*, uderzenie w kark.
Зашибáть, -бúть, v. a. skaleczyć; *-шúбенный*, a. skaleczony.
Зашúбъ, siniak, siniec.
Зашивáть, -шúть, v. a. zaszywać, zaszyć; *-шúвка*, zaszywanie, zaszycie; szew; *-шúтый*, a. zaszyty.
Заштóпывать, -штóпать, v. a. zacyrować; *-штóпка*, zacyrowanie; miejsce zacyrowane.
Защебéнивать, -бенúть, v. a. gruzem zawalać, zakładać.
Защёлка, (*-щéлочка*, d.), klamka; *-щёлкнуть*, v. a. zamykać klamką.
Защéмливать, -щемúть, v. a. zaskrzynąć, przycisnąć.
Защéпина, zadra na drzewie.
Защúпывать, -щипáть, v. a. zaszczypać; dziubać, zadziubać; wycętkować.
Защúта, obrona; obrońca, m.; *защитúтель, -щúтникъ*, m. obronicieł, obrońca, protektor; *-льный*, a. obronny.
Защищáть, -щитúть, v. a. bronić, obronić; *-ся*, v. r. bronić się.
Заѣдáть, заѣсть, v. a. zagryzać, zagryźć; zajadać, zajeść, zakąsić (np. po wódce); *przywłaszczyć sobie co cudzego; *-ся*, v. r. (vu.) kłócić się, swarzyć się, (S. *заѣдáніе*, part. *-ѣденный*); *-ѣдки*, f. pl. wety.
Заѣздъ, zajeżdżanie, -jechanie, -jazd

Заѣзжать, -ѣхать, v. n. objeżdzać, objechać; zajeżdżać, zajechać, wstąpić jazdą; zapuścić się w inną drogę, zapędzić się daleko; (S. *заѣзжаніе, -ѣханіе*).
Заѣзживать, -ѣздить, v. a. zajeżdżać, zajeździć (konia); *-ѣзженный*, a zajeżdżony, zamęczony jazdą. [były.
Заѣзжій, a. podróżny, z drogi przy-
Заявка, -явленіе, doniesienie, uwiadomienie; zeznanie.
Заявливать, -являть, -явить, v. a. uwiadomiać, oznajmiać, donosić; zeznawać, zeznać, wyjawić.
Заяловѣть, v. n. przestać się cielić.
Заяти, (заемлю), v. a. (sł.) pożyczyć, wziąć na dług, v. *занимать*.
Заяцъ, m. (*заичикъ*, d.), zając, zajączek. [skórka zajęcza.
Заячина, zajęczyna, mięso zajęcze;
Зб... v. *Сб...*
Званіе, (po sł.) wołanie; wzywanie, proszenie; stan, powołanie; miejsce, urząd; *званный*, a. powołany, wezwany; zaproszony.
Звательный падежъ, m. (gramm.) przypadek piąty.
Зватай, таго, m. zaprosiciel.
Звать, (зову, -вешь), v. a. wołać, przyzywać (kogo); wykrzykiwać; wzywać, zapraszać; zwać, nazywać; *-ся*, v. p. być nazwanym, nazywać się. [ogniwo łańcucha.
Звено, (звенья), m. przęsło; *-цѣпи*,
Звенѣть, (sł.) v. n. dźwięczeć.
Звиздати, v. n. (sł.) sykać, syczéć; *szydzić, najgrawać się; (S. *звиздъ, -зданіе*). [-niarka.
Звонарь, m. dzwoniarz; *-риха*, f.
Звонить, v. a. dzwonić; *głosić, rozgłaszać, rozsiewać.
Звонкій, a. głosny; *-кость*, głośność, dźwięczność.
Звонокъ, (-ночекъ, d.), dzwonek, dzwoneczek; *-нчатый*, a. głośny, dzwięczny. [*нецъ*, (sł.) dzwonek.
Звонъ, dźwięk; dzwonienie; *зво-*
Звукъ, dźwięk.
Звучать, (звучу, -чишь), v. a. dźwięk robić; v. n. dźwięk wydawać, dzwięczeć; trąbić; *głosić, wysławiać; *звучный*, a. dźwieczny, głośny. [gwiazda; *- orderowa.
Звѣзда, (звѣздка, звѣздочка, d.),
Звѣздить, v. a. przycinać (słowami).
Звѣздоблюститель, uważacz gwiazd, astronom; *-льство*, n. gwiazdarska nauka, astronomia; *-здоволшебникъ*, gwiazdowieszczbiarz, astrolog; *-донаблюдалище*, n. obserwatorium; *-здословіе*, astronomia, gwiazdarstwo; *-догловъ*, m. astronom; *-четство*, astrologia. [szczbiarz.
Звѣздочетъ, astrolog, gwiazdowie-
Звѣздчатый, a. podobny do gwiazd; gwiazdzisty.
Звѣринецъ, zwierzyniec; *-риный*, a. zwierzęcy; *-ровщикъ*, zwierzyńcowy dozorca; *-роловство*, polowanie, zwierzolowstwo; *-рообразіе*, okrucieństwo, dzikość; *-рядина*, mięso z rozszarpanego zwierza.
Звѣрскій, a. zwierzęcy; *srogi, dziki, okrutny; *-ство*, zwierzęcość; *srogość, okrutność; *-ствовать*, v. n. dziko, okrutnie postępować.
Звѣрь, m. zwierz, zwierzę; *okrutnik.
Звякать, v. n. (vu.) brząkać; *paplać, bzdurzyć.
Звяки, f. pl. (vu.) bzdurstwo, brednie.
Зги, nic.
Зданіе, budowla, gmach.
Здо, (sł.) dach.
Здоровáться, v. r. witać się; *-ровый*, zdrowy, zdrow; *-ровье*, (sł. *здравіе*), n. zdrowie; *-ровѣть*, v. n. zdrowiec.
Здравствовать, v. n. być zdrowym.
Здравствуй, -уйте, dobry dzień, dobry wieczor (właściwie: bądz
Здравый, (sł.) zdrowy. [zdrowym).
Здѣсь, ad. tu, tutaj; *здѣшній*, a. tu-
Зебра, zebra. [tejszy
Зелвь, f. (sł.) żółw. [herbarz
Зелейникъ, leczący ziołami; zielnik,
Зелейничество, (sł.) trucie, otrucie.
Зелейничій, a. zielnikowy, herbarzowy.
Зелейный, a. zielny; prochowy; *залейщикъ*, majster prochowy.
Зеленить, v. a. zielenić.
Зеленичіе, (sł.) trawnik; bukszpan (drzewo); *-ничка*, pliszka żołta
Зеленость, zieloność. [(ptak).
Зеленщикъ, zieleniarz.
Зеленый, a. zielony; niedojrzały.
Зелень, f. (coll.) zielenizna, zieloność; trawa, zioła; zielenia, ogrodowiny; zieleń, kolor zielony.
Зеленѣть, v. n. zielenieć; *-ся*, v. n zielenić się.

Зéліе, n. (sł.) ziele, roślina; zioła lekarskie; proch strzelniczy.
Зéлье, n. trucizna; †proch do strzelania; ziółko (t.j. dziecie swawolne).
Земледѣлецъ, m. rolnik, ziemianin; *-дѣліе*, *-лепáшество*, rolnictwo, ziemiaństwo; *-дѣльствовать*, v. n. trudnić się uprawą roli; *-дѣльческій*, a. rolniczy.
Землемѣріе, miernictwo; *-мѣръ*, miernik, ziemiomierca, jeometra.
Землеописáніе, ziemiopistwo, -pismo, jeografia; *-сáтель*, ziemiopis, jeograf.
Землерóйка, kretomysz.
Землетрясéніе, trzęsienie ziemi.
Землá, (*-млúца*, d.), ziemia; kraj, kraina; ląd.
Землáкъ, *-лáчка*, ziomek, spółziomek; ziomka, spółziomka.
Землянúка, *-лнúца*, poziomka; *-нúчникъ*, krzak poziomkowy.
Землáнка, barak, chata; *-лáный*, a. ziemny.
Земноводный, a. ziemiowodny; *-вóдныя живóтныя*, wodnoziemne zwierzęta.
Земнóй лáдонъ, kozłek pospolity, (*rośl.*).
Земнорóдный, a. ziemiorodny, żyjący na ziemi.
Земный, a. ziemny; *- поклóнъ*, pokłon do ziemi zrobiony.
Зéмской, *аго*, pisarz wiejski; *зéмскій*, a. ziemski, ziemiański.
Зенúтъ, *-нúовъ*, zenit.
Зепь, f. (vu.) kieszeń.
Зéркало, (*-льцо*, d.), zwierciadło; *-льникъ*, m. zwierciadlnik.
Зернúстый, a. ziarnisty, ziarniasty.
Зернó, (*зéрнишко*, d.), ziarno, ziarnko; *- жемчýжное*, perła, perełka; *-новáтый*, a. ziarnowaty; *-вый*, a. ziarnowy.
Зéрнь, f. gra w kostki; *-рнщúкъ*, gracz w kostki.
Зерцáло, (sł.) zwierciadło; *zwierciadło sądowe.
Зефúръ, zefir.
Зиждúтель, (sł.) stworca; fundator, założyciel.
Зиждúти, v. a. (sł.) budować, zbudować; fundować, zakładać.
Зимá, zima; *зúмній*, *-ный*, a. zimowy.
Зимовáть, v. n. zimować; S. *-вáніе*; *-мовúще*, *-мовнúкъ*, zimowasko, chata zimowa; *-вщúкъ*, mieszkający w chacie zimowéj; *-мóвье*, zimowisko, miejsce do zimowania.
Зиморóдокъ, zimorodek (ptak).
Зúнька, sikora.
Зипýнъ, siermięga, sukmana.
Зіáти, *зúнути*, v. n. (sł.) rozdziewiać pysk.
Злакъ, (sł.) ziele, roślina.
Златенúца, (sł.) śnieć w zbożu.
Златúца, (sł.) moneta złota; *-тнúца*, (sł.) moneta złota; złotawiec; poczwarka (*Chrysalis*).
Злáто, (sł.) złoto.
Златобрóвъ, złotobrew (ryba).
Златоýстый, a. *Іоаннъ -ýстый*, Jan złotousty (Joannes Chrysostomus).
Златый, a. (sł.) złoty (propr. & *).
Злáчный, a. obfity w trawę, trawisty.
Злúться, v. r. gniewać się, złościć się.
Зло, złe (gen. złego); nieszczęście, przygoda nieszczęśliwa.
Зло, *злѣ*, ad. złośliwie, ze złością; źle.
Злóба, złość, złośliwość; *злóбить*, v. a. złościć, srożyć; *-ся*, v. r. gniewać się, złościć się; *-бный*, a. złośliwy; *-бствовать*, v. n. złościć się.
Зловóніе, smród; *-вóнный*, a. śmierdzący.
Зловрéдіе, szkoda dotkliwa; *-дный*, a. nader szkodliwy.
Зловѣріе, kacerstwo; *-рный*, a. kacerski; *-рство*, niedowiarstwo, niewierność.
Зловѣръ, m. kacerz, niedowiarek.
Зловѣщáніе, potwarz, potwarzanie.
Злодѣй, (*-дѣйка*, f.), główny nieprzyjaciel, wróg; złoczyńca; *-дѣйскій*, a. złoczyńczy; *-ство*, złoczyństwo; *-ствовать*, v. n. broić, czynić źle.
Злодѣяніе, złoczynność.
Зложелáтель, nieżyczliwy, nieprzyjazny; *-льный*, a. nieżyczliwy; *-льство*, nieżyczliwość; *-ствовать*, v. n. niesprzyjać.
Злоключéніе, nieszczęście, przygoda nieszczęśliwa.
Злокóзненный, a. zdradliwy, podstępny; szkodliwy.
Зломýдрый, a. (sł.) chytry, zdradliwy.
Зломы́сленникъ, złą myśl mający; *-мы́сліе*, (sł.) zła myśl.
Злонамѣреніе, zły zamiar.
Злонрáвіе, nieobyczajność, zły obyczaj.
Злоны́рный, a. zdradliwy, chytry.
Злопáмятный, a. mściwy; *-мятство*, mściwość; *-ствовать*, v. n. być mściwym.

Злополу́чіе, nieszczęście; *-у́чный*, a. nieszczęsny.
Злора́дство, radość złośliwa.
Злорѣчить, v. a. złorzeczyć; *-рѣчіе*, złorzeczeństwo.
Злосе́рдіе, złe serce.
Злосе́рдый, (sł.) złośliwy, złego serca.
Злосла́віе, (sł.) kacerstwo; zła sława; *-сло́вить*, v. a. potwarzać, złorzeczyć; *-сло́віе*, obmowa, potwarz; *-сло́вный*, a. złorzeczny.
Злосовѣтіе, (sł.) zła rada; zły zamiar; *-вѣтникъ*, zły poradnik; podstępnik, niegodziwiec; *-вѣтовать*, v. n. źle radzić; mieć złe zamiary.
Зло́стный, a. złośny, złośliwy.
Злострада́ти, v. n. (sł.) cierpieć; trapić się.
Злостра́стіе, a. szkodliwa namiętność.
Злость, f. złość, złośliwość; srogość, okrutność.
Злосча́стіе, nieszczęście, utrapienie; *-а́стный*. a. nieszczęsny.
Злотвори́ти, v. n. (sł.) na złość komu robić, zrządzić komu szkodę.
Злоу́міе, złość, złośliwość; *-у́мный*, a. złośliwy.
Злоупотребле́ніе, nadużycie; *-требля́ть*, v. a. nadużyć.
Злохи́трый, a. podstępny, chytry.
Злоча́стіе, niedola.
Злоче́стіе, bezbożność; bałwochwalstwo.
Злоча́ніе, rozpusta.
Злоязы́чіе, potwarz, obmowa; *-зы́чный*, a. potwarny, obmowny.
Злый (*злой*, *золъ*), zły, złośliwy; niegodziwy.
Змѣеви́дный, a. wężowaty; wężykiem kręcony.
Змѣй, m. *змѣя́*, f. (sł. *змій*, *змія́*), wąż; latawiec; *грему́чій змѣй*, wąż grzechotnik.
Змѣи́ный, (sł.) *зміевъ*, a. wężowy; latawcowy.
Зна́емый, znajomy; znany.
Знай, ad. (vu.) jednak, przecież.
Знако́мить, v. a. poznajomić kogo z kim; *-ся*, v. r. znajomić się z kim; *-ко́мецъ*, *-ко́мка*, znajomy, -ma; *-ко́мство*, znajomość; *-ко́мый*, a. znajomy; znany, wiadomy.
Знакъ, znak; (ryngraf).
Знамена́тель, (*arytm.*) mianownik.
Знамена́ть, v. a (sł.) znamionować, znaczyć.
Знамени́тость, znamienitość; *-ни́тый*, a. znamienity, sławny.
Зна́меніе, (sł.) znamię, znak; widziadło powietrzne, meteora; cud; *-ме́нный*, a. chorągiewny.
Знаменова́ніе, znaczenie, rozumienie; *-нова́ть*, v. a. naznaczyć.
Зна́мя, chorągiew; rycina przed tytułem; pieczęć.
Зна́ніе, wiadomość, nauka.
Зна́тность, znamienitość, wielkość; zacność (urodzenia); *-ный*, a. znamienity; znaczny, wielki; zacny (wysokiego stanu).
Знато́къ, znawca, znający się (na czém).
Знать, v. a. znać; wiedzieć; umieć; *-ся*, v. r. znać się; obchodzić się.
Знать, ad. widać, znać.
Знать, f. (coll.) wziętość; ludzie znakomici, zacni.
Значёкъ, chorągiewka; ryngraf.
Значе́ніе, znaczenie (np. wyrazów); *-чи́тельный*, a. znaczny.
Зна́чить, v. a. znaczyć, oznaczać; być w znaczeniu.
Зна́ющій, a. znający, mający wiadomości o czém.
Зноби́ть, v. a. ziębić, oziębić; *-ся*, v. r. ziębić się; *зно́бкій*, a. ziębnący, ziębły; *зно́бь*, f. dreszcz, ograżka.
Зной, znój, parność; *зно́йный*, a. znojny, parny.
Зоба́ть, v. a. (sł.) dziobać.
Зобъ, *-бо́къ*, *-бо́чекъ*, gardziel (u ptaków); (Struma) wol pod gardłem; *-ба́стый*, a. wolaty.
Зово́мый, (sł.) zwany, nazywany.
Зовъ, wezwanie, zaproszenie.
Зодіа́къ, m. zodjak; *зо́діи*, m. pl. wyobrażenie dwunasty znaków zodjaka.
Зо́дчій, *-дчаго*, m. (sł.) budowniczy, architekt; *-ческій*, a. architektorski, budowniczy; *-ство*, budownictwo, architektura.
Зола́, f. popiół; *-ли́стый*, a. popielisty; *-ли́ть*, v. a. ługować.
Золо́вка, szwagrowa (siostra męża).
Золота́рникъ, grochowe drzewo karlowate.
Золота́рь, złotnik; *-та́рня*, złotarnia, warsztat złotniczy.
Золоти́ть, v. a. złocić; *-ти́льщикъ*, złociciel, pozłotnik; *-ти́стый*, a. złocisty.
Золотни́къ, złotnik (trzecia część jednego łóta.
† *Золотный*, a. z kręconego złota zrobiony.

Зóлото, złoto; *–тобúтъ, –топлю-щúльщикъ*, ten co złoto płaszczy.
Золотóй, тáго, m. dukat.
Золотошвéй, –швéйка, m. złotoszyj, haftujący, –ca złotem.
Золотýха, gruczoł.
Золотый, a. złoty; *–тыхъ дѣлъ мá-стеръ*, złotnik. [cony.
Золочéніе, złocenie; *–чéный*, a. zło-
Зóнтикъ, m. parasol, ciennik.
Зóркій, a. bystrooki, wzroku ostrego; *–кость*, bystrość wzroku.
Зорочéкъ, v. *Зрачóкъ*.
Зоря́, lubczyk zwyczajny (*rośl.*).
Зракъ, (sł.) twarz; postać, kształt; obraz; posąg.
Зрачóкъ, źrzenica.
Зрúмый, a. widzialny; *зрúтель*, m. widz; *–льный*, a. do widzenia służący; *–ная трýбка*, perspektywa.
Зрѣлище, widowisko, widok; –wisko teatralne.
Зрѣлый, a. dojrzały, (S. *–лость*).
Зрѣніе, wzrok; widzenie, oglądanie.
Зрѣть, (*зрю, зришь*), v. a. (sł.) patrzeć, spoglądać; widzieć, postrzegać; stać, wychodzić, mieć położenie w –; *–ся*, v. r. (sł.) widziéć sie.
Зрѣть, созрѣть, (*зрѣю, –ешь*), v. n. dojrzewać, dojrzeć (propr. & *).
Зря́чій, a. widomy, widzący.
Зубáстый, –бáтый, a. zębaty; * biegły, zdatny (propr. & *).
Зубáтка, zębatka, wilk morski (ryba).
Зубéцъ, ząb w grzebieniu i t. d.; blanki na ścianach; ząbkowata ozdoba w budowlach.
Зубный, a. zębny, zębowy; *–нáя боль*, ból zębów. [ca.
Зубоскáлъ, (fa.) wyśmiewacz, szyder-
Зубочúстка, zębodłub.
Зубрúть, зазубрúть, v. a. ząbkować; –, *вызубрить*, v. a. szczerbić,
Зубръ, żubr. [wyszczerbiać.
Зýбчатый, a. ząbkowany, –waty.
Зубъ, (*зýбикъ, зýбокъ*, d.), m. ząb, (ząbek, ząbeczek); *зýбья*, m. pl. zęby (u jakiego narzędzia).
Зудѣть, v. n. i. swiędzić, świerzbić; *зудъ*, m. swierzbienie, świędzenie.
Зуй, m. dżdżownik (ptak).
Зыбель, f. v. *Зыбь*. [kach.
Зыбка, kolebka wisząca na postron-
Зыбкій, kołyszący się. [ły.
Зыблемый, a. chwiejący się, nietrwa-
Зыблить, (sł.) v. a. kołysać, kołebać, chwiać; *–ся*, (sł.) v. r. chwiać się, kołysać się.
Зыбучій, a. chwiejący się; *–чій пе-сóкъ*, piasek miałki.
Зыбь, f. kolebanie się wałów morskichpo nawalności; trzęsawisko; (w Poezyi) powietrze.
Зыкъ, dźwiek, brzmienie, odgłas.
Зычáть, зыкнуть, (*зычý, –чúшь*), v. n. bączyć; dźwięczeć.
Зычность, f. dźwięk, dźwięczność; *–ный*, a. dźwięczny, (S. *–ность*).
Зѣвáка, gap', głuptas.
Зѣвáть, –внýть, v. n. ziewać, ziewnąć; * gębę rozdziewić; *–вóта*, ziewaczka.
Зѣвъ, paszcza, paszczęka.
Зѣлó, ad. (sł.) bardzo, wielce; *зѣль-ный*, a. (sł.) silny, mocny, wielki.
Зѣница, (sł.) źrzenica.
Зѣнки, f. pl. (vu.) ślépki, ślépięta.
Зя́бкій, zimoląk.
Зя́бликъ, –блица, zięba (ptak).
Зя́блина, przemarźlina w drzewie
Зя́блый, a. zmarzły, zmarznięty.
Зя́бнуть, v. n. ziębnąć.
Зять, m. zięć; szwagier.

И.

И, c. i.
Ибо, c. bo, bowiem, albowiem.
Ибýнка, przetarznik borowni (*Veronica beccabunga*). [вый.
Ива, f. wierzba pospolita, a. *иво-*
Ивáновъ день, święty Jan.
Иверень, odłomek, kawałek z kamienia, trzaska od bomby pękniętéj i t.d
Ивинъ, kulik ibis (ptak).
Ивня́къ, wierzbina, wierzbiniec.
Иволга, wywielga, wilga (ptak).
Иглá, игóлки, игóлочка, igła, igiełka; kolce u jeża; paździerze; liść drzew iglastych; *úглы вязáльныя, чулóчныя*, dróty do robienia pończoch.
Иглá, (*рыба*), iglica (ryba).
Иглúный, игóльный, a. igielny, iglany; *–ное ýшко*, iglane ucho.
Иглúстый, a. iglasty. [nia siatek.
Иглúца, f. iglica drewnia do robie-
Иглица, ruszczek, mirt dziki (*rośl.*).
Игловáтый, a. iglasty; kolczaty.
Иго, (sł.) jarżmo. [czajny.
Игóлка придорóжная, szakłak zwy-
Игóльникъ, igielnik.
Игóльщикъ, iglarz.

И'готь, f. moździerz; *иготный*, a. moździerzowy. [*игорный*.
Игра, (*игорка*, *игрушка*), gra; a.
Игралище, (sł.) widownia, teatr; igraszka, żart.
Игральный, a. do grania (w karty i t. d.) służazy.
Играть, *игрывать*, v. n. *играть въ карты и пр.*, igrać w karty i t. d.; v. a. - *на инструментъ*, grać na instrumencie; *играть роль и пр.*, grać rolę, (S. *играніе*, part. -*аный*).
Игреній, a. (o koniach) gniady z białawą grzywą i z białawym ogonem. [wyśmienity.
Игрецкій, a. gracki; * doskonały,
Игривый, a. skłonny do grania; swa-
Игрокъ, m. gracz. [wolny.
Игрушка, v. *Игра*.
Игуменъ, m. opat; *игуменство*, n. opactwo; -*ствовать*, v. n. być
Игуменья, f. ksieni. [opatem.
Идея, idea, wyobrażenie, pomyśl.
Идоложертвенное, *наго*, (sł.) ofiara bałwochwalna; -*жертвище*, n. (sł.) bałwochwalnia; -*ложрецъ*, m. bałwochwalnik, -walca; -*лопоклоненіе*, -*клонство*, bałwochwalstwo; -*клонникъ*, bałwochwalca, m.; -*ница*, -alczyna; -*клонничать*, v. n. bałwochwalić; -*клонничій*, -*ническій*, a. bałwochwalny. [*никъ*.
Идолослужитель, v. *Идолопоклон-*
И'долъ, bałwan; * bożek, bożyszcze; -*льница*, (sł.) bałwochwalnia, bożnica.
Иждивати, v. a. (sł.) życie pędzić, przepędzać; wydać, użyć.
Иждивеніе, nakład, koszt.
И'же, *яже*, *еже*, pron. (sł.) kto, ktokolwiek.
Изба, (-*бушка*, d.), izba, izdebka.
Избавлять, -*бавить*, v. a. wybawić, zbawić, uwolnić; -*ся*, v. r. uchronić się, uwolnić się, wybawić się, (S. -*бавленіе*, part. -*бавленный*); *избавитель*, m. wybawiciel.
Избаловать, v.a. rozpieścić, zepsuć; -*ся*, v. r. rozpieścić się.
Избивать, -*бить*, (sł.) v. a. zabijać, zabić; zbić, pokaleczyć; -*ся*, v. r. pokaleczyć się, potłuc się; -*ватель*, m. zbójca; part. *избитый*
Избирать, -*брать*, v. a. wybierać, obierać, obrać; -*бираемый*, a. obieralny; -*раніе*, wybór, obieranie; -*ратель*, wybieracz, wyborca; -*ся*, v. p. być wybranym, obranym.
Изблевывать, -*блевать*, v. a. wypluwać, wypluć.
Изблизи, *изблизка*, ad. zbliska.
Избный, a. izbowy, izdebny.
Избойна, wytłoczyny, f. pl.
Избочениваться, -*чениться*, v. a wyboczyć się na bok.
Избраживать, -*бродить*, v. n. włóczyć się, obejść; wydeptać, wytratować co.
Избраніе, wybór, obranie; -*бранникъ*, wybrany; -*бранный*, a. wybrany, obrany; wyborny.
Избывать, -*быть*, v. n. (sł.) zbywać, zostawać; -*вать чего*, unikać, chronić się, od czego; pozbywać, pozbyć co; -*бытіе*, (sł.) pozbycie się czego.
Избытокъ, n. zbytek, obfitość; -*точествовать*, v. n. (sł.) obfitować; -*точный*, a. sowity, obfity.
Избытый, a. pozbyty.
Избѣгать, -*бѣгивать*, v. a. pobiegać, przebiegać.
Избѣгать, -*бѣжать*, -*бѣгнуть*, v. a. unikać, stronić; S. -*ганіе*, -*жаніе*.
Изваживать, -*вадить*, v. a. (vu.) przyzwyczajać, -czaić; -*ся*, v. r. -czaić się; -*вадка*, przywyknienie, nałóg. [czego.
Изваpa, naczynie do wyparzania
Изварки, f. pl. wywarzyny.
Изварити, -*рити*, v. a. (sł.) wywarzeć, wywarzyć. [wyciosać.
Изваяти, v. a (sł.) wyrżnąć, wyryć,
Изведеніе, n. -*одимый*, v. *Изводить*.
Извергать, -*вергнуть*, v. a. (sł.) wyrzucać; -cić; złożyć z urzędu duchownego; poronić.
И'звергъ, wyrzutek, niedoniosek, poroniątko; *wyrodek, poczwara; -*рженіе*, poronienie; wyrzucenie; złożenie z urzędu duchownego; *изверженный*, a. wyrzucony; złożony z urzędu duchownego.
Изверстывать, -*стать*, v. a. wyrównać, wycelować; -*ся*, v. r. zejść się z kim.
Извертка, wybieg, wykręt.
Извертывать, -*ртѣть*, -*рнуть*, v. a. wykręcać, -cić; przekręcać, -cić; -*ся*, v. r. przewrócić, prze-

kręcić się; *wykręcić się, wydrwić się. [cieć.
Извёрчивать, -ртѣть, v.a. powier-
И'звестникъ, pomocnik mularski.
И'звесть, -вёстка, f. wapno; *-ный*, a. wapienny; *извёстковый*, a. wapnisty.
Извивать, -вить, v.a. naginać, nagiąć; zwijać, zwinąć; *-ся*, v.r. naginać się, -giąć się; -jać się, -nąć się; *czołgać się (przed kim); *-вй-вистый*, a. kręty, krzywy.
Извилина, krętość, krzywość; *-ви-листый*, a. kręty, krzywy.
Извинчивать, -нтить, v.a. zepsuć szrubę.
Извинять, -нить, v. a. usprawiedliwiać, uniewinniać kogo; przebaczać komu; *-ся*, v. r. wymawiać się, uniewinniać się; *извиненіе*, wymówka, uniewinnienie; przebaczenie; *-нительный*, a. przebaczny.
Извитіе, zwinienie, skręcenie; wywicie; *-витый*, a. zwinięty, skręcony. [chnąć.
Извихнуть, v. a. zwichnąć, wywi-
Извлекать, -влечь, v. a. (sł.) wyciągać, wywlekać; * wyprowadzić, wniosek uczynić; S. *извлеченіе*, part. *извлеченный*.
Извнутрь, ad. z wewnątrz.
Извнѣ, ad. zewnątrz.
Изводить, -вести, v. a. wywodzić, -wieśdź, wyprowadzić; zniszczyć, zgubić (kogo); zużyć, wypotrzebować; (S. *-вожденіе*); *-ся*, v. r. przepaść, wyginąć; upadać, ginąć; osłabieć, spaść z sił.
Изводъ, zniszczenie, upadek.
Извозить, v. a. wywozić; *-возникъ*, furman; *-возничанье*, *-возъ*, m. woźnictwo; *-возничать*, *-вощичать*, v. n. furmanić.
Изволить, v. a. chcieć, żądać, raczyć; *-воленіе*, wola, upodobanie; *-ленный*, a. rozmyślny; *-лительный*, a. swoję wolę mający.
Изволочить, v. a. (o sukni) zszerzać, zabrudzać; *-ся*, v. r. (o sukni) zszarzać się; *osłabić się, spaść z sił.
Извольничаться, v. r. rozpuścić się.
Изволяется (кому), v. n. (sł.) podoba się.
Изволяти, v. a. (sł.) chcieć; obrać sobie co; postanowić, przedsięwziąć.
Изворачивать, -воротить, v. a. przewrócić, przewracać; przywodzić w nieporządek; wymłócić, wytrzepać kogo.
Изворачиваться, -ротиться, v. r. obrócić się, zawrócić; *wybrnąć, wykręcić się. [pieniędzy).
Изворотъ, m. wybieg (do znalezienia
И'зворотъ, f. nice, lewa strona.
Извощикъ, woźnica, furman.
Извременять, -нить, v. a. wytrwać (aż do pory).
Извыкать, -выкнуть, v. n. przyzwyczajać się, przywyknąć; być przywykłym; *-выклый*, a. przywykły.
Извѣдывать, -вѣдать, v.a. dochodzić, doświadczać, badać.
Извѣряться, -вѣриться, v. r. (fa.) wiarę utracić, stracić zaufanie.
Извѣстовати, v. a. (sł.) zapewnić.
Извѣститель, obwieściciel; *-льный*, a. obwieszczalny.
Извѣстіе, wiadomość, nowina; doniesienie, obwieszczenie.
Извѣстно, ad. pewno; v. i. wiadomo; *-стность*, pewnóść, niezawodność; *-стный*, a. wiadomy, znany; pewny, niezawodny; zapewniony, przekonany; oznaczony, niezmienny.
Извѣтомъ, ad. (sł.) pod pozorem.
Извѣтриваться, -вѣтриться, v. r. (vu.) stać się rozpustnym, swawolnym.
Извѣщать, -вѣстить, v. a. oznajmiać, uwiadomiać; *- что на кого*, donosić, oskarżać kogo, zeznawać co na kogo; *-вѣститься*, v. a. dowiadywać się, dowiedzieć się; v. a. być uwiadomionym; *-вѣщеніе*, uwiadomienie; zapewnienie; *-щенный*, a. uwiadomiony; (po sł.) zapewniony, przekonany.
Извялить, v. a. ususzyć.
Изгага, zgaga.
Изгадить, v. a. powalać; *изгаженный*, a. zepsuty, popsuty; powala- [ny.
Изгара, śnieć w zbożu.
Изгарина, żużel.
Изгибало, (vu.) garbus.
Изгибать, изогнуть, v. a. zginać, zgiąć; *-ся*, v. r. zginać się, zgiąć się; *-гибина*, *-гибъ*, wygięcie, nagięcie, przegub; *-гибистый*, a. zgięty, kręty; giętki, przewiezły; *zręczny

zwinny; *-гибный*, *-гибчивый*, a. giętki, gibki. [wiadać.
Изглаго́лати, v. a. (sł.) mowić, po-
Изглажда́ти, *-гла́дити*, v. a. (sł.) wykreślić, wymazać; S. *-глажде́ніе*, part. *-де́нный*.
Изгна́нецъ, *-а́нникъ*, m. wygnaniec; *-а́ніе*, wygnanie; prześladowanie; *и́згнанный*, a. wygnany; prześladowany.
Изгнои́ть, v. n. jątrzyć się, ropić się.
Изголо́вокъ, *-ло́вье*, wezgłowie.
Изгоня́ть, *-гна́ть*, v. a. wypędzać, -dzić; wygnać, posłać na wygnanie; prześladować; przezwyciężyć (namiętności); S. *-гоне́ніе*, *-го́ня*.
Изгорба́тить, *-го́рбиться*, v. n. (vu.) zgarbić się, zostać garbatym; *-ба́тлый*, a. (vu.) garbaty.
Изгоро́да, płot, grodza.
Изготовля́ть, *-та́вливать*, *-то́вить*, v. a. przygotować, przyrządzić; *-ся*, v. a. przygotować się.
Изгре́би, pl. zgrzebie, pakuły.
Изгубля́ть, *-би́ть*, v. a. (sł.) wygubić; zabić.
Изгуля́ться, v. r. rozpuścić się.
Издава́ть, *-да́ть*, v. a. wydawać, wydać (głos); rozdawać, rozdać; *издава́ть книги и пр.*, *сочине́нія*, wydawać książki; *-да́ть зако́нъ*, *ука́зъ*, ogłosić prawo, ukaz; S. *издава́ніе*.
Изда́вна, ad. zdawna, od dawna.
Издалека́, ad. zdala, zdaleka.
Изда́ніе, wydanie (książki); *и́зданный*, a. wydany; *изда́тель*, m. wydawca ksiąg.
Изде́ргать, v. a. porozrywać, poszarpać; (o sukniach) podrżeć, zedrżeć.
Изде́рживать, *-ржа́ть*, v. a. wydać, wyłożyć (pieniądze); *-ся*, v. a. wydawać wiele; v. r. wydać się; *-де́ржка*, wydatek, expens.
Издира́ть, *изодра́ть*, v. a. drżeć, podrżeć.
Издича́ть, v. n. zdziczeć.
Издо́йная, a. (krowa, koza) zaczynająca mało mleka dawać.
Издолби́ть, v. a. podziurawić.
Издре́вле, ad. (sł.) zdawna, od dawna.
Издробля́ть, *-би́ть*, v. a. podrobić, pokruszyć. [zdechnąć.
Издыха́ть, *-до́хнуть*, v. a. zdychać,
Издѣва́ться (*надъ кѣмъ*), v. r. drwić (z kogo); *издѣвка*, szyderstwo, drwiny.
Издѣ́ліе, robota, robota ręczna.
Изжева́ть, v. a. zżuć, pożuć.
Изженя́ть, *-ну́ть*, v. a. (sł.) wypędzić, wygnać.
Изже́чься, v. r. poparzyć się.
Изжива́ть, *-жи́ть*, v. a. przeżyć, życie przepędzić; (po sł.) wydać, potrzebować.
Изжига́ть, *-же́чь*, v. a. palić, spalić.
Изжида́ть, *изожда́ть*, v. a. wy-
Изжо́га, v. *Изга́га*. [czekać.
И'ззелени, ad. zielonawo; *-лени́ть*, v. a. pozielenić. [szczerbić.
Иззу́брить, v. a. wyszczerbić, po-
Иззува́ть, *-зу́ть*, v. a. (sł.) wyzuwać, wyzuć. [bnąć.
Иззя́бнуть, v. n. zziębnąć, przezię-
Изк... v. *Иск...*
Излага́ть, *-ложи́ть*, v. a. (sł.) wykładać, wyłożyć; wykładać, wyjaśniać. [stosować
Изла́живать, *изла́дить*, v. a. przy-
Изла́мывать, *-ломи́ть*, v. a. łamać, przełamać.
Изле́гка, ad. z lekka, niemocno.
Изле́жалый, a. zleżały.
Изле́живаться, *излежа́ться*, v. r. (o towarze) zleżeć się.
Излётъ, wylatanie, wylecenie.
Излечивать, *-лечи́ть*, v. a. wyleczać, wyleczyć.
Излива́ть, *-ли́ть*, v. a. wylewać, rozlewać; *-ся*, v. r. wylewać się.
Изли́шекъ, *-ли́шество*, zbytek; *-ствовать*, v. n. mieć zbytek czego.
Изли́шній, a. zbyteczny, zbytny.
Излія́ніе, (v. *излива́ть*), wylanie, (propr. & *) rozlewanie. [tać.
Излови́ть, v. a. złowić, złapać, schwy-
Изложе́ніе, wyłożenie, wyjaśnienie; *-же́нный*, a. wyłożony, wyjaśniony, wytłómaczony.
Изломáть, v. *Изла́мывать*; *-ломле́ніе*, złamanie; *-ло́мленный*, a. złamany, przełamany; *-ло́мокъ*, ułomek; *-ло́мъ*, przełom, złamanie.
Излу́чина, f. krętość, krzywość; *-лу́чистый*, a. kręty, krzywy.
Излыня́ться, *-лѣни́ться*, v. n. leniwieć.
Изма́рывать, *-мара́ть*, v. a. powalać, pomazać, pokreślić. [rznąć.
Изме́рзнуть, v. a. marznąć, przema

Измётывать, -метáть, v. a. wyrzucać, wyrzucić; *-мéтъ*, (coll.) wyrzut, wyrzutki.
Изможда́ть, -жа́ть, -жда́ть, -жи́ть, v. a. (sł.) podruzgotać, pogruchotać; * wycieńczyć, osłabić; *-ждéніе*, wycieńczenie, osłabienie; *-ждённый*, a. wycieńczony, osłabiony. [zmiół; zmielenie.
Измолóть, v. a. zemleć; *-мóлъ*,
Изморúть, v. a. znużyć, osłabić, osłabić; wymorzyć.
Измoрóзить, v. a. zamrozić; *úзморозь*, zamroź; pogoda mokrośnieżysta. [zmoknać.
Измочúть, v. a. zmoczyć; *-ся*, v. n.
Измы́слить, v. a. (vu.) poślinić.
Измýчить, v. a. zmęczyć (konia); *-ся*, v. r. zmęczyć się.
Измыва́ть, -мы́ть, v. a. (sł.) wymywać, wymyć.
Измыка́ть, v. a. obijać, międlić (konopie, len); (o sukniach i obuwiu) zszarzać, podrzeć.
Измы́лить, v. a. wymydłać, -dlić.
Измѣ́на, zdrada, zdradzenie; (po sł.) zamiana.
Измѣня́ть, -ни́ть, v. a. zmieniać, -nić; odmienić; zdradzać, -dzić; zwodzić, zwieść; *-ся*, v. r. zmienić się, odmienić się; (o kolorze) wyblaknąć; S. *-нéніе*, part. *-нённый*, zmieniony, odmieniony; *-мѣ́нникъ*, *-мѣ́нщикъ*, zdrajca; *-мѣ́нный*, a. zdradliwy; zmienny, niestały; *-мѣня́емый*, a. zmienny, odmienny.
Измѣ́ривать, -мѣря́ть, -мѣ́рить, v. a. wymierzać, wymierzyć.
Измя́ть, v. a. ugnieść, udeptać (np. glinę); pognieść, pomiętosić.
Изна́нка, nice, wywrót, lewa strona.
Изнаси́ловать, -си́льствовать, v. a. (vu.) *-си́льничать*, v. a. zgwałcić.
Изнача́льный, a. starodawny, od początku będący.
Изна́шивать, -носи́ть, v. a. (o sukniach i obuwiu) znosić, zszarzać, podrzeć.
И'зневѣсть, ad. niepodzianie.
Изнемога́ть, -мóчь, v. a. zaniemagać, zaniemoc, stracić siły; *-можéніе*, niemoc, osłabienie.
Изнесённый, part. a *изнести́*, (v. *износи́ть*). [wyniknąć.
Изника́ть, -ни́кнуть, v. n. wynikać,
Изнима́ть, -ня́ть, v. a. (vu.) gnębić, przyciskać, -cisnąć; *-ся*, v. a. przestawać na czém, kontentować się czém.
И'знова, ad. na nowo, znowu.
Изнора́вливать, -норови́ть, v. a. upatrywać, upatrzyć, obrać (np. czas do czego); wycelować.
Износи́ть, -нести́, v. a. (sł.) wynosić, wynieść; (o ziemi) wydawac.
Изнóсокъ, m. suknia lub obuwie znoszone, starzyzna; *-нóсъ*, m. znoszenie, zdarcie; *-нóшеніе*, wynoszenie; znoszenie, zdarcie (np. sukni); *-нóшенный*, a. znoszony, zszarzany, zdarty.
Изнуря́ть, -ри́ть, v. a. nużyć, zmęczyć, wycieńczyć; *-ся*, v. r. nużyć się, męczyć się; S. *-нурéніе*, part. *-рённый*; *-ри́тельный*, a. męczący,
Изнутри́, ad. zwewnątrz. [nużący.
Изныва́ть, -ны́ть, v. n. niknąć, niszczeć. [rozpieścić się.
Изнѣ́жить, v. a. rozpieścić; *-ся*, v. r.
Изобижа́ть, -бидѣть, v. a. obrażać, obrazić kogo, krzywdzić go.
Изоби́ліе, -оби́льность, f. obfitość, dostatek; *-би́ловать*, v. n. obfitować; *-би́льный*, a. obfity.
Изобличáть, v. *Обличáть*.
Изображáть, -образи́ть, v. a. wyobrażać, wyobrazić; * wystawiać, malować; wystawiać, znaczyć; *-ся*, v. r. wyobrażać się, okazywać się; *-бражéніе*, wyobrażenie; opisanie; *-жённый*, a. wyobrażony; *-брази́тельный*, a. wyraźny; przenośny.
Изобрѣта́ть, -брѣсть, v. a. wynajdować, wynaleźć, odkryć; S. *-брѣтáніе*; *-тáтель*, m. wynalazca, m.; *-брѣтéніе*, wynalezienie; wynalazek, odkrycie; *-брѣтённый*, a. wynaleziony, odkryty.
Изогну́ть, v. *Изгиба́ть*.
Изóдранный, a. rozdarty; *-одрáть*, v. *Издирáть*.
Изóжженный, a. spalony.
Изорва́ть, v. a. rozerwać; *-ся*, v. a. rozerwać się.
Изоржа́вѣть, v. n. zardzewieć.
Изочтéніе, zrachowanie; *-чтённый*, a. zrachowany, policzony.
Изощря́ть, -остри́ть, v. a. (propr. & *) zaostrzać, zaostrzyć.
Изп... v. *Исп...*
Изра́внивать, -равня́ть, v. a. wyrównywać, wyrównać.

Израда, (sł.) zdrada.
Изражать, v. *Выражать*.
Изразецъ, kachel, kafel; *-разчатый*, a. kaflany.
Изранить, v. a. zranić, poranić.
Израстать, *-расти*, v. n. (sł.) wyrastać, wyrosnąć; wzrastać, brać początek; S. *-растение*, wyrastanie.
Изращать, *-ростить*, v. a. (sł.) puszczać, rozwijać (liście i t. d.); *-щение*, wyrastanie; *-щенный*, a. wyrosły.
Изрекать, *-речь*, *-рещи*, v. a. (sł.) rzec, wyrzec; *-реченіе*, wyrzeczenie; maxyma, zdanie; *-ченный*, a. wyrzeczony.
Изриновенный, *-ринутый*, a. wypędzony, wyrzucony; *-ринуться*, v. p. (sł.) być wyrzuconym.
Изрубить, v. a. porąbać, posiekać; S. *-бленіе*, *-рубка*, part. *-рубленный*. [czać, wybawiać kogo.
Изручать, *-чить*, v. a. (sł.) wyrę-
Изрывать, *-рыть*, v. a. wyryć, wykopać; pokopać (rozbić rydlem); S. *изрытіе*, part. *изрытый*.
Изрыгать, *-рыгнуть*, v. a. wyrzucać (np. płomienie i t. d.).
Изрыскаться, v. r. (vu.) nabiegać się; rozhultaić się.
Изрѣдка, ad. rzadko, nie często.
Изрѣзвиться, v. r. rozswawolić się.
Изрѣзывать, *-рѣзать*, v. a. pokrajać, porżnąć, pociąć, poprzerzynać, part. *-рѣзанный*. [nić.
Изрѣшить, v. a. (sł.) wybawić, obro-
Изрѣяти, v. a. (sł.) wypędzić.
Изряднехонекъ, a. dosyć piękny.
Изрядный, a. wyborny, wyśmienity; ładny.
Изряжаться, *-рядиться*, v. r. przygotować się, przysposobić się; *-женіе*, przygotowanie; *-женный*, a. przygotowany, przysposobiony.
Изсадити, v. a. (sł.) wysadzić (kogo z kąd).
Изсалить, v. a. zasmarować sadłem.
Изсасывать, *-сосать*, v. a. wysysać, wyssać. [poświdrować.
Изсверливать, *изсверлить*, v. a.
Изслѣдывать, *-довать*, v. a. śledzić, badać, wyśledzić.
Изсохлый, a. zeschły, wyschły.
Изъстари, ad. z dawna, od dawna.
Изстегать, v. a. wytrzaskać, wychlastać; wypikować, wystębnować.
Изстояться, v. r. zwietrzeć, wywietrzeć (jak np. piwo); *-стоялый*, a. wywietrzały.
Изстрогать, *-стружить*, v. a. postrugać, zestrugać.
Изстрочить, v. a. postębnować.
Изстрѣлять, v. a. poprzestrzelać; wystrzelać (np. proch).
Изступать, *-пить*, v. n. występować, wystąpić; *-упленіе*, wystąpienie; zdumienie, zmięszanie; uniesienie, zachwycenie; *-упленникъ*, fanatyk.
Изсушить, v. a. wysuszyć.
Изсыпати, v. a. (sł.) wysypywać, wysypać.
Изсыхать, *-сохнуть*, v. n. wyschnąć; poschnąć; *schnąć (z żalu, z smutku).
Изсѣкать, *-сѣчь*, v. a. porąbać, rozrąbać; wyrąbać, wyciąć; wyćwiczyć (rozgą); wyciosać co (np. z kamienia); S. *изсѣканіе*, *-сѣченіе*, part. *изсѣченный*.
Изсякать, *-сякнуть*, v. n. wysychać, wyschnąć; *ustać, zaprzestać; *-сяклый*, a. wyschły.
Изт... v. *Ист*...
Изубытчивать, *-убытчить*, v. a. uszkadzać, uszkodzić, ukrzywdzić; *-ся*, v. r. szkodować, tracić, wystawyć się na wydatki.
Изувѣрство, zabobonność; *-вѣръ*, *-рка*, zabobonnik, -nica. [leczyć.
Изувѣчивать, *-увѣчить*, v. a. ska-
Изумлять, *-умить*, v. a. zadziwiać, -wić, zdziwić; *-ся*, v. r. zmięszać się; zdumiewać się, -mieć się, zdziwić się; (po sł.) rozum tracić; *-умленіе*, zmięszanie; zdumiewanie, zadumienie; *-мленный*, a. zmięszany; zdumiony, zadzi- [wiony.
Изумрудъ, szmaragd.
Изумѣвати, v. n. (sł.) niepojąć, niezrozumieć. [cić, skaleczyć.
Изуродовать, v. a. zeszpecić, oszpe-
Изурочить, v. a. urzeć, uroczyć.
Изустный, a. ustny.
Изучать, *-учить*, v. a. nauczać, -czyć; *-ся* (*чему*), v. r. nauczyć się.
Изх..., *Изц*..., *Изш*..., *Изщ*..., v. *Исх*..., *Исц*..., *Исш*..., *Исщ*....
Изъ, prp. z.
Изъимати, *изъяти*, (*изъемлю*), v. a. (sł.) wyjmować, wyjąć; *wy-

bawiac, wyzwolić (od czego); wyłączać.
Изъискивать, v. *Изыск* ....
Изъпдать, *изъпсть*, v. a. ziadać, zieśdź; (o owadach) pogryźć, pociąć; pokąsać; wygryźć, wyzrzeć (jak np. serwaser; S. *изъпдéніе*, part. *изъпденый*.
Изъпздить, v. a. objechać; zjeździć, zepsuć (powoz, pojazd); *изъпзжéніе*, objechanie; zjeżdzenie; *-пзженный*, a. wyjeżdżony, popsuty jeżdzeniem.
Изъявúтельный, a. oznajmiający, pokazujący; *-льное наклонéніе*, (gramm.) tryb oznajmujący.
Изъявлять, *-вúть*, v. a. okazywać, okazać, wyjawić, wyrazić; S. S. *-вленіе*, part. *-вленный*.
Изъязвлять, *-язвúть*, v. a. poranić, zranić; part. *изъязвлéнный*.
Изъянить, v. a. uszkadzać; *-янный*, a. szkodliwy; *-янъ*, strata, ubytek, szkoda.
Изъяснять, *-яснúть*, v. a. objaśniać, -nić, wyłożyć; *-ся*, v. r. tłumaczyć się, wytłumaczyć się; S. *-яснéніе*, part. *-нéнный*; *-нúтель*, m. objaśniciel; *-льный*, a. objasniający.
Изъяти, v. *Изъимáти*.
Изъятіе, wyjątek, wyłączenie; *-ятый*, a. wyjęty, wyciągnięty; wyjęty, wyłączony.
**Изымáть*, v. a. pojmać, złapać, ująć.
Изыскивать, *-скáть*, v. a. wyszukiwać, wynajdować, wyszukać, wynaleźć; *-ся*, v. r. znaleźć się; S. *-ыскáніе*, part. *-ысканный*.
Изюбрь, m. sarn, sarna.
Изюмина, f. rozenka, rozynka.
Изюмъ, (coll.) rozynki, f. pl.
Изящество, *-щность*, wybór, doskonałość.
Изящный, a. wyborny, doskonały, celny, wyśmienity; *-ныя наýки*, wiadomości piękne, wyswolone.
Икáть, *икнýть*, v. n. czkać, szczkać, szczknąć, mieć szczkawkę.
Икóна, obraz kościelny.
Икóнникъ, obraznik, malujacy i przedający obrazy; półka do obrazów.
Иконобóрецъ, obrazoborca; *-бóрство*, obrazoborstwo.
Иконописáніе, *-пúство*, malowanie obrazów, malarstwo obrazowe; *-пúсецъ*, malarz obrazów; *-пúсь*, f. obraz malowany.
Иконопоклонéніе, *-почтéніе*, obrazochwalstwo; *-клóнникъ*, obrazochwalca, m.
Иконостáсъ, zasłona obrazami ozdobiona przed ołtarzem w kościołach greckich.
Икóта, czkawka, szczkawka.
Икрá, ikra; kawiar; łytka; *икрúстый*, a. ikrasty, pełen ikrą; *икрúться*, v. r. (o rybach) ikrzyć się.
Икрянúкъ, *икóрникъ*, kawiarnik co kawiar robi; potrawa z ikry.
Икряный, a. ikrny, mający ikrę.
И'лемъ, wiąz.
Илú, *иль*, c. albo, lub; czyli.
Иллюминáція, oświecenie, illuminacya; *-миновáть*, v. a. illuminować, oświecać.
Илъ, ił, muł, szlam; *иловáтый*, a. iłowaty, mułkowaty.
Ильмóвникъ, las wiązowy.
Имáти, v. a. (sł.) imać, chwytać, łapać; brać, odbierać; v. *брать*, *взять*.
Именúтель, m. (arytm.) mianownik; *-льный падéжъ*, m. (gramm.) przypadek pierwszy.
Именúтость, stan kupca pierwszego rzędu; *-нúтый*, a. znakomity, znamienity; *-тый граждани́нъ*, mieszczanin pierwszego rzędu..
И'менно, ad. istotnie, wyraźnie; mianowicie.
Именовáть, v. a. mianować, nazywać; *-ся*, v. r. mianować się, nazywać się; S. *-вáніе*, part. *-вáнный*.
Имнъ, *Гимнъ*, hymn.
Имовúтый, a. (vu.) majętny.
Имовпріе, wierzenie; *-впрность*, wiaropodobność; *-впрный*, a. wiaropodobny.
Императоръ, Imperator, Cesarz; *-трúца*, Cesarzowa; *-рáторскій*, a. imperatorski, cesarski.
Имперiáлъ, imperyał (złota moneta wynosząca 10 rubli).
Импéрія, Cesarstwo, Imperyum; *-пéрскій*, a. imperyalny.
Имýщество, majętność, mienie, bogactwa.
Импется, v. i. r. znajduje się.
Импніе, majątek.
Импть, v. a. mieć; posiadać.
И'мя, *úмени*, imię; nazwisko; *sława; (gramm.) imię (*Nomen*).
Имянúнникъ, *именúнникъ*, m. *-ни-*

ца, solennizant; -tka; *-нины*, f. pl. imieniny.
И'мянный, a. imienny; *- спи́сокъ*, lista imienna; *- ука́зъ*, ukaz imienny.
И'мя-рекъ, indecl. prożne miejsce w pismie (np. w skardze), gdzie wpisuie się imię kogo.
Ина́кій, ина́ковый, a. inakszy, inszy.
Ина́ко, -а́къ, -а́ково, -а́че, ad. inaczej.
Инби́ръ, m. imbier.
И'ндивѣть, v. n. osrzonić, osrzeniеć.
И'ндигъ, indycht, indyg.
Инди́ктъ, T. indykt.
И'ндѣ, ad. indzie, gdzie indziej.
Индѣ́йка, indyczka, jędyczka; *-дѣ́йской пѣту́хъ*, indyk, jędyk.
И'ней, szron; *инева́тый*, a. srzonisty.
Инжене́ръ, inżenier.
Иновѣ́рецъ, innowierca; *-вѣ́ріе, -вѣ́рствіе, -вѣ́рство*, innowierstwo; *-вѣ́рный*, a. innéy wiary, innowierny.
Иногда́, ad. niekiedy, czasami.
Иногоро́дный, a. przychodzień z innego miasta.
Иноземе́цъ, -зе́мка, cudzoziemiec; -ziemka; *-зе́мный, -зе́мскій*, a. cudzoziemski.
И'нокъ, zakonnik, mnich; *-киня*, zakonnica, mniszka.
Инообра́зный, a. innéj postaci, innego kształtu; przenośny.
Иноплеме́нникъ, (-ме́нница, f.), inoplemiennik, cudzoziemiec; *-ме́нный*, a. cudzoziemski.
Иноро́децъ, m. cudzoziemiec; *-ро́дный*, a. cudzoziemski.
Иносказа́ніе, allegorya, przenośnia; *-за́тельный*, a. allegoryczny, przenosny.
Инострáнецъ, -стра́нка, cudzoziemiec, -ziemka; *-стра́нный*, a. cudzoziemski, zagraniczny, obcy.
Инохо́децъ, jednochodnik, inochodnik, stępak.
И'ноходь, f. jednochoda, człap, szłap.
И'ноческій, a. mnichowski, zakonniczy; *-чество*, zakonnictwo, mnichowstwo; *-ствовать*, v. n. być mnichem.
Ино́чимъ, pasierb.
Иноязы́чникъ, ten co innym językiem mówi; *-язы́чный*, a. (sł.) innym językiem mowiacy.
Инспе́кторъ, inspektor, nadzorca, m.
Инста́нція, instancya.
Инстру́кція, instrukcya, przepis.
Инструме́нтъ, instrument; *-мента́льный*, a. instrumentalny.
И'нуда, и́нудѣ, ad. (sł.) gdzie indziej.
Инфанте́рія, f. infanterya, piechota.
Иный, a. inny.
Ипа́тка, papuga morska.
Ипохо́ндрикъ, hypochondryk; *-хо́ндрія*, hypochondrya.
Ирга́, nieszpułka czerwona.
Иро́й, v. *Геро́й*.
Иро́нія, ironia.
И'рха, (skóra barania lub kozłowa bez sierci) ircha.
И'рщеникъ, m. ircharz, co irchę wyprawia.
И'ръ, f. (Iris) kosaciec (rośl.).
Иса́пки, f. pl. szarańcza aksamitek (rośl.).
Искажа́ть, -казить, v. a. uszkadzać, uszkodzić, zepsuć; trzebić, wałaszyć; part. *-каже́нный*.
Иска́лывать, -коло́ть, v. a. pokłuć, skłuć; rozszczepać; *-ся*, v. r pokłuć się; rozpękać się.
Иска́тель, starający się o co.
Иска́ть (ищу́, и́щешь), v. a. szukać; starać się; skarzyć się; *-ка́ніе*, szukanie.
Исключа́ть, -чи́ть, v. a. wyłączać, -czyć, wyjąć; *-ча́я*, ad. wyjąwszy; *-че́ніе*, wyłączenie; wyjątek; *-че́нный*, a. wyłączony; wyjęty; *-чи́тельный*, a. wyłączny.
Исковеркать, v. a. pogiąć, pokrzywić, połamać.
Исковый, (w prawie) powodny, powodowy.
Исковы́ривать, -выря́ть, v. a. pokłuć, podziurawić.
Исколачивать, -колоти́ть, v. a. rozbić, połamać.
Иско́лотый, a. wykłóty; skłóty.
Исколѣть, v. n. (vu.) zziębnąć.
Иско́мый, a. (sł.) co szuka się.
Искони́, ad. (sł.) z dawna, z początku; *-ко́нный*, a. (st.) bardzo dawny.
Ископа́емый, a. kopalny; *-ко́панный*, a. wykopany.
Ископти́ть, v. a. zakopcić, okopcić.
Ископы́тить, v. a. (o koniach) wywichnąć nogę nad kopytem; part. *-пы́ченный*; *и́скопыть*, f. (o koniach) wywichnięcie nogi nad kopytem.
Искореня́ть, -ни́ть, v. a. wyrwać z korzeniem; *wykorzeniać, wyniszczać; S. *-корене́ніе*, part. *-не́н-*

ный; *-нитель*, wykorzeniciel.
Искоробиться, v. r. spaczyć się.
И'скоса, ad. krzywo, zezem; *-косить*, v. a. przewrócić oczy; *-ся*, v. r. stać się zezowatym; patrzeć na kogo krzywo; *-кошенный*, a. skrzywiony.
И'скра, (*искорка*, d.), iskra, iskierka.
Искраивать, *-кроить*, v. a. wykrawać, wykroić.
И'скренний, a. szczery, uprzejmy, otwarty, serdeczny; *-ность*, szczerość, uprzejmość, otwartość.
Искривина, krzywizna, krzywość.
Искривлять, *-кривить*, v. a. krzywić, wykrzywić; *-ся*, v. r. skrzywić się; S. *-вленіе*, part. *-кривленный*.
И'скристый, a. iskrzysty, iskrzaty.
Искрошивать, *-крошить*, v. a. pokruszyć, podrobić; *-шиться*, v. r. pokruszyć się. [jący.
Искрякъ, krzemień ognia z siebie da-
Искупать, *-плять*, *-купить*, v. a. wykupować kogo (z niewoli); nakupić, skupić (co na potrzebę); *искупитель*, wykupiciel, wykupnik; (mówiąc o Jezusie) odkupiciel; S. *-купленіе*, part. *-пленный*.
Искупъ, wykupno, wykup.
Искусникъ, m. znawca, m
Искусный, a. biegły, zdatny, zręczny; *-кусство*, biegłość, znajomość, zdatność; sztuka, nauka; doświadczenie; *-ственный*, a. sztuczny, kunsztowny.
Искусъ, doświadczenie; próba klasztorna, nowicyat.
Искусывать, *-кусать*, v. a. pokąsać.
Искушать, *-кусить*, v. a. doświadczać, probować; kusić, skusić (kogo); *-ся*, v. r. doświadczać się; v. p. być kuszonym, probowanym; *-ситель*, pokusiciel; diabół; *-кушеніе*, próba, doświadczenie; pokusa, pokuszenie; *-шенный*, a. doświadczony; skuszony.
Искъ, ekzakcya, ściągnienie czego sądowe od kogo; ściągnienie kary sądowéj; poszukiwanie sądowe.
Испадати, *-пасти*, v. a. (sł.) wypadać, wypaść; (po sł.) wyłączyć się, siebie od czego; *spadać z ciała, chudnąć; S. *испаденіе*.
Испакостить, v. a. (vu.)*zeszpecić, poplugawić.

Испарина, para, transpiracya.
Испаряться, *-париваться*, v. r parować, wyparować.
Исперва, ad. (sł.) pierwéj, z początku.
Испечь, v. a. upiec; part. *-печенный*. [upstrzyć.
Испещрять, *испестрить*, v. a.
Испивать, *-пить*, v. a. popijać, popić; upijać się; wypijać, wypić.
Исписывать, *-писать*, v. a. wypisać, pisaniem wypotrzebować; *-ся*, v. r. (o piórach) stępić się, spisać się, part. *-писанный*.
Исплатить, v. a. połatać, part. *-плаченный*. [pleczyć się.
Исплечиться, v. r. (o koniach) wy-
Исплутать, v. n. (vu.) pobłąkać się.
Исповѣданіе, *-вѣдываніе*, uznanie; *-даніе вѣры*, uznanie wiary; wyznanie, religia, wiara; spowiadanie się; (po sł.) wielbienie, uwielbienie.
Исповѣдать, *-вѣдывать*, v. a. wyznawać, wyznać, przyznać; wyznawać (wiarę); obiecać; wielbić, wysławiać; *-ся*, v. r. spowiadać się; uwielbiać; *-вѣдникъ*, *-дница*, ten (ta) który (-ra) się spowiada; *-вѣдный*, a. spowiedny.
И'сповѣдь, f. spowiedź. [tki, f. pl
Исподница, spódnica; spodnie, por-
Исподній, a. spodni; *-нее платье*, spodnie, portki, f. pl. [mału.
И'сподоволъ, ad. powoli, zwolna, po-
Исподъ, (*-подокъ*, d.), spód, spodek (u budowli, u góry); spód, lewa strona (sukni); *въ исподи*, ad. na spodzie; *съ исподи*, od spodu.
Исполать, int. (vu.) wyśmienicie, walnie!
Исполинъ, olbrzym.
Исполнять, *-полнить*, v. a. napełniać, -nić; wypełnić; wykonać.
Исполняться, *-полниться*, v. n. napełniać się, -nić się; (o czasie) upływać, upłynąć; S. *исполненіе*, part. *-полненный*; *-нитель*, m. wykonawca, m.; *-льный*, a. wykonawczy. [walki.
Исполосовать, v. a. podrżeć na ka-
Испороть, v. a. popróć.
Испортить, v. a. zepsuć, popsuć; S. *-порченіе*, part. *-порченный*.
Испоститься, v. r. wypościć się.
Исправлять, *-править*, v. a. poprawiać, -wić; dopełnić, wykonać; *-ся*, v. r. poprawić się; v. p. być

poprawionym; być wykonanym; S. *исправлéніе*, part. *–прáвленный*; *–вúтель*, poprawiciel.
Испрáвникъ,m. urzędnik powiatowy.
Испрáвный, a. dokładny; zręczny, (S. *–ность*).
Испраздня́ть, *–пражня́ть*, *–праздни́ть*, v. a. wypróżniać, -żnić; niszczyć, znieść; *–ся*, v. p. być zniszczonym; S. *–праздне́ніе*, *–праже́ніе*; part. *–здне́нный*, *–жне́нный*; *–дни́тельный*, a. wypróżniający.
Испраздня́ться, *испражня́ться*, *–праздни́ться*, v. r. wypróżniać się, iść na przechód.
Испрáшивать, *–проси́ть*, v.a. wypraszać, wyprosić; S. *–проше́ніе*, part. *–прóшенный*.
Испровергáть, *–вéргнуть*, v. a. obalić, zniszczyć, zburzyć; S. *–верже́ніе*, part. *–вéргнутый*, *–верже́нный*.
Испрóториться, v. r. (vu.) wystawić się na wydatki.
Испря́жить, a. wysmażyć.
Испýга, *–пýгъ*, przestrach.
Испугáть, *–пужáть*, v.a. przestraszyć, zestraszyć; *–ся*, v. n. przestraszyć się, przelęknąć się; part. *–пýганный*, *–пýжанный*.
Испускáть, *–пущáть*, *–пусти́ть*, v. a. wypuścić; (– *вздохъ*, *зáпахъ*, wydać, wetchnienie; – zapach); – *духъ*, wypuścić ducha, umrzeć; S. *–скáніе*, *–щéніе*, part. *–пýщенный*.
Испýтать, v. a. zaplątać, poplątać.
Испы́тывать, *–пытáть*, v.a. próbować, doświadczać; badać, śledzić, dochodzić, dociekać; doznawać, doświadczać (w życiu); v. p. *–ся*; S. *–пытáніе*, part. *–пы́танный*; *испытáтель*, badacz, dochodziciel; *–пы́тный*, a. (sł.) ciekawy.
Иссóпъ, m. izop (lekarski) (rośl.).
Истаевáть, *–тáять*, v. n. tajeć, stajeć; *słabieć, omdlewać.
Истáптывать, *–топтáть*, v. a. podeptać, zadeptać; powalać deptaniem.
Истаскáть, v. a. (o sukniach i obuwiu) znosić, zedrzeć, zszarzać.
Истекáть, *–тéчь*, v. n. wyciekać, wypłynąć; (o czasie) upływać.
Истéрика, choroba maciczna.
Истеря́ть, v. a. wydać, wyexpensować; stracić, strwonić, (S. *истéря*); *–ся*, v. r. wystawić się na wydatki.
Истéцъ, powód; a. *истцóвый*.
И́стина, prawda, istota; *и́стинный*, a. prawdziwy, istotny, rzeczywisty; szczery, otwarty; *и́стинствовати*, v. n. (sł.) mówić prawdę, postępować szczerze.
Истирáть, *–терéть*, v. a. rozcierać, rozetrzeć; *–ся*, v. r. zetrzeć się, (S. *истирáніе*, *истéртіе*).
Истькáть, v. a. tkać, wytkać, utkać.
Истлúти, v. a. zepsuć, popsuć.
Истлѣвáть, *истлѣ́ть*, v. n. zgnić, zepsuć się; *–тлѣ́нный*, a. zgniły; skazitelny. [niszczyć, zniszczyć.
Истнивáти, *–тни́ть*, v. a. (sł.)
Истóкъ, odływ, spływ, wypływ.
Истолкóвывать, *–толковáть*, v. a. objaśniać, objaśnić, wytłumaczyć; *–ковáтель*, objaśniciel, tłumacz.
Истомля́ть, *–томи́ть*, v. a. wycieńczać, -czyć, osłabić, zmęczyć, znużyć; *–ся*, v. r. spaść z sił, osłabieć, zemdleć; S. *–томлéніе*, part. *–млéнный*.
Истомѣ́ть, v. n. omdleć, osłabieć.
Истони́ть, v. a ścieńczyć.
Истончáть, v. n. ścieńczeć.
Истопáть, *–тóпнуть*, v. n. utonąć; potonąć, zatonąć.
Истопи́ть, v. a. napalić; *–ся*, v. r. (o drwach w piecu) wypalić się; *–топлéніе*, napalenie w piecu; *–тóпленный*, a. napalony.
Истóплый, a. zatonięty, zatopiony.
Истопни́къ, palacz (co w piecach pali).
Истóптанный, a. podeptany; zadeptany; zdeptany, znoszony.
Исторгáть, *–тóргнуть*, v. a. wyrywać, wyrwać, wydrzeć; *wybawić, wyzwolić (z nieszczęścia); *исторжéніе*, wyrwanie; *–тóрженный*, a. wyrwany, wydarty.
Истóрія, historya, dzieje; *–óрикъ*, historyk, dziejopis. [wytoczyć.
Источáть, *–чи́ть*, v. a. wytaczać,
Источи́ть, v. a. (*о чéрвяхъ*) roztoczyć. [tek, przyczyna.
Истóчникъ, m. źrzódło, zdroj; począ-
Истощáлый, a. wynędzniały (głodem).
Истощáть, *–щи́ть*, v. a. osłabić, wyniszczyć, wycieńczyć; wydawać

tracić; *-ся*, v. r. osłabić się i t. d.
Истрáта, wydatek, expens.
Истрáчивать, *-трáтить*, v. a. wydać, wyexpensować.
Истребúтель, wygubiciel; *-льный*, a. gubiący, niszczący.
Истреблять, *-бúть*, v. a. wykorzeniać, wygładzić, niszczyć; *-бúться*, v. r. & p. znikać, niknąć, ginąć, ustawać; S. *-блéніе*, part. *-блéнный*.
Истрéбовать, v. a. otrzymać na żądanie. [trzeźwiać się, -ćwić się.
Истрезвляться, *-езвúться*, v. r. wy-
Истрясáть, *-трястú*, v. a. (sł.) wytrząsać, wytrząść; zniszczyć, zgubić; (vu.) wydawać, expensować.
Истукáнъ, posąg; bałwan.
Иступлять, *-пúть*, v. a. wytępiać, stępić; *-ся*, v. r. stępić się.
И'стый, a. istotny, prawdziwy, tenże sam.
Истыкать, v. a. podziurawić.
Истязáніе, przesłuchanie, indagacya; *-тязанный*, a. przesłuchany; *-тязáтель*, badacz, śledzca, indagator; *-тязовáти*, *-зáти*, v. a. (sł.) nazad żądać; indagować, badać, wypytać.
Исхищáть, *-хúтить*, v. a. wybawiać, wybawić, wyrwać.
Исхлестáть, *-хлыстáть*, v. a. zesmagać (biczem, rózgami).
Исходáтайствовать, v. a. wyrobić co lub wystarać się o co komu.
Исходúть, *изойтú*, v. n. wychodzić, wyjść; ulatniać się (parami); wychodzić, kończyć się; wydawać się; obchodzić, obejść.
Исхóдище, (sł.) źrzódło.
Исхóдъ, wychód, wyjście; *Кнúга исхóда*, druga księga Moyżeszowa; *въ исхóдѣ*, przy końcu.
Исхождéніе, wychód, wyjście; *исхождéніе пáровъ*, wychodzenie par.
Исхудѣть, v. n. wychudnąć.
Исцѣлять, *-лить*, v. a. léczyć, wyléczyć.
Исчáдіе, potomstwo, dzieci. [dnąć.
Исчáхнуть, v. n. wyschnąć, schu-
Исчезáть, *-чéзнуть*, v. n. znikać, zniknąć, zginąć; *-чезновéніе*, *-чезáніе*, (sł.) zniweczenie, zniszczenie.
Исчернúть, v. a. poczernić, pobrudzić; pokreślić, pomazać; *-ся*, v. r. poczernić się, pobrudzić się; v. p. być pomazanym, pokreslonym.

Исчéрпать, v. a. wyczerpać.
Исчéрчивать, *-чертúть*, v. a. porysować, pokreślić; przemazać, wymazać; S. *исчерчéніе*.
Исчесáть, v. a. podrapać.
Исчéсть, v. a. obliczyć, obrachować.
Исчинúть, v. a. ponaprawiać.
Исчислять, *-чúслить*, v. a. obliczać, -czyć, obrachować; policzyć; S. *-числéніе*, part. *-чúсленный*; *-числúтель*, obliczyciel.
Исшéствіе, wyjście, wychód.
Исшúть, v. a wyszyć; zużyć szyciem; zaszyć, part. *-шúтый*.
Исщепáть, v. a. rozszczepać, rozłupać.
Итóгъ, zbiór, ogół.
Иттú, (sł. *итú*), (*идý*, *идёшь*), v. n. iśdź, iść; (*на что*), postępować, szukać przyczyny jakiéj, zmierzać do czego; (w grze kart, w szachach, w warcabach) iśdź, iść; (o drodze) ciągnąć się, rozpościerać się; (o roślinach i drzewach) rosnąć; ciec, płynąć; być stosownym, przyzwoitym; *идётъ емý жáлованье стóлько рублей*, on ma żołdu tyle rubli; (o pieniędzach) wydawać się, wychodzić; wchodzić, używać się do czego; (o towarach) przedawać się, być pokupnym; *иттú зá мужъ*, iść za mąż.
Ишáкъ, m. muł (zwierzę).
И'щая, *ищéйная собáка*, v. *Ищей*.
Ищей, *ищéйная*, *ной*, (w myśl.) ogar.
И'щикъ, v. *Истéцъ*.

I.

Iакúнѳъ, *гiацúнтъ*, m. hiacynt (kamień); jacynt (rośl.).
Iерáрхія, *-áршество*, hierarchia; *-áрхъ*, hierarcha; *-áршій*, *-áршескій*, a. hierarchalny.
Iерéй, kapłan, ksiądz; *-éйство*, n. kapłanstwo; *-ствовать*, v. n. być kapłanem. [święcony.
Iеродіáконъ, mnich na diakona po-
Iеромонáхъ, m. mnich, wyświęcony na kapłana. [Jezus Chrystus.
Iисýсъ, m Jezus; *Iисýсъ Христóсъ*,
Iовилей, jubileusz.
Iюль, m. Lipiec.
Iюнь, m. Czerwiec.

K.

Кабáкъ, (*-бачéкъ*, d.), karczma, szynk.

Кабала́, skrypt, rewers, oblig, obligacya.
Кабали́ть, v. a. zrobić kogo poddanym; *-ся*, v. r. zrobić się poddanym; *-ба́льщина*, poddaństwo.
Каба́нина, dzikowina, mięso z dzika.
Каба́нъ, m. dzik; bryła lodu.
Кабарга́, piżmowiec piżmorodny; *-ги́нская стру́я*, piżmo.
Каба́чникъ, karczmarz, szynkarz.
Кабине́тъ, gabinet, pokoik; biórko; gabinet (u Monarchy i t. d.); a. *кабине́тный*, *-не́тскій*.
Каблу́къ, m. napiętek, abcas.
Каблучо́къ, m. kapturek na głowę ptaka do łowów.
Кабу́шки, f. pl. gałki surowe z séra.
Кавалерга́рдія, gwardya konna, kawalerya gwardyiska; *-га́рдъ*, m. kawalerzysta gwardyiski.
Кавалери́стъ, kawalerzysta; *-рі́йскій*, a. kawaleryiski.
Кавале́рія, kawalerya; order, wstęga orderowa.
Кавале́рскій, a. kawalerski, orderowy; *кавале́рскій пра́здникъ*, uroczystość orderowa. [*-ле́рскій*).
Кавале́ръ, kawaler orderowy, (a.
Кавалье́ръ, (fortyf.) nadokop, kawaler.
Ка́верзить, v. n. machlować, wykręty czynić; *-зникъ*, wykrętarz, machlarz; *-зы*, f. pl. wykręty, [machlarstwo.
Кався́къ, stonóg.
Каго́лка, kaczka górna.
Каде́тъ, m. kadet. [kadzilnica.
Кади́ло, kadzidło; *-и́льникъ*, *-ница*,
Кади́ть, v. a. kadzić. [*-ды́чный*.
Кады́къ, m. jabłko (krtaniowe); a.
Кадь, f. (*ка́дка*, d.) kadź.
Каёмка, v. *Кайма́*.
Каёръ, *кае́веръ*, nurokur (ptak).
Кажде́ніе, kadzenie.
Ка́ждый, pron. każdy, każden.
Каже́никъ, (sł.) trzebienic, rzezaniec.
Каза́ніе, *-нье*, kazanie.
Каза́нъ, kocioł gorzelniany.
Каза́рка, gęś czerwononoga.
Каза́рма, koszary.
Каза́тель, (sł.) kaznodzieja.
Каза́ть, (*кажу́*, *ка́жешь*), v. a. pokazywać, pokazać; (po sł.) karać; *-ся*, v. r. pokazywać się, pokazać się; v. i. podobać się; *мнѣ ка́жется* (*что -*), zdaje mi się.
Казема́тъ, kazemata.

Каза́нка, ławka przy piecu; izdebka właściciela na statku wodnym; komórka pod dachem.
Каза́нный, a. rządowy; *-ная пала́та*, izba skarbowa; *-ная часть*, (*у пу́шки*), sztuka denna.
Кази́стый, a. okazały.
Кази́ть, v. a. kazić.
Казна́, kassa; skarbiec (rządowy); (Artyl.) komora u działa; *-наче́й*, kassyer; podskarbi; (po wielkich domach) kredencerz; *-че́йская*, *-кой*, f. pokoj kassyerski; *-че́йство*, skarb, kassa.
Казни́ть, v. a. tracić, gardłem karać; (o Bogu) nawiedzić, skarać; *-ся*, v. r. być traconym; przykład sobie brać (z czego).
Казнохрани́тель, podskarbi.
Казнь, f. kara; kara śmierci; plaga, kara boska.
Кайма́, (*каёмка*, d.), ślak, brzeg (u chustki i t. d.); *-ми́ть*, v. a. robić ślak na czém, obrąbić.
Какі́й, *-ко́й*, a. jaki. [kowy, jaki.
Каково́, ad. jak, jako; *-вы́й*, a. ja-
Ка́кша, tan garbarski.
Какъ, (sł. *ка́ко*), ad. jak, jako; *какъ ни есть*, jakokolwiek; *какъ то*, jako to, na przykład.
Калам́енокъ, kałamajka.
Каланча́, baszta forteczna; strażnica.
Кала́чъ, kołacz (gat. bułki); *кала́чникъ*, kołacznik.
Калбаса́, kiszka, kiełbasa.
Кале́ка, c. kaleka; *-ле́чить*, v. a. kaleczyć.
Календа́рь, m. kalendarz.
Кали́беръ, kaliber.
Кали́на, kalina (rośl.); *-и́нникъ*, krzak kalinowy; potrawa z kalin.
Кали́тка, f. fórtka; a. *кали́точный*.
Кали́ть, v. a. rozogniać, rozpalać do czerwoności; hartować stal, żelazo; suszyć w piecu; S. *кале́ніе*, part. *кале́нный*. [indyk, jędyk.
Калку́нка, indyczka, jędyczka; *-ку́нъ*,
Кало́ши, kalosze, f. pl.
Калу́жница, majówka błotna.
Калу́феръ, *кану́феръ*, wrotycz pi-wonia (rośl.). [nieczysty.
Калъ, kał, łajno; *ка́льный*, a. kalny,
Калья́, zupa z kawiaru, gęsiny i ogórków.
Калья́нъ, m. lulka tytuniowa do ciągnienia dymu przez wodę.

Каля́кать, v. a. (vu.) paplać, gawędzić; *-я́ки*, f. pl. gadanina, paplanie.
Ка́мбала, flądra (ryba morska).
Каме́дь, f. guma (Arabska).
Каме́жникъ, miejsce kamieniste.
Камеле́къ, kominek w pokoju.
Камени́стый, *-мни́стый*, a. kamienisty.
Ка́менка, złotokost, operment; (w rossyiskich łazienkach) kamionka.
Ка́менный, a. kamienny (propr. & *).
Каменосѣкъ, *-сѣчецъ*, *-тéсъ*, m. kamieniarz; *-ноло́мня*, kamieniołomnia; *-ло́мщикъ*, *-ло́мъ*, m. kamiennik, kamieniołom.
Ка́менщикъ, m. mularz, murarz.
Ка́мень, m. kamień; kamień (choroba).
Каменѣ́ть, v. n. kamieć, kamienieć.
Ка́мера (*ка́мара*), pokój (sala w której uczniowie szkół publicznych mieszkają).
Камерге́ръ, szambelan; *-рди́неръ*, kamerdyner; *-рпа́жъ*, m. paź pokojowy; *-ртýхъ*, batyst, kambryń; *-ръю́нкеръ*, kamerjunker.
Камешо́къ, m. kamyk, kamyczek.
Камзо́лъ, m. kamizelka.
Камила́вка, jamułka, jarmułka.
Ками́нъ, komin, kominek.
Камка́, adamaszek; *-мча́тный*, a. adamaszkowy; wzorzysty (podobny do adamaszku).
Камло́тъ, kamlot.
Камо́, ad. (sł.) gdzie, dokąd.
Камфара́, kamfora.
Камфо́рка, fajerka.
Камы́шъ, trzcina.
Кана́лъ, kanał.
Канапе́, kanapa.
Канаре́йка, (*-ре́ечка*, d.), kanarek; *-ре́ечный*, a. kanarkowy.
Кана́тъ, m. lina, powróz; a. *-на́тный*; *-ный дворъ*, warsztat powroźniczy; *-на́тчикъ*, m. powroźnik.
Кандалы́, m. pl. kajdany, m. pl.
Кандида́тъ, kandydat.
Канди́ло, (sł.) lampa.
Кани́кулы, f. pl. *-куля́рные дни*, kanikuła, dni kanikularne.
Каните́ль, drót cieniutki złoty lub srebrny.
Канифа́съ, dyma.
Канифо́ль, kolofonija; *-фо́лить*, v. a. nacierać kolofonią.
Каноне́ръ, kanonier.
Кано́нъ, kanon, reguła; kanony, pieśni kościelne.
Кану́нъ, m. wilija.
Кану́ра, jama, nora; buda psia; *psiarnia, dziura.
Ка́нуть, v. *Ка́пать*.
Ка́нфа, f. atłas chiński; a. *ка́нфовый*
Канцеля́рія, kancelarya; *-ляри́стъ*, kancelista.
Ка́нцлеръ, kanclerz.
Канюкъ, sowa leśniczka.
Ка́паръ, kaptur, kapturek.
Ка́пать (*ка́плю*), *ка́пнуть*, *ка́нуть*, v. n. kapać, kapnąć; v. a. kroplić.
Капе́ль, f. kapanie; kapela.
Капельме́йстеръ, kapelmajster.
Ка́пельникъ, wodociek (na dachu); sopleniec (*stalactites*).
Ка́персы, m. pl. kapary, f. pl.
Ка́перъ, kaper, rozbójnik morski.
Капита́лъ, m. kapitał; *-тали́стъ*, kapitalista; *-та́льный*, a. kapitałowy; główny, kapitalny.
Капита́нъ, kapitan; *-та́нъ испра́вникъ*, kommissarz obwodowy.
Капите́ль, (Archit.) kapitela.
Капишо́нъ, kaptur, kapturek.
Ка́пище, bałwochwalnia.
Капка́нъ, m. łapka, samołowka.
Ка́пли, f. pl. krople (lekarskie).
Каплу́нъ, kapłun, kapłon.
Ка́пля, kropla, kropelka.
Ка́повый, a. (o drzewie) żyłowaty.
Ка́поръ, m. kapturek (białogłowski)
Капра́лъ, kapral.
Капу́ста, kapusta; *нѣме́цкая* —, jarmuż; — *бѣлая*, kapusta głowiasta biała; *зелёная* —, kapusta włoska; *цвѣтная* —, kapusta kalafior; *-пу́стный*, a. kapuściany, kapustny.
Капы́шиться, v. r. (o mrówkach i t. d.) roić się.
Капъ, żyła (w drzewie).
Ка́ра, f. kara.
Караби́нъ, karabinek; *-бине́ръ*, karabinier.
Кара́бкаться, v. a. drapać się (do czego).
Карава́й, m. baba, ciasto; a. *-ва́йный*.
Карава́нъ, karawana.
Карагу́шъ, orzeł przedni.
Каразе́я, karazya; a. *-зе́йный*.
Карака́тица, pająk morski (*sepia officinalis*).
Кара́кула, koń kary z żółtemi łatami na mordzie i w pachwinach.
Кара́куля, drzewo karłowate; kulas, kulasy.

Карандáшъ, ołówek; *- крáсной*, m. rubryka, ołowek czerwony.
Карантúнъ, kwarantana.
Карáсь, karaś (ryba).
Карáтъ, karat.
Карáть, v. a. karać, ukarać.
Караýлить, v. a. straż trzymać; *-ýлка*, strażnica.
Караýлъ, straż, warta; *снять -*, ściągnąć straż; *взять подъ -*, wziąć pod wartę; *-ýльной, наго, -ýльщикъ*, m. straż; *-ýльня*, warta, kordegarda, odwach.
Карафúнъ, karafina.
Кáрбасъ, gat. statku wodnego.
Карбýнкулъ, karbunkuł (kamień drogi).
Карбышъ, chomik.
Каргáлъ, gęś morowa.
Кардамóнъ, kardamoma (rośl.).
Кардинáлъ, kardynał.
Карéта, kareta; *-éтникъ*, karetnik; karetnia, wozownia; *-éтный*, a. kareciany.
Кáрій, кáрей, a. kary.
Кáркать, кáркнуть, v. n. krakać, [-knąć.
Кáрла, c. karzeł, karlica; *кáрликъ*, karzeł; *-лица*, karlica.
Карлýкъ, karuk, klej rybi.
Кармазúнъ, karmazyn; *-мáнный*, a. kieszonkowy.
Кармáнъ, кармáнецъ, kieszeń, kieszonka.
Кармúнъ, karmin.
Карнúзъ, m. kornes, gzems.
Карпéтка, skarpetka.
Карпъ, karp' (ryba).
Кáрта, karta (do grania); mappa, karta jeograficzna.
Картáвить, v. n. szeplunić (wymówiąc głoskę R).
Картаýнъ, m. kartana (gat. działa).
Картéжъ, gra w karty; *-тéжникъ*, kartownik; *-жница*, kartownica.
Картéча, kartacz.
Картúна, malowanie, obraz.
Картомá, arenda, dzierżawa; *картомúть*, v. a. arendować, wydzierżawić; *-óмщикъ*, m. arendarz, dzierżawca.
Картóфель, m. kartofel; a. *картófельный*.
Кáрточка, kartka; bilet wizytowy lub z zaproszeniem; *-чникъ*, karciarz.
Картýзъ, (*-ýзецъ*, d.), paczka; kapelusz podróżny; (Artyl.) *съ пóрохомъ*, nabój; *-ýзный*, a. paczkowy; *-ная бумáга*, tektura, papier tęgi.
Кáрша, karpa; *-шóвникъ*, (coll.) karpi, f. pl.
Карáчиться, v. r. opierać się (rękami i nogami).
Касáться, коснýться, v. r. dotykać się, dotknąć się; trącić, uderzyć; *napomknąć, dotknąć; *- до чегó*, tyczeć się, należeć; *-сáтельный*, a. tyczący się.
Кáска, szyszak, kaszkiet.
Кáссія, kassia drzewna (rośl.).
Кастрюля, rondel.
Каталóгъ, katalog.
Катáльный, a. wałkowny.
Катáльщикъ, m. ten co toczy co; łyżwiarz; właściciel hustawki; ten co husta kogo.
Кáтаный, a. maglowany.
Катарáктъ, v. *Баба* (*птица*).
Катáть, кáтывать, v. a. taczać (beczki i t. d.); wozić kogo (sankami i t. d.); walkować; maglować; *-ся*, v. r. taczać się; prejeżdżać się; *- на конькáхъ*, na łyżach biegać, (S. *катáніе*).
Катéдра, v. *Каѳéдра*.
Катúть, v. a. taczać, toczyć (beczkę i t. d.); wozić kogo dla zabawy; v. n. (fa.) popiegnąć; *-ся*, v. r. toczyć się.
Катихúзисъ, katechizm.
Кáтка, taczanie; (fa.) bicie, cięgi; *-кій*, a. potoczysty.
Катóкъ, m. ślizgawka; wałek; wał, walec; magiel, wałkownica.
Катóликъ, katolik; *-лúческій*, a. katolicki.
Кáторга, galera; *robota na galerze lub w więzieniu.
Кáторжникъ, galernik; *-жный*, a. skazany na galery; S. m. galernik.
Катрáнъ, kapusta morska.
Катýшка, cewka.
Катышъ, gałka z śniegu, z ciasta zrobiona.
Каýрый, a. (o koniach) tarantowaty.
Кафтáнъ, wierzchnia suknia męzka.
Кафъ, gat. grubego kamlotu; a. *кáфовый*.
Качáлка, kolebka; nosidło.
Качáльщикъ, ten co chusta.
Качáрка, jaskółka.
Качáть, качнýть, v. a. chwiać, kołysać, chustać; v. i. chybnąć się; *- насóсъ*, pompować; *-ся*, v. r. kolebać się; chustać się; (S. *-чáніе*; *-чáльщикъ*, ten co chusta).
Качéль, chustawka; *-éльщикъ*, właściciel chustawki.
Кáчество, własność; przymiot.

Ка́чка, kolebanie; -кій, a. kolebający się.
Ка́ша, (-шка, d.), kasza, kaszka; -шица, kaszana zupa.
Кашева́ръ, m. (-ва́рка, f.) kucharz (-arka) gotujący (-ąca) jadło dla [pracujących.
Ка́шель, m. kaszel.
Ка́шлять, -шлянуть, v. n. kaszlać, kaszlnąć.
Ка́шникъ, garczek od kaszy.
Кашта́нъ, m. kasztan (słodki).
Каю́та, kajuta.
Ка́ять, v. a. napominać; -ся, v r. kajać się, pokutować; żałować czego.
Каѳе́дра, ambona, kazalnica; -дра́льная це́рковь, f. kościół katedralny.
Квадра́нтъ, m. cwierciokrąg.
Квадра́тъ, kwadrat; liczba kwadratowa.
Ква́кать, ква́кнуть, v. n. (o żabach) skrzeczeć; (o kaczkach) kwa- [kać.
Ква́ква, bąk; czapla nocna.
Кварта́лъ, cyrkuł (miasta); -а́льной, наго, kommissarz cyrkułowy.
Кварти́ра, kwatera (żołnierska); mięszkanie; -рме́йстеръ, kwater- [mistrz.
Ква́рцъ, kwarzec (kamień).
Ква́сить, v. a. kwasić; (S. ква́шеніе); -ся, v. r. kwaśnieć.
Квасни́къ, kwasiarz.
Ква́сный, a. kwaśny; kwasowy, od kwasu; -сня, kwaśnia.
Квасцы́, m. pl. alun (Alumen).
Квасъ, kwas (gat. napoju); kwaśność. [prawa (garbarska).
Ква́сы, m. pl. drożdże kwasowe; za-
Квашня́, dzieża, koryto piekarskie.
Квита́нція, kwit.
Квитъ, pigwa.
Ке́гля, kręgiel.
Кедро́вка, kruk orzechówka (ptak); -о́вникъ, las cedrowy.
Кедръ, cedr, (a. ке́дровый).
Кела́рь, m. szafarz w klasztorze; -ле́йникъ, -ница, posługacz zakonniczy, -aczka -cza; -ле́йный, a. celny, od celi; *tajny, sekretny.
Ке́лья, (келе́йка, d.), cela, celka.
Ке́ньга, f. kalasze zimowe, berlacze.
Ке́рвель, trybula, trzebula.
Кере́жа, f. wózek do którego używają renów.
Ке́ркать, -ркнуть, v. n. (o ptakach mających pypec) piszczeć.
Киби́тка, kibitka. [wnąć (głową).
Кива́ть, кивну́ть, v. n. kiwać, ki-
Ки́веръ, czapka huzarska.
Киво́тка, szafka na obrazy Świętych.
Киво́тъ, m. arka przymierza.
Кида́ть, ки́нуть, v. a. rzucać, ciskać, cisnąć, rzucić; *porzucić, zaniechać; (o zwierzętach) porzucić, wydać płod żywy; -да́ть ружьёмъ, robić bronią (exercerować); (part. ки́нутый); -ся, v. r. rzucać się; -да́ется въ глаза́, bije w oczy; -въ носъ, (o chrzanie i t. d.) bije w nos. [на что, chciwy na co.
Ки́дкій, a. rzutny; prędki, skory; -
Кизи́ль, m. v. Ирга. [kuryca.
Кики́, indecl. (Zea mays) maiż, ku
Кики́мора, pokusa, strach nocny.
Ки́ла, kiła; -ла́стый, -лова́тый a. -ля́къ, kiłowaty.
Киль, m. tram spodni okrętowy.
Кимва́лъ, cymbały, pl.
Кинамо́нъ, (sł.) cynamon.
Кинжа́лъ, puinał, sztylet.
Ки́новарь, f. cynober.
Кинові́я, v. Оби́тель.
Кинсо́нъ, dań, danina. [pęk.
Ки́па, (ки́пка, d.), pak, paka, paczka,
Кипари́съ, cyprys.
Кипу́чій, a. wrzący, szumiący.
Кипѣ́лка, wapno niegaszone.
Ки́пѣнь, m. ukrop, war; cieplice.
Кипѣ́ть (киплю́, -пи́шь), v. n. wrzeć, gotować się; burzyć się, pienić się; (o owadach) roić się; -пяти́ть, v. a. warzyć, gotować; -пято́къ, ukrop, wrząca woda. [kirys.
Кираси́ръ, kirysyer, -rasyer; -ра́съ,
Ки́рка, rydel, motyka; młotek kamieniarski.
Кирказо́нъ, kokornak (rośl.).
Кирпи́чъ, cegła; cegiełka; -и́чный, a. cegielny; -но́й заво́дъ, cegielnia; -и́чникъ, cegielnik.
Киса́, kiesa, woreczek.
Ки́са, (ки́ска, d.), kizia, kotka.
Кисе́ль, (-селёкъ, d.), kisiel.
Кисея́, muślin; -се́йный, a. muśli- [nowy.
Кисли́ть, v. a. kwasić.
Ки́слица, szczawik zajęczy (rośl.); jagoda berberysowa.
Кислова́тый, a. kwaskowaty.
Ки́слость, kwaśność; -слый, a. kwaśny; (fa.) ponury, kwaśny; -слѣ́ть, v. n. kwaśnieć; -сля́тина, kwas, kwaśność. [тный, a. kwaskowy.
Кислота́, kwas, kwaśność; -сло-
Кислотво́ръ, kwasoród.

Кислýшки, f. pl. kwaśne jabłka leśne.
Кúснуть, v. n. kwaśnieć.
Кистéнь, m. kiścień, kieścień.
Кистúстый, a. gronisty, mający wiele gron.
Кúсть, f. grono: kutas; pęzel; pięść.
Кисъ-кисъ, kici, kici. [nankinowy.
Китáйка, nankin; *-áйчатый*, a.
Китъ, wieloryb; *-толóвство*, wielorybołowstwo.
Кичúть, v. a. (sł.) nadymać; *-ся*, v. r. nadymać się; *wynosić się; *кичлúвость*, pycha, nadętość; *-вый*, a. nadęty, pyszny.
Кишкá, *-шкóю*, (fa.) pasmem.
Кишмúнъ, winorośl bezjądrowa
Кишнéцъ, kolędra.
Кишѣть, (*кишý*, *-шúшь*), v. n. (o robacach) roić się.
Кiй, pałka, kiy bilardowy.
Кiй, a. (sł.) v. *Кóй*.
Клавикóрдъ, *-висúнъ*, klawikord.
Клáвишъ, klawisz
Клáда, v. *Колода*.
Кладбúще, cmentarz. [wałaszony.
Клáденый, a. pokładany, trzebiony,
Клáдень, m. podwalina, tram.
Клáдка, kładzenie, układanie; kupa.
Кладовáя, *вóй*, komora, skład (na sprzęty domowe).
Кладъ, skarb (w ziemi schowany).
Кладь, f. ciężar, ładunek na wozie lub statku; kładka (na wodzie,; lekarstwo laksujące (dla koni).
Кláжа, kładzenie; wałaszenie; złożenie, schowanie; ładunek, ciężar.
Клáняться (*комý*), v. r. kłaniać się, ukłonić się; oświadczyć komu swój szacunek, ukłon; ofiarować co
Клáпанъ, klapa, klapka. [komu.
Классúческiй, a. klassyczny.
Классъ, klassa; *клáссный*, a. klasowy.
Класть, (*кладý*, *-дéшь*), v. a. kłaść, pokładać; czynić; budować; (o kurach) znosić jaja; pokładać, trzebić, wałaszyć; (o pieniądzach) dawać, kłaść, dać, ofiarować; *cenić, cenę naznaczać; mniemać, sądzić; *класть дéньги въ кладъ, въ скопъ*, zbierać, zbijać pieniądze; *-ся*, v. p. kłaść się i t. d.; być pochowanym, pogrzebanym; być obliczonym, obrachowanym; (o kurach) nieść się; *spuszczać się na kogo, ufać komu.
Класъ, (sł.) v. *Кóлосъ*.
Клевáть, *клюнуть*, v. a. (o ptakach) dziobać; (o rybach) chwytać za wędkę; *-ся*, v. r. dziobać.
Клеветá, potwarz, obmowa.
Клеветáть, (*-вещý*, *-вéщешь*), v. a. (sł.) (*когó*), obwiniać, oskarżać kogo; (*на когó*) potwarzać, obmawiać; *-ветлúвый*, a. potwarliwy, -arny; *-тникъ*, (*-нúца*), potwarca, (-rnica); *-тничать*, v. n. potwarzać, oczerniać; *-тничiй*, *-тнúческiй*, a. potwarczy, potwarliwy, potwarny. [rzysz.
Клеврéтъ, m. kolega, kamrat, towa-
Клевъ, chwytanie za wędkę.
Клеéнка, płótno klejone; cerata.
Клéй, m klej; żywica; *-éйкiй*, a. klejki, kleisty. [(u szwaczek).
Клеймúкъ, m. kanwa do znaczenia
Клеймúть, v. a. stęplować; (piętnować); *-мó*, stępel.
Клéйстеръ, m. klajster.
Клеúстый, a. żywiczny.
Клеúть, v. a. kleić, sklejać; *-ся*, v. r. zlepiać się; v. p. być klejonym, sklejanym, sklejać się.
Клекъ, krzek żabi. [drzewo klonowe.
Кленъ, klon jaworowy; *-нúна*, f.
Клепáло, n. (sł.) deska na ktorą bili młotem dla przyzywania ludzi do kościoła.
Клéпаный, a. okuty (żelazem).
Клепáти (*клеплю*), v. a. (sł.) być młotem na co. [potwarzać.
Клепáть, (*клеплю*), v. a. obwiniać,
Клестъ, *-стóвка*, f. krzywodziob
Клецки, m. kluski. [(ptak).
Клешнú, nożyce rakowe.
Клещáкъ, sczypawka (owad).
Клещевúна, (ricinus) kleszczowina, rącznik.
Клещú, m. pl. kleszcze, obcęgi; rogi u chomąt; *- рáковыя*, nożyce ra-
Клёщъ, m. kleszcz (owad). [kowe
Клúкать, (*клúчу*, *-чешь*), *клúкнуть*, v. a. wołać, zawołać; *кликъ*, okrzyk.
Клúматъ, klima.
Клинúть, v. a. klinem rozłupać.
Клúнокъ, głownia szpady.
Клиръ, m. duchowieństwo; klerycy m. pl. i inni niższéj klassy słudzy kościelni.
Клистúръ, klistera, enema.
Кличъ, hałas, krzyk; ogłoszenie.
Клобýкъ, kapica zakonna.
Клокотáть, (*-кóчетъ*), v. n. (sł.) bulkotać w gotowaniu.

Клокъ, (*клочёкъ*, d.), m. kudła, kłaczek (sierci i t. d.); wiązka (siana); kawał.
Клонить, v. a. nachylać, naginać; *nakłaniać (kogo do –); *–ся*, v. r. giąć się, pochylać się; zmierzać do –.
Клопъ, pluskwa.
Клохтать, (*–хчу*), v. n. (o kurach) kwokać; (o chorych) stękać, jęczeć.
Клочить, v. a. kudlić; *–чковатый*, a. kudłaty.
Клубиться, v. r. obracać się wokrąg.
Клубника, poziomka ogrodowa, truskawka; *–ничникъ*, truskawkowa roślina; wódka poziomkowa.
Клубъ, (*–бокъ*, d.), kłąb, kłębek.
Клуша, kawka; kwoka, kokosz.
Клы, v. *Клыкъ*.
Клыкъ, m. kieł (u dzika).
Клѣтка, klatka; stós.
Клѣточка, kostka (na materyi jakiéj); *клѣтчатый*, a. kostkowany.
Клѣть, f. (u włościan) komora na skład ich rzeczy.
Клювъ, m. dziób.
Клюка, kulka; koczarga, kosior.
Клюква, f. borówka żórawina (rośl.); *клюковникъ*, krzak żórawinny.
Ключарь, m. ksiądz mający dozór nad zakrystyą.
Ключевина, zrzódło błotniste.
Ключникъ, szafarz, piwniczny; *–ница*, klucznica, szafarka.
Ключъ, klucz; zrzódło; *– въ сводѣ*, klucz w sklepieniu, zwornik.
Клюша, uszko trzewiczne, rzemyk.
Кляпцы, m. pl. łapka (na lisy).
Кляпъ, (*–пикъ*, d.), knebel; żelazko poprzeczne na drzewcu pod spisą.
Кляпышъ, kluczka, pętla.
Клясть, (*кляну*, *кляну*, *–нёшь*), v. a. klnąć, kląć, przeklinać; *–ся*, v. r. przysięgać; *клятый*, a. przeklęty.
Клятва, przysięga; klątwa, przekleństwo; –klinanie; *– церковная*, klątwa kościelna.
Клятвенный, a. zaprzysiężony.
Клятвопреступленіе, krzywoprzysięstwo; *–ступникъ*, krzywoprzysiężca, m.
Кляузы, f. pl. (fa.) wykręty, wybiegi; *кляузникъ*, machlarz, wykrętarz; *–зничать*, v. n. machlować, wykręty czynić.
Кляча, (*–чка*, d.), szkapa.
Книга, (*книжка*, d.), księga, książka; *–гопечатня*, drukarnia; *–гопродавецъ*, księgarz.
Книгохранитель, bibliotekarz; *книгочётъ*, (fa.) czytelnik, miłośnik czytania książek.
Книженъ, a. (sł.) uczony.
Книжникъ, (sł.) uczony; umiejący czytać i pisać.
Книжный, a. księgowy; *–ная лавка*, księgarnia; *книжная бумага*, papier drukowy.
Кнутъ, knut, kańczug; *–товище*, knutowisko.
Княгиня, f. księżna.
Княженика, malina szwedzka.
Княженіе, rządzenie księstwem; księstwo; *–яжескій*, *княжій*, a. książęcy; *–яжество*, księstwo; dostojność książęca; *–яжествовать*, v. n. rządzić księstwem.
Княжна, księżniczka; *князевъ*, a. książęcy.
Князёкъ, sikora modra (ptak).
Князь, m. naczelnik, wódz; książe; (sł.) belka nad wrotami.
Ко, *къ*, (przp.) do; ku; dla.
Кобель, pies samiec.
Кобененье, konwulsye, f. pl.
Кобенить, v. a. cierpieć konwulsye; *–нитъ его*, cierpi konwulsye.
Кобениться, v. r. cierpieć konwulsye; dziwaczyć, grymasić.
Кобецъ, sokół pszczołojad.
Кобыла, *–былица*, klacz, kobyła.
Кобылка, podstawek u skrzypców; konik (owad).
Ковало, młot kowalski; *–вальный*, a. kowalny; *–льня*, kuźnia.
Коварникъ, chytrzec, podstępnik, frant; *–арный*, a. chytry, podstępny, (S. *–ность*); *–арствіе*, *–арство*, n. wykręt, chytrość, podstęp; *–арствовать*, v. n. chytrze postępować.
Ковать (*кую*), v. a. kować, kuć; podkowywać (konie); (S. *кованіе*, *ковка*, part. *кованый*).
Ковачъ, m. kowal.
Коверкать, v. a. miąć, gnieść, pognieść (o sukniach); giąć, łamać, kruszyć, druzgotać; dręczyć; *–ся*, v. r. (fa.) wykrzywiać się, minę stroić.
Коверникъ, m. kobiercarz, kobiercznik.
Коверъ, (*коврикъ*, d.), kobierzec, kobierczyk.
Ковкій, a. kowny.
Коврига, f. bochen (chleba); *–ружка*, piernik.

Ковчéгъ, skrzynia; korab', arka Noego; *–чéгъ завѣта*, arka przymierza.
Ковшъ, (*кóвшикъ*, d.), skopek.
Ковъ, knowanie, zasadzki.
Ковырóкъ, kawałek wydłubany.
Ковырять, *–рнýть*, v. a. dłubać, wydłubywać; * partolić, -taczyć; *–вы́рянный*, a. wydłubany; (o kurpiach) przeplatany pakałami.
Когдá, ad. kiedy; c. kiedy, jeżeli, gdy; *– нибýдь*, *– ни есть*, ad. kiedykolwiek.
Кóготь, m. pazur, szpona.
Кóжа, skóra; *кожáнъ*, gunia, sukmana skórzana; nietopérz, m.
Кóжаный, a. skórzany.
Кожéвникъ, garbarz; *–éвня*, garbarnia.
Кожеѣдъ, chrząszczyk (co skórę rozgryza).
Кóжица, skóreczka; skórka (na owocach), łupina.
Кóжный, a. skórny.
Кожурá, *–жýрина*, skórka (na owocach) łupina, łupinka.
Кожýхъ, kożuch; kaptur kominowy.
Козá, koza; nosidełko mularskie.
Козакинъ, wierzchnia suknia męzka długa z trzema fałdami.
Козáкъ, kozak; wyrobnik, najemnik; *козачи́ха*, *–зáчка*, kozaczka.
Козáчка, kozica u pługa.
Козачóкъ, taniec kozacki.
Козёлъ, kozioł, kozieł; skóra kozłowa.
Козерóгъ, (w astr.) koziorożec.
Козлёнокъ, (*–злá*, n.), koźlę, koźlątko; *кóзій*, a. kozi; *–зли́на*, skóra kozłowa; *–злятина*, mięso koźląt; *–ли́ный*, *–лóвый*, *–ля́чій*, a. koźli.
Кóзлиться, v. r. (o kozach) kocić się.
Козлы́, m. pl. kozły, podstawki drewniane.
Кóзлы, f. pl. kozieł u karety.
Кóзненный, *–зноде́йный*, a. chytry, podstępny; *–знодѣйство*, chytrość, oszustwo; *–ствовать*, v. n. sidła (na kogo) stawiać.
Кознь, f. (sł.) podstęp, sidła.
Козодóй, kozodój (ptak).
Козóнъ, m. kość do grania (u dzieci).
Козýля, sarna (w Syberyi).
Кóзырь, m. (*–рёкъ*, d.), kozera; przyszwa do obuwia; *–зырный*, a. kozerny; *–рять*, *–рнýть*, v. n. kozerować.
Кóй, (po sł. *кій*), pron. jaki; który.
Кóйка, łóżko wiszące na okrętach.
Кóка, kurze jaje; buba bubo-

Кóкать, *–кнуть*, v. a. (vu.) szturknąć, uderzyć.
Кокéтка, kokietka.
Коклю́ха, (*–клю́шка*, d.), klocek do robienia koronek.
Коклю́шъ, koklusz (gat. kaszlu).
Кокóра, drzewo zgniłe.
Кóкосъ, drzewo kokosowe.
Кокотáть, (*кокочý*), v. n. (o kogucie) kokotać; *–кóтъ*, głos ko, ko, ko.
Кокóшить, v. a. (vu.) wałkować, garbować (kogo).
Кокóшникъ, (*кокóшничекъ*, d.), (u kobiet wiejskich) czółko.
Кóкошъ, (sł.) kokosz, kura.
Коксýнъ, m. kaczka płaskonosa.
Кокýшка, v. *Кукýшка*.
Кóлба, kiełb' (ryba); gałka, główka (u czego); (chem.) alembik.
Колдовáть, v. a. czarować; *колдовствó*, n. czary, czarodziejstwo.
Колдýнъ, *–ýнья*, czarownik, -nica.
Колебáть, *–éбнуть*, (*–éблю*), v. a. kolebać, kołysać, wstrząść, poruszyć; *zachwiać kogo; v. p. *–ся*, v. r. *wahać się, chwiać się; *–éблемость*, chwianie się, kolebanie się; niestałość; wahanie się; *–мый*, a. kołysany, poruszony; *wahający się.
Колéсникъ, kołodziej; *–сница*, (sł.) wóz, kolasa.
Колесó, (*–цó*), n. koło (wozowe i t. d.); *–совáть*, v. a. kołować, kołem bić; *–совина*, *колея́*, kolej.
Колéчко, obrączka, pierścionek.
Коли́, ad. kiedy, w jakim czasie; c. jeżeli.
Кóлика, kolka.
Коли́кій, a. ili, ilki, jak wielki; *коли́ко*, ad. ile, jak wiele.
Коли́чественный, a. zawierający lub oznaczający ilość; wieloraki, wielokrotni.
Коли́чество, n. ilość; (gramm.) ilo-czas.
Кóлкій, a. łupki, -pny, szczépny; * uszczypliwy.
Коллéгія, kollegium; *–éжскій*, a. kollegski; *– совѣтникъ*, radca kollegski.
Кóло, koło, okrąg; koło wozowe.
Колобрóдить, v. n. (vu.) bredzić, paplać (nieprzystojnie), (S. *–брóженье*).
Коловорóтъ, *–вратъ*, m. wir; *коловрáтный*, a. kołujący, krążący; * niestały, zmienny.
Коловращáти, v. a. (sł.) w koło obracać.

Колóда, kłoda, kloc, pień; koryto, żłób; trumna w całości z drzewu wydrązona; dyba; talija kart; (dawniéj) sto milionow; pewna liczba ludzi na świadków zebranych.
Колóдезь, (vu. *-óдецъ*), studnia.
Колóдица, samołowka na sobole.
Колóдка, krążek stoczka; dyba; *колóдникъ*, *-ница*, niewolnik; -nica; *-ничей*, *-чій*, a. więzienny; *-чей надсмóтрщикъ*, dozorca więźniowy; *-ничья*, izba na więźniów.
Колокóлецъ, dzwonek; *- въ гóрлѣ*, skrzypienie na piérsiach (umierającego).
Кóлоколъ, m. (*-кóльчикъ*, d.), dzwon; dzwónek; *-кóльникъ*, ludwisarz, dzwonolej; *-кóльня*, dzwonica; *-кóльчики*, m. pl. dzwonek (rośl.).
Колóкъ, koł, kołek; kołeczek (u skrzypców).
Кóломазь, kołomaz.
Колонúстъ, kolonista, osadnik.
Колóнна, kolumna wojska; słup.
Колонóкъ, m. łasica syberyiska.
Кóлосъ, m. kłos; *-сúстый*, a. kłosisty; *-сúться*, v. r. kłosić się; *-сяный*, a. kłosiany, kłosowy.
Колотúло, (vu.) szlaga, kijanka.
Колотúть, v. a. kołatać, pukać; bić, wbijać, (S. *колочéніе*); *-ся*, v. r. uderzać się, tłuc się; (fa.) *kołatać się, biedę klepać.
Кóлотко, ad. (o drodze) niegładko, nierówno.
Колотóвка, mątew, mątewka; *kobieta gadatliwa.
Колотóкъ, raz, uderzenie.
Колотýшка, tłuczek, młotek drewniany; stępor, bijak brukarski.
Колоты́рникъ, *-ты́рь*, m. (*-рница*, *-рка*) (vu.) sknera, skąpigrosz; *колоты́рничать*, *-ты́рить*, v. n. kramarzyć; powadzić, pokłócić (kogo); *-тырнóй*, a. (vu.) sknerowaty, skąpy; siejący plotki; naśmiewca, m.
Колóть, *кольнýть*, v. a. kłóć, kolnąć; zarzynać, zarżnąć; przebijać, zabijać; rąbać, łupać; *wyrzucać (co komu); *-ся*, v. p. być łupanym; v. a. kłóć się; v. r. pękać, trzaskać się; *-лóтье*, n. rąbanie; kolka (*Colica*); *- въ бóку*, kłócie w boku (*Pleuritis*), (part. *кóлотый*).
Колпáкъ, *калпáкъ*, czapka nocna; puhar złoty lub srebrny; hełm alembikowy; bania szklanna; szkło nad zegarkiem.
Кóлпикъ, *-пица*, gęś dzika płaskonosa.
Колтýнъ, kołtun (*Plica polonica*).
Колупáть, *-пнýть*, v. a. odłupać.
Кóлча, c. (vu.) chromy, kulawy.
Колчатáнъ, m. głaz, głazik.
Колчáнъ, *калчáнъ*, sajdak.
Кóлъ, (*колья́*, pl.), koł; kieł, ząb koński.
Колыбéль, *-бéлка*, kolebka, -łyska.
Колымáга, *-мáжка*, kolasa, kolaska (staroświecka, niezgrabna); *-мáжникъ*, koleśnik.
Колыхáть, *-хнýть*, v. a. kołysać, chybać; *-ся*, v. r. kołysać się, chybać się.
Кóль, ad. ile, jak wiele; kiedy, skoro; *- ни*, ilekolwiek.
Кóлье, n. (coll.) pale.
Кóльми пáче, ad. tém bardziéj.
Кольчевый, a. pierścieniowy.
Кольцó, (*-лéчко*, d.), kółko.
Кольчýга, pancerz (z kółek zrobiony); *-чýжникъ*, pancernik.
Колѣно, kolano; kolanko (w roślinach); ród, plemie, pokolenie; część dzieła muzycznego; *-преклонéніе*, klęknienie, klękanie; *-лѣнцо*, d. kolanko; - na roślinie; część pieśni; *-лѣнчатый*, (o rośl.) kolankowaty.
Колѣть, v. n. (vu.) drętwieć od zimna.
Колючій, a. kolący; *-люшка*, jązwica (ryba).
Коля́ска, kolaska.
Комáнда, komenda, dowództwo; *-дúръ*, komendant; a. *-дúрскій*; *-довáть*, v. a. komenderować, przewodniczyć.
Комáръ, komor, komar.
Комедіáнтъ, komedyant; *-мéдія*, komedya.
Кóмель, *мля*, m. *-лёкъ*, kominek.
Комéль, m. (*кóмлыкъ*, d.), grubszy koniec belki; trzonek u miotły.
Комендáнтъ, m. komendant.
Комéта, kometa.
Кóмикъ, komik.
Кóмкать, v. a. (vu.) pomiąć, zmiąć.
Коммéрція, v. *Торговля*.
Коммисаріáтъ, kommissaryat.
Коммисáръ, kommissarz; a. *коммисáрскій*, *-сáровъ*.
Коммúссія, kommissya; komis, zlecenie.
Кóмната, (*-тка*, d.), pokój, komnata.
Комóдъ, komoda.
Кóмомъ, v. *Комъ*.
Компанéйщикъ, dzierżawca gorzelni.
Компáнія, kompania, towarzystwo kupieckie.

Компáсъ, kompas.
Комплéтъ, komplet, *zupełność.
Комшúть, v. a. (vu.) walić, wybić (kogo).
Комъ, (*комóкъ*, d.), kupa, kupka.
Конáть, v. a. (vu.) przywieść kogo do ostateczności.
Конвóй, a. konwój.
Конгрéссъ, kongres. [skiej sukni.
Кóндырь, m. łapki u rękawów ru-
Конéкъ, d. konik; szarańcza; konik morski (ryba); koń drewniany; łyżwa.
Конéцъ, koniec; *cel, koniec; stuczka czego; koniec, zakończenie; *въ* –, do szczętu; *на* –, nakoniec, naostatek.
Конéчно, ad. istotnie, rzeczywiście; zapewne; *-сть*, f. koniuszek, sam koniec; *-éчный*, a. końcowy; zupełny, całkowity; ostateczny.
Конúна, *-нéвина*, f. mięso końskie; skóra końska.
Конúческій, a. koniczny.
Кóнная, koński targ. [skowy.
Кóнникъ, m. (st.) konny; jeździec woj-
Кóнница, konnica, jazda.
Кóнный, a. koński; konny; *-ный*, *аго*, żołnierz konny.
Конóбъ, kocioł, garnek.
Коновáлъ, m. konował; *-вáльство*, konowalstwo. [syańska.
Коновáтъ, tkanina jedwabna (per-
Коновный, a. główny (zbójców).
Коновóдъ, *-вóдецъ*, miłośnik koni; złodziej co konie kradzie; dowódzca, herszt.
Кóнопать, f. zgrzebie, pakuły (do dychtowania); *-пáтить*, v. a. dychtować; *-пáтка*, narzędzie do dychtowania; *-пáтчикъ*, dychtownik okrętów; (S. *-пáченіе*).
Коноплéль, m. *-оплá*, f. (*-пéлька*, d.) konopie, f. pl.; *-плáникъ*, pole konopniane; *-плáнка*, zięba lnianka (ptak); *-плáный*, *-пéльный*, a. konopny, konopniany.
Консисторія, konsystorz.
Кóнскій, a. koński; – *завóдъ*, stado, [stadnina.
Кóнсулъ, konsul.
Контóра, kontor; bióro, dyrekcya; *-тóрка*, kontorek, pulpit; *-тóрщикъ*, kupczyk (na kontorze).
Контрáктъ, kontrakt, ugoda.
Контрескáрпъ, (fortyf.) przeciw-
Контýзія, kontuzya. [skarpa.
Конýра, *-нýрка*, psiarnia.
Кóнусъ, m. stożek, konus, ostrokrąg.
Конфéктъ, *-фéты*, konfitury, m. pl.; *-фéтчикъ*, konfiturnik.
Конферéнція, konferencya.
Конфисковáть, v. a. konfiskować.
Концéртъ, koncert.
Кончáть, *кóнчить*, v. a. kończyć, skończyć; *-ся*, v. r. kończyć się; umrzeć; *кóнченный*, a. skończony.
Кóнче, ad. koniecznie, niezawodnie.
Кóнчикъ, v. *Конéцъ*.
Кончúна, koniec; *zejście ze świata, śmierć; skutek.
Конъ, (†rząd; granica); *конóкъ*, gra w kuty, nazywana *бáбки*; miejsce gdzie w kuty grają.
Конь, m. (d. *конёкъ*), koń, konik.
Кóнюхъ, koniuch, masztalerz.
Конюшій, *шаго*, koniuszy (dawniej
Конюшня, f. stajnia. [u carów).
Копá, kupa.
Кóпа, m. & f. leniuch, opieszalec.
Копáльщикъ, *-пáтель*, m. kopacz, kopnik; *-пáница*, rydel.
Кóпань, f. rów, kanał; moczarzysko, gdzie konopie moczą.
Копáть, *-пнýть*, v. a. kopać; *-ся*, v. r. & p. kopać się; – *за чѣмъ*, * guzdrać się; (vu.) szperać, szukać; S. *-пáніе*; part. *кóпаный*.
Копéйка, kopijka.
Копеи́стъ, kopista, przepisywacz.
Копéйщикъ, *-пéйникъ*, kopijnik, pi-
Копёръ, m. kafar. [kinier.
Копёръ, koper (rośl.). [pisywać.
Копировáть, v. a. kopijować, prze-
pisywać. [(S. *коплéніе*).
Копúть, v. a. skupiać, zgromadzać,
Кóпія, f. kopija, odpis.
Кóпка, kopanie, wykopanie.
Копнá, stóg, bróg.
Кóпоткій, *-тлúвый*, a. (vu.) marudny, zmudny; powolny.
Копóть, f. dół na smołę.
Коптúльня, wędzarnia.
Коптúть, v. a. kopcić; wędzić, suszyć w dymie; *-тѣлый*, a. zakopcony; *-тѣть*, v. n. kopcieć, okopcieć; S. *копчéніе*, part. *-чéный*.
Копъ, *класть въ* –, składać na kupę.
Копыто, n. kopyto.
Копышиться, v. r. (vu.) (o robakach) roić się.
Копь, f. kopalnia, szyba.
Копьé, kopija, spis, pika

Кора́, kora.
Корабли́ще, wielki okręt.
Кора́бль, m. okręt; *-бе́льный*, a. okrętowy; *-бе́льщикъ*, kapitan okrętu (kupiecki ego); *-блекруше́ніе*, rozbicie się okrętu; *-а́блеників*, (sł.) majtek; *-блепла́ваніе*, żegluga; *-пла́ватель*, żeglarz.
Кора́ллъ, koral; *-льки́*, m. pl. korale.
Корва́нъ, m. *-ва́на*, f. skarbona (w kościele).
Ко́рга, wrona; skała, rafa.
Корена́стый, a. mający wielkie korzenie; *barczysty; *-ни́стый*, a. korzenisty; *-ни́ться*, v. r. korzenie z siebie wypuszczać.
Коренный, a. dawny, pierwotny; *-на́я ло́шадь*, koń hołoblowy, dyszlowy; *-но́й зубъ*, ząb trzonowy.
Коренщи́къ, korzennik.
Ко́рень, m. korzeń; grzbiet u książek; (mat.) pierwiastek; *квадра́тный* –, -stek kwadratowy; podgorze; *въ ко́рень*, do szczętu; *коре́нье*, korzenie.
Коре́цъ, czerpak, korczak; skrzynia [we młynie.
Корешо́къ, d. korzonek; korzeń u zęba; *въ корешо́къ*, w półskórek.
Коржа́вѣть, v. n. twardnieć, stężeć.
Корзи́на, (*-и́нка*, d.), kosz, koszyk; *-и́нщикъ*, koszykarz.
Кори́нка, rozynka korynckа; *кори́стный*, a. korzysty.
Кори́ть, v. a. naganiać; wyrzuty czynić; upokarzać (kogo); *-ся*, v. r. upokarzać się.
Кори́ца, cynamon.
Коріа́ндръ, kolendra (ziele).
Ко́рка, (*ко́рочка*, d.), skórka owocowa; skórka chlebowa.
Ко́рка, *-ковое де́рево*, korek, drzewo korkowe.
Корконо́сый, a. (sł.) krotkonosy.
Корма́, rufa, tył okręty, (a. *-мово́й*).
Корми́лецъ, piastun młodego chłopca; (vu.) karmiciel; dobrodziej; *-и́лица*, mamka; karmicielka.
Корми́ло, *-ми́льце*, stér, rudel.
Корми́ть, v. a. karmić; żywić; tuczyć; wychowywać; *-ся*, v. r. żywić się czém; S. *-мле́ніе*, part. *ко́рмленый*. [w paszę.
Ко́рмный, a. karmny; spasły; obfity
Кормщи́къ, (sł. *ко́рмчій*), sternik.
Кормъ, karmia; pasza; pożywienie.
Корна́ть, v. a. (vu.) obcinać, obciąć.
Корне́вый, *-ренево́й*, a. korzeniowy.
Корне́тъ, kornet, chorąży w kawaleryi.
Коро́бить, v. a. paczyć, spaczyć; kurczyć, skurczyć; *-ся*, v. r. paczyć się.
Коро́бка, (*-ро́бочка*, d.), pudło, pudełko; pudełko z kartona; listwa około drzwi i okien.
Коро́бочникъ, pudlarz.
Ко́робъ, (*-робо́къ*, d.), kosz, koszyk; pudło, pudełko.
Коробья́, (*-бе́йка*, d.), pudło, pudełko.
Коро́ва, krowa; *- морска́я*, krowa morska; *коро́вій*, a. krowi. [chen.
Корова́й, baba pieczona, ciasto; bo-
Корова́йникъ, babnica, donica do bab pieczenia.
Коро́вникъ, obora (na krowy); krowiarz; *-вница*, krowiarka.
Короле́ва, królowa; *-ле́вичъ*, królewic; *-ле́вна*, królewna; *-ле́вскій*, a. króleski; *-ле́вство*, n. królestwo.
Королёкъ, królik czubaty (ptak).
Короле́къ, (chem.) metal oczyszczo-
Коро́ль, m. król. [ny (*Regulus*).
Коромы́сло, n. nosidło; balka u wagi; ważka, panna (owad), (*Libellula*).
Коро́на, korona; *-на́ція*, koronacya; *-нова́ть*, v. a. koronować.
Коро́ста, f. świerzba; *-ро́стѣть*, *-ро́стовѣть*, v. n. świerzbowacieć, parszywieć; *-о́стовый*, a. świerzbowaty.
Коро́стель, m. chróściel, derkacz.
Корота́ть, v. a. skracać, skrócić; *-ротизна́*, krotkość; *-ро́тить*, v. a. skrakać.
Коро́ткій, a. *-ко*, ad. krotki; blizki, ścisły; *-ро́ткость*, krotkość.
Коротышка, m. & f. człowiek małego wzrostu.
Коро́че, ad. comp. krocej.
Ко́рпія, f. szarpija na flejtuch do ran.
Ко́рпусъ, korpus; koperta u zegarka.
Корпѣ́ть, (*-плю́, пи́шь*), v. n. (vu.) dukwieć, ślęczeć.
Корре́кторъ, korrektor; *-ту́ра*, korrekta, -tura, poprawa.
Корса́къ, korsak, odmiana lisa (w
Корсе́тъ, korset. [stepach).
Ко́ртикъ, kordelas.
Ко́ртышки, f. pl. (vu.) ramiona, barki
Ко́рча, *ко́рчь*, f. kurcz.

Корчага, dzieżka (do naparzania chust).
Корчагъ, (sł.) czasza, dzban.
Корчемникъ, *-чмарь*, m. karczmarz; *-емница*, -marka; *-емный*, a. karczemny; *-емство*, *-емничество*, karczmarstwo; *-емствовать*, *-емничать*, v. n. karczmarzyć.
Корчить, v. a. kurczyć, skurczyć; *-ся*, v. r. kurczyć się, skurczyć się.
Корчма, karczma.
Коршунъ, kania.
Корыстоваться, v. r. - *чьмъ*, przywłaszczać sobie co; użytkować, korzystać; *-столюбіе*, interessowność, chciwość zysku.
Корысть, f. zdobycz, łup; korzyść; *-рыстный*, a. korzystny, zyskowny.
Корыто, n. koryto.
Корь, f. odra.
Корюха, (*-рюшка*, d.), stynka (ryba).
Коса, (*коска*, *косица*, d.), warkocz, warkoczyk.
Коса, kosa (do koszenia trawy); *plusk, ogon rybi; hak (w morzu lub rzece).
Косарь, m. noż wielki.
Косатка, grzechołka (ptak).
Косатка, delfin nordkaper (ryba).
Косатникъ, kosaciec (rośl.), (*Iris*).
Косатый, a. mający piora zakręcone.
Косачъ, v. *Тетеревъ*.
Косвенный, ukośny, (S. *-ность*).
Косецъ, m. kosiarz.
Косить, v. a. kosić, kosą ścinać; ukośnie rąbać; *-ся*, v. p. być koszonym; *-ся*, v. r. krzywić się; zezem patrzeć (propr. & *).
Косма, kosm, kosmek; *-матый*, a. kosmaty; *-матѣть*, v. n. kosmacieć; *-смачъ*, (vu.) rozczochraniec.
Коснить, *-снѣть*, v. n. późnić się.
Косноязычный, a. (sł.) zająkliwy.
Косный, a. (sł.) opieszały, powolny.
Косо, ad. krzywo, ukośnie; zezem.
Косоватый, a. nieco ukośny; nieco zezowaty.
Косогоръ, pochyłość góry.
Косолапый, a. krzywonogi, koślawy.
Кососпіь, ukos, ukosność.
Костарь, *-стырь*, m. gracz w kości.
Костёлъ, m. kościół (katolicki).
Костенѣть, v. n. kośnieć; kościeć (np. od zimna).
Костера, gatunek jesiotra.
Костеръ, stós drzewa.
Костеря, *-стрика*, paździerze.
Кости, (*-сточки*, d.), f. pl. kości, kostki do grania; *-тистый*, *-стлявый*, a. kościsty.
Костоломъ, łamanie w kościach.
Косточка, f. kostka; pestka (wiśniowa, śliwkowa).
Кострецъ, udziec wołowy; grzbiet, krzyż.
Костыль, m. posoch podobny do kuli; kula.
Кость, f. kość; ość (u ryby); *-сти игральныя*, kostki do grania.
Костякъ, kościotrup, szkielet.
Костяника, *-ника*, malina kamionkowa, jeżyna; *-ничникъ*, krzak jeżynowy.
Костяникъ, kościarz.
Костянка, owoc kamienisty.
Костяный, a. kościany.
Косуля, radło.
Косъ, v. *Скворецъ*.
Косы, *косицы*, f. pl. wieniec czyli pióra zakręcone (jak np. u koguta w ogonie).
Косый, a. ukośny, krzywy; zezowaty.
Косынка, pl. chustka białogłowska na szyję; krawat (męzki).
Косыня, m. f. (vu.) zéz, zezowaty; krzywość, ukos.
Кось, f. v. *Кососпіь*.
Косьба, koszenie, kośba.
Косѣть, v. n. skrzywić się.
Косякъ, (*-сячокъ*, d.), podwoje, m. pl.; cegła na ukos ścięta; dzwono u koła; kawałek jakiejkolwiek materyi jedwabnéj; (na statkach wodnych) deska dla schodzenia z brzegu.
Косяный, a. warkoczowy.
Котва, *котвица*, (sł.) kotwica.
Котёлъ, m. (*-телокъ*, d.), kocieł, -ciół; kocieł u moździerza; *-тельникъ*, kotlarz; *-тельный*, a. kotłowy.
Котёнокъ, m. kotek.
Котики, f. pl. skórki z młodych niedźwiedzi morskich.
Котиться, v. r. kocić się.
Котловина, kotlina w rzece, zatop, przepaść.
Котома, taistra, biesagi.
Который, pron. który.
Котъ, (*котикъ*, d.), (catus mas) kot (samiec); kotek; *-морской*, niedźwiedź morski.
Коты, m. pl. rodzaj obuwia chłopskiego.
Котя, n. kocię, kociątko; *-ячій*, a. kocięcy.
Коурка, koń z kara gniady.
Кофей, kawa; *-фейникъ*, dzbanek do kawy; *-ница*, puszka od kawy pa-

lonéj; *-ный*, kawowy; *-ный домъ*, kawiarnia; *кофешенкъ*, kawiarz, sługa co kawę gotuję.
Кофта, gorset.
Кохра, f. kozka wodna (owad).
Коча, *кочъ*, m. wielki statek o jednym maszcie (w Syberyi).
Кочанная капуста, kapusta głowiasta.
Кочевать, v. n. koczować, (S. *кочеванье*, *-чевка*); *-евище*, *-евье*, koczowisko; *-евый*, *-евный*, a. koczujący.
Кочень, m. głowa kapusty.
Кочентьть, v. n. drętwieć.
Кочерга, koczarga.
Кочерыга, (*-рыжка*, d.), głąb, kapustny.
Кочетъ, m. kogut.
Коча, kępka, kretowizna.
Кочующій, a. koczujący.
Коша, *кошъ*, kosz.
Кошевой, *ваго*, (u kozaków) koszowy (przełożony nad bagażami).
Кошелёкъ, woreczek na pieniądze; — na włosy.
Кошель, m. torba; kobiałka; półkoszek.
Кошениль, m. koszenilla, czerwiec.
Кошеніе, koszenie; *кошеный*, a. koszony.
Кошечей, a. koci; — *глазъ*, opal, kocie oko.
Кошка, kotka, samica kota; kot; kotwica czteropazurowa.
Кошки, f. pl. dyscyplina z postronków w smole maczanych zrobiona.
Кошма, wojłok duży a cienki.
Кошъ, obłogi, bagaże, pl.
Кощей, m. szkielet (t. j. człowiek nadzwyczajnie chudy); sknera, skąpiec.
Кощунъ, *-унникъ*, szyderca, m.; [*-унство*, szyderstwo.
Крава, (sl.) v. *Корова*.
Кравчій, *чаго*, m. (dawniéj) marszałek wielki dworu carskiego.
†*Крагуй*, białozor (ptak drapieżny).
Крадение, v. *Красть*.
Крадливый, a. kradzieżny.
Крадунъ, złodziej.
Крадьба, *кража*, kradzież.
Край, m. kraj, brzeg; brzeg nad rzeką; okolica; kraj, państwo; koniec, zakończenie.
Крайне, ad. bardzo, nadzwyczajnie; *-ній*, a. ostatni, na końcu będący; *ostateczny, nadzwyczajny; *-ность*, f. koniec; *ostateczność.
Крякать, v. n. krakać.
Краля, dama w kartach.
Крамола, (sl.) bunt, rokosz; *-мольникъ*, buntownik; *-мольный*, a buntowny, burzliwy; *-мольство*, n. bunt, rokosz; *-ствовать*, *крамольничать*, *-молить*, v. n. buntować się.
Кранъ, kurek (u beczki i t. d.).
Крапать, v. n. kropić; v. a. nakrapiać (karty i t. d.), (part. *крапленый*, *-паный*).
Крапива, *кропива*, pokrzywa wielka.
Крапивникъ, *кропивникъ*, pokrzywka (ptak).
Крапина, (*-инка*, d.) kropla; kropka.
Крапь, f. (*крапъ*, m.), nakropienie, marmorowanie.
Краса, f. piękność; ozdoba.
Красавецъ, piękny człowiek; *-авица*, f. piękna kobieta, piękność; wilcze jagody (rośl.), (*Atropa Belladonna*). [ozdobny.
Красивый, a. piękny, ładny, śliczny;
Красильникъ, *-сильщикъ*, farbiarz, -bierz; *-ный*, a. farbierny, -rczy; *-ильня*, farbiernia.
Красить, v. a. malować; farbować; zdobić, upiękniać; *-ся*, v. p. być pomalowanym; — pofarbowanym; v. r. zdobić się.
Краска, farba; *rumieniec na policzkach.
Красно, v. *Красный*; v. i. (jest) pogoda, piękny czas.
Красноватый, czerwonawy.
Красное дерево, drzewo mahoniowe (mahagoniowe).
Краснопёрка, płoć, płocica (ryba).
Красноречие, wymowa, krasomowstwo; -mowność, wymowność.
Красный, *красёнъ*, a. czerwony; piękny, śliczny, ładny; (o czasie) piękny, jasny, pogodny; *-ная рыба*, (u rybaków ruskich) ryba czerwona, to jest: jesiotry, wyzy, czeczugi; *-ная строка*, wiersz pierwszy wielkiemi głoskami pisany; *-ный гусь*, czerwonak czarnolotny (ptak).
Краснеть, v. n. czerwienieć; rumienieć, -nić się; *-ся*, v. r. czerwienieć, zostać czerwonym; rumienić się.
Красоваться, v. r. cieszyć się, weselić się; chełpić się; *-витый*, a. nieco piękny, ładny.
Красота, piękność; *-отка*, piękna kobieta.

Красть, (*краду*, *-дешь*), v. a. kraść, ukraść; *-ся*, v. r. wkradać się, przekradać się.
Крата, f. *каратъ*, m. karat.
Крата, (sł.) raz; *сто кратъ*, sto razy.
Краткій, (sł.) v. *Короткій*.
Кратко, ad. (sł.) krótko; *-кoвременный*, a. krótkotrwały; *-кожизненный*, a. krótkowieczny; *-коконечный*, a. krótkiego końca; *kró-tkotrwały; *-косло̀віе*, krótkomowność.
Крахмалить, v. a. krochmalić; *-малъ*, krochmal; *-мальщикъ*, m. krochmalnik.
Крашеница, płótno glancowane.
Крашеніе, farbowanie; *крашеный*, a. farbowany; malowany.
Краюха, (*-юшка*, d.), ośrzodek chleba.
Кременъ, *-мешёкъ*, m. krzęmień; *kutwa, skąpiec; *-мнистый*, a. krzemienisty.
Крендель, *кренгель*, m. obarzanek; *-ельщикъ*, obarzankarz.
Кренгель, m. dyament śklarski.
Крепъ, krepa, krepon.
Кресла, n. pl. krzesło z poręczami.
Крессъ, rzeżucha ogrodowa.
Крествованіе, krzyżowanie.
Крестецъ, m. kupa z 25 snopów; krzyż, grzbiet.
Крестины, f. pl. chrzciny; *-стильница*, chrzcielnica; *-стильный*, *-тинный*, chrzestny; *-ститель*, (sł.) chrzciciel.
Крестить, v. a. chrzcić; trzymać do chrzty; (vu.) żegnać kogo lub siebie; *-ся*, v. r. chrzcić się; być chrzczonym; żegnać się krzyżem Świętym.
Крестникъ, chrzestny syn; *-ница*, chrzestna córka; *-ный*, a. krzyżowy; chrzestny; *-ный ходъ*, *-тное хожденіе*, processya; *-ная мать*, matka -stna; *-ный отецъ*, ojciec chrzestny.
Крестовая, *вой*, sala w domie podrzutków, gdzie dzieci przyniesione chrzczone bywają.
Крестовидный, a. krzyżowaty.
Крестовикъ, rubel krzyżowy; (w Syberyi) krzyżak lis czteromiesięczny.
Крестовый, a. żołędny (w kartach).
Крестовой походъ, krucyata, wojna krzyżowa; *-вой сводъ*, sklepienie krzyżowe.
Крестоносецъ, m. krzyżownik, rycerz krzyżowy; *-носный*, a. krzyżonośny.
Крестообразный, a podobny do krzyża.
Крестопоклонная недѣля, czwarty tydzień postu.
Крестопреступникъ, m. krzywoprzysiężca.
Крестцовый, a. krzyżowy, na krzyż złożny.
Крестъ, m. krzyż.
Кресты, m. pl. żołądź (w kartach).
Крестьянинъ, chłop, włościanin, wieśniak; *-янка*, chłopka, włościanka; *-янство*, chłopstwo, stan chłopski.
Кречетъ, sokół białozor; *-тникъ*, sokolnik.
Крещати, *крестити*, v. a. (sł.) chrzcić, ochrzcić; *-ся*, v. p. (sł.) chrzcić się; *-щеніе*, chrzest; Święto trzech króli; *-щенскій*, a. trzechkrólski; *-щеный*, a. ochrzczony.
Крivда, krzywda.
Кривенекъ, krzywowaty; *-визна*, krzywość, krzywizna.
Кривить, *-влять*, v. a. krzywić, skrzywiać; *- душею*, postępować niegodziwie; *-ся*, v. r. krzywić się; wykrzywiać się.
Криво, ad. krzywo; *niesłusznie.
Кривовѣръ, heretyk, kacerz; *-вѣріе*, kacerstwo; *-вѣрка*, kacerka; *-воглазый*, a. jednooki; *-водушіе*, bezsumienność; *-душникъ*, człowiek bezsumienny; *-ничать*, v. n. być bezsumiennym, niegodziwie; *-ный*, a. bezsumienny.
Кривоногій, a. krzywonogi, koślawy; *-восудіе*, wyrok niesprawiedliwy.
Кривота. krzywda, niesłuszność; *-толкъ*, tłumacz fałszywy.
Кривошея, krzywą szyję mający; *krzywogłowek, świętoszek.
Кривуля, *-улина*, część drzewa zakrzywiona.
Кривый, a. krzywy; *jednooki; niesłuszny, nieprawny; *-вѣть*, v. n. jednookim zostać.
Крикливый, a. krzykliwy; mrukliwy.
Крикъ, krzyk; wrzask; * kłótnia, zwada.
Кримза, witryol biały. [i t. d.
Кринка, *крынка*, garnek na mléko
Кринъ, lilia.
Кристаллъ, kryształ; *-аллизація*,

krystalizacya; *-алловáться*, v. r. krysztalizować.
Крúтикъ, krytyk; *-тика*, krytyka; *-ковáть*, v. a. krytykować; *-тúческій*, a. krytyczny; krytykujący; niebezpieczny.
Кричáть, (*кричý*, *-чúшь*), *крúкнуть*, v. n. krzyczeć, krzyknąć; wołać; *- на когó*, łajać na kogo.
Кровавúкъ, m. jaspis zielony z czerwonemi paskami.
Кровáвить, (vu.) (*-венúть*), v. a. krwawić; *-вáвый*, a. krwawy.
Кровáть, f. łóżko.
Кровúстый, a. krwisty.
Крóвля, (*крóвелька*, d.), dach, daszek; *крóвельщикъ*, pokrywacz dachów.
Крóвность, krewność, pokrewieństwo; *-ный*, a. krewny, spokrewniony.
Крововúкъ, krwawnik (*Haematites*).
Кровопролúтіе, rozlew krwi; *-пускáніе*, krwi puszczanie.
Кровосмѣшéніе, kazirodztwo.
Кровотечéніе, krwotok, krwawotok.
Кровъ, m. (sł.) dach; mieszkanie; *obrona.
Кровь, f. krew; *krew, familia, ród.
Крóйка, krój; krajanie.
Кроúльница, krawalnica; *-úльщикъ*, m. przykrawacz (u krawca, u szewca). [(suknie).
Кроúть, v. a. krajać, przykrawać
Крóка, (sł.) wątek.
Крокодúлъ, krokodyl.
Крóликъ, m. królik (zwierzątko).
Кромá, (vu.) gleń chleba.
Кромá, (*крóмка*, d.), krajka, brzeg u tkaniny jakiéj; brzeg tarcicy.
Кромсáть, *-мшúть*, v. a. kruszyć, pokruszyć.
Крóмѣ, prp. prócz, oprócz.
Кропáть, v. a. partolić.
Кропúло, (*-пúльцо*, d.), kropidło; *-пúльница*, kropidlnica. [-pić się.
Кропúть, v. a. kropić; *-ся*, v. r.
Крóпкій, a. kruchy, chrupiasty.
Крóпля, *крáпля*, kropla.
Кропотáть, (*-почý*), v. n. (vu.) mruczeć, markotać; *-потлúвый*, a. mrukliwy; *-потýнъ*, m. mruk, człowiek mrukliwy.
Крóпотъ, (vu.) mruczenie.
Крóсны, f. pl. krośna.
Крóткій, a. cichy, powolny, spokojny; łagodny, łaskawy, uprzejmy; *-конрáвный*, *-кодýшный*, a. łaskawy, łagodny, powolny.
Крóтость, f. łaskawość, łagodność, uprzejmość.
Кротъ, *-торúя*, (sł.) kret. [szyna.
Крóха, (*крóшка*, d.), okruch, okru-
Крохáль, m. nurek, nurogęś.
Крóшево, kapusta szatkowana.
Крóшечный, *крóхотный*, (vu.) drobny, malutki, maleńki.
Крóшить, v. a. kruszyć; upuścić (co z rąk); *-ся*, v. r. kruszyć się.
Крóшка, okruszyna, odrobinka.
Крóшня, kosz z witek spleciony.
Крýгленькій, a. okrągławy.
Круглúть, v. a. zaokrąglać; *-гловáтый*, a. okrągławy.
Крýглость, f. okrągłość; *-глый*, a. okrągły; *-глѣть*, v. n. okrągleć; *-говúна*, okrąg, postać koła; *-говóй*, a. kołowy; *-гóмъ*, v. *Вокрýгъ*; *-гообращéніе*, obrót kołowy.
Крýгъ, (*-ужéкъ*, *-жéцъ*, d.), koło, okrąg, obwód; krąg, krążek; okres, perijod; *кругóмъ*, w około; *крýгомъ*, w koło; *сдѣлать кругъ*, zboczyć od prostéj drogi.
Кружáло, buksztele; (Artyl.) przepustnica; (vu.) karczma.
Крýжево, n. koronka, koronki, pl.; *-жевница*, koroniarka. [wrót głowy.
Кружéніе, krążenie; *- головы́*, za-
Кружúть, v. a. zaokrąglać; na okoł obrócić; * wykręcać, wykręty czynić; *-ся*, v. r. kręcić się, obracać się.
Крýжка, dzban; puszka dla ubogich; półgarcówka, półgarca.
Крупá, (coll.) krupa; *-пяный*, a. krupiasty; *-пенúкъ*, *-пéня*, kasza zrobiona na maśle z jajkami i twarogiem; *крýпина*, ziarnko krupowe; odrobina; *-пúцы*, f. pl. (sł.) okruszyny; *-пúчатый*, a. z krup pszennych zrobiony; pszenny.
Крýпный, a. gruby; wielki; duży; *-пнѣть*, v. n. grubieć.
Крупчáтка, młyn do mielenia mąki przedniéj; mąka pszenna najmielsza.
Крýпчатый, a. gruboziarnisty.
Крýтень, m. wir, kręt, zawrót.
Крутизнá, spadzistość.
Крутúкъ, indycht.
Крутúло, koło powroznicze; *-úльня*, powroźnia.
Крутúть, v. a. kręcić, skręcać; ści-

skać; (o wietrze) kręcić; (vu.) przynaglić (kogo do czego); *-ся*, v. r. skręcać się; płynąć kręto.
Крýтость, spadzistość, przykrość; *ostrość, surowość; tęgość (np. mrozu, wiatru); *-тояръ*, brzeg spadzisty.
Крутый, a. *крýто*, kręty, tęgi; spadzisty, przykry; (o kaszy i t. d.) gęsty; (o jajcach) twardy; *surowy, ostry, okrutny; (o mrozie, o wietrze) ostry, tęgy.
Круть, f. spadzistość, przepaścistość.
Крухмáлить, v. *Крахмалить*.
Кручúна, smutek, żal, zgryzota; *-чúниться*, v. r. smucić się, trapić się; *-чúнный*, a. smutny, strapiony.
Кручь, f. v. *Крутизнá*, *крýть*.
Крушéніе, smucenie, trapienie; smutek.
Крушéцъ, (sł.) kruszec.
Крушúна, szakłak kruszyna (drzewo).
Крушúть, v. a. kruszyć, druzgotać; *smucić, trapić; *-ся*, v. r. smucić się.
Крыжóвникъ, porzeczka biała (owoc, i krzak).
Крыжъ, (*-жикъ*, d.), gwiazdeczka, krzyżyk (w książkach).
Крылáстый, a. skrzydlasty; *-лáтый*, a. skrzydlaty; *-лáтѣть*, v. n. skrzydeł dostać.
Крылó, (sł. *крилó*), skrzydło (u ptaka); śmiga, skrzydło u wiatraka; -dło domu jakiego; -dło, bok szyku wojskowego; *крылья у шляпы*, kręcy u kapelusza.
Крылье, skrzydła, n. pl.; *крыльный*, a. skrzydłowy.
Крыльца, n. pl. łopatka (w ciele).
Крыльцó, (*-лéчко*, d.), schody przed domem.
Крыса, (*-сéнокъ*, d.), szczur, szczurek.
Крыть, v. a. przykryć, pokryć, zakryć; (o sukniach) dać wierzch, pokryć; (w grze kart) zabić, wziąć; ukrywać, przechowywać; *-ся*, v. r. pokryć się i t. d.; S. *крытіе*, part. *крытый*.
Крыша, (*-шка*, d.), (vu.) kryt, dach; pokrywka; wierzch, pokrycie (np. na futrze).
Крѣпить, v. a. umocnic, ukrzepić; (o lekarstwach) wzmacniać, wzmocnić; zapisać co sądownie na siebie; zatwierdzić, podpisem stwierdzać; *pokrzepiać, utwierdzać; *-ся*, v. r. pokrzepiać się; obstawać przy czém, opierać się czemu.
Крѣпкій, a. mocny, twardy; mocny, trwały; mocny, silny, krzepki; mężny, waleczny; dzielny; tęgi, mocny (np. mróz); skąpy, twardy; ostry, surowy; stały; (o winie i t. d.) mocny, ostry; poddany; *-кая вóдка*, serwaser; S. *-плéніе*; *-ковáтый*, a. nieco silny, mocny; *-коголóвый*, *-коýздый*, a. (o koniach) twardousty.
Крѣплѣть, v. n. stawać się mocnym; być stałym, nieporuszonym.
Крѣпнуть, v. n. drętwieć, zdrętwieć; krzepić się, pokrzepić się.
Крѣпкость, twardość, mocność, tęgość; moc, siła, odwaga, męztwo; tęgość, ostrość, (napojów); (*-постúца*, d.) warownia, twierdza, forteca; kupno, kontrakt kupna; *крѣпостный*, a. twierdzowy, forteczny; *poddany.
Крѣпче, (comp.) silniej, mocniéj.
Крѣпышъ, (vu.) skąpiec; krzepki człowiek.
Крѣпь, f. moc, siła; miejsce ufortyfikowane; klamra.
Крюковáтый, a. hakowaty; (o drodze) kręty.
Крюкъ, (*крючéкъ*, d.), m. hak, haczyk; zawiasa, czop zawiasowy; haftka (na sukniach); (o drodze) zakręt; *-чéкъ*, (fa.) wścibski; *-чкú*, wykręty prawne.
Крючить, v. a. krzywić; *dręczyć; *-ся*, v. r. krzywić się; *-чковáтый*, a. wtrącający się do rzeczy cudzych; (o sprawach) zawikłany; *-чкотвóрецъ*, (fa.) wykrętarz, matacz.
Крючникъ, m. wyrobnik z bosakiem
Кряжéвина, drzewo kręte trudne do rozłupania.
Кряжъ, (*-яжикъ*, d.), pień, klocek; łańcuch gór; warsta ziemi; ziemia twarda; (vu.) człowiek krępy.
Крякать, *-кнуть*, v. n. (o kaczkach) kwakać; *stękać, jęczeć.
Крякуа, (*-якýша*, d.), kaczka.
Крякуа, (*-яковка*, d.), pręt z tyłu kibitki.
Кто, pron. kto; który.
Кубарéмъ, ad. z góry na dół; *-бáрить*, v. a. (vu.) próżnować, bruki zbijać.
Кубáрь, m. cyga, fryga, bąk.
Кубúческій, a. sześcienny, kubiczny; *-боватый*, *-вáстый*, a. (o naczyniach) pękaty.

Кубовая краска, indycht.
Кубокъ, m. puhar.
Кубъ, (*кубикъ*, d.), lembik.
Кубъ, m. sześcian; liczba sześcienna.
Кубышка, bańka (gliniana pękata); bańka morska (*Holothuria*).
Кувшинъ, m. dzban (bez pokrywki, z szyją szeroką).
Кувыркать, *-кнуть*, v. a. przewrócić, przewalić; *-ся*, v. n. koziołki przewracać, przewrocić się.
Куда, ad. dokąd; po co na co; *-нибудь*, *- ни есть*, ad. dokądkolwiek.
Кудахтать, (*хчу*), v. n. (o kurach) gdakać.
Кудель, f. *-еля*, kądziel.
Кудесить, v. a. kuglować, mamić kuglarstwem; czynić, robić co; *кудесникъ*, (*-ница*), kuglarz, figlarz; swawolnik.
Кудри, m. pl. kędzierze, kędziory; *-рявый*, a. kędzierzawy; gałęzisty; * *-вый почеркъ*, pismo z zakrętami; *-вый слогъ*, styl kwiecisty; *-рявѣть*, v. n. kędzierzawieć.
Кудъ, *кудесъ*, m. zły duch; zaklinanie ducha.
Кузнецъ, kowal; *-чиха*, kowalka; *кузница*, kuźnia; *-нечество*, n. kowalstwo.
Кузнечикъ, świerszcz (owad)
Кузовъ, (*кузовокъ*, d.), m. koszyk z kory brzozowéj; pudło karetne.
Кукать, *-кнуть*, v. n. (vu.) piskać, pisnąć. [pa) poczwarka.
Кукла, (*-колка*, d.) lalka, łątka; (pup-
Куклеванецъ, ponęta dla ryb.
Куколь, m. kąkol.
Кукушка, kukułka.
Кулага, ciasto żytne.
Кулакъ, kułak; młotek mularski (wielki); * przekupień; *-лачный бой*, bicie się na kułaki.
Кулганъ, m. dzbanek metalowy.
Кулебяка, piróg z rybą z ciasta kwaśnego. [wina, rola nowa.
Кулига, bekas czerwony (ptak); no-
Куликало, c. pijak, kuflarz; *-кать*, v. n. (vu.) pić, upijać się.
Куликъ, bekas (ptak).
Куличь, m. chleb biały okrągły pieczony na wielką noc. [ska.
Култукъ, odnoga rzeczna lub mor-
Куль, m. wór, worek z rogóż zrobiony; (miara na zboże, -a na sol).
Культя, kikut; *-тявый*, skaleczony; *-тявѣть*, v. n. chromać, kulawieć.
Куманиха, malina szwedzka (rośl.).
Кумиръ, m. bałwan, bożek pogański; *-мирница*, *-мирня*, bałwochwalnia.
Кумъ, (*-манёкъ*), m. kum, kmotr; *кума*, f. kuma, kmotra; *-миться*, v. r. (fa.) kumać się; *-мовство*, kumowstwo, kmotrowstwo.
Куница, kuna; *куній*, a. kuni.
Купа, (sł.) kupa, stós; tłum, gro-
Купальня, łazienka, łaźnia. [mada.
Купать, v. a. kąpać; – (*лошадей*), pławić (konie); *-ся*, v. r. kąpać się.
Купель, f. (po sł.) sadzawka, staw; chrzcielnica.
Купецъ, kupiec; *-пецкій*, a. kupiecki; *-печество*, kupiectwo; *-печественный*, a. handlowy.
Купить, v. a. kupować, kupić.
Купля, (po sł.) handel, kupno.
Купно, ad. razem, społem; *-ный*, a.
Куполъ, kupuła, kupoła. [spólny.
Купорить, v. a. zatykać, zatkać.
Купоросъ, koperwas, witryol.
Купоръ, ten co wino stawia do piwnicy.
Купчая, f. dowód prawny kupna.
Купчина, c. zakupujący (-ca) dla drugich; *-чиха*, kupcowa; *-чишка*, kupczysko.
Куранты, m. pl. zegar z dzwonkami.
Курва, (pop.) kurwa.
Курганъ, (*-ганчикъ*, d.), mogiła; puhar; naczynie od oleju Świętego.
Кургузить, v. a. ucinać ogon; *-гузый*, a. kurta, kusy.
Курево, dym.
Куренъ, m. (vu.) towarzystwo ludzi przedających rozmaite jadło i napoje.
Курильница, kadzidlnica; *-рильный*, *-рительный*, a. kadzidlny; *-рительныя свѣчки*, trociczki; *-телный табакъ*, tytuń.
Куритель, m. tytuniarz.
Курить, v. a. kadzić; (o wódce) palić, pędzić; (vu.) upijać się; – *трубку*, palić, kurzyć tytuń; *-ся*, v. r. & p. dymić się, kadzić się, być dumionym i t. d.
Курица, kura; *курій*, *куриный*, *-рячій*, a. kurzy.
Курiеръ, m. kuryer, goniec. [czeć.
Курлыкать, v. n. (o żórawiach) krzy-

Курносый, a. co ma nos zadarty.
Курокъ, m. kurek u broni; lon.
Куролесить, v. a. (vu.) figle wyrządzać; *-лесъ*,(vu.)figlarz,swawolnik.
Куропать, *-атка*, f. kuropatwa.
Курослѣпникъ, dereniowe drzewo z białemi jagodami.
Курочка, v. *Курица*.
Курсъ, kurs, bieg pieniędzy.
Курта, f. kurta futrem podszyta.
Курфирстъ, m. elektor (kurfirszt).
Курчавый, kędzierzawy, (S. *-вость*); *-чавѣть*, v. n. kędzierzawieć.
Куры, kury, pl.
Куря, n. *-ренокъ*, kurczątko, kurczę; *-ятина*, mięso kurczęce.
Курятникъ, m. kurnik, miejsce gdzie kury siedzą; kurnik, co kurami handluje; *-рятный рядъ*, rynek, targ na drób; *-рятня*, kurnik, miejsce gdzie kury siedzą; *-рячья слѣпота*, jaskier rolowy (rośl.).
Кусака, f. (vu.) zwierzę lubiące kąsać.
Кусать, v. a. gryźć, kąsać; gryźć szczypać w język; *-ся*, v. r. kąsać (mieć skłonność do kąsania).
Кусковый, a. z kawałków, z sztuczek składający się.
Кусокъ, (*-очикъ*, d.), kąsek, kawałek; sztuka (sukna, płotna).
Кустарникъ, krzaki, m. pl.; *-тистый*, a. krzaczysty; *-товый*, a. krzakami (rosnący).
Кустъ, m. (*-токъ*, *кустикъ*, d.), krzak, krzaczek.
Кусъ, kęs, kawał, v. *кусокъ*.
Кутать, v. a. okryć, osłonić, otulić; *-ся*, v. r. otulić się.
Кутейникъ, (vu.) sługa kościelny pospolity.
Кутерма, gat. pstrąga łososiego; (vu.) zawierucha, miecielica; * niezgoda, niesnaska.
Кутить, v. a. (o wietrze) kręcić; * kłócić, wadzić.
Кутія, *кутья*, ryż lub pszenica gotowana z miodem i którą po pogrzebie umarłego jedzą.
Кутня, tkanina Bucharska z pół jedwabiu i bawełny robiona.
Кутъ, kąt w izbie.
Кухарка, kucharka. [kuchnia.
Кухмейстеръ, kuchmistrz; *кухня*,
Куча, kupa; (o ludziach) tłum, gromada.
Кучеръ, stangret, kuczer.
Куша, młot (gad pływający).
Кушакъ, pas (do opasywania się).
Кушать, v. a. jeść lub pić; *кушаніе*, *-нье*, jedzenie, zajadanie.
Куща, (*кущица*, d.), (sł.) szałasz, chata, buda z chróstu; namiot; kuczka (u żydów); *-щепотчёніе*, (sł.) kuczki żydowskie. [w namiocie.
Кущникъ, (sł.) mieszkający chacie,
Къ, prp. v. *Ко*.

Л.

Лабазникъ, parzydło wiązowe (rośl.) (*Spiraea ulmaria*).
Лабазня, *-базъ*, *-азникъ*, właściciel śpichlerza, śpichlerz. [komu
Лабзиться, v. r. przypochlebiać się
Лабиринтъ, m. labirynt. [ryum.
Лабораторія, pracównia, laborato-
Лава, lawa; kładka przez wodę; most pływający.
Лавенда, *-ванда*, lawenda (rośl.).
Лавка, ławka; sklep kupiecki; *лавочникъ*, kramarz.
Лавра, klasztor wielki i sławny; (tylko o klasztorze Kiewskim, Troickim i Alexandra Newskiego).
Лавръ, m. laur bobek, drzewo laurowe; * *лавры*, wawrzyny, pl.
Лагеръ, obóz. [czka.
Лагунъ, (*-унка*,d.), maźnika, maźni-
Ладить, v. a. stroić, nastrajać (S. *лаженіе*); przystósować; * zgadzać się.
Ладія, (pospolicie) *ладья*, f. statek morski o jednym maszcie; statek wodny ze spodem płaskim; bat, czółno; (w grze szachów) wieża.
Ладно, ad. (*-нёнько*, d.), zgodnie, w zgodzie.
Ладонъ, *-данъ*, sandrak; kadzidło.
Ладонь, (vu. *-доша*), dłoń.
Ладунка, *лядунка*, ładownica, ładowniczka; (u szewców) skrzyneczka na narzędzia szewskie.
Ладъ, harmonija, zgodność, zgoda; przewiązka u bandurki; * zgoda, przyjaźń.
Лазаретъ, m. lazaret.
Лазня, deska z dziurami służąca za drabinę.
Лазурь, f. lazur (kamień); ultramarin; szmalt; lazur (nieba); *-зоревый*, *-зурный*, a. lazurowy.
Лазутчикъ, śpieg, szpieg.
Лай, szczekanie. [sierci.
Лайка, psia skórka wyprawna bez

Лайно, łajno.
Лакей, lokaj; *-ейская*, izba lokajska.
Лакировать, v. a. lakierować; pokościć; *-ровка*, lakier; *-ровщикъ*, *-ровальщикъ*, lakiernik; *-ирщикъ*, który lakier robi.
Лакомить, v. a. przełakocić; *-ся*, v. r. być łakomym na łakotki; *-омка*, łakotnik.
Лакомый, a. łakotliwy; *лакомство*, *-вość*; łakotki, f. pl.; * przyjęcie podarunków; * łakomy, chciwy; smaczny.
Лакъ, lak, lakier, pokost.
Лалъ, rubin (kamień drogi).
Лампада, (*-адка*, d.), lampa.
Ландкарта, karta jeograficzna; *-шафтъ*, kraj; landszaft.
Ландышъ, lanka (rośl.).
Ланита, (sł.) policzek, lice.
Лань, f danielica; łania.
Лапа, (*лапка*, d.), łapa; obcęgi do wyciągania kul rozpalonych z ognia; zawiasa; wąsy kotwiczne.
Лапоть, f. łapcie, kurpie.
Лапухъ, *-пушникъ*, łopian (rośl.).
Лапчатый, a. łapkowy, z łap zrobiony.
Лапша, f. makaron.
Ларецъ, (*ларчикъ*, d.), skrzynka, skrzyneczka.
Ларь, m. skrzynia, skrzynisko.
Ласа, f. (vu.) plama podłużna; *ласить*, v. a. plamić.
Ласица, łasica śnieżyca.
Ласка, życzliwość, przychylność; pochlebstwo; *-катель*, pochlebca, m.; *-льный*, a. pochlebny; *-льство*, n. pochlebstwo; *-ствовать*, v. n. pochlebiać; *-кать*, v. a. głaskać, pieścić; być uprzejmym.
Ласкаться, v. r. *къ кому*, *около кого*, przymilać się komu; pochlebiać sobie, mieć nadzieję.
Ласковость, grzeczność, uprzejmość; *-вый*, a. uprzejmy, grzeczny.
Ласкосердіе, (sł.) zniewieściałość; *-сердый*, a. (sł.) zniewieściały.
Ластиться, v. r. (vu.) przymilać się.
Ластица, v. *Ласточка*.
Ластовица, *-стовка*, klin podpaszny u koszuli.
Ластовые суда, statki przewozowe.
Ласточка, jaskółka (domowa).
Ластъ, łaszt (miara zbożowa trzymająca 12 czetwerti).
Латинь, f. łacina, język łaciński; *-тинникъ*, łacinnik.
Латникъ, pancernik.
Латунь, f. mosiądz; *-унный*, mosiężny.
Латы, f. pl. pancerz, zbroja.
Лафетъ, łoże, laweta.
Лацканъ, wyłoga, rabaty.
Лачуга, (*-ужка*, d.), chata, chałupa.
Лаять, v. n. szczekać; łajać, wyłajać; *лаятель*, m. (sł.) potwarca, obmowca.
Лгать, (*лгу*; *лжешь*), *солгать*, v. n. kłamać, łgać.
Лгунъ, *лжецъ*, łgarz, kłamca.
Лебедь, m. łabedź; *-бединый*, *-бяжій*; a. łabędzi.
Левашникъ, placek z jagodami.
Левитъ, lewita; trzecie księgi moyżeszowe (*Leviticus*).
Левкасъ, m. tło, grunt malowania.
Левкой, m. lewkonia (rośl.).
Левъ, lew; (także znak niebieski i gwiazdozbiór).
Легель, podpora krokwi.
Легіонъ, legion.
Легкій, a. lekki, nieciężki; łatwy, lekki, nietrudny; szybki, zwinny, skory; *-ко*, ad. lekko; łatwo.
Легковѣріе, lekkowierność; *-вѣрный*, a. lekkowierny; *-вѣръ*, a. (człowiek) lekkowierny.
Легкое, *каго*, n. *легкія*, *кихъ*, n. pl. płuca.
Легкомысленный, a. lekkomyślny; *-мысліе*, lekkomyślność.
Легкость, lekkość; łatwość; szybkość, zwinność.
Легчать, v. n. stawać się lekciejszym; ulżywać, zmnieyszyć się.
Легче, ad. lżéy, lekciéj; łatwiéj.
Легчить, v. a. ująć ciężaru, zmniejszyć; ulżywać; ułatwiać; trzebić, pokładać.
Ледвецъ, wyka (*vicia*).
Леденецъ, cukier lodowaty.
Леденѣть, v. n. lodowacieć; zdrętwieć.
Ледникъ, lodownia.
Ледовитый, a. lodowaty, lodem pokryty; *-итое море*, morze lodowate.
Ледовщикъ, lodownik, co lód przedaje.
Ледъ, m. lód.
Ледянка, f. ozima pszenica; chata zimowa.
Ледяный, lodowy.
Лежалый, a. (o towarach) zleżały.
Лежаніе, leżenie.
Лежанка, słomka (ptak).
Лежанка, ławka na piecu niskim.
Лежать, *лечь*, (*лежу*, *-жишь*), v. n. leżeć; położyć się; leżeć, choro-

вать; leżeć (o miejscach); *-жачій*, leżący; zapasowy, gotowy; *-жебокъ*, leniwiec, próżniak, leżuch.
Лéжень, podwalina, podcieś trama; *leżuch, leń.
Лéжка, f. spoczynek po pracy.
Лежмя́, ad. leżąc; *-мя́ лежáть*, (o chorych) ciężko chorować.
Лейбгвáрдія, lejbgwardya.
Лéйка, polewaczka, nalewka; szufla do wylewania wody z okrętu; lejek.
Лейтенáнтъ, porucznik morski.
Лéлекъ, v. *Козодой*.
Лелѣять, v. a. pieścić.
Лéмехъ, *лéмешъ*, miesz u pługa.
Лéна, lenność; *лéнный*, a. lenny.
Лéнта, (*лéнточка*, d.), wstęga, wstążka; wstęga orderowa; *лéнточникъ*, wstęgarz, wstążnik.
Лёнъ, m. len (pospolity).
Леопáрдъ, lampart.
Лéпестъ, kawałek jakiej tkaniny; listek kwiatowy.
Лепетáть, (*-печý*), v. n. jąkać się; (o dzieciach) szczebiotać; *-тýнъ*, jąkacz, jąkała.
Лепéха, *-пéшка*, pączek smażony.
Лесá, sznurek wędny, wędka.
Лесть, f. pochlebstwo; zdradliwość, chytrość; ponęta, mamidło; *лéстный*, a. zdradliwy, chytry; pochlebny.
Летáть, v. n. freq. latać.
Леткóмъ, ad. lotem, pędem.
Летýчесть, f. (chim.) lotność; *летýчій*, a. latający; (chim.) lotny; *-ýчая мышь*, nietoperz.
Летъ, lot; *на летý*, w locie.
Летѣніе, lecenie, polecenie.
Летѣть, (*лечý*, *летишь*), v. n. latać, lecieć; *biec, biegnąć.
Летя́га, wiewiórka latająca.
Лещáдникъ, łupek dachówkowy.
Лéщадь, (*-áдка*), f. fliza cienko wyciosana.
Лещъ, leszcz (ryba).
Лжеапóстолъ, fałszywy apostoł.
Лжепророкъ, fałszywy prorok.
Лжеслóвіе, fałszomowność, fałsz.
Лжеучéніе, fałszywa nauka; *-учúтель*, fałszywy nauczyciel.
Лжецъ, łgarz, kłamca.
Лживый, a. kłamliwy, fałszywy; *-úца*, f. (sł.) łgarka, szalbierka.
Лú, *ль*, (przyrostek pytająć się; czy, czyli. [-, ktokolwiek, cokolwiek.
Лúбо, c. albo, lub; *кто лúбо*, *что*
Ливáнъ, kadzidło; a. *ливáновый*.
Лúвень, m. ulewa, deszcz ulewny.
Лúверъ, letkie; lewar, hewar.
Лúвмя, ad. (o deszczu) ulewnie.
Ливрéя, liberya.
Лизáть, (*лижý*, *лúжешь*), *лизнýть*, v. a. lizać, liznąć.
Лизýнчикъ, n. szczenię, szczeniątko.
Ликéръ, likwor, likier.
Ликовáть, v. n. radować się, weselic [się.
Ликъ, (sł.) chór spiewaków (w kościele); chór Świętych, obraz Świętego).
Лилúкъ, (sł.) nurek kaczka (ptak).
Лúлія, *лилéя*, f. lilia (biała).
Лилóвый, fioletowy.
Лилóкъ, kozodój (ptak).
Лимáнъ, odnoga morska.
Лимонáдъ, limonada.
Лимóнъ, cytryna.
Линёкъ, linka do karania majtków.
Линéйка, liniał; gat. pojazda na kilka osób po obu stronach; *-нéйный*, a. linijowy; *-ный корáбль* okręt linijowy
Линéя, kareta na sześć lub ośm osób
Лúнія, (*-нéя*), f. linija, linia; (o żołnierzach) linia, szereg.
Линь, (*линéкъ*, d.), m. lin (ryba).
Линю́чій, a. blakowny, płowiejący.
Линя́ть, v. n. linieć, pierszyć; płowieć, pełznieć; *-ня́лый*, a. wyliniały; spłowiały.
Лúпа, (*лúпка*, d.), lipa; (a. *лúповый*).
Лúпецъ, lipiec, miód przaśny; (dawniéj) miesiąc Lipiec.
Лúпина, *лúпища*, lipa wielka.
Лúпкій, *липýчій*, a. lipki, lepisty.
Лúпнуть, *льнуть*, v. n. lipnąć (do czego) lgnąć.
Липня́къ, m. las lipowy.
Лúра, lira; *-рикъ*, poeta liryczny.
Лисá, *лисúца*, lis (*Canis vulpes*); *-сёнокъ*, lisiątko, lisię; *-сій*, *-ся́чій*, a. lisi.
Лúственница, sosna modrzew.
Лúственный, a. liściasty, liścisty; *-стовый*, a. liściowy; (o kruszcach) blachowy.
Листопáдъ, opadanie liścia; (dawniéj) miesiąc Listopad.
Листъ, (*листóкъ*, d.), liść, listek; *лúстья*, liście, pl.; *листы́*, kartecki (papieru); arkusz papieru; blacha, blaszka kruszczowa.
Литáвра, kocieł, pl. kotły; *-тá*

ершикъ, paukier, paukierz.
Литейный, a. *-ный дворъ*, ludwisarnia; *-тейщикъ*, ludwisarz.
Литера, litera, głoska; (w drukarnii) litery, druk.
Литургія, liturgia, służba boża; msza.
Литый, a. lany.
Лить, (*лію*, *лью*), v. a. lać, wylewać, wlewać; lać, odlewać (dzwony i t. d.); (S. lanie (*ліяніе*) i t. d. part. *литый*); v. n. cieć; *-слезы*, wylewać łzy; *- кровь*, przelewać krew; *-ся*, v. r. lać się, ciec.
Лифъ, stan u sukni.
Лихва, lichwa. [złość, złośliwość.
Лихій, a. zły, chytry; *лихо*, *-хость*, *Лиходѣй*, nienawistnik, wróg; *лиходѣйство*, n. nieżyczliwość, nienawiść.
Лихоимецъ, lichwiarz; *-имство*, m. lichwa; *-имствовать*, v. n. lichwić.
Лихорадка, (vu. *-хоманка*), źimnica, febra; *-радочный*, a. *-чная кора*, kora chińska, china.
Лицe, n. twarz; postać twarzy, mina; człowiek, osoba; rola; powierzchnia; wierzch, prawa strona (u sukna); (o budowlach) przód, czoło; *на лицe*, ad. istotnie, rzeczywiście; *-цевать*, v. a. ozdabiać powierzchownie; *-вый*, a. przodowy, z przodu.
Лицедѣй, aktor teatralny; *-дѣйствіе*, teatr, sztuka teatralna.
Лицезрѣніе, widok, względ, wzrok.
Лицемѣръ, *-мѣрка*, obłudnik, -nica; *-мѣрить*, v. n. być obłudnym, udawać świętoszka; *-мѣріе*, *-мѣрство*, obłuda, udawanie.
Лицепріятіе, parcyalność, stronność; *-ятный*, a. parcyalny, stronny.
Личина, (*-инка*, d.), maska, larwa (propr & *); blaszka zamkowa; (o motylach i t. d.) poczwarka.
Личникъ, zasłonka u helma twarz pokrywająca.
Лично ad. osobiście; *-ность*, osobistość; *-ный*, a. osobisty; *- глаголъ*, (gramm.) słowo osobiste; *личный*, a. licowy, od prawéj strony.
Лишай, m. liszaj.
Лишать, *-шить*, v. a. pozbawiać kogo czego, ogołocić go z czego, (S. *-шеніе*, part. *-шенный*); *-ся*, v. r. & p. utracić, stracić, być pozbawionym.
Лишекъ, zbytek; *съ лишкомъ*, nader zbytnie, nadto.
Лишній, a. zbytni, zbyteczny.
Лишь, ad. zaledwie, tylko co.
Ліяло, forma do odlewania.
Ліяніе, v. *Лить*. [czołowaty.
Лобанъ, *-бастый*, a. czoła wielkiego,
Лобзать, *лобызать*, v. a. całować; *-ся*, v. r. całować się.
Лобковый, a. (o futrach) z skorek czołowych robiony. [złoczyńców.
Лобное мѣсто, n. miejsce tracenia
Лобъ, (*лобокъ*, d.), czoło.
Ловецъ, łowiec, strzelec; ptasznik.
Ловить, v. a. łapać, złapać, ująć; chwytać; (S. *-вленіе*, part. *ловленый*); *-ся*, v. p. być łapanym i t. d.; *-витель*, łowiec; ptasznik; żołnierz na zasadzie; *-вство*, łowy, łowienie; zasadzka.
Ловкій, a. wygodny, dogodny, udatny; zręczny, sposobny, sprawny (S. *-кость*).
Ловля, łowy; połów ryb.
Ловушка, łapka, połapka.
Ловчій, *чаго*, (dawniéj) łowczy, urzędnik nadworny; *-чій*, a. łowczy, do łowów zdatny.
Логариѳмъ, logarytm.
Логика, logika; *логикъ*, logik.
Логовище, *логовъ*, łożysko, legowisko
Логъ, niskie miejsce wydrożone; dolina.
Лодка, łódka; (w grze szachów) wieża; *лодочникъ*, łodnik.
Лодыга, (*-дыжка*, d.), kostka u nogi.
Ладья, statek wodny jednomasztowy z pokładem; (w grze szachów) wieża.
Ложа, łoże u broni; loża na teatrze.
Ложбина, wydrożenie, miejsce wydrożone.
Ложе, (sł.) łoże, łóżko; łożysko, legowisko; *stan małżenski.
Ложесна, n. pl. (sł.) macica u kobiet; pochwa maciczna. [ska (rośl.).
Ложечная трава, warzecha lekar-
Ложечница, tygiel szmelcarski.
Ложжина, dolina, dolinka.
Ложжить, v. a. drożyć, wydrążać.
Ложить, v. a. kłaść, położyć; *-ся*, *лечь*, v. r. kłaśdź się, położyć się.
Ложка, (*ложечка*), łyżka, łyżeczka; (w anat.) koniec kości piersiowéj.
Ложница, (sł.) izba sypialna.
Ложность, fałszywość; *-ный*, a fałszywy, nieprawdziwy.

Ложь, f. kłamstwo, łgarstwo.
Лозá, (*лóзка*, d.), pręt, rózga, witka; *лóзанъ*, cięcie rózgą, lub kijem.
Лóзный, a. (sł.) winogronny.
Лóзунгъ, luzunek, hasło; godło; napis herbowy.
Лóй, (sł.) rzecz stopiona. [ptać.
Локáть, *-кнýть*, v. n. łeptać, chle-
Лóконъ, pukiel włosów. [miara.
Лóкоть, m. łokieć u ręki; łokieć
Ломáть, *-мúть*, v. a. łamać, gruchotać, rozwalać; *ломáетъ*, *ломúтъ*, v. i. łamie (w kościach); *-ся*, v. p. być rozbitym, łupać się; v. r. łamać się; *- въ домъ и пр.*, włomać się do domu i t. d.; *wykrzywiać się, minę stroić; (fa.) *надъ чѣмъ*, pysznić się z czego, (S. *ламáніе*, *ломлéніе*, part. *лóманый*).
Лóмка, łamanie; łom; (vu.) swawola, rozpusta.
Лóмкій, a. łomny, łomisty, kruchy
Лóмкость, f. łomność, kruchość.
Ломовый, a. łomny, kruszący; *-вáя лóшадь*, koń ciągowy.
Ломóта, łamanie w kościach.
Ломóть, m. *лóмтикъ*, gleń, glonek (np. chleba).
Ломъ, (coll.) kawałki, okruchy, odłamki; łom, drąg żelazny; łom, łamanie (w kościach).
Лóно, (sł.) łono, piersi.
Лóпанецъ, m. garnek od gorąca pękający; szklaneczka pękająca.
Лóпасть, v. *Лопость*.
Лопáта, (*-áтка*, d.), łopata, -atka.
Лопáтка, łopatka (w ciele zwierzęcém); strączek grochowy niedojrzały; szpatelka.
Лопáтникъ, kopacz, grabarz.
Лóпать, *лóпнуть*, v. n. pękać, pęknąć; zerwać się; *-ся*, v. n. pękać się, pęknąć.
Лóпость, *-пасть*, f. wstęga do czepka przyszyta; łopata, pióro wiosła.
Лопотня́, łoskot, trzask.
Лóпоть, *-пóтье*, n. suknia znoszona, wytarta; (vu.) pieluchy, po-[wicie.
Лопухá, ospa wietrzna.
Лóскутъ, (*-утóкъ*, d.), kawał, kawałek; *-скýтье*, (coll.) gałgany, kawałki; *-кýтникъ*, tandeciarz; odartus, gałgan; *-ýтный*, a. gałgański; *-ýтный рядъ*, targ tandeciarski. [*вый*, a. dający połysk.
Лоскъ, łysk, połysk, politura; *-скó-*
Лоснúстый, a. glancowny, błyskawy; *-снúться*, v. r. lśnić się; *лоснѣть*, v. n. stać się glancownym.
Лóсось, m. łosoś (ryba); *-сосúна*, mięso łososie.
Лось, m. (*лóсикъ*, d.), łoś; *-сúна*, skóra łosia; zamesz; *-сúнный*, a. łosi; zamszowy; *лóсій*, a. łosi.
Лотерéя, loterya.
Лотóкъ, niecka; koryto, żłób; szufla; półmisek podługowaty.
Лотъ, łót (32ga część funta); (w żeglarstwie) zgłębnik.
Лотыга, v. *Мотъ*. [nienka.
Лохáнь, *лахáнь*, f. miednica; wa-
Лохъ, m. łosoś zimowany w jeziorze.
Лóцманъ, m. rotman.
Лóшадь, f. koń, m. (a. *лошадúнный*).
Лошáкъ, muł (zwierzę).
Лощёнка, płótno glancowane.
Лощúло, gładzidło, gładyszka.
Лощúльщикъ, glancownik, gładnik.
Лощúна, (*-щúнка*, d.), wąwóz, parów.
Лощúть, v. a. gładzić, polerować; *-ся*, v. p. być gładzonym, polerowanym; S. *-щéніе*, part. *-щéный*.
Лубъ, (*лубóкъ*, d.), łub, łubek, kora cienka drzewna.
Лугъ, (*лужéкъ*, d.), łąka, łączka.
Лудá, rafa, skała.
Лудúть, v. a. pobielić cyną; S. *лужéніе*, part. *лужéный*.
Лýжа, kałuża.
Лузгá, szew woru rogóżkowego.
Лузгъ, m. kącik oczny.
Лукáвецъ, podstępny, chytry człowiek; *-áвить*, v. n. chytrze postępować; *-áвство*, podstęp, chytrość; *-áвый*, a podstępny; zły, przewrotny.
Лукáть, v. n. *-ся*, v. r. (vu.) ciskać, rzucać z procy.
Лýковица, (*лýковка*, d.), cebula, cebulka; cebula kwiatowa.
Лукóшко, kobiałka.
Лукь, (*лучóкъ*, d.), łuk (do strzał puszczania); kabłąk, obłąk.
Лукъ, (*лýчикъ*, d.), czosnek (ziele), (*Allium*); *лýковый*, *лучный*, a. czosnkowy. [ponocnik.
Луна́, księżyc; *-натикъ*, lunatyk,
Лýнный, a. księżycowy, -życzny.
Лунь, m. sokoł myszołów.
Лупéжникъ, (coll.) drzewo jodłowe z kory obłupione.

Лупи́ть, v. a. łupić, obdzierać ze skóry, z kory; S. *лупле́ніе*, part. *лу́пленый*; (vu.) *zdzierać, zbyt drogo przedawać; *-ся*, v. r. trzaskać, pękać.
Луска́, *лу́ща*, f. łupina, łupinka.
Лутóкъ, tracz długodziob (ptak).
Лутóшка, młoda lipina. [mienisty.
Лучеза́рный, a. świetny, jasny, pro-
Лучи́на, łuczywo.
Лучи́стый, a. promienisty.
Лучи́ть, v. a. ryby za pomocą blasku pochodnianego łowić.
Лучи́ца, (sł.) trzcina.
Лу́чше, (ad. comp.) lepiej; *лу́чшій*, a. lepszy, najlepszy.
Лучъ, *луча́*, promień; pęk łuczywa zapalonego. [obłupywać.
Лущи́ть, v. a. łuszczyć, obłuskiwać,
Лущи́ться, v. r. (o orzechach) łuszczyć się, obłuskiwać się, S. *-ще́ніе*, part. *-ще́ный*.
Лыва, las gęsty na bagnach.
Лыжа, f. łyża, łyżwa.
Лыко, łyko; *лыковый*, *лычный*, a. łykowy, łyczany. [stwo.
Лылы́, pl. (vu.) oszukaństwo, oszu-
Лыса́стый, a. łysisty.
Лысина, (*-нка*, d.), łysina, łysinka; (u konia) gwiazdka, strzałka na czole; (na tkaninach) oczko innego koloru. [jego.
Лысу́нъ, pies morski roczny; skóra
Лысу́ха, łyska (ptak). [łbie.
Лысый, łysy; (o koniu) mający gwiazdkę na łbie. [sieć.
Лысѣть, *облысѣть*, v. n. łysieć, oły-
Лыта́ть, *пролыта́ть*, v. n. (vu.) włóczyć się, tułać się.
Лытка, (po sł. *лысто*) goleń.
Львёнокъ, m. lwiątko; *львиный*, *львóвый*, a. lwi; *львица*, lwica.
Льгóта, ulga, swoboda od podatków, ulżenie ciężarów; *-гóтить*, v. a. uwalniać od podatków.
Льди́на, kra, bryła lodu na rzece; *-и́стый*, a. lodzisty, pełny brył lodu; *-дяный*, a. lodowy.
Льзя́, można; *не льзя*, nie można.
Льну́ть, *прильну́ть*, v. n. lgnąć, przylgnąć, przylepić się.
Льняный, a. lniany; płócienny; *-ное ма́сло*, olej lniany. [a. pochlebny.
Льсте́цъ, m. pochlebca; *льсти́вый*,
Льсти́ть, v. n. pochlebiać; łechtać, nęcić, wabić; *-ся*, v. r. pochlebiać sobie; *льще́ніе*, pochlebianie, pochlebstwo.
Лѣви́ца, (sł.) lewica, lewa ręka; *лѣво*, *въ -*, *на -*, ad. lewo, na lewą, w lewą; *лѣвша́*, m. f. mańkut; lewa ręka; *лѣвый*, a. lewy.
Лѣза́ть, *ла́зить*, v. n. fr. leźć, łazić, drapać się.
Лѣзть, (*лѣзу*, *-зешь*), v. n. leźć, włazić, wleźć na co, drapać się; wchodzić (do kogo); (o sukniach i obuwiu) wchodzić, mieścić się; (o włosach) wyłazić, linieć; (o starzyznie) drzeć się, rozłazić się; *- въ глаза́*, nawijać się komu.
Лѣка́рство, *лека́рство*, lekarstwo.
Лѣкарь, (*ле́карь*), m. chirurg; lekarz.
Лѣни́вецъ, leniwiec; *-ни́вость*, *лѣность*, lenistwo; *-ни́вый*, a. leniwy; powolny, opieszały.
Лѣни́ться, v. r. lenić się.
Лѣнтя́й, leń, leniuch; *лѣнь*, f. lenistwo, leń.
Лѣпи́ть, v. a. modelować; lepić, kleić; *-ся*, v. r. lepić się, zlepiać się; v. n. *iść po czém wązkiém z trudnością; *лѣпка*, modelowanie; lepienie; rzecz modelowana; *-пкій*, a. lipki, lgnący; *-пный*, a. modelowany; *-ная рабóта*, sztukatura.
Лѣпота́, *лѣпотство*, n. (sł.) piękność, nadobność; okazałość, ozdoba; *-стствовать*, v. n. przystawać, (przystoi co komu).
Лѣпщи́къ, *-пи́льщикъ*, modelownik; sztukator.
Лѣпый, a. piękny, nadobny, śliczny; przyzwoity, przystojny.
Лѣса, sznur wędny.
Лѣса́, m. pl. rusztowanie (budowniczów). [bina.
Лѣстница, *лѣсница*, schody; dra-
Лѣсъ, las; drzewo (do budowli); *-си́стый*, a. lasisty; *-сни́къ*, *-сови́щикъ*, *лѣсничей*, *чаго*, leśniczy; gajowy; drwal; *-сный*, *-сово́й*, a. leśny.
Лѣто, lato; *-томъ*, latem; *лѣтній*, a. letni; *лѣта*, pl. lata; *-товать*, v. n. latować.
Лѣтовище, *лѣтовка*, leża letnia, miejsce latowania (koczujących narodów).
Лѣтопись, f. latopismo, kronika; *-пи́сецъ*, latopis, dziejopis, kronikarz.

Лѣторасль, f. latorośl.
Лѣтосчисле́ніе, chronologia. [łoni.
Лѣтось, ad. (vu.) przeszłego roku,
Лѣть, *есть*, można, wolno.
Лѣчи́ть, *лечи́ть*, v. a. leczyć; *-ся*, v. r. leczyć się; *-че́бный*, *лече́бный*, lekarski. [gutang.
Лѣшій, *шаго*, m. satyr leśny; oran-
Любе́зность, przyjemność; *-зный*, a. kochany, miły, przyjemny.
Люба́мецъ, m. ulubieniec, faworyt.
Люби́мый, a. ulubiony, kochany; *-би́тель*, lubownik, miłośnik.
Лыби́ть, v. a. kochać; lubić, (S. *-бле́ніе*); *-ся*, v. r. kochać się.
Лю́бо, ad. lubo, miło, przyjemnie.
Любова́ться, v. r. mieć upodobanie w czém.
Любови́на, chuda część mięsa.
Любо́вникъ, kochanek, amant; *-бо́вница*, kochanka, amantka; *-бо́вный*, a. miłosny.
Любо́вь, f. miłość.
Любодѣ́й, cudzołożnik; *-дѣ́йца*, -nica; *-дѣ́йство*, *-дѣя́ніе*, cudzołoztwo; *-ствовать*, v. n. cudzołożyć; *-дѣ́йчищъ*, (sł.) syn naturalny, bękart.
Любому́дрецъ, filozof, lubomędrzec; *-му́дріе*, filozofia; *-дрствовать*, v. n. filozofować; *-дрый*, a. filozofski, filozoficzny.
Любонача́ліе, chęć panowania.
Любопрѣ́ніе, kłótliwość, swarliwość.
Любопы́тный, a. ciekawy; *-пы́тство*, ciekawość. [*-сло́въ*, filolog.
Любосло́віе, filologia; rozmowność;
Любостяжа́ніе, (sł.) chciwość, chęć zysku. [rannie.
Люботру́дно, ad. (sł.) pilnie, sta-
Любоуче́ніе, chęć do nauki.
Любочеловѣ́чнѣ, ad. (sł.) po ludzku, litościwie. [sławolubstwo.
Любоче́стіе, ambicya, ambitność,
Любый, a. upodobany, podobający się.
Лю́ди, m. pl. ludzie, c. pl.; ludzie, służący, czeladź. [wiek.
Люди́нъ, *-длни́къ*, (sł.) świecki czło-
Лю́дный, a. ludny, zaludniony. [m
Людоѣ́дъ, *-доѣ́дъ*, ludojad, -dożerca,
Людска́я, *ско́й*, izba czeladnia, służących.
Лю́дски, ad. ludzko, po ludzku; *-дскі́й*, a. ludzki, człowieczy; obcy, cudzy; do służących należący; *-скость*, ludzkość, grzeczność, uprzejmość.
Лю́лька, (fa.) kolebka, kołyska.
Люлю́кать, v. a. (vu.) lulać.
Лю́тикъ, jaskier ostry (rośl.).
Лютня́, lutnia.
Лю́тость, srogość, okrucieństwo; *лю́тый*, a. okrutny, srogi; okropny, straszny; *-тѣть*, v. n. okrutnieć. [Luty.
Лю́тый, *таго*, m. (dawniéj) miesiąc
Ляга́вая соба́ка, wyżel, pies legawy.
Ляга́ть, *-гну́ть*, v. n. *-а́ться*, v. r wierzgać, wierzgnąć.
Лягу́шка, żaba; *-у́шечій*, a. żabi.
Ляда́, *ляди́на*, pole młodocianém drzewkiem zarosłe.
Ляда́щій, a. (vu.) zły, ladaco.
Лядвея́, udo.
Ляденѣ́ть, v. n. zarosnąć drzewkami.
Ляди́на, v. *Ляда́*.
Ляду́нка, ładownica; skrzyneczka do narzędzi szewskich.
Лядъ, nieszczęście.
Ля́кій, (sł.) garbaty.
Ля́мка, szlejka, naplecznik.
Ля́мочникъ, flis trelujący.
Ля́пать, *-пнуть*, v. a. (vu.) partolić, partaczyć.
Ля́шка, (vu.) udo.
Ля́ща, (sł.) soczewica

M.

Маа́ти, v. n. (sł.) kiwać, kiwnąć, migać, mignąć (głową, ręką).
Магази́нъ, m. magazyn, skład; *магази́нщикъ*, dozorca magazynowy.
Магистра́тъ, magistrat.
Магнети́змъ, magnetyzm; *-тизова́ть*, v. a. magnetyzować.
Магни́тъ, magnes; *-и́тить*, v. a. potrzeć magnesem; *-и́тный*, a. magnesowy.
Маера́нъ, majeran, majeranek (rośl.)
Ма́етникъ, perpendykuł, wahadło.
Ма́етность, majętność, włości.
Ма́заница, *ма́занка*, lepianka; chata. [rować.
Ма́зать, (*ма́жу*), v. a. mazać, sma-
Мази́лка, pęzel, kiść.
Мазъ, massa bilardowa.
Мазь, f. maść. [jowy.
Май, Maj miesiąc; *ма́йскій*, a. ma-
Ма́йка, chrząszcz majowy.
Ма́йна, (vu.) lodołom, miejsce gdzie lód wyłamują.
Маіо́ръ, major.
Мака́ть, *макну́ть*, (*мачу́*), v. a.

maczać; *макáть свѣчи*, ciągnąć świece. [*клерскій*.
Мáклеръ, machlerz, baryszník; a. *мá-*
Мáковица, (*мáковка*, d.), makówka; wierzch głowy; gałka na wieży; wierzchołek; *-вникъ*, makowy placek.
Макрéль, makrela (ryba morska).
Мáкуша, wyższa część głowy, koro-
Макъ, mak (ogrodowy). [na.
Малакія, samogwałt, onanizm.
Малахáй, czapka (futrowana) z czterema uszami.
Малевáть, v. a. malować.
Мáленькій, *малéхонекъ*, a. malutki, malutenki, mały; *-éнько*, ad. trochę, cokolwiek.
Мализнá, małość.
Малúна, malina (jagoda i krzak); *-лúнникъ*, krzak malinowy; *-лú-новка*, trunek malinowy, malinnik; trzcinniczek (ptak); *-лúновый*, a. malinowy; karmazynowy.
Мáло, ad. mało; *мáло по мáлу*, ad. po trosze. [*тый*, a. nieco mały.
Маловáжный, a. małoważny; *-вá-*
Маловрéменный, a. krotkotrwały.
Маловѣріе, małowierność; *-вѣрный*, małowierny; *-вѣръ*, *-вѣрка*, małowiarek, -wiernik; -nica.
Маловѣсный, a. małoważący.
Маловѣчный, a. krótkowieczny.
Малодýшіе, nieodwaga, bojaźliwość; *-дýшный*, a. bojaźliwy, nieodważny; *-дýшествовать*, *-дýшничать*, v. n. mieć mało odwagi, być bojaźliwym.
Мáлой, *лаго*, chłopiec, służący.
Малокрóвіе, brak krwi; *-крóвный*, a. mało krwi mający.
Малолѣтный, a. małoletni; młody; *-лѣтство*, *-лѣтіе*, *-лѣтность*, małoletność; młodość; *-людіе*, małoludność; *-людный*, a. małoludny.
Мáло-мáльски, ad. (fa.) mało, niewiele.
Маломóщіе, brak mocy, bezsilność; *-мóщный*, *-мóчный*, a. małomocny, bezsilny. [mało co nie....
Мáло не, ad. (sł.) ledwie co nie...,
Мало по мáлу, ad. po mału wolno,
Малорóслый, a. małorosły. [powoli.
Малосúліе, v. *Маломóщіе*.
Мáлость, małość; mała rzecz.
Мáло что, ad. (sł.) nieco, mało co.
Мáлый, a. mały; (o czasie) krótki.
Мальхáньчикъ, (vu.) ciarlatan, olekarz; *-хáнъ*, (vu.) maść; ciarlaństwo.
Мáльчикъ, chłopiec; *-чýга*, *-чú-шка*, m. młokos, młokosek.
Малѣйшій, a. najmniejszy. [się
Малѣть, v. n. (maleć) zmniejszać
Малютка, m. f. dziecię, dzieciątko.
Маляръ, malarz; a. *-лярный*.
Мáма, mama, matka; mamka, pia-
Мáмантъ, m. mammut. [stunka.
Мáминька, kochana mama, mamunia.
Мáмка, (*мáмушка*, d.), mamka, piastunka.
Мамóна, mamona, bogactwo.
Мамóнъ, (vu.) żołądek.
Мáна, nęta, przyłuda.
Манéжъ, maneż, ujeżdżalnia.
Манéрка, manierka (żołnierska).
Манéръ, maniera, obyczay; *-éрный*, grzeczny, polityczny; wymuszony, nienaturalny.
Манжéта, f. mankiet.
Манúть, v. a. machać, kiwać, migać; mamić, łudzić; odwłoczyć (kogo z czém).
Мануфактýра, manufaktura, rękodzieło; *-тýрный*, a. rękodzielny.
Манúшка, półkoszulek (białogłowski).
Мáнна, manna; *мáнный*, a. manniany; * powabny, pociągający.
Мантúлья, mantylka, płaszczyk kobiecy.
Мáнтія, *-тíйца*, płaszczyk, płaszcz monarszy, purpura; kapa biskupia; płaszcz orderowy, mantolet.
Мáнщикъ, wabiak, ptak wabny.
Маракóвать, v.n. (vu.) łamać język
Марáлъ, (w Syberyi) jeleń.
Марáть, v. a. walać, powalać; bazgrać, grzyzmolić; kreślić, przekreślić, wymazywać poprawkami; * czernić, potwarzać kogo; *- стихú*, pisać liche wiersze; *-ся*, v. r. walać się, powalać się, zabrudzić się; (o bielonych ścianach i t. p.), walać.
Мáрганецъ, braunsztyn, manganez.
Маргарúтки, stokroć trwała (rośl.).
Маргарúтъ, v. *Жемчýгъ*.
Маріóна, marzana farbierska (rośl.).
Мáрка, f. marka.
Маркитáнтъ, markietan.
Мáркій, a. plamisty, podpadający plamom; walający, smolący.
Мáрморъ, *мрáморъ*, marmór, mar-

mur; *мáрморный, мрáморный*, a. marmurowy, marmurkowy. [wy.
Марсъ (*на кораблѣ*), kosz maszto-
Мартъ, Marzec miesiąc. [dan.
Мартышка, kot morski, koczkó-
Мартышка, (Sterna) rybitwa (ptak).
Мáрьинъ кóрень, piwonia zwyczajna (rośl.). [maskarada.
Мáска, maska, maszka; *–скарáдъ*,
Мáсленикъ, m. olejarz, olejnik; maślarz; hubka włóknowata (rośl.).
Мáсленица, zapusty, karnawał, maślnica, tydzień przed wielkim postem; maślniczka, puszka do masła; gat. ciast maślnych; a. *мáслени-*
Мáсленка, oliwka. [*чный*.
Мáсленый, a. olejowy, olejny; maślny; *мáсленая кáдка*, maślnica.
Мáслина, *–личина*, drzewo oliwne.
Мáслить, v. a. olejem lub masłem posmarować.
Маслúчiе, (sł.) ogrojec, ogród oliwny.
Мáсличный, a. oliwny.
Мáсло, olej, olejek; *деревянное –*, oliwa; *– (корóвье)*, masło. [nia.
Маслобóй, olejarz; *–бóйня*, olejar-
Маслянка, majówka (owad).
Мастáкъ, (vu.) zdatny, sposobny, biegły.
Мастерúть, v. a. (vu.) majstrować, zrobić co; wykonać co; *–ровáтый*, a. dosyć zdatny; *мастеровáя, вóй, –рскáя, скóй*, warsztatowa izba, warztat.
Мáстеровой, *ваго*, m. rzemieślnik.
Мастерскíй, a. mistrzowski, doskonały, majsterski; *–рствó*, majstrostwo; rzemiosło.
Мáстеръ, m. majster; *mistrz biegły, doskonały (w czém).
Мастúка, f. mastyks, mastykowa żywica; kit.
Мастúти, v. a. (sł.) maścić, namaścić; *–úтый*, a. (sł.) pachnący, wonny; *–úтая стáрость*, późna a rzeźwa starość.
Масть, f. (sł.) balsam; (o kartach, i koniach) maść, kolor, farba.
Мáтежъ, ciemnożółta plama (na twarzy u kobiet ciężarnych).
Математика, f. matematyka; *–мáтикъ*, matematyk; *–тúческiй*, a. matematyczny. [lec; ląd.
Матерúкъ, ziemia tęga twarda, ca-
Матерiáлы, m. pl. materyały; *матерiáльный*, a. materyalny.
Матéрiя, materya, materyał; tkanina, materya; materya (o której mówi się, traktuje się).
Матéрный, *–нiй*, a. macierzyński.
Матéрость, wielkość nadzwyczajna
Матероубíйца, matkobójca, m.
Матерщúна, (vu.) przeklinanie, przeklęcie. [*земля́*, ląd stały.
Матéрый, a. tęgi; ogromny; *–éрая*
Мáтерь, (sł.) matka.
Мáтка, samica; matka pszczół, maciora; macica, żywot; maciczna choroba; macica kruszcowa; (bussola).
Матня́, f. matnia, pośrodek sieci.
Мáточный, a. maciczny; *–чный припáдокъ*, choroba maciczna.
Матрóсъ, majtek.
Мáтушка, matunia, matusia; *–кинъ* mamin; *–кинъ сынóкъ*, pieszczoch, pieszczoszek.
Матъ, (w grze szachów) mat; *ostateczność, koniec.
Мать, matka; *– крéстная*, matka chrzesna; *мать и мáчиха*, f. (Tussilago) podbiał (rośl.).
Маунъ, kozłek (rośl.).
Махáлка, oganka (na muchy).
Махáло, *махáльцо*, n. v. *Опахáло*.
Махáть, *махнýть*, (*машý*), v. a. machać, machnąć; (fa.) prędko co robić; *–ся*, v. r. wachlować się; trzepotać się (od wiatra).
Мáхина, *машúна*, machina, silnia; *–нúстъ*, maszynista; *–хúнный*, a. machinowy.
Маховый, a. skrzydłowy (o skrzydłach wiatrakowych); *–выя пéрья у птицъ*, pióra lotne u ptaków; *–вáя сажéнь*, sążeń ręką wymierzony; *–вóе движéнiе*, (ruch perpendykla) wibracya. [wy.
Махрóвый, a. (o kwiatach) dubelto-
Махъ, mach, machnienie; skrzydło wiatrakowe; *въ махъ, съ махý*, w mgnieniu oka.
Маца, piłka drukarska. [szyn.
Мáчиха, macocha; *–хинъ*, maco-
Мáчта, maszt; *–тóвникъ*, drzewo masztowe. [notrawny.
Мáшистый, a. (vu.) rozrzutny, mar-
Масштáбъ, m. mastab, podziałka.
Маякъ, wieża z latarnią.
Мáять, v. a. (vu.) mordować, nużyć, męczyć; *–ся*, v. r. mordować się, męczyć się, cierpieć.

Маячить, v. n. biedę klepać.
Мгла, f. (sł.) mgła; *мглистый*, *мглявый*, a. (sł.) mglisty.
Мгновеніе, mgnienie okiem; chwila, moment. [wy.
Мгновенный, a. momentalny, chwilo-
Мебели, f. pl. meble, m. pl. [dalion.
Медаль, f. medal; *-льіонъ*, m. me-
Медвенникъ, trzmiel (owad).
Медвѣдецъ, *-вѣдокъ*, niedźwiadek, młody niedźwiedź; *-вѣдина*, mięso niedźwiedzie; *-вѣдица*, niedźwiedzica; (astr.) *большая* — (*созвѣздіе*), wóz niebieski (gwiazdozbiór).
Медвѣдка, niedźwiadek (owad), (*gryllotalpa*); hebel duży.
Медвѣдокъ, m. pl. nizki wóz o czterech grubych kołach do przewożenia ciężarów.
Медвѣдь, m. (*-вѣдикъ*, d.), niedźwiedź; *-вѣжёнокъ*, niedźwiedziątko; *-вѣжина*, skóra niedźwiedzia; *-вѣжій*, a. niedźwiedzi; *-жье ухо*, dziewanna wielka (rośl.); *-жье ушко*, pierwiosnka łyszczak (rośl.); *-жьи когти*, barszcz miękki, niedźwiedzia łapa (rośl.).
Медвяный, a. miodowy. [ska.
Медицина, medycyna, nauka lekar-
Медленіе, zwłoka, odwłoka.
Медлить, v. n. zwłoczyć, opóźniać, ociągać się; *медленность*, *-длительность*, f. powolność, opieszałość; *-дленный*, *-лительный*, a. powolny, opieszały.
Медоварня, miodowarnia; *-доваръ*, *-доставъ*, miodowar.
Медовикъ, miodownik, piernik; miodzień, kamień miodowy.
Медовина, miód pity chmielem zaprawiony; *медовщикъ*, przedawacz miodu (pitego).
Медокъ, m. miodek.
Медокъ, medok (gat. wina).
Медососъ, kolibryt (ptak). [płynny.
Медоточный, a. wymowny, miodo-
Медуница, miodunka lekarska (rośl.).
Медунка, lucerna (rośl.). [pity.
Мёдъ, miód, miodek przaśny; miód
Межа, granica; miedza.
Межгорный, *-ждугорный*, a. międzygórny; *-горье*, *-дугорье*, międzygórze.
Междометіе, (gramm.) wykrzyknik.
Междомѣсячіе, czas w którym księżyc jest niewidzialny.
Междораміе, (sł.) miejsce między łopatkami. [między rzekami.
Междорѣчіе, międzyrzecze, okolica
Междоусобица, *-усобіе*, niesnaski domowe, wewnętrzne; *-усобный*, a. domowy, wewnętrzny, własny.
Междоусобствовать, v. n. mieć niesnaski domowe.
Междоцарствіе, bezkrólewie.
Между, *межъ*, prp. między; *-дубровіе*, międzybrwie; *-дувременье*, przerwa czasu; *-дудѣліе*, zatrudnienie jakie w czasie wolnym od pracy; *-дукостный*, a. międzykostny; *-дуреберный*, a. międzyżeberny; *-дустолпіе*, międzysłupie.
Межевать, v. a. mierzyć, rozmierzać (pole, grunta), S. *-ваніе*, part. *-жёваный*; *-жёвка*, f. mierzenie, rozmiar; *-вщикъ*, miernik, mierniczy; *-вый*, mierniczy; graniczny.
Межень, f. środek lata, śródlecie; *-женина*, susza, posucha; *-женный*, a. śródletni. [zasianą).
Межникъ, miedza (będąca między rolą
Мезга, *мязга*, miazga, biel.
Мездникъ, najemnik.
Мездра, *мяздра*, (u garbarza) lewa strona wyprawionej skóry.
Мекать, v. a. (vu.) domniemywać się, domyślać się.
Меланхоликъ, melancholik, melankolik; *-холія*, melancholia.
Меледа, maruda, marudzenie; marudna robota; gra w kółka; *-дить*, v. n. marudzić, mudzić; *меледкій*, *-дный*, a. marudny, zmudny.
Мелень, m. rękojeść u żarn; wałek do wiercenia tabaki.
Меливо, mielenie, mełcie.
Мелить, v. a. drobić, rozdrobić.
Мелкій, a. miałki, drobny; *-кое письмо*, drobne pismo; miałki, niegłęboki; mało znaczący; *-кія деньги*, drobne pieniądze.
Мелковатый, a. *-то*, ad. nieco miałki; *-водіе*, miałkie, miela.
Мелкость, drobność, miałkość, płytkość.
Мелочь, f. drobiazg, drobne rzeczy; drobnostka, bagatela; *-чный*, a. drobny, drobiazgowy; *-ная продажа*, przedaż cząstkowa.
Мелузга, drobne rybki.
Мель, f. miel, mielizna.
Мельзити, v. a. (sł.) doić, wydoić.

Мелькать, -кнуть, v. n. migać się, mignąć się, (np. błyskawica).
Мелькомъ, ad. nagle, prędko, w momencie; ulotnie, pobieżno; niedokładnie.
Мельникъ, młynarz; *-ница*, młyn.
Мелѣть, v. n. (o rzekach) stawać się miałkim, płytkim.
Меньшакъ, młodszy syn.
Меньше, (ad. comp.) mniej; *-шій*, *меньшій*, (comp. a *малый*), a. mniejszy.
Мень, m. (*менёкъ*, d.), mientus (ryba).
Мергель, m. margiel.
Мережа, mrzeżna (gat. sieci na ryby), a. *мережный*.
Мереть, (*мрý*), v. n. umierać.
Мерещиться, v. i. ćmić się, ćmi się.
Мерзавецъ, obrzydliwiec, szkaradnik.
Мерзить, (*-зю*), v. a. mierzić, brzydzić sobie czém.
Мерзкій, *-зостный*, a. omierzły, obrzydły, szkaradny.
Мерзлый, a. zmarzły; *-лякъ*, (vu.) zimoląg; *-лятина*, zmarzłego co; *мерзнуть*, v. n. marznąć.
Мерзость, obmierzłość; *-зѣть*, v. n. omierznąć.
Меридіанъ, merydyan, południk.
Меринъ, wałach, koń pokładany.
Меріожа, v. *Мерёжа*. [czyć się.
Меркнуть, v. n. mierzchać się, mro-
Мерлуха, (*-ушка*, d.), f. skórka jagnięca wyprawna.
Мертвенность, struchlałość, odrętwiałość; *-венный*, a. śmiertelny.
Мертвецъ, umarły, ciało; *-вечина*, *-вячина*, ścierw, ścierwo; *-чинный*, a. ścierwowy. [cia.
Мертвити, v. a. (sł.) pozbawiać ży-
Мертвость, kolor trupiasty; odrętwiałość; *-вый*, a. martwy, umarły; trupi; *-вый якорь*, kotwica największa. [(od strachu).
Мертвѣть, v. n. bladnąć, martwieć
Мерцать, v. n. (sł.) zmierzchać się.
Мескъ, m. (sł.) muł.
Мессія, m. Messyasz.
Месть, f. mszczenie się, zemsta; *мѣстникъ*, (sł.) mściciel.
Месть, *мести*, (*мету*), v. a. mieść, zamiatać.
Металлъ, kruszec; *-ллургія*, f. metallurgia; *-ургъ*, metallurg.
Метаніе, rzucanie; (w kościelném znaczeniu) pokłon.
Метать, *метнуть* (*мечý*), v. a. rzucać, ciskać; (o zwierzętach) rodzić młode; *- ружьёмъ*, robić bronią, exercerować; *- жребьи*, rzucać losy; *- икрý*, ikrę z siebie wypuszczać; *-ся*, v. r. rzucać się, ciskać się; napadać; *- на когó*, (fa.) fukać na kogo; *мечется въ глазá*, wpada w oczy. [m. metafizyk.
Метафизика, metafizyka; *-физикъ*,
Метафора, metafora, przenośnia.
Метелица, *метель*, f. miecielica, zawierucha. [zamieciony.
Метеніе, zamiatanie; *-тёный*, a.
Метлá, (*-тёлка*, d.), miotła, miotełka; (a. *-тельный*). [(rośl.).
Метлика, *-лица*, stokłosa żytna
Механика, mechanika; *-никъ*, mechanik. [mieczobój.
Мечебитецъ, *-боецъ*, m. szermierz,
Мечеть, f. meczet.
Мечникъ, m. kat, mistrz.
Мечтá, *-таніе*, omamienie, urojenie, fantazya; *-татель*, fantastyk; *-льность*, omamienie, urojenie; * pycha, duma; *-льный*, a. urojony, fantastyczny; dumny, pyszny.
Мечтать, v. r. wystawiać sobie, roić sobie co w głowie; *-ся*, v. i. mniemać, zdadź się.
Мжити, (sł.) v. *Мигать*. [korzyść.
Мздá, (sł.) nagroda, zapłata; zysk,
Мздоимецъ, m. interessowany, biorący wziątki; *-имство*, interessowność; branie podarunków.
Мздолюбецъ, interessowany.
Мигать, *-гнуть*, v. a. migać, mrugać; dawać znak miganiem, (S. *миганіе*); *-гунъ*, migacz, mrugacz.
Мигъ, mig, mgnienie oka.
Мизгирь, gat. tarantuły.
Мизинецъ, m. mały palec u ręki; *-инный*, a. najmłodszy.
Микроскопъ, mikroskop, drobnowidz.
Миленькій, a. mileńki, milutki.
Милліонъ, milion; *-онщикъ*, bogacz milionowy.
Мило, ad. miło, lubo.
Милованіе, miłosierdzie, litość; skłonność, przychylność.
Миловать, v. a. litować się, miłosierdzie mieć; ułaskawiać.
Миловать, v. a. (fa.) miłować, lubić, kochać; *-ся*, v. r. (vu.) kochać się wzajemnie. [rzy mający, miły.
Миловидный, a. przyjemne rysy twa

Милосéрдіе, miłosierdzie, litość; *-сéрдовать, -рдствовать*, v. n. mieć miłosierdzie, litować się; *-сéрдый, -рдный*, a. miłosierny, litościwy.
Мúлостивецъ, m. (vu.) łaskawca, dobrodziej; *-ивица*, (vu.) -wczyni, -dziejka; *-ивый*, a. miłościwy, łaskawy; *-ивѣйшій*, a. najmiłościwszy.
Мúлостникъ, faworyt, ulubieniec.
Мúлостыня, f. jałmużna; *-стынникъ*, jałmużnik. [łagodność; łaska.
Мúлость, miłosierdzie; łaskawość,
Мúлый, a miły, przyjemny, luby.
Мúля, mila.
Мúмо, prp. mimo, pomimo.
Мимоитú, -моходúть, v. n. (sł.) przeminąć; *-хóдомъ*, ad. mimochodem.
Мимошéдшій, a. przeszły, upłyniony; *-шее врéмя*, (gramm.) czas zaprzeszły; *-моѣздомъ*, ad. mimojazdem, przejazdem.
Миндáль, m. migdał (drzewo); *миндáлина*, f. migdał (jądro).
Минерáлъ, m. mineral; *-рáльный*, a. mineralny.
Минéръ, m. minier, podkopnik.
Министéрія, ministeryum; *-úстерство*, n. ministrostwo, -sterstwo; ministeryum.
Минúстръ, m. minister.
Минія, rytuał; *минія четія*, żywoty Świętych.
Миновáть, -нýть, v. a. mijać, omijać, ominąć; v. n. upłynąć, przejść, minąć; przemijać, przeminąć, opuścić; (fa.) pozbyć się, uchronić się, uniknąć; *-ся*, v. r. minąć, upłynąć, [przejść.
Минóга, minóg (ryba).
Минýвшій, a. przeszły, upłyniony.
Минýта, (*-ýтка*, d.), minuta; chwila, chwilka; *-ýтникъ*, skazówka minutowa; *-ýтный*, a. minutny; momentalny. [takiwać (komu).
Мирвóлить, v. r. (vu.) pobłażać, po-
Мирúть, v. a. jednać, godzić; *-ся*, v. r. godzić się, (S. *мирéніе*).
Мúрный, a. cichy, spokojny, zgodny; *-ный договóръ*, traktat pokoju.
Мировáя, *вóй*, ugoda, zgoda; *-вáя грáмота*, traktat pokoju.
Мировщúкъ, pośrednik, godziciel.
Миродáвецъ, *-дáтель*, m. (o Bogu) dawca pokoju
Миролю́бецъ, miłośnik pokoju; *люби́вый*, a. lubiący pokój; *-лю́біе*, spokojność. [dawca pokoju.
Мироначáльникъ, (o Bogu) pierwszy
Мирóнъ, barwena (ryba).
Миротвóрецъ, (sł.) stanowiciel pokoju; *-творúти*, v. n. (sł.) stano-
Мúрра, mirra. [wić pokój.
Мúрствовати, v. n. (sł.) zostawać w pokoju, w spokojności.
Миртъ, m. mirt.
Миръ, pokój. [na.
Мúса, (*мúска*, d.), misa, miska, terri-
Миткáль, m. muślin gruby.
Мúтра, f. mitra, infuła biskupia.
Митрополúтъ, metropolita (arcybiskup ruski); *-пóлія*, f. metropolia (dyecezya arcybiskupia); miasto główne (jakiego obwodu).
Мúчманъ, pierwszy stopień officierski w morskiéj służbie.
Мишéнь, m. cel, meta, tarcza strzelnicza; celownik; *-шéнить*, v. n. celować, do celu mierzyć.
Мишýлиться, v. r. (vu.) chybić, nie trafić do celu. [szych.
Мишурá, fałszywe złoto lub srebro,
Миѳолóгія, mitologia.
Міробытіе, trwałość świata; *-подержáвіе*, (sł.) światowładztwo; *-родéржецъ*, *-жáтель*, m. (sł.) (o Bogu) światowładca; *-рописáніе*, światopismo, kosmografia; *-сáтель*, m. światopisarz, kosmograf; *-роправúтель*, m. (o Bogu) światorządzca; *-росоздáніе*, stworzenie świata.
Міръ, świat; chłopstwo, gmin, włościanie; *мірскій*, a. światowy, świecki; ksiądz świecki; włościański; *міряни́нъ*, światownik, człowiek światowy, świecki; chłop, włościanin, rolnik, poddany.
Мкнуть, v. a. zamknąć, zatknąć.
Младéнецъ, m. dziecię, dzieciątko; *-дéнствовать, -дéнчествовать*, v. n. zostawać w dzieciństwie; *-дéнческій*, a. dziecinny; *-дéнчество*, *-дéнство*, dzieciństwo.
Млáдость, *мóлодость*, f. młodość, młody wiek.
Млáдшій, a. młodszy, najmłodszy; *младый*, (sł.) v. *молодóй*, *изъ млáда* (sł.), z młodości.
Млатъ, (sł.) młot.
Млéко, n. (sł.) mléko

Млекопитáти, v. a. (sł.) karmić (piersiami); *-тáющія живóтныя*, zwierzęta ssące.
Млéчный, a. mleczny; (w astr.) *-ный путь*, droga mleczna.
Млѣть, v. n. zdumieć.
Мнимый, a. mniemany.
Мнительный, a. skrupulatny.
Мнить, v. a. myślić, sądzić, mniemać; *-ся*, v. r. (sł.) myśleć, rozumieć o sobie; v. i. zdaje się.
Мнихъ i t. d. v. *Монахъ* i t. d.
Мній, a. (sł.) mniejszy; młodszy.
Мнóгій, a. mnogi, wieloraki, liczny; *мнóго*, ad. wiele.
Многобóжіе, *-бóжество*, wielobóztwo; *-бóжникъ*, wielobóżca; *-бóжный*, a. wielobożny.
Многобрáчіе, wielożeństwo; *-брáчный*, a. wielożenny.
Многовóдіе, wielowodność; *-вóдный*, a. wielowodny; *-вѣщáнный*, a. (sł.) bardzo wymowny.
Многоглагóланіе, (sł.) wielomowność; *-гóливый*, a. (sł.) wielomowny. [ścian.
Многогрáнникъ, m. (jeom.) wielo-
Многоднéвный, a. (sł.) długożyjący.
Многожéнецъ, wielożeniec; *-жéнный*, a. wielożenny; *-жéнство*, wielożeństwo.
Многоколѣнный, a. (o roślinach) wielokolankowaty.
Многокрáтный, wielokrotny.
Многокрóвіе, krwistość; *-вный*, a. krwisty.
Многолѣтіе, długoletność, wiek długi; modlitwa kościelna o długie życie Monarcha; *-лѣтный*, a. długoletni, długo żyjący; *-лѣтствовать*, v. n. (sł.) życzyć długich lat.
Многолюдіе, *-людство*, ludność wielka; *-людный*, a. ludny.
Многомýдрый, a. mędrkujący; obłędliwy, błędny.
Многоначáліе, wielorządztwo.
Многообрáзный, a. wieloraki, rozmaity.
Многописáтель, pisarz co wiele pisze; *-племéнный*, a. wiele potomstwa mający; *-плóдіе*, urodzajność; *-плóдный*, a. urodzajny, obfity w owoce.
Многопѣтый, a. (sł.) często opiewany, wysławiany. [wylewający.
Многослéзный, a. łzawy, łez wiele
Многослóвіе, wielomowstwo, gadatliwość.
Многослóжный, a. (w matem.) wieloskładny; (gramm.) wielozgłoskowy. [ucierpiał.
Многострадáльный, a. który wiele
Многотрýдіе, wielki trud; *-ýдный*, a. pracowity, wiele trudu wymagający. [ный, a. wielokątny.
Многоугóльникъ, wielokąt; *-óль-*
Многоýміе, wyniosłość, nadętość.
Многоцвѣтный, a. wielofarby, wielofarbny.
Многоцѣнность, kosztowność; *многоцѣнный*, a. kosztowny.
Многочáстнѣ, ad. (sł.) wielokrotnie; *-чáстный*, a. wielodzielny.
Многочúсленный, a. liczny, mnogi.
Множáйшій, a. mnogi.
Мнóжество, mnogość, mnóstwo; *мнóжественный*, a. mnogi; *-венное числó*, (gramm.) liczba mnoga.
Множúмое числó, (arytm.) liczba mnożna, (*multiplicandus*); *-жúтель*, m. (arytm.) mnożnik (*multiplicator*).
Мнóжить, v. a. (po sł.) pomnażać, powiększać; (arytm.) mnożyć, rozmnożyć; *-ся*, v. r. mnożyć się.
Мнѣніе, zdanie, mniemanie.
Могúла, grób; mogiła; *-úльникъ*, *-илякъ*, gróbarz; *-úльница*, mogiła, grobowiec; *-úльный*, a. grobowy.
Могилякъ (*насѣкóмое*), grobarz (owad) (*Silpha*).
Могорéцъ, *-рычъ*, (vu.) zapłata, nagroda; zysk, zarobek.
Могýтникъ, mocny, silny człowiek; *-ýтство*, *-ýчесть*, moc, siła, silność, mocność; *-ýчій*, a. potężny, silny, mocny.
Могýщество, moc, siła, potęga; *-ственный*, a. mocny, silny, potężny.
Мóда, moda; *мóдникъ*, modniś; *мóдница*, modnisia; *-ный*, a. modny.
Модéль, f. model, wzór. [(komu).
Мóжется, v. i. ma się, powodzi się
Мóжетъ быть, *- стáться*, może, może być. [*-вéльникъ*, jałowiec.
Можжевéлина, jałowcowa jagoda;
Можжúть, v. a. połupać, potrzaskać.
Можжýха, (*-ýшникъ*), jagody dojrzałe jałowcowe.
Мóжно, v. i. można.
Мозáика, mozajka.

Мозгú, m. pl. potrawa z mozgu.
Мóзглый, a. zgniły, zbutwiały; stęchły; chudy, suchorlawy; *-глявый*, a. chudy, wyschły; *-глякъ*, (fa.) chudy, wyschły człowiek.
Мозговáтый, a. mózgowaty.
Мозгъ, mózg; *- въ кóстяхъ*, *-говúна*, szpik; *-говый*, a. mózgowy; *-голóмъ*, (vu.) napój głowę zawracający; *-лóмный*, a. trudny, głowę zawracający.
Мозжечéкъ, móżdżek (*cerebellum*).
Мозжúть, v. *Можжúть*.
Мозóлить, v. a. (vu.) odciskać (nogi).
Мозóль, f. odgniotek, odcisk; odtręt, odtrętwiałość; (u małp) zadek goły; *-óльный*, a. odciskowy.
Мóй, pron. mój.
Мокл́окъ, m. kość z ciała sterecząca.
Мóклый, a. mokry, wilgotny; *мóкнуть*, v. n. moknąć, wilgotnieć.
Мокрéцъ, parch w pęcinie (choroba końska).
Мокрúца; stonóg (owad); kurzyślep (rośl.).
Мóкрость, *-кротá*, mokrość, wilgoć.
Мокрóта, flegma; *-крóтина*, ślina; *-крóтный*, a. flegmisty; ślinny.
Мóкрый, a. mokry; wilgotny.
Молвá, szemranie, szmer; wieść, pogłoska.
Мóлвити, v. n. (sł.) szmerać; troszczyć się o co.
Мóлвить, v. a. mówić, powiedzieć.
Молéбенникъ, książka do modlenia się.
Молéбенъ, nabożeństwo dziękczynne, Te Deum laudamus.
Молéбникъ, (sł.) modliciel; *молéбствіе*, nabożeństwo proszące; nabożeństwo dziękczynne; *-ствовать*, v. n. odprawiać nabożeństwo dziękczynne, śpiewać TeDeum laudamus.
Молéльщикъ, bogomódlca; pielgrzym.
Молéніе, modlenie się; modlitwa; *-лéнная*, *ной*, pokoik do modlenia się.
Молетóчина, dziury od mólów.
Молúтва, modlitwa; *-úтвенникъ*, modliciel; modlitewnik; *-ница*, modlicielka; pokoik do modlenia się; *-ный*, a. modlitewny.
Молитвослóвъ, modlitwy, książka z modlitwami.
Молúтельный, a. pokornie proszący.
Молúть, v. a. prosić pokornie; *-ся*, v. r. modlić się (do Boga).
Мóлиця, v. *Моль*.
Мóлнія, *мóлніе*, błyskawica.
Молодáя, *дóй*, młoda pani, nowo zamężna.
Молодёжь, (coll.) młodzież, młodzi ludzie; *-жникъ*, las młody, młodzizna.
Молодéцъ, młodzieniec; *-дéческій*, a. młodzieńcowy; śmiały, rzeźwy; *-дéчество*, układność, szybkość.
Молодúкъ, młodziak, gołąb' młody.
Молодúстый, a. (o piwie) pienisty, musujący.
Молодúть, v. a. (o piwie) robić słodkim, osłodzić; *- себя*, (fa.) robić się młodym; *-ся*, v. r. robić się młodym; (o napojach) pienić się.
Молодúца, *-лóдка*, młoda mężatka.
Молóдка, młoda kokoszka.
Молодóй, *дáго*, młody nowożeniec.
Мóлодость, młodość.
Молодцовáтый, przystojny, okazały.
Молодый, a. młody.
Молóдь, *-дизнá*, młodzie, piana na młodém piwie.
Моложáвость, *-жевáтость*, wyglądanie młodo; *-жевáтый*, *-жáвый*, a. wyglądający młodo.
Молóки, pl. mlecz rybi.
Молокó, (*-лочкó*, d.), mléko, mléczko; *-лóчистый*, a. mleczysty; *-лóчникъ*, naczynie do mleka; *-лóчница*, mleczarka; *(aphtae) krosty na wargach; *-лóчный*, a. mlekowy; *-ная корóва*, krowa dojna.
Молокосóсъ, młokos.
Молотúло, cepy, bijak u cepów; *-úльщикъ*, młócek, który młóci; *-тúть*, v. a. młócić.
Молоткóвыя кáрты, karty do grania pierwszego gatunku.
Молотовáя, *вóй*, hamernia; *-вúще*, trzonek od młota.
Молóтъ, (*-лотóкъ*, d.), m. młot, młotek.
Молóть, (*мелю*), v. a. mleć; *paplac, bzdurzyć; *-лóтье*, mielenie.
Молотьбá, młócba, czas młócenia; *-лочёный*, a. młócony.
Молочáй, euforbia błotna (rośl.).
Мóлча, *мóлкомъ*, ad. milcząc, milczkiem; *-чалúвый*, a. milkliwy, milczący; *-áльникъ*, pustelnik; *-áльный*, a. samotny, pustelniczy.
Молчáть, (*молчý*, *-чúшь*), v. n milczeć, S. *-чáніе*, milczenie.
Моль, f. mól (*Tinea*).
Мольбá, modlitwa; *-бúще*, modlitewnica.

Монáрхъ, *-хиня*, monarcha; -chini; *-хія*, monarchia.
Монастырь, m. klasztor, monaster; miejsce ogrodzone w około kościoła; *монастырка*, f. zyjąca w klasztorze; *-áхиня*, mniszka, zakonnica.
Монáхъ, m. mnich, zakonnik; *-нáшескій*, a. mniszy, mnichowski; *-шество*, mnichostwo; *-ствовать*, v. n. żyć w mnichostwie.
Монéта, moneta; *-éтный*, a. monetny; *-ный дворъ*, mennica; *-нéтчикъ*, mincarz, mennicznik; a. *монéтчичей*.
Монисто, (sł.) naszyjek, kanak.
Монумéнтъ, v. *Памятникъ*.
Мопсъ, (*мóпсикъ*, d.) mops, mopsik.
Моргáть, v. n. mrugać, mrużyć; *-гýнъ*, mrużek.
Мóрда, f. morda, pysk.
Мордáшка, pies myśliwski podobny do brytana. [(*aconitum*).
Мордóвникъ, tojad mordownik (rośl.)
Мóре, morze.
Морéль, gatunek wiśni dużej.
Морéный, a. przyrządzony; *-ная úзвесть*, wapno gaszone.
Мореплáваніе, *мореходство*, żegluga; *-плáватель*, żeglarz.
Моржъ, m. koń morski.
Морить, v. a. morzyć; *- хрѣнъ*, przyrządzić chrzan; *- úзвесть*, gasić wapno, (S. *морéніе*); *-кóвникъ*, nać marchwiana; marchew ugotowana; *-кóвный*, a. marchwiany.
Моркóвь, f. marchew.
Морóзъ, m. mróz; *морóзить*, v. a. mrozić; *-рóзитъ*, v. i. marznąć, marznie; *-рóженое*, *наго*, lody; *-рóженый*, a. zmarzły, pomrożony; *-рóзно*, ad. mroźno, zimno; *-рóзный*, a. mroźny, zimny.
Морóкъ, (vu.) okpienie, oszukanie; *-рóчить*, v. a. okpiewać, oszukiwać.
Моросить, v. i. mżyć, mży.
Морóшка, malina porzeczkoliścia.
Морóшникъ, krzak malinowy.
Морскій, a. morski.
Морсъ, sok wyciśnięty z jagód i t. d.
Мортира, f. moździerz (do strzelania); *-úрца*, (artyl.) moździerzyk do próbowania prochu.
Морхъ, kosmacizna, włochacizna.
Морщина, f. fałd, zmarszczek; *мóрщить*, v. a. marszczyć; *-ся*, v. r. marszczyć się; *marszczyć czoło.
Моръ, m. mora (gat. materyi).
Моръ, mor, powietrze morowe.
Моряна, wiatr morski, pomorszczyzna; *-ря́никъ*, mieszkaniec nad· [morski.
Москóвка, sikora czarna.
Мóскоть, f. *-котильный товáръ*, wszelkie farby, saletra i t. d.; *-льный рядъ*, ławki gdzie przedają takie towary.
Мосóлъ, gnat duży wołowy.
Мостить, v. a. brukować; *-стильщикъ*, brukarz.
Мостки, m. pl. ławka, kładka, mostek; gatunek drabiny.
Мостовáя, *вóй*, bruk, droga brukowana; *-вúна*, belka mostowa; *-вóе*, *ваго*, mostowe; *-вщикъ*, mostowni- [czy.
Мостъ, m. most.
Мóська, v. *Мопсъ*. [*щикъ*, motacz.
Мотáльница, motowidło; *-áль-*
Мотáть, *мотнýть*, v. n. kiwać, trząść; v. a. zwijać; *-ся*, v. n. trząść się, chwiać się; v. p. być zwijanym, zwijać się; *-вúло*, motowidło.
Мотáть, v. n. trwonić, marnotrawić; *-тúшка*, m. rozrzutnik, marnotrawca; *-вáтый*, a. marnotrawny
Мотóвка, rozrzutnica, marnotrawnica; *-вскій*, a. rozrzutny, marnotrawny; *-вствó*, rozrzutność, marnotractwo. [sznurek.
Мотовя́зъ, *мотовя́зга*, szpagat,
Мотодúль, m. rozchodnik pospolity (rośl.).
Мотóря, szpulka do zwijania; *-тýшка*, motowidło; (fa.) *trzpiot.
Мотъ, (*мотóкъ*, d.), m. motek, moteczek. [notrawca.
Мотъ, *-тыга*, m. rozrzutnik, mar-
Мотыка, motyka.
Мотылъ, (sł.) gnój, nawóz.
Мотыль, m. (*-лёкъ*, d.), motyl, motylek; *-лять*, v. n. podlatywać.
Мóха, *мóшка*, mszyca kwiatopsuj (owad), (*Thrips*).
Мохнá, pięćperst (rośl.). [wełny.
Мóхны, f. pl. kosm pierzasty; kłak
Мохнáтый, a. kosmaty (S. *-тость*); *-нáтѣть*, v. n. kosmacieć; *-нонóгій*, a. kosmatonogi.
Мохóръ, frezla; *-хровáтый*, a. frezlowaty; *-хрóвый*, a. (o kwiatach) dubeltowy.
Мохъ (*мошóкъ*, d.), mech, meszek *-ховый*, a. mchowy.

Мочá, mocz, uryna; *-чевый*, a. moczowy.
Мочáлина, łyko lipowe; włókno.
Мочáлить, v. a. potrzaskać, rozszczépać; *-ся*, v. r. potrzaskać się.
Мочáлка, wiecha z łyka lipowego; *-áло*, łyko lipowe.
Мочевúна, kałuża.
Мочерѣзъ, rznięcie w nerkach.
Мочетóчникъ, uretra (rurka moczowa).
Мочúть, v. a. maczać, moczyć; *-ся*, v. r. moknąć; moczyć, mocz puszczać; *мóчка*, moczenie, maczanie; *мóчка*, (*мóчечка*, d.), włókno, włókienko; miękisz (u ucha); *-ковáтый*, a. włóknisty.
Мочь, *мощь*, f. moc, siła; *мóчный*, a. mocny, silny, (S. *-ность*).
Мочь, (*могý*), v. n. módz, móc; mieć się; *онъ не мóжетъ*, źle się ma.
Мошéнникъ, *-ница*, m. szalbierz, złodziej; -bierka, -dziejka; *-éнничать*, v. n. szalbierować, oszukiwać; *-éнничество*, szalbierstwo, oszukaństwo.
Мóшка, v. *Мóха*.
Мошнá, (*-шóнка*, d.), worek, woreczek; moszna, worek moszenny.
Мощéние, brukowanie; dylowanie.
Мóщи, f. pl. relikwie; *człowiek wyschły.
Мощь, (sł.) v. *мочь*; *мóщный*, a. mocny, silny.
Мрáвій, (sł.) mrówka.
Мраволéвъ, mrówkolew (owad).
Меракъ, mrok, ciemność; *мрачúться*, v. r. mroczyć się; *мрáчность*, f. mroczność, ciemność; *-ный*, a. mroczny, ciemny; *-нѣть*, v. n. zmierzchać się.
Мрáморъ, marmur; *-рный*, a. marmurowy.
Мскусъ, piżmo.
Мстúть, (*мщу*), v. a. mścić się; *стúтель*, m. mściciel; *-льность*, mściwość; *-льный*, a. mściwy.
Мсто, moszcz, muszcz.
Мудó, jądro (męzkie nasienne).
Мудрéный, a. dowcipny, stuczny; doskonały, dokładny; trudny; dziwaczny, fantastyczny; *-дренó*, ad. trudno.
Мудрéцъ, m. mędrzeć.
Мудрúть, *-дровáть*, v. n. mędrkować.
Мýдрость, mądrość; (fa.) trudność; *-дрый*, a. mądry; *мýдрствовать*, v. n. filozofować, rozumować.
Мужáтая, *той*, *-жáтица*, (sł.) mężatka.
Мужáть, v. n. mężnieć; *-ся*, v. r. ośmielić się, odważyć się.
Мужелóжецъ, samcołożnik; *-лóжство*, samcołożtwo; *-ствовать*, v. n. samcołożtwo popełniać.
Мужененстовство, nimfomania, żądza szalona do mężczyzn.
Мужéнёкъ, mężulek, mężulo.
Мýжескій, a. męski.
Мýжество, męztwo, waleczność; męskość, mężność; *-ственный*, a. mężny, waleczny; męski, mężny, okazały; *-ствовать*, v. n. (sł.) mężnie walczyć.
Мужеубíйство, zabój, mężobójstwo; *-убíйца*, m. f. (sł.) mężobójca, zbójca, m.; zbójczyni.
Мужúкъ, chłop, wieśniak; grubijanin; *-ковáтый*, a. (fa.) nieokrzesany; *-жúцкій*, *-жúчій*, a. chłopski, wieśniaczy; nie ociesany.
Мýжній, a. mężowski; *-жчúна*, mężczyzna.
Мужъ, mąż, mężczyzna, człowiek; mąż, małżonek.
Мýза, muza.
Мýзыка, muzyka; *-кáльный*, a. muzykalny, muzyczny; *-кáнтъ*, muzykant; *-косочинúтель*, kompozytor muzyki.
Мýка, męka, utrapienie.
Мукá (*мýчка*, d.), mąka, mączka.
Мукосѣй (*-сѣя*, f.), ten (ta) co mąkę przesiewa; *-сѣйня*, komórka do przesiewania mąki.
Муксýнъ, odmiana stynki.
†*Мултáнъ*, gat. dawnéj szabli, karabela.
Мулъ, muł (zwierz).
Мýмія, mumia.
Мýнда, śliż rzeczny.
Мундúръ, m. mundur.
Мýндшенкъ, podczaszy.
Мурáва, glazura, polewa na garczkach.
Муравá, murawa.
Муравéй, m. mrówka; *-вéйникъ*, murowisko.
Мурáвить, v. a. glazurować, polewać, polewać garczki, (S. *-рáвленіе*, part. *-рáвленный*).
Муравьѣдъ, mrówkojad (zwierze ssące); *-вьúный*, a. mrówkowy, mrówczy; *-вьúстый*, a. mrówisty.
Мурáшки, f. pl. jaja mrówcze suszone.
Мýринъ, murzyn; a. *-нскій*.
Мурлы́кать, *-ны́кать*, (*-лы́чу*

-*нычу*), v. n. (o kotach) mruczeć; * mamrzeć, mruczeć sobie pod nosem. [dźwiedziach) mruczeć.
Мурчáть, (-*чý*, -*чúть*), v. n. (o nie-
Мусáтъ, m. musat, stalka do ostrzenia; -*сáтить*, v. a. ostrzyć, we-
Мусикíйскій, a. muzyczny. [cować.
Мусія, mozaika.
Мýскулъ, muskuł.
Мýслить, v. a. (vu.) ślinić.
Мýсоръ, m. gruz; *мýсорить*, v. a. rzucać gruz; a. *мýсорный*.
Мутúть, v. a. mącić; * potwarzać, oczerniać; *мутúтъ меня*, -*тúтся мнѣ*, mdło mi. [ku) ciemnieć.
Мутúться, v. r. mącić się; (o wzro-
Мýтный, a. mętny; (o wzroku) ciemny, (S. -*ность*); -*нѣть*, v. n. ciemnieć.
Мутóвка, f. mątew, mątewka.
Муть, f. męt, męty.
Мýфта, f. rękaw.
Мýха, (*мýшка*, d.), f. mucha, muszka; – *шпáнская*, mucha hiszpańska, kantaryda. [na muchy.
Мухогóнъ, m. -*гóнка*, f. oganka
Мухолóвка, muchołowka, -chojadka (ptak); siatka na motyle.
Мухомóръ, bedłka muchomor (rośl.).
Мухóртый, a. (o koniach) kasztanowaty z mordą białą.
Мухояръ, tkanina bawełniana pół z wełną lub jedwabna na pół z bawełną; arszenik na muchy.
Мýченикъ, -*ница*, męczennik; -niczka; -*ничество*, męczeństwo.
Мучúтель, męczyciel, dręczyciel, tyran; -*льный*, a. dręczący, męczący; -*льскій*, a. tyrański, męczycielski; -*льство*, tyraństwo, okrucieństwo; -*ствовать*, v. n. tyranizować, okrutnie postępować.
Мýчить, v. a. męczyć, dręczyć; -*ся*, v. a. cierpieć; dręczyć się.
Мучникъ, *мушникъ*, mąkarz; handlarz mąką; -*нúстый*, a. mączysty; -*нúть*, v. a. mączyć, zamączyć, mąką posypać; -*ный*, a. mą-
Мушій, a. muchowy, muszy. [czny.
Мýшка, muszka (na twarzu).
Мушкатéль, m. muszkatela.
Мушкетéръ, m. muszkieter.
Мушкáтъ, *мускáтъ*, m. muszkat; -*кáтный*, a. muszkatówy.
Мушкéтъ, m. muszkiet.
Мунштýкъ, m. munsztuk.

Мýшчатый, a. muszkowaty, w mu-
Мущúна, m. mężczyzna. [szki.
Мчать, (*мчý*, *мчúшь*), v. a. unosić, porywać; -*ся*, v. r. ruszać się, pędzić; v. p. być uniesionym, porwanym, (S. *мчáніе*).
Мшá, msza. [mchem obrosłe.
Мшарúна, f. -*рúнникъ*, m. miejsce
Мшáрить, v. a. mszyć; kosmacić; -*ся*, v. r. chropowacieć.
Мшéль, f. lichwa; -*лоúмецъ*, (sł.) lichwiarz; -*úмный*, a. lichwiarski; -*úмство*, m. chciwość zysku, lichwiarstwo.
Мшéникъ, obora zimowa mchem.
Мшúна, pagórek mszysty; -*úстый*, a. mszysty.
Мшить, v. a. mchem zatykać; (S. *мшéніе*, part. *мшéный*, *мшóный*); -*ся*, v. n. być mchem zatykanym; (o tkaninach) mszyć się, stawać się kosmatym.
Мшúца, mszyca, gąsienica.
Мщáти, v. a. (sł.) v. *Мстúть*.
Мщéніе, mszczenie się, zemsta.
Мыза, folwark, folwarczek.
Мыканица, ochlica.
Мыкать, (*мычу*), v. a. czesać, czyścić (len, konopie); (fa.) (o sukni) często nosić, szargać.
Мылить, v. a. mydlić.
Мылкій, a. (o mydle) łatwo rozpuszczający się.
Мыло, mydło; piana na koniach.
Мыловáрня, mydlarnia; *мыловáръ*, *мыльникъ*, mydlarz.
Мыльница, puszka na mydło; -*ный*, a. mydlany; -*ня*, łaźnia.
Мысленный, a. myślny, wyobrażalny.
Мыслится, v. i. zdaje się.
Мыслить, (*мышлю*), v. n. myśleć, rozważać; sądzić, mniemać; myślić; zamyślać, zamierzać; starać się, troszczyć. [przedsięwzięcie.
Мысль, f. myśl, zdanie; zamiar,
Мысъ, (*мысóкъ*, d.), przylądek.
Мытáрить, v. n. (fa.) oszukiwać, okpiwać; -*тáрный*, a. fałszywy, niesprawiedliwy.
Мытáрь, m. (po sł.) celnik; (fa.) oszust, szalbierz, (a. -*áрскій*); -*áрство*, (fa.) oszustwo, szalbierstwo.
Мытúться, v. r. (o zwierzętach) mieć biegunkę.
Мытникъ, celnik, poborca myta; -*ница*, -*ня*, celnica, komora celna.

Мыто, (sł.) myto, cło; *-ный*, a. celny, cłowy.
Мытъ, biegunka u zwierząt.
Мыть, (*мою*), v. a. myć; prać; *-ся*, v. r. myć się; być pranym, (S. *мытіе*, part. *мытый*).
Мычать, (*мычу*, *-чишь*), v. n. (o bydlętach rogatych) ryczeć.
Мышей горохъ, f. wyka; *- тернъ*, m. grzbietolist ciernisty (rośl.).
Мышеловка, *-ловня*, połapka, łapka na myszy; *-ловъ*, myszołow.
Мышій, a. myszy, mysza, mysze.
Мышца, (sł. *мышка*), myszka, muszkuł; (sł. ręka, moc, siła, potęga); *-шчица*, (sł.) poręcz u krzesła.
Мышь (*мышка*, d.), mysz; *- летучая*, nietoperz; *- фараонова*, f. łasica Ichneumon (zwierzę).
Мышьи ушки, f. jastrzębiec kosmaczek (rośl.).
Мышьякъ, m. arszenik; *- желтый*, aurypigment, złotokost. [topnia.
Мѣдиплавильный заводъ, miedzio-
Мѣдникъ, kotlarz; *-ница*, (sł.) miedziane naczynie; miedziak; *-ничество*, kotlarstwo.
Мѣдный, a. miedziany, miedny.
Мѣдуница, miodunka lekarska (rośl.).
Мѣдь, miedź; pieniądze miedziane; *желтая мѣдь*, mosiądz.
Мѣдяница, kruchy wąż, żmija.
Мѣдянка, grynszpan, niedokwas miedzi.
Мѣдяный, (sł.) miedziany; *twardy.
Мѣлить, v. a. kredować.
Мѣлъ, m. kreda (a. *-ловый*).
Мѣна, zamiana; *-новный*, a. zamienny; *-новщикъ*, odmieniacz pieniędzy, wekslarz; *-нять*, v. a. mieniać, zmieniać; *-ся*, v. r. mieniać się, zamieniać się.
Мѣра, miara (propr. & *); zamiar, środek, sposob; *по мѣрѣ*, ad. w miarę; *по крайней мѣрѣ*, przynajmniéj.
Мѣрило, (sł.) miara, waga.
Мѣрить, *-рять*, v. a. mierzyć; *-ся*, v. r. mierzyć się z kim; v. p. być mierzonym.
Мѣрка, f. miara (na suknią i t. d.).
Мѣрный, a. wymierzony; trzymający miarę.
Мѣряльщикъ, *-ратель*, miernik.
Мѣсить, v. a. gnieść, zagniatać; *мѣсиво*, mieszanka.
Мѣстечко, d. małe miejsce; miasteczko.
Мѣстничаться, v. r. wieśdź spór o pierwszeństwo miejsca; *-ничество*, spór o pierwszeństwo miejsca.
Мѣстный, a. miejscowy; *-ная свѣча*, wielka świeca przed obrazem postawiona. [ніи).
Мѣсто, miejsce (*во всякомъ значе-*
Мѣстоблюститель, m. namiestnik biskupi na soborze; zastępca patryarchy.
Мѣстоименіе, (gramm.) zaimek.
Мѣстоначальникъ, m. rządzca naczelny jakiej prowincyi i t. d.
Мѣстоописаніе, miejscopismo, topografia. [sca.
Мѣстоположеніе, położenie miej-
Мѣсятка, gałka z ciasta do karmienia kapłonów; mieszanka dla kur.
Мѣсяцесловъ, kalendarz.
Мѣсяцъ, księżyc, miesiąc; *-сячина*, miesięczne (żywność co daje się co miesiąc); *-сячникъ*, bydlątko miesiąc mające; lunatyk, miesięcznyk
Мѣсячно, ad. księżyc świeci; *помѣсячно*, miesięcznie, co miesiąc; *-сячное*, *наго*, miesiące, -siączka (u kobiet); *-сячный*, a. księżycowy; miesięczny; *-чный*, *наго*, *-чникъ*, m. lunatyk.
Мѣта, meta, cel; *zamiar.
Мѣтить, v. a. znaczyć, kłaść znak na czém; celować, mierzyć; *мѣченіе*, celowanie; *мѣченый*, znaczony. [fny, mierny.
Мѣтка, znak, znamię; *-кій*, a. tra-
Мѣховщикъ, m. kuśnierz; *-вый*, a. miechowy; futrzany; *-вые товары*, towary futrzane.
Мѣхъ, burdziuk; miech; futro.
Мѣшалка, mieszałka.
Мѣшанина, mieszanina.
Мѣшать, v. a. mieszać, zmieszac; (o kartach) tasować; *- кому*, przeszkadzać komu; *-ся*, v. r. mieszać się; *mieszać się, wtrącać się; mylić się, jąkać się; *- въ умѣ*, odchodzić od rozumu. [źnienie.
Мѣшканіе, *-котá*, zwłoka, opo-
Мѣшкать, v. n. zwłóczyć, opóźniać się, mitrężyć.
Мѣшковатый, a. (o sukni) worowaty, buchasty; *мѣшкотный*, a. opieszały, powolny; *-котня*, zwłoka, odwłoka.

Мъшокъ, (sł.) (*мъшецъ*) wor, worek.
Мъщанинъ, *-щанка*, m. mieszczanin, -anka; *-анскій*, a. mieszczański, miejski; *-анство*, mieszczaństwo, stan miejski; (coll.) mieszczanie.
Мя, (pron.) (sł.) mnie.
Мягкій, a. miękki (propr. & *); *-коватый*, a. miękkawy.
Мягконравіе, spokojność, łagodność; *-авный*, a. łagodny, spokojny.
Мягкость, f. (propr. & *) miękkość.
Мягкотѣлый, a. (o owocach) délikatny.
Мягчить, v. a. miękczyć; *-ченіе*, miękczenie, zmiękczenie; *-чительный*, a. miękczący; *-чѣть*, v. *Мякнуть*.
Мяздрить, v. n. miezdrzyć.
Мякина, plewa, miekiny, otręby; *-кинница*, plewnia. [siec palców.
Мякишь, m. ośrzodek chleba; brzu-
Мякнуть, *-гчѣть*, v. n. mięknąć, miękczeć.
Мякотный, a. mięsisty.
Мякоть, f. mięsiwość (w owocach); (Artyl.) mączka prochowa.
Мякушка, ulężałka.
Мяло, (*мялица*, d.), międlica.
Мясистый, a. mięsisty.
Мясникъ, rzeźnik; *-ничанье*, handlowanie mięsem; * rzeź; *-ничать*, v. n. trudnić się rzeźnictwiem; *-ничество*, rzeźnictwo; *-ный*, a. mięsisty; mięsny; *-ный рядъ*, jatki mięsne.
Мясо, (*-сцо*, d.), mięso, miąsko; *-сопустъ*, *-пустіе*, początek postu; a. *-пустный*; *-сопдъ*, (*-соястіе*), czas mięsny.
Мясти, (*мяту*), v. a. mącić, mieszać; niespokoić, trwożyć; *-ся*, v. r. trwożyć się. [(a. *мятный*).
Мята, f. mięta, kędzierzawa (rośl.),
Мятежъ, m. bunt; *-тежливый*, *-тежный*, a. burzliwy, buntowniczy; *-тежникъ*, burzyciel, buntownik; *-ничать*, v. n. buntować się; *-ничій*, a. buntowniczy.
Мятель, f. zawierucha śnieżna.
Мятликъ, motyl dzienny (*Papilio*).
Мятый, (part. v. *Мять*).
Мять, (*мну*, *мнешь*), v. a. gnieść; ugniatać; międlić; miąć, gnieść (suknie); deptać; *-ся*, v. r. gnieść się, miąć się; (fa.) wzbraniać się, ociągać się.
Мяукать, *-укнуть*, v. n. miaukać, miauknąć.
Мяхунка, żydowska wiśnia (rośl.).
Мячъ, m. piłka do grania.
Мѵро, (sł.) wonność; olej święty.
Мѵровати, v. a. (sł.) v. *Мѵропомазывать*. [a. wonny.
Мѵровоніе, (sł.) wonność; *-вонный*,
Мѵроносица, (sł.) nosząca olej święty (tak nazywano kobiety święte przybywające namaszczać Chrystusa w grobie).
Мѵропомазаніе, (sł.) namaszczenie olejem świętym; bierzmowanie; *-мазанникъ*, m. pomazaniec; *-мазывать*, v. n. (sł.) namaszczać olejem świętym; bierzmować.
Мѵроточивый, a. wonność wydający.
Мѵроуханный, a. wonny, pachnący.

Н.

На, int. (vu.) na, naści.
На, prp. (c. acc. & praepos.) na; za.
Набалдашникъ, m. gałka u laski.
Набалтывать, *наболтать*, v. a. namieszać czego w co; napaplać, nagadać.
Набатъ, trwoga, dzwon na trwogę; *бить въ —*, uderzyć we dzwon na trwogę.
Набедренникъ, nabiodrnik (obrusek do ubioru kościelnego biskupów należący).
Набережная, *ной*, przyrzecze, ulica po nad rzeką będąca; *-жный*, a. przyrzeczny, przybrzeżny.
Набивать, *-бить*, v. n. nawbijać, ponabijać; nabijać, napełniać (czém); pobijać co czém (np. beczke, obrecząmi); (o tkaninach) wybijać, drukować; (o ptakach i zwierzętach) nabić, pozabijać; v. i. (o wietrze) nawiać, nanieść; *къ чему руку*, przyzwyczaić rękę do czego; *— цѣну*, podbijać, podbić w cenie; *-ся*, v. r. naprzykrzać się, wciskać się; v. i. nawalić się, nagromadzić się, natłoczyć się; *— съ чѣмъ*, namordować się z czém; S. *набиваніе*, *набивка*; *-бивный*, a. (o tkaninach) wybijany, drukowany.
Набилки, f. pl. (u tkaczów) bidła.
Набирать, *-брать*, v. a. nabierać, nabrać; werbować, brać do wojska; (w drukarni) składać, nabierać; (u stolarza) dobierać, dobrać (z drzewa

rozmaitego i t. d.); marszczyć, fałdować; ozdabiać, przyozdabiać; - *на столъ*, nakryć do stołu; *-ся*, v. r. zbierać się, zebrać się, zgromadzić się; - *чего*, nauczyć się, przyzwyczaić się, (S. *набиранiе, набирка*).
Набирка, koszyczek do zbierania jagód. [*мой дуракъ*, arcybłazen.
Набитый, a. wbity, napełniony;
Наблошниться, *-ниться*, v. r. (vu.) przyzwyczaić się, ukształcić się.
Наблюдалище, n. gwiazdarnia, obserwatorium.
Наблюдать, наблюсть, v. a. zachować, dostrzegać, wykonywać; uważać, czynić obserwacye; *-ся*, v. p. być zachowywanym i t. d.; *-датель*, m. zachowywacz, dostrzegacz; badacz; wykonywacz; S. *наблюденiе*.
Набожество, *-божность*, nabożność; *-божный*, a. nabożny, pobożny; *-жничать*, v. n. być nabożnym; być nabożnisiem.
Набой, m. deska (u małych statków) dla podwyższenia burta.
Набойка, płótno drukowane; a. *-бойчатый*; *-бойщикъ*, drukarz płótna.
Набойникъ, m. (Artyl.) stępel.
Наболотный, a. na błotach znajdujący się. [wszy.
Набольшiй, a. najstarszy, najpier-
Набористый, a. fałdzisty; marszczkowany.
Наборка, (w druk.) składanie, nabierka; *-борный*, a. wykładany, furnirowany; ozdobiony; *-борщикъ*, składacz, zecer.
Наборъ, zaciąg wojskowy; werbunek; (w druk.) składanie, nabieranie, nabierka; wykładanie, fornirowanie.
Набранный, a. zgromadzony; zwerbowany; (w druk.) złożony, nabrany. [cać, naciskać.
Набрасывать, *-бросить*, v. a. narzu-
Набрести, v. n. najść, natrafić na –.
Набродъ, pospólstwo (przybysze, z różnych okolic).
Набрызгать, v. a. nakropić.
Набрюзжать, v. a. (vu.) nałajać, naburczyć.
Набухивать, *-бухать*, v. a. (vu.) nabuchać, nawalić czego.
Набѣгать, *-бѣжать*, v. n. nabiegać; jadący wpaść na co; napadać, napaść na kogo; doganiać, dopędzać kogo; v. a. *набѣгивать лошадь*, ujeżdżać konia, (S. *-бѣганiе*, *-бѣжанiе*); *-ся*, v. r. nabiegać się.
Набѣгъ, m. nabieg, napad; *-бѣгомъ*, ad. nagle.
Набѣливать, *-лить*, v. a. nabielać, ubielić; *-ся*, v. r. blanszować się.
Набѣло, ad. naczysto.
Навадникъ, (sł.) potwarca, obmówca.
Наваждать, v. a. (sł.) podburzać, poduszczać.
Навакшивать, *-ваксить*, v. a. nawoskować, powoskować.
Навaливать, *-лить*, v. a. nawalić, nagromadzić; - *на кого что*, obarczyć kogo czém; v. n. (o statkach) wpaść na co; *-ся*, v. r. nawalić się, w co, na co; - *на кого*, powalić się na kogo; *wpaść, uderzyć na kogo; rzucać się na co; wchodzić, wejśdź kupami.
Навалъ, kupa wielka nawalona czego; (fa.) rzecz przypadkowo lub pomimowolnie otrzymana; *-льщина*, (vu.) rzecz przypadkowo lub mimowolnie otrzymana. [wny.
Навара, tłuszcz z rosołu; sok poży-
Наваривать, *-варить*, v. a. nagotować, nawarzyć; skuć, zwarzyć, (S. *-варка*); *-варный*, a. będący z pozłota (z rosołu); zwarzony, skuty; *-варъ*, m. pozłota, tłuszcz z rosołu; przykute, zwarzone żelazo.
Наведенiе, *-денный*, v. *Наводить*.
Навезенiе, wóz, dowóz, v. *Навозить*.
Наверстывать, *-рстать*, v. a. nagradzać, -dzić, wynagrodzić.
Навертывать, *-рнуть*, v. a. obwijać, obwić; nawinąć; *-ся*, v. r. kręcić się, obracać się; (fa. z nagła) napaść, zaczepić; (w handlu) trafić się, znaleźć się; *слезы -ваются*, łzy w oczach pokazują się.
Навеселѣ, ad. *быть съ –*, (fa.) mieć trochę w głowie.
Навечерiе, wilija, przedświęcie.
Навзглядъ, ad. w oczach, na pozór.
Навзничь, ad. na wznak.
Навзрѣзъ, ad. pełniuteńko, z czubem.
Навзрячь, ad. na widok, na spostrzeżenie samo.
Навивать, *-вить*, v. a. zwijać, zwinąć (co na co), nawijać, nawinąć; nakręcić, nazwijać; naładować, na-

pakować; S. *-вива́нiе*, *-ивка*.
Нави́нчивать, *-нтить*, v. a. na-
Навира́ть, v. *Навра́ть*. [szrubować.
Нави́слый, a. obwisły, wiszący, spadzisty; *-ви́снуть*, v. n. obwisnąć.
Навлека́ть, *-вле́чь*, a. nazwlekać, nazwłóczyć; ściągać, ściągnąć na siebie co, S. *-влече́нiе*, part. *-че́нный*.
Наводи́ть, *навести́*, v. a. naprowadzić, -dzać (dosyć, wiele); sprowadzić, ściągnąć; sprawić, nabawiać czego; celować, wycelować; pociągać, powlekać co (farbą); nagradzać, wynagradzać; *- мостъ*, rzucać, stawiać most, (S. *наведе́нiе*, part. *-де́нный*).
Наво́дненiе, powódź; *-во́дненный*, a. zalany, zatopiony. [lakierem.
Наводный, a. powleczony farbą lub
Наводня́ть, *-ни́ть*, v. a. nawodniać, zalewać.
Наво́дчикъ, m. lakiernik, pokostnik.
Наво́дъ, narys, narysowanie; nafarbowanie; *-мо́ста*, rzucanie mostu; (loiczne) rozumowanie.
Навози́ть, *навезти́*, v. a. nawozić, nawieźć, (S. *навезе́нiе*, *-во́зка*, part. & a. *навезе́нный*, *-во́зный*).
Наво́зить, v. a. nawozić, gnoić.
Наво́зъ, nawóz, gnój; *-во́зный*, a.
Наво́й, nawój. [nawozny.
Наво́йня, walec u windy.
Навола́кивать, *-воло́чь*, v. a. nazwłoczyć, nanosić; v. i. (*на не́бѣ*) zachmurzyć się. [poduszkę.
На́волока, (*-лочка*, d.), poszewka na
На́волокъ, łąka nad rzeką; brzeg pomorski. [zwłóczyć.
Наволочи́ть, v. a. naściągać, na-
Навоня́ть, v. a. (vu.) nasmrodzić.
Навора́живать, *-ворожи́ть*, v. a. (vu.) naczarować, (S. *-роже́нiе*, part. *-же́нный*).
Навора́чивать, *-вороти́ть*, v. a. napędzić, wpędzić; nakładać, włożyć (co na kogo); narzucać.
Навоще́нный, a. nawoskowany.
Навра́ть, v. a. nałgać, naklamać, nabredzić; *-ся*, v. r. nałgać się.
Навраща́ти, *-врати́ти*, v. a. (sł.) powracać do dawnego stanu.
Навсегда́, ad. na zawsze.
Навы́бѣгъ, ad. na wyścigi; w moment, zaraz.
Навыка́ть, *-кну́ть*, v. n. wprawiać się, -wić się, przyzwyczaić się; *-вы́клый*, a. przywykły; *-выкнове́нiе*, przywyknienie.
На́выкъ, *-вы́чка*, nałóg, zwyczaj; *-вы́чный*, a. pryzwyczajony.
Навью́чивать, *-ю́чить*, v. a. pakować, ojuczyć, naklaść juków; (S. *навью́ченiе*, part. *навью́ченный*).
Навѣва́ть, *-вѣ́ять*, v. a. nawiewać, nawiać.
Навѣ́дываться, *-даться*, v. r. (*о чѣмъ*) dowiadywać się (o czém).
На́ вѣсти, *- вѣстя́хъ*, ad. na ordynansie, na posyłce.
Навѣ́съ, obdach, obdaszek.
Навѣ́тки, f. pl. przymówka, przytyk.
Навѣ́тникъ, (*-ница*), potwarca; podstępnik; *-вѣ́товать*, v. a. (sł.) potwarzać, oczerniać; stawiać sidła; *-вѣ́тъ*, obmowa, potwarz; podstęp, zasadzki.
Навѣ́шивать, *-вѣ́шать*, *-вѣ́сить*, v. a. nawieszać, zawiesić (np. drzwi na hak).
Навѣща́ть, *-вѣсти́ть*, v. a. nawiedzać, -dzić (kogo); *-ща́нiе*, nawiedziny. [tny.
Навя́зчивый, a. naprzykrzony, natrę-
Навя́зывать, *-вяза́ть*, v. a. nawiązać; przywiązać; dodziać, dzianiem dorobić; nadziać, dzianiem narobić; *навяза́ть* (*что на кого́*); *włożyć (co na kogo); *-ся*, v. r. nadstawiać się, być natrętnym; *-вя́зка*, rzecz dowiązana. [dzić; psuć.
Нага́дить, v. a. naplugawić, nabru-
Нага́йка, nahajka, kańczug.
Нага́нивать, *-гна́ть*, v. a. doganiać, dognać; dystylować.
Нага́ръ, knot upalony od świecy.
Нага́чивать, *-гати́ть*, v. a. gacią zarzucić (błotniste miejsce).
Нагиба́ть, *-гну́ть*, v. a. naginać, nagiąć; *-ся*, v. r. naginać się; (S. *-гбе́нiе*, part. *-гбе́нный*); *-ги́бка*, naginanie.
Нагишо́мъ, ad. nagutenko, nago.
На́гiй, a. nagi, goły.
Нагла́вiе, (sł.) tyara najwyższego kapłana żydowskiego. [koni).
Нагла́зникъ, kapturek na oczy (u
На́глый, a. zuchwały, bezczelny; (o wiatrach) gwałtowny; *на́глая смерть*, śmierć gwałtowną, (S. *на́глость*); *-гле́цъ*, zuchwalec, bezczelnik.

Нагля́дка, nauczanie się przez przypatrywanie się; *-глядѣться*, v. r. napatrzeć się; przypatrzyć się.
Нагна́ніе, S. & *на́гнанный*, part. a *Нагоня́ть*.
Нагнета́ть, *-гнѣ́сть*, v. a. nagnietać, nagnieść; odgnieść, odcisnąć.
Нагноéніе, zropienie. [*Нагиба́ть*.
Нагну́тіе, S. & *-гну́тый*, part. a
Нагова́ривать, *-говори́ть*, v. a. napowiadać, nagadać; obmawiać, obmówić; czarować (odmawianiem); *-ся*, v. r. nagadać się; *-гово́рка*, f. *-во́ръ*, potwarz, obmowa; *-во́рщикъ*, (f. *-щица*), potwarca, obmowca. [będący.
Наго́льный, a. (kożuch) bez wierzchu
Нагоня́ть, *-гна́ть*, v. a. doganiać, dogonić, dognać, dopędzić; napędzić, nagromadzić; *doścignąć, dogonić, zrównać (w nauce i t. d.); wbijać, wbić (obręcz, szynę); nadystylować, (S. *нагóнъ*, *нагна́ніе*, part. *на́гнанный*).
Нагора́живать, *-городи́ть*, v. a. poprzegradzać, naprzegradzać (w pokoju); naskładać, nazgromadzać.
Нагора́ть, *-горѣ́ть*, v. n. rozpalać się, -lić się. [bić się.
Нагóрбиться, v. r. zgarbić się, zgur-
Нагóріе, okolica na górze; *-гóрный*, a. nagórny.
Нагорѣ́лый, a. (o świecy) upalony.
Нагости́ть, v. n. pogościć gdzie cokolwiek; *-ся*, v. r. nagościć się (dość długo).
На́гость, *-гота́*, nagość, gołość.
Наготовля́ть, *-то́вить*, v. a. przygotować, nagotować.
Награ́бить, v. a. *nagrabić.
Награ́да, nagroda; *-ди́тель*, nagrodziciel; *-гражда́ть*, *-гради́ть*, v. a. nagradzać, -grodzić; wynagrodzić, dopełnić; *-ся*, v. r. & p. nagradzać się; być wynagradzanym, S. *-жде́ніе*, part. *-жде́нный*.
Нагру́дникъ, (u Arcykapłanów starego zakonu) napierśnik; napierśnik (u zbroi); *-у́дный*, a. napiersny.
Нагружа́ть, *-грузи́ть*, v. a. naładować (np. okręt); S. *-груже́ніе*, part. *-же́нный*; *-гру́зка*, ładunek; *-гру́зщикъ*, ten co ładuje.
Нагрѣва́льный, a. ogrzewalny.
Нагрѣва́ть, *-грѣ́ть*, v. a. ogrzewać, ogrzać; zagrzązać, zrobić gorącym; *- бока́ кому́*, (vu.) wybić kogo mocno; *- ру́ки*, (fa.) spanoszyć się, zbogacić się; *-ся*, v. r. ogrzać się, nagrzać się, (S. *-ва́ніе*, part. *-грѣ́тый*).
Нагрязни́ть, v. a. nabłocić.
Нагу́бникъ, kaganiec.
Нагуля́ть, v. a. dohulać się czego złego; *-ся*, v. r. naspacerować się.
Надава́ть, v. a. nadawać, nadarować.
Нада́вливать, *-дави́ть*, v. a. nawygniatać, nawyciskać; nagniatać, naciskać.
Надбавля́ть, *-ба́вить*, v. a. podwyższać cenę na co; więcej ofiarować, więcej dawać, (S. *-ба́вка*).
Надбо́й, przykładka cegieł dana na przypadek potłuczonych.
Надвига́ть, *надви́нуть*, v. a. nasuwać, przysuwać, nasunąć, przysunąć; nagromadzić, nawieźć (np. towary).
Надво́рный, a. podwórny; nadworny; *- совѣ́тникъ*, radca nadworny.
Надвыша́ть, *-выси́ть*, v. a. podwyższać cenę. [nać, nadgiąć.
Надгиба́ть, *-догну́ть*, v. a. nadgi-
Надгля́дывать, v. a. doglądać, dozierać.
Надгро́біе, nadgrobek; *-гро́бный*, a. nad grobem będący; *-ный ка́мень* kamień grobowy; *-ная на́пись*, nadgrobek.
Надгру́дный, a. nadpiersiowy.
Наддава́ть, *-да́ть*, v. a. naddawać, naddać; więcej ofiarować; *-да́ча*, naddawanie; naddatek; przydatek. [dzierać, nadedrzeć.
Наддира́ть, *-додра́ть*, v. a. nad-
Наддѣ́лывать, *-дѣ́лать*, v. a. dorabiać, dorobić, dobudować; *-дѣ́лка*, rzecz dorobiona.
Надéжда, nadzieja; *-дéжный*, a. pewny, niewątpliwy, niezawodny.
Надержа́ть, v. a. natrzymać, utrzymać; *-ся*, v. r. utrzymać się.
Надéрнуть, v. a. (o sukni i obuwiu) wciągnąć prędko. [wą stronę.
Надéсно, ad. (sł.) w prawą, na pra-
Наджига́ть, *-жéчь*, v. a. opalić, nadpalić.
Надзира́ть, v. a. doglądać, dozór mieć nad czém; *-зира́ніе*, *-зо́ръ*, dozór; *-зира́тель*, *-льница*, dozorca; -czyni.

Надирáть, -дрáть, v. a. ponadzierać, nadrzeć.
Надкáлывать, -колóть, v. a. nadszczepać, nadłupać, nadkłóć.
Надкúдывать, -кúнуть, v. a. nadrzucać, -cić.
Надклáдывать, -клáсть, v. a. nadkładać, nadłożyć, nadstawić; *-клáдка*, nadkładka. [*-колóть*.
Надкóлотый, a. part. a *надкалывать*,
Надлáмывать, -ломúть, v. a. nadłamywać, nadłomać.
Надлежáть, (-лежý, -жúшь), v. n. należeć, odnosić się; v. i. *надлежúть*, należy, trzeba; *-жáщій*, a. należący, należyty; powinny, przyzwoity.
Надлóмка, -ломлéніе, nadłamanie; *-лóмленный*, a. nadłomany; *-лóмъ*, nadłom.
Надмевáть, -дмúть, v. a. nadymać, nadąć; *-ся*, v. r. nadymać się, nadąć się; *-дмéніе, -дмéнность*, nadętość, duma, pycha; *-дмéнный*, a. nadęty, dumny, pyszny.
Надмѣрно, ad. nad miarę.
Наднесéнный, a. wzniesiony.
Надносúть, -нéсть, v. a. wznosić, wznieść; (o cenie) dać więcéj.
Нáдобно, v. i. potrzeba, trzeba, należy; *-бность*, potrzeba, -bność; *-бный*, a. potrzebny.
Надокучáть, -кýчить, v. a. (vu.) naprzykrzać się. [bylica.
Нáдолба, cembrowina; (fortyf.) ko-
Надóрванный, part. a *надрывáть*, *надорвáть*.
Надоýмливать, -ýмить, v. a. nauczać, czynić mędrszym.
Надпúливать, -лúть, v. a. nadpiłowac, nadpilić.
Надписáніе, nadpis, napis; *-пúсанный*, a. nadpisany, adressowany.
Надпúсывать, -писáть, v. a. nadpisać, adressować; *-ся*, v. p. być nadpisanym.
Нáдпись, napis (np. na kamieniu); nadpis, adres; tytuł, napis; odpowiedź, rezolucya (od Sądu wyra-
Надрáть, v. *Надирáть*. [żona).
Надрубáть, -бúть, v. a. nadrąbać; *-рýбъ*, nadrąb.
Надрывáть, надорвáть, v. a. nadrywać, naderwać, nadedrzeć; *-ся*, v. r. nadrywać się; zerwać się; *-рывъ*, naderwanie, miejsce naderwane; zerwanie się.
Надрыхнуться, v. r. naspać się.
Надрѣзывать, -рѣзать, v. a. nadrzynać, naderznąć, (S. *-рѣзаніе, -рѣзываніе*, part. *-рѣзанный*; *-рѣзъ*, naderznięcie, miejsce naderznięte.
Надсáда, poderwanie się, zerwanie się; *-сáдный*, a. trudny, przykry; *-саждáть, -сажáть, -садúть*, v. a. poderwać, przerwać; *-ся*, v. r. przerwać się (od dźwigania ciężaru); *-сáженный*, a. poderwany, nadwerężony w siłach.
Надсвéрливать, -лúть, v. a. nadświdrować, nadwiercieć.
Надсмáтривать, -смотрѣть, v. a. dozorować, doglądać; *надсмóтрщикъ*, dozorca, doglądacz; wizytator; *-смóтръ*, dozór, dozorowanie.
Надстрáивать, -стрóить, v. a. nadbudować; *-стрóйка*, nadbudowanie; rzecz nadbudowana.
Надстрóчный, a. nadlinijowy.
Надсѣдáть, -сѣсть, v. n. napękać; *-ся*, v. r. poderwać się, przerwać się (od dźwigania ciężaru).
Надсѣкáть, -сѣчь, v. a. nadcinać, nadciąć.
Надувáть, -дýть, v. a. nadymać, nadąć; (o wietrze) nawiać; *-ся*, v. a. nadymać się, nadąć się; * gniewac się, dąsać się; nadymać się, pysznić się. [czego
Надýматься, v. r. namyślić się do
Надýтый, a. nadęty; * pyszny, wyniosły; (o stylu) wzniosły, szczytny.
Надъ, (prp.) nad.
Надъúзбица, strych, poddasze.
Надымúть, v. n. nadymić.
Надышáть, v. a. zagrzać chuchaniem.
Надѣвáть, -дѣть, v. a. nadziewać, wdziewać, wdziać; włożyć co na siebie; *-ся*, v. r. wdziewać się, wchodzić.
Надѣлать, -дѣлывать, v. a. narobić, porobić; *- хлопóтъ*, narobić kłopotu.
Надѣлъ, -дѣлокъ, część majątku dana od dziedzica żonie i dzieciom na własność. [kogo czém.
Надѣлáть, -лúть, v. a. opatrzyć
Надѣтый, part. a *Надѣвáть*.
Надѣяться, v. r. spodziewać się; spuszczać się na kogo, na co.
Наединѣ, ad. pojedyńczo, samotnie.

Наемникъ, *-ница*, (sł.) najemnik, robotnik; -nica.
Наемный, a. najemny, do najęcia; *наемщикъ*, ten co najmuje kogo.
Наемъ, m. najem, najęcie; komorne; *отдать въ наимы*, najmować, oddać w najem; *взять въ н.*, wziąć w najem, nająć.
Нажаловать, v. a. posunąć (kogo) na wyższe stopnie; nadarować, ponadawać.
Нажаловаться, v. r. (*на кого*) skarżyć się, użalać się.
Нажарить, v. a. napiec; napalić mocno.
Нажатіе, S. & *-жатый*, part. a *нажимать*, *нажать*.
Нажатый, part. a *нажинать*, *нажать*, nażęty.
Наждакъ, szmergiel.
Нажевать, v. a. nażuć.
Нажженіе, S. & *нажженный*, part. a *нажигать*, *нажечь*.
Нажива, zysk, nabytek; nęta, ponęta.
Наживать, *-жить*, v. a. nabywać, nabyć, zarobić; *-ся*, v. r. dorabiać się czego, bogacić się; długo w jakiém miejscu mieszkać.
Наживлять, *-вить*, v. a. zbogacać; nętę przywiązywać; *-ся*, v. r. zbogacać się, nabywać.
Нажигать, *-жечь*, v. a. napalać, -lić, rozpalić do gorącości; napalić, upalić (węgli); (vu. o ciele) rozparzać.
Нажидать, *-ждать*, v. a. *- на себя*, oczekiwać (czekać poki drugi nie nastąpi).
Нажимать, *-жать*, v. a. naciskać, nacisnąć; (o sokach) wyciskać, wytłoczyć; (o ciasném obuwiu) gnieść, ugniatać, cisnąć.
Нажинать, *-жать*, v. a. żąć, zżynać; *-жинъ*, nazęcie, zżęta ilość czego.
Нажитокъ, m. nabytek, zarobek; *-житочный*, a. zyskowny, korzystny; nabyty; *-житый*, a. nabyty, uzyskany.
Назади, ad. w tyle, na końcu; *назадъ*, ad. nazad, napowrót, w tył; int. nazad! wróć się.
Названіе, nazywanie, nazwanie, nazwisko; *названный*, a. nazwany; *названище*, przewisko.
Назидать, v. a. (sł.) budować co; *zbudować; *-датель*, budowca; *-льный*, a. *zbudujący.
Назирати, *-зрити*, v. a (sł.) uważać, dostrzegać.
Назнаменати, *-меновати*, v. a. (sł.) naznaczać, -czyć, dać poznać; przepowiadać.
Назначать, *-значить*, v. a. naznaczać, -czyć; przeznaczyć, wyznaczyć; mianować, wyznaczyć (kogo na co); *-значеніе*, naznaczenie, przeznaczenie; *-значенный*, a. wyznaczony, przeznaczony.
Назойливость, zuchwałość, bezczelność; *-ливый*, a. zuchwały, bezczelny.
Назола, natręctwo, natrętność.
Назоромъ, ad. nie spuszczając z oka.
Назубокъ, m. podarunek co daje się mamce za pierwszy ząb u dziecięcia.
Называть, *-звать*, v. a. nazywać, nazwać; (fa.) zapraszać, naprosić, nasproszać (gości); S. *-ваніе*; *-ся*, v. r. nazywać się, nazwać się; zapraszać się, -prosić się; *-зывъ*, zaproszenie; *-зывчивый*, a. zapraszający się, natrętny.
Наи, (przyrostek używany dla oznaczenia stopnia najwyższego) na, naj.
Наигранный, a. nawygrywany; *наиграться*, v. r. naigrać się.
Наигрывать, *-грать*, v. a. nawygrywać, wygrać; wygrywać co na jakim instrumencie muzycznym.
Найденный, a. znaleziony; *-дёнышъ*, podrzutek.
Наизворотъ, ad. (o sukni) na wywrot; *na opak, na wspak.
Наизустъ, ad. na pamięć; na ślepo, na los szczęścia.
Наименовать, v. a. mianować, nazwać; *-ся*, v. r. mianować się, nazwać się; *-ваніе*, nazwanie, nazwisko; *-нованный*, a. nazwany.
Наипаче, ad. zwłaszcza, osobliwie.
Наискосъ, ad. ukośnie.
Наитіе, (sł.) zstąpienie; *- Святаго Духа*, Zesłanie Ducha Swiętego.
Наказаніе, (po sł. nauka); kara, ukaranie; *-казанный*, a. (nauczony); ukarany; *-казатель*, (sł.) nauczyciel; *-казный*, a. instrukcyjny; *-казати*, v. a. (sł.) napominać, ostrzegać; karać, ukarać; *-затися*, v. r. (sł.) poprawiać się, nauczać się; v. p. być karanym; *-казъ*, instrukcya, przepis.
Наказывать, *-казать*, v. a. *кого*

karać, ukarać; – *кому́*, nakazać, przykazać komu; *-ся*, v. p. być karanym. [palić do czerwoności.
Нака́ливать, *-кали́ть*, v. a. roz-
Нака́лывать, *-коло́ть*, v. a. nakalać, nakłóć; nabić, nazarzynać; nałupać, narąbać; – *что на что*, przypinać, przypiąć; kłóć, ukłóć; *-ся*, v. p. być nakalanym i t. d.
Нака́пчивать, *-копти́ть*, v. a. kopcić, okopcić; nawędzić.
Нака́тка, wałek maglowy. [biona).
Нака́тъ, półap, powała (z belek ro-
Накача́ть, czerpać wody; nahuśtać kogo; *-ся*, v. r. nahustać się.
Наква́шивать, *-ква́сить*, v. a. zakwaszać, zakwasić, nakwaszać.
Наки́дывать, *-кида́ть*, *-ки́нуть*, v. a. narzucać, naciskać, nawalić; *наки́нуть плащь на себя́*, zarzucić na siebie płaszcz; *наки́дка*, narzucanie, narzucenie; part. *-ки́нутый*.
Накипа́ть, *-пѣть*, v. n. nakipieć; (o kamieniach w jaskiniach) tworzyć się, powiększać się.
На́кипь, f. piana; przywara w garnku; powłoka kamienna; *-пѣлый*, a. przywarły. [śnieć.
Накиса́ть, *-ки́снуть*, v. n. zakwa-
Накла́дывать, *-кла́сть*, v. a. nakładać, nakłaść; nałożyć (podatek); garnirować, obszyć, (suknią białogłowska); platerować (śrebrem); *-ся*, v. p. być nakładanym i t. d.; *накла́дка*, powiększenie (ceny na co); szycie (sukni białogłowskiej); *-кла́дный*, a. bezkorzystny, kosztowny; *-кладный*, (o cenie) powiększony; przyprawny, nieprawdziwy; platerowany; *-кладъ*, szkoda, strata, (S. *-дываніе*).
Накле́ивать, *-клеи́ть*, v. n. naklejać, nakleić; klejem powlekać; *накле́йка*, naklejanie; naklejka.
Наклепа́ть, v. a. (vu.) naobmawiać.
Наклобу́чивать, *-бу́чить*, v. a. *шля́пу*, natulić, nasunąć na głowę (zbyt nisko), kapelusz; *-бу́чка*, natulenie; udrzenie lekkie na głowę.
Наклоне́ніе, nagięcie, nakłonienie; (gramm.) tryb; *-не́нный*, a. nakłoniony, nagięty.
Накло́нность, pochyłość; * skłonność; *-ло́нный*, a. pochodzisty; pochyły; * skłonny; *-кло́нъ*, pochodzistość, spadzistość, pochyłość.
Наклоня́ть, *-ни́ть*, v. a. nakłaniać, nakłonić, nachylać; skłaniać (serce, duszę); *-ся*, v. r. nakłonić sie, nachylić się.
На́ковальня, f. kowadło.
Нако́вывать, *-кова́ть*, v. a. kuć, skuć; nakować, nakuć.
Наковы́ривать, *-выря́ть*, v. a. nadłubać, wydłubać; – *ла́птей*, narobić kurpiów.
Накола́чивать, *-колоти́ть*, v. a. nawbijać, wbić (gwoździ); nabijać, (obręcz na beczkę); naobijać, nastrącać; part. *-коло́ченный*.
Наколдо́вывать, *-дова́ть*, v. a. naczarowywać, naczarować.
Нако́лотый, a. nakłóty; nałupany; nabity, nazabijany.
Наколѣнникъ, nakolanki w zbroi; sztylpa u bótów; *-лѣнокъ*, (dawniéj) część rzędu końskiego na kolana.
Наконе́цъ, ad. nakoniec. [szpady.
Наконе́чникъ, m. skówka u laski, u
Накопа́ніе, nakopanie; *-ко́панный*, a. nakopany.
Накопля́ть, *-пи́ть*, v. a. zbierać, nazbierać, zebrać, (pieniędzy); nagromadzić, nawalić; S. *-копле́ніе*, part. *-ко́пленный*; *-ся*, v. r. nazbierać się, namnożyć się.
Накопче́нный, a. nawędzony.
Накормле́ніе, nakarmienie; *-ко́рмленный*, a. nakarmiony.
Нако́съ, ad. ukośnie, na ukos.
Накоче́тникъ, (u sobolników w Syberyi) rękawki barankowe.
Накра́дывать, *-кра́сть*, v. a. ponakradać, nakraść.
Накра́пывать, *-кра́пать*, v. n. (o deszczu) kropić, pokrapiać; v. a. nakrapiać.
Накра́шивать, *-кра́сить*, v. a. namalować, nafarbować.
Накре́нить, v. n. (o statkach) nachylić się na bok.
На́крестъ, ad. na krzyż.
Накрива́ть, *-ви́ть*, v. a. nakrzywiać, nakrzywić.
Накрои́ть, v. a. nakrajać, nakroić.
Накропа́ть, v. a. napartaczyć; * nabazgrać, nasmarować, napisać (źle).
Накроши́ть, v. a. nakruszyć, nadrobić.
Накруча́ть, *-кру́чивать*, *накру́тить*, v. a. nakręcić, nawić czego; naładować.

Накрывáть, *-крыть*, v. a. nakrywać, nakryć, pokryć; *napaść, napadnąć (jak nieprzyjaciele); *- на столъ*, (lub *столъ*), nakrywać, nakryć stół; *-ся*, v. r. nakryć się; v. p. być nakrywanym; S. *накрывáніе*, *накрытіе*, part. *-крытый*; *-крышка*, nakrycie, nakrywka.
Нáкрѣпко, ad. mócno; najsurowiéj.
Накупáть, *-пить*, v. a. nakupować, nakupić; * przekupstwem domagać się urzędu, (S. *-купáніе*, *-купъ*, part. *-кýпленный*); *-ся*, v. r. (*н. пр. на брань*) wszczynać, wszcząć (kłotnie); nakupować się, nakupić się.
Накýривать, *-курить*, v. a. dymić, kurzyć (np. tytuniem); nakadzać, -dzić; nadystylować, naprzepędzać; S. *-кýриваніе*, *-курéніе*.
Накýтанный, a. (vu.) obtulony, okryty; *-кýтывать*, *-кýтать*, v. a. obtulać, otulać; otulić; *- на когó*, obmawiać kogo.
Налагáть, *-ложить*, v. a. wkładać, włożyć; (o podatkach) nakładać, nałożyć; *- дѣло и пр.* (*на когó*), wkładać, włożyć na kogo rzecz i t. d.; *- окóвы*, *ýзы*, osadzić w kajdany; *- цѣну*, oznaczyć cenę; *-ся*, v. p. być wkładanym i t. d.
Налáживать, *-лáдить*, v. a. nastrajać, nastroić; (fa.) naprowadzać na co; naprawić, poprawić.
Налакóтникъ, (dawniéj) nałokietnik u zbroi; rękawice skórzane.
Налáщивать, *налощить*, v. a. polerować.
Налáять, v. n. naszczekać; *nałajać.
Налегáть, *-лéчь*, v. n. przygniatać, przygnieść; *prześladować, dokuczać; przykładać się do czego, starać się o co; S. *-гáніе*, pilność, staranie.
Налегкѣ, ad. lekko.
Нележáти, v. n. (sł.) nalegać, przynaglać; *-жáть*, v. a. (o chorych) odleżeć (bok).
Налетáть, *-летѣть*, v. n. wlecieć na co; nalecieć, nalatać; nalecieć, napadać (o kurzawie); *nadbiegnąć; *-лётный*, a. przelatujący; *-ныя птицы*, ptaki wędrowne; *-лётъ*, nadlatywanie; (chem.) kwiat (np. siarki i t. d.).
Наливáть, *-лить*, v. a. *-что чѣмъ*, nalewać, nalać; *- на что чегó*, zalać (co na co); naodlewać (z kruszcu); *-ся*, v. r. napełnić się; nalać się, naciec, (S. *-лúтіе*, part. *-лúтый*).
Налúвка, likwor jagodowy; *-ливый*, a. (o owocach) soczysty i przezroczysty; *-лúвъ*, wypełnianie się (sokiem); nalanie; sok w owocach.
Налúмъ, miętus (ryba).
Налипáть, *-лúпнуть*, v. n. przyczepiać się; *-лúплый*, a. naprzyczepiący się.
Налицó, ad. istotnie, rzeczywiście.
Налúчникъ, listwa do drzwi; blaszka zamkowa u drzwi.
Налúчность, gotowizna; *-лúчный*, a. przytomny, obecny; (o pieniędzach) gotowy; przodowy.
Налóбникъ, naczółek.
Налóгъ, podatek.
Наложéніе, S. & *-лóженный*, part. a *налагáть*.
Наложúть (v. *налагáть*), v. n. (u kupców) ze stratą przedać.
Налóжница, nałożnica.
Налóй, pulpit.
Наломáніе, nałamanie; *-лóманный*, a. nałamany.
Налощéніе, S. & *-щéнный*, part. a *налáщивать*.
Налытáться, v. r. nawałęsać się.
Налѣзáть, *-лѣзть*, v. n. nawłazić, naleść.
Налѣплять, *налѣпить*, v. a. przylepiać, -pić, nalepić; *-ся*, v. r. & p. być przylepianym.
Налящáти, v. a. (sł.) naciągać, naprężać; part. *-лячéнный*.
Намáзывать, *-мáзать*, v. a. namazać, nasmarować; *-ся*, v. r. namazać się, nasmarować się; S. *-мáзаніе*, *-мáзываніе*, part. *-мáзанный*.
Намáкать, v. a. (świece) ciągnąć.
Намáлѣ, ad. malo, nieco.
Намарáть, v. a. posmolić, zesmolić; nabazgrać, nagryzmolić.
Намáсливать, *-мáслить*, v. a. olejem, masłem namazać; *-ся*, v. p. olejem, masłem być namazanym.
Намáтывать, *-мотáть*, v. a. nawijać, nawinąć, part. *мóтанный*.
Намáчивать, *-мочить*, v. a. zamaczać, zamoczyć; namoczyć.
Намáщивать, *-мостить*, v. a. wybrukować.
Намекáть, *-мекнýть*, v. a. napo-

mykać, napomknąć; *-móки*, m. pl. napomknienie.
Намерзáть, *-рзнуть*, v. a. przymarzać, -rznąć; *-мéрзлый*, a. przymarzły.
Наметáть, *-мéсть*, v. a. namiatać, namieść; *-мéтка*, narzucanie; załatanie; pólkoszulek kobiecy; łata na sukni; wrzeciądz; (w artyl.) nakrywa; *-мётный*, a. narzucany, nasypany; pokrywny; *-мётъ*, rzecz narzucona; wierzch namiotu; gat. sieci na ptaki.
Намётывать, *-метáть*, v. a. narzucać, naciskać; fastrzygować.
Намздéнный, (sł.) przekupiony.
Нами́нка, nagniecenie, odgniecenie.
Намня́сь, ad. niedawno.
Намóкнуть, v. n. namoknąć; *-мóклый*, a. namokły. [nabajać.
Намолóть, v. a. namleć; *napleść,
Намóрдникъ, namordnik, kaganiec.
Наморóзить, v. a. namrozić.
Намóрщивать, *-мóрщить*, v. a. zmarszczać, zmarszczyć; *-ся*, v. r. (propr. & *) zmarszczyć się.
Намóченіе, S. & *-мóченный*, part. a *намáчивать*.
Намошéнничать, v. a. naszalbierować, namachlować.
Намощéніе, S. & *-щéнный*, part. a *намáщивать*.
Намучáть, *-мутúть*, v. a. zmącić; *oczerniać, potwarzać; *-мýтки*, m. pl. potwarstwo.
Намýчиться, v. r. namęczyć się.
Намушни́ть, v. a. namączyć.
Намывáть, *-мы́ть*, v. a. namyć, naprać; (o wodzie) przypławić.
Намы́ливать, *-мы́лить*, v. a. namydlać, namydlić.
Намѣли́ть, v. a. nakrédować.
Намѣнивать, *-ня́ть*, v. a. nazamieniać, nazamienić.
Намѣревáться, *-мѣряться*, *-мѣриться*, v. r. zamierzać, -rzyć sobie; *-мѣреніе*, zamiar, zamysł, cel; *-мѣренный*, a. zamierzony.
Намѣси́ть, v. a. nagnieść, namieszać.
Намѣстникъ, m. namiestnik, rządzca; przzeor w klasztorze; *-ничество*, namiestnikostwo.
Намѣстный, a. mieszkający w miejscu jakiém. [służąca.
Намѣтка, znak, rzecz do naznaczania
Намѣчáть, *-мѣчивать*, *-мѣтить*, v. a. naznaczać, -czyć, na czém znak porobić; wycelować (do celu); S. *-чиваніе*, *-чáніе*; *-мѣченный*, a. naznaczony; wycelowany.
Намѣшивать, *-мѣшáть*, v. a. namieszać, zmieszać.
Намя́ть, v. a. (o glinie) namiąć, nagnieść; (o konopiach) namiędlić; nagnieść, odgnieść (sobie co).
Нанесéніе, v. *Наноси́ть*.
Нани́зывать, *-низáть*, v. a. nawlekać, nawlec (na nitkę).
Нанимáть, *-ня́ть*, v. a. najmować, nająć; *-ся*, v. r. najmować się, nająć się.
Наноси́ть, *-нéсть*, v. a. nanosić, nanieść; (o wodzie lub wietrze) napędzić, nagnać; nawyrzucać (o wodzie); *sprawić, zrządzić, nabawić (np. straty); *- рýку*, (sł.) podnieść rękę (na kogo), zabić; *- винý*, (sł.) winę (na kogo) złożyć, obwiniać; S. *наношéніе*, *нанесéніе*, part. *наношенный*, *-несéнный*; *-ся*, v. p. być nanoszonym, naniesionym i t. d.
Нанóсный, a. naniesiony, nanoszony; nawyrzucany wodą; * obmowny; *-нóсъ*, (wodą) nawyrzucane rzeczy; * obmowa.
Нанѣдренникъ, v. *Панáгія*.
Наня́тіе, najęcie; *-тый*, a. najęty.
Наобýмъ, ad. nierozważnie.
Наостри́ть, (*навос-*), v. a. naostrzyć.
Нáоткось, ad. ukośnie, na ukos.
Нападáть, *напáсть*, v. n. napadać, napaść, naleciec; napadać, napaść, zaczepić; prześladować, dokuczać; rzucić się (na co); napaść, natrafić, napotkać; (o bojaźni i t. p.) napadać, napaść; *-падáтель*, zaczepnik; *-льный*, a. zaczepny; *нападéніе*, napadnienie, napad; *-пáдки*, m. pl. prześladowania, uciskania; *-пáдчикъ*, prześladowca.
Напáкостить, v. a. napaskudzić.
Напáлокъ, paluch u rękawiczki na wielki palec.
Напáмятывать, *-товать*, v. a przypominać, -pomnieć (komu co)
Напáрье, (*-рьице*, d.), świder, świderek.
Напасáть, *-пасти́*, v. a. zapasu przysposobić; *-сéнный*, a. w zapas opatrzony.
Напáствовать, v. n. (sł.) doznawać

nieszczęscia; *-пастный*, a. nieszczęśliwy.
Напасть, f. nieszczęście, przygoda.
Напасть, v. n. v. *Нападать*.
Напачкать, v. a. popaskudzić, posmarować. [naprzód, wprzód.
Напереди, ad. przodem; *-редъ*, ad.
Наперсникъ, napierśień, pektorał; *ulubieniec, faworyt.
Наперстникъ, obrączka od szycia wkładana na mały palec.
Наперстокъ, m. naparstek.
Напечатать, v. a. drukować, wydrukować. [się.
Напиваться, v. r. napić się; upić
Напилить, v. a. napiłować; *-пилокъ*, pilnik do ostrzenia piły.
Напинаться, *-пнуться*, v. r. potknąć się (o co).
Напирать, *-переть*, v.a. napierać, naprzeć; natrzeć na kogo.
Написывать, *-писать*, v. a. napisać; napisać, ułożyć; malować, wymalować; *-писаніе*, napisanie; malowanie; nadpis; (sł.) spisanie (ludności); part. *-писанный*.
Напитокъ, napój.
Напитывать, *-питать*, v. a. nakarmić, nasycić; namoczyć, napoić, napełnić (gąbkę), (S. *-питываніе*, *-питаніе*, part. *-питанный*); *-ся*, v. r. nakarmić się, nasycić się; wciągać w siebie (wilgoć).
Напихивать, *-ихать*, v. a. napychać, napchać.
Наплавъ, m. płynienie samowolne statku wiosłowego; skorupa skamieniała od sopleńca; kawałeczek korkowy na końcu sznurka u wędy przywiązany.
Наплакаться, v. r. napłakać się.
Наплевать, v. a. (vu.) naplwać, napluć; *wzgardzić czém. [плескъ.
Наплескать, v. a. pokropić; S. *на-*
Наплечникъ, m. *-плечки*, m. pl. naramniki w ubiorach kościelnych.
Наплутаться, v. r. nabłąkać się.
Наплутовать, v. a. wyszalbierować, wymachlować.
Наплывать, *-плыть*, v. a. napływać, -płynąć, wpaść na co.
Наподдавать, *-дать*, v. a. dodawać, -dać duchu w łaźni (nalewaniem gorącej wody na kamienie rozpalone).
Напойка, szczypta, niuch tabaki.
Напоить, v. a. napoić; (S. *-поеніе*, part. *-поенный*).
Наполнять, *-полнить*, v. a. napełniać, -nić, zapełnić (propr. & *); (S. *-полненіе*, part. *-полненный*); *-ся*, v. r. napełniać się (propr. & *).
Наполье, przestrzeń z ciągłych pól złożona; *-польный*, a. napolny; (wojenn.) polowy.
Напоминать, v. a. (*кому о чемъ*) przypominać, przypomnieć (komu o czém). [porny.
Напорливый, a. (o zwierzętach) u-
Напороться, v. r. pchnąć się, przekłóć się o co.
Напорошить, v. a. napruszyć.
Напоръ, napór, naparcie.
Направленіе, nakierowanie.
Направлять, *-правливать*, *-править*, v. a. kierować, nakierować, zwrócić co na co; (o brzytwie) naostrzyć, poprawić; * naprowadzać, nauczać; (v. p. *-ся*); part. *-правленный*.
Направо, ad. na prawo. [*вленный*.
Напраслівый, a. natrętny, bezczelny; (sł.) niesprawiedliwy.
Напрасно, ad. naprożno, nadaremnie; (sł.) nagle, niespodzianie; *-сный*, a. próżny, nadaremny; niesłuszny, niesprawiedliwy, niewinny; (sł.) niespodziany, nagły.
Напрашиваться, *-проситься*, v.r (*къ кому, на что*) ofiarować się komu.
Напреди, ad. (sł.) wprzód, pierwéj; *-предки*, ad. (vu.) nadal, na przyszłość; *-предъ*, ad. (vu.) wprzód, przedtém. [żony.
Напрестольный, a. na ołtarzu zło-
Напросливый, v. *Напрасливый*.
Напротивъ, prp. naprzeciw, -ciwko; ad. przeciwnie.
Напруживать, *-пружить*, v.a. naprężać, naprężyć, natężyć; napęczyć; (S. *-живаніе*), (v.r. & p. *-ся*).
Напрыгаться, v. r. (vu.) naskakać się; *truchlać, struchleć. [skoknąć.
Напрыгнуть, v. n. naskoczyć, na-
Напрыскивать, *-прыскать*, v. a. pryskać, napryskać, skropić; *-ся*, v. r. pokrapiać się, pokropić się.
Напрыскъ, nakrapianie, marmurek na książce. [nie.
Напрягай, (vu.) zburczenie, połaja-
Напрягать, *-прячь*, v.a. naprężać, naprężyć, naciągnąć; *-ся*, v. r na-

prężać się, natężać się; napęczyć się, wzdąć się, (S. *-пряжéніе*, part. *-жéнный*).

Напряжéніе, nasmażenie, naprażenie.

Напряжить, v. a. nasmażyć, naprażyć; part. *-пряжéнный*.

Напрятать, v. a. nachować.

Напугáть, *-пужáть*, v. a. nastraszyć; *-ся*, v. r. nastraszyć się, nalękać się.

Напýдрить, v. a. napudrować; *-ся*, v. r. -wać się.

Напускáть, *-пустить*, v. n. (*на когó*) napaść, wpaść, rzucić się (na kogo); (w myśl.) spuszczać psy na -; (fa.) burczeć, buzować, łajać; v. a. (*что комý*) napędzić, nabawić (czego komu); *-стить страхъ*, nabawić strachu; *- что напряжéнное*, spuszczać, spuścić (np. łuk naprężony), (S. *-пускáніе*, *-пущéніе*, part. *-пýсканный*); *-ся*, v. r. rzucić się (do czego).

Нáпускъ, napad, napadnie, natarcie; spuszczenie psów (na zwierzę); burka, zbuzowanie.

Напýтать, v. a. naplątać, nawikłać; plotek nagadać, napleść.

Напýтное, *наго*, *-пýтіе*, (sł.) opatrzenie na drogę; *-пýтствовать*, v. a. opatrzyć kogo na drogę.

Напýхлый, a. napuchły; *-пýхнуть*, v. n. napuchnąć, nabrzmieć; *-пýшить*, v. a. wzdymać, wzdąć, wznieść.

Напущáть, *-щéніе*, S. *-щéнный*, part. a *напустить*, v. *напускáть*.

Напылить, v. a. nakurzyć.

Напыщать, *-пыщить*, v. a. nadymać, nadąć; *nadymać, dumnym czynić; *-ся*, *-пыщиться*, v. r. nadymać się, nadąć się; wzdąć się; *wynosić się, pysznić się, (S. *напыщéніе*, part. *напыщенный*).

Напѣвáть, *-пѣть*, v. a. naśpiewać, zaśpiewać; * wyburczeć (kogo); *напѣвъ*, melodya, śpiew.

Напяливать, *-пялить*, v. a. napinać, napiąć, (v. p. *-ся*).

Напялъ, ilość tkaniny na krosnach napiętéj.

Напятить, v. a. cofać, cofnąć; natrącać.

Наработывать, *-бóтать*, v. a. narobić; zarobić; *-ся*, v. r. napracować się.

Наразýмливать, *-зýмить*, v. a. (vu.) doradzać, -dzić; *-ýмленіе*, doradzenie.

Нарáмникъ, *-áмница*, (sł.) rodzaj opończy na jedném ramieniu noszonéj; część zbroi do okrycia ramion; szkaplerz.

Нарастáть, *-рости*, v. n. narastać, narosnąć na czém; wzrastać, wzrosnąć, przyrosnąć.

Наращáть, *-ростить*, v. a. sadzić, zasadzać (roślinę); nahodować, wyhodować; przydłużyć co czém.

Нарвáть, v. a. narwać, naobrywać.

Нáрдъ, trawa szpikanardowa (rośl).

Нардѣвáть, *-рдѣть*, v. n. (o wrzodach) nabierać, nabrać, doźrzeć; *-дѣлый*, a. doźrzały, nabrany.

Нарекáть, *-рéчь*, v. a. nazywać, mianować; *нарекáніе*, nazywanie; przygana; *-ся*, v. r. nazywać się; *-речéніе*, nazwanie, nadawanie nazwiska; *-чéнный*, a. nazwany; naznaczony.

Нарисовáть, v. a. narysować.

Нарицáть, *-рéчь*, *-рещи*, v. a. nazywać, nazwać; *-ся*, v. r. nazywać się, nazwać się; *-цáтельное ѝмя*, (gramm.) imię pospolite (*nomen appellativum*).

Нарóдный, a. narodowy; ludowy.

Народовѣщáтель, (sł.) nauczyciel narodu; *-доначáльникъ*, naczelnik narodu.

Нарóдъ, m. naród, lud; tłum, mnóstwo ludzi; *простóй нарóдъ*, pospolstwo.

Нарождéніе, porodzenie, zrodzenie wielu; (o księżycu) pokazanie się nowiu.

Нарóкомъ, ad. umyślnie, z umysłu.

Нарóкъ, (sł.) imię, nazwisko; termin.

Нарóслый, a. narosły, porosły na czém.

Нáросль, f. narośl, narost (na drzewie).

Нарости, v. *Нарастáть*; *-стить*, v. *наращáть*.

Наростовáть, v. n. (o śledziach) ikrzyć się.

Нарóстъ, guz, martwa kość; narost, wyrostek; zarodek (jajka u kur).

Нарóчитый, a. sławny, znakomity; znaczny.

Нарóчно, ad. umyślnie, z umysłu.

Нарóчной, *наго*, umyślny, posłaniec; *-чный*, a. umyślny, z umysłu zrobiony.

Нарощéніе, n. narośnienie; przyrośnienie, pomnożenie.

Нáрта, sanki kamczadalskie.
Нарубáть, *-бúть*, v. a. narąbać; nadrąbać.
Нарyгáть, v. a. łajać, szkalować.
Нарýжно, ad. zewnętrznie, zewnątrz; *-рýжный*, a. zewnętrzny; powierzchowny; pozorny, (S. *-ность*); *-рýжу*, ad. zewnątrz; jawnie, na jaw; *-рýжь*, ad. na wierzchu, zewnętrznie.
Нарукáвники, m. pl. zarękawki.
Нарумя́нивать, *-мя́нить*, v. a. urużować.
Нáручи, m. pl. zbroja na ręce.
Нарушáть, *-рýшить*, v. a. naruszać, naruszyć (prawa i t. d.); (S. *-рушéніе*, part. *-шéнный*); *-шúтель*, m. naruszyciel, nadwerężyciel.
Нарцúссъ, m. narcys (kwiat).
Нáры, f. pl. tapczan, prycza.
Нарывáть, *-рвáть*, v. n. & i. jątrzyć się; *-рывъ*, wrzód.
Нарывáть, *-рыть*, v. a. nakopać, naryć; *-рытіе*, nakopanie; *-рытый*, a. nakopany.
Нарыльникъ, naprysk u uzdeczki.
Нарыскъ, trop lisi.
Нарѣзывать, *-рѣзать*, v. a. nakrajać, narznąć; *-рѣзъ*, m. miejsce nacięte; *нáрѣзъ*, f. wyrzynanie.
Нарѣчіе, dyalekt; (gramm.) przysłowek (*adverbium*).
Наря́дный, a. naznaczony, wyznaczony; ozdobny, strojny; (dawniej) podłożny, fałszywy.
Наря́дчикъ, dozorca, przystaw; kredencerz.
Наря́дъ, nakaz, naznaczenie; wyznaczenie (kogo do czego); (artyl.) zaprawa racowa; strój, ubiór; spis potraw.
Наряжáть, *-рядúть*, v. a. naznaczyć, wyznaczyć, nakazać; ubierać; stroić, ustroić; *-ся*, v. r. stroić się, ustroić się, ubrać się; v. p. być nakazanym, wyznaczonym; być ubranym, ustrojonym; *-ря́женный*, a. naznaczony, wyznaczony; ustrojny.
Насадúтель, m. ustanowiciel, założyciel czego.
Насажáть, v. a. nazasadzać; nawsadzać; part. *насажéнный*.
Насаждáть, *-садúть*, v. a. (sł.) zasadzać, pozasadzać; (S. *-саждéніе*, part. *-саждéнный*).
Насáживать, *-садúть*, v. a. zasadzać, nazasadzać (np. roślin); osadzać, umocnić (np. siekierę na toporzysko); nawsadzać dokąd; naprzyszywać, (v. p. *-ся*); S. *насáживаніе*.
Насáливать, *-сáлить*, v. a. nasmarować sadłem, (v. r. & p. *-ся*).
Насандáлить, v. a. (vu.) nafarbować sandałem.
Насáривать, *-сорúть*, v. a. naśmiecić, nakurzyć (śmieceniem).
Насáсывать, *-сосáть*, v. a. nassać; *-ся*, v. r. nassać się.
Нáсбалмашь, (vu.) byle zbyć, jako tako.
Насвéрливать, *-рлúть*, v. a. naświdrować, nawiercieć.
Насвúстывать, v. a. nagwizdać (np. piosnkę jaką).
Насвѣщникъ, wielki lichtarz przed miejscowemi obrazami w kościele.
Населя́ть, *-лúть*, v. a. nasiedlać, zaludniać, w siedliskach osadzać; zamieszkać; *-ся*, v. r. być zaludnianym; S. *-селéніе*, part. *-селéнный*; *-сéльникъ*, (sł.) osadnik.
Насидѣться, v. r. zostawać gdzie długo.
Насúживать, *-сидѣть*, v. a. (fa.) przepalać, przepędzić wódkę; wysiadywać jaja; *-ся*, v. p. być przepędzonym i t. d.; v. r. strudzić się siedzeniem.
Насúліе, *-сúльство*, gwałt, przymus, przemoc,
Насúловать, v. a. (sł.) przymuszać.
Насúлу, ad. zaledwie.
Насúльникъ, (sł.) gwałciciel; *-льничать*, v. a. przymuszać, gwałcić; *-дѣвицу*, gwałcić dziewczynę.
Насúльный, *насúльственный*, a. gwałtowny; *-сúльство*, gwałt, przemoc; *-ствовать*, v. a. przymuszać, gwałcić, (v. *насúльничать*).
Насинúть, v. a. błękitno pofarbować
Наскáбливать, *-скоблúть*, v. a. naheblować, nastrugać, naskrobać; S. *-ваніе*, *-скоблéніе*.
Наскáзывать, *-сказáть*, v. a. naopowiadać; (*на когó*) obmawiać, czernić.
Наскáкивать, *-скочúть*, v. n. naskakiwać, naskoczyć (na kogo, na co); (sł.) prześladować.
Насквернúть, v. a. napaskudzić.
Насквóзь, ad. wskros, na wskróś.
Наскóкъ, m. naskok, naskakiwanie.
Нáскоро, ad. natychmiast; ładajako, jakokolwiek.
Наскребáть, *-скрéсть*, v. a naskrobać.

Наскучивать, наскучить, v. n. naprzykrzać się, naprzykrzyć się.
Наслаждаться, -сладиться, v. r. cieszyć się, radować się; używać, użyć; *-ждение*, ukontentowanie, radość; używanie, pociecha.
Наслание, nasłanie, nadsyłanie; *насланный*, a. nadesłany, przysłany; zesłany (od Boga).
Наслащивать, -сластить, v. a. osładzać, osłodzić.
Наслоняться, v. r. natulać się.
Наслудъ, woda w czasie odwilży na lód występująca.
Наслышка, f. słuch; *пѣть по наслышкѣ*, śpiewać z słuchu.
Наслѣдникъ, dziedzic, następca; *наслѣдный*, a. dziedziczny, spadkowy; *-слѣдовать*, v. a. dziedziczyć, nastąpić; *-слѣдственный*, a. dziedziczny, spadkowy; *-слѣдство*, (sł. *наслѣдie*), dziedzictwo, spadek.
Насмаливать, -смолить, v. a. nasmolić.
Насматриваться, насмотрѣться, v. r. przypatrywać się, rozpatrywać się; napatrzyć się.
Насморкать, v. a. (pop.) nasmarkać.
Насморкъ, katar.
Насмѣхаться, -смѣяться, v. r. (*надъ кѣмъ, кому*) naśmiewać się, szydzić z kogo, wyśmiewać kogo.
Насмѣшить, v. a. rozśmieszyć; *насмѣшка*, naśmiewisko, szyderstwo; *-смѣшливый*, a. naśmiewny, szyderski; *-смѣшникъ*, naśmiewca, szyderca, m.; *-смѣшничанie, -ничество*, naśmiewanie, naśmiewisko; *-ническiй*, a. szyderski, urągliwy.
Насмѣянie, szyderstwo, pośmiech; *-смѣяться*, v. r. naśmiać się.
Насовывать, -сунуть, v. a. pchać, pchnąć (kogo na co); *-нуть сапоги*, wdziadź (z pośpiechu) bóty; *-ся*, v. r. wpaść na co, uderzyć się (o co); S. *насованie*, part. *насованный*.
Насовывать, -соваться, v. r. (fa.) napchać się, natłoczyć się (np. wiele ludu).
Насолить, v. a. posolić, nasolić; (fa.) *- кому*, rozgniewać, dokuczyć (S. *-ленie*, part. *-ленный*).
Насосъ, m. pompa; sikawka; lejek śklanny z rurką do wyciągania mleka (w piersiach u kobiet); lewar do ciągnienia; (u koni) krew zapiekła w żyle podniebiennéj. [*насыхать*.
Насохлый, a. przyschły; *-сохнуть*, v.
Наспѣхъ, ad. pospieszno, na prędce.
Наставать, -стать, v. n. nastawać, -stać, zbliżyć się; nastąpić (po kim).
Наставка, nadsztukowany; -wany kawałek; *-ставленie*, nauczanie, nauka; rozkaz, instrukcya; *-ставленный*, part. a *наставлять*.
Наставлять, -ставливать, -ставить, v. a. nastawiać, postawiać (na co); nadsztukować; celować, kierować; *- (кого чему)*, nauczać, naprowadzać (kogo do czego); *-ся*, v. p. być nastawianym i t. d.; *наставникъ*, nauczyciel.
Наставный, a. nadsztukowany.
Наставъ, (artyl.) nadstawek.
Настаивать, -стоять, v. a. nalewać, nalać; *-ся*, v. r. (o napojach) wystawać się, wystać się; nastać się, naczekać się, v. p. być nalewanym.
Настанавливать, -становить, v. a. stawiać, nastawiać (wiele rzeczy w miejscu jakiém) (v. p. *-ся*), (S. *настанавливанie, настановленie*); *-становленный*, a. nastawiany.
Настегать, v. a. biciem, chlastaniem narobić pręgow; stępnować.
Настигать, -стигнуть, -стичь, v. a. dościgać, -gnąć, dogonić, dopędzić, part. *-стиженный*.
Настилать, -стлать, v. a. naścielać, nasłać, nakładać, (S. *-стиланie, -стланie*, part. *настланный*; *-стилка*, naścielanie, nasłanie; podeszwa wewnętrzna w obuwiu.
Настой, -стойка, f. nalany napój jaki, infusya. [*-вость*).
Настойчивый, a. stały w czém, (S.
† *Настольникъ*, następca tronu.
Настольный, a. na stoł (w izbie sądowej) położony; (dawniéj) stołeczny.
Настораживать, -рожить, v. a. nastawiać, zastawić połapkę.
Настоянie, naleganie.
Настоятель, starszy, przełożony; *- (-льница) монастыря*, przełożony, (na) klasztoru; *-льство*, stan przełożonego; *-ствовать*, v. n. być przełożonym.

Настоятельный, a. usilny, nalegający.
Настоять, v. n. (o czasie) zbliżać się, nadchodzić; – *въ чемъ*, nalegać na co.
Настояще, ad. istotnie, w istocie; *ящій*, a. teraźniejszy, niniejszy; prawdziwy, szczery, nie fałszowany; właściwy, przyzwoity; *-ящее время*, (gramm.) czas teraźniejszy.
Настраивать, *-строить*, v. a. nabudować, nastawiać; nastrajać, nastroić (muz. instrum.); *namówić kogo na co, nabechtać; nabroić, nabawić, (v. p. *-ться*).
Настращать, v. a. nastraszyć; *-ся*, v. r. nalękać się, przelęknąć się.
Настроеніе, S & *-строенный*, part. a *настраивать*.
Настрочить, v. a. (u szewców) naprzeszywać, następnować.
Настужать, *-удить*, v. a. studzić, wystudzać.
Наступать, *-пить*, v. n. następować, nastąpić, nadeptać; nadchodzić, zbliżać się, nastawać; następować, napastować, napadać, nacierać, (S. *-ступаніе*, *-пленіе*, part. *-пательный*). [(S. *-вость*).
Наступчивать, a śmiały, zuchwały,
Наступъ, natarcie, napad.
Настурцій, a. nasturcya.
Настъ, powierzchnia śniegu po odwilży zamarznięta.
Настпьшь, *настпжъ*, ad. na oścież.
Насупиться, v. r. zasępić się; v. i. chmurzy się, zasępi się; *-супленый*, a. zasępiony, posępny.
Насупротивъ, *-тивку*, prp. naprzeciw, naprzeciwko.
Насурмливаться, *-миться*, v. r. naczerniać, -nić sobie brwi.
Насуслиться, v. r. (vu.) upić się, upoić się. [cać, naskręcać.
Насучивать, *насучить*, v. a. skrę-
Насущный, a. codzienny.
Насчитывать, *-тать*, v. a. narachować, naliczyć.
Насыкать, *насыкнуть*, v. a. (vu.) podbudzać, podżegać (kogo na kogo).
Насылать, *наслать*, v. a. nasyłać, nasłać; (o Bogu) zsyłać, spuszczać; *-ся*, v. p. być przesyłanym; v. r. zapraszać się, S. *-сыланіе*, *-сылка*.
Насыпать, *-сыпать*, v. a. nasypywać, nasypać; *-ся*, v. r. & p. nasypać się; *-сыпный*, a. nasypany, nasypny; *насыпь*, kupka ziemi nasypana; gwiazdki złote lub srebrne na materyi; kosz młyński. [schnąć.
Насыхать, *-сохнуть*, v. n. przy-
Насыщать, *-сытить*, v. a. nasycić; zadowolić (v. r. & p. *-ся*).
Насѣвать, *-сѣять*, v. a. zasiewać, zasiać; naprzesiewać (v. p. *-ся*); *насѣвъ*, wysiew.
Насѣдать, *-сѣсть*, v. n. osiadać, naosiadać; nasiadać, nasiąść.
Насѣдка, nasiadka; *-сѣдовать*, v. n. kwokąć, kwoczeć; *-сѣдъ*, zaród, zawiązek w jaju.
Насѣкать, *-сѣчь*, v. a. nasiekać, nasiec; nacinać, naciąć, narznąć.
Насѣкомое, *маго*, owad.
Насѣлый, a. osiadły (np. kurz).
Насѣрить, v. a. nasiarzyć, siarkować.
Насѣсть, f. kurza grzęda.
Насѣчка, nasieczenie; narznięcie, nacięcie; znak nacięty (np. na drzewie); damaszkowanie.
Насѣянный, part. a *насѣвать*.
Наталкивать, *-толкнуть*, v. a. popychać, popchnąć (kogo na co); *-ся*, v. r. trącić się (o co); *nakłopotać się; nawyknąć, przyzwyczaić się.
Натапливать, *-топлять*, *-топить*, v. a. napalać, napalić (w pokoju); natopić; *-ся*, v. r. rozgrzewać się, rozgrzać się; natopić się.
Натаптывать, *-топтать*, v. a zadeptywać, zadeptać.
Натаривать, *-торить*, v. a. przyzwyczaić, nauczyć (kogo); *-ся*, v. r. przyzwyczaić się, wprawić się do czego. [natułać się.
Натаскаться, v. r. nawłóczyć się,
Натаять, v. a. roztapiać, roztopić.
Натверживать, *-рдить*, v. a. wbijać (komu lub sobie) co w pamięć.
Натворить, v. a. narozczyniać.
Натекать, *-течь*, v. n. nacickać, naciec; *-теклый*, a. naciekły.
Натеребливать, *-ребить*, v. a. wyrywać, narwać czego.
Натерпѣться, v. r. nacierpieć się.
Натесать, v. a. naobcinać.
Натеченіе, naciek, nacieczenie; *натечка*, pogoń, ściganie źwierza.
Натирать, *-тереть*, v. a. nacierać, natrzeć; nacierać (co czém); wytrzeć, wychędożyć; S. *-тира-*

ніе, *-тёртіе*, *-тирка* (v. r. & p. *-ся*).
Натискать, v. a. naciskac, nacisnąć; natłoczyć, napakować, napchać.
Нáтискъ, wycisk (np. na glinie).
Натиснять, *-снить*, v. a. wyciskać, wybijać, wytłaczać (co na czém); (v. p. *-ся*); S. *-снéніе*.
Наткать, v. a. natkać.
Натолкать, v. a. bol nabawić pchaniem; *-ся*, r. r. natułać się.
Натолковать, v. a. (vu.) wlać, wbić co komu w głowę.
Натолочь, v. a. natłuc; S. *-толчéніе*, part. *-чéнный*.
Натопленіе, S. & *-тóпленный*, part. a *натáпливать*.
Натóптанный, a. nadeptany.
Натопырить, v. a. rozpostrzeć skrzydła; *-ся*, v. r. (o ptakach) stroźyć pierze.
Нáтопырь, (*нéто-*), nietoperz.
Наторговать, v. a. utargować, nabywać handlem.
Натор ѣлый, a. nawykły, przywykły; *-рѣть*, v. n. nawyknąć.
Наточить, v. a. (o robocie tokarskiej) natoczyć; naostrzyć.
Натощакъ, ad. na czczo.
Натрепать, v. a. (o lnie i konopiach) natrzepać. [się, opić się.
Натрескаться, v. r. (vu.) obeźreć
Натруситься, v. r. natrwożyć się, nalękać się.
Натрýска, (artyl.) podsypka.
Натручать, *-ýчивать*, *-утить*, v. a. naciskać, nacisnąć, nagnieść; nadłamać (np. witkę).
Натрясать, *-трясть*, v. a. natrząsać, natrząść.
Натýга, natężenie; wydymanie się, prożna chęc na stolec.
Натýживать, *-тýжить*, v. a. natężać, -żyć, wyprężyć; usiłować; *-ся*, v. r. nałeżać się; narobić się, spracować się; *-тýжный*, a. przykry, trudny, ciężki.
Натýра, natura, przyrodzenie.
Натуралистъ, m. naturalista, badacz natury (ten co odrzuca objawienie boskie); *-ральный*, a. naturalny; przyrodzony.
Натыкать, *-тыкать*, *-ткнуть*, v. a. wtykać, nawtykać, wetknąć; *-ся*, v. r. tracić się, szturknąć się.

Натѣшить, v. a. nacieszyć, rozweselić (kogo); *-ся*, v. r. nacieszyć się
Натягивать, *-тянýть*, v. a. naciągać, -gnąć, naprężyć; wciągać, -gnąć (z trudnością boty i t. d.); S. *натягиваніе*, *натянýтіе*; (v. p. *-ся*); *-тяжка*, naciągnienie; słowo władanc (dla dopełnienia wiersza); nakręcenie prawa; minka strojona, przymuszona; *-тяжный*, a. obcisły, ciasny; *-тянутый*, a. naciągnięty; *naciągany, wymuszony.
Наугóльникъ, m. szafa kątowa; okucie narożne; węgielnica; *-гóльный*, a. narożny; *-ный домъ*, dom narożny.
Наýдить, v. a. wędą nałowić; S. *наýженіе*, part. *наýженный*.
Наýка, nauka, umiejętność; *воéнная* -, nauka wojenna; *изящныя -ки*, nauki nadobne.
Научать, *-чить*, v. a. nauczać, -czyć; *-ся*, v. r. uczyć się, nauczyć się; *-чéніе*, nauczanie, nauka; *научённый*, a. nauczony.
Наýшникъ, zausznik, podżegacz; *-ничанье*, zausznictwo; *-ничать*, v. n. potwarzać.
Наущать, *-устить*, v. a. poduszczać, nabechtać (kogo); S. *наущéніе*.
Нахáлъ, *-лка*, zuchwalec, -lka; *-хáльничать*, v. n. być zuchwałym; *-льный*, a. zuchwały; *-льство*, zuchwalstwo.
Нахватать, v. a. nachwytać; nałapać; *nachapać (ukradkiem).
Нахлебаться, v. r. nażreć się, najeść się.
Нахлёстка, łatka skórzana.
Нахлѣбникъ, *-ница*, stołownik, -nica. [stać się, upić się
Нахлюстаться, v. r. (vu.) nachły-
Нахмýривать, *-хмýрить*, v. a. (vu.) zasępiać, -pic, zmarszczyć; *-ся*, v. r. zasępiać się, -pić się, zmarszczyć się; (o powietrzu) zachmurzyć się; (o ptakach) osowieć; naperzyć się.
Находить, *найти*, v. n. natrafiać, natrafić, wpaść (na co); *нашло*, nawaliło się, naschodziło się; v. a. najdować, naleźć; wynaleźć, odkryć; zastać, natrafić; *нахóдитъ на негó*, napada go, napada na niego (np. wielka choroba); *-ся*, v. r. & p. znajdować się, znaleźć się; od-

kryć się; łyć, znajdować się, mieć się.
Нахóдка, f. rzecz znaleziona, nalazek; *-хóдный*, a. naleziony, znaleziony; *-ходя́щійся*, (part. a *находи́ть*), v. r. znajdujący się, będący.
Нахóхливаться, *-хлиться*, v. r. (vu.) (o ptakach) najeżyć się, nasę-
Нáція, naród. [pić się.
Нацѣживать, *-цѣди́ть*, v. a. nacedzać, -dzić, natoczyć, napełnić.
Начáла, n. pl. jeden z dziewięciu stopni anielskich; pierwsze początki; zasady, maxymy.
Начáло, początek, zaczęcie; zasada (w naukach i kunsztach); *подъ начáломъ быть*, (o duchownych) być za karę na usługach zakonników w klasztorze.
Началобы́тный, a. (sł.) (o Bogu) z początku istnący; *-лорóдный*, a. (sł.) pierwiastkowy, -wotny; *-лосчисле́ніе*, epoka, era.
Нача́льникъ, naczelnik, zwierzchnik; sprawca, herszt; *-льница*, przełożona, starsza; *-льный*, a. początkowy; pierwotny; *-льство*, naczelnictwo, zwierzchność, rząd; *-ствовать*, v. a. dowodzić, być dowódcą.
Начáтіе, zaczęcie; *-чáтокъ*, początek; *-чáтки*, pierwiastki; *-чатый*, a. zaczęty.
Начёлокъ, *начéльникъ*, m. (u dziewczyn wiejskich) przepaska na czole noszona.
Начéрнивать, *-рни́ть*, v. a. naczernić, nabrudzić; *-ся*, v. r. poczernić się. [naczerpać.
Начéрпывать, *начéрпать*, v. a.
Начертавáть, *-ртывать*, *-ртáть*, v. a. nakreślać, -ślić, narysować; skreślić, napisać, przepisać; *-тáніе*, rys, narysowanie; plan, projekt.
Начéрчивать, *-ртúть*, v. a. narysować; pokreślić, przekreślać.
Начёсывать, *-чесáть*, v. a. wyczesywać, wyczesać (wełnę); zadrapać, podrapać. [jący, defektowy.
Начéтный, a. (o rachunku) niedosta-
Начётъ, m. brak, defekt w rachunku.
Начинáть, *начáть*, v. a. zaczynać, zacząć; *-ся*, v. n. zaczynać się, mieć początek; *-нáтель*, (*-ница*), ten (ta) co zaczyna; *-льный*, a. (w gramm.) oznaczający zaczynanie.
Начи́нивать, *-чинять*, *-ни́ть*, v. a. nadziewać, nadziać, napełniać; nabijać, nabić, (v. p. *-ся*), (S. *-не́ніе*, part. *-нéнный*); *-чи́нка*, nadzienie.
Начи́нщикъ, v. *Начинáтель*.
Начи́нъ, początek, zaczęcie.
Нáчисто, ad. naczysto; do czysta, do szczętu. [brać się, urosnąć.
Начитáется, v. i. (o summach) ze-
Начитáть, v. a. wyczytać, doczytać się; *-ся*, v. r. naczytać się; wielu dzieł czytaniem nabyć wiadomości.
Начи́тывать, *начéсть*, v. a. znaleźć omyłkę w rachunku czyjem; nadto narachować; *-чтéнный*, a. nadto narachowany. [poszaleć.
Нашали́ть, v. a. narobić głupstw,
Нашатáться, v. r. schodzić się, zmęczyć się chodzeniem; naszastać
Нашаты́рь, m. salmiak. [się.
Нашéйникъ, obroża, obróżka.
Нашёптывать, *-шептáть*, v. a. (vu.) szeptać do ucha.
Нашéствіе, zejście, zstąpienie; najście, napad; *-ствовать*, v. n. (sł.) paśdź na co; napadać, najechać.
Нашивáть, *-ши́ть*, v. a. przyszywać, -szyć; *-ши́тіе*, *-ши́вка*, przyszycie; łata przyszyta; *-ши́вный*, a. przyszywany; *-ши́тый*, a. przyszy-
Наши́льникъ, podogonie. [ty.
Нашкóливать, *-шкóлить*, v. a. nauczać, ćwiczyć, wyćwiczyć, okrzesać (kogo), (v. p. *-ся*).
Нашъ, pron. nasz. [wa).
Нащепáть, v. a. naszczepać (łuczy-
Нащечи́ть, v. a. nazmykać, nachwytać, kryjomo nabrać. [narwać.
Нащи́пывать, *-щипáть*, v. a. rwać,
Наѣдáть, *-ѣсть*, v. a. pokąsać, pogryźć; najadać, najeść; *-ся*, v. r. nasycić się. [bójnik morski
Наѣздникъ, ochotnik konny; roz-
Наѣздъ, m. najazd; *наѣзжáть*, *-ѣхать*, v. a. najeżdżać, najechać, jadący napotkać; nazjeżdżać się, zjechać się.
Наѣзживать, *-ѣздить*, v. a. ujeżdżać, ujeździć (konia), (v. p. *-ся*); *-ѣзжій*, a. przybyły, podróżny.
Наявý, *въявь*, ad. na jawie, (nie we śnie).
Наяниться, v. r. być zuchwałym;

-янливый, a. (vu.) zuchwały, bezczelny; *-янъ*, *-янка*, zuchwalec, kobieta zuchwała.
Найти, (*наемлю*), v. a. (sl.) nająć; *-ся*, v. r. (sł.) nająć się.
Не, ad. nie.
Небеса́, n. pl. v. *Не́бо*.
Небе́сная, n. pl. niebiosa; *-бе́сный*, a. niebieski.
Неблаговре́менный, a. niewczesny.
Неблагода́рность, niewdzięczność; *-ный*, a. niewdzięczny.
Небла́знeнный, *-бла́зный*, a. (sł.) nienaganny.
Не́бо, (pl. *небеса́*), niebo, niebiosa (propr. & *); *нёбо* (*во рту*), podniebienie.
Небожи́тель, m. niebianin.
Небользнова́ніе, (sł.) niedbalstwo.
Небопа́рный, a. (sł.) niebolotny.
Небреже́ніе, niedbałość, opieszałość.
Небыли́ца, niebylica.
Неваре́ніе (*желу́дка*), niestrawność.
Невече́рній, a. (o krajach polarnych) bez nocy i wieczora będący.
Невеще́ственный, a. bezcielesny, niemateryalny; (S. *-ность*).
Невзира́я, ad. bez względu, pomimo, niezważając.
Невзнача́й, ad. niespodzianie.
Не́видаль, *-да́льщина*, f. dziw, rzecz jeszcze niewidziana.
Невиди́мка, m. f. ten (ta) co może czynić się niewidzialnym. [-ność.
Неви́димый, a. niewidzialny, (S.
Неви́нный, a. niewinny, (S. -ność).
Невку́сный, a. niesmaczny.
Невла́жный, a. (sł.) niewilgotny.
Невмѣ́стный, a. nieprzyzwoity, (S. -ność). [(S. *-ность*).
Невнима́тельный, a. nieuważający,
Не во́ время, ad. nie wczas.
Не́водъ, m. niewod.
Невозврати́мый, *-вра́тный*, a. bezwrotny, niopowetowany.
Невозде́ржный, *-жа́тельный*, a. nie wstrzemięźliwy, niepowściągliwy.
Невозмо́жность, niemożność, niepodobieństwo; *-мо́жный*, a. niepodobny, niemożny.
Нево́лить, v. a. niewolić, przymuszać; *-во́льникъ*, niewolnik; jeniec, braniec; *-ни́ца*, niewolnica; branka; *-ничество*, n. niewolnictwo, niewola; *-во́льный*, a. poniewolny, mimowolny; przymuszony; *-во́ля*, niewola; jęctwo, przymus, potrzeba, konieczność.
Не́ворот, f. suknia nienicowana.
Невреди́мый, a. nienaruszony, cały, (S. *-мость*); *-врежде́нный*. *-вре́дный*, a. nieuszkodzony.
Невсту́пно, ad. niezupełnie.
Невы́годный, a. niepożyteczny, niekorzystny.
Невѣ́деніе, niewiadomość; *-ні́емъ*, przez niewiadomość; *-вѣ́домый*, a. nieznany, niewiadomy.
Невѣ́жа, *-вѣ́жда*, m. f. nieuk; prostak; grubijanin; *-жество*, nieumiejętność, grubijaństwo; *-вѣ́жливый*, a. niegrzeczny; *-вѣ́жничать*, v. n. być niegrzecznym. [wach.
Невѣ́йка, zboże niewywiane, w ple-
Невѣ́ріе, (sł.) niewierność; *-вѣ́рка*, niedowierzanie; *-вѣ́рность*, nieprawdziwość, fałsz; niewierność; *-вѣ́рный*, a. nieprawowierny; nieufny, niedowierzający; niewierny, niedotrzymujący wiary; nieprawdziwy, fałszywy; *-вѣроя́тный*, a. niepodobny do wiary; *-вѣ́рствіе*, *-вѣ́рство*, (sł.) niewiara, bezreligijność; niedowiarstwo; *-ствова́ти*, v. n. (sł.) nie wierzyć; *-вѣ́ръ*, m. niewiernik.
Невѣ́ста, f. oblubienica, narzeczona; panna młoda; panna letnia; *-вѣ́стка*, f. synowa; bratowa.
Невѣстово́децъ, *-води́тель*, (sł.) drużba, m.; swat.
Не́гдѣ, ad. niema miejsca gdzie...
Негибле́мый, a. (sł.) nieskazitelny, niezgubny.
Не́гли, ad. (sł.) może, podobno.
Негоди́ться, *-ди́тся*, v. n. nie przyda się, nie warto; *-го́дникъ*, (f. *-ница*), *него́дяй*, łajdak, ladaco; *-го́дный*, a. niezdatny; ladaco, nikczemny.
Негодова́ніе, niechęć; *-ва́ть*, v. n. niechęć okazywać. [rodzaj.
Него́дъ, nieszczęście, przygoda; nieu-
Неда́льній, a. niedaleki, blizki; (o pokrewieństwie) blizki; * ograniczony.
Недвижи́мый, a. nieruchomy.
Недобо́ръ, reszta, pozostałość.
Недови́дѣнный, a. niedowidziany.
Недово́льный, a. niedostateczny; nie kontent. [rzenie, niedowiarstwo.
Недовѣ́ре́ніе, *-вѣ́ріе*, f. niedowie-

Недовѣрчивый, a. niedowierny, niedowierzalny; *-вѣрять*, v. n. niedowierzać, nieufać; *-ся о чемъ*, v. r. niedowierzać czemu, nie ufać czemu.
Недовѣсъ, *-вѣсокъ*, m. brak wagi, niezupełna waga; *-вѣшивать*, *-вѣсить*, v. a. niedoważać, -żyć.
Недогáдка, f. nieostrożność; *-гáдливый*, a. nie zdatny do zgadnienia.
Недодѣлка, niedokończenie.
Недозрѣлый, a. niedojrzały.
Недоúмка, niedobór, zaległość (podatku); *-úмочный*, a. niedobrany, zaległy.
Недолúсокъ, *нéдолись*, f. niedolisek.
Недомогáть, v. n. niedomagać; *недоможéніе*, osłabienie, niemoc.
Недомѣръ, m. niedomiar.
Недоносúть, v. a. (o płci żeńskiéj) niedonaszać, niedonosić, poronić; *-нóсокъ*, niedonosek; *-нóсъ*, niedonoszenie, urodzenie przed czasem.
Недопéка, chleb niedopieczony.
Недопечáтка, niedokładne wybicie liter; *-чáтывать*, *-чáтать*, v. a. (w drukowaniu) niedokładnie wybijać.
Нéдопись, f. niedopisanie.
Недопродавáть, *-продáть*, v. a. niewyprzedawać, -przedać.
Недордѣлый, a. (o wrzodach) niedożrzały.
Недорóдъ, m. nieurodzaj.
Нéдорослій, a. nieletni, małoletni; *-рóслый*, a. niedorosły.
Нéдоросль, m. f. nieletni, małoletni, -letnia; *-рóстокъ*, m. niedorostek.
Недослышать, v. a. mieć zły słuch; niedosłyszeć; *-слышка*, słuch niedobry; niedosłyszenie.
Нéдособоль, m. soból nieobrośnięty po linieniu.
Недоспѣлый, niedoyrzały.
Недостáтокъ, m. niedostatek, brak; wada, przywara; *-áточный*, a. niedostateczny; niemajętny.
Недостóйный, a. niegodny, niedostojny.
Недостýпный, a. niedostępny.
Недотрóга, *-дотыка*, m. obraźliwy, uraźliwy, gniewliwy.
Недотыка, niecierpek, nietykałek (rośl.), (*noli me tangere*).
Недоуздокъ, uździenica.
Недоумѣніе, niezrozumienie, wątpienie.
Недоучь, m. f. niedouk, człowiek niedouczony.
Недочётъ, defekt, brak w rachunkach; *-читáться*, *-чéсться*, v. r. niedoliczać się, niedorachować się.
Недоѣдки, m. pl. niedojadki; wstrzemięźliwość zbyteczna.
Недрéмленный, a. czujny, niespiący.
Нéдругъ, nieprzyjaciel, przeciwnik; *-дрýжба*, nieprzyjaźń; *-жно*, ad. niejednostajnie, nierówno
Недýгъ, m. (sł.) choroba, niemoc; *-дýжливый*, *-дýжный*, a. chory, osłabły.
Недѣйствительность, f. bezskuteczność; niepewność, wątpliwość; *-льный*, a. nieważny; nie rzeczywisty; bezskuteczny.
Недѣлúмый, a. nierozdzielny.
Недѣльный, a. niedorzeczny, nieprzyzwoity.
Недѣля, tydzień; *-дѣльный*, a. niedzielny.
Нéжели, conj. niż, niżeli.
Незабвéнный, a. niezapomniany, pamiętny.
Незабýдочка, niezapominajka, niezapominki (rośl.).
Независимость, niepodległość, niezawisłość; *-вúсимый*, a. niepodległy, niezawisły.
Незавúстный, a. niezawistny; dostateczny, obfity; doskonały, bez wady.
Незаглáдимый, a. nie przepuszczony; niewygladzony.
Незазóрный, a. nienaganny.
Незакóнный, a. nieprawny, niesprawiedliwy.
Незáпный, a. niespodziany.
Нездорóвый, a. niezdrowy, słaby; niezdrowy (szkodliwy dla zdrowia); *-здрáвіе*, (sł.) słabowitość, chorowitość.
Незлóба, poczciwość, rzetelność; łagodność; *-злóбивый*, *-злóбный*, a. łagodny; niewinny; *-злóбіе*, dobroć, łagodność; niewinność.
Незнáемый, a. nieznajomy, niewiadomy; *-знáніе*, niewiadomość, nieznanie.
Незыблемый, a. niezachwiany, stały.
Неизбѣжúмый, a. nieuchronny.
Неизвѣстный, a. niewiadomy, nie znany; niepewny.
Неизлечúмый, a. nieuleczony.
Неизмѣнный, a. niezmienny.
Неизмѣримый, a. niezmierny, -rzony.
Неизрѣчéнный, a. niewypowiedziany.
Неимовѣрный, a. niepodobny do wiary.
Неимýщество, ubostwo, bieda, nę-

dza; *-ýщiй*, a. ubogi, biedny.
Неимѣнiе, brak, niedostatek.
Неискýсный, a. niesposobny, niezręczny.
Неискусобрáчный, a. (sł.) bezżenny;
Неискусомýжная, *жной*, niezamężna, panna.
Неисповѣдúмый, a. niepojęty, nieprzenikniony.
Неисполнéнiе, nie wykonanie; *-нúмый*, a. nie do wykonania.
Неисправный, a. nieuważny, zaniedbały.
Неиспы́танный, a. niedocieczony, niepojęty.
Неúстовство, szaleństwo, nierozum; * gwałtowność, tęgość; *неистовствовать*, v. n. szaleć, wściekać się, srożyć się; *-úстовый*, a. szalony; zapalczywy, popędliwy; gwałtowny.
Неистощúмый, a. niewyczerpany.
Неисчëтный, *-чúслимый*, a. nie zliczony.
Нéкаться, v. r. wzbraniać się, nie chcieć.
Неклáденый, a. niepokładany, nietrzebiony.
Нéкленъ, m. klon tatarski (krzew).
Неключúмый, a. nieużyteczny, nikczemny.
Некнúжный, a. nieuczony.
Нéкогда, ad. (fa.) niema kiedy; — czasu.
Некóшной, *наго*, (vu.) diabeł, czart.
Некощный, a. (o ludziach) zgrzybiały, wątły; lichy.
Нéкресть, niechrzta, niechrzczony.
Нéкуда, ad. nigdzie.
Нелицепрiéмный, a. nieparcyalny, bezstronny.
Нелóжность, prawda, prawdziwość; *-жный*, a. prawdziwy, szczery.
Нельзя́, v. i. niemożna, nie uchodzi.
Нéльма, nelma (gat. pstrąga łososiego).
Нелюбый, a. nieupodobany, niemiły.
Нелюдúмый, a. odludny, dziki.
Немéдленный, a. niezwłoczny, niebawny.
Немилосéрдiе, niemiłosierdzie; *-сéрдый*, a. niemiłosierny.
Немúлостивый, a. nielitościwy, niemiłościwy; nieprzyjazny, niełaskawy.
Немúлость, niełaska.
Неминýемый, a. nieuchronny, nieochybny.
Немúрный, a. niespokojny, niezgodny.
Немнóго, *-мнóжко*, ad. niewiele, mało, trochę.
Немóлчный, a. niemilczący, nieustanny.
Немóчь, (*-могý*), v. n. być słabym, chorym.
Немоществовáть, v. n. chorować.
Нéмощный, a. chory; osłabiony; słaby, niemocny.
Нéмощь, f. niemoc, choroba, słabość
Немрáчный, a. jasny, niezaćmiony.
Немýжественный, a. niemężny, bojaźliwy.
Ненáбожный, a. nienabożny.
Ненавúдимый, a. znienawidzony; *-вúдѣнiе*, (sł.) nienawiść, nienawidzenie; *-вúдѣть*, v. a. nienawidzieć; *-вúствовать*, *-вúстничать*, v. n. być nieprzyjaźnym; *-вúстливый*, a. nienawistny; *-вúстникъ*, nienawistnik; *-вúстный*, a. nienawistny; znienawidzony.
Нéнависть, f. nienawiść; odraza, wstręt.
Ненавѣ́тный, v *Безнавѣ́тный*.
Ненаглядный, a. na którego nie można dosyć napatrzyć się, ładny, piękny.
Ненаградúмый, a. nienagrodzony.
Ненадéжность, niepewność, zawodność; *-жный*, a. niepewny, zawodny.
Ненакáзанный, a. nieukarany; (sł. nie nauczony, nieoświecony).
Ненарóкомъ, ad. nieumyślnie; *-рóчный*, a. nieumyślny.
Ненарушúмый, a. nienaruszalny, nienaruszony, nietykalny.
Ненáстье, słota, niepogoda; *-нáстливый*, *-стный*, a. dżdżysty, słotny.
Ненасы́тный, *-сытимый*, a. nienasytny, nienasycony.
Ненаѣ́да, (vu.) żarłok, obżartuch; *-ѣ́дный*, a. (vu.) żarłoczny.
Необиновéнный, a. szczery, otwarty.
Необитáемый, a. niezamieszkały, pusty.
Необорúмый, a. niezwyciężony.
Необýзданный, a. rozpustny, wyuzdany.
Необýтый, a. bosy, bez obuwia.
Необходúмый, a. konieczny, nieuchronny; *-дúтельный*, a. nietowarzyski.
Необъéмленный, a. niepojęty, niedocieczony.
Необъя́тный, a. zbytni, zbyteczny.
Необыкновéнный, a. niezwyczajny.
Необы́чный, a. niezwykły; nieprzywykły.
Неограни́ченный, a. nieograniczony.
Неожидáемый, a. niespodziany, niespodziewany.

Неоко́нчанный, a. nieukończony.
Неопали́мый, a. niespalisty; *–па́льный*, a. nieopalony.
Неопи́санный, a. nieopisany, nie do opisania.
Неопла́тный, a. nie do zapłacenia.
Неопло́тный, a. uważny, baczny.
Неопредѣлённый, a. nieoznaczony.
Неопровержи́мый, *–верга́емый*, a. nieodbity, niezaprzeczony.
Неопря́тный, a. nieczysty, brudny.
Неоску́дный, a. obfity, dostateczny, sowity.
Неосла́бный, a. nieustanny, ustawiczny.
Неослуша́ніе, posłuszeństwo; *–слу́шный*, a. posłuszny.
Неосмотри́тельный, a. nierostropny, niebaczny.
Неоснова́тельный, a. niegruntowny; bezzasadny.
Неоспо́римый, niezaprzeczony, niezaprzeczny.
Неоста́рокъ, (fa.) jeszcze nie stary.
Неосторо́жный, a. nieostrożny, nieprzezorny.
Неотврати́мый, *–ти́тельный*, a. nieodbity, nieuchronny.
Неотвѣданный, a. niedoświadczony, niespróbowany.
Неотдѣланный, a. niewykonany.
Неотло́жный, a. nie do odwleczenia.
Неотлучённый, a. nierozłączony, nieodłączny.
Неотмѣнный, a. nieodmienny, niezmienny.
Неотсту́пный, a. nieodstępny.
Неоцѣнённый, a. nieoszacowany.
Неощути́тельный, a. nieznaczny.
Непереймчивый, a. niepojętliwy.
Неплодіе, *–пло́дствіе*, *–пло́дность*, niepłodność; nieurodzajność; *–пло́дный*, a. niepłodny, nieurodzajny; daremny, nadaremny.
Непобори́мый, a. niezwyciężony (o rzeczach); *–бѣди́мый*, *–бѣждённый*, a. (o wojownikach) niezwyciężony.
Непова́дно, ad. (w prawnictwie) na przestrogę.
Непови́нность, niewinność; *–ви́нный*, a. niewinny.
Неповинове́ніе, a. nieposłuszeństwo.
Неповоро́тливый, a. nieobrotny, niezgrabny.
Неповреждённый, a. nieuszkodzony.
Непого́да, *не́погодь*, f. niepogoda; *–пого́жій*, a. niepogodny, słotny.
Неподви́жный, a. nieruchomy; nieporuszony.
Непо́длинный, a. nieprawdziwy.
Непо́длый, a. niepospolity, nieordynaryjny.
Неподо́бный, a. niepodobny; nieprzyzwoity.
Неподража́емый, a. nie do naśladowania.
Непозво́ленный, a. niepozwolony.
Непоко́йный, a. niespokojny; niewygodny.
Непоколеби́мый, a. niewzruszony, niewstrzęsły; niezachwiany, stały.
Непоко́рный, a. nieposłuszny.
Непомѣрный, n. niezmierny, zbytni
Непоня́тный, a. niepojętliwy; niepojęty, niepojętny.
Непоро́чный, a. nieskazitelny, niesplamiony
Непослуша́ніе, *–шность*, nieposłuszeństwo, nieposłuszność; *–слу́шный*, a. nieposłuszny.
Непоспѣшность, niepośpiech, opieszałość.
Непосре́дственный, a. bezpośredni.
Непости́жный, *–стижи́мый*, *–стига́емый*, a. niepojęty, niedościgły, niedocieczony.
Непостоя́нникъ, niestateczny człowiek, trzpiot; *–я́нный*, a. niestały, niestateczny; *–я́нство*, niestateczność, niestałość; *–ствовать*, v. n. być niestatecznym, niestałym.
Непосѣдъ, niespokojnik, kręcący się ustawicznie.
Непотéрянный, a. niestracony.
Непотре́бный, a. niepotrzebny; niegodziwy, przewrotny; *–бство*, niegodziwość, przewrotność; *–ствовать*, v. n. żyć niegodziwie.
Непра́вда, nieprawda, fałsz; *–вди́вый*, a. niesprawiedliwy.
Непра́ведный, a. niesprawiedliwy, niesłuszny.
Непра́вильный, a. nieregularny, nieforemny.
Непра́вый, a. nieprawy.
Непра́здность, (sł.) zatrudnienie; ciężarność, brzemienność.
Непрее́мный, a. nieustanny.
Непреклóнный, a. niezgięty, nieubłagany.
Непрело́жный, a. nieodmienny, nieuchronny.
Непремину́емый, a. nieuchronny, nieuchybny.
Непремѣнность, f. niezawodność, nieomylność.
Непремѣнный, a. nieomylny, niezawodny.
Непреодоли́мый, a. niezwyciężony, niepokonany.
Непривы́клый, a. nieprzywykły; *–вы́чка*, nieprzyzwyczajenie; *–вы́чный*, a. nieprzyzwyczajony.

Непривя́занный, a. nieprzywiązany.
Неприго́жій, a. nieładny; szpetny, brzydki; nieprzystojny.
Неприкла́дный, a. bezprzykładny; niestósowny.
Неприкосновéнный, a. nietykalny.
Неприлéжный, a. niedbały, niepilny.
Неприли́чный, a. nieprzyzwoity, nieprzystojny.
Непримири́мый, a. nieubłagany.
Непримѣтный, a. nieznaczny.
Непринуждéнный, a. nieprzymuszony.
Непристо́йный, a. nieprzystojny.
Непристу́пный, a. nieprzystępny.
Непрису́тствіе, nieprzytomność.
Непритво́рно, ad. nieskrycie, nieobłudnie.
Неприча́стный, a. nieuczestny.
Непрія́зненность, *-я́знь*, f. nieprzyjaźń, -jazność; *-я́зненный*, a. nieprzyjazny.
Непрія́тель, nieprzyjaciel; *-льница*, nieprzyjaciołka; *-льскій*, a. nieprzyjacielski. [miły.
Непрія́тный, a. nie przyjemny, nie-
Непрово́рный, a. nieprędki, nieobrotny; *-во́рство*, nieobrotność.
Непроница́емый, a. nieprzenikliwy.
Непрости́тельный, nieprzebaczny.
Непроходи́мый, a. bezdrożny, nieprzechodny.
Непро́чный, a. nietrwały.
Непрямы́й, a. nieprosty.
Непщева́ніе, (sł.) mniemanie; podejrzenie; *-ва́ти*, v. a. (sł.) mniemać, sądzić, pomyśleć.
Нера́венство, nierówność; *-ра́вный*, a. nierówny.
Нерадѣ́вецъ, niedbalec; *-ди́вость*, *-дѣ́ніе*, niedbałość; *-ди́вый*, *-дѣ́тельный*, a. niedbały, niepilny.
Неразводи́мый, *-во́дный*, a. nierozpuszczony.
Неразвя́зный, a. niezręczny, niezwrotny; *-вя́зчивый*, a. niepozbędny, natrętny.
Нераздѣ́ленный, a. nierozdzielony.
Нераздѣли́мость, nierozdzielność; *-дѣли́мый*, a. nierozdzielny; *-дѣ́льность*, nierozdzielność; nierozłączność; *-дѣ́льный*, a. nierozdzielny; niepodzielony.
Неразлу́чный, a. nierozłączny.
Неразо́бранный, a. nieuporządkowany.
Неразруша́емый, *-ши́мый*, a. nieskazitelny.
Неразры́вный, a. nierozerwany.
Неразрѣши́мый, a. nierozwiązany.
Неразсу́дный, v. *Безразсу́дный*.
Неразу́міе, nierozum; *-у́мливый*, *-у́мный*, a. nierozumny; *-умѣ́ніе*, nierozumienie.
Нерасќа́янный, a. nie pokutujący (za grzechy), zatwardziały.
Нерастворе́нный, a. niezmieszany.
Нерастлѣ́нный, a. niezepsuty.
Нервъ, nerw, suchożyła.
Неро́бкій, a. niebojaźliwy, nielękliwy.
Неруши́мый, a. nienaruszony.
Нерѣше́нный, a. nierozstrzygniony.
Нерѣши́мость, f. niestanowczość; *-ши́мый*, a. niestanowczy.
Неря́ха, niechluj, -chlujka; *-ря́шество*, niechlujstwo.
Несво́йственный, a. niewłaściwy.
Несвѣ́домый, niepojęty, niedocie-
Несвѣ́тлый, a. niejasny.
Несвя́занный, a. niezwiązany; *-свя́зица*, rzecz nie mająca żadnego związku; brednie; *-свя́зность*, niezwięzłość; *-свя́зный*, a. źle złączony, niestosowny; niezwięzły.
Несќа́занный, a. niewypowiedziany.
Несквéрный, a. niepokalany, nieskażony.
Несќла́дица, niedorzeczności, brednie; *-скла́дный*, a. nieskładny, bez ładu.
Несклóнность, niechęć, odraza; *-о́нный*, a. niechętny, nie skłonny.
Нескóрый, a. nieprędki, powolny.
Нескýдный, a. dostateczny, obfity
Несловéсный, a. niewymowny.
Неслы́ханный, a. niesłychany.
Несми́рный, a. niespokojny. [kojny.
Несму́тный, a. nieburzliwy, spo-
Несмы́сленность, nierozum, głupstwo; *-сленный*, a. bezrozumny, [głupi.
Несмѣ́лый, a. nieśmiały.
Несмѣ́тный, a. niezliczony, -czny.
Несно́сный, a. nieznośny.
Несо́бственный, a. niewłaściwy.
Несовершéнность, *-шéнство*, niedoskonałość; *-шéнный*, a. niedoskonały; niedokonany.
Несогла́сіе, niezgłośność; *niezgoda; *-гла́сный*, a. niezgłośny; *niezgodny.
Несоединéнный, a. niezjednoczony; *-ни́мый*, a. niezłączny.

Несо́зданный, a. niestworzony.
Несолённый, a. niesolony.
Несомнѣнный, a. niewątpliwy.
Несо́чный, a niesoczysty.
Несою́зный, a. niezłączny.
Неспори́ть, -ри́тся, v. i. nie sporo [idzie.
Неспо́рный, a. niesprzeczny.
Неспосо́бный, a. niedogodny, niepotemny; niesposobny, niezdatny (do czego).
Несправедли́вый, a. niesprawiedliwy, [niesłuszny.
Неспѣлый, a. niedojrzały.
Несравне́нный, a. nieporównany.
Нестерпи́мый, a. nieznośny.
Нести́, не́сть, (несу́), v. a. nieść; (o czynnościach, urzędach) odbywać, wykonywać, prowadzić; znieść jaja; (o burzy i wodzie) pędzić; несётъ (вѣтеръ), wiatr pędzi, przewiewa, jest cug; -ся, v. p. być niesionym; несётся молва́, chodzi wieść, mówią, powiadają.
Нестрашли́вый, a. nieustraszony; -стра́шный, a. niestraszny.
Нестро́йность, niedźwięczność, niezgodność; nieproporcyonalność, niekształtność; -о́йный, a. niezgodny, niestosowny; niedźwięczny.
Несу́шка, kokosz nośna.
Несуществó, niebytność, czego nigdy nie było.
Несхо́дность, -схо́дство, niejednakowość, nierówność; -о́дный, a. niejednostajny, nierówny; niestósowny.
Несча́стіе, nieczęscie; -сча́стный, a. nieszczęśliwy, -szczęsny.
Несы́тный, a. niesytny.
Нетвёрдость, niestałość; -вёрдый, a. nie twardy, niestały.
Не́тель, f. jałowica, jałówka.
Нетерпѣли́вость, niecierpliwość; -ли́вый, a. niecierpliwy.
Нетёртый, a. nierozcierany.
Нетёсанный, a. nieciosanny.
Не́тій, (sł.) siostrzeniec.
Нетлѣ́ніе, -лѣнность, nieskazitelność; -лѣнный, a. nieskazitelny.
Не́топырь, m. nietoperz.
Нетро́нь меня́, (недотыка), nietykałek (rośl.).
Нетрусли́вый, a. nielękliwy.
Неубавленный, a. niezmniejszony, [cały.
Неувядáемый, a. niezwiędły.
Неугаса́емый, -си́мый, a. niegaszo- [ny.
Неуго́дный, a. niepodobający.
Неугомо́нный, a. niespokojny, kłótliwy; niespracowany.
Неуда́лый, a. nietrwały, zły, lichy.
Неуда́ча, nieudanie się; -а́чливый, a. nieudający się.
Неудо́бность, -бство, niedogodność; -до́бный, a. niedogodny, trudny.
Неудобоваримый, niestrawny.
Неудо́бь, ad. (sł.) trudno, nie łatwo.
Неу́жели, ad. czyliż to, czyż to.
Неуклонный, (sł.) stały, niezmienny.
Неукосни́тельный, a. nieodwłoczny.
Неукроти́мый, a. niepohamowany, nieukrócony.
Неумоли́мый, m. nieubłagany, nieu- [proszony.
Неумы́вка, niechluj, niechlujka (co nie myje się).
Неумы́тный, a. (sł.) niebiorący wziątków, nieprzekupny.
Неумѣренность, nieumiarkowanie; -умѣренный, a. nieumiarkowany; -умѣри́тельный, a. niepowściągliwy; nieumiarkowany.
Неупроси́мый, a. nieuproszony.
Неурожа́й, m. nieurodzaj.
Неурѣживать, v. n. uczęszczać.
Неуря́дливый, a. niechlujny.
Неусто́йка, niedotrzymanie słowa.
Неустраши́мый, a. nieustraszony.
Неусту́пчивый, a. uporny, uporczywy.
Неусы́пный, a. niespracowany, nie- [strudzony.
Неутёрпчивый, a. nierozsądny, nierozważny; niewstrzemięźliwy.
Неутоли́мый, a. nieuspokojony; nienasycony.
Неутоми́мый, a. niestrudzony, nie- [znużony.
Неутралитéтъ, m. neutralność; -тра́льный, a. neutralny.
Неутруди́мый, a. niestrudzony.
Неутѣшимый, -ѣшный, a. niepocieszony, niepocieszny.
Неучти́вость, -и́вство, niegrze- [czność.
Неучти́вый, a. niegrzeczny.
Нéфорощь, f. bylica, włoska (rośl.).
Нефть, nafta (olej ziemny).
Нехоро́шій, a. nie dobry, nie piękny.
Нехотѣ́ніе, odraza, niechęć.
Нехра́брый, a. niewaleczny, niemę- [żny.
Неча́дство, (sł.) bezdzietność.
Неча́яніе, (sł.) rozpacz.
Неча́янный, a. niespodziewany, nie- [spodziany.
Нечести́вецъ, niegodziwiec, bezbożnik; -и́вый, a. niegodziwy, bezbożny.
Нече́стіе, niegodziwość, bezbożność;

-чéстный, a. niepoczciwy, niegodziwy.
Нечéтка, nieparzysta liczba; *-чéтный*, a. (o liczbach) nierówny, nie do pary.
Нечистотá, nieczystość, paskustwo; nieczystość, brud; * szpetność, szkaradność; *-чúстый*, a. nieczysty, brzydki. [roba weneryczna.
Нéчисть, f. świerzba; franca, cho-
Нечýвственность, nieczułość; *нечýвственный*, a. nieczuły, bez zmysłów będący; *-ствúтельно*, ad. nieznacznie, powoli; *-льность*, f. nieczułość; *-льный*, a. nieczuły; nieznaczny. [nia.
Нечýткій, a. nie mający powonie-
Нечýть, ad. (vu.) niesłychać.
Нешýмный, a. nie hałasujący.
Нешутя́, ad. bez żartu.
Нещáдно, v. *Безпощадно*.
Нещáстіе i t. d. v. *Несчáстіе* i t. d.
Нещéдрый, a. nieszczodry.
Неявка, ukrycie, utajenie (czego); *-въ судý*, niestawienie się; *-я́вочный*, a. nie stawiący się.
Неявный, a. niejawny, niewyraźny.
Неясный, a. niejasny, niewyraźny.
Неясыть, f. (sł.) sowa.
Ни, conj. ni, ani; (po sł. nie).
Нúва, niwa, pole, rola.
Нúгва, f. pchła ziemna amerykańska.
Нигдѣ́, ad. nigdzie. [szy.
Нижáйшій, a. najniższy; najuniżeń-
Нижé, conj. ani.
Нúже, (ad. comp.) niżéj.
Нижеподписáвшійся, part. niżéj podpisany, podpisujący; *-жеречéнный*, a. niżéj wymieniony; *-жеупомянýтый*, a. niżéj wspomniony.
Нúжній, a. dolny, na dole będący.
Нúзанье, strój z unizanych pereł.
Низáть, (*нижý*), v. a. nawlekać, -wlec na nitkę (np. perły i t. d.); S. *низáніе*.
Низведéніе, a. sprowadzenie; złożenie ze stopnia, zniżenie; *-дéнный*, a. sprowadzony; złożony z stopnia, zniżony.
Низвергáть, *-вéргнуть*, v. a. zrzucać strącać; (po sł.) sprowadzać; zniżać, poniżać, składać (z wyższego stopnia); *-гнуть брéмя, úго*, ulżyć ciężaru, jarzma; zrzucić ciężar, jarzmo, (v. r. & p. *-ся*); *-верже́ніе*, zrzucenie; złożenie z urzędu; *-жéнный*, a. zrzucony; złożony z urzędu.
Низвлекáть, *-влéчь*, v. a ściągać, -gnąć, zwlec, powlec; (S. *низвлечéніе*, part. *низвлечéнный*).
Низводúть, *-вестú*, v. a. (sł.) sprowadzać, -dzić; zniżać, składać z urzędu, degradować; *-ся*, v. r. (sl.) schodzić, zejść, zstąpic; v. p. być zepchniętym.
Низвращáти, *-вратúти*, v. a. (sł.) przewracać, -wrócić na dół; niszczyć, zniszczyć, (S. *-вращéніе*).
Нúзенькій, a. nieco nizki; *-зéхонько*, niziuteńko, niziutko.
Нúзина, nizina, nizkie miejsce.
Нúзить, v. a. niżyć, zniżać; *-ся*, v. r. zniżać się, opadać (o wodzie); *upadać, podupadać.
Нúзкій, a. nizki, niski (nie wysoki); *niski, nieznakomity; podły, nikczemny; *-кая цѣнá*, cena niska; *-кій гóлосъ*, głos niski; *-кое слóво*, słowo gminne; *-ковáтый*, a. nieco nizki; *нúзкость, нúзость*, nizkość, (propr.); * błahość, nikczemność; podłość, nieszlachetność; stan podły, nizki.
Низлагáть, *-ложúть*, v. a. obalić, zrzucić; * pokonywać, zwyciężać, (v. p. *-ся*); (S. *-ложéніе*, part. *-жéнный*).
Нúзменный, a. nizki, niewyniosły.
Нúзовый, a. nizki, dolny, na dół
Нúзомъ, v. *Низъ*. [rzeki leżący.
Низпадáть, *-пáсть*, v. n. upadać, spadać, spaśdź; wpadać w nieszczęście; *-падéніе*, spadnienie; nieszczęście, podupadek.
Низпосылáть, *-слáть*, v. a. zsyłać, zesłać, (v. p. *-ся*); S. *-слáніе*, part. *-пóсланный*.
Низпускáть, *-пущáть*, *-пустúть*, v. a. spuszczać, spuścić, opuścić, (v. r. & p. *-ся*); S. *-пускáніе*, *-пущéніе*, part. *-пýщенный*.
Низрѣвáти, *-рѣ́ти*, *-рúнути*, v. a. (sł.) obalać, wywracać, zrzucać, strącać; *-ся*, v. r. rzucić się w co, na dół; S. *-риновéніе*, part. *-вéнный*.
Низходúть, *низойтú*, v. n. schodzić, zejść, zstąpić; *-хождéніе*, schodzenie; schyłek (góry).
Низшéствіе, v. *Сошéствіе*.
Низъ, m. dół, spód, dolna część czego;

доł domu; *въ низъ*, na doł; *въ низу*, na dole; *низомъ*, (w lekarskiéj nauce) dołem, stolcem; (w muz.) *пѣть низомъ*, śpiewać nisko.
Никакій, a. nijaki, żaden; *-какъ*, ad. nijak, żadnym sposobem.
Никáможе, ad. (sł.) nigdzie.
Никій, *-кійже*, (sł.) nijaki, żaden.
Никнуть, v. n. schylać się.
Никогдá, *-колú*, ad. nigdy.
Никтó, pron. nikt. [czego.
Никудá, ad. nigdzie; wcale do ni-
Нимáло, ad. bynajmniéj, wcale; *нимáлы*, a. żaden.
Нить, (*нúтка*), nić, nitka; *нúтяный*, a. niciany, z nici.
Ницъ, *нúцы*, *нúкомъ*, *ничкóмъ*, towarza, na ziemi. [ce, nicienki.
Нúченки, f. pl. (u tkaczów) nicieni-
Ничтó, *ничегó*, pron. nic.
Ничтóжество, nicestwo, zniszczenie; *-óжность*, nikczemność; *-óжный*, a. marny, znikomy; nikczemny, błahy.
Нищáть, v. n. ubożeć, zbiednieć; *-ся*, v. r. udawać się za ubogiego.
Нúщая, *щей*, żebraczka; *нищелюбіе*, miłosierność, dobroczynność; *нúщенскій*, a. żebracki; *нúщенство*, *-щéтство*, *-щетá*, ubóstwo, żebractwo; *-щéтный*, a. ubogi, żebracki; *-щéтствовать*, v. n. żyć w ubóstwie, żebrać; *нúщій*, a. ubogi, biedny, nędzny.
Нúщій, *щаго*, m. ubogi, żebrak.
Но, conj. ale, lecz.
Новéнькій, a. nowiuchny, -wiutki; *-визнá*, nowość; nowina, wiadomość; *-вúкъ*, m. nowotnik, -tny w czém; *-винá*, (fa.) płotno surowe; nowalia, nowina.
Нóво, ad. (sł.) nowo, niedawno; *-брáнный*, a. nowozaciężny; *-брáчный*, a. nowożeniec, -żenny; *-вѣрецъ*, *-вѣрка*, nowo chrzczony (na), -nawrócony (na); *-вѣрный*, a. nowonawrócony; *-дѣйство*, (sł.) odrodzenie; *-дѣтель*, (sł.) (o zbawicielu świata) odrodziciel, przywróciciel; *-завѣтный*, a. nowozakonny; *-земéльный*, a. na nowinie urosły, wyrosły; *-зéмецъ*, (*-зéмка*), nowosiedlec; *-крещéный*, a. nowo-
Новолýніе, nów. [chrzczony.
Новолѣтіе, nowy rok.
Новомѣсячіе, (sł.) nów.
Новоплóдіе, (sł.) czas nowych owoców; *-поселéнецъ*, m. nowoosadnik; *-просвѣщéнный*, a. nowonawrócony, nowoochrzczony; *-рождéнный*, a. nowourodzony; *-селéнецъ*, m. nowosadnik; *-сéлье*, nowosiedliny; *-слóвъ*, neolog; *-слóвство*, neolo-
Нóвость, nowość; nowina. [gism.
Нóвый, a. nowy.
Новѣть, v. n. wydawać się nowym.
Ногá, (d. *нóжка*), f. noga, nóżka; (u szewców) prawidło na bóty; *со всѣхъ ногъ*, równemi nogami; co tylko sił starczy. [(rośl.).
Ноготкú, m. pl. nogiet ogrodowy
Нóготь, (*-тóкъ*, d.), m. paznogieć, paznokieć.
Ногтоѣда, zanokcica (*Panaritium*).
Ножевнúкъ, *-вщúкъ*, nożownik.
Ножевщúна, (vu.) kłótnia, spór, zatarga.
Ножúща, au. nożysko, noga wielka.
Нóжка, (v. *ногá*), nóżka, nóżeczka (do sprzętów domowych); (w botan.) ogonek, szypułka.
Нóжницы, f. pl. (*нóженки*, d.) nożyce, nożyczki.
Ножны, f. pl. pochwa.
Ножный, a. nożny, od nogi.
Ножъ, nóż; *нóжикъ*, d. nożyk; *перочúнный -*, scyzoryk; *-жúще*, nożysko, nóż duży.
Ноздреватый, a. dziurkowaty, gąbkowaty; (o chlebie) pulchny, (S.
Ноздря́, nozdrze. [*-тость*)
Нóй, m. ból głuchy.
Нóль, (arytm.) zero, nulla.
Номоканóнъ, nomokanon (zbiór praw za czasów Cesarza Justyniana zrobiony). [(dla zwierząt).
Норá, (*нóрка*, d.), nora, jama, dziura
Норúца, norzyca piersista (choroba końska).
Нóрка, wydra norka, w. błotnista.
Нóрникъ, lis młody nie wychodzący jeszcze z nory.
Норовúть, v. a. dogadzać, ustępować; dogodnéj pory upatrywać; (S. *-влéніе*); *-ся*, v. r. zamyślać, zamierzać, zakładać sobie.
Нóровъ, obyczaj, zwyczaj, nałóg; *лóшадь съ нóровомъ*, koń z narowem.
Носáстый, *-сáтый*, a. nosaty, wielkonosy; *-сáчъ*, (vu.) nosal.
Носúло, *носúлки*, f. pl. nosidła, nosze; (a. *-сúльный*); *-сúльщикъ*, m. no-

siciel, tragarz; *-сúмый*, a. co nosić można.

Носúть, v. a. fr. nosić; (o sukni i obuwiu) nosić, używać, (S. *ношéніе*, part. *нóшеный*); *-ся*, v. r. & p. nosić się, być noszonym; być unoszonym, pływać; *нóсится слухъ*, rozchodzi się wieść.

Нóска, noszenie.

Нóская, ой, kura nośna. [skarpetki.

Нóски, m. pl. końce u trzewików;

Нóскій, trwały, mocny, (S. *-кость*).

Носовый, v. *Носъ*.

Носóкъ, (*-сóчекъ*, d.), nosek (v.*носъ*); rurka u imbryczka; stopa u pończochy; koniec, nos u botów, trzewi-

Носорóгъ, nosorożec, nosoróg. [ków.

Носъ, (*нóсикъ*, d.), nos; dziob; (u statków wodnych) sztaba, przód; (w geogr.) przylądek, cypel; *носовый*, a. nosowy; *-вый платóкъ*, chustka nosowa.

Нóта, nota (muz.), a. *нóтный*.

Нотáріусъ, *-тáрій*, m. notaryusz.

Нóчвы, f. pl. opałka do opałania zbo-

Ночевáть, v. n. nocować. [ża.

Ночéсь, ad. (fa.) przeszłéj nocy; *ночéшный*, a. przeszłonocny.

Ночлéгъ, nocleg; *-лéжникъ*, m. nocleżnik; *-лéжное, наго*, noclegowe.

Ночникъ, nocnik, lampa nocna; *ночнúца*, nocnica, kobieta w nocy pilnująca chorego.

Ночь, (po sł. *нóщь*), f. noc; *-чный*, a. nocny; *нóчью*, ad. nocą, w nocy.

Нóша, naręcze, narączka.

Ношáкъ, tragarz, drągarz; drążnik; (u mularzów) pomocnik.

Ношéніе, нóшеный, v. *Носúть*.

Ноябрь, Listopad.

Нрáвиться, v. r. podobać się.

Нрáвно, v. i. podoba się.

Нрáвный, a. dziwaczny.

Нравоучéніе, morał; *-учúтель*, m. moralista; *-льный*, a. moralny.

Нрáвственность, moralność; *нрáвственный*, a. moralny, obyczajny.

Нравъ, charakter, przymiot duszy; obyczaj, zwyczaj.

Ну, нýже, int. (fa.) nu, nuż, nuże.

Нýдить, v. a. musić, przymuszać; *-ся*, v. r. usiłować, starać się; v. p. (sł.) być przymuszonym.

Нýжда, (*-жöица*, d.), potrzeba, interes; niedostatek, potrzeba; bieda, nędza; *какáя тебѣ до э'того нýжда*, co ci do tego?

Нýжда, czapla garceta (ptak).

Нуждáться, v. r. potrzebować czego.

Нýжникъ, m. prewet, przechód.

Нýжный, a. potrzebny, niezbędny.

Нýкать, нýкнуть, v. n. nukać, na

† *Нуръ*, ziemia. [legać.

Нутрéцъ, m. wałach (któremu uda przekręcono).

Нýтръ, m. *нýтрь*, f. *нутрó*, wnętrz, wnętrze, wewnętrzność; *-трозёмъ*, rzecz dobyta z wnętrza ziemi.

Нынѣ, ad. dziś, dzisiaj, teraz; *-нѣшній*, a. dzisiejszy, teraźniejszy.

Нырóкъ, nur, nurek (ptak).

Нырять, *-рнýть*, v. n. nurzyć się.

Ныть, v. n. ból głuchy cierpieć; *tęsknić.

Нѣга, miękkość, pieszczoność.

Нѣгдѣ, ad. gdzieś, gdzieśkolwiek.

Нѣдро, (sł.) łono; wnętrze.

Нѣженка, m. f. (fa.) pieszczoch.

Нѣжить, v. a. pieścić, rozpieścić; *-ся*, v. r. pieścić się.

Нѣжность, delikatność, miętkość; miekkość, zniewieścialość; miłość, uprzejmość; *-ный*, a. delikatny, miękki; słaby, wątły; wyborny, delikatny; uprzejmy, tkliwy, miły, czuły.

Нѣкакій, нѣкій, a. niejaki, pewny, *нѣкакъ*, ad. jakoś, jakimsiś sposobem. [tém.

Нѣкогда, ad. niegdyś, kiedyś; przed

Нѣкоторый, a. niejakiś, jakiś, ktoś.

Нѣкто, (gen. *нѣкого*), pron. pewny, ktoś.

Нѣкуда, ad. gdzieś, gdziekolwiek.

† *Нѣмкó*, m. f. niemowa.

Нѣмованіе, *-мотá*, niemość, niemota; *-мотствовáть*, *-товáть*, *нѣмовáть*, v. n. być niemym.

Нѣмый, a. niemy; *-мѣть*, v. n. niemieć; (o członkach ciała) trętwieć, drętwieć, zdrętwieć.

Нѣсколькій, a. niejaki, niektóry, jaki; *нѣсколько*, ad. cokolwiek, nieco, kilka.

Нѣтъ, ad. nie; niemasz, niema.

Нѣчто, *нѣчего*, pron. nieco, niewiele.

Нѣщечко, (vu.) rzadkość, rzadka rzecz.

Нюхать, *-хнýть*, v. a. zażywać, zażyć (np. tabakę); wąchać (propr. & *); przewąchać, (S. *нюханіе* part. *-хательный*).

Ня́нчить, -ся, v. a. piastować.
Ня́ня, ня́нька, ня́нюшка, niańka, piastunka.
†*Ня́тие*, jętwo, niewola.

O.

O, int. o!
O, объ, prp. (c. praepos.) o; dla, naokoło.
О́ба, обѣ, nu. oba, obie, obadwa, obiedwie.
Обава́ть, v. a. (sl.) czarować.
Обагря́ть, -гри́ть, v. a. opurpurzyć; *okrwawić; (S. *-гре́ніе*, part. *-гре́нный*).
Оба́лтывать, оболта́ть, v. a. (vu.) obmawiać, obmówić, oczerniać.
Обана́десять, nu. (sl.) dwanaście.
Оба́че, ad. (sl.) wszelako, przecie.
Оба́янникъ, -я́тель, (sl.) czarodziej; wieszczbiarz.
Обббѣга́ть, -бѣжа́ть, v. a. obbiegać, obbiec; ubiec kogo, wyprzedzić go.
Обва́да, obmówa; *-важда́ти*, v. a. obmawiać, oczerniać.
Обва́ливать, -вали́ть, v. a. zawalać, -lić, obsypać (n. p. ziemią); obalać, -lić; *-ся*, v. r. obalać się, wywracać się; *-ва́лъ*, miejsce obalone; – obsypane.
Обваля́ть, v. a. obwalać co w czém.
Обва́ривать, -вари́ть, v. a. oparzać, -rzyć; naparzać, sparzyć; *-ся*, v. r. oparzyć się, sparzyć się; *-ва́рка*, oparzanie; naparzanie.
Обва́стривать, -востри́ть, v. a. zaostrzać, -trzyć.
Обва́щивать, -вощи́ть, v. a. obwoskować.
Обведе́ніе, v. *Обводи́ть*, oprowadzenie, obwiedzienie; otoczenie, okrążenie, obwód.
Обведе́нный, a. obwiedziony, otoczony, okrążony.
Обве́рнутый, a. obwinięty.
Обве́ртка, обе́ртка, f. rzecz do obwijania służąca; obłog, koperta; *-ве́рточный*, a. do obwijania przydatny; *-ве́ртъ*, koperta (na list).
Обве́ртывать, -ртѣть, -рну́ть, v. a. obwijać, obwić, obwinąć, (v. r. *-ся*).
Обве́сть, v. *Обводи́ть*.
Обветша́лый, a. zwiotszały, przestarzały.
Обвечеря́ть, v. n. być nocą zaskoczonym; zanocować.
Обвива́ть, -ви́ть, v. a. obwijać, obwić, -winąć; (S. *-вива́ніе*, *-ви́тіе* part. *-ви́тый*); *ся*, v. a. obwijać się; *-ви́вка*, obwijanie; to czém to obwito.
Обвиня́ть, -ни́ть, v. a. obwiniać, -nić (kogo o co); (v. p. *-ся*); *-вине́ніе*, obwinienie, oskarżenie; *-не́нный*, a. obwiniony, oskarżony; *-ни́тель*, obwiniciel, oskarżyciel; *-ль ный*, a. obwiniający.
Обви́слый, a. obwisły; *-ви́снуть*, v. n. obwisnąć.
Обводи́ть, -ве́сть, v. a. obwodzić, -wieść, oprowadzić; – *что чѣмъ*, obwodzić, okrążać, otaczać; S. *-вожде́ніе, -веде́ніе, -во́дъ*; *-во́дный*, a. do obwodzenia służący.
Обвози́ть, -ве́зть, v. a. obwozić, obwieźć.
Обвола́кивать, обволо́чь, v. a. wlec, ciągnąć w około.
Обворо́живать, -ворожи́ть, v. a oczarować; oszukać.
Обвѣнчивать, -вѣнча́ть, v. a. zaślubiać, zaślubić, dać ślub (v. a. *-ся*), S. *-вѣнча́ніе*, part. *-вѣнчанный*.
Обвѣсъ, waga fałszywa.
Обвѣшивать, -вѣсить, v. a. oszukać na wadze; *-ся*, v. r. mylić się na wadze.
Обвѣшивать, -вѣшать, -вѣсить, v. a. zawieszać, obwiesić (co czém); *-ся*, v. r. ponawieszać co około siebie.
Обвѣща́ть, -вѣсти́ть, v. a. obwieszczać, obwieścić, ogłosić.
Обвя́зывать, -вяза́ть, v. a. obwiązać; (S. *-вя́зываніе, -вяза́ніе*); *-ся*, v. r. obwiązać się, otulić się; *обвя́зка*, obwiązanie; obwiązka.
Обвя́сло, przednia część u sanek.
Обга́живать, -га́дить, v. a. powalać, opaskudzić.
Обгиба́ть, обогну́ть, v. a. obginąć, obgiąć, (v. p. *-ся*).
Обгля́дывать, -глядѣть, оглядѣть, v. a. oglądać, obejrzeć.
†*Обговоръ*, obmowa, potwarz.
Обгоня́ть, обогна́ть, v. a. przegonić, uprzedzić (kogo), (propr. & *).
Обгора́ть, -горѣть, v. n. opalić się; *-рѣлый*, a. opalony.
Обдава́ть, -да́ть, v. a. oparzać, -rzyć.
Обда́ла m. & f. oszust, szalbierz.
Обдёргивать, -дёргать, -дёрнуть, v. a. obrywać, oberwać, oderwać, oskubać; (np. *за́навѣсомъ*) obcią

gać, obciągnąć; powlec, oblec.
Обдержáніе, (sł.) majątek nieruchomy.
Обдержáть, v. n. (sł.) posiadać; (o namiętnościach) opanować; *-ся*, v. p. (sł.) być zatrzymanym.
Обдéрживать, *-держáть*, v. a. (o nowych rzeczach) przez używanie dobrym uczynić; *-ся*, v. p. przez używanie stać się dobrym.
Обдéржнѣйше, ad. najdokładniéj.
Обдéрнутый, a. obciągnięty.
Обдирáть, *ободрáть*, v. a. obdzierać, obedrzeć; *odrzeć (kogo); *-рóзгами*, ochłostać (kogo); (S. *-дирáніе*, *-дúрка*, part. *ободранный*); *-ся*, v. r. obedrzeć się; (vu.) podrzeć się; podrapać się.
Обдувáть, *-дýть*, v. a. odmuchiwać, odmuchnąć; *oszwabić, oszukać kogo; (S. *обдувáніе*, part. *обдýтый*). [myślać, rozważać, -żyć.
Обдýмывать, *-дýмать*, v. a. roz-
Обдѣлка, f. obrobienie; oprawa, osada
Обдѣлывать, *-дѣлать*, v. a. obrabiać, obrobić; oprawić, osadzić; ogładzić, oszlifować.
Обдѣлять, *-лúть*, v. a. krzwydzić kogo w podziele; (S. *-лéніе*).
Обезвинять, *-нúть*, v. a. uniewinniać, -nić (kogo); (v. r. & p. *-ся*).
Обезглавлять, *-глáвить*, v. a. ścinać, ściąć głowę.
Обездéнежать, v. n. (vu.) ogołocić się z pieniędzy.
Обезживóтить, v. a. (vu.) znużyć, zmęczyć; zbić kogo; *-ся*, v. r. przerwać się. [zaspokoić; (v. r. *-ся*).
Обеззабóчивать, *-бóтить*, v. a.
Обезнарóдить, v. a. wyludnić; *-рóдѣть*, v. n. nieludnym się stawać.
Обезображáть, *-обрáзить*, v. a. oszkaradzić, oszpecić; (v. p. *-ся*); (S. *-бражéніе*, part. *-брáженный*).
Обезорýживать, *-орýжить*, v. a rozbrajać, rozbroić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-рýженіе*, part. *-рýженный*).
Обезпéченіе, ubezpieczenie; *-пéченный*, a. zabezpieczony; *-пéчивать*, *-пéчить*, v. a. zabezpieczać, -czyć, uspokoić.
Обезпокóивать, *-кóить*, v. a. niespokoić, trudzić; (v. r. *-ся*); (S. *-кóеніе*, part. *-кóенный*).
Обезсúливать *-сúлить*, v. a. osłabiać, -bić; (v. r. & p. *-ся*); S. *-сúленіе*, part. *-сúленный*); *-сúлѣть*, v. n. osłabieć, osłabnąć.
Обезслáвливать, *-слáвить*, v. a. zniesławiać, -wić, osławić; (S. *-слáвленіе*, part. *-слáвленный*).
Обезсмéртвовати, v. a. (sł.) uniеśmiertelnić. [wstyd stracić.
Обезстýдствоватися, v. r. (sł.)
Обезчéстить, v. *Безчéстить*; *-чéщеніе*, znieważenie, oszkalowanie; *-чéщенный*, a. znieważony, zniesławiony.
Обезьяна, (*-янка*, d.), małpa.
Обелискъ, m. obelisk.
† *Обéлъ*, poddany, chłop; *-льный*, a. poddański.
Обeрегáть, *-рéчь*, v. a. strzeć, bronić, obronić; chronić; (v. r. *-ся*); *-гáтель*, stróż, strażnik; obrońca; *-льный*, a. obronny; *-льство*, obrona, strzeżenie.
Обережéніе, ostrożność, przezorność.
Оберéменѣть, v. n. stać się brzemienną.
Оберъ, wielki (w złozonych wyrazach, np. *Оберъ-Гофмаршáлъ*, wielki marszałek i t. d.).
Обетшáлый, a. (o budowlach i t. d.) stary, zwiotszały.
Обечáйка, obręcz w około sita.
Обживáть, *-жúть*, v. a. obmieszkać; *-ся*, v. r. obmieszkać się, zamieszkać się.
Обжигáльная печь, m. roszt, piec do wypalania; *-áльня*, miejsce rosztu, rosztowisko; *-гáльщикъ*, robotnik co kruszcec wypala.
Обжигáть, *-жéчь*, v. a. opalać, opalić; (*кирпичú*, *горшкú*) wypalać (cegły, garki); *-рýду*, wypalać oczyszczać rudę; opalić, oparzyć (np. rękę, nogę); (S. *обжигáніе*); *-ся*, v. r. oparzyć się, sparzyć się; v. p być opalanym; - wypalanym; *обжúгъ*, m. wypalanie cegieł; paliwo.
Обжидáть, *обождáть*, v. a. oczekiwać, spodziewać się, (kogo lub czego).
Обжирáться, *обожрáться*, v. r. (fa.) obżerać się, obeżreć się; *-жúрство*, *-жóрство*, obżarstwo, obżartość; *-жóра*, obżartuch, obżarca; *-жóрливый*, a. obżarliwy, obżarty; *-жóрный рядъ*, sklepy garkuchniane.
Обжóга, opalenizna, oparzelina

Обзира́ть, *обозрѣ́ть*, v. a. oglądać, obejrzeć; *-зо́рище*, strażnica.
Обива́ть, *оби́ть*, v. a. obijać, otłukać; obić, okuć (żelazem i t. d.); *- кому́ пе́рья*, (fa.) podciąć komu piórek, ukrócić kogo.
Обива́ться, *оби́ться*, v. r. wycierać się, wytrzeć się; *оби́ться чѣмъ*, (fa.) zbywać na czém, mieć w czém niedostatek; (S. *-ва́ніе*).
Оби́вка, oków, okówek; *-ки*, f. pl. (u rybaków) żyłki i tłuszcz po wyjęciu ikry pozostałe.
Оби́да, obraza, obrażenie; *-би́дливый*, a. skłonny do obrażenia; *-би́дный*, a. obraźliwy, obraźny; *оби́дчикъ*, obraziciel.
Обижа́ть, *оби́дѣть*, v. a. obrażać, urażać kogo; *-ся*, v. r. obrażać się (na kogo); *-и́женный*, a. obrażony.
Оби́ліе, *-и́льство*, *-и́льность*, obfitość; *-и́ловать*, v. n. obfitować (w co); *-и́льный*, a. obfity.
Обиновéніе, (sł.) obawianie się, obawa; wątpliwość.
Обину́тися, v. r. (sł.) wątpić; obawiać się, nieśmieć; taić, ukrywać.
Обиняки́, m. pl. wykręty; *безъ обиняко́въ*, bez ogródki.
Обира́ть, *обра́ть*, *обобра́ть*, v. a. zbierać, zebrać (np. owoce z drzewa); obierać, oczyszczać; * wydrwić, wyłudzić, ogołocić.
Обиро́ха, m. przekupny człowiek.
Обита́ть, v. n. mieszkać gdzie, domem stać; *-та́емый*, a. mieszkalny; *-та́лище*, *-та́ніе*, (sł.) mieszkanie, dom; *-та́льный*, (sł.) przychodzień; *-та́тель*, mieszkaniec.
Оби́тель, mieszkanie, dom; klasztor; *-льный*, (sł.) mieszkalny.
Оби́тый, part. a *одева́ть*. [nie się.
Обихо́дъ, sprzęt domowy; utrzyma-
Обка́лывать, *ока́лывать*, *около́ть*, v. a. otłukać, otłuc, (part. *обко́лотый*). [pywać, okopać.
Обка́пывать, *обкопа́ть*, v. a. oko-
Обка́тывать, *-ката́ть*, v. a. objeżdżać (sanie); częstém używaniem poprawiać.
Обки́дывать, *-кида́ть*, v. a. obrzucać, -cić. [łożony.
Обкла́денный, *окла́денный*, a. ob-
Обкла́дка, *окла́дка*, obkładanie, obłożenie; rzecz do obłożenia czego służąca.
Обкла́дывать, *окла́-*, *обкла́сть*, *окла́сть*, v. a. obkładywać, -kładać, obłożyć; wykładać, obszywać, oprawić; nakładać, nałożyć, (np. podatek); naznaczyć; zarzucić (co); *-ся* (*чѣмъ*), v. r. obkładać się, obłożyć się; (o brodzie) porość włosami; (o niebie) pokryć się obłokami; v. p. być obkładanym; (o sukniach) obszywać się; *- по́датью*, być obarczonym podatkami.
Обла́ва, obława, (w stepach).
Облага́ть, *обложи́ть*, v. a. obkładać, obłożyć; obszywać, obszyć; pobudować; obarczyć, obciężyć (podatkiem); *-ся*, v. p. być obkładanym; (o niebie) zaciągnąć się chmurami.
Облада́ть, v. a. (*чѣмъ*) władać, panować; (S. *-да́ніе*); *-да́тель*, władca, panujący, monarcha.
О́блако, (*о́блачко*, d.), obłok, -łoczek; *-а́чный*, a. obłokowy, obłoczny.
Обла́мывать, *-лома́ть*, *-ми́ть*, v. a. obłamywać, obłamać; *-ся*, v. r. załamać się; obłamać się.
Обла́пить, v. a. łapami obejmować; *tęgo uchwycić.
Обла́скать, v. a. uprzejmie przyjąć.
Областенача́льникъ, *обла́стникъ*, rządzca obwodowy.
О́бласть, f. obwód, prowincya; władza, potęga, moc.
Облача́ть, *-чи́ть*, v. a. (sł.) obłóczyć, oblekać (w ornat kapłański); (part. *-чённый*); *-ся*, v. a. obłóczyć się, ubrać się; *-лаче́ніе*, ornat kapłański; *-лаче́нный*, a. ubrany (w ornat kapłański). [jać.
Обла́ять, v. a. zaszczekać; *wyła-
Облега́ть, *-ле́чь*, v. n. otaczać, okrążać; oblegać, obledz; otoczyć (miasto) wojskiem; (w Piśmie S.) pozostawać u kogo przez niejaki czas.
Облегча́ть, *-чи́ть*, v. a. ulżywać, ulżyć; ulżyć, ulgę zrobić; (S. *-че́ніе*, part. *-чённый*); *-гчи́тельный* a. ulżywający.
Облежа́ніе, oblężenie, obsaczenie *-жа́ть*, *-ле́чь*, v. a. oblegać, obsaczyć.
Облека́ть, *-ле́чь*, (*кого́ во что*), v a. (sł.) oblekać, oblec; *-ся*, v. r (sł.) obłoczyć się, oblec się; (part *-чённый*).

Облетáть, -летѣ́ть, v. n. oblatać, oblecieć; wyprzedzić kogo w lecieniu; oblatywać, opadać; oblecieć, (prędko) objechać; (S. *облетáнie, облетѣ́нie*).

Обливáнецъ, (f. *-вáнка*), oblewaniec (-wanka), chrzczony (-na), oblaniem (a nie zanurzeniem).

Обливáть, -лить, v. a. oblewać, oblać; *-ся*, v. r. oblewać się, -lać się; *- слезáми*, zalewać się, zalać się łzami.

Облизывать, -лизáть, v. a. oblizywać, oblizać; (S. *облизыванie*).

О'бликъ, v. *Облúчie*. [oświecić.

Облистáть, v. a. (sł.) oblasknąć,

Облитie, oblanie; *-тый*, a. oblany.

Обличáть, -чить (*когó въ чѣмъ*), v. a. przekonywać, przekonać; (v. p. *-ся*); *-ченie*, przekonanie o co; *-чéнный*, a. przekonany (o co).

Облúчie, облúкъ, postać, kształt twarzu.

Обложéнie, obłożenie; osadzenie, oprawa; v. *облагáть, обложúть*.

Облóй, szron; ślizgawica; *-лóмка, обломáнie*, S. *-лóманный, -лóмленный*, part. a *облáмывать*.

Облóмокъ, m. obłomek.

Облупáть, -пить, v. a. obłupować, -łupić, obrać, odrzeć; (fa.) *ogołocić, oszwabić kogo; (S. *-лупáнie, -плéнie*, part. *-плéнный*); *-ся*, v. r. obłupić się.

Облыгáть, оболгáть, v. a. obmawiać, obmówić; *-лыжный*, a. zmyślony, nieprawdziwy.

О'блый, otyły, gruby.

Облѣзáть, -лѣзть, v. n. (o włosach) obłazić, obleźć, wyłazić; *-лѣзлый*, a. obłazły, ołysiały.

Облѣплять, -пить, v. a. oblepiać, -pić; (o muchach i t. d.) obłazić, obleźć; (v. p. *-ся*).

Обмáзывать, -мáзать, v. a. obmazywać, obmazać; polepić (gliną); (v. r. & p. *-ся*).

Обмáкивать, -мокнýть, v. a. obmaczać, obmoczyć.

Обмáнъ, oszukanie, oszustwo; omamienie się; *-мáнный*, a. oszukańczy, zwodniczy; *-мáнство*, oszukaństwo; *-мáнчивый*, a. mamiący, mamliwy, łudzący, zdradliwy; (S. *-вость*); *-мáнщикъ*, oszukaniec, oszust.

Обмáнывать, -манýть, v. a. oszukiwać, oszukać, zwieśdź, złudzić; (v. r. & p. *-ся*).

Обмáрывать, -марáть, v. a. obwalać, powalać, posmolić; (fa.) *oczernić (kogo); (v. r. *-ся*).

Обмáтывать, -мотáть, v. a. omotać, obwijać.

Обмáчивать, -мочить, v. a. obmaczać, obmoczyć; (v. r. & p. *-ся*).

Обмежёвывать, -межевáть, v. a. obmierzać, -rzyć (np. pole).

Обмерзáть, -мéрзнуть, v. n. obmarzać, -rznąć; *-мéрзлый*, a. obmarzły.

Обметáть, -мéсть, v. a. obmiatać, omiatać, omieść; (S. *-метáнie, -тéнie*).

Обметáться, v. r. popryszczeć się, obsypać się krostami.

Обметéнный, a. obmieciony.

Обмётывать, -метáть, v. a. obrzucać, -cić (czém w około); obszywać, obrzucać (dziurki guzikowe u sukni); (part. *-мéтанный*).

Обминáть, -мять, v. a. obmiąć, pomiąć (w około); przejeżdżać, objeżdżać konia; *-ся*, v. r. pomiąć się.

Обмирáнie, omdlewanie; *-рáть, -мерéть*, v. n. omdlewać, omdleć.

Обмишýливаться, -шýлиться, v. r. omijać strzelaniem; chybić, omylić się. [wieć.

Обмогáться, обмóчься, v. r. ozdro-

Обмокáть, -мóкнуть, v. n. obmakać, omoknąć; *-мóклый*, a. omoczony.

Обморáчивать, -рóчить, v. a. omamić, oczarować; (part. *-рóченный*).

Обморóзить, v. a. omrozić; (part. *-рóженный*). [*-рóченный*

О'бморокъ, mdłość, omdlałość; part.

Обмотáнie, -тáть, v. *Обмáты-*

Обмочáть, v. *Обмáчивать*. [*вать*

Обмывáть, -мыть, v. a. obmywać, obmyć; (o wodzie) zmywać; (S. *-вáнie, -мытie*, part. *-мытый*); (v. r. & p. *-ся*); *-мывки*, f. pl. pomyje; *-мылки*, m. pl. mydliny.

Обмылокъ, m. kawałek mydła pozostały od mycia.

Обмышлять, -мыслить, v. a. namyślać sie, rozważyć, obmyślić; (S. *-мышлéнie*, part. *-мышленный*).

Обмѣ́на, -мѣ́нъ, zamiana.

Обмѣ́нивать, -мѣнять, -мѣнить

v. a. zamieniać, -nić; *-ся*, v. r. przemienić, odmienić sobie co; v. p. być zamienionym; (S. *-мљнéніе*, *-ваніе*, part. *-нéнный*); *-мљнный*, a. zamienny.

Обмљривать, *-мљрить*, *-мљрять*, v. a. obmierzać, -rzyć; oszukać w mierzeniu; *-ся*, v. r. pomylić się w mierzeniu; być obmierzonym; *обмљръ*, oszukanie w mierze; (part. *обмљрянный*).

Обмятый, a. zmięty, pomięty.

Обнадéживать, *-дéжить*, v. a. upewniać, zapewniać, czynić komu nadzieję; *-ся*, v. r. upewnić się.

Обнажáть, *-жúть*, v. a. obnażać, obnażyć, nagim uczynić; zdejmować suknie; *- шпáгу*, dobywać, dobyć szpady (z pochew); *okazać, odkryć, wyjawić co; (S. *-жéніе*, part. *-жéнный*); *-ся*, v. r. obnażać się, -żyć się; *okazać się, na jaw wyjść.

Обнарóдывать, *-рóдовать*, v. a. ogłaszać, obwieszczać co publicznie; (S. *-ваніе*, part. *-ванный*).

Обнарýживать, *-рýжить*, v. a. obnażać, obnażyć; wyjawiać, wydawać na jaw; *-ся*, v. r. obnażać się, -żyć się; odkryć się, wyjść na jaw; *-рýженіе*, obnażenie; odkrycie; *-рýженный*, a. obnażony; odkryty.

Обнáшиваться, *-носúться*, v. r. obdzierać się, obedrzeć się, znosić suknie.

Обнесéніе, *обнесéнный*, v. *Обносúть*.

Обнижáть, *-низúть*, v. a. zniżać, -żyć, niższym uczynić; *-ся*, v. r. zniżyć się, niższym stać się; spadać z ceny; (S. *обниженіе*). [perlami.

Обнúзывать, *-низáть*, v. a. obnizać

Обнимáть, *-нять*, v. a. obejmować, objąć, uściskać; otaczać, okrążać; pojmować, pojąć, objąć; (v. r. & p. *-ся*); *-нимáніе*, objęcie, uścisk.

Обнищевáть, *-нищáть*, v. n. ubożeć, zubożeć; (S. *-щáніе*, a. *-щáлый*). [wa rzecz.

Обнóва, (*-нóвка*), nowa suknia, no-

Обновлять, *-новúть*, v. a. obnawiać, obnowić, odnowić; przywracać, -wrócić, poświęcić (np. kościoł); ożywiac; (fa.) zaczynać używać nowej jakiéj rzeczy, sukni i t. d.; (v. p. & r. *-ся*); (S. *-новлéніе*, part. *-нóвленный*); *-новúтель*, odnowiciel.

Обнóсить, *-обнéсть*, v. a. obnosić, obnieść; (*что чљмъ*), opasać, otoczyć, obwieść; *obmawiać, oczerniać; *обнóситъ гóлову*, w głowie mi się kręci; (S. *обнесéніе*, part. *обнесéнный*); *-ся*, v. r. opasać się, otoczyć się; v. p. być obnoszonym, obniesionym; *-нóсный*, a. obmowny; *-нóсокъ*, znoszona suknia; *-носъ*, obmowisko, osławienie.

Обнощевáти, v. n. (sł.) przenocować; *-нóщный*, a. (sł.) przez całą noc trwający; *-нóщь*, ad. (sł.) przez całą noc.

Обнятіе, objęcie, obchwycenie; *-нятый*, a. objęty, obchwycony.

Обобрóчивать, *-брóчить*, v. a. nałożyć podatek.

Обогащáть, *-гатúть*, v. a. zbogacać, zbogacić; (v. r. *-ся*); (S. *-гащéніе*, part. *-щéнный*).

Обóгнутый, a. obgięty.

Обоготворять, *-рúть*, v. a. ubóstwiać, -wić; (v. p. *-ся*).

Обогрљвáть, *-грљть*, v. a. ogrewać, ogrzać; (v. r. *-ся*).

Ободвéрина, nadprożek; *-двóръ*, w podle, o ścianę, obok.

Ободеснорýчный, a. (sł.) oburęczny.

Ободрáніе, S. & *ободранный*, part. a *обдирáть*.

Ободрять, *-дрúть*, v. a. zachęcać, -cić, wzbudzić chęć, pobudzić; *-ся*, v. r. nabrać odwagi; (S. *-дрéніе*, part. *-дрéнный*); *-дрúтель*, zachęciciel; *-льный*, a. zachęcający, zachętny.

Обóдъ, (*-дóкъ*, d.), obwód koła wozowego; obręcz (drewniany lub żelazny).

Обожáть, v. a. uwielbiać, ubóstwiać; (v. p. *-ся*); S. *-жáніе*, *-жáемый*, a. ubóstwiany, uwielbiany; *-жáтель*, uwielbiciel, czciciel.

Обожéніе, (sł.) udzielenie łaski bożej.

Обожжéнный, a. opalony, oparzony; (o naczyniach glinianych) wypalony; (o rudzie) oczyszczony. [majster.

Обóзной, *наго*, m. wozomistrz, wag-

Обозрљвáть, *-зрљть*, v. a. oglądać obejrzeć; *-ся*, v. r. oglądać się, obejrzeć się; *obeznać, rozpoznać się; omylić się w patrzeniu; *-зрљніе*, oglądanie, obejrzenie; rys, krótki zbiór czego.

Обо́зъ, (*-о́зецъ*, d.), tabór, wóz, zawody (wojenne); *обо́зный*, a. taborowy.
Обо́й, owoc wiatrem zrzucony.
Обо́и, m. pl. obicie, obicia.
Обо́йма, zwora (około koła), cybant.
Обо́йница, gniazdo, gara w której kluba obraca się.
Обойти́ться, v. r. *безъ чего́*, obchodzić się bez czego.
Обо́йщикъ, obiciarz, tapicer. [*ка́ть*.
Обола́кивать, *оболока́ть*, v. *обле-*
Оболва́нивать, *-ва́нить*, v. a. z gruba wypracować; robić co niezgrabnie.
Оболга́ть, *-лыга́ть*, v. a. obełgać, obmówić, oczernić kogo; *-лга́тель*, potwarca, obmowca.
Оболо́нка, (*-ло́ночка*, d.), biel w drzewie; błona, błonka (w ciele).
Оболо́чка, obwinięcie; (w anat.) błona, błonka.
Обольща́ть, *-льсти́ть*, v. a. uwodzić, łudzić, zwodzić; (v. p. *-ся*); *-сти́тель*, łudziciel, zwodziciel; *-льный*, a. zwodniczy, łudzący; *-льще́ніе*, oszukanie, złudzenie; part. *-ще́нный*.
Обомлѣ́лый, a. odrętwiały. [strony.
Обонпо́лъ, ad. & prp. (sl.) z tamtéj
Обоня́ть, v. a. powoniać, powonić; *-ня́тіе*, powonianie; *-ня́тельный*, a. do powoniania służący.
Обо́ра, taśma lub rzemień do obwiązywania chodaków łuczanych.
Обора́чивать, *-роти́ть*, v. a. przewracać, -wrócić; obracać, -rócić; *przemieniać, przeobrażać; (v. r. *-ся*). [*обо́рвать*.
Оборва́ніе, *-о́рванный*, v. *обрывать*,
Обо́ре́ніе, (sl.) zwycięzenie, pokonanie; *-ри́мый*, a. co zwyciężyć można.
Оборо́на, obrona, opieka, protekcya; *-ни́тель*, obrońca, obroniciel; *-ни́тельный*, a. obronny, odporny.
Обороня́ть, *-ни́ть*, v. a. bronić, obronić; (v. p. *-ся*).
Оборо́тень, m. wilkołek.
Оборо́тъ, m. zawrót, zawrócenie; powrót, powrócenie; odwrotna strona (w książce i t. d.); (w handlu) zamiana, przedaż; obrot, postać; *на оборо́тъ*, ad. na wywrót; na odwrot; *-ро́тливый*, a. obrotny, przemyślny.
Оборо́ченный, a. part. a *обора́чивать*

Обо́ръ, *обо́рышъ*, m. brak, wyrzut, odrzut.
Обою́дный, a. obostronny; obosieczny; dwuznaczny; *-ю́ду*, (sl.) *обоя́мо*, ad. obostronnie, z obu stron.
Обрабо́тывать, *-бо́тать*, v. a. obrabiać, obrobić, ociosać; (o roli) uprawiać, -wić; (v. p. *-ся*).
Обра́внивать, *-ровня́ть*, v. a. równym zrobić (ociosywaniem), obrównać, zrównać.
Обра́довать, v. a. uradować, ucieszyć (kogo); (v. r. *-ся*).
†*Обра́за*, obelga, hańba.
Образе́цъ, (*-а́зчикъ*, d.), wzór, model; próbka (sukna, materyi).
Образи́на, (vu.) twarzysko, szpetna twarz.
Образна́я, *ко́й*, pokój gdzie znajdują się obrazy świętych; warsztat malarza malującego obrazy świętych.
Обра́зно, ad. tym sposobem; *-зный*, a. figuryczny, przenośny.
Образова́ть, v. a. formować, tworzyć; kształcić; wyobrażać; *-ся*, v. n. tworzyć się, formować się; (S. *-зова́ніе*, part. *-зо́ванный*); *-ва́тельный*, a. wyobrażalny.
Обраӡу́мливать, *-зу́мить*, v. a. objaśniać, oświecać, -cić (kogo w czém); *-ся*, v. r. rozpoznawać, rozpoznać, zastanowić się; przyjść do siebie. [(sukna i t. d.).
Обра́зчикъ, wzorek, model; próbka
О́бразъ, postać; obraz; obraz świętego lub świętej; przykład, wzór; sposób, środek; sposób, kształt, tryb; treść, osnowa
Обра́ніе, zebranie, obranie.
Обра́тно, ad. nazad, napowrót; *-а́тный*, a. powracający; *-ный путь*, droga na powrót.
Обраща́тель, nawróciciel; *-льный*, a. obrotny, obracający; nawracający.
Обраща́ть, *-рати́ть*, v. a. przewracać, -wrócić; zawracac, zawrócić; *nawracać, -wrocić (do jakiéj wiary); obracać, obrócić, przemienić, zamienić; używać (czego na co); *-ти́ть взо́ры, мы́сли и пр. на* –, zwrócić wzrok, myśli na –; *-ти́ть въ бѣ́гство*, skłonić do ucieczki, zbić; *-ся*, v. r. powracać się, powrócić się; obracać się, obrócić się; krążyć; *przemieniać się.

otaczać; omijać, ominąć; *-нý́* (*кого́*), *pominąć kogo, zostawić bez nagrody; *-ходи́ть*, v. n. obchodzić wszędzie; *-ся*, v. r. obchodzić się (z kim); pielęgnować (np. roślinę); *- безъ чего́*, obejść się bez czego; (o cenie towarów) wypadać, kosztować; *-хо́дъ*, obchód, obchodzenie, obejście; *-хожде́ніе*, obchodzenie; -dzenie się z kim, obcowanie z kim.

Обче́сывать, *оче́-*, *обчеса́ть*, v. a. oczesywać, oczesać; *ленъ*, *во́лну*, oczesać len, wełnę; *-ся*, v. r. oczesać się

Обчища́ть, *-чи́стить*, v. a. oczyszczać, oczyścić, ochędożyć; (o drzewach) obcinać gałęzie niepotrzebne.

Обчётъ, m. przerachowanie się, omyłka w rachowaniu.

Обша́ривать, *-ша́рить*, v. a. szperać, przetrząsać, obszukać.

Обшива́ть, *обши́ть*, v. a. obszywać, obszyć; odziewać (kogo); obijać (np żelazem); (S. *-шива́ніе*, *-ши́тіе*, part. *-ши́тый*); (v. p. *-ся*).

О'бшивни, f. pl. sanie szerokie korowe.

Обшивны́й, a. obrąbiony, obszyty.

Обши́рность, f. obszerność, rozciągłość; *-ный*, a. obszerny, rozciągły, rozległy.

Обшла́гъ, (na sukni) wyłoga.

Общáтися, v. r. (sł.) mieć w czém udział.

О'бще, ad. spólnie, pospołu, razem.

Общежи́тіе, *-жи́тельство*, n. (w klasztorach) bractwo; społeczeństwo, zwyczajne obchodzenie; *-жи́тельный*, a. spółeczny, spólny.

Общенаро́дный, a. powszechny, ogólny.

Обще́ніе, uczęstnictwo, udział; wspomaganie, pomoc; komunia święta.

О'бщество, społeczeństwo, spółeczność, pospolitość; towarzystwo, zgromadzenie (np. uczonych, kupców); *-ственный*, a. wspólny; powszechny.

О'бщина, dobro wspólne.

Общи́пывать, *-па́ть*, v. a. oskubywać, obrywać, oberwać; (v. p. *-ся*).

Общи́тель, (sł.) uczęstnik, spólnik.

Общи́тельный, a. szczodrobliwy.

О'бщій, a. powszechny, pospolity; wspólny; *о́бщникъ*, uczęstnik, spólnik.

Объ, prp. o, v. О.

Объёмъ, m. obwód (co rękami obiema wyciągnionemi objąć można).

Объи́грывать, *обы́грывать*, v. a. ogrywać, ograć (kogo w grze) z pieniędzy; *- скри́пку и пр.*, ograć (przez ogranie lepszym uczynić) skrypce i t. d.; (v. p. *-ся*).

Объи́скивать, *обы́скивать*, *объискáть*, v. a. szukać, poszukać, obszukać; (S. *-ка́ніе*, part. *-ска́нный*); v. p. znajdować się, być wynajdowanym; v. r. poszukać u siebie.

Объискны́й, *обы-*, a. indagacyjny, śledczy; będący świadkiem w sprawie trudnej do rozsądzenia.

О'бъискъ, *о́быскъ*, m. szukanie, śledzenie; śledztwo, inkwizycya, indagacya.

Объи́щикъ, *обы́-*, m. inkwizytor, indagator.

Объѣда́ла, *-да́льщикъ*, m. pasorzyt, darmojad.

Объѣда́ть, *объѣ́сть*, v. a. objadać, objeść; (o rzeczach gryzących) obgryzać, obgryźć, obeźreć; być pasorzytem; *-ся*, v. r. objadać się, obżerać się; *-ѣденный*, a. objedzony, obgryziony; *-ѣди*, f. pl. pasza niezdatna jaką konie, po zjedzeniu, zostawiają; *-ѣдки*, m. pl. niedojadki.

Объѣ́здникъ, jeździec patrolujący, objezdnik; *-ѣздъ*, objazd; ront, patrol konny.

Объѣзжа́ть, *-ѣхать*, v. n. objeżdżać, objechać; płynąć w okręcie do koła; otoczyć; przejechać, przepłynąć; wyprzedzić; *-ѣхать кого́*, odrwić kogo; (S. *объѣзжа́ніе*, *объѣха́ніе*.

Объѣ́зживать, *-ѣздить*, v. a. objeżdżać, ujeżdżać, ujeździć (konia); (S. *-ѣзженіе*, *-ѣздка*, part. *-ѣзженный*).

Объяви́тель, *-льница*, objawiciel, okaziciel, -cielka; *-льный*, a. objawiający.

Объявля́ть, *-ви́ть*, v. a. ogłaszać, ogłosić, oznajmić, objawić, okazać; (v. r. & p. *-ся*); *-я́вка*, *-явле́ніе*, objawienie, oznajmienie, ogłoszenie; (part. *-я́вленный*).

Объяде́ніе, (sł.) objedzenie się.

О'бъярь, *-ря́на*, mora (gat. materyi).

Объяса́чивать, *-са́чить*, v. a. obciążać daniną.

Объясня́ть, *-ни́ть*, v. a. objaśniać,

objaśnić, wyjaśnić; (v. r. & p. -*ся*); (S. -*ясне́ніе*, (it. usprawiedliwienie się), part. -*не́нный*); -*ни́тель*, objaśniciel; -*льный*, a. objaśniający.
Объя́ти, (*объе́млю*), v. a. (sł.) obejmować, objąć; (o owocach) zbierać, zebrać, zerwać; *ogarnąć; (v. r. & p. -*ся*); (S. -*я́тіе*, part. -*я́тый*), (it. zdjęty, przejęty).
Обыва́тель, obywatel, mieszkaniec; -*льница*, -telka, -szkanka.
Обыка́ть, *обы́кнуть*, v. n. przywykać, -knąć; być przywyczajonym; *обы́клый*, a. przywykły, przyzwyczajony; -*кнове́ніе*, zwyczaj, przyzwyczajenie; zwyczaj, obyczaj, używanie, użycie; -*ве́нный*, a. zwyczajny, pospolity.
Обы́чай, obyczaj, nałóg; -*ча́йный*, a. zwyczajny, zwykły.
Обы́чный, a. zwyczajny, zwykły; przywykły; uparty.
Обѣга́ть, v. n. (*кого́*, *чего́*) unikać, chronić się (kogo lub czego).
Обѣ́дать, v.a. obiadować; *обѣ́дникъ*, gość obiedni, obiadownik.
Обѣ́дня, msza, msza święta.
Обѣдня́ть, v. *Бѣднѣ́ть*.
Обѣ́дъ, m. obiad.
Обѣливать, *обѣли́ть*, v. a. obielać, -lić; (S. *обѣ́лка*, *обѣле́ніе*).
Обѣ́тный, a. (sł.) obiecany.
Обѣтова́ти, v. a. (sł.) obiecować, obiecać, ślubować; (v. p. -*ся*); (S. -*ва́ніе*, part. -*ва́нный*); *обѣ́тъ*, (sł.) obiecanie; ślub, poślubienie.
Обѣ́шивать, *обѣ́сить*, v. a. (sł.) wieszać, powiesić; (v. p. & r. -*ся*).
Обѣща́ть (-*щава́ть*), v. a. obiecować, obiecać, przyrzec co komu; ślubować, ślub uczynić (Bogu); obiecować, czynić nadzieję; -*ся*, v. r. obiecować się, -cać się; -*ща́ніе*, obiecanie; ślub; -*ща́нникъ*, (-*ница*), ślubownik, -nica; -*ща́нный*, a. obiecany, przyrzeczony.
Обя́занность, obowiązek, powinność; -*занный*, a. obwiązany; obowiązany; -*за́тельный*, a. obowiązujący; -*льство*, obowiązek, obowiązanie się.
Обя́зывать, -*за́ть*, v. a. obowiązać, zobowiązać; -*ся*, v. r. obowiązać się, podjąć się.
Ова́лъ, owal; -*а́льный*, a. owalny
Овдовѣ́лый, a. owdowiały.
Ове́нъ, (sł.) baran; baran na niebie; taran, murołom; *о́вній*, a. barani.
Ове́ршье, wierzchnia warsta stogu siana.
Овёсъ, owies; *овся́ный*, a. owsiany; -*ся́никъ*, chleb owsiany.
Ове́чій, v. *Овца́*.
Ове́чьи рожкú, chleb święto-Jański.
Ови́нъ, m. suszarnia zbożowa.
Овладѣ́ть, opanować.
О́во, (sł.) ad. niekiedy, czasem; conj. albo, lub.
Овогда́, ad. (sł.) inną razą; niekiedy, czasem.
О́водъ, gies, gzik (owad).
Ово́щъ, (coll.) owoc, owoce; -*ощи́*, m. pl konfitury; -*о́щная*, owocnia; -*о́щникъ*, owocnik; -*о́щница*, ogród owocowy.
Овра́гъ, m. parów, wądół.
Овся́нка, f. poświerka ortulan (ptak).
Овца́, (*ове́чка*, d.), owca, owieczka; *ове́чій*, a. owczy.
Овча́ръ, owczarz; -*ча́рка*, owczarski pies; -*ча́рня*, f. -*рникъ*, m. owczarnia; -*чи́на*, owcza skóra.
О́вый, *овъ*, pron. (sł.) ów.
Ога́рки, m. pl. żużel, żużle.
Ога́рокъ, ogarek, niedopałek.
Ога́ръ, ogorzałość od słońca.
Оглавля́ть, -*ави́ть*, v. a. (sł.) zrobić rejestr materyi w jakiej książce; -*вле́ніе*, spis, rejestr materyi w jakiej książce; -*вле́нный*, a. mający spis, rejestr rzeczy.
Оглаго́лати, v. a. (sł.) oskarżać, donosić kogo; obmawiać; -*го́льникъ*, (sł.) oskarżyciel, donosiciel; obmowca.
Огла́дывать, *глода́ть*, v. a. ogryzać, ogryźć.
Огла́живать, *огла́дить*, v. a. ogładzać, -dzić; ogłaskiwać, ogłaskać; *ogołacać (kogo z czego).
Огла́ска, ogłoszenie; potwarzenie.
Оглаша́ть, *огласи́ть*, v. a. nauczać katechizmu; ogłaszać, ogłosić zapowiedzi; -*ся*, v. n. stać się głośnym, wiadomym; -*ше́ніе*, katechizacya, ogłoszenie; zapowiedź; -*ше́нный*, a. (sł.) nauczony katechizmu; ogłoszony zapowiedzią.
Огло́бля, f. hołobla.
Оглуша́ть, -*ши́ть*, v. a. ogłuszać, -szyć.
Огля́дка, obejrzenie się; *obawa, ostrożność.
Огля́дываться, *оглядѣ́ться*, v. r. oglądać się, obejrzeć się; *огляну́ть*

ся на себя, *zastanowić się nad sobą samym; *-дѣться*, v. a. patrzeć, przejrzeć; rozpatrzeć się, rozpoznać się. [gorączka.
Огневи́къ, krzemień; *-ви́ца, огни́ца*,
Огнёвка, skórka lisia.
Огневолшéбникъ, wróżek ogniowy.
Огнедышущій, a. ogniorzutny; *gniewem pałający. [wy, gorący.
О'гненный, a. ogniowy, ognisty; *zy-
Огнестрѣльный, a. *-ное ружьё*, broń palna.
Огни́вица, krzesiwo, -siwko.
Огни́во, krzesiwko, stalka do krzesania; dekel, dekiel.
Огни́стый, a. ognisty.
† *Огнищáнинъ*, wolny sobie człowiek.
Огни́ще, (sł.) ognisko. [rzydzać.
Огнушáти, *-уси́ти*, v. a. (sł.) ob-
О'гнь, m. (sł.) ogień; gorączka. [ci.
Огня́нка, *огнёвка*, lis ogniowéj sier-
Огова́ривать, *-вори́ть*, v. a. naganiać, naganić, zganić; obwiniać, -nić; (w sądach) zbijać dowodny przeciwne; (o dzielach) objaśniać, tłumaczyć, wykładać; *-ся*, v. r. uniewinniać się, usprawiedliwiać się; *-вóрка*, uniewinnienie, usprawiedliwienie, wymówka; objaśnienie do jakiego dzieła; *-вóрный*, a. obwiniający; gadatliwy; *-вóрщикъ*, donosiciel, oskarżyciel; *-вóръ*, doniesienie, oskarżenie.
Оголоди́ть, v. a. ogłodzić.
Оголя́ть, *-ли́ть*, v. a. obnażać, obnażyć; (v. r. *-ся*).
Огóнки, m. pl. pozostałość niezdatna od destyllacyi czego.
Огóнокъ, ogon soboli; *огóнки*, pl. palatyna z ogonów sobolich.
Огóнь, m. ogień; (po sł. gorączka); *ogień, żywość, żwawość; ogień, strzelanie, palba; *бѣглой о.*, ogień ciągły; *о. летýчій*, liszaje; *о. потѣшный*, *потѣшные огни*, fajerwerk.
Огора́живать, *огороди́ть*, v. a. ogradzać, ogrodzić; (S. *огожéніе*, part. *-рóженный*); (v. p. *-ся*).
Огóркнуть, v. n. zgorzknąć, zgorzknieć.
Огорóдникъ, ogrodnik do warzywa.
Огорóдъ, m. ogrod, ogródek na wa-
Огорожéніе, ogrodzenie. [rzywo.
Огорóженный, a. ogrodzony.
Огорча́ть, *-чи́ть*, v. a. gorzkim robić; trapić, martwić; draźnić, rozjątrzyć; *-ся*, v. r. martwić się, zasmucić się; rozgniewać się, rozjątrzyć się; *-чéніе*, zmartwienie; gniew; *-чéнный*, a. zwartwiony; rozgniewany. [cem).
Огорѣлышъ, człowiek ogorzały (słon-
Огра́бить, v. a. zrabować; zniszczyć (kogo).
Огра́да, ogrodzenie; mur około klasztora, około kościoła; *przedmurze, obrona.
Огражда́ть, *огради́ть*, v. a. ogradzać, ogrodzić; *bronić kogo; (v. r. & p. *-ся*); (S. *огражде́ніе*, (it. obrona), part. *огражде́нный*).
Огра́нивать, *-ани́ть*, v. a. granić, ogranić, w kanty oszlifować.
Ограни́чивать, *-ани́чить*, v. a. ograniczać, -czyć; (part. *-ни́ченный*); (v. r. & p. *-ся*).
Огреба́ть, *огрéсть*, v. a. grabić, grabiami do kupy zmiatać.
Огроми́ть, v. a. pogromić, porazić.
Огрóмный, a. ogromny, wielki; (S. *-ность*, *огрóмъ*). [się, tonąć.
Огруза́ть, *-зну́ть*, v. n. pogrążać
Огры́за, *-ы́зень*, m. (vu.) odgryzający się drugim.
Огрыза́ться, v. a. (o psach) kąsać, gryźć; *odcinać się, odgryzać się.
Огры́зливый, a. grubijański, odgryzający.
Огрязни́ть, v. a. pobłocić, zbłocić.
Огу́зокъ, oguzie.
Огу́зье, podogonie.
Огурéцъ, (*-у́рчикъ*, d.), ogórek; *-рéшный*, a. ogórkowy.
Огурéшникъ, borak pospolity (rośl.).
Огу́рливый, a. uporczywy, uparty; *-ря́ться*, v. r. (vu.) upierać się, uprzeć się.
Огустѣва́ти, *-стѣ́ть*, v. n. (sł.) gęścieć, zgęścieć; *-устѣ́лый*, a. zgęsły; *-ща́ти*, *-усти́ти*, v. a. (sł.) zgęszczać, zgęścić; *-ще́ніе*, zgęszczenie.
О'да, oda, pieśń, f. [zgęszczenie.
О'даль, prp. (c. dat.) (fa.) nie daleko.
Ода́ривать, *одари́ть*, (*кого́ чѣмъ*) v. a. udarować, obdarzać.
Одéжда, (*одёжа*), odzież, suknia.
Одеревенѣлый, a. zdrewniały; odrętwiały, zdrętwiały.
Одержа́ти, v. a. (sł.) (o miejscu) zajmować, zająć; otaczać, napadać; *opanować, ogarnąć.

Одерживать, -жать, v. a. przytrzymywać; *-жать верхъ*, otrzymać nad kim górę; *-жимый*, a. *opanowany, ogarniony.
Одернѣлый, a. darnią porosły.
Одёръ, v. *Одрань*.
Одеснýю, ad. (sł.) z prawéj strony.
Одесятствовати, v. a. (sł.) pobierać dziesięcinę.
Одинáкій, a. jednaki, jednakowy; pojedyńczy, bezżenny, niezamężna; *-нáково*, ad. jednako, jednakowo; *-вый*, a. jednaki, jednakowy.
Одинáчество, samotność, osobność; bezżeństwo, stań niezamężny.
Одинáчка, pojedyńcza sztuka czegokolwiek. [familii.
† *Одинéцъ*, sam jeden, człowiek bez
Одúннадцать, f. nu. jedenaście; *-нáдцатый*, a. jedenasty. [czy.
Одинцóвый, a. (o materyi) pojedyń-
Одúнъ, однá, однó, nu. jeden, jedna, jedno; sam, jeden; ten sam, ta sama, to samo.
Одирáть, v. *Одирáніе*. [zdziczały.
Одичáть, v. n. odziczeć; *-чáлый*, a.
Однáжды, (однoвá), ad. raz; niegdyś.
Однáко, -коже, conj. jednak, przecię.
Одновесéльный, a. jednowiosłowy; *-вѣрецъ*, jednowierca; *-вѣрка*, -wierka; *-гóдки*, m. pl. jednym roku urodzeni; *-гóрбый*, a. (wielbląd) jeden garb mający; *-двóрецъ*, a. włościanin w dobrach koronnych; *-зéмецъ*, ziomek, ziomek; *-кóлка*, f. kabryolet, karyolka; *-кóлый*, a. jednokolny; *-колѣнный*, a. (o roślinach) jednokolankowy; (w muz.) jednej części; *-конéчный*, a. jednospiczasty; *-лѣтный*, a. jednoletni; *-мѣсячникъ*, zawilec biały (rośl.); *-рóдецъ*, jednorodzca, m.; *-рóдный*, a. -rodny; *-рядокъ*, suknia paradna; *-слóжный*, a. jednosyllabny; *-сторóнній*, a. jednostronny; *-цвѣтный*, a. jednokolorowy; *-чéльный*, a. (o piecach w Rossyi) mający jeden otwór; *-члéнный*, a. T. jednowyrazowy; *-шéрстный*, a. maścisty, jednej sierci.
Одобрéніе, potwierdzenie, zezwolenie; zalecenie, zaleta; *-брúтельный*, a. polecający.
Одобрять, одóбрить, v. a. potwierdzać, pochwalać.
Одождяти, -ждúти, v. a. (sł.) deszczem pokropić; (v. p. *-ся*).
Одолéнь, m. grzybień biały (rośl.).
Одолжáть, -жúть, v. a. (*когó чѣмъ*) pożyczać, -czyć komu co; zniewalać, zobowiązywać (sobie kogo); *-жéніе*, pożyczenie; zobowiązanie; *-жéнный*, a. obowiązany.
Одолжáть, v. n. zadłużyć się.
Одолжúтельный, a. obowięzujący.
Одолѣвáть, -лѣть, v. a. powalic kogo na ziemię; przemagać, przezwyciężyć; (S. *-лѣніе*, part. *-лѣнный*. [ostatek.
Одóнье, sterta, bróg zboża; reszta,
Одрáніе, S. & *óдранный*, part. a *обдирáть*.
O'дрань, f. *одèръ*, m. stare bydlę.
O'дръ, m. (sł.) łoże; mary.
Одряхлый, a. zgrybiały, niedołężny, słaby; *-хлѣть*, v. n. zgrzybieć, stać się niedołężnym.
Одуванчики, m. brodawnik (rośl.), (*Leontodon taraxacum*).
Одýмываться, одýматься, v. r. rozważyć, zastanowić się nad czém; *одýмчивый*, a. przenikliwy.
Одурáчить, v. a. żartować, szydzić z kogo; *-ся*, v. r. czynić się śmiesznym.
Одýрь, f. waryacya; *-рѣлый*, a. zwaryowały; *-рѣть*, v. n. zwaryować, oszaleć.
Одýтливый, a. odęty; *-тловáтость*, f. odętosć, odęcie.
Одушевлять, -вúть, v. a. ożywieć, -wić; zachęcać, pobudzać; (S. *-влéніе*, part. *-влéнный*).
Одышка, dychawica; *одышливый*, *-шный*, a. dychawiczny.
Одѣвáть, одѣть, v. a. ubierać, ubrać, oblec, włożyć (na kogo suknią); odziewać, dawać odzież; (S. *-вáніе*, part. *одѣтый*); *-ся*, v. r. ubierać się, ubrać się, oblec się; odziewać się, odziać się, okryć się.
Одѣлять, -лúть, v. a. rozdawać, -dać, obdarzyć.
Одѣяло, kołdra, przykrycie na łóżko.
Одѣяніе, odzież, suknia, szata; *одѣянный*, a. ubrany, obleczony w suknią; ozdobiony.
Ожёгъ, ożog, pocisk.
Оженúтися, (sł.) ożenić się.
Ожерéлокъ, m. futrzany kołnierz.
Ожерéлье, sznurek, halsbant.
Ожесточáть, *-чúть*, v. a. stwar-

dzać, stężać; *czynić kogo zatwardziałym; *-ся*, v. r. stać się zatwardziałym, nielitościwym; *-чéніе*, zatwardziałość, srogość; (part. *ожесточéнный*).
Ожестѣлый, a. (vu.) stwardniały.
Ожжéніе, v. *Ожигáть*.
Оживáть, *ожи́ть*, v. n. zmartwychwstać, ożyć.
Оживля́ть, *-ви́ть*, v. a. wskrzeszać, ożywiać; *ożywić; zachęcać, pobudzać; (v. p. *-ся*); (S. *-влéніе*, it. (ulga)ulga, ulżenie, part. *-влéнный*).
Оживотворя́ть, *-ри́ть*, v. a. wskrzeszać, wskrzesić; *ożywiać, -wić; *-ся*, v. r. ożywić się; v. p. być wskrzeszanym; *-отворéніе*, wskrzeszanie, -szenie; part. *-рéнный*; *-ри́тельный*, a. ożywiający, ożywny.
Ожигáть, *ожéчь*, v. a. opalić, oparzyć (np. cegły); *-ся*, v. n. oparzyć się; (S. *ожжéніе*, part. *ожéнный*).
Ожидáть, *-дáться*, v. a. czekać, oczekiwać, spodziewać się; (S. *-дáніе*).
[przygniatać.
Ожимáть, *ожáть*, v. a. przyciskać,
Ожи́на, sit błotnisty (rośl.).
Ожинáть, *ожáть*, v. a. pożynać, pożać; *-нáніе*, *ожи́нъ*, żacie, pożynanie.
Ожи́тіе, ożycie, zmartwychwstanie.
Ожóга, opalenie, oparzelina, oparzelizna.
Озабóчивать, *-бóтить*, v. a. kłopotać, frasować, zatrudniać; (v. r. *-ся*).
Озáдь, ad. nazad, za, w tył, z tyłu.
Озаря́ть, *-ри́ть*, v. a. (sł.) oświecać, -cić; (v. p. *-ся*).
[ozdrowieć.
Оздоравливать, *-дорóвѣть*, v. n.
Оземленя́ть, *-ни́ть*, v. a. (sł.) w suchą ziemię obrocić; osuszyć.
Озéмствовати, v. a. posłać na osiedlenie na nowem miejscu; wywo-
О́земь, a. o ziemię.
[łać z kraju.
О́зеро, jezioro.
О́зимь, f. ozimina.
Озимѣти, v. n. (sł.) przezimować.
Озирáть, *озрѣть*, v. a. oglądać, obejrzeć; *-ся*, v. r. ogladać się, obejrzeć się.
Озлащáть, *озлати́ть*, v. a. (sł.) pozłacać, pozłocić; (v. r. *-ся*); (part. *-щéнный*).
Озлобля́ть, *озлоби́ть*, v. a. (sł.) zasmucać, martwić, trapić; *-ся*, v. r. gniewać się, złościć się, rozjątrzyć się; *-блéніе*, zgryzota, smutek; nieszczęście, bieda; part. *озлóбленный*.
[czać, oznaczać.
Ознаменáть, *-ни́ть*, v. a. wyzna-
Ознаменовáть, v. a. okazać, oświadczyć.
Означáть, *означить*, v. a. oznaczać, -czyć; znaczyć, mieć znaczenie; *-ся*, v. r. pokazywać się, -kazać się; S. *-чéніе*, part. *-áченный*, (it. wspomniony, rzeczony).
Ознóба, odmróz, odmrozka.
Ознобля́ть, *-би́ть*, v. a. odmrażać, odmrozić (co sobie); (S. *-блéніе*, part. *-óбленный*).
Ознóбъ, ograżka.
[rać.
Озобáти, v. a. (sł.) obgryzać, obże-
Озолоти́ть, v. a. ozłocić (t. e. dać podarunek w złocie); zbogacić.
Озорни́къ, *озóръ*, zuchwalec; *-ни́ца*, zuchwałka; *-ни́чество*, zuchwalstwo; *-нóй*, a. (vu.) zuchwały.
Озлабáть, *озя́бнуть*, v. n. ziębnąć, oziębnąć; *озя́блый*, a. oziębły.
О'й, int. oj, oh, o.
Окáзывать, *оказáть*, v. a. świadczyć, okazać; *-ся*, v. r. okazać się, pokazać się; (S. *оказáніе*, part. *окáзанный*).
Окáлина, żużel.
[skazić.
Окаля́ти, v. a. (sł.) okalać, powalać,
Окаменѣлость, f. zakamieniałość; rzecz zakamieniała; *-нѣлый*, a. zakamieniały, okamieniału.
Окаменя́ть, *-ни́ть*, v. a. okamienieć; *zakamieniałym uczynić; (S. *-нѣніе*, part. *-нѣнный*).
Окáнчивать, *окончáть*, *окóнчить*, v. a. kończyć, dokończać, ukończyć; (v. r. & p. *-ся*).
Окáпчивать, *окопти́ть*, v. a. okopcać, -cić, odymić.
Окáпывать, *окопáть*, v. a. okopywać, okopać; *-ся*, v. r. okopać się, zasłonić się (rowem i t. p.).
Окáрмливать, *окорми́ть*, v. a. truć, otruć.
[kiwać, obmuć.
Окáчивать, *окати́ть*, v. a. opłó-
Окáшивать, *окоси́ть*, v. a. okosić, w około skosić.
Окаявáть, *окáять*, v. a. (sł.) opłakiwać, żałować; potępiać; *-я́нный*, a. (sł.) godny politowania, pożałowania; potępiony; *-я́нство*, bieda, nędza; *-я́нствовати*, v. n. (sł.) biedować, nędzę cierpieć.

Океанъ, ocean, wielkie morze.
Окидывать, *окидать*, *окинуть*, v. a. otaczać, otoczyć, ogarnąć, objąć, okrążyć; obrzucać, -cić; obsypać, wyrzucić na skórze; *-ся*, v. r. obwinąć się, okryć się; ogrodzić się, otarasować się; (o drzewach) obrosnąc w liscie; (o skórze na ciele) wyrzucać się, obsypać się.
Окисать, *окиснуть*, v. n. skwaśnieć, *окислый*, a. skwaśniały.
Окись, f. (chem.) kwas.
Окладистый, a. (o brodzie) rozłożysty, szeroki.
Окладный, a. ramowy, ramkowy; oprawny, z ramami; (o podatkach) ustanowiony, stały; etatowy, podług etatu oznaczony; *-ная книга*, księga dochodów.
Окладъ, rama, oprawa obrazowa; rysy twarzy; podatek stały; etat ustanowiony.
Окладывать, v. *Обкладывать*.
Оклеветывать, *-тать*, v. a. (*кого предъ кѣмъ*) obgadywać, obgadać, obmówić, oczernić; (v. p. *-ся*).
Оклеивать, *оклеить*, v. a. oklejać, okleić; (v. p. *-ся*); (S. *оклеиваніе*, *оклеенie*, *оклейка*, part. *оклеенный*).
Окликать, *окликивать*, *окликать*, *-кнуть*, v. a. okrzykać, -knąć, wołać; *окликъ*, m. *окличка*, f. okrzyk, wołanie.
Оклинати, *оклясти*, v. a. (sł.) zaklinać, zakląć.
Окно, (*окошко*, d.), okno, okienko.
О'ко, (pl. *очи*, *очеса*), (sł.) oko, pl. oczy.
О'ко, waga (turecka) trzyfuntowa.
Оковы, f. pl. pęta, kajdany.
Оковывать, *оковать*, v. a. okowywać, okować, okuć; okuć w kajdany; (v. p. *-ся*); (S. *окованie*, part. *окованный*); *оковка*, okucie, okòw.
Околачивать, *околотить*, v. a. otłukać, otłuc, poobijać; (S. *-лоченie*, part. *-лоченный*).
Околдовывать, *-довать*, v. a. oczarować.
Околесить, v. a. (fa.) pojśdź manowcami, kołować; *-лесица*, f. manowiec, kołowanie; niedorzeczność, głupstwo.
Околица, okolica, obwód (miejsca jakiego); manowiec, droga nieprosta; pastwistko ogrodzone; *-личнo*, ad. okolicznie, z ogródką; *-личность*, obwód, okoł (miasta); *o-gródka (w mówieniu); *-личный*, a. okoliczny; rozwlekły (w mówieniu).
О'коло, prp. w około; około, blisko, prawie; blisko, niedaleko.
Околотень, m. (fa.) człowiek uparty (nie dawający nic na bicie).
Околотокъ, okolica.
Околъ, *окольшъ*, m. opuszka, obramowanie (u czapki).
Окольничій, *чаго*, (dawniéj) okolniczy (urzędnik u Carów, do kogo należał dozor granic i sąd pogranieczny.
Окольность, obwód, przyległość; *-ный*, a. okoliczny, przyległy.
Околѣлый, a. zdechły.
Окомгновенie, (sł.) okamgnienie.
Окомелокъ, drapaka, miotła wytarta.
Оконница, *-ончина*, rama okienna; okno; *оконнишникъ*, śklarz.
Оконопачивать, v. *Конопатить*.
Окончанie, skończenie, ukończenie, koniec; *оконченный*, a. skończony, ukończony; *-чательный*, a. stanowczy.
Окопанie, okopanie; v. *Окапывать*.
Окоптѣть, v. n. okopcieć.
Окопъ, okop; *окопщикъ*, okopnik.
Окорачивать, *-ротить*, v. a. skracać, skrócić; (S. *окороченie*).
Окоренѣлый, a. *wkorzeniony.
Окоренять, *-нить*, v. a. wkorzeniać, -nić, umocnić; *-ся*, v. r. korzenie puszczać; *wkorzenić się, ugruntować się.
Окормитель, (sł.) przewodnik, nauczyciel.
Окормка, trucizna; *-мленie*, otrucie; *-мленный*, a. otruty, zatruty; *окормъ*, otrucie; trucizna.
Окормляти, *-мити*, v. a. (sł.) przewodniczyć, nauczać.
Окорнанie, v. *Корнать*.
О'корокъ, szynka.
Окоростѣлый, a. parszywy, strupiasty.
Окосматѣлый, a. okosmaciały.
Окостенѣлый, a. skostniały, skośniały; zdrętwiały; stwardniały; (S. *-ность*); *окостенѣть*, v. *Костенѣть*.
Окоченѣнie, zdrętwienie.
Окоченѣть, v. n. zdrętwieć; *-нѣлый*, a. zdrętwiały.
Окраска, pomalowanie, ufarbowanie.
Окрасокъ, tkanina jakakolwiek przefarbowana.
Окрашивать, *окрасить*, v. a. ufar-

bować, pomalować; (v. p. *-ся*).
Окрестить, v. a. ochrzcić; (v. p. *-ся*); (S. *окрещеніе*, part. *окрещенный*).
Окрестность, okolica, obwód; *-ный*, a. okoliczny, na około leżący.
О'крестъ, prp. około, w około; nie daleko.
Окривѣлый. a. jednooki.
Окрикивать, *окрикнуть*, v. a. wołać na kogo; wyłajać; *окрикъ*, złajanie, połajanie.
Окровавлять, *-вавить*, v. a. okrwawić, pokrwawić; (v. r. *-ся*); (S. *окровавленіе*, *-веніе*).
Окромѣ, prp. (fa.) kromie, oprocz.
Окроплять, *-пить*, v. a. pokrapiać, pokropić, skropić; (v. r. *-ся*); (S. *-пленіе*, part. *-пленный*).
Окрошка, zimna potrawa z drobnych kawałków mięsa z oliwą i octem lub z śmietaną i kwasem.
Округлій, a. okrągławy, okrągły; (S. *-лость*); *-глять*, *-глить*, v. a. zaokrąglać, -glić.
Округъ, (*-уга*), okrąg; cyrkuł, obwód, powiat.
Окружать, *-жить*, v. a. okrąglić; okrążyć, otoczyć; (v. r. & p. *-ся*); (S. *окруженіе*, (it. obwód), part. *окруженный*).
Окружистый, a. obszerny, przestrony.
Окружіе, okrąg; *-ужность*, okrąg, obwód koła; obwód; *-ужный*, a. kołowy; okoliczny, sąsiedzki; obwodowy, powiatowy; *-жное письмо*, list okólny.
Окрыситься, v. r. (o zwierzętach) zajuszyć się, zajeść się.
Окрѣплять, *-пить*, v. a. ubijać, ubić (ziemię i t. d.); wzmacniać, -nić; stężyć, stwardzić; *-ся*, v. r. wzmacniać się; *-пленіе*, wzmacnianie; *-пленный*, a. wzmocniony i t. d.; stężony, stwardzony; *-плый*, a. stężały; stwardniały; (o napojach) ścierpły.
Октава, (w muz.) oktawa.
Октябрь, m. Październik.
Окунывать, *-унуть*, v. a. ponurzać, zanurzyć; (v. r. & p. *-ся*).
О'кунь, m. okuń (ryba).
Окупать, *-пить*, v. a. okupować, -pić; (v. r. *-ся* okupować się, okupić się, wykupic się; oszukać się (w kupnie czego); *окупъ*, okup (pieniądze za wybawienie).
Окуривать, *-рить*, v. a. okadzać, okadzić, nakadzić; (v. r. & p. *-ся*).
Окутывать, *-тать*, v. a. otulać, otulić, owinąć; (v. r. *-ся*).
Оладья, v. *Аладья*.
О'ле, int. (sł.) ó! oh! och!
Оледенѣлый, a. obmarzły lodem; v. *леденѣть*.
Оленина, jelenina, mięso jelenie; skóra jelenia.
Олень, m. jeleń, m.; *- сѣверный*, renn, renifer; *- летучій*, jelonek (gat. chrząszcza); *олеңій*, a. jeleni.
Олива, oliwa, drzewo oliwne; *оливки*, f. pl. oliwki; *-ивковый*, a. oliwkowy; *-ивный*, a. oliwny; *оливная вѣтвь*, gałązka oliwna.
Олифа, olej gotowany malarski, pokost; *-ифить*, v. a. pokostować; kitować.
Олицетворять, *-рить*, v. a. uosobiać, -bić.
О'лово, cyna; *-вянникъ*, dzbanek cynowy; *-вина*, wszelki napój upajający oprócz wina; *-вяничникъ*, konwisarz, cynolejnik; *-вянный*, a. cynowy.
Олтарь, m. ołtarz; *-арный*, a. ołtarzowy.
О'лухъ, m. głupieć, dudek, prostak.
О'льха, f. olsza, drzewo olszowe; *-ховина*, olszyna, drzewo olszowe; *-ховникъ*, *олешникъ*, gaj olszowy, olszyna; *-ховый*, a. olszowy.
Ольшанка, pokrzywniczek zimowy (ptak).
О'мегъ, szaleń jadowity (rośl.).
Омела, jemioła (rośl.).
Омерзить, v. a. obmierzać, -rzić, obrzydzić (v. *мерзить*); *-зѣлость*, obmierzłość, wstręt.
Омертвѣлый, a. zmartwiały, blady jak trup; (S. *-лость*); *-твѣніе*, zmartwienie, zbladnienie.
Омертвѣть, v. *Мертвѣть*.
Омерцати, *омеркнути*, v. n. (sł.)
Ометъ, (sł.) brzeg sukni; kupa z snopów naskładana.
Омовеніе, obmycie, umycie; *-венный*, a. obmyty, umyty.
Омофорій, *омофоръ*, v. *нарамникъ*.
Омочать, v. *Обмачивать*.
Омрачать, *-чить*, v. a. omroczyć, zaćmić, oślepić, zaślepić; *zaślepić, omamić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-ченіе*, part. *-ченный*).
О'муль, m. łosoś jesienny (mała ryba w morzu lodowatém i w jezierze Bajkal) lub jezierze.
О'мутъ, miejsce głębokie w rzece

Омывáть, v. *Обмывáть*.
Онáгръ, m. osieł dziki; a. *онáгрій*.
Онáмо, ad. (sł.) tam; *óндѣ*, ad. (sł.) gdzieindziej.
Ономéдни, *-мéднись*, *ономня́сь*, ad. niedawno, onegdaj; *-мéднишній*, *-мня́шній*, a. co było niedawno.
Онýча, onucza, onóżka (kawałek płotna do obwijania nog u włościan w Rossyi).
Онъ, *онá*, *онó*, pron. on, ona, ono.
О'ный, pron. ów.
Онѣмѣть, (v. *нѣмѣть*); *-мѣлый*, a. oniemiały, niemy; (o członkach ciała) odrętwiały, struchlały.
Опадáть, *опáсть*, v. n. opadać, opaśdź; spadać, opuszczać się; *-дéніе*, opadanie, opadnienie.
Опáздывать, *опоздáть*, v. n. opóźniać, spóźniać się. [otruć.
Опáивать, *опоúть*, v. a. otruwać,
Опáивать, *опая́ть*, v. a. olutować; (S. *опáйка*).
Опáкій, a. opaczny, przewrotny; *опáко*, *наопáко*, ad. opacznie, na opak.
Опáла, (dawniej) rozgniewanie się panującego na kogo; wywołanie, bannicya; konfiskata; *-áльный*, a. skonfiskowany.
Опáлъ, opal (kamien). [opleć.
Опáлывать, *ополóть*, v. a. opielać,
Опáлый, a. opadły; *spadły z ciała, schudły.
О'паль, f. (coll.) owoce poopadane.
Опáльчивый, a. (sł.) zapalczywy.
Опаля́ть, *-лúть*, v. a. opalać, -lić; (v. r. & p. *-ся*).
Опáмятываться, *-товаться*, v. r. przychodzić, przyjść do siebie, odzyskać czucie; upamiętać się.
Опáривать, *-рить*, v. a. umniejszać gorąca w łaźni.
Опáрывать, *опорóть*, v. a. oparać, opróć; *ochłostać, wychłostać kogo; (v. r. *-ся*).
Опасáть, *опастú*, v. a. strzedz, pilnować; *-ся*, v. r. strzedz się; obawiać się, lękać się; *-céніе*, obawa; przezorność; *опáсливый*, a. przezorny, ostrożny.
Опáсность, niebezpieczeństwo; *опáсный*, a. niebezpieczny; przezorny, ostrożny.
Опахáло, wachlarz; *опáхивать*, *-хнýть*, v. a. wachlować; (v r. *-ся*); (it. obmieść, okurzyć).
†*О'пашенъ*, m. opończa, płaszcz.
О'пашь, rząp, ogon bydlęcy.
Опéка, *-кýнство*, opieka, opiekuństwo; *-ствовать*, v. n. *надъ кѣмъ*, opiekować się kim; *-кýнъ*, opiekun.
Опéнки, m. pl. opieńka (gat. bedłki).
О'пера, opera; a. *óперный*.
Оперéживать, *-редúть*, v. a. (propr. & *) wyprzedzać, -dzić.
Опера́ться, *-рúться*, v. r. opierzyć się, opierzeć, pierzami obrosnąć; *zbogacić się.
Опечáливать, *-чáлить*, v. a. zasmucać, -cić; (v. r. *-ся*).
Опечáтывать, *-чáтать*, v. a. opieczętować; omyłki drukarskie czynić; (v. r. & p. *-ся*); *опечáтка*, omyłka, błąd drukarski.
Опéчекъ, podstawa pod piecem.
Опивáть, *опúть*, v. a. pić na koszt drugiego; *-ся*, v. r. opijać się, spić się; *опúться я́домъ*, otruć się, struć się; *-вáльщикъ*, *-вáло*, *опивóха*, m. (vu.) pasorzyt, lubiący się opić kosztem cudzym; *опúвки*, f. pl. niedopiwki.
Опúливать, *-лúть*, v. a. opiłować; *опúлки*, m. pl. opiłki.
Опирáться, *оперéться*, v. r. opierać się, oprzeć się (na co, it. *).
Описáніе, opisanie, opis; skonfiskowanie; *опúска*, omyłka w piśmie; korrespondencya; *-сный*, a. skonfiskowany.
Опúсывать, *описáть*, v. a. opisywać, opisać; spisywać, spisać; konfiskować; *-ся*, v. p. & r. mylić się w pisaniu; v. n. korrespondować.
О'пись, f. opisanie; spisywanie, spisanie; spis, inwentarz; konfiskata.
О'пій, *óпія*, m. opium.
Опíйца, m. f. pijak, opój.
Оплáвливать, *оплáвить*, v. a. (o kruszcach) oczyszczać pławieniem, topieniém.
Оплазúвый, (sł.) nadto ciekawy.
Оплáкивать, *-áкать*, v. a. opłakiwać, opłakać.
Оплáчивать, *-латúть*, v. a. opłacać, opłacić; *-ся*, v. r. wypłacać się, -cić się; *оплáта*, opłata, opłacenie.
Оплевáть, v. a. opluwać, opluć; znieważać, pogardzać; *-ся*, v. r. opluwać się, opluć się.
Оплéснѣвѣлый, a. opleśniały.

Оплѣта, -тала, m. f. oszust, oszukaniec.
Оплетать, оплесть, v. a. oplatać, opleść; (fa.) *oszukiwać, oszukać, odrwić; *-ся*, v. r. obwijać się, -wić się około czego; v. p. być oplatanym; *оплетенный*, a. opleciony.
Оплеуха, -ушина, policzek.
Оплечки, m. pl. ozdoby na obrazach Świętych około ramion.
Оплечье, naramiennik na ornacie kapłańskim.
Оплодотворять, -рить, v. a. upładniać, -nić; (v. p. *-ся*).
Оплотъ, płot; *obrona, zasłona.
Оплошать, v. *Плошать*; *-ошалый*, a. niedbały cokolwiek; *-ошка*, niedbałość; *-ошность*, f. niedbałość, -balstwo; *-ошный*, *-ошливый*, a. niedbały, opieszały.
Оплывать, оплыть, v. n. opływać, opłynąć; (o świecach) spływać, topić się.
Оплѣшивѣлый, a. ołysiały.
Опоганивать, -ганить, v. a. splugawić, splamić, skazić; (v. p. *-ся*).
Опоекъ, skóra cielęta wyprawiona.
Опоенiе, otrucie; *-енный*, a. otruty.
Опоздалый, a. spóźniony; *-данiе*, spóźnienie.
Опознавать, -знать, v. a. rozpoznawać, -znać; *-ся*, v. r. omylić się w poznaniu; (fa.) poznakomić się z kim.
Опойковый, a. ze skóry cielęcey robiony.
Опока, opoka.
Ополаскивать, -лоскать, v. a. opłokiwać, opłókać, obmyć; (v. r. *-ся*); (part. *-лосканный*).
Ополчать, -чить, v. a. (sł.) uzbrajać, uzbroić; (v. r. *-ся*); *-ченiе*, bitwa, potyczka; powstanie na obronę kraju; uzbrojenie; *-ченный*, uzbrojony.
Опомниться, v. r. przychodzić do siebie, odzyskiwać przytomność; zastanawiać się, zastanowić się.
Опона, (sł.) opona, pokrowiec.
Опора, (propr. & *) podpora.
Опоражнивать, -рожнить, v. a. wypróżniać, wypróżnić; *-ся*, v. p. być wypróżnionym; stać się próżnym, wakującym.
Опоротый, a. opróty, spróty wokoło.
Опорочивать, -рочить, v. a. osławiać, potępiać; oczerniać, -nić; ganić, zganić; (v. p. *-ся*).
Опоръ, (v. *опора*); *во весь -*, szybkim galopem.
Опохмелять, -лить, v. a. dawać, dać komu po przepiciu się jaki trunek tęgi do wypicia; *-ся*, v. r. pić tęgi napój po przepiciu się.
Опочивать, -чить, v. n. spoczywać, spać, spocząć.
Опоясывать, -ясать, v. a. opasywać, opasać; S. *-ясанiе*, (it. opaska, pas); (v. r. *-ся*); *-яска*, pas, opaska.
Оправа, oprawa; *-авка*, prawidło, lineał (żelazny).
Оправдывать, -вдать, v. a. usprawiedliwiać, -wić; (v. r. & p. *-ся*); *-данiе*, usprawiedliwienie.
Оправливать, -влять, оправить, v. a. usprawiedliwić; oprawiać, -wić; poprawiać, -wić; (S. *-вленiе*, part. *оправленный*); *-ся*, v. r. usprawiedliwić się; poprawiać się, przychodzić do zdrowia; v. p. być usprawiedliwianym, poprawianym.
Опрастывать, опростать, v. a. wypróżniać, -żnić; v. p. *-ся*; v. r. uwalniać się, -nić się od czego.
Опрашивать, опросить, v. a. wypytywać się, wywiadywać się.
Опредѣленiе, określenie, definicya, przeznaczenie, wyznaczenie, ustanowienie; umieszczenie (kogo); wyrok sądowy; *-ленность*, dobitność; *-ленный*, a. objaśniony, określony; przeznaczony, wyznaczony; umieszczony (w urzędzie jakim); ustanowiony, oznaczony; *-лительный*, a. pewny, niezawodny.
Опредѣлять, -лить, v. a. opisać, określić, objaśnić; postanowić, ustanowić; (*кого къ чему, на что*), przeznaczyć (kogo do czego), na co; (*кому что*), wyznaczyć (komu co); oznaczyć, wyznaczyć, przeznaczyć; umieścić (kogo); (v. p. *-ся*).
† *Опричина*, szczególna gwardya u dawnych Carów; *-ичникъ, -ичной, наго*, m. żołnierz należący do straży szczególney u dawnych Carów; uprzywilejowany.
Опричь, prp. prócz, wyjąwszy; *-ичный*, a. oddzielny.
Опровергать, -вергнуть, v. a. przewracać, -wrócić; *niszczyć, wywracać; odrzucać, odpierać (dowodami), zbijać; (v. r. & p. *-ся*); (S *-верженiе*); *-вергнутый*, *-вер-*

женный, a. przewrócony; odparty (jak np. nieprzyjaciel); zniszczony, wywrócony; zbity, odrzucony, obalony.
Опрокидывать, -кидать, -кинуть, v. a. przewracać, przewrócić; (v. r. *-ся*); (part. *-кинутый*).
(*О'прокидь*, f.) *поставить что опрокидью*, postawić co dnem do góry.
Опрометчивость, popędliwość, porywczość; *-чивый*, a. popędliwy, porywczy; *-метываться,-тнуться*, v. r. chybnie, nietrafnie rzucać, przerzucić się; *-метью*, ad. szybko, pędem, na łeb na szyję.
Опросный, a. badawczy.
Опрастать, v. *Опрасывать*.
Опростоволошивать, -лосить, v. a. (vu.) zdzierać, zedrzeć, zerwać strój z głowy kobiecie.
Опросчикъ, wybadywacz, szpieg.
Опросъ, wypytanie, wywiedzenie się.
Опруживать, -ужить, v. a. (vu.) obalać, wywracać; *-ся*, v. r. przewrócić się.
Опрыскивать, -ыскать, -ыснуть, v. a. opryskiwać, -yskać, oprysnąć; (v. r. & p. *-ся*).
Опрѣлый, a. wilgocią uszkodzony.
Опрѣснокъ, przaśnik, maca żydowska.
Опрятливый, a. ochędożny, czysty, chędogi; (S. *-вость*).
Опрятный, a. czysty, ochędożny; (S. *-ность*).
Опрятывать, -ятать, v. a. (fa.) ubierać ciało zmarłego; *-ся*, v. r. (sł.) odejść, oddalić się; v. p. (o ciele zmarłego) być ubieranym.
О'птика, optyka; *оптикъ*, optyk.
О'птомъ, ad. hurtem; *-товый*, a. hurtowny.
Опускать, опущать, опустить, v. a. spuszczać, spuścić; wypuszczać, wypuścić; popuszczać, popuścić (np. cieciwę w łuku); opuszczać, opuścić, wypuścić; opuścić, niekorzystać; (S. *-щеніе*); *-ся*, v. r. opuszczać się, opuścić się; opaść (np. woda w ręce); spuszczać się, osłabiać w natężeniu; stać się smutnym; opuszczać się, zaniedbywać siebie; v. p. być spuszczanym, opuszczanym; *-скный*, a. spustny; *опускная дверь*, drzwi pustne, spust.
О'пускъ, spust, spuszczenie.
Опустошать, -шить, v. a. opustoszać, -szyć; (v. p. *-ся*); *-стошеніе*, spustoszenie, zniszczenie; *-шенный*, a. opustoszony, zniszczony; *-шитель*, spustoszyciel, zniszczyciel.
Опустѣвать, -стѣть, v. n. pustoszeć, opustoszeć; *-стѣлый*, a. opustoszały; *-стѣніе*, a. opustoszałość.
Опутывать, опутать, v. a. obwiązywać, obwiązać, obwijać; *winować; obmawiać, obgadać; (S. *-ваніе, опутаніе*, part. *опутанный*); (v. r. & p. *-ся*).
Опухлый, a. opuchły, spuchnięty; *-хнуть*, v. n. opuchnąć; *опухоль*, f. opuchlina, opuchłość.
Опушать, -шить, опушивать, v. obramować futrem; *-ся*, v. r. obrastać (puchem, liściami); v. p. futrem być obramowanym; (part. *опушенный*).
Опушка, опушь, f. *-шеніе*, opuszka; brzeg wyspy zarosły krzakami.
Опущать, v. *Опускать*.
О'пытность, f. doświadczenie; *-ный*, a. doświadczony; świadomy; doświadczalny.
О'пытъ, doświadczenie, próba; świadomość, doświadczenie. [zgać.
Опѣнять, v. a. opienić, pianą obry-
Опѣшить, v. n. pieszo iść, maszerować; lękać się, tchórzyć; *-ся*, v. r. zsiąść z konia i iść piechotą.
Опять, ad. znowu, powtórnie.
Оракулъ, wyrocznia.
Орало, Рало, pług, radło.
Оранжерея, oranżerya.
Орарій, орарь, m. stóła kapłańska.
Ораторъ, m. krasomówca; *-торія*, retoryka, krasomowstwo.
Орать, (*орю*), *взорать*, v. a. orać, z-orać; (fa.) krzykać, krzyczeć, wrzeszczeć; szczekać naprózno; (v. p. *-ся*). [*-нистъ*, m. organista.
Органъ & *-ганы*, m. pl. organy;
Органъ, organ (w ciele i t. d.); *-ническій*, a. organiczny; *-ганскій*, a.
Орда, horda. [(sł.) głośny.
О'рденъ, order (kawalerski); zakon.
Ордеръ, m. rozkaz.
Ординарецъ, ordynans.
Ординарный, a. zwyczajny (*professor ordinarius*).
Орёлъ, m. orzeł; *орлёнокъ*, m. orlę, orlątko; *-лица*, orlica, samica orła; *-лій*, a. (sł.) orli.

Оригиналъ, oryginał.
Оркестръ, orkiestra.
Орлики, m. pl. orlik (rośl.).
Орлить, заор-, v. a. stęplować znakiem orła (herbu ross.); (S. *-леніе*, part. *-ленный*). [*na*).
Орлякъ, orlica (rośl.) (*Pteris aquili-*
Оробѣлый, a. stchórzały.
Орошать, оросить, v. a. pokrapiać, zwilżyć; (v. p. *-ся*),
Орудениmь, v. a. okrwawić.
Орудіе, narzędzie; działo, armata.
Оружебореџъ, (sł.) żołnierz uzbrojony; *-борство*, (sł.) bitwa na oręże; *-жейная* (*палата*), *ной*, zbrojownia; *-жейникъ*, m. rusznikarz; *-женосецъ*, giermek, oręźnik; *-жехранилище*, zbrojownia, arsenał.
Оружіе, oręż, broń; *-ужный*, a. orężem uskuteczniony.
Орѣхъ, orzech; *- грецкой*, o. włoski; *- лещиной*, laskowy; *-ѣшина*, orzechowe drzewo; leszczyna; *-ѣшникъ*, lasek leszczynowy; leszczyna (krzew).
Орѳографія, ortografia.
Оса, (*осва*), f. osa.
Осада, oblężenie; *-адный*, a. oblężniczy, oblężny.
Осадка, wysadzenie (np. drzewinami); osiadanie, opadnienie; fusy,
Осаднить, v. *Саднить*. [męty.
Осаждать, v. a. oblegać, oblec, opasać; (v. p. *-ся*): (S. *-жденіе*, part. *-жденный*); *-ждатель*, oblegający.
Осаживать, осадить, v. a. wysadzać, -dzić (drzewami); wsadzać, wbijać (pal); (chem.) zrobić osad (precypitacyą); *-женіе*, wysadzenie; osad, precypitacya; (part. *осаженный*).
Осанка, f. postać, okazałość; *осанистый*, a. okazały, kształtny.
Осачивать, осочить, v. a. osaczyć łożysko zwierza dzikiego; korę obłupić z drzewa.
Освидѣтельствовать, v. a. przepatrzywać, zrewidować.
Освобождать, -бодить, v. a. (propr. & *) oswobodzać, -dzić, uwolnić, wybawić; (v. r. & p. *-ся*); *-бодитель*, oswobodziciel, wybawiciel; (S. *-божденіе*, part. *-денный*); *-денникъ*, wyzwoleniec.
Освѣдомленіе, dowiedzenie się.
Освѣдомлять, v. *Увѣдомлять*.
Освѣжать, -жить, v. a. odświeżać, odświeżyć.
Освѣтаетъ, v. i. (sł.) rozświta.
Освѣщать, освѣтить, v. a. oświecać, -cić; (v. p. *-ся*); *освѣщеніе*, oświecenie; illuminacya.
Освящать, освятить, v. a. poświęcać, poświęcić; (v. p. *-ся*); *-щеніе*, poświęcenie; (part. *-щенный*)
Оселина, rozwora u powozu.
Оселокъ, m. osła, osełka; osła złotnicza.
Оселъ, m. osieł, osioł; a. *Ослиный*.
О'сень, f. jesień; *осенній*, a. jesienny.
Осердить, v. a. rozgniewać; (v. p. *-ся*); (S. *осерженіе*, part. *-женный*).
Осеребрать, -брить, v. a. posrebrzać, -brzyć; (fa.) udarować (kogo) pieniędzmi.
Осерчать, v. n. (vu.) rozgniewać się.
Осетръ, jesiotr (ryba); *-трина*, je-
Осетъ, oset. [siotrowina.
Осиливать, осилить, v. a. przemocować, przezwyciężyć.
Осина, osika, osina; *осинникъ*, osikowina; osiczyna, drzewo osikowe; *осиновый*.
Осиновикъ, hubka maśluk.
Осиный, осій, a. osowy, od osy.
Осипать, осипнуть, v. n. ochrzypieć, -nąć; *осиплость*, ochrzypłość, chrzypka; *осиплый*, a. ochrzypły, ochrzypiały.
Осиротѣлый, a. osierociały; *-тѣніе*, osierocenie; *-тѣть*, v. n. osierocieć. [włosisty.
Осистый, a. (o futrach) kosmaty,
Осіявать, осіять, v. a. oświecać, oświecić promieniami.
Оскабливать, оскоблить, v. a. oskrobać, ostrugać.
Осквернять, -нить, v. a. skazić, splugawić, zbroczyć; (v. r. & p. *-ся*).
Осклабляться, -биться, v. r. (sł.) uśmiechać się, -chnąć się.
Осколокъ, осколка, wiór.
Оскомина, oskomina; *-минятися*, *-нитися*, v. r. (sł.) dostawać oskominy. [a. obraźliwy.
Оскорбитель, obraziciel; *-льный*,
Оскорблять, -бить, v. a. urazić, martwić, trapić; (v. r. *-ся*); (S. *-бленіе*, part. *-бленный*).
Оскордъ, (sł.) oskard.
Оскребать, оскресть, v. a. skrzy

bać, zeskrzybać; *оскрёбки*, f. pl. zeskrzybki.
Оскрыльцы, m. pl. gat. czapki.
Оскудѣва́ть, *-дѣ́ть*, v. n. ubożeć, zbiednieć; słabieć, osłabieć; *-дѣ́лый*, a. zubożały, zbiedniały.
Осла́ба, ulga, ulżenie; pobłażanie.
Ослабля́ть, *-а́бить*, v. a. osłabiać, -bić; zwolnić, popuścić; ulżyć, ulgę uczynić; pobłażać, folgować; odpuścić, darować; (S. *-бле́ніе*).
Ослабѣва́ть, *-бѣть*, *осла́бнуть*, v. n. słabieć, osłabieć, osłabnąć; ustawać, słabieć, tracić chęć; *-бѣлый*, a. osłabiały, osłabły; (S. *-бѣніе*).
Осла́вливать, *-вля́ть*, *осла́вить*, v. a. okrzyczeć, -knąć, osławić.
Ослёнокъ, oślątko. [niony.
Осли́злый, a. oślizniety, ślizkim uczy-
Осли́ный, *осло́вый*, a. oślisłowy.
Осли́ца, oślica.
Ослопи́на, *осло́пъ*, pałka, żerdź; *basałyk, drąg; *-о́піе*, żerdź, drąg; *-о́пный*, a. duży, wielki.
Ослу́шаться, v. r. być nieposłusznym, niesłuchać; *-уша́ніе*, *-у́шество*, nieposłuzeństwo, -uszność; *-ушли́вый*, a. nieposłuszny; *-у́шникъ*, *-ница*, f. nieposłusznik; -nica; *-у́шный*, a. nieposłuszny.
Ослы́шаться, v. r. osłyszeć się; *осны́шка*, osłyszenie się.
Ослѣпля́ть, *-пи́ть*, v. a. oślepiać, -pić; *zaślepiać, -pić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-пле́ніе*, part. *-плённый*).
Осля́, (sł.) oślę, oślątko; *-я́тникъ*, oślarz. [lać, osmolić.
Осма́ливать, *осмоли́ть*, v. a. osma-
Осма́тривать, *осмотрѣ́ть*, v. a. oglądać, obejrzeć; rewidować, wizytować, przeglądać; *-ся*, v. r. oglądać się, obejrzeć się; rozpatrzyć się, dochodzić czego; omylić się w patrzeniu; obeznać się, rozpoznać się w czém.
Осмери́къ, rzecz liczbę ośm zamykająca; rzeczy których jest ośm na funt; *-ри́цею*, ad. ośmkrotnie, ośm razy; *-ри́чный*, a. ośmioraki.
Осмёрка, ósemka (ośmka) w kartach.
Осми́на, ośmina (miara zbożowa mająca w sobie cztery czetweryki).
Осмиуго́льникъ, ośmiokąt.
Осмна́дцать, *осмна́десять*, nu. ośmnaście; *-на́дцатый*, a. ośmnasty.
Осмоли́ть, v. *Осма́ливать*.

Осмотри́тельность, f. przezorność, ostrożność; *-льный*, a. ostrożny, przezorny.
Осмо́трщикъ, wizytator, przezorca.
Осмо́тръ, oglądanie, obejrzenie, rewizya.
Осмотрѣ́ніе, obejrzenie, zrewidowanie; uwaga, rozwaga; rostropność.
Осмотрѣ́ть, v. *Оста́тривать*.
Осму́ха, (*-у́шка*), ósma część cze-
Осмый, a. ósmy. [tweryka.
Осмы́кивать, *осмы́кать*, v. a. osmykać, -knąć; (v. r. *-ся*).
Осмь, v. *Восемь*.
Осмѣивать, *осмѣя́ть*, *осмѣ́хать*, v. a. wyśmiewać, -śmiać, -szydzić; (v. p. *-ся*). [ośmielić się.
Осмѣливаться, *-литься*, v. r. śmieć,
Осмѣя́тельный, a. godny wyśmiana.
Осна́щивать, *-ща́ть*, *оснасти́ть*, v. a. uzbrajać, uzbroić okręt; (v. p. *-ся*); *осна́стка*, uzbrojenie okrętu; liny na okręcie; *-стчикъ*, uzbroiciel okrętowy.
Осно́ва, zaród, zawiązek, zapłodek; (u tkaczów) osnowa; (sł.) fundament.
Основа́ніе, fundament, podkład, podstawa pod dom; założenie, ustanowienie jakiego państwa, miasta; * *zasada, fundament, podpora; zasady, podpora; zasady, początki; podstawa (trójkąta); *-ва́тель*, założyciel, fundator; *-льный*, a. *-но*, ad. dokładny, gruntowny.
Осно́вывать, *-ова́ть*, v. a. zakładać, założyć fundament; budować, zakładać; *zasadzać; (v.p & r. *-ся*).
Осо́ба, osoba.
Осо́бенно, *особли́во*, ad. osobno; osobliwie, szczególnie.
Осо́бенный, *-бли́вый*, *осо́бый*, a. szczególny, osobliwy; osobny, sam; (S. *-ность*, *-вость*). [samotnym.
Осо́биться, (sł.) v. r. mieszkać, żyć
Осо́бный, a. osobny; (S. *-ность*).
Особня́къ, *осо́бникъ*, samotnik, sam jeden. [*чный*.
Осо́ка, turzyca żółta (rośl.); a. *осо́-*
Осоко́рь, f. topola sokora (drzewo).
Осоли́ть, v. a. osolić; (v. p. *-ся*).
Осо́сокъ, m. prosie, prosiątko.
О'спа, (*во́спа*), ospa; *о́спенный*, a. ospowy; mający ospę; *о́спина* krosta ospowa.

Оспóривать, -óрить, v. a. przeprzeć kogo, przedysputować; zaprzeczać, -czyć.
Оставáться, остáться, v. r. pozostawać, pozostać, zostać się; zostawać (np. od summy jakiéj).
Оставлéніе, odpuszczenie, przebaczenie; opuszczenie, zaniechanie; *-áвленный*, a. opuszczony, zostawiony; opuszczony, porzucony.
Оставлять, -áвить, v. a. zostawiać, -wić, opuścić, porzucić; zaniechać, opuscić; odpuszczać, przebaczać; *- по себѣ*, zostawić po sobie; (v. p. *-ся*).
О'ставъ, m. samokost, skielet.
О'сталь, f. ostatek, reszta; *-альный*, a. pozostały, resztujący.
Останáвливать, -новить, v. a. zatrzymać, wstrzymać; hamować, przeszkadzać; S. *-ваніе, -новлéніе, -нóвка* (it. zwłoka, przeszkoda), part. *-нóвленный* (it. zatrzymać się, nie ruszać się).
Остáнокъ, (sł.) ostatek, reszta.
Остáрокъ, (vu.) zgrzybialec, starzec.
Остарѣть, v. n. zestarzeć, ostarzeć; *-рѣлый*, a. zestarzały.
Остáтній, (sł.) ostatni; *-áтокъ*, ostatek, reszta; *-áточный*, a. resztujący, pozostały. [stać, oćwiczyć.
Остéгивать, -гнýть, v. a. ochło-
† *О'стегнъ*, spodnie (męzkie).
Остепенятьса, -нúться, v. r. ustatkować się, stateczności nabierać.
Остервенять, -нúть, v. a. przyprowadzać do wściekłości; *-ся*, v. r. (o zwierzętach) wściekać się, wściec się; *-нѣлый*, a. wściekły; *-нѣніе*, wściekłość.
Остерегáть, -рéчь, v. a. ostrzegać, ostrzedz; (v. r. *-ся*); (S. *-режéніе*, part. *-гáтельный*). [żenie.
Остережéніе, ostrzeżenie, przestrze-
Остережëнный, a. ostrzeżony, przestrzeżony.
Остúстый, a. ościsty, kolczasty.
О'стіе, ości, ciernie, kolce (na drzewach, roślinach).
Остóйчивый, a. (o okrętach) niechwiejący się, niekołyszący się, stojny; (S. *-вость*).
Остолбенѣлый, a. osłupiały; *-бенѣть*, osłupieć; (S. *-нѣніе*).
Остолóпъ, człowiek durnowaty, pień, głupiec.
Остóлпіе, głownik, kapitel.
Осторожность, ostrożność, przezorność; (part. *-óжный*).
Острастúть, v. a. zagrażać, zagrozić komu; (S. *острáстка*).
Острашáть, -шúть, v. a. (sł.) znieważać. [*Острастúть*.
Острáщивать, острастúть, v.
Острéе, -ріé, ostrze; *кусáтельное острéе*, macek (u owadu).
Острéніе, ostrzenie. [dowcipny.
О'стренькій, a. nieco ostry; * bystry,
Остригáть, -стрúчь, v. a. ostrzygać, ostrzydz; (v. r. & p. *-ся*); *-трúгъ*, wełna ostrzyżona; (S. *остриженíе*, part. *-трúженный*).
Острúть, v. a. ostrzyć; (v. r. & p. *ся*).
Остро́, Востро́, ad. ostro, ostrze; szybko, prędko; bystro, dowcipnie.
Островатый, Востро-, a. ostrawy, nieco ostry. [pnik.
Островитянинъ, wyspiarz, wyspe-
О'стровъ, wyspa; las otoczony ze wszystkich stron polem.
Острогá, f. ość, oścień, narzędzie rybackie; ostroga.
Острóгъ, ostrog, ostroża (miejsce zapalisadowane); ostróg; więzienie.
Остроже́ліе, (sł.) wściekłość, zapalczywość; *-чный*, a. (sł.) zapalczywy, wściekły.
Острóжиться, v. r. otwierdzić się, obwarować się ostrogiem.
Острозрѣніе, wzrok bystry.
Остропéстръ, -óпестро, f. oset miękki (rośl.).
Остропúливать, -пúлить, v. a. krokwy, krokwie postawić.
Остропонятный, pojętny (co łatwo pojmuje).
Остроптѣвáти, v. n. (sł.) upierac się, być uporczywym.
О'строcть, ostrość (np. noża, pałasza); *-ротá*, (o smaku) ostrość, tęgość (np. octu); ostrość, cierpkość; * bystrość, przenikliwość (rozumu).
Остроугóльный, ostrokątny.
Остроу́мецъ, człowiek bystrego rozumu, dowcipny; *-оýміе*, bystry rozum, dowcip; *-ýмный*, a. bystry rozum mający, dowcipny. [wy.
Острояростный, a. (sł.) zapalczy-
Острýжины, f. pl. heblowiny.
Оструплять, -пúть, v. a. ostrupiać, ostrupić; *-упѣть*, v. r. stru-

pami być pokrytym, ostrupić; *-пѣлый*, ostrupiały. [wać, -lać.
Оструя́ти, *-руи́ти*, v. a. (sł.) oble-
О'стрый, *Во́стрый*, a. ostry, niętępy; śpiczasty, kończaty; *ostry, cierpki; (o sokach) ostry, gryzący; (o chorobach) mocny, tęgi, okrutny; (o zmysłach widzenia i słuchu) bystry, delikatny; (o rozumie) bystry, przenikliwy, pojętny; dowcipny; (fa.) swywolny, rozpustny.
Острѣть, v. n. ostrzeć, ostrzyć się, stawać się ostrym.
Остря́къ, człowiek swawolny.
Осты́да, niesmak, nieukontentowanie [nieukontentowanie.
Осты́дный, a. sprawiający niechęć,
Остужа́ть, *остуди́ть*, v. a. ostudzać, ostudzić; *porożnić (kogo z kim).
Остужа́ться, *остуди́ться*, v.p. być ostudzonym, ostygnąć; v. r. ostygnąć, poróżnić się.
Остуже́ніе, ochłodzenie, ostudzenie.
Остуже́нный, a. ostudzony. [*пать*.
Оступа́ть, *оступи́ть*, v. *Обсту-*
Оступа́ться, *оступи́ться*, v. r. przestąpić, stąpieniem minąć co.
О'ступь, *осту́пка*, przestąpienie, potknienie się, stąpienie inaczéj, nie tak jak należało
Остыва́ть, *осты́нуть*, *осты́ть*, v. n. ostygać, stygnąć, ostygnąć; *ostygnąć, zmniejszać się, ustawać.
Остыжа́ть, *остыди́ть*, v. a. zawstydzać, zawstydzić.
Остыжа́ться, *остыди́ться*, v. r. zawstydzać się, zawstydzić.
Остыже́ніе, *остыжде́ніе*, zawstydzenie. [zawstydzony.
Остыже́нный, *остыжде́нный*, a.
Осты́лый, a. ostygły, ostudzony.
Ость, *ости*, f. ość, wąs u kłosa.
Остѣне́нный, a. ogrodzony, osłoniony.
Остѣня́ть, *обстѣня́ть*, *остѣни́ть*, v. a. (sł.) ogradzać, ogrodzić; (S. *остѣне́ніе*).
Осуди́тель, m. osądziciel. [dzenie.
Осуди́тельный, zawierający osą-
Осуети́тися, v. r. (sł.) stać się próżnym, marnym, nikczemnym.
Осужда́ть, *осуди́ть*, v. a. osądzić, skazać; ganić, zganić.
Осужда́ться, *осуди́ться*, v. p. być osądzonym; być zganionym.
Осужде́ніе, osądzenie; zganienie, naganienie.
Осу́жденникъ, *осу́женникъ*, winowayca osądzony na jaką karę.
Осужде́нный, a. osadzony, skazany; zganiony, naganiony. [dłe.
Осу́нуться, v. r. mieć policzki wpa-
Осуше́ніе, *обсуше́ніе*, *осу́шка*, osuszenie, wysuszenie. [ny.
Осуше́нный, a. osuszony, wysuszo-
Осу́шивать, *обсу́шивать*, *осуши́ть*, v. a. osuszać, osuszyć, wysuszyć; *-ся*, v. p. być osuszanym, osuszać się; v. r. -szyć się (np. po myciu
Осу́шка, v. *Осуше́ніе*. [się).
Осуществля́ть, *-естви́ть*, v.a. przywieśdź co do bytności; *-ствова́ти*, v. a. (sł.) zachowywać, utrzymywać w bytności; *-ся*, v. r. (sł.) przyjąć bytność, istotę.
Осыпа́ть, *осы́пать*, v. a. obsypywać, obsypać; osadzać, osadzić, wysadzić co czém, ozdobić; *осы́пать дороги́ми каме́ньями*, osadzić drogiemi kamieniami, ukameryzować; (S. *осыпа́ніе*); *- дара́ми*, obsypać darami, obdarzyć; *осыпа́етъ*, v. i. wyrzuca krosty (na skorze); *-ся*, v. r. osypać się, osunąć się, oberwać się, zawalić się; (o tkaninach) strzępić się; v. p. być obsypanym i t. d.
Осыпный, a. kameryzowany.
О'сыпь, kupa kamieni lub ziemi przy brzegach wodnych; kameryzowanie.
Ось, *о́си*, f. oś (u pojazda i w matem.); (u kuśnierza) włosy w futrze dłuższe od innych.
Осѣда́ть, *осѣ́сть*, v. n. (o budowlach) osiadać, zniżać się.
Осѣдла́ть, v. a. siodłać, osiodłać.
Осѣдлость, osiadłość, stanowisko (wojska). [kiém).
Осѣдлый, a. osiadły (na miejscu ja-
Осѣлый, a. (o budowlach) osiadły.
Осѣніе, framuga.
Осѣна́льникъ, świeca którą Archiereje dają błogosławieństwo.
Осѣня́ть, *-ни́ть*, v. a. (sł.) ocieniać, ocienić, cieniem otoczyć; (o osobach duchownych) błogosławić, żegnać (ręką lub świecami); (S. *осѣне́ніе*, part. *-не́нный*).
Осѣня́ться, *осѣни́ться*, v. r. żegnać się; v. p być ocienionym.
Осѣтить, v. a. siecią osiedlić.
Осѣтованный, a. (sł.) opłakany.

Осязáть, v. a. dotykać, dotknąć, domacać; (v. p. *-ся*); (part. *осязáнный, -зáтельный*).
Отáборитъся, v. r. stanąć obozem.
Отáва, potraw, siano jesienne.
О'тай, ad. (sł.) potajemnie, nieznacznie. [czać, ściеńczyć.
Отáкивать, отокúть, v. a. ścień-
Отáптывать, отоптáть, v. a. udeptywać, udeptać; (v. r. & p. *ся*).
Отáчивать, оточúть, v. a. toczyć (na tokarni).
Отбáвливать, отбавлять, отбáвить, v. a. ujmować, ująć, umniejszyć; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-бáвка*, part. *-бáвленный*). [odjęta.
Отбáвокъ, ujęcie, umniejszenie; część
Отбáживаться, -божúться, v. r. odprzysięgać się. [zniszczyć.
Отбездѣловать, v. a. (vu.) popsuć,
Отбивáть, -бúть, v. a. odbijać, -bić (ręką i t. d.); odbić, odpędzać, odganiać (np. nieprzyjaciela); odbierać siłą, odebrać; odstręczać, odwracać kogo od kogo; oddalać, pozbawiać (np. zły zapach); przestać bić; (o strzelbie) odbijać, szarpać; (S. *-бивáніе, -бúвка*); (v. r. *-ся*); (it. oddalać się, odstępować); oddalić się (od prawdy), zbłądzić się; zwolnić się, pozbyć się, kogo lub czego; *-бúться отъ рукъ*, (fa.) rozpuścić się, zepsuć się.
Отбирáть, отобрáть, v. a. odbierać, odebrać; wybierać, wybrać; *отбирáть мнѣніе*, zbierać opinie, zdania; (S. *отбирáніе, отобрáніе*); *-бúрка*, odbieranie, wybieranie.
Отбúтіе, odpędzenie, odegnanie (np. nieprzyjaciela); odbicie, odebranie, wzięcie na powrót; (part. *-бúтый*).
Отблагодарúть, v. a. odwdzięczyć.
Отбóй, odbicie, odpór, odparcie; znak bębnieniem dany dla wstrzymania palby lub wojska w marszu; pozbycie się, opędzenie się; *итти на отбóй*, cofać się w szyku bojowym.
Отбóрка, zebranie, uprzątnienie; (u rzeźbiarzy) wyrzynanie, rzeźba około czego; (u stolarza) małe rowki, żłobkowania; *-бóрный*, a. wyborny, odborny; *-бóщикъ*, ten co brakuje; *-бóръ*, wybór. [tłuc kogo.
Отбóтать, v. a. (vu.) wybić, wy-

Отбояривать, отбоярить, v. a. (vu.) grzecznie odmówić; dać komu uczuć prawdę. [słowami.
Отбрáниваться, v. r. odgryzać się
Отбрáсываніе, odrzucanie, odrzucenie; odbijanie światła.
Отбрáсывать, -брóсить, v. a. odrzucać, odrzucić; odłączyć, wybrać co z pomiędzy czego, brakować; zrzucać z urzędu, oddalać od obowiązków; *- лучи*, odbijać promienie; *-ся*, v. p. być odrzuconym; v. r odskoczyć; (S. *-бросáніе, -брóска*, part. *-брóсанный*).
Отбрóски, v. *Отбросáніе*.
Отбрóсокъ, odrzut, brak; (part. *отбрóшенный*).
Отбывáть, отбыть, v. n. (mówiąc o Monarchach i t. d), odjechać, oddalić się, wyjechać; unikać, chronić się; pozbyć się czego; (S. *отбывáніе*).
Отбытіе, odjazd, odjechanie.
Отбѣгáть, -бѣжáть, v. n. odbiegać, odbiedz; (S. *отбѣжáніе*).
Отбѣливать, -лúть, v. a. odbielać, -lić; (S. *-бѣливаніе, -бѣлéніе, -бѣлка, -бѣлъ*); (v. r. & p. *-ся*).
Отвáга, los szczęścia, traf; *на отвáгу*, na los szczęścia.
Отвáдка, f. odzwyczajenie.
Отвáживать, -вáдить, v. a. *когó отъ чегó*, odzwyczajać, -czaić kogo od czego; *-вáживать, отвáжить*, v. a. odważyć, wystawiać na niebezpieczeństwo; (*когó*) czynić kogo odważnym, śmiałym; (v. r. *-ся*). it.
Отвáживаться, -вáжиться, v. r. odważać się, ośmielić się; *-вáжность*, odwaga, śmiałość; *-вáжный*, a. odważny, śmiały, przedsiębiorący. [ny.
Отвалéнный, a. odwalony, odwróco-
Отвáливать, -валúть, v. a. *что отъ чегó*, odwracać, odwalić; odbijać od lądu; (S. *-валéніе, -вáлка*); *-ся*, v. r. *- отъ чегó*, odwalić się, oderwać się, odpaść; *odrywać się od czego, pozbyć się czego; *-вáлина*, sztuka oderwana, odwalona; *-вáлъ*, urwa, przerwa, rozpadlina; odbijanie od lądu; *до отвáлу*, (fa.) do syta, do sytości.
Отвáльное, наго, portowe, zapłata od stania w porcie.
Отвалять, v. a. odwałkować, zwał-

kować; *-лить кому бока* — komu skorę, wybić kogo.

Отваривать, -варить, v. a. ugotować, uwarzyć; ukończyć warzenie piwa; wygotować, wywarzyć, wyczyścić warzeniem; (S. *-варивание, -вареніе, -варка*); *-варный,* a. ugotowany.

Отваръ, вара, m. odwar, woda z odgotowania czego pozostała.

Отведеніе, odprowadzenie, zaprowadzenie; udzielenie, wyznaczenie (komu czego); (part. *отведенный*), v. *отводить.* [a. odwieziony.

Отвезеніе, odwiezienie; *-зенный,*

Отвергать, -вергнуть, v. a. odrzucać, -cić, odepchnąć; porzucić, nieprzyjąć; (v. r. & p. *-ся*).

Отвердѣлость, otwardniałość, otwardziałość (np. gruczołu); *-дѣлый,* a. otwardniały, stwardniały; *отвердѣть,* v. n. otwardnieć, stwardnieć (np. o gruczołach i t. d.).

Отверженецъ, odszczepieniec, odstępnik.

Отверженіе, odstąpienie, porzucenie, wyrzeczenie się; *— міра,* porzucenie świata; *— отъ вѣры,* odstąpienie od wiary; *-верженный,* a. odrzucony; porzucony.

Отверзать, -верзть, -верзнуть, v. a. otwierać, otworzyć (propr. & *); (v. r. & p. *-ся*); *-верзеніе,* (sł.) otworzenie, otwarcie; *-вернутый,* a. odkręcony; otworzony.

Отверстіе, -рзтіе, otworzenie, otwarcie; otwór; *-верстый,* a. otwarty.

Отвертка, szrubokręt, odkrętka.

Отвертывать, -ртѣть, -рнуть, v. a. odkręcić, odszrubować; (v. r. & p. *-ся*); (it. odwracać się, odwrócić się od kogo; oddalać się na krótką chwilę; (fa.) wykręcać się, wybiegi czynić.

Отвивать, -вить, v. a. kończyć zwijanie, przestawać zwijać; odwijać, -wić, -winąć; (S. *отвивка, отвиваніе*).

Отвиливать, -вилять, v. n. *-ваться, -яться,* v. r. (fa.) wykręcać się, wykręcić się, wybiegi czynić.

Отвинчивать, отвинтить, v. a. odszrubować, odkręcić; *-ся,* v. r. odkręcać się.

Отвислый, a. obwisły.

Отвиснуть, v. n. obwisnąć.

Отвитіе, odwicie. [odwlekający.

Отвлекательный, a. odciągający,

Отвлекать, -влечь, v. a. odciągać, -gnąć, odwlec; *odwieść kogo od czego, pociągać kogo na swoję stronę; oddalać, odsuwać co od siebie; (v. p. *-ся*): *-влеченный,* a. odciągnięty, odwleczony; odwrócony; oderwany; *-ченное понятіе,* pojęcię oderwane.

Отвнѣ, ad. zewnątrz.

Отвнѣуду, ad. (sł.) zupełnie.

Отводины, f. pl. (vu.) przeprowadziny, przenosiny weselne.

Отводить, -вести, v. a. odprowadzać, -dzić, odwieść; *odwodzić, odciągać kogo od czego; odwracać, -wrocić, oddalać; *— что кому,* wydzielać, wyznaczać co komu; (v. p. *-ся*); *отводка,* odprowadzanie, -dzenie; *-водный,* a. odprowadzający, sprowadzający; wydzielony, wyznaczony; *-водокъ,* latorośl odłożona; *-водчикъ,* urzędnik delegowany do wyznaczenia czego komu; *-водъ,* odprowadzenie, zaprowadzenie; wydzielnie, wyznaczenie; odwrócenie, odwiedzenie, odprowadzenie od czego; konduktor (na domach); skrzydła u sani broniące od wywrotu.

Отвозить, -везть, v. a. odwozić, odwieźć; (v. p. *-ся*); (S. *-возка*); *-возный,* a. odwozowy, transportowy. [zwilżać, zwilżyć.

Отволаживать, отволожить, v. a.

Отволакивать, -лочь, v. a. odwlekać, odwlec, odciągnąć; odwłoczyć.

Отволглый, a. odwilgły, zwilgotniały. [nie; odwłoka.

Отволочка, odwleczenie, odciągnie-

Отворяживать, -рожить, v. a. (vu.) odczarować; (part. *-женный*).

Отворачивать, -воротить, -ро чать, v. a. odwalać, odwalić, odtoczyć; odwracać, -wrocić; odwracać, oddalać (kogo od czego); (o sukniach, kapeluszach i t. d.) odginać, -giąć, odwinąć; *-рочать кому бока,* (vu.) wywałkować, wygrzmocić komu skórę; (v. r. *-ся*).

Отвореніе, otworzenie; *-воренный,* a. otworzony.

Отворотный, a. co obrocić można; odwracający serce.

Отворóтъ, kołnierz; wyłoga, klapa; sztylpa (u bóta).
Отворя́ть, *-ри́ть*, v. a. otwierać, otworzyć; (v. r. & p. *-ся*).
Отврати́тельный, a. odrażający, szkaradny.
Отвраща́ть, *-врати́ть*, v. a. odwracać, -wrócić, oddalić.
Отвраща́ться, *-врати́ться*, v. r. odwracać się, -wrócić się; odstręczać się, odstręczyć się; oddalać się, odstawać od czego; *-враще́ніе*, odwrócenie, oddalenie; *wstręt, odraza; *-раще́нный*, a. odwrócony.
Отвсю́ду, *-всю́да*, ad. zewsząd.
Отвыка́ть, *-вы́кнуть*, *отъ чего́*, v. a. odwykać, -knąć, odzwyczaić się; *-вы́клый*, a. odwykły; *-вы́чка*, odwyknienie, odwykłość. [odwiać.
Отвѣва́ть, *-вѣять*, v. a. odwiewać,
Отвѣ́данный, a. skosztowany.
Отвѣ́дывать, *-вѣ́дать*, v. a. doświadczać, próbować; (o pokarmie i napoju) kosztować, skosztować.
Отвѣнча́ть, v. a. skończyć dawanie ślubu.
Отвѣня́ти, *-ни́ти*, v. a. (sł.) dać posag narzeczonej; *-вѣ́сный*, a. pionowy; prostopadły.
Отвѣ́съ, m. pion; *-вѣ́сный*, a. pionowy; prostopadły.
Отвѣ́тъ, odpowiedź; usprawiedliwienie się, sprawienie się z czego; *-вѣ́тный*, a. odpowiedni; *-вѣ́тственный*, a. odpowiedzialny; odpowiedny; od odpowiedzy należący; *-венность*, odpowiedzialność; *-вѣ́тствовать*, v. a. odpowiadać; *-вѣ́тчикъ*, (*-чица*), odpowiadacz; pozwany, obżałowany.
Отвѣча́ть, v. a. (*кому́*) odpowiadać; (*за кого́, за что*) -dać za kogo lub za co; (w sądach) usprawiedliwiać się; stósować się, odpowiadać czemu, zgadzać się z czém.
Отвѣ́шивать, *-вѣ́сить*, v. a. odważać, -żyć; sprawdzać pionem.
Отвя́зывать, v. a. odwiązywać, odwiązać; (v. r. *-ся*); (it. oderwać się, odczepić się); (S. *отвя́зываніе*, *отвяза́ніе*).
Отгавливать, *-говѣ́ть*, v. n. odpościć, post odbyć; powtórnie spowiadać się i kommunikować.
Отга́дывать, *-гада́ть*, v. a. zgadywać, zgadnąć; *-га́дка*, zgadnienie, odpowiedź zagadki; *-га́дчикъ*, co zgaduje.
Отга́нивать, *отогна́ть*, v. a. (u gorzelników) dystylować.
Отга́щивать, *-гости́ть*, v. n. przestawać gościć.
Отгиба́ть, *отогну́ть*, v. a. odginać, odgiąć; (v. r. *-ся*).
Отгна́ть, v. *Отгоня́ть*.
Отгова́ривать, *-говори́ть*, v. a. odmawiać, odradzać (co komu); odmówić, przestać mówić; odczarować; *-ся*, v. r. (*отъ чего́*) odcinać się, odciąć się (słowami); wymawiać się, nieprzystawać; wymawiać się, usprawiedliwiać się; *-вóрка*, wymówka, wymawianie się.
Отголо́сокъ, odgłos, echo. [kim.
Отго́нщикъ, posłany do gonenia za
Отго́нъ, *отго́нка*, uprowadzenie, zajęcie, zabranie; (u gorzelników) prostka, gorzałka.
Отго́ня, odegnanie, odpędzenie.
Отгоня́ть, *отогна́ть*, v. a. odganiać, odegnać, odpędzić; uprowadzać, zajmować, zabierać; kończyć pędzenie (wódki); *odpędzić, spędzić, stracić; odstręczać, -czyć; (v. p. *-ся*).
Отгора́живать, *-городи́ть*, v. a. odgradzać, -grodzić, odłączyć przegrodą; przegradzać, -grodzić; (S. *отгора́живаніе*, *-городже́ніе*); *-ся*, v. p. być odłączonym przegrodą; *-ро́дка*, odgrodzenie, przegrodzenie; przegroda; (part. *-ро́женный*).
Отгреба́ть, *-гре́сть*, v. a. odgrabić; odmieść; odpłynąć, odbić od brzegu robiąc wiosłami; przestać wiosłami robić. [stronić, unikać.
Отгреба́ться, v. r. (sł.) chronić się,
Отгребе́нный, a. odgrabiony.
Отгрыза́ть, *-гры́зть*, v. a. odgryzać, -gryźć; (part. *-гры́зенный*); *-ся*, v. r. (o zwierzętach) odgryzać się, -gryźć się; (o człowieku) odgryzać się, odcinać się, odciąć się słowami.
Отгу́ливать, *отгуля́ть*, v. n. oddalać się od obowiązków; być nieobecnym; kończyć przechadzkę; *-ся*, v. r. odetchnąć sobie na wolném powietrzu.
Отдава́ть, *-да́ть*, v. a. (*что кому́*) oddawać, zwracać; oddawać, oddać, wręczyć, powierzyć; podać, ustępo-

wać, odstępować; *zostawiać; *- въ ómкупъ*, zadzierzawić; *- въ наёмъ*, nająć (komu); *- справедлúвость*, - sprawiedliwość; *- поклóнъ*, donosić pokłon; *- честь*, oddać honor; *- честь*, (mówiąc o żołnierzach) presentować broń; opuszczać, osłabiać, zwolnić (wyciągnięty sznur); v. i. (o mrozach) zwolnieć, ocieplić się; (o chorych) ulżuć, ostrzymać ulgę; (o broni ogniowéj) odbijać, szarpać w tył; (S. *отдавáніе, отдáніе*); *-ся*, v. r. (*комý*) poddawać się, -dać się; ustępować, ustąpić, cofać się nazad; v. p. być oddawanym i t. d.

Отдáвливать, -давúть, v. n. skończyć gniecenie; przestać gnieść; odciskać, -cisnąć, -gnieść.

Отдалéніе, oddalenie, odległość; oddalenie, -lanie; *-лéнно*, ad. daleko; *-лéнность*, (o miejscu) odległość, oddalenie. [-lić; (v. r. *-ся*).

Отдалять, -лúть, v. a. oddalać,

Отдáривать, -дарúть (*когó чѣмъ*), v. a. oddarować, nawzajem podarować; *-дáрокъ*, m. oddarunek na wzajem.

Отдáтокъ, oddatek, rzecz do oddania; *-дáточный*, a. mający być oddanym, najętym; znaczony na rekruta; *-ный дворъ*, skład rządowy zapasów jakich, w którym przedają je prywatnym; *-дáтчикъ*, oddawca, odprowadziciel rekrutów; wydawacz, wydawka składu rządowego; *-дáча*, oddawanie, oddawka, oddanie.

Отдвúгивать, -двигáть, отодвúнуть, v. a. odsuwać, odsunąć; *-ся*, v. r. odsuwać się, odsunąć się; usuwać się, odstępować, oddalać się; (part. *отдвúнутый, отодвúнутый*).

Отдéргивать, -дéрнуть, v. a. odrywać, oderwać; odciągać, odwodzić, odrywać; (v. r. & p. *-ся*); (part. *отдéрнутый*).

Отдирáть, отодрáть, v. a. oddzierać; (v. r. *-ся*); S. *отдирáніе, -дúрка*, it. uwolnić się czego; *-дúрокъ*, kawałek oddarty

Отднéсь, ad. (sł.) oddziś.

Отдоúти, v. n. (sł.) odsadzić dziecko od piersi; (v. p. *-ся*).

Отдохновéніе, wytchnienie, spoczynek.

Отдувáть, -дýть, v. a. (o wietrze) oddymać, oddąć; ochuchać, chuchaniem ocieplić; (vu.) *когó*, wybić, wytrzepać; *-ся*, v. r. (vu.) pozbywać się, -bydź się; v. p. być oddymanym.

Отдýмывать, -дýмать, v. a. odmieniać, -nić zdanie, zamysł.

Отдýтый, a. ochuchany.

Отдýшина, óтдухъ, otwór, przewiewnik; wentilator.

Отдыхáть, -дохнýть, v. n. oddychać, odetchnąć; *óтдыхъ, -дышка*, odetchnienie, odpoczynek.

Отдѣлáніе, S. & *-дѣланный*, part. a *Отдѣлывать*.

Отдѣлéніе, odzielenie, odłączenie; oddział w książce; wydział (np. w wojsku); część budynku.

Отдѣлéнный, part. a *Отдѣлять*.

Отдѣлúмый, a. oddzielny; *-лúтельный*, a. oddzielający.

Отдѣлка, ukończenie, wykończenie; wykonanie; wyrobienie.

Отдѣлъ, część, oddział (gruntu i t. d.); kommissya (oznaczona dla dochodzenia czego i t. d.); rozdział w książce; część wydzielona (spadku).

Отдѣлывать, -дѣлать, v. a. kończyć, wykończać, -czyć, okończyć; wykształcać, upiękniać; (vu.) zepsuć; *-ся*, v. r. kończyć, skończyć; (fa.) odczepić się, pozbydź się, uwolnić się; v. p. być kończonym.

Отдѣлять, -лúть, v. a. oddzielać, -lić, odłączyć; wydzielać, -lić, dać co komu; odłączać, brakować; oddzielić, wyznaczyć, wykomenderować; (S. *отдѣлéніе*, part. *-лённый*); *-ся*, v. p. & r. być oddzielanym, oddzielać się, odstawać; przedzielać się, mieć co za granicą; podzielić się, otrzymać swoję część w podziale; *-дѣльно*, ad. osobno, oddzielnie; *-ный*, a. oddzielny, osobny.

Отдѣтска, ad. (sł.) z dzieciństwa.

Отекáть, отéчь, v. n. spływać, topić się; puchnąć, opuchnąć; *отéклый*, a. opuchły, nadęty.

Отéлъ, m. ocielenie się.

Отемнять, -нúть, v. a. zaciemniać, -nić, zaćmić; (v. p. *-ся*); (S. *-мнѣніе*, part. *-мнѣнный*).

Отерéбки, m. pl. zgrzebie, pacześ.

Отерёбливать, *-бáть*, v. a. obrywać, oberwać, wyrwać (w około); (v. p. *-ся*).
Отéцъ, ojciec; ojciec, xiądz; *отéческій*, *óтческій*, a. ojcowski; ojczysty; *отéческій гóродъ*, miasto rodzinne.
Отéчество, ojczyzna; *-чественникъ*, patryota; *-венный*, a. ojczysty, do ojczyzny należący.
Отéчникъ, księga z żywotami ojców świętych.
Отжáтый, part. a *Отжимáть*.
Отженáть, *-нýть*, v. a. (sł.) odpędzać, odegnać; (v. p. *-ся*).
Отживáть, *-жúть*, v. a. kończyć życie, umrzeć; kończyć czas służby lub mieszkania.
Отжигáть, *-жéчь*, v. a. odpalać, odpalić; za pomocą ognia odłączyć lub zmiększać; próbować gorzałkę zapaleniem próbki; *-жúгъ*, próba gorzałki zapaleniem; (o ciałach twardych) zmiękczanie w ogniu; *-жигáльница*, naczynie do probowania wódki. [płynnym.
Отжидѣть, v. n. (sł.) stać się nieco
Отжúливать, *-лить*, v. a. (vu.) przywłaszczać. [ły.
Отжúлокъ, (w kopalni) odnoga ży-
Отжимáть, *-жáть*, v. a. wyżymać, wyżąć; wycisnąć, kręcić (bieliznę po praniu).
Отжинáть, *-жáть*, v. a. odżynać, odżąć, ukończyć żęcie; *-ся*, v. r. odbyć się z żęciem.
Отздѣ, ad. (sł.) odtąd, od tego miejsca lub od tego czasu.
† *Отзúміе*, zima niewczesna i poźna.
Отзноблять, *-знáбливать*, *-зноби́ть*, v. a. odzięblać, odzięblić, odmrozić, co sobie; (S. *отзноблéніе*, part. *отзноблéнный*).
Отзывáть, *отозвáть*, v. a. wołać, zawołać (na stronę); odwoływać, odwołać; zapraszać; *-ся*, v. r. odzywać się, wydawać odgłos; odzywać się, odezwać się (na zawołanie drugiego); odezwać się, dać odpowiedź; dać komu zaświadczenie; (w myśl.) dać znak trąbą że psy gonią za zwierzem; v. i. smakować czém; *-зывный*, odwołalny; wydający dźwięk, odgłos; *-зывчивый*, a. odgłos wydający; *-зывъ*, odwołanie; zawołanie; odezwanie sie (na zawołanie); odpowiedź, odgłos, echo.
Отзя́блый, a. odmrożony; *-зя́бнуть* v. n. odmarznąć (mówiąc o członkach ciała).
Отирáльникъ, ręcznik.
Отирáть i t. d. v. *Обтирáть* i t. d.
Оти́скивать, v. a. ugniatać.
О'тискъ, ugniatanie.
Оти́шіе, (sł.) port; zacisze.
Отказáніе, odmówienie; legowanie; *-кáзанный*, a. odmówiony; legowany, zapisany. [jący.
Откáзный, a. legowany; odmawia-
Откáзъ, odmówienie, niezezwolenie; odprawa, oddalenie od służby; (w sądach) wpuszczenie w majętność, intromissya.
Откáзывать, *-казáть*, v. a. (*комý въ чемъ*) odmawiać, odmówić (komu co); (*комý что*) legować, zapisać co komu; (*комý отъ чегó*) oddalić kogo od czego, pozbawić kogo czego; (*когó*) *отъ слýжбы*, oddalić kogo od służby; (*за когó*) wpuszczać kogo w majętność; *-ся*, v. r. *отъ чегó*, zrzec się, wyrzec się czego; (*комý отъ чегó*), wypowiedzieć co komu (np. służbę); (*комý что*) zapisać, legować komu co.
Откáлывать, *-колóть*, v. a. odłupywać, odłupać; odpinać, odpiąć; (S. *-кóлка*); (v. r. *-ся*) it. odpinać się, odpiąć się.
Откáпывать, *-копáть*, v. a. odkopywać, odkopać; (v. p. *-ся*) it. kończyć kopanie.
Откáрмливать, *-кормúть*, v. a. utuczyć, wypaść (bydło); kończyć karmienie dziecięcia (piersiami).
Откáтывать, *откатáть*, v. a. odtaczać, odtoczyć, odwalić; *-тúться*, v. r. odtaczać się, -oczyć się; przestać wozić się, przejeżdżać się.
Откáчивать, *-чáть*, v. n. kończyć huśtanie, pompowanie; (o utoniętych) taczaniem przywrócić życie; *-ся*, v. r. przestać huśtać się.
Откачнýться, v. r. odstać, oddzielić się; * odstrychnąć sie, uchylić się.
Откáщикъ, *-кáзчикъ*, komisarz delegowany dla wpuszczenia kogo w majętność.
Откидный, a. otwierany; *-кáя* *коля́ска*, kolaska otwierana.

Откидывать, -кинуть, v. a. odrzucać, odrzucić, rzucić precz; (v. p. *-ся*, part. *-кинутый*).
Откладывать, -класть, отложить, v. a. kończyć natasowanie; odkładać, odłożyć, odłączyć; *откласть*, (o koniach) wyprzęgać; *odkładać, odwlekać, odwlec; odrzucać, oddalać; porzucać, -cić, zaniechać; (S. *откладываніе*); *-кладка, -кладъ*, odwłoka, odwlekanie; *-ся*, v. r. kończyć robotę (np. pieca, budowli jakiej); (*-житься*), odprzęgać się; *oderwać się, odpaśdź; v. p. być odkładanym, odłączanym; - wyprzęganym; - odkładanym, odwlekanym; odkładać się. [żegnać się, pożegnać się.
Откланиваться, -кланяться, v. r.
Отклеивать, отклеить, v. a. sklejać, skleić; odklejać, -kleić co; (v. r. *-ся*); (S. *отклеиваніе, -клееніе*, part. *-клеенный*).
Откликаться, -кликнуться, v. r. odzywać się, odezwać się (na zawołanie); *откликъ*, odezwanie się.
Отклонять, -нить, v. a. odwodzić, odwieść, odciągnać (kogo od czego); *-ся*, v. r. odwracac się, odrywać się.
Отколачивать, -лотить, v. a. odbijać, odbić, rozbić; (o zegarze bijącym) wybić; (S. *-ваніе, -лоченіе*, part. *-лоченный*). [odczarować.
Отколдовывать, -довать, v. a.
Отколокъ, осколокъ, trzaska, wiór.
Отколотый, a. odłupany; odpięty.
Отколупывать, -лупать, -лупнуть, v. a. oddłubywać, oddłubać.
Отколь, ad. (vu.) skąd, odkąd.
Откопаніе, S. & *откопанный*, part. a *откапывать*.
Откормка, -рмленіе, S. & *-кормленный*, part. a *откармливать*.
Откосъ, spadzistość, pochyłość.
Откочевывать, -чевать, v. n. odmienić, przenieść miejsce koczowania. [odmalować; (v. p. *-ся*).
Открашивать, -красить, v. a.
Откровеніе, natchnienie, objawienie; odkrycie; *-венность*, otwartość, szczerość; *-венный*, a. odkryty, niezasłonięty; odkryty, wynaleziony; otwarty, szczery; objawiony.
Открывать, -крыть, v. a. otwierać, otworzyć; wyjawiać, -wić, wyznać, odkryć; wynajdować, wynaleźć; *-ся*, v. r. odkrywać się, -kryć się; otwierać się, otworzyć się; odkryć się (komu), wyznać się; odkryć się, wydać się; pokazać się, okazać się; *-крытіе*, otworzenie; odkrycie; otwarcie; *-крытый*, a. odkryty; otworzony, otwarty; odkryty, wynaleziony; jawny, wiadomy; *-тое поле*, pole otwarte; *-тый столъ*, stół otwarty.
Откуда (-куду), ad. skąd, odkąd.
Откупаривать, -купарить, v. a. odtykać, odetkać.
Откупать, -пить, v. a. zakupować, zakupić; arendować, dzierżawić; *-ся*, v. a. odkupić się, wykupić się; *-купный*, a. arendowany, dzierżawny; *-купщикъ*, arendarz, dzierżawca; *откупъ*, arenda, dzierżawa.
Откусывать, -кусить, v. a. odgryźć, odkąsić; (S. *-кушеніе*, part. *-кушенный*).
Откутывать, -кутать, v. a. odkryć, odsłaniać, -słonić; (v. r. *-ся*).
Откушать, v. n. kończyć obiad lub wieczerze.
Откушивать, v. a. kosztować (co); *-лаганіе*, odkładanie; odwłoka.
Отлагать, -ложить, v. a. odkładać, -łożyć, -łączać; odwłaczać, odwłóczyć; odrzucać, -cić, porzucić (np. nałóg); *-ся*, v. r. odłączyć się, oderwać się; v. n. odkładać się, odwlekać się.
Отламывать, -ломить, v. a. odłamywać, odłamać; (v. r. *-ся*).
Отлегать, -лечь, v. n. osieść na dół, na dno; *-леглый*, a. osiadły na dno, na dół.
Отлеживаться, -лежаться, v. r leżeniem sił nabierać; dla uniknienia pracy za chorego się udać.
Отлетать, -тѣть, v. n. odlatywać, -lecieć; odlatać, odskoczyć; *-лётный*, a. odlatujący; *-лётныя птицы*, ptaki odlatujące.
Отливать, -лить, v. a. odlewać, odlać; odlewać, oblać, ulać (z kruszcu); - *кого* (np. *упавшаго въ обморокъ*) *водою*, odlać kogo (np. zemdlałego wodą); (o tkaninach) mienić się; (S. *отливаніе, отлитіе*); *-ся*, v. r. & p. być odlewanym, odlewać się (z kruszcu jakiego)

Отливина, rynna; *-ливный*, a. lany, odlewany; *-вная доска (въ кухни)*, stek kuchenny; *-ливокъ*, odlew, rzecz odlana z czego; *-ливъ*, odlew, odlanie, odlewanie (z kruszcu); odlew, opadnienie morza; mienienie się kolorów.
Отлика, (fa.) różnica.
Отликій, a. (fa.) różny.
Отлитый, a. odlany, ulany; odlewany, odlany (z kruszcu).
Отличать, *-чить*, v. a. rozróżniać, -óżnić; cenić, szacować, nagradzać; (*кого*), czynić kogo znakomitym, wsławiać kogo; – *себя чѣмъ*, popisywać się nad innemi, wsławiać się; *-ся*, v. r. rożnić się; wsławiać się; v. p. być rozróżnianym, rozpoznawanym; być nagradzanym; *-ченіе*, rozróżnienie; powaga, uważanie; *-ченный*, a. rozróżniony; odznaczony, nagrodzony.
Отличествовать, v. n. różnić się.
Отличительный, a. rozróżniający, szczególny, osobliwy; (S. -ność).
Отличіе, *-личность*, różnica, różność; rożnienie z powagą, poważanie; osobliwość, wyborność, znamienitość; *-личный*, a. rożny, rożniący się; osobliwy, szczególny.
Отлогій, a. spadzisty, pochyły; (S *-логость*, *-логъ*).
Отложеніе, odłożenie; odwłoka; *-ложенный*, a. odłożony; odłożony, odwłoczony; (o koniach) odprzęgnięty; *-ложистый*, a. stoczysty, pochodzisty.
Отломаніе, S. & *-ломанный*, *-ломленный*, part. a *отламывать*.
Отломокъ, m. odłomek, ułomek; *-ломъ*, przełom, miejsce gdzie co przełamano.
Отлучать, *-чить*, v. a. odłączać, -czyć, oddzielić, oddalić; wyłączać, -czyć, exkomunikować; (v. r. *-ся*) it. stronić, unikać; *-ченіе*, odłączenie, oddalenie; wyłączenie, wyklęcie od kościoła; *-ченный*, a. wyłączony, wyklęty; (sl.) odłączony, osobny, oddzielny; *-лучка*, oddalenie, nieobecność; *-лучный*, a. odłączny, osobny.
Отлыгаться, *отолгаться*, v. r. wyłgać się.
Отлѣзать, *-лѣзть*, v. n. odłazić, -leźć; (fa.) strzec się, pozbydź się zaczepek kogo.
Отлѣпливать, *-плять*, *-пить*, v a. odlepiać, -pić, odkleić; (v.r.*-ся*)
Отляпать, *-ляпнуть*, v. a. (vu. odpłatnąć, odciąć; *-ся*, v. a. (vu.) milczeć, milczeniem cierpliwie znosić.
Отманивать, *-манить*, v. a. odwabiać, odwabić, odciągnąć, zwodzić.
Отматывать, *-мотать*, v. a. odwijać, odwić.
Отмахивать, *-махать*, *-хнуть*, v. a. odmachać, -chnąć; odciąć za jednym razem; *-ся*, v. r. odpędzić od siebie machaniem; *-махъ*, *-машка*, odmach, odmachnienie.
Отмачивать, *-мочить*, v. a. odmaczać, odmoczyć; (v. p. *-ся*).
Отмашь, *на отмашь*, ad. przewrócona ręką, na odlew.
Отмежевывать, *-жевать*, v. a. odmierzać, -rzyć, oddzielić mierzeniem.
О'тмель, *-мелина*, mielizna, miałkość (ciągnąca się od brzegu w rzekę); *-мелый*, a. mający mielizny.
Отмерзать, *-мерзнуть*, v. n. odmarzać, -rznąć; *-мерзлый*, a. odmarzły, zmarzły.
Отместіе, *-местникъ*, v. *отмщеніе*, *отмститель*.
Отметать, *-мести*, v. a. odmiatać, -mieść; (S. *-метеніе*, part. *-метенный*).
Отметать, *-метнуть*, v. a. odrzucać, -cić, wyrzucić; *-ся*, v. r. zapierać, przeczyć, zaprzeczyć; odstąpić od kogo.
Отметникъ, odszczepieniec; *-метный*, a. odrzutny; odszczepiony; wyborny, szczególny.
Отметывать, *-метать*, v. a. odrzucać, -cić, odwalić; (v. p. *-ся*).
Отмокать, *-мокнуть*, v. a. odmakać, odmoknąć; *-моклый*, a. odmokły.
Отмолвить, v. a. odradzić.
Отмораживать, *-морозить*, v. a. odmrażać, -mrozić (sobie co); (S. *-мороженіе*, part. *-роженный*).
Отморщина, majątek po wymarłych domach.
Отмотанный, a. odwity.
Отмочить, v. *Отмачивать*.
Отмститель, *-мстникъ*, mściciel; *-мстительный*, a. służący do zemsty.
Отмщать, *-щевать*, *-мстить*, v. a. mścić się, zemscić się; (S. *-мще-*

ваніе); *–мщéніе*, zemszczenie sie, zemsta; *–мщéнный*, a. zemszczony.
Отмывáть, *–мы́ть*, v. a. odmywać, -myć; kończyć mycie; (S. *–мывá-ніе*, *–мы́тіе*, *–мы́вка*, part. *–мы́-тый*); (v. r. *–ся*), it. kończyć mycie, pranie; *– съ чѣмъ*, zmyć wszystko.
Отмыкáть, *отомкну́ть*, v. a. odmykać, odemknąć; odjąć, zdiąć; *–ся*, v. r. odmykać się, odemknąć się.
Отмы́чка, wytrych.
Отмѣ́на, f. zmiana, zmienie czego, zniesienie; odmiana, różnica; uszanowanie, poważanie; pierwszeństwo. [komity; (S. -tość).
Отмѣни́тый, a. znamienity; zna-
Отмѣнность, f. różność, rożnica; *–мѣнный*, a. różny, odmienny; szczególny, osobliwy; wyborny.
Отмѣня́ть, *–ни́ть*, v. a. rozróżniać, -nić; zmieniać, -nić; znieść; odłożyć (np. zgromadzenie); odznaczać, odróżniać z powagą; oceniać, poważać, dawać pierwszeństwo; *–ся*, v. r. różnić się; odznaczać się, stać się znakomitym; v. p. być rozróżnianym i t. d.
Отмѣривать, *–мѣря́ть*, v. a. odmierzać, -rzyć, wymierzyć.
Отмѣ́та, f. znak, znaczek, krzyżyk (w książkach, używany), odsyłacz.
Отмѣчáть, *–мѣ́тить*, v. a. naznaczyć, znak położyć.
Отмя́кнуть, v. n. odmięknąć; *–мя́-клый*, a. odmiękły.
Отмя́тый, a wytarty, wykruszony, v. *отминáть*.
Отнéлѣже, ad. (sł.) odtąd jak.
Отнесéніе, S. & *–сéнный*, part. a *относи́ть*.
Отнимáть, *–ня́ть*, v. a. odbierać, odebrać, odjąć, zabrać; *–ся*, v. r. odejmować się, być odejmowanym; słabieć.
Относи́тельно, ad. stosownie, względem; *–льность*, f. stosunek; *–ль-ный*, *–но́сный*, a. tyczący się czego; *–льное мѣстоимéніе*, zaimek względny (*pronomen relativum*).
Относи́ть, *–нéсть*, v. a. odnosić, -nieść, przenosić (dokąd inąd); przywłaszczać, przyswajać, przypisywać (komu lub czemu); (fa.) odciąć, odpłatnąć; odrywać, oderwać; (S. *отнесéніе*, *–но́съ*, *–но́ска*, part. *–нe-сéнный*); *–ся*, v. p. odnosić się, być odniesionym; v. r. ściągać się, tyczeć się, należeć; udawać się do kogo; *–ношéніе*, odnoszenie; stosunek, względy na co; rapport, doniesienie.
Отны́нѣ, ad. od tego czasu.
Отню́дуже, ad. (sł.) skąd, odkąd.
О'тнюдь, *–ню́дь не*, ad. żadną miarą
Отня́тіе, odjęcie; *–ня́тый*, a. odjęty, wzięty. [odłożony
Отóбранный, a. odebrany; wybrany,
Отобѣ́дать, v. n. skończyć obiad; obiadować.
Отогнáніе, odpędzenie, odegnanie.
Отóгнанный, a. odegnany, odpędzony; zabrany, zajęty (np. nieprzyjaciełowi)
Отогну́тый, a. odgięty. [cielowi)
Отогрѣвáть, *–грѣ́ть*, v. a. odgrzewać, odegrzać, odgrzać; (v. r. *–ся*); *–грѣ́тый*, a. odgrzany.
Отодви́нутый, a. odsunięty.
Отóдранный, a. oddarty.
Отожжéніе, upalenie; *–жжéнный*, a. upalony, wypalony.
Отóзванный, a. odwołany.
Отóкъ, m. (sł. wyspa); puchlina wodna w całem ciele (*Anasarca*).
Отолстѣ́ть, v. n. grubieć, zgrubieć, otyć; *–стѣ́лый*, a. zgrubiały, otyły.
Отомкну́ть, v. *Отмыкáть*.
Отону́ду, *–ну́дуже*, ad. (sł.) skąd.
Отоня́ть, *–ни́ть*, v. a. ścieńczać, ścieńczyć.
Отóпокъ, m. bót lub trzewik stary.
Отопрѣвáть, *–прѣ́ть*, v. n. częstém poceniem odstać; (a. *–прѣ́-лый*). [deptany, rozdeptany.
Отóптанный, a. (o obuwiu) wy-
Оторáчивать, *–рочи́ть*, v. a. obszywać, obkładać (wtążkami); (S. *–рáчиваніе*, *–рочéніе*, *–ро́чка*, it. wstązka obszyta; part. *–ро́ченный*); (v. p. *–ся*).
Оторопѣ́лый, a. przestraszony, struchlały, v. *Торопѣ́ть*. [a. odesłany
Отослáніе, odesłanie; *–о́сланный*,
Отослáть, v. *Отсылáть*.
Отощáть, v. n. słabieć, tracić siły od postu; *–щáлый*, a. osłabiony przez post.
Отпадáть, *–пáсть*, v. n. odpadać, -paść; * odszczepić się, odczepić się (od kogo, od wiary); (sł.) upadać, przychodzić do upadku; *–па-*

дéнie, odpadnienie; odszczepienie się; *–пáдшій*, a. odpadły; –dły (od kogo, od wiary); v. *отпáдать*.
Отпáивать, *–поúть*, v. a. odchować, wykarmić mlekiem; (S. *–пáиваніе*, *–поéніе*; (v. p. *–ся*).
Отпáивать, *–пáять*, v. a. odlutować; (v. r. *–ся*); (S. *–пáиваніе*, *–паяніе*).
Отпáлзывать, *–ползáть*, v. n. odczołgać się, odczołgnąć się.
Отпáлый, a. odpadły.
Отпáрывать, *–порóть*, v. a. odparać, odpróć; (v. p. *–ся*).
Отпертый, v. *Отпирáть*.
Отпечáтывать, *–чáтать*, v. a. wydrukować, oddrukować; drukować; *–ся*, v. r. *съ чьмъ*, wydrukować, kończyć druk; v. p. być wydrukowanym; – drukowanym; odbić się z druku (z czego wydrukowanego); (S. *–чáтываніе*, *–чáтаніе*, *–чáтка*, part. *–чáтанный*; *–чáтокъ*, wybicie, wyobrażenie z druku; exemplarz; *piętno, znak, znamię.
Отпивáть, *–пúть*, v. a. upijać, upić, odpić (czego); *–ся*, v. a. piciem uwalniać się (czego); tyć, tłuścieć od picia.
Отпúливать, *–пилúть*, v. a. odpiłować (piłą); (v. p. *–ся*) it. kończyć piłowanie; *–пúлокъ*, m. odrzynek (odpiłowany).
Отпиráніе, otwieranie, odmykanie.
Отпирáтельство, zapieranie się, zaparcie się.
Отпирáть, *–перéть*, v. a. otwierać, otworzyć; otworzyć zasuwkę; (v. r. & p. *–ся*), it. zapierać się.
Отпúрка, otwieranie; klamka.
Отпúсывать, *–писáть*, v. a. odpisywać, odpisać komu; konfiskować, zabierać na skarb; *–ся*, v. p. być konfiskowanym; v. a. kończyć pisanie; *–пúсанный*, a. odpisany; konfiskowany; *–пúска*, odpis, odpowiedź piśmienna; konfiskowanie; *–писный*, a. konfiskowany.
О'тпись, odpis; doniesienie (podkomendnego do swego przełożonego); kwit, zakwitowanie; konfiskata.
Отпúхивать, *–пихáть*, *–пихнýть*, v. a. odpychać, odepchnąć; odsuwać, oddalać (np. od służby); *–ся*, v. r. oddalać się od lądu.
Отплáта, *–плачéніе*, odpłacenie, odpłata, nagroda.
Отплáчивать, *–платúть*, v. a. odpłacać, nagradzać; *–ся*, v. r. opłacać się, –cić się, okupić się.
Отплéскивать, *–плескáть*, v. a. & r. *–ся*, wypluskiwać, wypluskać (np. wodę z łodki).
Отплетáть, *–плéсть*, v. a. uplatać, upleść; skończyć plecenie (koronki); odplatać, –pleść, rozpleść; (v. r. & p. *–ся*), it. odwlekać się, odejść z trudnością; *–плетéнный*, a. odpleciony. [wać, odpłynąć.
Отплывáть, *–плыть*, v. n. odpływać, odpłynąć.
О'тповѣдь, f. odpowiedź.
Отпоéніе, v. *Отпáивать*, *Отпоúть*.
Отполонúть, v. a. odbijać, odbić jeńca (nieprzyjacielowi).
Отполнять, *–нúть*, v. a. odlać, ulać (z naczynia pełnego).
Отпорóтый, part. a *отпáрывать*.
Отпóръ, odpór, odparcie.
Отпóтчивать, v. a. uczęstować.
Отпотѣлый, a. (o oknach) spotniały; *–тѣть*, v. n. spotnieć.
Отправлять, *–прáвить*, v. a. odprawiać, sprawowować, wykonywać; wyprawić, wysyłać, wysłać; *–влять торгóвлю*, *торгъ*, *ремеслó*, handlować, prowadzić handel, rzemiosło; – *обѣдню*, mszą odprawiać; – *именúны*, odprawiać imieniny; *–правлéніе*, (*–прáва*), wykonanie, wypełnienie; odprawienie; wysyłanie, wysłanie, posłanie; *–прáвленный*, a. wykonany, wypełniony; wysłany; *–ся*, v. r. wyprawić się, udać się dokąd; – *въ путь*, odjechać; odprawiać się, odbywać się z czém; v. p. być odprawianym i t. d.
Отпрáшивать, *–просúть*, v. a. wypraszać, wyprosić, uprosić; *–ся*, v. r. wypraszać się, wyprosić się (od czego).
Отпрыгивать, *–гнýть*, v. n. odskakiwać, odskoczyć; odbijać się, odbić się.
Отпрыскивать, *–прыснуть*, v. n. puszczać, wypuszczać pączki, latorośle poboczne; *óтпрыскъ*, odrostek, latorośl.
Отпрягáть, *–прячь*, v. a. odprzęgać, odprząc, wyprząc; (v. r & p. *–ся*); (part. *–пряжённый*)

Отпря́сть, v. n. uprząść, skończyć przędzenie.
Отпу́гивать, **-пугну́ть**, v. a. odstraszać, -szyć, spłoszyć.
Отпуска́ть, **-пуща́ть**, **-пусти́ть**, v. a. wypuszczać, wypuścić, uwolnić; wyprawiać, wysyłać, wysłać; odpuszczać, -puścić, darować; przebaczyć; wydawać, wydać (co z jakiego zapasu); **-сти́ть са́блю**, wyostrzyć szablę; **-сти́ть бо́роду**, zapuścić brodę; (v. p. **-ся**).
Отпу́скная, karta wolności (którą otrzymuje z poddaństwa wyzwolony); **-скны́й**, a. wyzwolony, uwolniony; do pożegnania należący; wysyłany, wyprawiany.
О́тпускъ, wypuszczanie, -szczenie; wysłanie, wyprawienie; urlop, uwolnienie na pewny czas; świadectwo wyzwolenia od poddaństwa; modlitwa po skończoném nabożeństwie czytana; (w kancellaryach) kopia, odpis.
Отпусти́тельный, a. godny odpuszczenia; kończący nabożeństwo.
О́тпустъ, (sł.) modlitwa czytana przez kapłana po nabożeństwie odprawioném.
Отпу́тывать, **-пу́тать**, v. a. odwikłać, odwijać; (v. r. **-ся**); (S. **отпу́тываніе**, **отпу́таніе**).
Отпуща́ть, (v. **отпускать**); (S. **-ще́ніе**, part. **-пу́щенный**); **-пу́щенникъ**, wyzwoleniec.
Отпѣва́ть, **-пѣ́ть**, v. a. kończyć, skończyć śpiewanie, odśpiewać; **- обѣ́дню**, odprawić mszą; **- поко́йниковъ**, odprawiać nabożeństwo za zmarłych; (S. **-пѣва́ніе**, **-пѣ́тіе**, part. **отпѣ́тый**).
Отпя́чивать, **-пя́тить**, v. a. cofać, cofnąć; (v. r. **-ся**).
Отрабо́тывать, **-бо́тать**, v. a. kończyć, ukończyć robotę; zrobić, odrobić; **-ся**, v. r. kończyć, skończyć robotę, przestać robić; odrabiać, odrobić; v. p. być konczonym i t d.
Отра́ва, trucizna.
Отра́вливать, **-вля́ть**, **-ра́вить**, v. a. truć, otruć; (v. r. & p. **-ся**); **-вле́ніе**, otrucie; **-вле́нный**, a. otruty; **-а́вникъ**, **-а́вщикъ**, otrucieiel; **-а́вный**, a. truciznowy.
Отра́да, ulga, ulżenie; **-ра́дный** a. ulżywający.
Отража́ть, **-рази́ть**, v. a. odbijać, odbić, odwrócić, oddalić; *odrucać, zbijać, dowody; (o prominiach) odbijać, rzucać; (v. r. & p. **-ся**); (S. **-раже́ніе**, part. **-же́нный**); **-рази́тельный**, a. odbijający, odporny.
Отражда́ть, **-рожда́ть**, **-роди́ть**, v. a. odradzać; **-ся**, v. r. odradzać się, -dzić się; *odrodzić się.
О́трасль, f. odrośl, odrostek.
Отраста́ть, **-роста́ть**, **-рости́**, v. n. odrastać, -rość, -rosnąć; (S. **отраста́ніе**, **-роще́ніе**); **-ра́щивать**, **-роща́ть**, **-рости́ть**, v. a. dopuścić rość, urość; (v. p. **-ся**).
Отре́біе, n. **-ре́би**, omieciny, śmiecie.
Отребля́ть, **-реби́ть**, v. a. (sł.) obcinać okrzesywać (drzewo); (v. p **-ся**).
Отрека́ніе, **-рица́ніе**, wyrzekanie się; zaprzeczanie, przeczenie; odwołanie (jakiego zdania).
Отрека́ть, **-ре́чь**, v. a. odmówić, odrzucić; odrzekać się, odrzec się, wyrzec się; odwołać (jakie zdanie i t. d.); **-ся**, v. r. wyrzekać się, odrzeć się, wyrzeć się; przeczyć, zaprzeczyć.
Отре́пливать, **-па́ть**, v. a. czesać (len, konopie); (v. p. **-ся**); **-е́нки**, m. pl. paczesie, pakuły, kłaki; **-ре́пье**, szmat, szmata, gałgany, łachmany; paczesie, kłaki.
Отрече́ніе, odrzucenie; wyrzeczenie się; **-че́нный**, a. odrzucony; zaprzeczony; odwołany.
Отринове́ніе, odrzucenie, odmawianie; **-ве́нный**, **-ри́нутый**, a. odrzucony, odmówiony; **отри́нуть**, v **отрѣва́ть**.
Отрица́тельный, a. odrzucający, przeczący; **-ная величина́**, (w matem.) ilość odjemna.
Отрица́ть, **-рещи́**, v. a. v. **Отрека́ть**.
Отро́гъ, odnoga góry.
Отро́діе, rodzaj, gatunek; **-ро́докъ**, odrośl, odrostek, latorośl; **-ро́дъ**, potomstwo, plemię, ród.
Отрожда́ться, v. **Отражда́ться**; (S **-рожде́ніе**, part. **-жде́нный**).
Отрокови́ца, dziewczynka nie mająca lat dwunastu; dziewka, służąca.
О́трокъ, (sł.) chłopiec nie mający lat dwunastu; sługa, służący, parobek.

Отрости́, v. *отрастáть*; *-сти́ть*, v. *отрáщивать*.
Отрóстокъ, m. odrostek, odrośl.
Отрочá, n. chłopiec; *-рóческiй*, a. dziecinny, chłopięcy; *-рóчество*, wiek chłopięcy.
Отрощéнный, a. odrośnięty.
Отрубáть, *-би́ть*, v. a. odrąbać, odciąć; (v. p. *-ся*); *-рýбленный*, *O'трубu*, f. pl. otręby. [a. odrąbany.
Отрýбокъ, m. odrąbek; *-рýбъ*, odręb; miejsce przeznięte drzewa uciętego.
Отрывáть, *оторвáть*, v. a. odrywać, oderwać; * odciągać, -gnąć, odwrócić (kogo od czego); *-ся*, v. r. odrywać się, oderwać się; *odciągać się, odrywać się (od czego); (S. *-рывáнiе*, *-орвáнiе*, part. *отóрванный*.
Отрывáть, *-ры́ть*, v. a. odkopywać, odkopać; (S. *-рывáнiе*, *-ры́тiе*, part. *-ры́тый*).
Отры́вистый, a. (o stylu) krótki, zwięzły; (o głosie) przerywany; *-ры́вокъ*, m. urywek; * urywek, ułomek.
Отры́въ, *съ отры́вомъ*, z chęcią.
Отрыгáть, *-ры́гнуть*, v. a. (vu.) odrzygować, odrzygać, -gnąć.
Отрыгáть, *-ры́гнуть* & *-ся*, v. n. (o chorobach) powracać się; wydawać się, -dać się, stać się jawnym; *-гáется мнѣ*, v. n. odbija mi się z żołądka; *-ры́жка*, odbijanie się z żołądka, rzygnienie; powrócenie (choroby), recydywa.
Отрѣвáть, *-рѣ́ять*, *-ри́нуть*, v. a. (sł.) odrzucać, -cić, nieprzyjąć; (v. p. *-ся*).
Отрѣ́зывать, *-рѣ́зать*, v. a. odrzynąć, odkroić; odciąć, oderżnąć; (S. *-зывáнiе*, *-рѣ́занiе*); (v. p. *-ся*); *-рѣ́зокъ*, m. odrzezek; (matem.) odcinek koła; *-рѣ́зъ*, odkrój, odcięcie.
Отрѣшáть, *-ши́ть*, v. a. (sł.) odwięzywać, -wiązać; oddalać, odsuwać (służącego); złożyć (z urzędu); *-ся*, v. r. (sł. rozłączać się, rozłączyć się, uwolnić się); v. p. być oddalonym, odsuniętym; *-ся отъ цéркви*, być w klątwę kościelną wrzuconym; (S. *-рѣшéнiе*), it. klątwa kościelna; (part. *-шéнный*), it. exkomunikowany.
Отрѣ́нный, a. (sł.) odpędzony.
Отря́дъ, oddział (wojska); wydział, kommissya.
Отряжáть, *-ряди́ть*, v. a. wyznaczyć, wykomenderować; posłać; (v. p. *-ся*); (part. *-ряжéнный*).
Отрясáть, *-ря́сывать*, *-рясти́*, (*отря́хивать*, *-ря́хнуть*), v. a. otrząsać, otrząść, -snąć; (v. r. & p. *-ся*).
Отсáживать, *-сади́ть*, v. a. odstawiać, -wić; przesadzać, -dzić; (v. p. *-ся*).
Отсáсывать, *-сосáть*, v. a. kończyć ssanie; odsysać. [tło.
Отсвéркивать, v. a. odbijać świa-
Отсвѣ́тъ, blask, odbijanie się światła; *-свѣ́чивать*, *-свѣти́ть* & *-ся*, v. a. & r. połyskiwać, połyskać, lśknąć się, odbijać światło.
Отсéлокъ, mała wioska osadzona mieszkańcami z pobliskiéj wsi wielkiéj. [czasu.
Отсéлѣ, *-сéль*, ad. odtąd, od tego
Отселя́ть, *-ли́ть*, v. a. przesiedlać, -dlić; (v. r. *-ся*).
Отси́живать, *-сидѣ́ть*, v. a. siedzeniem sprawić otrętwiałość.
Отскáбливать, *-скобли́ть*, v. a. odskrobywać, odskrobać.
Отскáкивать, *-скочи́ть*, *-скокнýть*, v. n. odskakiwać, odskoczyć, odskoknąć.
Отслáнивать, *-слони́ть*, *-ни́ть*, v. a. odsłaniać, odsłonić; odemknąć, otworzyć; *-ся*, v. r. odsuwać się, odsunąć się, ustąpić na bok.
Отслýга, odsługa, odsłużenie.
Отслýживать, *-служи́ть*, v. a. odprawiać, -wić (np. nabożeństwo); skończyć nabożeństwo; odsługiwac, odsłużyć; (S. *-служéнiе*, part. *-жéнный*). [słuchiwać, -słuchać.
Отслýшивать, *-слýшать*, v. a. od-
Отсóвывать, *-сýнуть*, v. a. odpychać, odepchnąć. [odradzać, -dzić.
Отсовѣ́тывать, *-вѣ́товать*, v. a.
Отсосáнiе, S. & *-сóсанный*, part. a *отсáсывать*.
Отсóхлый, a. uschły, v. *отсыхáть*.
Отсрóчивать, *-срóчить*, v. a. odkładać, odłożyć na inny czas; (v. p. *-ся*); *-срóченiе*, odwleczenie, odłożenie na inny czas; *-срóчка*, odwłoka, przedłużenie terminu; *-срóчный*, a. odwłoczny, zwłoczny; *-срóченный*, a. odłożony.

Отставáть, -стáть, v. n. zostawać, zostać, pozostać za czém; zbyć się, oderwać się (od kogo); ustępować komu w czém, nie wyrównac komu; odstąpić od czego, odzwyczaić się, poprzestać co czynić; odpaśdź, oderwać się; *-стаютъ часы́*, zegarek się późni; *-стáвка*, odstawienie; (v. *отстáвливать*); *odprawa, abszyt, uwolnienie (od służby wojskowéj i t. d.); *-ставлéніе*, odstawienie; zniesienie, skasowanie; odprawienie, uwolnienie; *-стáвленный*, odstawiony; zniesiony, skasowany; odprawiony, uwolniony; *-стáвливать, -ставля́ть, -стáвить*, v. a. odstawiać, -wić, odsunąć (co od czego); znieść, skasować, zmienić; odprawiać, uwalniać (od służby); (v. p. *-ся*); *-ставный*, a. uwolniony; dymissyonowany.

Отстáивать, -стоя́ть, v. a. kończyć stojenie, odstać; ratować, bronić; *-стоя́ть нóги*, strudzić się stojaniem; *-ся*, v. r. zostawać w czasie burzy ze statkiem w miejscu bezpieczném; (o cieczach) ustawać się, ustać się; *-стáлый*, a. pozostały w tyle; odstały, odpadnięty.

Отстанáвливать, -становúть, v. a. odstawiać, -wić (co od czego); (part. *-станóвленный*).

Отстёгивать, -стегáть, v. a. odstębnować; (fa.) wysmagać, wychłostać.

Отстёгивать, -стегáть, отстегнýть, v. a. odpinać, odpiąć (guzik, sprzączkę); wyprzęgać, wyprząc (konia naręcznego); *-ся*, v. r. (o guzikach, o sprzączkach); odpinać się, -piąć się; (o przyprzęsce) odkładać się, odłożyć się; (part. *отстёгнутый*).

Отстóй, ucieczka na morzu w czasie burzy.

Отстóйки, m. pl. ustoiny, fusy, męty.

Отстороня́ться, v. r. usuwać się, zejść na bok.

Отстоя́лый, -стоя́нный, a. (o cieczach) ustały, osiadły.

Отстоя́ніе, odstanie, odległość.

Отстоя́ть, v. n. być odległym, oddalonym; *rożnić się, odznaczać się (od kogo czém); nie wyrównać komu (w czém).

Отстрáивать, -стрóить, v. a. kończyć, ukończyć budowę; (S. *-стрáиваніе, -строéніе, -стрóйка*); (v. p. *-ся*), it. v. r. skończyć budowę; *-стрóенный*, a. odbudowany.

Отстраня́ться, -сторониться, v. r. chronić się, unikać, stronić; wyjść, wyjechać z ojczyzny.

Отстрастúть, v. a. odstraszyć (kogo); *-стрáстка*, f. odstraszenie, groźba; *-стращённый*, a. odstraszony.

Отстригáть, -стри́чь, v. a. odstrzygać, odstrzyć; (v. p. *-ся*).

Отстри́женный, a. odstrzyżony.

Отстрѣливать, -стрѣлúть, v. a. odstrzeliwać, -strzelać, -lić, utrzelić.

Отступáть, -ступúть, v. a. odstępować, odstąpić, odejść, cofnąć się, oddalić się; odstępować, oddalić się (od czego), nie zachować, nie trzymać się czego; odstąpić, odszczepić się (od wiary); *-ся*, v. r. zrzekać się (czego); ustępować, odstępować (czego komu); (S. *-ступáніе, -ступлéніе*), it. odstąpienie; odwód; odpadnięcie od wiary; *отстýпникъ*, odszczepieniec, odstępnik; *-стýпничество*, n. odstępstwo od wiary; *-стýпный*, a. odpadły, odstępny; odwodowy; *óтступъ*, odwód, ustępowanie wojska.

Отсуждáть, -судúть, v. a. rozsądzić, wydać wyrok; przysądzać, -dzić co komu; (sł.) mścić, karać; (S. *-сужденіе*, part. *-ждённый*).

Отсýживать, -судúть, v. a. odradzać, odradzić.

Отсýливать, -сулúть, v. a. obiecować, obiecać (co komu); *-сýлъ*, obiecanie, obietnica.

Отсýнуть, v. *Отсóвывать*.

Отсупротúву, ad. (sł.) naprzeciw, z przeciwnéj strony.

Отсýтствіе, nieprzytomność; niebytność, nieobecność; *-сýтствовать*, v. n. być nieprzytomnym, nieobecnym; *-ствующій*, a. nieprzytomny, nieobecny.

Отсýчивать, -сучúть, v. a. kończyć kręcenie; odwracać, odkładać (np. rękawy); odwijać, odwinąć; (v. r. *-ся*).

Отсýшивать, -сушúть, v. a. ususzać, -szyć, wysuszyć.

Отсчúтывать, -считáть, v. a. odliczać, odliczyć.

Отсылать, отослать, v. a. odsyłać, odesłać, posłać; *-сылка*, odesłanie, odsyłka.
Отсыпать, -сыпать, v. a. odsypać, usypać, zmniejszyć sypaniem; (fa.) odsypać, odmierzyć; drogo zapłacić, wysypać pieniądze; (v. p. *-ся*), it. v. r. okupować się, okupić się; (S. *отсыпаніе, отсыпаніе, отсыпка*); *-сыпный*, a. odsypny; *- хлѣбъ*, ordynarya (zbożem).
Отсырѣть, v. n. odwilgnąć, odwilgnieć, odwilżeć.
Отсыхать, -сохнуть, v. n. (o członkach ciała) usychać, uschnąć.
Отсѣвъ, wysiew.
Отсѣдать, -сѣсть, v. n. przesiadać się, przesiąść się; odstawać, oddzielać się; osiadać, opadać na dno. [dno opadły.
Отсѣдъ, osad, gąszcz w cieczy na
Отсѣкать, -сѣчь, v. a. odcinać, -ciąć, odrąbać; (S. *-сѣканіе, -сѣченіе*, part. *-сѣченный*); (v. p. *-ся*); *-сѣкъ*, (*-сѣчекъ*, d.), m. odcinek. [oddzielony, oderwany.
Отсѣлый, a. osiadły, opadły na dno;
Отсѣять, v. a. kończyć sianie.
Отсюда, ad. stąd, z tego miejsca.
Оттаивать, -таять, v. n. odtajać; v. a. odmrażać, odmrozić.
Отталина, f odtaina.
Отталкивать, -толкнуть, v. a. odpychać, odepchnąć.
Оттамо, ad. (sł.) z tamtąd.
Оттапливать, -топить, v. a. odtapiać, odtopić; (v. r. & n. *-ся*).
Оттаптывать, -топтать, v. a. oddeptywać, oddeptać; (o obuwiu) wydeptywać.
Оттаскивать, -тащить, v a. odciągać, odciągnąć, odwlec.
Оттачивать, -точить, v. a. wyostrzać, wyostrzyć; (v. p. *-ся*).
Оттепель, f. odwilż, odmiecz.
Оттереть, v. *Оттирать*.
Оттерпливаться, -рпѣться, v. r. (fa.) wycierpieć.
Оттирать, -тереть, v. a. wycierać, wytrzeć; odcierać, odetrzeć, tarciem przywrócić czucie; odpierać, odeprzeć; *- кого изъ мѣста*, wysadzać, -dzić kogo z miejsca; (S. *-тираніе, -тертіе, -тирка*, part. *-тертый*); (v r. & p. *-ся*).
Оттискъ, wycisk, wyciśnienie.
Оттискивать, -снять, -снуть, v. a. wyciskać, wycisnąć, wytłoczyć; wydrukować.
Оттолкнутый, part. a *отталкивать, оттолкнуть*.
Оттолѣ, ad. (sł.) odtąd, od tego czasu.
Оттопленіе, S. & *-топленный*, part. a *оттапливать*.
Отторгать, -ргнуть, v. a. odrywać, oderwać; odciągać, -gnąć; (S. *-торганіе, -торженіе*, part. *отторженный, -торгнутый*); (v. p. *-ся*). [*оттачивать*.
Отточеніе, S. & *-ченный*, part. a
Отточить, v. a. wypunktować, punktami oznaczyć; (part. *-точенный*).
Отточка, wytoczenie, wyostrzenie; wypunktowanie, wykropkowanie.
Оттрясать, -трясти, v. a. otrząsać, otrząść, otrząsnąć; (S. *-трясеніе*, part. *-сенный*).
Оттуда, -уду, ad. z tamtąd; odtąd.
Оттушевать, v. a. odtuszować; *-шовка*, odtuszowanie.
Оттыкать, ототкнуть, v. a. odtykać, odetknąć; odszpuntować; spuścić suknią podkasaną; (v. p. *-ся*).
Оттѣнивать, -нить, v. a. odcieniować; (S. *-тѣненіе, -тѣнка*).
Оттѣнокъ, cień, cienie; *оттѣнь*, f. odcień; odstopniowanie.
Оттѣснять, -тѣснивать, -снить, v. a. odciskać, -snąć, odgnieść; wysadzać, -dzić, wyrugować; (v. p. *-ся*).
Оттягивать, -тягать, v. a. przez proces odbierać; *-ся*, v. r. przestać prawować się.
Оттягивать, -тянуть, v. a. wyciągać, dłuższym zrobić; odciągać, odwlec; * odwlekać, odwłóczyć, przeciągać; (v. p. *-ся*), it. oddalać się, odsuwać się; *-тяжка*, wyciąganie (wdłuż); odwłoka; *-тянутый*, a. wyciągnięty (wdłuż); * odwleczony, przeciągnięty.
Отурить, v. a. obrócić statek na miejscu gdzie rzéka bystro płynie; * pomieszać kogo.
Отучать, -учивать, -учить, v. a. kończyć uczenie, przestać uczyć; oduczać, -czyć, odzwyczaić (kogo od czego); *-ся*, v. r. wyuczać się, -czyć się, przestać uczyć się; oduczać się, odzwyczajać się (od czego);

(S. *-ученіе, -ўчка*, part. *-учённый*).
Отучнѣлый, a. stłuściały, otyły.
Отхаркивать, -ркать, -ркнуть, v. a. odchrachać, odcharknąć.
Отхлёбывать, -бнуть, v. a. chłypaniem upić.
Отхлопнуть, v. a. przyskrzynąć.
Отходить, отойти, v. n. odchodzić, odejść, odstąpić; *stronić, unikać; oddalić się, nie zachować czego; porzucać, opuszczać; topnieć, odtajać; rozgrzać się; *schodzić ze świata, kończyć życie; ku końcowi zbliżać się; *-ходная*, modlitwa nad konającym; *-ходчивый*, a. niemściwy; *-ходъ*, odchód, odejście, odjazd; cofnięcie się, odstąpienie; wychód, prewet; *на отходѣ*, przy końcu; *-хожденіе*, odchodzenie, odejście; *-хожій*, a. oddzielny, osobny. [odechce mi się.
Отхотѣться, v. a. *-хочется мнѣ*,
Отцвѣтать, -цвѣсти, v. n. okwitać, -tnąć, przestać kwitnąć; (S. *-цвѣтаніе*. [wski.
Отцёвъ, -цёвскій, -цовскій, a. ojco-
Отцеимённое имя, nazwisko z ojca pochodzące (np. *Петровичъ, Петровна*, Piotrowicz, Piotrowna).
Отценачальникъ, (sł.) początek rodu.
Отцеубійство, n. ojcobojstwo; *-убійца*, m. f. ojcobójca; -czyni.
Отцовщина, ojcowizna, majątek ojcowski.
Отцѣживать, -цѣдить, v. a. wytoczyć, ściągnąć (wino, piwo z beczki).
Отцѣплять, -цѣпить, v. a. odczepiać, -pić, odpiąć zaczepione; (v. r. *-ся*), it. *- отъ кого*, zostawiać kogo w spokojności, dać pokój.
Отчаливать, -чалить, v. a. odcumować, odwiązać łodź od pala; (u mularzu) odwiązywać sznur wytykający prostą liniję budującéj się ściany; (v. p. *-ся*), it. odbijać od lądu.
Отчасти, отъ части, ad. poczęści.
Отчаяваться, -чаяться, v. r. rozpaczać, -czyć; *-чаяніе*, rozpacz; *-чаянный*, a. rozpaczny, -czający.
Отчерпывать, -черпать, -пнуть, v. a. odczerpać, uczerpać, (part. *-черпнутый*).
Отчёрченный, a. odkreślony.
Отчёрчивать, отчертить, -чёркивать, -кнуть, v. a. odkreślać, odkreślić. [czesywać, odczesać.
Отчёсывать, -чесать, v. a. od-
Отчётъ, m. rachunek, obrachunek; rachunek, sprawa (co daje się z czego); *-чётный*, a. rachunkowy.
Отчизна, ojczyzna, miejsce urodzenia.
О'тчимъ, (vu. *вотчимъ*), m. ojczym.
О'тчина, (vu. *вотчина*), dziedzina, majątek dziedziczny.
О'тчинникъ, (*вот-*), dziedzic, właściciel dziedziczny; *отчинный*, (vu. *вот-*), a. dziedziczny, dziedziny tyczący się.
Отчищать, -чистить, v. a. oczyszczać, oczyścić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-щеніе*, part. *-чищенный*).
Отчуждать, -ждить, v. a. oddalać, -lić, odwrócić, odstręczyć; *-ся*, v. r. oddalać się, unikać, stronić.
Отшатиться, -тнуться, v. r. pochylić się, wygiąć się; odszczepić się, odstąpić (np. od wiary).
Отшельникъ, pustelnik; *-шельничество*, pustelnictwo.
Отшествіе, odejście, odstąpienie.
Отшибать, -бить, v. a. odtrącać, -cić, odłamać; zbijać, zbić, skaleczyć; (part. *-шибенный*); (v. p. *-ся*), it. (o ptakach) odstawać, zbłądzić (w lot). [szycie.
Отшивать, -шить (& *-ся*), kończyć
Отшлёпать, v. a. (fa.) (o obuwiu) schodzić, znosić; wyćwiczyć, wysmagać.
Отшучивать, -шутить, v. a. za żart odpłacić wzajemnie żartem; *-ся*, v. r. żartami pozbywać się czego. [pnik.
Отщепенецъ, odszczepieniec, odstę-
Отщепокъ, trzaska, drzazga.
Отщепывать, -плять, -пить, -пнуть, v. a. odszczepywać, -pać, odłupać; (v. r. *-ся*).
Отщетѣвать, -тить, v. a. pozbawiać, -wić, ogołocić; *-ся*, v. r. uchylać się, stronić; pozbawiać się (czego), zgubić; *-тѣнецъ, -титель*, m. ten co zgubi co.
Отщипывать, -пнуть, v. a. odszczypywać, -pnąć.
Отъ, prp. (c. gen.) od, z.
Отъёмный, a. ujęty (gwałtem); wyborny, celny; *-ёмомъ*, ad. gwałtem; *-ёмъ*, zabranie, ujęcie (gwał-

tem); rzecz ujęta; wódka najprzedniejsza.

Отъúгрывать, *-игрáть*, v. a. odegrywać, odegrać, odzyskać przegraną; kończyć granie (na muz. instr.); *-ся*, v. r. odegrywać się, odegrać się; * wydrwić się; *óтъигрышъ*, odegrane.

Отъимáлка, gałgan, ścierka; suknia powalana, zatarta; niechluy, flej-

Отъимáть, v. *Отнимáть*. [tuch.

Отъúскивать, *-искáть*, v. a. znaleźć (co straconego), odzyskać, odebrać; wyszukać; *-ся*, v. r. znajdować się, znaleźć się.

Отъѣдáть, *-ѣсть*, v. a. przestawać jeść; odgryzać, -gryźć; *-ся*, v. r. paść się, wypaść się, tuczyć się; (fa.) * odgryzać się (słowami).

Отъѣздить, v. n. przestać furmanić.

Отъѣздъ, odjazd, odjechanie.

Отъѣзжáть, *-ѣхать*, v. n. odjeżdżac, odjechać; (S. *-ѣжжáніе*, *-ѣханіе*, *-ѣзжій*, a. odjeżdżający.

Отъя́ти, v. *Отнимáть*.

Отыгрывать i t. d. v. *Отъúгрывать* i t. d.

Отыˊнивать, *-ня́ть*, *-ни́ть*, v. a. ogradzać, ogrodzić, otoczyć (płotem).

Отыскивать, v. *Отъúскивать*.

Этяготѣть, v. n. ociężeć, stać się ciężkim; *-ти́тель*, uciemiężyciel; *-льный*, a. uciążliwy.

Отягощáть, *отягчáть*, *-готи́ть*, *-гчи́ть*, v. a. obciażać, -żyć, ociężać; (v. r. & p. *-ся*); (S. *отягощéніе*, *отягчéніе*, part. *-щéнный*, *-чéнный*). [cerstwo.

Офицéръ, m. oficer; *-цéрство*, ofi-

Охáпка, naręcze.

Охáпывать, *охáпать*, *-пить*, v. a. obejmować, objąć, chwycić w około.

О'хать, *óхнуть*, v. n. stękać, jęczeć, jęknąć.

Охлáда, ochłoda, ochłodzenie; *-ди́тельный*, a. chłodzący; *-дѣлый*, a. oziębły, ostygły.

Охладѣть, oziębnąć, ostygnąć.

Охлаждáть, *охлади́ть*, v. a. oziębiać, -bić, ochłodzić, ostudzić; * ochładzać, zmniejszać (miłość i t. d.); *-ся*, v. r. ostygać, -gnąć; * ostygnąć, ochłodzić się, zmniejszać się, tracić moc.

Охлеснýть, *охлыснýть*, v. a ohlasnąć, uderzyć (biczem, rozgą); (v. r. *-ся*). [pijanym.

Охмелѣть, v. n. upić się, stać się

О'ходъ, (vu.) żołądek.

Охолáживать, *охолоди́ть*, v. a. ochładzać, -dzić; (v. p. *-ся*).

Охолáщивать, *-лости́ть*, v. a. wałaszyć, uwałaszyć, otrzebić; (v. p *-ся*).

Охорáшивать, v. a. muskać, gładzić; *-ся*, v. a. poprawiać na sobie (suknię, strój). [polowanie.

Охóта, ochota, chęć, upodobanie;

Охóтиться, v. r. mieć chęć, ochotę do czego. [*-вость*.

Охотли́вый, a. chętny, ochotny; (S

Охóтникъ, m. (*до чегó*) amator, miłosnik czego; łowczy, myśliwiec; *-ница*, amatorka, miłośnica (czego); myśliwka. [a. ochotny, chętny.

Охóтно, ad. chętnie, z chęcią; *-ный*,

Охóчій, a. ochoczy. [*óхряный*.

О'хра, (vu. *вóхра*), (ochra) okra; a.

Охрабря́ть, *-бри́ть*, v. a. wzniecać w kim męstwo; *-ся*, v. r. stawać się walecznym.

Охрáкъ, m. plwociny.

Охраня́ть, *охрани́ть*, v. a. bronić, chronić, strzec; (v. r. & p. *-ся*); (S. *охранéніе*, part. *-нéнный*); *-ни́тель*, ochroniciel; *-льный*, *охрáнный*, a. obronny, służący do obrony.

Охри́пать, *-пнуть*, v. n. ochrzypieć, -pnąć; *охри́плый*, a. ochrzypiały (S. *-лость*). [rać okrą.

О'хрить, (vu. *вóхрить*), v. a. nacie-

Охромúти, v. a. (sł.) okulawić, zrobić kulawym, chromym.

Охуждáть, v. a. ganić, naganiać; (v. p. *-ся*); *-ждéніе*, nagana; *охуждéнный*, a. zganiony.

Охýливать, *охýлить*, v. *Охуждáть*.

Охýлка, nagana, przygana

Охъ! int. ach!

Оцáпка, zaczepienie, zabaczenie.

Оцарáпывать, *-рáпить*, *-рáпнуть*, v. a. zadrapywać, -drapać, -pnąć.

Оцвѣтáти, *оцвѣсти́*, v. n. (sł.) kwitnąć.

Оцѣждáти, v. a. (sł.) przecedzać.

Оцѣнивать, *-ни́ть*, v. a. oceniać, -nić, oszacować; *оцѣнка*, oszacowanie, ocenienie, taksa; *-ницикъ*, oceniciel, taksator.

Оцѣпенѣвáть, *-нѣть*, v. n. drę-

twieć, zdrętwieć; *-нѣлый*, a. odrętwiały, zdrętwiały; (S. *-лость*); *-нѣніе*, odrętwienie, zdrętwienie.
О'цѣпъ, (vu. *óчепъ*), żóraw u studni.
Очáгъ, m. ognisko; *очáжный*, a. ogniskowy.
Очарóвывать, *-ровáть*, v. a. oczarowywać, oczarować; (S. *-вáніе*); *-вáтельный*, a. czarowny; czarujący, czarowniczy.
Очевидецъ, świadek naoczny; *-вú дный*, a. widoczny, oczywisty.
О'чень, ad. bardzo.
О'чепъ, m. drażek na którym prosty lud kolebkę zawiesza; żóraw u studni.
Очервúвѣлый, a. zrobaczywiały.
Очервленять, *-нúть*, v. a. purpurem ufarbować, czerwienić.
О'чередь, f. kolej, następność; *очередный*, a. kolejny, z kolei.
Очерéтянка, wróbel trzcinny.
Очéрнивать, *-нять*, *-нúть*, v. a. czernić, poczernić, czarno ufarbować; poczernić, posmolić; *oczernić, osławić; *-ся*, v. r. poczernić się, stać się czarnym; v. p. być poczernionym; (part. *-нéнный*).
Очертáть, v. a. odrysować, pierwszy odrys zrobić; (part. *очéртанный*).
Очéрчивать, *-ртúть*, v. a. określać, -ślić, owieśdź linią; *-ся*, v. r. obwieśdź w około siebie linię.
Очесá, v. *О'чи*.
Очéски, m. pl. wyczoski, paczesie.
Очéстливый, a. (vu.) grzeczny, uprzejmy.
Очéчникъ, m. puzderko na okulary.
Очéчный, a. okularowy.
О'чи, v. *О'ко*.
Очúнивать, *-нúть*, v. a. zacinąć, zaciąć (ołowek), temperować, zatemperować (pióro); (v. p. *-ся*); *очúнка*, temperowanie, zatemperowanie; *очúнъ*, temperowanie, zacięcie; pipo od pióra; dziób u pióra.
Очистúлище, (sł.) ołtarz.
Очúстка, oczyszczanie, -zczenie; (w stylu sądowym) rozpoznawanie, rozbiór; usprawiedliwienie, uniewinnienie; obowiązek ze strony przedającego wzięcia na siebie zaspokojenia kosztów z powody kupna wynikających.
Очищáть, *очúстить*, v. a. oczyszczać, oczyścić; (o owocach) obłupić; (fa.) ogołacać (kogo z czego); (w stylu sądowym) usprawiedliwiać, uniewinniać; odpowiadać za co; – *домъ*, ustąpić z domu, opuścić dom; – *счетъ*, udowodnić rachunek (v. p. *-ся*); *-щéніе*, oczyszczanie, -szczenie (propr. & *); part. *очú щенный* (propr. & *).
Очкú, m. pl. okulary.
Очкó, (bot.) oczko, pączek; (w kartach i w kostkach do grania) oko, punkt.
Очковáть, v. a. oczkować, okulizować.
Очнáя травá, swietlik (rosl.)
Очный, a. oczny; *-нáя стáвка*, (w stylu sądowym) konfrontacya.
Очревáтѣлая, *ой*, f. ciężarna, brzemienna; *-вáтѣть*, v. n. zajść w ciążą, stać się ciężarną.
Очýвствоваться, v. r. wzmagać się, przychodzić, przyjśdź do siebie; *upamiętać się, wejść w siebie; *-ваніе*, wzmaganie się, przyjście do siebie.
Очунýться, *очнýться*, v. r. (vu.) ocucić się, ocknąć się, (ze snu); przyjść do siebie, odzyskać czucie, (po omdleniu).
Очутúться, v. n. nagle pokazać się.
Ошалѣлый, oszalały, waryat; *-лѣніе*, oszalenie, szaleństwo.
Ошаявáтися, v. r. (sł.) unikać, stronić, chronić się.
Ошéйникъ, m. obróż, obroża.
Ошибáть, *-бúть*, v. a. obijać, otłukać, otłuc, odtrącić; (o mdłościach i t. d.) napadać, napaść; *-ся*, v. r. pomylić się (w czém); *ошúбка*, omyłka, błąd; *-бочный*, a. mylny, błędny.
О'шибъ, ogon zwierzęcia.
О'шкуръ, (u krawców) pasek u spodni.
Ошýюю, ad. (sł.) z lewéj strony.
Ощáдливость, oszczędność; *-вый*, a. oszczędny.
Ощéпокъ, trzaska, drzazga, wior.
Ощýпывать, *ощýпать*, v. a. obmacywać, obmacać, pomacać; *ощýпью*. ad. omackiem, w omacku.
Ощущáть, *ощутúть*, v. a. uczuwać, uczuć, poczuć; (v. p. *-ся*); *ощущéніе*, czucie, uczucie; *ощущú тельный*, a. dotkliwy, znaczny; dokuczający, przykry.

П.

Пáва, (*пáвушка*, *пáша*, d.) f. pawica.
Павіáнъ, pawijan.
Павлúнъ, paw'; *-влúновый*, a. pawi.
Пáголенокъ, część pończochy od kolan do pięty.
Пáгуба, zguba; *пáгубникъ*, zgubiciel; *-бный*, a. zgubny, szkodliwy; nieszczęśliwy. [spadły.
Пáдалица, *пáдаль*, f. owoc z drzewa
Пáдалище, (*пáдло*), n. ścierw, ścierwo.
Пáдать, *пасть*, v. n. padać, paśdź, upadź; upadać, podupadać; (o bydle) padać, zdychać; ginąć (np. w bitwie).
Падéжъ, upadnienie; pomor bydła; (gramm.) przypadek. [padek.
Падéніе, spadanie, zapadnienie; * u-
Пáдкій, a. chciwy; (S. *-кость*).
Падýнъ, próg, katarakta, wodospad.
Падýчая болѣзнь, f. wielka choroba (*Epilepsia*).
Пáдчерица, pasierbica.
Пáдь, *пáдина*, f. dolina głęboka.
Паёкъ, *паіóкъ*, m. racya żołnierska miesięczna.
Пáжить, f. pastwisko, a. *пáжитный*.
Пáжъ, m. paź.
Пáзанки, m. pl. ślad, trop zajęczy.
Пáздеріе, ździebła; paździerze.
† *Пáздерникъ*, (dawniéj) Październik.
Пáздеръ, ździebło, źdźbło (u zboża).
Пазúть, v. a. fugować, fugi robić; (S. *пажéніе*, part. *пáженый*).
Пáзланка, (u rybaków nadwolskich) kupka wyzów wywnętrzonych i w rosoł położonych.
Пазнúкъ, *пазúло*, hebel fugowy.
Пáзнокти, m. pl. kopyta i pazury (u zwierząt). [pacha.
Пáзуха, f. piersi; pazucha, zanadrze;
Пазъ, fuga. [(vu.) szczęście.
Пай, racya żołnierska; część, udział;
Пáйка, koszyk łyczany.
Пáйка, v. *Паять*.
Пакетбóтъ, m. pocztowy okręt.
Пакéтъ, pakiet.
Пáки, ad. (sł.) zaś, znowu.
Пакибытіе, (sł.) odrodzenie; *
Пáкля, pakuły, zrzebie. [chrzest.
Пáкость, szkoda, złe; sprośność; przykrość; *-костить*, v. a. psuć; partaczyć; *-стникъ*, partacz; broiciel, szkodnik; świńtuch; (sł.) bodziec, kolec; *-стный*, a. brzydki, szpetny, szkaradny; sprosny.
Палáта, pałac; najwyższy sąd, trybunał; izba sądowa.
Палáтка, namiot.
Палáтный, a. pałacowy (v. *палáта*); *-тные люди* (dawniéj) członkowie najwyższej rady carskiej.
Палáты, f. pl. pałac.
Палáчъ, mistrz, kat.
Палáшъ, m. pałasz; a. *палáшный*.
Паленúна, spalenizna; *-лéніе*, v *Палúть*.
Пáлецъ, m. palec; — (*у кóлокола*), serce (u dzwonu); cewki, palce u koła.
Пáлечный, a. (o kołach) palczasty
Палисáдъ, m. palisada; *-сáдникъ*, opalisadowanie.
Палúть, v. a. palić, pieć, dogrzewać; opalać; palić, spalić (np drwa); strzelać, palić; (S. *палéніе*, part. *-лéный*); *-лúтельный*, a. palny.
Пáлица, (sł.) kiy, laska; maczuga, pałka; czworograniasta materyyka noszona od wyższego Duchowieństwa podczas nabożeństwa na prawem biodrze. [miejski)
Пáличникъ, (sł.) oprawca, (pachołek
Пáлка, laska, kiy; *пáлочка*, laseczka, kijek; — *сургýчу*, laska laku.
Пáлочный, a. kijowy; *-ный караýлъ*, warta, straż aresztancka.
Пáлтусъ, płaszcz, płaszcza (gat. ryb flader). [okrętowy.
Пáлуба, nakrycie wozowe; pokład
Пальбá, palenie, strzelanie z dział;
Пáльма, drzewo palmowe. [salwa.
Пáльникъ, (artyl.) lontownik.
Пáмятливость, pamięć dobra; *-ливый*, *-мятный*, a. pamiętliwy, pamiętny.
Пáмятникъ, pomnik, pamiątka.
Пáмятовать & *-ся*, v. i. pamiętać, pomnieć; przypomnieć sobie.
Памятозлóбіе, mściwość.
Памятопúсецъ, m. latopis, kronikarz.
Пáмять, pamięć; wspomnienie; sława (dobra, zła).
Панагія, obraz zbawiciela lub najświętszej Panny co najwyższe Duchowieństwo nosi na szyi.
Панегúрикъ, panegiryk; *-рúстъ*, panegirysta. [skami.
Панéли, m. pl. futrowania ściany de-

Паникадило, lustro.
Панихида, msza zaduszna.
Панцырникъ, m. pancernik (pancerzem uzbrojony).
Панцырь, m. pancerz, zbroja.
Панъ, pan; *панья*, pani.
Папа, m. Papież; *папскій*, a. papiezki; *-ство*, papieztwo.
Папа, (vu.) chleb. [kwią).
Паперть, f. przysionek (przed cer-
Папоротникъ, *папоротъ*, f. paproć (ziele). [dla ptaszego.
Папороть, f. kość łokciowa u skrzy-
Папугай, papuga.
Папуша, wiązka liści tytuniowych; *-шный табакъ*, m. tytuń liściowy.
Папушникъ, gatunek białego chleba.
Пара, para.
Пара, rola przeorana
Парабола, podobieństwo; (w matem.) parabola (przecięcie ostrosłupa).
Парадъ, parada; parada, pompa.
Паралитикъ, paralityk; *-личъ*, paraliż, apopleksya.
Параллельный, a. równoodległy.
Паргаминъ, *пергаминъ*, pargamin; *-гаминный*, a. pargaminowy.
Пардъ, ryś.
Парень, m. chłopiec, chłopczyk.
Парикъ, peruka; *-кмахеръ*, perukarz.
Паристый, a. podobny (czemu).
Парить, v. n. (sł.) bujać po powietrzu, unosić się po powietrzu; (S. *пареніе*).
Парить, v. a. parzyć; dusić potrawy; trzepać, parzyć kogo (miotełką w łaźni); *-ся*, v. r. trzepać się m. w. ł.; (S. *пареніе*, part. *пареный*); *парильщикъ*, łaziennik (w łaźniach w Rossyi).
Парникъ, m. inspekt.
Парникъ, pary jedna sztuka.
Парный, a. (o mleku i mięsie) świeży; *-ровый*, a. inspektowy; (o śledziach) wędzony; *-вое поле*, ugor.
Парный, a. parzysty, parę składający; (o karetach, saniach) na dwie osoby.
Пародокъ, (sł.)owoc kwaśny,cierpki.
Пароль, m. parol, hasło.
Паромъ, prom, prum.
Партесъ, (w muz.) partes, partytura.
Партикулярный, a. partykularny.
Парусить, *парусить*, v. i. (o wietrze) wiać, dąć w żagle; *-сникъ*, żagielnik, co żagle robi.
Парусъ, żagiel; *-сина*, płótno żaglowe; *-синникъ*, kitel z płótna żaglowego; *-синный*, a. z płótna żaglowego.
Парча, złotogłów, srebrogłów (gat. materyi); *-чевый*, a. złotogłowy, srebrogłowy.
Паршивость, parszywość, parch; *-шивый*, a. parszywy, parchowaty; *-шивѣть*, v. n. parszywieć.
Паръ, para, wyziew; ugor.
Парящій, a. bujający po powietrzu.
Пасмо, (*мецо*, d.), pasmo.
Пасмурный, a. pochmurny, zachmurzony; ponury, posępny; (S. *пасмурность*).
Паспортъ, paszport.
Паства, n. pastwisko; *-ствина*, f. bydło rogate; *-ствити*, v. n. (sł.) paść bydło.
Пастернакъ, pasternak.
Пасти, (*пасу*), v. a. paść (bydło); *opatrzeć (kogo czém); (S. *пасеніе*, *пасьба*); *-ся*, v. r. paść na trawie, [paść się.
Пасторъ, pastor.
Пастухъ, m. pastuch.
Пастушій, *-стушескій*, a. pastuszy.
Пастушка, pastuszka.
Пастырь, m. (sł.) pasterz, pastuch; pasterz dusz. [szcza, paszczęka.
Пасть, f. łapica (– na myszy); pa-
Пасха, pascha, wielka noc (u żydów); wielka noc (u chrześcian); *- воскресная*, tydzień po wielkiej nocy; *- страстная*, wielki tydzień; *-схалія врачая*, f. wyrachowanie wielkanocne; *-хальный*, a. wielkanocny.
Пасъ, m. pas u karety.
Пасынокъ, pasierb.
Пасѣка, pasieka.
Патентъ, patent. [ska.
Патерица, f. pastorał, biskupia la-
Патока, patoka, miód czysty płynny; *- сахарная*, syrup.
Патріархъ, patryarcha; *-іархія*, patryarchia, diecezya patryarchy; *-іаршество*, n. patryarchostwo; *-іаршій*, a. patryarszy.
Патріотъ, patryota.
Патронъ, ładunek, nabój (do broni); *-тронташъ*, patrontasz,ładownica
Патруль, f. patrol.
Паужина, *-жинокъ*, podwieczorek
Паузокъ, gat. barki.

Паýкъ, m. pająk; *-тúна*, pajęczyna; *-тúнный*, a. pajęczynny.
Пахáть, (*пашý*), v. a. orać; (S. *пáханіе*, part. *пáшенный*); *пáхарь*, m. rolnik; *-хатный*, a. ornalny.
Пахвú, m. pl. podogonie.
Пáхнуть, v. n. pachnąć, zapach wydawać (zły lub dobry).
Пáхтать, v. a. masło robić; *пáхтанье*, maślanka; robienie masła.
Пахýчесть, wonność, wonia; *-хýчій*, a. pachnący, wonny.
Пахъ, słabizna (część ciała).
Пáче, *пáчеже*, ad. (sł.) raczéj.
Пáчеси, m. pl. pacześ, paczesi.
Пáчкать, v. a. powalać, bazgrać; *-ся*, v. r. walać się, brudzić się.
Пашúна, f. miejsca cienkie na skórze wyprawionej.
Пáшня, rola, orne pole.
Пáщеки, f. pl. paszcza, paszczęka.
Пáюсная икрá, kawiar prasowany.
Паялo, n. młotek do lutowania; *-яльщикъ*, lutownik.
Паять, v. a. lutować, spajać.
Педантъ, pedant; *-áнтство*, pedanterya.
Пекáрь, m. piekarz; *-рство*, n. piekarstwo; *-кáрный*, a. piekarski; *-кáрня*, f. piekarnia.
†*Пéкло*, siarka lub smoła paląca.
Пеленá, (*-лéнка*, d.), pielucha, pieluszka; całun, nakrycie żałobne; *-нáть*, v. a. powijać pieluchami.
Пелéсина, (sł.) plama innego koloru (na futrze); *-лéсый*, (sł.) pstrokaty (o zwierzętach).
Пéмза, pumex.
Пенсióнъ, pensya, instytut; *-сіонéръ*, pensyonarz.
Пéнсія, f. pensya.
Пéнтюхъ, (vu.) prostak, niezgrabnik.
Пéнь, (*пенёкъ*, d.), pień, pieniek; *głupieć. [pny.
Пенькá, konopie; *-кóвый*, a. konopny.
Пенькú, m. pl. pieńki piór nie wyrosłych jeszcze u ptasząt.
Пепелúще, pogorzelisko.
Пéпель, m. popiół; *-пеловúдный*, a. popielasty, -laty; *пéпельный*, *пеплóвый*, a. popiołowy.
Пéрвенецъ, (sł.) pierworodnik; *пéрвенцы*, pl. pierwiastki; *пéрвенство*, pierworodność, -rodstwo; pierwszeństwo; *-ствовать*, v. n. przodkować.
Пéрвина, f. nowina, rzecz nowa.
Первобрáчіе, pierwsze małżeństwo; *-чный*, a. pierwszy raz ożeniony; z pierwszego małżeństwa. [stkowy
Первобытный, a. pierwotny, -wia-
Первозвáнный, a. pierwéj powołany (przyzwisko S. Apostoła Andrzeja).
Первоначáліе, zwierzchnictwo, przełożeństwo; *-льникъ*, naczelny wodz; *-льный*, a. początkowy, pierwotny.
Первообрáзный, a. oryginalny; (gramm.) pierwotny.
Первопрестóліе, najwyższy sąd kościelny; *-льникъ*, (sł.) najwyższy Arcybiskup.
Первορóдный, *-рождéнный*, a. pierworodny; *-рóдство*, pierworodztwo.
Первосвятúтель, m. tytuł pierwszej osoby duchownéj; *-льство*, godność pierwszej osoby duchownéj; *-священникъ*, m. arcykapłan, wielki kapłan; *-щéнство*, godność arcykapłana.
Первостатéйный, *-степéнный*, a. pierwszéj rangi, klassy.
Первострадáлецъ, m. (sł.) pierwszy męczennik (przyzwisko S. Stefana).
Первосѣдница, dyakonissa.
Первоýчина, pierwsza próba.
Пéрвый, a. pierwszy; celniejszy; starszy; *во пéрвыхъ*, ad. naprzód po pierwsze.
Пéрвыйнадесять, a. jedenasty; *пéрвѣе*, ad. (sł.) pierwej; *-вѣйшій*, a. najpierwszy. [a. pargaminowy.
Пергáминъ, pargamin; *-гáминный*,
Пердёжъ, (pop.) bzdioch.
Пердýнъ, (pop.) ten co pierdzi, bździ.
Пере́, *пре́*, prp. indecl. (łączy się z słowami) prze; nadto, zbyt.
Перебавля́ть, *-бáвить*, v. a. naddać.
Перебáлтывать, *-болтáть*, v. a. pomieszać co z czém; wypaplać, wygadać.
Перебивáть, *-бúть*, v. a. potłuc, roztłuc; pozabijać; wybić, wychłostać (kogo); *przerwać komu mowę; przeciąć komu drogę; porozrzucać; przetrząsać, przeszukać; — *у когó что*, uprzedzić kogo czém, ująć co wprzód; więcej dawać, podbijać kogo w cenie; przedawać częściami różne drobnostki; przetrzepywać (np. wełnę); przybić co na inne miejsce; — *языкъ*, zająkać się; *часы перебивáютъ*, niepokój u ze-

gara bije nieregularnie; (S. *перебиваніе*); *-ся*, v. r. potłuc się, być roztłuczonym; (vu.) biedę klepać; (o napojach) zmącić się (od przetrząsania); (o herbacie i t. d.) zetrzeć się, potrzeć się; *-бивка*, przejrzenie, przetrząśnienie (n. p. towarów); przeprowadzenie się, przenosiny; (part. *-битый*).

Перебиратель, *-ребор щикъ*, ten co przetrząsa.

Перебирать, *-брать*, v. a. przebierać, przebrać; przerobić, poprawić; przetrząsać, przeszukać; przewracać (np. karty w książce); karać, ćwiczyć; *-ся*, v. r. przeprawić się (np. przez rzekę); przeprowadzić się (z mieszkania).

Перебой, bicie nieporządne niepokoju (w zegarze).

Перебойка, gat. jazów na Wółdze.

Перебойникъ, jajko którém wiele innych zbito.

Перебойщикъ, podbiciel ceny, psujący targ kupującemu.

Переборка, przeprowadzenie się, przeniesienie się; przegroda.

Переборный, a. nadebrany, wzięty nadto.

Переборъ, reszta, to co zbywa (nadmiar); kara surowa; rewizya,przezor, przetrząśnienie.

Переборы, m. pł. skały podwodne.

Перебрасывать, *-бросить*, v. a. przerzucać, -ucić; *-ся*, v. r. rzucać do siebie; przerzucić się; uciec, przejść (np. do nieprzyjaciela); (S. *-броска*, *-брошеніе*, part. *-брошенный*).

Переброди́ть, *-брести́*, v. n. iśdź zaledwie, przewlec się; przebrnąć, w brod przejśdź.

Перебѣгать, *-бѣжать*, v. n. przebiegnąć; przebiec (do nieprzyjaciela).

Перебѣгивать, *-бѣжать*, v. n. przebiegać; tam i sam biegać; *-бѣгъ*, przebieg, przebieżenie; bród; *-ребѣжчикъ*, przebiegacz, zbieg.

Переваливать, *-лить*, v. a. przewalić z miejsca na miejsce; przeciągnąć co na drugie miejsce; *-ся*, v. r. kiwać się (jak kaczka); *-валъ*, przeciągnienie statku do drugiego brzegu; choroba na ktorą wielu ludzi chorowało.

Перевалятьса, v. r. * zachorować (jeden po drugim).

Переваривать, *-варить*, v. a. *(o żołądku)trawić,przetrawić; (S.*-вариваніе*, *-вареніе*, *-варка*).

Перевѣденецъ, przeniesiony na inne miejsce; *-деніе*, przesadzenie; wyniszczenie; przesłanie; *-денный*, a. przeniesiony, przesadzony (na inne miejsce); wyniszczony; przełożony, przetłumaczony; *-везеніе*, *-возка*, przewóz, przewiezienie.

Перевертывать, *-вернуть*, v. a. przekręcić; przewrócić; *-ся*, v. r. przekręcić się; przewrócić się; inaczej się rozmyślić; wykręcić się, wywinać się.

Перевертышъ, tęgie uderzenie.

Перевѣрчивать, *-вертѣть*, v. a. przeszrubować; przekręcić; *-ся*, v. r. przekręcić się, zepsuć się od kręcenia.

Перевивать, *-вать*, v. a. przewijać, przewinąć (inaczej); przeplatać, przepleść; zawinąć, obwinąć; *-ся*, v. r. zawikłać się, zaplątać się; (S. *-вивка*, part. *-витый*).

Перевирать, *-врать*, v. a. przegadać kogo; wygadać, wypaplać co.

Перевиснуть, v. n. przewisnąć, przewiesić się.

Переводина, tram, belka główna.

Переводитель, m. remittent, przesyłacz pieniędzy.

Переводить, *-вести*, v. a. przewodzić, -wieśdź kogo, przeprowadzić przez co; przenieść (do innego miejsca); wyniszczyć, wygładzić; przesłać (wexlem) pieniądze; przejąć dług na siebie; przełożyć, przetłomaczyć; kłótnią wzniecać; *-ся*, v. r. przenosić się, przeprowadzić się; v. i. ubywać; v. p. być przełożonym, przetłumaczonym; *-водный*, a. przeniesiony, przesadzony; przesłany.

Переводчикъ, tłumacz, przekładacz; paplacz, plotkarz; *-водъ*, przeniesienie, przesadzenie; tłumaczenie, przełożenie; przesłanie (pieniędzy wexlem); *-воды*, m. pl. plotki.

Перевозить, *-везть*, v. a. przewozić, -wieźć; *-возка*, przewożenie, przewiezienie; *-возный*, a. przewozowy, przewoźny; *-возное*, *-аго*, n. przewoźne, zapłata od przewozu;

-во́зъ, przewożenie; przewoz, przeprawa.
Переворачивать, -воро́чать, -воротить, v. a. poruszyć; przewracać, przewrócić; przenicować; wywracać (do góry nogami); *odmienić, przekształcić.
Переворашивать, -рошить, v. a. przetrząsać, przeszukać. [miana.
Переворо́тъ, przenicowanie; prze-
Перево́щикъ, przewoźnik.
Перевѣдываться, -вѣдаться, v. r. dowiadywać się, dowiedzieć się; rozmówić się, rozprawić się, ułożyć się z kim.
Перевѣсъ, przeważenie, przewaga.
Перевѣшивать, -вѣсить, v. a. przeważać, przeważyć.
Перевязка, przewiązanie, przewiązka; nawiązka cyrulicka; czas opatrywania téj nawiązki.
Перевязывать, -вязать, v. a. przewięzywać, przewiązać; obwiązać; związać; inaczéj wiązać.
Перевязывать, -вязать, перевязть, v. a. przerobić na drótach (np. pończochy). [ny.
Перевязь, f. bandoliera, pas rzemien-
Перегибъ, przegięcie; zagięcie, fałd.
Переглядывать, -глядѣть, v. a. przeglądać, przejrzeć; *-ся*, v. r. spoglądać na siebie.
Перегнутый, a. przegięty.
Переговаривать, -ворить, v. a. przepowiedzieć sobie lekcyą; przegadać, przedysputować; obmówić kogo; umawiać się, rozmawiać się, negocyować; *-ся*, v. r. rozmawiać się.
Переговорщикъ, papla, gaduła, m.
Переговоръ, rozmowa (rozmowienie się); *-воры*, pl. układy, negocyacya; gadanie, nagana.
Перегожать, -годить, v. a. czekać, poczekać. [ny.
Перегонная печь, m. piec przegon-
Перегонять, -гнать, v. a. przegonić (kogo jeżdzeniem i t. d.); - bydło na inne pastwisko; fejnować (kruszce); *przechodzić, przewyższać; (S. *перегнание, перегонка*).
Перегораживать, -городить, v. a. przegrodzić; *-городка*, przegroda; *-гороженный*, a. przegrodzony; *-рѣлый*, a. przepalony.
Перегорать, -рѣть, v. n. spalić się.
Перегружать, -гружывать, -грузить, v. a. przeładować; obładować zbytnie.
Перегрѣть, v.a. przegrzać, nadgrzać.
Перегузня, perewizka. [kinąć się.
Передаться, -даваться, v. r. prze-
Передача, naddatek; podawanie; wanienka do lodu.
Передбанникъ, m. przedłaźnia.
Передваивать, -двоить, v. a. znowu dystyllować.
Передвигать, -двинуть, v. a. przesuwać, przesunąć, posunąć; *-ся*, v r. posunąć się.
Передирать, -драть, v. a. przedrzeć, rozdzierać, rozedrzeć; *-ся*, v. r. rozedrzeć się; (vu.) bić się, kłócić się; (S. *-дирка*). [kogo.
Передить, v. a. uprzedzać, -dzić
Передки, передые, m. pl. przodek wozu; *придѣлать новые передки (у сапогъ)*, podszyć boty. [gdzie.
Передневать, v. n. dzień przebydź
Передникъ, m. fartuch. [przedpokój.
Передній, a. przedni; *-дная, ней*, f.
Передовщикъ, najstarszy z pomiędzy strzelców co polują na sobole; pierwszy robotnik na barce.
Передовый, a. przedni.
Передокъ, łopatka (np. cielęca); przednia część nogi; p. c. sani.
Передрание, (sł.) *предрание*, przedzieranie, przedarcie.
Передранный, a. przedarty, rozdarty.
Передрогλый, a. przeziębły.
Передумать, v. n. zdanie odmienić, namyślić się.
Передъ, przód, przodek; przyszłość
Передъ, prp. v. *Предъ*.
Передые, v. *Передки*.
Передѣвать, -дѣть, v. a. przebierać, przebrać (kogo); (v. r. *-ся*).
Передѣлывать, -лать, v. a. przerobić; przetworzyć; zrobić, dokonać; (S. *-вание, -дѣлание, -дѣлка, -дѣлъ*).
Передѣлять, v. a. na nowo podzielić; rozdzielić; *-ся*, v. r. na nowo się podzielić; *передѣльный*, a. do nowego podziału należący.
Пережать, v. *Пережимать*.
Пережевывать, -жевать, v. a. odżuwać; pogryzać, przeżuć.
Переживать, -жить, v. a. przeżyć; zostawać (w służbie), służyć; przemieszkać.

Пережигáть, *-жечь*, v. a. przepalać, popalić; spalić; (S. *-жигáніе*, *-жжéніе*, part. *-жжённый*).
Пережимáть, *-жáть*, v. a. przeżymać, wycisnąć.
Перезимовáть, v. n. przezimować.
Перезнобúть, v. a. przemrozić.
Перезывáть, *-звáть*, v. a. przemawiać kogo; do siebie przyzwać, zaprosić.
Переимáть, v. a. pochwytać, połapać; łatwo pojmować.
Переименовáть, v. a. inaczej nazywać (kogo).
Переéмчивый, a. pojętliwy, pojętny; (S. *-вость*); *-úмщикъ*, ten co łatwo pojmuje, przejemca (przejmujący listy i t. d.).
Переинáчить, v. a przeinaczyć, przeistoczyć.
Перекáлывать, *-колóть*, v. a. przepiąć, inaczéj przypiąć (co szpilkami i t. d.); pozabijać; porąbać, połupać drwa; (part. *-кóлотый*).
Перекáпывать, *-копáть*, v. a. przekopać.
Перекáтывать, *-катáть*, v. a. przetaczać, -toczyć (np. beczkę); przemaglować; wozić (wielu ludzi); *-кáчивать*, *-катúть*, v. a. przętaczać, przewalać; (v. r. *-ся*); it. koziołka przewrócić.
Переквáшивать, *-квáсить*, v. a. skwasić, przekwasić.
Перекúдывать, *-кúнуть*, v. a. przerzucić co przez co; *-ся*, v. r. przerzucać co do siebie; przekinąć się, przejść na drugą stronę; do nieprzyjaciela.
Перекисáть, *-кúснуть*, v. n. przekwaśnieć.
Переклáдина, *-клáдъ*, tram, siestrzan, podciąg, balka poprzeczna.
Переклáдывать, *-клáсть*, v. a. przestawiać, przestawić (na inne miejsce); w stos układać, natasować; przekładać, przeładować (inaczéj); wkładać, włożyć w pośrzód; przełożyć co czém; za wiele włożyć; położyć co na co; (S. *переклáдываніе*, *-клáдка*).
Перекликáть, *-клúкать*, *-клúкивать*, v. a. przewołać, wołać po nazwisku; *-клúчка*, appel, przyzówka (u żołnierzy); spis, lista uczniów; lista imienna żołnierzy.
Перекóвывать, *-ковáть*, v. a. przekować, -kuć; na nowo okuć; pokuć w kajdany.
Перекóлотый, v. *Перекáлывать*.
Переколóться, v. a. pojedynkować się; spadać się, popękać się.
Перекопáть, v. *Перекáпывать*.
Перекóпъ, przekop, rów, kanał.
Перекорóбить, v. a. kurcz mieć; paczyć się.
Перекóры, m. pl. spór, sprzeczka; *-рáться*, v. r. sprzeczać się.
Перекрестúтель, nowochrzczeniec, anabaptysta.
Перекрéстный, a. krzyżowy, na krzyż położony; *-крéстокъ*, rozstajna droga, droga krzyżowa.
Перекрéстье, krążek, blacha u piasty.
Перекрéщенецъ, *перекрестъ*, m. przechrzta, nowo przechrzczony; *-крéщивать*, *-крестúть*, v. a. przechrzcić; przeżegnać; *-ся*, v. r. przechrzcić się; przeżegnać się.
Перекривúть, v. a. przekrzywić.
Перекричáть, v. a. przekrzyczeć.
Перекрывáть, *-крыть*, v. a. powlec na nowo, inaczej; pokryć inaczéj (dach i t. d.); *- кáрту*, pobić, zabić kartę; (S. *-крывáніе*, *-крытіе*, part. *-крытый*).
Перекупáть, *-пúть*, v. a. przekupować, -pić, więcej dawać od kogo; kupić, nakupić, pokupić; *-купщúкъ*, m. przekupień.
Перекýривать, *-курúть*, v. a. przekadzić.
Перелáзъ, przełażenie, -lezienie.
Перелáмывать, *-ломúть*, v. a. przełamać, połamać; (S. *-лáмываніе*, *-ломáніе*, part. *-лóманный*, *-лóмленный*); *-ся*, v. r. przełamać, złamać się; przymuszać się, usiłować.
Перележáть, v. a. odleżeć się (np. bok); *-ся*, v. r. zleżeć się, zepsuć się leżeniem; zachorować się (mówiąc o wielu).
Перелетáть, *-лéтывать*, *перелетѣть*, v. n. przelecieć, przelatywać, przelatać; *-лётный*, a. przelatujący; *-лётная птúца*, ptak przelatujący, wędrowny; *-лётъ*, przelot, przelecenie.
Перелéчь, v. n. przewrócić się na drugi bok.
Переливáть, *-лúть*, v. a. przelewać, przelać; przetapiać, przetopić; (v. p. *-ся*), it. v. r. przelać się, przepełnić się.
Перелинять, v. n. przelinić się.
Перелúтый, a. przelany; przetopiony.

Перелѵ́фтъ, chalcedon (gat. kamienia). [ujęty.
Перелóвленный, a. złowiony, złapany,
Перелóгъ, ugór, pole odłogiem le-
Переложи́ть, v. *Перелага́ть*. [żące.
Переломáніе, v. *Перелáмывать*.
Перелóмъ, m. przełom, przełamanie, miejsce gdzie co przełamano; nagła odmiana choroby.
Перелѣзáть, *-лѣзть*, v. n. przełazić, przeleźć. [drzewa leśne.
Перелѣсокъ, m. gaik, lasek; młode
Перемáнивать, *-мани́ть*, v.a. przemamiać, przewabiać.
Перемáрывать, *-марáть*, v.a. powalać, posmolić; *przemazać, przekreślić.
Перемáсливать, *-мáслить*, v. a. przekrasić masłem lub olejem.
Перемахну́ть, v. a. przeskoczyć.
Перемáщивать, *-мости́ть*, v. a. przebrukować.
Перемерзáть, *-мéрзнуть*, v. n. przemarznąć, zmarznąć; *-мéрзлый*, a. przemarzły, zepsuty od mrozu.
Переметáть, *-мести́*, v. a. przemieść (miotłą).
Перемéтный, a. przerzutny; *-ная су́мка*, tornister; *-ный человѣкъ*, człowiek niestateczny. [czny.
Перемéтчивый, a. niestały, niestate-
Перемéтчикъ, zbieg, przekińczyk.
Перемéтывать, *-метáть*, *-метну́ть*, v. a. przerzucać, -cić, przecisnąć; *- кáрты*, karty inaczej rozdać; *-ся*, v. r. przerzucić się, przeskoczyć; zbiec do nieprzyjaciela, przekinąć się.
Перемúги, m. pl. migi; *-мúгиваться*, *-мúгнуться*, v. r. mrugać (oczami na siebie wzajemnie).
Перемина́ть, *-мять*, v. a. przemiąć; przemiędlić; podeptać (np. trawę); (part. *-мя́тый*).
Перемири́ться, v. r. pogodzić, pojednać się; rozejm uczynić; *-ми́ріе*, zawieszenie broni, rozejm.
Перемóга, przemoga, przemoc; *-могáть*, *-мочь*, v. a. przemagać, przemagać, przemóc.
Перемогáться, *-мóчься*, v. r. przezwyciężyć się, usiłować.
Перемóлвить, v. a. przerwać komu mowę; rozmówić się z kim; *-мóлвка*, rozmowa, rozprawa ustna; sądzenie.
Перемóлъ, zbytnie przemielenie.
Перемoрóзить, v. a. przemrozić.
Переморúть, v. a. głodem zamorzyć, umorzyć. [omyć, oprać.
Перемывáть, *-мы́ть*, v. a. znowu
Перемыкáть, *-мкну́ть*, v. a. przegrodzić.
Перемы́чка, sklepienie obłączyste; grobla poprzeczna w rzece.
Перемѣ́на, przemiana, odmiana, zmiana; *-мѣ́нно*, ad. naprzemian; *-мѣ́нность*, *-мѣ́нчивость*, odmienność, przemienność; niestateczność, niestałość; *-мѣ́нность*, *-мѣ́нчивый*, a. odmienny, przemienny; niestateczny, -stały; *-мѣня́емость*, znikomość, prożność; *-мый*, a. znikomy, przemijający.
Перемѣни́ть, *-ни́ть*, v. a. przemienić, odmienić; (v. r. & p. *-ся*), it. zluzować się.
Перемѣшивать, *-мѣшáть*, v. a. przemieszać, zmieszać; rozgarniać drzewo w piecu); pomieszać, sprawić nieporządek; *-ся*, v. r. pomieszać się, zmieszać się; przyjść w nieporządek.
Перемѣщáть, *-мѣсти́ть*, v.a. przestawić, umieścić gdzieindziej; przestawić kogo (na inne miejsce).
Перемя́тый, v. *Перемина́ть*.
Перенесéніе, v. *Переноси́ть*.
Перенимáть, *-ня́ть*, v. r. przejmować, przejąć (np. listy); pojmować, pojąć, nauczyć się czego przez przypatrywanie się.
Переноси́ть, *-нести́*, v. a. przenosić, przenieść (co skąd dokąd); znosić, znieść, przecierpieć; przepleść, przepaplać; (S. *-несéніе*); (v. r. & p. *-ся*), it. przeprowadzić się, wyprowadzić się (z mieszkania).
Перенóска, przenoszenie, przeniesienie.
Перенóсный, a. wypaplany; przenośny; *-нóсъ*, przenoszenie, przeniesienie; (w książkach rachunków) transport; *-нóсы*, m. pl. plotki, gadaniny. [nosa.
Перенóсье, *-нóсица*, wyższa część
Переночевáть, v. n. przenocować.
Перенóщикъ, plotkarz, pleciuch.
Перенюхиваться, *-ню́хаться*, v. r. (vu.) zmówić się (tajemnie).
Перенятый, a. ujęty, schwytany; pojęty (rozumem).

Перенять, v. *Перенимать*.
Переобувать, *-обуть*, v. a. przezuwać, przezuć; *-ся*, v. r. przezuwać się.
Переодевать, *-одеть*, v. a. przebierać, przebrać (kogo); *-ся*, v. r. przebrać się, przestroić się.
Перепадать, *-падывать*, *-пасть*, v. n. potrosze (jak deszcz, śnieg); *-ся*, v. r. chudnieć, spadać z ciała; *-падчивый*, a. słabowity, chorowity.
Перепалзывать, *-ползти*, v. n przepełznąć.
Перепаливаться, v. r. przestrzeliwać się (z nieprzyjacielem) z armat; *-палка*, strzelanie wzajemne z armat. [lić; (v. r. *-ся*).
Перепачкать, v. a. zawalać, zesmo-
Перепекать, *-печь*, v. a. wypiec; nadpiec, przepiec.
Перепелесый, *-лястый*, a. piegowaty; (o wełnie i sierci) pstrokaty.
Перепелъ, *-пелка*, przepiorka.
Перепелятникъ, sokoł krogulec.
Перепеча, naleśnik.
Перепечатывать, *-чатать*, v. a. przedrukować; (S. *-чатываніе*, *-чатаніе*, *-чатка*, part. *-чатанный*). [piłować.
Перепиливать, *-пилить*, v. a. prze-
Переписка, przepisanie; korespondencya; *-писный*, a. zapisany w rejestr; *-писывать*, *-писать*, v. a. przepisać, odpisać z czego; spisywać; zapisać co komu (sądownie); *-ся*, v. r. korespondować; wpisać się na nowo.
Перепись, f. rewizya, spis ludności; *-писчикъ*, przepisywacz, kopista.
Переплатить, v. a. przyłatać inną łatę; wyłatać, przełatać; upłacić, odpłacić; napłacić (za kogo); zapłacić wiele.
Переплетать, *-плести*, v. a. przewinąć, przeplatać, -pleść; oprawiać książki; (S. *-плетаніе*, *-теніе*, part. *-тенный*).
Переплетаться, *-плестись*, v. r. przeplatać się, zamotać się; v. p. (o książkach) oprawiać się; *-плетная*, *-ной*, f. warsztat introligatorski; *-плетный*, a. introligatorski; *-переплетчикъ*, a. introligator; *-плетъ*, oprawianie; oprawa książki
Переплывать, *-плыть*, v. n. przepłynąć.
Переплясать, v. a. dłużéj tańcować; przechodzić tańcowaniem.
Перепой, *-пойка*, nabawienie się czego przez pijaństwo; *-поить*, v. a. popoić, upoić (wielu ludzi).
Переполнять, *-полнить*, v. a. przepełniać, przepełnić.
Переполохъ, rozruch, zamieszanie; *-полошить*, v. a. przetrwożyć.
Перепонка, *-понка*, błonka; osierdzie, otoczyna; *-пончатый*, a. błoniasty.
Перепортить, v. a. zepsuć, popsuć.
Перепорхнуть, v. n. przelatywać, przelecieć.
Перепоясывать, *-ясать*, v. a. przepasać; * przećwiczyć, wybić (kogo).
Переправа, przeprawa; przeprawienie się (wojska); bębnienie w czasie przeprawy; przewóz (miejsce przeprawienia się); *-правка*, naprawienie, poprawka.
Переправливать, *-правлять*, *-править*, v. a. przeprawić (przez rzekę i t. d.); poprawić, naprawić; (S. *-правленіе*); *-ся*, v. r. przeprawić się; v. p. być przeprawionym.
Перепрашивать, *-просить*, v. a. wyprosić to o co drugi stara się.
Перепродавать, *-продать*, v. a. odprzedać; rozprzedawać, rozprzedać; *-продавецъ*, przekupień; *-продажа*, odprzedaż, odprzedanie.
Перепруда, f tama poprzeczna w rzece; robienie (lub przerobienie) tamy; *-пружать*, *-пруживать*, *-прудить*, v. a. tamować, groblę poprzeczną w rzece robić; przerobić, naprawić groblę.
Перепрѣвать, *-прѣть*, v. n. przegotować się; zaprzać (o ranach i t. d.).
Перепускать, *-пустить*, v. a. przepuszczać, -puścić; upuścić (np. wiele krwi); (S. *-пусканіе*, *-пущеніе*, part. *-пущенный*).
Перепутчикъ, m. spotykający kogo w drodze.
Перепутывать, *-путать*, v. r. powikłać, poplątać; pomieszać (kogo, lub wielu ludzi); *-путье*, dom przy drodze. [nać inaczéj na krosnach.
Перепяливать, *-пялить*, v. a. przepi-
Перепялъ, przepinanie inaczéj na krosnach; to co wytężono na krosnach. [przerobić.
Перерабатывать, *-ботать*, v. a.

Перераждáть, *-родúть*, v. a. odrodzić; dać nowe siły; *-ся*, v. r. odrodzić się, ożywić się; wyrodzić się; (S. *-рождéніе*).

Перерóслый, a. przerosły; *-ростáть*, *-рости́*, v. n. przerastać, przerosnąć.

Перерубáть, *-би́ть*, v. a. przerąbać; na nowo obrąbić, inaczéj obrąbek obszyć; narąbać, porąbać inaczéj.

Перерывáть, *-ры́ть*, v. a. przeryć, przekopać; (S. *-рывáніе*, *-ры́тіе*, part. *-ры́тый*), it. porozrzucany.

Перерывáть, *-перервáть*, v.a. przerywać, przerwać; * *-рвать рѣчь*, przerwać mowę; *-ся*, v. r. przerywać się, -rwać się; (o zgromadzeniach, układach) zerwać się; *-ры́въ*, *-ры́вка*, przerwanie, rozerwanie; przerwanie (mowy).

Перерѣзывать, *-рѣзать*, v. a. porozrzynać, pociąć; pobić, nabić (bydła); pomordować, pozabijać; *-рѣзать дорóгу*, przeciąć komu drogę; *-ся*, v. r. porąbać się, poranić się; zarżnąć się, poderżnąć sobie gardło.

Перерядить, *-рядить*, v. a. przebierać, przestroić; (v. r. *-ся*); part. *перерáженный*.

Пересáживать, *-садúть*, v. a. przesadzić, przesadzać (roślinę); -dzić kogo (przez co); przyszyć na inne miejsce).

Переселéнецъ, przychodzień, przesiedleniec; *-селéніе*, przesiedlenie, przeprowadzenie się; *- душú*, przechodzenie duszy (z jednego ciała na drugie); *- нарóдовъ*, przeniesienie, przesiedlenie się narodów.

Переселя́ть, *-ли́ть*, v. a. przesiedlić, przenieść, przesadzić (na inne miejsce); *-ся*, v. r. przeprowadzić się, przesiedlić, przenieść się.

Пересидѣть, v. a. odsiedzieć sobie (nogę). [siedzieć (dłużéj).

Пересúживать, *-сидѣть*, v. n. prze-

Пересúленіе, przemoc, przemożenie, pokonanie.

Пересúливать, *-ли́ть*, v. a. przemóc, pokonać (kogo).

Пересказывать, *-сказáть*, v. a. opowiadać, powiedzieć co drugiemu, donosić co komu; (S. *-скáзываніе*, *-сказáніе*, part. *-скáзанный*); *-сказный*, a. powiadany, usłyszany; *-скáзы*, m. pl. plotki, gadaniny. [prześcignąć w biegu.

Перескакáть, v. a. przegalopować;

Перескáкивать, *-скочúть*, v. n. przeskakiwać, przeskoczyć.

Перескáщикъ, *-щица*, plotkarz; -karka; kłótnik, poswarca; kłótnica. [skoczenie.

Перескóкъ, *-скочéніе*, przeskok; prze-

Переслáніе, *-слáть*, v. *Пересылáть*.

Переслýшивать, *-слýшать*, v. a. przesłuchać, wysłuchać.

Пересмáтривать, *-смотрѣть*, v. a. przepatrywać, przeglądać; *пересмóтръ*, m. przegląd, przeglądanie, przejrzenie; *-смóтрѣнный*, a. przejrzany, obejrzany.

Пересмѣшúть, v. a. rozśmieszyć; *-смѣшли́вый*, a. szyderski, szydzący; *-смѣшникъ*, wyśmiewacz, szyderca.

Пересмѣя́ться, v. r. naśmiać się, uśmiać się.

Пересóливать, *-солúть*, v. a. przesolić; *-сóлъ*, przesolenie; słoność zbyteczna.

Пересóхлый, a. przesuszony.

Переспѣвáть, *-спѣть*, v. n. stac się zbyt dojrzałym; być przepieczonym (o chlebie); *-спѣлый*, a. przezrzały; (S. *-лость*).

Пересрóчка, f. odłożenie terminu.

Пересcóривать, *-ссóрить*, v. a. poswarzyć, pokłócić; *-ся*, v. a. pokłócić się, poróżnić się.

Переставáть, *-стáть*, v. a. przestawać, przestać; (S. *-ставáніе*, *-стáніе*).

Переставля́ть, *-стáвить*, v. a. przestawiać, przestawić (z miejsca na miejsce); (S. *-стáвка*, *-ставлéніе*, *-стáвливаніе*, part. *-стáвленный*); (v. r. & p. *-ся*).

Перестáивать, *-стоя́ть*, v. a. dłużéj stać (niż drugi); strudzić się długiem staniem.

Перестанáвливать, *-становúть*, v. a. przestawiać, przestawić (inaczéj).

Перестигáть, *-стúчь*, v. a. prześcignąć, przegonić; (part. *перестúженный*).

Перестилáть, *-стлáть*, v. a. przedylować; *- постéлю*, inaczéj posłać łożko; (S. *-стилáніе*, *-стлáніе*, part. *-стлáнный*).

Перестоялый, a. przestały.
Перестраивать, *-строить*, v. a. przebudować; przestroić (instr. muz.); (S. *-страиванie*, *-строенie*, *-стройка*, part. *-строенный*).
Перестрѣливаться, v. r. strzelać się (z drugimi); *-стрѣлка*, strzelanie wzajemne; *-стрѣлъ*, odległość na wystrzał. [bić.
Перестрѣлять, v. a. nastrzelać, na-
Переступать, *-пить*, v. n. przestępować, przekroczyć, przestąpić, przejśdź; *przestąpić, zgwałcić, złamać.
Пересудчикъ, *krytyk; *-судъ*, przesądzenie sprawy jakiej; *-суды*, m. pl. obmowa, nagana.
Пересуждать, *-судить*, v. a. przesądzać, na nowo sądzić (sprawę); ganić, posądzać, obmawiać.
Пересучивать, *-сучить*, v. a. skręcać na nowo (nici); poskręcać.
Пересушивать, *-сушить*, v. a. przesuszyć.
Пересчитывать, *-считать*, *перечесть*, v. a. przeliczać, przeliczyć.
Пересылать, *-слать*, v. a. przesyłać, przesłać; (S. *-сыланie*, *-сланie*, *-сылка*, part. *пересланный*); (v. r. & p. *-ся*), it. przesyłać, posyłać sobie co.
Пересыпать, *-сыпать*, v. a. przesypać (do innego naczynia); *-ся*, v. r. przesypać się (jak piasek w klepsydrze); v. p. być przesypanym.
Пересыхать, *-сохнуть*, v. n. przeschnąć; wyschnąć.
Пересѣдлать, v. a. przesiodłać.
Пересѣкать, *-сѣчь*, v. a. przeciąć, przerąbać; połupać, porąbać; wychłostać; (part. *-сѣченный*).
Пересѣсть, v. n. przesiadać się, przesiąść się. [cia.
Пересѣчка, przecięcie, punkt przecię-
Перетапливать, *-топить*, v. a. przetopić, stopić; przepalić w piecu; (part. *-топленный*).
Перетащиться, v. r. przewlec się, przeciągnąć się; przeprowadzić się, wyprowadzić się.
Перетекать, *-течь*, v. n. przeciec, przecieknąć. [przecierpieć.
Перетерпливать, *-терпѣть*, v. a.
Перетёртый, part. a *перетирать*.
Перетирать, *-тереть*, v. a. ocierać, otrzeć; wyszurować; przecierać, przetrzeć; (S. *-тиранie*, *-тренie*, *-тирка*, part. *-тёртый*).
Переткнутый, part. a *перетыкать*.
Перетлѣвать, *-тлѣть*, v. n. spalić się na popiół; przegnić, zgnić; *-тлѣлый*, a. spalony na popiół; przegniły.
Перетолковывать, *-ковать*, v. a. przetłómaczyć inaczéj; przekrętnie tłomaczyć, przekręcić; (S. *-ковыванie*, *-кованie*; part. *-кованный*).
Перетонивать, *-тонить*, v. a. zbyt ścieńczyć.
Переторговщикъ, przekupień.
Переторговывать, *-говать*, v. a. większą cenę ofiarować niż drugi; przekupować; (S. *-говыванie*, *-торжка*). [spadać się.
Перетрескаться, v. r. rozpękać się,
Перетруситься, v. r. przestraszyć się, przelęknąć się.
Перетрясывать, *-трясть*, v. a. przetrząsać, przetrząsnąć (na nowo); (S. *-трясыванie*, *-трясенie*, *-тряска*), it. *karanie winowajców (jednego po drugim).
Перетряхивать, *-тряхнуть*, v. a. *zburzyć, wyłajać (kogo).
Перетыкать, *-ткнуть*, v. a. przetykać, przetknąć; pozatykać, pontykać; (S. *-тыканie*, *-ткнутie*).
(*Переть*), (*пру*), v. a. cisnąć.
Перетягать, v. a. sprawę z kim wygrać.
Перетягивать, *-тянуть*, v. a. przeciągać, -gnąć; przeważać, przemagać; (part. *-тянутый*). [cić.
Переуглиться, v. r. w węgiel się obró-
Переулокъ, m. ulica poprzeczna.
Переупрямливать, v. a. przeprzeć (upór czyi).
Переучивать, *-учать*, *-чить*, v. a. na nowo pouczyć; ponauczać.
Перехватать, v. a. pochwycić, pochwytać (wszystko).
Перехватъ, m. stan u sukni.
Перехваты, m. pl. bóle przy porodzeniu.
Перехватывать, *-хватить*, v. a. przechwycić, przejąć; zachwycić; pożyczyć na krótki czas; przejeść cokolwiek; v. i. czuć bole w krzyżach. [chytrzyć.
Перехитрять, *-трить*, v. a. prze-
Переходить, *перейти*, v. n. przechodzić, przejść; uchodzić, ujśdź

(np. pewną liczbę mil); (sł.) przechodzić, upłynąć; przechodzić (z jednego stanu na drugi); (o prowincyach) dostać się komu; (S. *-хожде́ніе*); *-хо́дъ*, przechód, przejście; *-хо́ды*, m. pl. galerya, ganek, przechody.
Пе́рецъ, m. pieprz (czarny); (vu.) *kije, batogi; zelżywe słowa; — *стручко́вой*, pieprz turecki roczny.
Переціъживать, -ціъди́ть, v. a. przelać przetoczyć (np. wino, piwo).
Переціънивать, -ціъни́ть, v. a. inaczéj taxować; *przyganiać.
Пе́речень, m zbiór, summa; treść, rys, krótki zbiór.
Перече́ркивать, -черкну́ть, v. a. przekreślić; *-ну́ть*, przekopiować na prędce.
Перече́рнивать, -черни́ть, v. a. przeczernić, poczernić, pobrudzić; wymaczać, pomazać, powykreślać; *-ся*, v. r. powalać się, posmolić się.
Перече́рчивать, -черти́ть, v. n. odrysować na nowo; przekreślić, przemazać.
Перече́сывать, -чеса́ть, v. a. przeczesywać, -czesać, przegręplować; zadrapać się; (v. r. & p. *-ся*).
Перечётъ, m. przeliczenie (licząc więcéj niż jest).
Перечи́нивать, -чини́ть, v. a. ponaprawiać, połatać; — *перо́*, poprawić pióro.
Перечисля́ть, -чи́слить, v. a. przerachować, przeliczyć. [szczenie.
Перечи́стка, (na nowo) przeczy-
Перечи́тывать, -чита́ть, v. a. przeczytać (na nowo); czytać wiele.
Пере́чить, v. a. sprzeciwiać się, przeszkadzać.
Перечища́ть, -чи́стить, v. a. przeczyścić, przechędożyć (na nowo lub wszystko); (part. *-чи́щенный*).
Пе́речная трава́, f. złocień, krwawnik, tysiącznik (rośl.).
Пе́речница, pieprzniczka; *-чный*, a. pieprzowy.
Перешагну́ть, v. n. przekroczyć.
Переша́рить, v. a. przeszperać, przeszukać.
Переше́екъ, m. międzymorze.
Перешиба́ть, -би́ть, v. a. złamać, stłuc; (v. p. *-ся*); * górę brać nad kim; (part. *-ши́бенный*); *-ши́бъ*, złamanie; miejsce złamane.
Перешива́ть, -ши́ть, v. a. przerobić, zrobić z staréj sukni rzecz jaką; poszyć, naszyć inaczéj; (v. p. *-ся*).
Переѣда́ть, -ѣ́сть, v. a. przegryzać, -gryźć; pogryźć (jednego po drugim); (part. *-ѣ́денный*).
Переѣ́здить, v. n. objechać, podróżować; *-ѣ́здка*, przejechanie; przeprowadzenie się; *-ѣ́здъ*, przejazd, przeprawa.
Переѣзжа́ть, -ѣ́хать, v. n. przejeżdżać, przejechać; odprawiać, odbywać (drogę); wyprowadzić się, przeprowadzić się (z mieszkania).
Переи́ти, (*перее́млю*), v. a. (sł.) przejąć (listy i t. d.).
Пери́ла, n. pl. balustrada, balasy.
Пери́на, pierzyna; *-ри́стый*, a. pierzysty, pierzasty.
Перисти́лъ, kolonada (peristil).
Пери́ться, v. r. w pierze obrastać.
Періо́дъ, m. period, przeciąg czasu; (gramm.) okres; *-оди́ческій*, a. periodyczny.
Пе́рка, spust w zamku u broni.
Перламу́тръ, m. macica perłowa.
Перло́вый, a. perłowy; *-вая крупа́*, kasza perłowa.
†*Перна́та*, (dawniéj) buława (u naczelnika wojskowego). [ka).
Перна́тка, pióro morskie (gat. roba-
Перна́тый, a. pierzasty; skrzydlaty.
Перо́, (*пе́рышко*, d.), pióro, piórko; pióro do pisania; pletwa; pióro u wiosła.
Перочи́нной но́жичекъ, n. scyzoryk.
Перпендикуля́рный, a. prostopadły.
Перси, f. pl. (sł.) piersi.
Пе́рсикъ, brzoskwinia.
Перспекти́ва, perspektywa; *-и́вный*, a. perspektywny.
Перста́тица, rękawiczka.
Пе́рстень, m. pierścień, pierścionek.
Перстъ, m. palec. [ziemny.
Персть, f. (sł.) ziemia; *пе́рстный*, a.
Перу́нъ, Perun (bożek); piorun.
Перхо́та, charkanie, krztuszenie się; *-хо́тина*, flegma, plwocina; *-хо́тный*, a. chrachający.
Перча́тка, f. rękawiczka; *-ча́точникъ*, rękawicznik; *-ча́точный*, a. rękawiczny.
Перши́ть, -рха́ть, v. n. chrachać, charkotać, krztusić się.
Пе́рья, n. pl. pióra, pierze; *-ря́ный*, a. pierzany.

Песéцъ, lis biały; a. *песцóвый*.
Песúка, f. włosy krótkie a twarde w wełnie.
Пéсій, a. psi.
Пéсіи, pl. kanikuły, psie dni; *пéсья звѣздá*, psia gwiazda.
Пескú, m. pl. piaski, piaszczyzna; *-сковáтый*, a. piaskowaty.
Песóкъ, (*песóчикъ*, d.), piasek; *-сóчница*, piaseczniczka; *-сóчный*, a. piaskowy; *-ныя часы́*, zegarek cieknący, klepsydra.
Пестеря́, f. (vu.) koszyk z kory brzozowéj.
Пéстикъ, tłuczek moździerzowy; otwor pyłkowy (u roślin).
Пéстредь, *-редúна*, f. płótno w prążki, w paski.
Пестрúть, v. a. pstrzyć; *пестрúтъ въ глазáхъ*, ćmi się w oczach; *пестротá*, *пéстрость*, f. pstrość, pstrocizna.
Пестрýшка, pstrąg (ryba); mysz leming.
Пéстрый, a. pstry, pstrokaty; *пестрѣ́ть*, v. n. pstrzeć.
Пéстъ, tłuk moździerowy.
Песчáникъ, kamień piaskowy; *песчáнка*, piasczyzna, piaski; wróblowiec (ptak); piaskowiec polny (rośl.); *-счáный*, a. piasczysty; *-счúна*, piaseczek, ziarko piaskowe.
Пéсъ, (*пéсикъ*, d.), (sł.) pies; piesek.
Петлúца, pętlica, dziurka na guzik.
Пéтля, węzeł; oko w pończosze; pętelka; dziurka guzikowa; zawiasa; sidło.
Петрýшка, pietruszka (rośl.).
Печáлить, v. a. smucić, trapić; (v. r. *-ся*); *-чáловаться*, v. r. smucić się; wzywać pomocy.
Печáль, f. smutek, żal, zgryzota; *-чáльный*, a. smutny, strapiony, żałosny; *-льное плáтье*, suknia żałobna.
Печáтать, v. a. pieczętować; drukować; (S. *-чáтаніе*, part. *-чáтанный*).
Печáтникъ, drukarz; † pieczętarz, kanclerz; † *-ничество*, kanclerstwo.
Печáтный, a. drukowany; stęplowany; *-чáтня*, *-ной дворъ*, drukarnia.
Печáть, (*-чáтка*, d.), f. pieczęć, -czątka; pierścień z pieczątką; druk, drukowanie; druk, druki, pismo, charaktery; *-чáточный*, a. pieczątkowy; *-чáточникъ*, pieczątkarz.
Печéный, a. pieczony.
Пéчень, f. wątroba; *-чéночный*, a. pieczony.
Печéнье, krew spiekła, zsiadła.
Печéрскій, v. *Пещéра*.
Печея́, piekarka, piekarzowa.
Печúна, pęczyna, pączyna.
Печнúкъ, zdun, co piece stawia; *-чный*, a. piecowy.
Печурá, f. niża, wydrążenie w ścianie pieca.
Пéчь, (*пéчка*, d.), f. piec; paliwo, palenie (np. cęgiel); pieczywo (np. chleba).
Пéчь, (*пекý*, *печéшь*), v. a. piec (chleb, jabłka i t. d.); (*сóлнце*) *печéтъ*, słońce piecze, pali; (v. p. *-ся*), it. v. r. mieć pieczą, staranie o co.
Пéшня, łom, drąg żelazny.
Пещéра, f. pieczar, pieczary (podziemne); *-щерный*, a. pieczarowy, -czarski (o Świętych, osobliwie o kiewskim).
Пúво, n. piwo; *-вный*, a. piwny.
Пивовáръ, m. piwowar; *-вáрня*, browar; *-вáрничать*, v. n. piwowarstwem się trudnić.
Пúгалица, *пúгалка*, f. czajka (ptak).
Пúгва, f. pigwa.
Пúгусъ, m. karty jednéj maści.
Пúжи, m. pl. skóry od młodych reniferów jakutskich.
Пúжма, złocień przedni (rośl.).
Пúкать, *пúкнуть*, v. n. piszczeć, pisnąć, pisknąć.
Пикенéръ, pikinier, pikownik.
Пикéтъ, pikiet, straż (u konnicy); pikieta (gra w karty).
Пилá, piła (do drzewa); pilnik.
Пиликáть, *пилúкнуть*, v. a. rzezać narzędziem przytępioném; rzempolić; *-лúльщикъ*, *пúльщикъ*, tracz; pilnikarz.
Пилúть, *-ловáть*, v. a. piłować, trzeć drzewo; piłować pilnikiem.
Пúлка, piłka do tarcia; pilniczek.
Пúльный, a. piłowy; zdatny do tarcia; *-ная мéльница*, tartak.
Пилю́ля, pigułka.
Пинáть, *пнýть*, v. a. kopać, kopnąć nogami; *-нóкъ*, kopnięcie nogą.
† *Пирá*, żyta; żytna mąka.
Пирамúда, piramida, ostrosłup.
Пировáть, *пúршествовать*, v. n. biesiadować.
Пирóгъ, (*-рожёкъ*, d.), pasztet, piróg; *-рóжникъ*, pasztetnik, pirożnik; *-жное*, *наго*, ciasta; *-жня*, piekarnia pirożna.

Пиршество, uczta, biesiada.
Пиръ, (*-рушка*, d.), biesiada, uczta.
Писало, (sł.) styl, narzędzie do pisania (w dawnych czasach); *-сание*, pisanie; list.
Писарь, *писецъ*, m. pisarz; *-сатель*, pisarz, autor; *-льница*, autorka; *-ный*, a. do pisania służący.
Писать, (*пишу*), v. a. pisać; malować, part. *писанный*; (v. r. & p. *-ся*).
Пискарь, kielb' (ryba).
Пискать, *-скнуть*, *пищать* (*пищу*), v. n. piskać, pisknąć, piszczęć (jak myszy i t. d.); (sł. grać na piszczałce); (S. *-скание*, *-щание*, *пискъ*); *-скливый*, a. piskliwy; *-скотня*, silny pisk; *-скунъ*, piszczek, piskała, m.
Пистолетъ, pistolet.
Писчаль, *-скулка*, (sł.) piszczałka, fujarka.
Писчикъ, pisarek, przepisywacz.
Писчій, *чьлго*, m. (sł.) pisarz, sekretarz.
Писчокъ, wabik (do wabienia ptaków).
Письменно, ad. na piśmie; *-менный*, a. pisany; listowny; piśmienny, pismowy.
Письмо, list; pismo, pisanie; pismo drukarskie, litery drukarskie.
Письмовникъ, książka z wzorami listów; *-моводитель*, (sł.) pisarz sądowy; mający dozór nad pisarzami, protokolista; *-моносецъ*, *-моподатель*, *-моврyчитель*, roznosiciel listów.
Питать, v. a. karmić, żywić; pożywiać, posilać; **- къ кому злобу*, mieć przeciw komu nienawiść; -- *кого надеждою*, karmić kogo nadzieją; *-ся*, v. r. karmić się, żywić się; żyć, utrzymywać się; (S. *питание*, part. *питанный*); *-татель*, *-льница*, żywiciel, karmiciel; -elka; *-льный*, a. pożywny, posilny; (S. *-ность*).
Питейный, a. pity, pijalny; *-ный домъ*, karczma, szynkownia wódki.
Питомецъ, wychowaniec; *-томица*, wychowanica.
Питье, *-тіе*, n. picie; napój.
Питьтися, v. a. (sł.) wychowywać się w miękkości.
Пификъ, m. małpa.
Пихта, świerczyna, świerka; *-товникъ*, las świerkowy.
Пища, pokarm.
Пищаль, f. gat. dawnej strzelby; gat. dawnej armaty.
Пищальникъ, bez górny (rośl.).
Пищая бумага, n. papier do pisania.
Пищуха, zając górny.
Піитъ, poeta.
Піонъ, m. piwonia.
Піявица, *піявка*, pijawka.
Плавать, v. n. pływać; żeglować; bujać po powietrzu; (S. *плаваніе*); *плаватель*, *пловецъ*, żeglarz; *-льный*, a. pływny; *-ныя перья у рыбъ*, pletwy u ryb.
Плавить, v. a. spławiać, -wić, pławiać; topić (kruszcze); *-вильный*, a. do topienia należący; *-льня*, topiarnia; *-льщикъ*, m. roztapiacz; *плавикъ*, istota służąca do łatwiejszego rozpuszczania kruszczów; (S. *плавка*); *-вкій*, a. topny, topnisty; (S. *-ность*); *плавленіе*, topienie (kruszczów).
Плавный, a. gładki, równy; *płynny (styl).
Плавокъ, m. pławka u sieci lub u wędki.
Плавучикъ, kokoszka wodna.
Плакальщикъ, *-щица*, płaczek, płaczka (najemny (-na) u dawnych pogrzebów).
Плакать, (*плачу*), v. n. płakać; (S. *плаканіе*).
Плакса, m. płaksa; *-сивый*, a. płaczliwy.
Плакунъ, krwawnica pospolita (rośl.).
Пламя, *пламень*, płomień; *-менистый*, a. płomienisty; *пламенникъ*, pochodnia; czeluść dymarki z której płomien wychodzi; *-менѣть*, v. n. płomienieć, -nić się; *zapalić się.
Планета, planeta.
Планка, (*планочка*, d.), listwa.
Планъ, plan, rys; *układ.
Пластать, v. n. płatać, rozpłatać, -ciąć, wywnętrzyć (ryby); (v. p. *-ся*), it. v. r. dręczyć się.
Пластина, f. belka rozłupana; -- *собольня*, skóra sobolowa.
Пластъ, płat, kawał czego płaski; plastr miodu; *-стовый медъ*, m. miód w plastrach.
Пластырь, plastr, plaster.
Плата, płaca, zapłata; żołd.
Платежъ, zapłata, wypłata; *-тежный*, a. płatny, zapłaty; *-тельщикъ*, m. (*-щица*, f.), zapłatca, ten (ta) co płaci; *-тимый*, a. płatny.
Платить, *заплатить*, *кому*, v. a.

płacić, wypłacać; * odwdzięczyć; (v. p. -ся).
Платúть, v. a. łatać; (v. p. -ся); (S. *плачéніе*, part. -*чéный*).
Платóкъ, chustka; -*тóчный*, a. od chustki, do chustki; -*тóчникъ*, chusteczník.
Платъ, chusta; ręcznik.
Плáтье, n. suknia. [a. *плáшный*.
Плáха, (*плáшка*, d.), płat, szczap;
Плáхта, spódnica; włosiennica.
Плачéвный, a. opłakany; żałosny,
Плачъ, płacz, płakanie. [smutny.
Плáшмя, ad. leżąca nie prosto stojąć.
Плащанúца, (sł.) płachta, prześcieradło; (w kościele) chusta z obrazem pogrzebu Chrystusa.
Плáщъ, płaszcz, a. *плащевый*.
Плевáльникъ, plwalnik. [plunąć.
Плевáть, *плюнуть*, v. n. pluć,
Плéвелы, *плéвы*, f. pl. plewy, plewa; *obmowa, oczernienie.
Плевнúца, plewnia.
Плевóкъ, plucie, plwocina; pądry, robaki (m. pl.) w mięsie.
Племеноначáльникъ, (sł.) naczelnik, głowa familii.
Племенúтый, a. płodny; (S.-*тость*).
Плéмя, plemię, ród, naród; pokolenie.
Племя́нникъ, m. synowiec, lub siostrzeniec; -*мя́нница*, synowica, lub siostrzenica.
Пленá, szczelina, rysa (np. w żelazie); błaszka cienka; -*нúстый*, a. rysowaty, szczelinisty. [kajdany.
Пленúца, manela lub łańcuch szyjny;
Плескáть, (*плещý*), *плеснýть*, v. a. & n. pluskać, bryzgać; (sł.) klaskać, (rękami).
Плескъ, plusk rybi, ogon rybi.
Плёсна, (sł.) podeszwa (nożna).
Плеснúца, (sł.) gatunek pantofli (do przywiązania).
Плéсо, przestrzeń na polu lub rzece.
Плестú, *плéсть*, (*плетý*), v. a. pleść, splatać; - *крýжева*, koronki robić; wymownie napisać; -*ся*, v. r. wić się około czego; * wlec się (po słabości); mieć nie prędki postępek.
Плетенúца, (-*тéнка*, d.), f. warkocz; plecionka; kosz, koszyk.
Плетéніе, plecenie; robienie koronek; -*тéный*, a. plecieny.
Плетéнь, m. plot, pleciona z chróstu grodza.
Плетешóкъ, sznurek (do zeplecienia we włosach).
Плетýтка, kosz, koszyk.
Плеть, (*плéтка*, d.), f. bicz, kańczug; lęciny, wąsy u roślin.
Плечúстый, a. barczysty, pleczysty.
Плечó, ramię, bark; (u zwierząt); łopatka.
Плúнтусъ, m. podstawek pod słupami; część gruntu domu kamiennego lub pieca z ziemi wystawająca.
Плúнва, v. *Кирпичъ*. [gardł.
Плúстовка, makołągwa czerwono-
Плúсъ, m. plisia (tkanina).
Плúта, fliza; kamień ciosowy; *плúтка*, fliza mała i cienka; żelazko do prasowania; *плúтный*, a. ciosowy; -*тня́къ*, kamień ciosowy.
Плúца, szufla (do wyrzucania wody z statków).
Плищевáти, v. n. (sł.) wrzeszczeć, krzyczeć; *плúщъ*, (sł.) wrzask, krzyk.
Пловéцъ, żeglarz.
Плодúть, v. a. rozkrzewiać; * rozszerzać, rozciągać; (v. r. -*ся*).
Плодовúтый, a. płodny, płodowity; obfity (w wyrazy); (S. -*тость*).
Плодоносúть, v. a. (sł.) owoce rodzić.
Плодонóсіе, *плодорóдіе*, -*рóдность*, urodzajność, płodność; -*нóсный*, -*рóдный*, a. urodzajny, płodny; (S. -*ность*). [dzić.
Плóдствовати, n. (sł.) płodzić, ro-
Плодъ, płód; owoc; pożytek, użytek, korzyść.
Плóскій, a. równy, płaski; -*скость*, płaskość, płaszczyzna, równina; -*скогýбцы*, -*скозýбцы*, m. pl. obcęgi płaskie; -*скодóнный*, a. płaskodenny. [ba).
Плотвá, -*тúца*, płoć, płocica (ry-
Плотúна, tama, grobla.
Плотúть, v. a. wiązać (np belki); (S. *плочéніе*).
Плóтникъ, cieśla; -*тничать*, v. n. ciesielstwem się trudnić; -*ничество*, ciesielstwo.
Плóтность, ścisłość, tęgość; -*ный*, a. ścisły, tęgi; silny, mocny; otyły; -*нѣть*, v. n. mocnieć; otyć.
Плотовóе, *вáго*, przewozne.
Плотолю́біе, lubieżność; -*тоугóдіе*, lubieżność, cielesność; -*угóдникъ*, lubieżnik; -*угóдный*, a. lubieżny; -*тоя́дный*, a. mięsożerny.
Плотъ, tratwa, flisówka; prom, prze-

wóz; deska na wodzie do prania.
Плóтъ, f. (sł.) ciało (człowiecze); *--тскій*, a. cielesny; *-тный*, *плóтяный*, a. cielesny do ciała należący [niedbały.
Плохій, a. błahy, lichy, mizerny;
Плоченіе, n. wiązanie (np. belek), v. *плотúть*. [pogorszać się.
Плошáть, v. n. być niedbałym;
Плóшка, lampa.
Площáдка, mały plac; placyk wykładany flizami; wschodowy placyk spoczynkowy.
Плóщадь, f. plac, rynek; (w geom.) płaszczyzna, powierzchnia; *-адный*, a. placowy, rynkowy.
Площúть, v. a. płaszczyć, spłaszczyć (miedź i t. d.); (v. p. *-ся*); *-щúльня*, f. prasa do spłaszczenia blach i t. d.). [wy.
Плугъ, pług; *плужнúкъ*, krój pługo-
Плутáть, v. n. błąkać się.
Плýтни, f. pl. filuterya, frantostwo; *-тоеáть*, v. n. filutować, frantować; *-тóвка*, filutka, frantowka; *-товскій*, a. *-скú*, ad. filuterski, -terny; *-товствó*, filuterstwo.
Плутонóсъ, kaczka płaskonosa.
Плутъ, *-тéцъ*, *-тяга*, m. & f. filut, frant, oszust.
Плыть, (*плывý*), v. n. pływać, płynąć; żeglować, kipieć; topić się, roztapiać się; ciec, spływać; *плывýчій*, a. płynący, pływający; *плытíе*, pływanie.
Плѣжúна, plama, wada, skaza.
Плѣжити, (*плѣжу*), v. n. (sł.) czołgać się (jak wąż).
Плѣнéніе, zabieranie w niewolą; niewola, więzienie; *zajęcie, ujęcie, oczarowanie.
Плѣнéнный, a. zabrany w niewolą; zajęty, oczarowany; *-нúтельный*, a. powabny, zachwycający.
Плѣнúть, (*полонúть*), v. a. zabierać w niewolą, zająć, (propr. & *).
Плѣнникъ, jeniec, braniec; *-ница*, niewolnica, branka; *-ничество*, jęctwo, brańtswo, niewola; *плѣнный*, a. w niewolą zabrany, pojmany.
Плѣнъ, *полóнъ*, m. niewola, jęctwo; brańtswo, jeńcy, niewolniczy.
Плѣнять, *-нúть*, v. a. zajmować, czarować kogo; (v. p. *-ся*).
Плѣснь, f. pleśń: *-снѣвлый*, a. pleśniwy, spleśniały.
Плѣснѣть, *-снѣвѣть*, v. n. pleśnieć; (o winie) pleśnieć, stać się spleśniałym.
Плѣшáкъ, m. łys, łysiec, łysek; (o kwiatach) pojedynczy.
Плѣшúвецъ, m. łysiec, łys; *-úвость*, f. łysość; *-вый*, a. łysy; *-úвѣть*, v. n. łysieć; *-úна*, łysina, łysinka.
Плѣшь, f. plesz, łysina.
Плюска, (sł.) zewnętrzna łupina zielona u orzechów.
Плюсникъ, porost płucnik (rośl.).
Плюсня, przyszwa, przednia część
Плющúть, v. *Площúть*. [nogi.
Плющъ, m. bluszcz (rośl.).
Плясáть, (*пляшý*), v. n. tańcować, tańczyć; *-сáльный*, a. taniećzny, taneczny; *-сáльщикъ*, *-сýнъ*, *-щица*, *-сýнья*, tancerz, -cerka; *-сáніе*, *плясха*, tańcowanie, taniec; *-совый*, a. tańcowy.
По, prp. (c. dat., acc. & prp.) po; na; dla; podług; w; z; do; (łącząc się z słowami i przysłowkami znaczy: częstotliwość, powiększenie i zmniejszenie, np. *побесѣдовать*, *поболтáть* i t. d.).
Побáиваться, v. n. poboić się.
Побáсенка, f. bajeczka, powiastka.
Побивáть, *-бúть*, v. a. pozabijać, pobić; porazić; uszkodzić; (S. *побіéніе*, part. *-біéнный*, *-бúтый*).
Побирáться, *-бráться*, v. r. pożyczać się.
Побúрчій, *чаго*, (sł.) poborca.
Побúтіе, porażenie, pobicie (wojska)
Поблажáть, *комý*, v. a. pobłażać.
Поблáжка, pobłażanie.
Побои, m. pl. plagi, bicie; *-бóище*, (sł.) bitwa krwawa; pobojowisko.
Поборáть, *-борóть*, v. a. (sł.) zwojować, zwalczyć, zwyciężyć; (S. *-борéніе*); *-бóрникъ*, (sł.) obronicieł, obrońca, m.; *-бóрствіе*, (sł.) pomoc, obrona; *-ствовать*, (*за что, по чемý*), v. a. (sł.) walczyć o co, bronić czego). [wojska.
Побóръ, m. pobór, podatek; zaciąg
Побóчный, a. poboczny, uboczny; *-ный сынъ*, syn poboczny, naturalny.
Побрáживать, *-бродúть*, v. n. uczęszczać, bywać; zaczynać łazić, chodzić (po chorobie).
Побранúться, v. r. pokłócić się; (S. *-брáнка*).

Побратски, ad. po bratersku.
Побрякушка, grzechotka, brzękadło.
Побудитель, pobudziciel; *-льный*, a. pobudzający.
Побуждать, *-будить*, v. a. pobudzić, zachęcić; (S. *-жденіе*).
Побурѣлый, a. zlisowaciały. [szczać.
Побывать, v. n. pobywać, uczę-
Побѣги, *-бѣжки*, m. pl. latorośle.
Побѣгъ, ucieczka.
Побѣда, zwycięstwo; *-бѣдимый*, a. zwycięźny; *-дитель*, *-льница*, zwycięźca; zwyciężycielka; *-льный*, a. do zwycięstwa należący; zwycięzki; *-бѣдное*, *днаго*, tryumf; *-бѣдный*, a. tryumfalny, zwycięzki; *-бѣдоносецъ*, zwycięzca, m.; *-носный*, a. zwycięzki, (-ciężący).
Побѣждать, *-бѣдить*, v. n. zwyciężać, -żyć, pokonać; (v. r. & p. *-ся*); (S.*-жденіе*, part.*-жденный*).
Побѣжникъ, (w Kamczatce) długi rzemień, zastępujący dyszel w zaprzężeniu psów do sanek.
Поважиешь, *-вадить*, v. a. przyzwyczajać, -czaić, wprawić (kogo do czego); *-вадка*, nałóg, zwyczaj, przywyknienie; *-важеный*, a. przyzwyczajony (do czego); *-ся*, v. r. przyzwyczaić się, przywyknąć.
Поважиешь, *-водить*, v. a. wodzić, przeprowadzać (np. konie).
Поваливать, *-валить*, v. a. przewracać, powalić; (v. r. *-ся*).
Повалка, łożna choroba; *-валъ*, pomor, pomorek; *-вальный*, a. powszechny; epidemiczny.
Повальное, *наго*, sztrof co pijany na ulicy podniesony płacić musiał.
Повапленный, a. powapniony, pobielony.
Поваръ, kucharz; (ptak) mewa pasorzytna; *-варенный*, a. kuchenny; *-рёнокъ*, kuchta, kuchcik; *-варивать*, *-варить*, v. a. podgotować; pogotować; *-варуха*, kucharka; *-варничать*, v. a. kucharzyć; *-варня*, (*-варенка*, d.), kuchnia, kuchenka.
Поведеніе, sprawowanie się.
Повелитель, rozkazujący, władzca; *-льница*, rozkazująca, władczyni; *-льный*, a. rozkazujący, groźny; *-льство*, władnictwo; *-ствовать*, v. n. rozkazywać.
Повелѣвать, *-лѣть*, v. a. rozkazywać, -kazać; - *чѣмъ*, władac czem; *-лѣніе*, rozkaz, rozkazanie; *-лѣнный*, a. rozkazany.
Повергать, *-вергнуть*, v. a. (sł.) obalić, rzucić na ziemię; (S. *-верженіе*, part. *-верженный*); *-ся*, v. r. rzucać się, padać do nóg.
Поверстывать, *-рстать*, v. a. porównać; *-ся*, v. r. doścignąć, dogonić (kogo); równać się (komu).
Поверхность, powierzchnia, powierzchność, strona zewnętrzna; *-хностный*, a. zewnętrzny, powierzchny; *powierzchowny.
Поверхъ, prp. nad, na.
Повечеріе, nabożeństwo wieczorne po nieszporach.
Повивать, *-вить*, v. a. powijać, -winąć, -wić; trudnić się babieniem akuszerstwem; *-вальный*, a. położniczy, położny; *-ная бабка*, baba, położna; *-ное искусство*, nauka położna, sztuka babienia.
Повилица, kanianka pospolita (rośl.).
Повинная, skrucha, żal.
Повинность, żal, skrucha, obowiązek, powinność; posłuszeństwo; *-винный*, a. winny, kary godzien; winien, powinien, obowiązany; żałujący swojéj winy; posłuszny.
Повиноваться, *-винуться*, v.r. poddać się, być posłuszanym, słuchać (kogo); *-виновеніе*, podległość, posłuszeństwo.
Повисать, *-виснуть*, v. n. wisieć; wisieć na doł, *-вислый*, a. obwisły, zwiesisty.
Повитуха, (vu.) baba, położna.
Повихать, *-вихнуть*, v. n. powinąć, zwichnąć (rękę, nogę); *-ся*, v. r. zboczyć.
Поводить, *-вести*, v. a. poruszać, -szyć; v. n. spaczyć się; *-водливый*, a. łatwy do powodowanie.
Поводъ, cugiel, powod; wzgląd na kogo, pobłażanie; powód, okazya.
Повозка, wóz, powóz, fura; *-возникъ*, powoźnik, furman; *-возъ*, ładunek (fracht). [lucha.
Повой, babienie, powicie; (sł.) pie-
Повойникъ, strój na głowie prostych kobiet, zawój; ślaz wysoki lekarski (rośl.).
Поволакивать, *-волочь*, v. a. powłaczać, -włóczyć, powlec; *-волока*, powłóczenie, toczenie oczu; *-ло-*

чка, włóczenie kogo za włosy.
Поворáчивать, *-ворóтить*, *-потить*, v. a. powrócić; przewrócić, zwrócić; obrocić się (na prawą, na lewą); (v. r. *-ся*).
Поворáшивать, *-ворошить*, *-ворохнуть*, v. a. dotykać, dotknąć (co czego); *-ся*, v. r. ruszać się.
Поворотливый, a. obrotny, zwinny, (S. *-вость*); *-рóтный*, a. obrotny, obracający się; *-тные крýги*, zwrotniki.
Поворóтъ, obrót, obrócenie; powiót; zawrót, zakręt; rozstajna droga; *- сóлнечный*, przesilenie (dnia, nocy).
Повредитель, m. uszkodziciel.
Повреждáть, *-вредить*, v. a. zaszkodzić; uszkodzić, popsuć; skaleczyć; *-ся*, v. r. uszkadzać, -dzić się, psuć się; (*- въ умѣ*) rozum utracić; (S. *-ждéніе*, part. *-ждéнный*). [czasu.
Повременить, v. n. doczekać się
Повседнéвный, a. codzienny.
Повсемѣстный, a. powszechny.
Повсемѣсячно, ad. co miesiąc.
Повсечáсный, a. każdogodzinny.
Повстрѣчáться, v. r. napotkać się, spotkać się z kim. [ad. wszędzie.
Повсюдный, a. powszechny; *-всюду*,
Повторять, *-рить*, v. a. powtarzać, -wtórzyć; (S. *-вторéніе*).
Повыкáть, *-выкнуть*, v. n. przywyknąć.
Повытно, ad. (w prawie) częściami; *-вытокъ*, (w prawie) udział co dostał się komu losowaniem; *-вытчикъ*, pisarz sądowy; *-вытье*, akta (papiery processowe); *-вычка*, f. nałóg, przyzwyczajenie.
Повышáть, *-высить*, v. a. podwyższać, -ższyć; *wynosić na wyższy stopień; (S. *-вышéніе*, part. *-вышенный*).
Повѣвáть, *повѣять*, v. n. powiewać, powionąć, powiać.
Повѣдать, v. a. (sł.) opowiadać.
Повѣренность, f. zaufanie, ufność; *-вѣренный*, *наго*, pełnomocnik, plenipotent; arendarz; *-вѣрка*, (w rachowaniu) próba.
Повѣрять, *-вѣрить*, v. a. powierzyć (komu co); porównać (np. kopią z oryginałem); (S. *-вѣреніе*, part. *-вѣренный*); *-ся* v. r. zawierzyć, zaufać komu; v. p. być porównanym (i poprawionym).
Повѣса, m. f. obwies, łajdak, ladaco, hultaj.
Повѣствовать, v. a. powiadać, opowiadać; (S. *-вѣствованіе*), it. powieść; *-ватель*, opowiadacz; dziejopis; *-вѣстка*, uwiadomienie.
Повѣсть, f. powieść. [ściowy.
Повѣстный, a. historyczny; powie-
Повѣтеръ, wiatr pomyślny; *-вѣтріе*, powietrze, pomor. [szony.
Повѣшенный, a. zawieszony, powie-
Повѣщáть, *-вѣстить*, v. a. oznajmić, uwiadomić; (S. *-вѣщéніе*).
Повязка, *пóвязь*, f. przewiązka na głowie (u dziewczyn wiejskich w Rossyi).
Повязывать, *-вязáть*, v. a. obwiązać, -winąć; *-ся*, v. r obwiązać (się czém), part. *-вязанный*.
Повянуть, v. n. zwiędnąć; *-вялый*, a. zwiędły, powiędły.
Погадáть, v. a. (vu.) powróżyć; pomyślić, rozmyślić.
Погáнецъ, *-нинъ*, *-áнка*, niewierny; -rna; *-гáнскій*, a. pogański; *-гáнство*, pogaństwo; *-гáнить*, v. a. (vu.) opaskudzić; znieważyć, sprofanować.
Погáнка, nurek zausznik (ptak).
Пóгань, f. nieczystość, plugastwo; *-гáный*, (vu.) nieczysty, plugawy; pogański.
Погасáть, *-гáснуть*, v. n. gasnąć, zgasnąć (propr. & *); *-гашáть*, *-гасить*, v. a. gasić, zagasić (propr. & *).
Погибáть, *-гибнуть*, v. n. ginąć, zaginąć; *-гибель*, f. zguba; zgon, śmierć; *-льный*, a. (sł.) zgubny, szkodliwy; *-гиблый*, a. zginiony, zgubiony. [skać, pogłaskać.
Поглáживать, *-глáдить*, v. a. gła-
Поглóхнуть, v. n. (o roślinach) powiędnąć, pousychać.
Поглощáть, *-глотить*, v. a. pożerać, połykać (propr. & *).
Поглядывать, v. n. poglądać, patrzéć; *-глядѣть*, v. n. przypatrzyć się; doglądać, uważać; *-ся*, v. r. przeglądać się.
Погнáться, v. r. *за кѣмъ*, *за чѣмъ*, uganiać się za czém; gonić za kim.
Погнивáть, *-гнить*, v. n. pognić,
Погнѣздно, ad. parami. [zgnić.

Поговóрка, rozmowa; pogłoska, wieść; sentencya moralna; zwyczaj powtarzania w mowie wyrazu jakiego.
Погóда, -гóдье, pogoda, czas.
Погодúть, v. n. poczekać.
Погóдно, ad. corocznie.
Поголóвно, ad. głowami, na głowę; *-лóвный*, a. ogólny, powszechny, bez wyjątku; *-лóвщина*, zaciąg wojskowy z każdéj familii włościańskiéj po jednym człowieku.
Погóнка, f. bura, zburczenie.
Погóнный, a. mierzony w podłuż.
Погóнщикъ, kuryer, goniec; woźnica wojskowy.
Погóнъ, pogoń; reszty po pędzeniu wódki; *-гóня*, pogoń, ściganie; *-ня́лка*, (vu.) bicz.
Погоня́ть, -гнáть, v. a. pogonić, pognać (np. bydło w pole); *naganiać, napędzać (kogo do czego); v. n. spieszyć się; *-ся*, v. r. uganiać się za czem (przez czas niejaki).
Погорáть, -рѣ́ть, v. n. pogorzeć, zgorzeć.
Погородскú, ad. po miejsku.
Погорѣ́лый, a. pogorzały, spalony.
Погоспóдски, ad. po pańsku.
Погостúть, v. n. krótko zabawić w gościnie.
Погóстъ, cmentarz przy kościele; wielka wieś z kościołem.
Пóготову, ad. (vu.) bardziéj, gorzéj.
Погрáбить, v. a. zrabować, splondrować.
Погранúчный, a. pograniczny.
Погребáльный, a. pogrzebny; *-бáльщикъ*, *-бáтель*, pogrzebnik, grabarz.
Погребáть, -бстú, v. a. pogrzebać, pochować (umarłego); (v. p. *-ся*); *-бéніе*, pogrzeb, pochowanie; *-бéнный*, a. pogrzebiony, pochowany.
Пóгребъ, (*-гребóкъ*, d.), mieszkanie pod domem; piwnica; *-бéцъ*, (*-éбчикъ*, d.), puzdro; *-бщúкъ*, m. piwnicę utrzymujący, winiarz.
Погромúть, v. a. zniszczyć, spustoszyć; *-грóмъ*, spustoszenie.
Погрубѣ́ть, v. n. pogrubieć; stać się brzydkim, szkaradnym; *погрубѣ́лый*, a. zgrubiały.
Погружáть, -грузúть, v. a. pogrążyć, zanurzyć; (v. r. *-ся*); *-жéніе*, zanurzenie (np. dziecięcia przy chrzcie); (part. *погружённый*).
Погрузáть, -грýзнуть, v. n. pogrążnąć, potonąć; *-ýзлый*, a. pogrążony, zatopiony.
Погрѣвáться, -грѣ́ться, v. r. *zrobić sobie co, zbogacić się. [omyłka.
Погрѣ́шность, uchybienie, błąd,
Погрязáть, -гря́знуть, v. n. pogrążnąć, -grążyć się; * wpaść w nieszczęście.
Погубúтель, pogubiciel; zwodziciel; *-льный*, a. zgubny, szkodliwy.
Погубля́ть, -губúть, v. a. zgubić, zniszczyć; (S. *-блéніе*, part. *-блéнный*).
Погудáло, m. (vu.) rzempoła; *żartomowniś; *-дúть*, v. n. zagrać na instrumencie, porzempolić; *-гýдка*, rzempolenie; żart, żarcik; *-гýдочный*, a. skrzypcowy.
Подавáть, -дáть, v. a. podawać, podać; *- пóмощь*, pomagać (komu); *-ся*, v. r. posuwać się, usuwać się; *-во что*, wchodzić w co (np. gwóźdź w ścianę); ustępować, rozchodzić się; rozłupać się; ustępować, zezwalać; v. p. być podanym.
Подавля́ть, -давúть, v. a. (o roślinach) zagłuszać; podeptać; przytłumić; podusić; (v. r. *-ся*).
Подáгра, podagra; *-грикъ*, podagryk; *-грúческій*, a. podagryczny.
Подарúть, v. a. podarować; (S. *подарéніе*, part. *подáренный*); *-дáрокъ*, podarunek.
Подáтель, dawca, podawca; oddawca; *-льница*, dawczyni, podawczyni; oddawczyni.
Подáтливый, -дáтный, a. hojny, szczodry; ulegający (komu); łatwy, łacny; (S. *-вость, -ность*).
Пóдать, f. podatek, dań.
Подáча, dawanie, podawanie.
Подая́ніе, podawanie; jałmużna.
Подбавля́ть, -бáвить, v. a. dodać, przybawić, przydać.
Подбивáть, -бúть, v. a. podbijać, -bić (ćwiekami i t. d.); podszyć (suknią); (vu.) *podbudzać, podszczać; *-ся*, v. r. wciskać się pod co; *starać się przypodobać (komu); *-бúвка*, podbijanie, -bicie; obicie (z materyi jakiéj).
Подбирáть, подобрáть, v. a. zbierać, pozbierać; podkasać, podwięzać (do góry); wybierać, zjadać (jak np.

kury ziarna); dobierać, dobrać co do czego; ułożyć lisa w kartach; *-ся*, v. r. podgiąć, podkasać się; *- къ кому́*, starać się skłonić kogo do czego; wychodzić (jak np. pieniądze, zapasy) zbliżać się do końca; *-би́тый*, a. podbity, podszyty.
Подблю́дный, a. pod talerzem będący.
Подбо́й, podszewka; *-бо́йный*, a. do podbijenia (bótów) służący.
Подбо́рный, a. dobrany; (o kartach) w lisa ułożony.
Подборо́докъ, podbródek.
Подбо́ръ, (S. a *подбира́ть*), it. zbiór; ułożenie lisa; absas z kawałkow skórzanych; przekręcenie prawa.
Подбоче́ниться, v. r. podpierać łokcie w boki. [rzucić się na kogo.
Подбра́сываться, *-бро́ситься*, v. r.
Подбре́жіе, (sł.) podbrzeże.
Подбрива́ть, *-бри́ть*, v. a. podgolić; *wyszałbierować (co od kogo).
Подбрю́шина, podbrzusze, żywot spodni; *-шникъ*, poprąg, -pręg.
Подбѣга́ть, *-бѣжа́ть*, v. n. podbiegać, -biegnąć; pobieżeć (do kogo); *przypochlebiać się. [dowlą.
Подва́лъ, komora po drewnianą bu-
Подведе́нный, part. a *Подводи́ть*.
Подверга́ть, *-ве́ргнуть*, v. a. podrzucić; podbić pod moc swoję; *-ся*, v. r. & p. poddać się (komu); podpadać, podlegać; *-верже́ніе*, poddanie się; *-ве́рженный*, a. podbity; podległy; *-ве́ртка*, podkładka.
Подве́ртывать, *-верну́ть*, v. a. podłożyć co pod co; podsunąć; *-ся*, v. r. wpaść pod co; pośliznąć się; *wkraść się pod czyją łaskę.
Подвесели́ться, v. r. podweselić sobie; *-ля́ть*, *-ли́ть*, v. a. podweselić.
Подвива́ть, *-ви́ть*, v. a. podwijać co pod co; zawijać (włosy); (S. *-вива́ніе*, *-ви́вка*, part. *-ви́тый*).
Подвига́ть, *-дви́нуть*, v. a. przysuwać, -sunąć; (sł.) *podbudzić, poduszczyć; poruszyć, zachęcić; rozjątrzyć; *-ся*, v. r. przesuwać się, przybliżyć się; rozgniewać się; być poruszonym, tkniętym.
По́двигъ, poruszenie, ruch; usiłowanie, staranie; walka, czyn (bohatyrski); *-и́жникъ*, zapaśnik; walecznik.
Подви́жность, ruchomość; *-жный*, a. ruchomy.
Подвиза́ти, *-дви́гнути*, *-дви́жити*, v. a. (sł.) ruszać; *zachwiać (kogo); zachęcić, pobudzić; *-ся*, v. p. (sł.) ruszyć się; zachwiać się; *walczyć; buntować się; ćwiczyć się w czem.
Подвла́стный, a. podległy, poddany.
Подвлека́ть, *-вола́кивать*, v. a. podwlec, podciągać.
Подво́да, podwoda; wóz z końmi.
Подводи́ть, *-вести́*, v. a. przyprowadzić; podwieśdź; podciągnąć (np. belkę); nadać czemu jaki kolor.
Подво́дный, a. podwodny (od podwody (i pod wodą będący). [gacz
Подво́дчикъ, podwodnik; * podże
По́двое, ad. po dwóch, parami.
Подвози́ть, *-везти́*, v. a. przywozić, -wieźć (co); podwieźć blisko do miejsca jakiego.
Подво́зный, a. przywoźny, przywieziony, podwieziony; *-во́зъ*, przywóz, dowóz.
Подво́й, (sł.) podwój.
По́дволока, strzecha, strych, poddasze.
Подво́рное, *наго*, podatek od każdego domu; stajenne; pomieszkanie, kwatera.
Подворо́тня, deska pod wrotami.
Подво́рье, dom w mieście należący biskupowi lub klasztorowi.
Подво́хъ, zmowa, spisek.
Подво́щикъ, powoźnik, furman.
Подвыша́ть, *-вы́сить*, v. a. podwyższyć, podnieść.
Подвѣнѣ́чный, a. ślubny.
Подвѣ́ска, *-вѣсь*, f. zawieszonego co u czego dla ozdoby; *-вѣ́шивать*, *-вѣ́сить*, v. a. przywiesić.
По́двязи, f. pl. rusztowanie.
Подвя́зка, f. podwiązka.
Подвя́зывать, *-вяза́ть*, v. a. podwiązać, przywiązać; rusztowanie stawiać; *-ся*, v. r. podpasać się.
Подгва́зживать, *-гвозди́ть*, v. a. *podniecać, podburzać (kogo).
Подгиба́ть, *подогну́ть*, v. a. podłożyć nogi pod siebie; zagiąć, obgiąć; podginać, podgiąć (sukni).
Подгиба́ться, *подогну́ться*, v. r. podłazić, podleźć; (o nogach) chwiać się (np. od strachu).
Подгля́дывать, *-глядѣ́ть*, v. a. podglądać, podstrzegać.
Подгнѣ́та, *-гнѣтъ*, wióry, trzaski

do rozpalenia ognia; *pobudka, zachęcanie; *-гнѣщáть*, v. a. podniecać (pod ogień).
Подговáривать, *-говори́ть*, v. a. podmawiać, podmówić, namówić; *-вóрщикъ*, podmówca; *подговóръ*, podmowa, namowa.
Подголóвокъ, skrzynka podgłówna z wiekiem spadzistém.
Подгóнъ, bydło na sprzedaż spędzone.
Подгоня́ть, *подогнáть*, v. a. podegnać, zapędzić, spławiać pod co; popędzić, pognać do miejsca jakiego.
Подгóріе, *-гóрье*, podgórze; (sł.) dolina; *-гóрный*, a. podgórny; na dolinie będący. [czony.
Подгорѣ́лый, a. przypalony, przypie-
Подгорю́ниться, v. r. siedzieć w rozmyślaniu ręką podpierając głowę.
Подгрáдіе, (sł.) okolica pod miastem; *-грáдный*, a. (sł.) pod miastem będący.
Подгребáть, *-грести́*, v. a. podgrabić, zgrabić; (part. *-бённый*).
Подгу́ливать, *-гуля́ть*, v. n. podchmielić, podpić sobie.
Поддавáть, *-дáть*, v. a. poddawać, -dać kogo pod moc czyją; powiększyć gorąco w łazni; posiłkować, dodać pomocy (w bitwie); (w grze warcabnéj) poddać, podstawić; (w grze kart) dawać do wzięcia; *-ся*, v. r. oddać się w poddaństwo; uledz komu, poddać się.
Пóдданная, *ной*, poddanka, poddana.
Пóдданный, a. poddany, podległy komu.
Пóдданный, *наго*, poddany; *-дáннѣйшій*, *всеподдáннѣйшій*, a. najpoddańszy; *-дáнство*, poddaństwo, poddanność.
Пóддатекъ, podwładny.
Поддáча, pomnożenie gorąca w łaźni; *uległość.
Поддвигáть, *-дви́нуть*, *пододви́нуть*, v. a. podsuwać, podsunąć; *-ся*, podchodzić pod co; *-дви́нутый*, a. podsunięty. [nosi.
Поддергáй, (vu.) który krótką suknią
Поддёргивать, *-дёрнуть*, v. a. prędko (co pod co) podsunąć; podkasać, podginać suknią; *-ся*, v. r. podkasać się, podgiąć się.
Поддéрживать, *-держáть*, v. a. przytrzymywać, wstrzymywać; *utrzymywać, bronić, wspierać.
Поддóнокъ, podkładka pod dno naczynia jakiego.
Поддувáть, *-дýть*, v. n. poddymać, poddąć; *poduszczać, podbudzać.
Подды́мки, f. pl. *-ды́мье*, n. (vu.) czas opalania pieców w izbach chłopskich.
Поддѣвáть, *-дѣ́ть*, v. a. wdzić co pod co (np. pod suknią); zaczepić, zahaczyć; *podchwycić kogo w słowach; *- у когó*, skraśdź.
Поддѣ́лывать, *-дѣ́лать*, v. a. podrobić, dorobić co pod co; podrobić, zrobić fałszywe; *-ся*, v. r. *- подъ что*, starać się naśladować rzecz prawdziwą; *- къ комý*, przypodobać, starać się komu dogodzić.
Поддѣ́льщикъ, fałszerz.
Поддѣ́тый, a. który co wdział pod suknią na siebie; zaczepiony, zahaczony spodem.
Подéнникъ, dziennik (żurnal).
Подéнно, ad. dniami, na dzień; *подéнный*, a. dzienny; codzienny; *-дéнщикъ*, robotnik na dzień.
Подéргивать, *-дéргать*, *-дéрнуть*, v. a. targać, szarpać; *używać kogo często do czego; *-ржáніе*, potrzymanie; używanie na niejaki czas.
Подержáть, v. a. potrzymać, trzymać na niejaki czas; (part. *-дéржанный*); *-ся*, v. r. potrzymać się; *obstawać na co, na czém.
Подéрнуть, v. i. (o ciałach ciekłych) pokryć się cieńką skórką.
Подéстно, ad. (o papierze) librami.
Подешевѣ́ть, v. n. tanieć, stanieć; *-вѣ́лый*, a. co staniało.
Поджáривать, *-жáрить*, v. a. przypiekać; *-жáристый*, a. przypieczony.
Поджáть, v. *Поджимáть*.
Поджéчь, v. *Поджигáть*.
Поджи́вóтникъ, popręg (u konia); uderzenie w brzuch.
Поджигáть, *-жéчь*, v. a. podpalić, zapalić; * podżegać, poduszczać; *-жи́га*, m. f. podżegacz; *-гáемый*, a. podpalony; kipiący; *podżegany.
Поджидáть, *-дождáть*, v. a. poczekać.
Поджимáть, *-жáть*, v. a. założyć, podłożyć; *- нóги подъ себя́*, podłożyć nogi pod siebie. [lenia)
Поджóгъ, podpał, trzaski (do podpa-
Подзавóдскій, a. fabryczny.

Подзадóривать, -дóрить, v. a. rozjątrzyć, rozdrażnić. [będący.
Подзакóнный, a. (sł.) pod prawem
Подзáривать, -зáрить, v. a. (fa.) rozgniewać.
Подзатылокъ, m. kark; *-тыльникъ,* m. strój prostych kobiet, z tyłu głowy; uderzenie w kark.
Подземéліе, -мéлье, wąwóz podziemny; *-мéльный, -зéмный,* a. podziemny. [żać na kogo.
Подзирáть, -зрѣть, v. a. (sł.) uwa-
Подзóлки, f. pl. *подзóлъ,* łużyny.
Подзóрный, a. służący do uważania; *-ная бáшня,* strażnica; *-ная трýбка,* perspektywa, teleskop.
Подзóрщикъ, śpieg, podglądacz.
Подзóръ, czatowanie, podglądanie; obszycie na koło sukni; falbana; obwodka na koło łożka.
Подзывáть, подозвáть, v. a. namawiać, namówić (kogo do czego); wzywać, wezwać, wołać (kogo).
Подирáть, -дрáть, v. a. drzeć, podrzeć; *- когó зá волосы,* potargać kogo za włosy; v. i. *подирáетъ по кóжѣ,* skóra mi się trzęsie.
Подкáлывать, -колóть, v. a. podkłóć (z dołu); podpinać, podpiąć (do góry); zakłóć, ranić kłociem.
Подканцеляристъ, podkancelista.
Подкáпокъ, gat. czapek prostych kobiet. [kopywać, podkopać.
Подкáпывать, -копáть, v. a. pod-
Подкáтъ, wałek, walec.
Подкáчивать, -катúть, v. a. podtoczyć (co pod co); *-ся,* v. r. potoczyć się.
Подкáшивать, -косúть, v. a. podkosić; *-косúло нóги,* nogi zadrżały.
Подкúдывать, -кúнуть, v. a. rzucić pod co; podrzucić, podłożyć (co fałszywe); podzelować; (part. *-кúнутый*); *-кúдышъ,* podrzutek, dziecię podrzucone.
Подклáдень, -кладъ, -клáдышъ, jaje z gniazda; jaje pod kokosz położone; *-клáдина,* kętnar.
Подклáдывать, подложúть, v. a. podkładać, podłożyć; podszyć (czém suknią).
Подклéивать, -клеúть, v. a. podklejać, -kleić; *-клéйка,* podklejanie; rzecz podklejona.
Подклúкать, -клúкнуть, v. a. przywołać kogo.
Подклонять, -нúть, v. a. podginać, -giąć (pod co); podbić, podjarzmić.
Подклѣть, m. pomieszkanie dolne pod domem drewnianym.
Подключникъ, podpiwniczy.
Подкóва, f. podkowa; *-кóвывать, -ковáть,* v. a. podkować, podkuć (konie).
Подколóть, v. *Подкáлывать.*
Подколѣнокъ, f. podkolanek; *-лѣнный,* a. podkolankowy.
Подкóпанный, part. a *подкáпывать*; *-кóпный,* podkopny; *-кóпщикъ,* podkopnik; *-кóпъ,* podkop, mina.
Подкóстный, a. podkostny.
Подкóсъ, podkos; *-кóшенный,* a. podkoszony.
Подкрáдываться, -крáсться, v. r. skradać się (do czego, do kogo).
Подкрапúвница, v. *Варáкуша.*
Подкрáшивать, -красить, v. a podfarbować, podmalować.
Подкрыльé, n. (sł.) piórko podskrzy-
Подкрѣпа, f. podpora. [dlne.
Подкрѣплéніе, podpieranie, podparcie, wzmocnienie; pomoc, posiłek.
Подкрѣплéнный, a. podparty, wsparty; wzmocniony.
Подкрѣплять, -крѣпить, v. a. podpierać, podeprzeć; wzmocnić, umocnić; wspomagać, wspierać (kogo).
Подкупáть, -купúть, v. a. przekupić kogo; (part. *-кýпленный*); *-кýпъ,* przekupienie kogo.
Подкýсывать, -кусúть, v. a. ukąsić spodem; * nabawić komu szkody dotkliwéj.
Подлагáть, -ложúть, v. a. podkładać, podłożyć; *-ся,* v. r. (sł.) położyć się pod co.
Подлáживать, -лáдить, v. n. nastroić instrument podług drugiego; *-ся,* v. r. * stosować się (do kogo), dogadzać (komu). [m.
Подлáза, m. frant, filut; pochlebca,
Подлáмываться, -ломúться, v. r. załamać się (pod kim). [się.
Подласкáться, v. r. przypochlebiać
Подлёдный, a. pod lodem będący.
Подлежáть, v. n. podlegać, być podległym.
Подлежáщее, щаго, (wyraz logiczny) subjekt, podstata, podmiot; *-жáщій,* a. podległy, podwładny.
Подлéцъ, podły pochlebca, podlec.
Подлéчь, v. n. podłożyć się.

Подлещáться, -лестúться, v. r. przypodchlebiać się (komu).

Подливáть, -лúть, v. a. podlewać, podlać, dolać; (S. *подливáніе, -лúтіе, -лúвка*), it. rozczynione wapno; polewka, sos; (part. *-лúтый*).

Пóдлинникъ, m. oryginał; *пóдлинность,* prawdziwość; *-линный,* a. prawdziwy, istotny.

Подлипáло, m. f. (fa.) pochlebca.

Подлипáть, подóльнуть, v. n. przylgnąć, przylepić się; (fa.) *przypochlebiać się.

Подлóбный, a. podczolny; *-лóбье,* n. zapadłość dołków ocznych; *изъ -лóбья смотрѣть,* patrzeć z podełba.

Подлóгъ, podstęp; pozór, pretext.

Подлóженный, a. podłożony; podszyty. [ty; (S. *-ность*).

Подлóжный, a. podrzutny, podsunię-

Подлóмъ, v. *Подлáмывать.*

Пóдлый, a. niskiego rodu; podły, błahy; (S. *-лость*).

Пóдлѣ, prp. podle, obok, przy.

Подлѣзать, -лѣзть, -лáзить, v. n. podlazić, -leźć; * *- къ комý,* przypodchlebiać się.

Подлѣсникъ, kopytnik pospolity (rośl.); *-лѣсокъ,* mały lasek.

Подмáзка, tynkowanie; tynk; *-мáзывать, -мáзать,* v. a. podmazać; tynkować, wapnem obrzucać.

Подмáнивать, -манúть, v. a. uwieśdź, uludzić; przywabić, przynęcić; *-мáнщикъ,* zwodziciel; *подмáнъ, подмáнка,* zwabienie.

Подмáренникъ, przytulia prawdziwa (rośl.).

Подмáсливать, -мáслить, v. a. masłem lub olejem posmarować; * przekupić (kogo). [ślniczy.

Подмастéрье, m. czeladnik rzemie-

Подмáчивать, -мочúть, v. a. namoczyć; (v. p. *-ся*).

Подметáть, -местú, v. a. podmiatać, podmieść.

Подмéтка, podeszwa nowa.

Подмéтный, a. potajemnie podrzucony (komu); podrzutny.

Подмéтывать, -метнýть, v. a. podrzucać co pod co; podrzucić co potajemnie; (u krawców) przyfastrzygować; (u szewców) podzelować; (S. *-мётъ*).

Подмúгивать, -мигнýть, v. a. mrugać, mrugnąć komu.

Подмóга, pomoc, wsparcie, posiłek; *-могáть, -мóчь,* v. a. pomagać, wspierać, pomóc; *-мóжный,* a. posiłkowy; posiłki pieniężne.

Подмóлвить, v. a. potakiwać.

Подморóженный, a. (nieco) zamrożony.

Подмóстки, m. pl. rusztowania.

Подмóчка, podmoknienie.

Подмывáть, -мыть, v. a. (trochę) odmywać, -myć; (o wodzie) podmywać, -myć, poderwać; *-мывáетъ меня,* (fa.) nagli, zmusza mi; *-мылье,* mydliny; *-мытый,* a. podmyty, podpłókany.

Подмышка, podpasze.

Подмѣнивать, -мѣнять, -нить, v. a. (ukradkiem) odmieniać, -nić, zamienić; (S. *-мѣнъ, -мѣна*).

Подмѣска, przymieszanie; rzecz -mieszana; *-мѣсъ, пóдмѣсь,* f. przysada, -sadka (w metalach); oszukanie przymieszaniem.

Подмѣчáть, -мѣтить, v. a. podstrzegać, mieć oko na -.

Подмѣшивать, -мѣшáть, v. a. przymieszać.

Подмятый, a. potratowany.

Поднарядъ, m. *-рядье,* n. podkładka wewnętrzna ze skórki w trzewikach.

Подначáліе, -áльство, podległość, podwładność; *-чáльный,* a. podległy, podwładny.

Поднебéсная, свой, świat, ziemia; *-бéсный,* a. podniebny; *-бéсье,* wysokość podniebna.

Поднесéніе, ofiarowanie; przypisanie, dedykowanie; *-сéнный,* a. ofiarowany; przypisany, dedykowany.

Поднимáть, подымáть, поднять, v. n. podnosić, -nieść, podjąć; podnieść, ustawić; *- крикъ,* wszcząć krzyk; *- войну,* wzniecić wojnę; *-ся,* v. r. wznosić się, wznieść się; podnosić się, -nieść się, wstać; (o wietrze i t. d.) powstać.

Поднóжіе, (sł.) podnóżek; *-нóжка,* stopień u powozu; *-нóжки,* f. pl. kobierzec ślubny; podnóżek u warsztatu tkackiego.

Подносúть, -нестú, v. a. przysuwać, -sunąć, przystawić; donosić, -nieść; ofiarować, rozdawać (np. herbatę, konfekty); przypisać, poświęcić, dedykować; (v. p. *-ся*);

-нóсный, a. przypisany, dedykowany; *-нóсъ*, tacka, taca; (S. *-ношéніе*); *-нóщикъ*, ten co częstuje (np. herbatą).
Поднятіе, podjęcie, podniesienie; znoszenie, cierpienie; *пóднятый*, a. podjęty.
Подóба, f. (sł.) zwyczaj, obyczaj; *-бáть*, v. i. (sł.) należy się, przystoi.
Подобáться, v. r. być podobnym; *-дóбіе*, podobność, -dobieństwo; porównanie; *-дóбникъ*, (sł.) naśladowca, m.; *-дóбный*, a. podobny, równy. [go do czego.
Подобрáніе, wybranie; dobranie cze-
Подобрáть, v. *Подбирáть*.
Подобрѣть, v. n. (fa.) utyć.
Подовúкъ, cegła ogniskowa do pieca; *-вóй*, a. ogniskowy; w piecu pieczony.
Подóгнанный, a. pognany, popędzony.
Подóгнутый, a. podgięty; (o nogach) założony. [wać, odegrzać.
Подогрѣвáть, *-грѣть*, v. a. odgrze-
Подóдранный, a. poddarty.
Подождáть, v. a. poczekać.
Подожжéнный, a. podpalony.
Подозрúтельный, a. podejrzliwy; podejrzany; *-зрѣвáть*, v. a. – kogó, podejrzeć; *-зрѣніе*, podejrzenie.
Подóйникъ, skopek (do mléka).
Подойтú, v. *Подходúть*.
Подóлъ, *-дóліе*, podgórze.
Подóлъ, poła u sukni.
Подóльникъ, wykładka u ornata; *-дóльный*, a. podolny, podgórny; od poły u sukni.
Подóнки, m. drożdże, ustoiny; *-дóнный*, a. drożdżowy.
Подопрѣвáть, *-прѣть*, v. n. psuć się od pocenia; *-прѣлый*, a. zapalony, zaogniony. [*орвать*.
Подóрванный, v *Подрывáть*, *Под-*
Подорóжная, *жной*, karta drożna, paszport. [(ptak).
Подорóжникъ, poświerka śniegula
Подослáть, v. *Подсылáть*.
Подоспѣвáть, *-спѣть*, v. n dojrzewać, dojrzeć; * pośpieszyć, przyjść na czas.
Подостлáть, v. *Подстилáть*.
Подóшва, podeszwa (u nogi, u botów, u trzewików); spód, fundament (góry, muru, domu).
Подпадáть, *-пáсть*, v. n. wpadać, wpaść pod –.
Подпáивать, *-поúть*, v. n. podpajać, podpoić (kogo).
Подпáлка, zapalenie kucharskie.
Подпалять, *-лúть*, v. a. podpalać, podpalić.
Подпáривать, *-пáрить*, v. a. (o potrawach) dusić, udusić; *-пáрный*, a. duszony.
Подпекáть, *-пéчь*, v. a. przypiekać, -piec chleb spodem; (v. r. *-ся*); (part. *-печéнный*).
Подперéть, v. *Подпирáть*.
Подпечáтывать, *-печатать*, v. a. podpieczętować. [piecem.
Подпéчекъ, *-пéчникъ*, m. dziura pod
Подпирáть, *-перéть*, v. a. podpierać, podeprzeć; (v. r. & p. *-ся*); (part. *-пéртый*).
Подпúсывать, *-писáть*, v. a. podpisywać, -pisać; (v. r. & p. *-ся*); *-писáвшійся*, *-пúсанный*, a. podpisany; *-писáніе*, podpisanie; *-пúска*, podpis, kwit, rewers; *-пúсный*, a. podpisem stwierdzony; *-пúсчикъ*, podpisany; ten co naśladuie czyją rękę; *пóдпись*, f. podpis.
Подплáчивать, *-платúть*, v. a. podłatać. [oszust.
Подплéта, *-тáло*, m. oszukaniec,
Подплетáть, *-плéсть*, v. a. podplatać, -pleść; (fa.) podstawić komu nogę; oszukać, podejść, okpić (kogo). [wać, -płynąć.
Подплывáть, *-плыть*, v. n. podpły-
Подплясывать, *-плясáть*, v. n. tańcować podług muzyki lub pieśni ja-
Подпоúть, v. *Подпáивать*. [kiej.
Подполкóвникъ, podpółkownik.
Подпóлье, miejsce pod podłogą; *подпóльный*, a. pod podłogą będący.
Подпóра, f. podpora; * pomoc.
Подпорóжье, n. miejsce poniżéj proga rzecznego.
Подпорýчикъ, a. podporucznik.
Подпоясывать, *-поясать*, v. a. opasać, przypasać; (v. r. *-ся*).
Подпрáпорщикъ, podchorąży.
Подпрýга, popręg, poprąg.
Подпрягáть, *-пря́чь*, v. a przyprzęgać, -prządz; (v. p. *-ся*).
Подпýпье, n. podbrzusze (podpępcze).
Подпускáть, *-пущáть*, *-пустúть*, v. n. dopuszczać, przypuszczać, dozwalać; wpuszczać, dodawać, przymieszać; (v. p. *-ся*).
Подпушáть, *-шúть*, v a. podszyć

futrem; (part. *-пу́шенный*); *-пу́шка*, podszycie futrem; wypustka futrzana.

Подпьва́ть, *-пѣть*, v. a. przyśpiewać.

Подрадѣть, v. n. nastręczyć.

Подража́ть, v. n. *- кому́*, naśladować kogo; *-жа́ніе*, naśladowanie; *-жа́тель*, m. naśladowca, m.

Подра́жнивать, *-дразни́ть*, v. a. podrzeźniać, szydzić.

Подразумѣва́ть, v. a. rozumieć co pod czém; (v. p. *-ся*).

Подра́ть, v. a. potargać; podrzeć; *-ся*, v. r. pobić się.

Подребе́рный, a. podżeberny.

Подри́зникъ, suknia ktorą kapłan nosi pod ornatem.

Подро́бность, szczegół, szczegółność, okoliczność; *-ро́бный*, a. dokładny, wyszczególniony.

Подроста́ть, *-дрости́*, v. n. podrastać, podrosnąć; *-ро́стокъ*, podrostek, podrosłek.

Подру́га, (*-дру́жка*, d.), rówieśnica, towarzyszka; przyjaciołka; *подру́гъ*, (sł.) bliźni; rówieśnik, towarzysz; przyjaciel; *-дружи́ть*, v. a. zaznajomić, poprzyjaźnić kogo; *-ся*, v. r. zaznajomić się, poprzyjaźnić się; *-дру́жіе*, (sł.) małżonka.

Подрумя́нивать, *-мя́нить*, v. a. podróżować, uróżować; (v. r. *-ся*).

Подру́чникъ, (sł.) podwładny.

Подру́чный, a. podręczny; zręczny; (sł.) podwładny.

Подрыва́ть, *-ры́ть*, v. a. podkopać; (v. r. & p. *-ся*); (part. *-ры́тый*).

Подрыва́ть, *подорва́ть*, v. a. wysadzić w powietrze; (part. *подо́рванный*); (v. r. & p. *-ся*).

Подры́въ, podkop, mina; * szkoda, uszczerbek.

Подрѣзывать, *-рѣзать*, v. a. podrzynać, podciąć, poderżnąć; *-рѣзъ*, narznięcie, nacięcie. [pod płozami.

По́дрѣзъ, f. podeszwa u obuwia; szyna

Подря́дчикъ, liwerant; *-ря́дъ*, liwerunek; *-дряжа́ть*, *-ряди́ть*, v. a. kontraktować z kim o dostawkę lub robotę jaką; godzić, najmować (kogo); *-ся*, v. r. podjąć się dostawki lub roboty jakiéj; stroić się, ubrać się; *-ря́женный*, a. najęty, ugodzony.

Подса́да, f. zasadzenie roślin na miejsce zwiędłych; (sł.) zasadzka (w wojnie); *-са́дный*, a. na nowo zasadzony; zasadzkowy.

Подса́живать, *-сади́ть*, v. a. posadzać, -dzić na co; zasadzać, -dzić roślinę. [wać łojem.

Подса́ливать, *-са́лить*, v. a. smarować

Подса́сывать, *-соса́ть*, v. a. popchnąć, wcisnąć pod co.

Подсидѣть, v. a. (fa.) podejść (kogo).

Подсла́щивать, *-слаща́ть*, *-сласти́ть*, v. a. osładzać, osłodzić; (v. p. *-ся*).

Подслу́га, pochlebstwo.

Послу́живаться, *-служи́ться*, v. r. pochlebiać się, nadskakiwać komu, podłym sposobem starać się o łaskę czyję; *-слу́жливый*, a. pochlebny, nadskakujący.

Подслу́шивать, *-слу́шать*, v. a. podsłuchywać, -słuchać.

Подслѣповáтый, *-слѣпый*, a. krótkowidny.

Подсма́тривальщикъ, *-смо́трщикъ*, podstrzegacz, podglądacz, śpieg; *-сма́тривать*, *-смотрѣть*, v. a. *за кѣмъ*, podglądać, podstrzegać.

Подсмѣивать, *-смѣя́ть*, v. a. *-смѣиваться*, *-смѣя́ться*, v. r. wyśmiewać, wyśmiać kogo, wyśmiać się, drwić z kogo; *-смѣянный*, a. wyśmiany.

Подсо́вывать, *-су́нуть*, *-сова́ть*, v. a. podtykać, podetknąć, podłożyć pod co; (v. r. & p. *-ся*).

Подсо́лнечная, *чной*, świat, ziemia; *-нечникъ*, słonecznik (rośl.), (*Helianthus*); parasol, ciennik.

Подспа́ривать, *-спо́рить*, v. n. dopomagać, -módz; *-спо́рье*, pomoc, wsparcie.

Подста́ва, podstawa, podpora; stacya pocztowa; konie do przemiany na stacyi; fałszywe przełożenie w sądzie; *-ста́вка*, podstawienie; podkładka, podpórka; podstawka do skrzypców.

Подста́вливать, *-ставля́ть*, *подста́вить*, v. a. podstawiać, -wić; (v. p. *-ся*); *-ставный*, a. podrzucony, podsunięty, fałszywy; stacyjny, na stacyi będacy.

Подста́роста, m. podwójci.

Подстёгивать, *-стега́ть*, *-стегну́ть*, v. a. podszywać, podszyć.

Подстерега́ть, *-стере́чь*, v. a. podstrzegać, uważać; (S. *-рега́ніе*, *-реже́ніе*, part. *-же́нный*

Подстилáть, подостлáть, v. a. podścielać, podesłać, podłożyć (co pod co); (v. p. *-ся*); *-стúлка*, podściałka. [piec.
Подстóлпіе, (sł.) podsłupie, podsłu-
Подстрекáть, *-кнýть*, v. a. poduszczać, -szczyć, podbechtać; podbudzić (kogo do czego).
Подстрѣливать, *-стрѣлúть*, v. a. postrzelić, postrzałem ranić; *подстрѣлъ*, postrzał (rana).
Подступáть, *-ступúть*, v. a. podstępować, -stąpić, przybliżać się; (S. *-ступáніе*, *-ступлéніе*, *пóдступъ*).
Подстывáть, *-стьíнуть*, v. i. lekko marznąć, podmarznąć.
Подсудúмый, a. pod sądem będący, podsądny; *-сýдный*, a. sądowi jakiemu podległy.
Подсýмокъ, ładowniczka.
Подсýнутый, part. a *Подсóвывать*.
Подсылáть, *подослáть*, v. a. podsyłać, posyłać, wysyłać tajemnie; *-сьíлъ*, podsyłek; *-сьíльный*, a. podesłany, posłany tajemnie.
Подсыпáть, *-сьíпать*, v. a. przysypywać, -sypać; (v. p. *-ся*).
Подсычивать, *-сытúть*, v. a. przysładzać, -słodzić (wodę miodem).
Подсѣдéльникъ, poprąg; *-льная лóшадь*, n. koń wierzchowy.
Подсѣкáть, *-сѣчь*, v. a. podcinać, podciąć; * pomieszać komu szyki; (v. p. *-ся*). [wać.
Подтáкивать, *-кнýть*, v. a. potaki-
Подтáлкивать, *-толкнýть*, v. a. potrącać, -cić kogo; * podbudzać, podniecić.
Подтверждáть, *-рдúть*, v. a. potwierdzać, -dzić; (v. p. *-ся*); (S. *-ждéніе*, part. *-ждéнный*); *-рдúтельный*, a. potwierdzający.
Подтéлокъ, cielec.
Подтерéть, v. *Подтирáть*. [ciosać.
Подтéсывать, *-тесáть*, v. a. pod-
Подтирáть, *-терéть*, v. a. podcierać, podetrzeć; wyszorować; (S. *-тирáніе*, *-тáртіе*, *-тúрка*); (v. p. *-ся*).
Подтолкнуть, v. *Подтáлкивать*.
Подтóченный, a. podtoczony (np. robakami).
Подтрáвливать, *-травúть*, v. a. podszczuwać, podszczuć (psa).
Подтрýнуть, v. a. żartować z kogo.
Подтыкáть, *подоткнýть*, v. a. podtykać, podetknąć; * podburzyć, podbechtać; (S. *-кáніе*); *-ся*, v. r. podgiąć się, podkasać się.
Подтягивать, *-тянýть*, v. a. podciągać, -gnąć; * wtorować (głosem); (v. p. *-ся*), it. v. r. przyciągać się, -gnąć się (jak np. wojsko); *-тяжка*, ściąganie (od spodu); postronek. [ukraść.
Подтяпать, v. a. (vu.) zemknąć,
Подýмать, v. n. podumać, pomyśleć.
Подустúтель, poduszczyciel.
Подýстъ, płoć, płocica (ryba).
Подучáть, *-ýчивать*, *-учúть*, v. a. nauczać (kogo), wkładać, wprawiać (kogo do czego); (S. *-ýчиваніе*, *-учéніе*, part. *-учéнный*).
Подушéвно, ad. przyjacielsko.
Подýшка, f. poduszka, poduszeczka; szpona w łozu armatném.
Подýшное, *шнаго*, pogłówne; *-ýшный*, a. pogłówny (poduszny); *-ýшная пéрепись*, poduszne zapisanie (w Rossyi).
Подущáть, *-устúть*, v. a. poduszczać, podbudzać, podwodzić.
Подхвáтъ, *на подхвáтъ*, ad. porywając; (o towarach ktore prędko rozkupują się).
Подхвáтывать, *-хватúть*, v. a. pochwycić, porywać, porwać, złapać; *zacząć mówić po kim, wziąć się do mówienia; podchwytywać, uchwycić (słowo w mowie); (S *-хвáтываніе*, *-хвачéніе*, part. *-хвáченный*).
Подходúть, *подойтú*, v. n. podchodzić, podejść, podstąpić; *nadchodzić, następować; (np. lato, zima i t. d.); graniczyć, przytykać; przechodzić pod czém; być podobnym, zbliżać się w podobieństwie; (w grze kart) zadawać, zadać, zagrać; *-хóдъ*, podchodzenie, podstępowanie, podchód; (w grze kart) zadanie, zagranie. [cić, porwać.
Подцáпать, v. a. capnąć, pochwy-
Подцвѣчáть, *-цвѣчивать*, *-цвѣтúть*, v. a. nadać jaki kolor jasny, czysty.
Подцѣплять, *-цѣпúть*, v. a. zaczepiać, -pić, zahaczyć, zachwycić; podchwycić, złapać (kogo w czém); capnąć, zemknąć; *-пúть ногóю*, podsadzić, podbić nogę.

Подчáливать, -чáлить, v. a. wyrównywać pod pion; *-чáлокъ*, łódka z ostrym spodem i wiosłami.
Подчёркивать, -рчивать, -ртúть, -ркнýть, v. a. podkréślać, -ślić; (v. p. *-ся*); (S. *-ванie, -чéнie, -ртка*, part. *-чéркнутый*).
Подчéрнивать, -чернúть, v. a. podczerniać, -nić.
Пóдчёсъ, szparag.
Пóдчивать, v. a. częstować, traktować.
Подчинять, -нúть, v. a. poddawać, poddać kogo władzy czyjéj; (v. r. *-ся*), it. być pod czyją władzą; (S. *-чинéнie*); *-нéнность*, podległość; *-нéнный*, a. podległy, podwładny.
Подчищáть, -чúстить, -чáщивать, v. a. podczyścić, oczyścić; obcinać wilki u drzew; (part. *-чúщенный*), it. obcięty, obrównany.
Подчрéвie, podbrzusze.
Подшанцовáться, v. r. okopać się, oszancować się.
Подшёптывать, -шептáть, -шепнýть, v. a. podszeptywać, podszeptać.
Подшибáть, -бúть, v. a. podbić komu nogę.
Подшивáть, -шúть, v. a. podszywać, -szyć; (S. *-шивáнie, -шúтie, -шúвка*, part. *-шúтый*).
Подшýчивать, -шутúть, v. n. żartować, pożartować; *- надъ кѣмъ*, żartować z kogo.
Подщёлкивать, -щелкнýть, v. a. prztykać, prztyknąć palcami.
Подъ, prp. pod; (na pytanie dokąd z przypadkiem 4; na pytanie gdzie z przypadkiem 6); przy.
Подъ, пóда, m. ognisko w piecu, trzon.
Подъёмный, a. co podnieść można; *-ной мостъ*, most wzwodzony; *-ная лóшадь*, koń cugowy; *-ныя дéньги*, pieniądze na podróż; *-ёмъ*, m. podjęcie, podnoszenie; przygotowania do podróży; drąg, hebel; lewar, winda; *- у башмакóвъ*, przyszwa u trzewika; *- тѣла*, wyniesienia ciała umarłego; (w drukarni) układanie arkuszy drukowanych.
Подъúгрывать, -игрáть, v. n. przygrywać; zażartować z kogo.
Подъúзбица, (w chałupach chłopskich) komora, schowanie na rzeczy pod podłogą.
Подъимя́нщикъ, używający co pod cudzém imieniem.
Подъúскивать, -искáть, v. a. spiegować, podstrzegać, podchodzić kogo; *-úскъ*, śpiegowanie, podchodzenie, podstrzeganie; *-úщикъ*, (*-úщица*), śpieg, podstrzegacz.
Подъѣдáть, -ѣсть, v. a. podgryzać, podjadać, -jeść; *подъѣсть когó*, (fa.) *szkodzić komu.
Подъѣзжáть, -ѣхать, v. n. podjeżdżać, -jechać, dojeżdzać; -jechać, przybliżyć się; zajeżdzać, -jechać; (S. *-ѣздъ*); it. przedsionek do zajeżdżania, zajazd.
Подъярéмный, a. podjarzemny.
Подъя́ти, (*подъéмлю*), v. a. (sł.) podnosić, -nieść; znosić, cierpieć; podjąć; (v. r. & p. *-ся*); (part. *подъя́тый*).
Подъя́чiй, -я́чей, чаго, protokólista, kancelista, pisarz; *-я́ческiй*, a. * *-ская сóвѣсть*, sumnienie szerokie.
Подыгр., v. *Подъигр.*
Подымное, мнаго, podymne.
Подыск., v. *Подъúск.*
Подѣвáть, v. a. podziewać, podzieć; [(v. p. *-ся*).
Подѣлie, -дѣлка, robotka.
Подѣля́ть, -дѣлúть, v. a. podzielić, udzielić; (v. p. *-ся*); *-дѣлъ*, podział; *-дѣлывать, -дѣлать*, v. a. porabiać, robić.
Подѣля́ться, -дѣлúться, v. r. podzielić się, rozdzielić się.
Подюжѣть, v. n. podtyć, potyć, utyć.
Поедúнокъ, pojedynek; *-дúнщикъ*, pojedynkiem się bijący.
Поелúку, pron. (sł.) ile, po ile; conj. ponieważ.
Поéмъ, wylew, wezbranie rzeki; *поéмный*, a. wylewny.
Поéнie, поéный, v. *Поúть*.
Пожáловать, v. a. *когó чѣмъ, комý что*, (o monarsze) obdarzyć kogo, udarować, nagrodzić; wynieść na wyższy stopień; *- къ комý*, odwiedzić kogo; *-жáлованie*, obdarzenie, nagrodzenie; wyniesienie (kogo) na stopień; dar, podarunek; (part. *-жáлованный*).
Пожáлуй, -луйте, (imper.) zmiłuy się, racz, proszę, bądź łaskaw; dobrze, niech tak będzie, jak się podoba.
Пожалѣть, v. n. (*o комъ*) żałować, pożalić się, litość mieć; *- чегó*, żałować (np. pieniędzy).
Пожáрище, pogorzelisko.
Пожáръ, pożar, ogień; *-жáрный*, a

ogniowy; *-ная трубá*, sikawka ogniowa.
Пожáть, v. *пожимáть* & *пожинáть*.
Пожёга, nowizna spaleniem wykarczowana.
†*Пожéгъ*, spalenie, pożoga.
Пожёлкнуть, *-желтѣть*, v. n. żołknąć; *-клый*, *-лтѣлый*, a. pożółkły, co żołknął.
Пожелѣзное, *наго*, (dawniéj) pieniądze co zapłacili siedzący w kajdanach. [po drugim).
Поженúться, v. r. żenić się (jeden
Пожéнски, ad. po żeńsku, po kobiecu.
Поженяти, *-нýти*, v. a. (sł.) pożonąć, popędzić.
Поживáть, *-жúть*, v. n. żyć, pożyć; mieszkać, pomieszkać; *-жúвка*, pożytek, korzyść; zdobycz.
Поживлéніе, (sł.) pożywienie, żywność.
Поживляться, *-вúться*, v. r. zdobywać, zdobyć co cudzego.
Пожигáть, *-жéчь*, v. a. popalić, spalić; (v. p. *-ся*).
Пожилóе, *лáго*, komorne; kara pieniężna za schowanie poddanych zbiegłych.
Пожилый, a. podeszły (w leciech); *-лыя дéньги*, komorne.
Пожимáть, *пожáть*, v. a. ściskać, ścisnąć; * uściskać, prześladować; *-жать плечáми*, ruszyć ramionami; (S. *-жимáніе*); *-ся*, v. r. kulić się, kurczyć się, ścieśniać się; wzbraniać się, wymawiać się; zatrząść się.
Пожинáть, *пожáть*, v. a. zżynać, zżąć, pożąć; zbierać, zebrać; (S. *-жинáніе*, *-жáтіе*, it. żniwo; part. *-жáтый*).
Пожирáть, *-жрáть*, v. a. pożerać, pożreć, pochłonąć; (S. *-жирáніе*, *-жрáніе*, part. *пóжранный*).
Пожúтки, m. pl. mienie, majętność, manatki; *-жúтокъ*, pożytek, ko-
Пожрéнный, a. ofiarowany. [rzyść.
Позадú, *-зáдь*, ad. & prp. z tyłu, w tyle, za.
Позáриваться, *-зáриться*, v. r. (fa.) spojrzeć się na co z upodobaniem, pastwić się czego.
Пóзванный, a. powołany, wezwany.
Позволять, *-вóлить*, v. a. zezwalać, zezwolić, pozwalać; *-зволéніе*, pozwolenie, zezwolenie; *-звóленный*, a. pozwolony; *-лúтельный*, a. co pozwalać można; *-ляется*, v. i. pozwala się, zezwala się.
Позвонóкъ, m. pacierz na grzbiecie; a. *позвóночный*. [się.
Поздáть, v. n. późnić się, opóźniać
Пóздность, późność; *-дный*, a. późny.
Поздравлять, *-дрáвить*, (*когó съ чѣмъ*), v. a. winszować, powinszować (komu czego); (S. *-здравлéніе*, *-здравúтель*).
Позеленúть, v. a. pozielenić, zielono pofarbować; *-нѣть*, v. n. -nić się, -zielenieć.
Поземéльное, *наго*, *-льныя дéньги*, f. pl. czynsz gruntowy.
Позéмистый, *-зéмный*, a. poziomny, niewysoki, nizki.
Позлащáти, *-златúти*, v. a. (sł.) pozłacać, pozłocić.
Познавáть, *-знáть*, v. a. poznawać, poznać; (v. p. *-ся*).
Познакóмливать, v. a. zaznajomić poznać (kogo z kim), (v. r. *-ся*).
Познáніе, poznanie; *пóзнанный*, a. poznany.
Позноблять, *-знобúть*, v. a. pomrażać, pomrozić; (S. *-зноблéніе*, part. *-зноблéнный*).
Позолотúть, v. a. pozłocić; (S. *-лочéніе*, part. *-лóченный*); *-лóта*, pozłocić. [(v. a. *-ся*).
Позóрить, v. a. zawstydzać, hańbić;
Позóрище, (sł.) widowisko; widok; widowisko (miejsce), teatr.
Позóрникъ, bezczelny człowiek, sromotnik; *-рный*, a. haniebny, sromotny. [ba.
Позóръ, (sł.) widowisko; wstyd, hań-
Позумéнтъ, pasamon, burt; *позумéнтщикъ*, pasamonik.
Позывáть, *-звáть*, v. a. pozywać, pozwać; v. i. *-вáетъ на ѣду, на пúщу*, jeść mi się chce.
Позывъ, m. pozew; apetyt, chęć do jadła, do picia.
Позябáть, *-зябнуть*, v. n. przemarzać, -rznąć; *-зяблый*, a. przemarzły.
Поигрывать, *-игрáть*, v. a. pograć, grywać; (*когó*) ogrywać, ograć kogo; *поигрышъ*, ogranie kogo (w jaką grę).
Пóйло, napój. [cy.
Поúльный, a. (sł.) do pojenia służą-
Поимáть, v. a. poimać, pojmać,

schwytać; (S. *-маніе*, part. *поиманный*).
Поимянно, ad. po imieniu.
Поискать, v. a. (troskliwie) szukać; (o Bogu) nawiedzić; (v. p. *-ся*).
Поискъ, poszukanie, wyszukanie; (wojenn.) wzwiady.
Поити, v. *Итти*.
Поить, v. a. poić, napawać.
Пока, *-коль*, ad. póki, pokąd.
Показанный, pokazany; okazany; *-затель*, ten co pokazuje co; przewodnik; okaziciel.
Показный, a. pokazalny; do pokazania.
Показъ, m. pokazanie, okazanie.
Показывать, *-казать*, v. a. pokazywać, pokazać, okazać, wskazać; (o naukach) okazywać, uczyć; udawać (np. uczonego); okazywać, okazać (np. łaskę jakąć komu); *-ся*, v. r. pokazywać się, -kazać się; podobać się; v. i. zdawać się; v. p. być pokazywanym; (o naukach) być okazywanym.
Покаковски, ad. po jakiemu.
Покалывать, *-колоть*, v. a. nieco pokłóć; pozabijać; *-ся*, v. r. popękać się, popadać się, potrzaskać się; pokłóć się.
Покамѣсть, ad. dopóki, aż.
Покармливать, *-кормить*, v. a. pokarmiać, -mić; *-ся*, v. r. * pożytkować, korzystać (z czego).
Покатиться, v. a. potoczyć się; *-со смѣху*, (vu.) pękać ze śmiechu.
Покатость, spadzistość, pochodzistość; *-катый*, *-катистый*, a. spadzisty, pochodzisty.
Покатывать, *-катать*, v. a. taczać; powozić (kogo) w pojeździe lub sankach; (v. r. *-ся*), it. staczać się, stoczyć się (na dół).
Покачивать, *-качать*, *-чнуть*, v. a. pokołysać, pokolebać, pohuśtać; obruchać, obruszyć; (v. r. *-ся*), it. chwiać się, kiwać się.
Покаяніе, pokuta.
Покаянная, *ной*, (dawniéj) izba skazanych na śmierć.
Покаянникъ, (*-ница*), pokutnik, (-nica); *-каянный*, a. pokutny; *-каяться*, v. *каяться*.
Поквасить, v. a. pokwasić, skwasić.
Покидать, *-кинуть*, v. a. porzucać, -cić; zastawić (co gdzie); porzucić, zaniechać, opuścić; poprzestać, zaniechać; (part. *покинутый*).
Покидывать, *-кидать*, v. a. porzucać, rozsypać.
Поклажа, położenie, złożenie, ułożenie; naładowanie, ładunek; manatki, rzeczy.
Покласно, ad. klassami.
Поклёвывать, *-клевать*, v. a. (o ptakach) pożobać, pojeść.
Поклепъ, m. potwarz, obmowa; *поклепный*, a. potwarny, obmowny.
Поклоненіе, v. *Поклонять*.
Поклончивый, a. uniżony, pełen grzeczności; *-клонникъ*, a. chwalca, czciciel; *-клонный*, a. wiele pokłonów oddający.
Поклонъ, (*-клонецъ*, d.), pokłon, ukłon; uszanowanie, uniżoność; kompliment (pozdrowienie).
Поклонять, *-нить*, v. a. (sł.) (o kolanach) naginać, nagiąć; *поклонити лице на землю*, (sł.) skłonić twarz ku ziemi; *-ся*, v. r. kłaniać się, pokłonić się, ukłonić się; szanować, poważać; (*кому*) kłaniać się, pokłonić się komu, oddawać pokłon; *-кланяемый*, a. godny uszanowania, adoracyi.
Поклянной носъ, nos orli.
Поклясться, v. r. zakląć się, przysiądz.
Покой, pokój, spokojność; pokój, cichość; odpoczynek; pokój, izba; *-коевый*, a. pokojowy, domowy; *-коецъ*, pokoik, pokoiczek.
Покойливый, a. (o pojazdach) wygodny.
Покойная, *ной*, *покойница*, nieboszczka; *-койникъ*, *покойной*, *наго*, nieboszczyk; *-койный*, a. spokojny, cichy; wygodny, dogodny.
Покоить, *упокоить*, v. a. uspokajać, -koić, spokojnością obdarzyć; *-ся*, v. r. żyć w pokoju; spoczywać, odpoczywać sobie; *-коище*, (sł.) spoczynek; miejsce spoczynku.
Поколачивать, *поколотить*, v. a. lekko wbijać, wbić; (fa.) często bić, karać kogo; (part. *поколоченный*).
Поколебаніе, *naruszenie spokojności.
Поколику, ad. ile.
Поколотый, a. pozabijany, pobity; pokłóty; v. *покалывать*.
Поколѣніе, pokolenie, rod, plemię; *-лѣнная*, *ной*, *-лѣнная роспись*, tablica jenealogiczna, rodowa; *поколѣнный*, a. pokolenny, od pokolenia, rodu.

Поколѣть, v. n. zdechnąć, zdychać.
Поконъ, (vu.) nałóg, zwyczaj; *изъ* –, zdawna, od dawna.
Покопа́тися, v. p. (sł.) być okopywanym; *dłubać się, guzdrać się.
Поко́ра. pokora, pokorność.
Поко́вніе, v. *Покоря́ть*.
Покори́тель, m. upokorzyciel, podbiciel.
Поко́рливость, posłuszeństwo; *-вый*, a. posłuszny.
Покорме́жная, paszport na szukanie sobie zarobku.
Покорми́ть, v. a. pokarmić; *-ко́рмка*, zarobek, zysk.
Поко́рность, posłuszność, -szeństwo; pokorność, uniżoność; *-ный*, a. posłuszny; pokorny, uniżony; *-нѣйшій*, a. najpokorniejszy, najniższy. [(v. r. *-ся*).
Покоро́бить, v. a. popaczyć, spaczyć;
Поко́рство, uniżoność, uległość; *-ствовать*, v. n. być komu posłusznym; (S. *-ваніе*).
Поко́рчивать, *-ко́рчить*, v. a. kurczyć, skurczyć; (v. r. *-ся*).
Покоря́ть, *-ри́ть*, v. a. upokarzać, -korzyć, zwyciężyć, podbić, pokonać (propr. & *); poskromić, uskromić; (S. *-ре́ніе*, part. *-ре́нный*); *-ся*, v. r. poddać się komu, być posłuszanym.
Покоси́ть (a *коси́ть*), v. a. pokosić; *-си́ть*, v. a. pokrzywić, ukośnym zrobić; *-си́ться*, v. r. zézem patrzeć.
Поко́съ, pokos, miejsce po skoszonéj trawie, lub trawa skoszona.
Поко́съ, (w ciesielstwie) ukos, pochodzistość.
Поко́сый, a. nieco ukośny, krzywy.
Покра́жа, ukradnienie; kradzież.
Покра́пываетъ, v.i. pokrapia (deszcz).
Покраснѣлый, a. zarumieniony.
Покрасова́ться, v r. pysznie chodzić.
Покра́сть, v. a. pokraść, skraść.
Покриви́ться, v. r. pokrzywić się; krzywo się patrzeć.
Покрове́ніе, (sł.) pokrycie, przykrycie; *-ве́нный*, a. (sł.) pokryty; *-ви́тель*, (*-льница*), protektor, opiekun; -torka, -kunka; *-льство*, n. protekcya, opieka; *-ствовать*, v. a. protegować (kogo), opiekować się (kim).
Покро́въ, pokrowiec, zasłona; (sł.) dach, kryt; ucieczka, schronienie; obrona, pomoc; *Покро́въ Богоро́дицы*, święto opieki P. Maryi.
Покро́й, krój sukni.
Покро́мъ, *-кро́мка*, krajka od sukna.
Покру́чеників, najemnik ugodzony do łapania soboli.
Покрыва́ло, osłona, zasłona, kwef welon (u zakonnic)
Покрыва́ть, *-кры́ть*, v. a. przykrywać, -kryć, zakryć; powlekać, powlec, pokryć (np. złotem, lakierem, suknem i t. d.); pokrywać, pokryć (np. dom dachówką i t. d.); okrywać, okryć, osłonić (propr. & *); (w grze kartowéj) bić, zabić; ukrywać, taić (np. czyich wad); bronić, protegować; (w kościele) po ukończeniu pieśni powtórnie śpiewać ten sam wiersz od którego się pieśń zaczyna; (S. *-крыва́ніе*, *-кры́тіе*, part. *-кры́тый*); (v. p. & r. *-ся*), it. – (*шля́пою*, *ша́пкою*), nakryć głowę; *-кры́шка*, wierzch (np. od futra z sukna). [sem; pokąd.
Поку́да, (vu. *поку́дова*), ad. tym cza-
Покупа́ть, v. a. kupować; v. *купи́ть*; (v. p. *-ся*); *-ку́пка*, kupowanie; pokup, kupno; *-пный*, a. kupiony, kupny; *-пщи́къ*, kupiec, kupujący co.
Покуша́ться, *-куси́ться*, v. r. pokusić się, odważyć się na co; *-ше́ніе*, pokuszenie się, doświadczenie
Пола́, (*по́лка*, d.), poła u sukni; klapa u stołu.
Полага́ть, *-ложи́ть*, v. a. kłaść, składać, położyć, złożyć (propr. & *); *wyłożyć, wydać (pieniądze na co); cenić, szacować; przedsięwziąć, -siębrać, zamierzać; wyrzec, postanawiać; przeznaczać; mniemiać, sądzić; *-жи́ть кля́тву*, przysiądz, -sięgnąć; *поло́жимъ*, dajmy, dajmy że –; *-ся*, v. p. być kładzionym i t. d.; v. r. spuszczać się na kogo, mieć nadzieję.
Пола́дить, v. n. *pogodzić się, pojednać się; zgodzić się.
По́лба, pszenica orkisz.
По́лгода, ad. półroku; *-го́дищный*, a. półroczny.
По́лдень, południe (godzina i strona dniowa); *-дне́вный*, a. południowy.
По́лдникъ, podwieczorek; *-дничать*, v. n. podwieczorkować.

Поле, pole, błonie; pole, rola; brzeg, kraj, margines; brzeg, skrzydło (u kapelusza); pole (w znaczeniu wojenném). [wać.
Полевать, v. n. (w myśliwst.) polo-
Полевый, a. polny; polowy.
Полезный, a. pożyteczny, korzystny; (S. *-ность*).
Полей, polej dziki (rośl.).
Полётъ, lot, polot.
Ползать, *ползти*, v. n. łazić, pełzać się, czołgać się; *czołgać się przed kim, upadlać się; *ползкій*, a. (sł.) ślizki; *ползкомъ*, ad. czołgając się.
Поливать, *-лить*, v. a. polewać, polać; (S. *поливаніе*, part. *-литый*); (v. p. *-ся*); *-лівка*, polewanie, polanie; polewka, sos; *поливный*, a. zmoczony, oblany.
Полизать, v. a. polizać; (sł.) (o ogniu) pochłonąć, spustoszyć.
Полинять, v. n. zblakować, wypłowieć; *-нялый*, a. zblakowany.
Полировать, v. a. polerować, gładzić; *-ровка*, polor, politura, połysk; *-ровщикъ*, m. polerownik, polerujący.
Политика, polityka; dowcipność, chytrość; grzeczność; *-литикъ*, polityk; grzeczny człowiek; *-тическій*, a. polityczny; *-тичный*, a. (vu.) grzeczny.
Политура, f. tektura.
Полить, v. *Поливать*.
Полица, pólica, półka. [licyjny.
Полиція, policyja; *-лицейскій*, a. po-
Полицмейстеръ, prezydent policyi.
Поличное, *чнаго*, rzecz ukradziona służąca dowodem kradzieży.
Поличный, a. dowodny, za dowód służący. [wka u broni.
Полка, półka; połowa skóry; pane-
Полковникъ, półkownik.
Полководецъ, wódz, dowódzca; *-водство*, wództwo, dowództwo.
Полкъ, pułk; (sł.) wojsko; (sł.) obóz.
Полнить, v. a. napełniać; (v. r. *-ся*).
Полно, int. dosyć, dość!
Полновластіе, pełna, nieograniczona władza; *-властный*, a. pełnowładny; *-вѣсный*, a. wożny, należytéj wagi. [a. krwisty.
Полнокровіе, krwistość; *-кровный*,
Полнолуніе, *-номѣсячіе*, pełnia.
Полномочіе, pełnomocność, -ctwo; *-мочный*, a. pełnomocny.
Полность, *-нота*, pełność.
Полночь, f. północ (śród nocy); północ (strona świata); *-ночный*, *полуночный*, a. północny (o czasie i o stronie świata).
Полный, a. pełny (propr. & *); cały, całkowity, zupełny.
Полнѣть, v. n. tyć, pełnym się stawać, tłuścieć.
Поло, ad. otwarcie, jawnie.
Полобокій, a. (o koniach) przepadzisty, ścierwa przepadzistego.
Половикъ, półcegły. [wałek.
Половина, połowa, -wica, pół; ka-
Половинить, v. a. na pół podzielić; *-винный*, a. poł; *-винчатый*, a. na pół podzielony; *-винщикъ*, m. spólnik, spółce z kim będący.
Половый, a. płowy, blado żółtawy.
Половый, a. podłogowy.
Половѣть, v. n. płowieć, spłowieć.
Пологій, a. pochyły, spadzisty; (S. *-гость*).
Пологъ, m. zasłona koło kolebki.
Положеніе, kładzenie, pokładanie, położenie; posada (miejsca i t. d.); położenie, stan; postanowienie, ustawa; zasada, prawidło, zdanie; *-женный*, a. położony; wydany, wyexpensowany; postanawiony, przeznaczony; *-жительный*, a. stanowczy, pewny; *-ный степень*, (gramm.) stopień równy; *-жить*, v. *Полагать*. [zy, sanice.
Полозъ, (*-лозокъ*, d.), *-лозки*, pło-
Полозъ, wąż olbrzym (*Boa*).
Полокъ, m. ławka (do pocenia się) w łaźniach.
Полольщикъ, pielacz, pielarz.
Полоненный, a. zajęty, zabrany w niewolą; *-лонить*, *-лонъ*, v. *плѣнить*, *плѣнъ*.
Полоса, f. pas, strefa, pręga; przeciąg kraju, ziemi; warsztа, warsztwa; zagon (u roli); głownia (u szpady i t. d.); * przygoda, nieszczęście; *- металлическая*, sztaba kruszcowa; *-сою*, miejscami (o śniegu padającym i t. d.); *-сатый*, a. w paski, strefisty, strefiasty.
Полоскать, (*-лощу*), v. a. płókać, wypłókać; (v. p. *-ся*); (S. *-сканіе*, part. *-лосканный*).
Полосный, *-лосовый*, a. (o kruszczach) sztabowy, w sztabach. [ski.
Полосовать, v. a. (fa.) rozdzierać w pa-

Полость, f. próżnia, pustość.
Полотенцо, ręcznik. [dzki.
Полотёръ, m. frotyer, gładziciel posa-
Полотнище, bryt, bret (u sukni).
Полотно, płótno; *-ляный*, a. płócienny.
Полотокъ, połowa gęsi lub kaczki.
Полоть, połeć (słoniny).
Полоть, v. a. pleć; (S. *-лотье*, part. *-лотый*).
Полоумie, pomieszanie zmysłów; *-умный*, a. mający pomieszane
†*Полохъ*, strach, trwoga. [zmysły.
Полошить, *-шать*, v. a. płoszyć, straszyć, trwożyć; (v. r. *-ся*).
Полощить, v. a. gładzić, polerować.
Полпиво, półpiwo.
Полсть, f. koc, deka, pokrycie futrzane lub wełniane (np. do sani).
Полтина, półrubla wynoszący; *полтинникъ*, półrubel (moneta srebrna); *-тинный*, a. półrublowy.
Полтора, nu. półtora, półtory; *-торácma*, nu. półtorasta; *-третья*, nu. półtrzecia. [bogini.
Полубогъ, m. półbożek; *-богиня*, pół-
Полубумажный, a. półbawełniany.
Полугаръ, wódka drugiéj próby.
Полугодичный, a. półroczny; *-годовалый*, a. półroku mający.
Полуда, pobiała cyną; *-дить*, v. a. cyną pobielić; (S. *-луженie*, part. *-луженный*).
Полуденникъ, wiatr południowy; merydyan, południk; *-уденный*, a. południowy (o stronie świata).
Полудне, (sl.) *въ полдень*, ad. w południe; *до -лудня*, przed południem; do południa; *заполдень*, *по полудни*, po południu; *съ полудня*, w południe; od strony południowéj.
Полудурье, (vu.) osoba mająca pomieszanie.
Полуимперiалъ, półimperyał.
Полукафтанье, kaftan, co rossyiskie duchowieństwo nosi pod suknią; żupan kozacki.
Полукругъ, *-кружie*, półkole; *-кружный*, a. w półkole zrobiony.
Полулунie, półksiężyc.
Полумѣсяцъ, półksiężyc.
Полуночникъ, kozodoj (ptak); *-нощница*, nabożeństwo kościelne w połnocy odprawiające się.
Полуостровъ, półwysep. [brnego).
Полуполтина, m. ćwierć rubla (sre-
Полупоперечникъ, promień, połśrednica.
Полусапожки, m. pl. półbociki.
Полусорочины, f. pl. nabożeństwo żałobne we 20 dni po zejściu ze świata odprawiane.
Полусукно, połsukienko. [osoby.
Полуторникъ, pojazd ciasny na dwie
Полутѣнь, f. połcienie, odcień.
Полуустáвомъ, głoskami podobnemi na pismo (rossyiskie) kościelne.
Получать, *-чить*, v. a. odbierać, odebrać, otrzymać, dostać; (v. r. *-ся*); (S. *-ченie*, part. *-ченный*).
Полушарье, n. połkuli.
Полушелковый, a. połjedwabny.
Полушечная трава, toieść pieniążek (rośl.). [kopiyki.
Полушка, pieniążek, czwarta część
Полфута, połstopy
†*Полчанинъ*, m. wojownik, żołnierz.
Полчаса, połgodziny.
Полище, (sl.) połk; wojsko.
Полъ, (*поликъ*, d.), podłoga.
Полъ, płeć, rodzaj; (sl.) brzeg; strona.
Полъ, poł, połowa. [kłamstwo.
Полыгать, v. a. utwierdzać czyje
Полый, a. goły, pusty, prożny, otwarty.
Полынка, kupka z piołuna i bożego drzewka, ktoremi chłopi kadzą od robactwa. [piołunowy.
Полынь, piołun (rośl.); *-лынный*, a.
Полынья, oparzysko, miejsce nie zamarzłe na wodach.
Польза, korzyść, pożytek; *пользовать*, v. a. pożytek przynosić; leczyć, kurować; *-ся*, v. r. pożytkować, korzystać z czego; leczyć się, kurować się. [będący lub rosnący.
Польный, a. (sl.) polny, na polach
Полѣнница, stós drzew.
Полѣно, polano, szczepa drzewa.
Полѣтная, *ной*, uwolnienie piśmienne od czego na pewne lata; paszport poddanemu dany na lat kilka. [ko przez lato.
Полѣтникъ, najemnik pracujący tyl-
Полюбить, v. a. pokochać, polubić; *-ся*, v. r. podobać się; (S. *-люблéнie*); *-любовникъ*, *-ница*, kochanek, amant; kochanka, amantka; *-бовный*, a. zgodny, przyjacielski.
Полюсъ, biegun, oś (ziemna, niebieska); *-лярный*, a. biegunowy, polarny.

Полáна, pólko, łąka.
Помавáть, v. n. kiwnąć; v. *маáти*.
Помáда, pomada.
Помáзывать, v. a. pomazywać, pomazać; (S. *-мáзываніе*, *-мáзаніе*, part. *-мáзанный*); (v. r. & p. *-ся*); *помáзанникъ*, pomazaniec.
Помалéньку, (*-мáлу*, sł.), ad. powoli, zwolna, pomału; *-мáлѣ*, ad. (sł.) wkrótce, pochwili.
Помáнивать, *-нúть*, v. a. przywabiać, przynęcać; *-мáнка*, nęcenie; ponęta. [kreślić, pomazać.
Помáрывать, *помарáть*, v. a. po-
Помáсливать, *-мáслить*, v. a. posmarować olejem lub masłem.
Помелó, pomiotło.
Померáнецъ, pomarańcza; *-рáнцовый*, a. pomarańczowy.
Померéть, v. n. umrzeć.
Померзáть, *-мéрзнуть*, v. n. pomarznąć; *-мéрзлый*, a. pomarzły.
Померкáть, *-рцáть*, *-ркнýть*, v. n. pomierzchnąć, zaćmić się; *помéрклость*, zaćmienie; *-рклый*, a. pomierzchły, zaćmiony.
Помéтъ, pomiot, łajno, gnoj; pomiot (psi i t. d.).
Помжáренный, a. (sł.) przymrużony.
Помизáти, v. n. (sł.) mrugać, migać.
Помúлованіе, litość, miłosierdzie; *-мúлованный*, a. przebaczony, odpuszczony; darowany.
Помúловать, (v. *мúловать*); *-мúлуй*, zlituj się, zmiłuj się.
Поминáніе, wspominanie, wspomnienie; obchód pamiątki za zmarłych; *-нáнье*, lista, spis umarłych.
Поминáть, *-мянýть*, v. a. (*что*, *о чёмъ*), wspominać, wspomnieć; obchodzić pamiątkę za zmarłych.
Поминáть, *помáть*, v. *Помáть*.
Помúнки, m. pl. przypominki, modlitwy za zmarłych; stypa przy obchodzie na pamiątkę za zmarłego.
Помúнокъ, (dawniéj) dar monarchy monarsze posłany.
Помúнъ, wspomnienie, wzmianka.
Помирáть, v. *Померéть*.
Пóмнится, v. i. przypominam sobie, pamiętam. [miętać.
Пóмнить, *вспóмнить*, v. a. pa-
Помножáть, *-мнóжить*, v. a. (arytm.) pomnożyć, mnożyć, (v. p. *-ся*); (S. *-множéніе*, part. *-мнóженный*).
Помогáть, *помóчь*, v. a. pomagać, pomóc; *-можéніе*, pomoc, podpora.
Помóи, m. pl. pomyje; *-мóйный*, a. pomyjowy.
Помóкнуть, v. n. namoknąć, pomoknąć; od wilgoci zepsuć się; *-мóклый*, a. pomokły; wilgocią uszkodzony.
Помóлвить, v. a. zaręczać (syna, corkę); * ugodzić, umówić, zgodzić; *-мóлвка*, zaręczyny; umowa, ugoda; (part. *-мóлвленный*).
Помолóтый, a. pomielny, zmielony.
Поморúть, v. a. pomorzyć (mnóstwo ludzi głodem i t. d.).
Помóріе, (sł.) pomorze, kraj bliski morza; *-мóрскій*, a. pomorski, przymorski.
Поморóзить, v. a. pomrozić.
Помóрщиваться, *-щúться*, v. r. marszczyć się, zmarszczyć czoło.
Помóстъ, (sł.) podłoga.
Пóмочи, f. pl. *пóмочь*, f. paski do wodzenia dzieci; szelki.
Пóмочь, f. (sł. *пóмощь*), pomoc, wspomożenie; podpora; *-мóщникъ*, wspomagacz; pomocnik.
Помрачáть, *-чúть*, v. a. zaciemiać, zaćmić; (v. p. *-ся*); (S. *-чéніе*, it. ślepota, zaślepienie, part. *-чéнный*).
Помутúться, v. r. zmącić się; (o oczach) zaćmić się.
Помчáть, v. a. powlec, unieść prędko; *-ся*, v. r. w galop odjechać.
Помыкáть, *-мыкнуть*, v. a. posyłać kogo często i prędko dokąd; nosić, używać często (suknią i t. d.).
Помылки, *-мылье*, mydliny.
Помышлять, *-мыслить*, v. a. myślić, pomyślić; zamyślać, zamierzać; *-шлéніе*, pomyślenie; myśl; zamiar, zamysł.
Помѣдúть, v. a. miedzią obić.
Помѣлúть, v. a. kredą pobielić.
Помѣряться, v. r. mierzyć się z kim.
Помѣстно, ad. miejscami.
Помѣстье, włość, wioska, dziedzina, dziedzictwo; *-мѣстный*, a. mający dobra, posiadłość.
Помѣсь, f. mieszaniec. [nia, okaz.
Помѣта, f. prezentata, data poda-
Помѣтить, v. a. w cel trafić.
Помѣха, przeszkoda, zawada.
Помѣчáть, *-мѣтить* v. a. naznaczać, -czyć, znak położyć; (w kancellaryach) prezentatę, okaz zapisać; (part. *-мѣченный*).

Помѣшанный, a. pomieszany, zamieszany; pomięszany, szalony; *помѣша́тельство*, przeszkoda, zawada; pomięszanie zmysłów.
Помѣша́ть, v. a. (*кому́ въ чёмъ*) pomięszać, przeszkodzić.
Помѣшивать, *-мѣша́ть*, v. a. przemieszywać, przemieszać, zamieszać.
Помѣшиваться, *-ша́ться*, v. r. (o zwierzętach) wydać mieszańca z połączenia dwoch gatunków jednego rodzaju; mieszać się, jąkać się; stawać się pomięszanym, tracić zmysły.
Помѣшкать, v. n. zatrzymać, zabawić się, poczekać.
Помѣща́ть, *-мѣсти́ть*, v. a. umieszczać, ustawiać, pokłaść; * przeznaczyć, umieścić kogo gdzie; użyć; *-ся*, v. r. umieścić się; być umieszczonym; *-мѣще́ніе*, umieszczanie; (part. *-ще́нный*).
Помѣщикъ, (*-щица*), posiadający(-ca) dobra, włości, posessyonat, -tka, dziedzic.
Помя́нутый, a. pomieniony.
Помя́ть, v. a. pomiąć; pognieść, podeptać.
Понама́рь, zakrystyan; *-мари́ха*, *-ри́ца*, zakrystyanka; zakrystyanowa.
Поне́, ad. (sł.) przynajmniej.
Понедѣльникъ, poniedziałek; *-дѣльничать*, v. a. w poniedziałki pościć. [ad. co tydzien.
Понедѣльный, a. tygodniowy; *-но*,
Поне́же, ad. ponieważ, albowiem, gdyż.
Понести́, v. a. ponieść, zanieść; ponieść, podjąć; (np. pracę); odnieść, ponieść, odebrać (np. karę); w ciążą zajść; (S. *-несе́ніе*, part. *-се́нный*). [zniżyć.
Понижа́ть, *пони́зить*, v. a. zniżać,
Поника́ть, *пони́кнуть*, v. a. (sł.) oczy spuścić; *-ни́клый*, a. spuszczony ku ziemi.
Понима́ть, *-ня́ть*, v. a. pojmować, pojąć, zrozumieć; (v. p. *-ся*), it. (o ptakach) łączyć się. [*пони́точный*.
Пони́токъ, połwełniane płotno; a.
Поновля́ть, *-ви́ть*, v. a. odnawiać, odnowić; (v. p. *-ся*).
Понорови́ть, v. a. oczekiwać, wyglądać, (np. pory dogodnéj); ustępować, ulegać komu w czém; *-норо́вка*, odkładanie czego na inny czas; pobłażanie, potakiwanie; *понорो́вщикъ*, ten co pobłaża w czém.
Поноси́ть, v. a. (*кого́ за что*) ganić, naganić; *-си́тель*, potwarca, obmowca; *-льный*, *-со́тливый*, a. potwarny, obmowny.
Поно́сный, a. haniebny, sromotny; potwarny, obmowny; (o wietrze) powiewny, pomyślny.
Поно́съ, biegunka, dyarya; wiatr powiewny, pomyślny; * hańba, sromota.
Понош́ати, *-носи́ти*, v. a. (sł.) wyrzuty komu czynić; potwarzać, obmówić; (S. *-ноше́ніе*).
Поно́шенный, a. (o sukniach i obuwiu) noszony, używany.
Понрѣти, v. a. (sł.) wpaść w co, być pochłoniętym.
Понто́нъ, ponton, łyżwa, mostołódź.
Понтъ, (poet.) morze.
Понуди́тель, przymusiciel; *-льный*, a. przymuszający.
Понужда́ть, *пону́дить*, v. a. przymuszać, -musić; (v. p. *-ся*); (S. *-нужде́ніе*, part. *-жде́нный*).
Понука́ть, *-ну́кивать*, *-ну́кнуть*, v. a. (fa.) napędzać kogo do czego; v. *ну́кать*.
Пону́ра, m. f. człowiek ponury; *пону́ривать*, *-ну́рить*, v. n. stawać się ponurym, osowieć; *-ну́рно*, ad. do ziemi, na dół; *-ну́рность*, spadzistość, pochyłość; *-ный*, a. spadzisty, pochyły; *-ну́рый*, a. (o koniach) spuszczący głowę; * pochmurny, posępny.
Поны́нѣ, ad. dotąd, do tego czasu.
Поны́рливъ, a. uparty, krnąbrny; przebiegły, chytry.
Понѣживаться, *-нѣжиться*, v. r. wczasować się, wczas sobie robić.
Понюхивать, *понюхать*, v. a. wąchać; tabakę zażywać.
Поня́ва, (*по́нька*, d.), spodnica płocienna (u chłopek).
Поня́тіе, zdolność; pojęcie, myśl; *-тность*, pojętność, zdolność; zrozumiałość; *-тный*, a. pojętny, zdolny; zrozumiały.
Поняты́е, m. pl. chłopi wysłani na pomoc do chwytania złodziejów i t. d.).
Поохо́тничьи, ad. po myśliwsku.
Поочередно, ad. koleją, po kolei.
Поощря́ть, *-щри́ть*, v. a. zachęcać,

zachęcić, pobudzić kogo do czego; (v. p. *-ся*); (S. *-щрéнie*, part. *-щрéнный*).
Попадáть, *попáсть*, v. n. wpadać, wpaśdź; spotykać się z kim; trafić się, znaleźć się, zdarzyć się; *-ся*, v. c. wpaśdź w co; trafiać się, znaleźć się; spotkać się, trafić się; v. p. być ujętym na czém. [poręk.
Попáдъ, *въ -*, ad. w sam raz, w
Попадья́, popadya, księża żona.
Попáливать, *попáлить*, v. n. postrzeliwać.
Попаля́ть, *-пáлить*, v. a. popalić; (S. *-лéнie*, part. *-лéнный*).
Попáрно, ad. parą, parami.
Попáсмо, ad. pasmami.
Поперéгъ, ad. poprzecz, poprzek.
Поперемѣнно, ad. na przemiany.
Поперéтчикъ, (*-чица*), (vu.) przeszkodnik; przeszkodnica.
Поперéчина, poprzeczny tram.
Поперéчникъ, średnica, diametr; *-рéчный*, a. poprzeczny; *-ный брусъ*, poprzeczny tram.
Попечéнie, staranie, opieka; *-чúтель*, kurator, opiekun; *-ница*, -torka, -kunka; *-льный*, a. starанny, opiekuńczy.
Попещúся, v. r. starać się o co.
Попирáть, *-прáть*, v. a. podeptać, potratować (propr. & *); (S. *попирáнie*, *попрáнie*).
Поплатúть, v. a. wypłacić; *-ся*, v. r. wypłacić się. [niewolą.
Поплѣня́ть, *-нúть*, v. a. pobrać w
Попóвка скýфья, *-во гумѣнцó*, f. brodawnik mleczowy (rośl.), (*leontodon taraxacum*).
Попóвичъ, popowicz, popa syn; *попóвна*, popówna; *-óвскій*, a. popowski, księży.
Попóвщина, towarzystwo odszczepieńców (rossyiskich) przyjmujących do siebie księży zbiegłych i pozbawionych kapłaństwa dla odprawiania nabożeństwa. [jatyka.
Попóйка, traktowanie napojami; pi-
Пополáмъ, ad. na pół, na połowę.
Пóползенъ, m. dziecię ktore chodzić jeszcze nie umie; kowalik (ptak), (*Sitta europaea*).
Поползновéнie, (sł.) potknienie się; pokusa; *-вéнность*, skłonność (do czego); *-вéнный*, skłonny do czego (złego).
Пополня́ть, *-пóлнить*, v. a. dopełniać, -nić; (S. *-полнéнie*, part. *-нéнный*).
Попóльзовать, v. a. poleczyć, pokurować; *-ся*, v. r. korzystać (z czego); poleczyć się.
Попонá, (d. *-пóнка*), deka na konia, opona, a. *попóнный*.
Попрáвка, *-влéнie*, poprawa, poprawka, poprawienie; naprawa, naprawienie.
Поправля́ть, *попрáвить*, v. a. poprawiać, -wić; naprawiać, -wić; prostowiać, wyprostować (co zgiętego); polepszyć, poprawić (zdrowie i t. d.); (v. r. & p. *-ся*); (part. *-прáвленный*).
Попрáть, v. *Попирáть*.
Попрекáть, *-кнýть*, v. a. wymawiać, wyrzuty czynić (komu); *-кáтельный*, *-прéчный*, a. wymawiający; *-прéкъ*, m. wyrzut, wymówka.
Пóприще, szranki, miejsce gonitwy; *bieg, ciąg (np. życia).
Попродвúнуть, v. a. popchnąć, posunąć co naprzód, w bok lub w tył; *-ся*, v. r. posunąć się.
Попросúть, v. a. (*у когó что*, *чегó*) prosić; *- на когó*, oskarżyć kogo (przed sądem). [-tnica.
Попрошáйка, m. f. (vu.) natrętnik,
Попрыгýнъ, poskocznik, skaczący zawsze; wietrznik, pędziwiatr.
Попрѣ́ть, v. n. pogotować się; po-
Попря́тать, v. *Пря́тать*. [tnieć.
Попугáй, m. papuga.
Попускáть, *-пущáть*, *-пустúть*, v. a. popuszczać, -puścić; *-ся*, v. r. puszczać się, odważać się na co.
Попýтникъ, babka wielka (rośl.).
Попýтный, a. spółpodróżny; (o wietrze) pomyślny; *-пýтчикъ*, spółpodróżnik; *-чица*, społpodróżnica.
Попущéнie, popuszczenie.
Попъ, pop, ksiądz.
Попы́ривать, *-пырнýть*, v. a. (fa.) raz wraz posyłać kogo dokąd.
Попы́рка, (vu.) bura, zburczenie.
Попытáться, v. r. pokusić się, odważyć się; *-пы́тка*, f. pokusa, pokuszenie się.
Попѣстовать, v. a. popiastować.
Попя́титься, v. r. cofnąć się; *-пя́тный*, a. wypierający się swojego słowa, odstępując z tchorzostwa.

Попячивать, -пятить, v. a. cofać, cofnąć.
Пора́, f. pora, czas; *въ по́ру,* w czas; (o sukniach) w samą miarę.
Пораб́отать, v. n. usługiwać, służyć; popracować.
Порабоща́ть, -боти́ть, v. a. ujarzmiać, -rzmić, podbić; (v. p. *-ся*); (S. *-боще́ніе*, part. *-ще́нный*); *-боти́тель,* ujarzmiciel, podbiciel.
Пора́внивать, поровня́ть, v. *Поровня́ть.*
Поража́ть, -рази́ть, v. a. bić, uderzyć, ciąć; porazić, pobić (nieprzyjaciela); trapić, zasmucać, martwić; (v. r. *-ся*); *-раже́ніе,* cios, raz, uderzenie; porażenie, pobicie; *-раже́нный,* a. uderzony; porażony, pobity; zasmucony, smutny; *-рази́тель,* m. poraziciel, pogromiciel; *-льный,* a. przerażający, uderzający; zasmucający.
Поразмо́лвиться, v. r. pokłocić się.
Пора́тица, (sł.) stuła kapłańska.
Пора́нить, v. a. lekko zranić.
Пора́ну, ad. rano, z rana.
Порасходи́ться, v. r. rozchodzić się; przejść się (spacerować).
Порасшата́ть, v. a. zachwiać, wzruszyć; *-ся,* v. r. zachwiać się; przejść się.
Пората́вать, v. a. zawojować.
Порва́ть, v. a. porwać, zerwać; porywać; *-ся,* v. r. zerwać się.
Поревнова́ть, v. n. naśladować (kogo).
Порече́ніе, (sł.) skarga, użalenie.
Порица́ть, -рещу́, (*кого́ чѣмъ, за что*) v. a. ganić, naganiać, wyrzucać co komu; (v. p. *-ся*). [ny.
Поро́вненный, a. zrównany, porównany.
Поровня́ть, v. a. urównać, ugładzić; (*кого́ съ кѣмъ*) zrównać, porównać (kogo z kim); *-ся,* v. r. zrównać się (z kim w czém).
Поро́гъ, (*-ро́жекъ,* d.), próg, prożek; wodopad, progi rzeczne.
Поро́да, ród, plemię; gatunek, rodzaj; *-ро́дистый,* a. (o zwierzętach) z dobréj rasy pochodzący; *-родни́ться,* v. r. spokrewnić się z kim; *-ро́дный,* a. z znakomitego rodu pochodzący; dobrego gatunku, dobrej rasy.
Порожде́ніе, (sł.) rodzaj, ród, plemię.
Порожда́ть, -роди́ть, v. a. porodzić; *-ся,* v. p. urodzić się.
Поро́жнить, v. a. wypróżniać; *поро́жній,* a. próżny, pusty; wakujący; *-жня́къ,* próżny wóz bez ładunku.
По́рознь, ad. osobno, poszczególnie.
По́розъ, kiernoz. [dnia, niecnota.
Поро́къ, błąd, wada, przywara; zbro-
Пороня́ть, v. a. upuścić, uronić; *-ся,* v. r. upaśdź, upadnąć, obalić się
Поросе́нокъ, prosiątko; *-си́ться,* v. c. oprosić się.
Поро́слый, a. obrosły, porosły.
Пороста́ть, -росту́, v. n. obrosnąć czém; porastać (w gorę); *по́ростникъ,* zarośl, lasek młodociany.
По́ростъ, porost, mech morski(*Alga*).
Порося́, v. *Поросе́нокъ*; *-ся́тина,* prosięcina; *-ся́чій,* a. prosięcy.
Поро́тно, ad. kompanijami, (v. *ро́та*).
Поро́ть, (*по́решь*), v. a. próć, rozparać, rozproć; wyprawiać (rybę); (fa.) bić, ćwiczyć (kogo); (S. *поро́тье,* part. *по́ротый*); (v. r. & p.
Порохно́, (vu.) próchno.
По́рохъ, (sł. *пра́хъ*), m. proch, pył; proch (strzelecki); *-хови́ца,* prochownica, pudełko na proch.
Порочи́ть, v. a. ganić; bezcześcić, zniesławiać; *-ро́чный,* a. niecnotliwy.
Поро́ша, pierwszy śnieg jesienny.
Пороши́на, proszek, pyłek; ziarnko prochowe; *-ши́ть,* v. a. prószyć, naprószyć; v. n. (o śniegu) padać, prószyć; *-ся,* v. r. prószyć się, sypać się.
Порошо́къ, proszek lekarski.
По́ртить, v. a. specić, zeszpecić; psuc, zepsuć; (S. *по́рченіе,* part. *по́рченый*); *-ся,* v. r. psuć się, stawać się gorszym; gnić.
Порти́ще, tuzin guzikow; sztuka lub kawał materyi jakiéj (do sukni
Портки́, m. pl. gatki. [i t. d.).
Портно́й, на́го, krawiec; *-на́я, но́й, -тни́ха,* krawcowa; szwaczka; *-тня́га,* (vu.) partacz; *-ня́жить,* v. n. krawiectwem się trudnić; *-ня́чій,* a. krawiecki.
Портомо́й, pracz; *-мо́йня,* pralnia; *-мо́я,* praczka.
Портре́тъ, portret, obraz.
Портула́къ, portulaka (rośl.).
Портупе́я, kruczki, haczyk (od szpady).

Портъ, port.
Портыи, m. pl. (sł.) szaty; łachmany.
Портянина, part, grube płotno; *-тяный*, a. parciany; *-тянка*, onucze. [a. pograniczny.
Порубежіе, pogranicze; *-бежный*,
Порубень, m. kraj okrętu, barki.
Порубить, v. a. porabać; przerabać; *-рубка*, znak na drzewie wycięty.
Поругать, v. a. połajać kogo; *-ся*, v. r. naśmiewać się, urągać się; (S. *-ганіе*); *-гатель*, szyderca.
Порука, poręka, zaręczenie; zarę-
Поручикъ, porucznik. [czyciel.
Поручать, *-чить*, v. a. poruczać, polecać (co komu); *-ся*, v. r. ręczyć za kogo; (v. p. *-ся*) być poruczonym, poleconym; *-ченіе*, poruczenie, polecenie; *-ченный*, a. poruczony, polecony; zlecony; *-читель*, *-учникъ*, (sł.) zaręczyciel; *-льство*, zaręczenie, poręka; *-ручный*, a. zaręczyciela podpisany.
Порученъ, m. rękojeść.
Поручъ, *поручень*, m. nadrękawki w ubiorze kapłańskim; poręcz, poręcze.
Порушить, v. a. (vu.) pokrajać, porozrzynać; (sł.) uszkodzić, nadwerężyć.
Порфира, purpura; *-роносецъ*, co purpurę nosić może, monarcha; *-породный*, a. purpurorodny (*porphyrogenitus*). [*phyrus*.
Порфиръ, m. porfir (kamień), (*Por-*
Порхать, *-хнуть*, v. n. (o małych ptaszkach) przelatywać, podlatywać, latać tam i sam.
Порча, f. zepsucie.
Порченіе, v. *Портить*.
Поршень, obuwie chłopskie skorzane bez napiętkow z boku sznurowane; stępel, tłok w pompie.
Порывать, v. a. porywać, wzruszać; (v. r *-ся*), it. *porywać się do czego.
Порываться, *порваться*, v. r. rozerwać się; *-рывистый*, a. porywający, gwałtowny.
Порывъ, *вѣтра*, zerwanie się wiatru.
Порыться, v. r. poszperać, przegmerać. [szać, popychać.
Порѣзать, v. a. (o wietrze) poru-
Порѣзъ, zarznięcie; rana; *-рѣзать*, v. a. przerznąć, przeciąć; rznąć.
Порѣчье, pobrzeże, porzecze.
Порядокъ, porządek; przepis, regulamen; *-рядкомъ*, porządnie; *-рядочный*, a. porządny.
Поряжать, v. a. (vu.) umówić, ugodzić; (part. *-ряженный*).
Посадка, zasadzanie, sadzenie (drzewek i t. d.); (u krawców i szewców) zwężenie, ścieśnienie
Посадникъ, (dawniéj) posadnik (burmistrz w miastach Pskowie i Nowogrodzie); *-садница*, posadnica.
Посадской, *скаго*, m. osadnik, mieszkaniec osady.
Посадъ, *посадье*, osada, mieszkanie za miastem warowném będące; osada samych kupców.
Посаждать, *посадить*, v. a. wsadzać, -dzić; zasadzać, -dzić (roślinę); (u krawców i szewców) zwężyć, ścieśnić.
†*Посаженникъ*, ten kto przez kogo na urzędzie osadzony.
Посаженное, *наго*, f. sążniowe, płata od sążnia czego (np. roli); *-женный*, na sążnie mierzony, liczony.
Посаженный, a. (sł.) *посажденный*.
Посаливать, *-салить*, v. a. połoić, łojem posmarować.
Посватать, v. a. poswatać; *-ся*, v. r. postarać się o pannę.
Посвистъ, poświst, poświstanie.
Посвящать, *посвятить*, v. a. poświęcać, poświęcić (np. na kapłana); poświęcać, ofiarować co; przypisywać, dedykować; (v. r. & p. *-ся*); *-священіе*, poświęcenie; dedykacya; (part. *-щенный*).
Посдорить, v. n. pokłócić się.
Поседмично, ad. tygodniowo.
Поселенецъ, osadnik, kolonista; *поселеніе*, osada, kolonia; *-селянинъ*, (*-лянка*), osadnik, kolonista; włościanin, wieśniak; -nistka; -ścianka; *-лянскій*, a. wiejski, włościański.
Посельски, ad. po wiejsku. [ski.
Поселять, *-лить*, v. a. posiedlić, osadzić; * natchnąć (kogo czém), wpoić w niego co; *-ся*, v. r. osiadać, osieść, usadowić się.
Посеребрять, *-брить*, v. a. posrebrzać, posrebrzyć.
Посиживать, v. n. siedzieć.
Посильный, a. według sił.
Посказать, v. a. rozpowiedzieć.
Поскобки, f. pl. skrobanina czego napisanego.

Посконина, part, płótnisko grube konopne.
Посконь, f. płoskoń, płoskonka.
Поскорѣе, ad. prędzéj. [poskrobać.
Поскребать, *-скрести*, v.a. skrobać,
Поскребокъ, *-скребышъ*, m. reszta (z czego).
Послаблять, *-слабить*, v. a. popuszczać, folgować; pobłażać, przez szpary patrzeć.
Посланецъ, m. posłaniec, posłannik; *-слание*, n. posłanie, wysłanie; (sł.) list. [*-инница*, f. posłowa.
Посланникъ, poseł, ambassador;
Посланной, *наго*, m. posłaniec.
Послать, v. *Посылать*.
Послень, f. psianka słodkogórz (rośl.).
Пословица, przysłowie.
Пословъ, a. posłowy, poselski
Послухъ, (sł.) świadek.
Послушание, posłuszeństwo; (w klasztorach) nowycyat.
Послушать, v. a. (sł.) posłuchać kogo, być posłusznym; *-слушливость*, posłuszność, -szeństwo; *-вый*, a. *-но*, ad. posłuszny; *-слушникъ*, posłusznik; nowicyusz zakonny; *-ница*, -nica; -uszka; *послушность*, posłuszeństwo; *-слушный*, a. posłuszny.
Послышать, v. a. usłyszeć, zasłyszeć; poczyć; *-ся*, v. i. *послышиться мнѣ*, zdaje mi się, widzi
Послѣ, prp. po; ad. potém. [mi się.
Послѣди, *-слѣжде*, ad. (sł.) nakoniec.
Послѣдие, *послѣдъ*, orszak, poczet.
Послѣдки, m. pl. reszta, ostatki.
Послѣдний, a. ostatni; *ostatni, gorszy.
Послѣдование, postępowanie za kim; naśladowanie; obrząd, obrządek; *-ватель*, naśladowca, -downik; *-льный*, a. następny.
Послѣдовать, v. a. iść, postępować za kim; naśladować kogo, co; *-слѣдокъ*, koniec, ostatek; *-лѣдственно*, ad. w skutku, następnie; *-слѣдствие*, skutek, wypadek; *-слѣдышъ*, najmłodszy syn lub najmłodsza córka.
Послѣзавтрешний, a. pojutrzejszy.
Посматривать, *-смотрѣть*, v. a. & n. patrzeć, popatrzyć; *-ся*, v. r. popatrzyć się, przeglądać się.
Посмолить, v. a. osmolić, smolą pomazać.
Посмѣнно, ad. na przemian.
Посмѣхъ, (sł.) *-смѣшище*, pośmiech, pośmiewisko. [środek.
Пособие, pomoc, wsparcie; sposób,
Пособлять, *-бить*, v. n. (propr. & *) pomagać, pomoc; (S. *-бляние*, *-бление*).
Пособникъ, *-собщикъ*, pomocnik.
Пособывать, *-совать*, v. a. posuwać, popychać; posyłać, na posyłki pchać kogo. [zejść; opaśdź.
Посойти, (v. *итти*), v. n. schodzić,
Посолить, v. a. posolić.
Посолъ, m. poseł, ambassador; *посольский*, a. poselski, posłowy.
Посольство, poselstwo; *-ствовать*, v. n. posłem być.
Посотенно, ad. stami, po sto.
Посоха, szarwark. [a. poschły.
Посохнуть, v.n. poschnąć; *-сохлый*,
Посохъ, laska, posoch; pastorał.
Поспадать, *-спасть*, v. n. pospadać, poopadać; (o wodzie w rzece) schudnąć.
Поспѣвать, *-спѣть*, v. n. dojrzewać, dojrzeć; do końca zbliżać się; dążyć, pospieszyć; nadążać, wystarczać komu w czém; *-спѣлый*, a. dojrzały.
Поспѣшать, *-шить*, v. n. pośpieszać, -szyć; v. a. pomagać, wspierać; *-ся*, v. r. (sł.) śpieszyć się, pośpieszać; v. p. być wspieranym; *-спѣшение*, pośpiech, skwapliwość; pomoc; *-спѣшество*, *поспѣхъ*, (sł.) pośpiech; pomoc, wsparcie; *-ствовать*, v. a. pomagać, popierać; *поспѣшительный*, a. przyśpieszający; *-спѣшливый*, a. pośpieszny, prędki, skory; *-шность*, pośpiech, prędkość; *-шный*, a. pośpieszny; (o wietrze) pomyślny, powiewny; skuteczny, pomocny.
Посрамлять, *-срамить*, v. a. zawstydzić kogo; *-ся*, v. r. zawstydzić się, wstydu sobie narobić; *посрамление*, zawstydzenie, wstyd, hańba, ohyda; *-мленный*, *-мительный*, a. ohydny.
Посребреный, a. posrebrzony.
Посреди, prp. pośród.
Посредникъ, pośrednik; *-средничество*, pośrednictwo.
Посредственность, mierność, średniość; *-венный*, a. mierny, mierny; pośredni, średni.

Посредство, środek, sposób; pośrednictwo; *-ствомъ*, za pomocą; *-ствовать*, v. n. pośredniczyć.
Поссоривать, *-ссорить*, v. a. poкłócić, powadzić; *-ся*, v. r. (sł.) pokłócić się.
Поставецъ, szafka. [werunek.
Поставка, postawienie; dostawa, li-
Поставленный, a. postawiony; dostarczony.
Поставлять, *-ставить*, v. a. stawić, postawić, ustawić; stawiać, budować; postanowić, wyświęcić (kapłana); postanowić, wyznaczyć; * uważać, poczytać (komu co za co); ustanawiać, założyć; *-вить на своёмъ*, (fa.) postawić na swojém, trzymać się swego; (v. p. *-ся*).
Поставный, a. dostawiony, dostarczony.
Поставный, a. kształtny, ładny.
Поставщикъ, dostawca, liwerant.
Поставъ, szafa; tkanina, płótno; kamień młyński.
Постановлять, *-новить*, v. a. stawiać, postawić; *postanowić, ustanowić, urządzić, uchwalić; (S. *-новленіе*, part. *-новленный*).
Постатейно, ad. artykułami, paragrafami.
Постельная, *-ной*, sypialnia, izba sypialna; *-стельный*, a. pościelny.
Постеля, *-стелька*, pościel, pościołka; pomost (u bateryi).
Постепенно, ad. stopniami.
Постигать, *-стигнуть*, *-стичь*, v. a. przytrafić się, napaśdź; dosięgać, doscignąć; ogarnąć, przejąć; dociekać, docicc, dojść, przeniknąć, pojąć; (v. p. *-ся*); *-стигнутый*, a. pojęty, przenikniony; *-стиженный*, a. dościgniony, dosięgniony; przenikniony; *-стижимый*, a. pojętny.
Постила, sok z owoców wyciśniony i ugotowany z cukrem potém w formy nalany i ususzony.
Постилать, *-стлать*, v. a. pościelać, posłać; rozpościerać, rozpostrzeć (np. kobierzec); (v. p. *-ся*); *постилка*, podesłanie, rozpostarcie; materać; podściałka.
Поститься, v. r. pościć.
Постникъ, *-ница*, postnik; (-nica); *-ничать*, v. n. pościć.
Постный, a. postny; chudy, blady.
Постой, m. kwatera; kwaterunek; *-стоищикъ*, kwaterą u kogo stojący.
Постопно, ad. (o papierze) ryzami.
Посторонній, a. postronny, obcy.
Посторонь, ad. obok, blizko.
Постоялецъ, *-яльщикъ*, lokator, komornik; *-ялый дворъ*, dom gościnny, oberża.
Постояніе, (sł.) stałość, nieodmienność; *-янникъ*, *-ница*, osoba ułożona, stateczna; *-янный*, a. stały, nieodmienny; ułożony, stateczny, porządny; *-янство*, stałość, stateczność; *-янствовать*, v. n. statkować, być statecznym.
Пострадать, v. n. cierpieć, znosić.
Постращать, v. a. postraszyć.
Постригать, *-стричь*, v. a. postrzygać, postrzyc; *-стричь въ монахи, въ монахини*, postrzygać kogo na mnicha, na mniszkę; *-ся*, (*въ монахи, въ монахини*), v. a. wstąpić do zakonu; zostać mnichem, zakonnikiem; zostać zakonnicą; *постриженецъ*, *-женикъ*, postrzyżeniec, mnich; *-ница*, mniszka.
Построенный, a. pobudowany; urządzony, uszykowany.
Постройка, pobudowanie; budowa.
Построить, v. a. pobudować, wystawić (budowlę); urządzić, uszykować (wojsko); *-ся*, v. r. uformować się, uszykować się; v. a. budować sobie dom.
Постромка, f. rzemień lub postronek do zakładania koni u powozu.
Построчно, ad. wierszami, linijami.
Пострѣлъ, apoplexya; (vu.) hultaj, lajdak.
Поступать, *-пить*, v. n. postępować, postąpić, (daléj); prowadzić się, sprawować się; obchodzić się (źle, dobrze) z kim; *-ся*, v. c. (*кому чѣмъ*) ustępować (komu czego), oddawać komu co; *-ступка*, ustąpienie komu czego; *-пный*, a. ustąpiony, odstąpiony; *-ступокъ*, postępek, sprawowanie się; *поступь*, f. chód, postęp.
Постъ, post; poszczenie.
Постыдный, a. haniebny, szkaradny, ohydny; *-стыжать*, *-стыдить*, v. a. powstydzić, zawstydzić; *-ся*, v. r. wstydzić się; v. p. być zawstydzonym; *-стыжённый*, a zawstydzony.

Постылый, a. obojętny, nie interesujący.
Посуда, (coll.) naczynie, naczynia; *-судина,* (jakiekolwiek) naczynie.
Посудить, v. a. pomyśleć, rozważyć; *-ся,* v. r. prawować się.
Посудникъ, półka kuchenna.
Посужаться, -судиться, v.r. чьмъ, pożyczać (komu co).
Посулить, v. a. obiecać; (S. *-леніе,* part. *-лённый*). [obiecany.
Посулъ, rzecz obiecana; *-сульный,* a.
Посупливать, -супить, v. a. *глаза* & *-ся,* v. r. spuścić oczy.
Посуточный, a. na dobę trwający.
Посутяжить, v. n. przegryzać (szykanować).
Посчитаться, v. r. powadzić się.
Посыкаться, -кнуться, v. r. (vu.) pokusić się do czego.
Посылать, послать, v. a. posyłać, posłać; (v. p. *-ся*), it. odwoływać się do kogo; *-сылка,* posyłanie, posłanie; posyłka; rzecz posłana; (w loice i matem.) podanie, zdanie; *-сыльный,* a. posłany; *-сыльщикъ,* posłaniec.
Посыпать, -сыпать, v. a. sypać, nasypać; (v. p. *-ся*); *-сыпка,* sypanie, posypanie; rzecz do posypywania. [sychać, poschnąć.
Посыхать, посохнуть, v. n. po-
Посѣвать, -сѣять, v. a. zasiewać, zasiać; *-сѣвъ,* zasiewanie, -sianie; posiew; zasiew.
Посѣкать, -сѣчь, v. a. porąbać, zrąbać; wychłostać, wyćwiczyć; zaciąć, zranić; (v. p. *-ся*); (S. *-каніе, -сѣченіе,* part. *-ченный*).
Посѣтитель, odwiedziciel.
Посѣщать, -сѣтить, v. a. odwiedzać, -dzić; (o Bogu) *nawiedzić; *-ся,* v. p. być odwiedzanym; *-щеніе,* odwiedzenie, odwiedziny; *nawiedzenie; *-щённый,* a. odwiedzony; nawiedzony.
Посягание, wydanie za mąż; *-гательство,* (vu. *-сяжка*), machinacya, szykana.
Посягать, -сягнуть, v. a. (*на кого*) powstawać na kogo; (*за кого*) iśdź za mąż.
Пота, ad. (vu.) póty, dopóty.
Потаённость, f. tajemność, skrytość; *-ённый,* a. potajemny, skryty; *-тайкомъ,* ad. (vu.) tajemnie, skrycie; *-тайный,* a. tajemny, skryty.
Потаить, v. a. utaić, ukryć; (S. *потаеніе*); *-ся,* v. r. utaić się, ukryć się z czem; zamilczeć co.
Потакать, -такнуть, v. a. pobłażać, potakiwać; *-ковщикъ,* pobłażający (komu).
Поталанилось, v. i. udało się.
Поталь, f. blaszka mosiężna lub cynowa bardzo cienka.
Потаптывать, потоптать, v. a. podeptywać, podeptać.
Потаскивать, -таскать, v. a. * często nosić (suknią).
Потатуйка, dudek (ptak).
Потачка, potakiwanie, pobłażanie.
Поташъ, potaż. [w pamięci.
Потвердить, v. a. utwierdzić sobie
Потворство, pobłażanie, patrzanie przez szpary; *-ствовать, потворить,* v. n. pobłazać, przepuszczać, przez szpary patrzeć. [ciemne.
Потёмки, m. pl. ciemność; miejsce
Потемнять, -нить, v. a. zaciemniać, -mnić, zaćmić; (v. r. *-ся*); (S. *-темнѣніе,* part. *-мнённый*); *-мнѣлый,* a. pociemniały.
Потерпѣть, v. a. przecierpieć; mieć cierpliwość.
Потеря, f. strata, utrata, zguba.
Потерять, v. a. stracić, utracić; (S. *-теряніе,* part. *-терянный*).
Потесь, f. drygawka.
Потечь, v. n. ciec, płynąć.
Потиръ, m. kielich kościelny.
Поткнуть, v. a. wywrócić co idący; kolnąć, ukłóć; *-ся,* v. r. potknąć się, pośliznąć się. [-вость).
Потливый, a. łatwo pocący się; (S.
Потникъ, m. potnik, wojłok.
Потный, a. spocony; (o ziemi) wilgotny; *-товый,* a. co poty sprawia; *potem czoła nabyty.
Потокъ, m. potok; a. *-точный.*
Потолокъ, m. pułap, pułap; *-лочина,* f. belka od pułapu; *-лочный,* a. pułapowy.
Потолочить, v.a. podeptać, zgnieść; (part. *-лоченный*)
Потолочь, v. a. potłuc, stłuc
Потолстѣть, v. n. potyć, utyć.
Потомокъ, m. potomek; *-томки,* m. pl. potomkowie, potomstwo; potomność; *-томство,* (coll.) potomstwo; *-ственный,* a. dziedziczny.

Потому́ что, c. ponieważ, albowiem.
Пото́мъ, ad. potém, potym.
Потону́ть, *-то́пнуть*, *-топа́ть*, v. n. potonąć, zatonąć.
Потопля́ть, *-пи́ть*, v. a. zatapiać, zatopić (w wodzie); (o rzekach) zalewać, zalać; (v. p. *-ся*); *-топле́ніе*, zatopienie; zalanie (np. pól); *-то́пленный*, a. zatopiony; *-то́плый*, a. zatopiony, utonięty.
Пото́пъ, potop; *-то́пный*, a. potopowy; (sł.) pogubny, zgubny.
Потորго́вывать, *-прова́ть*, v. a. targować, przedawać; cząstkowo przedawać.
Потороп́иться, v. r. pośpieszyć się.
Пото́чина, strumyk, potok.
Потрави́ть, v. a. spaść, wypaść pole, łąkę; poszczwać, poszczuć (niedźwiedzia); (part. *-вле́нный*).
Потра́тить, v. a. wydać, rozszafować.
Потре́ба, f. potrzeba, potrzebność; v. i. trzeba, potrzeba; *-би́тель*, (sł.) pustoszyciel.
Потребля́ть, *-би́ть*, v. a. wytępić, zniszczyć, spustoszyć; (v. p. *-ся*); (S. *-бле́ніе*, part. *-бле́нный*).
Потре́бно (есть), v. i. potrzeba jest; *-тре́бность*, potrzebność, potrzeba; *-тре́бный*, a. potrzebny; *-тре́бовать*, v. a. żądać czego od kogo; wymagać, domagać się.
Потрево́живать, *-во́жить*, v. a. zatrwożyć, naprzykrzać się; (S. *-воже́ніе*); (v. r. *-ся*).
Потрепа́ть, v. a. poklepać, potrzepać; pobić kogo; międlić (len, konopie). [łami.
Потре́тно, *-третя́мъ*, ad. tercya-
Потро́гивать, *-тро́гать*, v. a. poruszać, dotykać, dotknąć.
По́трохъ, *по́троха*, pl. wnętrzności (u bydlęcia zarzniętego); supa z takich wnętrzności. [*-шильщикъ*).
Потроши́ть, v. a. wypatroszyć; (S.
Потрясáніе, *потря́сываніе*, *потрясе́ніе*, potrząsanie, zatrząśnienie.
Потрясáть, *-тря́сывать*, *-трясти́*, v. a. potrząsać, poruszać, wzruszać; *wstrząsnąć, nadwerężyć, zachwiać; (v. p. *-ся*). [niem.
Поту́ги, m. pl. bole przed porodze-
Потýда, ad. (vu.) dotąd, póty.
Потупля́ть, *потýпить*, v. a. spuścić oczy.
Потýскнуть, v. n. pociemnieć, śniedzieć; *-тýсклый*, a. pociemniały, śniedziały.
Потуха́ть, *-тýхнуть*, v. n. pogasnąć, zgasnąć; *-тýхлый*, a. zagasły; *-туша́ть*, *-ши́ть*, v. a. pogasić, zagasić; (v. p. *-ся*); *-ше́нный*, a. pogaszony. [namiotu).
Потче́ніе, postawienie, rozbicie (np.
По́тчивать, v. a. częstować, traktować; przekładać, ofiarować.
Потъ, pot.
Потыка́ть, *-ткну́ть*, v. a. stawiać, rozbijać (np. namioty); *-ся*, v. r. potykać się, potknąć się.
Потыкивать, *-ты́кать*, v. a. wtykać, sadzić (roślinę); *posyłać kogo często, popychać kogo; *-ты́чка*, f. (vu.) częste posyłanie; połajanie, burka. [siąc.
Поты́сячно, ad. tysiącami, po ty-
Потѣсни́ть, v. a. ścieśnić, ścisnąć; *-ся*, v. r. zemknąć się, posunąć się, miejsce zrobić.
Потѣ́ть, v. n. potnieć, pocić się.
Потѣ́ха, rozrywka, uciecha, zabawa; ognie ochotne, fajerwerki.
Потѣша́ть, *-тѣ́шить*, v. a. bawić, zabawiać, rozrywać; *-ся*, v. r. bawić się, cieszyć się; *-тѣ́шка*, f. wabienie, przywabienie; *-тѣшли́вый*, a. skłonny do zabaw, rozrywek; *-тѣ́шникъ*, zabawnik, żartowniś; fajerwerker; *-тѣ́шный*, a. zabawny, ucieszny; *-шной ого́нь*, fajerwerk.
Потяга́ться, v. a. prawować się z kim; sprzeczać się o co.
Потя́гивать, *потяну́ть*, v. a. pociągać, -gnąć; (fa.) popijać, łykać; *-ну́ть*, pociągnąć, powlec; *sprzyjać; *-ся*, v. r. przeciągać się, wyciągać się; ubiegać się za czém; *-тяго́та*, przeciąganie się.
Потя́гъ, pocięgiel.
Потя́жка, połajanie. [pociąć.
Потя́пывать, *-пать*, v. a. porąbać,
Поуча́ть, *-чи́ть*, v. a. pouczać, pouczyć, nauczyć; kazać, kazanie prawić; *-ся*, v. r. uczyć się; *-че́ніе*, nauczanie, nauka; zbudowanie (duszne); *-чи́тельный*, a. nauczający.
Поха́бникъ, (*-ница*), bezczelnik, (-nica); *-ха́бный*, a. bezczelny, bezwstydny; *-ха́бство*, bezczelność.

Похáживать, -ходи́ть, v. n. przychodzić, uczęszczać (do kogo); przechodzić się; chodzić około czego, mieć staranie o czém.
Похвала́, pochwała, pochwalenie.
Похваля́ть, -ли́ть, v. a. pochwalać, -lić; (v. p. *-ся*), it. *-ся*, v. r. chwalić się, chełpić się; odgrażać się, odgrozić się (komu czém); (S. *-хвале́ніе*, part. *-ле́нный*); *-хва́льба*, chwalba; *-хва́льный*, a. chwalebny.
Похища́ть, -хи́тить, v. a. chwytać, pochwytać; (S. *-ще́ніе*, part. *-ще́нный*); *-хити́тель*, m. grabieżnik, grabieżca, porywacz.
Похлёбка, f. polewka, zupa; *-хлёбывать, -хлеба́ть*, v. a. jeść łyżką (polewkę).
Похлѣ́бство, pochlebstwo; pobłażanie; *-ствовать*, v. n. pochlebiać; pobłażać; *-хлѣ́бщикъ*, pochlebca, m.
Походи́ть, (*на кого́*), v. n. być podobnym do kogo; *-хо́дка*, chód, stąpienie; *-хо́дный*, a. pochodny, podróżny; (wojen.) polowy.
Похо́дъ, m. podróż; pochód, marsz; przydatek nad to co waży; odbyt (towarów).
Похожде́ніе, przypadek, zdarzenie.
Похо́жій, a. (*на кого́*) podobny (do kogo).
Похороня́ть, -ни́ть, v. a. pochować, pogrzebać; (S. *-не́ніе*).
По́хороны, f. pl. pogrzeb.
Похотли́вый, a. pożądliwy, lubieżny; (S. *-вость*).
Похотни́къ, pożądający (czego).
По́хотный, a. pożądliwy; *-хо́тствовать*, v. n. (sł.) pożądać.
По́хоть, f. pożądanie, żądza, chuć.
Похотѣ́ть, v. n. chcieć, pożądać.
Похудѣ́ть, v. *Худѣ́ть*.
Поху́лить, v. a. zganić.
Похѣ́рить, v. a. wykreślić, wymazać.
Поцѣлу́й, całus, pocałowanie.
Поча́сту, ad. często.
Поча́тіе, v. *Починя́ть*.
Поча́ще, ad. częściéj.
По́черкъ, pismo, pisanie, charakter.
Почерни́ть, v. a. poczernić; pokreślić, pomazać; *-ся*, v. r. poczernić się, posmolić się.
Почерпа́ть, -пну́ть, v. a. czerpać, naczerpać (propr. & *); (v. p. *-ся*); (part. *-че́рпнутый*).
Почествова́ти, v. n. (sł.) uczcić uszanować.
По́честь, f. cześć, zaszczyt; dostojeństwo, godność; *по́чести*, f. pl. honory.
Поче́тверо, ad. po cztery.
Поче́тъ, uszanowanie, szacunek; *-чётный*, a. szanowny, honorowy; członek honorowy. [minki stroić.
Почеченитьcя, v. r. przesadzać się,
Почечу́й, hemoroidy; wrzód pęcinowy (u konia); *-чу́йникъ*, rdest pieprzny (rośl.).
Почива́льня, f. sypialnia. [spać.
Почива́ть, v. n. (grzecznie mówiąc)
Починя́ть, -ча́ть, v. a. poczynać, zaczynać, zacząć; zacząć, począć (chleb, beczkę i t. d.); (v. p. *-ся*); *-чина́льникъ*, początkujący.
Почи́нивать, -ни́ть, v. a. naprawiać, -wić; (S. *-чи́ниваніе*, *-чине́ніе*, *-чи́нка*, part. *-чи́ненный*).
Почи́нъ, początek.
Почита́ть, -чти́ть, -че́сть, v. a. czcić, szanować, poważać; (*за кого́*, *- чѣмъ*), mieć, poczytywać, uważać (kogo za co) (np. za uczonego); (v. p. *-ся*); *-та́емый*, a. szanowany, poważany; *-та́ніе*, poważanie, poważanie, szanowanie; *-та́тель*, czciciel, poważający.
Почи́ти, (*почі́ю*), v. n. (sł.) spoczywać, -cząć; *здѣсь почі́етъ*, (o umarłych) tu odpoczywa, leży.
По́чка, f. nérka; pączek drewny.
По́чта, poczta; stacya; poczta (dom); *почта́мтъ*, pocztamt; *-чта́рь*, pocztarz (postylion i ten co listy nosi).
Почте́ніе, poważenie, uszanowanie, szacunek; *-те́нный*, a. szanowny, poważenia godny.
Почти́, ad. prawie, ledwie nie, bez mała; *-чти́тельность*, f. poważenie, szacunek; *-льный*, a. pełen uszanowania, szacunku.
Почтмейстеръ, pocztmistrz.
Почто́, ad. dla czego.
Поша́ечно, ad. bandami, zgrajami.
По́шва, *по́чва*, grunt, ziemia twarda, cele.
По́шевни, m. pl. sanki łubiane.
Пошере́ножно, ad. (u żołnierzy) szeregami.
Поши́вка, szycie, uszycie. [regami.
По́шлина, cło.
Пошту́чно, ad. sztukami.
Поща́да, oszczędzenie, litość; *-щади́ть*, v. *щади́ть*.

Пощéніе, poszczenie. [liczek.
Пощéчина, policzek, uderzenie w po-
Пощечúть, v. a. *-ся*, v. r. robić sobie pieniądze będąc na urzędzie, pamiętać o sobie. [(v. p. *-ся*).
Поѣдáть, *-ѣсть*, v. a. zjadać, zjeść;
Поѣздка, droga, podróż; *-ѣздъ*, towarzystwo, orszak; objazd, wyjazd.
Поѣзжáніе, podróżowanie; *-ѣзжáтой*, *таго*, m. towarzysz orszaku.
Поэ'зія, poezya; *поэ'ма*, poema.
Пою, *поешь*, v. *Пѣть*.
Появля́ться, *-вúться*, v. r. pokazywać się, pokazać się, zjawić się;
-я́рковый, a. wełniany.
Поя́рокъ, m. wełna z baranków, wełna jagnięca. [(v. r. *-ся*).
Поя́сать, v. a. (sł.) opasac, przypasać;
Поясни́ца, krzyż (w ciele); *-ни́чный*, a. krzyżowy, pacierzowy.
Поясня́ть, *-сни́ть*, v. a. objaśniać, -śnić; (v. p. *-ся*); (S. *-яснéніе*).
По́ясъ, (*-ясóкъ*, d.), pas, pasek; (w gieogr.) zona, pas świata; łańcuch, pasmo gór; (u armaty) pas, śrzedni kraniec; *-ясный*, a. posowy; *-сный портрéтъ*, popiersie, bust.
Поя́ти, (*поемлю*), v. a. (sł.) powziąć; wziąć; *- на когó*, oskarżyć, obżałować kogo przed sądem; (v. p. *-ся*); *-я́тіе*, zajęcie, wzięcie; *-я́тый*, a. wzięty.
Прабáба, f. prababka.
Прáвда, prawda; ustawa, prawo, kodeks; *въ прáвду*, *за прáвду*, do prawdy, w istocie, w saméj rzeczy;
-вдúвость, prawdziwość; rzetelność, szczerość; *-вдúвый*, a. prawdziwy, szczery, rzetelny; *-вдолю́бецъ*, m. prawdolubnik; *-любúвый*, a. prawdolubny; *-лю́біе*, prawdolubność.
Правдоподóбіе, prawdopodobność; *-дóбный*, a. prawdopodobny.
Прáведникъ, (*-ница*), sprawiedliwy, święty; *-дный*, a. sprawiedliwy, prawy; poczciwy, szczery.
Прáвежъ, wymożenie długów, exekucya; *-ветчикъ*, exaktor (długów).
Прáвило, prawidło, przepis; zasada, maxyma; reguła, ustawa (klasztorna).
Правúло, (*-вúльцо*, d.), liniał; rudel, stér; prawidło czyli ogon charta; (artyl.) drążek celowniczy; *-вúльный*, a. od linijału; sterowy, od steru; *-ныя перья* (*у птицъ*), pióra sterowe (u ptaków). [tów.
Правúлье, prawidła szewckie do bo-
Правúльность, regularność, porządek; *-ный*, a. regularny; przyzwoity, porządny.
Прáвильщикъ, stangret.
Правúтель, rządzca, rządziciel; dyrektor; *-льница*, rządzicielka, rządczyni; *-льство*, rząd, rządzenie; zwierzchność, władza, rząd; *-ствовать*, v. n. rządzić, rząd sprawować.
Прáвить, v. a. (*чѣмъ*) rządzić, władać; zawiadować czém; *- когó*, usprawiedliwiać kogo; wprawiać (np. nogę, rękę); *- брúтвы*, obciągać, ostrzyć brzytwy; *- печáтаные лúсты*, korrektę robić; *- долгú*, exekwować długi; *- кораблéмъ*, sterować okrętem; *- лошадьмú*, kierować końmi; *-ся*, v. r. usprawiedliwiać się, uniewinniać się; v. p. być rządzonym i t. d.; (S. *прáвленіе*).
Прáвица, (sł.) prawica, ręka prawa.
Правлéніе, rządzenie, władanie, sprawowanie władzy; władza, rząd krajowy; dyrekcya.
Прáвнукъ, prawnuk; *-нука*, -nuczka; *-нучата*, m. pl. prawnuczęta.
Прáво, *прáвъ*, ad. prawdziwie, istotnie. [wo, na prawo.
Прáво, *впрáво*, *на прáво*, ad. pra-
Прáво, prawo, moc, władza czyja (nad kim, nad czém); prawo, ustawa.
Правовѣдецъ, prawnik; *-вѣдство*, *-вѣденіе*, prawnictwo.
Правовѣріе, *-вѣрство*, prawowierność; *-вѣрникъ*, prawowiernik; *-вѣрный*, a. prawowierny.
Прáводушіе, poczciwość, szczerość; *-шный*, a. poczciwy, szczery, uczciwy.
Правомысліе, prawomyślność; *-мы́слящій*, a. prawomyślny.
Правописáніе, ortografia, pisownia.
Правослáвіе, prawowierność; *-слáвный*, a. prawowierny.
Прáвость, *правотá*, sprawiedliwość, prawość.
Правосу́діе, sprawiedliwość; *-су́дный*, a. sprawiedliwy.
Праволю́біе, prawdolubność.
Правохождúти, v. n. (sł.) żyć cnotliwie; *-хождéніе*, (sł.) życie prawe, cnotliwe. [będący.
Прáвый, a. prawy, na prawéj ręce
Прáвый, a. prawy, sprawiedliwy;

szczery, prawdziwy; niewinny, czysty.
Прáгъ, (sł.) v. *Порóгъ*.
Прáдѣдъ, (*-дѣдушка*, d.), m. pradziad, pradziadek.
Прáздпество, uroczystość; *-дникъ*, święto; *-дничать*, v. n. świętować; biesiadować; *-дничный*, a. do święta należący, uroczysty; *-дновать*, v. a. świętować, święto obchodzić; (S. *-днованіе*).
Праздполю́біе, *-лю́бство*, próżniactwo; próżnowanie; *-лю́бецъ*, próżniak.
Празднослóвецъ, próżnomówca, gaduła; *-слóвіе*, próżnomówność.
Прáздность, próżnowanie, próżniactwo.
Прáздный, a. pusty, próżny; (o czasie) wolny, swobodny; (o osobach) próżnujący, leniwy; gnuśny; próżny, czczy, nadaremny.
Прáзелень, f. farba blado zielona.
Прáктика, praktyka; *-ти́ческій*, a. praktyczny.
Прамáтерь, f. pierwsza matka, rodzicielka wszystkiego rodzaju ludzkiego (Ewa).
Праóтецъ, m. pierwszy rodzic wszystkiego rodzaju ludzkiego (Adam).
Прáпорщикъ, chorąży.
Прáпоръ, chorągiew, chorągiewka, proporzec, proporczyk.
Прапрáбаба, praprababa.
Прапрáвнукъ, praprawnuk.
Прапрáдѣдъ, prapradziad.
Прапрáщуръ, ojciec ojca lub matki prapradziada.
Прароди́тель, pierwszy rodzić plemienia jakiego; *прароди́тели*, m. pl. przodkowie.
Прáсолъ, przekupień ryb i mięsa.
Прáти, (*перý*), v. a. (sł.) prać, wyprać.
Прать, *перéть*, (*прy*), v. a. przeć, pchać, popychać, pędzić; opierać się, sprzeciwiać się; tłoczyć, cisnąć.
Прахъ, (sł.) proch, pył.
Прáчешная, pralnia.
Прáчка, praczka.
Прáшный, (sł.) okurzony.
Прáща, (sł.) proca.
Прáщникъ, procnik.
Прáщуръ, ojciec prapradziada, lub prapradziady.
Пре, prp. insep. (z słowami), prze; (z przymiotnikami) prze, bardzo, nader.

Пребиáти, *-бúти*, v. a. (sł.) przełamać; (S. *-біéніе*, part. *-біéнный*).
Преблагíй, v. *Благíй* & *пре*.
Пребораáть, *-рóть*, v. a. (sł.) przezwyciężać, -żyć, przewalczyć.
Пребывáть, *-бы́ть*, v. n. przebywać, przebydź; *-вáніе*, przebywanie, pobyt.
Превóдъ, (sł.) v. *Переводъ*.
Превозвышáть, *-вы́сить*, v. a. wywyższać kogo (do dostojeństwa i t. d.); wynosić, wysławiać (kogo); (S *-вышéніе*, part. *-вы́шенный*).
Превозмогáть, *-мóчь*, v. a. przezwyciężać, przemoc, pokonać; (S. *-могáніе*, *-можéніе*, part. *-можéнный*).
Превозноси́ть, *-нести́*, v. a. wywyższać, wynosić; wysławiać, uwielbiać; (v. p. & r. *-ся*); *-носли́вый*, a. wyniosły, nadęty, dumny; *-ношéніе*, wywyższanie, wysławianie; wyniosłość, duma.
Превозрáстный, a. wzrosły, dojrzały, lat zupełnych.
Превóй, (sł.) zawój.
Превосходи́тельный, a. *-ди́тельство*, n. (tytuł ten daje się 3 i 4 klassie w Rossyi) Jaśnie Wielmożny.
Превосходи́ть, *-взойти́*, v. a. (*когó чѣмъ*) przechodzić, przewyższać (kogo czém); *- что*, przechodzić, przejśdź (np. czyi siły); *-хóдный*, a. wyborny, osobliwy, szczególny; przewyższający; *-хóдство*, *-хóдность*, wyższość, pierwszeństwo; *-ствовать*, v. a. przewyższać, przewyższyć, przechodzić (kogo czém, w czém); *-хождéніе*, przewyższanie.
Преврáтный, a. przewrotny, wywrotny; (S. *-ность*).
Превращáть, *-врати́ть*, v. a. przemieniać, -nić, przeobrazić, obrócić w co; burzyć, niszczyć, wywracać; uwodzić, zwodzić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-вращéніе*, part. *-вращéнный*); *-врати́тель*, ten co przeobrazi; burzyciel.
Превреждáти, *-вреди́ти*, v. a. (sł.) zaszkodzić (wiarołomstwiem).
Превышáть, *-вы́сить*, v. a. przewyższać, przechodzić; *-ся*, v. r. być wyższym w czém nad kogo; *-вышéніе*, wyższość, pierwszeństwo.
Превѣ́са, *превѣ́съ*, (sł.) balka u wagi; szala u wagi.

Преграда, przegroda; zawada, tama, przeszkoda.
Преградъ, tojad mordownik (rośl.).
Преграждать, *-градить*, v. a. (sł.) przegradzać, przegrodzić; * przeszkadzać, zagradzać komu czego; *-грážденie*, przegroda, przepierzenie; pokój, izba.
Предавать, *-дать*, v. a. oddawać, oddać (propr. & *); poddawać, poddać; polecać, zalecać; podawać, ustanawiać, uchwalać; zdradzić, wydać; (S. *-даванie*, *-данie*); *-ся*, v. a. oddać się, puścić się (na co); poświecić się (komu); v. p. być wydanym zdradziecko; *-данie*, wydanie, zdradzenie (kogo), zdrada; ustawa, zwyczaj; podanie (ojców świętych).
Преданность, przychylność, przywiązanie; *преданный*, a. oddany, wydany (w czyje ręce); stanowiony, uchwalony; przychylny, oddany (komu).
Предатель, (*-ница*), zdrajca; zdrajczyna; *-льный*, *-льскiй*, a. zdradziecki; *-льство*, zdradziectwo, zdrada.
Предбудущiй, a. przyszły; *-бытie*, (sł.) zdarzenie przyszłe.
Предбѣдствовати, v. n. (sł.) przeczuwać złe.
Предварять, *-рить*, v. a. poprzedzać, -dzić, uprzedzić; (S. *-варенie*); *-варитель*, m. (sł.) ten co poprzedza; *-льный*, a. (sł.) poprzedni, poprzedniczy.
Предвигать, *-двигать*, *-двигнуть*, v. a. (sł.) przesuwać, przenosić, przestawiać; (S. *-движенie*).
Предвидѣть, v. a. (sł.) przewidywać, przewidzieć.
Предвкушати, *-вкусити*, v. a. (sł.) * przeczuwać; *-вкушенie*, przeczucie (np. radości).
Предводить, v. a. przewodniczyć, prowadzić; *-водитель*, wódz, dowódzca, m.; *- дворянства*, marszałek szlachectwa; *-льство*, n. dowództwo, przewodnictwo; *-ствовать*, v. a. (*кому или чѣмъ*) przewodniczyć, dowodzić; *-вожденie*, prowadzenie, przewodniczenie.
Предвозвѣщать, *-вѣстить*, v. a. przepowiadać, -wiedzieć; (S. *-вѣщенie*, part. *-щенный*); *-вѣститель*, *-вѣстникъ*, poprzednik; przepowiednik, prorok.
Предвозглашать, *-гласить*, v. a. (sł.) zaczynać śpiewać pieśń; przepowiadać; *-гласный*, a. przepowiadający. [tami.
Предвратie, (sł.) miejsce przed wro-
Предвѣдѣти, v. a. (sł.) przewidzieć; *-вѣстie*, przepowiedzenie; *-вѣстникъ*, przepowiednik, prorok; przeznaczenie.
Предвѣчность, przedwieczność; *-вѣчный*, a. przedwieczny.
Предвѣщать, *-вѣстить*, v. a. przepowiadać, przepowiedzieć; oznaczać (rzecz przyszłą); (S. *-щанie*).
Преддверie, przededźwierze; poprzednik. [wyższy.
Предержащiй, a. (sł.) zwierzchni,
Предзнаменовать, v. a. oznajmiać, pokazywać; *-знаменie*, *-менованie*, poprzednik. [(S. *-зрѣнie*).
Предзрѣти, v. a. (sł.) przewidzieć;
Преди, ad. (sł.) wprzód, naprzód.
Предика, (vu.) kazanie.
Предисловie, przedmowa.
Предки, m. pl. przodkowie.
Предлагать, *-ложить*, v. a. kłaść, położyć (co przed kim); przekładać, przełożyć, przedstawić; (v. p. *-ся*).
Предлежать, v. n. leżeć przed kim; nadchodzić, zbliżać się; *-лежность*, nadchodzenie. [przyjmek.
Предлогъ, pozor, (pretext); (gramm.)
Предложенie, położenie (czego przed kim); przełożenie, przedstawienie; polecenie, zalecenie, przykaz; (w logice) zdanie, założenie; (w konsyst.) zdanie, wotum; *-женный*, a. podany, przełożony; postawiony przed kim; *-ложный падежъ*, (w gramm.) przypadek przyimkowy (czyli 7 my). [zamiar, koniec.
Предметъ, przedmiot, objekt; cel,
Предмѣстie, przedmieście; *-мѣстникъ*, poprzednik (na jakim urzędzie i t. d.).
Предназначать, *-значить*, v. a. przeznaczyć, wyznaczyć wprzód; (S. *-значенie*, part. *-значенный*).
Преднарицать, *-нарещи*, v. a. (sł.) przeznaczyć, wyznaczyć wprzód; (S. *-реченie*, *-рицанie*, part. *-ченный*).
Преднаставлять, *-ставить*, v. a. (sł.) przygotowywać, przysposa-

biać; (S. *-ставле́ніе*, part. *-ста́вленный*).
Пре́дній, a. przedni.
Предобразова́ти, *-бража́ти*, v. a. (sł.) wyobrażać, -brazić co, wystawiać; *-браже́ніе*, *-бразова́ніе*, (sł.) wzór, wyobrażenie.
Предозира́ти, *-зари́ти*, v. a. (sł.) objaśniać, objaśnić.
Предозначе́ніе, przeznaczenie (Boże); *-зна́ченный*, a. przeznaczony (od Boga).
Предопредѣля́ть, *-ли́ть*, v. a. (o (Bogu, o losie) przeznaczać, -czyć; *-дѣле́ніе*, przeznaczenie; *-ле́нный*, a. przeznaczony.
Предоставля́ть, *-ста́вить*, v. a. zostawiać do woli czyjej; (S. *-ставле́ніе*, part. *-ставле́нный*).
Предосторо́жность, f. ostrożność, przezorność; *-ро́жный*, a. ostrożny, przezorny.
Предосужда́ть, *-суди́ть*, v. a. zawcześnie sądzić, potępiać; krzywdzić; *-сужде́ніе*, zawczesne osądzenie, potępienie; krzywda, szkoda; *-суди́тельный*, a. krzywdzący, szkodliwy.
Предохраня́ть, *-ни́ть*, v. a. ochraniać, zachowywać od czego; przestrzegać, ostrzegać; (v. r. & p. *-ся*); *-писа́ніе*, przepis, polecenie; *-пи́санный*, a. przepisany, zalecony.
Предпи́сывать, *-писа́ть*, v. a. przepisywać, -pisać, polecić, zalecić; (sł.) wystawiać, oznaczać; (v. p. *-ся*).
Предподвиза́тися, v. r. (sł.) zaczynać potyczkę.
Предпожре́ти, v. a. (sł.) (o Zbawicielu świata) ofiarować się.
Предполага́ть, *-ложи́ть*, v. a. przeznaczyć, postanawiać; mniemać, sądzić, wnosić; (v. p. *-ся*); *-положе́ніе*, zdanie, domniemanie, wniosek; *-же́нный*, a. domniemywany; *-жи́тельный*, a. czego domniemać można.
Предпоставля́ть, *-ста́вить*, v. a. stawić, postawić przed kim.
Предпочита́ть, *-че́сть*, v. a. przenosić, przekładać, przełożyć (co nad co); (v. p. *-ся*); *-почте́ніе*, przekładanie czego nad co, pierwszeństwo; *-чте́нный*, a. przeniesiony, przełożony nad co; *-чти́тельный*, a. zasługujący na pierwszeństwo.
Предпринима́ть, *-ня́ть*, *-прія́ть*, v. a. przedsiębrać, przedsięwziąć.
Предпріи́мчивый, a. odważny, przedsiębiorący; (S. *-вость*).
Предпрія́тіе, przedsięwzięcie; *-пріа́тый*, a. przedsięwzięty.
Предразсу́докъ, m. *-сужде́ніе*, przesąd.
Предрека́ть, *-ре́чь*, v. a. przepowiadać, -wiedzieć; (S. *-река́ніе*, *-рече́ніе*, part. *-че́нный*).
Предсказа́ніе, przepowiedzenie, proroctwo.
Предска́зывать, *-сказа́ть*, v. a. przepowiadać, prorokować; zapowiadać, oznajmiać; (S. *-ска́зываніе*, part. *-ска́занный*); *-сказа́тель*, (*-ница*), przepowiadacz, prorok; -aczka, -kini.
Представле́ніе, przedstawienie, okazanie; granie (sztuki na teatrze); *-ста́вленный*, a. wystawiony, przedstawiony.
Представля́ть, *-ста́вить*, v. a. stawiać, stawić kogo przed kogo, przedstawiać; predstawiać, wystawiać przedstawić (co komu); donosić, uwiadomić; wystawiać, wyobrażać (sobie co); przedstawiać, grać (sztukę na teatrze); przedstawić, odmalować, wyobrazić; (v. p. & r. *-ся*).
Предста́ніе, stawienie się przed kim, stawienie się przed sądem.
Предста́тель, obrońca, protektor; *-льство*, n. przyczynienie się za kim; *-ствовать*, v. n. przyczyniać się za kim, wstawiać się za kim.
Предстоя́ть, *-ста́ть*, v. n. stawać, stać, stanąć, stawić się (przed kim); nadchodzić, zbliżać się; (S. *-стоя́ніе*); *-стоя́тель*, (sł.) który przed kim stoi; przełożony, starszy.
Предсѣда́ніе, (*-де́ніе*), prezydencya, prezydowanie; *-да́тель*, prezydent, prezes; *-льство*, prezesowstwo; *-ствовать*, v. n. prezydować.
Предсѣдѣ́ти, v. n. (sł.) mieć pierwsze miejsce.
Предтека́ть, *-те́чь*, v. n. (sł.) przodkować, iśdź przed kim, być poprzednikiem.
Предте́ча, (sł.) przewodnik; poprzednik; (o S. Janie Chrzcicielu) przesłaniec.
Предточи́ліе, (sł.) dół przed prasą.
Предубѣжда́ть, *-убѣди́ть*, v. a. ujmować, ująć, przeciągnąć (kogo

na swoję stronę); *-бъждéніе*, uprzedzenie, przesąd.

Предувѣдомлять, -увѣдомить, v. a. wprzód uwiadawiać, uwiadomić; *-ся*, v. r. wprzód dowiadywać się, dowiedzieć się; (S. *-домлéніе*, part. *-домлéнный*).

Предувѣдывать, -увѣдать, v. a. przewidywać, przewidzieć.

Предувѣрéніе, uprzedzenie, przesąd.

Предувѣрять, предувѣрить, v. a. wprzód przekonywać, przekonać, upewnić; part. *-вѣренный*.

Предугáдывать, -угадáть, v. a. przewidywać, przeczuwać.

Предуготовлять, v. a. przygotowywać, -tować; v. *приготовлять*.

Предузнавáть, -узнáть, v. a. uznawać, uznać naprzód.

Предупредúтельный, a. poprzedni.

Предупреждáть, -упредúть, v. a. uprzedzać, uprzedzić; wcześnie uwiadomić.

Предускорять, -рúть, v. a. wyprzedzać, -dzić; (v. p. *-ся*).

Предусмáтривать, -усмотрѣть, v. a. przewidywać, -widzieć; *-смотрúтельный*, a. przezorny, przenikły, roztropny; (S. *-ность*).

Предуспѣвáть, -успѣть, v. n. uprzedzać, uprzedzić, zdążyć.

Предуставлéніе, postanowienie naprzód uczynione; *-стáвленный*, a. wprzód postanowiony.

Предуставлять, -устáвить, v. a. wprzód postanowić.

Предходúти, предъитú, v. n. (sł.) poprzedzać, -dzić, iśdź przed kim; (S. *-хождéніе*).

Предхрáміе, (sł.) kruchta, przedkościele.

Предчúніе, (sł.) dawny porządek, zwyczaj.

Предчýвствіе, przeczucie; *-ствовать*, v, n. przecuwać (co).

Предшéственникъ, poprzednik, poprzedziciel; *-шéствіе*, poprzedzenie; *-ствовать*, v. n. poprzedzić, iśdź przed kim; * być poprzednikiem (w jakim urzędzie).

Предъ, перéдъ, prp. przed; (w wyrazach złożnych) przed, prze, wprzód.

Предъидýщій, a. poprzedni, poprzedzający (kogo); poprzedzający, powyższy; *-дýщее, щаго*, n. (w logice) zdanie poprzednicze.

Предъизбирáть, -избрáть, v. a. (sł.) wprzód wybierać, wybrać; *-избирáніе, -избрáніе*, wybranie, przezraczenie Boże; (part. *предъизбранный*).

Предъизвѣщáть, -вѣстúть, v. a. wprzód ostrzegać, przestrzec; wprzód uwiadomiać; (v. p. *-ся*), it. v. r. wprzód dowiadywać się; *-вѣщéніе*, przestroga, ostrzeżenie; przedmowa; (part. *-щéнный*).

Предъявúтель, m. okazyciel; *-льница*, okazycielka.

Предъявлять, -явúть, v. a. okazywać, okazać; (v. p. *-ся*); (S. *-явлéніе*, part. *-явленный*).

Предѣлъ, granica; (propr. & *); kres, koniec.

Преéмникъ, m. następca tronu; dziedzic; następca (po kim w obowiązku); *-ничество*, następstwo, dziedzictwo.

Преестéственный, a. nadnaturalny.

Прéжде, прежъ, ad. wprzód, naprzód, pierwéj; dawniéj, przedtem; prp. przed.

Преждеврéменный, a. zawcześny.

Прéжній, a. poprzedni; dawny.

Президéнтъ, prezydent.

Презирáть, -зрѣть, v. a. pogardzać, -dzić czém, odrzucać co; *-рáтель, -зрúтель*, m. pogardziciel.

Презóрливый, a. (sł.) pogardliwy, lekce ważący, pyszny; *-зóрство*, n. pogarda, pycha; *-ствовать*, v a. (sł.) pogardzać.

Презрúтельный, a. *-но*, ad. pogardliwy, -rdzający; pogardy godny; *-рѣніе*, pogarda, wzgarda; *-зрѣнный*, a. pogardzony.

Презѣльный, a. niezmierny, ogromny.

Преизбывáть, -быть, v. n. obfitować (w czém); *-бытóчествіе*, (sł.) obfitość; *-бытóчный*, a. obfity.

Преизя́щество, wspaniałość; *-щественный*, a. szczegolny, osobliwy; wyborny, doskonały.

Преимýщество, pierwszeństwo, wyższość; prerogatywa, zaszczyt.

Преимѣти, v. a. (sł.) mieć górę, pierwszeństwo.

Прéкій, (sł.) przeciwny, sprzeczny.

Преклонéніе, nachylenie, zgięcie; namówienie, nakłonenie; *-нéнный*, a. nachylony, zgięty; nakłoniony, wzruszony.

Преклóнность, giętkość, gibkość;

склонность, namiętność; *-клонный*, a. skłonny (do czego); *-ный вѣкъ*, wiek podeszły.

Преклонять, -нить, v. a. nachylać, -lić, zgiąć; nakłaniać, -kłonić, poruszyć; *-ся*, v. r. schylać się, -lić się, zgiąć się; nakłaniać się, -nić się, wzruszyć się.

Прекльтъ, (sł.) przegroda, izba, komora.

Прекормити, v. a. (sł.) żywić, wyżywić; (v. r. *-ся*); (S. *-рмленіе*).

Прекословить, v. n. sprzeciwiać się; *-словіе*, sprzeciwieństwo, -wienie się; *-словный*, a. sprzeczny; sprzeciwiający się.

Прекрасный, a. piękny, ładny; wyśmienity.

Прекращать, -кратить, v. a. skrócić, przerywać, przerwać, skończyć; (v. r. *-ся*); (S. *-щеніе*, part. *-щенный*).

Прелагатай, (sł.) wyniadownik, śpieg.

Прелагать, -ложить, v. a. (sł.) przemienić, obrócić (w co); *przenieść do wieczności; przełożyć, przetłumaczyć; *-ся*, v. r. przenieść się na inne miejsce; v. p. być przełożonym, przetłumaczonym.

Прелестникъ, zwodnik, zwodziciel; piękny mężczyzna; *-ница*, -dnica, -cielka; piękna kobieta, piękność; *-лестный*, a. zwodniczy, zwodliwy, mamiący; powabny; piękny, wyśmienity.

Прелесть, f. chytrość, podstęp; powab; piękność, powaby.

Преложеніе, (sł.) *перело-*, przełożenie, przestawienie; przemienienie, przemiana, obrócenie w co; przełożenie, przetłómaczenie; *-ложенный*, (sł.) przełożony, przestawiony; przemieniony, obrócony w co; przełożony, przetłómaczony.

Преломленіе, złamanie, przełamanie; *- лучей*, łamanie się światła.

Прельститель, zwodziciel.

Прельщать, -льстить, v. a. zajmować, zachwycać, powabami; pobudzać, podżegać; uwodzić, zwodzić, złudzić; (v. r & p. *-ся*); *-льщеніе*, mamienie, złudzenie, uwiedzenie; (part. *-щенный*).

Прелюбодѣецъ, -любодѣй, m. cudzołożnik; *-дѣйница, -дѣйца*, cudzołożnica; *-дѣйный*, a. cudzołożny; *-дѣйство, -дѣяніе*, cudzołostwo; *-ствовать, -дѣйничать* v. n. cudzołożyć; *-дѣйчищъ*, dziecię w cudzołoztwie spłodzone.

Прелюбы, pl. indecl. cudzołoztwo.

Премедлити, v. n. (sł.) omieszkiwać, opuszczać (czas) odkładać, odwlekać. [szkać, zaniedbać.

Преминуть, v. a. przeminąć; omie-

Премога, przemożenie; *-моженный*, a. przezwyciężony.

Премолчати, -молкнути, v. a. (sł.) przemilczeć, zamilczeć.

Премудрость, mądrość; *-дрый*, a. przemądry.

Премѣнять, v. *Перемѣнять*.

Пренебрегать, -бречь, v. a. pogardzać czém, lekce ważyć co, zaniedbać; (S. *-брегáніе, -бреженіе*); *-брегатель*, (*-ница*), ten (ta) co zaniedba; *-льный*, a. niedbający, pogardliwy.

Преображать, -образовать, -образить, v. a. przeobrażać, -brazić, przemienić; (v. r. *-ся*); (S. *-ображеніе*); it. *-женіе Господне*, przemienienie Pańskie; part. *-женный*.

Преобращать, -обратить, (sł.) v. a. przekształtować, przeobrazić, przemienić; (v. r. *-ся*); (S. *-щеніе*, part. *-щенный*).

Преодолѣвать, -одолѣть, v. a. przezwyciężać, -żyć; poskromić, pokonać; *преодолимый*, a. przezwyciężny, przezwyciężony.

Преосвященный, наго, przewielebny; *-священство*, n. (tytuł biskupi) przewielebność.

Препинаніе, przeszkadzanie, wstrzymywanie; *знаки -нанія*, (gramm.) znaki przestankowe.

Препинати, -пяти, v. a. (sł.) przeszkadzać, -szkodzić; wstrzymać; (v. p. *-ся*).

Препирати, -прѣти, v. a. (sł.) wmówić; przekonywać; *-ся*, v. r (sł.) sprzeczać się, spór wieśdź.

Препитывать, -питать, v. a. (sł.) żywić, wyżywić; (v. r. *-ся*).

Преподаваніе, nauczanie; *-ватель*, nauczyciel.

Преподавать, -подать, v. a. dawać, nadawać, udzielić, dać; nauczać; (v. p. *-ся*); part. *-поданный*.

Преподобіе, świątobliwość, bogobojność; (tytuł duchowny) wielebność; *-добномученикъ*, zakonnik i mę-

czennik; (*-ница*), zakonnica i męczenniczka; *-добный*, a. świątobliwy, bogobojny; (tytuł zakonników) wielebny.

Преполовля́ть, *-лови́ть*, v. n. & *-ся*, v. r. (sł.) dojść do połowy, dosięgnąć połowy; (S. *-лове́ніе*), it. dzień w którym półpostu obchodzą.

Препо́на, przeszkoda, zawada.

Препоруча́ть, *-чи́ть*, v. a. poruczać, -czyć, powierzyć; zalecić, polecić; (v. p. *-ся*); (S. *-руче́ніе*, part. *-че́нный*); *-чи́тель*, poruczyciel; *-льный*, a. poruczający, polecający. [spać; odpoczywać.

Почива́ти, *-чи́ти*, v. n. (sł.)

Препоя́сывать, *-поя́сать*, v. a. (sł.) przepasywać, -pasać; (v. r. *-ся*).

Препровожда́ть, *-проводи́ть*, v. a. przesyłać, przesłać (co komu); przepędzać, -dzić (np. czas); (S. *-вожде́ніе*).

Препрѣ́нный, a. przekonany, przeparty; *-прѣ́тельный*, a. (sł.) przekonywający, zbijający; v. *препира́ти*.

Препра́да, (sł.) purpura, szarłat.

Препя́тіе, przeszkodzenie; *-пя́тствіе*, *-пя́тство*, przeszkoda, zawada; *-ствовать*, (*кому́ въ чёмъ*), v. n. przeszkadzać, -szkodzić komu w czém. [рвать.

Прерва́ть, v. *перерыва́ть*, *пере-*

Пререка́ть, v. a. (sł.) przeczyć, przeciwić się; *-ка́ніе*, (sł.) sprzeczka, przeciwieństwo.

Пререкорѣ́чивый, a. (sł.) sprzeczny.

Прерыва́ніе, przerywanie; *-ры́вистый*, a. przerywany, nieciągły.

Пресви́теръ, kapłan, ksiądz.

Пресвѣтлѣ́йшій, *всепресвѣтлѣ́йшій*, a. (tytuł Wielkoksiążęcy i Książąt panujących) Najoświeceń-

Пресвятый, a. prześwięty. [szy.

Преселя́ть, v. *Переселя́ть*.

Преслуша́ніе, nieposłuszeństwo; *-уша́тель*, *-слу́шникъ*, nieposłusznik; *-у́шный*, a. nieposłuszny; *-у́шать*, v. a. (sł.) & *-ся*, v. r. niesłuchać, być nieposłusznym. [kim).

Преслѣ́довать, v. a. ścigać, gonić (za

Пресмыка́ться, v. r. czołgać się; przesmykać się.

Преспѣва́ть, *-спѣ́ть*, v. n. (sł.) postępować, postępek w czém czynić; przyśpieszać, dopomagać; *преспѣ́яніе*, postęp, postępek (w czém).

Преставля́ть, *-ста́вить*, v. a. (sł.) przestawiać, przestawić, przenieść; *-ся*, v. r. zejść ze świata, umierać, umrzeć; *-ставле́ніе*, koniec; zgon, śmierć; *-а́вльшійся*, a. zmarły, zeszły ze świata.

Престарѣ́лость, zestarzałość; *-рѣ́лый*, a. zestarzały, podeszły.

Престарѣ́ть, v. n przestarzeć; zestarzeć się; (o owocach) przezrzeć; *-ся*, v. r. zestarzeć się.

Престо́лъ, tron; stoł w świątnicy w cerkwiach; stolica biskupia; *престо́льный*, a. tronowy; *-ный градъ*, miasto stołeczne, stolica.

Преступа́ть, *-ступи́ть*, v. a. przestąpić, naruszyć; *-ступле́ніе*, przestąpienie, przestępstwo; *-у́пникъ*, przestępca, -stępnik; *-у́пница*, przestępnica, -niczka; *-у́пничество*, przestępek, przestąpienie; *-у́пный*, a. przestępny.

Пресыща́ть, *-сы́тить*, v. a. nasycać zbytecznie, przesycić; (v. r. *-ся*); (S. *пресыще́ніе*, part. *-ще́нный*).

Пресѣка́ть, *-сѣ́чь*, v. a. przecinać, przerąbać, przełupać; wstrzymywać, przerywać; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-сѣка́ніе*, *-сѣче́ніе*, part. *-че́нный*).

Претворя́ть, *-ри́ть*, v. a. przetwarzać, przekształcać, przemieniać; (v. r. *-ся*); (S. *-ре́ніе*, part. *-ре́нный*).

Претека́ть, *-те́чь*, v. n. przemijać, -minąć; (S. *-тека́ніе*, *-тече́ніе*, part. *-че́нный*).

Претерпѣва́ть, *-терпѣ́ть*, v. a. cierpliwie znosić, przecierpieć; (S. *-терпѣ́ніе*, part. *-пѣ́нный*).

Прети́ть, v. a. (sł.) zakazować; wzbraniać; grozić; sprawiać wstręt, odrazę; *-ти́тельность*, wstręt, odraza, obmierzliwość; *-льный*, a. zakazujący, zabronny; odrażający, wstrętny. [macyć, przełożyć.

Претолкова́ть, v. a. (sł.) przetłu-

Преторга́ть, *-то́ргнуть*, v. a. (sł.) przetargać, -targnąć, zerwać; (S. *-торга́ніе*, *-торже́ніе*, part. *-то́рженный*); *-ся*, v. r. (sł.) przetargnąć się, zerwać się.

Претыка́ть, *преткну́ть*, v. a. (sł.) uderzyć o co, trącić; *-ся*, v. r. (sł.) uderzyć się, trącić się; potykać się,

potknąć się; *grzeszyć, błądzić.
Претяжéніе, (sł.) przewaga; *-жéнный*, a. przeciągnięty.
Преуспѣвáть, *-успѣть*, v. n. postępować, postępek w czém uczynić; *-успѣяніе*, postępek (w czém).
Префéктъ, prefekt.
Преходя́щій, a. przemijający; *-щее врéмя*, (w gramm.) czas przeszły niedokonany (*imperfectum*).
Прещáть, v. a. (sł.) wzbraniać; grozić; *-щéніе*, groźba.
Преяти, (*преéмлю*), v. n. (sł.) dziedziczyć; *-я́тіе*, przejęcie, schwytanie; *-я́тникъ*, v. *преéмникъ*.
При, prp. (c. praepos.) przy; przy, w przytomności (kogo); za (c. gen.); pod (c. instrum.); nad (c. instr.); (w złożonych imionach i słowach) przy.
Прибáвка, *-бáвокъ*, przydatek, dodatek.
Прибавля́ть, *-бáвливать*, *-бáвить*, v. a. przybawić, przydać, dodać; *-ся*, v. r. przybywać, przybyć; (S. *-бавлéніе*, it. dodatek; part. *-бáвленный*); *-бáвочный*, a. dodatkowy, przydatny.
Прибаýтка, f. (vu.) przypowiastka wcześnie umieszczona.
Прибережáть, *-беречь*, v. a. przechować co, ukryć, zachować; *-режный*, a. przybrzeżny, nadbrzeżny.
Прибережье, (sł.) przybrzeże, mieszkanie nadbrzeżne.
Прибивáть, *-бить*, v. a. przybijać, przybić (co); wybić (kogo); (o wodzie, o wietrze i t. d.) zapędzić, obalić, pobić; (S. *-бивáніе*, *-бúтіе*, *-бúвка*, part. *-бúтый*); *-ся*, v. r. przywlec się, przyciągnąć się; przywyknąć do bicia, stać się nieczułym na bicie.
Прибивнóй, v. *Прибóйный*.
Прибирáніе, *прибóрка*, zbieranie, usprzątanie.
Прибирáтель, *-бирáльщикъ*, m. uprzątający dla porządku.
Прибирáть, *-брáть*, v. a. zbierać, uprzątnąć, uporządkować; dobierać, dobrać, przybrać (to co stosuje się); przybierać, przyozdabiać, przystrajać; *-брáть что къ рукáмъ*, (gwałtownie) przywłaszczyć, zabrać; uskramiać, w karności trzymać (kogo); *Богъ егó прúбралъ*, Bog go zabrał; *-ся*, v. r. ubierać się, stroić się; *- къ чему́*, starać się o co, dybać na co; *- въ дóмъ*, uprzątać, uporządkować; *-бирóха*, m. & f. osoba co wszystko zabiera, co jej pod rękę podpadnie.
Приблáживать, v. n. (vu.) swawolować.
Приближáть, *-блúжить*, v. a. przybliżać, -żyć, zbliżyć; (v. r. *-ся*); *-жéнность*, bliskość; (S. *-ближéніе*, part. *-жéнный*).
Прибодря́ться, *-дрúться*, v. r. (vu.) udawać rzeźwego, żwawego.
Прибóй, m. miejsce brzegu o które zawsze woda bije; wszystko to co woda falami na brzeg wyrzuca; *-бóина*, f. deska przybita; *-бóйникъ*, (artyl.) stępel; *-бóйный*, a. mogący być przybitym; (o wietrze) do brzegu pędzący, przypierający.
Прибóище, v. *Прибóй*; *-лóтный*, a. przybłotny.
Приболóтье, n. przybłocie, miejsce przy błotach.
Прибóрка, v. *Прибирáніе*.
Прибóрникъ, wytrych; klucz główny; *-бóрный*, a. do nakrycia stołowego należący; *-ный ключъ*, klucz przybrany; *-бóрчивой*, a. porządny, lubiący porządek; *-вость*, f. porządność.
Прибóръ, wszystko to co do jakiej rzeczy należy; *- поварéнной*, sprzęt kuchenny; *- столóвый*, wszystko to co do nakrycia stołowego należy.
Прибóтать, v. a. (vu.) przybić (gwoździami).
Прибочéниваться, *-чéниться*, v. r. (vu.) podpierać pod bokami.
Прибрáніе, uprzątnienie; *прúбранный*, a. zebrany, uprzątniony; przystrojony, przyozdobiony.
Прибрáсывать, *-брóсить*, v. a. przyrzucać, -cić, dorzucić (co do czego); porozrzucać; (part. *-брóшенный*).
Прибывáть, *-быть*, v. a. przybywać, -być, przyjechać lub przyjść z kąd, dokąd; przybywać (czego), przymnażać się; *-бывáніе*, przybywanie czego; *-бы́лый*, a. przybyły (z kąd, dokąd); przyrosły, przymnożony.
Прúбыль, (*-былцá*, d.), f. przybytek, zysk, korzyść; przybywanie, -rastanie; *-бы́льный*, a. zyskowny korzystny; *-бы́льщикъ*, człowiek chciwy na zysk.
Прибы́тіе, przybycie (z kąd, dokąd)

Прибытокъ, zysk, korzyść; *-точественный*, *-быточный*, a. (sł.) zyskowny, korzystny; *-быточество*, n. zysk, korzyść; *-ствовати*, v. a. zyskiwać, zyskać.

Прибѣгать, *-бѣжать*, v. n. przybiegać, -bieżać; uciekać się (do kogo); (S. *-ганіе*, *-жаніе*); *-бѣжище*, (sł.) przytułek, ucieczka.

Прибѣливаться, *-бѣлиться*, v. r. poblanszować się, ubielić się.

Приваживать, *-вадить*, v. a. przyzwyczajać, -czaić; oswoić, ugłaskać; *-ся*, v. r. przyzwyczajać się, -czaić się, przywyknąć. [toczony.

Приваленный, a. przywalony, przy-

Приваливать, *-валить*, v. a. przywalać, -lić, przytoczyć; przybijać, przybić do lądu; przybiegać, przybiedz; (o wodzie) zebrać się; (S. *-валиваніе*, *-валеніе*); (v. r. *-ся*), it. udawać (chorego lub pijanego); *-валъ*, przybicie do lądu; (o wodzie) zebranie się; *-вальное*, *наго*, kotwicowe.

Приварина, przywara w garnku.

Приватный, a. prywatny, partykularny.

Приведеніе, (v. *приводить*), (w arytm.) sprowadzenie (ułomków); (w arytm.) *-денный*, a. sprowadzony.

Привезеніе, v. *привозить*; *-зенный*, a. przywieziony; *-верженникъ*, przywiązany do kogo.

Приверженіе, *-верженность*, przywiązanie, przychylność; *-верженный*, a. przywiązany, przychylny.

Привёртывать, *-вёрчивать*, *-вернуть*, *-вертѣть*, v. a. przykręcać, -cić, przyszrubować; v. n. (fa.) zajść, zajechać (do kogo); (v. r. & *Привесть*, v. *Приводить*. [p. *-ся*).

Прививать, *-вить*, v. a. wplatać, wpleść; (o drzewach i ospie) szczepić, zaszczepić; (S. *-виваніе*, *-вивка*); *-вивный*, a. wpleciony; szczepiony; *-вивокъ*, latorośl do szczepienia.

Привидецъ, przewidujący, prorok; *-видѣніе*, sen, marzenie; widzenie, widziadło; *-видѣться*, v. n. (*что кому*) przywidzieć się, przymarzyć

Привилегія, przywilej. [się.

Привинчивать, *-винтить*, v. a. wszrubować; przyszrubować, przykręcić.

Привитіе, zaszczepienie; v. *прививать*.

Привлекательность, siła przyciągająca; powabność; *-льный*, a. przyciągający; powabny, ujmujący.

Привлекать, *-влечь*, v. a. (sł.) przyciągać, -gnąć; przywlekać, przywlec dokąd; przymuszać, przywodzić (kogo do czego); przeciągać, nakłaniać (kogo do czego); ujmować, zachwycać powabem, pięknością; (v. p. *-ся*); (S. *-влеченіе*, part. *-ченный*).

Приводится, *приведется*, v. i. zdarza się, trafia się; przypada, należy się.

Приводить, *-вести*, v. a. przywódzić, przywieść, przyprowadzać, -dzić; przywieść (kogo do czego); *- въ порядокъ*, przywodzić do porządku; przytaczać, cytować (z książki i t. d.); (v. p. *-ся*); *-водный*, a. przywiedziony; przytoczony, zacytowany; *-водъ*, przywiedzenie; przytoczenie, zacytowanie.

Привозить, *-везть*, v. a. przywozić, przywieźć; *-возъ*, przywóz, dowóz; *-возный*, a. przywoźny.

Привольe, n. miejsce we wszystko obfitujące; *-вольный*, a. korzystny, wygodny.

Привораживать, *-ворожить*, v. a. (vu.) przyczarować; (part. *привороженный*).

Привoрачивать, *-воротить*, v. a. nawracać, nawrócić, skierować; (vu.) czarować.

Привoротникъ, odźwierny.

Привременный, a. (sł.) doczesny.

Привыкать, *-выкнуть*, v. n. przywykać, -knąć, -wyczaić się; *-выклый*, *-вычный*, a. przywykły; *-вычка*, nałóg, zwyczaj.

Привѣса, *-вѣска*, rzecz przyczepiona, przywieszona; *-вѣсъ*, *-вѣсокъ*, dodatek do wagi.

Привѣтливость, grzeczność, uprzejmość; *-тливый*, a. grzeczny, uprzejmy; *-тный*, a. grzeczny, ludzki.

Привѣтственный, a. do przywitania należący.

Привѣтствіе, *-вѣтство*, przywitanie, pozdrowienie; powinszowanie; *-ствовать*, v. a. pozdrawiać, witać, przywitać (kogo); mowę mieć (do kogo); winszować.

Привѣтъ, grzeczność, uprzejmość.
Привѣшивать, *-вѣсить*, v. a. przywieszać, -wiesić, przyczepić; przyczepić; przydać co do wagi; ustanowić, urównać wagę; (part. *-вѣшенный*).
Привязанность, przywiązanie, przychylność; *-вязанный*, a. przywiązany, uwiązany; * przywiązany, przychylny; *-вязка*, f. rzecz (postronek i t. d.) do przywiązania; *zaczepka, napaść. [(S. *-вость*).
Привязчивый, a. kłótliwy, swarliwy;
Привязывать, *-вязать*, v. a. przywiązywać, -wiązać, uwiązać; *obowiązać; (S. *-вязываніе*, *-вязаніе*); (v. r. & p. *-ся*), it. przywięzywać się, uwiązywać się; *zaczynać (z kim), zaczepić (kogo); przyczepić się (do kogo); przywiązać się (do kogo).
Привязь, przywięź, rzemień.
Пригаркнуть, v. n. zawrzasnąć; krzyczeć (na kogo).
Пригарь, spalenizna.
Пригвазживать, *-гвоздить*, v. a. gwoździami przybić; nabawić się czego, wpaść w co; (S. *-гвожденіе*, part. *-гвожденный*).
Приглаживать, *-гладить*, v a. przygładzać, -dzić, przyczesać.
Пригласительный, a. zapraszający.
Приглашать, *-гласить*, v. a. zapraszać, zaprosić; (sł.) przywołać; (S. *-шеніе*, part. *-шенный*).
Приглухъ, przygłuch.
Приглядчивый, a. (o oczach) słaby, przytępiony; (o okularach) mieniony, nieczysty.
Приглядывать, *-глядѣть*, v. n. przyglądać, dozierać (kogo); (S. *приглядка*); *-ся*, v. r. (o wzroku) słabieć, przytępiać się; przywyknąć (do czego) częstem patrzeniem; *пригляну́ться*, v. r. podobać się.
Пригнать, v. *Пригонять*.
Пригнетать, *-гнесть*, v. a. przygniatać, -gnieść; *uciskać, ciemiężyć; (S.*-гнетеніе*, part.*-тенный*).
Пригнушивать, *-гнусить*, v.a. przez nos mówić, gęgać.
Приговаривать, *-говорить*, v.a. doradzać, -dzić; (w stylu sądowym) wyrok wydać, skazać na co; przymawiać, powtarzać; warować (co komu, sobie); pieścić się (z kim); najmować, nająć; (part. *-говоренный*); *-говорщикъ*, doradzca.
Приговорка, przypowieść.
Приговоръ, wyrok, dekret.
Пригодить, v. n. przystosować; *-ся*, *-гожаться*, v. r. być potrzebnym, pożytecznym; *-годность*, przydatność, użyteczność; *-годный*, a. datny, użyteczny, potrzebny.
Пригожій, a. piękni, ładny, śliczny; *-гожество*, piękność, ładność.
Приголовокъ, pierwszy ciek wódki.
Приголоденъ, a. półsyty; *-голодь*, f. półsytość. [głaskać, pieścić.
Приголубливать, *-голубить*, v. a.
Пригонять, *-гнать*, v. a. przyganiać, -gonić, -gnać, -pędzić; (o drzewie) spławiać, -wić; (o czasie) zwłaczać, guzdrać się, mitrężyć; (w stolarstwie i ciesielstwie) przykładać, stósować; (S. *-гонка*, *-гонъ*, part. *-гонный*).
Пригораживать, *-городить*, v. a. zagrodzić, ogrodzić; przybudowywać; *-гороженный*, a. przybudowany; *-городка*, przybudowanie; *-родный*, a. przy mieście będący; *пригородокъ*, *-городіе*, miasteczko.
Пригорать, *-горѣть*, v. n. przypalać się, -lić się (np. chleb); *-горѣлый*, a. przypalony, przypieczony.
Пригорокъ, m. wzgórek, pagórek, pagóreczek.
Пригоршни, f. pl. przygarśnie, przygarść; odrobina czego.
Пригорюниться, v. r. zasmucić się.
Приготовлять,*-готавливать*,*-готовить*, v. a. przygotować, przysposobić, przyrządzić, narządzić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-товленіе*, part *-товленный*).
Пригробный, a. pogrzebowy.
Пригрозить, v. n. pogrozić.
Пригрѣвать, *-грѣть*, v. a. (o słońcu) przygrzewać, przygrzać.
Придавать, *-дать*, v. a. przydawać, -dać; dodawać, pomnażać; (v. p. *-ся*)
Придавливать, *-давить*, v. a. przygniatać, przyciskać; uciemiężać, gnębić (kogo); (part. *-давленный*).
Приданный, a. przydany, dodany; *-даное*, *наго*, posag; *-датокъ*, *-дача*, przydatek, dodatek.
Придверіе, n. (sł.) miejsce przy drzwiach; *-дверникъ*, odźwierny;

-рница, odźwierna, furtyanka; *придверный*, a. przy drzwiach będący.
Придвигать, *-двигивать*, *-двинуть*, v. a. przysuwać, przysunąć; *-ся*, v. r. przysuwać się, przysunąć się; *-двинутый*, a. przysunięty.
Придворie, wchód, wejście do podwórza; *-дворное, наго*, n. podatek z każdego domu pobierany; *-дворный*, a. nadworny; *-ный (ной), наго*, dworak. [ciągać, -ciągnąć.
Придёргивать, *-дёрнуть*, v. a. przy-
Придерживать, *-держать*, v. a. przytrzymywać, -trzymać; *-ся*, v. a. trzymać się czego; trzymać się (kogo).
Придираться, *-драться*, v. r. zaczepiać, -pić kogo, zacząć z kim kłótnię; *-дирка*, zaczepka, zaczepienie; *-дирчивый*, a. zaczepiający (kogo); *-дирщикъ*, zaczepnik.
Придорожникъ, rdest ptasi (rośl.); *-рожный*, a. przydrożny.
Придрать, v. a. podrzeć.
Придувать, *-дуть*, v. a. (o wietrze) przypędzić. [myślać, -ślić.
Придумывать, *-думать*, v. a. wy-
Придурivать, v. n. błazna udawać.
Придуръ, f. małe pomieszanie zmysłów. [sić.
Придушить, v. a. przydusić, dodu-
Придѣвать, *-дѣть*, v. a. przyczepiać, -pić, przytknąć.
Придѣлъ, kaplica.
Придѣлывать, *-дѣлать*, v. a. przyrabiać, przyrobić; (sł.) przymnożyć, przyczynić; (S. *придѣланіе*, *-дѣлка*, it. rzecz przyrobiona; part. *-дѣланный*). [tknięty.
Придѣтый, a. przyczepiony, przy-
Прижатie, przyciśnienie; *-жатый*, a. przyciśnięty; uciśniony; zżęty, pożęty.
Прижать, v. a. pożąć, zżąć zboże.
Приживать, *-жить*, v. a. spłodzić.
Прижигать, *-жечь*, v. a. przypiekać, przypalać, -lić; wypalić; spalić, popalić; (S. *-жиганіе*, *-ижженіе*, part. *-ижженный*); *-жигъ*, miejsce przypalone.
Прижимать, *-жать*, v. a. przyciskać, -cisnąć; (o nieprzyjacielu) ściskać, -snąć, przyprzeć; * uciskać, uciemiężać; przywłaszczać sobie co; *-ся*, v. r. cisnąć się, pchać się; * ściskać, ukrywać, taić się; *-жимки*, f. pl. prześladowania, uciemiężenia; *-жимъ*, przyciskanie; * ucisk, uciemiężenie.
Прижинъ, zżęcie, skoszenie.
Прижитie, spłodzenie; *-житый*, a. spłodzony, v. *приживать*; *-ся*, v. r. przywyknąć, przyzwyczaić się (do kogo).
Призаривать, *-зарить*, v. a. (vu.) zawstydzać, -dzić; zachęcać; podbudzać; *-ся*, v. r. (vu.) rozkochać się w czém, polubić co. [вать.
Призванie, *призванный*, v. *Призы-*
Приземистый, a. przyziemny, niski.
Призиранie, dozór; *призиратель*, *-зритель*, dozorca, opiekun; *-льница*, f. dozorczyni, opiekunka; *-зирать*, *-зрѣть*, v. a. patrzeć, spoglądać, spojrzeć (z góry na dół); opiekować się.
Признавать, *-знать*, v. a. poznawać, poznać; przyznawać, przyznać; *-ся*, v. r. przyznać się do czego; przyzwyczaić się, -zwyknąć; v. p. być uznawanym, uznanym.
Признакъ, znak, znamię.
Признанie, przyznanie; wdzięczność; *признанный*, a. przyznany; uznany.
Признательность, f. wdzięczność; *-ный*, a. przyznający się; wdzięczny.
Призоръ, (sł.) dozór; *- очесъ*, (sł.) urok (zazdrosnym rzutem oka).
Призракъ, przywidzenie, mara; uro-
Призрѣнie, dozór, opieka. [jenie.
Призывать, *-звать*, v. a. (sł.) przyzywać, wołać, przywołać; wzywać, prosić; *-зывный*, a. do przywołania należący; na niejaki czas najęty; *-зывъ*, przyzwanie, -wołanie, wezwanie.
Приказъ, przykaz, rozkaz, nakaz; *-казной, знаго*, m. pisarz, kancelista; *-казный*, a. kancelaryjny; sądowy; *-ное мѣсто*, izba sądowa; *-казникъ*, *-кащикъ*, komissarz prawny w powiecie jakim; kupczyk, zastępca kupiecki.
Приказывать, *-казать*, v. a. przykazywać, rozkazywać, -kazać, nakazać; (S. *-казаніе*, part. *-казанный*).
Прикалывать, *-колоть*, v. a. (w myśliwst.) dobijać, -bić; przypinać, -piąć (szpilkami); pozabijać, nabić, narznąć; porąbać, połupać (drwa); pokłóć, zranić; (v. p. *-ся*),

it. (o deskach) popękać, potrzaskać.
Прикáрмливать, *-кормúть*, v. a. przynęcać, -cić, przywabić; wytrzebować na paszę; (v. p. *-ся*).
Прикасáться, *-коснýться*, v. a. (*до чегó*, *къ чемý*) dotykać się, dotknąć się (czego); (S. *-касáніе*).
Прикáтывать, *-катáть*, v. a. (o bieliznie) maglować, pomaglować.
Прикáчивать, *-катúть*, v. a. przytaczać, -toczyć, przywalić; v. n. (fa.) * przytoczyć się, przybyć, przyjść skąd; (v. r. *-ся*).
Прикúдывать, *-кúнуть*, v. a. przyrzucać, -cić, rzucić do czego; przyrzucać, dorzucać; ważyć, przeważać (na wagach); nie pryjmować, oddać na powrot; podrzucać, -cić (np. testament); przymierzyć, spróbować (np. suknią); *-ся*, v. r. udawać, udać (np. chorego); (o chorobach) napaść na kogo; (S. *-кúдка*, it. zaczepka, part. *-кúнутый*); *-кúдчивый*, a. udający (np. chorego).
Прикипáть, *-кипѣ́ть*, v. n. przywierać, przywrzeć w gotowaniu do garczka; *прúкипъ*, przywarcie.
Прикладнóй, a. stósowany; *-ная математúка*, matematyka stósowana.
Приклáдъ, kolba, przykład u broni; potrzeby do sukni (guziki, podszewka i t. d.); przykład, wzór.
Приклáдывать, *-клáсть*, (v. *прилагáть*), v. a. przykładać; przykładać, dokładać (np. pieniądze); przybudować; (u krawców) dawać swoje potrzeby (guziki i t. p.) do sukni; (po sł.) porównywać; (fa.) w opowiadaniu czego przydawać, przykładać; *- печáть*, przyłożyć pieczęć; *- рýку*, podpisać, stwierdzić podpisem; (v. p. *-ся*), it. v. r. całować (np. relikwie, krzyż); (o strzelbie) przyłożyć, celować.
Приклéивать, *-клéить*, v. a. przyklejać, -kleić; (v. r. *-ся*); *-клéйка*, przyklejenie; rzecz przyklejona.
Приклéпъ, spotwarzenie; *-клéпываться*, *-клепáться*, v. r. potwarzyć, spotwarzyć. [łać, zawołać.
Приклúкáть, *-клúкать*, v. a. wo-
Приклонять, *-клонúть*, v. a. przychylić, nachylić; (v. r. *-ся*); (S. *клонéніе*, part. *-клонéнный*).
Приключáться, *-чúться*, v. r. zdarzyć się, przytrafić się; *-чéніе*, zdarzenie, przypadek.
Прикóвывать, *-ковáть*, v. a. przykować, przykuć; *-кóвка*, przykucie; rzecz przykuta. [należycie.
Прикокóшить, v. a. wybić kogo
Приколáчивать, *-колотúть*, v. a. przybić gwoździami; wybić kogo należycie; (part. *-колóченный*).
Прикóлка, przypinanie, przypięcie.
Прикóлотый, a. zabity, zakłóty; v. *прикáлывать*.
Прикóлъ, pale (w wodzie).
Прикоплять, *-копúть*, v. a. zbierać, zgromadzać. [ponęta.
Прикóрмка, f. *-кóрмъ*, m. przynęta,
Прикосновéніе, dotykanie, dotknienie; *-вéнный*, a. dotykający czego; stykający się, przyległy.
Прикóсый, a. zezowaty; *прúкось*, ukosność, ukos; zezowatość, zez.
Прикрáивать, *-кроúть*, v. a. przykrawać, przykroić. [mowie).
Прикрáса, f. ozdoba; przesada (w
Прикрáшивать, *-крáсить*, v. a. przyfarbować; * upięknić, przyozdobić; ubarwić, okrasić.
Прикрúкивать, v. n. krzyczeć na kogo, burczeć.
Прикровéніе, (sł. przykrycie; * pozór, płaszczyk zasłona; *-вéнный*, a. (sł.) utajony, ukryty. [czego.
Прикрóй, m. kawał przykrojony do
Прикрывáть, *-крыть*, v. a. przykrywać, -kryć, nakryć; *zasłaniać, bronić; ukrywać, taić; pokrywać, -kryć (płaszczykiem); (v. r. & p. *-ся*); it. przebrać się za -; (S. *-крывáніе*, *-крытіе*, part. *-крытый*). [dność.
Прикрытность, f. chytrość, układ-
Прикрѣплять, *-крѣпúть*, v. a. przymacniać, -mocnić, przytwierdzić; (v. p. *-ся*).
Прикрючивать, *-крючить*, v. a. przyginać, przygiąć; przygnębiać, uciemiężać; (o chorobach) przycisnąć; przywłaszczać sobie co.
Прикýсывать, *-кусúть*, v. a. przekąsywać, -kąsić; *-кýска*, przekaszenie; przykąska.
Прикýшивать, *-кýшать*, v. a. smakiem doświadczyć.
Прилáвокъ, stół lub deska przed sklepem (przylawek).
Прилагáтельное úмя, (gramm.) przy-

miotnik (*nomen adjectivum*).

Прилагáть, *-ложи́ть*, v. a. przytykać, przytknąć, przyłożyć; przykładać, przyłożyć, -łączyć; stósować; *-ложи́ть ру́ку*, podpisać, podpisem stwierdzić; *– ру́ки*, przyłożyć rąk, usilnie pracować; (S. *прилага́ніе*); *-ся*, v. r. przymnożyć się, powiększyć się; podobnym być do kogo, do czego; v. p. być przyłożonym.

Приля́живать, *-ла́дить*, v. a. przystósować.

Прилaскáть, v. a. okazywać komu łaskę; pieścić; *-ся*, v. r. przypochlebiać się.

Прилежáть, v. n. stykać się, przylegać; *– къ чему́*, przykładać się do czego (np. do nauk); *-лежа́ніе*, *-ле́жность*, pilnowanie, pilność; *-ле́жный*, a. pilny, gorliwy; *-лежа́щій*, a. przyległy, stykający się.

Прилетáть, *-тѣть*, v. n. przylecieć; *-ле́тный*, a. przylotny; *-ная пти́ца*, ptak wędrowny; *-лётъ*, ilość ptaków przylatujących.

Приливáть, *-ли́ть* v. Prim. & *При*.

Прили́вка, przylewanie, przylanie; przylewek; *-ли́въ*, wylew (morza).

Прили́ка, lice, dowód przekonywający (np. złodzieja o kradzieży).

Прилипáть, *-ли́пнуть*, *-льну́ть*, v. n. przylepić się; (o chorobach) zarażać, -zić; *-ли́плый*, a. przylgniony; *-ли́пчивый*, a. (o chorobach) zaraźliwy.

Прилича́ть, *-чи́ть*, v. a. przekonać kogo (o jaki występek); (v. p. *-ся*).

Прили́чествовать, v. n. przyzwoitym być; *-ли́чно*, v. i. przystoi, przyzwoito jest; *-ли́чность*, *-ли́чіе*, *-ли́чество*, n. przyzwoitość; *-ли́чный*, a. przyzwoity, przystojny; stosowny. [trość.

Прилóгъ, (sł.) przechytrzenie, chy-

Приложéніе, przyłożenie; rzecz załączona; *-ло́женный*, przyłożony, v. *прилага́ть*.

Прилуча́ть, *-чи́ть*, v. a. przyzwyczajać (kogo do czego); *-ся*, v. r. zdarzyć się, przytrafić się.

Прилѣпля́ть, *-пи́ть*, v. a. przylepiać, -pić; *-ся*, v. r. przylepić się; przywiązać się do kogo, przychylnym być komu; przyłączyć się (do kogo), być za zdaniem czyjém; (S. *-лѣпле́нность*, part. *-пле́нный*), it. przywiązany, przychylny; *-лѣпокъ* rzecz do czego przylepiona.

Приля́пать, v. a. (vu.) niezgrabnie co zrobić.

Прима́зывать, v. Prim. & *При*.

Прима́на, f. *-ма́нъ*, przyłuda, przynęta. [wabiony, przynęcony.

Прима́ненный, a. przyłudzony, przy-

Прима́нивать, v. Prim. & *При*.

Прима́нчивый, a. powabny, zwodniczy; (S. *-вость*); *-ма́нщикъ*, m. ten co przywabia; zwodziciel.

Прима́сливать, *-ма́слить*, v. *Ма́слить* & *при*. [& *при*.

Прима́чивать, *-мочи́ть*, v. *Мочи́ть*

Прима́щивать, *-мости́ть*, v. a. rusztowanie stawiać.

Примежёвывать, *-межева́ть*, v. a. przydać co mierzeniem.

Примерза́ть, *-мёрзнуть*, v. n. przymarzać, -rznąć; *-мёрзлый*, a. przymarzły; (part. *-мётанный*).

Примета́ть, v. a. porozrzucać.

Примётывать, *-мета́ть*, v. a. przyrzucić (do czego); szyć przed ściegiem, przed igłą.

Примина́ть, *примя́ть*, v. a. podeptać; pomiąć, pognieść.

Примиря́ть, *-ри́ть*, v. a. pojednać, pogodzić; (v. r. *-ся*); (S. *-мире́ніе*, part. *-ре́нный*); *-ри́тель*, m pogodziciel; *-льный*, a. pogodzący.

Примкну́ть, v. *Примыка́ть*.

Примножа́ть, *-мно́жить*, v. a. (sł.) przymnożyć.

Примора́живать, *-моро́зить*, v. a. przymrażać, przymrozić.

Примо́рье, n. przymorze, pomorze; *-мо́рскій*, a. przymorski, pomorski.

Примочи́ть, v. *Прима́чивать*.

Примра́къ, (sł.) przywidzenie, mara, strach.

Примрачи́ться, v. r. (sł.) zachmurzyć się, zaćmić się; *-мра́чный*, a. (sł.) pochmurny, zachmurzony; (S. *-ность*).

Приму́чить, v. a. pomęczyć.

Примыва́ть, *-мы́ть*, v. a. (o wodzie) przymulić; pomyć, poprać; (part. *примы́тый*).

Примыка́ть, *-мкну́ть*, v. a. zamykać, zamknąć; zemknąć, ścisnąć, złączyć (jak szeregi żołnierzy); nasadzić (jak bagnet); (v. p. *-ся*).

Примышля́ть, *-мы́слить*, v. a. wymyślić, wynaleźć co; (S. *-мышле*

ніе, it. wymysł, wynalazek, part. *-мышленный*). [wnanie.
Примѣнéніе, przyrównanie, porównanie.
Примѣнéнный, a. przyrównany, porównany.
Примѣнять, *-мѣнúть*, v. a. przyrównywać co do –, porównać z –; *-ся*, v. r. stósować się do –; wypytywać się o cenę; v. p. być przyrównywanym, porównanym.
Примѣривать, *-мѣрять*, v. a. przymierzać, -rzyć, przydać mierzeniem; przymierzać, próbować; *-мѣрно*, ad. przykładnie; *-мѣрный*, a. przykładny, za przykład służący.
Примѣръ, m. nadmiar, zbyteczność w miarze; przykład, wzór; *на -мѣръ*, naprzykład.
Примѣсь, m. *примѣсь*, f. przymieszanie (czego do czego).
Примѣта, znamię, znak; *-мѣтливый*, a. baczny, uważny; (S. *-вость*); *-мѣтный*, a. znaczny, znany; widoczny, oczywisty.
Примѣчáть, *-мѣтить*, v. a. znaczyć, naznaczyć, znak na czém zrobić; postrzegać, postrzec; uważać, dostrzegać, mieć baczność; (v. p. *-ся*); (S. *-мѣчáніе*, it. przypis, nota); *-чáтель*, postrzegacz, dozorca; *-льный*, a. znaczny, pamiętny; baczny, uważny; *-мѣченный*, a. postrzeżony, uważony.
Примѣшивать, *-мѣшáть*, v. a. przymieszać; *mieszać, wmieszać, wplątać; (v. r. & p. *-ся*); *-мѣшéніе*, przymieszanie; mieszanina.
Принадлежáть, v. n. przynależeć; v. i. tycze się; *-лежáщій*, a. należący, przynależący; *-лéжность*, -należytość; *-лéжный*, a. przynależyty, -leżny. [& *при*.
Принаполнять, *-нúть*, v. Prim.
Принéволенный, a. zniewolony.
Принéволивать, *-нéволить*, v. a. przyniewalać, przyniewolić, przymusić.
Принéсть, v. *Приносúть*.
Принúзывать, *-низáть*, v. Prim. & *при*.
Принимáть, *-нять*, v. a. brać, odebrać, otrzymać, wziąć, przyjąć; cierpieć, znosić; *-нимáніе*, przyjmowanie; *-мáтель*, przyjmiciel; (w handlu) przyjmujący na siebie weksel; *-ся*, v. r. odbierać się, odebrać się, przyjąć się; *- за что*, brac się, wziąć się do czego; *- за кого́*, wziąć kogo w kluby; chwytać, napaść na kogo; (o rośl.) przyjmować się.
Принорáвливать, *-норовúть*, v. a. przystósować; stósować podług czego; *-ся*, v. r. stósować się podług kogo, czego, dogadzać czemu; (S. *-влéніе*, *-рóвка*); *-рóвленный*, a. przystósowany.
Приносúть, *-нестú*, *-нéсть*, v. a. przynosić, przynieść; (o drzewach) przynosić, rodzić, wydawać (owoce); przynosić (dochód, korzyść), dostawiać, czynić; *-несéтъ*, v. i. (o wietrze i wodzie) przyniesie, przypędzi; (S. *-ношéніе*, *-несéніе*); *-ся*, v. p. być przynoszonym, -niesionym; *-нóсный*, a. przyniesiony; *-нóсъ*, przyniesienie; podarunek; *-ношéніе*, ofiara, dar; dedykacya, przypisanie.
Принуждáть, *-нýдить*, v. a. przymuszać, przyniewalać; (v. p. *ся*); *-нуждéніе*, przymuszenie, przymus; *-ждéнность*, przymus; przysada, -sadność, nienaturalność; *-ждéнный*, a. przymuszony; przysadny, nienaturalny.
Принцъ, książe; królewicz; *-цécca*, księżna, księżniczka.
Принятіе, przyjęcie; odebranie; *-нятый*, a. przyjęty, odebrany, otrzymany.
Припадáть, *-пáсть*, v. n. upadać, upaść, padać do nog; zapadać na zdrowiu; *- нá ногу*, kulawieć nieco; *-пáло желáніе, охóта*, chęć, ochota mi przypadła, przyszła; (S. *-падáніе*, *-падéніе*); *-пáдокъ*, m. paroxyzm (napadnienie od choroby); znak, przypadek (w chorobie); wielka choroba, kaduk; *-пáдчивъ*, a. słabowity.
Припáивать, *-паять*, v. a. lutować, przylutować; *-пáйка*, przylutowanie; rzecz przylutowana.
Припалять, *-лúть*, v. a. przypalać, -lić; spalić zupełnie, popalić.
Припáмятованіе, przypominanie.
Припáмятывать, *-мятовать*, v. a. przypominać (komu co).
Припáривать, *-пáрить*, v. a. naparzać, naparzyć (członek chory); *-пáрка*, kataplazm, zmiękczający plaster.

Припасáть, *-пастú*, v. a. zaopatrzyć w zapas; (v. r. & p. *-ся*); *-пáсной домъ*, m. magazyn, skład; *-пáсъ*, m. zapas, zasób.
Припёка, miejsce przypieczone; miejsce na słońce wystawione; *-кáтельные, -наго, - щипцы́*, żelazo do trefienia włosów.
Припекáть, *-пéчь*, v. a. przypalać, -lić (chleb w piecu); przypiekać, -piec (włosy); (v. r. & p. *-ся*).
Припеpéть, v. *Припирáть*.
Припечáтывать, *-чáтать*, v. a. przydrukować; przypieczętować; (v. p. *-ся*). [wać (napój jaki).
Припивáть, *-пúть*, v. a. koszto-
Припирáть, *-перéть*, v. a. zamykać, zamknąć; przypierać, -przeć; (S. *-пирáніе*, *припóръ*, part. *прúпертый*); (v. p. *-ся*).
Приписáніе, dedykacya, przypisanie (dzieła komu); *-пúсанный*, a. dopisany, przypisany; dedykowany, poświęcony; *-пúска*, dopisek, przypisek; *-писный*, a. przypisny; *-писный гóродъ*, miasto powiatowe.
Припúсывать, *-писáть*, v. a. dopisywać, -pisać, przypisać; wpisać, zapisać, zjednoczyć; przypisywać (komu jaki przymiot); prz. (co jakiej przyczynie); dedykować, poświęcać; (v. p. *-ся*); *прúпись*, f. dopisek, przypisek.
Приплáвливить, *-плáвить*, v. a. przypławiać, -pławić; (v. p. *-ся*).
Приплетáть, *-плестú*, v. a. przyplatać, przypleść; *wplątać, wmieszać (kogo w co); (v. r. & p. *-ся*), it. przywlec się, dokąd.
Приплóдъ, przypłodek, przychowek; *-пложáть*, *-плодúть*, v. a. przymnażać, -mnożyć (płodzeniem); (v. p. & r. *-ся*).
Приплывáть, *-плы́ть*, v. a. przypływać, przypłynąć; przybić do lądu; (S. *-плы́тіе*). [pochlebiać komu.
Припля́сывать, v. n. *nadskakiwać,
Приподнимáть, v. *Поднимáть* & [*при*.
Припóй, lutowanie.
Припóлнивать, *-полнять*, *-пóлнить*, v. a. dopełniać, -nić; (v. r. *-ся*); (S. *-полнéніе*, part. *-пóлненный*).
Припоминáть, *-помянýть*, v. a. przypominać, -pomnieć.
Припрáва, przyprawa.
Приправля́ть, *-вливать*, *-прáвить*, v. a. uprzątać, -tnąć; przyprawiać, -wić; (v. p. *-ся*); (S. *-правлéніе*, part. *-прáвленный*).
Припры́скивать, *-скать*, *-снуть*, v. a. pokrapiać, -kropić; *- когó чѣмъ*, (fa.) *wychłostać, kogo porządnie.
Припрягáть, *-пря́чь*, v. a. przyprzęgać, -prządz; (v. a. *-ся*); (S. *-пря́жка*, it. przyprzążka; *-жнáя лóшадь*, koń przyprzężony.
Припря́тывать, *-пря́тать*, v. a. schować (tajemnie).
Припускáть, *-пущáть*, *-пустúть*, v. a. przypuszczać, przypuścić (kogo do czego); (o cieczach) przylewać, przylać; *-пустúть лóшадь*, przypuścić konia; *- жеребцá, быкá*, przypuszczać ogiera, byka; przydawać w mierze; (S. *-пускáніе, -пущéніе*); (v. p. *-ся*); *-пускной жеребéцъ*, ogier, stadnik; *прúпускъ*, zleczenie samca z samicą.
Припýтанный, a. zaplątany.
Припýтывать, *-пýтать*, v. a. zawikłać, zaplątać; *zawikłać, wmieszać (kogo w co); *-ся*, v. r. mieszać się w co. [*хлый*, a. napuchły
Припýхнуть, v. n. napuchnąć; *-пý-*
Припѣвáть, v. *Пѣть* & *при*.
Припѣвъ, przyśpiewanie; (w kościele) wiersz z psałterza, który śpiewają po kończeniu jakiej pieśni.
Припя́чивать, *-пя́тить*, v. *пя́тить* & *при*.
Прирабóтывать, *-бóтать*, v. a. pomagać komu w robocie; robotę ukończyć.
Прирáвнивать, *-ровня́ть*, v. a. równać, wyrównać, zrównać; *przyrównać (kogo do czego); (v. r. *-ся*); (S. *-равнéніе*, part. *-рáвненный*).
Приражáться, *-разúться*, v. r. (sł.) uderzyć się, trącić się o co.
Прирастáть, v. *Приростáть*.
Приращáть, *-ростúть*, v. a. przymnażać, pomnażać, powiększać; *-щéніе*, przyrośnienie, pomnożenie; *-щéнный*, a. przyrośnięty, pomnożony. [zazdrościć (komu).
Приревновáть, v. a. pozawiścić, po-
Прирóда, natura, przyrodzenie (-roda); natura, konstytucya, kompleksya; ród, urodzenie; *-рóдный*, a. naturalny; wrodzony, przyrodzony; rodzony, rodowity (np. *прирóдный*

Поля́къ, Polak rodowity; (o stanie, tytule) urodzony, z urodzenia mający.
Прироста́ть, *-рости́*, v. a. przyrastać, -rosnąć; powiększać, pomnażać się; *-ро́слый*, a. przyrosły; *-ро́стокъ*, m. przyrostek, narostek.
Прируба́ть, *-руби́ть*, v. a. (o budowlach drewnianych) przybudować; (u cieśli) przyrąbać stósownie do czego; zrąbać, porąbać; (S. *-рубле́ніе*, *-ру́бка*, part. *-ру́бленный*).
Прирубе́жный, a. pograniczny.
Прирѣза́ть, v. a. rozedrzeć, rozerwać, podusić.
Прирѣзывать, *-рѣзать*, v. a. przyrzynać, -rznąć stósownie (do czego); dorzynać, zarznąć; domierzyć, nadmierzyć; (v. p. *-ся*); *-рѣзка*, przycięcie; przyrzniętego co.
Прирѣ́чный, a. przyrzeczny.
Приса́живать, *-сади́ть*, v. a. zasadzać płonki; (fa.) * przymuszać, -musić; *-са́дка*, zasadzenie płonek; zasadzonego co.
Приса́ливать, *-са́лить*, v. a. posmarować (łojem, sadłem); wysmarować; (v. r. & p. *-ся*).
Приса́сывать, *-соса́ть*, v. a. przysysać, przyssać; *-ся*, v. r. przyssać się.
Присвоивать, *-своя́ть*, *-свои́ть*, v. a. przyswajać, -swoić, -sobić; (v. r. & p. *-ся*).
Присе́локъ, wioseczka, folwark; *присе́льникъ*, (sł.) sąsiad; przychodzień.
Приселя́ть, *-сели́ть*, v. a. powiększąć ludność osad; *-ся*, v. r. (sł.) osieść przyskim.
Приска́зывать, *-сказа́ть*, v. a. przydawać, -dać (w powiedzeniu czego); *-ска́зка*, przydatek do powieści.
Прискака́ть, v. n. przygalopować; *-ска́кивать*, *-скочи́ть*, *-скокну́ть*, v. a. przyskakiwać, przyskoczyć.
Приско́рбіе, frasunek, zgryzota, smutek; *-ско́рбный*, a. frasowny, przykry; smutny, strapiony.
Приску́чивать, *-ску́чить*, v. a. sprzykrzyć się.
Присла́нивать, *-слони́ть*, v. a. przywierać, -wrzeć, -mknąć (np. drzwi); oprzeć przy czém; *-ся*, v. r. opierać się, oprzeć się (na czém); (part. *-сло́ненный*).
Присла́ть, v. *Присыла́ть*.
Присло́вица, *-сло́віе*, przypowieść, przysłowie.
Прислу́га, usługiwanie, usługa.
Прислу́жливость, usłużność, przysłużność; *-жливый*, a. usłużny, przysłużny; *-слу́жникъ*, pochlebca.
Прислу́шивать, *-слу́шать*, v. a. podsłuchywać, -słuchać; przysłuchiwać się; *-ся*, v. r. wprawiać swój słuch do czego.
Присма́тривать, *-смотрѣ́ть*, v. a. uważać na co; *-ся*, v. r. przypatrzeniem uczyć się, pojmować; (o oczach) przytępić się, osłabieć.
Присмо́трщикъ, dogladacz, dozorca, m.; *-смо́тръ*, dozór.
При́сно, ad. (sł.) bezprzestannie, wiecznie.
Присноду́ва, (wieczna Panna t. e.) Najświętsza Panna.
Присносу́щный, a. (sł.) wieczny, wiecznie exystujący; *-сноцвѣту́щій*, a. (sł.) wiecznie kwitnący.
При́сный, a. (sł.) wieczny, bezprzestanny; najszczerszy.
Присовокупля́ть, *-купи́ть*, v. a. przyłączać, -czyć; wcielić, zjednoczyć; S. *купле́ніе*, it. (sł.) zgraja, tłum; skupienie, orszak; *-ся*, v. r. przyłączyć się, złączyć się, wcielić się.
Присо́вывать, *-су́нуть*, v. a. przypychać, -pchnąć, -sunąć; *-ся*, v. r. udać się do kogo po co.
Присовѣ́тывать, v. Prim. & *при*.
Присоединя́ть, *-ни́ть*, v. a. przyłączać, -łączyć, wcielić, zjednoczyć; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-дине́ніе*, part. *-дине́нный*).
Присо́хлый, a. przyschły; nieco uschły.
Приспу́чить, v. a. (vu.) trudność komu w czém uczynić; naglić, przynaglić.
Приспо́рье, przysporzenie.
Приспѣва́ть, *-спѣ́ть*, v. n. pośpieszyć, przybyć w czas; zbliżyć się, nadejść.
Приспѣ́шенная, piekarnia pasztetowa; *-спѣ́шникъ*, pasztetnik.
Присро́чивать, *-сро́чить*, v. a. oznaczyć czas, termin.
Пристава́ть, *-ста́ть*, v. n. przybijać, przybić do lądu, do brzegu; stawać, stanąć (na nocleg); przylegać, przylgnąć; przystawać, przyłączać się do kogo (w drodze); przystać (do czyjej strony, na czyje zdanie); podchwytywać (np. w słowach); nalegać, naprzykrzać się komu, nalegać na kogo; przykładać się

(do czego); (o chorobach) zarażać, -azić; ustać, stracić siły.
Приставливать, *-ставлять*, *-ставить*, v. a. stawiać, postawić co (przy czém), przystawić co do czego; przeznaczyć, przydać do strzeżenia, do dozoru; przyszywać, przyprawiać (np. łatę do sukni); (w grze karciańéj) dostawiać, przydawać do stawki; (v. p. *-ся*); *-ставка*, rzecz przyszyta lub przyklejona; (w grze karciańéj) przystawka, przydatek do stawki; *-ставленіе*, dozór domowy nad czém; (part. *-ставленный*); *-ставникъ*, dozorca, m. przystaw; *-вный*, a. zszywany. [wany, ustały.
Присталый, a. znużony, zmordo-
Присталь, *-льность*, wpatrzenie się, patrzenie ciągłe bez spuszczenia oka. [stanny.
Пристальный, a. ustawiczny, nieu-
Пристанище, port; ucieczka, przytułek.
Пристанодержатель, m. ten co przechowywa ludzi podejrzanych.
Пристань, f. port.
Пристегивать, *-стегать*, v. a. przyszywać, -szyć; *- лошадь*, przyprzęgać, -prządz konia; *-стеганный*, a. przyszyty; *-стегнутый*, a. przyprzężony. [podstrzegać, czatować.
Пристерегать, *-стеречь*, v. a.
Пристойность, przystojność, -zwoitość; *-ный*, a. przyzwoity, -stojny; *-стоитъ*, v. i. przystoi.
Пристрастіе, stronność, parcyalność; (sł.) namiętność; *-растный*, a. skłonny, namiętny; stronny, parcyalny.
Пристращать, *-страстить*, v. a. grozić, straszyć; *-ся*, v. r. namiętność mieć do czego; *-страстка*, pogróżka, postraszenie.
Пристрой, n. ozdoba.
Пристроивать, *-строить*, v. a. przybudować; przeznaczyć kogo do czego, umieścić kogo; (v. r. & p. *-ся*); *-стройка*, przybudowanie; to co przybudowano; (part. *пристроенный*).
Приструнивать, *-струнить*, v. a. (vu.) przycisnąć kogo.
Пристряпывать, *-стряпать*, v. Prim. & *при*.
Приступать, *-пить*, v. a. przystępować, -stąpić, przybliżyć się; (wojen.) podstępować, -stąpić; * przystąpić (do czego), brać się (do czego), rozpoczynać co; nalegać (komu), natrzeć; (S. *-ступаніе*, *-ступленіе*); *-ся*, v. r. przybliżyć się, do -.
Приступный, a. do szturmu służący; * przystępny, ludzki, niedumny.
Приступъ, m. początek, zaczęcie; szturm (wojen.); przystęp (do kogo, do czego).
Пристыжать, *-стыдить*, v. a. zawstydzać, -dzić; (S. *-стыженіе*, part. *-женный*).
Пристѣніе, *-стѣнъ*, przymurze.
Пристяжная лошадь, n. koń przyprzężny, poboczny.
Пристяжь, *-стяжка*, przyprząż, -przążka; postronki do przyprzążki służące.
Присудъ, sąd podsędkowski; wyrok; *-суждать*, *-сужать*, *-судить*, v. a. wyrok uczynić, wydać; skazać na co, przysądzić co komu; doradzać, -dzić; *-сужденіе*, wyrok; (part. *-денный*).
Присунуть, v. *Присовывать*.
Присутственное мѣсто, n. trybunał, izba sądowa; *-сутствіе*, przytomność, obecność; posiedzenie, sessya; * *- духа*, przytomność umysłu; *-ствовать*, v. n. być przytomnym, obecnym; zasiadać w sądzie; *-ствующій*, a. przytomny, obecny; zasiadający.
Присучивать, *-сучить*, v. a. przykręcać, skręcać nici; (v. p. *-ся*).
Присущій, a. (sł.) przytomny, obecny.
Присылать, *-слать*, v. a. przysyłać, -słać; (S. *-сыланіе*, *-сланіе*); (v. p. *-ся*); *-сылка*, przysłanie; rzecz przysłana; *-сыльный*, a. przysłany. [& *при*
Присыпать, *-сыпать*, v. Prim.
Присыхать, *-сохнуть*, v. n. przysychać, -schnąć do czego; uschnąć, wyschnąć.
Присѣдать, *-сѣсть*, v. a. dygać (nagiąć kolana); w kuczki siedzieć, kuczyć; usieśdź na chwilkę; * nieustanie, pilnie robić; *-сѣдливость*, *-сѣдность*, pilność, pracowitość; *-сѣдникъ*, (sł.) człowiek pilny, pracowity; *-сѣдный*, a. siedzenia wymagający.
Присѣкать, *-сѣчь*, v. a. (wszystko

pociąć, porąbać; * *-сѣчь кому́ язы́къ*, gębę komu zamknąć; *-сѣчь огня́*, skrzesać ogień.
Присѣнный, (sł.) cienisty.
Присѣща́ть, *-сѣти́ть*, v. a. (sł.) odwiedzać kogo; *-ще́ніе*, (sł.) nawiedzenie.
Прися́га, przysięga; *-сяга́ть*, *-сяну́ть*, v. n. przysięgać, -gnąć; *-ся́жной*, *жнаго*, m. dozorca (m.) kassy; *-ся́жный*, a. przysięzny, przysięgły; *-жный листъ*, rota przysięgi.
Прита́ивать, *-таи́ть*, v. Prim. & *при.*, it. udawać (np. chorego).
Прита́кивать, *-кну́ть*, v. n. doradzać, -dzić, namówić do –.
Прита́лина, miejsce po roztajonym lodzie. [& *при.*
Прита́лкивать, *-толкать*, v.Prim.
Прита́птывать, *-топта́ть*, v. Prim. & *при.*
Прита́скивать, v. Prim. & *при.*
Притащи́ться, v. r. przywlec się.
Притво́рный, a. fałszywy, udany, zmyślony; *-рство*, zmyślenie, udanie; *-ствовать*, v. n. zmyślać, udawać; *-рщикъ*, obłudnik.
Притво́ръ, przysionek, kruchta, podsienie; fuga w ramach okiennych lub od drzwi.
Притворя́ть, *-ри́ть*, v. a. przymykać, -mknąć, -mknąć; *-ря́ться*, *-ри́ться*, v. r. przystawać, przystaje co, zamykać się; * udawać, zmyślać.
Притека́ть, *-те́чь*, v. n. przyciekać, -ciec; (sł.) * przybiegać.
Притёртый, *-тере́ть*, v. *Притира́ть*. [ciosać.
Притёсывать, *-теса́ть*, v. a. przy-
Прити́нъ, czata, miejsce szyldwachów; przytułek rozbójników; *прити́нный*, a. znajdujący się na szyldwachu.
Притира́ть, *-тере́ть*, v. a. pocierać, potrzeć; rozetrzeć, utrzeć; *-лице*, bielić się, blanszować się; (S. *-тира́ніе*, *-ти́рка*, part. *-тёртый*), it. wytarty; *-ся*, v. r. bielić się, używać bielidła; (v. p. *-ся*); *-тира́нье*, bielidlo. [& *при.*
Прити́скивать, *-тиска́ть*, v. Prim.
При́тискъ, ta strona chleba która się w piecu z drugim stykając została płaską.
Притка́ть, v. a. przytkać.
Притќнутіе, v. *Притыка́ть*.
При́ткнутый, v. *Притыка́ть*.
Притоло́чь, v. a. potłuc, poroztłukać.
Приторго́вывать, *-торгова́ть*, v. a. targować, stargować; nabyć handlem; *-ся*, v. r. targować co.
При́торный, a. przeciwny w smaku, przykry; (S. *-ность*).
При́точный, v. *При́тча*.
Притра́ва, przynęta; *-тра́вливать*, *-трави́ть*, v. a. spasać, spaść (np. łąkę); używać przynęty.
Притро́гиваться, *-тро́нуться*, v. r. dotykać się, -tknąć się.
Притряхну́ть, v. a. potrząść; v. n szybko iść, biegać.
Притти́, v. *Приходи́ть*.
Притузи́ть, v.a.(vu.) wybić, wytłuc.
Приту́литься, v. r. ukryć się, utaić się.
Притума́ниться, v. r. zasmucić się.
Притупля́ть, *-тупи́ть*, v. a. przytępiać, -tępić; (o wzroku) osłabiać, -bić; *-ся*, v. r. przytępiać się, -pić się; (o wrzoku) osłabiać się; osłabić się.
При́тча, przysłowie, przypowieść; *при́точный*, a. allegoryczny.
Притыка́ть, *-ткну́ть*, v. a. przypinać, przypiąć (szpilkami); *-ка́ть*, *-тка́ть*, v. a. przytykać, -tkać; (v. p. *-ся*).
Притыка́ться, *-ткну́ться*, v. r. tknąć się, dotknąć się.
Притѣсня́ть, *-сни́ть*, v. a. przyciskać, -snąć; prześladować, uciemiężyć; (v. p. *-ся*); (S. *-тѣсне́ніе*, part. *-снённый*); *-сни́тель*, m. prześladowca, m.
Притя́гивать, *-тяну́ть*, v. a. przyciągać, -gnąć; (v. p. *-ся*); *-тяга́тельный*, a. przyciągający.
Притяжа́ть, *-тяза́ть*, v. a. przywłaszczać, sobie co; (sł.) mieć, posiadać; *-ся*, v. p. nabywać się; *-тяжа́ніе*, nabycie; *-тяжа́тельный*, a. *-ное мѣстоиме́ніе*, (gramm.) zaimek dzierżawczy (*pronomen possessivum*).
Приу... v. *Прію...* [*sessivum*).
Прихáживаніе, v. *Приходи́ть*.
Прихва́стать, v. Prim. & *при.*
Прихва́тка, (u zapaśników) ujęcie, uchwycenie ręką.
Прихва́тывать, *-хвати́ть*, v. a. zaczepiać, -pić, zachwycić; * zapo-

życzać, brać na dług; przejąć (jak np. mroz owoce); (o chorobach) napadać, napaść; (S. *-хвáтыванie, -хваченie,* part. *-хвáченный*).
Прúхвостень, m. (fa.) natręt, człowiek naprzykrzony.
Прихúчивать, -хúтить, v. a. naprawiać, naprawić.
Прихлебáтель, pochlebca, m.
Прихлéбывать, -хлебнýть, v. a. kosztować, próbować (potrawę); chłypać, -pnąć; S. *-хлéбка,* it. polewka. [Prim. & *при.*
Прихлéстывать, -хлеснýть, v.
Прихлóпывать, -хлóпнуть, v. a. przytrzasnąć, przyskrzynąć.
Приходúть, притmú, v. n. przychodzić, przyjśdź; przybyć; nadchodzić, nadejśdź, nastąpić, zbliżyć się; przyjśdź, wpadać (np. w gniew i t. d.); (o towarach) być przywożonym, sprowadzanym; (o dochodach) iśdź, wchodzić; *-ся,* v. r. zdarzać się, trafiać się; (o rachunku) przypadać, należyć się; (S. *-хáживанie, -хождéнie*); *-хóдный,* a. przychodowy.
Прихóдъ, przyjście, przybycie; przychód, dochód; parafia; *-хóжанинъ,* parafianin; *-хóжанка,* parafianka.
Прихóжая, жей, przedpokój.
Прихóжiй, a. przychodni, przybyły.
Прихотнúкъ, (-нúца), pożądliwy człowiek; *-хóтничать,* v. n. być pożądliwym.
Прúхоть, f. chuć, żądza, pożądliwość; *-хотлúвый,* a. pożądny, pożądliwy, (S. *-вость*). [osępieć.
Прихóхлиться, v. r. (vu.) osowieć,
Прицѣливаться, -цѣлиться, v. r. celować, mierzyć do czego; *-цѣльникъ,* (artyl.) cel, celik na dziale.
Прицѣплять, -цѣпúть, v. a. przyczepić; (v. r. *-ся*), it. *zaczepiać kogo w czém.
Причáливать, -лить, v. a. przyciągać powrozami do brzegu, trelować; przycumować; (v. p. *-ся*); *-чáлъ,* cuma; sznur. [munii śpiewana.
Причáстенъ, m. pieśń pod czas ko-
Причáстie, uczestnictwo, społeczność; komunia święta; (gramm.) imiesłów (*participium*).
Причáстникъ, (sł.) spółcznik, spólnik, uczestnik; komunikujący, komunikant; *-ница,* społecznica; komunikująca, -kantka; *-чáстный,* a. mający uczestnictwo.
Причащáть, -частúть, v. a. dawać komu komunią; *-ся,* v. r. (sł.) być uczestnikiem czego; komunikować; *-чащéнie,* wieczerza Pańska, komunia święta; rozdawanie komunii świętej, komunikowanie; *-щенный,* a. komunikowany.
Причернúть, v. Prim. & *при.*
Причёсывать, -чесáть, v. a. przyczesać, uczesać; ufryzować włosy; (v. r. *-ся*); (S. *-чёска,* part. *-чёсанный*).
Причéтникъ, m. sługa kościelny.
Причéтъ, m. sludzy kościelni (śpiewacy, zakrystyani i t. d.).
Причúна, przyczyna, powód; (vu.) przygoda, przypadek nieszczęśliwy.
Причинáть, v. a. cielić się.
Причúнный, a. niebezpieczny.
Причинять, -нúть, v. a. sprawiać, -wić, zrządzić co; (S. *-чинéнie,* part. *-чинéнный*); (v. p. & r. *-ся*); *-нúтель,* ten co sprawia, zrządzi co.
Причислять, -чúслить, v. a. przyliczać, -czyć; (v. p. *-ся*).
Причитáть, -чéсть, v. a. przyliczać, -czyć; przyrachować; *przypisać komu co za -, poczytać co za -; (S. *-читáнie, -чтéнie,* part. *-чтéнный*); (v. r. *-ся*), it. należyć; v. i. wypadać (podług rachunku), należyć się.
Причýдиться, v. i. przywidzieć się, zdać się komu.
Причýдливость, dziwaczność, kaprys; *-ливый,* a. dziwaczny, kapryśny; *-чýдникъ,* dziwak; *-чýды,* m. pl. dziwactwa, kaprysy.
Пришéльникъ, (sł.) v. *Пришлéцъ.*
Пришéльствie, (sł.) mieszkanie w cudzéj ziemi; *-ствовать,* v. n. (sł.) osiadać, osieśdź na cudzym kraju.
Пришéствie, (sł.) przybycie, przyjście.
Пришибáть, -бúть, v. a. dadź raz tęgi, zranić; dobić (np. postrzelonego źwierza); *-шúбка, -шúбъ,* miejsce kaleczone, rana.
Пришивáть, -шúть, v. a. przyszywać, -szyć; (v. p. *-ся*); *-шúвка,* przyszycie; przyszytego co; *-шивный,* a. przyszywany.
Пришúтый, a. przyszyty.
Пришлéцъ, -шéлецъ, -шéльникъ, (sł.)

przychodzień, cudzoziemieć; obieżyświat, (awanturnik).
Пришлый, a. przybyły.
Пришпиливать, *-лить*, v. a. przypinać, -piąć (szpilkami). [& *при*.
Пришучивать, *-шутить*, v. Prim.
Прищемливать, *-щемлять*, v. Prim. & *при*.
Пріёмъ, przyjęcie, odebranie; dozys; *-ёмный*, a. do przyjmowania służący; *-ная горница*, pokój do przyjmowania odwiedzających; *-ный отецъ*, *-ная мать*, ojciec chrzestny; matka chrzestna; *-ёмочный*, a. do odebrania naznaczony; *-ёмщикъ*, odbieracz; *-іёмышъ*, m. wychowaniec.
Пріимчивый, a. gościnny.
Пріискивать, *-искать*, v. a. wyszukać, wynaleźć. [dobnie.
Пріискренно, ad. (sł.) równie, po-
Пріобрѣтать, *-обрѣсть*, v. a. nabywać, nabyć, pozyskać; (v. p. *-ся*); *-брѣтеніе*, nabycie, zysk; *-брѣтенный*, a. nabyty, pozyskany.
Пріобщать, *-щить*, v. a. przyłączać, -czyć; *- кого святыхъ таинъ*, dawać komu komunije Świętą; (v. p. *-ся*), it. komunikować, brać komunije; (S. *-общеніе*, part. *-общенный*); *-общникъ*, uczestnik, spólnik.
Пріобыкать, *-обыкнуть*, v. n. przywykać, -knąć, -zwyczaić się; *-быклый*, a. przywykły.
Пріостановить, v. a. zatrzymać, zastanowić; (v. r. *-ся*).
Пріосѣнять, *-нить*, v. a. cieniem okryć; (v. p. *-ся*).
Пріумножать, v. Prim. & *при*.
Пріуныть, v. n. zasmucić się.
Пріучивать, *-учать*, *-учить*, v. a. przyuczać, -czyć; (v. p. *-ся*); *-ученный*, a. przyuczony, przywykły.
Приѣдать, *-ѣсть*, v. a. pojadać, pojeść; *-ся*, v. r. przyjadać się (komu).
Пріѣздъ, przyjazd, przybycie; zajazd, wstęp, przystęp; *-ѣзжать*, *-ѣхать*, v. n. przyjeżdżać, -jechać, -być; *-ѣзжій*, *жаго*, m. przychodzień, -bycień, -były.
Пріютъ, przytułek, schronienie.
Пріязнь, f. przyjaźń; *-язненный*, a. (sł.) przyjazny.
Пріятелище, (sł.) rząp', cysterna.
Пріятель, przyjaciel; znajomy; *-ль-скій*, a. przyjacielski.
Пріяти, (sł.) (v. *принимать*) *- во чрево*, począć, zajśdź w ciążą; *-ятіе*, (sł.) przyjęcie, -jmowanie.
Пріятность, f. przyjemność, wdzięk; *-ный*, a. -jemny, miły; *-ятство*, przyjemność; przyjaźń; *-ствовать*, v. n. sprzyjać, życzliwym być komu.
Про, prp. (c. accus.) o; (w złożonych słowach) prze.
Проба, próba; próba srebra, złota.
Пробавлять, *-бавить*, v. a. (sł.) przedłużać, -dłużyć; *-ся*, v. r. zabawiać się gdzie; obywać się czém, o czém.
Пробалывать, *-болтать*, v. a. (vu.) bełkotać; *-ся*, v. r. (vu.) włóczyć się, tułać się; *wygadać się z czém.
Пробивать, *-бить*, v. a. przebijać, -bić (kulą); przeniknąć, przejść wskroś; przegrać zakład; (vu.) wysłać kogo dokąd gwałtem; (S. *-биваніе*, *-бивка*, part. *-битый*); *-ся*, v. r. przebijać się, przedzierać się; utorować sobie drogę, wzbić się; (o sukni i obuwiu) przedrzeć się.
Пробирать, *-брать*, v. a. oddzielić, odłączyć; przebić, przeciąć; (o roślinach) przerywać; *-ся*, v. r przebrać się, przedrzeć się.
Пробирщикъ, probierz.
Пробка, korek (do butelek).
Проблема, problema.
Пробный, a. do probowania należący; probny, z próbą.
Пробоватъ, v. a. próbować, dochodzić dobroci czego; próbować, doświadczać.
Прободать, *-бости*, v. Prim. & *при*
Пробой, *-боецъ*, skobel.
Пробоина, dziura przebita; *-бойный*, a. (o drodze) bity, torowany.
Проборъ, *-борецъ*, przeborek. [robi
Пробочникъ, korkociąg; ten co korki
Пробраніе, rozebranie, odłączenie; *-бранный*, a. rozebrany; v. *пробирать*. [v. a. przerzucać, -cić
Пробрасывать, *-бросить*, & *-ся*,
Пробуждать, *-буждать*, *-будить* v. a. przebudzać, -budzić; *-ся*, v r. przebudzać się, przebudzić się, ocknąć się.
Пробывать, *-быть*, v. n. przebywać, -być; *- безъ чего*, obejść si *-бытіе*, (sł.) przebyt, przebycie.
Пробѣгать, *-бѣжать*, v. n. prze

biegać, -bieżeć; (mimo) przebiegać; przebiegnąć, prędko przeczytać.

Пробѣливать, -бѣлить, v. a. wybielać, -lić; *-бѣлъ*, miejsce biało zostawióne w książce do pisania.

Проваливаться, -литься, v.r. przepadać, przewalić się; obalić się, zawalić się; (o wrzodzie) pęknąć; ukryć się; odejśdź, ujśdź; *-валина*, przerwa, rozpadlina, zapadlina; dziura; *-валъ*, przerwa, zapadlina, rozpadlina; otwór ropisty; przełom w ścianie twierdzy; *-вальщина*, (vu.) trudna rzecz; przykrość, rzecz markotna. [walać się.

Проваляться, v. r. chorować, leżeć;

Провёртывать, -вёрчивать, провертѣть, -рнуть, v. n. przewiercać, -wiercić; (v. r. & p. *-ся*), it. trafiać się.

Провидѣніе, przewidzenie; opatrzność (Boska); *-видѣть*, v. n. [przewidzieć.

Провизія, prowizya.

Провинція, prowincya.

Провиняться, -ниться, v. r. stać się winnym, przewiniać, -nić.

Провирать, -врать, v. a. rozgłaszać wieść fałszywą, łgać, zełgać; *-ся*, v. r. wymknąć się ze słowkiem jakiem.

Провіантъ, prowiant; *-антмейстеръ*, prowiantmajster; *-антска, ской*, kommissya prowiancka.

Проводить, -вести, v. a. prowadzić, -dzać; pociągać, -gnąć (np. drogę, rów); przepędzać (czas, lato i t. d.); odwłóczyć (kogo z czém), uwodzić; *-водникъ*, przewodnik; *-водчикъ*, prowadziciel; uwodziciel.

Проводы, m. pl. wyprowadzanie; uwodzenia, zawód.

Провожать, -водить, v. a. prowadzić (kogo), isdź z kim; *-жательный пиръ*, odprowadziny, uczta na pożeganie; *-жатой, таго*, przewodnik, towarzyszący w podróży.

Провозвѣщать, -вѣстить, v. a. przewieszczać, prorokować; (v. p. *-ся*); *-вѣщеніе*, przepowiedzenie, proroctwo; (part. *-щенный*); *-вѣститель, -вѣстникъ*, przewieszczyciel.

Провозглашать, -гласить, v. a. ogłaszać, ogłosić, obwieścić; (v. p. *-ся*); (S. *-глашеніе*, part. *-шенный*).

Провозить, -везти, v. a. przewozić, przewieźć.

Провозъ, m. przewóz, transport.

Проволакивать, -волочь, -лочить, v. a. przewłóczyć, -kać, przewlec; powlec; (o kruszcach) przeciągać, -gnąć; przewłaczać sprawę; (v. p. [ся).

Проволока, drót, drócik.

Проволочка, przewłoka, odwłoka.

Провонять, v. n. prześmiardnąć.

Проворить, v. a. (fa.) uwijać się z czém, pośpieszać; *-ворничать*, v. a. prędko działać; *-ворный*, a. szybki, prędki; zręczny, obrotny; *проворство, -ворность*, szybkość, prędkość; *-воръ*, m. zwinność, szybkość; zwinny człowiek.

Провѣвать, -вѣять, v. a. przewiewać, przewiać.

Провѣдывать, -вѣдать, v. a. dowiadywać się, dowiedzieć się, dociekaniem uznać. [trzu wysuszony.

Провѣсный, a. na czystém powie-

Провѣсъ, m. niedowaga.

Провѣтривать, -вѣтрить, v. a przewietrzać, -wietrzyć; (v. r. & p. *-ся*); *-вѣтрѣлый*, a. przewietrzony.

Провѣшивать, -вѣшать, -вѣсить, v. a. suszyć na powietrzu (np. rybę).

Провѣшивать, -вѣсить, v. a. omylić się w ważeniu; przeważyć, nadważyć; (v. p. *-ся*).

Провѣщавать, -вѣщать, v. a. przemawiać, -mowić; opowiadać, ogłaszać; przepowiadać, prorokować; *-щаніе*, (sł.) przemówienie, wyrzeczenie; proroctwo; (part. *-щанный*). [powietrzu wysuszyć się.

Провяливаться, -вялиться, v. r.

Прогалина, miejsce w rzece bezlodne; miejsce na niebie czyste; (w lesie) miejsce niezarośle drzewami.

Прогалиться, v. r. & i. (o niebie) wyjaśniać się (miejscami); (o rzece) ogołacać się z lodu miejscami.

Прогарина, -гаръ, miejsce przepalone.

Проглазѣть, v. n. prześlepić, nie postrzec; rozdziewiać gębę, lelkow patrz-ć.

Проглядывать, -глядѣть, v.n. przepędzać czas na patrzeniu; v. a. przeoczyć, prześlepić, nie postrzec.

Прогнаніе, -гнать, v. *Прогонять*

Прогнивать, -гнить, v. n. przegnić

Прогнѣвлять,-гнѣвать,-гнѣвить, v. a. rozgniewać, rozdrażnić (kogo); (v. r. *-ся*); (part. *-гнѣванный*).

Проговáривать, -говорить, v. a. mówić, powiadać; *-рить*, przestać mówić; przegadać (czas); *-ся*, v. r. wymówić się, wygadać się; *-вóрка*, wymówienie się mimowolne.

Прогóнныя дéньги, f. pl. pieniądze na przejazd pocztą; *-гóнъ*, pędzenie bydła; droga do wygonu; przejazd pocztą; (archit.) miejsca zostawione na schody i piece.

Прогонять, -гнáть, v. a. przepędzać, -dzić, przegnać (np. bydło); wyganiać, -gnąć, wypędzić; odpędzać; -dzić; spławiać, spuszczać; (o wietrze) rozpędzać, rozpraszać; v. n. przejechać, przebiegnąć; (v. p. *-ся*); (S. *прогнáніе*, part. *прóгнанный*).

Прогóркнуть, v. n. przegorzknąć.

Прогорѣлый, a. przegorzały, przepalony.

Прогребáть, -грести́, v. a. przemiatać, -mieść, odmieść; grabić (siano); robiąc wiosłami mimo przepłynąć.

Прогýливать, -гулять, v. a. przechadzać się; zaniedbywać, omieszkać; rozpędzać, oddalać spacerem; przetrwonić; tracić, opuszczać; *-ся*, v. r. przechadzać się; trzeźwić się; rozrywać się, rozerwać się; przetrwonić, zniszczyć się; (o pogodzie) wypogadzać się; *-гýлка*, przechadzka, spacer; zaniedbanie; *-гýлъ*, zaniedbanie, niedbałość; *-гýльный*, a. na próżnowaniu przepędzony; *-гýлянный*, a. na przechadzce spędzony; przetrwoniony.

Продавáть, -дáть, v. a. przedawać, -dać; *- съ молоткá*, przedawać przez aukcyą; (v. p. *-ся*); *-давáемый*, a. przedajny; *-дáвецъ*, przedawca, m.

Продáжа, przedaż, przedawanie; *-дáжный*, a. przedajny, przedażny; *przekupny.

Прóданный, a. przedany.

Продвигивать, -двигать, -двинуть, v. a. przesuwać, -sunąć; (v. p. *ся*).

Продéрживать, -держáть, v. a. przetrzymywać, przetrzymać.

Продéрзкій, a. zuchwały, nadto śmiały; *-дéрзостный, -дéрзый*, a. (sl.) śmiały, zuchwały; bezczelny; (S. *-зость*).

Продирáть, -драть, v. a. przedzierać, -drzeć; odłupić korę z drzewa; przecisnąć, przetknąć; *продрáть глазá*, *przetrzeć oczy, przebudzić się; *-ся*, v. r. przedrzeć się; *przepchnąć się.

Продлить, v. a. przewlec, przedłużyć; *-ся*, v. r. przedłużyć się, dłużej potrwać; *-длительный*, a. przeciągły, długo trwający.

Продовóльствіе, wyżywienie, utrzymanie; żywność, strawa, obrok, furaż; zaopatrzenie.

Продолжáть, -жить, v. a. (o czasie) przedłużać, przewlekać, przeciągać; kontynuować, dalej ciągnąć; przedłużać, dłuższym robić co; (v. r. & p. *-ся*); *-жéніе*, kontynuowanie, kontynuacya, ciąg dalszy; dalsze trwanie, trwałość; *-жéнный*, a. przedłużony; kontinuowany; *-жительность*, trwałość, długi przeciąg, stałość; *-жительный*, a. ciągły, długo trwający.

Продрáніе, v. *Продирáть*.

Прóдранный, a. przedarty.

Продремáть, v. Prim. & *про*.

Продýшина, rębla (na lodzie); rozpadlina (na lodzie) w porze wiosennéj.

Продырить, v. a. (vu.) (o sukniach i obuwiu) podziurawić, podrzeć; (v. p. *-ся*).

Продѣвáть, -дѣть, v. a. przewlekać, -wlec (co przez co); (v. p. *-ся*); (part. *-дѣтый*); *-дѣлка, -дѣлъ*, przełamanie, przebicie; przełom, otwór; (part. *-дѣланный*).

Продѣлывать, -дѣлать, v. a. długo pracować nad czém; przebijać, robić otwór; (o krupach) oczyszczać, obłuszczać; *-дѣтый*, a. przewleczony przez co, nawleczony.

Проéктъ, m. projekt, wniosek.

Проéмъ, dziura na wskroś, na wylot.

Проживáть, -жить, v. n. żyć, przeżyć; przebywać, przemieszkiwać; *- безъ чегó*, żyć, być bez czego; v. a. wydawać, expensować, strawić; (S. *-живáніе, -жи́тіе*, part. *-жи́тый*); *-ся*, v. r. wydać się na co.

Прожигáть, -жечь, v. a. przepalać, -lić (gorącém żelazkiem).

Прожóра, m. f. żarłok; *-жóристый*, *-жóрливый*, a. żarłoczny; *-вость*, *-жóрство*, żarłoctwo, -łoczność; *-жрáть*, v. n. (vu.) żreć.
Прóза, proza, mowa niewiązana; *-зáикъ*, prosaik.
Прозвáніе, v. *Прозывáть*; *прóзванный*, part. a *прозывáть*.
Прóзвище, przewisko, nazwisko.
Прозирáть, *-зрѣть*, v.n. (sł.) wzrok znowu otrzymać; przewidzieć.
Прознаменовáть, v. a. (sł.) przepowiadać, wróżyć, oznaczać; *-вáніе*, (sł.) przepowiednia, wróżba.
Прозорлúвецъ, (sł.) człowiek przezorny; *-лúвость*, (sł.) przezorność; roztropność; przenikliwość; *-лúвый*, (*-зрúтельный*), a. przezorny, przewidujący; roztropny; przenikliwy, bystrego rozumu. [*-чность*).
Прозрáчный, a. przezroczysty; (S.
Прозрѣніе, przywrócenie wzroku; przewidzenie; *-зрѣти*, v. *Прозирать* [strzać, -strzyć (piłę).
Прозýбривать, *-зýбрить*, v. a. nao-
Прозывáть, *-звáть*, v. a. nazwisko, przezwisko nadać; *-ся*, v. r. mieć nazwisko.
Прóзьба, *прóсьба*, prośba; skarga.
Прозѣвáть, v. a. zaniedbać, opuścić.
Прозябáть, *-зя́бнуть*, v. a. (sł.) sprawiać rośnienie; v. n. rość, rosnąć; *-зябéніе*, *-бáемое*, *маго*, n. roślina.
Проúгрывать, *-игрáть*, v. a. przegrywać, przegrać; tracić, przegrać (bitwę); przepędzać czas na graniu; przegrać (muz.); *-ся*, v. r. zgrać się zupełnie.
Проúгрышъ, przegrana; strata.
Произведéніе, v. *Производúть*.
Произведúмый, a. co wydaje się (np. z ziemi i t. d.); co pochodzi (skąd).
Производúтель, m. tworzyciel, płodziciel.
Производúть, *-вестú*, v. a. sprawiać, wydawać, rodzić, płodzić; podwyższać (awansować), kogo; wyprowadzać, -wodzić, -wieśdź (ród jaki, wyraz); *- слѣдствіе о чемъ*, rozpocząć dochodzenie; *- торгъ*, sprawować handel; (S. *-извождéніе*, *-ведéніе*), it. produkcya, produkt; podwyższenie (na stopień jaki); (w arytm.) mnogość, iloczyn; *- словъ*, pochodzenie wyrazow; (part. *-ведéнный*), it. pochodny, pochodzący; (v. p. *-ся*).
Произвóдный, a. (o wyrazach) pochodny, pochodzący; *-вóдство*, podwyższenie, posunięcie (na stopnie wyższe); postępowanie sądowe.
Произволя́ть, *-вóлить*, v. a. (sł.) chcieć, raczyć; *-волéніе*, wola, chęć, upodobanie; *-вóлъ*, wola, własna wola; *-вóльный*, a. dobrowolny.
Произнесéніе, v. *Произносúть*.
Произносúть, *-нестú*, v. a. wymawiać, wymówić; *-зношéніе*, *-несéніе*, wymawianie, pronuncyacya.
Произраждáть, *-родúть*, v. a. wydawać, płodzić; *-растáть*, *-ростú*, v. n. wyrastać, -rosnąć; * rodzić się; (S. *-растéніе*, *-рождéніе*), it. roślina; (part. *-ждéнный*).
Произшéствіе, zdarzenie, wypadek.
Прóйма, dziurka w uchu na kólczyk; rozpor (w sukni).
Проименовáть, v. a. nazwać, przezwać; *-ся*, v. r. mieć przezwisko; v. p. być nazwanym; *-новáніе*, przezwisko; (part. *-нóванный*).
Проúскивать, *-искáть*, v. a. sidła na kogo zasadzać.
Прóискъ, pl. podstęp, intryga, sidła.
Проистекáть, *-течь*, v. n. * wypływać, pochodzić; *-течéніе*, zrzódło, początek czego.
Происходúть, *-изойтú*, v. n. pochodzić, wynikać, brać początek; zdarzyć się, sprawować się; pochodzić skąd (np. rod jaki); *-хождéніе*, bieg, stan sprawy jakiéj; ród, plemię, pochodzenie.
Прокáза, f. trąd (*lepra*); *-кажéнный*, a. trędowaty.
Прокáзы, f. pl. figle, swawole; *прокáзить*, v. a. swawolować, figle robić; *-кáзникъ*, swawolnik.
Прокáлывать, *-колóть*, v. a. przekalać, przekłóć; (part. *-кóлотый*).
Прокáпать, v. n. przekapać. [*при*.
Прокáпывать, *-копáть*, v. Prim. &
Прокáрмливать, *-кормúть*, v. Prim. & *про*.
Прокáтъ, m. najęcie, pożyczenie czego; *-кáтный*, a. najmowany.
Прокáтывать, *-катáть*, v. Prim & *про*.

Прокашлянуть, v. n. kaszlnąć; *прокашлять*, v. a. przekaszlać.
Прокидывать, *-кидать*, *-кинуть*, v. a. przerzucić, mimo rzucić; *-кидышъ*, przerzut. [gotować się.
Прокипать, *-кипѣть*, v. n. prze-
Прокладывать, *-класть*, *проложить*, v. a. murować; przekładać, przełożyć (co między czém); (w rachunku) przeliczyć się, pomylić się; — *дорогу чрезъ* —, torować drogę przez —; *-кладка*, przekładanie; rzeczy służące do przekładania między czém.
Проклинать, *-клясть*, v. a. przeklinać, -kląć; (v. p. *-ся*); *-клятие*, przeklęcie, -klęctwo; wyklęcie, klątwa (kościela); *-клятый*, a. przeklęty, potępiony; wyklęty, w klątwę wrzucony; szkaradny.
Прокованный, a. przekuty, przebity.
Прокозыривать, *-зырять*, v. a. wystawiać na stracenie kozery; *przemarnować.
Проколотый, part. a *прокалывать*.
Прокопанный, a. przekopany.
Прокопъ, przekop, rów.
Прокоптѣть, v. n. przekopcić się.
Прокормиться, v. r. wyżywić się, utrzymać się; *-кормка*, wyżywienie, utrzymanie.
Прокрадываться, *-красться*, v. r. przekradać się, przekraść się.
Прокрашивать, *-красить*, v. a. dać grunt pod malowanie; innym kolorem oznaczyć.
Прокуда, m. & f. (vu.) v. *проказникъ*.
Прокуратъ, *-ратка*, swawolnik, swawolnica.
Прокуривать, *-курить*, v. a. przekadzać, -dzić; (v. p. *-ся*), it. v. r. nieco kurzyć się.
Прокуроръ, prokurator (w sądach).
Прокусывать, *-кусить*, v. a. przekąsać. [*въ* —, w zapasie.
Прокъ, trwałość; pożytek, korzyść;
Пролагать, *-ложить*, v. *Прокладывать*.
Пролаза, m. & f. chytrzec, przebiegłec; *-лазить*, v. n. przełazić; * chytrym sposobem podchlebiać się komu. [chytrzec, przebiegły.
Пролазъ, m. otwór do przełażenia;
Проламывать, *-мить*, v. a. przełamywać, -łamać; *-ся*, v. r. przełamać się; włamać się (w dom jaki); gwałtownie wejść; załamać się (na lodzie). [podporę krokwi; odleżenie.
Пролежни, m. pl. belki dachowe na
Пролеживать, *-лежать*, v. n. przeleżeć; odleżeć; (S. *-жание*).
Пролетать, *-тѣть*, v. n. przelatywać, -lecieć; *(o czasie) przeminąć; *-летный*, a. przelotny; *-ныя птицы*, ptaki wędrowne.
Пролетъ, przelot; *на* —, na przelot, na wylot, na wskroś.
Проливать, *-лить*, v. a. wylewać, rozlać; v. n. (o deszczu) paśdź ulewnie; (S. *-литие*); (v. p. *-ся*); *-литый*, a. rozlany, wylany; *-вный*, (o deszczu) ulewny, wielki.
Проливъ, przesmyk morski, cieśnina morska. [*вать, проложить*.
Проложенный, part. a *проклады-*
Проломъ, m. przełom, przerwa; *проломленный*, a. złamany, zgruchotany; *-ломный*, a. łomny, do łamania służący.
Пролыгать, *-лгать*, v. a. fałszywą wieść rozgłosić; *-ся*, v. r. fałszywe wziąć nazwisko.
Пролысина, miejsce nieco farbą powleczone; m. jasne między obłokami; m. bez lodu na rzece zamarzléj.
Пролѣзать, *-лѣзть*, v. n. przełazić, przeleźć.
Промалчивать, *-молчать*, v. n. przemilczeć; (S. *-молчание*).
Проманивать, *-манить*, v. a. karmić kogo nadzieją.
Проматывать, *-мотать*, v. a. marnować, przetrwonić; *-ся*, v. r. zniszczyć się przez marnotrawstwo.
Промахиваться, *-хнуться*, v. r. chybić, nietrafić; *-махнуть*, v. n. (fa.) przemachnąć, szybko przebiec; v. a. przetrwonić; *-махъ*, *-машка*, cios, raz daremny; *błąd, omyłka.
Промачивать, *-мочить*, v. a. przemoczyć; (v. p. & r. *-ся*). [& *про*.
Промедливать, *-медлить*, v. Prim.
Промежутокъ, m. międzymiejsce.
Промерзать, *-мерзнуть*, v. n. przemarzać, -rznać; *-мерзлый*, a. przemarzły.
Прометать, *-месть*, v. a. przemiatać, przemieść, przeczyścić miotłą.
Прометывать, *-метнуть*, v. a. przerzucać, chybić; pr. przez co.
Промигнуть, v. a. (fa.) zaniedbać.
Проминать, *-мять*, v. a. przegnia-

tać, -gnieść; przeprowadzać konia; (v. p. *-ся*), it. przechadzać się.
Промóина, miejsce na ziemi deszczem zmyte.
Промокáть, -мóкнуть, v. n. przemakać, -moknąć; *-мóклый*, a. przemoczony.
Промóлвить, v. a. przemówić (słowko); *-ся*, v. r. wymówić się z czém.
Промолчáніе, v. *Промáлчивать*.
Проморáживать, -рóзить, v. a. przemrażać, przemrozić. [klistera.
Промывáтельное, наго, n. enema,
Промывáть, -мыть, v. a. przemywać, -myć (np. rudy); (o wodzie) zmywać, zmyć; (v. p. *-ся*); (part. *-мытый*).
Прóмыселъ, -мыслъ, opatrzność Boska; przemysł, rzemiosło, sposób życia; łowy na zwierzęta (i t. d.), ptaki; *-мысленникъ*, m. opiekujący; *-слитель*, (o Bogu) opatrzyciel.
Промытáрить, v. a. roztrwonić.
†*Промытáть*, v. a. przemycać, -cić; *-мытъ*, przemycenie.
Промышленникъ, mający jaki przemysł (polujący na sobole, na ryby); *-мышленный*, a. przemysłem otrzymany; *-мышленой, наго*, m. (fa.) przemysł mający; przemyślny, pilnujący swojego zysku; *-мышлять, -мыслить*, v. a. (o Bogu) opiekować się; (fa.) żyć, utrzymywać się przemysłem; myśleć o czém, starać się o co; *-ся*, v. p. (o rybie i t. d.) polawiać się.
Промѣнивать, -нять, -нить, v. a. zamieniać, -nić, przemienić; (v. p. *-ся*), it. v. r. pomieniać się (z kim na co); (part. *-мѣнéнный*).
Промѣнъ, m. *-мѣна*, f. zamiana, zamian; ażyo; *-мѣнщикъ*, wekslarz.
Промѣривать, -мѣрять, v. a. wymierzać, -rzyć; - & *-ся*, omylić się w mierzeniu; *-мѣръ*, m. wymierzenie; nadmiar. [źnić się.
Промѣшкать, v. n. przeciągnąć; opo-
Проначертовáть, -ртать, v. a. (sł.) *wyobrażać, -brazić, oznaczyć; *-тáніе*, wyobrażenie, znak czego; (part. *-чéртанный*).
Пронáшивать, -носúть, v. a. (o sukni) używać, nosić; znosić, zedrzeć.
Пронестú, v. *Проносúть*.
Пронзáть, -нзúть, v. a. przebijać, -bić; przenikać, przerażać (jak np. głos, dzwięk); - *сéрдце печáлію* ranić serce smutkiem; (v. p. *-ся*); *-нзúтельный*, a. przeraźliwy; obraźliwy, dotkliwy.
Пронúзывать, -низáть, v. a. przenawłóczyć, -wlekać; *-нúзь*, f. perła do nawleczenia.
Проникáть, -никáть, -нúкнуть, v. a. przenikać, -knąć; przechodzić wskróś, przez co; *wzrastać, rozkrzewiać się.
Пронимáть, -нять, v. a. przekłóć, przedziurawić; * bić, chłostać do żywego; v. n. przejmować, przejąć, wskróś dojąć; (v. p. *-ся*), it. czuć dotkliwy ból od uderzenia i t. d.); przebrać się, przekraść się, przez co.
Проницáніе, -цáтельность, przenikłość, bystrość; *-льный*, a. przeraźliwy; przenikliwy; dowcipny.
Проничéніе, (sł.) odrośl, latorośl.
Проносúть, -нéсть, v. a. przenosić, -nieść mimo czego; *roznieść, rozgłosić; (v. r. & p. *-ся*).
Пронóсное, снаго, m. lekarstwo na laksowanie; *-сный*, a. wyprożnający.
Пронúра, m. f. osoba chytra.
Пронырúвать, -рнýть, v. n. pływać, płynąć nurkiem; pokazać się tylko na chwilkę; intrygować, podstępnie działać; *-нырливость*, f. *-нырство*, n. podstępność, chytrość; *-вый*, a. chytry, podstępny; *-нырствовать*, v. n. intrygować, podstępy czynić.
Пронюхивать, -нюхать, v. a. * przewąchać, przeczuć. [нимáть.
Пронятіе, S. & *-нятый*, part. про-
Проображáть, -образовáть, -образúть, v. a. wyobrażać, wystawiać, oznaczać, być na wzór.
Проображáться, -образовáться, -разúться, v. r. & p. wyobrażać się, być wyobrażanym; *-ображéніе, -зовáніе*, n. wyobrażenie; wzór (do naśladowania); *-вáтельный*, a. będący.
Пропадáть, -пáсть, v n. przepadać, -paść, zginąć; znikać, zniknąć; przepadać (jak np. zastaw); ginąć, gubić się; *-пáжа*, rzecz zgubiona.
Пропáживать, -пазúть, v. a. laskować, zlobkować.
Пропáивать, -поúть, v. a. (vn)

stracić pieniądze na częstowanie drugich winem i t. d.

Пропáлзывать, -пóлзть, v. n. przeczołgać się.

Пропáривать, -пáрить, v. a. przejąć parą; tęgo trzeć w łaźni.

Пропáриться, v. r. dać się długo trzeć w łazni. [*про*.

Пропáрывать, -порóть, v. Prim. &

Прóпасть, f. przepaść, bezdno; (fa.) *mnóstwo (niezliczone), wielość; *-пáдшій*, a. (fa.) przepadły, zginiony.

Пропекáть, -печь, v. a. upiec dostatecznie; (v. p. *-ся*).

Пропивáть, -пить, v. a. przepijać, -pić; *-ся*, v. r. przepić majątek swój. [żować.

Пропинáти, -пяти, v. n. (sł.) krzy-

Пропировáть, v. n. bankietować.

Пропúсывать, -писáть, v. a. przepędzać czas na pisaniu; przepisać, robić wzory do pisania; pisać, spisać, zapisać; wpisać, zapisać; opuszczać, wypuszczać w piśmie; (S. *-пúсываніе, -писáніе*, part. *-пúсанный*); *-пúска*, cedula, karteczka, bilet; miejsce w piśmie opuszczone; *-писный*, a. opuszczony w piśmie; *-нáя бýква*, głoska początkowa, wielka; *прóпись*, przepis, wzór do pisania.

Пропúтіе, v. *Пропивáть*.

Пропúтывать, -питáть, v. a. żywić, utrzymać, wyżywić; (v. r. *-ся*); *-питáніе*, wyżywienie, utrzymanie.

Пропúтый, a. przepity. [trzymanie.

Пропúхивать, -пихáть, -пихнýть, v. a. popychać, -pchnąć, na wprzód.

Проплетáть, -плéсть, v. a. przeplatać, przepleść.

Проповѣдалище, ambona, kazalnica; *-вѣдатель, -вѣдникъ*, oznajmiciel czego; woźny, ogłosiciel; nauczyciel; kaznodzieja; panegirysta; *-вѣдница*, ogłosicielka; nauczycielka; kaznodziejka; *-вѣдный*, a. zawierający kazania.

Прóповѣдь, f. opowiadanie, ogłoszenie, nauka; kazanie; *-повѣдывать, -вѣдать*, v. a. obwieszczać, ogłaszać, opowiadać, nauczać; kazać, kazanie prawić; chwalić, wysławiać; (v. p. *-ся*).

Пропóй, m. tryngielt, dane pieniądze na piwo; *-поéнный*, a. przepity; ten komu dano na piwo.

Пропóйца, m. f. (vu.) pijak, który wszystko przepija.

Пропóротый, a. rozpróty.

Пропóрція, proporcya; *-ціонáльной*, a. proporcionalny; (S. *-ность*).

Пропускáть, -пустúть, v. a. przepuszczać, -puścić; opuszczać, opuścić, wypuścić co; zaniedbać; *przecedzać; *-вѣсть*, rozgłosić, rozpuścic wieść; (S. *-пускáніе, -пущéніе*, part. *-щéнный*); (v. p. *-ся*).

Пропускный, a. przepustny, przepaszczający; *- видъ*, paszport; *пропускнáя бумáга*, bibuła.

Прóпускъ, przepuszczenie, przejście; opuszczenie (np. w piśmie); paszport.

Пропыживать, -пыжúть, v. a. probować armatę przez strzelenie bez kuli. [wać.

Пропѣть, v. a. prześpiewać, odśpie-

Пропятіе, krzyżowanie, ukrzyżowanie; *-пятый*, a. ukrzyżowany; *-пять*, v. *Пропинáть*.

Проражáть, -разúть, v. a. przebijać wskroś; *-жéнный*, a. przebity.

Проразумѣвáть, -мѣть, v. a. (sł.) poznać naprzód; *-умѣніе*, (sł.) przewidzenie.

Прорастáть, -рости, v. n. wzrosnąć przez co; (S. *-ращéніе*).

Прорвáть, v. *прорывáть, прорвáть*.

Прорекáть, -рéчь, v. a. przepowiadać, prorokować; *-речéніе, -рекáніе, -рицáніе*, przepowiadanie, -wiedzenie, prorokowanie; (part. *прореченный*).

Прорицáлище, wyrocznia, -cznica.

Прорицáтель, m. przepowiadacz, wróżbiarz; (*-ница*), wróżka.

Прорóкъ, prorok.

Проронúть, v. a. opuścić, przepuścić; opuścić co (w rachunku).

Прорóсть, f. mięso przerastałe; *-рóческій, -рóчій*, a. prorocki; *-рóчество*, proroctwo; *-ствовать, -рóчить*, v. n. prorokować; przepowiadać; *-рóчица*, prorokini.

Проращáть, -ростúть, v. a. wydawać, spłodzić.

Прорубáть, -рубúть, v. a. przerębywać, przerąbać; (v. r. & p. *-ся*), it. (o żołnierzach) przerzynać się, przerznąć się.

Прóрубь, f. przerębla, przerębl.

Прорýха, (vu.) błąd, przewinienie.

Прорýшиться, v. r. (vu.) przepadać, -paść przez co; *pobłądzić; zawinić, przewinić.
Прорывáть, *-рвáть*, v. a. przerywać, -rwać, rozerwać, -drzeć; przełamać, rozbić (np. szeregi nieprzyjacielskie); (v. r. *-ся*), it. (o wrzodzie) peknąć.
Прорывáть, *-рыть*, v. a. przekopać, -rywać, -ryć; (S. *-рывáніе*, *-рытіе*); (v. r. & p. *-ся*), it. *naszperać się; *-рывъ*, m. przebój (przez wojsko); przepękniecie (wrzoda); przekop, rów.
Прорыскать, v. n. przewalęsać się.
Прорѣзывать, *-рѣзать*, v. a. przerzynać, -rznąć; *-рѣзъ*, przerznięcie; *-ся*, v. r. (o zębach) wyrzynać się; v. p być przerzynanym.
Прóрѣзь, f. sadz rybi.
Посáдка, sadzenie roślin
Просáсывать, *-сосáть*, v. a. (o wodzie i t. d.) przesiąkać.
Просвáтать, v. a. zaręczyć; *-ная*, *ной*, zaręczona, panna młoda
Просвирá, v. *Просфорá*.
Просвúрки, f. pl. slaz (rośl.), (*Malva*).
Просвирякъ, *-свúрникъ*, piekarz, co opłatki piecze. [a. oświecajacy.
Просвѣтúтель, oświeciciel; *-льный*,
Просвѣтъ, prześwitanie; (arch.) otwór na okno w budynku.
Просвѣщáть, *-свѣтúть*, v. a. (propr. & *) oświecać, -cić; (v. p. *-ся*); *-свѣщéніе*, oświecenie; *-щéнный*, a. oświecony.
Просёлокъ, okolica między wsiami będąca; *-сéлочная дорóга*, droga polna, ścieżka.
Прóсинь, f. błękitnawość.
Просúтель, prosiciel; powód; *-льный*, a. proszący; powodowy.
Просúть, v. a. (*когó о чемъ*, *чегó*) prosić (kogo o co); (*на когó*) oskarżać, -rżyć kogo; *-ся*, v. r. prosić, upraszać o co.
Просіявáть, *-сіять*, v. n. zajaśnieć, zaświecić (przez co). [skrobać.
Проскребáть, *-скрéсть*, v. a. prze-
Прослáбить, v. a. przelaksować.
Прославлять, *-слáвить*, v. a. wysławiać, wychwalać; wsławiać, -wić; (v. r. & p. *-ся*); *-славляемый*, a. godny wysławienia.
Прослезúть, v. a. rozrzewnić kogo; *-ся*, v. r. rozrzewnić się.
Прослоняться, v. r. powłóczyć się.
Прослýга, uchybienie w służbie; *-слýживаться*, *-жúться*, v. r. uchybiać, uchybić w służbie.
Прослýшивать, *-слýшать*, v. a. przesłuchywać, przesłuchać.
Прослывáть, *-слыть*, v. n. słynąć, sławnym się stawać (z czego).
Прослышать, v. a. usłyszeć, dowiedzieć się. [smolić.
Просмáливать, *-смолúть*, v. a. po-
Просмáтривать, *-смотрѣть*, v. n. patrzec, przepędzić czas na patrzeniu; v. a. przeglądać, przepatrywać; przepatrzyć, przejrzeć; przeoczyć, przeslepić, nieobaczyć.
Просмóтръ, *-смотрѣніе*, przepatrzenie, przejrzenie; przeoczenie, nieobaczenie; (part. *-смóтрѣнный*). [*-ся*, v. r. naśmiać się.
Просмѣять, v. a. wyśmiać kogo;
Проснурóвывать, *-ровáть*, v. a. przesznurować (przez książkę it. d.)
Проснýться, v. r. przebudzić się.
Прóсо, proso (rośl.).
Просóвывать, *-совáть*, *-сýнуть*, v. a. przesuwać, przesunąć; *-ся*, v. r. przeciskać się, -snąć się.
Просóдія, prozodya, iloczas.
Просолѣть, v. n. *-солúться*, v. p. być przesolonym. [drzymanie.
Просóнки, m. pl. *-сóнье*, sen lekki,
Просóсанный, a. przesiąknięty (wo-
Просóсъ, szpara, rysa w łodzie. [dą.
Просрóчивать, *-срóчить*, v. a. omieszkać termin; *-срóчка*, omieszkanie terminu.
Простáкъ, *простякъ*, prostak.
Простёгивать, *-стегáть*, v. a. przeszywać, stępnować.
Простёгивать, *-стегнýть*, v. a. przeciąć co biczem.
Простеречь, v. a. przeoczyć, niepostrzeć; czatować, strzec przez czas.
Простéртіе, rozpostarcie; *-стéртый*, a. rozpostarty. [światowy.
Простéцъ, nieuczony; człowiek
Простирáть, *-стéрть*, *-стерéть*, v. a. rozpościerać, -strzeć; rozciągnąć, -przestrzenić; (v. r. & p. *-ся*)
Простúтельный, a. do przebaczenia; *-стúть*, v. *прощáть*.
Прóсто, ad. prosto, z prosta.
Простовáтый, a nieco prosty szczery, głupi; (S. *-тость*)
Простоволóсый, a. (vu.) (o kobie-

tach) z gołą głową, bez czepka.
Простодýшіе, szczerość, otwartość; *-дýшный*, a. szczery, otwarty.
Простóй, poczekanie.
Простоквáша, mleko kwaśne.
Простолюдúнъ, prosty człowiek; *-дúнство*, prosty stan.
Простонарóдіе, gmin, pospólstwo.
Простóрный, a. przestronny; *простóръ*, przestwor, -strzeń; *nieludność.
Простосердéчіе, szczerość, otwartość; *-рдéчный*, a. szczery, otwarty.
Простотá, prostota, prostość; szczerość, otwartość; nieostrożność.
Прострáнный, a. obszerny, rozciągły; (S. *-ность*); *-стрáнство*, obszerność, rozciągłość, rozległość, przestrzeń. [ostrzyżony.
Пострúженный, a. (a *постригáть*)
Простроúть, v. a. & *-ся*, v. r. - *дéньги*, przebudować pieniądze.
Прострѣ́ливать, *-стрѣлúть*, v. a. przestrzeliwać, -lić; *-стрѣ́лина*, *-стрѣ́лъ*, miejsce przestrzelone.
Простýда, przeziębienie.
Простужáть, *-стýживать*, *-студúть*, v. a. ochładzać, -dzić, przestudzić; przeziębiać, -bić; (v. r. & p. *-ся*).
Проступáть, *-пúть*, v. n. przeciskać się, -chodzić (atrament); *-ся*, v. r. przestępować, -stąpić, chybić w stąpieniu (propr. & *); *-стýпокъ*, przestępek, błąd.
Простывáть, *-стыть*, *-стынуть*, v. n. przestygać, stygnąć (propr. & *).
Простый, a. prosty; niezłożony; pusty, próżny; pospolity; prosty, łatwy; szczery, otwarty; pr., głupi; pr., gminny, niskiego urodzenia.
Простылый, a. ostygły.
Простыня́, (*-стынка*, d.), prześcieradło; opona płócienna pokrywająca tył konia a drugim końcem przymocniona do sani.
Простыня, (st.) przebaczenie.
Простѣ́нокъ, międzymurze.
Простя́къ, v. *Простáкъ*.
Просудúть, v. a. *przeprawować.
Просýнуть, v. *Просóвывать*.
Просутя́жить, v. n. przepędzić czas na prawowaniu się; przeprawować.
Просýха, susza; *-сýшивать*, *-сушúть*, v. a. przesuszać, przesuszyć; (v. p. *-ся*).
Просфорá, (*просвирá*), chleb święcony do mszy Świętej.
Просчúтывать, *-чéсть*, v. a. omylić się w liczeniu, w rachowaniu; *-ся*, v. r. przerachować się, stracić przez przerachowanie się.
Просыпáть, *-спáть*, v. a. spać przez czas niejaki; przesypiać, przespać; *проспáть хмѣль*, przespać się po upiciu się.
Просыпáть, *просы́пать*, v. a. (mimowolnie) rozsypać; (v. r. & p. *-ся*); (S. *просыпáніе*, part. *-сы́панный*).
Просыпáться, *-снýться*, v. r. przebudzać się, -dzić się, ocknąć się.
Просы́пу, *безъ просы́пу пúть*, v. a nieustannie pić; *б. пр. спать*, spać nie przebudzając się.
Просыхáть, *-сóхнуть*, v. n. przesychać, przeschnąć.
Просѣдáть, *-сѣ́сть*, v. n. przerywać się, -wać się, pęknąć; wychodzić, pokazywać się; (v. r. *-ся*)
Просѣ́дина, *-сѣдь*, f. włosy siwe przebijące się z pomiędzy innych; przerwa, rozerwisko; pęknięcie się; mech na twarzy; *-сѣ́дый*, a. (fa.) siwawy. [(w lasie).
Прóсѣка, *прóсѣкъ*, droga wycięta
Просѣкáться, *-сѣ́чься*, v. r. przebić się (przez wojsko).
Просѣ́ченный, a. przecięty, przerąbany, wyrąbany.
Просякáть, *-сякнуть*, v. n. przesiąkać, -knąć; *-сяклый*, a. przesiąkły.
Прóсянка, poświérka trznadel. [kły.
Просяный, a. prosiany.
Протáивать, v. *Тáять* & *про*; *-тáлина*, roztop, miejsce gdzie śnieg roztajał.
Протáлкивать, v. *толкáть* & *про*.
Протамóжье, przemycenie; przemyta. [*про*.
Протáптывать, a. *Топтáть* &
Протаскáть, v. Prim. & *про*.
Протвéрживать, *-твердúть*, v. a. przepowiadać, -wiedzieć sobie, powtórzyć (np. lekcyą).
Протекáть, *-тéчь*, v. n. płynąć przez co; (o czasie) mijać, przemijać; *-каетъ бумáга*, papier przebija; *-тéклый*, a. przepłyniony; upłyniony, przeszły.
Протесáть, v. a. przeciosać; (fa.) przebiegnąć, przebiec.
Протестовáть, v. a. (o wekslach

protestować; *-mécmъ*, (o wekselach) protest.

Прóтивень, m. brytfanna; *-вúтельный*, m. przeciwny; *-вле́нie*, sprzeciwienie się, opór.

Противля́ться, *-тúвиться*, v. r. sprzeciwiać się, opierać się; *-тúвникъ*, przeciwnik; *-тúвность*, rożność (w zdaniach); przypadek; *-тúвный*, a. przeciwny, niezgodny; przykry; *-тúвный*, *наго*, m. nieprzyjaciel; *-тивобóрникъ*, *-бóрствователь*, przeciwnik; *-бóрствie*, (sł.) opór, sprzeciwienie się; *-ствовать*, v. n. (sł.) przeciwić się, opierać się komu; *-тивовѣщáти*, v. a. (sł.) sprzeciwiać się (słowami) komu; *-водѣйствie*, działanie przeciwne; *-дѣйствовать*, v. n. odpierać, opierać się.

Противолежáщій, a. przeciwległy; *-вомы́слить*, v. n. przeciwnie myśleć.

Противоображáть, *-образúть*, v. a. (w malarstwie) umieszczać, kontrastować; *-брáзность*, (w malarstwie) kontrast.

Противополагáть, *-ложúть*, v. a. stawiać, co przeciw czemu; (v. p. *-ся*); *-положéнie*, *-лагáнie*, stawianie przeciw czemu, odpowiedź (przeciwna); *-полóжно*, ad. wbrew, przeciwnie; *-полóжность*, przeciwność, sprzeczność; *-полóжный*, a. przeciwległy, przeciwny.

Противорѣчить, v. a. przeczyć, zaprzeczać; *-тиворѣ́чie*, przeczenie, sprzeczność.

Противословéсникъ, sprzecznik.

Противостоя́ть, v. n. opierać się, bronić się. [przeciw; przeciwko.

Протúвъ, *-тúву*, prp. przeciw, na-

Протирáть, *-терéть*, v. a. przecierać, -trzeć; (v. r. *-ся*), it. przedrzeć się, przecisnąć się; *-тúскивать*, *-скуть*, v. a. przeciskać, przecisnąć.

Протúскиваться, *-тúснуться*, v. r. przecisnąć się (np. przez tłum ludzi). [kon pierwszy).

Протодiáконъ, protodyakon (dya-

Протоiерéй, protojerej, protopop.

Протоколúстъ, protokolista; *-кóлъ*, m. protokół.

Протóкъ, strumień, potok.

Протолкóвывать, *-ковáть*, v. a. wytłómaczyć, wyjaśniać.

Протомúть, v. a. znużyć, zmęczyć; *-ся*, v. r. namęczyć się, namordować się.

Протопля́ть, v. *Протáпливать*.

Протопóпъ, protopop, starszy nad popami; a. *протопóпскій*; *-пресвúтеръ*, m. protoprezbyter, starszy ksiądz.

Протоптáть, v. *Топтать*.

Проторгáть, *-тóргнуть*, v. a. przetargać, -targnąć; *-ся*, *-гнýться*, v. r. (sł.) przedrzeć się, -rwać się; *-ржка*, bankrut, bankructwo.

Прóторный, a. kosztowny, wiele kosztujący.

Прóторъ, *прóтори*, strata, expens.

Протóчина, dziura robakami przetoczona; *-тóчина*, *ручеёкъ*, strumyk.

Протрáвливать, *-травúть*, v. a. bejcować. [przesuszyć (siano).

Протря́сывать, *-трястú*, v. a.

Протурúть, v. a. przynaglić, zmusić.

Протухáть, *-тýхнуть*, v. n. zatęchnąć. [kać, przetknąć.

Протыкáть, *-ткнýть*, v. a. przety-

Протѣсня́ться, *-снúть*, v. r. przeciskać się, -snąć się; *-тѣшиться*, v. a. uweselić się, rozweselić się; przegrać majątek. [szczeknąć.

Протя́вкнуть, v. n. szczeknąć, za-

Протягáть, *-тя́жить*, v. a. przepieniać, przeprocessować.

Протягáться, v. r. prawować, processować się z kim; zniszczyć przez proces.

Протя́гивать, *-тягáть*, *-тянýть*, v. a. wyciągać; przeciągać słowa; *-ся*, v. r. wyciągać się; (v. p. *-ся*); *-тяжéнie*, (w fizyce) rozciągłość; *-жéнный*, a. rozciągły; *przeciągłość, odwłoka; *-тя́жность*, f. (o głosie) rozciągłość, przeciąganie; *-тя́жный*, a. przeciągły, rozciągły; *-тя́нутый*, a. rozciągnięty, wyciągnięty.

Проýлокъ, v. *Переýлокъ*.

Проучáть, *-учúть*, v. a. nauczać, nauczyć; *-чúть*, v. a. długo nauczać; karać dla poprawy; *-учка*, uczenie; uczenie się.

Профúль, profil, widok boczny; (w archit.) przecięcie prostopadłe budynku.

Профóсъ, profos.

Прохóдиться, v. r. przechadzać się

przechodzić się, spacerować.
Прохва́тывать, *-хвати́ть*, v. a. przejmować, przejąć; *-хва́ченный*, a. przechwycony, przejęty.
Прохла́да, chłodek, ochłodzenie; pokrzepienie, ożywienie; *-ди́тельный*, chłodzący; *-хла́дный*, a. chłodny; spokojny, wygodny; *-хла́дъ*, dogodność, wygoda; *-дѣть*, v. n. przechłodnąć; * ostygnąć; (v. p. *-ся*); *-хлажда́ться*, *-жда́ться*, v. p. być ochładzanym; v. r. *cieszyć się.
Проходи́ть, v. n. przechodzić się, chodzić; *- въ кафта́нѣ, въ сапога́хъ и пр.*, pochodzić w sukni, w bótach i t. d., przepędzić czas na zatrudnieniu jakiém; *проходи́ть, пройти́*, v. n. przechodzić, przejść; przechodzić, przejść mimo; (o cieczach) przenikać, przebijać; (o czasie) mijać, przemijać, -minąć; (o namiętnościach, chorobach i t. d.), przechodzić, przejść; przemijać; (o rzekach zamarzniętych) puszczać; (o naukach) uczyć, objaśniać; przebiegnąc, przejrzeć; v. i. *прохо́дитъ, пройдётъ такъ*, uchodzi, ujdzie tak (bez karania i t. d.); *-ходный*, a. przechodni; *-хо́дъ*, przechód, przechodzenie, przejście; przechód (miejsce którędy się przechodzi); *-хожде́ніе*, przechodzenie; wykład, wyłożenie (nauki); *- зва́нія, до́лжности*, pełnienie, wypełnienie powołania; *-хо́жей, жаго*, przechodzień; *-хо́жій*, a. przechodni, przez co przejść można; przechodzący, przejeżdżający.
Прохола́живать, *-лоди́ть*, v. a. ochładzać, ochłodzić; * (o miłości) ostudzać, ostudzić; (v. r. *-ся*).
Про́холодь, f. przymrozek; *-ло́женный*, a. przechłodzony, przestudzony.
Процвѣта́ть, *-цвѣсти́*, v. n. zakwitać, zakwitnąć; kwitnąć.
Проце́нтъ, procent.
Процѣживать, *-цѣди́ть*, v. a. przecedzać, -dzić; (v. p. *-ся*).
Проче́сться, v. r. przerachować się.
Проче́тный, a. brakujący, niedostający; *-че́тъ*, brak summy pochodzącéj z przerachowania się; przeczytanie.
Прочика́ть, *-чкну́ть*, v. a. przekalać, -kłóć (wrzód); *-ся*, v. p. & r. (o wrzodzie) przepękać się.
Прочи́тывать, *-чита́ть*, v. a. przeczytać.
Про́чить, v. a. chować, zachować.
Прочища́ть, *-чи́стить*, v. a. przeczyszczać, -ścić; (v. p. *-ся*); *прочища́ется не́бо, на небѣ*, wyjaśnia się, wypogadza się.
Про́чій, a. inszy, drugi; *въ про́чемъ*, wreszcie, z resztą.
Про́чкнутый, a. przekłóty, przepęknięty; v. *прочика́ть*.
Про́чный, a. trwały, mocny; (S. *-чность*).
Про́чь, ad. & int. precz.
Проша́къ, żebrak.
Проте́дшій, a. przeszły; *-дшее вре́мя*, (gramm.) czas przeszły.
Проше́ніе, prośba, petycya; skarga, żałoba (przed sądem); suplika, prośba.
Прошéствіе, przejście, przechód; upłynienie.
Прошиба́ть, *-би́ть*, v. a. przebijać, -bić, -strzelić; *-ся*, v. r. chybić, nie trafić; pomylić się; v. p. być przebijanym; v. r. (o drzewach) pukać się; *-ши́бка*, przestrzelenie, -bicie; *omyłka, błąd.
Прошива́ть, *-ши́ть*, v. a. przeszywać, -szyć; (v. p. *-ся*); *-ши́вка*, przeszycie; szew przeszywany; *прошивно́й*, a. przeszywany, przeszywny.
Проши́тый, a. przeszyty, przeszywany.
Прошко́ливать, *-шко́лить*, v. a. strofować kogo (słowami).
Прошлéцъ, *проидо́ха*, m. & f. (fa.) dogadzający komu.
Прошлого́дный, a. przeszłoroczny.
Про́шлый, a. przeszły, zeszły.
Проща́ть, *прости́ть*, v. n. przebaczac, -czyć; *прости́, проща́й*, bądź zdrów! *-ся*, v. r. *съ кѣмъ*, żegnać się z kim; v. p. przebaczać się.
Прощеголя́ть, v. n. przepędzać czas na strojeniu się; tracić, wydawać pieniądze na strój; *-ся*, v. r. niszczyć się przez elegancyą.
Проще́ніе, przebaczenie, przepuszczenie; *-ще́нный*, a. przebaczony, darowany.
Прощи́пывать, *-щипа́ть*, v. a. przerywać, -rwać.
Проѣда́ть, *-ѣсть*, v. a. przejadać, przejeść; przegryzać, -gryźć; (o istotach ostrych) przeżerać, -zrzeć; (part. *-ѣденный*).
Проѣ́дина miejsce przegryzione;

-ѣдчивый, a. przegryzający, przeżerający. [nie, -jechanie.
Проѣздка, *-ѣзжáніе*, przejeżdża-
Проѣздъ, m. przejechanie, przejażdżka, podróż; przejazd.
Проѣзжáть, *-ѣхать*, v n. przejeżdżać, przejechać; ujechać (np. tyle mil); *-жáться*, *проѣздиться*, v. r. przejeżdżać się. [dzony.
Проѣзженный, a. (o koniu) prowa-
Проѣзживать, *-ѣздить*, v. a. prowadzić (np. konie długo stojące w stajni).
Проѣзжій, *жаго*, m. przejeżdzający.
Прóѣсти, f. pl. koszta, nakłady.
Проявлять, *-явúть*, v. a. objawiać, -wić; *-явлéніе*, objawienie; *-явленность*, f. przezroczystość; *-явленный*, a. -zroczysty; objawiony; (v. r. & p. *-ся*). [wypogadza się.
Проясниваетъ, *-яснѣетъ*, v. n. i.
Прýги, m. pl. *прýжіе*, (sł.) szarańcze.
Прýгло, (sł.) sieć, sidło.
Прудúть, *прýдить*, v. a. tamować, robić tamę, groblę.
Прýдный, a. (sł.) skalisty, pełny skał.
Прудъ, m. staw.
Пружáтися, v. r. (sł.) naprężać się.
Пружúна, (d. *пружúнка*), sprężyna; * przyczyna, powód.
Прýжить, v. a. napełnić, wyprężać, -żyć; (v. r. *-ся*).
Прусáкъ, gat. mólu.
Прутняќъ, m. prącie, chróścina.
Прутъ, pręt, pręcik; sztabka, pręt (żelazny i t. d.); *-тяный*, a. z prątków zrobiony.
Прыгать, *-гнуть*, v. n. skakać, skoczyć; *-гýнчикъ*, skoczek, konik polny; *-гýнъ*, skoczek; * wietrznik; *-ýнья*, skoczka.
Прыгъ, (d. *прыжóкъ*), skok, skoczek.
Прыскалка, (u introligatorów) kiść do nakrapiania.
Прыскать, *прыснуть*, v. a. pryskać, -snąć; nakrapiać; *-ся*, v r. pokrapiać się, -opić się; pryskać na siebie wzajemnie.
Прыскъ, nakrapianego co (na oprawie książki); bieg, pęd.
Прыткій, szybki, prędki; (S. *-кость*); *-ковáть*, v. n. (vu.) być śmiałym.
Прыть, f. prędki, szybki bieg, pęd.
Прыщъ, bąbel, pryszczel; *-щевáтѣть*, v. n. pryszczeć się, krostawieć.
Прѣетъ, v. i. (o budynkach) potnieje; (o ciele) pre, zaognia się.
Прѣлый, a. zaprzały, zaogniony.
Прѣль, f. zapach od czego zaprzałego; zaprzanie, zaprzałość.
Прѣніе, spór, sprzeczka, kłótnia.
Прѣсный, (o wodzie) (przasny), słodki, nie słony; (o mleku) słodki, nie kwaśny, (S. *-ность*). [cić się.
Прѣтися, v. r. (sł.) swarzyć się, kłó-
Прѣть, v. n. przeć, potnieć; (o pieczeni) dusić się; gnić, psuć się.
Пря, f. (sł.) spór, sprzeczka.
Прядать, *прянýть*, v. a. skakać, skoczyć.
Прядево, przędziwo; *-дúльня*, przędziarnia; *-дúльщикъ*, przędziarz, prządca, m.; *-щица*, prządka, przę-
Прядь, f. przędza; nić. [dziarka
Пряжа, f. przędza.
Пряжить, v. a. w maśle smażyć; *пряженéцъ*, m. pasztet w maśle smażony.
Пряжка, (d. *пряжечка*), f. sprzączka.
Пряжмо, (sł.) placek w maśle smażony. [dziel.
Прялка, *прясли́ца*, prześlica, ką-
Прямикóмъ, ad. prosto (propr. & *).
Прямúкъ, człowiek szczery, prosty; *сказáть на прямúкъ*, *на прямкú*, prosto, szczerze, otwarcie.
Прямúть, v. a. prostować, wyprostować; * postępować szczerze; (S. *прямлéніе*); *-ся*, v. r. wyprostować się, stać się prostym.
Прямо, ad. prosto, w prostéj linii; wprost, naprzeciw, przeciwko; * szczerze, prosto; istotnie, prawdziwie; *прямость*, f. prostość (np drzewa).
Прямоугóльный, a. prostokątny.
Прямый, a. prosty, nie mający krzywości; * istotny, prawdziwy, prawy.
Пряникъ, piernik; *пряничникъ*, piernikarz. [nieco; (S. *-тость*).
Пряновáтый, a. ostrawy, gryzący
Пряность, f. ostrość, korzenność; *-ности*, f. pl. korzenie; *пряный*, a ostry, gryzący, korzenny.
Прясло, m. przęsło, część płota.
Прясть, (*прядý*), v. a. prząść, przęśdź; (v. p. *-ся*).
Прясться, v. p. być przędzonym.
Прятать, (*прячу*), v. a. chować, schować; (v. p. *-ся*). [się, kryć się.
Прятаться, v. r. chować się, skryć

Пря́ха, prządka, przędziarka.
Псало́мъ, m. psalm; *-ло́мникъ*, psalmista; *-ло́мщикъ*, psałterzysta.
Псалти́рь, f. (sł. *-ря*, m.) psałterz, księga z psalmami; psałterz (gat. arfy).
Пса́рня, *пса́рный дворъ*, psiarnia.
Псарь, m. psiarz.
Псина, smród psi. [*пит*).
Пси́нки, f. pl. psianka (rośl.), (*sola-*
Псо́вый, a. psi.
Пта́ха, (*пта́шка*, d.), f. ptaszek.
Птене́цъ, (*пте́нчикъ*, d.), (po sł. *пти́щъ*, *пти́чищъ*), ptaszę, ptaszątko; *dzieciątko. [szek.
Пти́ца, (*пти́чка*, d.), f. ptak, pta
Птицеволхвова́тель, m. ptaszowieszczek.
Птицело́въ, m. ptasznik; *-ло́вня*, ptaszniczy gaik, półko, gumienko; *-ло́вство*, ptasznictwo; *пти́чій*, a. ptaszy. [ptaszki); ptaszarnia.
Пти́чникъ, ptasznik; (przedający
Пу́блика, publiczność; *-бликова́ть*, v. a. publikować; *-бли́чный*, a. *-но*, ad. publiczny, głośny, jawny.
Пу́га, szeroki koniec jaja.
Пуга́ло, *пужа́ло*, straszydło.
Пуга́ть, *пужа́ть*, v. a. straszyć; (S. *пуга́ніе*, *пужа́ніе*, part. *пуга́нный*); *-ся*, v. r. bać się, lękać się.
Пу́гачъ, v. *Фи́линъ*
Пу́говица, (*-говка*, *-говочка*, d.), guzik, guziczek; *-говочникъ*, guzi-
Пуда́рь, drążnik. [karz.
Пудови́къ, v. *Пудъ*.
Пу́дра, puder; *пу́дреникъ*, pudermantel; *пу́дреница*, puszka lub worek z pudrem.
Пу́дрить, v. a. pudrować; (v. r. *-ся*); *пу́дряный*, a. pudrowy.
Пудъ, m. pud, waga od 40 funtów.
Пужли́вый, a. bojaźliwy, lękliwy; (S. *-вость*).
Пуза́нъ, (vu.) brzuchacz, brzuchal; *-а́тый*, a. brzuchaty.
Пу́зо, (vu.) brzuch gruby.
Пузы́рь, (*-зыре́къ*, d.), m. pęcherz, pęcherzyk (w ciele zwierzęcém); bańka na wodzie; bąbel, pryszcz od oparzenia się; bańka, banieczka aptekarska; *пузырева́тый*, a. pęcherzowaty; *-зы́ристый*, a. pęcherzysty; *-зы́риться*, v. r. (o wodzie) bańki puszczać; *-зы́рный*, a. pęcherzowy.
Пу́кать, *пу́кнуть*, v. n. pukać, pękać.
Пукъ, (*пучо́къ*, d.), pęk, pęczek; wianek, bukiet.
Пу́льсъ, puls (tętno).
Пу́ля, kula (karabinowa).
Пу́мпа, skóra funtowa.
Пунктъ, punkt; artykuł.
Пуншъ, poncz, puncz; a. *пу́ншевый*.
Пупъ, *пупо́къ*, m. pępek, pępeczek; *-кови́на*, pępowina, sznurek pępkowy.
Пупы́рь, m. pryszczel, pryszcz, bąbel.
Пу́пышекъ, pąk, pączek drzewny; *пу́пышъ*, kieł, kiełek, zarodek; wy-
Пу́рпуръ, m. purpura. [pukłość.
Пуска́ть, *пуща́ть*, *пусти́ть*, v. a. puszczać, puścić, wpuścić; (o słońcu) wyrzucać, wydawać, wypuszczać (promienie); (o drzewach) puszczać (pączki, liście); (w handlu) przedawać, puścić (co za pewną cenę); *пусти́ть жильцо́въ въ свой домъ*, przyjąć komorników do swego domu; *пуска́ть стрѣлы*, puszczać, rzucać strzały; *– кого́ на во́лю*, dać komu wolność; *– жену́*, (sł.) opuścić żonę, rozwieść się z żoną; *– кровь*, puszczać, puścić krew; *что въ огла́ску*, rozgłosić, rozpowiedzieć co; *– кого́ по́ міру*, przywieść kogo do żebractwa; *-ся*, v. r. puszczać się, puścić się, udać się (dokąd); rzucić się (na kogo); *во что*, puścić się na co, wziąć się do czego.
Пустельга́, pustułka, pustółka (ptak).
Пустодо́мъ, zły gospodarz, o dom swój niedbający.
Пустоме́лить, v. n. bredzić, bzdurzyć; *-ме́льство*, brednia; *-ме́ля*, papla, gaduła.
Пустоплѣ́сье, okolica bezludna.
Пустопоро́жній, a. pusty, próżny.
Пустосвя́тъ, (*-свя́тка*), świętoszek, obłudnik; *пустосвя́тство*, bożkowanie, obłuda.
Пу́стословъ, v. *Пустоме́ля*.
Пустота́, pustość, pustota, miejsce próżne; plotki, próżna gadanina.
Пустоцвѣ́тъ, czczy kwiat, (w bot.) kwiat męski.
Пустоши́ть, v. a. pustoszyć.
Пусто́шка, v. *Удо́дъ*.
Пу́стошный, a. (sł.) próżny, nadaremny, bezpożyteczny.
Пу́стошь, puszcza, miejsce puste,

niezaludnione; próżna, czcza mowa.
Пустый, a. pusty, próżny, czczy; pusty, niezaludniony; próżny, nadaremny; *впусте*, ad. na próżno, bez żadnego użytku.
Пустынникъ, m. pustelnik.
Пустынничать, v. n. w pustelni żyć, pustelnicze życie pędzić; *-ничество*, n. pustelnictwo, życie pustelnicze.
Пустынный, a. samotny, pustelniczy.
Пустынскій, a. klasztorny.
Пустыня, pustynia, puszcza; pustelnia.
Пустыня, klasztor na ustroniu będący.
Пустырь, m. miejsce puste między domami, pustki.
Пусть, *пускай*, niech, niechaj, (v. *пускать*).
Пустѣть, v. n. pustoszeć; *-стякъ*, m. *пустяки*, pl. (fa.) *brednie, fraszki.
Пута, *путы*, f. pl. (sł.) okowy, kajdany; pęta, łyka na konia.
Путаница, plątanina; * głupstwa, brednie; *mówiący lub piszący głupstwa.
Путаніе, wykłanie, plątanie.
Путаный, a. poplątany.
Путань, f. plątanina, nici poplątane.
Путать, v. a. plątać, wikłać, -klić; *wplątać kogo w co; (fa.) mówić lub pisać głupstwa; (v. p. *-ся*).
Путеводитель, (*-ница*), przewodnik, (-niczka); *-водство*, przewodniczenie, pokazywanie drogi; * przewodnictwo; *-ствовать*, v. n. przewodniczyć.
Путешественникъ, podróżnik, podróżujący; *-ница*, podróżująca; *-шествіе*, podróż; podróżowanie; podróż, (opisanie podróży); *-шественный*, a. podróżny; *-шествовать*, v. n. podróżować.
Путлище, puślisko.
Путло, pęca, pęcina.
Путлянка, labirynt.
Путный, a. podróżny; *zdatny, sposobny.
Путь, m. droga; podróż; (fa.) * pożytek, korzyść.
Пухлина, puchlina.
Пухлый, a. spuchły, opuchły.
Пухнуть, v. n. puchnąć.
Пуховикъ, m. pościel puchowa, pierzyna, piernat; *пушистый*, a. puszysty.
Пухъ, (*пушокъ*, d.), m. puch, puszek; mech twarzy; mech na roślinie; mech na zwierzętach (np. na bobrach).
Пучина, bezdno, głębia, wir morski; [morze.
Пучить, v. a. wzdymać, wzdąć; (S. *пученіе*); (v. p. *-ся*).
Пушка, (*-шечка*, d.), armata, działo; *пушечный*, a. armatny; *-шкарь*, [m. kanonier.
Пушокъ, v. *Пухъ*.
Пушь, f. futro, futra; *пушить*, v. a. obszywać, bramować futrem; *пушный*, a. futrzany; *-шнарь*, m. kupiec futrami handlujący.
Пуще, ad. bardziéj, gorzéj; *-щій*, a. gorszy.
Пущеница, *-ная*, *ной*, f. (sł.) rozwódka, opuszczona żona.
Пхать, (*пихать*), *пхнуть*, v. a. & *-ся*, v. r. pchać, pchnąć.
Пчела, pszczoła; *-ловодъ*, *-водецъ*, pszczelarz.
Пчельникъ, pszczelnik, ulownica; rojownik lekarski (rośl.), (*Melissa hortensis*); *-льный*, *-линый*, a. pszczelny.
Пшеница, pszenica; *-ничный*, a. [pszenny.
Пшено, proso; *- сарацинское*, ryż; *пшенникъ*, *пшонникъ*, placek z jagieł; *пшонный*, a. jaglany, z jagieł.
Пыжикъ, siéwka stadnik (ptak); renn młody (bez rogów); skóra rennowa.
Пыжъ, (artyl.) przybitka; *-жовникъ*, grajcar (do wyciągania z broni ogniowéj nabojów).
Пылать, v. n. goreć, palić się jasno; *pałać (np. gniewem).
Пылинка, pyłek (słoneczny).
Пылить, v. a. kurzyć, kurz robić; (v. r. *-ся*).
Пылкій, a. płomienisty; *ognisty, żywy, bystry; gorący, zapalczywy; (S. *-кость*).
Пыловатый, a. kurz, pył wydający.
Пылъ, płomień, ogień; *gniew, zapalczywość.
Пыль, f. pył, kurz; *-льный*, a. zakurzony.
Пырей, pérz (rośl.).
Пыро, (sł.) groch.
Пырокъ, sturknienie, uderzenie; *пырять*, *-рнуть*, v. a. (fa.) sturkać, szturkać, -knąć, uderzyć; *wysłać nagle kogo dokąd; rzucać, ciskać; *-ся*, v. r. sturkać się.
Пытать, v. a. probówać; doświadczać, dochodzić czego; badać, mę

czyć na torturach; (S. *пытанiе*, part. *пытанный*); *-ся*, v. r. kusić się, pokusić się.
Пытка, pytki, męki, tortury; *пыточный*, a. torturowy. [ciekawy.
Пытливость, ciekawość; *-вый*, a.
Пыха, (sł.) pycha, duma.
Пыхать, *пышать*, (*пышу*), *пыхнуть*, v. n. (o ogniu) wybuchać, -chnąć; *-шать гнѣвомъ*, dychać, pałać gniewem.
Пыхтѣть, (*пыхчу*, *-хтишь*), v. n. dychać, dyszeć; dąsać się (w złości).
Пыхъ, wybuch, wybuchnienie.
Пышка, f. gat. ciasta w maśle smażonego. [pańsku.
Пышничать, v. n. żyć pysznie, po
Пышность, f. okazałość, spaniałość, przepych; *-ный*, a. okazały, spaniały, pyszny. [mać; (v. r. *-ся*).
Пыщить, v. a. puszyć kogo, nady-
Пьянивый, *пьянчивый*, a. (sł.) skłonny do pijaństwa.
Пьяница, *-нюга*, m. f. pijak, opój, pijanica; *-нячникъ*, krzak łochiniony.
Пьянственный, a. upajający.
Пьянство, *пiянство*, n. pijaństwo.
Пьянствовать, v. n. upijać się, pić.
Пьяный, a. pijany; upajający.
Пѣвень, m. kogut. [śpiewaczka.
Пѣвецъ, m. śpiewak; poeta; *-вица*,
Пѣвунъ, (o ptakach) lubiący śpiewać.
Пѣвческая, *кой*, śpiewalnia; *-скiй*, a. śpiewacki.
Пѣвчiй, a. (o ptakach) śpiewający; *-чiй*, *чаго*, m. śpiewak.
Пѣганка, gatunek kaczki.
Пѣгiй, a. (o koniach) pstry, pstrokaty.
Пѣжина, f. (u koni) piętno okrągławe innego koloru na białéj sierci.
Пѣна, piana, pianka.
Пѣна, (*пѣнка*, *пѣночка*, d.), kożuch, kożuszek (np. na mleku i t. d.).
Пѣнистый, a. pienisty.
Пѣнить, v. a. pienić; (v. r. *-ся*).
Пѣнiе, śpiewanie.
Пѣнка, pliszka biegacz (ptak).
Пѣнка морская, piana morska; *-ковый*, a. z morskiéj piany. [mléka.
Пѣнникъ, pokarm z gotowanego
Пѣня, kara pieniężna; wymówka, nagana. [m. (sł.) pieniądz.
Пѣнязжникъ, (sł.) wexlarz; *пѣнязь*,
Пѣнять, v. a. wymawiać, łajać.
Пѣснь, *пѣсня*, f. pieśń, pienie; *пѣсенникъ*, który (*-ница*, która) wiele pieśni umie; książka z pieśniami *-сенный*, a. pieśniowy; *-нно*, ad. (sł.) w pieśniach, pieśniami; *-снописецъ*, (sł.) pieśniotwórca; *-пѣвецъ*, (sł.) śpiewak; pieśniotworca duchowny; *-пѣнiе*, (sł. *-снословiе*), n. pieśni kościelne; *-нословъ*, m. hymnista; *-словiе*, pienie duchowne.
Пѣстовать, v. a. piastować, pielęgnować; *-ся*, v. r. pieścić się, bawić się (z dziecięciem).
Пѣстунъ, piastun; *-ница*, (sł.) piastunka; *-ствовати*, v. a. (sł.) piastować, pielęgnować.
Пѣтухъ, (*-тушекъ*, d.), (po sł. *пѣтелъ*), m. kogut, kur; *-индѣйской*, m. indyk; *-тушiй*, *-туховый*, a. koguci; *-тушiй гребень*, m. szarłat czubaty (rośl.); *-тушьи головки*, f. pokrzywa głucha (rośl.).
Пѣть, (*пою*, *поешь*), v. a. śpiewać; opiewać; (part. *пѣтый*).
Пѣхота, piechota, infanteria; *пѣхотный*, a. piechotny, pieszy.
Пѣшеходецъ, *-ходъ*, m. piechotnik, pieszo idący; *-ходити*, v. n. (sł.) piechotą; (S. *-хожденiе*).
Пѣшiй, a. pieszy, piechotny. [cab.
Пѣшка, f. pieszek w szachach; war-
Пѣшкомъ, ad. pieszo, pieszą.
Пядень, *пядь*, f. piędź.
Пялить, v. a. wyciągać, -gnąć, rozciągnąć, rozpiąć; (v. r. *-ся*).
Пялиться, v. r. wyciągnąć się.
Пяло, rama białoskórnicza.
Пяльцы, m. pl. krosna, krosienka.
Пясть, f. pięść; *пястать*, v. a. pięściami bić.
Пята, (*пятка*, d.), piętą, piętka; zawiasa u drzwi; zkład pierwszy w sklepieniu; sznur u niewodu; piętka (u pończoch).
Пятакъ, (*-тачекъ*, d.), piętak.
Пятерикъ, (o świecach) pięć na jeden funt; sznur pięciodrutowy; (o drzewach) mający pięć werszków średnicy lub pięć sążni długości.
Пятерица, (sł.) piątka, pięć czego; *пятерицею*, *пятищи*, (sł.) pięć razy. [ciu składający się.
Пятеричный, *-терный*, a. z pię-
Пятерка, piątka w kartach.
Пятерня, f. pięć; garść.
Пятеро, nu. pięcioro.

Пятидесятилѣтный, pięćdziesiątletni; *-тиднёвный*, a. pięciodniowy.
Пятикопѣечникъ, m. sztuka pięciokopijkowa; *-тикра́тный*, a. pięćkrotny; *-тили́стникъ, -типалечникъ*, pięćperst pospolity, pięćlistnik (rośl.).
Пятильна, (vu.) pęk lnu składający się z 50 garści; *-тилѣтный*, a pięcioletny; *-тимѣсячный*, a. pięciomiesięczny.
Пяти́на, f. piątka, piąta część czego; (dawniéj) w Nowogrodzie, jedna z pięciu części miasta; *-ти́нецъ*, m. mieszkaniec takiéj części; v. *пяти́на*.
Пяти́нка, f. moteczek nici z pięciu [pasm.
Пяти́нщикъ, płacacy lub biorący piątą część z czego.
Пятисо́тый, a. pięćsetny; *-тиструнный*, a. pięciostronny; *-титысячный*, a. pięciotysięczny.
Пятить, v. a. cofać, cofnąć; (S. *пяченіе*); (v. r. *-ся*), it. *niedotrzymywać słowa.
Пятиуго́льникъ, pięciokąt; *-льный*, a. pięciokątny; *-тифу́нтовый*, a. pięciofuntowy.
Пятна́дцать, nu. piętnaście; *-на́дцатый*, a. piętnasty.
Пятна́ть, v. a. stęplować, piątnować; *czernić, osławiać; (v.p.*-ся*).
Пя́тница, piątek; *страстна́я –*, wielki piątek.
Пятничать, v. n. pościć w piątki.
Пятно́, (*-ны́шко*, d.), n. plama, plamka; *роди́мое –*, znamię; *piętno, plama, hańba.
Пятно́й, a. piętowy. [piątek).
Пято́къ, m. pięć sztuk czego; (po sł.
Пять, nu. pięć; *пя́тый*, a. piąty.
Пятьдеся́тъ, nu. pięćdziesiąt; *-деся́тница*, f. (sł.) zielone świątki; *-ся́тый*, a. pięćdziesiąty.
Пятьсо́тъ, nu. pięćset; *-со́тый*, a. [pięćsetny.
Пятью́, ad. pięć razy.
Пяченье, wsteczny bieg (planet).

Р.

Раба́, *рабы́ня*, niewolnica, poddana; *ра́бичищъ*, (sł.) syn niewolnika.
Раболѣпіе, *-лѣпство*, *-лѣпность*, duch, umysł niewolniczy; *-лѣпный*, a. niewolnicy.
Рабо́та, robota, praca; *-бо́тать*, v. a. robić, pracować; *-бо́тенъ*, a. posłuszny, podległy; *-бо́тливый*, a. pracowity, nieleniwy; *-бо́тникъ*, (*-ница*), robotnik, (-nica); *-бо́тничій*, a. robotniczy; *-бо́тный*, a. roboczy, robotny; (sł.) służebny; *-бо́чій*, a. roboczy, do roboty przeznaczony.
Рабъ, m. niewolnik, poddany; służebnik, sługa; *ра́бскій*, a. niewolniczy; *ра́бство*, n. niewola, niewolstwo; *-ствовать*, v. n. być w niewoli.
Рабы́ня, niewolnica; sługa, służebnica; *-бы́ничъ*, syn niewolnicy.
Ра́вви́нъ, rabin (żydowski). [we.
Равенду́къ, rawenduk, płótno żaglo-
Ра́венство, n. równość. [zna.
Равни́на, *ровн–*, równina, płaszczy-
Равно́, *ро́вно*, ad. równo, gładko; zarówno (ani mniej, ani więcéj); *всё равно́*, wszystko jedno.
Равноапо́столъ, m. Święty porównany przez kościół z Apostołami; a. *-апо́стольный*; *-бёдренный*, a. (o trójkątach) równoramienny; *-бо́кій*, *-бо́чный*, a. (w gieom.) równoboczny; *-бо́чно*, ad. równobocznie; *-вѣсіе*, równowaga, ważność; *-вѣсный*, a. równoważny; *-де́нственникъ*, równik, ekwator; *-де́нствіе*, nocorownia, porównanie dnia z nocą; *-ду́шіе*, n. obojętność, spokojność; *-ду́шный*, a. obojętny, spokojny; *-лѣтіе*, równe lata; *-лѣтный*, a. równego wieku, równe lata mający; *-мо́щіе*, równa moc; *-мо́щный*, a. równomocny.
Равномѣрно, ad. rownie, podobnie, zarowno; *-мѣрный*, a. równy, jednakowy, podobny; jednostajny; *-обра́зіе*, *-обра́зность*, f. jednostajność, równokształtność; *-обра́зный*, a. -stajny, -kształtny; *-сто́ронный*, a. równostronny, -boczny.
Ра́вность, *ро́вность*, równość, jednajkowość.
Равноуго́льный, a. równokątny; *-ча́стный*, a. mający równe cześni; *-ча́стнѣ*, ad. (sł.) na równe części; *-че́стный*, a. (sł.) rownéj czci; *-чи́сленный*, a. równoliczny.
Ра́вный, a. równy, gładki; równy (co do siły, do liczby i t. d.); jednakowy, jednostajny.
Равня́ть, *ровня́ть*, v. a. równać

gładkim robić; równym, jednakowym robić; (v. r. *-ся*). [tego.
Ра́ди, prp. dla; *сего́ -, того́ -*, dla
Раді́вый, a. gorliwy, pilny; (S. *-вость, -ность*).
Ра́дованіе, radowanie się; radość.
Ра́дованный, a. wesoły, radosny.
Ра́довать, v. a. cieszyć; *-ся*, v. r. (*чему́ или́ о чёмъ*), (radować się), cieszyć się z czego, nad czém; *-до́стный*, a. radosny, wesoły.
Радостотвори́ти, v. a. (sł.) cieszyć; *-тво́рный*, a. (sł.) cieszący.
Ра́дость, radość, wesołość.
Ра́дуга, tęcza.
Раду́шіе, szczerość, otwartość; *-ду́шный*, a. szczery, otwarty, dobro-
Радъ, a. rad, kontent. [tliwy.
Радѣ́ніе, staranność, staranie.
Радѣ́тель, (*-льница*), opiekujący (-ca) się czém. [starający się o co.
Радѣ́тельный, a. *-но*, ad. gorliwy,
Радѣ́ть, v. n. starać się o co, być dbałym.
Раёкъ, m. pryzma; kamera obskura; paradys, raj w teatrze.
Ражда́ть, роди́ть, v. a. rodzić, płodzić; * sprawiać, być przyczyną; *-ся*, v. p. rodzić się, być urodzonym; v. r. rodzić się, powstawać, pochodzić.
Раждже́ніе, (sł.) zapalenie; susza.
Ра́жій, a. (vu.) silny, tęgi.
Разба́ливаться, -болѣ́ться, v. r. rozchorować się; v. i. zaczyna boleć.
Разба́лтывать, v. *Болта́ть* & *раз*.
Разбива́ть, -би́ть, v. a. rozbijać, -bić; rozpędzać, rozpraszać; rabować, gwałtem odbierać; rozstawiać, rozkładać; *- кого́*, *mieszać kogo; *- кого́*, bić, wybić kogo; *- что*, (fa.) psuć, zepsuć; przerwać co, przeszkodzić; (S. *-бива́ніе, -би́тіе, -би́вка*, part. *-би́тый*), it. (o koniach) podbity; (v. p. *-ся*)
Разби́вка, (*продава́ть*) *въ разби́вку*, przedawać cząstkowo; *-би́вный*, a. rozdzielny; *-би́вчивый*, a. ułomisty, co się łatwo łamie; *sprzecznomowny.
Разбира́ть, разобра́ть, v a. rozbierać, rozebrać, rozłożyć; rozłączyć, rozdzielić; rozkupować, rozkupić; roztrząsać, rozważyć; pojmować, pojąć, zrozumieć; rozróżniać, wybierać czynić wybór; (S. *-бира́ніе, -зобра́ніе*, part. *разо́бранный*); *-ся*, v. r. rozkładać się, rozłożyć się z czém; rozprzedawać się, odbywać się; być rozbieranym, roztrząśniętym; układać się, ułożyć się, -dzić się z kim o co; *-бира́тель*, ten co rozbiera; *-би́тіе*, rozproszenie, rozpędzenie, porażenie (wojska).
Разбогатѣ́ть, v. n. zbogacić się.
Разбодря́ться, -дри́ться, v. r. (fa.) pokazać odwagę.
Разбо́й, rózbój, -bójstwo; *-бо́йникъ*, rozbójnik; mewa pasorzytna (ptak); *-бо́йничать*, v. n. rozbójstwa czynić; *-бо́йничество, -бо́йство*, rozbójnictwo, rozbójstwo.
Разбо́рчивый, a. rozsądny, rozeznany; wybrydny (np. w potrawach); *-вость*, rozsądek, rozeznanie.
Разбо́рщикъ, v. *Разбира́тель*.
Разбо́ръ, wybor; roztrząśnienie (np. spraw sądowych); przegląd, przezor, lustracya (wojska); (o towarach) gatunek; (u kupcow) pokup, odbyt; rożnica, rozłączenie; *-бо́рный*, a. do rozbierania.
Разбра́живаться, -броди́ться, v. r. długo rozejśdź się.
Разбра́нивать, v. *Брани́ть* & *раз*.
Разбра́сывать, -броса́ть, v. a. rozrzucać, -cić; * rozsypać; roztrwonić; *-ся*, v. r. długo rzucać; rzucać się, przewracać się (np. na łożku).
Разбра́таться, v. r. (vu.) zerwać z kim przyjaźń.
Разброди́ться, -бре́сться, v. r. (fa.) rozchodzić się, -proszyć się, -sypać się; (S. *разбро́дъ*).
Разбужа́ть, -буди́ть, v. a. przebudzać, -dzić, rozbudzić; (v. r. *-ся*).
Разбѣда́ться, -бѣжа́ться, v. r. rozbiegać się, -biec się; rozpędzać się, -dzić się; *-бѣ́гъ*, rozbieg; rozpęd, pęd. [a. rozuzdać się.
Разва́живаться, -вожа́ться, v.
Разва́ливать, -вали́ть, v. a. rozwalać, -lić; (v. r. *-ся*), it. *być strudzonym, znęczonym; rozeprzeć się, nieprzyzwoicie siedzić.
Разва́лина, -ны, rozwaliny.
Разва́листый, a. rozłożysty, pochyły.
Разва́лъ, m. szyba wierzchnia w kopalni; (u koni) jednochoda.
Разва́ривать, -вари́ть, v. a. ugotować; (v. r. *-ся*); *-ва́рной*, a. po ugotowaniu ostudzony i podlewą

oblany; (o rybie) wypatroszony lecz od łuski nieoczyszczony a ugotowany.
Разведéніе, -дéнный, v. *Разводúть*.
Развéдриваться, -вéдриться, v. r. wypogadzać się
Развезéніе,-везéнный,v.*Развозúть*.
Развезтú, v. *Развозúть*.
Развергáть, -вéргнуть, v. a. (sł.) rozwierać, rozewrzeć, roztworzyć; *-гáть мúръ*, zerwać pokój; *-ся*, v. r. rozewrzeć się.
Развéрстый, a. rozwarty.
Развёртывать, -ртѣть, -рнýть, v. a. rozkręcać, rozwijać, rozwinąć; roztwierać, roztworzyć (np. książkę); – *письмó*, roztworzyć, rozpieczętować list; (S. *-вёртываніе*, part. *-вёрнутый*); *-ся*, v. r. kręcić się bardzo; (o kwiatkach) rozwijać się.
Развестú, v. *Разводúть*.
Развивáть, -вúть, v. a. rozwijać, rozwinąć, rozkręcić; (v. r. *-ся*).
Развúлина, gałęź mająca dwie odnogi; *-вúлистый*, a. rozsochaty.
Развúнчивать, -винтúть, v. a. rozszrubować; *-ся*, v. r. szrubowaniem wytrzeć się; v. p. być rozszrubowanym. [rozgadać się.
Развирáться, разоврáться, v. r.
Развúтый, a. rozwinięty, rozpleciony.
Развлекáть, -влéчь, v. a. rozwłoczyć, rozciągać; *odciągnąć kogo od czego; rozerwać kogo czem; (v. r. *-ся*); *-влечéніе*, rozerwanie, roztargnienie; *-чéнный*, a. rozerwany, roztargniony.
Разводúть, -вéсть, v. a. rozprowadzać, -dzić, rozstawić (żołnierzy po kwaterach); rozłączać, rozrywać, odłączać (kłócących się); (o kłótniach lub sporach) uspokajać, uśmierzać, rozrządzić; założyć, ustanowić; rozmnażać, rozpładzać (ptastwo domowe); rozkrzewiać, zasadzić (drzewa); (o małżeństwie) rozwodzić, rozwieść; rozwodzić, rozpuszczać, rozwieść (np. wodą); – *зéмлю*, rozmierzać, rozdzielić (grunta); – *огóнь*, rozniecić ogień; (S. *разведéніе*, part. *-ведéнный*); *-ся*, v. r. rozchodzić się, -stępować się; rozdzierać się, -twierać się; rozpładzać się, -mnażać się, -krzewiać się; rozdzielać się, -lić się, zgodzić się, ułożyć się; (o małżonkach) rozwodzić się, rozstawać się. [wienie.
Развóдка, rozmnożenie, rozkrze-
Развóдная, list rozwodowy.
Развóдчикъ, ten co rozstawia (żołnierzy po kwaterach).
Развóдъ, rozdzielenie, wydzielenie; – *квартúръ*, przeznaczenie kwater; (o roślinach) rozkrzewienie, rozmnożenie; rozwód małżeński; rozstawienie wart.
Развозúть, -вéзть, v. a. rozwozić, rozwieźć; (v. r. *-ся*); (S. *развезéніе, развóзъ, -вóзка*); *-вóзный*, a. rozwoźny, rozwozowy; *-вóзщикъ*, rozwoźnik, furman.
Разворáчивать,-ротáть,-ротúть, v. a. rozwalić, roztaczać; rozrywać, rozerwać; zapuchnąć.
Разворáшивать, -ворошúть, v. a. rozrzucać, -cić; przewracać, przetrząsać. [jący (np. obyczaje).
Развратúтельный, a. przewraca-
Разврáтникъ, ten co przewraca (np. ludzi, obyczaje); wzruszyciel spokojności; *-врáтничать*, v. n. żyć rozpustnie.
Разврáтность, rozpusta, -stność; przewrotnosć; *-ный*, a. rozpustny; przewrotny.
Разврáтъ, poróżnienie, niezgoda; herezya, kacerstwo; przewrotność.
Развращáть, -вратúть, v. a. (sł.) psuć, gorszyć, do złego pociągać; (v. r. *-ся*).
Развращéніе, zepsucie (obyczajów); rozpusta; *-щéнный*, a. rozprostowany, odgięty; *zepsuty, przewrotny. [rozjuczyć.
Развьючивать, -вьючить, v. a.
Рáзвѣ, ad. (po sł. procz, wyjąwszy); alboś? conj. chyba, chyba że.
Развѣвáть, -вѣять, v. a. rozwiewać, rozwiać; rozpędzić; part. *развѣянный*.
Развѣдывать, -вѣдать, v. a. dowiedzieć się; *-ся*, v. r. umawiać się z kim o co, kończyć.
Развѣнчивать, вѣнчáть, v. a. rozwodzić, rozwieśdź małżeństwo.
Развѣть, (sł.) spisek, bunt.
Развѣшивать, -вѣсить, v. a. rozważać, odważać; (S. *-ваніе, -вѣсъ*).
Развѣшивать, -вѣшать, -вѣсить, v. a. rozwieszać, rozwiesić.
Развязывать, -вязáть, v. a. roz-

więzywać, -wiązać; * rozstrzygać (np. spor); uwalniać kogo od czego; (v. r. *-ся*), it. pozbywać się czego. [ważyć.
Разгадáть, v. a. (fa.) rozmyślać, roz-
Разгибáть, разогнýть, v. a. rozginać, -giąć, odgiąć; rozwierać, rozewrzeć; (o książce) roztwierać, otworzyć; (S. *-гибáніе*); (v. r. *-ся*), it. (o członkach) wyciągnąć się; *-гибный*, a. dający się rozgiąć.
Разглагóльствіе, (sl.) rozmowa; *-ствовать*, v. n. (sl.) rozmawiać.
Разглáживать, -глáдить, v. a. rozgładzić. [dny; * niezgoda.
Разглáсіе, (w muz.) dźwięk niezgo-
Разглашáть, -гласи́ть, v. a. rozgłaszać, -głosić; (S. *-глашéніе*); *-ся*, v. i. wyjawiać się, -wić s., wydać się. [poznawać, -znać.
Разглядывать, -глядѣть, v. a. roz-
Разгнáивать, -гнои́ть, v. a. rozgnajać, -gnoić; *-ся*, v. r. (o wrzodach) zaboleć; *-гнивáться, -гни́ться*, v. r. (o ranach) rozgnajać się, -gnoić się; (part. *-гноённый*).
Разгнýтый, part. a *разгибáть, разогнýть*.
Разгнѣвлять, -гнѣвать, -гнѣвáть, v. a. rozgniewać, rozjątrzyć; (S. *-гнѣваніе*, part. *-гнѣванный*); *-ся*, v. r. rozgniewać się, rozjątrzyć się.
Разговáривать, v. n. rozmawiać (z kim o czém); *-вáривать, -говори́ть*, v. a. (*когó*) odradzać, odradzić.
Разговлáться, -говѣться, (fr. *-гáвливаться*), v. r. rozpocząć jeść z mięsem, post zakończyć; (S. *разговѣнье*).
Разговори́ться, v. r. rozgadać się; *-вóрчивъ*, a. rozmowny; przyjmujący rady; *-вóрщикъ*, rozmówca, gaduła, m.; *-вóръ*, rozmowa.
Разгóнъ, rozpędzenie, rozegnanie; pogoń, ściganie; rozsyłka, wysyłka (koni pocztowych na rożne miejsca).
Разгоня́ть, разогнáть, (fr. *разгáнивать*), v. a. rozganiać, rozegnać, rozpędzić; (S. *-гоня́ніе, -ганивáніе, разогнáніе*, part. *разóгнанный*).
Разгорáживать, -городи́ть, v. a. rozgradzać, -dzić; przegrodzić, -pierzyć; (part. *-горóженный*).
Разгорáться, -рѣться, v. r. rozpalać się, -lić się; v. p. stawać się bardzo gorącym.
Разгорди́ться, v. Prim. & *раз*.
Разгорячáть, -чи́ть, v. a. rozgrzewać, -grzać; * rozjątrzyć, -gniewać; (v. r. *-ся*), it. * rozgniewać się; (S. *-рячéніе*, part. *-рячённый*).
Разгрáбить, v. Prim. & *раз*.
Разграни́чивать, -ни́чить, v. a. rozgraniczać, rozgraniczyć.
Разгребáть, v. Prim. & *раз*.
Разгрéзиться, v. Prim. & *раз*.
Разгромля́ть, -громи́ть, v. a. rozgruchotać, potłuc; zniszczyć, spustoszyć; *-грóмъ*, m. zniszczenie, spustoszenie; nieporządek, rozruch (jak przy wyprowadzaniu się z mieszkania).
Разгрусти́ться, v. Prim. & *раз*.
Разгрызáть, -грызть, v. Prim. & [*раз*.
Разгря́знуть, v. n. i. błotnieć
Разгýливать, v. n. przechodzić się; v. a. rozpędzić spacerowaniem; otrzeźwić kogo; *-ся*, v. r. przechadzać się po świeżem powietrzu; * spacerowaniem pozbywać się czego; wyjaśniać się, wypogadzać się; wałęsać się, próżnować.
Раздавáніе, (po sł. *раздая́ніе*), *раздáча*, rozdawanie, wydawanie, wydzielanie.
Раздавáть, -дáть, v. a. rozdawać, -dać, -dzielać; *-ся*, v. r. rozdawać wszystkie swe pieniądze; (o botach) rozszerzać się, rozciągać się; rozsuwać się, rozstąpić na bok; (o głosie) rozlegać się.
Раздáвливать, -дави́ть, v. a roztłukać, -tłuc; -gniatać, -gnieść.
Раздáлбливать, -долби́ть, v. Prim. & *раз*.
Раздари́ться, v. r. być hojnym; zubożeć przez rozdarowanie; *-дáтчикъ*, rozdawca, m.
Раздвáивать, -двои́ть, v. a. rozdwajać, rozdwoić; (v. r. *-ся*).
Раздвигáть, -двигивать, -дви́нуть, v. a. rozsuwać, -sunąć; -pędzić; (v. r. *-ся*); (S. *-гиваніе, -дви́жка*, part. *-дви́нутый*); *-движнóй*, a. dający się rozsuwać.
Раздвóй, m. rozdwój.
Раздежéніе, n. (sł.) spalenie; przeczyszczenie ogniem, posucha, susza.
Раздéргивать, -дéрнуть, v. a. rozsunąć, rozciągnąć; rozrywać, roze-

rwać, rozedrzeć; (v. r. *-ся*).
Раздирáть, *-зодрáть*, v. a. rozdzierać, -zedrzeć; *pomieszać, pokłócić; trapić; *-ся*, v. r. rozedrzeć się.
Раздóлье, n. (fa.) rozkosz, życie wygodne.
Раздóрить, v. n. pokłócić się; *-дóрный*, a. niezgodny; *-дóръ*, niezgoda, kłótnia.
Раздосáдоваться, v. r. rozjątrzyć się.
Раздохнýть, v. n. wytchnąć, wypocząć sobie.
Раздражáть, *-жúть*, v. a. rozgniewać, -drażnić; (S. *-дражéніе*, part. *-жéнный*); *-жúтельность*, *-жúмость*, drażliwość; *-дражнять*, *-дразнúть*, v. a. rozdrażniać, rozdraźnić.
Раздроблять, *-дробúть*, v. a. rozdrabiać, -drobić; (v. r. & p. *-ся*).
Раздружáть, *-жúть*, v. a. porożnić, zerwać czyją przyjaźń; *-ся*, v. r. porożnić się z kim; *-дружéніе*, rozbrat, porożnienie; *-жéнный*, a. porożniony.
Раздуванить, v. a. rozdzielić.
Раздувáть, *-дýть*, v. a. rozdymać, rozdąć (ogień); rozdmuchiwać, rozdmuchać; *-ся*, v. p. nadymać się, nadąć się.
Раздýматься, v. r. zastanowić się, rozważyć; *-дýмчивый*, a. niestały, zmienny; *-дýмывать*, *-дýмать*, v. n. namyślać się, chwiać się w swoich myślach; rozmyślić się, porzucić swoje myśli.
Раздýмье, (fa.) namysł; chwianie się w swoich myślach.
Раздѣвáть, *-дѣть*, v. a. rozbierać, rozebrać; (v. r. *-ся*); (part. *раздѣтый*).
Раздѣлéніе, *-дѣлъ*, rozdzielenie; podział, rozdział; *niezgoda.
Раздѣлúмый, a. rozdzielny; (S. *раздѣлúмость*).
Раздѣлка, (u zdunów) ochrona z cegieł około rury piecowéj zrobiona; *rozpłata, zapłata.
Раздѣлывать, *-дѣлать*, v. a. (u zdunów) robić z cegieł obwód około rury pieczowej, gdzie przez gułap przechodzi; (u malarzów) cieniować kwiaty; *-ся*, v. r. układać się, ułożyć się, umówić się; * *я съ тобóю раздѣлáюсь*, *ja rozmówię się z tobą.
Раздѣльно, ad. oddzielnie, osobno. nie razem.
Раздѣлность, rozdzielność, podzielność.
Раздѣльный, a. podzielny; od podzielenia.
Раздѣлять, *-дѣлúть*, v. a. (propr. & *); rodzielać, -lić, podzielić; -lać, -łączyć; odłączyć; różnić, pokłócić; (v. r. & p. *-ся*), (part. *раздѣлéнный*).
Разжáловать, v. a. złożyć z urzędu, zdegradować; *-ся*, v. r. żalić się na kogo.
Разжéніе, rozpalenie; *-жéнный*, a. rozpalony, czerwony.
Разживáться, *-жúться*, v. a. bogacić się.
Разжигáть, *-жéчь*, v. a. rozpalać, -lić; rozgrzać do czerwoności; v. i. (o chorobach) sprawiać gorąco (w ciele, w krwi); (v. r. *-ся*), it. v. n. *zapalać się (gniewem).
Разжидѣть, v. n. rozrzedzieć; *-жижáть*, *-жидúть*, v. a. rozrzedzać, rozrzedzić.
Разжимáть, *-жáть*, v. Prim. & *раз*.
Разжирѣть, v. n. roztyć się.
Раззнакóмиться, v. r. zerwać znajomość.
Раззѣвáть, *разúнуть*, v. a. rozdziewić, rozwierać gębę; *-зúня*, m. & f. gap', głuptas.
Разúть, v. a. razić, porażać; *разúтельный*, a. mocny, silny, mocno uderzający; *przeraźliwy; rażący, bijący (w oczy).
Разк... v. ***Раск...***
Разлáдъ, niezgodność dzwięku, dysharmonija; *-лáдье*, niezgoda.
Разлáживать, *-лáдить*, v. a. rozstrajać, -stroić (instr. muz.); v. n. porożnić się; (v. r. *-ся*).
Разлáмывать, *-ломáть*, v. *Ломáть* & *раз*.
Разлéчься, v. r. (o zwierzętach) rozlegać się.
Разливáть, *-лúть*, v. a. rozlewać, rozlać; (v. r. *-ся*), it. (o rzekach) rozlewać, wylewać; *-лúвъ*, *-лúтіе*, wylew rzeki; (part. *-лúтый*).
Различáть, *-чúть*, v. a rozróżniać, -różnić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-чéніе*, part. *-чéнный*); *-лúчіе*, różność, różnica; *-лúчный*, a. różny, rozmaity.
Разлóгій, *-лóжистый*, a. pochyły, spadzisty (na obudwuch stronach); (S. *-лóгость*, *-лóгъ*).

Разложи́ть, v. a. rozłożyć, rozstawić; (o książkach) otworzyć, roztworzyć; (o ogniu) rozpalić; (S. *-ложе́ніе*, part. *-ложенный*).
Разло́мъ, rozłom, miejsce rozłamania.
Разлу́ка, rozłączenie; *-лучáть*, *-чи́ть*, v. a. rozłączać, -czyć; (v. r. *-ся*); (S. *-луче́ніе*, part. *-че́нный*). [łazić się, rwać się.
Разлѣзáться, *-лѣ́зться*, v. r. rozłazić się, rwać się.
Размазня́, kasza rzadka.
Размáзывать, *-мáзать*, v. a. pomarować; pociągać farbami; *płaszczykiem przykryć.
Размáнивать, *-мани́ть*, v. a. zachęcać, -cić; *-ся*, v. r. mieć, powziąć chęć.
Размáхиваться, *-хáться*, *-хну́ться*, v. r. zamach uczynić na uderzenie; *-мáхъ*, zamach na uderzenie. [telny.
Размáшистый, a. nierówny, nieczy-
Размежёвывать, *-межевáть*, v. a. rozmierzać, -rzyć; *-ся*, v. r. rozmierzyć grunta między sobą.
Разметáть, *-мести́*, v. a. rozmiatać, rozmieść.
Размéтывать, *-метáть*, v. a. rozmiatać, rozrzucać, rozrzucić; *-ся*, v. r. rozciągać się.
Размножáть, *-мно́жить*, v. a. rozmnażać, -mnożyć; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-множе́ніе*, part. *-мно́женный*).
Размозжáть, *-жи́ть*, v. a. roztrzaskać; (v. r. *-ся*).
Размо́лвить, v. n. & *-ся*, v. r. pokłócić się; *-мо́лвка*, kłótnia. [cić.
Размотáть, v. a. roztrwonić, stra-
Размо́ченный, a. rozmoczony.
Размышля́ть, *-мы́слить*, v. a. rozmyślać, rozważać; (S. *-мышле́ніе*, part. *-шле́нный*).
Размѣ́на, f. zamiana.
Размѣ́нивать, *-мѣня́ть*, *-ни́ть*, v. a. zamieniać, -nić, wymienić; (v. p. *-ся*), it. v. r. zrobić wymianę.
Размѣ́ривать, *-мѣря́ть*, *-мѣ́рить*, v. a. rozmierzać, -rzyć; rozdzielić wymiarem; stósować; *-мѣ́рность*, proporcya, stósunek.
Размѣ́тка, naznaczanie; *-мѣчáть*, *-мѣ́тить*, v. a. naznaczać, -czyć.
Размягчивáть, *-мягчáть*, *-чáть*, v. a. rozmiękczać, -czyć; (v. r. *-ся*).
Разнáшивать, *-носи́ть*, v. a. (o obuwiu) rozchodzić, rozdeptać; (v.
Разнéсть, v. *Разноси́ть*. [r. *-ся*).
Разни́зывать, *-низáть*, v. a. ponawlekać (perłami).
Разнимáть, *-ня́ть*, v. a. rozejmować, rozjąć; rozłączyć poróżnionych; *его́ рознѧ́ло*, *upił się; *-ся*, v. r. rozejmować się, rozbierać się.
Рáзнить, *ро́знить*, v. a. oddzielać, rozłączać, -czyć (rzeczy równe); v. n. różnić się, nie zgadzać się w czém; *-ся*, v. r. różnić się, mieć różnicę.
Рáзница, *ро́зница*, różnica, różność; rozmaite rzeczy; *въ ро́зницу продавáть*, przedawać cząstkowo.
Разноглáсить, v. n. brzmieć niezgodnie; *niezgadzać się; *-глáсица*, (w muz.) niezgodność, dysharmonija; *różność w zdaniach.
Разноси́ть, *-нéсть*, v. a. roznosić, -nieść, ponieść w różne miejsca; *- товáры по домáмъ*, roznosić towary po domach; (o wietrze) rozpraszać, -prószyć, rozniéść; rozsiewać, rozgłaszać (wieści, pogłoskę); (v. r. *-ся*); *-но́ска*, *-но́съ*, roznoszenie. [różność, rozmaitość.
Рáзность, *-нотá*, *рáзнство*, *-ствіе*,
Разночи́нецъ, nieślachcic.
Разно́щикъ, roznosiciel, baraszník; *rozsiewacz nowin.
Рáзный, a. różny, rozmaity; *разнь*, *рознь*, f. różność, rozmaitość.
Разню́хать, v. a. (vu.) *zwąchać.
Разобрáть, v. *Разбирáть*, (part. *разо́бранный*).
Разогнáніе, rozegnanie, rozpędzenie; (S. a *разгоня́ть*). [*вáть*.
Разорвáть, v. *Разрывáть*, *Разор*-
Разорéніе, zniszczenie, spustoszenie, zburzenie; upadek, zguba, nędza; *-ри́тель*, burzyciel, niszczyciel; *-льный*, a. niszczący, zgubny.
Разоря́ть, *-ри́ть*, v. a. niszczyć, burzyć, pustoszyć; przywodzić do nędzy; (v. r. & p. *-ся*).
Разослáть, v. *Разсылáть*.
Разостлáть, v. *Разстилáть*.
Разп... v. *Расп*...
Разрабо́тывать, *-бо́тить*, v. a. (u górników) kopać, wybijać dołbruдny; (o roli) wykarczować, uprawiać. [równywać, -równać.
Разрáвнивать, *-ровня́ть*, v. a. roz-

Разражать, -разить, v. a. rozbijać, rozbić; mocno uderzyć.
Разрязнивать, -рязнить, v. a. rozłączać, -czyć (rzeczy składające parę); (v. r. *-ся*).
Разрубать, -бить, v. Prim. & *раз*.
Разрушать, -рушить, v. Prim. & *раз*.
Разрушеніе, zburzenie, zniszczenie; *-шитель*, m. zniszczyciel, pustoszyciel.
Разрывать, разорвать, v. a. rozrywać, rozerwać; *zerwać (pokój); v. i. rozrywać się, pękać.
Разрывать, -рыть, v. a. rozkopać, rozryć; (S. *-рытіе*, part. *-рытый*).
Разрывъ, дружества, rozerwanie przyjaźni.
Разряжать, -ряживать, -рядить, v. a. przestwornie stawiać; (v. p. *-ся*).
Разрезывать, -резать, v. a. rozrzynać, rozerznąć; (v. p. *-ся*); *разрезъ*, rozpór, rozporek.
Разрешать, -шить, v. a. (sł.) rozwięzywać, -wiązać; *uwalniać, oswobodzić; rozstrzygać; rozgrzeszać, -szyć; dawać pozwolenie na jedzenie lub picie czego; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-решеніе*, part. *-решенный*); *-шительный*, a. rozwiązujący, rozgrzeszający.
Разрядный, a. sądowy, trybunalski.
Разрядъ, rozrząd, rozrządzenie.
Разряжать, -рядить, v. a. nadzwyczajnie stroić kogo; uporządkować; rozporządzić; (artyl.) wykręcać nabój z broni; rozbierać kogo; (v. r. *-ся*); (part. *-ряженный*).
Разсада, rozsada.
Разсадка, v. *Разсаживать*; *-саживать, -садить*, v. a. rozsadzać, -dzić, przesadzać, -dzić; (v. p. *-ся*).
Разсаривать, -сорить, v. a. rozprószyć, rozsypać; (v. p. *-ся*).
Разсветаетъ, v. i. rozswita; *разсветъ*, świt, świtanie.
Разсерживать, -сердить, v. a. rozgniewać, rozzłościć; (v. r. *-ся*).
Разсказчикъ, opowiadacz; gadula; *-сказы*, m. pl. powieści, powiastki; *-сказывать, -сказать*, v. a. opowiadać, -wiedzieć, rozpowiedzieć; (S. *разсказываніе*).
Разслаблять, -слабить, v. a. osłabiać, -bić; *-слабленіе*, osłabienie; paraliż, apoplexya; (part. *-слабленный*); *-слабевать, -слабеть, -слабнуть*, v. n. osłabieć, osłabnąć; (S. *разслабеніе*).
Разславлять, -славить, v. a. rozsławiać, rozsławić, rozgłaszać.
Разсматривать, -смотреть, v. a. rozpatrywać, uważać, oglądać; *doświadczać, dochodzić, roztrząsnąć; (v. p. *-ся*); *-смотрительность*, ostrożność.
Разснащивать, -снастить, v. a. rozbroić okręt; (v. p. *-ся*).
Разсовывать, -совать, v. a. rozpychać, -pchnąć, rozsuwać, -sunąć; *- весь деньги*, rozdawać wszystkie pieniądze.
Разсолъ, рассолъ, rosół (woda solą nasycona); kwas od ogórkow, od kapusty.
Разссоривать, -ссорить, v. a. pokłócić, poswarzyć kogo z kim; (v. r. *-ся*).
Разставаться, - статься, v. r. rozstawać się, rozłączyć się.
Разставливать, -ставлять, -ставить, v. a. rozstawiać, -wić; (o sukniach) wypuścić, rozpuścić; (v. p. *-ся*). [Prim. & *раз*.
Разстанавливать, -становить, v.
Разстани, f. pl. czas i miejsce rozstawania się; rozstanie się.
Разстановка, rozstawianie, -wienie; przedział, rozległość; pomoc, wspomaganie; *съ разстановкою*, (o czytaniu) nie ciągle, zatrzymując się.
Разстегивать, -стегать, -стегнуть, v. a. rozpinać; (v. r. *-ся*).
Разстилать, разостлать, v. a. rozścielać, rozesłać; (v. p. *-ся*), it. *-ся*, v. r. rozpościerać się, -potrzeć się; *poniżać się, upodlać się.
Разстояніе, odległość, oddalenie; *-стоять*, v. n. być dalekim, odległym. [żony.
Разстрига, ksiądz z kapłaństwa zło-
Разстригать, -стричь, v. a. składać, złożyć z kapłaństwa; (v. p. & r. *-ся*).
Разстроивать, -строить, v. a. rozstrajać, -stroić (np. skrzypce); pomieszać; (v. r. *-ся*), it. zniszczyć się, podupadać; *-строй*, rozstrój, dysharmonia; (S. *-строеніе*, part. *-строенный*); *-стройка*, rozstrojenie; nielad, zamieszanie.

Разстрѣливать, -стрѣлять, v. Prim. & *раз.*
Разступаться, -питься, v. r. rozstępować się, -stąpić się (jak np. ziemia); rozchodzić się, ustąpić się, zejść z drogi; rozstawać się, rozłączyć się z czém.
Разсудительный, a. rozsądny, roztropny; (S. *-ность*); *-судливый*, a. rozsądny, rozumny; *-судокъ*, rozsądek.
Разсуждать, -судить, v. a. rozsądzać, rozważać; *-сужденіе*, rozsądzanie, rozważanie, rozwaga; (sł.) wykład, wyjaśnienie; *въ разсужденіи*, względem.
Разсучивать, -сучить, v. a. rozkręcać, -cić; rozwałkować (ciasto); *-ся*, v. r. rozkręcać się, -cić się.
Разсчетистый, a. oszczędny.
Разсчётъ, m. obrachunek; rachuba, przerachunek; *-считывать, -считать, -счесть*, v. a. obrachowywać, obrachować; (v. r. *-ся*).
Разсылать, разослать, v. a. rozsyłać, rozesłać; (v. p. *-ся*).
Разсыльщикъ, woźny w sądach.
Разсыпать, -сыпать, v. a. rozsypać, wysypać; rozprószyć, -pędzić; (v. r. *-ся*); *-сыпной, -сыпчивый*, a. kruchy; *разсыпь*, f. rozsypka; rozpryskanie od wałów wodnych.
Разсѣвать, -сѣять, v. a. rozsiewać, rozsiać (propr. & *); (v. r. *-ся*).
Разсѣдаться, -сѣсться, v. r. rozsieść się, rozpuknąć się; *-сѣдина, -сѣлина*, rysa, rozpadlina.
Разсѣкать, -сѣчь, v. a. rozsiekać, rozsiec, rozcinać, rozciąć; przeciąć, zranić; *- сѣчь розгою*, wychłostać rozgą; (v. p. *-ся*).
Разсѣлый, a. rozpękły, rozpadnięty.
Разсѣяніе, (v. *разсѣвать*); rozsianie; rozproszenie, rozpędzenie; roztargnienie, rozerwanie (myśli); *разсѣянный*, a. rozsiany; rozproszony; [* rozerwany.
Разт... v. *Раст*...
Разувать, -уть, v. a. rozzuwać, -zuć; (v. r. *-ся*).
Разумивый, a. (sł.) roztropny, rozsądny; *-умичный*, a. rozumny, pojętny; *-умникъ*, rozumny; *-ница, -на*; *-умный*, a. rozumny, mądry.
Разумъ, rozum; znaczenie, sens.
Разумѣвать, -умѣть, v. a. rozumieć, pojąć; (v. p. *-ся*); *-умѣніе*, rozumienie.
Разучиться, v. r. powziąć chęć do [nauki; oduczyć się.
Разъ, (*разокъ, разикъ*, d.) raz, kroć; raz, jeden raz; *разомъ, заразъ, съ разу*, razem, od razu, nagle; zaraz, natychmiast.
Разъ, prp. insep. (po polsku): roz.
Разъемщикъ, rozjemca, m.; *-емъ*, rozejmowanie, rozłączanie; rozjęcie (bijących się), kłócących się.
Разъигрывать, -играть, v. a. grać w jaką grę; *- лотерею*, ciągnąć loteryą; *-ся*, v. r. rozgrywać się; rozigrać się, rozswawolić się; zapędzić się w graniu.
Разъискивать, -искать, v. a. wyśledzić, wyszukać.
Разъѣздъ, rozjazd; patrol konny; *-ѣзжаться, -ѣхаться*, v. r. rozjeżdżać się, -jechać się; przejechać mimo; mijać się z powozem.
Разъѣсться, v. r. rozjeść się.
Разъярять, -ярить, v. a. rozgniewać, rozjątrzyć; (v. r. *-ся*).
Разъясниваетъ, -яснѣетъ, v. n. i wypogadza się.
Разъятіе, rozjęcie, rozebranie; *-ятый*, a. rozjęty, rozłożony.
Рай, raj (propr. & *); *рай, райское дерево*, f. topola włoska.
Райна, reja, drąg żaglowy.
Райскій, a. rajski; *райская птица*, ptak rajski.
Рака, trumna kości świetych.
Рака, wyskok (u gorzałki).
Ракета, raca. [*tisus.*
Ракитникъ, szczodrzeniec (rośl.), (*cy-*
Раковина, muszla, małż; róg miękki pod kopytem końskim.
Ракушка, małż śniedny.
Ракъ, rak (owad); rak (gwiazdozbiór i znak zodyaka); rak choroba.
Рама, (*рамка*, d.), rama, ramka.
Рамо, n. pl. *рамена*, (sł.) ramię.
Рана, (*ранка*, d.), rana.
Ранёхонько, ad. raniuchno, -utko.
Ранецъ, tobola, taistra.
Ранить, v. a. ranić.
Ранній, a. poranny; wczesny, rychły
Рано, ad. rano; zawcześnie.
Ранункулъ, jaskier (rośl.).
Рапира, rapir; *-ирщикъ*, miecznik; szermierz. [kajać się, kaić się.
Раскаиваться, -скаяться, v. r. roz-
Раскаливать, -калить, v. a. rozpalić do czerwoności; (S. *-скали-*

ванie, -каленie, part. *-калённый*); (v. p. *-ся*).
Раскáлывать, -колóть, v. a. rozszczepać, rozłupiać; rozpiąć (zapięte szpilkami); (v. r. *-ся*).
Раскáпывать, -копáть, v. a. rozkopać; zniszczyć, wywrócić.
Раскáрмливать, -кормить, v. a. tuczyć, karmić.
Раскаряка, f. & m. ten co ma nogi pokręcone do zewnątrz.
Раскáтъ, pochodzistość, spadzistość; pomost pod działa w twierdzach; *-кáты грóма*, m. pl. grzmoty piorunowe; *-кáтистый*, a. pochodzisty, spadzisty.
Раскáтывать, -катáть, v. a. roztaczać, -toczyć; rozwijać, -winąć (np. belę sukna); (v. r. *-ся*).
Раскáчиваться, -катиться, v. r. roztoczyć się, rozwalić się; ślizgać się.
Раскáянie, żal; pokuta.
Раскидывать, -кидáть, v. a. rozrzucać, rozwalać, -lić; *-кинуть палáтку*, rozbić namiot; *-вать пóчки*, (o drzewach) wypuszczać pączki; (S. *-кидыванie, -кидáнie*, part. *-кинутый*); *-ся*, v. r. rzucać się, niespokojnie leżeć; (o drzewach) puszczać, rozwijać się.
Раскисáть, -киснуть, v. n. rozkisać, -kisnąć; (o ciaście) narastać.
Раскладывать, -клáсть, v. a rozkładywać, -kładać, rozłożyć; poznaczać (np. cenę); (o ogniu) rozniecać, rozpalać; (o książce) otworzyć; *- кáрты*, kabałę ciągnąć; *-ся*, v. r. *- съ чѣмъ*, rozkładywać się, -kładać się, rozłożyć się (np. z towarami); (S. *-клáдка, -кладыванie*, it. rozkład, rozdzielenie; part. *-клáденный*).
Расковéркать, v. a. rozrzucić, rozwalić.
Раскóвывать, -ковáть, v. a. (o kruszcach) wykować, -kuć; odejmować podkowę; oswobodzać z kajdan; (v. p. *-ся*), it. v. r. gubić podkowę; (part. *-кóванный*).
Раскóлотый, part. a *раскáлывать*.
Раскóлъ, rozszczepienie, rozpadlina; odszczepieństwo, kacerstwo.
Раскóльникъ, odszczepieniec, kacerz.
Раскóсый, a. zezowaty.
Раскрáдывать, -крáсть, v. a. rozkradać, rozkraść.
Раскрáшивать, -крáсить, v. a. pomalować rożnemi farbami; (v. p. *-ся*).
Раскрывáть, -крыть, v. a. otwierać, odkryć; (v. r. *-ся*); *-крытый*, a. otwarty, odkryty.
Раскýривать, -курить, v. a. zapalić (lulkę); *-ся*, v. r. rozpalać się.
Раскýсывать, -кусить, v. a. rozgryzać, -gryźć; (part. *-кýшенный*).
Раскýтывать, -кýтать, v. a. odsłaniać, -słonić; (v. r. *-ся*).
Раслъ, (sł.) gałązka.
Распадáться, -пáсться, v. r. rozpadać się, rozpaść się.
Распóлзываться, -ползтись, v. r. rozpełzać się, rozleźć się; (o sukniach) rozłazić się, drzeć się.
Распалять, -лить, v. a. rozpalać, -lić, rozgrzać do czerwoności; rozgniewać kogo; (v. r. *-ся*); (S. *-паленie*, part. *-лённый*).
Распáривать, -пáрить, v. a. rozparzać, -rzyć (wodą gorącą); (v. r. & p. *-ся*).
Распáрывать, -порóть, v. a. rozparać, rozproć; (v. r. *-ся*).
Распáшка, на распáшку, (o sukniach) rozpięto.
Распéрстница, szpara pomiędzy palcami; świerzba.
Распечáтывать, -чáтать, v. a. rozpieczętować; (v. p. *-ся*).
Распещрять, -пестрить, v. a. pstrzyć, upstrzyć.
Распивáть, -пить, v. a. wypijać, -pić; popijać zwolna.
Распинáть, -пять, -пнуть, v. a. krzyżować; (v. p. *-ся*).
Распúска, роспúска, kwit.
Распúсывать, -писáть, v. a. rozpisywać, -pisać, rozdzielić, oznaczyć, przeznaczyć; pomalować różnemi kolorami; *-ся*, v. r. podpisywać się, -pisać się, kwitować; v. def. rozmiłować się w malowaniu; v. p. być pomalowanym.
Расплáвливать, -плавлять, -плáвить, v. a. rozstapiać, -topić, -pławić; *-ся*, v. r. roztopić się, rozpławić się.
Расплáстывать, -пластáть, v. a. rozpłatać, rozciąć; (v. p. *-ся*).
Расплáчивать, -платить, v. a. wypłacać, rozpłacić; *-ся*, v. r. wypłacać się, -cić się; *-плáта*, wypłata, wypłacenie; rozpłacenie; *-плá-*

тный, a. do wypłaty przeznaczony.
Распло́дъ, rozpłód, rozpłodzenie; *-пложа́ть, -плоди́ть*, v. a. rozpładzać, -płodzić (bydło); *rozszerzyć, -krzewić (nauki); (S. *-пложе́ніе*, part. *-пло́женный*); (v. r. *-ся*).
Расплóхъ, raz, cios niespodziany; *въ* -, z nienacka.
Расплыва́ться, -плы́ться, v. r. rozpływać się, -płynąć się; (o cieczach) rozchodzić się, rozszerzać się.
Расплю́щивать, -плю́щить, -плю́снуть, v. r. rozpłaszczać, -szczyć; (v. r. *-ся*).
Располага́ть, -положи́ть, v. a. rozkładać, -łożyć, -porządzić; rozdzielić; (S. *-полага́ніе, -положе́ніе*, part. *-мéнный*, it. skłonny do czego); (v. p. *-ся*), it. przedsięwziąć, postanowić sobie, namyśleć się.
Расположе́ніе, rozkład, rozłożenie, rozporządzenie; skłonność do czego; układ (zdatność) do czego.
Распóпъ, pop złożony z godności.
Распóрка, -пи́рка, f. szpila poprzeczna. [parcie.
Распóръ, -пóрка, rozpieranie, roz-
Распоряжа́ть, -ряди́ть, v. a. rozporządzać, -rządzić; *-ряже́ніе*, rozporządzenie, ustanowienie; (part. *-ряже́нный*).
Распра́ва, inkwizycya, indagacya; dla chłopow skarbowych.
Расправля́ть, -пра́вливать, -пра́вить, v. a. rozprostować, rozmarszczyć; (v. r. *-ся*), it. rozprawiać się z kim, układać się z kim o co.
Распра́шивать, -проси́ть, v. a. dopytywać się. [czać.
Распредѣля́ть, -ли́ть, v. a. nazna-
Распродава́ть, -да́ть, v. a. rozprzedawać, rozprzedać.
Распростира́ть, -стере́ть, v. a. rozpościerać, -strzeć, -ciągnąć; (v. r. *-ся*).
Распространя́ть, -ни́ть, v. a. rozprzestrzeniać, -nić, rozszerzyć, powiększyć; (v. r. & p. *-ся*); *-стране́ніе*, rozprzestrzenienie; rozkrzewienie; (part. *-не́нный*).
Распрóсъ, indagacya, inkwizycya.
Распру́живать, -пруди́ть, v. a. przekopać (tamę, groblę). [kłótnia.
Ра́спря, распрѣ́ніе, spor, zwada,
Распряга́ть, -пря́чь, v. a. rozprząć.
Распу́гивать, -пу́живать, v. a. rozpłaszać, rozpłoszyć.
Распу́дривать, -пу́дрить, v. a. upudrować; (v. r. *-ся*).
Распуска́ть, -пуща́ть, -пусти́ть, v. a. rozpuszczać, -puścić; wypuścić, dać się rozejść; rozwijać, -winąć (chorągiew); rozpuszczać (w jakiéj cieczy); rozpuścić, spróć (pończochę); - *кафта́нъ*, rozszerzyć, rozpuścić suknią; (S. *-пуска́ніе, -пуще́ніе*, part. *-пу́щенный*); (v. r. & p. *-ся*).
Распу́тица, f. droga zła, zepsuta; *-пу́тіе*, rozstaj, droga rozstajna.
Распу́тный, a. rozpustny; *-пу́тство*, rozpusta
Распу́тывать, -пу́тать, v. a. rozplątać, odplątać; *rozwikłać; (v. r. *-ся*).
Распу́хнуть, v. n. rozpuchnąć; *-пу́чить*, v. a. rozpęczyć, rozdąć, nadąć.
Распя́тіе, ukrzyżowanie; krucyfix, krzyż; *-пя́тый*, a. ukrzyżowany.
Раста́ивать, -та́ять, v. n. roztajać, roztopić się.
Растапливать, -топля́ть, -топи́ть, v. a. rozpalać, -lić, w piecu; roztapiać, -topić; (v. r. & p. *-ся*)
Раста́птывать, -топта́ть, v. a. rozdeptać; wydeptać (bóty, trzewiki); (v. p. *-ся*). [& *раз*.
Раста́скивать, -тащи́ть, v. Prim.
Раста́чивать, -точи́ть, v. a. roztaczać, -toczyć, -gryźć. [twór.
Растворъ, mieszanina, rozczyn, roz-
Растворя́ть, -ри́ть, v. a. roztwierać, otworzyć; pomieszać co z czém; rozczynić, -tworzyć, rozpuścić; (S. *-творе́ніе*, part. *-творе́нный*); (v. r. & p. *-ся*).
Расте́ніе, rośnienie; roślina.
Растерзывать, -терза́ть, v. a. rozszarpać, rozerwać; *dręczyć, męczyć; (v. p. *-ся*).
Растéртый, v. *Растирать*.
Растеря́ть, v. a. stracić, zgubić; (v. r. *-ся*).
Расти́, рости́, (расту́), v. n. rosnąć, rość; *przyrastać, powiększać się.
Растира́ть, -тере́ть, v. a. rozcierać, -etrzeć; (S. *-тира́ніе, -ти́рка*, part. *растéртый*); (v. p. *-ся*).
Растлѣва́ть, -тли́ть, v. a. psuć, zepsuć; pozbawiać panieństwa, gwałcić; v. n. popsuć się, skazić

się; *-тлѣніе*, zepsucie; zgwałcenie; *-тлитель*, gwałciciel; *-тлѣнный*, a. zepsuty; zgwałcony.
Растóкъ, odnoga rzeki.
Растолкóвывать, *-ковáть*, v. a. wykładać, -łożyć, -jaśnić, wytłumaczyć.
Растолóчь, v. a. roztluc, utłuc.
Растóпка, podnieta, podżoga.
Растоплять, v. a. rozpalać.
Растопыривать, *-пырить*, v. a. rozczepierzać, -rzyć; (v. r. *-ся*).
Расторгáть, *-тóргнуть*, v. a. roztargać, rozerwać; (v. r. *-ся*); (part. *-тóрженный*, *-тóргнутый*).
Растормошить, v. a. (vu.) rozszamotać, -szarpać; przeszkodzić komu spać; rozerwać, rozweselić kogo.
Растoрóпный, a. obrotny, zwinny, prędki, szybki; (S.*-ность*, *-кость*).
Расточáть, *-чить*, v. a. (po sł.) rozproszyć, rozpędzić; roztrwonić; (v. p. *-ся*); *-точéніе*, roztrwonienie; (part. *-чéнный*); *-тóченный*, a. roztoczony (np. robakami); *-точитель*, rozrzutnik, marnotrawca; *-льность*, marnotrawstwo.
Растрáвливать, *-травлять*, *-травить*, v. a. (o ranach) rozdrażniać, -nić; rozdrażniać, -nić (psa); (v. p. *-ся*).
Растрéпа, (vu.) rozczochraniec.
Растрéпливать, *-трепáть*, v. a. rozkręcać, -cić; rozczochrać; (v. r. *-ся*).
Растрéпливаться, *-трепáться*, v. p. być rozczochranym, rozczochrać się.
Растрóгивать, *-трóгать*, v. a. rozrzucać, -cić; *martwić, zasmucać; *- рану*, rozdrażnić ranę; (v. r. *-ся*).
Раструбъ, uszko u bota. [sypać.
Раструсить, v. a. rozpruszyć co, roz-
Растрясáть, *-трясывать*, *растрясть*, v. a. roztrząsać, -snąć; rozsypać; (v. r. *-ся*); (part. *-трясéнный*).
Растъ, dożrzałość.
Растыкáть, *-тыкивать*, *-тыкать*, v. a. powtykać; *porozsyłać.
Растягивать, *-тянуть*, v. a. rozciągać, -gnąć; (v. r. & p. *-ся*).
Расхáживать, v. n. & *-ся*, v. r. przechodzić się, przejść się.
Расхвáливать, *-хвалить*, v. a. wychwalać, wychwalić.
Расхвáстываться, *-хвáстаться*, v. r. wychwalać się, wynosić się.
Расхвáтъ, rozchwycenie; rozkup, odbyt na towary; *на –*, (o przedaży) rozchwyconym sposobem; *-хвáтывать*, *-хватáть*, *-тить*, v. a. rozbierać, rozebrać, rozchwytać, -chwycić; rozkupić, rozprzedać prędko.
Расхищáть, *-хитить*, v. a. rozchwytać, -chwycić, porwać; *-хитель*, rozchwytacz, rabuś.
Расхлебáть, v. a. zjeść co rzadkiego (np. polewkę); *– кáшу*, załatwić co trudnego.
Расходиться, *разойтúся*, v. r rozchodzić się, rozejść się; rozpuszczać się, roztapiać się; być rozkupowanym; *-ся*, v. r. często chodzić, rozchodzić się; (fa.) *rozgniewać się.
Расхóдъ, m. posyłka, rozsyłka; *быть въ расхóдѣ*, być na posyłkach (nie być w domu); rozchód, wydatek; odbyt na towar; *-хóжій*, a. rozchodowny; pospolity.
Расхолáживать, *-холодить*, v. a. ostudzać, -dzić; (part. *-холóженный*).
Расхорохóриться, v. r. (fa.) nadąć [się.
Расхуливать, *-хулить*, v. a. ganić.
Расцвѣтáть, *-цвѣсть*, v. n. rozkwitać, -tnąć.
Расцвѣчáть, *-цвѣтить*, v. a. pomalować rozmaitemi jasnemi kolorami; (v. r. *-ся*).
Расцѣплять, *-цѣпить*, v. a. spuścić z łańcucha, rozwiązać; (v. r. *-ся*). [linijować.
Расчéрчивать, *-чертить*, v. a. po-
Расчéсывать, *-чесáть*, v. a. rozczesać; rozdrapać; (v. r. & p. *-ся*).
Расчислять, *-чúслить*, v. a. rozrachować, obrachować; (v. r. & p. *-ся*), it. porachować się z kim.
Расчищáть, *-чúстить*, v. a. oczyszczać, -ścić; *- пóле*, wykarczować pole; (v. p. *-ся*).
Расшибáть, *-бить*, v. a. roztłukać, -tłuc, rozbić; (v. r. *-ся*), it. (o skąpym) wysadzić się.
Расшивáть, *-шить*, v. a. rozparać, -próć; (v. r. *-ся*); (part. *-шитый*); *-шивъ*, rozprócie; szew rozpróty.
Расширять, *-рить*, v. a. rozszerzać, -rzyć, rozprzestrzenić; (v. r. *-ся*).
Расщѣлина, rozpadlina, rysa.

Расщѣпъ, rozszczep; rozszczepek u pióra.
Расщѣпывать, *-щепать*, *-пить*, v. a. rozsczepać, roztrzaskać; rozsczepić (pióro). [kryjomo.
Расщечить, v. a. capnąć, porwać co
Расщипывать, *-щипать*, v. a. rozskubać.
Ратай, *ратникъ*, wojak, żołnierz; *ратный*, a. wojskowy; wojenny.
Ратманъ, *ратсгеръ*, rajca.
Ратоборство, (sł.) bój, walka, bitwa.
Ратовать, v. a. *-на кого́*, *съ кѣмъ*, wojować, walczyć; *-ся*, v. r. (sł.) walczyć, potykać się.
Ратовище, n. (sł.) drzewce u piki.
Ратуша, ratusz.
Рать, f. bój, walka, wojna; wojsko.
Раче́ніе, staranność, żarliwość, pilność; *-читель*, mający pieczę, staranie o czém; miłośnik czego; *-льный*, a. staranny, pilny, gorliwy; (S. *-ность*).
Рачить, v. a. starać się, mieć pieczę.
Раштра, f. rastrum (do nót muz.).
Рвань, zwora, cybant.
Рвать, (*рву́*), v. a. drzeć, rwać; wyrywać; dręczyć.
Рвать (*рвётъ*), v. i. rzygać, womitować; *- жёлчью*, womitować (kogo), żółcią.
Рветъ, v. n. rwać, ból sprawiać; (v. r. *-ся*), it. trapić się, martwić się; starać się.
Рвѣніе, gorliwość; (sł.) zawiść.
Рвота, womitowanie; *рвотное тнаго*, lekarstwo na wymioty.
Рдѣть, v. n. & *-ся*, v. r. czerwiennieć.
Ребёнокъ, *робёнокъ*, dziecię.
Ребристый, a. żebrowaty; *-бриться*, v. r. (vu.) skrzywiać się na bok.
Ребро́, żebro; brzeg (na pieniądzach); *ребра́ корабельныя*, formy okrętowe; *-бромъ*, ad. bokiem, ukośnie.
Ребята, *бятъ*, n. pl. dzieci; *-бяческій*, *-бячій*, a. dziecinny; *-бячество*, dzieciństwo; *-бячиться*, v. r. dziecinnie postępować.
Ревень, m. rabarbarum prawdziwe (rośl.). [przejrzenie, sprawdzenie.
Ревизія, f. rewizya, spis ludności;
Ревнивость, zazdrość; *-нивый*, a. zazdrośny; *-нитель*, gorliwiec; obrońca, m.
Ревновать, v. a. naśladować kogo w czém; *- по комъ*, *по чемъ*, bronić kogo, czego; być zazdrosnym.
Ревность, gorliwość, żarliwość; zawiść, zazdrość.
Ревъ, ryk; *-вѣть*, (*реву́*), v. n. ryczeć; wrzeszczeć; (o morzu) szumieć.
Реге́нтъ, rejent; v. *правитель*.
Регистраторъ, regiestrator.
Реестръ, m. rejestr, spis.
Рей, reja, drąg żaglowy.
Рейда, miejsce kotwiczne, reda.
Рейта́ръ, rajtar. [wać, polecać.
Рекомендовать, v. a. rekomendo-
Рекомый, a. (sł.) rzeczony.
Рель, f. szubienica.
Ремезъ, sikora remiz.
Ремень, (*-мешекъ*, d., *ремнище*, au.), m. rzemień; *-нщикъ*, rymarz, rzemiennik.
Ремесло́, rzemiosło; *-месленникъ*, *-ница*, rzemieślnik; -niczka.
Репей, m. łopian; wstążka od warkocza lub od kapelusza; *-пейникъ*, *-пятникъ*, łopian (krzak).
Реполовъ, makolągwa.
Республика, rzeczpospolita; *-канецъ*, republikanin.
Ретивость, usiłowanie; gorliwość; *-ивый*, a. (vu.) zapalczywy, porywczy; gorliwy, usilny. [rać się.
Ретиться, v. r. (sł.) usiłować, sta-
Реть, f. (sł.) kłótnia swar.
Рецептъ, recepta.
Рече́ніе, wyraz, słowo; *-ченникъ*, słownik; *-ченный*, a. rzeczony.
Речь, *рѣчь*, f. słowo, wyraz; wyrażenie, mowa.
Рещи́, (*реку́*), v. a. (sł.) mówić, powiadać; (v. p. *-ся*).
Ржа́, *ржавчина*, rdza; szlam, muł; rdza na roślinach; *ржавистый*, a. rdzawy, rdzysty; *ржавый*, a. rdzawy; *ржавѣть*, v. n. rdzamieć.
Ржаный, a. żytny.
Ржать, (*ржу*), v. n. rżać, rżeć.
Рига, suszalnia, ozdownia.
Риза, (sł.) odzież; ornat; *ризицы*, f. pl. dalmatyka; *ризки*, f. pl. chrze-
Ризничій, *чаго*, zakrystian. [stniak.
Ризы, f. pl. ornat, ryza, apparat kościelny Ruski; ozdoba srebrna w kształcie sukienki do obrazów Świętych. [na
Рипида, wachlarz, chorągiew kościel-
Рисовать, v. a. rysować; *-совка*, rysowanie; rysunek.

Рыстáть, v. n. (sł.) pędzić, biec prędko; *-тáлище*, n. szranki, zawód; *-тáніе*, bieg koński, wyścigi; *-тáтель*, biegający w zawodzie na kóniach.
Рисýнокъ, m. rys, rysunek.
Ритóрика, (*ретóрика*), retoryka.
Ри́торъ, (*рéторъ*), retor, orator, mówca.
Ри́ѳма, rym; *-мáчъ*, rymarz.
Рóбити, v. a. czynić niewolnikiem; *рóбкій*, a. tchórzliwy, bojaźliwy; (S. *рóбость*, *рóбкость*); *-бѣть*, v. n. tchórzyć, bać się, lękać się.
Ровéнникъ, (sł.) studnia, rząp'.
Ровéсникъ, *-сница*, f. rówiennik; -nica; *-сничество*, rówienictwo.
Рóвный, a. równy, gładki; (o tkaninach) gruby.
Ровъ, (*рóвикъ*, d.), rów. [strzelby.
Рогáтина, rohatyna, włocznia; gat.
Рогáтка, rogatki, f. pl.; kuna z kol-
Рогáтый, a. rogaty. [cami.
Рогáчъ, jelonek (owod).
Роговóй, a. rogowy; z rogu zrobiony; *-вáя мýзыка*, muzyka rogowa.
Рогóжа, *-гóжка*, f. rogoża, -góżka.
Рогóзъ, rogoż, sit; *-нóсецъ*, rogal.
Рогýля, krzywulec, drzewo krzywe.
Рогъ, (*рожóкъ*, d.), róg (*во вся́комъ значéніи*).
Роди́льница, *роженúца*, położnica; *-ди́мецъ*, m. wielka choroba (u dzieci); *-ди́мый*, a. (fa.) rodzinny; *-мое пятнó*, znamię od urodzenia.
Рóдина, ojczyzna, miejsce urodzenia czyjego; *-ди́ны*, f. pl. połóg.
Роди́тель, rodziciel; *-ди́тели*, pl. rodzice; *-ница*, rodzicielka.
Роди́ть, v. *Раждáть*.
Родни́къ, m. zdrój, źrzódło.
Родно́й, a. (o braciach i siostrach) rodzony.
Рóдный, a. rosły, spory, duży.
Родня́, pokrewieństwo; krewni, powinowaci; *-довóй*, a. rodowy, familiyny.
Родоначáльникъ, (sł.) Stwórca; *-доначáльникъ*, (sł.) początek rodu; *-дослóвіе*, rodopismo, genealogia; *-слóвная*, *ной*, drzewo genealogiczne; *-слóвный*, a. genealogiczny; *-слóвъ*, genealogista, rodopis.
Рóдственникъ, *-ница*, krewny, powinowaty, -wna, -ta.
Родствó, pokrewieństwo.
Родъ, m. plemię, pokolenie, ród; urodzenie, ród; rodzaj, gatunek; (w gramm.) rodzaj (*genus*); *съ родý*, *отъ рóду*, od urodzenia.
Рóды, m. pl. połóg, zlężenie.
Рóжа, róża (choroba). [twarzyczka.
Рóжа, (*рóжица*, d.), (vu.) twarz,
Рождéніе, urodzenie, porodzenie; powicie; *-дéнный*, a. urodzony; *-дествó*, narodzenie; *- Христóво*, Boże Narodzenie; Narodzenie Pańskie.
Рожóкъ, m. rożek; smoczek z rogu lub ́skla zrobiony, do karmienia dzieci; róg (instr. muz.).
Рожóнъ, kół, pal zaostrzony.
Рождéственскій, a. od Bożego narodzenia; *-скій постъ*, Adwent.
Рожéчникъ, grający na rogu.
Рожки́, m. pl. bańki; rożki owadowe.
Рожь, f. żyto.
Рóза, róża (kwiat); krzak rożowy.
Рóзвальни, f. pl. sanie obłączaste.
Рóзга, rozga.
Рóздыхъ, *рáз-*, m. odpoczynek.
Розмари́нъ, rozmaryn.
Рóзный, a. rożny, rozmaity.
Розыскнóй, a. inkwizycyjny, kryminalny.
Рóзыскъ, inkwizycya, śledztwo; tortura; badanie, roztrząsanie.
Рóй, roj; *рои́ться*, v. r. roić się.
Рокъ, los, wyrok; *-ковóй*, a. losem przeznaczony. [(rośl.).
Ромáшка, f. maruna rumiankowa
Ромъ, czworogran ukośny.
Роня́ть, *-ни́ть*, v. a. upuszczać, -ścić co (z rąk na ziemię); *- пéрья*, (o ptakach) linić się.
Рóпа, ropa, materya, otok.
Роптáть, (*ропщý*), v. n. szemrać, mruczeć; (S. *рóпотъ*); *-потли́вый*, *-пóтный*, a. markotliwy, mrukliwy.
Росá, rosa; *-си́ть*, v. a. rosić, urosić; v. i. *роси́тъ*, rosa pada; *рóсный*, a. rosny, od rosy.
Рóскошь, f. zbytek, przesada w czém.
Рóслый, a. rosły, wysoki.
Рóсной лáданъ, m. benzoes, benzoin.
Росóлъ, m. rosoł, laka z rzeczy nasolonéj; a. *росóльный*. [wany.
Росписáнный, a. podpysany, pokwito-
Рóспись, f. spis, regiestr, katalog, inwentarz.
Рóспуски, m. pl. gat. nizkich wozów.

Россома́ха, rosomak.
Рости́ть, (*рощу́*), v. a. rościć; robić, żeby co rosło; pielęgować rośliny; *-ся*, v. r. (o kurach) gdakać.
Ростовщи́къ, lichwiarz.
Росто́къ, m. kiełek rośliny, ziarna.
Ростъ, wzrost; lichwa.
Ро́та, kompania (żołnierzy).
Рота́, (sł.) przysięganie; przysięga.
Ро́тмистръ, rotmistrz.
Ротозѣ́й, m. (fa.) gap', głuptas.
Ротъ, (gen. *рта́*), (*ро́тикъ*, d., *рти́ще*, au.), gęba.
Ро́ща, gaj, gaik; *ро́щинскій*, a. gajowy.
Ртачи́ться, v. r. (o koniach) upierać się, być narowistym; *-а́чливый*, a. uparty, uporny; narowisty, znarowiony.
Рту́тить, v. a. żywém srebrem powlekać; (S. *рту́ченіе*, part. *рту́ченный*).
Ртуть, f. żywe srebro.
Ру́банъ, m. hebel ciesielski.
Руба́ха, (*-ба́шка*, d.), koszula.
Руба́чъ, bijak, zapaśnik.
Рубе́жъ, m. granica; kamień graniczny.
Рубе́цъ, (*ру́бчикъ*, d.), karb; krésa, blizna; czep; obrąbek.
Руби́нъ, rubin.
Руби́ть, v. a. rąbać, ciąć; siekać; obrębiać, -rąbić; (S. *рубле́ніе*, part. *ру́бленный*); (v. r. & p. *-ся*).
Ру́бище, łachmana.
Ру́бка, rąb, rąbanie.
Рубль, m. rubel; *рубле́викъ*, rubel srebrny.
Рубцы́, m. pl. flaki.
Рубча́тый, a. żłobkowany, karbowany.
Ру́га, płaca duchownemu od parafijan w pieniądzach lub zbożu dawana; obrok; *-га́тель*, lżyciel; szyderca, m.; *-льный*, a. zelżywy; szyderski; *-льство*, zelżywość, obelżywość, słowo zelżywe; szyderstwo.
Руга́ть, v. a. lżyć, szkalować; *-ся*, v. r. - *надъ кѣмъ, кому́*, szydzić, urągać się z kogo.
Руда́, f. krew; ruda, kruszec; *рудни́къ*, kopalnia; *-дни́ть*, v. a. brudzić; krwawić.
Ру́дный, a. rudny, od rudy.
Рудоко́пный, a. kopalny; *-ко́пня*, kopalnia; *-ко́пъ*, gornik.
Рудоме́тъ, (*-ме́тка*), krew puszczający lub bańki stawiający, cyrulik.
Рудосло́віе, nauka gornictwa, metallurgia; *-сло́въ*, m. metallurg.
Рудя́ный, a. krwawny, odc krwi.
Ружьё, n. broń, strzelba.
Рука́, (*ру́чка*, d.), ręka; pociąg ręki w pismie; dobroć jakiéj rzeczy; (sł.) *pomoc; moc; * *сбыть съ рукъ* przedać.
Рукави́ца, rękawica bez palcow: *-ви́чникъ*, rękawicznik.
Рука́въ, m. rękaw; pytel młyński; łacha, odnoga rzeki.
Рука́стый, a. długie ręce mający; [*chciwy.
Рукоби́тіе, danie ręki na co.
Руководи́тель, (*-льница*), przewodnik, nauczyciel czego; *-во́дство*, przewodnictwo, nauka, nauczenie; *-ствовать*, v. n. - *кому́*, *przewodniczyć.
Руковолшебе́ніе, chyromancya, wróżenie z rąk.
Рукодѣ́йство, (sł.) nałożenie ręki (na kogo); *-дѣ́ліе*, robota ręczna; *-дѣ́льникъ*, trudniący (-ca) się robotą ręczną; *-дѣ́льный*, a. umiejący robotę ręczną; pracowity.
Рукоме́сленникъ, m. rzemieślnik; *-месло́*, rzemiosło; *-мо́йникъ*, m. miednica.
Ру́копашь, f. boj pięściowy.
Ру́копись, f. rękopism, manuskrypt; *-писа́ніе*, podpis; *-пи́сный*, a. rękopisowy.
Рукоплеска́ть, v. n. w ręce bić, rękami klaskać; *-полага́ть*, *-положи́ть*, v. a. (rąk nałożeniem) wyświęcać na dyakona lub kapłana; (S. *-ложе́ніе*, part. *-ло́женный*).
Рукоприкла́дство, podpis, stwierdzenie podpisem; *-кла́дчикъ*, świadek podpisany.
Рукопу́ты, f. pl. (sł.) pęta na ręce
Рукотворе́нный, a. ręką zrobiony
Рукохудо́жникъ, (sł.) rzemieślnik.
Рукоя́тіе, (sł.) snopek, snop; *-коя́тка*, rękojeść.
Руль, m. rudel, ster.
Ру́ля, f. rolka, zwitek (tytuniu).
Румя́нецъ, rumieniec, rumianość; *-мя́ниться*, v. r. rożować się; *румя́нце*, n. okrążek cyckowy; *-мя́на*, f. pl. roż; *-мя́ный*, a. rumiany; *-мя́нѣть*, v. n. rumienieć.
Рунду́къ, m. miejsce jakie wzniosłe, ze stopniami.
Ру́нный, a. (o rybach) stadami pływający.
Руно́, (sł.) runo; wełna owcza; *-го́роху*, wiązka grochu z łodygami; *о́рденъ золота́го руна́*, order złotego runa.

Руно, ciąg, stado ryb jednego rodza-[ju.
Русло, koryto, łoże rzeki.
Русоватый, a. rusowaty, rusawy.
Русый, a. rusy, rudy.
Рута, ruta ogrodowa (rośl.).
Рухлый, a. kruchy (rozpadający się); (S. *рухлость*).
Рухлядь, sprzęty, ruchomości; *мягкая рухлядь*, futra, towar futrzany.
Рухлякъ, margiel.
Рухнуть, v. n. *-ся*, v. r. runąć, o-[balić się.
Ручаться, v. r. ręczyć za kogo; *-чатель*, zaręczyciel; *-льство*, n. rękoymia, zaręczenie.
Ручевина, miejsce bagniste.
Ручей, m. strumień, strumyk.
Ручка, (d. rączka), ucho (u naczynia [jakiego).
Ручникъ, ręcznik.
Ручный, a. ręczny.
Ручный, a. ugłaskany, oswojony.
Ручня, f. garść.
Рушать, v. a. (fa.) krajać, rznąć.
Рушить, v. a. obalić, rozwalać; (fa.) krajać, rznąć; mieszać, trwożyć; (v. r. *-ся*), it. *przerwać się.
Рыба, (*рыбка*, d., *рыбища*, au.), ryba, rybka; *-бакъ*, (sł. *рыбарь*), m. rybak, rybołów; *рыбистый*, a. rybny; *рыбій*, a. rybi; *рыбникъ*, rybak; rybi pasztet; *рыбный*, a. rybny; *-боловня*, *-ловство*, n. rybołowstwo; *-ловъ*, rybołów, rybak; rybołowek (ptak). [gwiazdozbiór).
Рыбы, f. pl. ryby (znak niebieski i
Рыгать, *-гнуть*, v. n. odbijać się (po jedzeniu); (vu.) rzygać; *рыгается*, v. r. odbija się; *-готы*, odbijanie się żołądka.
Рыдать, v. a. (sł.) płakać, ryczeć, rzewnie płakać.
Рыжеватый, a. rusowaty, rudawy.
Рыжесть, rudość (włosów); *рыжій*, a. rudy, rusy, rydzy; *-жѣть*, v. n. stać się rudym; *-жеча́лый*, a. gniady, rydzy (o koniu).
Рыжикъ, a. bedłka rydz.
Рыкать, *рычать*, (*рычу*, *-чишь*), *рыкнуть*, v. n. ryczeć, ryknąć.
Рыкъ, ryk (lwi).
Рылецъ, (sł.) łopatka, rydlik.
Рыло, (*рыльце*, d.), pysk, morda; ryj; *рыльце*, dziobek (naczynia jakiego).
Рында, giermek (u dawnych Carów).
Рынокъ, m. rynek; *рыночный*, a. rynkowy.
Рынуться, v. r. (vu.) runąć, walić się; (o wodzie zamkniętéj) buchać.
Рысакъ, kłusak; *-систый*, a. dobrze kłusujący.
Рыскать, v. n. kłusować; włóczyć się wałęsać się; *-скунъ*, (vu.) włó-[częga.
Рысь, *рысцá*, kłus.
Рысь, f. ryś (zwierz), (*lynx*).
Рытвина, f. rysa deszczowa.
Рытый, a. kopany, ryty; - *бархатъ*, aksamit w kwiaty.
Рыть, v. a. kopać, ryć; (fa.) przetrząsać; (v. p. *-ся*).
Рыхлый, a. pulchny; (S. *-хлость*); *-хлѣть*, v. n. pulchnieć. [stwo.
Рыцарь, m. rycerz; *-рство*, rycer-
Рычагъ, drąg do dźwigania.
Рьяный, a. (o koniu) gorący; *popędliwy, zapalczywy.
Рѣдечка, rzodkiewka.
Рѣдизна, rzadzizna, rzadkość; *рѣдить*, v. a. rzadzić, rzedzić.
Рѣдкій, a. rzadki, nie gęsty; nie częsty; *-ко*, ad. rzadko, nie gęsto; rzadko, nie często; (S. *-кость*); *-днина*, *рѣдь*, f. rzadkie płotno.
Рѣдька, f. rzodkiew.
Рѣдѣть, v. n. rzedzieć, -dnieć.
Рѣжи, f. pl. belki na kratki składane pod mostami wielkiemi.
Рѣжуха, rzeżucha wodna (rośl.).
Рѣзака, m. & f. (vu.) zręczny czém.
Рѣзать, (*рѣжу*), v. a. krajać, rznąć; zarzynać, zabijać; rznąć, wyrzynać (na miedzi i t. d.); rznąć w brzuchu, rznięcie sprawiać; (part. *рѣзанный*); (v. r. & p. *-ся*); it. bić się; *зубы рѣжутся у дитяти*, zęby się dziecięciu wyrzynają.
Рѣзвиться, v. r. swawolować.
Рѣзвость, f. swawola; żywość; *-вый*, a. swawolny; żywy; (o koniach) prędki, szybki; *-вякъ*, swawolnik; *-вуха*, swawolnica.
Рѣзецъ, m. rylec; dłoto snycerskie; kołko do rznięcia pasztetow; strug [koński.
Рѣзка, sieczka.
Рѣзкій, a. (o wietrze) zimny, ostry; (o napojach) ostry; (o głosie) przenikliwy, przerażający; *-кія тѣни*, (w malarstwie) cienie przerywane; (S. *-кость*).
Рѣзный, a. rzeźbiarski.
Рѣзъ, rznięcie (w brzuchu).
Рѣзьбá, f. rznięcie, rzezba; rzecz [wyrznięta.
Рѣка́, rzeka.
Рѣпа, rzepa.

Рѣпица, rząp' (ogon konski); (u ptaków) bąbel na kuperku.
Рѣпище, *рѣпникъ*, *рникъ*, rzepisko; potrawa, zupa z rzepy i kaszy; liście rzepne.
Рѣсница, rzęsy (o oczu).
Рѣснота́, (sł.) przyzwoitość.
Рѣчка, d. rzeczka; *-чный*, a. rzeczny.
Рѣше́ніе, rozstrzygnienie, wyrok; rozwiązanie; *-ше́нный*, a. rozstrzygniony.
Рѣше́тина, f. rzeszoto, przetak; łata dachowa; *-ше́тить*, v. a. łacić, łatami pokrywać; (u mularzów) trzcinować.
Рѣшето́, n. rzeszoto, przetak, sito; pytel; *-ше́точный*, a. rosztowy; kratowy; *-ше́тчатый*, a. sztakieciany, na kształt sztakiet; kratkowy; *-шётка*, f. krata, kratka; sztakiety; rószt w kuchni; kratka (w koronkach).
Рѣши́тель, rozstrzygający co, rozjemca, m.; *-льный*, a. postanowiony; stanowczy; (S. *-ность*).
Рѣши́ть, v. a. rozstrygnąć, wydać wyrok; rozwiązać (zagadnienie); (po sł.) oswobodzić, uwolnić; (v. p. *-ся*), it. postanowić sobie co.
Рѣщи́къ, *рѣзчи́къ*, rzeźbiarz; kopersztycharz.
Рѣяти, *ри́нути*, v. a. (sł.) trącać, popychać; bystro płynąć; wiać gwałtownie.
Рю́мить, v. n. (vu.) płakać.
Рю́мка, kieliszek.
Рябина, jarzębina (drzewo i jagoda).
Ряби́нка, dziobek z ospy; *-би́ны*, f. pl. dzioby z ospy; *-би́нникъ*, jemiołucha (ptak); *-би́новка*, napój jarzębinowy.
Ряби́ть въ глаза́хъ, ćmi się w oczach.
Ря́бка, m. (sł.) kuropatwa.
Ря́бчикъ, jarząbek (ptak).
Ря́бый, a. dziobaty (na twarzy); (o ptakach) pstry; (S. *-бость*); *рябѣ́ть*, v. n. stawać się dziobatym.
Ря́да, zgoda, umowa; (dawniéj) testament.
Ряди́ть, v. a. najmować, godzić; ubierać, stroić; (v. r. *-ся*).
Ря́дная, *ной*, *-ная за́пись*, spis rzeczy posagu narzeczonéj; *ря́дный*, a. ugodzony, umówiony.
Рядово́й, prosty; *-дово́й*, *а́го*, m. żołnierz prosty.
Ря́дчикъ, godziciel, który godzi.
Ря́дъ, rząd, rzęd, szereg; rząd bud kramarskich; umowa, ugoda; warunek; *мясно́й рядъ*, jatki mięsne, rzeznickie; *ря́домъ*, *рядко́мъ*, rzędem; *съ ря́ду*, z kolei, kolejno.
Ря́женый, part. a *Ряди́ть*; *су́женой и ря́женой*, (fa.) pan młody (niby losem przeznaczony na męża).
Ря́пуха, *-пушка*, gat. łososia (w rzece Newie).
Ря́са, rząsa (rośl.).
Ря́са, *ря́ска*, szata księży i zakonników ruskich długa z szerokiemi rękawami.
Ря́сна, (sł.) ozdoba z złota i kamieni drogich u sukni kobiecéj.
Ряхну́ться, v. r. (fa.) oszaleć, zwaryować.

С.

Саба́нъ, gat. pługa o dwóch kołach.
Са́бля, (*са́белька*, d.), szabla.
Сабу́ръ, aloes (*Aloe*).
Са́ванъ, czechło, koszula śmiertelna.
Савао́ѳъ, (w Biblii) *Госпо́дь савао́ѳъ*, Pan zastępów.
Сади́ть, v. a. sadzać, sadowić kogo.
Сади́ться, *сѣсть*, v. r. siadać, siąśdź, sieść; (o tkaninach) zbiegnąć się; (o budowlach) osiadąć; (v. p. *-ся*); *са́дка*, sadzenie roślin; zbiegnienie się.
Са́дкій, a. (o suknie) zbiegający się, kurczący się.
Са́днить, v. a. sednić, odsedniać (konia); *садно́*, sedno; *са́днѣть*, v. i. *са́днѣетъ*, czuję ból ostry w miejscu zdrapaném.
Садо́вникъ, m. ogrodnik, sadownik; *-вничество*, *-до́вство*, sadownictwo, ogrodnictwo.
Садо́вый, a. sadowny, ogrodowy.
Садо́къ, m. sadz rybny; sadz ptaszy.
Садъ, (*са́дикъ*, d.), sad, ogród, ogródek.
Са́жа, sadze.
Сажа́лка, sadz ruchomy na ryby.
Сажа́ть, *са́живать*, v. a. sadzać, posadzić kogo; sadzić, zasadzać (roślinę); *- ры́бу въ пру́дъ*, sadzać ryby do stawu; *- хлѣ́бы*, wsadzać chleby do pieca; *- за́йца*, wypuszczać zająca; *- пу́говицы*, przyszywać guziki; (v. p. *-ся*); (part. *са́женый*).
Саженёцъ, dymka, cebula sadzona.
Саже́нь, sążeń.
Сайга́, gat. kozy dzikiéj (tatarskiej) (*antilopa*).
Сайга́къ, girafa

Сайдákъ, m. łuk z strzałami; sajdak.
Сáйка, (*сáечка*, d.), bułka, bułoczka.
Сакъ, (*сачóкъ*, d.), kaszerz, czerp.
Салáкуша, (*-áкушка*, d.), śledź [mały.
Саламáндра, f. salamandra.
Саламáта, lemieszka.
Салáтъ, m. sałata (ogrodowa).
Сáлить, v. a. łoić, nałoić, łojem nasmarować; (v. r. *-ся*).
Сáло, n. łój, sadło, tłuszcz. [łoju.
Салотóпня, f. miejsce do topienia
Салфéтка, f. serweta.
Сáльникъ, (w ciele) siatka; potrawa z wątroby i płuc posiekanych.
Самéцъ, (*сáмчикъ*, d.), miec, samczyk; *сáмка*, samica, samka.
Самобóрецъ, (sł.) pojedynkujący się; *-бóрство*, pojedynek; *-ствовать*, v. n. (sł.) pojedynkować się.
Самобрáтъ, brat rodzony; *-бытный*, a. samobytny; *-вáръ*, (samowar).
Самовластúтель, m. samowładca; *-льство*, *-влáстіе*, samowładztwo; *-влáстный*, a. *-но*, ad. samowładny.
Самовóліе, samowolność.
Самовóльникъ, samowolny; *-льничать*, v. n. postępować samowolnie; *-вóльный*, a. samowolny; *-вóльщина*, (vu.) zbiór ludzi rozpustnych.
Самоглáсная (*бýква*), samogłoska.
Самодержáвіе, n. samowładztwo; *-держáвный*, a. samodzierżawny; *-дéржецъ*, samodzierżca, m.; *-дéржица*, samodzierżyca.
Самодовóльный, a. (sł.) przestający na swojém; majętny.
Самозвáнецъ, samozwaniec. [szy.
Самоизбранный, a. (sł.) wyborniej-
Самолóвъ, samołówka.
Самолюбецъ, samolub, egoista; *-любіе*, samolubność.
Самомнѣ́ніе, uprzedzenie, zdanie o sobie uprzedzone.
Самонрáвіе, charakter właściwy.
Самопроизвóльный, a. dobrowolny, z własnéj chęci.
Самопрялка, kołowrótek.
Самородка, produkt, przyrodny; *-рóдный*, a. samorodny.
Саморýчный, a. własnoręczny.
Самоубíйца, m. & f. samobójca; samobójczyni; *-убíйство*, samobójstwo. [mego siebie.
Самоýчка, nauczenie się czego z sa-
Самохвáлъ, samochwalca; *-хóтный*, a. dobrowolny, nie przymuszony.
Самшúтое дéрево, *самшúтъ*, m. bukszpan zawsze zielony.
Самъ, pron. sam; *самъ другъ*, i t. d. sam z drugim.
Сáмый, pron. sam, ten sam, istotny; *сáмый лýчшій*, najlepszy.
Сандáлій, a. sandał (rodzaj trzewika).
Сандáлъ, m. sandał biały (drzewo); *-дáльный*, a. sandołowy. [trumna.
Сáни, (*сáнки*, d.), sanie, saneczki;
Сановúтость, f. okazałość, spaniałość; *-вúтый*, a. okazały, spaniały; znakomity, znamienity.
Санóвникъ, znakomity urzędnik.
Санъ, dostojeństwo, godność.
Сапóгъ, bót; *-пóжникъ*, szewc; *сапóжничать*, v. n. szewctwem trudnić się; *-ничество*, szewctwo; *-пóжный*, a. bótowy.
Сапфúръ, m. szafir (kamień).
Сапъ, nosacizna.
Сапѣ́ть, (*сапліо*), v. n. chrapać.
Сарáй, m. szopa. [(rośl.).
Саранá, *красная*, lilia zawojek
Саранчá, szarańcza (wędrowna).
Сáржа, sarża, rasa.
Сатанá, m. szatan. [satyropis.
Сатúра, satyra; *-тúрикъ*, satyryk,
Сафьянъ, szafijan.
Сáхаръ, cukier; *-рный*, a. cukrowy; *-ница*, cukierniczka.
Сбáвка, zniżenie (ceny); *-влять*, *сбáвить*, v. a. zmniejszać, zniżać; (v. p. *-ся*).
Сберегáть, *-рéчь*, v. a. zachować, ochronić; (S. *-режéніе*).
Сбивáть, *сбúть*, v. a. zbijać, zbić, strącić co z czego; *- съ ногъ*, zwalić z nóg, przewrócić; spędzać, zganiać; zbijać, łączyć szczelnie; *odwracać (kogo od czego); zniżać (np. cenę); *- когó съ путú*, pomieszać kogo; (S. *сбúтіе*, part. *сбúтый*); *-ся*, v. r. błądzić, zgubić drogę; wikłać się, mieszać się; (o koniach) zmieniać często chód; *nieprzyzwoicie zachowywać się.
Сбúвчивый, a. zawikłany.
Сбирáть, *собрáть*, v. a. zbierać, zebrać; *-рáть со столá*, zbierać ze stołu; *-ся*, v. r. zbierać się, zebrać się, zgromadzić się; zejść się; przygotowywać się, namyślać się.

Сбитень, m. napój (co używa się zamiast herbaty); *сбитеньщикъ*, m. przedający po ulicach napój zwany *сбитень*.

Сближать, *-ижить*, *-изить*, v. a. zbliżac, zbliżyć; (v. r. *-ся*).

Сбой, (vu.) chytrość, podstęp; *сбойливость*, podstępność, chytrość; *-вый*, a. chytry, podstępny; *сбойникъ*, *сбойчакъ*, (vu.) chytrzec, wykrętarz; *-ничать*, v. a. (vu.) chytrze, popstępnie działać.

Сбойка, zbijanie, łączenie.

Сборище, tłum, gromada.

Сборникъ, książka do nabożeństwa; rodzaj stroju na głowie u prostych kobiet.

Сборный, a. zborowy; składany; poborowy; *-ное воскресенье*, pierwsza niedziela wielkiego postu.

Сборщикъ, pobórca.

Сборъ, zbór, zgromadzenie; pobór; zbiór; zebranie czego; zbior, zgromadzenie się (u żołnierzy); herbata z rożnych ziół.

Сборы, przygotowania (do czego).

Сбрасывать, *сбросить*, v. a. zrzucać, zrzucić; *-что въ мѣсть*, zrzucać na kupę; *-ся*, v. r. rzucać się (z czego na doł).

Сбривать, *сбрить*, v. a. * kraść, zmykać; zdierać (na kupnie).

Сбродъ, halastra, zgraja.

Сброшенный, a. zrzucony, zwalony.

Сбруехранилище, arsenal, zbrojownia. [rzędzia rzemieślnicze.

Сбруя, zbroja; szory (końskie); na-

Сбывать, *сбыть*, v. a. zbywać, zbyć, pozbawić się czego; v. n. ubywać, umniejszać się; *сбытіе*, *событіе*, wypełnienie, ziszczenie się; *-ся*, v. [r. spełniać się.

Сбылый, a. ubyły.

Сбѣгать, *сбѣжать*, v. n. zbiegać, zbiec; uciekać, uciec; (o wodzie) spłynąć, ubyć; (w grze kart) passować; *-ся*, v. r. zbiegać się, zejść [się.

Сбѣжалый, a. zbiegły.

Свадьба, f. wesele, gody weselne; a. *свадебный*.

Сваливать, *свалить*, v. a. obalać, -lić, zwalić; zwalać, zgromadzać, składać; *zwalić winę na kogo; (o chorobach) osłabić; v. n. ubywać, opadać; *-ся*, v. r. zwalić się; być osłabionym (chorobą).

Сваливаться, *-литься*, v. r. (o włosach i sierci) poplątać się, powikłać się.

Свалка, tłok, nacisk, natłok. [tnia.

Свара, *сваръ*, (sł.) swar, spór, kło-

Сваривать, *сварить*, v. a. zwarzyć, zeszwejsować; (v. p. *-ся*); *сварка*, -sowanie; miejsce -sowane.

Сварливый, a. swarliwy, kłotliwy; (S. *-вость*).

Сватать, v. a. swatać; *-ся*, v. r. swatać się; *-товство*, swactwo; powinowactwo; *сватъ*, swat; powinowaty; *сватья*, powinowata, krewna; *сваха*, swachna, swaczka.

Свая, pal; *бить сваи*, wbijać pale.

Сведеніе, v. *Сводить*.

Сведенники, m. pl. bracia przyrodni; *-ницы*, f. pl. siostry przyrodnie.

Свезеніе, v. *Свозить*.

Свекла, ćwikła burak; *-кольникъ*, liście ćwikłane; *-кольня*, ćwikła przyprawiona na chłodny pokarm.

Свекоръ, m. świekier; a. *свекровъ*; *-кровь*, świekra.

Свербежъ, *-бота*, f. świerżb; *свербѣть*, *-бѣться*, *-бить*, *-биться*, v. n. i. świerzbieć, świerzbi mię.

Свергать, *свергнуть*, v. a. zrzucać, zrzucić; (S. *сверженіе*, part. *свергнутый*, *-рженный*); *-ся*, v. r. zrucić się, spadać. [lśnąć się.

Сверкать, *-кнуть*, v. n. błyskać się,

Сверлить, v. a. świdrować; *сверло*,

Сверстникъ, rówiennik. [świder.

Сверстный, a. równy co do lat.

Сверстывать, *-рстать*, v. a. porównać co, rownym robić; *-ся съ кѣмъ*, v. r. wyrównać komu w czém.

Свертокъ, m. trąbka (z papieru i t.d.).

Свертывать, *-ртѣть*, *-рнуть*, v. a. zwijać, zwinąć (w trąbkę); prędko co odbyć; skręcić; zdiąć (koło, klucz); *въ сторону*, zboczyć na stronę, z drogi; (v. r. *-ся*), it. (o mléku) zsiadać się; spadać, spadź.

Сверхъ, prp. oprócz; nad.

Сверчокъ, m. świerszcz, świercz.

Свершать, *-шить*, v. a. dokonywać, -konać, -kończyć; (v. r. *-ся*), it. *spełniać się, -nić się; (S. *-шеніе*, part. *-шенный*).

Свивать, *свить*, v. a. zwijać zwić; skręcić (postronek); rozwijać, odwijać; (v. r. *-ся*); (part. *свитый*).

Свиданіе, widzenie się; rozmowa; *до свиданія*, do widzenia się.

Свидина, dereń swidwa, swidwina (rośl.).
Свидѣніе, świadectwo; nauka; *-дѣтель*, f. świadek; *-дѣтельство*, świadectwo; zeznanie świadków; *-дѣтельствовать*, v. a. świadczyć; oświadczać, zaświadczać; rewidować, przeglądać; oświadczać, okazywać; (v. r. *-ся*), it. świadczyć się kim. [się.
Свидѣться, v. r. widzieć się, spotkać
Свилеватый, a. rękowaty.
Свинецъ, *-нцовый*, a. olowiany; *-цоватый*, a. olowisty; *свинка*, bryła ołowiu. [cus violaceus.
Свинуха, świniarka bedłka (*Agari-*
Свинчивать, *-нтить*, v. a. zaszrubować, przyszrubować; szrubowaniem przekręcić; *-ся*, v. r. przekręcić się.
Свинья, (*свинка*, d.), świnia (świnka); *- морская*, świnia morska (*Delphinus phocaena*); *свинарня*, chlew świński; *-нина*, wieprzowina; *свинка морская*, f. świnka morska (*Mus porcellus*); *-нобой*, rzeźnik od świń; *-нопасъ*, świniopas; *свинскій*, *świński, niechlujowaty; *свиный*, a. świni; *-ничій*, a. świni, świński.
Свиристель, jemiołycha (ptak).
Свирѣль, f. piszczałka (pastusza).
Свирѣпость, *-ѣпство*, dzikość, srogość; *-ствовать*, v. n. wściekać się, szaleć; *-рѣпый*, a. dziki, srogi, okrutny; *-пѣть*, v. n. okrutnieć.
Свиснуть, v. n. zwiesić się, zwisnąć.
Свистать, (*свищу*), *свиснуть*, v. a. świstać, świsnąć; (o ptakach) śpiewać; v. n. świszczeć, szumieć (jak np. kula działowa); (o cieczach) cieć, płynąć; (*vu.) rzucać i ranić; *-стокъ*, m. piszczałka; *свистъ*, (vu.) świst.
Свита, f. świta, orszak.
Свитокъ, m. trąbka papieru.
Свихнутый, a. wywichnięty, zwichnięty.
Свихнуть, v. a. wywinać, wywichnąć; (v. r. *-ся*), it. *zniszczeć, [zginąć.
Свищъ, kaczka gwiżdżąca.
Свищъ, (*свищикъ*, d.), dziura z odciętej gałęzi; dziurka w czerwiwym orzechu.
Свобода, swoboda, wolność; *-дитель*, oswobodziciel; *-бодникъ*, m. (sł.) człowiek wolny; *-бодность*, swobodność; wolność; czas wolny; łatwość, płynność (języka); *свободный*, a. swobodny, wolny; mający czas wolny; łatwy; wygodny; *свобождать*, *-бодить*, v. a. oswobadzać, -dzić, uwolnić; (v. r. *-ся*); (S. *-божденіе*, part. *-денный*).
Сводить, *свести*, v. a. sprowadzać, -dzić (na dół); *- кого съ кѣмъ*, jednać, pogodzić; stawiać kogo przed oczy; *- что съ чѣмъ*, porównać co z czém; *свести сводъ*, zasklepić, zamknąć sklepienie; *- съ кѣмъ*, *знакомство*, *дружбу*, zabierać z kim znajomość, przyjaźń; *- кого съ ума*, pozbawić rozumu; *- корову*, *лошадь*, skraść, porwać krowę, konia; (w drukarni) prasę złożyć; v. i. *руку*, *ногу*, kurczyć, skrzywić rękę, nogę; (v. p. *-ся*).
Сводникъ, rajfur, stręczyciel dziewcząt; *-ница*, rajfurka; *-ничать*, v. n. raić komu dziewczęta; *-ничество*, kuplarstwo, stręczenie dziewcząt.
Сводный, a. sklepiony; porównany; *св. - листъ*, trzecia korekta.
Сводчикъ, m. machlerz, stręczyciel kupiecki; *wichrzyciel.
Сводъ, zgadzanie się, zgodność czego; konkordancya; połączenie, porównanie; sklepienie; *своды сводить*, (vu.) siać niezgodę, wichrzyć.
Своенравіе, upor, kaprys; *-нравный*, a. uporny, uparty.
Своеручный, a. własnoręczny.
Свозить, *свезть*, v. a. zawozić, zwozić, zwieźć (co dokąd); uwozić.
Свозъ, wywoz, wywiezienie; przywóz, dowóz.
Свой, pron. swoj; swojak, krewny.
Свойски, *по свойски*, ad. po myśli pomyślnie. [wna.
Свойственникъ, krewny; *-ница*, kre-
Свойство, własność, właściwość; przymiot; *-венность*, właściwość; *-венный*, a. właściwy. [wactwo.
Свойство, pokrewieństwo, powino-
Сволакивать, *-лочь*, v. a. (vu.) zwłoczyć, ściągać na doł, do kupy; v. i. (o członkach) skurczyć się.
Сволочь, (vu.) hołota, hałastra.
Свора, swora, sfora; swora psów; *-рный*, a. sworą związany.
Свояк, (sł.) ojczyzna, dom ojczysty.
Своякъ, m. szwagier.

Своячина, свояченица, szwagrowa.
Свыкаться, свыкнуться, v. r. przyzwyczajać się, -czaić się. [knienie.
Свычка, przyzwyczajenie, przywy-
Свыше, ad. (sł.) od góry, z góry.
Свѣданіе, wiadomość, dowiedzenie się. [mości otrzymać.
Свѣдать, v. a. dowiedzieć się, wiado-
Свѣдомый, a. wiadomy. [gły, znający.
Свѣдущій, a. wiedzący, z wiedzą; bie-
Свѣдѣніе, znajomość, doświadczenie.
Свѣдѣти, свѣсти, (свѣмъ), v. a. (sł.) wiedzieć.
Свѣжесть, f. świeżość; *-жина*, f. świeże mięso; *-жій*, a. świeży.
Свѣрять, свѣрить, v. a. regulować (np. zegarek); sprawdzać, porównać (np. rachunek i t. d.); *-ся*, v. r. zapewniać się, przekonywać się; (S. *-рѣніе*, part. *свѣренный*); *свѣрка*, porównanie, sprawdzenie.
Свѣтаніе, n. świtanie; *-тать*, *-таетъ*, v. i. świtać, świta.
Свѣтило, światło (niebieskie), gwiazda; latarnia z światłem; *-ильникъ*, (sł.) lampa; lichtarz ze świécą; *-ильничное, чнаго*, nieszpor; miejsce przed obrazem świętego (lub świętej) gdzie się lampa pali; *-ильня*, knot (lampowy); nitka siarczysta.
Свѣтить, v. a. świecić, poświecić (komu); v. n. świecić (jak słońce i t. d.); *-ся*, v. i. świecić się.
Свѣтлить, высвѣтлить, v. a. polerować.
Свѣтло, свѣтло, ad. jasno; (po sł.) spaniale, świetnie; v. i. dniało; *-бурный*, a. (o koniach) jasnobrunatny; *-ватый*, a. nieco jasny; *-гнѣдый*, a. (o koniach) jasnogniady i t. d.
Свѣтлость, jasność, światłość; (tytuł Książęcy) Xiążęca Mość.
Свѣтлый, a. jasny, świecący; jasny, czysty, pogodny.
Свѣтлѣйшій, a. Jaśnie Oświecony.
Свѣтлѣть, v. n. wyjaśniać się; *-ся*, v. r. świecić się, błyszczeć się.
Свѣтлякъ, świetlik (robak). [skiej.
Свѣтолитіе, (sł.) wylanie łaski Bo-
Свѣтоначальникъ, (sł.) (o Bogu) początek światła.
Свѣтоносецъ, (sł.) jutrzenka.
Свѣтозеленный, a. (sł.) światłem oświecony.
Свѣтскій, a. świecki, światowy (nie duchowny).
Свѣтъ, światło, blask; świt, świtanie; świat (propr. & *); *свѣтъ мой*! moje serce!
Свѣча, (*свѣчка*, d.), (sł. *свѣща*), świeca, świeczka; (artyl.) lontownik.
Свѣчникъ, świecarz; przyświecający przy ślubie nowożeńcom; *свѣчный*, a. świecowy, - czkowy.
Свѣщеносный, a. (sł.) świeconośny.
Свяѕень, m. (sł.) więzień.
Связка, f. wiązka, pęk; (w loice) związek (*copula*).
Связность, f. zwięzłość, związek; nieczytelność; *-ный*, a. zwięzły, związek mający; (o pismach) zwięzły, ścisły, nieczytelny.
Связывать, связать, v. a. związywać, związać; złączyć, wiązać; spajać, sklejać; *zatrudniać, zajmować, przeszkadzać; (v. p. *-ся*), it. v. r. wdawać się w co z kim.
Связь, f. złączenie; (w budownictwie) ankra, klamra; skrzydło budynku; zwięzłość, związek; zgodność, jednomyślność. [tych.
Святая Святыхъ, n. Święte Świę-
Святецъ, święty, sprawiedliwy.
Святилище, ołtarz, świątynia; ofiara; *-титель*, m. Arcybiskup, najwyższy kapłan.
Святить, v. a. święcić, za święte czcić; święcić, poświęcić; (v. p. *-ся*).
Святки, f. pl. czas od Bożego narodzenia do Święta trzech Królów; a. *святочный*. [tość.
Святость, f. świętobliwość; świę-
Святотатецъ, m. świętokradzca; *-татство*, n. świętokradztwo.
Святоша, m. świętoszek, obłudnik.
Святцы, m. pl. kalendarz świętych kościelny z modlitwami.
Святый, a. święty; świętobliwy; *-тыня*, świętość, rzecz święta.
Святѣйшество, (tytuł towarzystwa duchownych składających Synod); świętobliwość; *-тѣйшій*, m. Najświętszy (tytuł Synodu Świętego).
Священіе, święcenie, poświęcanie.
Священникъ, kapłan, ksiądz; *-щенничество*, kapłaństwo.
Священнодѣйствіе, (sł.) odprawowanie nabożeństwa.
Священнокупство, świętokupstwo;

иномученикъ, (sł.) kapłan i męczennik; *-ница*, zakonnica i męczennica.
Священноначальникъ, arcykapłan.
Священный, a. święty; poświęcony; *-ное писаніе*, pismo święte.
Священство, n. kapłaństwo; *-ствовать*, v. n. być kapłanem.
Сгарать, *сгорать*, *-рѣть*, v n. zgorzeć, spalić się; *-раемый*, a. spalny, spalisty, do spalenia.
Сгибать, *согнуть*, v. a. zginać, zgiąć; zamknąć (książkę); składać, złożyć (suknią); *согнуть кого въ дугу*, przywiesdź kogo do ostateczności; (v. r. *-ся*), it. garbić się.
Сгибъ, fałd, fałdek; zgięcie; staw w ciele; (w drukarni) kilka (najczęściej sześcioro) arkuszów składanych.
Сгнетаемость, ściśliwość (powietrze); *-теніе*, ściśnienie; *-тенный*, a. ściśniony.
Сговаривать, *сговорить*, v. a. *- съ кѣмъ*, namawiać, namówić (kogo do czego); *- съ кого*, odwoływać, -wołać (zeznanie swoje) na kogo; *-рить невѣсту*, zaręczyć, zrękować sobie oblubienicę; *сг. дочь за кого*, zrękować, zaręczyć komu córkę swoję; *-ся*, v. r. zgodzić się na co; *сговоренный*, a. zaręczony.
Сговоръ, umowa, ugoda; spisek, sprzysiężenie się; zaręczyny; *-ворчивый*, a. ulegający, powolny; (S. *-вость*).
Сговѣть, v. n. post zachowywać.
Сгодиться, v. r. zdać się na co.
Сгонный, a. zgromadzony (z rożnych miejść).
Сгонъ, spędzanie, zgromadzanie; *сгономъ*, gromadnie, wszyscy razem.
Сгонять, *согнать*, v. a. spędzać, -dzić, wypędzić; spędzać, zgromadzić; wywabiać, -bić (plamę); spławiać (drzewo); v. n. *согнать куда*, prędko pojechać dokąd; *- со свѣту*, bezprzestannie łajać, mruczeć.
Сгорѣлый, a. zgorzały, spalony.
Сгребать, *сгрести*, v. a. zmiatać, zmieść; zgrabiać, -bić; w robieniu wiosłem wyrównać komu.
Сгромоздить, v. a. nagarnąć, zgromadzić; wybudować, zbudować; napisać dzieło jakie; (S. *-можденіе*, part. *-жденный*). [smucić się.
Сгрустить, v. n. & *-ся*, v. r. za-
Сгубить, v. a. zgubić, zniszczyć kogo.
Сгущать, *сгустить*, v. a. zgęszczać, zgęścić; (v. r. *-ся*).
Сдавать, *сдать*, v. a. oddawać, oddać, zdać; ustąpić (komu czego); wydać (resztę pieniędzy); (w grze kart) rozdawać, -dać; *-ся*, v. r. poddawać się, -dać się; zezwalać, przychylać się do czyjej prośby; (o okrętach) odbijać od lądu.
Сдача, zdawanie; *- картъ*, rozdawanie kart; poddanie (miasta); reszta, pieniądze do zdania; odstąpienie (np. dzierzawy).
Сдвигать, *содв-*, *сдвинуть*, *сод-*, v. a. odsuwać, -sunąć; zsuwać, zsunąć, przysunąć; zemknąć, ścisnąć; złączyć; (v. r. *-ся*); (part. *сдвинутый*).
Сдергивать, *сдернуть*, v. a. zrywać, zerwać; zaciągać, zasuwać (firanki); *-ся*, v. r. zrywać się, zerwać się; ściągać się, zsuwać się; (part. *сдернутый*).
Сдержать, v. a. trzymać, nosić, nieść; zatrzymać, wstrzymać; wytrzymać, cierpieć; *- слово*, dotrzymać słowa.
Сдирать, *содрать*, v. a. zdzierać, obedrzeć; wyheblować; zedrzeć kogo (w handlu); (S. *сдираніе*, *содраніе*, *сдирка*); *-ся*, v. r. zdejmować się.
Сдоба, przyprawa w jedzeniu; *сдобить*, v. a. przyprawiać jedzenie; *сдобный*, a. (o ciaście) zaprawiony na mléku, jajkach i maśle. [*ливый*).
Сдоръ, kłótnia, zwada; (part. *сдор-*
Сдоръ, kryski, kreźki (w ciele), (*Mesenterium*).
Сдохлый, a. (vu.) (o chlebie) stęchły.
Сдохнуть, v. n. (vu.) wytchnąć odetchnąć sobie.
Сдыхаться, *сдохнуться*, v. r. zatęchać, zatęchnąć, stęchnąć.
Сдѣлка, zgoda, ugoda.
Се, ad. (sł.) oto.
Себо, conj. (sł.) bo, bowiem, albowiem.
Себя, pron. siebie.
Севрюга, jesiotr gwiazdowy (ryba).
Сегодня, ad. dzis, dzisiaj; *-дняшній*, a. dzisiajszy.
Седмизвѣздіе, baby gwiazdy.
Седмина, (sł.) siodemka.

Седмúца, (sl.) tydzień.
Седмóй нáдесять, nu. siedmnasty.
Седмый, a. siódmy.
Сéй, сiя́, сié, pron. ten, ta, to.
Сéймъ, m. sejm.
Секретáрь, m. sekretarz.
Селдерéй, selera (rośl.).
Селезéнка, śledziona.
Сéлезень, m. kaczor; *-знúха*, kaczka.
Селéнie, mieszkanie, osada; *-лúтва*, (sl.) mieszkanie, siedlisko.
Селúтра, saletra; *-úтренница*, saletarnia; *-úтреный*, a. saletrowy; *-úтровать*, v. a. saletrę robić.
Селúть, v. a. zaludniać, osadzać; *-úтьба*, zaludnienie, osadzenie; *-ся*, v. r. osiadać, osieśdź.
Селó, (*сельцó*, d.), sieło, wieś z kościołem.
Сéльдь, (*селéдка*, d.), śledź; *сельдянúкъ*, śledziarz; *-дяный*, a. śledziowy.
Сéльный, (sl.) pólny, na polu rosnący; *сéльскiй*, a. sielski, wiejski.
Селянúнъ, wieśniak; *-нка*, -niaczka.
Сéмга, łosos (ryba).
Сéмдесять, nu. siedmdziesiąt.
Семéйство, n. familia; *-мéйный*, a. familiyny.
Семерня́, siedm sztuk czego.
Сéмеро, nu. siedmioro.
Семидеся́тый, a. siedmdziesiąty.
Семнáдцать, nu. siedmnaście.
Семýжина, mięso łososie.
Сéмь, nu. siedm; *семью́, седмью́*, ad. siedm rasy, siedmkroć.
Семья́, familia; *-янúстый*, a. mający liczną familią.
Сенáтъ, Senat; *-нáторъ*, *-нáторство*, senatorstwo; *-нáторская*, izba senatorska.
Сентя́брь, m. Wrzesień.
Серáль, f. saraj.
Сердéчникъ, sworzeń; wzor działa.
Сердéчный, a. serdeczny, szczery.
Сердúтки, m. & f. (vu.) sierdzit.
Сердúтый, a. gniewliwy, zapalczywy.
Сердúть, v. a. gniewać; (S. *сержéнie*); (v. r. *-ся*). [*neole.*
Сердолúкъ, krwawnik(kamień), (*Car-*
Сéрдце, serce (propr. & *); myśl; drzeń w drzewie; złość, gniew; *-цевúна*, drzeń, mlecz w drzewie; *-цевѣ́децъ*, (o Bogu) sercowiedca.
Серéбреникъ, m. srebrnik; *-éбреный*, a. srebrny; *ебрéный*, a. srebrzony.
Серебрúть, v. a. srebrzyć; (v. r. *-ся*); *-брúльщикъ*, pośrebrnik; *-брúстый*, a. srebrzysty.
Серебрó, srebro; moneta srebrna; rzeczy srebrne, srebra.
Середá, v. *Средá*.
Серéдка, środek, środkowa sztuka; *-довúкъ*, człowiek średniego wieku; *-довый*, a. średni, nie wielki.
Серёжка, (v. *сéрьга*), kotki (na drzewach); (w snycerstwie) obrączka. [*скiй.*
Сержáнтъ, sierżant; a. *сержáнт-*
Сермя́га, siermięga.
Сéрна, koza dzika.
Сéрпъ, sierp, sierpik.
Серпя́нка, sierpianka.
Сертýкъ, m. surdut; a. *сертýчный*.
Сéрьга, (*серёжка*, d.), zausznica, kólczyk.
Сестрá, (*-рúца*, d.), siostra.
Сжáлиться, v. r. *надъ кѣмъ*, ulitować się nad kim.
Сжáтie, ściśnienie; (v. *сжимáть*); odkoszenie, zżęcie; (v. *сжинáть*); *сжáтый*, a. ściśnięty; (v. *сжимáть*); zżęty (v. *сжинáть*).
Сжевáть, v. a. zjadać, odgrzyźć.
Сжигáть, *сожигáть*, *сжéчь*, *сожéчь*, v. a. palić, spalić; v. i. opalić (rękę); (v. r. *-ся*).
Сжимáть, *сжáть*, v. a. ściskać, -snąć; (v. r. *-ся*).
Сжинáть, *сжáть*, v. a. skosić, zżynać, zżąć; (S. *сжинáнie*, *сжáтie*,
Сзáди, ad. z tylu. [*сжинъ*).
Сивизнá, f. siwa maść konia.
Сивýчъ, lew morski. [*-вость*).
Сúвый, a. szary, szpakowaty; (S.
Сигъ, m. szumbunga, pstrąg morski (ryba).
Сидѣ́лецъ, m. czeladnik kupiecki; *-дѣ́лый*, a. (o ptakach dzikich) dawno w klatce będący; *-дѣ́льникъ*, posługacz chorych.
Сúдѣнь, m. (o dzieciach) niemogący jeszcze chodzić.
Сидѣ́ть, v. n. siedzieć; *сúдьмя сидѣ́ть*, ustawicznie siedzieć nad robotą; *- винó*, pędzić wódkę.
Сúзый, a. błękitnawy; *-зя́къ*, m. gołąb' błękitnawy.
Сúла, siła, moc; władza; potęga, wojsko; *сúлы*, cuda (w Biblii); *на сúлу*, zaledwie, ledwie; *-лáчъ*, m. człowiek silny.

Сúлиться, v. r. usiłować.
Силóкъ, sidło, sidełko.
Сúльный, a. silny, mocny (propr. & *); *potężny; tęgi, gwałtowny; żyzny, obfity.
Сúма, szpagat.
Синевáтый, a. siniawy.
Сúнево, siniak, siniec.
Синеворóнка, kraska (ptak).
Синéль, f. bez włoski (rośl.).
Сúнесть, *синизнá*, siność; *-нетá*, błękitność; *-éтный*, ciemnobłękitny.
Синéцъ, m. (sł.) diaboł, bies.
Синúть, v. a. farbować kolorem błękitnym; (v. r. *-ся*).
Синúца, sikora większa.
Сúній, a. modry, granatowy; błękitny.
Синóдъ, m. synod.
Синтенá, farena (gat. karpia w rzece Wołdze).
Синь, f. farba ciemnobłękitna.
Синѣть, v. n. siniec.
Сипль, chrząszcz majowy.
Сúпнуть, v. n. chrzypnąć; *сúплый*, a. chrapliwy, chrzypliwy; *-потá*, *-пýчесть*, f. chrzypka, chrapliwość.
Сипóвка, f. szalamaja, piszczałka; *сипóвщикъ*, grający na piszczałce.
Сипъ, sęp (ptak).
Сиропитáтельный домъ, n. dom sierot.
Сирóпъ, m. syrop.
Сиротá, f. sierota; *-рóтскій*, a. sierocy, sierotny, sierociński; *-ротствó*, sieroctwo; *-ротѣть*, v. n. osierocieć; *сúрый*, a. osierocony, osierociały.
Сúрѣчь, ad. to jest.
Систéма, systema; *-матúческій*, a. systematyczny.
Сúтецъ, syc, perkalik.
Сúтникъ, *сúтовникъ*, sit, sitowie (rośl.).
Сúтникъ, (*-ничекъ*, d.), m. chléb pytlowy; *сúтный*, a. pytlowany; pytlowy.
Сúто, sito, sitko, pytel.
Сúце, ad. (sł.) tak.
Сіянie, blask, światło; promienie około głow świętych na obrazach.
Сіятельный, *сіятельнѣйшій*, a. Jaśnie Oświecony; *сіятельство*, (tytuł) Xiążęca Mość.
Сіять, v. n. świecić, błyszczeć.
Скáзка, f. bajka; powieść; objaśnienie od rządu żądane względem życia i służby kogo.
Скáзочникъ, bajarz.
Скáзывать, *сказáть*, v. a. powiedzieć, -wiadać; tłomaczyć, wykładać; (S. *скáзыванie*, *сказáнie* part. *скáзанный*); *-ся*, v. r. mianować się czym; powiedzieć, oznajmić co komu.
Скакáть, (*скачý*), *скочúть*, v. n. skakać, skoczyć; (po sł.) tańcować; *- на лóшади*, galopować; *-клúвый*, a. lubiący skakać; *-кýнъ*, ten co lubi skakać; skoczek (z rzemiosła); (o koniach) biegun; gołąb' wabiący inne do siebie.
Скáла, f. (sł.) skała; kora brzozowa.
Скáлить, v. a. wyszczerzać zęby.
Скáлка, f. wałek.
Скалозýбить, v. n. szydzić, żartować z kogo; *-зýбство*, szyderstwo; *-зýбъ*, m. szyderca, m.
Скáлывать, *сколóть*, v. *Колóть* & *ся*.
Скамьá, (*скамéйка*, d.), ławka (do siedzenia).
Скань, f. nici kręcone.
Скáпывать, *скопáть*, v. a. skopywać.
Скáрбій, podskarbi.
Скáрбъ, sprzęty domowe.
Скáредный, a. *-но*, ad. szkaradny, brzydki; *скáредъ*, niechluy.
Скáтертный, a. obrusowy.
Скáтерть, f. obrus.
Скáтистый, a. spadzisty, stoczysty.
Скатъ, *скáтецъ*, spadzistość, stoczystość.
Скатъ, *скатóкъ*, rocha gwoździarz (ryba).
Скáтывать, *скатáть*, v. a. zwijać, zwinąć; (v. r. *-ся*).
Скáчивать, *скатúть*, v. a. staczać, stoczyć zwalić; zeszorować, spłókać; (v. r. *-ся*).
Скáчка, skakanie, tańcowanie; gonitwa, wyścigi konne.
Скачóкъ, skok.
Скáшивать, v. a. kosić.
Сквáжина, rysa, szpara.
Сквáжность, dziurkowatość.
Сквéрна, f. plugastwo, niechlujstwo; *-нáвецъ*, plugawieć, brzydnik; hultaj, łajdak; *-нáвый*, a. plugawy.
Сквернúть, v. a. (sł.) plugawić.
Сквернúться, v. r. plugawić się.
Сквернословie, (sł.) plugawomówność.
Сквéрный, a. plugawy, nieczysty, sprośny, wszeteczny; (S. *-ность*).
Сквозúть, v. i. widać na wskróś.
Сквозный, a. na wylot, na wskróś; *-ный вѣтръ*, wiatr przewiewający.
Сквозь, prp. wskroś przez co.
Скворéцъ, (*-óрчикъ*, d.), m. szpak (ptak); *-рцóвый*, a. szpakowy; srokaty, pstry.

Скидáть, скúнуть, v. a. zrzucać, zrzucić; zdejmować, zdiąć (suknie, bóty); *-ся,* v. r. (o sukni) zdejmować się; (fa.) złożyć się na co; (part. *скúнутый*); *скúдка,* zrzucanie, -cenie; zdzięcie.
Скúдывать, -дáть, v. a. zrzucać, zwalać co z góry lub na kupę.
Скúнія, namiot, kuczka; przybytek; *-нопúгія,* kuczki, święto kuczek.
Скúпетръ, скúптръ, berło.
Скипидáръ, olej terpentynowy.
Скирдъ, m. stérta, stóg (siana, zboża).
Скисáться, скúснуться, v. r. kwaśnieć; *скúслый,* a. skwaśniały.
Скитáться, v. r. tułać się.
Скúтникъ, скúтлянинъ, pustelnik.
Скитоначáльникъ, m. arcykacerz; głowa kacerstwa.
Скитъ, m. pustynia, pustelnicze mieszkanie; siedlisko kacerzów.
Складéніе, (sł.) kupa, gromada.
Склáденъ, naszyjnik, kanak.
Склáдка, składanie, złożenie; (u sukni) fałd, zmarsk; składanie się (pieniędzy) na co, składanie na co.
Склáдни, f. pl. deszczułki składalne z obrazkami.
Склáдность, składność, harmonia; *-áдный,* a. zgodny, harmoniczny; (o dziełach) składny, gładki, zwięzły; *przystojny; *-адный,* a. składany, -dalny; *-áдочный,* a. składkowy; *-адчúна,* składka (pieniężna i t. d.). [syllaba.
Складъ, skład, składność; zgłoska,
Склáдывать, склáсть, v. a. składać na kupę; *-ся,* v. r. składać się (jako nóż i t. d.); *złączyć się; składać się na co.
Склевáть, v. a. (o ptakach) pożobać.
Склéивать, склéить, v. a. sklejać, skleić; (v. r. *-ся*); *склéйка,* sklejanie; miejsce sklejone.
Склéпывать, -пáть, v. a. znitować.
Скликáть, склúкать, v. a. zwoływać, zwołać; (S. *скликáніе, склúчка*); (v. p. *-ся*).
Склóнность, skłonność; *склóнный,* a. skłonny (do czego).
Склонять, -нúть, v. a. (*на что, къ чему́*) skłaniać, skłonić, nakłonić, namowić (do czego); (gramm.) przypadkować; (v. r. *-ся*), it. skłonić się (do czego); (astr.) zboczyć; *склонéніе,* namowienie (kogo do czego); (gramm.) przypadkowanie; (astr.) zboczenie; odstępowanie igiełki magnesowej; *-няемый,* a. (gramm.) przypadkowny.
Ключáть, -чúть, v. a. (sł.) zwierać, łączyć, wiązać.
Склянка, f. flaszka.
Скúпы, f. pl. (sł.) wszy. [(u bótów).
Скобá, f. klamra, ankra; podkówka
Скóбель, f. strug, ośnik; *скóбка,* klamerka; (gramm.) nawias.
Скоблúть, v. a. strugać, skrobać, heblować; wyskrobać (nożykiem); (v. r. & p. *-ся*), it. gryźć.
Скóбля, skrobak. [gnieść.
Сковéркивать, -вéркать, v. a. po-
Сковородá, (*-рóдка,* d.), patelnia, -telka; *-рóдникъ,* trzonek żelazny do podnoszenia patelni.
Скóвывать, сковáть, v. a. skowywać, skować, skuć; okuć (w kajdany); (v. p. *-ся*).
Сковы́ривать, -вырять, v. a. zdłubywać, zdłubać, zdrapać (np. krostę).
Скоктáти, (*скокщу́, скокщеши*), v. n. (sł.) łechtać, łaskotać.
Скóкъ, (*-очéкъ,* d.), skok, skoczek.
Сколáчивать, v. *Сколотúть* & *съ*; *скóлотый,* a. zrąbany; wykłóty (np. wzorek); *-лóченный,* a. zbity z czego lub do kupy.
Скóлокъ, m. trzaska; wzorek wykłóty (szpilkami) z czego.
Скóль, ad. jak, ile.
Скóльзкій, a. slizki; *niebezpieczny niepewny; (S. *-кость*).
Скóлькій, a. ili, jak wielki; *-лько,* ad. ile, jak wiele.
Скоморóхъ, m. figlarz, żartownis; *-рóшество,* n. figlarstwo, żarty; *-рóшить,* v. n. figlować, żartować.
Скончавáть, скóнчать, (sł.) v. a. kończyć, skończyć; (v. r. *-ся*), it. ziścić się, spełnić się; umrzeć; *-чáніе,* skończenie; koniec.
Скопá, orzeł morski.
Скопéцъ, m. rzezaniec, trzebieniec.
Скопидóмъ, (fa.) oszczędny człowiek.
Скопúть, v. a. (sł.) trzebić, rzezać; (S. *скоплéніе*).
Скóпище, m. banda, zgraja.
Скоплять, -пúть, v. a. zbierać, nazbierać przez oszczędność; (v. r.
Скóра, futra, kożuchy. [*-ся*).
Скорбúло, krochmal; *-бúть,* v. a krochmalić; (part. *-блéный*).

Скóрблый, a. skurczony (np. o skórze).
Скорбь, f. choroba; smutek, zmartwienie, zgryzota; bieda, nieszczęście; -рбный, a. chory, cierpiący; smutny; -рбѣть, v. n. smucić się; nieszczęśliwym być.
Скорлупá, f. skorupa (jajowa); łupina (orzechowa). [kusznierski.
Скорнякъ, kusznierz; -рнячій, a.
Скóро, ad. skoro, prędko. [śny.
Скорозрѣлый, a. skorozrzały, wcze-
Скорóмь, f. potrawa w poście zakazana.
Скоропúсецъ, skoropiszec, prędkopis; -пись, f. pismo kursyw. [dziany.
Скоропостúжный, a. nagły, niespo-
Скороспѣлка, f. pierwiosnka (rośl.); -спѣлый, a. skororzały, wczesny; -спѣшный, a. pilny, spieszny.
Скóрость, f. prędkość, szybkość; -рый, a. skory, prędki, szybki; skwapliwy.
Скоротéча, m. (sł.) goniec. [wy.
Скорохвáтъ, skory, prędki, skwapli-
Скороходъ, biegun, laufer.
Скорпіóнъ, m. niedźwiadek (owad); (znak niebieski i gwiazdozbiór).
Скóрпія, niedźwiadek (owad).
Скóрчивать, -рчить, v. a. kurczyć, skurczyć; (v. r. -ся).
Скотúна, f. bydlę bydlątko; (coll.) bydło; * głupiec; скóтникъ, skotarz, pastuch; скóтный, a. bydlny, bydlęcy. [пасъ, (sł.) skotopas.
Скотовóдство, wychów bydła; -то-
Скóтскій, a. bydlęcy; zwierzęcy; bezrozumny; -ство, bydlęcość.
Скотъ, m. bydlę; (coll.) bydło, skot.
Скóшенный, a. skoszony.
Скрáдывать, скрасть, v. a. kraść, skradać, skraść; taić, zataić.
Скребнúца, zgrzebło.
Скребóкъ, m. skrobak.
Скрежетáть, (-жещý), v. a. zgrzytać (zębami).
Скрéсть, (скребý), v. a. skrobać, skrzybać; (S. скребéніе).
Скривúть, v. Кривúть.
Скрижáль, f. tablica; -жáли, f. pl. napierśnik wyszyty lub aksamitny u arcybiskupów i archimandrytów.
Скринъ, (-рúнка, d.), skrzynia.
Скрипúца, bedłka jadowita.
Скрúпка, (-пúца, d.), skrzypce.
Скрипýнъ, m. kózka (Cerambyx); -пýнъ травá, wronie masło (rośl.).
Скрипýчій, -плúвый, a. skrzypliwy, skrzypny; скрипъ, skrzyp, skrzypienie; -пѣть, скрúпнуть, v. n. skrzypieć, skrzypnąć. [ніе).
Скроúть, v. a. skroić; (S. скроé-
Скрóмникъ, (-ница, цы), skromny człowiek.
Скрóмность, skromność; -мный, a. skromny, umiarkowany.
Скропывáть, -пáть, v. a. łatać, połatać, spartolić; -óпышъ, suknia złatana, łachmana.
Скрýчивать, скрутúть, v. r. skręcać, skręcić; skrępować, związać; (o chorobach) przycisnąć, osłabić; wysyłać kogo spiesznie; (v. r. -ся).
Скрывáть, v. Крыть.
Скрытность, skrytość, nieotwartość.
Скрытный, a. skryty; -ытый, a. ukryty, utajony.
Скрѣпа, przymocowanie; klamra, ankra; podpis (sekretarza), stwierdzenie podpisu.
Скрѣплять, -пúть, v. a. przymocować; podpisem zaświadczyć; -духъ, сéрдце, nabrać odwagi, serca; (S. скрѣплéніе, part. -плéнный); (v. r. -ся).
Скрючивать, -чить, v. a. zakrzywiać, -wić; osłabiać, -bić; (v.r. -ся).
Скрягá, m. & f. (fa.) sknera, skąpiec; -яжество, sknerstwo, skąpstwo; -жничать, v. n. (vu.) skąpić.
Скудáть, -дѣть, v. n. ubożeć; -ся, v. r. cierpieć biedę; - чѣмъ, potrzebować.
Скудéль, f. (sł.) glina; naczynie gliniane; dachówka; -дéльникъ, m. grancarz, zdun; -льница, dzban gliniany; -льный, a. (sł.) gliniany; kruchy, ułomny. [chudy pachołek.
Скýдный, a. ubogi, biedny; -днякъ,
Скýдость, скýда, f. ubóstwo, nędza,
Скýка, nuda, nudy. [bieda.
Скулá, kość policzkowa; скýльный, скýловый, a. policzkowy; -ловáтый, -лáстый, a. pucołowaty.
Скупáть, -пúть, v. a. skupować, -pić; odkupować; (part. скýпленный); -нный, a. poskupowany.
Скупéцъ, -пяга, m. f. skąpiec; скýпость, skąpość; -пый, a. skąpy; -пúться, v. r. skąpić się.
Скупщúкъ, przekupień; скýпъ, skupowanie, zakupienie; wykupne.

Скутывать, скутать, v. a. otulać, -lić; zatykać komin.
Скуфья, (*-фейка*, d.), jamułka.
Скучать, скучить, v. n. przykrzyć sobie czém; przykrym co najdować; *-ся*, v. i. przykrzyć się; *-чливый*, a. nudy, przykry; (S. *-вость*).
Скучно, ad. nudnie, -dno; *мнѣ -*, v. i. przykro mi; *-ный*, a. nudny, przykry.
Скушать, v. a. zjeść.
Слабить, v. a. laksować, wyprożnić; *-бительное, наго*, lekarstwo wyprożniające, na laksowanie; *-льный*, a. laksujący, wyprożniający.
Слабкій, a. słaby, nietęgi, wolniony.
Слабнуть, v. n. słabnąć; (o rzeczach naciągniętych) zwolnieć, popuścić.
Слабодушіе, trwożliwość; słabość rozumu; *-шный*, a. trwożliwy.
Слабомысліе, słabość rozumu.
Слабость, słabość, brak siły.
Слабый, a. słaby; siły niemający; sł. nietęgi, niesilny; lekki, mały; nienatężony, wolny; *-бѣть*, v. n. słabieć; tracić odwagę.
Слава, sława; świetność, okazałość; chwała wieczna; sława, cześć.
Славильщикъ, ten co w święto Bożego narodzenia po domach chodzi wysławiać Chrystusa pieśniami.
Славить, v. a. sławić, wysławiać; (v. r. & p. *-ся*); (S. *славленіе*).
Славливать, словить, v. a. zbierać, zebrać śmietanę z mleka; odszumować.
Славный, a. sławny, znamienity.
Славолюбивый, -любный, a. ambitny, sławolubny; *-любіе, -любство*, ambicya, sławolubność; *-вословити*, v. a. (sł.) wysławiać, opiewać; *-словіе*, (sł.) wysławiane, opiewanie; pieśń pochwalna.
Славянщизна, Słowianszczyzna.
Слагатель, składacz, autor dzieła jakiego.
Слагать, сложить, v. a. *- съ чего*, zdejmować, zdziąć co z czego; *- что съ чѣмъ*, składać, złożyć do kupy (np. ręce, list, nóż); (arytm.) zliczyć, dodawać; składać, robić (np. wiersze); *сложить съ себя должность*, złożyć urząd; *- что про кого*, (fa.) rozgłosić wieść fałszywą o kim; *- вину на кого*, złożyć na kogo winą; *-ся*, v. r. składać się, złożyć się; (sł.) zgadzać się, jednego być zdania; (gramm.) rządzić; być układanym, pisanym, komponowanym.
Сладиться, v. r. zgodzić się z kim.
Сладкій, słodki (propr. & *); (S *-кость*).
Сладкокислый, a. słodkokwaśny.
Сладкорѣчіе, słodkomowność.
Сладостный, a. miły, przyjemny.
Сладострастіе, lubieżność, rozkosz; *-стный*, a. lubieżny, rozkoszny.
Сладость, słodkość; wdzięczność, przyjemność; *-дѣть*, v. n. słodzieć.
Слаживать, сладить, v. a. *- что*, uporządkować; *- съ кѣмъ*, przemódz, zwyciężyć kogo; *zgodzić się z kim na co.
Сламливаться, сломиться, v. p. złamać się, być złamanym.
Сламывать, сломить, v. a. łamać, złamać; odłamać; (wojen.) przełamąć (szeregi nieprzyjacielskie); *сломать*, zwalić, zrzucić, znieść (np. budynek).
Слана, (sł.) srzon, szadź.
Сланецъ, łupek, kamień łupny.
Сланецъ, drzewo karłowate.
Сланый, a. słony; (S. *-ность*).
Сласть, f. (sł.) słodycz, słodkość; *rozkosz; *сласти*, f. pl. konfitury, słodycze; *rozkosze; *-столюбивый, -любный*, a. rozkoszny, lubieżny; *-любіе*, rozkosz, lubieżność.
Слать, (*шлю*), v. a. posyłać, posłać; (v. p. *-ся*), it. v. r. odwoływać się do kogo.
Слега, belka długa pomiernéj grubości.
Слегаться, слечься, v. r. zleżeć się, zlepić się, leżeniem zepsuć się.
Слегка, ad. lekko, z lekka, nie mocno.
Слежати, v. n. (sł.) leżeć razem.
Слеза, (*слезка, -зинка*), f. łza, łezka; *-зити*, (*слезоточити*), v. n. (sł.) płakać, łzy ronić.
Слезливый, a. płaczliwy; *-зникъ*, (u dawnych Rzymian) naczynie do chowania łez; *-зно*, ad. ze łzami; *-зный*, a. łzawy; opłakany.
Слесарь, m. ślósarz.
Слетать, -тѣть, v. n. zlatywać, zlecieć; spadać, spaśdź; *-ся*, v. r. zlatywać się, zlecieć się.
Слечь, v. n. położyć się, zachorować.
Слива, śliwa; drzewo śliwowe; a. *сливный*.
Сливать, слить, v. a. zlewać, zlać,

odłączyć zlewaniem; lać w jedno miejsce; odlewać, -lać (z kruszca); topić co z czém; mieszać co z czém; (S. *-вáніе, слúтіе, слія́ніе*, part. *слúтый, слія́нный*); *-ся*, v. r. zbiegać się, łączyć się; być podobnym (do czego).
Сли́вки, f. pl. śmietanka; *-и́вошникъ*, naczynie do śmietanki; mleczarz; *-ница*, mleczarka.
Сливный, a. zlewny, gęsty.
Сли́зень, m. ślinak (bez skorupy); wodociąg Archimedesa.
Сли́зкій, a. śliski; (S. *-ко́сть*).
Слизу́нъ, czosnek syberyjski.
Слизь, f. oślizłość, wilgoć śliska.
Слúна, слю́на, f. ślina.
Слúнить, слю́нить, v. a. ślinić; (v. r. *-ся*).
Слиня́ть, v. n. (o włosach i sierci) wypadać; (o kolorach) spłowieć.
Слипáться, слúпнуться, сольну́ться, v. r. zlepiać się, zlepić się.
Слúтно, ad. łącznie, razem.
Слúтокъ, m. sztaba złota, srebra.
Сличáть, -чúть, v. a. porównać co z czém; (v. r. *-ся*); (S. *-че́ніе*, part. *-че́нный*). [harmoniyny.
Слúчіе, (sł.) harmonia; *-чный*, (sł.)
Слободá, f. wieś wielka o jednéj ulicy; przedmieście; *-божáнинъ*, mieszkaniec słobody.
Словáрь, m. słownik; *-ве́сникъ*, posiadający jaki język gruntownie; *-ве́сность*, literatura; nauki wyzwolone; wymowność; *-ве́сный*, a. słowny, ustny; mowny; (sł.) wymowny; *-сныя нау́ки*, nauki wyzwolone. [jak -.
Сло́вно, ad. właśnie jak -, zupełnie
Сло́во, (*-ве́чко, -вцо*), słowo, wyraz; mowa; rozmowa, kazanie; *сло́во су́дное*, (w Biblii) napierśnik wielkiego kapłana; *-волúтецъ*, odlewacz czcionek drukowych; *-лúтная*, odlewalnia; *-восочине́ніе*, (gramm.) składnia.
Слову́щій, a. (sł.) sławny, znamienity.
Слогъ, zgłoska, syllaba; styl.
Сложе́ніе, złożenie (czego na doł); zł. w kupę, zgiecie; ułożenie, napisanie; ułożenie, skład ciała; dodawanie (aryt.) złożenie (urzędu); *сло́женный*, a. złożony na dół i t. d.
Сложúть, v. *Слагáть*.
Сло́жность, przerachunek; skład, złączenie; *-жный*, a. składany, złożony.
Слой, warsta; plastr ciasta; *слои́ть*, v. a. robić ciasto listkowe.
Сломáніе, *-мле́ніе*, zwalenie (np. budynku); *сло́манный*, a. zwalony, zniecіony.
Сло́мка, zwalenie, zrzucenie domu; *-мленный*, a. złamany, zwalony.
Слонъ, słoń; a. *-но́вый*.
Слоня́ться, v. r. (vu.) tułać się, wałęsać się.
Слопе́цъ, łapka, połapka.
Слотá, słota, pluskota, niepogoda.
Слугá, sługa, m.; *-ужáнка*, sługa, f.
Слу́жба, f. służba; - wojskowa; - Boża; *-жбы*, f. pl. budynek dla służących.
Служе́бникъ, mszał; (w stylu wysokim) sługa; *-бный*, a. (sł.) służbowy, od służby.
Служúвый, -вaго, m. żołnierz (w służbie zostający); *-жúтель*, służący, sługa; a. *служúтельскій*.
Служúть, v. n. służyć (we wszystkich znaczeniach); v. a. - *обѣ́дню*, odprawiać mszą; *слу́жка*, m. sługa klasztorny.
Слупáть, -пúть, v. a. złupiać, -pić, zedrzeć (skórę); *zdzierać (kogo); *-ся*, v. r. łupić się, schodzić (np. kora, skóra).
Слухъ, m. słuch, zmysł słuchu; wieść, pogłoska; *въ слу́хъ*, w głos; *-хово́й*, a. słuchowy, słuchalny; *-вóе окнó*, okienko pod dachem.
Слу́чай, sposobość, okazya; zdarzenie, przypadek; *-чáйность*, przypadkowość; *-ный*, a. przypadkowy; będący u dworu w wielkiej powadze.
Случáть, -чúть, v. a. złączać, -czyć; *-чúть кобы́лу*, klacz obstanowić; *-ся*, v. r. zdarzyć się; *-че́ніе, слу́чка*, złączenie (bydlęcia dla płodzenia).
Слу́шать, v. a. słuchać; wysłuchać, przesłuchać; *-ся*, v. r. być posłusznym; *слу́шай!* (wojen.) baczność! *-шáлище*, słuchalnia; *-шатель*, słuchacz. [wnym być.
Слыть, (*слыву*), v. n. słynąć, sła-
Слы́шать, (*слы́шу, -шишь*), v. a. słyszeć; (v. p. *-ся*), it. v. i. zdawać się; *слы́шкій*, a. dobrego słuchu; *слы́шно*, v. i. słychać; *-шный*, a. słyszany.

Слѣдовать, v. n. postępować, iść za kim; następować, bywać po czém; naśladować (co); v. a. śledzić, badać, roztrząsać (sprawę jaką); *слѣдуетъ*, v. i. wypada, wynika, pochodzi (zkąd); *- мнѣ*, należy mi, potrzeba mi; *-ваніе*, postępowanie za kim; naśladowanie; śledzenie; *-вательно*, *слѣдственно*, ad. więc;
Слѣдствіе, skutek jaki z czego wynikły; wniosek; śledztwo, indagacya; *слѣдующій*, a. następujący; należny, przypadający.
Слѣдъ, ślad, trop; *przyczyna, powód (do czego); *въ слѣдъ*, *слѣдомъ*, w ślad, tuż za kim.
Слѣпéнь, m. bąk, gzik (owad).
Слѣпéцъ, ślep, ślepak; *- слѣпы́шъ*, ślepiec (gat. kreta); *-пи́ть*, v. a. oślepiać, -pić; *слѣпнуть*, v. n. ślepnąć. [-pić; (v. r. *-ся*).
Слѣпля́ть, *слѣпи́ть*, v. a. zlepiać,
Слѣпо, ad. (o druku i piśmie) niewyraźnie; *ślepo, nierozsądnie.
Слѣпокъ, m. rzecz ulepiona z alabastru, lub wosku; wycisk wyobrażenia jakiego.
Слѣпотá, ślepota; *zaślepienie.
Слѣпый, a. ślepy.
Слюда, szkło kamienne.
Слюна, v. *Слина*.
Сля́кій, a. (sł.) zgarbiony, pochylony.
Сля́коть, f. słota, pluskota.
Смáзка, smarowanie; smarowidło.
Смáзывать, *смáзать*, v. a. smarować; (v. p. *-ся*).
Смáлчивать, v. *Смолчáть*.
Смане́нный, a. zmamiony, złudzony.
Смáнивать, *-ни́ть*, v. a. mamić, złudzić, uwieśdź.
Смарáгдъ, v. *Изумрýдъ*.
Смáтываться, *смотáться*, v. r. odmotać się; *stać się rozrzutnym.
Смáхивать, v. a. strząsać; szybko odciąć.
Смáчивать, *смочи́ть*, v. *Мочи́ть*.
Смáчный, a. smakowity; (S. *-ность*).
Смéжный, a. przyległy, pograniczny.
Смекáть, *-кнýть*, v. a. (fa.) rozważać, rozmyślać. [śmierdzieć.
Смердѣ́ть, (*смержý*, *-рди́шь*), v. n.
Смерзáться, *смéрзнуться*, v. r. zmarznąć; *смéрзлый*, a. zmarzły.
Смеркáться, v. i. zmierzchać się.
Смертéльный, a. śmiertelny (śmierć przynoszący); *-тность*, śmiertelność.
Смéртный, a. śmiertelny (podległy śmierci; śmierć przynoszący); kryminalny.
Смéртный, *наго*, śmiertelnik.
Смертонóсіе, zabójstwo; *-нóсный*, a. śmiercionośny.
Смерть, f. śmierć.
Смéрчіе, jałowiec.
Смéрчъ, *смéрщъ*, trąba morska.
Сметáна, śmietana.
Сметáть, *смести́*, v. a. zmiatać, zmieść; (part. *-тéнный*). [wy.
Смéтіе, śmiecie, śmieci; otręby, ple-
Смéтный, a. (o pieniędzach) złożony.
Смéтывать, *сметáть*, v. *Метáть* & *съ*.
Сминáться, *смя́ться*, v. r. *zamieszać się, pomieszać się.
Смирéніе, pokora; poniżenie, uniżoność; upokorzenie, uśmierzanie; *-ре́нникъ*, człowiek łagodny, spokojny; pokutnik; *-ница*, kobieta łagodna; pokutnica.
Смиренномýдріе, pokora; skromność; *-мýдрый*, a. pokorny; skromny.
Смирéнность, skromność; łagodność; *-рéнный*, a. poskromiony; pokorny; skromny; umiarkowany.
Сми́рна, mirra; *-рняный*, a. mirrowy.
Сми́рный, a. spokojny, cichy. [się.
Смирѣ́ть, v. n. uspokajać się, -koić
Смиря́ть, *-ри́ть*, v. a. uśmierzyć, upokorzyć; poskramiać, -kromić, upokorzyć; (v. r. *-ся*), it. jednać się, godzić się z kim; upokarzać się; *смири́тельный домъ*, dom poprawy.
Смогáть, *смочь*, v. n. móc, być w stanie.
Смóква, figa; *-кóвный*, a. figowy.
Смóкнуть, v. n. zmoknąć.
Смолá, smoła, żywica; *-ли́ть*, v. a. smolić; (v. p. *-ся*); *смóлка*, smoła, smołka. [knąć.
Смóлкнуть, v. n. zamilknąć, umil-
Смолóть, v. a. zemleć; (v. p. *-ся*).
Смоль, smoła; *смóльня*, smolarnia; *-льчýгъ*, drzewo smolne.
Сморкáть, *-ркнýть*, v. n. smarkać, smarknąć (nos).
Сморóдина, porzeczka (*Ribes*); *-рóдинникъ*, krzak porzeczkowy.
Сморóдъ, śmród od rzeczy spalonej.
Сморчóкъ, smardz, smarz; a. *-рчкóвый*.

Смóрщивать, смóрщить, v. a. zmarszczać, -szczyć; (v. r. *-ся*).
Смóрщиваться, смóрщиться, v. r. zmarszczyć się.
Смотрúтель, widz, spektator; dozorca, inspektor; *-ница*, spektatorka; dozorczyni.
Смотръ, oglądanie, przeglądanie.
Смотрѣніе, patrzanie; dozór; (o Bogu) opatrzność.
Смотрѣть, (*смотрю, смóтришь*), v. n. - *на что*, patrzeć, patrzyć na co; *-за кѣмъ*, mieć dozór nad kim; v. a. patrzeć, oglądać się po co lub na co; - *войска*, odprawiać popis wojska.
Смошéнничать, v. a. oszukać.
Смрадъ, (sł.) smród; *-рáдить*, v. a. smród robić; *-áдный*, a. smrodliwy, smrodny.
Смýглость, śniadość; *-глый*, a. śniady, czarniawy, smaglawy.
Смýдрственникъ, *-дренникъ*, (sł.) zwolennik, stronnik.
Смýрый, a. bury, ciemnoszary.
Смутúтель, buntownik.
Смýтни, *-тки*, f. pl. plotki, potwarze, obmowy; *-ýтникъ*, kłótnik.
Смýтный, a. smutny; (S. *-ность*).
Смутьянить, v. n. plotki robić; *-тьянъ*, plotkarz, obmówca.
Смучáть, *-утúть*, v. a. mącić, zmącić; poduszczać, podburzać. [r. *-ся*).
Смýчить, v. a. zmęczyć, znużyć; (v.
Смущáть, *-утúть*, v. a. wzruszać, mącić; zamieszanie czynić; trwożyć; (v. r. *-ся*); *-щéніе*, pomieszanie; bunt; *-щéнный*, a. pomieszany, strwożony.
Смывáть, смыть, v. a. zmywać, zmyć; (o wodzie) spłokiwać; (S. *-вáніе, смы́тіе*, part. *смы́тый*); (v. r. *-ся*); *смы́вка*, zwywanie, zmycie, spłókanie.
Смыкáть, сомкнýть, v. a. (o oczach) zamykać, zamknąć, zawrzeć; zemknąć, ścisnąć (np. szeregi żołnierzy); (v. r. *-ся*); (S. *смыкáніе, сомкнýтіе*, part. *сомкнýтый*).
Смы́кать, v. a. ciągnąć smyczkiem (tam i sam); (S. *смы́каніе*).
Смы́сленникъ, (sł.) stronnik, spólnik; *-сленный*, a. roztropny, dowcipny; biegły, doświadczony.
Смы́слить, v. a. znać, wiedzieć.
Смы́слъ, *смы́селъ*, rozum, dowcip; sens, myśl, znaczenie; *смы́слящій*, a. baczny, roztropny.
Смы́чка, (w myśliwst.) smycz; *смычóкъ*, smycz (para chartów).
Смычóкъ, m. smyczek.
Смышлять, v. a. zamyślać, zamierzać; *-шлéніе*, (sł.) znanie; rozum; *-шлéный*, a. roztropny, rozumny, zdatny, zdolny.
Смѣлость, śmiałość; *-лый*, a. śmiały, odważny; *-лъчáкъ*, człowiek śmiały. [(warty).
Смѣна, zmiana, zluzowanie straży
Смѣнно, ad. na przemiany; *-нный*, a. co zamienia się; odmienny.
Смѣнъ, zamiana, rzecz zamieniona.
Смѣнять, *-нивать*, *-нúть*, v. a. zmieniać, -nić, odmienić; zmienić (straż), zluzować wartę; zastępować miejsce czyje; *- съ кѣмъ*, *- съ чѣмъ*, porównywać (kogo z kim, z czém); (v. r. *-ся*). [(S. *смѣряніе*).
Смѣрять, v. a. zmierzyć, wymierzyć;
Смѣсь, mieszanina.
Смѣта, f. wyrachowanie kosztów, przerachunek; *-тливый*, a. kalkujący, roztropny; *-тчикъ*, kalkulator; człowiek roztropny.
Смѣть, v. n. śmieć, odważać się.
Смѣхъ, m. śmianie się, śmiech.
Смѣчáть, *смѣтить*, v. a. kalkulować, przerachować.
Смѣшивать, *-шáть*, v. a. mieszać zmieszać; (v. r. *-ся*, propr. & *).
Смѣшить, v. a. śmieszyć.
Смѣшлúвость, sposobność do śmiania się; *-шлúвый*, a. skłonny do śmiania się; *-шный*, a. śmieszny zabawny.
Смѣяніе, śmianie się, śmiech.
Смѣяться, v. r. śmiać się; *- комý надъ кѣмъ*, śmiać się z kogo.
Смятéніе, zatrwożenie, niespokojność; bunt, powstanie; *-тéнный*, a. zmieszany zatrwożony. [tany.
Смятый, a. zmięty, zgnieciony; zdep-
Снабдѣвáть, *-бдúть*, v. a. opatrywać, -trzyć; (part. *снабдѣнный*, *-бжéнный*). [lekarstwo, trunek.
Снáдобье, (vu.) przyprawa potraw;
Снарýжи, ad. zewnątrz.
Снарядъ, przyrządzenie, przygotowanie; *воéнный -*, sprzęt wojenny; *-ряжáть*, *-рядúть*, v. a. opatrywać, -trzyć w co; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-ряжéніе*, part. *-ряжéнный*).

Снаслаждáться, v. Prim. & *съ.*
Снаслѣдникъ, v. Prim. & *съ.*
Снастúть, v. a. (o okrętach) uzbroić; (S. *снащéніе*). [ny okrętowe.
Снáсть, f. *снáсти корабéльныя*, li-
Сначáла, ad. z początku.
Снемъ, *съемъ*, bicie się na kułaki; wzięcie dostawy jakiéj na siebie.
Снесéнный, (part. a *снестú*), v. *сносúть.*
Снигúрь, m. gil (ptak); a. *снигирéвъ.*
Снúзу, ad. z dołu, ze spodu.
Снимáть, *снять*, v. a. zdejmować, zdjąć (co z czego); ujmować, ująć, umniejszyć; porywać, porwać, zerwać; wziąć, skrasdź; przejmować, brać co na siebie, podjąć się czego; najmować, nająć; zbierać, zebrać (zboże) z pola; *снять мѣрку съ когó*, wziąć na kogo miarę; — *со свѣчú*, utrzeć, objaśnić świecę; — *съ когó портрéтъ*, zrobić czyi portret; (S. *-мáніе*, *снятіе*, *съёмка*, f. part. *снятый*); (v. p. *-ся*), it. v. r. potykać się, ścierać się z kim, bić się; — *съ якоря*, podnieść kotwicę.
Снúмки, f. pl. śmietana, śmietanka.
Снúмокъ, kopija (obrazu jakiego).
Снискáніе, (sł.) zysk, korzyść; zyskanie, nabycie.
Снúсканный, a. (sł.) pozyskany, nabyty, otrzymany.
Снúскивать, *-скáть*, v. a. zjednać sobie, pozyskać (np. sławę); nabywać, nabyć, otrzymać (pracą); (v. p. *-ся*).
Снисходúтельность, pobłażanie, uległość; *-льный*, a. ulegający, pobłażający, powolny.
Снисходúть, *снизойтú*, v. n. schodzić, zejść; *ulegać, pobłażać; — *на прошéніе чье*, przychylać się do czyjej prośby; *-хождéніе*, schodzenie; pobłażanie, uleganie, przychylność; *снúтіе*, (sł.) zejście.
Снúть, f. podagrycznik (rośl.).
Снúться, v. i. śnić się.
Снóва, ad. znowu, na nowo.
Сновидѣніе, sen, widowisko senne.
Снóпъ, snop, snopek.
Сносúть, *снесть*, v. a. znosić, znieść (na dół); odnosić, odnieść; znosić, unieść; zanieść (co komu); skraśdź, zabrać; (w grze kart) zrzucać, składać; — *что съ чѣмъ*, porównać co z czem; (o wietrze, o wodzie) znosić, zrywać; (o cenie) odtargować co; *wypełniać, wykonywać (np. obowiązek jaki); znosić, znieść, cierpieć; (S. *сношéніе*, *снесéніе*, part. *снесéнный*, *снóшеный*); (v. r. *-ся*), it. znosić się, naradzać się z kim względem czego; *снóска*, znoszenie, zniesienie (na dół); wycierpienie; *снóсъ*, znoszenie, zniesienie; rzecz uniesiona; *на снóсѣхъ*, na zlężeniu, blisko połogu.
Сносливый, a. cierpliwy. [znośny.
Снóсный, a. uniesiony, porwany;
Снохá, f. synowa.
Сношéніе, v. *Сносúть.*
Снуровáть, v. a. sznurować; (v. r. *-ся*), it. sznurówkę nosić; *-ровáнье*, *-рóвка*, sznurowanie; sznurówka.
Снуръ, (*-рóкъ*, d.), m. sznur, sznurek.
Снутрú, ad. z wnętrza na dwór.
Снуть, *уснýть*, v. a. usypiać, usnąć; (o rybach) usnąć, zdechnąć.
Снѣгъ, m. śnieg; *-говый*, śniegowy,
Снѣдáть, v. *Съѣдáть.* [śnieżny.
Снѣдь, f. (sł.) jadło, jedzenie; *снѣдный*, snieдny, jadalny.
Снѣжúнка, gwiazdka śniegu; *снѣжúтъ*, v. i. śnieg pada; *-жúть*, v. a. śnieżyć; *снѣжкú*, m. pl. śnieżki, kulki z śniegu.
Снѣжный, a. snieżny, snieżysty.
Снятіе, v. *Снимáть*, it. potyczka.
Снятóкъ, stynka (ryba).
Снятый, part. a *снимáть.*
Со, *съ*, prp. (cum gen.) z, od; (c. acc.) tak jak; (c. instr.) z.
Собáка, (*собáчка*, d.), pies; *-бáчій*, a. psi; *-бáчка*, (v. *собáка*); (u zamka strzelbnego) haczyk do wstrzymania kurka na pierwszym spuście.
Сóбина, f. majątek z oszczędności zebrany.
Собирáть, *-брáть*, v. a. zbierać, zebrać, zgromadzić; nabywać, nabyć; wyprawiać kogo (np. w drogę); — *плодú*, zbierać owoce; *со столá*, zebrać, sprzątnąć ze stołu; — *на столъ*, dać na stół; (v. r. & p. *-ся*), it. — *съ дéньгами*, (fa.) nazbierać, pieniędzy potrzebne; — *съ душéю съ дýхомъ*, odpoczywać, oddychać; — *съ мыслями*, (fa.) zastanawiać się, rozważać. [bok.
Сóбить, v. a. oszczędzać, odkładać na
Соблаговолять, *-лúть*, v. a. zezwa-

lać, -zwolić, raczyć; (S. *-воле́ніе*).
Соблажня́ть, *-зня́ть*, *-ни́ть*, v. a. gorszyć, zgorszyć (kogo); (v. r. *-ся*).
Собла́знъ, (sł.) zgorszenie; *-зни́тельный*, a. gorszący.
Соблюда́ть, *-блюсти́*, v. a. (sł.) przestrzegać, dopełniać; zachować, strzec, pilnować; (v. r. *-ся*); (S. *-блюде́ніе*, it. więzienie; part. *соблюде́нный*).
Со́боль, m. sobol; *-боле́къ*, m. kołnierz futrzany z sobola lub popielić zrobiony; sobol mały; *со́блый*, m. pl. palatynka z sobola; *-ли́ный*, a. sobolowy; *-ли́ный про́мыслъ*, polowania na sobole; *-бо́лій*, soboli.
Соболѣзновать, v. n. *о комъ*, litować się nad kim, żałować kogo; (S. *-знованіе*).
Собо́рище, n. (sł.) zbór, zgromadzenie.
Собо́рной, *наго*, m. członek zboru; *-рный*, a. zborowy.
Собо́ровать, v. a. dawać ostatnie pomazanie.
Собо́ръ, zbór, sobór, koncylium; kościół katedralny.
Собра́ніе, zbiór; zebranie, zgromadzenie; *со́бранный*, a. zebrany, zgromadzony.
Собра́тія, m. pl. spółbracia, bractwo; *-бра́тство*, bractwo, towarzystwo.
Со́бственно, ad. (a. *-венный*), właściwie; *-иноручный*, a. własnoręczny.
Со́бственность, (*со́бство*), własność, właściwość; *-венный*, a. właściwy; własny.
Сова́, sowa; a. *-ви́нный*.
Сова́ть, *су́нуть*, v. a. pchać, pchnąć (kogo); wpychać, wepchnąć, włożyć co w co; *-нуть* (*кому́ что*), wsunąć komu co; (potajemnie); *-ся*, v. r. biegać (swawolnie) tam i sam; pchać, szturchać; *mieszać się, wścibiać się; *со́вкій*, a. (fa.) mieszający się w co, wścibski.
Соверша́ть, *-ши́ть*, v. a. dokonywać, -konać; udoskonalać; wykonywać, -konać, wypełnić; (v. r. & p. *-ся*), it. iścić się, spełnić się; *-ше́ніе*, dokonanie; wykonanie; spełnienie.
Совершеннолѣтіе, n. pełnoletność; *-лѣтній*, a. pełnoletny.
Соверше́нность, doskonałość; *-ше́нный*, a. doskonały; zupełny, całkowity; *-ше́нство*, dokonanie, wykonanie; doskonałość; *-ши́тель*, dokonywacz, dokonawca, m.
Совладѣчество, spółpanowanie.
Совлека́ти, *-влещи́*, *-вле́чь*, v. a. (sł.) zewlec (szatę z kogo); złożyć kogo (z urzędu); (S. *совлече́ніе*).
Совлека́тися, *совлещи́ся*, v. r. (sł.) rozebrać się, zdiąć z siebie odzież; part. *-че́нный*; (v. r. *-ся*).
Совмѣстникъ, spółmiłośnik, rywal.
Совои́нственникъ, (sł.) spółwojownik.
Совокупля́ть, *-купи́ть*, v. a. złączać, -czyć, połączyć; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-купле́ніе*, part. *-ку́пленный*).
Совоку́пность, społeczeństwo; *-ку́пный*, a. spólny, łączny.
Сово́къ, szturchnienie; szturchaniec; szufla, szufelka.
Совоспи́танникъ, spółwychowaniec.
Соворо́тъ, obrot; *- со́лнечный*, obrot słońca.
Совраща́ть, *-врати́ть*, v. a. zwracać, zwrócić; *zwodzić, zwieść kogo; *-ся*, v. r. (sł.) zbłądzić, zabłąkać się; *odwracać się od dobrego; (part. *совраще́нный*).
Совреме́нникъ, spółczesnik.
Совсе́льникъ, spółmieszkaniec.
Совсѣмъ, ad. zupełnie, ze wszystkiem.
Со́вѣсть, f. sumnienie; *со́вѣстить*, v. a. sumnienie wzruszyć, upamiętać; *-ся*, v. r. sumnienie sobie czynić (z czego); *со́вѣстно*, ad. z dobrém sumnieniem; *мнѣ* -, czynię sobie sumnienie z tego; *со́вѣстный*, a. sumienny.
Совѣтникъ, poradzca, poradnik; radzca; *-тничей*, a. od radzcy.
Совѣтный, a. zgodny, niesprzeczny; roztropny; od rady; *-вѣтовальщикъ*, *-вѣтчикъ*, radziciel, poradnik.
Совѣтовать, v. a. radzić, doradzać; *- съ кѣмъ о чёмъ*, radzić się, prosić o radę; naradzać się, radę mieć; (S. *-ватель*); *-ся*, v. r. radzić się, żądać rady.
Совѣтъ, rada (co się daję); zamiar, zamysł; rada, narada; rada, zebranie; roztropność, rozwaga; zgoda, zgodność.
Совѣща́ть, *-щава́ть*, v. a. (sł.) zgadzać się na co; umawiać się; radzić, doradzać; *-ся*, v r (sł.) zga-

dzać się na co; naradzać się z kim; *-вѣщáніе*, ugoda, umowa, zgoda; spisek; (part. *-щáнный*).
Согбéніе, zgięcie, zgarbienie; *-бéнный*, a. (sł.) zgarbiony.
Соглáсіе, (w muz.) harmonija; *zgoda, zgodność; zezwolenie.
Соглáсно, ad. zgodnie; *-глáсность*, harmonija; *-глáсный*, a. harmonijny, dźwięczny; zgodny z czém; zezwalający, zgadzający się; *-гласовáть*, *-гласи́ть*, v. n. (sł.) grać harmonicznie; *-ся*, v. r. zgadzać się z czém.
Соглашáть, *-гласи́ть*, v. a. (o narzędziach muz.) stroić, nastroić; nakłaniać (kogo do czego); porównywać (co c czém); *-ся*, v. r. nakłaniać się, zezwalać; ugadzać się na co; *-глашéніе*, zgadzanie się, zezwolenie.
Соглядáть, v. a. (sł.) szpiegować, wywiadywać się; liczyć, obliczać; *-дáтай*, *-дáтель*, (sł.) szpieg, wywiadownik.
Согнáніе, zegnanie; spedzanie do kupy; (part. *-гнáнный*); *согнáть*,
Согнýть, v. *Сгибáть*. [v. *сгонять*.
Согнѣтéніе, tłok, ciżba.
Сограждани́нъ, spółobywatel, spółmieszczanin.
Согражде́ніе, budowla, budowa.
Согранíчный, a. graniczny.
Согрѣвáть, *-грѣть*, v. a. zagrzewać, -grzać; rozgrzewać, -grzać; *-грѣть мѣсто*, (fa.) * osieśdź się gdzie; (v. r. *-ся*).
Согрѣшáть, v. *Грѣши́ть*.
Сóда, soda.
Содержáніе, utrzymanie, wyżywienie; utrzymanie (w stanie dobrym); treść (w książce); (arytm.) stosunek, proporcya; *-ржáтель*, utrzymujący co; gospodarz (właściciel).
Содержáть, (*-жý*, *-жишь*), v. a. trzymać, mieć, zawierać; utrzymać, wyżywić; trzymać, najmować; (v. r. & p. *-ся*); *-дéржный*, a. trwały.
Содóмъ, (vu.) hała, krzyk; *-óмить*, v. n. (vu.) hałasować, krzyczeć.
Содробля́ть, *-би́ть*, v. a. (sł.) rozdrobić, pokruszyć.
Содрогáться, *-дрóгнуться*, v. r. (sł.) wzdrygać się, -gnąć się zadrżeć. [jaciół.
Содружéбникъ, m. (sł.) jeden z przy-
Содрýжество, *-дрýжба*, *-дрýжничество*, przyjaźń, przyjacielstwo.
Содѣвáть, *-дѣяти*, v. a. (sł.) działać, czynić; (v. r. *-ся*).
Содѣйственникъ, *-дѣйствователь*, ten co działa spólnie z kim; *-дѣйствіе*, wspólne działanie; *-ствовать*, v. a. działać spólnie (z kim).
Содѣлывать, v. a. (sł.) działać, czynić, sprawiać; *-ся*, v. r. stawać się, stać się.
Содѣтель, sprawca, twórca, m.; *-льный*, a. (sł.) działający; *-дѣяніе*, (sł.) zdziałanie, uczynienie; czyn; *-дѣянный*, a. (sł.) zdziałany, uczyniony.
Соединя́ть, *-ни́ть*, v. a. łączyć, złączyć, zjednoczyć; jednać, godzić; (v. r. *-ся*); *соединéніе*, zjednoczenie, połączenie; *-нéнный*, a. zjednoczony, połączony; *-ни́тель*, zjednoczyciel; *-льный*, łączący, złączący.
Сожалѣ́ть, v. n. litować się, ubolewać nad czém, żałować czego; *-лѣ́ніе*, litość, politowanie.
Сожжéніе, spalenie; *-жжéнный*, a. spalony; *-жигáтель*, paliciel.
Сожи́тель, małżonek; *-льница*, małżonka; spółmieszkanka; *-льство*, małżeństwo; *-ствовать*, v. n. (sł.) spółmieszkać: żyć w małżeństwie.
Сожи́тіе, spółmieszkanie; małżeństwo.
Созвѣздіе, gwiazdozbiór, konstelacya.
Создáніе, stworzenie (świata); stworzenie, twór; budowanie; budowla; poprawa; zbudowanie, nauka.
Создáтель, stworzyciel, stwórca; założyciel (czego).
Созидáть, *-здáть*, v. a. budować, zbudować; (o Bogu) stworzyć; * budować, zbudować (kogo); (v. p. *-ся*).
Созрѣвáть, *-зрѣть*, v. n. dojrzewać, dojrzeć (propr. & *); *-зрѣлый*, a. dojrzały; *-зывáніе*, *созывъ*, zwoływanie; sproszenie.
Созывáть, *созвáть*, v. a. zwoływać, spraszać, sprosić.
Соизволéніе, zezwolenie; *-воля́ть*, *-вóлить*, v. n. zezwalać, -wolić; raczyć.
Сóйма, barka z pokładem i masztem.
Соимéнный, a. jednoimienny.
Соитіе, zejście się; współkowanie mężczyzny z kobietą.

Сокóлъ, sokól; *-кóльникъ*, sokolnik.
Сокращáть, *-кратúть*, v. a. skracać, skrócić; (v. r. *-ся*).
Сокращéніе, skrócenie; krótki zbiór (z książki); *-щéнность*, f. skrocenie, abrewiacya; *-кратúтель*, skróciciel.
Сокровéнность, f. tajemnica, skrytość; *-вéнный*, v. *скрывáть*. [biec.
Сокрóвище, skarb; *-óвищница*, skar-
Сокрушáть, *-шúть*, v. a. tłuc, potłuc, pogruchotać; uśmierzać, poskramiać; zasmucać, martwić; (v. r. *-ся*); (S. *-крушéніе*, part. *-шéнный*); *-шúтельный*, a. łomny, kruchy.
Сокрывáть, *скрывáть*, *-крыть*, v. a. chować, schować, skryć; *ukrywać, ukryć, utaić; (v. r. *-ся*); *сокрытый*, a. skryty, schowany; tajemny.
Сокcýнъ, płaskonos (gat. kaczki).
Сокъ, (*сочóкъ*, d.), sok, soczek; żuzel, szlak; wapno rozczynione.
Солдáтъ, żołnierz; *-дáтскій*, żołnierski; *-дáтчина*, (fa.) rekrutowanie.
Солéніе, solenie; *-лéный*, a. słony; *-лúло*, (sł.) solnica. [*-ся*).
Солúть, v. a. solić, nasalać; (v. r.
Сóлнечникъ, słonecznik (rośl.); *-нечный*, a. słońcowy, słoneczny; *-нечные часы́*, zegar słoneczny.
Сóлнце, (*сóлнышко*, d.), słońce, słonko.
Соловáръ, m. ktory sol warzy.
Соловéй, słowik.
Соловый, a. (o koniach) bułany.
Солодúть, v. a. słodzić, słod robić.
Солóдковый кóрень, m. słodki korzeń (rośl.). [słodownia.
Солодóвникъ, m. słodownik; *-дóвня*,
Сóлодъ, słod; a. *солодяный*.
Солодѣть, v. n. nabyć smaku przykro słodkawego; mdleć od gorąca.
Солóма, słoma; *-óменникъ*, siennik słomą wypchanny; *-нный*, a. słomiany; *-óмина*, f. słomka, zdziebło słomiane; *-омáта*, ciasto twarde z żytnéj lub jęczmiennéj mąki.
Солонúна, f. mięso solone; *-нúца*, *-лóнка*, solniczka; *-лоновáтый*, a. nieco słony, słonawy.
Сóлонось, zbyteczna słoność; *-лончáкъ*, słoniawa; *-лоный*, a. bardzo słony; *-лонѣть*, v. n. słonieć.

Соль, f. sol.
Соля́нка, *селя́нка*, potrawa zrobiona z kapusty kwaśnéj, ryb, mięsa, szynki, octem i pieprzem zaprawiona; a. *соля́ношный*.
Соля́нка, solanka (rośl.), (*Salsola*).
Сомкнýть, v. *смыкáть*, *сомкнýть*.
Сомнúтельность, *-льство*, wątpliwość, niepewność; *-льный*, a. wątpliwy, niepewny; trudny; krytyczny; podejrzany.
Сомнѣвáться, v. a. wątpić, niepewnym być; *-мнѣніе*, wątpienie.
Сомъ, sum (ryba).
Сонаслѣдникъ, m. współdziedzić.
Сонлúвецъ, śpioch, ospalec; *-плúвый*, a. senliwy, ospały.
Сóнмище, *сонмъ*, zbór, rada, zgromadzenie; synagoga.
Сóнная óдурь, v. *вишня бѣшеная*.
Сóнный, a. śpiący, senliwy; senny, od snu; *ospały, leniwy; (o rybie) zaśnięty.
Сонýра, m. & f. śpioch, ospalec.
Сонъ, m. sen, spanie; sen, to co się śni.
Сóня, koszatka połcha (zwierzątko).
Соображáть, *-бразовáть*, *-бразúть*, v. a. stosować, kierować; *-себѣ что*, wyobrażać sobie co; rozważać, roztrząsać; *-ся*, v. r. stosować się do czego; *-бражéніе*, *-бразовáніе*, stosowanie; rozważenie; *-брáзный*, a. stosowny.
Сообща, v. *Обще*.
Сообщáть, *-щúть*, v. a. łączyć, złączyć; udzielać, komunikować; (v. r. & p. *-ся*), it. mieć związek z czém; mieć z kim zażyłość; *-щéніе*, złączenie, komunikacya; udzielenie czego komu; obcowanie, znajomość; *-щéнный*, a. udzielony, komunikowany; *-щество*, społeczność, towarzystwo; *-щúтельный*, a. udzielny.
Сообщникъ, m. spólnik, uczestnik; wspólnik przestępstwa.
Сооружáть, *-орудúть*, v. a. budować, wystawić; (v. p. *-ся*); (S. *-оружéніе*, part. *-жéнный*).
Соотвѣтствовать, *чемý въ чёмъ*, v. n. odpowiadać czemu, stosownym być do czego.
Соотéчественникъ, ziomek.
Сопéль, f. piszczałka, fujarka; piszczel, kość nożna.

Сопе́рникъ, (*-ница*), przeciwnik, rywal, -nica, -walka.
Со́пка, gora ognista; wierzchołek gory.
Со́пли, m. pl. smarkociny.
Со́пло, n. dysza u miecha.
Сопредѣ́льный, a. pograniczny, ościenny.
Сопрестольникъ, współrządzca, m.
Сопровожда́ть, *-води́ть*, v. a. odprowadzać, -dzić kogo; (v. r. *-ся*); *-вожде́ніе*, odprowadzenie; orszak, świta.
Сопротивля́ться, *-ти́виться*, v. r. opierać się, sprzeciwić się; *-ти́вникъ*, przeciwnik.
Сопрѣ́ть, v. n. zaprzeć, od gorąca zepsuć się.
Сопряга́ть, *-пря́чь*, v. a. łaczyć, złączyć; (S. *-пряга́ніе*, *-пряже́ніе*); (v. r. & p. *-ся*); (part. *-же́нный*).
Сопѣ́ть, (*соплю́*, *-пи́шь*), v. n. chrapać; (o piwie) robić; szumiąc wyiśdź, wybuchać.
Соразмѣ́рный, a. równy, równéj miary; stosowny.
Сорва́ть, v. *Срыва́ть*, *сорва́ть*.
Соревнова́ть, v. n. emulować.
Соро́ка, gat. stroju na głowie u chłopek.
Соро́ка, (ptak) sroka.
Сороково́й, a. czterdziesty; *-коно́жка*, stonog (owad); *-копу́тъ*, dzierzba cierniokręt, srokosz (ptak); *-коу́стіе*, *-у́стъ*, modlitwa czterdziestodniowa za umarłego.
Со́рокъ, nu. czterdzieści.
Сорочи́ный, f. pl. nabożeństwo odprawiane w czterdziesty dzień po zejściu czyim ze świata; dzień tego nabożeństwa.
Соро́чка, (grzecznie mowiąc) koszula, koszulka; chorągiewka na statkach wodnych; *°онъ въ соро́чкѣ роди́лся*, on się w czepku rodził.
Соръ, śmieci; *сори́ть*, v. a. posmolić śmieciami; (v. p. *-ся*).
Соса́ть, (*сосу́*, *сосе́шь*), v. a. ssać.
Сосва́тать, v.a. zaręczyć; (v.r. *-ся*).
Сосе́цъ, (*сосо́къ*, d.), *сосо́чекъ*, cycek (u kobiet i u zwierząt).
Соси́ска, f. kiełbasa.
Со́ска, f. rurka do ssania dla dzieci.
Соска́кивать, *соскочи́ть*, *соскону́ть*, v. n. zeskakiwać, zeskoczyć.
Соскреба́ть, *-скре́сть*, v. a. zeskrobać.
Сослага́тельное наклоне́ніе, n. (gramm.) tryb łączący.
Сосла́ть, v. *Ссыла́ть*.
Сосло́віе, towarzystwo, spółeczeństwo.
Сосло́въ, synonim.
Со́сна, sosna (*Pinus sylvestris*); *сосня́къ*, m. sosnina, las sosnowy; sosnina, drzewo sosnowe.
Сосну́ть, v. n. zdrzymać się, nieco.
Сосо́къ, v. *Сосе́цъ*.
Составле́ніе, składanie, złożenie.
Соста́вленный, a. złożony, utworzony, zrobiony.
Составля́ть, *-ста́вить*, v. a. składać, złożyć, zrobić; czynić, stanowić; (v. p. *-ся*); (part. *-ста́вленный*).
Составно́й, a. składalny; podłożony, podsunięty; *-вно́й горо́хъ*, sparcetta (rośl.), (*Hedysarum*).
Соста́въ, skład jakiéj rzeczy; staw w ciele; budowa ciała.
Состарѣва́ться, *-старѣ́ться*, v. r. starzeć się.
Состоя́ніе, stan, położenie; powołanie, stan; *-я́тельный*, a. w stanie będący.
Состоя́ть, (*-стою́*, *-стои́тъ*), v. n. *- изъ чего́*, *въ чемъ*, składać się z czego, być złożonym z czego; *- подъ кѣмъ*, być pod kim, pod władzą czyją; *-ся*, v. r. (sł.) istnieć, mieć bytność; v. p. (o rozkazach rządowych) być wydanym, wyjśdź.
Сострада́ть, v. n. spólnie cierpieć; być litościwym; *-да́ніе*, *-да́тельность*, *-льство*, litość, miłosierdzie; *-льный*, a. spólnie cierpiący; litościwy.
Сострѣля́ти, v. a. (sł.) zastrzelić.
Состря́пать, v. a. ugotować jedzenie.
Соступа́ть, *-пи́ть*, v. a. zstępować, zstąpić z czego.
Состяза́ться, *стяза́ться*, v.r. spór wieść, dysputować; *состяза́ніе*, *стяза́ніе*, sprzeczka, spór, (dysputacya); *-за́тель*, m. dysputant; *-льный*, a. sprzeczny, sporny; sprzeczać się o co.
Сосу́дъ, (*су́децъ*, d.), naczynie (i w ciele), statek; (w kościele) kielich.
Сосу́лька, sopel z lodu; gąt. ciasta podługowatego z chleba razowego i miodu.
Сосцепита́ющія живо́тныя, zwierzęta ssące.
Сосчи́тывать, *-счита́ть*, v. a. zrachować, zliczyć; *-чита́ніе*, *сочте́ніе*, zrachowanie; obrachunek; part *сосчи́танный*.

Сосѣдъ, sąsiad; *-сѣдній*, *-сѣдскій*, *-сѣдственный*, a. sąsiedzki, sąsiedni; *-сѣдство*, sąsiedztwo; *-сѣдствовать*, v. n. sąsiadować.
Сотворúть, v. a. stworzyć; zrobić, uczynić; wydać, przynieść owoc; (v. r. *-ся*); (S. *-рéніе*, part. *-рéнный*).
Соткáть, (*сотку́*, *соткёшь*), v. a. [utkać.
Сóтникъ, (w Biblii) setnik, kapitan; [a. *сóтничій*.
Сóтня, sto.
Сотовáрищъ, spółtowarzysz.
Сотрéніе, *стéртіе*, v. *стирáть*.
Сотру́дникъ, spółpracownik.
Сотрясéніе, zatrząśnienie.
Сóтской, *скаго*, m. dozorca nad stem chłopów lub chałup.
Сотъ, węza, plastr miodu.
Сóтый, a. setny; *сóтью*, ad. sto razy.
Соумышлять, *-мыслить*, v. a. spólnie z kim knować co.
Сóусъ, m. sos; *сóусникъ*, sossyerka.
Соучáстникъ, uczestnik; *-ученúкъ*, [spółuczeń.
Софá, sofa.
Сохá, socha (gat. pługa); a. *сóшный*.
Сóхнуть, v. n. schnąć; (o rośl.) więdnieć; *chudnieć.
Сохрáнный, a. cały, nienaruszony, (S. *-ность*).
Сохранять, *-нúть*, v. a. zachowywać, zachować; trzymać się czego, przestrzegać czego; (v. r. *-ся*); (S. *-хранéніе*, part. *-нéнный*); *-нúтель*, (*-ница*), zachowca, m.
Соцáрствовать, v. n. spolnie z kim panować. [soczewiczny.
Сочевúца, soczewica; *-вúчный*, a.
Сочéльникъ, wilija Bożego Narodzenia i Trzech Królów.
Сóчень, gat. placka posmarowanego sokiem z siemienia.
Сочетавáть, *-четáть*, v. a. łączyć, połączyć; (v. r. *-ся*); *-тáніе*, złączenie. [cy.
Сóчиво, (w Bibl.) potrawa z soczewi-
Сочинять, *-нúть*, v. a. składać, robić, pisać (wiersze i t. d.); (v. r. *-ся*), it. (gramm.) kłaść się, rządzić; *сочинéніе*, ułożenie, zrobienie (np. wierszów); dzieło, pismo, księga; *-нéнный*, a. zrobiony, napisany; *-нúтель*, autor, pisarz; *-льница*, autorka.
Сочúть, *вы́сочить*, v. a. sok wyciągać z drzewa; *-ся*, v. r. soczyć się, sok puszczać.
Сóчность, soczystość.
Сóчный, a. soczysty. [czony.
Сочтéніе, zliczenie; *-éнный*, a. zli-
Сошéдшій, (part. a *сойтú*); *-шéствіе*, zejście, zstąpienie. [ciec.
Сóшка, podpórka, widełki pod sztu-
Сошнúкъ, krój płугowy.
Союзъ, m. złączenie, związanie; związek, zgoda; przymierze; (gramm.) spójnik; *союзникъ*, sprzymierzeniec; *-зный*, a. sprzymierzony.
Сóя, sojka żołędziówka (ptak).
Спадáть, *спасть*, v. a. spadać, spaść (propr. & *); (o włosach i sierci) wypadać, wyłazić; (o cenie) spadać; *- съ тѣла*, spadać z ciała; (S. *-дáніе*); *спáлый*, a. spadły, zwałony.
Спáивать, *спаять*, v. *паять* & *съ*.
Спáкостить, v.a. spaskudzić, zepsuć.
Спалúть, v. a. spalić. [pka.
Спáльный, a *- колпáкъ*, nocna czapka; *-льня*, (*-áленка*, d.), f. sypialnia.
Спáніе, *-нье*, spanie. [pialnia.
Спáржа, szparag (rośl.). [spróć.
Спáрывать, *спорóть*, v. a. sparać,
Спасáть, *спастú*, v. a. ratować; wybawiać, -wić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-сéніе*, part. *-сéнный*).
Спасúбо, ad. Bogu dzięki! niech ci Bóg nagrodzi!
Спасúтель, wybawiciel; *- i спасъ*, (ó Jez. Chryst.) Zbawiciel; *-льный*, a. zbawienny.
Спать, (*сплю*, *спúшь*), v. n. spać; *-ся*, *спúтся мнѣ*, v. i. spać mi się [chce.
Спеленáть, v. *Пеленáть*.
Спенёкъ, m. trzpień u sprzączki.
Спервá, ad. pierwéj, z początku.
Спéреди, ad. z przodu.
Спéртый, v. *Спирáть*.
Спесь, f. duma, pycha, nadętość; *спесúвецъ*, (vu.) człowiek pyszny; *-сúвиться*, v. r. pysznić się, nadymać się; *-сúвый*, a. dumny, pyszny; (S. *-вость*); *-сúвѣть*, v. n. pysznieć. [się, spić się.
Спивáться, *спúться*, v. r. spijać
Спúливать, *спилúть*, v. *Пилúть* & *съ* (t. e. od).
Спинá, (*спúнка*, d.), grzbiet, plecy.
Спинáтъ, szpinak (rośl.), (*Spinacia oleracea*). [-lić, rzucić o ziemię.
Спинáть, *спять*, v. a. (sł.) obalać,
Спирáть, *сперéть*, v. a. spychać, zsunąć; zeprzeć, ścisnąć; (v r.-*ся*)

Спиртъ, m. spirytus, wyskok.
Списывать, *списать*, v. a. odmalowywać, odmalować; przepisać, odpisać; (v. p. *-ся*), it. v. r. prowadzić korrespondencyą między sobą; (S. *списание*, it. odpis, kopia; part. *списанный*); *списатель*, (sł.) przepisywacz, kopista; *списокъ*, spis, lista, rejestr; odpis, kopia.
Спихивать, *-хать*, *-хнуть*, *сопхнуть*, v. a. spychać, zepchnąć, zsunąć.
Спица, (*спичка*, d.), szczyt, wierzchołek (wieży); sprycha, sprych; druty pończoszne; siarniczki.
Спищикъ, przepisywacz, kopista.
Сплавливать, *-влять*, *сплавить*, v. a. topić, stopić; spławiać, -wić (drzewo); *-ся*, v. r. topić się, stopić się.
Сплавный, a. spławiony, wodą spuszczony; *-авщикъ*, stopiciel; spławiciel.
Сплеменникъ, jednoplemiennik.
Сплескивать, *-снуть*, v. a. spłókać; *-снуть руками*, klasnąć rękami.
Сплетать, *сплесть*, v. a. splatać, spleść; *zmyślić, wymyślić; (v. r. & p. *-ся*); (part. *-тенный*).
Сплетни, *-етки*, f. pl. plotki, obmowiska; *-етникъ*, obmowca, m.
Сплотка, związanie, złączenie, zbicie.
Сплочивать, *сплотить*, v. a. wiązać, łączyć, zbijać do kupy.
Сплошный, a. dychtowny; *-шная недѣля*, tydzień zapustny.
Сплошь, ad. dychtownie, jedno przy drugiem; bez wyjątku; często.
Сплутовать, v. a. oszukać, odrwić.
Сплывать, *сплыть*, v. n. spływać, spłynąć; wykipieć, wypłynąć; *-ся*, v. r. płaszczyć się, płaskim się stawać.
Сплясать, v. *Сплясать* & *съ*.
Споборство, posiłek, pomoc; *-борствовать*, v. n. walczyć spólnie z kim, posiłkować kogo.
Спогребеніе, pogrzebanie spólne; mocny smutek po zmarłym.
Сподвалъ, ad. hurtem, bez rożnicy.
Сподвижникъ, spólnik (w jakiém przedsięwzięciu).
Сподъ, gromada (ludzi).
Споемлю, v. *Пояти* & *съ*
Спознавать, *-знать*, v. n. poznać, wyrozumieć kogo; *-ся*, v. r. poznać się z kim. [miejsce spojone.
Спой, *спайка*, zlutowanie, spojenie;
Споить, v. a. spoić, upoić kogo.
Спокойный, a. spokojny, cichy; spokojny, nieburzliwy; *-койствіе*, *-ство*, *-койность*, spokojność, cichość.
Сполна, ad. spełna, zupełnie.
Сполохъ, trwoga, niespokojność; *-лошный*, a. trwożny, niespokojny.
Сполье, miedza, granica pól.
Спона, (sł.) przeszkoda, zawada.
Спорить, v. n. sprzeczać się o co; *-ся*, v. r. kłócić się, swarzyć się.
Спорникъ, m. kłotnik.
Спорный, a. sporny, sprzeczny.
Спо̀ро, ad. korzystnie, zyskownie.
Спорокъ, m. powłoka spróta.
Спо̀ротый, a. spróty, rozpróty.
Спору̀чникъ, spółręczyciel, spółrękojmia.
Споръ, spór, kłotnia, zwada.
Спорый, a. spory; *-рынья*, sporość.
Спорышъ, rdest ptaszy (rośl.).
Способность, sposobność, zdolność; dogodność, wygoda; *-собный*, a. dogodny, wygodny; sposobny, zdolny.
Способъ, m. sposob, środek, droga do czego; tryb, kształt; *-собствовать*, *кому въ чемъ*, v. n. popierać kogo w czém, dopomagać komu; *-ствованіе*, pomoc, przyspieszenie.
Споспѣшествовать, v. n. popierać, dopomagać; (S. *-ваніе*); *-ватель*, popieracz, dopomagacz.
Спострадать, v. n. społcierpieć.
Спотыкаться, *-ткнуться*, v. r. potykać się, potknąć się.
Спохватываться, *-титься*, v. r. przypomnieć sobie iż czego niema.
Справа, f. podpis, stwierdzenie pisarza kancelaryi; odkazanie, zapis prawny majątku.
Справедливость, f. sprawiedliwość, słuszność; prawdziwość, prawda; *-ливый*, a. sprawiedliwy, słuszny; sprawy, prawdziwy.
Справка, rozpoznanie, uznanie; poprawa błędow drukarskich.
Справливать, *справить*, v. a. przyznawać, -znać, -sądzić; *-влять*, *-авить*, v. a. prostować, wyprostować; zatwierdzać, stwierdzić, podpisem; (S. *справленіе*); *-ся*, v. r. upewniać się; dowiadywać się, zapytać się; *справочный*, a. poprawiony; zawiadomiony.

Спрáвщикъ, m. korrektor.
Спрáшивать, спросúть, v. a. pytać; wymagać, żądać; (v. p. *-ся*), it. v. r. radzić się.
Спроваживать, -вáдить, v. a. wysyłać ukrytym sposobem.
Спроворить, v. a. prędko co zrobić; wtykać potajemnie co komu.
Спрóста, ad. z prosta, po prostu.
Спросъ, pytanie; prośba o pozwolenie. [rozwlekle.
Спротяжéнно, ad. (sł.) przeciągle,
Спрóшенный, a. spytany.
Спрягáть, спрячь, v. a. złączyć; (gramm.) czasować; (v. p. *-ся*).
Спряжéніе, konjugacya; czasowanie.
Спрямлять, -мить, v. a. sprostować, wyprostować; (v. r. & p. *-ся*).
Спýгивать, -гнýть, v. a. wypłoszyć, zestraszyć.
Спудъ, (jaka miara zbożowa hebrajska); *подъ спýдомъ*, pod korzec; * w ukryciu.
Спускáть, спустúть, v. a. spuszczać, spuścić (z gory na doł); spuścić, zniżyć; wypuszczać; (o ptakach) spuścić, parzyć; rozpuszczać, topić; wytorzyć (wino, piwo); * przebaczać, odpuszczać; (S. *спускáніе, спущéніе*, part. *-щéнный*); (v. r. & p. *-ся*), it. ztępować na doł.
Спускъ, spuszczanie, -szczenie; schyłek, spadek; cyngiel (u strzelby); *спустя́*, (gerund.) po, po upływieniu.
Спустнúкъ, kadź, kadka.
Спýтникъ, spółpodróżny; (w astr.) obocznik, planeta poboczny.
Спýтывать, спýтать, v. a. plątać, splątać; wiązać, związać; * pomięszać kogo; powikłać, zawikłać kogo; (v. r. *-ся*).
Спýщикъ, rotman.
Спѣлый, a. dojrzały; (S. *-лость*).
Спѣть, (fut. *спою́*), v. a. prześpiewać.
Спѣть, (*спѣю*), v. n. dojzrzewać, dojrzrzeć. [spieszyć się.
Спѣхъ, pośpiech; *спѣшúть*, v. n.
Спѣшивать, спѣшить, v. a. (wojenn.) kazać zejść z koni jeździe i uszykować ją pieszo; *-ся*, v. r. (o jeździe) złazić z koni. [*-ность*).
Спѣшный, a. spieszny, prędki; (S.
Спя́тить, v. a. cofać, cofnąć; (part. *спя́ченный*); *-ся*, v. r. cofać się; słowa niedotrzymać.
Спя́чка, śpiączka, letarg.
Сработать, v. a. zrobić, robotę, skończyć.
Сравнивать, -внять, v. a. równać, zrównać; zrównać kogo z kim (w godności); porównywać, -równać; (v. p. *-ся*), it. v. r. zrównać się z kim w czém; *-внительный*, a. porównywający.
Сражáть, сразúть, v. a. zrzucać, -cić, zwalić; * przerażać, zatrważać; *-ся*, v. r. bić się, walczyć; *сражéніе*, bitwa, walka; (part. *-жéнный*).
Срамúть, v. a. hańbić, sromocić; (v. r. *-ся*).
Срамля́ти, -мúти, v. a. (sł.) wstydzić; (v. r. *-ся*); *-мнúкъ*, sromotnik, plugawiec; *-áмный*, a. sromotny, plugawy.
Срамословіе, plugawomówność.
Срамотá, срамъ, sromota, wstyd, hańba. [*съ*.
Срáнивать, сронúть, v. *Ронять* &
Сарацинское пшенó, ryż.
Срéбреникъ, srebrnik (u dawnych żydów).
Срéбреный, v. *Серé-*.
Сребрó, v. *Серебрó*.
Сребродѣля, -дѣлъ, artysta śrebrnych robot; *-любúвый*, a. chciwy na pieniądze; *-любіе*, chciwość pieniędzy.
Средá, середá, f. śrzoda; śrzodek.
Средú, prp. wśrzod, wpośrzod.
Средúна, śrzodek; *-дúнный*, a. śrzedni, śrzodkowy.
Срéдній, a. śrzedni, pośrzędni; (gramm.) *-ній родъ*, rodzaj nijaki; *-ній глаголъ*, słowo nijakie.
Средостѣніе, (sł.) ściana spólna, śrzodkowa; *-домóчіе*, śrzodek, punkt śrzedni.
Срéдство, śzrodek do czego, sposob; *-ственный*, mierny, śrzedni.
Срúнуть, v. a. strącić, zrzucić; (S. *сриновéніе*, part. *-вéнный*).
Срисовáть, v. a. odrysować z czego.
Срóдичъ, срóдникъ, срóдственникъ, krewny; *-дница, -ственница*, f. krewna.
Срóдный, a. naturalny, przyrodzony.
Сродствó, pokrewieństwo; (chem.) powinowactwo.
Срокъ, termin, czas przeznaczony; *срóчный*, a. terminowy; v *срокъ*.
Срóненный, part. a *сранивать*.
Срóслый, a. wyrosły, dorosły, pełnoletni; *срóслечь*, dwa drzewa zro

sie; *срóстокъ*, zrosłego co, zrostek.
Срубáть, -бúть, v. a. zrębywać, zrąbać, ściąć; robić zrąb na budynek; (S. *-бáніе, -блéніе*, part. *срýбленный*); (v. r. *-ся*).
Срубъ, (u cieslów) zrąb.
Срýчный, a. zręczny, dogodny.
Срывáть, срыть, v. a. znieść, zburzyć; (S. *-вáніе, срытіе*, part. *срытый*); (v. p. *-ся*).
Срывáть, сорвáть, v. a. zrywać, zerwać; wyrwać; * wymachlować co od kogo; *-ся*, v. n. urwać się.
Срывъ, obrywi, podarki.
Срѣзывать, срѣзать, v. a. zrzynać, zerznąć; (S. *-ваніе, срѣзаніе*, part. *срѣзанный*); *срѣзень*, skórka chleba odkrajana; *-зокъ*, kawałek oderznięty; *срѣзъ*, zrzynanie, zerznięcie; miejsce z którego zerznięto co.
Срѣтеніе, spotkanie; *– Господне*, święto Oczyszczenia P. Maryi, gromnice.
Срядy, ad. bez różnicy; z kolei.
Сряды, m. pl. przygotowania.
Сряжáть, срядúть, v. a. przygotować, przysposobić, uzbroić; (v. r. *-ся*).
Ссáживать, ссадúть, v. a. zsadzać, -dzić na doł; zdrapać, zedrzeć (skórę z ciała); *– лóшадь*, osednić, osadnić konia; (S. *-ваніе, ссáдка*); (v. p. *-ся*), it. v. r. (o suknie) ztępować się. [wyssać.
Ссáсывать, ссосáть, v. a. zessać,
Ссáчивать, ссочúть, v. a. złapać, ująć; (part. *ссóченный*).
Ссóвывать, ссýнуть, v. a. zrzucać, strącać, zepchnąć (propr. & *); (part. *ссýнутый*).
Ссóра, kłótnia, zwada, spór; *-рить*, v. a. pokłocić, poróżnić; (v. r. *-ся*); *ссóрливый*, a. zwadliwy, kłotliwy.
Ссóрный, a. sporny; *ссóрщикъ*, kłotnik.
Ссýда, pożyczenie; pożyczka; *ссудный*, a. *-ная казнá*, bank pożyczkowy.
Ссужáть, ссудúть, v. a. (*когó чѣмъ*) pożyczać, -czyć (komu co); (S. *ссужéніе*); (part. *ссýженный*).
Ссылáть, сослáть, v. a. posłać, wysłać kogo dokąd; odprawić, uwolnić od służby; wygnać, na wygnanie posłać; (S. *ссылáніе, сослáніе*, part. *сóсланный*); (v. p. *-ся*), it. v. r. *ссылáться на когó, на что*, odwoływać się do –.
Ссылка, posłanie, wysłanie dokąd; wygnanie; odwołanie się do czego lub do kogo; *ссылочникъ*, wygnaniec.
Ссѣдáться, ссѣсться, v. r. skurczyć się, zeschnąć się; zstępować się; (o krwi i mleku) zsiadać się; *ссѣлый*, a. skurczony; zsiadły.
Ссѣкáть, ссѣчь, v. Prim. & *съ*
Ссѣкъ, polętwica.
Стáвень, okiennica.
Стáвецъ, m. misa drewniana.
Ставúло, podnożek.
Стáвить, v. a. stawiać, -wić; ustawić (np. żołnierzy w szereg); mieć uważać (co za co); dostawiać, -stawić; *– постóй*, wstawiać kwaterunek; *– въ священники*, wyświęcać na księdza; *– на счётъ*, na rachunek czyj kłaść; (S. *стáвленіе*, part. *стáвленный*), it. *-ная грáмота*, świadectwo biskupa co daje się kapłanowi nowo wyświęconemu.
Стáвиться, v. p. być stawianym; stawać, mieszkać, bawić się gdzie.
Стáвка, stawianie; namiot; stawka (w grze jakiéj); *очнáя стáвка* naoczne stawienie się, konfrontacya.
Стáвленикъ, przeznaczony od Biskupa na księdza lub dyakona, kandydat duchowny; a. *стáвленическій*.
Ставропигія, -пигіáльный монастырь, monaster pod dozorem Najświętszego synodu zostający.
Стáдо, a. Stado; a. *Стáдный*. [cia
Стакáнъ, kubek; szklanka (do pi-
Стáкиваться, -кнýться, v. r. zgadzać się, zgodzić się na co.
Стáлкивать, столкнýть, v. a. strącać, -cić; *-ся*, v. r. spotkać się z kim; zwalić się, zgromadzić się.
Сталь, f. stal; *-áльный*, a. stalowy
Стамéдъ, kamlot. [kich gęsi).
Станúца, stado (np. wilków, dzi-
Становáя жúла, suchożyła.
Становúть, v. a. stawiać, -wić; postawiać, -wić; (S. *становлéніе*); *-ся*, v. r. stawać (np. w szereg); *– на колѣна*, klękać; stanowisko sobie obrać; kosztować (o cenie czego); stać się; v. p. być stawionym.
Становúще, obozowisko; *-новщúкъ*, obożny, kwatermistrz.

Станокъ, warsztat; tokarnia; *-пýшечный*, łoże armatne.
Стáнція, stacya pocztowa.
Станъ, postać, wzrost; obóz; stanowisko, zajazd; stan koszuli; warsztat tkaczy; (drukarska).
Старáться, v. r. starać się; *старáніе*, usiłowanie, staranie; *-рáтельный*, a. staranny, pilny, gorliwy; (S. *-ность*). [przełożony.
Стáрецъ, starzec; mnich; starszy.
Старúкъ, m. starzec; *старикóвскій*, a. od starca; *-кóвщина*, staroświeczyzna; pewna sekta kacerska.
Старинá, staroświeczyzna; *въ -нý*, dawniej; *-рúнный*, a. stary, dawny,
Стáрица, mniszka. [starodawny.
Старобы́тный, a. dawny, starożytny; *-ровáтый*, a. staruszkowaty; *-ровѣ́ръ*, starowierca; *-родáвный*, a. starodawny; *-розакóнный*, a. starozakonny. [dozorca.
Стáроста, starszy we wsi, sołtys;
Стáрость, starość.
Старýха, f. starucha.
Стáрчество, starszyzna; *-ршинá*, starszy, przełożony; *-шинствó*, n. starszeństwo.
Стáршій, a. starszy, najstarszy.
Стáрый, a. stary; dawny.
Старьé, starzyzna, stare rzeczy.
Старѣ́ть, v. n. starzeć; zestarzać się, podupadać; *-ся*, v. r. starzeć się.
Стáскивать, v. Prim. & *съ*. [że.
Стáтечный, a. co się przygodzić mo-
Стáтность, piękność.
Стáтный, a. piękny, okazały, kształtny; (S. *-ность*).
Стáтскій, a. cywilny, niewojskowy; *-скій совѣ́тникъ*, radca stanu.
Стáтуя, f. posąg, statua
Статъ, etat.
Стать, f. postać piękna, kształt; *къ стáти*, w porę, w czas; *подъ стать*, (o koniach) jednéj wielkości, jednéj maści.
Стать, v. n. stanąć; stać się; zacząć; v. i. ustać, przestać, nie stać; dostarczać, wystarczać; (o statkach wodnych) wpaść na piasek; *стать въ пень*, zmieszać się, stanąć jak wryty.
Стáться, v. i. stać się, zdarzyć się.
Статья́, klassa, stan; oddział, artykuł; punkt, paragraf.
Стáя, stado (ptaków; zwierząt).

Ствóлъ, m. łodyga; (u strzelby) rura broni; *ствóлъ у перá*, pipa od pióra. [dwuskrzydlaste.
Ствóры, m. pl. drzwi lub okiennice
Стéбель, m. łodyga (u rośliny); pipa od pióra; trzonek łyżki.
Стеблó, *стéбль*, m. łodyga (rośliny).
Стегáть, *-гнýть*, v. a. chłastać, -snąć, ciąć biczem; (v. p. *-ся*).
Стегнó, (sł.) biodro. [czego.
Стезя́, ścieżka; *sposób, droga do
Стекáть, *стечь*, v. n. ściekać, ściec; (S. *-скáніе*, *стечéніе*, part. *стéклый*); *-ся*, v. r. (o rzekach) zbiegać się; *zgromadzić się.
Стеклó, n. skło; *-кловáть*, v. a. w skło obrócić; *-кля́нный*, a. sklany.
Стекóльщикъ, śklarz.
Стéлька, f. podeszwa wewnętrza.
Стéльная, *ной*, (*корóва*), cielna krowa.
Степéнникъ, człowiek stateczny; *-пéнный*, a. stały, stateczny; *-ная кни́га*, księga genealogiczna dawnych Carów rossyiskich od Swiętej Olgi do Cara Joana Wasilewicza; *-пéнство*, stateczność, poważność.
Степéнь, m. *стéпень*, f. stopień; szczebel; klassa, stopień, rzęd.
Степь, f. step, puszcza.
Стервенѣ́ть, v. n. wściekać się, szaleć od gniewu.
Стéрво, *стéрва*, ścierw, padło; *-вя́тина*, mięso z zwierza martwego.
Стерéчь (*-регý*), v. a. strzec, pilnować, mieć oko na co; (v. r. & p. *-ся*).
Стéржень, m. drzeń w drzewie; - we wrzodzie; prąd, pęd wody.
Стéрлядь, czeczuga (ryba). [nia.
Стерпи́мый, a. znośny, do ścierpie-
Стерпѣ́ть, (*-рплю́*), v. n. ścierpieć
Стерхъ, bocian. [znieść.
Стéсывать, *стесáть*, v. a. ściesać, ociosać.
Стéчка, f. wściekłość (psia).
Стирáлка, ścierka.
Стирáть, *стерéть*, v. a. ścierać, zetrzeć; rozcierać, trzeć (np. farby); * skruszyć, zniszczyć; *стирáть бѣльé*, prać bieliznę; *-рéть нóгу, рýку*, zetrzeć nogę, rękę; (v. r. & p. *-ся*).
Стúрка, pranie, wypranie.
Стúскивать, *стúснуть*, v. a. ściskać, ścisnąć; (v. p. *-ся*).

Стихáрь, -хáрій, komża, alba kapłańska; żupan arcybiskupi.
Стихúра, pieśń pochwalna (co na jutrzniach i na nieszporach).
Стихія, żywioł.
Стихóвна, ostatni wiersz (na jutrzniach lub na nieszporach).
Стихословíе, (sł.) śpiewanie psalmów wierszami.
Стихотворéніе, składanie wierszy; wiersze, poema; *-твóрецъ,* wierszopis, poeta; *-твóрный,* a. poetyczny; *-твóрство,* poezya.
Стихъ, m. wiersz (poetycki).
Стлать (стелю́), v. a. słać, posłać, rozpostać, -postrzeć; pokrywać, wysadzać (flizami); *стлать постéлю,* słać łóżko; *-ся,* v. r. (o rośl.) piąć się, wić się; (v. p. *-ся*).
Сто, nu. sto.
Стóгна, (sł.) ulica.
Стоголóвникъ, kardobenedykt (rośl.).
Стогъ, stóg (np. siana).
Стóйка, f. stojenie, stanie; podstawek, podpora; baryłka; przepieczenie w karczmach lub w żupie.
Стóйкій, a. stały, stateczny
Стойкóмъ, стóймя, ad. stojąc.
Стóйло, stanie dla konia (w stajni)
Стóить, v. n. kosztować (kosztu wyciągać); wart być.
Стокрáтно, ad. stokroć; *-крáтный,* a. stokrotny.
Стокъ, odpływ, odciek
Столбéцъ, -лпéцъ, słupek; kolumna w książce; kilka arkuszów papieru pisanych, sklejonych i zwiniętych; *-лбнякъ,* słup parkanowy; *słup, głupiec; *-бовый,* a. słupowy; od słupa, od kolumny; *-бовáя дорóга,* gościniec; *-бовые Боя́ре,* (dawniéj), bojarowie pierwszéj klassy (w Rossyi). [słupek, kolumna.
Столбъ, столпъ, (*-бикъ,* d.), m. słup,
Столúца, stolica.
Столóвая, вой, f. pokój stołowy.
Столóчь, v. a. potłuc, utłuc; part. *столчéный.*
Стóлпникъ, m. słupnik.
Столъ, (стóликъ, d.), stół; stolik; stół, jadło.
Столь, стóлько, ad. tak, tyle; *стóлькожъ,* ad. równie, także. [cu.
Стольчáкъ, stolec; siedzenie w stol-
Столѣтіе, wiek, sto lat.
Столя́рскій, a. stolarski.
Столя́ръ, m. stolarz; *-ля́рня,* warsztat stolarski.
Стонáть, (стенáть), v. n. stękać, jęczeć; *стонъ,* stęk, jęk.
Стонóгъ, stonóg (owad).
Стопá, noga; stopa u nogi; miara wiersza; puhar; ryza papieru.
Стóпка, puhar; żerdka, drążek; kręgielek farby, soli kamiennéj i t. d.
Сторговáть, v. a. stargować, ugodzić; (v. r. *-ся*).
Сторúцею, ad. stokrotnie; *-рúчный,* a. stokrotny. [w połapce.
Сторожóкъ, strałka u wagi; zapadka
Стóрожъ, stróż; *сторóжка,* izba dla straży.
Сторонá, strona, bok jakiéj rzeczy; okolica; strona, partya; *въ сторонѣ,* nie będąc zawikłanym; *-нúться,* v. r. ustąpić się.
Сточúть, v. *Точúть* & cъ.
Стóлецъ, -льщикъ, m. komornik.
Стоя́ніе, stanie; nabożeństwo nocne w czwartek i sobotę piętego tygodnia wielkiego postu; *стоя́нка,* stanie.
Стоя́ть, (стою́, -óишь), v. n. stawać, stać (propr. & *); leżeć, stać; *- у когó* lub *гдѣ,* mieszkać; *- въ чемъ,* dotrzymywać, stać przy czem; *- за когó, за что,* obstawać za kim lub czem; trwać (np. mróz, ciepło); zatrzymywać się, stanąć; *- на молúтвѣ,* modlić się; *-я́чій,* a. stojący, prosto stojący; stojący (o wodzie).
Стрáвливать, стравúть, v. a. spasać, spaść; wytrawiać, -wić; podszczuć kogo (do kłotni); (v. r. *-ся*).
Страдá, trud, ciężka praca; żniwa.
Страдáлецъ, m. męczennik (propr. & *); *-льчество,* męczeństwo.
Страдáть, v. n. cierpieć, doznawać bolu; ciężko pracować; v. a. cierpieć. [dzie do strzeżenia.
Стрáжа, strzeżenie, straż; straż (lu-
Стрáжникъ, m. stróż.
Стражъ, straż; stróż.
Странá, strona; kraina, okolica; strona świata, kraj świata.
Странúца, странúчка, karta.
Стрáнникъ, (-ница), wędrownik, podróżnik.
Стрáнно, ad. dziwacznie, dziwnie.
Страннолюбíе, gościnność; *-любóвый,* a gościnny.

Страннопріимство, gościnność.
Стра́нность, dziwactwo, dziwność; *-а́нный*, a. dziwny, dziwaczny; *-а́нствіе*, *-а́нство*, wędrówka, wędrowanie; *-а́нствовать*, v. n. wędrować.
Стра́стная недѣ́ля, Wielki tydzień.
Стра́стный, a. namiętny.
-страстолю́біе, lubieżność; *-стоно́сецъ*, *-стотéрпецъ*, męczennik; *-тéрпчество*, męczeństwo.
Страсть, f. cierpienie, męka; namiętność.
Страхова́ніе, strach, straszydło; zabezpieczanie; *-хова́тый*, a. straszny; *-хова́ть*, v. *Застрахо́вывать*; *-ховщи́къ*, assekurator, zabezpieczyciel; *-хово́й*, a. assekuracyiny.
Страхъ, strach, bojaźń; assekuracya, zabezpieczenie; *страхъ*, (fa.) ad. strasznie, niezmiernie.
Страши́ть, v. a. straszyć; *-ся*, v. r. bać się, lękać się; *-ши́лище*, *-ши́ло*, straszydło.
Страшли́вый, a. bojaźliwy; (S. *-вость*); *-а́шный*, a. straszny; *-аща́ть*, v. a. straszyć; grozić.
Стрека́ло, (sł.) bodziec; *-ка́ть*, (*-ка́ю*, *-кну́*), v. a. bośdź, kłóć.
Стрекну́ть, v. n. (fa.) pobiec co sił starczy.
Стремгла́въ, ad. głową na dół; szybko, na łeb na szyję.
Стреми́нный, a. urwisty, przykry; *-ми́тельный*, a. popędliwy, gwałtowny, bystry; (S. *-ность*, pęd).
Стреми́ть, v. a. pędzić, unosić; *wznosić, wzbijać (np. myśli do czego); *-ся*, v. r. bystro płynąć, rzucić się; *dążyć, zmierzać do czego; *-мле́ніе*, nurt (np. rzeki); impet, pęd.
Стремни́на, spadzistość; *-мни́нный*, a. spadzisty, przykry.
Стре́мя, strzemię; *-мя́нный*, *наго*, masztalerz.
Стрено́жить, v. a. spętać koniowi trzy nogi.
Стре́петъ, drop' mniejszy (ptak).
Стре́скать, v. *Тре́скать*.
Стрига́чъ, ten co strzyże włosy.
Стричь, v. a. strzyc; obcinać drzewa; (v. r. & p. *-ся*).
Строга́ть, *струга́ть*, *-жи́ть*, v. a. strugać, strużyć.
Стро́гій, a. srogi, surowy, ostry; (S. *-гость*).
Строевый, a. budowalny; *строево́й лѣсъ*, budulec; *-вы́е солда́ты*, wojsko liniowe.
Строегла́сица, młotek do strojenia.
Строй, m. linija, szereg, front.
Стро́йность, składność, kształtność; harmonija, strojność; *-ный*, a. kształtny, składny, przystojny; karny; harmoniczny.
Стро́ить, v. a. budować; stroić (instr. muz.); (wojen.) formować, składać; robić, czynić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *строе́ніе*, part. *стро́енный*); *-и́тель*, budownik; przełożony klasztoru; *-льство*, (sł.) sprawowanie, rządzenie.
Строка́, (*стро́чка*, d.), linija, wiersz.
Стро́мкій, a. chropowaty.
Стропи́ло, *-пи́ла*, pl. krokwy.
Стро́потность, *-потли́вость*, krnąbrność, upor; *стропти́вый*, a. nieposłuszny, krnąbrny.
Стро́потный, (sł.) chropawy, -powaty; (S. *-пота*).
Стропъ, chor (w kościele).
Стро́усъ, struś (*Struthio camelus*).
Строчи́ть, v. a. stępnować, wyszyć; (v. r. *-ся*).
Струганéцъ, kryształ górny.
Стругъ, strup (gat. wielkich bark).
Стругъ, (*-гужéкъ*, d.), hebel; *стружи́ть*, v. a. heblować; *-у́жки*, f. pl. heblowiny.
Струи́ть, v. a. (sł.) lać, wylewać; *-ся*, v. r. ciec, płynąć; *-у́йчатый*, a. wodnowzorzysty.
Стручкъ, (*-учёкъ*, d.), strak, straczek
Струна́, f. strona (do skrzypców i t. d.); cięciwa (u łuku).
Струпъ, strup, blizna; *-упѣ́ть*, v. n. strupów dostawać.
Стручки́, m. pl. strącze, strączki.
Струя́, f. nurt, prąd, strumień; wodnowzorzystość; - *бобро́вая*, strój bobrowy; *струи*, f. pl. (poet.) wody, fale.
Стрый, m. stryj.
Стрыя, stryjenka.
Стрѣла́, strzała; pień (u drzewa); strzałka w kopycie końskiem; *стрѣле́цъ*, m. łucznik, strzelec; (w astr.) strzelec (znak niebieski i gwiazdozbiór); *-рѣля*, odległość na rzut strzały; *-рѣлка*, języczek u wagi; skazówka zegarowa; klinik w pończosze; ramiączko u koszuli; *-рѣло́къ*, strzelec, myśliwiec; *-рѣльба́*, strzelanie, palba; ból przenikliwy;

стрѣльница, strzelnica (w murze).
Стрѣлять, *-лить*, *-льнуть*, v. a. strzelać; ubijać, ubić (strzelaniem); *стрѣляетъ*, v. i. strykać, strzykać (np. w uchu).
Стрѣха, strzecha, dach, kryt.
Стрѣчная жалоба, f. skarga wzajemna.
Стряпать, v. a. gotować jedzenie; (fa.) (adwokatować), sprawą czyją trudnić się; *-апня*, gotowanie jedzenia; *adwokactwo; *-апуха*, kucharka; *-апучая*, kuchnia.
Стряпчій, *чаго*, m. adwokat, patron; *-япчество*, adwokactwo, patrońsiwo.
Стрясать, *-ясти*, v. a. strząsać, -snąć (propr. & *); (v. p. *-ся*).
Стряхивать, *-хнуть*, v. a. strząsać, -snąć; *-хнуть руку*, wprawić rękę wywichniętą.
Студенецъ, (sł.) studnia; *-ничный*, *-ницовый*, a. studzienny.
Студено, ad. & v. i. zimno; *-деность*, zimność, zimno; *-деный*, a. zimny; *студень*, f. jedzenie na zimno; (sł.) zimno, mróz.
Студентъ, student.
Студенѣть, v. n. stygnąć, ziębnąc; *-дить*, v. a. studzić, ziębić; *-ся*, v. r. stygąć; oziębiać się.
Студъ, *студный*, (sł.) v. *Стыдъ*, *стыдный*.
Студословецъ, plugawomówca.
Студословіе, plugawomowność.
Стужа, zimno.
Стужать, v. a. (sł.) przykrzyć się komu; prześladować, ciemiężyć; (S. *стужаніе*).
Стукать, *стучать*, (*стучу*, *-чишь*), *-укнуть*, v. n. kołatać, stukać, -knąć; (S. *стуканіе*, *стукъ*); *-ся*, v. a. kołatać, stukać; *- обо что*, v. r. sturknąć się o co.
Стулъ, m. krzesło; pień przestępców; pień rzeźniczy.
Ступа, (*-упка*, d.), stępa, moździerz.
Ступать, *-пить*, v. n. stąpać, stąpić, chodzić; *ступай*, ruszaj!
Ступень, f. stopień schodowy; - u karety.
Ступица, piasta.
Ступка, f. moździerzyk; tabliczka (farby i t. d.).
Ступня, stopa u nogi.
Ступь, f. chód; stępia, krok koński.
Стыдить, v. a. wstydzić kogo; (v. r. *-ся*); *-дливость*, f. wstydliwość; *-вый*, a. wstydliwy.
Стыдный, a. haniebny, wstydny; *стыдъ*, wstyd, hańba; wstyd, wstydliwość; *-дѣніе*, wstydliwość, wstydzenie się.
Стыть, *стынуть*, v. n. stygnąć, ziębnąć; marznąć.
Стычка, zwada, kłótnia; potyczka.
Стычный, a. złożony, niecałkowity.
Стѣна, ściana, mur, przegroda; *стѣнный*, a. murowy, z muru; ścienny.
Стѣнобойная, *ной*, f. murołom.
Стѣнь, f. cień.
Стѣснять, *-нить*, v. a. ściskać, -snąć; *uciskać, uciemiężać; (v. r. & p. *-ся*), it. smucić się.
Стягивать, *-нуть*, v. a. ściągać, -gnąć, zwężyć; ściągnąć co z czego; zemknąć, porwać co, ukraść; (v. r. & p. *-ся*).
Стяжать, *-жевать*, v. a. nabywać, nabyć; (v. p. *-ся*); *-жаніе*, nabycie; dobro, majątek; *-жатель*, nabywacz, nabywca; właściciel; *-льный*, a. interesowy.
Стязаться, v. r. rozprawiać się, spór wieść.
Суббота, Sobota.
Сугонять, *сугнать*, v. a. doganiać, dogonić.
Сугробъ, śnieżnica, górka śnieżna.
Сугубить, v. a. podwajać; pomnażać; (v. r. *-ся*); *-губый*, a. podwójny. *-давій*.
Судакъ, sandacz, sędacz (ryba); a.
Сударка, *-дарушка*, pani moja, kochana pani.
Сударь, (indecl.) (używa się tylko w 6tym przypadku) Mości Panie (Mospanie).
Сударь, m. (sł.) tuwalnia.
Сударыня, Pani dobrodziejka.
Сударьчикъ, mój panie, kochany panie.
Судачить, v. a. (vu.) ganić.
Судебникъ, księga praw Iwana Bazylewicza; *-дебный*, a. sądowy; *-дейская*, izba sądowa; *-дейскій*, a. sędziowski; *-дитель*, sędzia.
Судить, v. a. sądzić o czém; mniemać, myśleć, wnosić; sądzić co, kogo; (v. r. *-ся*), it. prawować się; *-дище*, v. *Судъ*.
Судно, (pl. *судна*), naczynie, statek; stolec; *-но* (pl. *суда*), statek wodny.
Судный, v. *Судъ*.
(*Судокъ*), *-ка*, m. pl. misa z ucha-

mi; sprzęt do oliwy, pieprzuioctu; *-домо́йка*, pomywaczka; wiecheć, ścierka. [czowy.
Су́дорога, f. kurcz; *-ро́жный*, a. kur-
Судохо́дный, a. spławny; *-хо́дство*, żegluga, żeglowanie.
Судъ, sąd; sąd, prawo; wyrok.
Судьба́, *-би́на*, wyrok Boski; los,
Судья́, m. sędzia. [przeznaczenie.
Суевѣ́ріе, *-вѣ́рство*, zabobon; *суевѣ́рный*, a. zabobonny.
Суему́дріе, mędrkostwo.
Суе́мъ, *су́ймъ*, potyczka.
Суета́, n. próżność, marność; (la.) troska, kłopot; *-ти́ться*, v. r. troszczyć się, kłopotać się
Суетли́вость, skrzętność, kłopotliwość, troskliwość; *-тли́вый*, a. skrzętny, kłopotliwy; (S. *-вость*); *су́етный*, a. nadaremny, próżny; kłopotliwy; *су́етствовать*, v. n. próżno oczekiwać czego, próżną karmić się nadzieją
Сужде́ніе, *-же́ніе*, sądzenie; nagana; krytyka; *су́женый*, a. losem przeznaczony.
Су́ка, f. suka; *-кинъ*, a. suczy; *су́кинъ сынъ*, (vu.) suczy syn.
Сукно́, n. sukno.
Суко́нка, f. płat sukienny; *-ко́нный*, a. sukienny; *-ная ла́вка*, sklep sukienny. [sukno.
Суко́нщикъ, sukiennik (ten co robi
Суко́тная, *ной*, kotka kotna.
Су́кровица, ropa (z krwią).
Сукъ, m. *су́чья*, pl. gałąź, gałęzie;
Сулема́, sublimat. [sęk, sęczek.
Сулея́, flakonik.
Сули́ть, v. a. & *-ся*, v. r. obiecać, przyrzec; *суле́ніе*, obietnica; *-ле́нный*, a. obiecany.
Сuло́й, *лоя*, m. mąka rozczyniona.
Сума́, f. torba; ładownica.
Сумасбро́дство, n. waryacya, pomieszanie zmysłów; *-сбро́дъ*, waryat, człowiek szalony.
Сумасше́дшій, a. szalony; *-ше́ствіе*, szalenstwo.
Сумбу́рный, a. niedorzeczny, nieprzyzwoity; *-бу́ръ*, głupstwa, brednie.
Су́мерки, f. pl. zmierzch, zmrok.
Су́мка, torebka, pugilares.
Су́мма, summa, zbior.
Сумни́тельный, a. wątpliwy, niepewny; (S. *-ность*).
Сумова́тый, a. (o sukni) buchasty napuszony. [a. pochmurny, ponury.
Сумра́къ, zmierzch, zmrok; *-а́чный*,
Сумя́тица, nieporządek, nieład.
Сунду́къ, m. skrzynia, kufer.
Су́пить, v. a. sępić, marszczyć; (v. r. *-ся*), it. churzyć się. [świnia.
Су́поросая, *сой*, *-росъ*, f. prośna
Супоста́тъ, przeciwnik, nieprzyjaciel. [ciwko.
Супроти́въ, prp. przeciw na prze-
Супру́гъ, (*-у́га*), m. małżonek; małżonka; *-у́жескій*, a. małżeński; *-у́жество*, małżeństwo.
Супъ, zupa.
Сургу́чъ, lak.
Су́рикъ, m. minija.
Сурми́ло, czernidło (do brwi); *сурми́ть*, v. a. czernić brwi; *-ся*, v. r. czernić sobie brwi.
Суро́вость, surowość, niełagodność; *-ро́вый*, a. surowy; *ostry, surowy, srogi; ostry (np. klimat); *суровѣ́ть*, v. n. stawać się surowym,
Суро́къ, bobak (zwierzę). [ostrym.
Сурьма́, f. antymon, śpisglas.
Суса́ль, f. złoto płatkowe.
Су́сликъ, suseł (zwierzątko).
Су́сло, brzeczka; *-сля́никъ*, (vu.) piernik (brzeczkowy).
Суста́въ, staw w ciele.
Сусѣ́къ, skrzynia na mąkę.
Су́тки, f. pl. doba (24 godzin).
Суту́лина, garb, krzywizna; *суту́литься*, v. r. garbić się.
Суту́лый, a. garbaty.
Сутя́га, m. pieniacz; *-я́жить*, v. n. pieniać się, prawować się; *-я́жливый*, a. pieniacki; *-жничество*, pieniactwo. [charek.
Суха́рь, (*-ха́рикъ*, d.), suchar, su-
Сухі́й, a. suchy, niemokry; (o ciele ludzkiém) chudy, suchorlawy; suchotny; *oziębły; (o stylu) suchy; *сухи́мъ путёмъ*, lądem.
Суходо́лъ, (sł.) wądol suchy.
Су́хость, f. suchość; susza, posusza; *-хота́*, f. susza; chudość; *-хо́тка*, suchoty; (u ptaszkow); *-о́тный*, a suchotny, suchotliwy.
Сучи́ть, v. a. (o niciach) skręcać; wałkować (ciasto); (v. r & p. *-ся*).
Сучі́й, *су́кинъ*, a. suczy, od suki.
Су́ша, ziemia, miejsce suche.
Суши́ть, v. a. suszyć; (fa.) *martwić; (v. r. & p. *-ся*).

Сушь, f. suche drzewo, susz; susza, suchość; stały ląd.
Существо́, n. istota, jestestwo; istność; *-ще́ственный*, a. istotny; *-стви́тельное и́мя*, n. (gramm.) rzeczownik; *-вáніе*, istnienie, bytność; *-ствовáть*, v. n. istnąć, bytność mieć.
Су́щій, a. istniejący, (exystujący); istotny, rzeczywisty; *су́щность*, f. bytność, byt; *-ный*, a. teraźniejszy.
Суя́гная, *гной*, f. kotna owca.
Сха́пать, v. a. capąć, capnąć.
Сврáстать, v. a. skłamać, zełgać.
Сврáтать, v. a. schwycić, złapać; *-ти́ться*, *- чего́*, v. r. namyślać się; *-вáтка*, potyczka; poróżnienie się, zwada.
Сврáтывать, *-ти́ть*, v. a. chwytać, schwytać, złapać; (o chorobach niektórych) napaśdź, porwać.
Сврáтываться, *-ти́ться*, v. r. wziąć się, schwycić się wzajem; *- за что*, porwać się do czego; *- съ къмъ*, *poróżnić się.
Схи́ма, suknia mnichow ruskich najostrzejszéj reguły; *-ми́ться*, v. r. stać się takim mnichem; *-и́мникъ*, mnich takiej reguły.
Сходи́ть, *сойти́*, v. n. schodzić, zejść, zstąpić, wyjść; odejść, pojść; sciec, spłynąć (jak np. woda); rozejść się; zniknąć, zejść; (o zegarku) wyjść; (o towarach) odbyt mieć; *сойти́ съ рукъ*, (o ludziach) wywikłać się z czego; *сойти́ съ ума́*, tracić rozum, oszaleć; *-ся*, v. r. spotkać się z kim; schodzić się, zgromadzać się; schodzić się, przytykać, stykać się; (o dochodach) przychodzić, zbierać się; (o rzekach) schodzić się, złączyć się; *схо́диться*, v. r. zgodzić się; *схо́дка*, zbieg, napływ; tłok, scisk, tłum.
Схо́дникъ, (sł.) śpieg.
Схо́дный, a. zgodny, stósowny; przyzwoity, godziwy, słuszny; (o cenie) nie drogi.
Схо́дня, deska z przybitemi drewienkami na którćj schodzą z okrętu na ziemię; *-ственность*, stosowność, podobieństwo.
Схо́дство, n. podobieństwo.
Схо́дствовать, v. n. być podobnym, zgodzić się.
Сходъ, wyjście (np. z okrętu); zejście na dół; schadzka, zebranie.
Схожде́ніе, schodzenie.
Схо́жій, a. *на кого́*, *на что*, podobny (do kogo, do czego).
Схороне́ніе, schowanie; pochowanie, pogrzebanie; *-не́нный*, a. schowany; pochowany, pogrzebany.
Сцѣживать, *сцѣди́ть*, v. a. ściągać w butelki (wino); (v. p. *-ся*).
Сцѣпка, spojenie, łączenie; potyczka, utarczka.
Сцѣпля́ть, *-пи́ть*, v. a. spoić, złączyć; skrępować; (v. r. & p. *-ся*).
Сцѣпля́ться, *-пи́ться*, v. r. zadrzeć się z kim.
Сцѣпъ, spój, zwora.
Сча́стіе, szczęście; szczęśliwość; *-стли́вецъ*, m. szczęśliwiec; *-стли́вить*, v. n. i. szczęścić się; *-тли́вый*, szczęśliwy, szczęsny.
Сче́рпывать, *-рпать*, v. a odczerpać.
Сче́рчивать, *-рти́ть*, v. a. odrysować, zrysować; (v. p. *-ся*).
Сче́сывать, *-са́ть*, v. a. zczesywać, [-sać.
Счётъ, rachunek; *-ёты*, m. pl. tablica do rachowania
Счисле́ніе, zliczenie, zrachowanie; (arytm.) liczenie, numeracya.
Счисля́ть, *счи́слить*, v. a. zliczyć, zrachować; (v. p. *-ся*).
Счита́ть, *-сче́сть*, v. a. liczyć, rachować; odebrać rachunek od kogo; (v. p. *-ся*), it. v. r. porachować się z kim; (fa.) kłócić się.
Счища́ть, *очи́стить*, v. a. oczyszczać, -yścić; (v. p. *-ся*); (S. *счище́ніе*, part. *счи́щенный*).
Сшиба́ть, *-би́ть*, v. a. *кого́ съ ногъ*, obalać, -lić; (v. r. & p. *-ся*).
Сши́бенный, a. obalony, powalony na ziemię.
Сши́бка, utarczka, potyczka; kłotnia, zwada.
Сшива́ть, *сшить*, v. a. zszywać, zszyć; (v. p. *-ся*).
Съ, prp. v. *Со*.
Съёмка, *- поле́й*, zdejmowanie pol.
Съёмное lub *сня́тое молоко́*, śmietana z mleka zebrana.
Съи́грывать, *-игра́ть*, v. a. *- съ къмъ*, nieustępować komu w grze, podołać komu w graniu; odgrywać, odegrać; *сыгра́ть сва́дьбу*, (fa.) odbyć wesele.
Съѣда́ть, *съѣсть*, v. a. zjadać, zjeść; (v. p. *-ся*); *-до́бный*, a. sniedny, jadalny.

Съѣздъ, zjazd, zgromadzenie; zjazd z gory na doł.
Съѣзжáть, *съѣхать*, v. n. zjeżdżać, zjechać (z gory na doł); wyprowadzać się (z mieszkania); *-ся*, v. r. zjechać się, jadąc spotkać się; zjeżdżać się, zgromadzać się.
Съѣстный, a. jadalny, śniedny.
Сыворотка, sermatka; a. *сыворо-*
Сый, indecl. będący. [*точный*.
Сыкать, *-кнуть*, v. n. sykaniem nakazywać milczenie.
Сыновлéніе, usynowienie.
Сынъ, (*-нóкъ*, d.), syn; synek.
Сыпать, v. a. sypać; (v. r. *-ся*); *-пýчій*, a. sypki.
Сыпь, f. osypka, wyrzuty, krosty.
Сырéйщикъ, dozorca mający staranie o jadle psów myśliwskich.
Сырéцъ, jedwab surowy; miód niewarzony.
Сырный, a. serowy, serny; *-ная недѣля*, tydzień karnawałowy.
Сырóкъ, *сырть*, f. lipień szwedzki (ryba). [suszonego w piecu.
Сыромолóтъ, f. mąka z zboża nieu-
Сыромя́тникъ, białoskornik; *-мя́тня*, białoskórnictwo; *-мя́ть*, f. skóra białoskórkiem przygotowana.
Сыропустіе, *-пýстъ*, ostatni dzień karnawałowy. [-wizna.
Сырость, mokrość, wilgoć; surowość,
Сырцóвый, a. z jedwabiu surowego.
Сыръ, sér. [warzony.
Сырый, a. wilgotny; surowy, nie-
Сырь, f. wilgoć, mokrość; *-рѣть*, v. n. wilgotnieć. [ziony.
Сысканный, a. znaleziony, wynale-
Сыскивать, *сыскáть*, v. a. szukać, wyszukiwać; znajdować, znaleźć; dochodzić, śledzić (czego); (v. p. *-ся*).
Сыскнáя, *нóй*, pozew.
Сытá, woda miodem nasycona; *сытúть*, v. a. miód w wódzie rozpuszczać. [stny, zyskowny.
Сытный, a. sytny, posilny; korzy-
Сытый, a. syty, nasycony; tłusty, spasły; *до сыта*, do syta.
Сыченый, a. miodem osłodzony.
Сычýгъ, maciek wieprzowy siekaniną z mięsa nadziewana.
Сычъ, m. sowka (ptak).
Сѣверъ, północ; *сѣверный*, a. północny; *-ровостóчный*, a. połnocnowschodni; *-розáпадный*, a. północnozachodni.
Сѣдѣлка, poduszeczka u szorów.
Сѣдéльникъ, siodlarz.
Сѣдинá, siwizna, sędziwość.
Сѣдлáть, v. a. siodłać; *-лúстый*, a. (o koniach) z grzbietem wgiętym.
Сѣдлó, siodło.
Сѣдость, *-дизнá*, siwość, siwizna; *-дый*, a. (o włosach) siwy; *-дѣть*, v. n. siwieć.
Сѣкúра, (sł.) siekiera.
Сѣменúться, v. i. w nasienie przejść.
-менникъ, owoc nasienny.
Сѣмо, ad. (sł.) sam tu.
Сѣмя, n. siemię, siemiączko.
Сѣни, m. sień, sionka; *взять на сѣни*, wziąć (chłopca lub dziewczynę) ze wsi na usługi domowe; *сенúстый*, a. cienisty.
Сѣнникъ, siennica.
Сѣнница, f. szałasz, kuczka; *прáздникъ сѣнницъ*, święto kuczek.
Сѣнописанный, a. malowany.
Сѣнный, a. sienny; *-ная дѣвушка*, dziewczyna wzięta ze wsi na usługi pańskie; *-ный*, a. sienny, od siana; *сѣно*, siano.
Сѣнокóсецъ, m. sianożęć, kosiarz; *-кóсъ*, sianożęć, łąka; sianożęcie; *-потчéніе*, (sł.) stawianie kuczek; *прáздникъ сѣнопотчéнія*, święto
Сѣностáвецъ, zając górny. [kuczek.
Сѣнь, (sł.) cien; kuczka, szałasz; (w kościele) zasłona wisząca przed głównemi drzwiami ołtarza; *obrona, ochrona.
Сѣра, siarka; żywica; *сѣра въ ýшахъ*, gnoj uszny; *-ристый*, a. siarczysty; *-рить*, v. a. siarkować.
Сѣрмя́га, siermięga. [siarczyć.
Сѣрный, a. siarkowy.
Сѣрость, *-ризнá*, szarość, szarota.
Сѣрый, a. szary, siwy; *-рая бумáга*, bibuła; *-рѣть*, v. n. siwieć.
Сѣсть, (fut. *сяду*), v. n. siąśdź, sieśdź; (o słońcu) zajść; v. i. (o suknie) stąpić się. [się.
Сѣтовать, v. n. żalić się, smucić
Сѣть, f. sieć, siatka; *sieci, sidła; *-чатый*, a. siatczany, siatkowaty.
Сѣча, *сѣчь*, f. siekanie, rąbanie; rzeź, rąbanina. [(sł.) siekiera.
Сѣчéцъ, (sł.) wojownik; *сѣчиво*,
Сѣчка, siekacz; sieczka.
Сѣчь, (*сѣкý*), v. a. rąbać, siec; bić, ćwiczyć; smagać; ciesać; *-ся*, v. r. siekać się, rąbać się (np. pałasza-

mi); biczować się, ćwiczyć się; (o włosach) dzielić się, rozdzielać się; (o materyach) ciąć się, łamać się.
Сѣять, v. a. siać, zasiewać; przesiewać, pytlować; (v. p. *-ся*).
Сѣяться, v. p. być posianym; być przesianym, pytlowanym.
Сюда́, -ды́, ad. tu, sam.
Сюду́, сю́ду, ad. (sł.) z obu stron.
Сяга́ть, v. a. (o strzelbie) sięgać, dosięgać.
Ся́кнуть, v. n. wyschnąć.
Сямъ, ad. tu, sam.

Т.

Та, v. *Тотъ*.
Табаке́рка, f. tabakiera.
Таба́къ, (*-бачёкъ*, d.), tytun (rośl.); tabaka; *таба́чникъ, -ба́шникъ*, tabacznik, handlujący tabaką; *-*, ten co lubi tabakę zażywać; tytuniarz; *-ба́чный, -ба́шный*, a. tytuniowy; tabakowy.
Табалу́, f. (vu.) (używa się tylko): *бить -лу*, zbijać kruki, być próżniakim.
Та́бель, f. tabella, spis, lista; *-льный*, a. tabellowy, tabellarny; *-льный день*, dzień uroczysty.
Табли́ца, (*-бли́чка*, d.), f. tablica, tabliczka.
Табу́нъ, m. tabun, stado koni; *табу́нщикъ*, dozorca stada koni.
Таба́нить, v. a. wiosłami robić z boku przeciw biegowi statku.
Та́волга, parzydło (rośl.), (*Spiraea*).
Таври́ть, v. a. piętnować, wypalać piętno na bydle.
Тавро́, piętno (znak wypalony na bydle).
Тага́нъ, denar, denarek, trzynog; a. *тага́нный*.
Тае́жные, pl. (w Kamczatce) czynszownicy mieszkający w lasach i na górach.
Тае́мъ, тайко́мъ, ad. tajemnie, skrycie.
Тазá́ть, v. a. (vu.) łajać, burczyć.
Тазъ, (*та́зикъ*, d.), miednica, -niczka; (w anat.) miednica (*pelvis*).
Та́й, ad. tajemnie, skrycie.
Таико́мъ, ad. potajemnie.
Тайме́нъ, (Salmo taimen) tajmen, gat. pstrąga łososiego (ryba).
Таймы́чищъ, m. bękart.
Та́йна, tajemnica, sekret; sakrament.
Та́йная, но́й, f. sąd tajemny; *-ная, ныхъ*, pl. (sł.) tajemnica, rzeczy tajne.
Тайни́къ, m. tajnik, skrytka, miejsce tajemne.
Та́йность, tajemnica, tajność.
Таи́нственный, a. tajemny, skryty.
Та́йный, a. *-но*, ad. tajny, tajemny; skryty; *-ный Совѣ́тникъ*, Radzca tajny.
Таи́ть, v. a. taić, ukrywać; (v. r. *-ся*).
Та́кать, v. a. potakiwać.
Та́кже, v. *Та́коже*.
Такі́й, a. taki; *-кі́йже*, taki sam.
Та́ко, такъ, ad. tako, tak; podobnie, zarówno; *и такъ и сякъ*, jako tako, miernie.
Тако́вскій, a. (fa.) jaki taki (mówiąć z pogardą); *-вы́й*, a. taki, takowy; tak wielki; *-вы́йже*, taki sam.
Та́кса, taksa, ocenienie.
Та́ктъ, тактъ, takt w muzyce.
Тала́нтъ, talent, dar przyrodzony.
Та́лый, a. rozpuszczony, odwilzły.
Таль, f. odwilż, roztok; rzeczy rozmarzłe.
Тамга́, stępel, znak; cło.
Тамо́женный, a. z cła; celny; *-ное, наго*, cło; *-мо́жня*, komora celna, celnica.
Та́мошній, tamtejszy.
Тамъ, та́мо, ad. tam; *та́мже*, ad. tamże.
Та́нецъ, taniec; *танцме́йстеръ*, m tancmistrz; *-цова́ть*, v. n. tańcować
Танцо́вщикъ, (*-щица*), tanecznik; tancerka.
Тара́, (w kupiectwie) tara.
Тара́барскій, a. nieczytelny, zwięzły; (o mowie) dziwny, cygański, niewyraźny.
Тарака́нъ, m. karaczan, kakerlak (owad).
Тара́нъ, taran.
Тарато́рка, m. & f. papla, gaduła, klekot
Тара́щить, v. a. (vu.) wytrzeszczać oczy.
Таре́лка, f. talerz; *-ре́лочникъ*, kosz do talerzy.
Тари́фъ, taryfa; a. *тари́фный*.
Тарпа́нъ, m. koń dziki.
Таска́ть, v. a. wlec, ciągnąć, włóczyć; (v. p. & r. *-ся*).
Тасова́ть, v. a. tasować, kartować, mieszać karty.
Та́тство, złodziejstwo; kradzież; *та́тственный*, a. kradziony.
Тать, m. złodziéj; *-тьба́*, f. kradzież; *-бина́*, f. (sł.) rzeczy skradzione; *та́тскій*, a. złodziejski.
Тафта́, f. tafta, kitajka; *-тя́ный*, a. taftowy, kitajkowy.
Тача́ть, v. a. stępnować, wyszywać; (S. *та́чка*).

Тачка, taczki (do wożenia ziemi i t. d.).
Ташка, f. kieszeń; v. *карманъ*.
Тащить, v. a. wlec, ciągnąć, dzwigać; (v. p. *-ся*), it. v. r. wlec się, ciągnąć się, iść, zaledwie.
Тая, skrzynia od towarów.
Таять, v. n. tajeć, topnieć; *таять гладомъ*, ginąć z głodu.
Твarогъ, (*-рожекъ*, d.), m. twaróg; *-рожиться*, v. r. w twaróg się obracać; *-рожникъ*, m. placek z twarogiem.
Тварь, f. stworzenie, twor.
Твердить, v. a. uczyć się na pamięć; wbić w pamieć; (S. *твержéніе*); *-додушіе*, stałość, nieugiętość; *-душный*, a. stały, nieugięty.
Твéрдость, twardość; mocność, tęgość; stałość, nieugiętość; *-дый*, a. twardy, mocny; trwały; stały, stateczny, nieugięty; *-дыня*, (sł.) twierdza, warownia.
Твердь, f. (sł.) utwierdzenie, sklepienie niebios, firmament; grunt, podstawa ziemi; forteca, twierdza; *-дѣль*, m. (sł.) twierdza, forteca; *-дѣть*, v. n. twardnieć, twardzieć.
Твержéніе, v. *Твердить*.
Твой, pron. twój.
Творéцъ, Stworzyciel, Stwórca; (sł.) wykonawca, m.; autor, pisarz.
Творило, dół na wapno; tworzydło.
Творитель, twórca, tworzyciel; *-льный*, a. tworczy; *-льный падéжъ*, (gramm.) przypadek 6ty.
Творить, v. a. (sł.) (o Bogu) stwarzać, tworzyć; sprawiać, czynić, robić; rodzić, płodzić, wydawać; *-известь*, rozczyniać wapno; (v. p. *-ся*); (S. *творéніе*), it. dzieło.
Твóрческій, a. Stwórczy. [księga.
Театръ, m. teatr.
Тёзка, m. & f. (fa.) imiennik, -nica.
Тезоименитство, imieniny Monarsze; *-нитый*, a. jednego imienia z kim będący. [*честь*, płynność.
Текучій, a. płynny; płynący; *-ку-*
Текущій, a. bieżący, upływający; *текущій годъ*, rok bieżący.
Телёнокъ, v. *Теля*.
Телéцъ, cielec; byk (znak niebieski i gwiazdozbiór). [się.
Телиться, v. r. (o krowach) cielić
Телица, (*тёлка*, d.), *тёлочка*, *телушка*, jałowica.
Телѣги, telega, wóz.
Телѣжникъ, wozodziej, co wozy robi.
Теля, *-ляти*, n. (*телёнокъ*, d.), cielę, cielątko; *-лятина*, cielęcina; *-лячій*, (*тéльчій*), cielęcy.
Темлякъ, kutas u portupetu.
Темница, (sł.) więzienie; *-ничникъ*,
Тéмно, ad. & v. i. ciemno. [więzień.
Темногнѣдый, a. (o koniach) ciemnogniady; *-ножёлтый*, a. ciemnożółty; *-нозелёный*, a. i t. d. ciemnozielony.
Тéмность, ciemność; v. *темнота*.
Темносѣрый, a. (o koniach) ciemnosiwy, ciemnoszary.
Темнота, ciemnota; *-ноцвѣтный*, a. ciemnobarwy.
Тёмный, a. ciemny; ciemnego koloru; * ciemny, niezrozumiały; *тёмная вода*, jasna ślepota; *темнѣется*, v. i. (fa.) ciemni się.
Темнѣть, v. n. ciemnić się.
Тéмя, n. ciemię, ciemiączko.
Тенетó, *-нéта*, n. pl. sieci myśliwskie. [wadzany z Chin.
Тензуй, proszek do kichania spro-
Теóрія, teorya.
Теперь, ad. teraz; *- лишь*, *- только*, dopiero co, tylko co; *теперешній*, a. teraźniejszy.
Тепленько, ad. dosyć ciepło.
Теплица, f. roślіniarnia, pomarańczarnia; a. *тепличный*; *-плицы*, f. pl. cieplice, kąpiele ciepłe.
Тепло, ciepło, gorąco, gorącość.
Тепломѣръ, ciepłomiar, -płomierz, termometr.
Теплота, ciepło, ciepłość.
Тёплый, a. ciepły; * gorący, gorliwy; *теплынь*, f. (vu.) zbytnie gorąco; *-плѣть*, v. n. ciepleć.
Тередóрить, v. a. drukować; *-дóрщикъ*, drukarz. [der.
Терéмъ, izba pod dachem; belwe-
Терéть, (*тру*), v. a. trzeć, rozcierać; nacierać, smarować; ocierać, wycierać; (v. r. & p. *-ся*), it. *- около кого*, kręcić się koło kogo.
Терзать, v. a. rozdzierać, targać; * dręczyć, trapić; (v. p. *-ся*).
Тёрка, tarka.
Термомéтръ, termometr.
Тéрніе, cierń, tarń.
Терновка, wino tarnkowe.
Терновникъ, cierń, krzak tarniowy; *-новый*, a. cierniowy; tarnkowy.
Тернъ, śliwa tarń, tarnka.

Терпентинъ, terpentyna.
Терпимость, tolerancya; *-пимый*, a. tolerowany, cierpiany; znośny.
Терпкій, a. cierpki, kwaskowaty.
Терпнуть, v. n. (o rękach, o nogach), drętwieć.
Терпугъ, m. raszpla, pilnik.
Терпѣливость, *-пѣніе*, cierpliwość; *-ливый*, a. cierpliwy.
Терпѣть,(*плю*), v.a. cierpieć,znosić.
Терять, v. a. gubić, zgubić; tracić, stracić, utracić; (v. r. *-ся*).
Тесакъ, pałasz krótki piechotny; a. *тесачный*.
Тесать, (*тешу*), v. a. ciesać, ciosać; (S. *тесаніе*, *тёска*); (v.p.*-ся*).
Тесла, *тесло*, siekiera ciesielska.
Тесма, *-сёмка*, taśma, tasiemka.
Тесница, deska cienka a wązka.
Тесть, m. teść, ojciec żony.
Тесъ, wygładzone deski; deski, tarcice calówki. [cietrzew (ptak).
Тетеревъ, *тетёра*, (*тетёрька*, d.),
Тетива, cięciwa (na łuku). [ciotunia.
Тётка, *тётушка*, f. ciotka; ciocia,
Тетрадь, f. sekstern, seksternik; *въ тетрадяхъ*, bez oprawy.
Теча, *течка*, ciekanie się (psów, wilków).
Теча, *течь*, f. cieczenie, płynienie.
Теченіе, bieg, pęd, płynienie; bieg, chód; bieg życia; ciąg, przeciąg.
Течецъ, goniec, kuryer.
Течь, *тещи*, (*теку*), v. n. (o wodzie i cieczach) płynąć; (o beczkach i t. d.) cieć; (o czasie) biegnąć, upływać.
Тёша, (u ryb wielkich) część pokrywająca brzuch od skrzel do ogona.
Тёща, teścia, matka żony.
Тигръ, tygrys, tygr. [chowy.
Тикъ, cwelich; *тиковый*, a. cweli-
Тимонъ, v. *Тминъ*.
Тимпанъ, (sł.) bęben z dzwonkami; *-ніе*, (sł.) bagno, błoto.
Тина, bagno, błoto, muł; *тинистый*, a. bagnisty, mulisty, błotnisty.
Типографія, f. drukarnia; *-графскій*, a. drukarski; *-графщикъ*, m. drukarz, typograf.
Типунъ, pypeć u kur.
Тиранить, v. a. tyranizować.
Тиранскій, a. *-ски*, ad. tyrański.
Тиранъ, m. tyran; *-ранство*, tyraństwo; *-ствовать*, v. n. tyranizować.
Тискать, *-снуть*, v. a. cisnąć, wciskać; drukować; bić (monetę); (S. *тисненіе*, it. wydanie księgi; part. *тисненый*, *-снутый*).
Тиски, m. pl. szrubsztak.
Тисъ, cis (drzewo).
Титла, *титло*, tytel (sławiańskiéj ortografii).
Титулъ, tytuł (godności jakiéj); *-туловать*, v. a. tytułować; *-тулярный*, a. tytularny.
Титька, f. cycek (brodawka u piersi).
Тихій, a. *-хо*, ad. cichy, spokojny, łagodny; powolny, nieskory; (o głosie) cichy, niegłośny; *-хнуть*, v. n. ucichać, uspokajać się; *-хонько*, ad. cichuteńko, cichutko.
Тихость, f. cichość, spokojność; *-хоходъ*, leniwiec (zwierzę).
Тише, ad. comp. ciszej; powoli; int. cicho! *-шина*, spokojność, cichość; *-шить*, v. a. uciszać, uspokajać.
Тишкомъ, ad. cicho, po cichu.
Тишь, f. cichość, spokojność.
Ткальня, warsztat tkacki; *-аньеа*, *ткань*, f. tkanina, tkanka. [nianej.
Тканьё, pika, gat. tkaniny baweł-
Ткать, (*тку*, *ткешь*, *тočешь*), v. a. tkać; (S. *тканіе*, part. *тканый*); (v. r. *-ся*); *ткацкое полотно*, płótno cienkie szerokie.
Ткачество, n. tkactwo.
Ткачъ, m. tkacz.
Тлить, v. a. (sł.) niszczyć; psuć.
Тлѣнный, a. skazitelny, podległy zepsuciu; (S. *-ность*); *тлѣнъ*, zgnilizna, zbótwiałość.
Тлѣть, v. n. gnić, psuć się, bótwieć; tleć; *-ся*, v. r. tlić się, palić się bez płomienia.
Тля, zgnilizna; rdza. [stwo, ścisk.
Тма, ciemność, ciemnota; * mnó-
Тминъ, *тимонъ*, karolek (rośl.).
Тмить, v. a. (sł.) ćmić; (v. r. *-ся*).
Тмиться, v. r. ćmić się, stawać się ciemnym.
Тморицею, *-рично*, ad. bez liczby.
То, conj. natenczas, tedy, to; *то - то*, to - to.
Товарищъ, spólnik, kompanista w handlu; towarzysz; *-щество*, n. towarzystwo.
Товары, m. pl. obóz.
Тогда, ad. tedy, wtenczas; conj. to.
Тогдашній, a. ówczesny, owczasowy.
Тогорады, conj. dla tego.

Тóжде, тóже, ad. potém, nadto.
Тождеимéнный, a. tegoż samego nazwiska.
Тóжество, jednoznaczność.
Тóй, тотъ, pron. ten; *за тѣмъ*, oprócz; *къ тому́*, prócz, oprócz tego.
Тóйже, pron. ten sam.
Токáрь, m. tokarz; *-áрный*, a. tokarski; *-рный станóкъ*, tokarnia; *-áрня*, izba tokarska; *-áрство*, tokarstwo.
Токмáрь, m. *-мáчъ*, tłuczek.
Тóкмо, v. *Тóлько*.
Токъ, strumień, -myk, potok; (po sł.) bieg, tok, płynienie; klepisko, bojowisko w stodole.
Толи́кій, a. tyli, tak wielki; *-и́ко*, ad. tyle, tak wiele; *-и́кожды*, ad. tyle razy.
Толи́ть, v. a. tulić, uspokajać.
Толкáть, *-кну́ть*, v. a. szturknąć, szturchać, trącać; zakołatać; *-ся*, v. r. szturchać się; kołatać się do drzwi; uderzyć o co; tłuc się, włóczyć się. [dać; (v. p. *-ся*).
Толковáть, v. a. tłumaczyć, wykładać;
Толкови́тый, a. przenikliwy, dowcipny; (S. *-тость*).
Толкóвникъ, (sł.) tłumacz, wykładacz; *-кóвый*, a. tłumaczony, wykładany; (vu.) rozumny, dowcipny.
Толкъ, m. nauka; szkoła; (w religii) sekta; wykład, objaśnienie; sens, rozsądek; *-кóмъ*, rozumnie do rzeczy. [nie.
Толмáченье, tłumaczenie, objaśnienie.
Толмáческій, a. do tłumacza należący.
Толмáчить, v. a. (fa.) tłumaczyć, wykładać; (S. *-мáченіе*); *-мáчъ*, tłumacz. [szony.
Толокнó, owies utłuczony i wysuszony.
Толокня́нка, niedźwiedzie grono (rośl.). [psuta.
Толокня́ная ры́ба, ryba solona zepsuta.
Толóчь, (*толку́*), v. a. tłuc, roztłukać; (v. p. *-ся*).
Толпá, tłum, gromada; *-пи́ться*, v. r. sypać się, walić się (jak np. lud).
Тóлсто, ad. grubo.
Толстотá, *-лщинá*, grubość; (w geom.) bryłowatość; *тóлстый*, a. gruby, miąższy; (o płótnie, suknie i t. d.) gruby, niecienki; (o głosie) gruby, basowy; *-стѣть*, v. n. grubieć, tyć; *-стя́къ*, człowiek gruby, brzuchaty.
Толча, drobne kawałki chleba suszone i tłuczone.
Толчея́, stąpor, stępor.
Толчóкъ, szturchnienie, szturchaniec.
Толь, столь, ad. tak, tyle.
Тóлько, тóкмо, ad. tylko; tylko co, co tylko.
Томи́ть, v. a. męczyć, dręczyć, trapić; (v. r. & *-ся*); (S. *-лéніе*).
Тóмный, a. słaby, wątły, mdły; (S *-ность*).
Томпáкъ, tombak; a. - kowy.
Тони́ть, v. a. cieńczyć; *тонизнá*, cienizna.
Тóнкій, a. cienki, niegruby; subtelny; przenikający; (o głosie) cienki; (o śnie) lekki; (S. *-кость*).
Тону́ть, v. n. tonąć.
Тончáвый, a. wysmukły, szczupły.
Тончи́ца, cienka materya, tkanka.
Тóнье, ad. (comp.) cieniéj, subtelniéj.
Тонѣть, тончáть, v. n. cienczeć.
Тóня, f. toń, tonia (połów gdzie sieci zarzucają). [пáзовый.
Топáзъ, топáзій, m. topaz; a. *топáзовый*.
Тóпать, *-пнуть*, v. n. tupać, tupnąć.
Топи́ть, v. a. topić, zatapiać; palić, napalić w piecu; topić, roztapiać; (S. *топлéніе*, part. *топлéный*); (v. r. & p. *-ся*); *тóпка*, palenie w piecu; topienie, roztapianie.
Тóпкій, a. lgnący, grząski, bagnisty; (S. *тóпкость*). [(w błocie).
Тóпнуть, v. n. tonąć; grząznąć, lgnąć
Топогрáфія, f. topografia.
Тóполь, topola (drzewo); *-пóльникъ*, topolina, gaj topolowy.
Топóрикъ, *-орóкъ*, siekierka; puszczadło konowalskie.
Топóрка, papuga morska. [por.
Топóръ, (*-пóрикъ*, d.), siekiera, topór.
Тóпотъ, tupanie, tępanie, tętent; *-отня́*, mocne tupanie.
Топтáть, (*-пчу́*), v. a. deptać; miąć, gnieść; wydeptać (obuwie); zadeptywać, walać deptaniem; (v. p. *-ся*); *-пу́чій*, a. grząski.
Топы́рить, v. a. rozpościerać (np. skrzydła, ręce); jeżyć pierze; *-ся*, *-пóрщиться*, v. r. (o sukni) ściskać, leżeć, ściskać. [sko.
Топь, f. topielisko, bagno, trzęsawisko.
Тóрба, torba obroczna (u koni); kobiałka.
Торбáло, tłok, stępel w pompie.

Торбáсы, (na Kamczatce) piękniejsze obuwie którego używają kozaki i kamczadale).
Торгáть, v. a. targać, rwać.
Торгáшъ, kramarz, kramnik; *-говáть*, v. a. handlować; targować; *-ся*, v. r. targować się; *-гóвецъ*, kupiec; *-говúще*, targ, targowisko; *-гóвка*, przekupka; *-гóвля*, handel; *-гóвщикъ*, *-щица*, kramarz, kramarka; *-гóвый*, a. handlowy; *-вая казнь*, kara publiczna.
Торгъ, handel; targ, targowanie; targ, targowisko, rynek.
Тóржане, m. pl. kupcy; *-жéственный*, a. uroczysty; tryumfalny.
Торжество́, uroczystość; tryumf; *-ствовáть*, v. a. uroczyście obchodzić; *- надъ кѣмъ*, (*восторжествовáть*), tryumfować, odnieść zwycięztwo.
Тóржище, v. *Торгóвище*.
Торúть, v. a. przyzwyczajać kogo do czego; odwłóczyć kogo z czém; przymuszać czekać na co; *- дорóгу*, drogę torować; *-ся*, v. r. stojąc czekać.
Тормáзить, v. a. hamować (koła); *-мáзъ*, sztaba pod sanice; hamulec.
Тормошúть, v. a. (vu.) szarpać, targać; niespokoić, kłopotać.
Тóрный, a. (o drodze) równy, gładki.
Торовáтый, a. hojny, szczodry; *-тость*, hojność, szczodrość.
Торопúть, v. a. naglić kogo, przyśpieszać; (S. *-ропле́ніе*); *-ся*, v. r. śpieszyć się, kwapić się.
Тóропкій, a. *-ко*, ad. kwapliwy, spieszny; bojaźliwy.
Тороплúвый, a. skwapliwy, pospieszny; *-вость*, *-wość*, pośpiech.
Тóропъ, trwożliwość, bojaźliwość; *-пѣть*, v. n. trwożyć się, lękać się.
Тóропь, *-поть*, f. skwapliwość, pośpiech.
Торотóрить, v. n. (vu.) paplać, gadać; *-тóрка*, m. & f. (vu.) gaduła, papla. [(v. r. *-ся*).
Торочúть, v. a. obszywać tasmą;
Торфъ, turf; *-фяный*, a. turfowy.
Торчáть, (*торчу́*), v. n. sterczyć, wystawać; *-чмя́*, *-чкóмъ*, ad. sterczące, wystawając.
Торчóкъ, m. rzecz stercząca; (u mularzów) koniec cegły w poprzek ściany położonej.

Торъ, *туръ*, m. (sł.) tur. [czaić się.
Торѣть, v. n. nawykać, przyzwy-
Тоскá, tęskność, tęsknota.
Тосклúвый, a. tęskliwy, tęskny; (S. *-вость*); *-сковáть*, v. n. tęsknić.
Тотъ, pron. ten; *тóтже*, ten sam; v. *той*.
Точúло, n. toczydło; prassa do wytłaczania wina; *-чúльня*, warsztat szlifierski; *-льщикъ*, szlifierz.
Точúть, v. a. toczyć (wytaczać co tokarską robotą); (v. p. *-ся*), ostrzyć, szlifować; (o robakach) toczyć, gryźć. [-czyć, wylać.
Точúть, *ист-*, v. a. (sł.) wytaczać,
Тóчить, v. a. punktować, kropkować.
Тóчію, ad. (sł.) tylko, jedynie.
Тóчка, punkt, kropka; *- съ запятóю*, średnik.
Тóчно, ad. istotnie, prawdziwie, w samej rzeczy; dokładnie, należycie.
Тóчность, prawdziwość, istotność; dokładność; *-ный*, a. równy, podobny; prawdziwy, istotny; wyraźny, niezawodny; dokładny. [kubek.
Точь въ точь, ad. zupełnie, kubek w
Тошнúть, v. i. nudzić; *-ся*, v. r. czuć nudność; i nudno mi; *тóшно*, ad. *мнѣ тóшно*, nudno mi; *-нотá*, nudność, ckliwość.
Тощáть, v. n. słabieć; chudnąć.
Тóщій, a. (o żołądku) czczy, próżny; suchorlawy, chudy; próżny, nadaremny.
Травá, trawa; ziele, ziółka; *-вúстый*, a. trawisty, obfity w trawę; *-вúть*, v. a. wyjeść trawę; szczwać, szczuć (zwierza); wygryzać, wybejcować; (v. p. *-ся*); *трáвля*, polowanie z psami.
Травнúкъ, trawnik; zbiór roślin wysuszonych, zielnik; (fa.) ziołarz; handlarz ziołmi; (sł.) łąka; *-вникъ*, piegża (ptak). [sty.
Трáвчатый, a. (o tkaninach) kwieci-
Трагéдія, tragedya, trajedya; *трáгикъ*, tragik.
Трактáтъ, traktat.
Трактúръ, gospoda, traktyernia; *-тúрщикъ*, gospodarz, traktyer.
Трапéза, stół; jedzenie; refektarz w klasztorach; kruchta w kościołach greckich; tablica kamienna na ołtarzu; *-пéзникъ*, m. szafarz w klasztorach.
Трáта, f. wydatek (niepotrzebny); *-áтить* & *-ся*, v. a. tracić, wyda-

вать; (v. p. *-ся*); (S. *траченіе*, part. *траченный*).
Траурь, żałoba; *носить траурь по комъ*, nosić po kim żałobę.
Тре, (cząstka położona przed przymiotnikami) naj.
Треба, (sł.) ofiara. [łopalenia.
Требище, bałwochwalnia; ołtarz ca-
Требникъ, ołtarz (całopalenia); rytuał, agienda. [potrzebowanie.
Требованіе, żądanie, wymaganie;
Требовать, v. a. żądać, wymagać czego; potrzebować, mieć potrzebę czego; pozywać, zapozywać; (v. p. *-ся*). [trzności.
Требуха, *-бушина*, trzewa, wnę-
Тревога, trwoga, strach; trwoga, allarm; *бить тревогу*, bić trwogę; *-вожить*, v. a. trwożyć, przestraszyć; (v. r. *-ся*).
Треволненіе, burza wielka, gwałtowna; zamieszanie, trwoga.
Трезвенный, a. trzezwy; wstrzemięźliwy; *-виться*, v. r. stać się trzezwym; być wstrzemięźliwym.
Трезвонить, v. a. trzykrotnie dzwonić we wszystkie dzwony jednego kościoła.
Трезвость, f. trzeźwość; *-вый*, a. trzeźwy, niepijany; wstrzemięźliwy.
Трелюдъ, (vu.) żartowniś, zabawniś.
Треніе, tarcie; part. a *тереть*.
Треногъ, *-ножникъ*, trzynóg, trzynóg, trzynożek, denarek.
Трепалка, *-пало*, cierlica, międlica.
Трепать, (*-плю*), v. a. trzepać, klepać, międlić (len, konopie); *– кого по плечу*, klepać kogo po ramieniu.
Трепелъ, trypel.
Трепетать, (*трепещу*, *трепещешь*), *-таться*, v. n. drgać, trząść się, drżeć; *трепетъ*, drżenie, strach, bojaźń.
Треска, kablon (ryba); a. *-сковый*.
Трескать, v. a. (vu.) żreć; *-ся*, v. r. pękać, trzaskać.
Трескъ, *-котня*, trzask, trzaskanie; *-скучій*, a. trzaskliwy, trzaskący.
Тресна, łańcuszek, plecionka.
Треснутый, a. trzaśnięty, pęknięty.
Третейскій судъ, polubowny sąd; *-скій судья*, sędzia polubowny.
Третина, trzecia część; *-тины*, f. pl. modlitwy trzeciego dnia po śmierci zmarłego odprawiane; *-тично*, ad. po trzeci raz; *-чный*, a. trzykrotny. [a. trzynasty.
Третій, a. trzeci; *-тійнадесять*,
Треть, f. trzecia część; tercyał; a. *третный*. [(vu.) onegday.
Третьяго дня, *третьеводни*, ad.
Треугольникъ, trójkąt; *-ный*, a. trój-
Трехлѣтній, a. trzyletny. [kątny.
Трещать, (*трещу*, *-щишь*), *треснуть*, v. a. trzaskać, trzeszczeć, trzasnąć; trzaskać, pękać; v. a. wybić, wytłuc kogo; *-щина*, rozpadlina, kresa; *-щотка*, (artyl.) skrobak; grajcar; skrobaczka; skazochwyt; grzechotka; papla, gaduła.
Три, nu. trzy.
Тригонометрія, trygonometrya.
Тридесятый, *тридцатый*, a. trzydziesty. [dzieści.
Тридесять, *тридцать*, nu. trzy-
Трижды, ad. trzy razy, trzykroć.
Тризна, (sł.) igrzyska zapaśnicze na kułaki i zapasy; obchód pamiątki pogrzebowej z takich igrzysk złożony; *-зникъ*, zapaśnik; *-знище*, (sł.) miejsce takich zapasów.
Трикраты, *троекратно*, ad. trzykroć, trzykrotnie. [(*Trifolium*).
Трилистникъ, m. koniczyna (rośl.),
Тринадцать, *-надесять*, nu. trzynaście; *-дцатый*, *-десятый*, a. trzynasty.
Трипъ, m. tryp (rodzaj tkaniny).
Трипѣснецъ, m. pieśni kościelne z trzech głosów złożone. [święty.
Трисвятый, a. (o Bogu) trzykroć
Триста, nu. trzysta.
Тріумфъ, tryumf.
Трогать, *тронуть*, v. a. tykać, tknąć się czego; * wzruszyć, dotknąć; (v. r. & p. *-ся*); *трогательный*, a. tkliwy, poruszający.
Трое, *трои*, nu. troje; *въ трое*, na troje. [kaw kartach.
Тройка, f. zaprząg trzech koni; trój-
Тройни, m. pl. trojacy (trzej pospołu zrodzeni).
Тройникъ, m. nicetrójdrótowa; deska trycalówka; belka trzysążniowa w długości; świeca których trzy na jeden funt idzie. [jaki.
Тройнишникъ, trojak, bliźniak tro-
Тройный, *тройственный*, a. potrójny; *-ное правило*, (arytm.) reguła trzech.
Тройнѣ, *въ –*, ad. w troje, troisto.

Тро́ится, троится въ глаза́хъ, v. i. troi się w oczach.
Трои́ть, v. a. troić, na troje dzielić; trójdrotowo robić, skręcać; rolę trzeci raz przeorywać.
Тро́ица, S. trójca; *-цынъ день,* m. pierwszy dzień Zielonych świątek.
Тро́нуть, v. *Тро́гать.*
*Тронъ,*tron; *тро́нная,* sala tronowa.
Тропа́, -пи́нка, f. ścieżka, dróżka.
Тро́пикъ, (geogr.) zwrotnik.
Тропъ, przenośnia.
Тро́сакъ, ocel u podkowy.
Тросmь, f. trzcina; trzcina, laska; *-сти́на,* trzcina.
Трости́ть, v. a. rożne nici skręcać; *-сти,* trzcina, miejsce trzciną zarosłe; *-стникъ,*trzcina; trzcinisko; *-стя́нка,* wrobel trzcinny (ptak); *-стяный,* a. trzciniany, trzcinny.
Трофе́й, trofea; (poet.) zwycięztwo.
Троя́кій, a. trojaki.
Труба́, trąba (muz.); komin (nad dach) wywiedziony); rura; (umyśl.) lisi ogon; *гово́рная -,* trąba głosowa; *пожа́рная -,* sikawka ogniowa; *зри́тельная -,* perspektywka, dalekowidz; *-ба́чъ,* trębacz; *-би́ть,* v. a. trąbić.
Тру́бка, f. lulka, fajka; rurka, kurek u beczki; trąbka, zwitek; trąbka (z papieru); *-бная,* szopa na sikawki ogniowe; *-бни́къ,* parobek od sikawek.
Трубочи́стъ, kominiarz.
Тру́бчатый, a. rurkowaty.
Труди́ть, v. a. dawać komu jaką pracę; trudzić kogo czém; (S. *труже́ніе*); (v. r. *-ся*). [tnik.
Тру́дникъ, (sł.) (o mnichach) poku-
Трудноватый, a. trochę, trudny.
Тру́дность, trudność; *-дный,* a. trudny, niełacny; ciężki, utrudzający; bardzo chory; *-довый,* a. pracą nabyty; *-долюби́вый,* a. pracowity; *-любіе,* pracowitość.
Трудъ, praca, trud; (sł.) *трудъ во́дный,* puchlina woda.
Трунъ, szyderca, m.; *тру́нить,* v. a. szydzić z kogo.
Трупъ, trup, ciało martwe; *-вораз̑ъя́тіе,* anatomia; *-ри́шина,*f. dziub', dziura wygniła w drzewie.
Трусе́й, m. & f. tchórz; *тру́сить,* v. n. bać się, serce tracić.
Труси́ть, v. a. trząść, sypać (np. proch na panewkę). [bojaźliwy.
Трусли́вый, a. *-во,* ad. tchórzowaty.
Тру́сость, -сли́вость, tchórzliwość, bojaźliwość.
Трусъ, (-си́ха), tchórz, bojazliwiec
Тру́тень, m. trąd; *leniwiec, gnuśnik. [np. bót ciasny).
Трути́ть, v. a. ściskać, uciskać (jak
Трутъ, próchno, żagiew, hubka; *-тни́ца,* próchnica.
Тряпи́ца, f. ścierka, szmat.
Тряпье́, (coll.) gałgany.
Тряси́на, trzęsawica, bagno.
Трясогу́зка, pliszka (ptak).
Трясти́, (трясу́), тряхну́ть, v. a trząsać, *-snąć*; *трясти́ деньги,* (fa.) trwonić pieniądze; *-ся,* v. r. trząść się; *drżeć, bać się; *тря́скій,* a. trzęsący, trzęski; *трясу́чка,* trzęsawica (choroba).
Ту, ad. (sł.) tam.
Туга́, f. (sł.) tęskność, tęsknota.
Тугій, a. tęgi, wypręźony; *skąpy;
Туда́, ad. tam. [(S. *-гость*).
Тужи́ть, v. n. smucić się, zasmucać się.
Тузе́мецъ, (sł.) tubylec, krajowiec; *-мный,* a. turodny, krajowy.
Тузлукъ, laka, rosół.
Тузъ, m. tuz w kartach.
Тукъ, (sł.) tłustość, sadło; gnój, nawóz; *obfitość. [r. cofać się.
Ту́лить, v. a. giąć, naginać; *-ся,* v.
Ту́ловище, tułow, tułub.
Тулу́пъ, m. tołub, kożuch.
Тулъ, (sł.) kołczan, sajdak. [(kwiat).
Тульпа́нъ, тюльпа́нъ, m. tulipan
Тулья́, f. głowa, wierzch kapeluszowy lub czapkowy.
Тума́, f. (o zwierzętach) mieszaniec.
Тума́къ, ozorki wyzowe przyprawne; cios, raz; gat. mieszańca sobola i kuny; (ryba) tuńczyk.
Тума́нъ, m. mgła; *-ма́нный,* a. mglisty; * posępny, pochmurny; *тума́ниться,* v. r. sępić się, chmurzyć się; (fa.) *smucić się.
Ту́мба, (archit.) podstawa, piedestał.
Ту́ндра, f. (w Syberyi północnéj) trzęsawisko, bagno (bez lasu i mchem zarosłe). [próżno.
Ту́не, ad. (sł.) darmo, darem; na-
Туне́цъ, tuńczyk (ryba).
Тунея́децъ, m. próżniak, darmojad, pasorzyt; *-я́дный,* a. pasorzytny; *-я́дство,* próżniactwo, pasorzyctwo.

Тупикъ, papuga morska północna (ptak); ulica niecała bez wyjścia.
Тупить, v. a. tępić; (S. *тупленіе*); (v. r. *-ся*); *-пица*, siekiera tępa, nóż tępy; *głupiec. [niepojętliwy.
Туповатый, a. tępowaty; * trochę
Тупоугольный, a. rozwartokątny.
Тупый, a. tępy, nieostry; * tępy, niepojętny; *тупые глаза*, słabe oczy; *тупой уголъ*, (w geom.) kąt rozwarty; (S. *тупость*); *-пѣть*, v. n. tępieć; *tępieć. [glać.
Турить, v. a. (vu.) naglić, przyna-
Турій, a. do tura należący, v. *туръ*.
Турпанъ, kaczka czarna.
Турусы, m. pl. brednie, głupstwa.
Турухтанъ, biegus bojownik (ptak).
Туръ, m. tur, wół dziki.
Туры, m. pl. kosze szańcowe.
Тусклый, a. ciemny, nieprzezroczysty; zblakowany, ściemniały; *тускнуть*, *-скнѣть*, v. n. blakować, pełznąć, czernieć; *тускъ*, m. zblakowanie, ściemnienie.
Тутовая ягода, morwa; *-вое дерево*, n. drzewo morwowe.
Тутъ, ad. tam; tu; *тутошній*, a. [tamtejszy.
Туфель, m. pantofel.
Тухлость, *тухоль*, f. stęchlina; *-хлый*, a. stęchły.
Тухнуть, v. n. gasnąć, zgasnąć; tęchnąć, zaśmiardać się.
Туча, chmura; burza, grzmoty; *-чевый*, a. burzliwy. [zność.
Тучность, tuczność; buyność, ży-
Тучный, tuczny, tłusty; bujny, żyzny; *-чнѣть*, v. n. tuczniec, tłuścieć. [a. *тушный*.
Туша, f. świnia bita wypatroszona;
Тушевать, v. a. tuszować; (S. *-шеваніе*, *-шовка*). [*-ся*).
Тушить, v. a. gasić, tłumić; (v. p.
Тушканчикъ, skoczek (gat. zająca).
Тушь, f. tusz, atrament chiński.
Тфу, int. pfe, fe.
Тщаніе, staranie, usiłowanie; *тщательность*, f. staranność, troskliwość, pilność; *-льный*, a. staranny, pilny, troskliwy. [remnie.
Тще, *вотще*, ad. nadaremnie, nada-
Тщеславіе, próżna chwała; chluba, chełpliwość; *-славный*, a. chełpliwy; *-словіе*, (sł.) próżnomówność, gadulstwo.
Тщета, próżność, marność; nadzieja próżna; *-етно*, ad. próżno, na próżno; nadaremnie; *-етный*, a. próżny, daremny; (S. *-ность*).
Тщиться, v. r. usiłować, o co starać się.
Тщій, a. (sł.) czczy, próżny; nadaremny, bezskuteczny.
Ты, pron. ty. [komu ty.
Тыкать, v. n. tykać kogo, mowić
Тыкать (*тычу*) *ткнуть*, v. a. wtykać, wetknąć; kłoć, ukłoć; (v. p.
Тыкаться, v. a. kłoć. [*-ся*).
Тыква, (*-квица*, *-ковка*, d.), f. bania, dynia (rośl.); *-ковникъ*, *тыквенникъ*, szypułka u dyni; potrawa z dyni z kaszą ugotowana.
Тылъ, tył, zad; *съ тылу*, z tyłu.
Тынъ, m. płot, płotek; *тынить*, v.
Тысяча, f. tysiąc. [a. ogrodzić.
Тысященачаліе, tysiącznictwo; *-начальникъ*, (sł.) tysiącznik.
Тысящникъ, m. tysiącznik, mający dowodztwo nad tysiącem ludzi; (fa.) * bogacz, tysiące liczący.
Тысящный, *-сячный*, a. tysiączny; z tysiąca złożony.
Тыти, v. n. (sł.) tyć, utyć.
Тычина, f. tycz, żerdź; *-чинникъ*, płot z kołów; tyka, koł.
Тычка, nitka pyłkowa (*Stamen*).
Тѣлесный, a. cielesny; (sł.) sprośny; (S. *-ность*).
Тѣло, ciało; *небесныя тѣла*, ciała niebieskie; ciało martwe, trup; (o owocach) mięsistość, miękisz; *-логрѣя*, f. korset bez rękawów; *-лодвиженіе*, ruch, agitacya; *-лосложеніе*, konstytucya ciała, kompleksya. [ości.
Тѣльное, *наго*, n. potrawa z ryb bez
Тѣльный, a. tłusty, spasły.
Тѣльцо, ostrawy koniec jajka.
Тѣмъ, (instrum. a *томъ*) przez to, tém; *тѣмъ больше*, tém więcéj.
Тѣнить, v. a. (w rysunkach) cieniować; (part. *-нённый*).
Тѣнникъ, ciennik (miejsce cieniste); zasłona od światła.
Тѣнь, f. cień; (w malarstwie) cienie; * cień, dusza zmarłego.
Тѣснить, v. a. ściskać, tłoczyć w ciżbie; cisnąć, uciskać; dręczyć, trapić; (S. *тѣсненіе*); *-ся*, v. r cisnąć się, przecisnąć się. [tłok.
Тѣсно, ad. ciasno; v. i. jest ścisk,
Тѣсный, a. ciasny, wązki; blizki, ścisły; uciskający, uciśniony; (S.

-сность); -снота́, f. ścisk, tłok,
ciżba; (sł.) ucisk, uciemiężenie,
Тѣсто, n. ciasto. [udręczenie.
Тѣшить, v. a. bawić, zabawić; cie-
szyć; -ся, v. r. bawić się, rozwese-
Тюкъ, m. paka, bela, pęk. [lać się.
Тюле́нь, pies morski; * nierucha-
wiec, pień.
Тюре́мникъ, więzień; -ре́мщикъ,
dozorca więzienia, m.
Тю́рить, v. a. pokruszony chléb
moczyć w kwasie; тю́ря, f. taki
Тюрма́, więzienie. [chleb.
Тютю́нъ, tytuń w liściach.
Тюфя́къ, materac. [-knąć.
Тя́вкать, -кнуть, v. n. szczekać,
Тя́га, (tylko) дать тя́гу, dać dra-
paka w nogi, uciec.
Тяга́ться, v. r. processować się,
prawować się.
Тягле́цъ, czynszownik.
Тягло́, część gruntu na robociznę
wyznaczona; czynsz; тя́глый, a.
odbywający pańszczyznę; czynsz pła-
cący; тя́глый скотъ, bydlę robo-
cze, cugowe.
Тя́гостный, a. uciążliwy, przykry.
Тя́гость, -гота́, ciężkość; ciężar;
-готи́ть, (-гощу́), v. a. ciężyć;
obciążać; (S. -гоще́ніе); -тѣніе,
ciężenie (dążenie na doł); -тѣть,
v. n. ciężéć.
Тягу́честь, ciągliwy, ciągły, dający
się ciągnąć (np. złoto).
Тяжа́ніе, (sł.) robota, praca; zysk;
-жа́тель, (sł.) robotnik. [бный.
Тяжба́, f. proces, sprawa; a. тя́же-
Тяжело́, тя́жко, ad. ciężko.
Тяжёлый, тя́жкій, a. ciężki, ciężą-
cy; *c., trudny; c., srogi; (o ko-
bietach) cieżarna, brzemienna; тя-
желѣ́ть, v. n. ciężkim się stawać.
Тя́жесть, f. ciężkość; ciężar; tru-
dność.
Тяжкосе́рдіе, twardość serca; -се́р-
дый, a. (sł.) twardego serca.
Тяжъ, m. rzemien przywiązany je-
dnym końcem do osy a drugim do
dyszla.
Тяну́ть, v. a. ważyć; *ziągnęć do
czego, chętkę mieć; mieć nudności,
ckliwość.
Тяну́ть, v. a. ciągnąć, wlec; cią-
gnąć, wyciągać; rozciągać; zwłó-
czyć, zwlekać; (w śpiewaniu) wy-
ciągać głos; (S. тяну́тіе, part.
тя́нутый); -ся, v. r. rozciągać
się; trzymać się; - за кѣмъ, naśla-
dować komu. [się (kryjomo).
Тя́пать, тя́пнуть, v. a. *zbogacić
Тяпъ, ляпъ да и клѣтка, *łap, cap
i koniec. [tuś, tatulko.
Тя́тя, (тя́тинька, d.), m. tata, ta-

У.

У, prp. (c. gen.) u, przy; (w złoż-
nych wyrazach znaczy także: u,
przy, prze, ob, od; n. pr. убѣга́ть,
uciekać; убѣжище, przytulek; у-
бѣди́ть, przekonać.
Уа́, int. ej! hej!
Уба́вка, ubywanie, ubytek.
Убавля́ть, -вливать, -вить, v. a.
ubawiać, -wić, umniejszyć; (S. у-
ба́вленіе, part. уба́вленный); (v.
r. -ся).
Уберега́ть, -ре́чь, v. a. zachowy-
wać, zachować w całości; (v.r.-ся).
Убива́ть, уби́ть, v. a. zabijać, -bić,
ubić; ubijać, ubić, urównać, ugła-
dzić (np. ziemię); (fa.) obrażać, ura-
żać kogo; (v. r. -ся); уби́вка, ubi-
cie, urównanie.
Убира́ть, убра́ть, v. a. uprzątać;
ubrać, umeblować; zbierać z pola;
ubierać, stroić włosy; (fa.) chciwie
jeść; (v. r. -ся), it. -раться съ
кѣмъ, zbierać, sprzątać; zabierać
się, wynosić się, odchodzić.
Уби́тый, a. ubity, zabity; ubija-
niem urównany; убіе́ніе, zabicie,
zamordowanie; убіе́нный, a. zabity,
zamordowany.
Убі́йство, n. zabójstwo. [czyni.
Убі́йца, m. & f. (sł.) zabójca; -bój-
Ублажа́ти, -жи́ти, v. a. (sł.) na-
zywać kogo błogosławionym, wiel-
bić; uszczęśliwiać, -wić kogo; (fa.)
błagać, ubłagać, uprosić kogo; (S.
ублажа́ніе, -же́ніе); -жа́тель-
ный, a. błagalny, błagający.
Ублю́докъ, (o zwierzętach) mięszaniec.
Убо́гій, a. ubogi, biedny, nędzny;
-о́жество, ubóstwo, bieda, nędza.
Убо́жить, v. a. (sł.) ubożyć kogo;
-жѣть, v. n. ubożeć; убо́жница,
dom ubogich.
Убо́й, rzeź, bicie bydła; убо́йный, a.
- скотъ, bydło na rzeź przezna-
czone. [(o pismie).
Убо́ристый, a. ścisły, gęsty, zwięzły
Убо́рка, strój, ubranie (włosów); -

хлѣба, zbiór zboża, żniwo; *убóрная, ныя*, f. pokój do ubierania się.
Убóрность, strojność, ozdobność; *-ный*, a. *-ной стóликъ*, gotowalnia.
Убóръ, m. ubiór, strój.
Убрáнный, (v. *убирáть*); *-áнство*, n. ubiór, strój.
Убрýсъ, (sł.) chusta, tuwalnia.
Убывáть, убы́ть, v. n. ubywać, ubyć; (o rzece) opadać.
Убы́лый, a. opadły, ubyły. [danie.
У'быль, f. ubytek, umniejszenie; opa-
Убы́токъ, strata, szkoda, ubytek.
Убы́тчить, v. a. szkodę zrządzać; *-ся*, v. r. szkodę ponosić.
Убѣгáть, убѣжáть, v. n. uciekać, uciec, zbiedz; v. a. unikać, stronić; *убѣжáніе*, ucieczka; unikanie.
Убѣждáть, убѣди́ть, v. a. przekonywać, -konać; nakłaniać się, skłonić się do czego; *-ся*, v. r. przekonywać się; nakłaniać się, skłonić się do czego; *-ди́тельный*, a. przekonywający; naglący, usilny; *убѣждéніе*, przekonanie; namawianie.
Убѣжище, ochrona, przytułek.
Убѣлять, -ли́ть, v. a. (sł.) bielić; *-ся*, v. r. (sł.) stać się białym.
Уважáть, -áжить, v. a. uważać, poważać; szanować; (v. p. *-ся*); *-жéніе*, uważenie, wzgląd; uszanowanie, szacunek.
Увáлень, leżuch, leniuch, leń.
Увáлъ, pagórek.
Увáривать, -ри́ть, v. a. ugotować, uwarzać; (v. r. *-ся*), it. gotowaniem ubywać, wygotować się.
Увели́чивать, -ли́чить, v. a. powiększać, -szyć; (v. r. *-ся*); (S. *-ли́ченіе*, part. *-ли́ченный*); *-личивáтельный, -личи́тельный*, a. powiększający.
Увéртка, wykręt, wybieg; *-ртли́вый*, a. wykrętarski, wykrętny.
Увéртываться, -рнýться, v. r — *отъ чегó*, wymykać się, wymknąć się, uchylić się.
Увеселять, -ли́ть, v. a. rozweselać, -lić, ubawić kogo; (v. r. *-ся*); *-селéніе*, rozweselenie, pociecha; *-сели́тельный*, a. rozweselający; krotochwilny.
Увивáть, уви́ть, v. a. obwijać, okręcić; (part. *уви́тый*); *-ся*, v. r. obwinąć się, okręcić się czém; kręcić się około kogo; *уви́вка*, uwinięcie; *уви́вчивый*, a. *uprzejmy.
Увлекáть, увлéчь, уволáкивать, v. a. (vu.) uwlekać, uwlec; uprowadzić, uwieźć, zabrać kogo dokąd; *-чéнный*, a. uwleczony, uprowadzony.
Уводи́ть, увéсть, v. a. odciągać kogo skąd, wyprowadzać, zabierać go dokąd; uprowadzać tajemnie, ukradkiem; przy mierzeniu jakiéj tkaniny wyciągać dla oszukania wmierze; (S. *уведéніе*, part. *уведéнный*); *увóдчикъ*, wykradacz, porywacz.
Увози́ть, увезти́, v. a. uwozić, uwieźć kogo z sobą; *увóзчикъ*, uwo-
Уволенный, a. uwolniony. [dziciel.
Уволи́тельный, a. uwalniający, wyzwalający. [uwolnienie, urlop.
Уволнéніе, уволéніе, pozwolenie,
Увольнять, уволять, увóлить, v. a. urlopować kogo; uwalniać od służby; uwalniać (np. od podatku); (v. r. *-ся*).
Увы́, int. niestety! biada!
Увѣданный, a. wiadomy, poznany.
Увѣдомлять, -мить, v. a. uwiadomiać, -mić; *-ся*, v. r. dowiedzieć się, powziąć wiadomość; (S. *-млéніе*, part. *-млéнный*).
Увѣдывать, -дать, v. a. wiedzieć, znać; *увѣдѣніе*, znajomość, nauka, poznanie.
Увѣнчавáть, -чáть, v. a. koronować; (v. p. *-ся*); (part. *увѣнчанный*).
Увѣрять, увѣрить, v. a. (*когó въ чёмъ*), zapewniać, -wnić, upewnić; *-ся*, v. r. upewniać się; *увѣрéніе*, zapewnienie; *увѣренный*, a. zapewniony, upewniony; *-ри́тельный*, a. zapewniający.
Увѣтливый, a. powolny, ulegający, uczynny; (S. *-вость*).
Увѣчить, v. a. skaleczyć; *-чный*, a. skaleczony; *увѣчье*, kalectwo.
Увѣщавáть, -щáть, v. a. upominać; pocieszać; *-ся*, v. r. (sł.) umawiać się, godzić się; v. p. być przekonywanym.
Увѣщáніе, увѣтъ, upominanie; *увѣщáтельный*, a. napominający, upominający.
Увядáть, v. n. więdnąć (propr. & *).
Увязанный, (po sł. *-зенный*), a. związany.
Увязáть, v. a. (sł.) zawięzywać;

-зáть, -ázнуть, v n. grzęznąć, uwięznąć, ulgnąć; * wpadać (w biedę).
Увя́ло, увя́сло, (sł.) dyadema.
Увя́зчивый, a. przywiązany (do kogo); (S. *-вость*).
Увя́зывать, -зать, v. a. związywać, związać; (v. r. *-ся*), it. *- за кѣмъ*, przywiązać się, do kogo; *- за чѣмъ*, ubiegać się za czém.
Увя́нуть, v. n. zwiędnąć.
(*Уга́дъ*), *на уга́дъ*, na los szczęścia.
Уга́дывать, -да́ть, v.a. zgadywać, zgadnąć, domyślić się; przeczuwać, przewidywać; na los szczęścia robić; *уга́данный*, a. zgadnięty, zgadniony; *уга́дка*, domysł.
Уга́ръ, ubytek w topieniu kruszców; swęd od gorąca; zaduch od węgli.
Угаса́ть, уга́снуть, v. n. gasnąć, zgasnąć.
Угаша́ть, угаси́ть, v. a. gasić, ugasić, zgasić; part. *угашéнный*.
Угла́живать, угла́дить, v. a. wyrównywać, -wnać, urównać, ugładzić.
Углубля́ть, -би́ть, v. a. wygłębiać, -bić; głębszym zrobić; *zagłębiać, -bić; *-ся*, v. r. *zagłębiać się, zatapiać się w czém; wyrazić się, wy-[cisnąć się.
У'гнанный, v. *Угоня́ть*.
Угнета́ть, угнéсть, v.a. przygniatać, uciskać; prześladować; przyciskać, dręczyć; *-тéніе*, ucisk, prześladowanie; (part. *-тéнный*).
Угобза́тися, -зи́тися, v. c. (sł.) obfitowac.
Угова́ривать, уговори́ть, v. a. namawiać, namówić kogo do czego; *-ся*, v. r. umawiać się, z kim o co; *-во́рный*, a. umówiony, umowny; *-во́ръ*, umowa, ugoda, warunek.
Уго́да, уго́діе, (sł.) dogodzenie.
Уго́дливый, a. dogodny, dogodliwy; (S. *-вость*).
Уго́дникъ, dogodziciel; rzecz do różnego użycia przydatna; *уго́дникъ Бо́жій*, święty; *-дничать*, v. n. dogadzać, być usłużnym.
Уго́дно, ad. dogodnie, podoba się.
Уго́дность, dogodzenie, przysługa.
Уго́дный, a. zdatny, przydatny, sposobny; przyjemny, miły.
Уго́дье, miejsce, plac do czego dogodny; *уго́дья*, pl. dóbr, majętności.
Угожда́ть, угоди́ть, v. n. dogadzać, dogodzić komu, zadosić mu uczynić; podobać się, przypodobać się; *-ждéніе*, dogodzenie; przypodoba-[nie się.
Уголо́вный, a. kryminalny.
У'голъ, kąt, kącik; węgiel, róg.
У'голь, у́гль, m. węgiel.
У'гольникъ, -льщикъ, węglarz.
Уго́льникъ, węgielnica.
Угомо́нъ, spokojność, cichość; sen, spanie; odpoczynek; *-мони́ть, -ни́ть*, v. a. uspokajać, -koić; usypiać, uspić; (fa.) *zamordować, zabić; *-ся*, v. r. uspokajać się, uspokoić się; usnąć, zasnąć; odpoczywać, odpocząć.
Угоня́ть, угна́ть, v. a. wyganiać, -gnać, wypędzić (np. trzodę w pole); uprowadzać, -dzić, ugnać, zająć; doganiać, dognać, dopędzić; umieszczać, umieścić (np. co w piśmie jakiém); v. n. uciekać, umykać, umknąć; (S. *уго́нка, уго́нъ*).
У'горь, m. krosta od gorąca, węgry.
У'горь, у́грь, (ryba) węgórz; *угрéвина*, mięso węgorzne.
Уготова́ніе, (sł.) przygotowanie, gotowość, przyrządzenie; sprzęty, zapasy (podróżne, wojenne).
Уготовля́ть, -то́вить, v. a. przygotowywać, -tować, przyrządzić; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-товлéніе*, part. *уготóвленный*).
Угоща́ть, угости́ть, v. a. częstować, ugościć kogo.
Угреба́ть, угрести́, v. *грести́* & *у*.
Угрева́тый, a. węgrowaty, pełen węgrów; (S. *угрева́тость*).
Угрожа́ть, угрози́ть, v. a. grozić, zagrażać; *-жéніе*, pogrożenie.
Угро́за, f. groźba; *-зи́тельный*, a. groźliwy, groźny.
Угрыза́ть, угры́зть, v. a. gryźć, ugryźć; szkodzić; (S. *-зéніе*, part. *-зéнный*).
Угрѣва́ть, угрѣ́ть, v. n. ogrzewać, ogrzać, zagrzać; (v. r. *-ся*); *угрѣ́тый*, a. ogrzany, zagrzany.
Угрю́мый, a. posępny, ponury, pochmurny; (S. *-мость*).
У'да, (*у́дица, у́дка*, d.), węda, wędka.
Уда́ва, pętla, zadzierg.
Удава́ться, уда́ться, v. r. *- въ кого́, по комъ*, wdawać się w kogo, stać się komu podobnym; udać się, udawać się; v. i. zdarzać się, trafiać się.

Удавленикъ, *-ница*, uduszony; -na; ten co się sam powiesił; to co się sama powiesiła.

Удавливать, *-влять*, *-вить*, v. a. dusić, udusić, zadusić; powiesić; (v. r. *-ся*); (S. *-вленіе*, part. *уда-*

Удавъ, m. wąż dusiciel. [*вленный*).

Удаленіе, oddalenie; *-ленный*, a. oddalony, odległy, daleki.

Удалецъ, śmiałek, człowiek śmiały.

Удалый, a. żwawy, rześwy, żywy, zwinny; waleczny, mężny, śmiały, odważny.

Удаль, f. *-льство*, śmiałość, odwaga; *удаль*, śmiałek. [(v. r. *-ся*).

Удалять, *-лить*, v. a. oddalić, -lić;

Удареніе, uderzenie; akcent.

Ударъ, uderzenie, cięcie, raz; apoplexya.

Ударять, *ударить*, v. a. uderzać, -rzyć; (o piorunie) uderzyć; *-ся*, v. r. uderzyć się, trącić się o co; starać się, natężać się; *- объ закладъ*, założyć się, pójść o zakład.

Удача, udanie się, pomyślność; traf, los szczęścia; śmiałek, człowiek odważny; *на удачу*, na los szczęścia.

Удачливый, *-чный*, a. udający się dobrze, pomyślny. [usunąć.

Удвигать, *удвинуть*, v. a. usuwać,

Удвоять, *удвоить*, v. a. podwajać, podwoić.

Удерживать, *-ржать*, v. a. zatrzymywać, hamować; wstrzymywać, wstrzymać, niedopuścić; *-ся*, v. r. trzymać się, chwytajac się za co; wstrzymywać się, powściągać się; *удержка*, *- даннаго слова*, dotrzymanie danego słowa.

Удивлять, *-вить*, v. a. zadziwiać, -wić; (v. r. *-ся*); *-вительная*, f. (gramm.) wykrzyknik; *-вительный*, a. dziwny, cudny; *-вленіе*, zadziwienie; dziwienie; zadumienie; *-вленный*, a. zadziwiony.

Удилище, wędlisko; *удило*, wędzidło; *удить*, v. a. wędą łowić rybę;

Удобіе, v. *Удобность*. [(v. p. *-ся*).

Удобно, ad. dogodnie; łatwo.

Удобность, *удобство*, *удобіе*, dogoda, dogodność; łatwość; *-бный*, a. dogodny; łatwy.

Удобриваться, *-бриться*, v. r. stawać się, stać się dobrym.

Удобрять, *удобрить*, *удабривать*, v. a. (o roli) gnoić, ugnoić, nawozić.

Удобь, *удобѣе*, ad. (sl.) łatwo, łacno; łatwiéj.

Удовлетворять, *-творить*, v. a. *- кому чѣмъ*, zadosyć czynić, zaspokajać; uskuteczniać, wykonywać; *-твореніе*, zadość uczynienie; *-рительный*, a. czyniący zadosyć innym.

Удовольствіе, ukontentowanie, rozkosz, przyjemność, pociecha; *-ствовать*, v. a. zadosyć uczynić, zaspokoić; *-ся*, v. r. kontentować się, przestawać na czém; *-ствованіе*, zadość uczynienie; ukontentowanie.

Удодъ, dudek (ptak). [jona.

Удой, udoj, ilość mleka na raz udo-

Удолъ, *удоліе*, (sl.) dolina; *-льный*, a. w dolinie rosnący.

Удостовѣрять, *-вѣрить*, v. a. *кого въ чёмъ*, *о чёмъ*, upewniać, -nić, zapewnić; *-вѣриться*, v. r. upewniać się, -nić się, przekonać się; *удостовѣреніе*, upewnienie, zapewnienie; *-вѣрительный*, a. upewniający.

Удостоивать, *-стоять*, *-стоить* v. a. zaszczycać, -cić kogo czém; (v p. *-ся*).

Удружить, v. n. *- чѣмъ кому*, przyjaźń komu okazać.

Удручать, *-чить*, v. a. uciemiężać, uciskać; dręczyć, zasmucić; (v. p. *-ся*); (S. *-ченіе*, part. *-ченный*).

Удумать, v. n. umyślić, postanowienie zrobić.

Удушить, v. a. udusić; (S. *-шеніе*, part. *-шенный*); *-шливый*, a. dychawiczny; *удушье*, dychawiczność, dychawica.

Удъ, (sl.) członek (ciała).

Удѣленіе, oddzielenie, oddział; *удѣленный*, a. oddzielony, wydzielony

Удѣлка, urządzenie, rozrząd.

Удѣлокъ, udział w nieruchomym majątku.

Удѣлъ, (dawniéj) prowincya w kraju wydzielona od Monarchy Książęciu krwi królewskiéj na własność; *удѣльный*, a. mający taką prowincyą

Удѣлывать, *удѣлать*, v. a. urządzać, -dzić; *удѣльность*, ładność, strojność, ozdobność; *-ный*, a. nadobny, ładny, ozdobny.

Удѣлять, *-лить*, v. a. udzielać, -lić.

Уединеніе, samotność; *-ненникъ*, samotnik; *-ненный*, a. samotny, sam

Уединя́ть, -ни́ть, v. a. oddalać, -lić kogo; -ся, v. r. oddalać się, -lić się na samotne życie.
Уёмъ, m. ujęcie, umniejszenie; ukrócenie (swawoli).
Ужа́лить, v. a. żądłem ukłóć, ukąsić; ужа́лъ, ukłócie żądłem.
Ужа́риться, v. p. być upieczonym, upiec się. [trwożyć; (v. r. -ся).
Ужаса́ть, ужасну́ть, v. a. straszyć,
Ужа́сливый, a. bojaźliwy, lękliwy; (S. -вость). [szny, okropny.
Ужа́сный, a. -сно, ad. straszliwy, stra-
Ужасъ, strach.
Ужа́тый, a. uciśnięty, utłoczony.
Уже́, ad. już; уже́ не, nie więcéj; не ужели, не ужъ ли, не ужто, (pytając z zadziwieniem) czy, czyli, [czyliż - już.
У'же, v. У'зко.
У'же, n. (sł.) powróz, lina. [szna.
У'жесть, f. (fa.) strach; rzecz stra-
Ужива́ться, ужи́ться, v. r. długo u kogo zostawać (w służbie); żyć z kim zgodnie.
Ужима́ть, ужа́ть, v. a. wciskać, -snąć, wgniatać, wgnieść.
Ужи́мка, -мки, pl. grymas, grymasy.
У'жина, udział, część przypadająca w miarę składki do spółki.
У'жинать, v. n. wieczerzać.
У'жинъ, wieczerza.
Ужó, ad. (fa.) potym, późniéj.
Ужъ, wąż pospolity (jadu niemający).
У'за, у́зы, f. pl. więzy, pęta, okowy, kajdany.
Узаконя́ть, -ко́нить, v. a. ustanawiać, -nowić, postanowić; uprawnić; -коне́ніе, ustawa, uchwała, prawo; -не́нный, ustanowiony, postanowiony. [zla.
Узда́, uzda; -де́чка, uzdeczka, trę-
У'зелъ, m. węzeł; *zawiniątko czego.
У'зить, v. a. zwężać, wązkim robić; (v. r. -ся); у́зкій, a. wązki, ciasny; (S. -кость).
У'злы, m. pl. gat. ciasta kręconego.
Узнава́ть, узна́ть, v. n. poznawać, poznać, rozpoznać, uznać; uznawać, dowiadywać się; узна́ніе, poznanie, uznanie; -на́нный, a. uznany, po-
У'зникъ, (sł.) więzień. [znany.
У'зо, у́за, f. więzy, kajdany, okowy
Узоро́чіе, ozdoba, kosztowność; -ро́чный, a. kosztowny, ozdobny.
Узо́ръ, wzór; узо́рный, узо́рчатый, a. (o materyach) wzorzysty.

Уйти́, v. Уходи́ть.
Ука́зка, skazowka dziecinna.
Ука́зъ, ukaz (w Rossyi), nakaz, rozkaz, ustawa; ука́зный, a. od ukazu; nakazany, postanowiony.
Ука́зывать, указа́ть, v. a. pokazywać, pokazać; wskazać, nauczać; rozkazywać, nakazywać, stanowić; (part. ука́занный); -за́тель, ten co wskazuje, przewodnik; skazownik zegara słonecznego; (w książce) zakładka; -за́тельный, a. skazujący; -ная на часа́хъ стрѣлка, skazowka na zegarze.
Ука́лывать, уколо́ть, v. a. kłóć, ukłóć; upinać, upiąć (np. szpilką).
Ука́тывать, -та́ть, v. a. torować, jeżdżeniem ugładzić; (v. p. -ся).
Ука́чивать, укача́ть, v. a. дитя́, ukołysać dziecię. [kwaszać, -sić.
Ukва́шивать, ukва́сить, v. a. za-
Укиса́ть, уки́снуть, v. n. kisnąć, ukwaśnieć.
Укла́денный, v. Укла́дывать.
Укла́дистый, a. mogący w sobie wiele mieścić.
Укла́дка, f. skrzynia płaska do drogi.
Укла́дчикъ, pakownik; ten co hartuje żelazo; укла́дъ, żelazo hartowane.
Укла́дывать, укла́сть, v. a. układać, ułożyć, umieścić; wykładać, wyłożyć, wysłać; - дитя́, usypiać, uspić dziecię; (v. p. -ся), it. - съ чѣмъ, pakować, wpakować; -ся & уле́чься, v. r. kłaśdź się, położyć się (spać).
Уклея́, (укле́йка, d.), uklej.
Укло́нка, укло́нность, uleganie, uległość, układność; укло́нный, укло́нистый, a. powolny, układny, ulegający; укло́нъ, spadzistość, miejsce spadziste.
Уклоня́ть, -ни́ть, v. a. uchylać, -lić, odwracać, odwrócić; (S. уклоне́ніе, part. -не́нный); -ся, v. r. uchylać się unikać; (o czasie) przemijać, przeminąć; - предъ кѣмъ, ulegać komu.
Уклю́жій, a. prędki, szybki, żwawy.
Укоко́шить, v. a. zbić kogo śmier-
Уко́лъ, ukłócie, zakłócie. [telnie.
Укореня́ться, -ни́ться, v. r. wkorzeniać się, wkorzenić się.
Укори́зна, уко́ръ, wyrzut, nagana; -ри́тельный, a. obelżywy, zelży-

wy; *-рный*, a. godny nagany.
Укорять, укорить, v. a. naganiać, wyrzucać (co komu).
Укоснѣвать, -снѣть, v. n. opóźniać się, -źnić się; *-снѣніе*, opóźnienie; *-снять, -снить*, v. a. opóźniać, zwłóczyć.
Укосъ, pokos, ilość trawy skoszona.
Украдкою, ad. ukradkiem, tajemnie.
Украдывать, украсться, v. r. ukrywać się, chować się; wkraśdź się; wykraśdź się. [Ukraina.
Украина, f. ukraina, pogranicze;
Украсть, v. a. ukraśdź, ukraść; (part. *украденный*).
Украшать, украсить, v. a. ozdabiać, ozdobić, upięknić; (S. *-шеніе*, part. *украшенный*); (v. r. & p. *-ся*).
Укрой, (sł.) zawiązka, przewiązka.
Укромность, -мный, v. *Уютность*.
Укропъ, koper (rośl.). [rzyciel.
Укротитель, m. uśmierzyciel, upoko-
Укротѣваться, v. r. uspokajać się.
Укрощать, укротить, v. a. ukrócać, uskromić, uspokoić; poskramiać, wstrzymywać; (v. r. *-ся*); (part. *-щенный*).
Укрухъ, (sł.) ułomek chleba.
Укрывать, укрыть, v. a. przykrywać, -kryć; *ukrywać, przechowywać; (w grze kart) zabić; (part. *укрытый*); (v. r. *-ся*).
Укрѣпа, klamra, kręра.
Укрѣпительный, a. (o lekarstwach) wzmacniający; *-пленіе*, wzmacnianie, wzmocnienie; utwierdzenie (jakiego miejsca); *укрѣпленія*, wały i mury.
Укрѣплять, -пить, v. a. utwierdzać, umacniać; fortyfikować; wzmacniać, pokrzepiać; wyjednać przysądzenie, przyznanie czego dla siebie według prawa; (part. *-пленный*); (v. p. *-ся*).
Уксусъ, ocet; *уксусникъ*, ocetnik, octownik; *уксусница*, f. ocetnica; *-сный*, a. octowy.
Укутывать, укутать, v. a. otulać, -lić; (v. r. *-ся*).
Улавливать, уловлять, -вить, v. a. chwytać, łapać, złapać; *podchwycić kogo w czém.
Уламывать, уломить, v. n. ułamywać, ułamać.
Уласкать, v. a. ułagodzić.
Улегать, v. n. (sł.) (o wietrze) ucichnąć, uciscić się.
Улегаться, улечься, v. r. kłaśdź się, położyć się spać; ułożyć się, zmieścić się (np. w skrzynce).
Улегчать, v. a. ulżywać, ulżyć, lżejszym zrobić; (S. *-ченіе*).
Улей, m. ul, ulik. [cieć.
Улетать, -тѣть, v. n. ulatać, ule-
Улещать, улестить, v. n. łudzić, mamić, zmamić.
Уливать, улить, v. a. polewać, polać, zlać; (part. *улитый*).
Улика, przekonywanie, przekonanie; dowód.
Улита, улита, ślimak; ślimaczek w uchu; *улиткою*, wężykowato, w ślimaku.
Улица, ulica, uliczka; a. *уличный*.
Уличать, -чить, v. a. *кого въ чёмъ*, przekonywać, przekonać kogo o co; (v. p. *-ся*); *уличеніе*, przekonanie; *-ченный*, a. przekonany; *-чительный*, a. przekonywający.
Уловка, zręczność, udatność; *-ки*, pl. sztuczki, wybiegi.
Уловленный, part. a *Уловлять*, v. *улавливать*.
Уловчивый, a. przebiegły, chytry.
Уловъ, połów, łowienie ryb; czas łowienia ryb.
Уложеніе, ustawa, urządzenie, postanowienie; księga praw, kodex.
Уложить, v. a. ułożyć, upakować; położyć spać, uspić; *ustanowić, postanowić; (v. p. *-ся*); (part. *уложенный, -женный*), it. uchwalony, ustanowiony.
Уломокъ, ułomek, odłomek.
Улучать, -чить, v. a. osięgać, osięgnąć, otrzymać; zastać, znaleźć (np. kogo w domu). [pszać, -pszyć.
Улучшивать, улучшить, v. a. ule-
Улыбаться, -бнуться, v. r. uśmiechać się, -chnąć się; *улыбка*, uśmiech. [-pić.
Улѣплять, -пить, v. a. polepiać,
Умазывать, у. азать, v. a. zamazywać; *łudzić, mamić.
Умалчивать, умолчать, v. a. zamilczać, -czeć, milczeniem pominąć; zmilczeć.
Умалять, умалить, v. a. umniejszać, -szyć, umalić; *poniżać, -żyć; (v. r. *-ся*); *-лительный*, a. zdrobniały.
Уманивать, уманить, v. a. nama-

wiać, odłudzić (np. poddanego, sługę). [prędko.
Умахать, v. n. (fa.) umachać, ujść
Умачивать, умочить, v. a. maczać, zmoczyć; wymoczyć co.
Умащеніе, maść, olej wonny.
Умащивать, умостить, v. a. brukować, wybrukować; wyściełać, wysłać dylami, dylować.
Умедлить, v. n. zmitrężyć, zmudzic; omięszkać; (S. *-дленіе*).
Уменьшать, -шить, v. a. umniejszać, -szyć; (v. r. *-ся*); *-шительный*, v. *умалительный*.
Умертвитель, morderca, zabójca, m.; *умертвіе*, (sł.) zgon, skon, zejście, śmierć; *умершій*, a. umarły.
Умерщвлять, -ртвить, v. a. zabijać, -bić, zamordować; (o ciele) umartwiać, umartwić; — *плоть*, umartwić ciało; (v. p. *-ся*); (S. *-щвленіе*, part. *-щвленный*).
Уметать, -тнуть, v. a. daleko zarzucić; usypać, posypać.
Уметъ, (sł.) śmieci, gnój; (w okolicach Uralskich) chata, chronienie dla podróżnych.
Умиленіе, v. *Умилять*.
Умилосердиться, v. r. zlitować się, zmiłować się.
Умилостивлять, -стивить, v. a. błagać, ubłagać; *-ся*, v. r. zlitować się, zmiłować się; *-стивленіе*, ubłaganie. [jemny; (S. *-ность*).
Умильный, a. miły, wdzięczny, przy-
Умилять, -лить, v. a. wzruszać, wzruszyć kogo do litości, rozczulić; *-ся*, v. r. żałować czego; rozczulić się; (S. *умиленіе*, part. *умиленный*, *-лительный*).
Уминать, умять, v. a. ugniatać, ugnieść, udeptać (np. glinę).
Умирать, умереть, v. n. umierać, umrzeć.
Умирять, -рить, v. a. uspokajać, -koić; *-ритель*, uspokoiciel.
Умникъ, człowiek rozumny.
Умничать, v. n. mędrkować.
Умно, ad. rozumnie, rozsądnie.
Умножать, умножить, v. a. pomnażać, pomnożyć, powiększyć; (arytm.) mnożyć, multyplikować; (v. r. & p. *-ся*); (S. *умноженіе*, it. (arytm.) mnożenie, multyplikacya; part. *-женный*); *-житель*, pomnożyciel; (arytm.) mnożnik.

Умный, a. rozumny, mądry, dowcipny, umiejętny. [ty.
Умовеніе, umycie; *-венный*, a. umy-
Умоврeдный, a. szalony, waryat.
Умозрѣніе, (sł.) teorya.
Умолкать, -лкнуть, v. n. umilknąć; *умолкъ*, umilknienie; usta-
Умолотъ, umłót, namłot. [nie.
Умолоть, v. a. umleć, zemleć; umleć, tracić przez mielenie; *умолъ*, umełcie, umielenie.
Умолять, -лить, v. a. upraszać, uprosić, umodlić, ubłagać.
Умоначертаніе, pomysł, pierwszy rys czego. [*ный*, a. śmiertelny.
Уморить, v. a. umorzyć; *-ритель-*
Умостить, v. *Умащивать*.
Умочка, zestępowanie (np. sukna).
Умощенный, a. ubrukowany.
Умственный, a. rozumowy, umysłowy, filozoficzny. [*умствованіе*.
Умствовать, v. n. rozumować; (S.
Умудрять, -дрить, v. a. oświecać, nauczać; *-ся*, v. r. oświecać się, stawać się rozumnym; (fa.) podejść sztuką.
Умучивать, умучить, v. a. zamordować, umęczyć, zamęczyć; zmęczyć, zmordować; (v. r. *-ся*); (part. *умученный*).
Умъ, rozum, umysł; *въ умѣ*, przy zdrowym rozumie; *съ ума сойти* odejść od rozumu, tracić rozum.
Умывальница, (sł.) miednica; *умыванье*, wódka do twarzy; *-вать*, *умыть*, v. a. umywać, umyć; *умытый*, a. umyty. [porwać.
Умыкать, умчать, v. a. porywać,
Умыселъ, zamysł, zamiar.
Умышленіе, zamiar, zamysł niegodziwy; *-шленникъ*, knujący (co złego); *-шленный*, a. umyślny, rozmyślny. [ślać, knować co złego.
Умышлять, умыслить, v. a. zamy-
Умѣренность, mierność, wstrzemięźliwość; *-ный*, a. umiarkowany, wstrzemięźliwy; mierny, pomierny.
Умѣрять, умѣрить, v. a. umiarkować, pohamować, ograniczać.
Умѣтить, v. a. trafić (w cel).
Умѣть, v. n. umieć.
Умѣшивать, умѣсить, v. a. ugniatać, ugnieść (np. ciasto). [się.
Умѣшкать, v. n. omieszkać, opóźnić
Умѣщать, умѣстить, v. a. umie-

szczać, umieścić (co w czém); *-ся*, v. r. zmieścić się; (S. *умпщéніе*, part. *умпщéнный*).
Умягчáть, *-чúть*, v. a. zmiękczać; *zagodzić; (v. r. *-ся*); (S. *-чéніе*, part. *-чéнный*).
Умя́кнуть, v. n. zmiękczeć, zmięknąć.
Унарóдить, v. a. zaludnić.
У'не, *ýнѣе*, ad. (sł.) dobrze; lepiéj.
Уневѣщати, v. a. (sł.) zaręczyć córkę komu; *-вѣщеніе*, zaręczyny; *-щéнная*, *ной*, (sł.) zaręczona.
Унесéніе, *унестú*, v. *Уносúть*.
Унесéнный, part. a *уносúть*.
Унзáти, v. n. (sł.) wtykać się, wetknąć się.
Университéтъ, m. uniwersytet.
Унижáть, *унúзить*, v. a. zniżać, -żyć; *poniżać, umniejszać; (v. r. *-ся*), it. (o cenie) spadać, zostać zniżonym; *-жéніе*, * poniżenie; *-жéнность*, uniżonność; *-жéнный*, a. uniżony, pokorny.
Унúзывать, *унúзать*, v. a. ozdobić (perłami).
Унимáть, *унять*, v. a. ujmować, hamować; powściągać, uśmierzać; ująć, umniejszyć; *-ся*, v. r. przestać, ustać, uśmierzyć się.
Уничижáть, *-жúть*, v. a. poniżać, pogardzać, znieważać; (S. *-жéніе*, part. *-жéнный*), it. uniżony, pokorny; (v. r. & p. *-ся*); *-жúтельный*, a. poniżający, pogardliwy.
Уничтожáть, *-тóжить*, v. a. niszczyć; skasować, znieść; (v. p. *-ся*), it. niszczeć; *-чтожéніе*, zniszczenie; skasowanie, zniesienie; (part. *-чтóженный*); *-чтожúтельный*, a. niszczący; znoszący.
Унорáвливать, *уноровúть*, v. *прuно-*.
Уносúть, *унéсть*, v. a. unosić, unieść, zabrać, wziąć; (o wodzie, o wietrze) porywać, unosić; *smykać, zemknąć, skraść; *унóсный*, a. uniesiony, zemknięty, skradziony; *унóсъ*, unoszenie, uniesienie; zemknięcie, kradzież.
У'нтеръ-Офицéръ, podoficyer.
У'ншій, (sł.) lepszy.
Унывáть, *уны́ть*, v. n. rozpaczać, serce tracić; *уны́вный*, a. żałosny, smutny.
Уны́лость, *уны́ніе*, rozpacz, smutek; *-лый*, a. smutny, posępny.
Уныpнýть, v. n. ponurzyć się; *uniknąć nieszczęścia.
Упадáть, *упáсть*, v. n. upadać, upaśdź; (o budowli) rozwalać się, obalać się; * upaśdź, do upadku przychodzić; (o wodzie) ubywać; *упадéніе*, upadnienie; *упáдокъ*, upadek, zniszczenie; *притти́ въ упáдокъ*, przyjść do upadku.
Упáлый, a. upadły, spadły; próżny, wakujący.
Упáривать, *упáрить*, v. a. uprażać, -żyć; (fa.) znużyć, zmęczyć; (v. r. *-ся*).
Упекáть, *упéчь*, v. a. piec, upiec; (fa.) *pozbywać się, -być się; (v. p. *-ся*).
Упирáть, *уперéть*, v. a. (sł.) opierać, oprzeć co; *-рéть глáза*, wlepić oczy (w co); *-рéть въ глазá*, wytknąć komu co w oczy; *-ся*, v. r. opierać się, oprzeć się o co; *upierać się, nie zezwalać.
Упúсистый, a. (o piśmie) ścisły, bity.
Упúсывать, *уписáть*, v. a. wpisywać, wpisać; (v. p. *-ся*).
Упúтывать, *упитáть*, v. a. karmić, tuczyć.
Упúхивать, *упихáть*, *-хнýть*, v. a. upychać, upchać, utkać.
Уплáта, upłata, upłacenie.
Уплáчивать, *уплатúть*, v. a. upłacać, upłacić; łatać, połatać; *уплачéнный*, a. upłacony; *уплáченный*, a. ułatany, połatany.
Уповáть, v. n. ufać, mieć ufność, nadzieję; spodziewać się, sądzić, mniemać; *уповáніе*, nadzieja; ufność, zaufanie; *-вáтельный*, podobny do prawdy.
Уподоблять, *-дóбить*, v. a. porównywać, przyrównać; (v. r. & p. *-ся*), it. być podobnym do –; *-доблéніе*, porównanie; *-дóбленный*, a. przyrównany, podobny.
Упоúть, (*упáивать*), v. a. napoić; upoić.
Упокóеніе, odpoczynek, spoczynek.
Уполномóчивать, *-мóчить*, v. a. upełnomocniać, upełnomocnić.
Уполóвникъ, warząchew do szumowania; *упóлъ*, szumowiny.
Упóльзовать, v. a. pożytek przynieść.
Упоминáть, *-мянýть*, v. a. wspominać, wspomnieć; *-мянýтый*, a wspomniony, rzeczony.
Упóрный, a. uporny, uporczywy,

uparty; *-рство, -рность*, upor, upartość; (w Fizyce) bezwładność; *-ствовать*, v. n. upierać się, być upartym.

Упоръ, oparcie; odpór zacięty.

Употреблять, -бить, v. a. używać, użyć; (v. r. *-ся*); *-требленіе*, używanie, użycie; zwyczay; *-бленный*, a. użyty; *-бительный*, a. używany, w użyciu będący.

Управа, zadosyć uczynienie, nagroda szkody; *- благочинія*, urząd policyjny, policya; *-витель*, zawiadowca, zarządzca; a. *управительскій*; *-вительство*, zarządztwo, funkcya zarządzcy.

Управлять, управить, v. a. władać, rządzić (jaki monarcha); zawiadywać, zarządzać; powodować, kierować kim; *-вленіе*, administracya, rząd; (v. p. *-ся*), it. przyjść do końca z czém.

Упражнять, v. a. zatrudniać, zajmować kogo pracą; *-ся*, v. r. zatrudniać się czém; *упражненіе*, zatrudnienie, ćwiczenie; (part. *упражненный*).

Упраздненіе, wypróżnienie; zniszczenie, zniesienie czego.

Упразднять, -днить, v. a. wypróżniać, -nić; znosić, niszczyć; (v. r. & *-ся*).

Упрашивать, упросить, v. a. upraszać, uprosić; *-ся*, v. r. (sł.) wypraszać się, wyprosić się.

Упрекать, -кнуть, v. a. (*кого чьмъ*) wyrzucać (co komu); *упрекъ*, wyrzut, zarzut; a. *упречный*.

Упрочить, v. a. zabezpieczyć.

Упругій, a. sprężysty; *uparty; (S. *Упрягать*, v. *Запрягать*. [*-гость*.

Упряжь, szory; *упрямиться*, v. r. upierać się, uprzeć się; *упрямство*, upor, uporczywość; *упрямый*, a. uporczywy, uparty, uporny.

Упрятывать, упрятать, v. a. chować, schować; (v. r. *-ся*).

Упускать, -стить, v. a. wypuszczać, wypuścić; opuszczać, opuścić; zaniedbywać, -dbać; (v. r. *-ся*); (S. *упускъ, упущеніе*, part. [*упущенный*).

Ура! int. ura!

Уравнивать, уровнять, v. a. urównywać, urównać; równo ubić; zrównać; (v. r. *-ся*), it. równać się (komu, czemu).

Уражать, уразить, v. a. porażać, porazić, pobić; (v. r. *-ся*); *-женіе*, porażka.

Уразина, (vu. *арясина*), pałka; *уразительный*, a. rażący, pokonywający.

Уразъ, raz, rana, skaleczenie.

Урекать, уречь, v. a. naznaczyć, ustanowić; (v. r. *-ся*). [nal.

Урина, uryna, mocz; *урильникъ*, ury-

У'ровень, m. równowaga.

Уродъ, уродина, poczwara, potwor; *уродливый*, a. potworny; szkaradny, brzydki.

Урожай, (dobry) urodzaj.

Урождать, уродить, v. a. rodzić, urodzić, wydać; *-ся*, v. r. *въ кого*, wrodzić się, wdać się w kogo, być podobnym do kogo; (o owocach) obficie zrodzić się.

Урожденный, a. urodzony, rodowity.

Уроженецъ, (*-женка*), rodak, (-daczka) rodem. [czenie.

Уроки, m. pl. urok, urzeczenie, uro-

Урокъ, wyznaczona robota; lekcya, naznaczona; (sł.) danina, dań.

Уронить, v. a. upuścić co, zgubić; *уронъ*, ubytek, strata. [rować.

Урочить, v. n. urzekać, urzec; ocza-

Урочище, uroczysko, uroczyszcze.

Урубать, -бить, v. a. urębywać, urąbać.

Урчать, (*урчу, -чишь*), v. n. kruczyć, warczyć; (fa.) prędko biec.

Урывать, урвать, v. a. urywać, urwać (potajemnie); (fa.) pędem w nogi uciekać; *урывка*, urywka, chwila wolna.

Урѣзывать, урѣзать, v. a. urzynać, urznąć, uciąć; (v. r. *-ся*).

Урядникъ, urządziciel; (w pensyach) podofficyer mający dozór nad sukniami.

Урядный, a. porządny, urządzony.

Урядство, porządek, urządzenie.

Уряжать, урядить, v. a. urządzać, urządzić.

Усадка, zasadzenie (np. drzewami).

Усадьба, folwark, dwór pański z zabudowaniem należytém we wsi.

Усастый, a. wąsaty; *усачъ* wąsacz,

Усачъ, kozka (*Cerambyx*). [wąsal.

Усердіе, -рдство, -рдность, gorliwość, żarliwość; *-рдный*, a. gorliwy, żarliwy; *-рдствовать*, v. n. być gorliwym, żarliwym.

Усерязь, f. (sł.) zausznica.
Усиленный, a. wzmocniony.
Усиливать, *усилить*, v. a. wzmacniać, wzmocnić; mocniejszym go uczynić; *-ся*, v. r. wzmacniać się, wzmocnić się; natężać siły; wzmagać się, wziąć górę; *усиліе*, usilność, usiłowanie; *усилокъ*, człowiek silny; *усильность*, usilność; *-ный*, a. usilny.
Усильство, przemoc, gwałt; *-ствовать*, v. n. użyć przemocy, gwałtu.
Ускорять, *ускорить*, v. a. przyspieszać, -szyć; uprzedzać, -dzić; (S. *ускореніе*); *-рительный*, a. przyspieszający.
Усладительность, rozkosz, przyjemność; *-льный*, a. rozkoszny, przyjemny.
Услаждать, *усладить*, v. a. uprzyjemniać, -nić; (v. r. *-ся*); *услажденіе*, rozkosz, pociecha.
Услать, v. *Усылать*.
Условіе, warunek, umowa, ugoda; *условливаться*, *условиться*, v. r. umawiać się, umówić się, zgodzić się na co; *условный*, a. warunkowy, umowny. [żba, słudzy.
Услуга, usługa, przysługa; (coll.) słu-
Услуживать, *услужить*, v. n. przysługiwać się, przysłużyć się; *-ужливый*, a. usłużny, gotowy na na usługi; *-ужникъ*, sługa, m.; *-ница*, (w listach) sługa.
Услышать, v. a. usłyszeć.
У'сма, (sł.) skóra; *усменный*, a. (sł.) skórzany; *усмарь*, m. (sł.) garbarz.
Усматривать, *усмотрѣть*, v. a. uglądać, postrzegać, postrzeć, ujrzeć, zobaczyć; (part. *усмотрѣнный*).
Усмирять, *-рить*, v. a. uśmierzać, -rzyć, uskramiać, uskromić; (v. r. *-ся*). [się.
Усмѣшка, uśmiech, uśmiechnienie
Уснуть, v. n. usnąć, zasnąć; (o rybie) zdechnąć.
Усобица, wzajemna nienawiść.
Усовершать, *-шить*, v. a. udoskonalać, -lić; (S. *-шеніе*, part. *-шен-*
Усовъ, (vu.) natręt. [*ный*).
Усовѣтовать, v. a. uchwalić, uradzić.
Усопшій, *успшій*, a. umarły, zmarły.
Успеніе, (sł.) zgon, skon, śmierć; *У. Пресв. Богородицы*, Wniebowzięcie Panny Maryi; *успенскій Соборъ*, Kościół katedralny Wniebowzięcia Panny Maryi.
Успокоивать, *-коить*, v. a. uspokajać, -koić, uciszyć; (v. r. & p. *-ся*).
Успѣвать, *успѣть*, v. n. postępować, postępek w czém czynić; *- за кѣмъ*, nadążać komu, za kim; zdołać.
Успѣхъ, postępek (pomyślny); *успѣшный*, a. pomyślny, dobrze się udający.
Усрамлять, *-мить*, v. a. zawstydzać, -dzić; *-ся*, v. r. zawstydzić się.
Уста, n. pl. (sł.) usta, gęba; *ostrze.
Уставлять, *-вливать*, *уставить*, v. a. ustawiać, -wić; *ustanawiać, -wić, uchwalić; (S. *уставленіе*, part. *уставленный*).
Уставщикъ, kantor, starszy śpiewak kościelny; a. *уставщичій*.
Уставъ, ustawa, urządzenie, przepis, ustanowienie; gat. pisma ruskiego podobny do druku cerkiewnego.
Устаивать, *устоять*, v. n. opierać się, oprzeć się, wytrzymać (komu); *- въ чёмъ*, dotrzymać; *устоять въ словѣ*, dotrzymać słowa; górę brać, wziąć nad czém; *-ся*, v. r. ustawać się, ustać się (np. piwo).
Усталость, *усталь*, f. *устаніе*, strudzenie, osłabienie; *-лый*, a. strudzony, osłabiony.
Установлять, *-навливать*, *-новить*, v. a. ustawiać, -wić; *-новлять*, *-новить*, ustanawiać, -nowić, uchwalić; utwierdzić; *установленіе*, ustanowienie, postanowienie, ustawa; (part. *-новленный*); (v. p. *-ся*), it. v. r. ustawiać się, -wić się; zmieścić się; utrwalić się, trwać.
Устарѣть, v. n. zestarzeć się.
Устать, v. n. ustać, zmordować się, opaść z sił.
Устерегать, *-еречь*, v. a. uglądać, postrzegać; *-реженіе*, uważanie, postrzeżenie; (part. *-женный*).
Устилать, *устлать*, v. a. pokrywać, wyścielać; dylować; (v. p. *-ся*), it. *czołgać się przed kim; (part. *устланный*).
У'стный, a. od ust, od gęby.
Устой, kożuszek na cieczy jakiéj.

Устóйка, dotrzymanie (obietnicy); *-óйчивый*, a. dotrzymujący słowo, stały w czém.
Устранять, *-нúть*, v. a. oddalać, -lić; oderwać, odciągnąć; (v. r. *-ся*), it. unikać, uchylić.
Устрашáть, *-шúть*, v. a. ustraszać, -szyć; *-ся*, v. r. bać się, lękać się, przestraszyć się; *-шéніе*, zastraszenie; (part. *-шéнный*).
Устремлять, *-мúть*, v. a. rzucać, kierować, obracać, poruszać; (propr. & *); *-ся*, v. r. rzucić się (w co, na co, na kogo); natężać się; obracać się; *-млéніе*, gwałtowność, pęd, nawalność; *-млéнный*, a. rzucony; obrócony; *-мúтельный*, a. gwałtowny, tęgi, silny, mocny.
У'стрица, f. ostrzyga.
Устроевáть, *устроять*, *устрóить*, v. a. urządzać, -dzić; stawiać (szeregami żołnierzy i t. d.); stwarzać, stworzić; utrwalać, -lić; (v. p. *-ся*), it. v. r. urządzać się; *устроéніе*, urządzenie, rozporządzenie; (part. *устрóенный*); *устрóйство*, porządek, ład.
Устýжать, *устудúть*, v. a. ostudzać, -dzić; *-ся*, v. r oziębiać się, oziębnąć; (part. *устýженный*).
Уступáть, *-пúть*, v. a. ustępować, ustąpić, odstąpić (komu czego); ustąpić, ulegać, nie przeciwić się; (part. *устýпленный*); *устýпка*, (v. *уступáть*), zniżenie ceny, rabat.
Устýпчивый, a. ustępujący, ulegający (komu); (S. *-вость*).
Устýпъ, (*-ýпокъ*, d.), wypustek z muru i t. d.). [-gnąć.
Устывáть, *устыть*, v. n. ostygać,
Устыжáть, *устыдúть*, v. a. zawstydzać, -dzić; *-ся*, v. r. zawstydzać się; (part. *-ждéнный*, S. *-жéніе*.
Устылый, a. ostygły. [*ніе*.
У'стье, ujście rzeki; otwór, wylot armaty; czeluść u pieca.
Усугублять, *-губúть*, v. a. podwajać, podwoić, powiększyć; (v. r. *-ся*).
Усушúть, v. a. ususzyć, wysuszyć.
Усчúтывать, *усчитáть*, *усчéсть*, v. a. obrachowywać, -chować; rachując oszukać.
Усъ, (*ýсикъ*, d. *усúще*, au.), *ýсы*, pl. wąs (wąsik), wąsy; wąsy (u kotów, u niektórych ryb); macki (u owadów, u robaków).
Усылáть, *услáть*, v. a. posyłać, posłać, wysłać.
Усыновлéнный, a. przysposobiony za syna (lub za córkę).
Усыновлять, *-вúть*, v. a. przysposobić (sobie kogo) za syna (lub za córkę); (v. p. *-ся*); (S. *усыновлéніе*).
Усыпáльня, (w klasztorach) wielki grób kamieniami wyłożony.
Усыпáть, *усыпать*, v. a. usypywać, usypać; (v. p. *-ся*); *-пúтельный*, a. usypiający.
Усыплять, *-пúть*, v. p. usypiać, uspić; (v. p. *-ся*).
Устрѣть, v. n. zwilgotnieć.
Усыхáть, *усóхнуть*, v. n. usychać, uschnąć; wysychać, wsiąknąć; *усышка*, wyschniecie (wina).
Усѣдѣть, v. n. osiwieć.
Усѣкáть, *усѣчь*, ucinać, uciąć; (S. *усѣкáніе*, *усѣчéніе*); *усѣкновéніе*, (sł.) ścięcie; *-вéнный*, a. ścięty.
Усѣчекъ, kawałek odcięty; *-чéнный*, a. ucięty; (o przymiotnikach ruskich) skrócony; *-чéнный кóнусъ*, ostrokrąg ucięty.
Утаевáть, *утáивать*, *утаúть*, v. utaiwać; ukrywać, ukryć, schować; (v. r. & p. *-ся*); (S. *утаéніе*, part. *утаéнный*).
Утáскивать, *утащúть*, v. a. uwłóczyć, uwlekać; unosić, unieść, skraść; (S. *утащéніе*, part. *утáщенный*).
У'тварь, f. ozdoba, sprzęt.
Утвердúтельно, ad. pewno, z pewnością. [wny, niewątpliwy.
Утвердúтельный, a. niezawodny, pe-
Утверждáть, *-рдúть*, v. a. utwierdzać, umocnić; stwierdzać, potwierdzać; (v. p. *-ся*), it. v. r. zasadzać się na czém; *-рждéніе*, utwierdzenie, umocnienie; potwierdzenie, stwierdzenie; (part. *-ждéнный*). [szuba.
Утворéніе, (sł.) szata długa kobieca,
Утекáть, *утéчь*, v. n. wyciekać, wiciec, upłynąć; uciekać, uciec, zbiegnąć; *утéклецъ*, (sł.) zbieg.
Утéрпливать, *-рпѣть*, v. n. cierpieć, wycierpieć, wytrzymać.
Утéсъ, m. spadzistość; skała przykra, urwista. [ciek, wycieknienie.
Утéчка, ucieczka, zbiegostwo; wy-
Утúнъ, m. wielka choroba

Утирáльникъ, ręcznik.
Утирáть, *утерéть*, v. a. ucierać, utrzeć; ocierać, otrzeć; *-ся*, v. r. ucierać się; otrzeć się; *утúрка*, ucieranie, otarcie; (vu.) płat, ścierka, gałgan.
Утихáть, *утúхнуть*, v. n. ucichać, -chnąć, uciszyć się; ustać, minąć.
Утишáть, *-шúть*, v. a. uciszać się, uciszyć się, uspokoić się; ucichnąć, [ustać.
У'тка, kaczka.
Уткáнный, a. utkany, zrobiony; *уткáть*, v. a. utkać, tkaniem zrobić.
Уткнýть, v. a. wepchnąć, wetknąć, utkwić; wrazić, wlepić (np. oczy w co); *- въ глазá*, wytknąć w oczy, wyrzut komu uczynić; *- нóсомъ*, pokazać, skazać.
У'тлый, (o statkach wodnych) uszkodzony, dziurawy.
Утóкъ, m. wątek.
Утолять, *-лúть*, v. a. uśmierzyć, uspokoić; *- жáжду*, zaspokoić pragnienie; (part. *утолённый*); *-ся*, v. r. uśmierzać się, -rzyć się.
Утомúтельность, nużność, stan znużenia.
Утомúтельный, a. nużny, nużący, męczący, mordujący.
Утомлять, *-мúть*, v. a. nużyć, zmęczyć, zmordować, osłabić; (v. r. *-ся*); (S. *-млéніе*, part. *-млённый*).
Утонúть, v. a. ścieńczyć; *утонýть*, v. n. utonąć.
Утончáть, v. a. ścieńczać; *-чéніе*, ścieńczenie; * zaostrzenie rozumu lub smaku; *-чéнный*, a. ścieńczony; * zaostrzony (np. rozum, smak).
Утопáть, *утóпнуть*, v. n. tonąć, utonąć; * *утопáть въ рóскоши*, rozpływać w rozkoszach.
Утóпленный, *утóплый*, a. utopiony, utonięty, zatopiony.
Утоплять, *-пúть*, v. a. utapiać, utopić kogo; (v. r. & p. *-ся*).
Уторговáть, v. a. zgadzać się w targowaniu; *утóржка*, zgodność w targowaniu; to co stargowano z [ceny.
Утóръ, (u bednarzu) wątor.
Утрáта, utrata, strata; *утрáчивать*, *утрáтить*, v. a. utracać, -cić, stracić; *-ся*, v. r. ginąć, zginąć, przepaść.
У'трений, (sł.) jutrzejszy.
У'тренница, *-енняя*, *нія*, (sł.) rano, poranek; *ýтренний*, a. porankowy; *ýтреня*, f. jutrznia; *ýтріе*, (sł.) jutro; *ýтрій*, (sł.) jutrzejszy.
У'тро, rano, poranek; *по утрý*, rano, z rana.
Утрóба, f. wnętrze, brzuch; wnętrzności, trzewa; żywot macierzyński; (sł.) miłosierdzie, politowanie.
Утруждáть, v. a. utrudzać, nużyć, męczyć; (v. r. *-ся*); *-ждéніе*, utrudzenie, zmordowanie; (part. *-ждённый*).
Утýхлый, a. zgasły, pogasły; *-ýхнуть*, v. n. zgasnąć, zagasnąć.
Утучнѣть, v. n. utyć; stać się utuczonym; *-чнять*, *-нúть*, v. a. tuczyć, utuczyć; ugnoić (rolę); *-ся*, v. r. tyć, utyć; (o roli) być gnojonym.
Утушáть, *-шúть*, v. a. ugaszać, ugasić; * przytłumić, uśmierzyć; (v. r. *-ся*).
Утыкáть, *утыкáть*, v. a. wtykać, powsadzać, pozatykać; utykać, utkać, zatkać.
Утылый, a. otyły, utyły.
Утѣснéніе, uciemiężenie, ucisk; *-снéнный*, a. uciemiężony, uciśnięty; *-снúтель*, uciemiężyciel.
Утѣснять, *-нúть*, v. a. ścieśniać, -śnić; * uciskać, uciemiężać; ścisnąć; (v. p. *-ся*), it. v. r. wciskać się, wcisnąć się.
Утѣха, uciecha, radość; pociecha; *-шáть*, *утѣшить*, v. a. pocieszać, -szyć; *-ся*, v. r. pocieszać się, -szyć się; cieszyć się, uradować się; *-шéніе*, pocieszenie, pociecha; rozkosz, radość; (part. *-шéнный*); *-шúтель*, pocieszyciel; *-льный*, a. pocieszający.
Утѣшный, a. pocieszający, radosny.
Утюгъ, m. żelazo do prasowania; *утюжить*, v. a. prasować; (v. r. *-ся*).
Утягивать, *утянýть*, v. a. ciągnąć, uciągnąć za sobą; ściągać, -gnąć, związać mocno; (fa.) utargować; (v. r. *-ся*).
Ухá, (*ушúца*, *ýшка*, d.), rosół, polewka, zupa z ryb.
Ухáбъ, *-áбина*, wybój (na drodze).
Ухáти, v. n. (sł.) powonić, węch em poczuć; *ухáніе*, powonienie, węch.
Ухвáтка, maniera, sposób, obyczaj; fortel; wybieg; *ухвáтливый*, a. szybki, prędki, skory; rączy, żwawy.

Ухватъ, m. kosior.
Ухватывать, (*ухвачивать*), *ухватить*, v. a. chwytać, uchwycić (propr. & *); *-ся*, v. r. brać się, wziąć się za co.
Ухваченіе, v. *Ухватывать*.
Ухищреніе, *-щренность*, chytrość, podstęp; *-щренный*, a. chytry, podstępny.
Ухмыляться, v. r. uśmiechać się.
У'хо, (*ушко*, d.), pl. *уши*, n. ucho, uszko, uszy; ucho (u narzędzia); *уши у сапоговъ*, uszy u bótów; *ухо игляное*, *игольное*, ucho iglane.
Уховертка, łyżeczka do ucha.
Уходить, *уйти*, v. n. odchodzić, odejśdź, pójśdź; uchodzić, ujśdź, uciec; wyprzedzać, -dzić, wyścignąć; (o czasie) uchodzić, upływać, przemijać; (o zegarku) spieszyć, iśdź prędzéj; unikać (czego, od czego).
Уходить, v. a. (vu.) zabić, zamordować; *-ся*, v. r. uciszyć się; ustać (np. wiatr).
Уходъ, *уходка*, pójście, odejście, oddalenie, się.
Ухъ, int. ach!
Уцѣживать, *уцѣдить*, v. a. wytaczać, -toczyć (np. piwo, wino z beczki).
Участіе, n. uczęstnictwo, udział; *-ствовать*, v. n. uczęstniczyć, mieć uczęstnictwo; *-стный*, a. uczestny, -stniczy; *-стникъ*, m. uczestnik.
У'часть, f. udział, los, przeznaczenie.
Учащать, v. a. uczęszczać, często gdzie bywać; często co robić.
Ученикъ, *-ница*, uczeń; -nica.
Ученіе, uczenie, nauczanie; uczenie się; nauka.
Учёность, uczoność, nauka.
Учёный, a. uczony; nauczony.
Учётъ, obrachunek (szczegółowy).
Училище, szkoła; *-щный*, a. szkolny.
Учинивать, *-нить*, v. a. naprawiać, -wić; (v. p. *-ся*). się.
Учиниться, v. p. uczynić się, stać
Учинять, *-нить*, v. a. czynić, działać, robić.
Учитель, uczyciel, nauczyciel; (a. *-льскій*), *-ница*, nauczycielka; *-льный*, a. uczony; sposobny do nauczania; *-льство*, n. stan nauczycielski.
Учить, v. a. *- кого чему*, uczyć, nauczać kogo czego; *-ся*, *чему*, v. r. uczyć się czego.
Учреждать, *учредить*, v. a. urządzać, -dzić, rozporządzić; (v. p. *-ся*); *-жденіе*, urządzenie, ustanowienie; (part. *-жденный*); *учредитель*, urządziciel, ustanowiciel.
Учтивость, *-вство*, grzeczność; *-вый*, a. grzeczny.
Учугъ, m. jaz na rzece przy łowieniu ryb używany.
Ушастый, a. uszaty, długouszy.
Ушатъ, m. ceber.
Ушествіе, pójście, odejście.
Ушибать, *-бить*, v. a. urażać, -zić; (S. *ушибеніе*); (v. r. *-ся*); *ушибъ*, uraz, stłuczenie.
Ушлецъ, zbieg, zbiegły.
Ушное, *наго*, n. rybia polówka.
Ущеліе, wądól, szczelina, jama; *-льникъ*, m. mieszkający w jamie, w jaskinie.
Ущемливать, *-млять*, *-мить*, v. a. uskrzynąć, przyskrzynąć.
Ущербленіе, uszczerbienie, uszczerbek, ubytek.
Ущерблять, v. a. uszczerbiać, -bić; (v. r. *-ся*); *ущербъ*, m. uszczerbek, strata; *- луны*, ubywanie księżyca.
Ущипывать, *-пнуть*, v. a. dziubać, szczypać; uszczypać, uskubnąć, oderwać.
Ущищать, v. *Защищать*.
Уѣздить, v. a. *лошадь*, ujeździć konia; *-дорогу*, ujeździć, utorować drogę.
Уѣздъ, powiat.
Уѣзжать, *уѣхать*, v. n. odjeżdżać, odjechać, pojechać.
Уютность, wygoda; pakowność; (v. *уютный*); *-ный*, a. wygodny, dobrze urządzony; (o wozach, skrzynkach) pakowny.
Уютъ, zakącie, zakąt.
Уязвлять, *-вить*, v. a. ranić, skaleczyć; ukąsić; (v. p. *-ся*).

Ф.

Фабрика, fabryka; *-кантъ*, fabrykant; *-бришникъ*, robotnik w fabryce.
Фаготъ, fagot.
Фазанъ, bażant (ptak).
Факелъ, pochodnia.
Факторъ, m. faktor.
Фактура, (u kupców) faktura.
Факультетъ, fakultet, wydział.
Фалалей, łajdak, ladaco.

Фальшивить, v. a. fałszować; *-шивый*, a. fałszywy; *фальшь*, fałsz.
Фаля, głupiec, prostak.
Фамилія, familia.
Фантазія, fantazya.
Фантъ, fant, zastaw; *играть въ фанты*, grać w fanty.
Фартукъ, m. fartuch; opona na przodzie u sanek i na grzbiecie koni.
Фарфоръ, porcellana.
Фасадъ, facyata.
Фата, rąbek, kwef, welon.
Фашина, faszyna, wiązka chrostowa.
Фаэтонъ, faeton, gat. kolaski.
Фаянсъ, fajans.
Февраль, Luty miesiąc. [czne.
Фейерверкъ, fajerwerk, ognie sztu-
Фельдмаршалъ, feldmarszałek.
Фельдфебель, feldwebel.
Фельдшеръ, (vu. *фершелъ*), m. felczer, cyrulik.
Ферези, paradny szarafan.
Ферзь, królowa, dama w szachach.
Фертикъ, (vu.) elegant, -gancik.
Фехтмейстеръ, *-товальщикъ*, szermierz, fechtmistrz; *-товать*, v. n. szermować, fechtować.
Фига, figa; (v. *смоква*).
Фигля, *фигли*, f. pl. figle, sztuki, kuglarstwo; *-ярство*, kuglarstwo; *-яръ*, figlarz, kuglarz.
Фигура, figura, postawa; obraz czego, rycina; figura (w grze kart); *-ральный*, a. *figuralny, przenośny.
Фижмы, f. pl. rogówka. [czny.
Физика, Fizyka; *-зическій*, a. fizy-
Физіогномія, fizyonomika; -nomija.
Физіологія, fizyologija.
Филинъ, sowa puhacz (ptak).
Филологія, Filologija.
Философія, filozofija; *-софствовать*, v. n. filozofować; *-лософъ*, filozof.
Финиковый, (po sł.) *финичный*, a. daktylowy. [(owoc).
Финикъ, daktylowe drzewo; daktyl
Финифть, emalija; (a. *финифтяный*).
Фискалъ, instygator (fiskal).
Фисташки, f. pl. pistacya.
Фитиль, m. lont.
Фіалка, fiołek marcowy (rośl.).
Фіалъ, czasza.
Фіолетовый, a. fijoletowy.
Флагъ, flaga, bandera.
Фланель, f. flanela.
Фланкъ, bok (wojenn.).
Флегматикъ, flegmatyk.
Флейта, flet, fletrawers; *флейщикъ* [fejfer
Флеръ, krepa; a. *-ровый*.
Флигель, m. skrzydło domu; pantalon (rodzaj fortepiana).
Флотъ, flota.
Флюгеръ, chorągiewka na dachu.
Флюсъ, fluksya (w członkach); flus metalliczny.
Фляга, (*фляжка*, d.), flacha, flaszka.
Фольга, folga (listeczek metallowy pod kamień drogi podłożony); a. *фольговый*. [latarnik; latarniarz.
Фонарь, m. latarnia; *-нарщикъ*, m.
Фонтанъ, fontana, wodorzut.
Форель, f. pstrąg (ryba).
Форма, forma, wzór, model; *-мальный*, a. formalny, foremny; *-матъ*, format; *-муляръ*, m. formularz.
Фортификація, fortyfikacya.
Фортка, f. szybka z ramką w oknie.
Фракъ, m. frak; *фрачникъ*, ten co frak nosi.
Франтъ, m. elegant, fircyk.
Фрейлина, frelina.
Фронтъ, *фрунтъ*, (wojen.) front.
Франчуга, franca (choroba) weneryczna.
Фу! fe, fi, fuj. [fizylier.
Фузея, fuzya; *-зейникъ*, *-зелеръ*,
Фукать, *-кнуть*, v. a. zdmuchnąć bierki w warcawach; brydzić się [czém.
Фундаментъ, fundament.
Фунтъ, funt; *-нтовикъ*, gwicht funtowy.
Фура, bryka furmańska, fura.
Фуражъ, furaż; *-ражка*, furażerka.
Фурманщикъ, *-манъ*, m. furman, woźnica.
Фурьеръ, furyer; a. *фурьерскій*.
Фурсикъ, żmudzinek (koń).
Футляръ, m. futerał, puzdro.
Футъ, m. stopa (miara).
Фуфайка, kaftan, kaftanik.
Фыркать, *-кнуть*, v. n. (o koniach) sapać, pryskać (nozdrzami); brykać, stawać się zuchwałym.

X.

Ха, *ха*, *ха*, int. cha! cha! cha!
Хайло, (vu.) garło, gardziel; *gbur, prostak.
Халкедонъ, chalcedon (kamień drogi).
Ханжа, m. & f. świętoszek, -toszka, obłudnik, -dnica; *-жество*, obłuda; *-жить*, v. n. świętoszkiem być.

Ха́пать, -пнуть, v. a. (vu.) chapać, -pnąć, capnąć; *-ся*, v. r. (vu.) chwytać się za co.
Харадріонъ, sójka (ptak).
Харатéйный, a. na papierze pisany.
Ха́ріусъ, lipień pospolity (ryba).
Ха́ркать, -кнуть, v. n. charchać, chrachać; *-кóтина*, flegma, plwociny.
Ха́ртія, papier.
Харчéвникъ, garkuchnik; *-чéвня*, garkuchnia, traktyernia.
Харчи́, f. pl. pieniądze na żywność.
Ха́рчить, v. a. wypotrzebować żywność; *-ся*, v. r. na stół wydać.
Харчъ, (coll.) żywność; a. *харчевый*; *-вы́я дéньги*, strawne.
Ха́ря, f. maska, larwa; * twarz brzydka, szkaradna.
Хасúмъ, brodawnik mléczowy (rośl.) (*Leontodon taraxacum*).
Хатъ, chata, chatka.
Хахалча́, ciernik (ryba).
Хвала́, chwała, pochwała; *-лéбный*, a. (sł.) chwalny, pochwalny.
Хвали́ть, v. a. chwalić, wychwalać; (v. r. *-ся*), it. v. r. chlubić się, chełbić się.
Хвальба́, chwalba, chluba, chełpiepienie się; *хва́льный*, a. (sł.) chwały godny, pochwalny.
Хва́стать, v. n. & *-ся*, v. r. chełpić się, chwalić się; *-стли́вый*, a. chełpliwy; *-стовскú*, ad. chełpliwie, chlubliwie; *-стовствó*, chełpliwość, samochwalstwo; *-стýнъ*, chełpliwiec, samochwał.
Хватáть, -ти́ть, v. a. chwytać, brać, wziąć; chwytać, łapać; (o broni) sięgać, dosięgać; (o chorobach) porywać, ogarnąć, schwycić; *-ся*, v. r. chwytać się za co; * chwytać się czego; sięgnąć po co, a postrzec co jego nie masz; *хвáтка*, chwycenie, wzięcie gwałtowne; odbyt prędki, wyprzedanie; (u ptaków drapieżnych) gardziciel; *хвáтомъ*, ad. od razy, szybko.
Хватъ, człowiek odważny, prędki; *-тскíй*, a. zwinny, prędki; (fa.) wytworny, wykwintny.
Хвóйный лѣсъ, m. drzewo iglaste, śpilkowe.
Хворáть, v. n. cherlać, być chorowitym; (v. i. *-рáться*).
Хвóростъ, (coll.) chróst, gałęzie suche opadłe; gat. ciasta maślnego; *-сти́на*, chroscik suchy.
Хвóрость, f. cherlanie, chorowitość; *-рый*, a. chorowity.
Хвостáть, (*хвощý*), v. a. ćwiczyć, chłostać.
Хвостъ, ogon.
Хвощъ, skrzyp (rośl.), (*Equisetum*)
Хвóя, f. liść iglasty, śpilkowy.
Херувúмъ, cherubin.
Хи́жа, хи́жина, f. chata.
Хи́кать, -кнуть, v. n. (vu.) chechać, chychotać.
Хи́лый, a. słabowity, chorowity; (S *-лость*); *-лѣть*, v. n. cherlać, być słabowitym.
Химéра, chimera; dziwoląg, dziwaczna myśl.
Хи́микъ, chimik; *-мія*, chimija.
Хи́на, china.
Хи́рагра, chiragra.
Хиромáнтія, chiromancya.
Хирýргъ, chirurg.
Хирѣть, v. a. chudnąć, chudzieć.
Хи́тить, (*хи́чу*), v. a. naprawiać.
Хи́тить, (*хищý*), v. a. chwytać, capać, kraść; *хищéніе*, rabunek, grabież.
Хитрéцъ, m. chytrzec, przebieglec; *-три́ть*, v. n. chytrzyć.
Хи́трость, f. chytrość, podstęp; przebiegłość, fortel, sztuka; *-трóстный*, a. chytry, podstępny; biegły w czém.
Хи́трый, a. chytry, podstępny; zręczny; sztuczny, kunsztowny; (o słowach) podchwytliwy, zdradliwy.
Хи́щникъ, rabus, rabownik; *-ничать*, v. *хити́ть*, (*хищý*); *-ничество*, rabunek; *-ность*, drapieżność; *-ный*, a. rozbójniczy; (o zwierzętach) drapieżny.
Хладúтельный, a. chłodzący.
Хладнокрóвіе, oziębłość, zimna krew.
Хладъ, (sł.) v. *Хóлодъ*.
Хладѣть, v. n. ziębnąć, stygnąć.
Хламúда, płaszcz (królewski).
Хламъ, хлáмостъ, m. gruz.
Хлапъ, niżnik, walet (w kartach).
Хлебáть, хлебнýть, v. a. jeść co łyżką.
Хлестáть, хлыстáть, (*хлещý, хлыщý*), *хлеснýть*, v. a. chlustać, chlusnąć kogo; *хлéщетъ водá*, woda podbija; *кровь хлы́щетъ*, krew pryska; (v. r. *-ся*), it. trzepać się, smigać się.
Хли́пать, v. n. łkać, łkanie wydawać.
Хли́пкій, a. słaby, wątły.
Хлóпать, -пнуть, v. n. trzaskać.

trzasnąć (np. drzwiami, biczem); v. a. uderzyć, palnąć.
Хлопота́, хло́поты, pl. kłopot, kłopoty; *-та́ть*, (*-почу́*, d.), v. n. kłopotać się, kłopocić się.
Хлопотли́вый, a. starowny, staranny, skrzętny; *-тни́къ*, *-тýнъ*, frasobliwy, kłopocący się; *хло́потный*, a. kłopotliwy, kłopotny; *-тня́*, trzaskanie.
Хлопча́тая бума́га, f. bawełna.
Хло́пье, охло́пье, (coll.) kłaki.
Хлудъ, (vu.) sądy do noszenia wody.
Хлупъ, obojczyk (u ptaków).
Хлыстъ, (*хлы́стикъ*, d.), pręt, pręcik.
Хлѣбенникъ, [illegible]sztetnik; *-бенное*, *наго*, ciasta, [illegible].
Хлѣбникъ, piekarz; *-бный*, a. chlebny, chlebowy; zbożowy; urodzajny w zboże; korzystny; *-бня*, piekarnia; *-бода́ръ*, szafarz klasztorny; *-бопа́шецъ*, rolnik; *-босо́льство*, gościnność; *-бо́ѣдъ*, darmojad, pasorzyt.
Хлѣбъ, chléb; wyżywienie, żywność, utrzymanie; *zboże.
Хля́бать, v. n. chwiać się, ruszać się.
Хлябь, (sł.) upust, spust.
Хму́риться, v. n. sępić się, marszczyć się; (o ptakach) najeżać się.
Хмѣль, m. chmiel; *-льни́къ*, chmielnik; *-льно́е, на́го*, n. napój mocny; *подъ хмѣлько́мъ*, podchmielony; *-льный*, a. podchmielony, podpiły; upajający; *-лѣ́ть*, v. n. upijać się. [v. n. (fa.) szlochać.
Хны́кать, (*-каю, хны́чу*), *-кнуть*,
Хо́ботъ, m. trąba (u słonia); ryjek, pyszczek (u owadów).
Хода́, chód, krok koński.
Хода́тай, przyczynica, m. orędownik; *-та́йство*, przyczynienie się za kim, orędownictwo, protekcya; *-ствовать*, v. n. przyczyniać się za kim, orędować.
Ходи́ть, v. i. (o chorobach zaraźliwych) panować.
Ходи́ть, v. n. chodzić; *— съ чѣ́мъ*, (o sukniach) nosić, nosić się; *— за кѣмъ или за чѣмъ*, chodzić za kim lub za czém, pilnować; kręcić się około kogo; (w grze kart) *— съ чего́*, zadawać; (w grze szachów i warcabów) posuwać; (o pieniądzach) być w użyciu, w obiegu; *— по́ міру*, żebrać; (S. *хожде́ніе*).

Ходко, ad. raźno, pospiesznie.
Ходо́къ, chodak; posłaniec pieszy; frant, przebiegłec.
Ходу́ля, *-ду́ли*, pl. szczudła, drążki; kółko do uczenia chodzić.
Ходъ, chód, chodzenie; processya; przejście, przejazd; wchód; dwa koła wozowe. [nie, dozór.
Ходьба́, chodzenie, chód; pilnowa-
Ходя́чая моне́та, f. moneta bieżąca.
Хозя́ева, pl. państwo, gospodarz z gospodynią; *-зя́йка*, f. gospodyni, pani domu.
Хозя́инъ, gospodarz, pan domu; * gospodarny, oszczędny; *-зя́йство*, gospodarstwo; *-ствовать*, v. n. gospodarować, gospodarzyć.
Холе́ра, cholera.
Холе́рикъ, choleryk.
Хо́лка, czub koński. [górek.
Хо́лмъ, (*-микъ*, d.), m. wzgórek, pa-
Холоди́ть, v. a. chłodzić, studzić; (S. *-ложе́ніе*); (v. r. *-ся*).
Холодноватый, a. chłodowity.
Холо́дный, a. zimny, chłodny; *oziębły, obojętny; (S. *-ность*).
Хо́лодъ, (*-лодокъ*, d.), chłod, zimno; *-дѣть*, v. n. chłodnąć, ziębnąć.
Холо́пъ, (*-лопка*), chłop, niewolnik.
Холости́ть, v. a. trzebić, wałaszyć; (S. *-лоще́ніе*, part. *-ще́нный*).
Холостый, a. bezżenny; *-стой заря́дъ*, nabój ślepy; *-стьба́*, bezżenni, kawalerowie. [cienny.
Холсти́на, f. płótno; *-и́нный*, a. pło-
Холстъ, m. płótno (domowe); *холстяно́й*, a. płócienny.
Холщёвникъ, płóciennik.
Хо́ля, czystość, chędogość; miękkość, pieszczoność; (a. *хо́льный*).
Хому́тъ, chomąt; *ciężar, brzemię.
Хомя́къ, chomik, skrzeczek; *nieruchawiec.
Хорёкъ, łasica tchórz (zwierzę).
Хоро́мы, f. pl. dom wielki drewniany.
Хорони́ть, v. a. chować, schować; pogrzebać, pochować; (v. r. & p. *-ся*); *хороне́ніе*, chowanie; pochowanie zmarłego.
Хоро́шій, a. dobry; piękny, ładny; *-рошо́*, ad. (*-шенько*) dobrze; pięknie, ładnie; tak dobrze, to dobrze.
Хору́гвь, chorągiew. [Kozaków).
Хору́нжій, жаго, m. chorąży (u
Хоръ, m. chór (śpiewaków); *хо́ры*, m. pl. chór w kościele.

Хотѣть, (*хочу́*), v. a. chcieć; żądać, mieć ochotę; (v. r. *-ся*); v. i. chcieć się; mieć chęć; (S. *хотѣніе*).
Хотя́, *хо́ть*, conj. aczkolwiek, chociaż, lubo; choć, przynajmniéj.
Хохли́ться, v. r. (o ptakach) sowieć, sępieć. [a. czubaty.
Хохо́лъ, m. czub, czubek; *-хла́тый*,
Хохота́ть, (*хохочу́*), v. n. śmiać się głośno; *-ту́нъ*, który się głośno śmieje; łyska, mewa (ptak); gołąb sinogarlica.
Хра́брость, mężność, waleczność; *-брый*, a. mężny, waleczny, odwa-
Хра́мъ, kościół. [żny.
Храни́лище, schowalnia, skład.
Храни́ть, v. a. chować, zachowywać; chronić, pilnować, strzec; (v. r. *-ся*), it. chronić się, strzec się; *-ни́тель*, m. stróż, zachowca, m.
Храпѣть, (*храплю́*), *храпну́ть*, v. a. chrapać, -pnąć; parskać, -sknąć.
Хребе́тъ, grzbiet, pacierze; grzbiet gór; *-бто́вый мѣхъ*, futro z grzbietów dobierane. [pać.
Хрепета́ти, (*-печу́*), v. n. (sł.) chra-
Хризоли́тъ, chryzolit (kamień drogi).
Хрипли́вый, *хри́плый*, a. chrapliwy; (S. *-вость*).
Хрипота́, chrypka, ochrzypienie; *-пу́нъ*, mający głos chrapliwy; *-пѣть*, (*плю́*), v. n. chrzypieć.
Христіа́нинъ, (*-анка*), m. chrześcijanin, -janka.
Христо́соваться, v. r. całować się na Wielkanoc winszując sobie wzajemnie.
Хрома́ть, (*-ма́ю*, *хра́млю*), v. n. kulać; *-мота́*, kulawość; *-мый*, a. chromy, kulawy.
Хроноло́гія, chronologija, czasopisarstwo; *-ло́гъ*, chronolog, czasopis.
Хру́пкій, a. kruchy, łomki; (S.
Хруста́ль, v. *Криста́лъ*. [*-кость*).
Хрустѣть, (*хрущу́*), v. n. chrupać.
Хру́щъ, mącznik, młynarz.
Хры́чъ, grzyb, zgrzybialec, starzec; baba, starucha.
Хрѣнъ, chrzan (rośl.).
Хрю́кало, ryj świni; *хрю́кать*, *хрю́кнуть*, v. n. krząkać.
Хря́щъ, m. chrząstka; piasek gruby; pakłak; *-щевый*, a. chrząstkowy.
Ху́до, ad. źle, licho; *ху́до*, złe, licho, biéda; *-доба́*, nieprzystojność; zły stan.
Худо́жество, sztuka, kunszt; *-до́жникъ*, m. kunsztmistrz, artysta; *-до́жный*, a. kunsztowny.
Ху́дость, chudość; *-доща́вость*, suchorlawość; *-ща́вый*, a. chudy, suchy, suchorlawy; *-дый*, a. lichy, zły, nędzny; chudy, suchy; *-дѣть*, v. n. chudnieć, chudnąć.
Ху́ждшій, gorszy, lichszy; chudszy.
Ху́же, ad. gorzéj; *тѣмъ ху́же*, tym gorzéj.
Хула́, nagana; *-ли́тель*, *ху́льникъ*, ganiciel; *-ли́ть*, v. a. ganić; (v.
Ху́льный, a. bluźnierski. [p. *-ся*)
Ху́торъ, folwark.

Ц.

Ца́пать, *-пнуть*, v. a. (vu.) drapać, -pnąć; *capać, -pnąć, porwać.
Ца́пля, f. czapla (ptak).
Цара́пать, *цара́пнуть*, v. a. drapać, drapnąć; (S. *цара́паніе*); *-па́пина*, drapnięcie, kresa.
Царева́ть, v. a. (sł.) królować.
Царе́вичъ, Carewicz, Królewicz; *-вна*, Carewna, Królewna.
Царедво́рецъ, dworzanin królewski.
Цари́ца, Carowa, królowa.
Ца́рскій, a. carski, królewski.
Ца́рскія врата́, f. drzwi carskie albo święte (w kościele).
Ца́рскій вѣне́цъ, f. korona cesarska (rośl.); *-скій ски́петръ*, n. dziewanna wielka (rośl.). [należący.
Ца́рственный, a. do państwa kraju
Ца́рство, *-ствіе*, królestwo, państwo, panowanie; Carstwo, Królestwo, państwo, kraj. [lować.
Ца́рствовать, v. a. panować, kró-
Царь, Król (u dawnych narodów); (w Rossyi) Car.
Ца́та, f. półksiężyć złoty lub srebrny nad głową w obrazach świętych.
Цвѣсти́, (*цвѣту́*), v. n. kwitnąć; (S. *цвѣте́ніе*); *-ти́стый*, a. kwiecisty; *-ти́ть*, v. a. jasno barwić, farbować; *-тни́къ*, m. grzęda kwiatów; *-тный*, a. barwisty, kolorowy; *-тна́я капу́ста*, kalafior; *-тна́я*, *-тоно́сная недѣля*, tydzień przed kwietnią niedzielą.
Цвѣто́чница, kwiatecznica, co kwiaty robi. [tek); kolor, barwa
Цвѣтъ, (*-то́въ*, d.), kwiat (kwia

Ценина, fajans; *-нинный*, a. fajansowy.
Ценсоръ, cenzor; *-сура*, cenzura.
Центавръ, centaur, chłopokoń.
Центръ, centrum, pośrodek.
Церемонія, f. ceremonija, obrząd; *церемоніймейстеръ*, mistrz ceremonii.
Церковь, f. cerkiew, kościoł; *-ковникъ*, m. sługa kościelny; *-ковный*, a. cerkiewny, kościelny.
Церьва, rezeda żołta (rośl.), (*Reseda luteola*).
Цесарь, m. Cesarz; *-царева*, Cesarzowa; *-ревичъ*, Cesarzewicz; (a. *цесаревичевъ*); *-ревна*, Cesarzowna.
Цехъ, cech; a. *-ховой*.
Цикорія, cykorya; a. *-рейный*.
Цилиндръ, m. cylinder, walec.
Цинкъ, cynk; a. *цинковый*.
Циркуль, m. cyrkiel.
Цитра, f. cytra, cytara.
Цитронъ, cytryna; a. *-тронный*.
Цифра, v. *Цифиръ*.
Цолнеръ, celnik.
Цугъ, cug koni.
Цыба, (fa.) koza.
Цыбикъ, puszka cynowa zawjerająca w sobie 60 funtow herbaty z Chin przywożonéj. [(S. *-анство*).
Цыганить, v. a. kpić, drwić z kogo;
Цынга, szkorbut; *-готный*, a. szkorbutny; *-ная трава*, warzęcha (rośl.); *-готѣть*, v. n. szkorbucieć.
Цыпки, f. pl. starcie u nog; *на цыпкахъ ходить*, chodzić na palcach.
Цыпля, n. *-пленокъ*, kurczę, kurczątko; *-плятина*, kurczęcina; *-плятникъ*, (fa.) kania (ptak).
Цырена, panew do warzenia soli.
Цырюльникъ, barwierz, cyrulik; *цырюльня*, barwiernia.
Цытварное сѣмя, n. cytwar.
Цыфирь, f. cyfra, liczba; cyfra, pismo tajemne.
Цѣвка, (*-вочка*, d.), f. cewka.
Цѣвница, (sł.) piszczałka.
Цѣвье якорное, n. pręt kotwiczny.
Цѣдило, *-дилка*, cedzidło.
Цѣдить, v. a. cedzić, przecedzić; toczyć, wytaczać (z beczki); (v. p. *-ся*); (S. *цѣженіе*). [firmerya.
Цѣлебникъ, (sł.) lekarz; *-ница*, (sł.)
Цѣлибуха, kulczyba wronie oko (rośl.).
Цѣлительный, a. gojący, leczący.
Цѣлить, v. a. (sł.) leczyć, kurować; (v. r. *-ся*).
Цѣлить (& *-ся*), v. a. celować, wycelować; *godzić na co, na kogo.
Цѣлкомъ, ad. całkiem, całkowicie.
Цѣловальникъ, szynkarz gorzałczany; przedawca soli, m.; (dawniéj) poborca, m.
Цѣловать, v. a. całować; (v. r. *-ся*); *-ваніе*, całowanie; zdrowienie; (dawniéj) przysięga.
Цѣломудренный, *-мудрый*, a. czysty, skromny, uczciwy; *-мудріе*, czystość, skromność.
Цѣлость, całość, zupełność.
Цѣлый, a. zupełny, całkowity; (sł.) zdrowy; szczery, prosty, otwarty.
Цѣль, f. cel; (na armacie, na karabinie); *cel, zamiar, koniec.
Цѣльба, f. (sł.) leczenie.
Цѣльный, a. celny, trafny, niechybny; pewny; całkowity, cały, zupełny; czysty, niesfałszowany.
Цѣна, cena; wartość; *цѣнитель*, *-ховщикъ*, ceniciel, oceniciel; taxator; *-нить*, v. a. cenić, szacować, taxować; *uważać, poczytywać; (v. p. *-ся*).
Цѣнка, (tylko) *дать кому цѣнку*, wyburczyć kogo.
Цѣнность, drogość; *-ный*, a. w cenie będący, drogi.
Цѣпенѣть, v. n. drętwieć, zmartwieć.
Цѣпкій, a. chwytny, łatwo włażący na co. [*-ся*).
Цѣплять, v. a. zaczepiać; (v. r. & p.
Цѣпъ, m. cepy do młocenia; (artyl.) – do nabijania.
Цѣпь, f. łańcuch; *-почка*, f. łańcuszek; – u zegarka.

Ч.

Чаберъ, cząber ogrodowy (rośl.), (*Satureia hortensis*).
Чавкать, v. a. mlaskać (u jedzenia).
Чадный, a. swądliwy, pełen swądu.
Чадо, (sł.) dziecię; *-долюбіе*, kochanie; miłość do dzieci; *-дородіе*, rodzenie dzieci.
Чадъ, swąd; *чадить*, v. a. swędzić.
Чай, herbata; *чайникъ*, m. imbryk herbaty; kociołek do gotowania herbaty; *чайница*, puszka na herbatę suchą.
Чайка, mewa (ptak).

Чáлить, v. a. statek u lądu uwiązać
Чалмá, turban, zawój. [cumą.
Чалопѣгій, a. (o koniach) mrozowaty. [pstry.
Чáлый, a. (o koniach) mrozowaty,
Чанъ, *чáнакъ*, kadz, wanna.
Чапрáкъ, m. czaprak.
Чапýра, f. czapla (ptak).
Чáра, (*чáрка*, d.), f. czara, czarka.
Чардáкъ, *чердáкъ*, m. poddasze, strych.
Чаровáть, v. a. (sł.) czarować; *чародѣй*, *-рóвникъ*, *-ровáтель*, m. czarodziej, czarownik; *-дѣйный*, a. czarowny, czarodziejski; *-дѣйство*, czarodziejstwo; *чародѣйствовать*, *-дѣяти*, v. n. czarować.
Чáры, f. pl. (sł.) v. *Чародѣйство*.
Часóвня, f. kaplica.
Часовóй, *вáго*, m. szyldwach, straż.
Часовщúкъ, m. zegarmistrz.
Часовый, a. godzinny; zegarowy.
Частинá, f. gęstwina krzaków w lesie.
Частúть, v. a. gęsto, ściśle co robić; uczęszczać, chodzić dokąd często. [łek.
Частúца, (v. *часть*), cząstka, kawa-
Чáстно, ad. oddzielnie, osobno; *-стный*, a. wydziałowy; cząstkowy; partykularny, prywatny.
Чáсто, ad. często; gęsto, blizko.
Частотá, *чáстость*, f. gęstość, ścisłość; *чáстый*, a. częsty; gęsty, ścisły; gęsty, tęgi.
Часть, f. część, kawał.
Частѣть, v. n. gęścieć (jak np. las).
Часъ, (*-сóкъ*, d.), m. godzina, (godzinka). [dwach, warta.
Часы́, m. pl. zegar, zegarek; szyl-
Чáхлый, a. chudy, wyschły; (S. *-лость*); *чáхнуть*, v. n. schnąć, [chudnąć.
Чахóтка, suchoty.
Чахóтный, a. suchotny, suchotliwy; (S. *-ность*). [wagi.
Чáша, czasza, misa; czasza, szala od
Чáшковое дéрево, m. niesplik, misplik.
Чáшка, filiżanka, czaszka; czaszka goleniowa; *- цвѣтóчная*, (botan.) kielich.
Чáща, (sł.) gęstwina, las gęsty.
Чáще, ad. comp. częściéj.
Чáять, v. a. spodziewać się, oczekiwać; *чáяніе*, oczekiwanie, spodziewanie; a. *чáятельный*.

Чвáкать, *-кнуть*, v. n. mlaskać gębą, nie jasno wymawiać.
Чвáниться, v. r. (fa.) chełpić się, pysznić się; *чвáнливый*, a. chełpliwy, samochwalny; (S. *-вость*); *чвáнство*, n. chełpa, samochwal-
Чебáкъ, barwena (ryba). [stwo.
Чеботáрь, m. szewc (robiący ciżmy); *-тáрня*, warsztat szewcki; *чéботы*, m. pl. bóty krótkie, ciżmy.
Чéзнуть, v. n. schnąć, chudnieć.
Чей, pron. czyj; *чегó ради*, przeto więc, dla tego; *для чегó*, *за чѣмъ*, dla czego, po co; *по чемý*, (pytając o cenie) po czemu?
Чекá, f. lon.
Чекáлка, zając gwiżdżący.
Чекáнить, v. a. wybijać, wybić, wycisnąć; bić, wybijać monetę; (S. *чекáненіе*); (v. p. *-ся*); *-кáнный*, a. wybijany, wybity; v. *чекáнить*.
Чекáнъ, czekan, nadziak; stępel do wybijania (monety, medalów).
Чекмáрь, m. tłuk, tłuczek.
Челнъ, (*-нóкъ*, d.), m. czółno, łódka rybacka; czółnek tkacki.
Челó, n. (sł.) czoło; czeluści u pieca; *бить челóмъ*, prosić, upraszać, dopraszać się; *-лобúтна*, skarga, oskarżenie na piśmie, prośba na piśmie; *-бúтчикъ*, powód; suplikant; *-бúтье*, (vu.) ukłon uniżony.
Человѣколюбúвый, a. ludzki, łaskawy, kochający ludzi; *-любíе*, ludzkość, miłość ku ludziom.
Человѣконенавидѣніе, mizantropija, nienawiść ku ludziom.
Человѣкъ, człowiek; (fa.) człek, człowiek, służący; *-колюбецъ*, lubiący, kochający człowieka, ludzki; *-вѣческій*, a. ludzki; *-вѣчество*, n. człowieczeństwo, stan człowieczy.
Чéлюсть, f. szczęka; paszczęka, pysk.
Чемерúца, ciemierzyca zwyczajna (rośl.). [końska.
Чéмеръ, pacierze, grzbiet; niemoc
Чемодáнъ, tłomok. [czek.
Чепéцъ, (*чéпчикъ*, d.), czepek, czepe-
Чепухá, niedorzeczność, brednie.
Чéрвень, (sł.) przędza szarłatna; *-вéцъ*, czerwiec.
Чéрви, m. pl. czerwień (w kartach).
Червúвый, a. robaczywy.
Червленéцъ, m. (sł.) purpura, szarłat; *-нúца*, (sł.) wełna lub przędza szarłatna; szata, suknia szarłatna; *чер-*

ельный, a. (sł.) purpurny, -purowy, szarłatny.
Червóнецъ, *-вóнкой*, *наго*, m. czerwony złoty; *-вóнный*, a. czerwony; (w kartach) czerwienny.
Червоточина, robaczywość; *-тóчный*, a. robaczywy.
Червь, *-вя́къ*, robak; *-вя́чекъ*, robaczek; żyłka podjęzyczna u psa.
Чердáкъ, v. *Чардáкъ*.
Черéва, n. pl. trzewa, wnętrza.
Черевúкъ, m. trzewik kobiecy z wysokiemi napiętkami; a. *черевúчный*.
Черéвій, *-рéвчатый мѣхъ*, futro brzuszne wyprawne.
Чередá, porządek, kolej; *-дный*, a. na którego kolej przychodzi; *-доваться*, v. r. zachowywać kolej.
Чéрезъ, trzos, trzosek.
Черемúца, (*-миша*), czosnek dziki niedźwiedzi (rośl.).
Черéмуха, *-рéмха*, śliwa czeremcha (drzewo lub krzew).
Черемхá, głowienki pospolite, tarnka (rośl.); tarń, tarnośliwka.
Чéренъ, trzonek; rączka, rękojeść; *-нóкъ*, m. trzoneczek; latorośl, latorośika.
Черепáха, żółw'; szylkret; *-пáховый*, a. szylkretowy; *-пáшій*, a. żółwi, żółwiony.
Черепúна, f. skorupa.
Черепúца, f. dachówka; *-пúчникъ*, dachówkarz.
Черепокóжный, a. skorupiasty.
Чéрепъ, (*-репóкъ*, d.), m. czaszka głowy; skorupa (żołwia, ślimacza); skorupka gliniana; złodź, skorupa lodowa pod śniegiem. [owoc).
Черешня, wiśnia, trześnia (drzewo i
Черешóкъ, latorośl, latorostka.
Черкáть, *-кнýть*, v. a. (fa.) bazgrać, gryzmolić.
Чéрмный, a. czerwony; (S. *-ность*).
Черневый, a. na brzydko (na brulion), napisany.
Чернéцъ, zakonnik, mnich, czerniec; *-ница*, zakonnica.
Черника, *-ница*, borówka czarna, czernica; *-нúшникъ*, krzak czernic; likwor z czernic.
Чернúло, *-нúлы*, pl. atrament; czernidło; *-нúльница*, kałamarz.
Чернúть, v. a. czernić; smolić, brudzić; mazać, zamazywać (co napisanego); * czernić, osławiać; (v. r. & p. *-ся*); (S. *-нéніе*, part. *-нéный*).
Чернó, ad. czarno, brudno; *вчéрнѣ*, *начернó*, na brulion, na brzydko; z grubsza; *-кобýрый*, a. ciemnokasztanowaty; *-нобы́льникъ*, bylica pospolita (rośl.); *-ноголóвникъ*, m. biedrzeniec zwyczajny (rośl.); *чернозéмъ*, m. czarnoziem; *-нокнúжіе*, *-úжество*, czarnoksięztwo; *-кнúжникъ*, *-úжецъ*, czarnoksiężnik; *-норúзецъ*, zakonnik; *-нослúвъ*, śliwki suszone.
Чéрность, *-нотá*, czarność.
Чернýха, (sł.) wyka; *-нýшка*, czarnuszka ogrodowa (rośl.).
Чёрный, a. czarny; brudny, posmolony; nieszczęśliwy; *-рная дичь*, dziki; *-ной лѣсъ*, czarne drzewo.
Чернь, f. czarność; * czerń, gmin, lud prosty; *-нѣть*, v. n. czernieć, czarnym się stać.
Чéрпать, v. a. czerpać; *-пáло*, czerpaczka; (v. p. *-ся*).
Чёрствый, a. (o chlebie) czerstwy; *-вая душá*, (fa.) dusza nieczuła; (S. *чёрствость*); *-ствѣть*, v. n. czerstwieć.
Черта, (*чёртка*, d.), linia; kréska; *чéрты лицá*, rysy twarzy.
Чертёжъ, rysunek, rycina, plan; *-тúть*, v. a. rysować, kreślić co; (S. *черчéніе*, part. *-чéный*); (v. p. [-ся).
Чертóвка, diablica.
Чертóвскій, a. czartowski, diabelski; *-óвщина*, czartostwo, zamiary czartowskie.
Чертóги, m. pl. pałac, zamek.
Чертогры́зъ, m. dryjakiew ugryzio- [na (rośl.).
Чертóгъ, pokoj, łożnica.
Чертъ, *чортъ*, m. czart, diabeł.
Чесáлка, (*-сáлочка*), gręplą; *чесáльщикъ*, gręplarz. [ny.
Чёсанный, a. wyczesany, ugręplowa-
Чесáть, (*чешý*), v. a. drapać, skrobać, szarpać; czesać (grzebieniem); czesać (len); gręplować (wełnę i t. d.); (włosy na głowie) fryzować; (part. *-чёсанный*); (v. r. *-ся*); *чёска*, f. czesanie; gręplowanie; fry- [zura.
Чеснóкъ, czosnek (ogrodowy).
Чесотá, świerzbienie.
Чесóтка, f. świerzba (choroba).
Чéствовать, v. a. (sł.) czcić, szanować; (S. *-ваніе*).
Честú, (*чту*), v. a. (sł.) v. *читáть*.
Честúвый, a. (sł.) nabożny, pobożny.

Честúть, v a. częstować kogo.
Чéстный, a. uczciwy, poczciwy; (S -*ность*). [noru.
Честолю́біе, ambicya, chciwość ho-
Честь, cześć, szacunek, uszanowanie; honor, zaszczyt; cześć, sława; honor, dostojność.
Четá, f. para; para małżeńska; *четáться*, v. r. równać się komu.
Четвéргъ, -*ргóкъ*, m. czwartek.
Четвéрка, czworka w kartach; *четверный*, a. poczworny; -*вернá*, -*вёрка*, czworka koni zaprzężonych do pojazdu; -*веро*, -*ры*, m. pl. czworo, cztéry czego; -*роугóльникъ*, czworokąt, kwadrat; -*льный*, a. czworokątny.
Четвёртка, ćwierć; ćwierć funta; czwórka w kartach; -*вéртный*, a. świerciowy.
Четвертовáнный, a. na cztery części podzielony; ćwiertowany.
Четвертовáть, v. a. podzielic na cztéry części; ćwiertować, rozćwier-
Четвéртый, a. czwarty. [tować.
Чéтверть, f. ćwierć, czwarta część czego; czetwert czyli ćwierć (miara zbożowa).
Чéтки, f. pl. koronka, paciorki.
Чéткій, a. czytelny.
Чéтное число́, liczba parzysta.
Четъ, *чéтка*, f. cet, cetno.
Четы́ре, nu. cztery.
Четы́редесять, nu. (sł.) czterdzieści; -*сáтый*, a. czterdziesty; -*сáтница*, wielki post.
Четыресóтый, a. czterysetny.
Четы́рнадцать, nu. cztérnaście; -*надцатый*, a. cztérnasty.
Четь, f. ułomek.
Чехóлъ, pokrowiec, pokrowczyk.
Чехóня, rodzaj małego karpia.
Чечевúца, soczewica (rośl.).
Чечéненъе, wykwintność, przesada; *чечéниться*, v. r. (fa.) przesadzać, grymasić się.
Чечéня, przesadna, przysadna.
Чéчетъ, *чечéтка*, czeczotka (ptak).
Чешуя́, f. łuska, łuszczka rybia; *чешу́йчатый*, a. łuszczaty; pokryty łuszczką.
Чещéніе, częstowanie, traktowanie.
Чúвость, f. hojność, czczodrobliwość.
Чúвый, a. szczodrobliwy, szczodry, hojny; (S. -*вость*). [samica czyżyk.
Чижóвка, (*чижóвочка*, d.), czyżyca,
Чижъ, (*чúжикъ*, d.), m. czyż, czyżyk (ptak). [świerkać.
Чúкать, *чúкнуть*, v. n. świergotać,
Чилúмъ, kotewki orzech wodny (rośl.). [nie.
Чинéніе, czynienie, działanie, robie-
Чинéніе, naprawianie.
Чинéнный, a. czyniony, uczyniony, zrobiony, wykonany. [ny.
Чинёный, a. naprawiony, zreparowa-
Чинúть, v. a. czynić, działać, robić; napełniać, nabijać (czém); naprawiać; *чинúть перó*, temperować, zacinać pióro; (v. p. -*ся*), it. ceremonije robić. [należyty.
Чúнный, a. przystojny, przyzwoity,
Чинóвникъ, urzędnik, posiadający stopień jaki; rytuał, agienda.
Чиноначáліе, naczelnictwo.
Чинорасположéніе, urządzenie.
Чинъ, obrząd, obrządek, ceremonijał; urząd, stopień; *Госуда́рственные чúны*, stany Krolestwa.
Чúрей, m. wrzód, wrzodek.
Чúркать, -*ркнуть*, *чирлúкать*, v. n. świergotać, świerkać.
Чирóкъ, (-*рёнокъ*, d.), cyranka.
Чúсла, n. pl. *Кнúга чúселъ*, czwarte księgi Mojżeszowe (*Numeri*).
Чúслить, v. a. liczyć, rachować; (v. r. & p. -*ся*); *числúтель*, (arytm.) licznik w ułomkach.
Числó, liczba; ilość, mnóstwo; cyfra; data; -*лословецъ*, -*слóвъ*, m. nauczyciel arytmetyki; -*слóвіе*, arytmetyka.
Чúстикъ, nur czarny (ptak).
Чистúлище, czyściec.
Чúстить, v. a. czyścić, chędozyć; wyczyścić, purgować; (v. p. -*ся*); -*стúтельный*, a. czyszczący; wyprożniający; *чúстка*, czyszczenie.
Чистоплóтность, czystość, ochędóstwo. [żny; (S. -*плотность*).
Чистоплóтный, a. czysty, ochędo-
Чисторѣчіе, wymawianie czyste.
Чистосердéчіе, szczerość, otwartość; -*дéчный*, a. szczery, otwarty.
Чистотá, czystość, ochędóstwo (fizyczn. i moraln.); *czystość (np. duszy, wiary i t. d.).
Чúстый, a. czysty (fiz. moraln.).
Читáть, v. a. czytać; objaśniać; (v p. -*ся*); -*тáтель*, m. czytelnik.
Чихáть, v. a. kichać, kichnąć; *чúхъ*, kichnienie.

Чихúрь, młode wino i niewytrawne.
Чúщенie, czyszczenie; (v. *чúстить*); (part. *чúщенный*).
Чкать, чкнуть, v. a. sturkać, -knąć; szczypać kogo słowami; *-ся*, v. r. sturkać się.
Члéнъ, członek (w ciele); towarzysz, członek; (gramm.) przedimek.
Чмóкать, -кнуть, v. n. (o jedzących) mlaskać.
Чóкать, -кнуть, v. a. (vu.) trącać, -cić (szklankę o szklankę); (v. r. *-ся*), it. trącać się, kieliszkami wzajemnie. [przysadny, wywuszony.
Чóпорный, a. (fa.) opięty, ciasny;
Чрéво, brzuch; żywot macierzyński; *-вáстый*, a. brzuchaty; *-вáтая, тыя*, ciężarna, brzemienna; *-вáмость*, ciężarność; *-вáтѣть*, v. n. stać się ciężarną.
Чревобáсникъ, (sł.) brzuchomowca; *-обóлie*, (sł.) ból brzucha; *-бѣсie*, (sł.) obżarstwo; *-вонеúстовый*, a. obżarty, żarłoczny; *-вонocúти*, v. n. (sł.) (o kobietach) być cieżarną, brzemienną; *-ношéнie*, (sł.) ciąża, brzemienność; *-вообъядникъ*, żarłok.
Чредá, porządek, kolej; *-дúть*, v. a. (sł.) stanowić kolej w czém.
Чрезвычáйный, a. nadzwyczajny; (S. *-ность*). [czny; (S. *-ность*).
Чрезмѣрный, a. niezmierny, zbyte-
Чрезчýръ, ad. niezmiernie, zbyt.
Чрезъ, чéрезъ, prp. (c. acc.) przez; za pomocą; w ciągu; za; *чрезъестéственный*, a. nadnaturalny.
Чрéсла, n. pl. (sł.) lędźwie.
Чтéнie, читáнie, czytanie; *чтéцъ*, czytelnik. [żek, bałwan.
Чтúлище, (sł.) bałwochwalnia; bo-
Чтúтель, czciciel.
Чтúть, (*чту*), v. a. czcić, poważać; (v. p. *-ся*). [jąc o cenie)?
Что, pron. co; co? co za? co (pyta-
Что, conj. że, iż; *чтóбы*, aby.
Чтóмый, a. czytany, co się czyta.
Чубáрый, a. (o koniach) tarantowa-
Чубýкъ, m. cybuch. [ty.
Чýвство, -ствie, zmysł, poczucie; czucie, uczucie; *-ственность*, czucie, władza czucia; zmyślność, lubieżność; *-венный*, a. zmysłowy; cielesny, lubieżny; *-вúтельный*, a. czuły, dotkliwy; wdzięczny; przeraźliwy, mocny; *-льность*, czułość, tkliwość dotkliwość; *-ствовать*, v. n. czuć, uczuwać; poznawać, miarkować. [*никъ*, piecak.
Чугýнъ, żelazo lane, czugun; *-гýн-*
Чудáкъ, cudak, dziwak; wesołek, zabawniś; *-дéсничать, -дéсить*, v. n. (vu.) dziwiwaczyć; sztuki robić.
Чудéсный, a. cudowny, dziwny.
Чудúться, v. r. dziwić się, dziwować się.
Чýдникъ, (fa.) swawolnik, figlarz; *-дный*, a. dziwny, zadziwiający; dziwny, dziwaczny.
Чýдо, (*чудесá*, pl.), cud, dziw; zadziwienie; zdumienie; dziwotwór.
Чудóвище, potwora, dziwotwór.
Чудодѣй, m. (fa.) cudak, dziwak; *-дѣйный*, a. cudaczny, dziwaczny; *-дѣйствie, -ство*, (sł.) cudotworność, -rstwo; *-дѣтель*, cudotworca; *-додѣяти*, v. n. (sł.) cudotworzyć; *-донóсецъ, -дотвóрецъ*, cudotworca; *-творúть*, v. a. czynić, tworzyć cuda; (S. *-творéнie*); *-твóрный*, a. cudotworny.
Чужбúна, cudze, rzecz cudza.
Чуждáться, v. r. *когó*, unikać, stronić (od kogo).
Чужезéмецъ, -жестрáнецъ, cudzoziemiec; *-зéмный, -стрáнный*, a. cudzoziemski, obcy. [niewłasny.
Чужíй, (sł. *чýждый*), cudzy, obcy,
Чуланъ, (*-лáнецъ, -лáнчикъ*, d.), skład, schowka, komórka.
Чулóкъ, m. pończocha; (a. *-лóчный*); *-óчникъ*, (*-óшникъ*), pończosznik. [*чýмный*.
Чумá, powietrze, morowa zaraza; a.
Чумáкъ, parobek w karczmie służacy. [mowania.
Чумúчъ, -мúчка, warząchew do szu-
Чупрýнъ, (vu.) czupryna.
Чурбáнъ, m. kloc, pień; *kloc, niezgrabiarz.
† *Чуръ*, granica; int. wara! *чурáть*, v. a. wołać do kogo który co znalazł: *чуръ* (*m. e.* na połowę iść powinno).
Чýткiй, a. delikatnego słuchu; (o psach) ostrego węchu; czujny, lekkiego snu; *-кость*, delikatny słuch; ostry węch.
Чуть, чуть чуть, ad. (fa.) ledwie, zaledwie; *чуть не*, bez mała.
Чутьé, (sł.) słuch; węch psi, czuch.
Чухá, чýшь, f. (fa.) głupstwo, brednie.
Чýхать, v. a. kosztować (smakiem).

Чу́чело, wypchane zwierzę; straszydło na ptaki; szkarada.
Чу́шка, prosię, prosiątko.
Чу́шки, f. pl. olstra.
Чу́ять, v. a. słyszeć, usłyszeć; czuć, poczuć (zapach).
Чѣмъ,(instrum. a *что*), czém, z czego.

Ш.

Шаба́шъ, odpocznienienie po robocie; *шаба́шить*, v. n. (u rzemieślników) świątkować; *-ба́шный*, a. spoczynkowy.
Ша́вка, f. szpic, szpicek (pies).
Шагъ, m. krok; *-га́ть*, *-гну́ть*, v. a. kroczyć.
Ша́дра, środek w zębie morskiego konia; człowiek ospowaty.
Ша́дрикъ, zoła.
Шадри́на, dziób, dołek z ospy; *шадрова́тый*, a. dziobaty.
Ша́йка, (*ша́ечка*, d.), naczynie do czerpania lub noszenia wody; a. *ша́ечный*.
Ша́йка, f. zgraja, kupa; *ша́йка разбойниковъ*, banda rozbójnikow.
Шака́лъ, szakal (zwierz), (*Canis aureus*).
Шала́шъ, m. szałasz, chata.
Шалбе́ръ, próżniak, leniuch; *шалбе́рить*, *-бе́рничать*, v. n. próżnować; gawędzić, bredzić. [wolować.
Шали́ть, v. n. głupstwa robić, swa-
Шаллі́вость, swawolność; *-и́вый*, a. swawolny, rozpustny.
Ша́лость, swawola, rozpusta; *шалу́нъ*, swawolnik, rozpustnik.
Шалфе́й, szałwija ogrodowa (rośl.).
Шаль, f. szal, chustka turecka.
Шаль, f. głupstwo, szaleństwo; m. swawolnik, rozpustnik; *-льный*, a. głupi, szalony; *-лѣть*, v. n. głupieć, szaleć.
Шама́нъ, (w Syberyi) szaman.
Ша́мшить, v. n. szeplenieć, -plunieć; (o kółkach w zegarze) zawadzać
Шанда́лъ, lichtarz, świecznik. [się.
Ша́нецъ, szaniec.
Шанцова́ть, v. a. szańcować; *-ся*, v. r. szańcować się, okopywać się.
Ша́пка, f. czapka; *ша́почникъ*, m.
Шарава́ры, pl. szarawary. [czapnik.
Ша́рить, v. a. szperać, szukać.
Ша́ркать, *-кнуть*, v. n. grzebać nogami.
Шаво́вный, a (sł.) malowany.
Шарфъ, szarpa.
Шаръ, kula.
Ша́стать, *-тнуть*, v. n. (vu.) szelest robić przez deptanie na co; (fa.) iśdź tam i sam niespokojnie; *-ся*, v. r. szastać się; *-ну́ть*, v. i. szeleści, słychać szelest.
Шастъ, ad. szast, raptem, naglę.
Шата́ть, *-тну́ть*, v. a. ruszać, poruszać tam i sam; *-ся*, v. r. chwiać się, kolebać się, ruszać się; włóczyć się, wałęsać się.
Шатёръ, namiot; sieć na cietrzewie; kaptur kominowy; *шатёрникъ*, namiotnik; rozbijący namioty.
Ша́ткій, a. chwiejący się, kołysny; *lekkomyślny, niestateczny; burzliwy; buntowniczy; (S. *-кость*).
Ша́тость, f. zgiełk, zaburzenie, rozruch.
Шафра́нъ, szafran (prawdziwy).
Ша́хматъ, pole na szachownicy; *-маты*, m. pl. szachy; *-матный*, a. szachowy.
Шахъ, szach; *дать шахъ*, dać szach
Ша́шка, f. warcab, bierka.
Ша́шни, f. pl. (fa.) knowania, zamiary tajemne.
Шва́бра, miotła okrętowa.
Шва́льня, warsztat krawiecki.
Швецъ, *шваль*, m. haftarz, wyszywacz; *швея́*, haftarka; szwaczka.
Швырять, *-рну́ть*, v. a. rzucać, -cić; *-ро́къ*, m. rzut, rzucenie.
Шевели́ть, *-льну́ть*, v. n. ruchać, ruszać; ruszyć (czém); poruszać, przetrząsać, przewracać; *-ся*, v. r. ruszać się.
Шевеля́ть, v. a. szeplunić.
Шекола́дъ, czekolata, -lada; *-ла́дникъ*, czekolatnica.
Ше́лестъ, szelest, szmer liści.
Шелкови́ца, morwa; *-ви́чное дерево*, morwowe drzewo; *-ви́чный червь*, jedwabnik. [bny.
Шёлкъ, jedwab; *-ковый*, a. jedwa-
Ше́луди, m. pl. parch, parchy; parchy u owec; *-ди́вый*, a. parszywy.
Шелуха́, (*-лу́шка*, d.), łupina, łuszczyna orzechowa; łuska, łuszczka rybia; *-луши́ть*, v. a. łuszczyć, obłuszczać, obłupiac.
Шелы́га, pręt metalowy; (u murarzy) płaszczyzna wierzchniego sklepienia.
Шепетли́вость, szepiotliwość; *-ли́-*

вый, a. szepiotliwy; *-петýнъ*, szepluń.
Шепотникъ, plotkarz, obmowca, m.
Шепталá, brzoskwinia.
Шептáть, (*шепчý*), *-пнýть*, v. a. szeptać, szepnąć.
Шéпотомъ, ad. szeptem, szepcąc; *-тýнъ*, który szepce; mówi po cichu.
Шерéнга, (u żołnierzy) szereg.
Шерлъ, szerl, kamień krzemienny.
Шéрохъ, powierzchnia szorstka, nierówna; *-роховáтый*, a. szorstki, niegładki, nierówny, chropowaty; (S. *-áтость*); *-рóшить*, v. a. nierownym, chropowatym robić.
Шерсть, f. wełna; sierć (sierść); sierć, maść (u zwierząt); *-стяный*, a. wełniany; *шерстобитъ*, *-бóй*, wełnobój, wybijacz wełny.
Шертовáть, v. a. przysięgać, zaprzysięgać.
Шерть, f. przysięga mahometańska lub pogańska.
Шершáвый, a. kosmaty, włochaty, kudlaty; (S. *-вость*); *-шáвѣть*, v. n. kosmacieć.
Шéршень, m. giez, gzik (owad).
Шéствіе, (sł.) chodzenie; wjazd, wejście, przybycie; *-ствовать*, v. n. iśdź, chodzić; wjazd, wchód odprawiać.
Шестерúкъ, m. postronek sześciodrótowy; gwóźdź sześciocalowy; belka sześć wierszków w obwodzie mająca; świeca z sześciu na funt.
Шестерúцею, ad. (sł.) sześć razy.
Шестёрка, szóstka w kartach; zaprząg z sześciu koni, cug.
Шестерный, a. z sześciu składający się.
Шестерня́, zaprząg sześciokonny, cug; cew w młynie.
Шéстеро, pl. nu. sześć, sześcioro.
Шестисóтый, a. sześćsetny.
Шестиугóльникъ, a. sześciokąt; *-льный*, a. sześciokątny.
Шестовóй, *вáго*, m. flis na statkach wodnych.
Шестóкъ, m. ognisko piecowe.
Шестъ, m. żerdź, żerdka, drążek.
Шестóй, a. szósty.
Шесть, nu. sześć; *шестьдесятъ*, sześćdziesiąt; *шестьдесятый*, a. sześćdziesiąty.
Шестьнáдцатый, *шестыйнадесять*, a. szesnasty.
Шестьнáдцать, (po sł.) *шестьнáдесять*, nu. szesnaście.
Шестьсóтъ, nu. sześćset; *-сóтый*, a. sześćsetny.
Шесть тысячъ, nu. sześć tysięcy; *-тú тысячный*, a. sześcio tysiączny.
Шéя, f. szyja.
Шибáть, *-бнýть*, v. n. rzucać, ciskać, cisnąć; *-ся*, v. r. ciskać na siebie.
Шúбкій, a. szybki, prędki, skory; (S. *-кость*).
Шúкша, małpia jagoda (rośl.).
Шúло, n. szydło.
Шúльникъ, m. szalbierz, oszust.
Шúна, szyna, ryfa.
Шинковáть, v. n. szynkować (piwo wino i t. d.).
Шинóкъ, szynkownia, szynk; *шиповáтый*, a. ciernisty, kolczasty.
Шипóкъ, (sł.) roża dzika (kwiatek); *-пóвникъ*, m. roża dzika; krzak roży dzikiéj głog.
Шипýнъ, *-ýнка*, kaczka piżmowa.
Шипъ, szyp, (ryba), gat. jesiotra lub wyza.
Шипъ, cierń, ciernie; ocel u podkowy; (w ciesielstwie) czop, klinik.
Шипѣть, (*-плю*), *шипнýть*, v. n. syczeć, sykać, syknąć.
Ширинá, *-ротá*, szerokość, szerzyna.
Шири́нка, f. (vu.) chustka płocienna kwadratowa.
Шúрить, v. a. szerzyć, rozszerzać; (v. r. *-ся*), it. * nadymać się, puszyć.
Шúрмы, f. pl. parawan, parasol.
Широ́кій, a. szeroki, obszerny.
Широтá, (w jeogr. i w astr.) szerokość.
Шúрѣ, *ширѣе*, ad. comp. szerzéj.
Ширя́й, m. (fa.) człowiek barczysty.
Шить, (*шью*), v. a. szyć, robić (suknie); (v. p. *-ся*); (S. *шитьё*; part. *шúтый*).
Шишáкъ, szyszak, helm, przyłbica.
Шишúмора, m. f. (vu.) oszust, szalbierz.
Шúшка, (*шúшечка*, d.), guz; sęk; szypeł; szyszka.
Шúшкать & *-ся*, v. n. (vu.) marudzić, mudzić.
Шúшлять, v. n. marudzić, powoli robić; (vu.) zatrudniać się czém.
Шишмолá, (vu.) guz, guzisko.
Шишъ, m. (vu.) * figa; *показáть комý шишъ*, figę komu pokazać.
Шкатýла, (*-тýлка*, d.), f. szkatuła, szkatułka.
Шкафъ, *шкапъ*, m. szafa, szafka.
Шквáра, *-áрина*, (*шквáрка*, d.), żużel; skwarka.
Шквóрень, m. sworzeń.

Шкиперъ, m. szyper.
Школа, szkoła ; ***школить***, v. a. kształcić, ćwiczyć kogo; (v. r. ***-ся***); ***школьникъ***, uczeń, żak.
Шкура, (***урка***, d.), skóra zwierzęca z wełną lub sierścią.
Шлакъ, v. ***Шквара***. [ca.
Шлемъ, ***шеломъ***, m. hełm, przyłbi-
Шлёпать, ***-пнуть***, v. a. klapać, klaskać, -snąć (rękami, biczem); klapnąć, rzucić na plask o ziemię; ***-ся***, v. r. klapnąć, upaść z trzaskiem; ***-нокъ***, m. upadnienie mocne z klaskiem.
Шлея, szla, szleja.
Шлифовать, v. a. polerować, szlifować; ***-вальщикъ***, polerownik, szlifierz; (v. p. ***-ся***).
Шлюзъ, ***слюзъ***, sluza.
Шлюпка, f. szalupa, szalupka.
Шлюпъ, szlupa, statek jednomasztowy. [niedbała.
Шлюха, (***-юшка***, d.), flądra, kobieta
Шляпа, (***-япка***, d.), f. kapelusz; ***шляпка***, kapelusik; główka u gwoździa; główka u grzyba; ***шляпникъ***, futerał na kapelusz; ***шляпошникъ***, kapelusznik.
Шляхта, f. siekiera, topor ciesielski.
Шляхта, ***шляхтичъ***, szlachcic; ***-хетный***, ***-хетскій***, a. szlachecki; ***-хетство***, szlachectwo.
Шмель, m. trzmiel (owad).
Шмякать, ***шмякнуть***, v. a. rzucić, cisnąć, klapnąć co na ziemię; ***тмяхъ***, klaps (dzwięk upadniętéj rzeczy miękkiéj).
Шовъ, m. szew; sklejenie, miejsce sklejone; miejsce zlutowane.
Шомпалъ, ***-полъ***, stępel do broni.
Шорникъ, rymarz.
Шорохъ, szmer, szelest; ***-рошить***, ***-хнуть***, v. a. robić szmer, szeleść; ***-ся***, v. n. szeleścić.
Шоры, f. pl. szory.
Шпага, f. szpada; ***-ажникъ***, miecznik; ***-ажный***, a. szpadowy, szpa-
Шпалерникъ, szpaler. [dny.
Шпалеры, f. pl. obicia, obicie.
Шпандырь, pocięgiel (u szewców).
Шпатъ, szpat ; ***известковой шпатъ***, szpat wapnisty.
Шпиковать, v. a. szpikować; ***-ковальная игла***, szpikulec.
Шпиль, śpica, koniec śpiczasty; winda okrętowa.
Шпилька, f. śpilka od włosów.
Шпинатъ, szpinak ogrodowy.
Шпинеты, f. pl. spinet (instr. muz.).
Шпица, koniec wieży.
Шпіонъ, szpieg.
Шпора, ***шпоры***, pl. ostroga, ostrogi; ***-орить***, v. a. dać ostrogę, ostrogi; ***-орникъ***, ostrogarz, co ostrogi robi.
Шпынь, szyderca, szyderz; ***-ьство***, szyderstwo, drwiny; ***-ынять***, v. n. szydzić, drwić, żartować z kogo.
Штабъ, sztab. [jazdy.
Штандартъ, sztandar, proporzec
Штаны, m. pl. spodnie.
Штемпелъ, stempel, sztępel; pniak mincarski. [***блетный***.
Штиблеты, f. pl. kamasze; a. ***шти-***
Штиль, styl; cisza na morzu.
Штопать, v. a. cyrować (pończochy); (v. p. ***-ся***); ***-пальный***, a. ***-ная игла***, igła do cyrowania.
Штопоръ, korkociąg.
Штофъ, flasza, flaszka czworograniasta; sztof (miara cieczy zawierająca 60 cali sześciennych Paryzkich).
Штофъ, bławat (tkanina jedwabna).
Штрафовать, v. a. karać, ukarać na pieniądze; ***штрафъ***, kara, strof, ukaranie pieniężnę.
Штука, (***-учка***, d.), sztuka, sztuczka czego; *sztuka, figiel.
Штукарный, a. chytry, wykrętny, frantowski.
Штукарь, (***-арка***), wykrętacz, frant; frantowka, chytra kobieta.
Штукатура, sztukatura; ***-турить***, v. a. sztukatorować; ***-туръ***, ***-туршикъ***, sztukator.
Штурманъ, v. ***Кормщикъ***. [ступъ.
Штурмъ, (wojen.) szturm; v. ***при-***
Штутмейстеръ, stadny, dozorka stada koni.
Штуфъ, bryła kruszcowa.
Штуцеръ, karabin, broń krotka.
Штучный, a. z sztuczek składany; (o stolarskiéj robocie) wykładany.
Штыкъ, bagnet.
Шуба, f. szuba, futro; ***-бейка***, szubka, futerko kobiece; ***-бникъ***, kuśnierz. [prostych).
Шугай, m. gat. kaftanika (u kobiet
Шуій, lewy; ***шуйца***, (sł.) lewica.
Шулята, (anat.) jądra; ***-лятная мошёнка***, ***Т***. worek moszny.
Шумиха, szych, lama.
Шумный, a. huczny, szumny.

Шумъ, hałas, krzyk, mrzask; szum; *-мѣть*, (*шумлю*), v. n. hałasować, szumieć; (S. *шумлѣніе*).
Шýринъ, szwagier (brat żony).
Шутúть, v. n. żartować; szydzić, szydzić, drwić; (S. *шучéніе*).
Шутúха, raca z szmermelami; żartownica.
Шýтка, (*шýточка*, d.), żart, żarcik; *въ шýтку, въ шýтки*, żartem; *-тлúвый, шýточный*, a. żartobliwy; *шутнúкъ*, żartownik, -wniś; *-товство́*, błazeństwo.
Шутъ, błazen; żartowniś.
Шýфля, szufla (do naboju armat).
Шýшера, (vu.) błazeństwo rzecz licha; gmin, pospólstwo.

Щ.

Щавéль, m. szczaw' kwaśny (rośl.).
Щадúтельный, a. oszczędzający, litościwy, przebaczający.
Щадúть, (*щажý, -ждý*), v. a. szczędzić, ochraniać, ochronić; (S. *щажéніе*).
Щéбень, m. gruz, rum.
Щебетáть, (*-бечý*), v. n. świerkać, świerkotać, świergotać.
Щебрéцъ, tymian (rośl.).
Щевро́нокъ, piegża (ptak).
Щеглёнокъ, szczygieł (ptak); *-гло́вка*, szczyglica.
Щёголь, m. elegant, strojniś; *-лúха*, elegantka, strojnisia; *-льскій*, a. elegancki; pyszny; spaniały; *-льство́*, elegancya, strojność; *-голя́ть*, v. n. stroić się pięknie.
Щедрúна, dziob, dołek z ospy.
Щéдрить, v. a. być szczodrym, -drobliwym. [*дрость, -дро́та*).
Щéдрый, a. szczodry, hojny; (S. *щé-*
Щекá, policzek, lice; *-кáстый*, a. [pucełowaty.
Щеко́лда, klamka.
Щекотáть, (*-кочý*), v. a. łechtać, łaskotać; v. n. (o srokach) szczegotać; *-тлúвый*, a. łechciwy, łaskotliwy; *dotkliwy, obraźliwy; (S. *-вость*).
Щелкáть, *-кнýть*, v. n. klaskać, -snąć językiem; klaskać, trzaskać palcami; szczutki dawać; v. a. *щелкáть орѣхи*, rozgryzać orzechy.
Щёлокъ, m. ług; *-лочúть*, v. a. ługować, łużyć.
Щёлочь, f. sól ługowa, alkali.
Щелчо́къ, m. szczutka; *burka, nagana.
Щель, f. szpara, rysa; *-ля́ться*, v. r. pękać się.
Щемúть, v. a. ściskać, szczypać; v. n. ubolewać, trapić się.
Щемло́, prassa, ciśnia.
Щенúться, v. r. szczenić się; *щéнная*, f. suka szczenna; *щеня́, -но́къ*, m. szczenię, szczeniątko.
Щепá, (*щéпка*, d.), f. wiór, trzaska.
Щепáть, (*-плю́*), v. a. łupać; (v. r. & p. *-ся*).
Щепно́й, *-пно́й рядъ*, m. rynek na naczynia i statki drewniane.
Щепетúльникъ, *-тúнникъ*, kramarz.
Щéпеткій, (o sukniach, trzewikach i t. d.) ciasny, wązki; *-тлúвый*, *-петный*, a. lubiący ciasne suknie [i t. d.).
Щéпоть, f. szczypka.
Щербúна, f. rysa (szczelina); krésa; szczerb; dziob ospowy.
Щетúна, szczecina; *-тúниться*, v. r. jeżyć się; *-тúноватый*, a. szczecisty; uparty.
Щётка, f. szczotka; kosmek włosów nad pęciną; (w Górnictwie) macica kryształów; *щёточникъ*, szczotkarz.
Щечúть & *-ся*, v. a. machlować, szalbierować; zmykać, kraść tajemnie; (S. *щечéніе*, part. *щечéный*); *-чúло*, szalbierz.
Щи, f. pl. kapustniak.
Щикáть, *-кнýть*, v. a. (świecę) ucierać, ucinać.
Щúколотокъ, garb łokietkowy u ręki; kostka u nogi.
Щипáть, (*щúплю*), v. a. szczypać (palcami), kąsać (dziobem); rwać, obrywać; targać; gryźć, piec (jak pieprz i t. d.); *- птицъ*, skubać ptaki; *-ся*, v. r. szczypać się; *щипо́къ*, m. uszczypek.
Щипцы́, m. pl. kleszcze, cęgi; szczypce (do świec ucierania); żelazko do przypiekania włosów.
Щúрость, ozdobność, okazałość; *щúрый*, (vu.) ozdobny, piękny; szczery, prawdziwy.
Щúтникъ, *-тоно́сецъ*, m. (sł.) giermek (noszący za kim puklerz).
Щитъ, puklerz, tarcza (propr. & *); tarcza herbowa; tarcza (u niektorych owadów). [rzeką.
Щокá, skały po obu brzegach nad
Щýка, szczupak (ryba); (fa.) *człowiek chytry; *щýчина*, szczupaczyna; *щýчій*, a. szczupaczy.

Щу́пальцы, n. pl. macki u owadów.
Щу́пать, v. a. macać, pomacać; (S. *щу́паніе*).
Щупъ, (*щу́пикъ*, d.), sonda; szukadło.
Щу́рить, v. a. mrużyć; *-ся*, v. p. zmrużać się.
Щу́рка, żołna żółta (ptak).
Щуру́пъ, macica szrubna; szruba; *-ру́пить*, v. a. szrubować, zaszrubować.
Щуръ, łuszczak grubołusk (ptak).

Ѣ.

Ѣда́, *ѣжа*, jedzenie; jedza, potrawa.
Ѣда́льцы, m. pl. szczęki u owadów.
Ѣде́ніе, jedzenie, pożywanie; *ѣде́ный*, a. jedzony.
Ѣ'дкій, a. ostry, cierpki, grzyzący; przeżerczy, -żerający; * uszczypliwy; (S. *-кость*).
Ѣдо́къ, zajadacz; stołownik.
Ѣду́нъ, *-унья*, żarłok; -łoczka.
Ѣду́чій, a. gryzący; *- камень*, kamień piekielny; (S. *-честь*).
Ѣзда́, jazda, podróż, jechanie; *верхова́я -*, jeżdżenie konno.
Ѣздить, (*ѣзжу*), v. n. jeździć, podrożować; przejeżdżać się; odwiedzać kogo, jeździć dokąd; *- верхо́мъ*, jeździć na koniu; *-дово́й*, *ва́го*, m. posłaniec konny; *-вый*, a. jazdowy, jezdny; *-до́къ*, podrożnik; jeździec.
Ѣзжа́лый, a. bywały, który już w jakiém miejscu był; do jazdy używany. [jeżdżony.
Ѣ'зженіе, jeżdżenie; *ѣзженый*, a.
Ѣ'ства, jedzenie, jadło.
Ѣсть, (*ѣмъ*, *ѣшь*), v. a. jeść, jadać; gryźć, kąsać; ciąć, pożerać (jak mól i t. d.); żreć, pożerać, wyżerać (jak serwaser i t. d.).
Ѣ'хать, (*ѣду*), v. n. jechać; *- верхо́мъ*, jechać konno, na koniu; odjechać, pojechać, wyjechać.

Э.

Эдако́й, jaki, co za; taki, podobny; *э'дакъ*, ad. tak, takim sposobem.
Э'й, int. hej, hejże!
Эква́торъ, ekwator, równik.
Экза́менъ, examen; v. *испыта́ніе*; *-минова́ть*, v. a. examinować.
Экземпля́ръ, ekzemplarz.
Э'кій, jaki.
Эконо́мъ, gospodarz (wiejski); *эконо́мія*, gospodarstwo.
Эле́гія, elegija.
Электризова́ть, v. a. elektryzować.
Эпигра́мма, epigramma.
Эпита́фія, nadgrobek.
Эста́мпъ, m. rycina.
Эта́жъ, piętro.
Э'тотъ, *э'та*, *э'то*, pron. ten, ta, to
(*Большую часть русскихъ словъ под Э. см. въ польской части подъ Е*).

Ю.

Ю'бка, spódnica.
Ю'гъ, południe (okolica świata); *ю́жный*, a. południowy; *юговосто́къ*, południowschód; *-о́чный*, a. południowowschodni; *югоза́падъ*, południozachód; *-за́падный*, a. południowozachodni.
Юдо́ліе, *юдо́ль*, f. (sł.) dolina.
Ю'ду, *ю́дуже*, ad. (sł.) gdzie.
Ю'жикъ, (*-ица*), krewny; krewna.
Ю'за, *ю́зникъ*, v. *у́за*, *у́зникъ*.
Юла́, pokrzywnica (ptak); kostka do grania obracająca się na końcu ostrym; - m. & f. człowiek prędki, żywy. [komu.
Юли́ться, v. r. przypochlebiać się
Юма́ръ, osieł, głupiec.
Ю'нецъ, (sł.) ciołak; (a. *ю́нчій*); *ю́ница*, (sł.) jałowica, jałówka.
Ю'ность, f. młodość, młody wiek.
Ю'ноша, młodzieniec; *-шескій*, a. młodzieńczy, -dzieński; *-шество*, młodzieństwo; młodość; (coll.) młodzież, młodzi ludzie.
Ю'ный, (sł.) małoletni, młody.
Юриспруде́нція, prawnictwo, nauka prawa; *-спруде́нтъ*, *-сконсу́льтъ*, jurista, prawnik.
Юри́ть, v. n. (vu.) śpieszyć się.
Юрка́ть, *-ркну́ть*, v. n. (vu.) zanurzać nagle w wodę.
Юро́дъ, głupiec, dureń, błazen; *юро́дивый*, a. głupi, nierozumny; *юро́дство*, głupość, głupstwo; *-ствовать*, v. n. głupim okazywać się; *-о́дѣть*, v. n. (sł.) głupieć.
Юро́къ, zięba sosnówka (ptak).
Ю'рта, namiot pilśniany (u koczujących narodów); *юртовище*, miejsce na którém koczują narody w namiotach. [wałności i wichry.
Юръ, wzgórek wystawiony na na
Юфть, f. juchta, skora juchtowa;

-тяный, a. juchtowy, z juchty; juchciany.

Юха́, (sł.) polėwka, zupa.

Я.

Я, pron. ja.

Я'бедникъ, pieniacz; obmowca; *-ничать*, v. n. matać, kręcić, naciągać prawo; potwarzać, oczerniać.

Я'беды, f. pl. wykręty, wybiegi, sztuki; obmowy, plotki.

Я'блоко, (*я́блочко*, d.), jabłko; zrzenica w oku; plama okrągła innego koloru na sierci białéj u koni; gałka na wieży; *- Ада́мово*, (w anat.) jabłko adamowe czyli grdyka; *- земляно́е*, m. kartofel.

Я'блонь, f. jabłoń, jabłonka; *я́блонный*, a. jabłonny jabłonowy; *я́блоновка*, jabłecznik.

Я'блочко, v. *я́блоко*.

Я'блочникъ, *я́блошникъ*, jabłczarz, jabłkarz, jabłkami handlujący.

Я'блочница, jablczarka.

Я'вка, doniesienie, oznajmienie, deklaracya; (a. *я́вочный*); *явле́ніе*, objawienie, zjawienie; pokazanie się; jawisko (scena w komedyi, w tragedyi)

Явля́ть, *яви́ть*, v. a. objawiać, ogłosić; okazywać, pokazywać; donosić, donieść; (part. *явле́нный*); (v. r. *-ся*).

Я'вность, jasność, widoczność; *я́вный*, a. jawny, otwarty; widoczny, oczywisty; jasny, wyraźny.

Я'воръ, jawor wschodni (*Platanus orientalis*).

Я'вственность, jasność, wyraźność; *-нный*, a. jasny, wyraźny, jawny; *я́вствовать*, v. i. być jawnym, pokazywać się.

Явь, *въявь*, ad. w jaw, publicznie.

Я'вѣ, ad. (sł.) jawnie; *въ я́вѣ, на явý*, na jawie (a nie w śnie); w istocie, w saméj rzeczy.

Я'га, *я́га-ба́ба*, f. stara gaducha.

Ягнёнокъ, (sł. *агня́*, *агня́ти*), jagnię, jagniątko; *я́гниться*, v. r. okocić się, rodzić jagnię.

Я'года, f. jagoda, jagódka.

Я'годицы, *дицъ*, f. pl. półdupki.

Я'годичина, (sł.) figa leśna (drzewko); *-дичіе*, figa leśna (owoc).

Ягóдки, f. pl. wilcze łyko pospolite (rośl.), (*Daphne mezereum*).

Я'годникъ, jagodnik.

Яде́ніе, (sł.) jedzenie. [złośliwy.

Ядови́тый, a. jadowity; *zjadliwy,

Ядо́мый, a. jadalny, śnieduy.

Я'дра, n. pl. jądra męzkie, moszny.

Ядрёность, jędrność; krzepkość; soczystość; *-ный*, a. jędrny; krzepki; soczysty. [kręcic).

Я'дрило, (sł.) maszt; ładunek (na o-

Ядри́ться, v. r. (o wrzodzie) twardnieć.

Ядрó, (*я́дрышко*, d.), jądro, jądrko; jądro orzeszne; kula działowa, armatna; *treść, istota czegokolwiek.

Ядрѣть, v. n. nabrzmiewać, twardnieć.

Я'дца, m. f. (sł.) obżartuch, żarłok.

Ядъ, jad, trucizna (propr. & *).

Ядь, f. (sł.) jadło, jedza, jedzenie.

Я'зва, rana; zaraza, powietrze; plaga, bicz boży.

Я'звецъ, *я́звикъ*, borsuk.

Я'звина, rana (na ciele z ostrości soków pochodząca).

Язви́ть, v. a. ranić; osławiać, oczerniać; *язви́тель*, m. szyderca, m.; *-льность*, jadowitość; *zjadliwość; *-льный*, a. jadowity; *zjadliwy.

Языкопре́діе, (sł.) złorzeczeństwo.

Язы́къ, m. język (w ustach); *język, mowa; jeniec, braniec (którego się wypytają); lud, naród; serce u dzwona. [języczek w gardle.

Язычéкъ, d. języczek (mały język);

Язы́ческій, a. pogański; *-чество*, pogaństwo; *pogaństwo, pogani.

Язычникъ, poganin; języki posiadający; potwarca, obmowca, m.; *язы́чница*, poganka; *-чничать*, v. n. pleść, plotki robić; *-чный*, a. języczny, językowy; gadatliwy.

Язь, m. rumienica (ryba).

Яйцó, (*я́ичко*, d.), jaje, jajko; *я́ичникъ*, jajecznik (w ciele); przekupień jajeczny; *я́ичный*, a. jajeczny,

Я'ичница, jajecznica. [jajkowy.

Я'ко, ad. (sł.) jako; conj. albowiem; aby, żeby, iżby.

Якій, *яковый*, a. (sł.) jaki, jakowy.

Я'коже, ad. (sł.) jako, tak, jak.

Я'корь, m. kotwica; *-рный*, a. kotwiczny; *-рная*, *ной*, kuźnia kotwiczna. [się.

Якша́ться, v. r. (vu.) zaznajamiać

Я'ловая, f. krowa która się jeszcze niecieliła; *я́ловица*, f. jałowiczka.

Я'ма, (я́мки, d.), jama, dół; wszel-
ka wklęsłość.
Я'мина, dołek, dołeczek.
Ямъ, stacya pocztowa; ямска́я,
ско́й, ulica na któréj pocztylioni
mieszkają; ямщи́къ, pocztylion,fur-
man, woźnica pocztarski; a. ям-
Янта́рь, m. bursztyn. [щи́цкій.
Я'нька, m. chełpliwiec, samochwał.
Яре́мный, jarzmowy; v. подъяре́-
мный. [zmo, brzemię, ciężar.
Яре́мъ (ярмо́), (sł.) jarzmo; *jar-
Яре́цъ, bobr jednoroczny.
Яри́на, f. (sł.) wełna lub sierć biała.
Яри́ться, v. r. wściekać się, gnie-
Я'рица, jarzyna, żyto jare. [wać się.
Я'рка, f. owieczka, która się jeszcze
nie jagniła.
Я'ркій, a. głośny, czysty, brzmiący;
(o kolorach) jasny, żywy; (o ogniu)
jasny, płomienisty; (S. -кость).
Я'рмонка, jarmark.
Я'ро, ad. z gniewem, z wściekłościa.
Ярова́ть, v. n. (o zwierzętach) grzać
się.
Ярово́е, ва́го, n. jarzyna, zboże jare.
Яровы́й, a. (o zbożu) jary; яровы́й
хлѣбъ, zboże jare.
Я'рость, f. gniew, wściekłość; я́ро-
стный, a. gniewny, rozgniewany,
wściekły. [szychta.
Я'русъ, piętro; (o worach) warszta,
Яръ, przepaścistość, przykrość; ur-
wisko, przepaść; głębia dół w rze-
ce; rozpalenie się, zapalenie ptasze.
Ябы́га, ярыжникъ, (vu.) pijak, pi-
janica, m.; -жница, (vu.) pijaczka.
Я'рый, a. (sł.) gniewliwy, porywczy,
zapalczywy; я́рый медъ, miód ja-
Ярь, f. jarzyna, zboże jare. [rzęcy.
Ярь, f. ярь мѣдя́нка, rdza miedzia-
na, grynszpan.
Ясе́нникъ, las jesionowy.
Я'сень, m. jesion pospolity (drzewo).
Я'сли, m. pl. żłób (jasła).

Ясми́нъ, jasmin, dzielżamin (rośl.).
Ясни́на, piękna pogoda; świeże po-
wietrze. [wypogadzać się.
Я'сниться, v. r. (sł.) wyjaśniać się,
Я'сно, ad. jasno, pogodno; *jasno,
wyraźnie.
Я'сный, a. jasny, świetny; *jasny,
wyrazny, zrozumiały; (S. -ность);
яснѣть, v. n. wyjaśniać się, wy-
pogadzać się; -ся, v. r. lśnić się,
świecić się.
Я'ства, f. jedzenie, jadło, potrawa.
Я'сти, (sł.) (v. ѣсть); я́стіе, je-
dzenie; jadło, potrawa.
Я'стребъ, m. jastrząb.
Я'тіе, (sł.) wzięcie, pojmanie.
Я'тникъ, (sł.) więzień.
Я'тро, (sł.) nerka. [сный, rubin.
Я'хонтъ, m. kamień drogi; - кра́-
Я'хта, f. jacht (okręt).
Ячея́, (яче́йка), f. otwór mały okrą-
gły na czémkolwiek; komórka w
plastrach miodowych.
Ячме́нный, я́чный, я́шный, я́ченъ,
a. jęczmienny.
Ячме́нь, m. jęczmień; - на глазу́,
jęczmień na oku; я́чный, a. ję-
Я'шма, f. jaspis, jaspid. [czmienny.
Ящери́ца, jaszczurka. [szczurka).
Я'щеръ, łykawość konia; (po sł. ja-
Я'щикъ, (-чекъ, d.), skrzynia, skrzyn-
ka; szuflada; (artyl.) wóz nabojo-
wy, przodkarra. [narius).
Я'щуръ, mysz laskowa (*Mus avella-*

Ѳ.

Ѳеа́тръ, v. Теа́тръ.
Ѳеоло́гія, Teologia; ѳео́логъ, Teolog.
Ѳомина́ недѣля, pierwszy tydzień
po Wielkiéj-nocy. [dzidlnica.
Ѳvміа́мъ, kadzidło; -іа́мникъ, ka-

Ѵ.

Ѵпоста́сь, f. osoba boska, istota bo-
Ѵссо́нъ, v. Иссо́нъ. [ska.

Имена нѣкоторыхъ знаменитыхъ земель, городовъ, народовъ, рѣкъ, горъ и пр.

Tabella niektórych z najznakomitszych krajów, miast, narodów, rzek, gor i t. d.

Абиссúнія, Abissynia; *Абиссúнецъ*, Abissyńczyk.
Австрáлія, Australia. [stryak.
А'встрія, Austrya; *А'встріецъ*, Au-
А'зія, Azya; *Азíйскій*, a. Azyatski; *Азіятецъ*, Azyat.
Алжúръ, Algier.
А'льпы, f. pl. Alpy; *Альпíйскія гóры*, f. pl. góry Alpejskie.
Амéрика, Ameryka; *-кáнецъ*, Amerykanin, Amerykańczyk.
А'нглія, f. Anglia; *Англичáнинъ*, Anglik, Angielczyk; *-чáнка*, Angielka; *Англíйскій* (*áглинскій*), a. Angielski.
А'нды (*гóры*) *илú Кордилiéры*, Andes (góry) czyli Kordyliery.
Антúльскія острова́, Antylskie wyspy, f. pl.
Арáвія, Arabia; *Аравúтянинъ*, Arabczyk; *Аравíйскій*, a. Arabski.
Армéнія, Armenia; *-мянúнъ*, Armeńczyk, Armenianin. [czyk.
Ассúрія, Assyria; *-ріянинъ*, Assyr-
А'фрика, Afryka; *-кáнецъ*, Afrykanin; Afrykańczyk.
А'хенъ, Akwisgran (miasto).
Аѳúны, f. pl. Ateny; *Аѳúнянинъ*, Ateńczyk, Atenieńczyk. [warczyk.
Бавáрія, Bawarya; *-вáрецъ*, Ba-
Бáзель, m. Bazylea. [Baltyckie.
Бальтíйское мóре, Baltyka, morze
Бéльгія, Belgia.
Бенгáлія, Bengal.
Берлúнъ, Berlin (miasto).
Богéмія, Czechy; *-гéмецъ*, Czech; *-гéмка*, Czeszka; *-гéмскій*, a. Czeski.
Бóденское óзеро, Bodeńskie jezioro.
Болгáрія, Bulgarya.
Бразúлія, Brazylia, Brezylia; *бразильянецъ*, Brazylczyk.
Брабáнтъ, Brabancya.
Брáуншвейгъ, Brunswik.
Брéславль, m. Wrocław.
Брúгъ (*гóродъ въ Силéзіи*), Brzeg.
Британецъ, Brytańczyk.
Броднúца (*гóродъ въ Прýссій*), Brodnica (miasto).
Брю́ссель, Bruxella.
Бýда, (v. *Офенъ*), Budzyn.
Бýдиссинъ, Budyssyn.
Бѣлгородъ, Białogrod (Moskiewski).
Бѣлградъ, Białogrod (Grecki).
Бѣлостóкъ, Biały stok.
Вавилóнія, Babylon; *-лонянинъ*, Babilończyk.
Валáхія, Wołochy, Wołosze; *валáхъ*, *Волóхъ*, Wołoszyn; *-лáшскій*, *Волóшскій*, a. Woloski.
Варвáрія, Barbarya; *-варíецъ*, Barbarczyk, Barbarzyniec.
Варшáва, Warszawa. [nia.
Великобритáннія, Wielka Brytan-
Вéнгрія, Węgry; *-гéрецъ*, *Венгръ*, Węgier, Węgrzyn. [necyanin.
Венéція, Wenecya; *-ціáнецъ*, We-

Визиготы, Wyżygot, Wyzygot.
Вильна, f. Wilno.
Висла, Wisła (rzéka).
Виөлеемъ, Betlehem.
Віотія, Beocya.
Волга, Wołga.
Волохъ, Wołoch, Wołoszyn.
Волынія, *Волынь*, f. Wołyń.
Вѣличка, Wieliczka.
Вѣна, f. Wiedeń.
Гага, Haga. [Hiszpanii).
Галиція, (*въ Испаніи*), Galizia (w
Галиція, Galicia.
Галлія, Galia; *Гальскій*, a. Golski; *Галлъ*, Gol.
Гангъ, *Гангесъ*, Ganges (rzéka).
Гарцъ, Hartz (Harc las i góry).
Гасконь, f. Gaskonia.
Гельвеція, Helwecya. [czyk.
Генуа, Genua; *-уа'зецъ*, Genueń-
Германія, Niemcy, pl.
Гессенъ, Hassya.
Гнѣзно, Gniezno.
Голландія, Hołlandya; *Голландецъ*, Holenderczyk; *-ландскій*, a. Holenderski.
Голстинія, Holsztyn, Olsztyn.
Готъ, *готъ*, Got; *Готическій*, *готескій*, a. Gotycki.
Граубинденъ, *граубиндская*(*-бюндская*) *земля*, Graubund, Gryzania.
Грекъ, Grek, Greczyn; *Гречанка*, Greczka, Greczynka; *Греція*, Grecya; *Греческій*, a. Grecki.
Дамаскъ, Damaszek.
Данія, Dania, Danya, Duńska ziemia; *Датскій*, a. Duński; *Датчанинъ*, Duńczyk (Dunin); *-чанка*, Duńczyca.
Данцигъ, Gdańsk.
Днѣпръ, Dniepr (rzéka).
Днѣстеръ, Dniestr (rzéka).
Дрезденъ, Drezno, Drezdno. [ski.
Дунай, Dunaj; *-найскій*, a. Dunaj-
Европа, f. Europa; *-пеецъ*, Europejczyk; *-пейскій*, a. Europejski.
Евфратъ, Eufrat (rzéka).
Египетъ, Egipt; *Египетскій*, a. Egipcyański, Egiptski, Egipski; *Египтянинъ*, Egipcyanin.
Ена, Jena (miasto). [Estończyk.
Естляндія, Estonia; *Естляндецъ*,
Ееіопія, Etiopia. [ski.
Ееіопъ, Etiopczyk; *-опскій*, a. Etiop-
Женева, Genewa (miasto); *-невецъ*, Genewczyk.

Жидъ, Żyd; *Жидовка*, Żydowka.
Запорожецъ, Zaporożanin; *-рожскій*, a. Zaporowski, -roski; *-рожскіе Казаки*, Zaporowczycy, m. pl.
Израильтянинъ, *иср-*, Izraelita; *-янка*, f. Izraelitka.
Индія, Indya; *Индѣецъ*, Indyanin; *Индѣянка*, Indyanka; *- дѣйскій*, Indyański, Indyiski; *восточная Индія*, Indye wschodnie; *Западная Индія*, Indye zachodnie.
Ирландія, Irlandya; *Ирландецъ*, Irlandczyk.
Исландія, Islandya.
Испанія, Hiszpania; *-панецъ*, Hiszpan (Hiszpańczyk).
Италія, Włochy, f. pl.; *-лійскій*, a. Włoski; *-лiянецъ*, Włoch; *-лiянка*, Włoszka; *-лiянскій*, a. Wło-
Іерусалимъ, Ieruzalem. [ski.
Іорданъ, Iordan (rzéka).
Іудея, Iudea. [Kozacki
Казакъ, *Козакъ*, Kozak; *-зацкій*, a.
Каиръ, Kair (miasto). [wyspy.
Канарійскіе острова, Kanaryiskie
Кандія, Kandya.
Каринтія, Karyntia.
Карніолія, Kraina, Karniola.
Карөагенъ, *Карфагъ*, Kartagina; *-генецъ*, *-генянинъ*, Kartagińczyk, -gineńczyk; *-генскій*, a. Kartagiński, -gineński.
Каспійское море, morze Kaspiiskie.
Кастилія, Kastylia; *-лiянецъ*, Kastylianin. [talończyk.
Каталонія, Katalonia; *-лонецъ*, Ka-
Кафры, m. pl. Kafry, m pl.
Кельнъ, Kolonia.
Кенигсбергъ, Krolewiec (miasto).
Кипръ, Cypr (Cyprya); *Кипріотъ*, Cypryota, Cypryiczyk; *-отка*, Cypryika.
Китай, Chiny, pl.; *Китаецъ*, Chińczyk; *-тайчанка*, Chińczyca, Chińka; *-айскій*, a. Chiński. [nopol
Константинополь, m. Konstanty-
Констанцское озеро, Konstancyiskie jezioro, Bodeńskie jezioro.
Констанцъ, Konstancya (miasto) (Kostra).
Копенгагенъ, Kopenhaga.
Коринөъ, Korynt; *-инөянинъ*, Koryntczyk. [sykanin.
Корсика, f. Korsyka; *-канецъ*, Kor-
Крайнъ, Kraina, Karniola.
Краковъ, Kraków

Критъ, Kreta, Kandya.
Кроа́ція, Kroacya; *Кроа́тъ*, Kroat.
Курля́ндія, Kurlandya; *-ля́ндецъ*, Kurlanczyk.
Лакеде́монъ, Lacedemona; *-мо́нецъ*, Lacedemonczyk, Lakończyk.
Лако́нія, Lakonia (ziemia Lakońska); *-ни́ческій*, a. Lakoński.
Лапла́ндія, лапо́нія, Laponia; *-ла́ндецъ*, Lapończyk.
Ла́тышъ, Chłop Łotewski, Łotwin.
Ледови́тое мо́ре, morze lodowate.
Ле́йденъ, Lejda (miasto).
Ле́йпцигъ, Липскъ, Lipsk; *-цигскій, ли́пскій*, a. Lipski
Лиссабо́нъ, Lisbona. [Litwin.
Литва́, Litwa; *-вя́нинъ, -то́вецъ*,
Лифля́ндія, Inflanty, pl.; *-ля́ндецъ*, Inflantczyk; *-ля́нка*, Inflantka; *-ндскій*, a. Inflantski, Inflancki.
Ліо́нъ, Lion (Lugdun).
Ло́ндонъ, Londyn; *-нскій*, a. Londyński; *-скій жи́тель*, Londyńczyk. [ponka.
Лопа́ръ, m. Lapończyk; *-па́рка*, La-
Лотари́нгія, Lotaryngia; *-ри́нгецъ*, -ryńczyk; *-ри́нжанка*, Lotarynka.
Луза́ція, (*Ла́узицъ*), Luzacya.
Львовъ, *Ле́мбергъ*, Lwow (miasto).
Лю́тихъ, Luttich, Leodium; *-тихскій*, a. Leodyiski.
Ляхъ, v. *Поля́къ*.
Мааса, f. Moza (rzéka).
Мавръ, Maurytanin, Maurytańczyk.
Майнъ, (*рѣка*), Men (rzéka).
Майнцъ, Moguncya (miasto).
Македо́нецъ, *-до́нянинъ*, Macedon, Macedończyk.
Македо́нія, a. Macedonia.
Ма́льта, f. Malta (wyspa); *-ті́йскій*, a. Maltański; *-ті́йскій Кавале́ръ*, Maltański Kawaler; *-льтскій жи́тель*, Maltańczyk.
Ме́йссенъ, Mysnia (ziemia); *Ме́йссенъ* (*го́родъ*), Myśny, Myszny, pl. (miasto).
Ме́ксико (*пра́вильнѣе: ме́хико*), n. Mexico (lepiéj: Mechiko).
Мецъ, Mec (miasto).
Ме́хелнъ, Mechlin.
Мила́нъ, *Медіола́нъ*, m. Medyolan (miasto).
Мо́зель, f. (*рѣка*) Mozela (rzéka).
Молда́вія, Multany, Multany, pl. Multańska ziemia, Moldawa; *-да́вецъ*, Multańczyk, Moldawczyk

Молу́кскіе острова́, Mołuckie wyspy.
Мора́ва, (*рѣка́*), Morawa (rzéka).
Мора́вія, Morawy, pl. (Morawia).
Москва́, Moskwa (miasto); *-ква́тлянинъ*, *-и́тлянка*, Moskal, Moskowit; Moskiewka; *-ско́вскій*, a. Moskiewski.
Мю́нхенъ, Munich (miasto).
Неа́поль, m. Neapol; *-полита́нецъ*, Neapolitanin.
Негръ, *Негри́тянинъ*, Murzyn.
Нидерла́нды, m. pl. Niderlandy, m. pl.
Нилъ, Nil (rzéka).
Норве́гія, Norwegija; *-ве́жецъ*, Norwegczyk; *-ве́жскій*, a. Norwegski.
Норма́нъ, Normanin.
Нѣменъ, Niemen (rzéka).
Нѣме́цкій, a. Niemiecki; *-е́цкая земля́*, *Герма́нія*, Niemcy, Niemce.
Нѣмецъ, Niemiec; *Нѣмка*, Niemka.
О́деръ, Odra (rzéka). [spy.
Орка́дскіе острова́, Orkadijskie wy-
Острого́тѳъ, Ostrogot.
Ость-И́ндія, Indye Wschodnie.
Отома́нская (*или́ Осма́нская*) *Импе́рія*, PaństwoOttomańskie; *-ская По́рта*, Porta Ottomańska.
О́фенъ, m. Budzyn, Budzyń.
Па́дуа, Padew (Padwa) (miasto); *-дуа́нецъ*, Padewczyk, Padwanin; Padewski.
Палатина́тъ, Palatynat; *-ти́нецъ*, rodak Palatynacki.
Пари́жъ, Paryż; *-ри́жанинъ*, *-ри́жецъ*, Paryżanin; *-ри́жскій*, a. Paryski, Paryzki.
Па́рѳія, Partya.
Пе́рсія, Persya; *-сі́дскій*, a. Persyański; *-сія́нинъ*, *Персъ*, Persyanin. [Peruanin.
Перу́, Peru; *-уа́нецъ*, peruwianin,
Пирене́йскія го́ры, góry Pireneńskie, lub Pirenejskie.
Пи́теръ, v. *С. Петербургъ*.
Піаче́нца, Placencya (miasto).
Подо́лія, Podole.
Позна́нь, m. Poznań.
По́льша, Polska; *По́льскій*, a. Polski.
Поля́къ, Polak; *-ля́чка*, *по́лька*, Polka.
Помера́нія, Pomerania; *-ра́нецъ*, Pomerańczyk; *-а́нка*, Pomeranka.
Португа́лія, Portugalia; *-га́лецъ*, Portugalczyk.
Пра́га, Praga.

Прýссія, Prusy, pl.; *Прусáкъ*, Prusak; *-сáчка*, Prusaczka; *Прýсскій*, a. Pruski.
Рагýза, Raguzy, pl. (miasto).
Ревель, m. Rewalia.
Регенсбургъ, Ratysbona (miasto).
Рейнъ, Ren (rzéka); *рейнскій*, Reński.
Римъ, Rzym; *Римлянинъ*, Rzymianin; *Римскій*, a. Rzymski.
Рóна, Rodan (rzéka).
Россійскій, Rossyjski.
Россія, Rossya.
Россіянинъ, (fa. *Рýской, аго*), Rossyanin, Rusin; *-іянка*, (fa. *Рýская, ой*), Rossyanka, Rusinka.
Рýсскій, *рýскій*, a. Ruski.
Русь, f. (fa.) Ruś.
Савóія, Sabaudya; *-вóйскій*, *-воярдскій*, a. Sabaudski; *-воярдъ*, Sabaudczyk.
Саксóнія, Saxonia; *Саксóнецъ*, Saś, Saxonczyk; *-óнка*, Saska, Saxonka; *-óнскій*, a. Saski, Saxoński.
Самарúтянинъ, Samarytanin.
Санктъ-Петербургъ, m. Sankt-Peterburg.
Сарацúнъ (*Агарянинъ*), Saracenczyk.
Сардúнія, Sardynia.
Семиградецъ, Siedmiogrodczyk; *Семиградское великое княжество*, Siedmiogrod (wielkie Xięztwo).
Сéрбія, Serbia, Serwia.
Сербъ, Serbianin, Serbiańczyk.
Сибúрь, Sybirya, Syberya; *-рякъ*, Sybirczyk
Силезія, Szląsk, Szląsko; *Силезецъ*, Szlązak, Slązak; *-лезскій*, a. Szląski.
Сúрія, Syrya; *-іянинъ*, Syryiczyk.
Сицúлія, Sycylia; *-цúліецъ*, *-ліянинъ*, Sycyliyczik, Sycylianin.
Скиөъ, Scyt.
Славянúнъ, Słowianin; *-вянка*, Słowianka; *-вянскій*, *Словéнскій*, a. Słowiański.
Славóнія, Slawonia; *-вóнецъ*, Slawończyk.
Средиземное мóре, Srzodziemne Morze.
Татáринъ, Tatar.
Татáрія, Tatary, pl. Tatarya.
Темза, Tamiza (rzéka).
Трансильванія, Siedmiogrod.
Тріентъ, *Тридентъ*, Trydent (miasto.
Тýрокъ, Turka, Turczyn; *-чанка*, Turczynka.
Тýрція, Turcya; *Турéцкій*, a. Turecki.
Украина, Ukraina; *-аинскій*, a. Ukraiński.
Финляндія, Finlandia.
Фламáндецъ, Flamandczyk.
Флáндрія, Flandrya.
Флорентúнецъ, Floreńczyk.
Флорéнція, Florencya.
Франкóнія, Frankonija; *-кóнецъ*, Frankończyk.
Фрáнкфуртъ на Мáйнѣ, Frankfort nad Menem.
Фрáнкфуртъ на О́дерѣ, Frankfort nad Odrą.
Фрáнція, Francya; *-нцýзъ*, Francuz; *-цýженка*, Francuzka.
Фрúзія, *-зляндія*, Fryzya; *-зляндецъ*, *Фризóнецъ*, Fryzyiczyk.
Халдéя, Chaldea; *Халдéй*, *-дéянинъ*, Chaldejczyk.
Царьградъ, Carogrod, Konstantynopol.
Цвейбрúкенъ, Dwa-Mosty.
Церкóвная óбласть, państwo koscielne (lub papiezkie, w Włoszech).
Цыгáнъ, Cygan.
Чéрмное мóре, Morze czerwone.
Чéрное мóре, Morze czarne; *-номóрецъ*, Czarnomorzec; *-мóрскій*, a. Czarnomorski.
Чехъ, Czech; *Чéшкій*, Czeski.
Чухóнецъ, Finlandczyk; *-óнка*, Finlandka.
Швáбія, Szwabia; *житель Швáбіи*, Szwab
Шведъ, Szwed.
Швейцáрецъ, Szwajcar; *-цáрія*, Szwajcarya, Szwajcary, pl.
Швéція, Szwecya.
Шотляндія, Szkocya; *-ляндецъ*, Szot, Szkot; *-ляндскій*, a. Szkotski, Szocki.
Э́льба, f. (*рѣкá*) Elb, Elba (rzéka).
Э́льзасъ, Alzacya.
Эстляндія, *Эстóнія*, Estonia; *Эстляндецъ*, *Эстóнецъ*, Estończyk.
Ю́жная Амéрика, Ameryka południowa.
Ю́лихъ, Julia.
Ямáйка, Jamajka.
Япóнія, Japonia; *Япóнецъ*, Japończyk
Ярослáвль, Jarosław (miasto).
Өессáлія, Tessalia.
Өессалóнія, *Өессалонúка*, Tessalonika.
Өúвы, f. pl. Teby (miasto); *Өúвскій*, a. Tebański; *Өúвлянинъ*, Tebanczyk, Tebanka.
Өрáкія, Tracya; *-кіянинъ*, Traka.

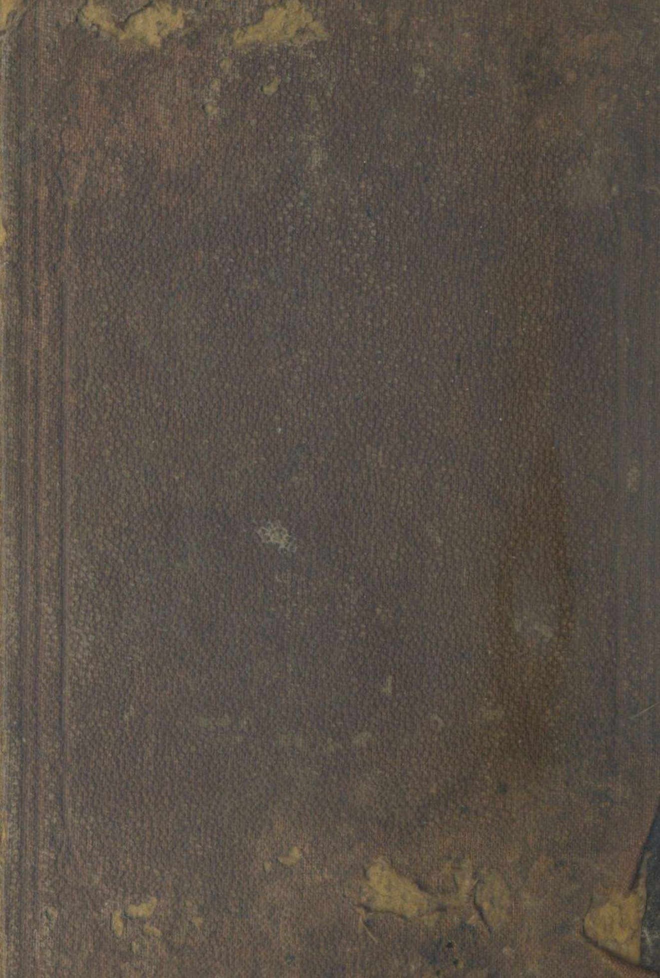
Роспись нѣкоторымъ именамъ людей мужескаго и женскаго рода.

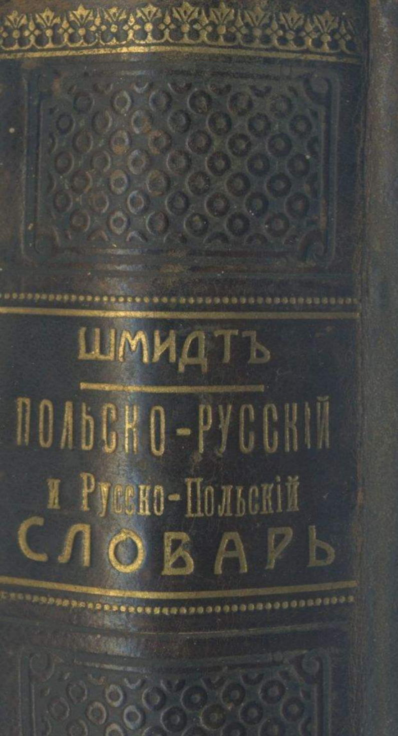
Rejestr niektorych imion ludzkich rodzaju męzkiego i żeńskiego.

Августи́на, Augustina.
А'вгустинъ, Augustyn.
А'вгустъ, August.
Ага́ѳія, (vu.) *Ага́ѳья*, Agata.
Агне́са, *Агне́зія*, Agnieszka.
Ада́мъ, Adam.
Алекса́ндръ, Alexander.
Але́ксей, (*Алёша*, d.), Alexy.
Алёна, (vu.) v. *Еле́на*.
Алоу́зій, Aloyzy.
Ама́лія, Amelia, Amalka.
Амвро́сій, Ambroży.
Андре́й, Andrzej, Jędrzej.
А'нна, Anna. [dziunia, Aneczka.
А'нninька, *А'ннушка*, Anusia, An-
Анто́ній, Antoni.
Анто́нія, *-оне́тта*, Antonia.
Аню́та, Anusia.
Афана́сья, (vu.) v. *Аѳана́сія*.
Ахи́лль, *Ахи́ллесъ*, Achilles.
Аѳана́сій, Atanasy.
Аѳана́сія, Atanasya.
Богда́нъ, Bogdan.
Болесла́въ, Bolesław.
Бонифа́цій, Bonifacy.
Бригита, Brygita.
Валенти́нъ, Walenty.
Валеріа́нъ, Waleryan.
Вале́рій, Waleryusz.
Ва́нька, *Ваню́ха*, *Ва́нюшка*, Jaś, Jasiek, Jasienko.
Варва́ра, (*Ва́ринька*, d.), Barbara, (Basia, Basienka).

Варѳоломе́й, Bartłomiej.
Васи́лій, (*Ва́синька*, d.), Bazyli.
Вике́нтій, Wincenty.
Вильгельми́на, Wilhelmina.
Вильге́льмъ, Wilhelm.
Влади́миръ, Włodzimierz.
Вла́сій, *Власъ*, Błażej.
Ге́йнрихъ, Henryk.
Генріе́тта, Henrietta.
Григо́рій, (*Гри́ша*, *Гри́шка*, d.), Grzegorz.
Дамiа́нъ, Damian.
Даніи́лъ, Daniel.
Дими́трій, Demetry.
Діони́сій, Dyonizy.
Дми́трій, (vu.) v. *Дими́трій*.
Е'ва, Ewa.
Екатери́на, (*Ка́тинька*, *Катю́ша*, *Ка́тя*, d.), Katarzyna (Kasia).
Еле́на, Helena.
Елеоно́ра, Leonora.
Елисаве́та, *-ве́тъ*, Elżbieta.
Закхе́й, Zacheusz.
Заха́рій, *Заха́ръ*, Zacharyasz.
Ива́нъ, (*Ива́нюшка*, *Ва́нюшка*, *Ва́нька*, d.), Jan (Janeczek), v. *Іоа́ннъ*.
Игна́тій, (*Игна́ша*, d.), Ignacy.
Инoке́нтій, Innocenty.
Иса́акъ, Izak.
Исабе́лла, Izabella. [Biblii).
Іа́ковъ (*въ Би́бліи*), Jakob, Jakub (w
Іерони́мъ, Hieronym.

Іоаннъ, (*Иванъ*), Jan.
Іоанна, Joanna.
Іовъ, Job.
Іосифъ, (*О'сипъ*, vu.), Józef.
Казимиръ, Kazimierz, Każmierz, Kazymierz.
Карлъ, Karol.
Каролина, Karolina.
Каспаръ, Kasper.
Катерина, v. *Екатерина*.
Катинька, *Катюша*, *Катя*, (*Екатерина*, d.), Kasia.
Кондратій, Konrad.
Константинъ, Konstantyn.
Ксаверій, Ksawery.
Кунигунда, Kunigunda.
Лаврентій, Wawrzyniec.
Лаура, Laura.
Левъ, Leo.
Лиза, *Лизенька*, (d. a *Елисавета*), Lizeta.
Луиза, Ludwika (Ludwisia).
Лука, Łukasz.
Людовикъ, Ludwik.
Мавръ, Maury.
Магдалина, *-лена*, Magdalena.
Маргарита, Małgorzata.
Маріамна, Maryanna.
Марія, (vu. *Марья*), Marya.
Маркъ, Marek.
Мартинъ, Marcin.
Марфа, (vu.) v. *Марѳа*.
Марья, v. *Марія*.
Марѳа, Marta.
Матвѣй, Matyasz, Mateusz.
Маша, *Машинька*, (*Марія*, d.), Marynia, Marysia (Maryś, Marynka).
Меланія, (*ма-*, vu.), Melania.
Митинька, (d. a *Димитрій*,), v. *Димитрій*.
Митька, m. (d. a *Димитрій*), v. *Димитрій*.
Михаилъ, *Михайла*, (vu.) Michał (Michaś).
Миша, *мишенька*, (d. a *Михаилъ*), v. *Михаилъ*.
Моисей, Mojżesz.
Николай, (*-лаша*, *Коленька*, *Коля*, d.), Mikołaj.
Ное, indecl. Noa.
О'сипъ, (vu.) v. *Іосифъ*.
Оттонъ, Otton.
Павелъ, (*Павленька*, *Павлуша*, *-ушка*, d.), Paweł (Pawełek, Pawluś).
Паулина, *Павлина*, Paulina.
Петръ, (*Петруша*, *Петинька*, d.), Piotr.
Розалія, Rozalia.
Розина, Rozyna, Róża.
Романъ, Romanin.
Самсонъ, Samson.
Саша, *Сашенька*, (d. a *Александръ* & *Александра*).
Севастіанъ, *-стьянъ*, Sebastyan.
Сигисмундъ, Zygmunt.
Соломонъ, Salamon.
Софія, (vu.) *Софья*, Zofia.
Станиславъ, Stanisław.
Степанъ, (*Стенька*, *Степка*, d.), Stefan.
Сусанна, Zuzanna.
Тимоѳей, (*Тимоша*, *Тимошка*, d.) Tymoteusz.
Товія, (vu. *Товей*), Tobiasz.
Ульрика, Ulryka.
У'льрихъ, Ulryk.
Урбанъ, Urban.
Урсула, Ursula, Urszula.
Фабрицій, Fabrycy.
Федоръ, (vu.) v. *Ѳеодоръ*.
Феликсъ, Felix.
Франциска, Franciszka
Францискъ, *Францъ*, Franciszek.
Фридерика, Fryderyka.
Фридерихъ, *Фридрихъ*, Fryderyk.
Хрисостомъ, Chryzostom.
Христина, Krystyna.
Христофоръ, *Христофъ*, Krysztof.
Цецилія, Cecylia.
Эгидій, Idzi.
Эдуардъ, Eduard.
Элеонора, Leonora.
Ю'ліана, Juliana.
Юліанъ, Julian.
Ю'лій, Juliusz.
Ю'лія, Julia.
Ю'ргій, (*Георгій*), Jerzy.
Юстина, Justyna.
Юстинъ, Justyn.
Ядвига, Jadwiga.
Яковина, Jakobina.
Яковъ, (*Я'ша*, *Я'шенька*, d.), Jakub, Jakob, Jakubek.
Ѳаддей, Taddeusz.
Ѳеодора (*Федора*), Teodora.
Ѳеодоръ (*Федоръ*), Teodor.
Ѳеодосій, Teodosy.
Ѳеодосія (*Федосья*), Teodosia.
Ѳеофилъ, Bogumił.
Ѳовія, Tobiasz.
Ѳома, Tomasz.

ШМИДТЪ
ПОЛЬСКО-РУССКІЙ
и Русско-Польскій
СЛОВАРЬ